

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Dette er en digital utgave av en bok som i generasjoner har vært oppbevart i bibliotekshyller før den omhyggelig ble skannet av Google som del av et prosjekt for å gjøre verdens bøker tilgjengelige på nettet.

Den har levd så lenge at opphavretten er utløpt, og boken kan legges ut på offentlig domene. En offentlig domene-bok er en bok som aldri har vært underlagt opphavsrett eller hvis juridiske opphavrettigheter har utløpt. Det kan variere fra land til land om en bok finnes på det offentlige domenet. Offentlig domene-bøker er vår port til fortiden, med et vell av historie, kultur og kunnskap som ofte er vanskelig å finne fram til.

Merker, notater og andre anmerkninger i margen som finnes i det originale eksemplaret, vises også i denne filen - en påminnelse om bokens lange ferd fra utgiver til bibiliotek, og til den ender hos deg.

Retningslinjer for bruk

Google er stolt over å kunne digitalisere offentlig domene-materiale sammen med biblioteker, og gjøre det bredt tilgjengelig. Offentlig domene-bøker tilhører offentligheten, og vi er simpelthen deres "oppsynsmenn". Dette arbeidet er imidlertid kostbart, så for å kunne opprettholde denne tjenesten, har vi tatt noen forholdsregler for å hindre misbruk av kommersielle aktører, inkludert innføring av tekniske restriksjoner på automatiske søk.

Vi ber deg også om følgende:

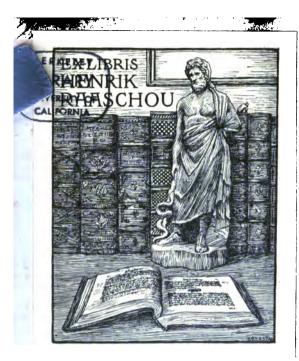
- Bruk bare filene til ikke-kommersielle formål
 Google Book Search er designet for bruk av enkeltpersoner, og vi ber deg om å bruke disse filene til personlige, ikke-kommersielle formål.
- Ikke bruk automatiske søk
 Ikke send automatiske søk av noe slag til Googles system. Ta kontakt med oss hvis du driver forskning innen maskinoversettelse,
 optisk tegngjenkjenning eller andre områder der tilgang til store mengder tekst kan være nyttig. Vi er positive til bruk av offentlig
 domene-materiale til slike formål, og kan være til hjelp.
- Behold henvisning Google-"vannmerket" som du finner i hver fil, er viktig for å informere brukere om dette prosjektet og hjelpe dem med å finne også annet materiale via Google Book Search. Vennligst ikke fjern.
- Hold deg innenfor loven

 Uansett hvordan du bruker materialet, husk at du er ansvarlig for at du opptrer innenfor loven. Du kan ikke trekke den slutningen
 at vår vurdering av en bok som tilhørende det offentlige domene for brukere i USA, impliserer at boken også er offentlig tilgjengelig
 for brukere i andre land. Det varierer fra land til land om boken fremdeles er underlagt opphavrett, og vi kan ikke gi veiledning
 knyttet til om en bestemt anvendelse av en bestemt bok, er tillatt. Trekk derfor ikke den slutningen at en bok som dukker
 opp på Google Book Search kan brukes på hvilken som helst måte, hvor som helst i verden. Erstatningsansvaret ved brudd på
 opphavsrettigheter kan bli ganske stort.

Om Google Book Search

Googles mål er å organisere informasjonen i verden og gjøre den universelt tilgjengelig og utnyttbar. Google Book Search hjelper leserne med å oppdage verdens bøker samtidig som vi hjelper forfattere og utgivere med å nå frem til nytt publikum. Du kan søke gjennom hele teksten i denne boken på http://books.google.com/

dupl.

. Henrik Raaschou.

.

...

•

•

•

•

·

.

ţ .

SVENSK-NORSK

HAAND-ORDBOG.

UDGIVEN

AF

LUDVIG KR. DAA, Cand. mag.

To Bele.

Kristiania.

Forlagt af Guldberg & Dzwonkowski.

Trykt i Forlæggernes Offisin af L. Risum.

1841.

LOAN STACK

PD 5632 DQ

Forord.

Den der vilde bedømme en Ordbog, som nørvørende, uden at tage Hensyn til det ganske ejendommelige ved et saadant Arbejde, frygter jeg for vilde blive meget uretfærdig. Arbejdets Detaljær ere saa utalkge og frembyde saa mange Anledninger til Forglemmelse, Overseelse, og Vildfarelse fra Forfatteres, Afskriveres, Søtteres og Korrektørers Side at der vanskelig, med den største Omhu kan præsteres negen fejlfri første Udgave, men det er alene Sammenligning, der kan vise om Arbejdet er godt, middelmaadigt eller slet.

Et Værk af saa mange usammenhængende Eakeltheder, der yder saaliden Anledning til selvstændig Frembringelse, som Udgivelsen af en letkjøba Haandordbog, bliver vel desuden i faa Tilfælde skrevet af én Mand. Naar Udgiveren, til den yderst brysomme og kjedsomlige Udarbejdelse skabbruge Bjælp, er det saa vanskeligt i alle Dele at faa Planens Konsekvens lagttagen, at derved ogsaa lettelig indsnige sig Uoverenstemmelser, som ikke uden den møjsomligste Gjennemgaaen bogstavvis, kunne rettes.

Jeg har saaledes til at sammendrage denne Ordbog havt den væsentligste Bistand af en meget duelig og sæare omhyggelig svensk Students-Arbejde. Saa fortjenstfuldt dette end var, med Hensyn til hans eget Sprog, har dog ikke al Afvigelse fra Grammatikens Terminologi og System derved kunnet undgaaes. Hvorvidt det har lykkets os at forene Fuldstændighed, med en saadan Udeladelse af Ord, der af sig selv eller af sine Stamord kunne forstaaes, at Værket kunde blive letkjobs, maa Læseren afgjøre. Da næsten alle de afledede og sammensatte Ord, som forekomme i de største Svenske Ordbøger, ere optagne under sine Stamord, og for det meste tillige oversatte i nærværende, haaber jeg ikke at den vil findes i nogen væsentlig Henseende ufuldstændig.

At Skriftet kaldes svensk-norsk Ordbog er ikke skeet alene af Hensyn til vort Skriftsprogs Navn, men ogsaa fordi jeg har bestræbt mig for at give Plads i den for alle saadanne det norske Talesprogs ejendommelige Vendinger, som ere forstaaelige og brugelige overalt i Norge, og som altsaa kunne siges at være almindelig nasjonale.

40 10 11

Fra Aaret 1837, der første Hefte af dette Værk, Grammatiken, udkom ere mi forløbne fire Aar. Jeg har benyttet denne Udsættelse til at skaffe Arbejdet de Forbedringer, som jeg enten ved egne lagttagelser og Bemærkninger, eller ved velvilligen meddelte Resenzjoner var istand til at erhverve. I denne Auledning man jeg med Taknemlighed erkjende Værdien af en Anmeldelse i Morgenbladet No. 133 Aar 1837, og fornemlig de ypperlige Vejkledninger, som den svenske Grammatiker Her Rektor P. G. Bolvie, har havt den Godhed at meddele mig.

Efter disse Kilder har jeg været istand til at foretage i den svenske Grammatik, følgende Tillæg og Rettelser, dels af Trykfejl, dels af virkelige Vildfårelser.

- Side 7. § 1. Den samme Udtale som Sk har foran bløde Vokaler, har ogsaa Sc, baade i Svenskens Udtale af det latinske Sprog og i de latinske Ord, som ere optågne i Svensk. Saaledes læses scena som
 sjena el, eng. shena; og det svenske scen oftest som shen.
 - 2. I franske og tyske Ord bruger den nyere svenske Ortografi ofte sch til at udtrykke Sh-Lyden, saasom affisch fr. affiche, en Plakat.

- 3. Det er en Egenhed ved Sh-Lyden i de skandinaviske Sprog, at den aldrig kan staa foran en Konsonant, eller i Enden af et Ord. Der findes altsaa intet ægte svensk eller norsk Ord som det eng. cash, det tyske Schnee, eller det franske breche. Forsaavidt enkelte saadanne frommede Ord ere optagne i Sprogene, have de stundom beholdt den fremmede Lyd, saasom det sv. bresch. der udt. bresj.
- Side 9. § 11. 2. Ordet Hof i Betydningen 2) Maadehold, er et Hverkenkjønsord. Derimod er Udtalen rigtig angiven h ov.
- S. 15. Mygg er efter Boivie Hankj.
- S. 16. Formen Spir findes ikke; kun spira. For Svaner læs svanar.
- S. 17. Af Ordene paa ing ere Abstrakterne Hunkj., men de, som betegne levende Væsener, saasom Yngling, framling ere Hankj.
- Staf har i Flert. stafvar i Betydningen Kjeppe, mon stäfver i Betydningen Tøndestave.
- S. 28 S 50: 1) Ordene paa ig faa baade Endelsen ast og st.
- S. 31. Jeg antager at til de personlige Pronomener bør føjes, som det fjerde, og brugeligt som forstærkende Apposisjon til alle Personer: sjelf,
 hvortil svarer Ejepronomenet: egen, f. Ex. jag sjelf, min egen.
- S. 33. Formerne begge og båda bruges nu om hinanden, som Alkjøn.
- 8. 35. Skämmas læs skämmes.
- S. 42. Verbet maste mangler Infinitiv (Boivie).
- S. 44. Læs Kalle han. Kalle De.
- S. 49. \$86. Bortkastelsen af er indskrænker sig til de Verber, som endes paa rer og ler i Præsens.
- S. 47. Anm. 2. Udeladelsen af Hjælpeverbet hafva indskrænker sig formentlig til:
 - 1) afhængige Sætninger t. Eks. om jag kallat honom.
 - 2) de Ordføjninger, hvor endnu et andet Hjælpeverb gaar foran, saasom: han måste väl känt honom.

Hyppigst venter jeg at Indvendingerne ville blive imod det anvendte ortografiske System; nagtet dette er valgt, ikke alene fordi det synes mig i Almindelighed det hensigtsmæssigste, men i Særdeleshed forekommer mig at være det i et Skrift, som skal have til Hensigt at lette de skandinaviske Folkeslag Adgangen til hverandres Literatur. Man vil se at det, med to væsentlige Modifikasjoner er den store Sproggransker Rasks System, der er bygget ikke alene paa det dybeste Kjendskab til de skandinaviske Tungemaal, men ogsaa til Lingvistiken i det Hele. Med Hensyn til den almindelige Begrundelse af dette Skrivesæt, behøver jeg derfor kun at henvisa til Rasks endnu uigjendrevne, lærde Sprogværk: "den danske Retakrivningslære." For saavidt derimod denne Ortografis Forhold til de skandinaviske Literaturer angaar, har jeg engang havt Anledning til at ytre mig i en Afhandling i Morgenbladet N. 831, 333 og 338 for Aaret 1838, af hvilken jeg derfor tillader mig at hidsætte følgende;

_Den anden Hensigt, Rask havde med sine ortografiske Forandringer. var større i sin Idé, men vanskeligere at opnaa ved dette, eller maaske ved noget Middel. Han vilde at en hensigtsmæssig Forandring i den danske og svenske Retskrivning skulde gjøre disse Sprog mere forstanelige for alle Skandinaviens Beboere og derigjennem styrke deres Literatur og nordiske Nasjonalitet. Hans Kunskab omfattede de fjerneste Folkefærd og de mest afvigende Sprog: hans Patriotisme hayde derfor tabt det ensidige danske og havde udvidet sig til noget mere almindeligt. Det foresvævede ham altid. at der i Sverrig, Finland, Danmark, Island og Norge bo 6-7 Millioner Mennesker, som forstaa hinandens Tale uden Vanskelighed, men som saa lidet forstaa hinandens Skrift, at de læse 10 ja maaske 100 tyske eller franske Bøger for hver dansk eller svensk. Ham var det klart, at dette Forhold var højst skadeligt, og at denne Skade var tilvejebragt ved en ogsaa i andre Henseender uhensigtsmessig og byrdefuld Retakrivning. Naar den forandredes og Sprogene bleve gjensidig forstaaelige, vilde en Bane for det skandinavisko Talent være aabnet, vel endnu ikke mere end en sjette eller syvende Dél saa vid, som den, der ligger udbredt for den engelske, tyske

eller franske Skribent, som er over firti Millioners Tolk. Opmuntringen til at tracte efter Udmarkelse som Forfatter, vilde dog fordobbles eller tredobbles. Efter Rasks Anskuelse var vol Sproget Nasionernes væsentligete Kiendemarke, or ved Sproget vilde han heller ikke rere. Han vilde ikke forandre et eneste Ord, en eneste Lvd i Sproget - kun Betegnelsen af Lvden vilde han rette. Men han vilde, at Folkeejendommelieheden skulde bære Frugter og skyde Blomster, ikke blet være et Skjelnemærke. En Nasjonalitet, der var san svag som den danske, forekom ham ikke at fyldestgjøre disse Fordringer. Et Folk, som i Poesi, Kunst, Videnskab og selskabelige Søder, i det Væsentlige, ja næsten i Alt efterligner det tyske, franske eller engelske, uden nogensinde at fremetille noget Efterlignelsesværd til Vederlag, opfyldte ikke sin verdenshistoriske Bestemmelse. En Literatur, hvoraf den større og inflydelæsrigere Halvdél bestaar af Oversættelser, er ikke Befordrer af den almindelige Kultur, men i det bedate Fald kun en Udbreder og dens Sprog er, saalænge det kun anvendes til at meddele hvad Andre have tænkt, snarere en blot Hindring for de almen-menneskelige Fremskridt.

Rask kunde endeg have Erfaringen for sig, maar han vilde i et mismodigt Lune forudse, at saadanne smaa Nasjener maa gaa til Grunde og sammensmelte med de større. Britannien var for et Par Aarhundreder siden beboet af fem keltiske Folkestammer, der maaske vare ligesaa talrige tilsammen, sem dens engelske Befolkning. Disse fem Dialekter havde fem forskjellige Literaturer, som vare lidet forstaalige og nafhængige af hinanden. Resultatet heraf er blevet at disse Mennesker have kultiveret sig, ikke gjennem sin egen, men formedelst den rigere engelske Literatur og at disse Dialekter enten nu ere forsvundne aldeles (som cornish), eller indskrænkede til foragtede og indflydelsesløse Kragemaal blandt de fattigste Uslinger, eller et Rotvælsk mellem Ferbrydere. En dannet Mand skammer sig i Almindelighed ved at lade Folk vide at han forstaar dem. O'Connells Veltalenhed har næsten altid klunget gjennem den engelske Tunge, naar han har talt Irlands Sag.

Det halve Tyskland var ligeledes fordum beboct af slaviske Stammer. som forstode Russisk og Polsk, men Politiken holdt dem fjernede i Literatur fra hinanden og fra sine Sprogslægtninger. Der gives maaske Katekismer i et halv Snés slaviske Sprogarter i Tyskland; men kun Katekismer og endog disse ere blevne til Kuriositet. Ti flere af Sprogene ere uddøde. De Distrikter, som brugte dem, tale nu Tysk og endog i flere af de endnu slaviske Lande, som Bømen, Ungarn, Sydøsterrig og Slesien er det slaviske Sprog kun et Bondemaal, som ikke fremmer Kulturen, fordi det er udvrket. men tvertom hindrer den, ikke fremhjælper Fædrelandskiærligheden og den borgerlige Enighed, men tvertimod adsplitter Befolkningen i en tvsktalende dannet Stand, og en ran og fattig slavisk Stamme, hvilke ikke anse hverandre som Medborgere, men kun betragte hverandre med Foragt eller Had. som Tyranner og Trælle. Det'er heller ikke alene et Folks Undertvingelse. som udrydder Sproget og Folkeejendommeligheden. Hollænderne have altid været fri. men de have altid været et lidet Folk omgivet af store Nasjoner: Deres store Mænd have derfor for det meste været store for den latinske. den franske eller tyske Literatur, saaat Holland ikke har været siviliseret giennem hollandsk. Nu da Dampen og Jærnbanen gjør den kele Verden til en Stad i kommersiel Henseende, er den fremmede Paavirkning i den Grad forstærket, at neppe det hollandske Folk længe vil kunne bevare mere end den politiske Selvstændighed, dersom denne kan overleve den nasjonale. Belgierne ere allerede Franske i Literatur (skjønt de fleste Bønder endnu tale hellandak). Helland vil vel i en forholdsvis kort Tid være fransk ogsaa, eller tysk.

Det er muligt eller rimeligt, at en uafvendelig Verdensstyrelse ogsaa fordrer den svenske, danske og norske Nasjons politiske og literære Tilintetgjørelse eller Overgang i et større Folkeslags Skjød. Men den Statsmand hos os, som ikke anser denne Omvæltning som et Onde, er en Forræder; og den Videnskabsmand, som ikke har den samme Overbevisning for sit Vedkommende, er uden Patriotisme.

Antagelsen af Raske Ortografi vilde være et stort Skridt til at gjøre det danske, norske og svenske Sprog forstaaelige for alle de skandinaviske Landes Beboere. Den vilde virke til at Literaturen fik mere Værd og Betydning, gjennem den større Opmuntring for dens Dyrkere og gjennem Rivningen af de forskjellige Felkekarákterer imod hinanden. Hvad der var ægte skandinavisk vilde da vanskeligere druknes i evropæisk Efterabelse end nu. Men Rasks System vilde ikke være tilstrækkeligt til at udrette saa meget, endskjønt det vilde aabne Vejen. For at Maalet skulde apnaaes maatte ogsaa den svenske Sproglære gjøre Konsessjoner.

Hvad der gav Rask Haab om, at hans Plan vilde have Fremgang, var ogsaa nogle mærkelige udenlandske Eksempler. Ikke blot findes en konsekvent Ortografi, efter samme Regler baade for indenlandske og fremmede Ord i de fleste, skjønt ikke betydeligste Sprog. Især er Italiensken mærkelig formedelst den konsekvente og fra andre Sprog afvigende Maade, hvorpaa fremmede Ords Lyd betegnes. Men just paa Rasks Tid, i Aaret 1815, havde det spanske Akademi antaget en ny Retskrivning, saare afvigende fra den ældre og meget simplere, end denne. Denne Forbedring blev ved kongelig Forordning befalet at skulle anvendes i alle Regjeringens Skrifter. Maaske denne Forandring vil blive den eneste af Ferdinand 7des Regjeringsforanstaltninger, som ikke omstødes."

Man vil imidlertid lettelig bemærke, at der i denne Ordbogs ortografiske System findes to Hoved-Afvigelser fra Rasks. Den ene at her istedetfor Å er anvendt Aa. Dette hidrører fornemmelig fra den Omstændighed, at der til dette Værk, ligesom i de norske Trykkerier i Almindelighed, endmu bruges gotiske Bogstaver. Saalænge man ikke har faaet afskaffet denne Middelalderens smagløse Fordærvelse af det latinske Alfabets simple Skjønhed, lade baade Aksenter og saadanne sammensatte Tegn som Å sig vanskelig anvende. De tage sig slet ud til de gotiske Typer, og da man tør forudsætte, at større Forbindelse med det vestlige Evropa omsider vil oplyse de Norske og Danske om det Urimelige i, ligesom Russerne, at isolere sig

ved et eget Alfabet, er det ikke Umagen værd at paalægge de gotiske Bogstaver nogen Tvang paa deres sidste Dage.

Den anden Afvigelse fra Rask bestaar i, at jeg har skrevet Kj, Gj, og Skj, istedetfor hans bløde K, Sk og G. Denne Forskjel er begrundet i en virkelig Afvigelse i Meninger. Rasks Maade til at betegne disse Lyd, strider ganske imod hans Systems konsekvente Simpelhed, og frembyder ingen af de Fordele, som de øvrige Bestemmelser.

- 1. Rasks Betegnelsesmaade for disse bløde Konsonantiyd er ukonsekvent, da hans Byguing ellers hviler paa den eneste Regel: hver Lyd skal
 have sit Tegn, men kun ét, og hvert Tegn eller Bogstav skal kun have én
 Udtale, Naar Rask altsaa skriver Kan og Kær begge med samme Tegn
 K, giver han jo dette to aldeles forskjellige Lyd. Naar han skriver Kær,
 men derimod Kjende, udtrykker han paa den anden Side samme Lyd ved
 to forskjellige Betegnelser K og Kj.
 - 2. Rasks Regel at E skal ansees som en haard Vokal, der altsaa, naar Udtalen af Konsonanten desuagtet er blød, fordrer Understøttelse af j_1 strider imod alle Sprogs Analogi og begrundes ogsaa kun paa en ganske ufilologisk og som det synes højst usikker Maade, ved et akustisk Experiment af Fysikeren Chladni. Hvad spesielt de skandinaviske Sprog angaar, er det kun undtagelsesvis, at E tilsyneladende frembringer haard Konsonantlyd. Hvorledes dette bør forklares har jeg i Grammatiken Side 6 Note, søgt at vise. Et System, som betragter Undtagelsen som Regel, maa ansees for fejlagtigt.
 - 3. Rasks Betegnelsesmaade af disse bløde Lyd Kj, Skj, Gj fjerner det danske Sprog fra det svenske istedetfor at tilnærme, og vækker hos det danske og norske Folk stor Modstand formedelst den betydelige Forandring fra det Gamle. Det svenske känna udtales omtrent som det danske kjende; men Hasks Ortografi gjør ingenlunde dette anskueligere. Naar Rask skriver Gør, Kær, skære indbilder Normanden sig, at han fordrer at disse Ord skulle udtales haardt ligesom i et Par danske Dialekter. Endskjønt dette ingenlunde er hans Mening, er dog Misforstaaelsen næsten uundgaaelig.

Disse, som det ferekommer mig, Fejl ved Rasks System, have hindret mig fra at antage det i sin Helhed. Det har desuden flere Mangler, som endnu gjøre det uskikket til ut opfylde hvad jeg har anseet for dets Hevedhensigt, nemlig at bortfjerne alle de kunstige Skillerum, som Bogstaveringen opstiller imellem Svensk samt Dansk og Norsk, og at bevirke at de tre Literaturers Skrifter blive ligesaa forstaaelige for samtlige Skandinaver, som deres Tale altid har været.

For at et saadant, efter min Formening stort og nyttigt Øjomed skulde kunne opnanes mantte endnu Aero Forandringer foretages og de mantte naturligvis finde Sted i alle Sprogenes Ortografi, ikke blot i det Danskes og Norskes. Saaledes vil Enhver, som kjender noget til disse Sprog kunne angive flere ortografiske, i Udtalen ubegrundede Forskjolfigheder. der ligesaavel egnede sig til Afskaffelse, som de, hvilke Rask alferede har udvisket. Herhen høre den svenske Ortografis forvirrende og medsigende Anvendelse af F og Fo med Udtalen V; den svenske Brug at fordoble Konsonanter, som er fuldelig saa ufornøden og brysom for den simple Mand, som den danske Vokalfordobling, hvilken Rask afskaffede; den danske Anvendelse af stamme D, er i mangfoldige Tilfælde, hvor hverken det islanske eller svenske Sprog kjender noget til dem, og hvor de heller ikke ere hjemlede i Udtalen; de Danskes og Svenskes Afvigelse i hvort andet Ord mellem E og Æ samt O og Å, der heller ikke har nogen Begrundelse i Udtalen. Man kunde endelig tænke sig vedtagne ganske ejendommelige Tegn for de blade Konsonantivd saasom Sh for ski, J for Gi eller for Ki og Gi det strøgne K og G. som findes benyttede i Rasks senere Skrifter (navnlig den lappiske Sproglære) og siden ere optagne af flere Sprogforskere.

Det maa visselig være vanskeligt at afgjøre, om det er rimeligt at Folkeslag der i saa mange Aarhundreder have været baade politisk adskilte og staaet flendtligt over for hverandre, skulle kunne hæve sig til den Fordomsfrined og Enighed i liærære Anliggender, at de for at fremme det indbyrdes Samkvem, gjøre Konsessjoner, af hvad de have anseet for Dele af sin Nasjonalitet. De forhaanden værende Tegn til en saadan Overenstemmelse

ere ubetydelige og ringe. Men Verdens Tendens er imod Forening og Udjævning af Nasjonaliteter. De naturvidenskabelige Kongresser mellem de tre Rigers Læger og Fysikere i de sidste Aar, tyde hen pas at denne Aand ogsaa rører sig i Norden.

Af hvem en sandan Forandring skulde foretages blev det andet Hevedsporgsmaal, hvis Udførbarheden først var erkjendt. At der i nogen af disse Literaturer i det første Aarhundrede skulde opståa en Sproggransker af Basks Snille og evrepæiske Berømthed, som med sit videnskabelige Navn kunde give Forandringen Vægt, herer til de usandsynligste Lykkes-Tilfælde. Ifald Rask havde levet længere vilde han uden Tvivl selv været Manden til at udføre Ideen i al sin Udstrækning. Hans sedneste lingvistiske Arbeider vise, at han havde hovet sig til et langt højere Standpunkt, end da han skrev sin danske Retskrivningslære, og det er efter Benyttelsen af disse Rasks egne allernyeste Skrifter (engelsk Formlære, lappisk Sproglære) at Forf. af disse Linjer, har trøstet sig til at finde Fejl i hans danske ortografiske System. Maaske skulde man under de forhaandenværende Omstondigheder kunne tre at en Kongres af Sprogforskere, hvis de skandinaviske Nasjoner kunde ligesom Tyskland enes om at holde en saadan, var mest skikket til at udkaste Planen til denne Udslettelse af et tankeløst Bogstaveringssystems Hindringer imod svenske, danske og porske Bøgers almindelige Læsning af alle dem, som forstaa Norsk, Dansk og Svensk, naar det tales.

Med disse Ord, saavel til Undskyldning for mit ortografiske System, sem til Forsvar for den Idé, hvorfra det er gaaet ud, overleverer jeg mine Landsmænd dette Værk, hvorfor jeg vil føle mig belønnet, hvis det har gjort den svenske Literatur mere tilgjængelig for Danske og Norske, hvilket har været Hevedhensigten med dette i andre Henseender utaksomme Arbejde.

Kristiania den 26de Jan. 1841.

Ludvig Kr. Das.

SVENSK-NORSK

HAAND - ORDBOG.

Udgiven

af

Ludvig Kr. Daa.

FÖRSTE DEEL,

A - M

KRISTIANIA.

Guldberg & D;wenkowski.

1939.

Trykt i Guldberg & Dzwonkowskis Officin af L. Risum.

Forklaring

over de i Ordbogen forekommende Forkortelser.

```
adj. - Adjektiv (Gram. S. 46 følg.).
adj. v. - Partisip, som bruges som Adjektiv.
A. C. - Angelsaksisk Ord.
bergv. - Kunstudtryk af Bergfaget.
bot. - Et botanisk Kunstudtryk.
bagi. T. - Ord eller Udtryk af Hverdagssproget.
D. — Dansk.
b. f. f. — det samme som.
E. - Engelsk.
f. — Hunkjøn.
Fr. — Fransk.
gl. — gammelt.
gl. T. gammelt Tysk.
al. Gv. gammelt Svensk o. s. v.
Gr. — Græsk.
Doll. — Hollandsk.
3. og 361. — Islandsk.
konj. - Konjunksjon.
1. — læs (Angivelse af Ordets Udtale).
Lin. - Dyrs eller Plantes latinske Navn i Linnés Naturhistoric.
m. fl. - med flere.
m. - Hankjøn.
n. — Hverkenkjøn.
n. pr. - Navn paa et Individ, Sted eller Land.
N. - Norsk.
= N. — at det svenske Ord bruges i samme Betydning paa Norsk.
N. S. - nedersaksisk eller plattysk Ord.
part. - Partisip.
p. p. - Partisip i Passiv.
pl. - Flertallet (Gram. 18 følg.)
```

pron. — Pronomen. (§. 54 og følg.) pron. pers. — personligt Pronomen.

i. — se (Henvisning til et andet Ord).

Gv. — Svensk.

Set. - Semandsudtryk.

s. pl. — Substantiver, som have samme Endelse i Enkelttal og det ubestemte Flertal.

Tysk.

v. a. 1. - Verb, som bøjes efter første Konjug. Gr. \$79.

v. a. 2. 1. el. 3. el. 3. Verb, som bøjes efter en af de tre Klasser i anden Konj. § 84 Gr.

v. a. 3. - Verb efter tredje Konjug. Gr. § 93. følg.

v. dep. - Verb, som har passivisk Form men intransitiv refl. el. vekselvirkende Betydning. Gr. §63. 2.

v. recipr. - Verb med vekselvirkende Betydning.

A.

Abbotlig, adj. abbedlig. Abecedarie — ier, m. Abecet, Stavebog. Abrahamsrot, f. Storfenceb, Geranium. Abrotsort, f. Abrod (Urt). Ack! interi. 21f! Adelsdam - er, f. Adelsfrue. Adelskap, n. Adelffab. Adelsman - man, m. Abelsmand. Adelsstånd, s. pl. n. Adelstand. Aderton, adi. Atten. En af de Aderton, et Medlem af det svenike Afademi. hvis Antal kun er atten indfødte Svenife. Adjunkt-ter, m. 1) En versonel Rapellan. 2) En Lektor ved et Universitet. 3) En af Lærerne vaa et Gomnasium. Adla, v. a. 1. adle. Ophøje i Adelstand, drf. Adlande, n. Af, prop. 1) af, 2) itu, slä af käppen, bryta af värjan. Af och an, adv. of og til, frem og til-Afbalka, v. a. 1. afdele ved Biælfer: drf. Afbalkning, f. Afdeling ved Biælfer. Afbedja, v. a. 3. (afbeder, afbad, afbedit), afbede; drf. Afbedjande, n. Afberga, v. a. 1. (udt. avberja), afbofte

Abbot - ter, m. Abbed.

s. pl. Abbedi.

Abbotsdome - men, n, og Abbotsstift,

Afbeta, v. a. l. (Idl. beita), afgrædie, beite af Mit. drf. Afbetning, f. Afgræssen. Afbetsla, v. a. l. afbibile. Afbida, v. a. l. oppebie; drf. Afbidande, a. Afbidan, f. Benten paa. Afbila, v. a. 1. behugge, bestjære Eræer. Afbild - er, m. (T. Abbild) Billede, Afbildning; drf. Afbildande, n. Afbilden. Afbita, v. a. 3. (afbiter, afbet, afbitit) afbide. Afblasa, v. a. 2. 2. afblæfe, 2) flutte, t. E. afblåsa en Riksdag (med Trompeter). Afbrinna, v. n. 3. (afbrinner, afbrann, afbrunnit) 1) brænde af, fortæres af 3ld, 2) brænde for (om Geværer). Afbrott, s. pl. n. Afbrud, Afbrodelfe, Korifiel. Afbryta, v. a. 3. (afbryter, afbröt, afhrutit, p. p. afbruten), afbryde; brf. Afbrytning, f. Afbrydelse. Afbranna, v. a. 2.2. afbrænde, opbrænde:

drf. Afbrannande, n. Afbranning, f. Afbrænden. Afbrænding.

Afboja, v. a. 2. 1) afboje, 2) afvende,

Afbörda sig. v. r. l. befri sig fra,

tilfredeftille; (om Giæld) betgle. A.

afværge; brf. Afböjande, n.

Afbön — er, f. Afbigt.

sin Pligt, ubfore fin Pligt; drf. Afbördande, s.

Afdagataga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit), ombringe, berove Livet; drf. Afdagatagande, n.

Afdamma, v. a. 1. afstove, rense for Stov. Afdamning, f. Afftovning.

Afdanka, v. a. 1. aftaffe, give Afffeb. Afdelande, n. Afdelen. Afdelning, f. Afdeling.

Afdika, v. a. 1. afdige, adstille ved

Diger. Afdikning — ar, f. Afdigning. Afdrifva, v. a. 3. (-drifver, -dref, -drifvit); drf. Afdrifning - ar, f. Afdrivning.

Afdrifningshärd, m. Ilofted ved en Masovn.

Afduka, v. a. 1. tage af et Borb. Afdanad, part. befrimet.

Afdomma, v. a. 2. 1. paadomme, afgiore ved enbelig Dom. Afdommande, n. Daadommelfe, Daakjendelfe.

Affall, 2. pl. n. (3. Affall). Affald, Frafald.

Affalla, v. n. 3. (-faller, -föll, -fallit), falbe af, falbe fra p. p. Affallen. om Folks Ubfeende: affalden, mager, indivunden.

Affeja, v. a. 1. glatte, polere.

Affinna sig, v. r. 8. (-finner, -fann, -funnit), affinde sig.

Affira, v. a. 1. fire et Toug.

Afffalla, v. a. l. rive Sforver eller Stal af.

Afflytning. f. Afflod.

Afflytia, v. n. l. flutte ub fre: brf.

Afflyttning, f. Bortfluttelfe. Affellig, adi. (E. abf allig), frafalden, oprorit mod Regiering og Dyrighed Affallighet, f. Frafald, Oprorsched, Trolpshed.

Affalling - ar, m. Frafalben, Rebel, Renegat.

Affard, m. (3. Ferd), 1) Afreife, 2) Afs færdigelje, Ende. Han fick en ømkelig A. Det tog en forgelig Ende med ham. | Afhalla, v. a. 2. 1. holde af.

Affarda, v. a. 1. affærdige, erpedere: palaa: afffedige: brf. Affardande. n. Affærdigelfe, Afffedigelfe.

Affoda, f. Aftom, Dngel. Affolia, v. n. 2. 1. Lata A. lade afgive, affevere, oversende. Affoliande. n. (Penges o. del.)

Affora, v. a. 1) affore, bortfore, 2) træf= te fra (som i Reanskab).

Afgifva, v. a. 3. (-gifver, -gaf, -gifvit,) afgive; orf. Afgifvande, n. Afaivelse.

Afgjuta, v. a. 3. (afjuter, afgöt, afgjutit), afstobe; drf. Afgjutning, f. Afgjord, p. p. afgjort, se Afgöra.

Afgnaga, v. a. 3. afanave. Afgnuggande, n. Afgnidning,

Afgrundsfoster, Belvebes Angei.

Afgrunds-anda, Dæmon, Djævel.

Afguda, v. e. l. forqude.

Afgudabelāte — n , n. og **afgudabild** der, m. Afquidsbilled; drf. Afgudadyrkan, f. Afgudadyrkare, e. pl. m. Afgående, w. og Afgång, m. (3. Afgangr), Afgang.

Afgärda, v. a. 1. afgjærde, fraikille veb et Gjærde.

Afgarda, adj. A. homman. En Gaard paa Landet, fom ligger affondret fra 🕆 den Bandsby, hvortif den hører; (T.

Enbolt Gaard Drif. Berhoft. Afrora, v. c. 2. afgjere; drf. Afgörande, n. Afgjørelfe.

Afhjelplig, sdj. (T. abhelflich), som fan afhjælpes.

Afhvila, v. a. 1. afhovie.

Afhysa, v. s. 2. 2. A. etthemman neds brude Bugningerne paa en Bonde: gaard og forene den med en anden. A. ur ett hemman, jage fra en Bon: begaard; drf. Afhysning, f.

Afhaha, v. c. 3. (-haller, -hell, - hallit), afholde, p. p. afhallen, brug. ogs. som adj. afholdt, undet. Ashallande, n. Afhold.

Afh · Afhamta, v. c. 1. afhente. Afhanda, v. a. 2. 1. fratage, fille ved. berove. A. nagon sin egendom, be: rove En fin Ejendom. A. sig lifvot. Afhändande, n. Aratagelse. Berovelse. Afhangig, adj. 1) afhængig. 2) fteil. Afhölja. v. a. 2.1. afhylle, blotte, ifær fig.; drf. Afhöljning, f. Afholling, Ordagelse. Afhora, v. a. 2. 1. 1) hore:paa, 2) af: here, forhere; drf. Afharande, n. Horen. Afkapa, v. s. 1. affenve. Afkastning - ar, f. Sudfamft, Indtocat, ifær af Jord. Afklädande, s. Afflæben. Afkoka, v. c. 1. affoge; brf. Afkokning, f. Aftogming, Aftog. Afkomling - ar. m. (I. Abfom m: ling). En Wiling, Wilceg. . Afkomma, f. Aftom. Afkomst - er. m. Indfomst, Indtægt. Afkoppia, v. a. 1. affoble. Afkunna, v. a. 1. forfonde, fundgiore, befiendtgiore drf. Afkunnande, n. Fortyndelfe, Betjendigiorelfe.

Fortynbeise, Betjendtgjorelse. Akyla, v. a. 2. 1. (T. abfühlen) aftiele; def. Askylning, s. Aftjoling. Asa, v. a. 1. 1) able, 2) undfange, bive svangar, 3) orhverve (Gods). Asande, n.

Aflaktera, v. s. 1. pode, indpode. Aflaktering, f. Indpodning.

Aflassa, v. s. 1. affæsse. Aflassning, f. Aflæsning.

Affasta, v. s. 1. affade, tomme en Labning, losse. Affastning, f. Affadning, Tomning of en Labming.

Aflat, m. Mflad, Sundsforladelse. Aflesva — vor, f. 1) Levning, Rest, 2) Relitme.

Afleise, m. Unbfangelse. A—delar, pt. Avleiemmer, Kjonsbele. A—formåga, f. Avleevne. Aflesvera va

Allemna, v. a. 1. afgive, give fra fig,

aflevere, overgive; drf. Aflomnande, n. Afgivelse, Aflevering.

Afida, v. n. 3. (aflider, afled, afledit), ved Doden afgaa, bo; brf. Aflidando, n. Dod, Dobsitunb.

Aflitra, v. q. I. aflive; drf. Aflitran-

Adig, adi. frugtbar; brf. Aflighet, f. Aflinge, n. erhvervet Gods, (modfat Arv).

Aflopp, e. pl. n. (3. Afhlaup, I. Ablauf). 1) Afleb, 2) Slutning, Ende, Udfald. En saks a. En Sags Udfald. Afloppediko — n. n. Aflebagroft. Aflang, adj. aflang.

Affata, v. s. 3. (affator, affet, affatit), affabe, overlade, afgive, afftaa; v. n. affabe, ophore.

Aflägga, v.s. 2. 3. (-lade, -lagt) aflægs ge; brf, Afläggande, n. Afläggare, s. pl. m. Aflägger, (i Gartnerfunsten).

Afliguen, adi. (T. a b gelegen), affibes beliggende, fraliggende, fjern. Afligsent, adv. Afligwenhet, f. (T. A b g elegenheit), Frastand, Fraliggenhed, Afstand, Kjernhed.

Aflägena, p. s. 1. bortfferne. Aflägenande, n. Bortffernelfe.

Affonna, v. a. 1. affonne.

Aftopa, v. s. 3. (aftoper, aftopp, el. aflöpts, aflupit, el. aftopt). (E. ablaufen), 1) aftobe, 2) faa Ubfald, lobe af. Sakon har aftupit ofter önskan. Sagen er faldet ud efter Onse.

Afmagra, v. n. 1. magres, blive mager. Afmala, v. g. 1. afmale.

Afmasta, v. a. 1. kappe Masten. Afmatta, v. a. 1. udmatte.

Afmats, v. a.2.3. (afmater, afmatte, afmattit, afmatt), (T. abmeffen), afmade. Afmatning—ar, f. Afnysta, v. a. 1. nofte af R. vinde

of D. Afwystning, f. Afnamaro, e. pl. m. (T. Abnehmer), ben, som fjeber noget af En i Mæng-

de. Runde, Rjober.

Afnödga, v. a. l. (T. abnöthigen) af: Afnota, v. a. 2. 2. (T. abnuken), forflide, opflide, (ifær om Bærttei). Afplana, se Utplana. Afplanka, v. a. 1. afluffe ved Plante: værf. Afplocks, v. a. l. afplutte: brf. Af plockning, f. Afpluening. Afpruta, v. a. 1. afprutte, aftinge. Afprägla, v. a. 1. afpræge. Afpala, v. a. 1. afpæle. Afrad (udt. avrad), m. Tiende, garlig Afgift in Natura, Grundafgift. Afraka, v. a. 1. afrage, aftage veb Ragefriv. Afrakning, f. Afragning. Afresa, v. n. 2. 2. afresse, f. Afrita, v. a. 1. aftegne. Afrada, v. c. 2. 1. fraraade. Afrakna, v. u. 1. afregne; drf. Afrakning, f. Afrate, n. Halmstubber vaa en faaren Maer. Afratta, v. a. 1. 1) henrette, aflive, 2) afrette, oplære, (om Dyr); drf. Afrättning, f. 1) henrettelfe, 2) Afrettelfe. Afratsplats, m. Retterplads. Rettersted. Afroka, v. n. 2. 2. roge bort. Afrosa, v. a. 1. fætte Grændfeffjel, Marteffiel. Afrosning, -ar, f. Afsaknad, f. Affavn. Afsalu, indikl. Salg. till a. til Salgs. Afse, v. a. (-ser, -sag, -sett), tage Denfon til, tage i Betragtning; drf. Afseende - den, n. Benfon, Denfeende. I afseende på, med Denfon til, i Benseende til. Gora afs. på, tage Denfon til. Afsegla, v. a. 1. (T. abfegein), affeile; drf. Afsegling, f. Afsela, v. a. 1. tage Geletoiet af, Afsigt - er, m. (E. Abfitht), Benfigt, Diemed. Afrila, v. a. 1. affile D., affie D.; brf.

Afsilning, f.

-sjungit), affpnge; brf. Afsjungande, n. Afskaf, n. Afftav, det som afstaves. Afskafva, v. c. 2. (-skafver, -skafde. -skafvit), afifave. Afskaka, v. a. l. afroste; drf. Afskakning, f. Afskala, v. a. 1. afstalle. Afskeda, v. a. 1. affledige; brf. Afskedande, n. Afskeppa, v. a. 1. afffibe, udffibe. Afskicka, v. a. 1. affende. Afskilja, v. s. 2. 1. afffille, adstille. Afskjuta, v. a. 3. (afskjuter, afsköt, afskjutit), afftode. Afskrap, n Afffrab. Afskrapa, v. a. 1. afffrabe. Afskrifva, v. a. 8. (afskref, afskrifvit), affirive; beraf Afskrifvare. s. pl. m. Afskrubba, v. a. l. Frubbe af. Afskrufva, v. a. 1. afffrue. Afskräcka, v. a. 2. 2. affrætte ; drf. Afskräckande, n. Afskräde, n. det fom levnes, falber af. gaar til Spilde. Afskräda, v. a. 2. 1. Afskudda, v. a. l. (T. abschütteln). afryste, affaste. A. oket, affaste Naget. A. en skam, aftafte en Gtam. drf. Afskuddande, n. Afskyvärd, *adj.* afstylig. Afskara, v. a. 3. (-skar, -skar, -skurit), afstjære; drf. Afskärning, f. Afskölja, v. a. 2. 1. afftolle. Afslag, s. pl. n. 1) Afflag, 2) Rvin= bere Renening efter Barfelfengen. Afslipa, v. c. 1. afilibe. Afslita, v. a. 8. (-sliter, -slet, -slitit), afflide. Afsluta, v. a. afflutte, bringe i Stand; drf. Afslutning, f. Afslutande, n. Afsneda, s. 2. 3. a. on aker, pioje paatvers. Afsnäsa, v. a. 2. 2. affærdige med for: nærmelige, foragtelige Ord, give et fort Spar; drf. Afensening, f.

Afsomna, v.n. 1. henfove, be. Afsom- nad, p. p. henfoved.

Afsopa, v. a. 1. affeje D., supe as N.

Afspetsa, v. a. 1. affpidse.

Afspinna, v. a. 3. (-spinner, -spann, -spunnit), affpinde.

Afsprang, n. 1) Sidespring, 2) Dis

gresfjon, Omfvob.

Afstadna og Afstanna, v. m. 1. statife, stad stille, blive stadende. Afstannande, n.

Afstamling - ar. m. Wthing.

Afsteg, s. pl. n. d. f. f. Afspräng. Afstiga, v. n. 3. (afstiger, afsteg, afstegit), stige af. A. hou nagon, tage ind bos En.

Afstryka, v. a. 3. (-stryker, -strök, -strakit), afftryge, afvife; def. Af-

strak, n. det Afrasvede.

Afstympa, v. a. 1. afftumpe, afftymp: re, afftutte.

Afstyra, v. s. 2. 1. afvende, afværge, Afstyrka, v. s. 2. 2. fraraade; brf. Afstyrkande. v.

Afstäende, n. eller Afstäelse, Afstaaelse. Afständ, n. Afstand, Frastand.

Afstinga, v.a. 2. 1. 1) afgjærde, indgjærde, af fræn ge, R. 2) affondre, udeilufte, fille fra ; drf. Afstängning, f. Afstängning, som Gillerumsvæg.

Afstota, v. a. 2. 2. afftobe.

Afsugare, m. Affuger, (i Gartnertuns ften).

Afsvala og Afsvalka, v. a. 1. affvale, affjøle.

Afsvalna, v.n. l. afsvales, sval ne N. Afsvimmad, p. p. besvimet, asmægtig. Afsvärja og Afsvära, v.a. 3. (—svärjer, —svor, —svurit, —svuren), (T. abschwören), afsværge. Afsvärjande og Afsvärande, n.

Afsäga, v. a. l. (3. saga), affave D. affage, R.; drf. Afsägning, f.

Afsiga, v. a. 2. 3. (afsiger, afsade, afsagt), affige. f. E. A. en dom. A. sig,

frafige sig; drf. Afsügande, n. og Afsügelse, m. 3. 1) Afsigelse, 2) , Frafigelse, Opsigelse.

Afsända, v. a.2. 1. affende; brf. Afsändare, m. 3. Affender. Afsändning,

f. Affending, Affendelfe.

Afsanka, v. a. 2. 2. 1) gjøre Aflæggere, (i Bjergværtsfprog), affønte, arbej: be sig lodent neb; brf. Afsankanda n. -ning, f. 1) Plantning ved Aflæggere, 2) Gefent, Affyntning. Afsattning, f. 1) Affætning, 2) Affæt

telfe. Afsonara, v. a. 1. affondre; drf. Af-

söndring. f.

Aftal, n. (3. Aftal), Aftale.

After, m. i Bjergbærferne, aft det, der bliver tilbage, naar Ertsen er udbanket og udvasket. R. After.

Afton. m. 2. (J. Aftan), Aften. Aftonkyla f. ell. Aftonsvalka, f. Aftenfulde, Aftenfjoling. Aftonrodnad, f. Aftenrobe. Aftonsång, m. Aftenjang. Aftonvard, (J. Aftanverdy, (hos Ainmeen Aftonval og Aftval i Småland, og i Ståne Merafton), Eftas val, R. Bespertoft, D.

Aftorks. v. a. 1. (3. thurks), afterre D., afterfe R. Aftorkning, f. Aftropps, v. a. 1. afmarfere, troppe uf; brf. Aftroppning, f. Afmars.

Aftruga. v. a. 1. (3. thruga), aftrue, aftringe;

Aftradando, n. 1) Fratræben, Borts gang (om Bibner o. s. v.) 2) Afs træben, Afstaaelse, Overbragelsesi

Afträde. n. 4. 1) Bortgang. Domażen befallde parterna tage afträde, Domażen neiren befalebe Barterne at. 404 ub af Retten. 2) Aftrædelse, Aftaaelse, 3) Erstatning, Stadeslashaldese; i Talemaaden: i afträde, 4) Prwet, Bandbus.

Aftroska, v. a. (J. treskia), afters

Aftunna, v. c. 1. aftavve.

Aftvaga, Aftvå, v. a. 2. 2. afto, afvalle, bruges nu næsten fun sig.: ubslette, affone; brf. Aftvagning, f. og Aftvående, n.

Aftvatta, v. a. 1. afvaffe.

Aftyna, v. a. 1. hensvinde, blive mas ger, hentwees.

Aftag, n. Aftog, Afmars. Aftaga, v. e. 1. afmarfere; brf. Aftagande, n.

Aftacka, v. a. 2.1. afdæffe; brf. Aftäkning, f.

Afund, m. (3. Öfundr), Avind Misundelse. Afund-sjuka, 1) bill. 2) Ugunst. Afunda, v. s. ell. Afundas, v. i. 1. misunde. Afundsam, Afundsfull, Afundajuk, sai. misundelse, avindssuld, avindssyg. Afundsman, m. Avindsmand. Afundavärd, saj. misundelsesværdig.

Afvakta, v. a. 1. oppebie, forvente.

Afvaktan, f. indkl. Forventning. I
afvaktan af.

Afvelmm, (3. Afi, Kraft), Anl, Rase.
Afvelmm, adj. anlism, pngelism,
groderig; drf. Afvelmmhet, f.

Afvenbok - ar, f. Annbog. Carpinus Betulus.

Afverka, v. a. 1. sparbejde; drf. Afverkning, f.

Afvig, -vog, -vug, adj. (3. öfugr), prang, bagvendt, forfert, ugunstig, habst. Vara a. emot asgon, A.-ekøld, Avindsstjos. A.-sida, og Afrigan, den vrange Side, Brangen. (Afvigan bruges fun i bagt. T.) Afvighet, f. 1) Forferthed, 2) Modbydes liabed. Uvilje.

Afvika, v. a. 3. (afviker, afvek, afvikit), afvige. Afvikando, n. Afvikning, f. Afvikelso, f. Afvigelse. Afvita, adj. (jurid.) affindig, vanvit-

ng. Afritra, v. a. 1. stifte, bele, A. sina barn, fliste med fine Born, A. agorna. ubskifte Jordaobiet i visse Lodder. Afvittring , f. Barnens a. Sfifte med Bornene, Agornas a. Ubffiftning.

Afgüg, m. (J. Afvägr), Afvei, Afväges, adv. afveis.

Afväga, v. a. 2. 1. afveje, afdele efter Bogt. A. on höjd, nwellere en Hojs de: brf. Afvägning, f.

Afvälta, Afvältra, v. a. 1. afvælte, Afvältning, f.

Afvältning, f. Afvända, v. s. 2. 1. afvende. Afvändande, n. Afvendelse.

Afvanja, v. s. 2. (afvanjer, afvande, afvant, pp. afvand), afvænne.

Afvapna, v. a. 1. afvæbne. Afvapning, f.

Afvärja, v. s. 2. 1. afværge; drf. Afvärjande, n. Afværgelse.

Afyttra, v. a. 1. (T. abauffern), afhænde, stille sig ved, sælge. Afyttring, f.

Afata, v. a. 3. affpise, afæde, afgnave. Ag, m. Planten Schoenne, Stjæne, At. R.

Aga, f. (3. Agi). Ave, Tugt. Aga, v. a. 1. (3. Aga), ave, tugte, revie. Agelös. adj. avelos, som iffe er straffet.

Agg, n. Nag, hemmeligt, variet bab, indgroet bab. Samvetsagg, Samvitztighebenag.

Agga, v. a. 1. stiffe, nage, pine, (om Samvittigheden). Aggande, n.

Aggning, f. Agn, n. (3. Agn), Mading, Loffemad for Fift; R. Agn.

Agn, m. n. pl. Agnar, (3. Ogn, pl. Agnir), Avne, Avner.

Aj! interj, Ei! au! Akja, f. (Lap. Kjerets), Kjerist, et Slags lappist Slæde.

Akleja, f. Afeleje, Agvilegia. Akt,m.1] (3.Akt),Agt,gifva a. på något. 2] (2. A cht) Fredioshedserflæring.

Akta, v. s. 1. (3. Akta), agte. A. dig! vogt big, ogfaa: gage af Bejen! Akta sig undan for, træffe fig tilbage. Aktning, Agtelfe. Akt-

ningsvärd, adj. aatvætdig. Aktsåm, adi. (E. Achtfam) agtfom. Akt-

samhet, f. Agtfombeb. . . Akter, m. Agter, Bagdelen af et Gtib. Aktersegel, 's. pl. m. Agterfejl. Akterspenel. -glar, m. Agteriveil. Akterstäf. -var m. Agterfavn.

Aktris, -or, f. Gluewillerinde.

Aktor, -er m. Gtuefpiller,

Al, -ar f. Wiletra D. Dider, Dr R. Betule alnus. Alekog, -ar., m. Olderstov. Alkarr, s. pl. m. Dive bevorset med Older.

Alabaster, m. Mlabaft. Alf, -er, m. Alf. Ellefoft. Alfdans, Elledans.

Alfogel, -glar m., Aler m. Alfual. Anas 'glavialis.

Alkov, -er, 'm. Alfone.

All, Allt, pl. Alle, Alla, adj. (3. allr) al, alt. All, adj. ude, forbi med, ded, f. Er. Hesten har blifvit all, Deften er dod.

Alla, -or, f. Dublet i Bretivil.

Allahanda, adj. allehaande.

Allaredan, adv. allerede.

Alldaglig, adi. (T. alltäglich) baglig, hverdags.

Alldeles, adv. albeles. Alldeles icke. flet iffe. Alldeles ingen. A. intet, flet ingen, flet intet.

Alldenstund, komj. fordi.

Allena, Allen, adj. alene. Allen figes fun i Enkelt.

Allenast, adv. alene. 2) konj. ngar fun, for saavidt kun.

Aller, b. f. f. Allra, men bruges fun i Titler.

Allesamman, adj. allesammen. AHtsamman, altfammen.

Allestades. adv. allestadesnärvarande, adj. allestedenærværen: be. Allestädesnärvarelse, Allestedsnærværelse.

Allfar, Allfarig, adj. banet. Allfar vie, Alfarvej.

Allgod, adj. algod. Allgodhet, f. Ab appheb.

Allhelgonedag, m. Allehelgenedaa.

Allhärjarting, n. eller Ting allra Svia. faldtes i Bedenold det ftore Tina. fom forsamledes i Upfala i Kebruar Maaned hvert Aar.

Allierad**, adi**. allieret.

Allihop, Allihopa, adj. (dagl. T.) alle tilhobe, allesammen.

Allmakt, f. Almagt.

Allmoge, m. (3. Almuge) Aimue. Allman, adj. (3. Allmennr) almen, als minbelig. Det allmanna, bet Alminbelige, hele Statsfamfundet. Allmunhet, f. 1) Almenbed, Publikum, 2) Almindelighed. I allmanhet, i Almindefiahed. Allmannelig, adj. almins delia. Allmanneligen, adv. almindes ligen. Allmannolighet, f. Almindes liahed.

Allmanning, -ar. m. Alminding, fælles 3ord (Mart, Stov, Dede), Betesallmanning, fælles Græsmarf, Fælled. Allo, med allo, ganife, aldeles, for be: ftandig. I allo, i Alt, i det Bele.

Allom, gammelt Dativ af alla. alle. Allt i allom, Faktotum; En, fom er

Potte og Pande i et Dus. Allra, gam. Genit. af All, aller: læg: ges fom Forstærkelse til Superlativer. f. E. Allraödmjukast, allerærbødigst. Altradande, adj. afraadende.

Alls, sammendraget for Aldeles. Allsingen, Allsintet, set ingen, set intet.

Allskons, adj. alstens.

Allsmäktig, edj. almægtig. Allsmäktighet, f. Almagt.

Allsvåldig, edj. alvældig. Allsvåldighet, f. Alvælde,

Allt, adv. Alt. Allt framgent, Allt fort, Allt for ett, Allt jemnt, altid, stebse, idelig, uden Ophold, bestandigen. Alltfor, adv. altfor, f. E. Alltfor hog,

altfor boi.

Alltsa, konj. altiaa.

Alludera, v. n. 1. figte til med noget. Allvar, Allvare, n. (3. Alvara) Albor. Allvarlig, Allvarsam, adj. alvorlig. Allvarsamhet, f. Alvorlighed.

Alfretande, adi. alvidende. Alivetenbet, f. Alvidenhed.

Allvis, adj. alvis. Alvishet, f. Alvis:

Alm, -ar, f. Alm, Wimetra D. Almskoz. -ar. m. Almefor. Almtrad. s. pl. n. Almetræ.

Almosa, -or, f. (3. Almusa, T. Almos fen), Almisfe.

Almoseforestandare, Almoseutdelare, s. pl. m. Almisseubbeler.

Almoschjon, s. pl. n. Almisselem. Aln, -ar, f. (3. Aln) Alen. Alasbred. adi. alenbred. Alasbredd, -er, f. Alenbredde. Alnsdjup, adj. alendyb. Alnshög, adj. alenhoj. Alnslång, adj. alenlang, Alnmatt, n. Alemmagl. Alntal. n. Alental. Alntals, adv. i Alental. Alrun. -er. m. Alrune (Plante) Atro-

pa Mandragora. Alster, -strar, m. Præftehue (Plante). Alster, -stren, n. hvad, som er frem:

bragt, Produtt, Avl. Alstra, v. a. 1. Alstra af sig, frem: bringe, avle, forplante. Alstrande, n. Alstring, -ar, f. Frembringelfe,

Forplantning. -Altar, Altare, pl. Altar, Altare, Altaren, n. Alter. Altarens Sacrament. Alterens Saframent, Altardisk , -ar, m. Alterbord. Altarduk, -ar, m. Alterdug. Altargang, m. Altergang. - Altarkläde, -n, n. Alterflæde. Altarpenningar pl. Offerpenge. Altar-- ljus, s. pl. n. Alterips. Altarstake, -ar, m. Alterstage. Altartasta, -or, f. Altertavle. Altartacke, -n. n. Alterflæde.

Alté-salva, -or, f. Alté falve. Alté-ort, -er, Alté (Plante) Atthea. Alterera, v. a 1. pludfelig forffrætte.

Alteration, f. pludselia Forstræffelse. Altita, -or, f. langhalet Meife, Parus caudatus.

Alun, m. Alun.

Alunaktig, adj. fom er, smager af Alun. Alunbrott, s. pl. n. Alunbrud, Alungrube. Alanbruk, s. pl. n. Mun= Alunhaltig, adj. fom inde= holder Alun. Alunvatten, n. Alun: band.

Alved. m. Wiebrande D. Diderved N. Amb, -er, m. Ambe (i Lotteri).

Amber, m. Ambra, f. Ambra.

Amerikan, -er, m. Amerikanare, s. pl. m. Amerifaner.

Ametist, -er, m. Ametoft, en Wedel: fteen af robblaa Karve.

Amiral, -er, m. Admiral. Amiralsflagg, f. Admiralsflag. Amiralskepp. s. pl. n. Admiralffib.

Amma, -or, f. Amme. Amma, v. a. 1. amme, 2) opdrage. Ammsaga, -or, f. Ammestufortælling. Ammeskrock. n. Ammeftuefnat.

Amper, adj. ffarp, bitter (af Smag). Amperhet, f. Gfarphed, Bitterhed. An: Ga af och an, gaa frem og til-

baae. Ana, v. a. 8. impers. I. ane. Aning.

-ar, f. Anelie. Anbefalla, v. a. 2. 1. befale, 2) anbefale.

betro, give i ens Bolb. Andlick, m. Aafpn, Djefast, Djespn,

2) Spn, f. E. det var en skon A., det bar et herligt Gyn.

Andoren, adj. (T. angebohren) med= født, bruges kun i følgende Talemaa= de: Vart anborna signet, vort ade=, lige Signet.

Anbringa, v. a. (-bringar, -bragte, bragt) anbringe. Anbringande, 2. Anbringelse.

Anbud, s. pl. n. Tilbud, 2) forfte Bud i Dandel.

And, pl. Änder, f. Bilband. Andrake, -ar, m. (3. Andriki) Andrif. Andunge, -ar, m. Willing. Andmat, m. Andemad (Bandplante).

And, f. Andetid, -er, m. Doftens Tib, ben Tib paa Auret, da hoften ffer, hoft D. Aan, Aannetid R.

Andag, bagl. E. for Annandag.

Andakt, m. Andagt. Andakts-öfning,

ar, f. Andagtöbveise. Andäktighet,
f. Andægtighed. Andäktig, adj. ans
bægtig.

Andanom, se under Ando.
Andas v. d. 1. Andas hvitlok, lugse af Dvislog. Andas in, indaande.
Andas omkull, blæse omtuld ved et Aandevust. Andas ut, udaande.

Ande, -ar, m. (Undertiden i Enfelt. Anda, f.) [3. Ond] 1) Nand, 2) Aan-te, Luft, Bejr. Andanom, gammel Dativ. Draga eller hemta andem dra: ae Nande, træffe Beiret. Herelak ande, have ftinfende Mande. ser i andanom huru det går, jeg fer i Manden, hvorledes det gaar. Andebesvärjare, s. pl. m. Aandemaner. Andebesvärjning, -ar, f. Nambema: nelfe. Andedrag, s. pl. n. Nandedrag, Andedrägt, -er, m. Nandedræt. 1) Aandedrag, Aandedræt, 2) Aande f. E. elak andedrägt, stinkende Man: de, Mandeftant. Andelig, adi. 1) gan: delig, 2) geistlig. Andeliga ständet, den geiftlige Stand. Andlighet, f. aundeligt Bæsen. Andelära, f. Aandelære. Andelss, adj. bob, liviss. Hans andelösa lekamen, hans liv: . lose Legeme. Andorik, adj. 1) aand: rig, 2) opboggetig. Anderum, Andrum, n. Pusterum. Andesiare, Andeskadare, s. pl. n. Aandeseer. Andesyn, -er, f. Aandesyn, Bisson. Andetag, s. pl. n. Mandedrag. Andfadd, adi. ftataandet D. andvuften D. Andhal, g. pl. n. Andehul. And-qvaf, n. . f. f. Andtappa. Andtruten, adj. aandelos, stafaandet D. and puften D.; drf. Andtrutenhet f.

Andtappa f. Trangbruftigheb. Andtappt, adj. som ikke kan aande frit, trangbruftig.

Andmat, se under And.

Andorn, -ar, m. Marube, Mau, Misbife D. Dvit Marrau N. (Plante) Marubium vulgare.

Andra, adj. (bestemt og Flert. af annan) den Anden, de Andre.

Andraga, v. a. 8. (-drager, -drog, dragit) andrage. Andragande, n, Andragande.

Andrake, se under And.

Andryg, adj. anestolt. Andryghet, f. Anestoltheb.

Anfall, s. pl. n. Anfald, Angreb. Anfalls-krig, s. pl. n. Angrebetrig.
Anfallsvapen, s. pl. n. Angrebebagsben. Anfallsvis, angrebevis.

Anfalla, v. s. 8. (-faller, -föll, -fallit) anfalde, angribe.

Anfardran, f. Revers, Sodol, att betala vid anfordran, Revers, Beffel at betale ved Forevisning (iffe paa beftemt Tib).

Anfakta, v. s. 1. anfægte. Djefvulen anfakta honom! Fanden tage ham. Anfaktning, -ar, f. Anfægtelse.

Anfora, v. a. 2. 1. anfore. Anfora klagomål, fore Rlage, pagante. Anforan, f. Anforando, n. Anforelse. Anforando, n. Anforelse.

Anforgre, e. pl. m. Anforer. Anfortro, v. a. 2. 1. (E. anverstrauen) betro.

Anforvandt, -er, c. (T. Anverwand: ter) Glægtning, Paarorende.

Angel, -glar, m. (Lat. Angulus) Bin-

Angelägen, adi. (E. angelegen) magtpaaliggende. Angelägenhet, er, f. magtpaaliggende, vigtig Sag.

Angenam, adi. (T. angenehm) be: hagelig, fornojelig. Angenamhet, f. Behagelighed, Kornojelighed.

2

Angifva, v. a. 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) angive.

Angifvande, n. Angifning, -ar, f. Angifvelse, -er, f. Angivelfe. Angifvare, s. pl. m. Angiver.

Angrepp, s. pl. n. Angreb. Angripa, v. a. 3. (-griper, -grep, gripit) anaribe. Angripande, n. Ans areb. Angripelig, adj. fom fan an: aribes. Angripare, s. pl. m. Anariber..

Angrändsande, adj. (T. angrän: genb) tilgrænfenbe.

Anhang, n. (T. Anhang) Tilhang, Parti (itte Tillæg til en Bog).

Anhålla, v. a. 3. (anhåller, anhöll, anhallit) 1) anholde, fastholde, gribe, 2) v. n. anholde om, ansoae.

Anhallan, f. Anholden, Ansogning, Begiæring.

Anhallande, n, Anhallaing, f. Anhols belfe. Bagaribning.

Anhangare, s. pl. m. Tilhænger.

Anhangig, adj. anhængig, indflaget, indstævnet. Anhängighet, f.

Anhorig, adj. & subst. beslægtet met, Baarorende.

Aning, se under Ana.

Anka, -or, f. tam And (ben vilbe faldes And). Ankbonde, -bonder, m. Andrif. Ankhona, -or, f. Dunnen af Wnderne. Ankunge, -ar, m. Willing D. Andunge N.

Ankare, s. pl. m. Anker (et Maal til

Driffevarer).

Ankar, n. 3 pl. Ankar, Ankaren, Anfer (Stibe:). Ankarboj, -ar, m. An: Perboie. Ankargrund, m. Anter: grund. Ankarbotten, m. Anferbund. Ankarfly, -n, n. Anterflig, Anters fløi, Anterhage. Ankarkors, s. pl. n. Ankarlagg, -ar, m. Ankarstang, -stänger, m. Anterlæg. Ankarplats, -er, m. Anfervlads. Ankarsmed, -er, m. Anferimed. Ankarsmedja. -or. f. Anterimedie. An-

karspel. e. pl. n. Anterivil. karstock, -ar, m. Anferstof. 2) Rom: misbred. Ankartalja, -or, f. An: Pertalie. Ankartag, s. pl. n. Ankartross, -ar, m. Antertoug.

Ankbonde, fe under Anka.

Anklaga, v. c. 1. anflage. Anklagan. f. Anklagande, n. Anklagning, f. Anflage. Anklagare, s. pl. m. Att= flager. Anklagelig, adj. paatlagelig. fom tan antlages.

Ankommen, adj. 1) antommen, fom er begyndt at raadne, 2) bestichfet.

Ankunge, fe under Anka.

Anlag, s. pl. n. Anlæg, naturlig Færdiahed.

Anlete, -n, s. (3. andlit, of and imob og lita fe. T. Antlit) Anfigt. Anletsdrag, s. pl. n. Anfigtstræf.

Anlita, v. c. 1. anholde ivrigt hos, bede. Anlitande, n. Anmodning.

Anlopp, s. pl. n. Ameb, Tillob, Anfald. Anlöpa, v. a. & n. 2. 2. & 3. (anlöper. anlopp, anlöpte, anlupit, anlöpt). 1) anlobe, fejle hen til, lægge an til, 2) anlobe, lobe an, tabe fin Glans. Anlupen, p. p. anloben. Anlöpning. f. Anloben.

Anmana, v. a. 1. (T. anmahnen) formane til, opmuntre til, opfordre: mane (for Denge). Anmaning, f. Formanelse, Opfordring; Manen efter Benae.

Anmoda, v. a. I. anmode. Anmodan. f. Anmodning.

Anmala, v. a. 2. 2. anmelde. Anmalan, f. Anmalande, -n, n. Anmeldelfe. Melding, Melden.

Anmarka, v. a. 2. 2. anmærte, bemær= fe. Anmärkare, s. pl. m. En, som anmærter, bemærter. Anmarkning. -ar, f. Anmærkning, Bemærkning. Anmärkningsvärd, adj. fom fortje= ner at anmærkes, mærkværdig.

Annalkas, v. d. l. nærme fig, ftunde til. Annalkande, n. Nærmen, Tilstunden, Annamma, v. a. l. annamme. Annammelse, f. Annammande, n. Annam-

melfe.

Annan, adj. 3 pl. andro, andra, Anben, Andre, ifte den samme. (E. alina). Annandag, m. den anden Dag af en Dojitid. Annandag Påsk. Annars, adv. ellers. Annor, (J. annar, m. önnur f.) bruges for annan, f. E. i annor händelse, i andet Tilsælde. Annorledes, Annorlunda, adv. andersedes. Annorstädes, wdv. andensteds.

Anor, pl. Aner, adelige Forfadre. Yfvas öfver sina anor, være stolt, hovmodig over sine Aner. Andryg, adj. questolt. Anstor, adj. af hoj, for-

nem Bord.

Angvicka, v. a. 1. amalgamere med Kriffolv. Angvickning, f. Amalgamering med Kriffolv.

Anropa, v. c. l. anraabe. Anropando, n. Anropning, f. Anraaben, Anraabning.

Ans, m. Anshing f. Pleje, Rogt. Ansa, v. c. 1. pleje, passe, rogte.

Anseende, n. 1) Anfeelfe, 2) Ubseende, 3) Denion, Denicende; f. E. utan anseende till personen, uden Dersone Anseelfe. I anseende till mig, med Denson til mig, hvad mig angaar. Ansenlig, adj. anselig.

Ansigte, -n, n. Anfigt. Ansigtsdrag,

Anfigtstræf.

Ansjuda, v. s. S. (T. ansteben) i Smeltehytterne; forbinde et Legeme med et andet; gjøre f. E. Bly og folvholdig Ralm til en Rasse. Ansjudning, f.

Anskaffa, v. e. 1. anstaffe. Anskaffande, n. Anskaffaning, f. Anskaffalse.
Anskjuta, d. a. 3. (anskjuter, ansköt, anskjutit) anstyde, danne sig, styde ud, anstyde i Rrystasser. Anskjutning, f. Anstyden i Rrystasser.

Anskri, n. Anstrig. Ge anskri, gjøre

Anstrig.

Anakrifven, adj. anstreven, anfeet, be-

Anslå, v. a. (anslår, anslog, anslagit)
1) opflaa, fundgjøre, 2) anordne, befremme (til et Djemed) fastfætte.
Anslåendo.-n.

Ansols, edv. imob Golen.

Anspann, s. pl. m. Anspanning, -ar,

f. Spænd, Forspænd.

Anspråk, e. pl. n. (T. Anfpruch)
Paastand, Fordring, Krav; den Ret,
efter hvillen man paastaaer, paataler,
fordrer noget. Anspråksfull, adj.
fordringsfuld. Anspråkslos, adj.
fordringsfri, fordringsfos. Anspråkslöshet, f. Fordringsfrihed.

Anstalt, -er, m. Anstalt. Anstalta, v. s. I. foranstalte.

Ansticka, v. a. 3. (-sticker, -stak, -stuckit) 1) antænde, 2) anstifte, befænge, smitte. Anstickande, n. Befængelse, Antændelse. Anstickare, s. pl. m. spidst Jern til at slaa huster med, Lapbor.

Anstifts, v. a. 1. (T. anstiften) anstifte, stifte, foraarsage. Anstiftan, f. Anstiftelse. Anstiftare, s. pl. m. Stifter, Dyhavsmand, Aarsag i.

Anstor, se under Anor.

Anstryka, v. a. 3. (anstryker, anströk, anstrukit, anstryge, bemale, overmale. Anstrykning, f. Anstrog.

Anstränga, v. s. 2. 3. anstrænge. Ansträngning, -ar, f. Anstrangelse.
Anstånd, s. pl, n. Denstand, Udsæt:

telfe. Opfættelfe.

Anställa, v. s. 2. 1. 1) auftille, foraustalte, 2) opvæffe f. E. anställa gräl. Anställande, n. Anstillesse, Foranstaltning. Anställare, s. pl. m. Stifter, Opinder, en som anstiller, foranstalter noget.

Anstot, m. Anftod. Anstotelig, adj. anftodelig. Anstotlighet, f. Anftodes

lighed.

Ansvar, s. Ansvarighet, f. Anfvar,

Ansvara, v. a. t. ansvara, v. a. t. ansvara, v. a. t.

Ansätta, v. a. 2. 2. 1) ansætte, 2) ansattare, s. pl. m. Ansætter, Ladestof til Kanoner.

Ansöka, v. a. 2. 2. anioge. Ansökning, -ar, f. Ansökan, f. Aniogning. Antaga, v. a. 3. antage. Antagande, n. Antagning, f. Antagelse. Antaglig, adj. antagelse. Antaglighet, f. Antagelighed.

Antasta, v. a. l. antaste. Antastande, s.

Anteckna, v. a. 1. antegne. Anteckning, ar, f. Antegnelle, Antegning. Antingen, konj. enten.

Antrada, v. a. 2. 1. antræde, tiltræde. Antrado, n. Antradando, n. Tiltrædelse.

Antraffa, v. a. 1. antræffe. Antraffan-

Antvards, v. a. l. antvorde. Antvardning, f. Overantvordelfe.

Antyda, v. a. 2. 1. antyde. Antydan, f. Antydan,

Antag, n. Antagan, f. Antagando, n. Antog, Fremvoffen. Antaga, v. o. 1. være i Antog.

Antanda, v. a. 2.1. antande. Antandelig, adi. antandelig. Antandlighet, f. Antandelighed. Antandaing, f. Antandelie.

Använda, v. a. 2. I. antende. Användande, n. Användning, f. Anvendelig. Användbar, anvendelig, adj. anvendelighet, f. Användbarhet, anvendelighet, f. Anvendelighed.

Anvärfva, v. a. 1. hverve. Anvärfning, f. Hverbning.

Anväxt, m. Anväxning, f. (Sygbom hos Hefte) Bomfast, Bomfprængning R. Anväxen, adi. vomsprængt.

Apa, -or, f. (A. S. Apa. 3. Api) Abe. Apaktig, adj. abeagtig. Apinja, -or, f. (3. Apynia) Abefat, Apspel, n. Abekril. Apa, v. a. 1, apa ofter, efterabe. Efterapare, s. pl. m. Efteraber.

Apel, -plar, m. (3. Apalldr) Abild, gl. D. Weble, Wbietra, Apald R.

Apolgrå, Apolkastad, adj. abilograa, lpfegraa, som Bark paa Ebletræer, (om Deste).

Apinja, se under Apa.

Apostel, -stlar, m. Apostel. Apostlagerningarne, pl. Apostlernes Gjer= minger.

Apothek, s. pl. n. (i bagl. T. Aptek)
Apother. Apothekare, s. pl. m. Apotefer.

April, m. Aprilmaaned. Aprilväder, n. Aprilveir.

Arbeta, v. a. & n. l. (T, arbeiten) arbeide. Arbeta af, afarbeide, beta= le med Arbeide. Afarbetning, f. Aftjening ved Arbeide. Arbeta sig fram, genom, upp, arbeide fig op, forfremme sig, komme af Trang i Belftand ved Arbeide. Arbeta ned sig, ved Arbeide gaa til Grunde, Arbeta upp, oparbeide, odelægges. bearbeide. Upparbetning, f. Opars beidelfe, Bearbeidelfe. Arbeta ut sig. arbeide fig træt, udmatte fig ved Ar= bejde. Arbetande, n. Arbetning, f. Arbeide. Arbetare, s. pl. m. Arbeterska, or, f. Arbeider, Arbeider= ffe.

Arbete, -n, n. (I. Arbeit) Arbeibe.
Arbetsbi, n. Arbeibebi. Arbetshjom, s. pl. n. Arbejbemand. Arbetshäst, -ar, m. Arbejdebeft. Arbets-ifver, m. Arbejdebyft. Arbets-kreatur, s. pl. n. Arbejdedyr. Træfdyr. Arbets-lön, -er, f. Arbejdemyre. Arbetsmy-ra, or, f. Arbejdemyre. Arbetsmy-ra, or, f. Arbejdemyre. Arbetsseele, -ar, m. Gele, fom bruges ved Marfarbejde eller til firæng Kjørfel. Arbets-sätt, s. pl. n. Arbejdemaade. Arbetsvagn, -ar, m. Arbejdevogu. Arbetsväg, m. Arbetsbejdevogu.

13 .

Arbeisam, adj. arbeidsom. Arbeisamhet, f. Arbeidsomheb. Arbeissor, adj. arbeidssor.

Arbetslös, adj. uden Arbeide. Arbus, -er. m. Bandmelon.

Areala innehållet, Fladeinbhold.

Arf. s. pl. z. (3. Arf) Mrb. Arfvedel, m. Arvedel. Arffurate, -ar, m. Arvefprfte. Arffurstinna, -or, f. Arveforstinde. Arfflende, -r, m. Arves Arfforening, -ar, f. Arves forening. Arfforlaning, -ar, c. Arvelen. Arfgods, s. pl. n. Arvegods. Arfkonung, -ar, m. Arvefonge. Arflott, Arfvelott, -er, m. Arvelod, Arvedel. Arflan, s. pl. n. Arvelen. Arfländer, pl. Arveland, Land, hvorover en Korste regjerer i Kolge Arveret. Arfios, adj. arvelos. Arfprins, -ar, m. Arpeorius. Arfprin-Bessa, -or, f. Arveprinsesse. Arfri-' ke, n, n. Arverige. Arfs-ratt, m.

-n, n. Arvestifte. Arfsynd, -er, f. Arvesynd. Arftagare, s. pl. m. Arftagerska, -or, f. Arving. Arftvist, -er, f. Arvetvist. Arftägt, -er, m. Arvetægt. Arfving, Arfvinge, -ar,

Arveret. Arfsak, -er, f. Arvefag.

Arfskifte.

Arfsjuka, f. Arvefpge.

m. Arving.

Arfvode, -n. s. Arbejdsson, Donorar. Arg, ads. 1) ond, slet, 2) arrig, vreds laden, bidf (3. arga at opinre). Arggalist, Argelist, Eræsthed, Undersundighed. Argbigga, -or, f. arrig Kvinde. Arghot, f. 1) Ansighed, 2) Ondstab. Arglistig, ads. (E. argslift g) listig, undersundig, træst. Arglistighet, Undersundighed, Eræsthed. Argsinnig, argsint, ads. arrig, vredladen, opirret til Brede.

Argsinnighet, Argsinthet, f. Arrighed, Bredladenhed.

Ark, m. Arf. Förbundsens Ark, Pagtens Arf. Noachs ark, Noa's Arf. Ark, s. pl. n. Arktals, adv. artevis.

Arkli, n. Arkeli, Amunissonskammer.
Arklimastare, s. pl. m. Amunissons.
forvalter. Ronstabel.

Arla, adi. & adv. (3. ar, arla. A. S.

aar) aarle.

Arm, -ar, m. Arm. Armband, s. pl.
n. Armbaand. Armborst, n. (gl.
L. 0. Sv. Arborst) Flitsbue, Armbuse. Armbrott, n. Armbrud. Armbäge, -ar, m. Aibue. Armbäga sig
fram, (dagl. L.) bane sig Bej ved
Albuerne. Armbäla, -or, f. Armhuse. Armpipa, -or, f. Armsterk, adj. armsterf. Armsvett
m. Sved i Armbullerne. Armveck,
s. pl. n. Armefrif R.

Arma ut, v. s. 1. ndarme, forarme. Arre, -ar, m. graa Birf D. Aare, Aaretræ N. Betuls incuns.

Arrendator -er, m. Arrendatorska, -or, f. Horpagtere. Arrendera, v. a. 1. forpagte. Arrendera bort eller ut, bortforpagte. Arrendering, Bortarrendering, f. Horpagtning, Bortforpagtning. Arrende, -n, n. Horpagtning. Arrende, bas be i Horpagtning. Arrendehemman, s. pl. n. Horpagtergaard.

Ars, m. Arshål, n. (hos Pobeln) Ars, Bagdeel hos Wennestet, Arsklintar, pl. Arsbalder. Arsprygel n. Stofteprogl. Arsviska, -or, f. Bist, at

torre med.

Art, er, m. Art. Artförändring, -ar, f. Afart.

Arta sig, v. r. Artas, v. d. l. arte fig. Artad, adj. artet.

Arum, n. Fläck-arum, plettet Arum, Muntefands.

Arun, m. Aurin, Tufindgysben D. Kollagras R. Gentiana centaurium. Lin.

As, e. pl. n. (T. Aas) Aadsel. Asa, v. q. & n. Asa utsor backen, glide ned ad Batten. Ass nagot ofter sig, flæbe noget efter fig.

Ask, -ar, m. 25ffe.

Ask, -ar. f. Aft, Aftetræ. Fraxinus

Aska, f. (3. Aska) Afte. Askbränning, f. Aftebrænding. Askfarg, m.
Aftefarve. Askfargad, adj. aftefarvet. Askgrå, adj. aftegaraa, Askhög, -ar, m. Aftebob. Askkraka,
-or, f. Aftefrufte. Askmörja, f.
(3. Eymyria) bed Afte, Emmer D.
31d mørje R. Askört, -er, f.
Enneturt (Plante) Cinevaria.

Aska, v. a. 1. toge, bejfe med Afte.
Askig, adj. aftet.

Asp, -ar, m. Blaaspol (et Slags kiff af Rarpeslægten) Cyprinus aspins. Asp, -ar, f. Asp, Esp (et Eræ). Astekel, -klar, m. Borhveps. Ichnou-

Astekel, -klar, m. Wornseps. Ichnewmon. Lin. Astrild, n. p. Rjærlighebeguben, Eu-

Atlas, n. Atlaff.

Auktion, -er, m. Auktionera, d. s. l. sælge ved Auktione. Auktionist, -er, m. Auktionsforvalter.

Avisa, -or, f. Avis.

Ax, s. pt. n. 1) Afs, 2) Nogletam.
Axlupen, adj. fom har flubt Afs.
Axplackage, s. nl. n. Afsplutter, Afs.

Axplockare, s. pl. n. Aftspluffer, Aftsfamler. Axplockning, f. Aftsfantning.

Axel, -xlar, m. 1) Affel, Skuldre. 2) Affe. Axelbred, adi. bredskuldret, hærdebred. Axla sig, v. r. 1. træfste paa Skuldrene. Axla sin kappa, svobe sig ind i Kappen (i .gl. holfes.) Axlande, n. Skuldertræffen.

В.

Babian, -er, m. Bavian.
Babord, n. Bagbord (modfat Styrbord).
Back, -ar, m. 1) Bak, Korhojning elser Dalvdæk, som Orlogsskibe have foran, oven over det overste Kanonsdæk. 2) Bakke, drejet Træskaal, hvorsaf Skibskolset spiser ombord.

af Stibsfolfet spifer ombord.
Back, adv. brassa b. og backa, v. a.
1. brase mod Binden, brs. Backländig,
og backig, adj. baste. Backländig,
og backig, adj. baste. Backsipna,
-or, f. Robische, Oreve D. Ru:
bjelle R. Anemone pulsatilla, Lin.
Backstuga, -or, f. liden Optte ved
eller pag en Stovbatte, hvor en Indes
stidder bor. Backstuguhjon, s. pl.
Indibder, Indest, i Redersachsen
Rothsas Indestallan, m. vild

Timian. Thymus serpyllum. Backväpling, -ar, f. ftor Bjergkiever D. Bergklover R. Trifolium montanum.

Bad, s. pl. n. Bad, Badstuga, -or, f.

1) Babstue. 2) Torrehuus. Badstugusvamp, -ar, m. Badesvamp.
Bada, v. a. f. n. bade, bade sig.
Badare, s. pl. m. -derska, f. Baster, Badssurone. Badställe, -n, n.
Badested. Badså, -ar, m. Badesar.

Badda, v. a. 1. varme, bringe noget ind i Ouden ved Gnidning eller Badning, (Salver o. dl.). B. sig i solen, bade kg i Solen. Solen baddar varmt, hett, Solen brænder, ftiffer. Badning, f. Badkryddor, pl. Om: flagburter. Baddare, m. (i bagl. T.) om en ftor, svær Karl.

Bagare, s. pl. m. (3. Bakari) Bager.
Bagareosse, -ar, m. Bagerbreng.
Bagarenäring, Bagarerörelse, f. Bagerhandvært.
Bagarstuga, or, Bagerine.
Bager. ar. m. Rober. Gaubut R.

Bagge, -ar, m. Bæber. Saubut N. Baggsöta, -or, f. Entian (Plante) Gentions.

Bak, n. Bægt, saameget Brod, som bas geb vaa en Sang.

Bak, m. (3. Bak. A. S. Bwo) Bag.
Lasta på baken, bagtale. Bak, adv.
bag. Bakfram, adv. bagvendt. B.
-ifrån, adv. bagfra. B. -om, prap.
d adv. bagefter, bagom, bagved. B.
-ut, -åt, adv. bagud. B. -uti, bag i.
Baka, v. a. 1. (3. baka) bage. Bakelse, -r, m. Baffelse. Bakning,
-ar, f. 1) Bagning, 2) Bægt. Bakspade, -ar, m. Bagersfovl. Bakugn,
-ar, m. Bagerovn. Bakved, m. Bageronde, Bageved.

Bakarf, s. pl. n. Bagarv, Arv i opstigende Linje. Bakarfvinge, -ar, m.

Arving i opstigende Linje.

Bakbog, -ar, m. Bagbov. Bakdanta, v. a. 1. bagvaste: brf. bakdantare, s. pl. m. Bagvaster. Bakdantning, f. Bagvastelse.

Bakdrägt, -er, m. Bagvoan.

Bakgata, -or, f. afsides beliggende Babe. Bakhand, f. Baghaand.

Bakhall, s. pl. n. Baghold.

Bakkalko, -ar, m. De to bagerste Mejer paa en Slædevogn, Bagfjælfe R.

Baklass, n. Baglæs. Et Læs, som ligger for langt bag paa Rjærren.

Baklas, n. Baglaas.

Bakrakning, -ar, f. Tilbagregning.
Bakslug, adj. underfundig. Bakslughet, f. Underfundighed.

Baksna, v. n. baksnas; v. a. l. i hoj Grad forbauses.

Bakstam, -mar, m. Bagftavn.

Baksate, -n, n. Bagiæbe.

Baktal, n. Bagtale, Bagtalelse. Baktala, v. n. 1. bagtale. Baktalaro, e. pl. m. Bagtaler.

Baktass, -ar, m. Bagpote D. Bag.

Bakvagn, -ar, m. Bagvogn, Bagaf; felen i en Bogn med de tilhørende Hjul m. m., fom ved Langvognen forenes med Forvognen.

Bakvatton, n. Bagvand ved en Mose. Bakvigt, m. det, som er over den rette, bestemte Bægt, Tisgift i Bægten. Bal, -ar, m. (E. der Ballen) Balle, Hafte.

Bal, -er, m. Bal.

Bala, f. Rebe, Leje (om Sugle) R. Rejr. Bala sig, v. r. l. lave fig et Opholdssted og Leje (om Sugle) B.-nod, v. a. l. nebtræde, bale R. s. E. bala nod gräset, bala nod sängen.

Balj, m. Balja, f. Bælg D. Stolm R. (om Erter, Bonner, Biffer m. fl.) Stubbælg, hvori Rornatset, forend bet styder frem, ligger ffjult. Kornet står i balj, Kornet har stubt Spirer.

Balja, or, f. Balg, Stebe til et Sværd. Balja, -or, f. Balja D. Stamp R.

(et Trækar af Staver uben Laag). Balk, -ar, m. (J. Bolkr, T. Balken)
1) Bjælke, Tværtræ, 2) Træk, haard vud i Dænderne, 3) Rapitel i Loguet, E. Giftermälsbalken, m. fl. Balka ak, d. s. f. Afbalka. Balkvägare, s. pl. n. Barkholt, de tykskefte Planker i et Skids Forhudning, Bambu, n. -rör, n. Bambus.

Ban, Bane, m. Bana, -or, f. Bane, Föra & bane, bringe paa Bane; &ka bana, glide paa Isbane. Bana, v. a. 1. bane. Banande, n. Band, 4. pl. n. (3. Band) 1) Baand, 2) Bind (om Boger). B. -hund,-ar, m. Lantehund D. Bandhund R. B. -jern, n. Baandjærn. B. -kniv. -ar, m. Baandiniv. B. -ros. -or. Baandiloife. B. -stake, -ar, m. Baanbftage. B. -vafvare, e. pl. m. Bagnducever Bandyna, -or, f. Bagnds ofe, fort frum Ofe. Rofvareband, Moverbande, Swdesband, Rornbaand, · Negbaand. Banda, v. a. 1. baande, . lægge Baand om. B. -vax. (i Bofs: blegerierne) ved en Balfe at faae det fmeltebe Boks i tonde Bændler for at bleges. Bandning, f. Bane, (3. bani) Dob, Bane. B.-man,

. Banemand. B. -slag. Banehug. B. - rop, Mordffrig.

Baner, s. pl. n. Banner.

Bank, -ar, m. Bante. Banka sig, v. r. L. opdynges, samles i Mæng: · be.

Bank, -er, Bauf. Öfver en bank. under Et, overhovedet. Banko-utskott, n. Bantfommitte.

Bann, n. (3. bann) Ban. Bannlysa, banlyfe; brf. Bannlysning, f. Bannvigge, -ar, m. Banditraale.

Banna, v. a. 1. bannas, v. d. fficelbe, fficende, bande. Bannor, pl. Stickles: Få bannor, blive udifiældet, . erholde Irettesættelse, Bebreidelse. Bantler, s. pl. n. Bandeler.

Bar, adj. bar, bara, adv. bare. B .- armad, bararmet. B.-bent, barbenet. B.-brostad, barbrufted. B. -fotad, barfoded. B.-halsad, barhaffet. B. hufvad, barhovdet. B.-hand, 1) bar= handet, 2) tomhandet. B. -sliten, barflidt, luflidt.

Barack, -er. f. Baraffe, Braffe N. Barberare, s. pl. m. Barber.

Bard, er, m. Stjuld, Barde, (egentlig Navnet paa Digterne hos de gamle Goter og Bjergitotter).

Bardalek, -ar, m. (3. Bardagi, Glag) Strid.

Bardasang, -er, m. Stribsfang

Bark, m. Bart. Barka, v. a. 1. 1) afbarte. 2) barte, berede noget ved at lægge bet i Bark eller Barkelud. Barkare. s. pl. m. Barka af, d. f.f. Barka 1).

Barlast, -er, m. (3. Barlest) Ballast. Barlasta, v. a. 1. ballafte. Barlastning, f.

Barmhertig, adj. barmhjertig. B .- het,

Barmhiertighed.

Barn, s. pl. n. Barn. Barnaar, pl. Alt ifrån barnaåren. Bornegar. fra Barneben af. Barnsbord, m. Barnefodfel. Barndop, Barnedaab. Barnefoderska, -or, f. Barfelfvinde. Barnforlessare, s. pl. m. Fodiels. hiælrer. Barnförlossning, f. Barne: fodiel, Redfomft. Barnhus,-s. pl. n. Laifenhus. Barnkammare, m. Bar: nefammer. Barnmorska, -er, f. 3or= moder, Sodfelshiælperffe. Barnmordare, m., -mörderska, f. Barnemor: der, Barnemorderife. Barnmössa, -or, f. Barnehue. Jungfru Mariæ b., et Glags Mos. Splackneum Luteum. Barnpiga, Barnflicka, -or, f. Barnepige. Barnsang, -ar, f. (3. Bamsung) Barfeffeng. Barnsangshus, s. pl. n. Fodselestiftelfe. Barnsängshustru, -r, f. Barfelfone. Barnsängs-pening, f. Avinders Rensnina efter Barfelsengen. Barnsol, s. pe. n. Bariel. Barnvärkar, pl. Barnsnöd, f. Fodselsveer, Fadsolssmerter. Barnslig, adj. 1) barnlig, 2) barnage tig. B.-het, f. 1) Barnlighed, 2)

Barnaatiahed. Barr, e. pl. n. Bar. B. -skog, Bars fov. Stop af Naaletræer eller Bar= træer.

Bas, n. Bant, Baft, Piffen med Ris. Basa, v. a. 1. bante, bafte, pifte med Ris. B. (i Sosproget) krumme over Alben: drf. Basare. m. Baserska 🖍 |

Basning f. Bast, fort Bomuldstej. Bastebom, s. Bombaffn.

Bast, n. Baft. Basta, v. a. 1. bafts - binde, binde med Baft eller Reb. Basimatta, -or, f. Baftmatte. Bastrep, n. Baftreb.

Basta, interj. lad saa gaa! not!

Baxas. v. d. l. baffes (E. to box) Baxare, m. Baxning f.

Bearbeta, v. a. 1. bearbejde. Bearbetande, n. Bearbetning, f. Bearbej:

Beblanda sig, v. r. l. 1) befatte, 2) beblande fig. B. - köttsligen, bave legemlig Omgang. Beblandelse, f. legemlig Omgang.

Bebo, v. a. 2. 1. bebo. Beboende, n. Bebåda. v. a. l. bebude, forfynde. Be-

badelse, f. Bebubelfe. Beck, n. (3. bik) Beg. Becka, v. s. 1. indsmøre, besmøre med Beg. Beckning, f. Backa öfver, operftrpge med Bea: orf. Ofverbeckande, n. Beckie, adj. fuld af Beg, beget. Beckblende, n. en Sints eller Blyglands: Art, bestagende af flare og tynde Beckhätta, -lufva, -or, f. Blade. Beghette, Beghue. Beckmork, adj. bælmert. Beckpanna, -or, f. Begpande, til at toge Beg i. Beckplaster, n. Beaplaster. Beeksvart, adj. tulfort. Beckugn, -ar, m. Beginder: DVH.

Bedagad, adj. bedaget.

Bedja, v. a. 3. (beder, bad, bedit) (3. bidia) bebe. Bedjande, n. Bes den. Bedjare, m. Bedjerska, f.

Bedraga, v. a. 3. (bedrager, bedrog, bedragit) bedrage. Bedragare, s. pl. m. Bedrager. Bedragerska. f. Bedrägelig, adj. bebragelig, bebragerft. B.-het, f. Bedrägeri, -er, n. Bedraaeti.

Bedyra, v. n. l. (T. betheuren)

forlittre, betræfte med bellig Ed. Bedvrande, z.

Bedomma, v a. 2. 1. bedomme. Bedommande, s. Bedommelie.

Beediga, v. a. 1. befræfte med Eb. Beedigande, s.

Befalla, v. c. 2. 1. befale, Befallning, -ar, f. Befaling. Befallningshafvande, m. Befallningsman, m. Befas lingsmand. Konungens B. -shafvande öfver ett Län d. i. i. Landshöfding, Amtmand. Krono-B.-sman d. f. f. Kronoforde, Apged. den Embeds: mand vaa Landet, fom indfræver be kongelige Skatter og førestaaer Politiet.

Befara, v. a. l. befrygte. Befarande, n. Befara, v. a. 3. (befarer, befor, befarit) befare.

Befatta sig, v. r. l. befatte fig: drf. Befattning, -ar, f. Bestilling. Hafva b. med, have at bestille med.

Befinna, v. a. & r. 3. (befinner, befann, befunnit) befinde. Befinnande, n. Befindende. Efter b. efter Gagens Beffaffenhed. Befintlig, adj. (T. befindlich) som opholder, befinder fig; er tilftede, findes. B .- het, f. Befjädra, v. a. 1. befjære, forspne med

Fiær. Beflita sig, v. r. l. beflitte fig lægge Bind paa. B. sig om, beflitte fig

paa. Beflitande, n.

Befläcka, v. a. l. beplette, besudle, til: sele, besmitte. Bestäckande, n. Be-fläckelse, f. Sjelf-Bestäckelse, f. Gelvbesmittelse.

Befogad, adj. befojet.

Befordra, v. a. 1. befordre; brf. Befordran, -dring, f. -ande, n. Befor: dring. Befordrare. s. pl. m. Befor: drer.

Befrakta, v. a. 1. befragte.

Befreda, v. a. 1. frede.

Befria, v. a. 1. befri; drf. Befriare,

m. -erska, f. Befrier. Befriande, n. -else, f.

Befrukta, v. a. I. befrugte.

Befrukta, v. a. 1. befrugte.

Befrynda sig, v. r. 1. (T. fich bes freunden) træde i Svogerstab, Slægtstab, besvogre sig.

Beframja, v. a. 1. fremme, beforbre. Beframjande, n.

Befroda, v. a 1. befrugte. Befrodande, n. -ning, f. Befrugtelse.

Befullmäktiga, v. a. I. befulbmægtige, give Sulbmagt til. Befullmäktigande. n.

Befal, n. (T. Befehl) 1) Rommanbo, 2) de Befalende ved Armeen. Fora B., fommandere. B.-hafvande, og B.-hafvare, s. pl. m. Rommanderende.

Befäst, adj. befæstet. Befästa, v. a. l. befæste. Befästande n.

Begabb, n. Bespottelse. Begabba, v. a. 1. bespotte, forhane. Begabbare, m. Begabberi, -er, n.

Begagna,, v. a. & r. 1. betjene sig af, benytte, bruge. Begagnande, n.

Begifva sig, v. r. 3. (begifver, begaf, begifvit) begive sig. Begifvande, n. 1) Begiven, Begivelse. 2) Given efter for, Tillabelse, Samtyfte. Begifven, adj. på, hengiven, tilbbissig til. B. -het, f.

Begirig på, adj. begjerlig efter.

Begjuta, v. a. 3. (begjuter, begöt, begjutit) begyde.

Begrafva, v. a. 3. (begrafver, begrof eller begrafde, begrafvit) begrave. Begrafning, -ar, f. Begravelse, Ligbegjængelse.

Begrepp, s. pl. n. Begreb.

Begrina, v. a. 1. belé. Begrinande, n.

Begripa, v. a. 3. (begriper, begrep, begrepit) begribe. Begripelig, adj. begribelig. B. -het, f.

Begrunda, v. a. l. begrunde, eftertæn: fe. Begrundan, -ning, f.

Begråta, v. a. 3. (begråter, begrät, begråtit) begræbe. Begråtande, n. Begræbelse.

Begynna, v. a. 2. 3. (A. S. beginnan) begynde. Begynnare, s. pl. m. Begå, v. a. & r. (begår, begick, begått, begången) 1) begaa, 2) hellige helbe, feire. B. Nattvarden, nyde Radverens Saframent; drf. Begående, n. Begängelse f.

Begåfva, v. a. 1. begave, forære. Begåfvande, n. Begåfning, -ar, f.

Begar, s. pl. n. 1) Begjæring, Forlans gende, 2) Begjærlighed. Begara, v. s. 2. 1. begjere. Begaran, f. Begjezring, Fordring. Begarelse, -r, f. Begjerlighed.

Behag, n. Behag. B. -lyston, -sjuk, adj. lysten efter at behage, forettist. B.-lystnad, -sjuka, f. Rofetteri.

Beherrska, v. a. 1. beherste. Beherrskare, m., Beherster, B.-inna, f.

Behjerta, v. a. 1. (T. beherzigen) lægge paa Hertet, med Folelse overveje. Behjertande, n.

Behjertad, adj. behjertet, modig, uforfærdet. Behjertenhet, f. Mod, Manbighed. Kiæfbed.

Behof, s. pl. n. Behov, Fornsbenhed. Behall, n. Behold. I behall, i Behold. Behalla, v. a. 3. (behaller, behold, behallit) beholde. Behallning, f. Beholdning. Behallen, adj. velhas vende.

Behäftad, adj. beladet, bebyrdet, befængt, beheftet, plaget, befat.

Behofya, v. a. 2. 1. (A. S. behofan) behove. Behoffig, adj. fom behoves, fornoden.

Behörig, adj. væfentlig fornøden, til: borlig, tilhørende. B. -het f.

Bejaka, v. a. l. bejae. Bejakande, n. Bejakning, f.

Beifra, v. a. 1. vife fin Brede eller

Kortrobelse over noget, straffe for, i tiltale for, paganfe. Beifran, f., -rande, n.

Bekajad, adj. beladt, bebordet, befængt,

Bekant, adj. beffendt. Bekantskap. -er, m. Beffendtifab.

Bekika, v. a. 1. befige.

Beklaga, a. a. 1. beflage. Beklagan, f. -de. n. Beflagelfe. Beklagansvard, adi. værd at beflage.

Beklada, v. a. 2. 1. beflæde: brf. Be-

klädande, #.

Beklamma, v. a. 2. 1. beflæmme, æng: fte. Beklamd, beflæmt. Beklamning, f. Beflæmmelfe.

Bekomma, v. a. & n. 3. (bekommer, bekom, bekommit) befomme. kommande, n.

Bekosta, v. a. 1. befoste. Bekostnad. m. Befoftning.

Bekramla, v. a. 1. fæste med en Rrams

Bekriga, v. a. 1. befrige. Bekriean-

Bekrafta, v. a. 1. befræfte. Bekraftande, n.

Bekrona, v. a. 2. 2. frone, smpffe, fire. Bekymmer, s. pf. n. Rummer, Betym: ring. Bekymra, v. a. 1. befpmre. Bekymrad, befymret. Bekymmersfull, -sam, adj. fummerfuld. B. -samhet, f. Bekymmerles, adj. be: fomringsfri, tummerles. B. –lösket, f. Bekanna, v. a. 2. 1. beffende. Bekannande, n. -olse, m. Betjendelfe. Bokännare, s. pl. m. Befjender.

Belacka, v. a. 1. bagtale, bagvaffe. Belackande, n. Belackare, s. pl. m. Belamra, v. a. 1. opfpide med Barer, som indtage ftort Rum, uden at veje meget, belæmre. Belamring, f.

Beledsaga, v. a. 1. lebfage, følge. Beledsagande, Ledfagelse n. Beledsagare, s. pl. m. Ledsager.

Belefvad, adf. beleven.

Beljuga, v. a. 3, (beljuger, beljög els ler belog, beljugit) belpve. Belopp, n. Belob.

Beluxa. v. a. 1. (i dagl. E.) nrrae, invbe. iutie R.

Belaton, adj. fornojet, tilfreds.

Belagen, adj, (I. belegen) beliggen: be. B. -het, f. 1) Beliggenhed, 2) Stilling, Raar.

Belägga, v. a. 2. 1. belægge. Beläggande, n.

Belagra, v. a. 1. belejre. Belägring. -ar, f. Beleiring.

Belana, v. a. 1. belene, forlene, Belanande, n. -ning, f.

Belasen, adj. (I. belefen) belæft. B. -het. f.

Belate, -n, n. (3. Bilmti) Billede; bruges fun i religios Stil f. Gud skapade menniskan efter sit beläte. Bud fabte Menneffet i fit Billede. B. -dyrkan, f. Billeddprfelfe. B. -dvrkare. m.

Belona, v. a. l. belonne. Belonande, n. Belöpa, v. n. & r. 3. (belöper, belopp eller belöpte, belupit eller belöpt) be: løbe.

Bemanna, v. a. 1. bemande, befætte med Mandifab. B. sig, tage Mod til fig, opmande fig. Bemannande, n.

Bemantla, v. a. 1. (E. bemantein) bedæfte, besmytte, f. E. B. sina fel, foge at ffiule, besmytte fine Feil. Bemantlande, n. -ling, f.

Bemedla, v. a. 1. bilægge, forlige veb Mægling; bevirke, tilvejebringe ved Dagling. Bemedlan, f. -nde, n., -ling, f. Mægling, Mellemhandling. Bemediare, s. pl. m., -inna, -or, f.

Bemedlad, adj. bemiblet. Bemäktiga, v. a. 1. bemægtige. Bemäktigande, n.

Bemalt, adj. bemeldt.

Bomada sig, v. r. l. bemoje fig, bes ftræbe fig. Bemodande, -n, n. Be: mojelfe, Beftræbelfe.

Bemota, v. a. 2. 2. behandle, spfore fig mod, begegne. Bemotande, n. Ben, s. pl. n. Ben. Bena. v. c. 1. B. fisk, tage Ben udaf Fift, naar man fpifer. B. har, bele Saaret med Rammen til begge Sider af 36: fen. Benande, n. Benbrott, s. pl. n. Benbrud. Benbuk, -ar, m. Sunde: fteile D. Stangfild R. (Gasterosteus). Benfrat, n. (T. Beinfraß) Benedder (Caries). Benhinna, f. Benhinde (Periosteum). Benig, adj. benet. Benknöl, -ar, m. Benfnude. Benpipa, or, f. Benvibe. Benrangel, s. pl. n. Benrad, Gfelet. Benrota, f. Benedber, Benfræft. Benskaf, Sudloshed paa Benet. skärfva, -or, f. Benfplint. Benspalt, Repne i Ben. Benspatt. m. Benftivhed. Bonsvarfvare, s. pl. m. Bendrejer. Bensvärta, f. Benfværte. fort Karvestof af brændte Ben, især Elfenben. Benunge, -ar. m. liden hundestejle D. Stangfild R. Gasterosteus pungillus. Benvärk, m. beftig Benimerte. Bonväxt, -er, m. Benudvæfft. (Exostasis). Benada, v. c. 1. benaade; drf. Benadande, n. Benagen, adj. 1) tilboilig til, hengiven til; 2) gunftig, bevaagen, velvils

lig. B. -het, f.

Benamna, v. a. 2. 1. benævne. Benamning, f. Benævnelfe.

Beprisa, v. a. l. prife. Beprüfva, v. a. 1. probe.

Beqvam, -lig, adj. betvem, betvemmes lia. Beqvämlighet, f. Beqväma, v. a. 2. 1. befvemme. Begvämande.n. Berama, v. a. 1. beramme, bestemme, fastiætte: brf. Beramande, n. Bes

rammelse.

Berest, adj. bereift. Berg, s. pl. n. Bjerg. Bergig, -aktig, adj. bjergig, bjergagtig. Borgighet, -aktighet, f. Bergsarbete, n. Bergs,

arbeide. Borgart. -er, m. Bergart. Bergbeck, n. Jordbeg, fast Bjergolie. Bergsbo, r. m. Bjergboet. Bergsborr Biergbor D., Biergenavar R. Bergborste, -ar, m. Bergmynta, -or, f. almindelig Rransborfte D., Bergmonte R. Clinopodium vulgare. Bergsbruk Bergebrug, Bergværfedrift n. Bergsbygd, m. Bjergegn. Borgfall, -ras, n. Kiældifred. Bergshåla, or, f. Berghule. Berghall, -ar, m. Bjergffrænt. Bergshøjd, -er, m. Bjerg: højbe. Bergskedja, -or, f. Bjergs fiæde. Bergsklyfta, -refva, -skrefva, -or, f. Bjergfloft. Bergknoppar. pl. Siceld Steenurt. Sedum rupestre. Bergenupper R. Bergskulle, -ar, m. Bjerginold D. Berg 6: fnat R. Bergslag, -er, m. 1) Biergean, 2) Bergværfebiftrift. Berglin, n. Bjergher D. Berglin R. Bergeman, m. Bjergmand D. Bergemand D. Bergmastare, s. ol. m. Beramester, Dommer i et Bergdistrift, som faldes Bergmasta-· reddme, -n, n. Bergsrå, n. Biera: trold. Bergsrorelse, Bergværfedrift. Bergskrabba, f. Ruglefrone. bularia vulgaris. Bergsnyltra, -or, f. Beraneb N. Labrus pullus. Borg. spets, -ar, m. Bjergfpide. Fjældtind. Bergsträcka, -or, f. Bjergftræfning. Bergsvafvel, Bjergivovi, Bergsyra, f. fpidsbladet Sfreppe, spids Spre D. Liærpot R. Rumem acetasella. Bergtorf, m. Bergtorv. Bergstrakt, -er, m. Bjergegn. Bergsudde, -ar, m. biergig Dobe, Forbjerg, Ræs. Bergverk, s. pl. n. Bergvært. Bergsvetenskap, Bergvidenffab.

Berga, v. a. 1. (3. byrgia) 1) bjerge, 2) rumme. B. sig, 1) underholde fig, nære fig, 2) bare fig, dy fig N. B. sig for skratt, bare fig for Latter. B. -in, indhofte. Solen bergas, Golen gager ned, glar N.

Bergande, n. Bergare, s. pl. m. Bjerger. Borgarlon, f. Bjergelon. Bergning, f. 1) Bjergning, 2) Ud: fomme.

Beridare, s. pl. m. Beriber.

Beriden, adj. bereden, forfvnet med

Beriktiga, v. a. 1. berigtige, rette. Beriktıgande, #.

Berkan, m. Barkan, et Slaas Toi af Uld va Ramelaarn.

Bero, v. a. 2. 1. bero, afhænge af.

Beroende, n. Afhængighed.

Beropa sig på, v.r. 1. bergabe fig paa. Borustad, adj. B. Sateri, abelig Ga: degaard, der er forpligtet at holde en Rotter.

Borykta, u. s. 1. giore bekjendt i ens ten ond eller god Bemærkelse. Illa beryktad, berngtet. Val beryktad. beromi. Beryktande, s.

Berådt, adj. n. beraad, overlagt. Med b. mod. med beraad Du, med fuldt Overlæa.

Berakna, v. a. 1, beregne. Berakning, -ar, f. Beregning.

Beranna, v. a. 2. 1. indflutte med

Rriasfolt. Beratta, v. c. 1. berette, fortælle. Be-

rattare, s. pl. m. Fortæller Berattelse, -r, m. Bereining, Fortælling. Berättiga, v. a. l. berettige. Berättigande, s. Berettigelfe.

Beröfva, v. a. 1. berove. Beröfvando, n. Bergvelfe.

Bereka, v. a. 2. 3. berege. Berökming, f,

Berom, n. Berommelse, Ros, Be: rom D. Berömlig, -vard, adj. bes rommelig, rospærdig. B. -het. f. Beromma, v. a. 2. 1. beromme. Berommare, s. pl. m. Lovialer.

Berora. v. a. 2. 1. berore. Berorning, f. Berord, adj. bemeldt.

Besagd, adi. bemeldt.

Besanna, v. c. 1. sande, bevidne Sandheden af noget, som siges, befræfte. Besannande s.

Bese, v. a. (beser, besäg, besett) bes ié. Beseende, n.

Besegla, v. c. l. befeale.

Besegla, v. a. 1. befeile.

Besegra, v. a. I. befejre, fejre over. Besegrande, n.

Besigtiga, v. a. l. beliate. Besiztigande, s. og Besigtning, -ar, f. Befatelfe.

Besinns, v. a. & r. befinde, betæn-Besinnande, s. Besinning, f. Befinbelfe.

Besitta, v. a. 3. (besitter, besatt, besuttit eller besutit) befidde. Besittming, -ar, f. Befiddelfe. eller Besutten, adj. v. bofiddende, fom har faste Giendomme.

Besiunga. v. c. 3. (hesiunger, besiöng. besjungit) befpnge.

Besk, adi. (3. beiskr) beff. Beska. f. Beskhet, f. Beskhet, v. n. 1. blive beff, beffne R.

Beskaffad, adi. bestaffen, ftiffet, ind: rettet. Beskaffenhet, f.

Beskatta, v. a. l. besfatte. Beskattande n.

Beskedlig, adj. godmodig, artig, godslig, inil. Beskedlighet, f.

Beskicka, v. s. 1. bestiffe. Beskickning. f.

Beskjuta, v. c. 3. (boskjuter, besköt, beskutit) bestyde. Beskjutande, n. -ning, f. Beffydning.

Beskrifva, v. a. 3. (beskrifver, beskref, beskrifvit) bestrive. Beskrifning, -ar, f. Beffrivelfe.

Beskydda, v. a. I. beffytte. Beskyddande, n. Beskydd, n. Beffpttelfe. Beskyddare, s. pl. m. Bestytter.

Beskylla, v. a., 2. 1. beffolde. Beskyllming, -ar, f.

Beskymfa, v. s. l. (T. beschimp:

fen) bestjæmme, spotte, forhaane, fornærme.

Beskada, v. a. 1. bestue. Beskadande, n. Bestuelse.

Beskälla, v. a. l. bestele, bedæffe (om Hefte.) Beskällare, e. pl. m. Besteler, Stodhingst.

Beskänka, v. a. 2. 3. begave, forære En noget. Beskänkt, adj. bestjæntet, beruset.

Beskärma, v. a. 1. bestjærme, bestøtte, Beskärm, -ande, n. Bestjærmelse. Beskärmare, s. pl. m. Bestjærmer. Besluta, v. a. 3. (besluter, beslöt, be-

slutit) beslutte. Beslut, s. pl. n. Beslutning. Beslutsam, adi. (T. entschlossen) hurtig til at beslutte, resolveret. B. –het, f.

Beslå v. a. (beslår, beslog, beslagit) beslaa. Beslående, n.

Beslägta sig, v.r. l. besvogre sig, forsene sig ved Slægtstab. Beslägtad, adj. beslægtet.

Besman, s. pl. n. Bismer.

Besmycka, v. a. 1. besmyffe. Besmyckande, n. Besmyffelse.

Besmörja, v. a. 2. 1. besmøre.

Besnärja, v. a. 2. 1. besnære (i figurs lig Betydn.).

Bespeja, v. a. 1. bespeide. Bespejaro, m. Spejder. Bespejning, f. Bespejdesse. Bespitsa sig, v. r. 1. på något, belave sig, gjøre Regning paa en Sag.

Bespotta, v. a. 1. bespotte: Bespottande, n. -else, f. Bespottare, s. pl. m. Bespotter.

Bespruta, v. a. 1. besprutning, f.

Bestalla, v. a. 1. (forældet) belejre, bestolde gl. D.

Bestiga, v. a. 3. (bestiger, besteg, bestigit) bestige. B. sig, belobe sig.

Bestigande, n. -ning, f.

Bestorma, v. a. 1. bestorme. Bestormning, -ar, f. Bestormelse. Bostraffa, v. a. l. (I. bestrafen) straffe, reffe, irettesætte. Bestraffning, -ar, f. Bestrida, v. a. 3. (bestrider, bestred,

bestridit) bestride. Bestridande, n. Bestridelse.

Bestryka, v. a. 3. (bestryker, beströk, bestrukit) bestryke. Bestrykande, n. Bestråla, v. a. 1. bestrade. Bestrålande. n.

Beströ, v. a. 2. 1. beströen-

Bestycka, v. a. 1. besætte med Ranos ner. Bestyckning, f.

Bestyra, v. a. 2. 1, bestyre, beforge. Bestyr, -ande, n. Bestyrelse, Besors gelse. Bestyr R.

Bestå, v. n. 3. (består, bestod, bestått) bestaa; 2) v. a. (E. bestow) give, bevilge, tilstaa s. E. en sødan, kläder. Bestående, n. Bestånd, n. Bestand. Beståndsdel, -ar, m. Bestandbél. Beståndande, p. bestaaensbe, urvgaelig, varia.

Bestalla, v. a. 2. 1. beftille. B. om, besorge. Bestallning, -ar, f. Bestilling. Bestallsam, adj. gestigeftig, stundelies. Bestallsamhet, f. Gestigestigbeb. Stundeslesbeb.

Bestamma, v. a. 2. 1. bestemme. Bestamd, ads. bestammelse, -ning, f. Bestammelse, -ning, f. Bestandig. ads. bestandig. Bestandig.

het, f. Bestandighed.

Bestoflad, adj. bestovlet, fulbt ruftet.

Bestört, adi. (T. bestürzt) forbaus fet, forfærdet. Bestörtning, f. Fors bauselse.

Besupen, adj. bestjænket, beruset.

Besutten, adj. bosiddende, som har fa= ste Eiendomme.

Besvara, v. a. 1. besvaran - de, n. Besvaran -

Besvika, v. a. 3. (besviker, besvok, besvikit) besvige. Besvikande, n.

Besvär, s. pl, n. 1) Besværlighed, Bessvær. 2) Besværing, Klage.

Besvära, v. a. 1. besvære. Besvär-

sam, adj. besværlig.

Besvära, -svärja, v. s. 3. (-svärjer, -svor, -svurit) besværge, beedige.
Besvärjande, n. Beedigesse. Besvärjang, -ar, f. Besvärjelse, -r, f. Besværgesse. Besvärjare, s. pl. m. Besværger.

Bosatta, v. a. 2. 2. befætte. Besattande, n. Befættelse.

Besok, s. pl. n. Befog.

Besöka, v. a. 2. 2. besoge. Besökande, n. Besökare, s. pl. m. Besoger, Bister.

Besorja, v. a. 2. 1. beforge. Besor-

jande, n. Beforgelfe.

Bet, Bete, n. Græsning; Bejte N.
Släppa på bete, fore paa Græsning.
Beteshage, -ar, m. (indgjærdet Jord,
indrettet til Græsning). Betesmark,
m. Græsgang, Davnegang. Betställe, n. Sted, hvor man lader Deftene
græsse eller faa Hoder under en Reise.
Bejte plads R. Beta, v. a. g. n. 1.
græsse, bejte R. B. af, afgræsse.
Albetning, f.

Beta, v. a. berede ved at lægge i Kalkvand eller anden ffarp Bæbike, garve, rojte M. Betning, f. Beta, f. en Lage af Salt, Kalk og Band, hvori Houder og Skind garves eller rojtes.

Beta, f. Bid, Smule.

Betarfva, v. a. 1. (T. bedürfen) [gl. Sv.] behove, tarve R.

Sv.] behove, tarve R. Bete, -ar, m. Hjørnetand, Hugtand,

Suggert.
Beté sig, v, r. 2. 1. (betér, betédde, betédt) opfore fig, ftiffe fig, té fig.

Beteckna, v. a. 1. betegne. Betecknande, n. Betegnelse.

Beting, s. pl. n. Betingelse. Betinga, v. a. I. betinge. Betingande, n. -ning, -ar, f.

Betrakta, v. a. 1. betragte. Betrak-

tande, n. Betraktelse, -r, f. Betragts ning. Betraktare, s. pl. m. Bes tragter.

Betro, v. a. 2. 1. betro. Betroen-

de, n. Betroelfe.

Betryck, n. Betryf, Forlegenhed, Nod, Rlemme, Betryckt, adj.

Betrada, v. a. 2. 1. betræde, Betradande, n. Betrædelse.

Betsa, v. a. 1. (T. beiten) [hos Snedfere] beife. Betsning, f. Betsel, a. pl. n. (3. Beitsli) Bibfel D.

Betsel, e. pl. n. (3. Beitsli) Bibsel D. Bef sel R. Betsla, v. a. l. bibse. Betsling, f. Betslande, n. Bebslen. Bett, s. pl. n. Bid, Biben. Bettul,-ar,

m. Mundbit paa et Bidfel. Betunga, v. a. 1. betonge. Betungan-

de. n. Betyngelfe.

Betvinga, v. a. 1. betvinge. Betvingande, n.

Betyg, e. pl. n. friftligt Bevis, Bibe nesbord. Efsamensfarafter.

Betyga, v. a. 1. bevidne. B. en sin högaktning, vördnad, bevidne En sin Objagtelse, Verbodighed. Som härmed betygas, som herved bevidnes. Betygande, n. -else, -r. f. Bevidnesse.

Betäcka, v. a. 2. 2. bedæffe. Betäckande, n. -ning, -ar, f. Bedæfning.
Betänka, v. a. 2. 2. betänfa. Betänkande, n. Betænfning. Betänketid, m. Betænfningstid. Betänksam, adj. betænffom. B. -het, f.

Beundra, v. a. 1. beundre. Beundran, f. Beundring. Beundrare, s. pl. m.

Beundrer.
Bevaka, v. a. l. (T. bewachen)?bes vogte. Bevakande, n. -ning, f. Bes vogtning. Bevakare, s. pl. m. Bes

bogter. Bevandrad, adj. bevandret.

Bevar, n. Gjemme, Forvaring. Bevara, v. a. 1. bevare. Bevarande, n. Bevarare, s. pl. m. Bevars! interj. Gud bevare of!

Boveka,v. a.2. 3. tilftonbe, formaa; rore,

vætte Sindslidelse, bevæge; drf. Bovokande, a. -else, f. Bevekelsegrund. -er, m. Bevæggrund. Bevekelig, adi. B. -het, f. Bevilia, v. a. 1. bevilae. Beviliande.

n. og Bevillning, -ar, f. Bevilgning.

Bevista, v. a. 1. bivaane, være tilste: be veb. Bevistunde, n.

Beyittna, v. a. 1. bevidne. Bevittnande. n. Bevidnelfe.

Bevag, n. på eget B., af egen Drift, vaa egen Refito. Bevapna, v. a. 1. bevæbne. Beväpnande, n.

Bevara, v. a. 1. (I. bewehren) forfone med Baaben, bevæbne, udrufte. · Bevärande, n. Bevæbnen. ring, f. 1) Gjerningen at bevæbne, 2) Landværn, 3) m. -ar, en Bærne: pligtig Mandhufing R.

Bevardiga, v. a. l. pærdige, beære. Bevärdigande, n.

Bevaxas, v. d. blive bevotfet. Bevuxen, beväxt, p. bevoffet.

Bi, -eu, n. Bi. Biens vise, Bidronning, Biferen i en Bitube. B .- afvel, -skötsel, m. Biavl. B.-fjäril, -ar, m. et finvende Infett, fom er Biernes Siende. Phalana Tiner Mellonella. Bifratare, -gok, -hok, Biatare, (Nilsson) Merops apiaster. Biceder, en Fugl, som itte findes i Morge. B. -kaka, -or, f. Bitage. B. -kupa, -or, f. Bitube. Bivrak, falco apivorus. Vattenbi, n. Band:

Biafsigt, -er, m. Bihenfigt. Biarbete, -n, n. Biarbeide.

Bibehalla, v. a. 3. (-behaller, -behüll, -behallit) bibeholde, vedligeholde, Bibehållande, n.

Bibrings, v. a. 1. bibringe. Bibringande, n. Bibringelfe.

Bida, v. a. & n. 1. (3. bida) bie. Bidraga, v. a. 3. (bidrager, bidrog, bidragit) bibrage. Bidragande, n.

Bjebba, v. n. 1. bjæffe. Bjebbande, z. Biæffen.

Bjefs, n. Flitterftads, Fryndfer oa Stads paa Fruentimmerklæber.

Bielke. -ar. m. Bicelte. B. -band. a. wi. n. Biæltebaand.

Bjella, -or, f. Fingerbolle, Fingerurt D Robioller, Savebiolle R. Digitalis purpurea.

Bjellra, -or, f. Bjælbe. Bjellersele. -ar, m. Bjældetoj. der N. Dombial:

Bjert, adj. (3. biartr. E. bright. T. grell) [om Farver] afftiffende D. glorende N.

Bjesse, -ar, m. ftor, rig, haandfast Rarl. Biffe R. En rik B.

Bifall, n. Bifald. Bifallsrop, s. pl. n. Bifaldsraab.

Bifalla, v. a. 8. (bifaller, bifoll, bifallit) bifaide. Bifallande. n. Bifoga, v. a. 1. vedfoje, vedlægge.

Bifogande, n. Bigerning, -ar, f. (Begardning, -ar.

f.) Indfatning, Rantning. Bigoromal, s. pl. n. Biarbejde.

Bihang, s. pl. n. Anhang, Tillæg. Bikt, m. (I. Beichte) Striftemaal. B. -fader, m. Striftefader. B. -stol. -ar, m. Sfriftestol. Bikta, v. a. &

n. 1. Frifte. Biktning, -ar, f. Bila, -or, f. (3. Byla, E. Beil) Bis le, bred Dts. Bodelsb .- , Boddel: ofs. Bila, v. a. 1. bile, hugge glat, tælje N.

Bilaga, -or, f. Bilag.

Bild, -er, m. (3. billdr) Billed. Bilderbibel, -blar, m. Billedbibel. Bilderbok, f. Billedbog. Bildfot, m. Bildergalleri, -er, n. Billedfod. Billebgalleri. Bildgjutare, -makare, 4. pl. m. Billedftober, Billedmager. Bildhandlare, s. pl. m. Billedfræm: mer. Bildhuggare, s. pl. m. Billed: bugger. Bildhuggar-arbete. -n. n.

Bildhuggeri, -er, n. Billebhuggerar: beide. Gfulptur. Bildrik. adj. billedrig. Bildersal, -ar, m. Bil Bildspråk e. pl. n. Billedfal. lediprog. Bildstad. -er. m. Bil: leditotte, Statu. Bildvark, s. pl. n. Billedvært. Bildvis, adv. ligesom i Billeder. Bilda, n. a. 1. (T. bilben) banne. Bildande, s. Bildning, f. (E. Bildung) Dannelse. Bill, -ar, m. Plovifiær, Plogiærn. Billing, -ar, m. (hos Læderarbejberne) Stindet eller Suden paa Dyrenes Fooder... Biltog, adj. landflyatia, landsforvift. B. -gorande, a. Landsforvisning. Bilada, -or, f. Gideffuffe. Bilager. e. pl. n. Bilager, Brollup. Bilagga. v.c. 2. 1. (bilagger, bilade, bilagt) bilægge; brf. Bilaggande, n. Biläggare, s. pl. m. Fredemægler. Bimane, m. Bimaane, et Lufting. Binama. n. Binavn. Bindn, -or, f. Guerle, Jomfru-Gort, Bejbinder D. Binnelgras, Gnarbandel R. Convalvulus. Binda, v. a. 8. (binder, bandt, pl. bundo, bundit) binde. Bindande skal. overbevisende Grunde. Bindande, a. -ning, f. Bindare, m. En som binder. Bindningsbjelke, -ar, m. Bindings: sparre. Bindel, -dlar, m. hvad der tiener til at binde eller forbinde med, Bind. Hufwadb. Bind om Hovedet, Roreflæde. Bindsle, n. Bindsel Baand. Binning, m. Bindelfe R. Korftoppelle D. Bindenyekal, m. Magt til at nægte Syndernes Forladelfe. Lose- och Bindenyekeln. St. Vetri Reale. Bindmössa, -or, f. Due, som bruges af Rvindfulk. Bindstreek, w. Bindeftreg, Bindetegn. Bindsula, -sala, -or, f. Bindfagle.

Binge, ar. m. Donge, Dob.

Bingelgras, n. Bingelurt. Mercurialie verennie. Binka, -or, f. Batteftjerne, Glaaten Erigeran. Gra-binka, blac Trolds urt D. Batteftjerne R. Binnet, a. d. f. f. Binning. Binnikeband, s. pl. n. Banbel. Binnikemask, -ar, m. Bandelorm. Tania. Benbelmart D. Birfilare, e. pl. m. Birfidler, Spille: fant. Bisak, -er, m. Bisag. Bischof, m. Bifp (en Drif). Bisittare, e. pl. m. Bifidder, Asfesfor. Biskop, -par, m. Biffop, Bifp. Biskopinna, -or, f. Bifpinde. Biskopsdrägt, -er, m. Biskopsskrud, -ar. Bilpedragt, Bifpeornat. Biskopsdome, -n. n. -stift, s. pl. n. Bifpe: Biskops-embete, -n , s. domme. Bispeembede. Biskops-kapa. -or. f. Biskops-Bifpetaabe. Pallium. mossa, -or, f. Bifpehue. Biskopsstaf, -var, m. Bifpeftav. Biskopsstol. -ar. m. Bifpeftol. Biskopssäte, -n, a. Bispesæde. Biskopsört, d. f. f. Bjella. Biskal, a. pl. n. Bigarfag. Bismak, m. Bismag. Bispringa, v.a. 3. (T. benfpringen) -springer, -sprang, -sprungit) ile, komme til Diælp, understotte, undfætte. Bispringande, n. Bista, v. c. 3. (bistar, bistod, bistatt) biftaa. Bistand, n. Biftand. Bisyssla, -or, f. Bifpsfel, Biarbeide. Bisatta, v. a. 2. 2. bifætte. Bisättning. -ar, f. Bifættelfe. Bit, -ar, m. Bid, Smule, Stoffe. Bitvis, Bittals, adv. ftpffevis. Bita, v. c. 3. (biter, bet, bitit) [3. bita] bide. Bitas, v. d. bides. Bita sonder, bide i Stoffer. Bitande, m. ning, f. Bitare, s. pl. m. 1) Braad: bille. (Et Insett.) 2) En Biffeart. Apludjum.

Bitrada, v. a. 2. 1. (bitrader, bitraddo, bitradit eller bitradt) træbe til, tage Del i; 2) bistaa, hiælpe. Bitradande, n. Bitrade, n. Biftand, Medhicely, f. C. gifva til b., med b. af.

Bitter. adi. bitter. B .- salso, f. bred: bladet Rarie: Lepidium latifolium. B. -ort, f. hvidgraa Krognaal. Adyssum incanum.

Bittida, adv. tidlig. 1 morgon b., i Morgen tidlig. For b., for tidlig. Bjuda, v. a. 3. (bjuder, bjöd, böd, bjudit, budit; bjuden, buden) [3. bioda] byde. B. -imot, byde imob, forgarfage Bæmmelfe. Mothjudning, f. Bammelfe, Modbydelighed. Bjudare, s. pl. m. Bjudning, -ar, f. Brden.

Bjugg, n. Byg. B .- bit, -ar, m. Band: riffe R. Rallus crew.

Bjur, -ar, m. (3. biór) Bover.

Bivista, v. a. 1. bivaane, Bivistande, n.

Bivag, -ar, m. Bivej.

Björk, ar, m. (3. biørk) Birf. fjaril, -ar, m. Birfommerfugl D. Biprtfivril R. Papilio betulæ. B.-laf, m. Birfelav, Bjortlav R. Lichen physodes. B. -lake, m. Bit: fesaft, Bjørt sevje N. B.-trast, -ar, m. dobbelt Drosfel, dobbelt Rramsfugl D., Birtetroft R. Turdus vilaris.

Bjørn, -ar, m. 1) Bjørn, 2) [dagl. I.] Rreditor, Antfer. Bjørninna, b.-hona, -or, f. Sunbjern. Binne, Bingfe D. B. -bar. B. -hallon, s. pl. n. Brambær, Brombær, Gor: tebær. Bjørnebær R. Rubus B. -mossa, f. Saar: fruticosus. Polytrichum commune. -ram, -ar, m. Bjørnelab. Bjørna, v. a. 1. (dagl. T.) fræve, ruffe.

Black, -ar', m. et svært jernbestaaet Eræ eller Jernbolt, som bruges til at lægge om Forbroderes Ben.

Black, adj. (3. blakkr, fortlaben) 1) blattet, blat, 2) falmed. Blackna. v. m. 1. falmte.

Blad, s. pl. n. Blab. B. -deg. m. Ragedeia, fom laves af udvaftet Smor og Deig, Smordeig. Bladig. adi. bladet. Bladrik, adj. bladrig. -sput, m. Bladlus.

Blaggarn, n. Blaargarn D. Strv:

garn R.

Blanda, v. a. 1. blande. Blandad, adj. v. blandet. Blandning, f. Blandsmd f. Blandingefæd, Blandinasforn.

Blanka, v. a. 1. blanfe. Blankande. n. -ning, f. Blankare, s. pl. m. Blanksmörja, f. Blantsværte. Bleck, n. (T. Blech) Blit. B.-mynt,

s. pl. n. Blifmynt. B .- plat, -ar, m. Blifplade. B. -slagare, s. pl. m.

· Blittenflager. ·

Blek, adj. (3. bleikr) bleg. Bleka. v. a. 2. 2. (3. bleikia) blege. Blekning, f. Blegen. Bleke, -n, n. Bleg. Bleklagd, -lätt, adj. blegladen. Blekna, v. a. 1. (3. bleikna) blegne. Bleknande; n. Blekplats, -er, m. Sted, hvor der bleges. Bleksjuka, f. –80t, m. Blegfot. Chiorosis.

Blemma, -or, f. (3. blina) Blegn D. Blommig, adj. fulb af Bleaner.

Blick, -ar, m. 1) Blit, Djetast, 2) Blit, Glimt, Lynild. Blioka, v. a. 1. 1) tafte et Blit, blitte, 2) glimte, lyne. Blickande, s. Blickguld, n. Guld, fom endnu indeholder Golv i sig; saadant, som det tommer of Rapelen. Blicksilfver, n. rent Golv, faabant, fom bet tom: mer af Rapelen eller Ovnen, hvori det renses.

Blid, adj. blid. Blidka, v. a. l. blid: gjøre,formilde; brf. Blidkande,n.Blidkelig, adj. som lader fig blidgjøre, forsonlig. Blidvader, blidt Beirligt.

Blida, -or, f. en fordum brugelig Rrigsmaftine, hvormed Stene ubtaftebes paa belejrede Stæder; Stenflinge, Blide G. D.

Blifva, v. s. 3. (blifver, blef, pt. blefvo, blifvit (T. Bleiben) blive. B. qvar, blive igjen, blive tilbage. B. varse, blive var. B. ifrån vig, utom sig, blive affindig. B. öfver, blive tilovers.

Bliga, v. c. 1. ftirre, glane. Bligan-

Blikta, -or f. Cyprinus blicca. En Fift, som ei findes i Rorge.

Blind, adj. blind. B. -book, m. Blinds buf (Gelffabbleg). B. akar, e. pl. n. blindt Stjær. B. -lyokta, -or, f. Blindlygte. Blindt, blindvis, adv. iblinde, blindthen.

Blinks, v. s. 1. blinke, Blinkning, f. Blixt, -ar, m. (I. Blig) Lon, Lon: ild. På blixten, i en b., i et Die: blit. Blixtfull, adj. ganffe befficen: fet, blifftrende fuld R. Dlixtra. v. a. 1. lpne. Bliytrande. n. Lonen. Blod, m. of n. Blod. -sband, n. Slægtsfab. -brak, n. Blodbrot: -bold, -er, m. Blodbyld: -sdroppa, f. -droppe, ar, m. Blobsbraabe. -flod. m. Blodflod. -farg, m. Blodfarve. -fargad, adj.-blobfarvet. -girig, adj. blodgierrig. -gorr, n. Blodvor. -gang, m. Blodgang. -hund, -ar, m. Bulbider. -shamd, m. Blod: hævn. -shämnare, s. pl. m. Blods havner. -igel, -glar, m. Blodigfe. -korf, -var, m. Blodpolfe. -krakning, -ar, f. Blodbræfning. -karl, s. pl. n. Blodfar. -lake, m. Biod: lage. -lut, m. Blodlub. -renande, edj. blodrensende. -rening, f. Blod: renfelfe. -akuld. m. Blodffold. -akandare, s. pl. m. fom begaaer Blod: ffam, Blodffjænder. -spotning, f. Blodspytning. -storming, f. Blodflyrtning. -sugare, s. sl. m. Blobs

fuger. -autgjutelse, -r, m. Blobsubgvdelse. -vatten, n. Blobvand, Blobpalle. -var, n. Blobvor, blobblanbet Materie i Bvlber. -vite, -n. n.
Saar, Bunde. -åder, -dror, f. Blobaare. Btodsåker, m. Blodager (Bibl.)
-drt, -er, f. Blobrob. Tormentilla.
Bloda, v. a. 1. (3. blodga) gjøre
blobig, blobe ud. Blodge N.

Blomma, -or, f. Blomster, n. Blomft.
Blom R. Blomma, -stra, v. n. l.
blomfter, blom me R. Blomming,
-string, f. Blomming, adj. blomfter;
fuld, blommet. Blomblad, n. Bloms
fterblad. -bugare, s. pl. m. -foder,
s. pl. n. Blomfterbæget, Blomfter;
dæfte. Blomfaste, -n, n. Receptaculum. -krona, -or, f. Blomfter;
frone. -kruka, -potta, -or, f. Blomfer;
frone. -kruka, -potta, -or, f. Blomferpotte.
-qvarter, n. Blomfterbutter. -stjelk,
-ar, m. Blomfterfilf. Blomstersäng,
-ar, f. Blomfterbeb.

Btonder, pl. vævet Sitteknivling. Btoss, s. pl. n. Blus. Blossa, v. n. 1. blusse. Blossande, n. -ning, f. Blot, s. pl. n. (J. vg R. Blot) Offer, Offring (af Dyr). Blota, v. s. 1. offre. blote. Blotning, f.

Blott, adj. blot. Blotta, v. a. 1, blotte. Blottande, v. Blottelje. Blottställa, v. a. 2. 1. fætte i Forlegenhed eller Hare, give blot, give til Pris. Blottställande. v.

Bly, n. Bly. -arbete, n. Blyarbejde.
-arbetare, s. pl. m. Blyarbejder.
Blyerts-penna, -or, f. Blyant. -färg,
m. Blyfarve. -färgad, adj. blyfar
vet. -snöre, -n. Blyfinor. -socker,
n. Blyfitfer. -stopare, s. pl. m.
Blyfieber. -streek, s. pl. n. Blyaare,
-sätta, v. a. 2. 2. gjore fast med Bly.
vgfaa fore, overtræfte med Bly.
-tacku, -or. f. et langagtigt Styffe
Bly (i Smeifehytterne). -täckare,
s. pl. m. Blytæfter. -täckaing, f.

-vatten. w. Blovand. -vind. -ar. m. Blvvinde, Blvrof. - attika, f. Blveddite. Blya, v. a. l. d. s. s. Blysätta.

Blyg, adj. (3. blingr) bir D., blng R.; undselig, tilbageholden. Blyg-het, Blinhed. Blygas, v. d. 2. 1. (3. blygdas) blues, blnges R.

Blygd, m. 1) Blufel, Gfam; 2) Rions: delene hos Menneffer. B .- ben. Stams ben. Os pubis. Blygsam, adj. bing, undfelig, besteden. B.-het, f. Blyg-sel, m. Bluelfe, Stamfuldhed. Blygsint, adi. blufærdig.

Bla, adi. blaa. -fot, m. Fifteio D. Falco haliætus. -gubbar. -herrar. el. Landfabsord for Blakfint. -hallon, s. pl. n. Rorbær. Rubus ocsius. -hatt, -ar, m. Engefnop, Dicevelsbid D. , Fareblade, Gronfoll, Blaakaal N. Scabiosa succisa. -klint, -ar, m. Blaaurt, Blaamænd, Rornblomft. Centaurea . cuanus. -klocka, -or, f. (3. Blaklukka) imaa Riotter, Blaatiotte, Blaa: bjælde R. Campanula rotundifolia. -kraka, -or, f. Elletrage D.; Blaakraate N. Coracius garrula. -kulla, Blotsbjerg. -lera, f. Blaaler. Argilla plastica. -mes, ar, mi Blaamesse. Parus coruleus. Blana, v. a. l. 1) giore blag, 2) v. n. blive blaa, blaane R. Blanad, -er, f. blaaflagen Plet. -prickig, -fisckig, adj. blaaplettet. -randig, adj. blaarandet. -sippa, -or, f. Abelfle: rer, Blaaveis, Blaasimmer, ædel Leverurt, Hepakica triloba, (Anemone hepatica. Linné). -starr, m. et Glags Stærgræs. Carex acuta. -strimmig, adi. blaastribet. -try, n. et Glags Gedeblab. Louicers osrulea. -vifva, -or, f. Engstjerne, Blaamaj D.; blaa Kufimmer R. Primula farinosa. -visil, -ar, m.

Viola tricotor. -vite. -n. lubat. n. d. f. f. Blanad. -ogd, adj. blagpiet.

Blanor, pl. Blaar D., Strv N. Blangarn, Blaargarn, Streagen.

Blasa, -or, f. Blære; Blasse M. Blansten , m. Blæreften. Calculi vesice. Blasstrang, m. Blæreftreng. Blasaktig, adj. blæreagtig. Blasig, adi. blæret. Blasart, -er, f. Blæ: reerter, et Glags smaa Daveerter. Blasa, n. a. & n. 2. 2. (3. blasa) blocke; orf. Blasning, f. Blasare, s.pl.m. En, som blæser. Blasande, n. Blæ: fen. Blasbalg, ar, m. Blæfebælg. Blasig, adj. vindig (om Luftens Tilftand). Blasrör, e. pl. n. Blæferor, Blåst, m. Blåsväder, n. (3. blästr)

Blæst. Black, n. Block. -flack, -plump, -ar, m. Blæffiaf. -horn, e. pl. n. Blæf: hus. -sprut, -ar, m. Blæffif. Se-Blætfprut R. pia officinalis. Blacka, v. a. 1. full, med, besuble, beimore med Blæf. Bisokande, n. Bläckig, adj. blæffet, fuld af Blæf.

Bladn. v. a. 1. tage Bladene af, blæ de D. Blädande, s. -ning, f. Bladdra, v. s. 1. (T.blättern) blas

de om i en Bog. Bläddra, -or, f. (3. Bladra) Blære,

Boble. Bladdrig, adj. blæret.

Blanga, v. a. 2. 1. faffe truende, firren: de Blif. Blangning, f.

Blanka, v. n. 2. 2. blinte, glinfe, glim: te, Kinne. Blankands, n. -ning, f. Blas, m. Blis. Blasig, adj. blisfet. Blattererts, m. En Golvers, hvori det

faste Solv ligger som tynde Plader paa Stenen.

Blödig, blödsint, som let bevæges til Taarer, blodbiertet, blodfindet. Blodighet. Blodsinthet. f.

Bloja, -or, f. (3. Blea) Ble, Borne: foot, Blace R.

flerfarvet Biol, Stedmorsblomft, Spus | Bist, adi. bled. Bisto, v. a. 2. 2.

blode. Blötning, f. Blötin. (3. Bloyti) Blob. Lägga i B. Blötbalja, -er, f. -karl, s. pl. n. Rar, hvori noget lægges i Blob. Blathet, f. 1) Blodhed, 2) Blodfindighed. Bloina. v. m. 1. bline bied. biedne. Biötnende, n. Bo, -n, n. 1) Bo, 2) Rede; Rejr N.

Fogelba, Juglerede. Buglereir R. Sitta i odekt, orubbadt B. fibbe i us Riftet Bo. Bolag, d. pl. n. 3n. Rompani, Samlaa. teressentsab. Bolagsman, -man , m. Interessent. Bolagestamma, -or, f. Sammen. komst af Interessenter! i et Boing. Bonassia, -or, f.\ Djertefpand ; Ma: ften æta R. Leonurus. Bo-palar, pl. Bopal. Boskifte, -n, n. Arve: Stifte. Boskillmad, er, m. Ophæs velfe of folles Bo. Bostad, m. Bo. sted, Bopæl. Boställe, -n, n. Bo: lig, som Embedemænd faa i Stee det for Lonning, Embedsagard. Bostalls-ordning, f. Reglement for Embedigaarde. Bo-uppteckning, ar, f. Opteamelfe af Gods og Midler, som enAfdod efterlader, Regiftering. Bouppteckningsinstrument, n. Registratur; Bouppteckningsman, m. Registrator. Bo-ort,-er,f. (Planteflægten Senecis) Allman B., Rorsurt, Brandbæger. Svineblomft, Rong Henrif, Svine: blom N. Sen. vuljuris. Kärr-b. Ricer Brandbæger. *Sen. paludosus:* Skogsb., Grov-Rorsgræs, Stogfarfe N. Sen. sylvaticus. Stand-b. effer Stands, St. Jafobsurt D., Jakobs: Rorsa; Zatobsgras N. Ben. Jacobae. ... i ... i ... i ... i Bobba, -or, f. et Slags Lorbift, Lor:

divel R. Bock, dar. m. (3. Buckr) 1) But, Giedebut. 2) Feil, Forfeelse, Bommert. -blad, s. pl. n. Buffebær, Gulo:

mons Sentid., Gjeitrams, Gjeit: fiera R. Convallaria polygona-

tum. -killing. -ar. m. unn Giebes but. -rage, m. Giedebuttens Dear. Bufferag R.: -rot. f. vild Vimvinelle, Stenbret. Pimpinella samifruga. -skinn, e. pl. n. Buffellinb. -skägg, n. Gjedefficka, Tragopogon. (Plante). -sprang, s. pl. w. Buts fespring.

Bock. D. S. S. Bugning. Booka, b. i. i. Buga.

Bof, -var, m. (T. Bube) Sturt, Sticelm. Bofaktig, adj. ffurfagtig; brf. Bofaktighet, f. Bofatycke, -n.n. : Gfurfeitrea. .

Bofink, Bokfink, -ar, m. Bogfinte. Frinvilla occlebs. Boffet, -ar, m. en Art Stopfvamp els

ler Baddehat. Lycoperdon bovista. Bovift, Mvefis.

Bofallig, adj. broftfældigi (T. bani fällig) Bofallighet, f.

Bog, -ar, m. (3. Bogr) Bov. -ankar. m. det fædvanlige Anter, Bovanter. -bruten, adl. bovbrudt. -sprot, si gl. n. (I. Bugipriet) Boviprob D., Bogiprit R. Boga, v. a. 1. gipre boblam. Bogad, boblam. Bog-

ning, f. Bogsera, v. a. 1. bugfere. Bogsering, f. 1 .: -

. 1

Bohag, n. Bohave. Behrete, n. Boghbebe.

Boj, -ar, m, Boje, Anterboje. -rep, Bojereb.

Boy, n. Baj (Toj). Boja, -or, f. kanfe.

Bok, -ar, f. (3. Beiki) Bog. Fagus sylvatica. -olion, s. pl. n. Bogs olden. -olja, f. Bogeolje. -skog, -ar, m. Bogestov; Bogestog N. Hagbok, Monbog.

Bok, f. Bocker, pl. (3. bok) Bog. -bindare, e. pl. m. Bogbinder. -foring, f. -halleri, n. Bogholderi. -forråd, n. Bogforradt. -handlare, s. 'pl. m. Boghandler. -hylla, -or, f.

Boahulbe. -hallare, s. pt.-m. Bog: holder. -kammare. 2. nl. m. Boa: fammer. -kannare, s. pl. m. Bog: - fiender. Boklig, adf. boalig. Bokli-. ga konster, Literatur. -lada, -or, f. . Boglade. -lard, adi. boglærd; brf. -lardom, m. Bokmal, -ar, m. Bogmel, Bogorm, Bogmid. -skrifvare, s. -skrifvare, s. pl. m. Bogifrivet. -skap, s. pl. m. Bogsfab. -spanne, -n, n. Bogspæns be. -staf, m. stafver, pl. (3. Bok-: stafr) Bogkav. —synt. adj. boglærd. . -synthet, f. -tryckare, s. pl. m. Bogtroffer. -vett, n. Boglærdom. Alskare, e. pl. m. Bogelffer. Boka, v. a. 1. (i Bjergværterne) put-

te. 9: ftampe Malmen smaa. Bokning, f.

Bol, n. Bolstad, m. Bofted, Bol D. Bola, v. s. l. bole. Bolare, e. pl. st. Boler.

Bolby, m. Dovedgaard, fom Godbejes ren bor pag.

Bolde, -ar, m. b. f. f. Böld.

Boll, -ar, m. (3. Böllr) Bold. -mä-. stare, s. pl. m. Læremefter i Bold: . fpil. -spelare, s. pl. m. Boldspiller. -tistel, -stlar, m. Tibfelfugle. Behi-.. nops. (Plante).

Bolmort, -er, f. Bulmeurt. Huosou-

amus niger.

Bolster, s. pl. n. (3. Bolstr) Dyne, Dude, Bolfter. -var, n. Dynevaar, Dudevaar.

Bom, -mar, m. Bom. -segel, n. Boms fejl. Bomma, v. g. l. B. för, igen. spærre, ftenge en Dor eller Bej.

Bomull, f. Bomuld. Bommullslärft, -er, n. Bomuldslærred. B.-ssammet, m. Bommuldeflojel. B. -atyg, -er, n. Bomuldstoj. B. -svadd, m. Boms B. -sort, -er, f. Boms uldsvat. uldsplante. Gossypium herbaceum. Bona, v. s. l. bone; drf. Bonande, n.

Bonare, s. pl. m.

Bonde, m. Bonder, pl. Bonde. Bond-

breiler, Bondebroffup, Bondhemman, s. pl. n. Bondegaard. Bondhögfard, m. Bondeftolthed, Bonde: hovmed: brf. Bondhögfardig. edi. Bondelurk, -ar, m. -lymmel, -mlar, m. Bondelommel, Bondebængel, Bo n= delurt, Bondestamp R. -plagare, s. ol. m. Bondeplager. -pral. n. Bondestas. Bondska, f. Bondes fprog. Pa b., paa Bonbevis.

Boning, -ar, f. Bolig.

Bord, e. pl. n. Bord. -bank, d. f. f. Fâllbank, Glagbænt. -duk, -ar. m. Borbdug. Bordsfot, -fotter, m. Bordfod. Bordkarl, s. pl. n. Bord. tar. -lada, -or, f. Bordituffe. -silfver, a. Bordfolv. -akifva, or, f. Bordflive. -allinkap, n. Bordfel-ffab. -tyg, n. Bordtof. -ticke, n. Bordteppe. Bordsanda, f. Bordende.

Bord, n. Bord, Stibsbord, -lazza. v. a. 2. 1. forhube. -lägning. f. Kor-

hudning.

Bord. -er. m. Borbe. Broenme, Rant. Bordera, v. a. 1. befætte med Bor= ber. Bordering. f.

Boren, edj. baaren fob.

Borg, -ar, m. Borg. -mastare, s. pl. m. Borgnfester, Byfogeb; brf. -mastarinna, f.

Borga, v. c. & n. l. (baabe det En: gelite, lend og borrow) 1) borge, tage paa Rredit; 2) borge, freditere; 8) borge, gaa i Borgen for, indes faa for. Borgande, n. Borgenar, -er. m. Rreditor, Betroer.

Borgare, s. pl. m. (3. Borgari) Bor: ger. Borgarbrof, n. Borgerbrev. Borgarhustru, -r, f. Borgerfone. Borgarratt, m. Borgerret. Borgarrörelse, borgerlig Næring. Borgarstånd, n. Borgerstand. Borgarvakt, m. Borgervaft. Borgeruman, -man, m. Borgermand. Borgerskap, n.

Borgerffab. (Samfundet af en Bys | Bortgifva, v. a. 8. bortgive, Bortgif-Borgere.

Borgen, m. (3. Borgun) Borgen, Rauiion. Borgesman, -min, m. Raufionia.

Borgen, på, adv. paa Borg, paa Kres

Borr, -ar, m. & s. (3. Bor) Bor. Ravar R. Borra, v. c. 1. (3. bora) bore; brf. Borrare, s. pl. m. Borrning, f. Borrhal, s. pl. n. Borehul. -qvarn, -ar, m. Boremolle. Borre, -ar, m. Davbold, Goæble, 3ld: ffiær. Rraafebolle. Pila marina. 2) Borre. Arctium lappa. Borr-

fisk, -ar, m. 1) Rodfiff. Lindorred. 2) Ravnet vaa en Art Roffer. Ra-

ja fullonica.

Borren, m. (Deftefvge) Lemmernes Forstræfnina.

Borst, s. pl. n. (3. Busti) five Saar paa Ryggen af Dyr, ifær Gviin, Borfte, Bust R. -hindare, s. pl. m. Borftenbinder. Borstig, -full, adj. borftet, befat med Borfter. -neglika, -or. f. Cartheuser-Relife. Diantus barbatus. Lin. -tistel, -stlar, m. et Glags Tibfel. Cardicus eriophorus.

Borsta, v. a. 1. borste. B. sig. 1) rejs fe fig fom Borfter (om Daar); 2) vorte fig. Borste, -ar, m. Borste; Rost. Borstning, f. Borsten.

Bortarbeta, v. a. I. Kaffe bort ved Ars beibe.

Bortarrendera, v. a. 1. bortforpagte. Bortarrendering. f. Bortforpagining. Bortanktionera, v. c. 1. fælge ved Auts fion.

Bortbjuda, v. e. 3. bybe ub i Gelskab. Borthyta, v. a. 3. (borthyter, bortböt, bortbytit, -bytt) bortbutte.

Bortdomnad, p. p. bounet, sovende (om Lemmers Bedøvelfe eller Folesloshed). Bortzifta, v. a. 2. 3. bortgifte. Bort-Eiftende, #.

vande, s.

Bortglömma, v. a. 2. 1. forglemme. Bortgang, m. Bortgang.

Borthutla, v. c. I. forbutle, forfuste. fordærve.

Borthyra, v. a. 2. 1. bortleje.

Bortresa, f. Bortreife.

Bortrymma. v. s. 2. 1. romme bort. bortromme.

Bortskrapa, v. c. l. bortifrabe. Bortskrapning.

Bortskämd, adi. 1) raabben: 2) for:

Bortskänka, c. c. 2. 2. bortifiænte. Bortskölja, v. a. 2. 1. bortifylle. Bort-

sköljning, f. Bortsläpa, v. a. l. bortslæbe.

Bortsmälta, v. a. 2. 3. bortimelte, to, tine M.

Bortsnappa, v. s. l. bortinavve. Bortsnappande, #. Bortspela, v. a. 1. bortspille, ode veb

Borttagen, adj. lam, værfbruden. Borttagenhet, f.

Borttorka, v. s. 1. afterre. Borttorkas, v. d. forterres.

Borttrana, et n. 1. henfvinde, bentce res. Borttranande, a.

Bortat, adv. of prop. bort ab. 82 B., faa omtrent.

Bose, -ar. m. Otterslange.

Boskap, m. for, Rvæg; Buftav, Baling R. Boskapsläkare, s. pl. m. Rvæglæge, Dyrlæge. Boskapssjuka, f. Rvæginge. Boskapsskötsel, Avægari. Boskapsvaktare, s. ol. m. Rvæavogter.

Boss, n. Gager af tærftet Gæd, Gtreelfe; Bos R.

Bossa, -or, f. Sabelpube. Bot, m. 1) Bob, Dialp, Omvendelse. 2) Bot, m.pl. Böter, Bed, Bede, Multt. Rada b. for, raade Bob paa. Gora bot och battring, gjøre Bob. Bota.

v. c. 1, læge, hiælpe. Botanda. m. Botare, m. En fom læger. Botelig. adi. fom laber fig læge, hjælpe. Botmedel, s. pl. n. Lægemiddel. sfning, -ar, f. Bodsvelle. Botten, -tnar, m. (3. botn, E. bottom) Bund. Drieka i b. drifte til Bunds. På nedra b., i nederfte Stofvært. Stå på egen b., ftaa paa egne Ben. Bottenfall, n. Bundfald. -frysa, v. s. 3. (-fryser, -fros, -frusit) bund: -los, adj. bundles. -mue, froje. .f. Pantfer-uit (Fift). Cotus cataphraetus. L. -rik, adj. grundrig, meget formuende. -Arlig. adi. grund: ærlig. Bottna, v. n. L. fomme til Bunden, naa til Bunds, fig., forflaa, være tilftræffelig, botne D. Boxera, v. a. d. f. f. Bogsera. Brack, m. Gporhund. Bragd, -er, m. Bebrift, Daud. Brak, n. (3. brak) Brag. Braka, v. n. l. (3. braka) brage. B. löst, brobe los. B. sonder, aga itu med Bragen. Brakande, n. Bra: Brakvatten, n. eller brakt vatten, Brakvand. Brakved, m. Lorftetra, Spregner, fort El D.: Bratal, Sundeved, . Troldhaig N. Rhamnus Frangula. Bramra, -r, f. Bramraa. Bramsegel, s. pl. n. Bramfejl. Bramsegels - kultje, Bramfeil's Laring. (Wind). Bramskot, s. pl. n. Bramstist. Bramstang, -stanger, f. Bramstang. Brand, pl. brander, m. Brand, et Styt-· fe halvbrændt Træ. Brand, m. Brand. -fex, -ar, m. Ful's, robbrun Deft. -försäkra, v. a. -försäkring, £ 1. brandforfifre.

Brandforfifring.

et Glags And med meget levende,

lufe pa fpraglede Barver ; Grav-

-gas, -gass, f.

Anas tedorna. -hake,- ar, m. Brandhage. -klippare, s. p/. m. d. f. f. Brandfex. -kula, -or. f. Brandfugle. -mistare. s. pl. m. Brandmefter. Brandtrör , n. Brandrør, Fængerer i Bomber og Granater. -skada, f. Brandifade. -skadad, adi. brandlidt. -skepp. s. ol.: n. Brandfib .. Brander. -spruta, -or, f. Brandsprojte. -stege, -ar, m. Brandstige. -stod, -er, m. Brandfor, Brandhjælv. -- syn, -er, f. Befigtelse af Sidfteberne. -vakt, -er, m. Brandvaft. -vark, m. inflammatoriffe Smærter. -ambar. s. pl. m. Brandivand. Brandare, s. pl. m. Brander, Brandfib. Brant, edj. brat, ffrag, fejl. Branthet, f. Brant, -er, m. Gfraaning, Brint. Pa branten af sin undergang, pas Ranben af fin Undergang. Brasa, -or, f. (3. brys) Lueild. Brass, -ar, m. Bras (et af de to fra Ræerne nedbængende Tong, hvor: med man vender Seilene efter Binden). Brasa, v. a. 1. brafe. Bratt, adj. d. f. f. Brant. Braxen, -ar, m. Brafen. Cyprinus brama. Braxnagras, a. en Art Braane, fom potier pag Gobunden, ifær i Sperrige. Isvētes lacustris. Bred, adj. bred. -fock, Lafejl. -ax-.lad, edj. bredffulbret. -bladig, edj. bredbladet. -brostad, adj. bredbryftet. -fatad, adj. bredfodet. -nisig, adj. brednæset. -randig, adj. bred: randet, bredftribet. -ryggig, adi. bredrugget. -yxa, -or, f, 1) en bred Stribeotfe, 2) en fortil breb og tunb . Ofs, boormed Tommermand glathugge Tommerstoffe. :-Breda, v. e. 2. 1. brede. B. upp sangen, rede Gengen op. Brodd, -er, f. Brede. I bredd, jænn: fides. Breddsgrad, m. Bredegrad.

Bredevid, Bredvid, prop. & adv. bed, lige veb, nær veb, ved Giben af. Bref, s. pl. n. (3. Bref) Brev. -bok. Brenbog. -barare, -dragare, s. pl. m. Brevbrager. -väska, -or, f. -vaxla, v. n. 1. fore Brevtaske. Brevvekbling.

Bresilja, f. Briefel.

Bricka, -or, f. Briffe.

Bringa, v. a. 2, (bringar, bragte, bragt) bringe. B. om lifvet, ombringe.

Brinkhake, -ar, m. Holdhage, Holds kjæde paa en Slædevogn.

Brinna. v. n. 3. (brinner, brann, pl. brunno, brunnit) [3. brenna] bræns de, staa i Brand. L. ardere. Brinmande. #.

Brist, -er, m. Mangel, (J. Brest). Bristfallig, adj. broftfældig. Bristfallighet, f. Brista, v. s. 3. (brister, brast, brustit) 1) [3. bresta] mange le, fattes. 2) [L. berften, E. burst] briste, gaa itu.

Brits, -ar, m. Brits, Lejefteb af Bræber. Bro, -ar, f. Bro. -fegde, -ar, m. -mastare, s. pl. m. Broinfpetter, Bromester. -hufvud, -en, n. Brohoved. -lägga, v. a. 2. 1. Broa, v. a. 1. brolagge. -laggare, s. pl. m. Brolægger. -pelare, s. pl. m. Bro: piller. -penningar, pl. Bropenge. -tull, m. Brotold. Brohuggare, (Bellmann) s. pl. m. 1) Brolægger,

2) Gadefliber, Dagdriver. Brodd, -ar, m. (3. Broddr) 1) Brob, Db, f. E. Insetters. 2) Brodde, 3ebrodde. Jærn under Stovlerne for at kunne gaa baa 36. Brodda, v. a. 1. brodde, beflaa med Brodder. Brodd, m. Spire, Sæbipire. Skjuta

b. fre Spirer, fpire. Broddas, v. d. 1. frode Spiter, fpire frem. Broddvilta, v. s. 1. lade Tromien gaa over den opfvirende Sæd.

Brok. -ar, m. (Geterm.) Ranontong,

Ranonalae.

Brokfägel, -giar, m. Broffugl, et Stags Gumpfugle, fom fpifes. Charadrius pluvialis.

Brokig, adj. broget. Brokighet, f. Brosk, Brusk, n. (3. Bridsk) Bruit. -hinna, f. Bruffhinde. Pericondrium. Broms, -ar, m. d. f. f. Broms.

Broska, v. n. 1. fnaffe under Tonderne. Brott, s. pl. n. (3. Brot) 1) Brud, meft i Sammenfætning, f. inbrott, utbrott m. fl., 2) Brode, 3) falbens Brottfall, fals de Spae, Evilepsi. bende Gyge, Epilepft. -falling, -ar. m. En fom har Epilepft. -mal, e. pl. n. Kriminalfag. -sjö, -ar, m. Bols gebrud, Brænding. Stortfie R: Brottslig, adj. (Fyldig i Brode. Brottslighet, f. Brottsling, -ar, m. Fors brøder.

Brottas, v. d. 1. (3. briotast) brybes, tage Zag. Brottare. En fom brobes.

Brottning, f. Bryden, Brydefamy. Brud, -ar, f. (3. Bruda) Brud, Brur N. -borste, -ar, m. et Glage Tid: iel. Carduus eriophorus. -fackla, -or, f. Brudefattel. -frama, -or. f. Brudepige. -gafva, or, f. Brubegave. -kammare, m. Brudefams mer, bet Rammer, hvori Brudefengen ftaar. -ledare, m. ben, fom fo: rer Bruden til Brudeffammelen. -man, pl. -riddare, s. pl. m. de Mænd, fom ride foran Brubestaren. -skrud. -ar. m. Brudedragt. -stol, m. Brudestammel. -sven, m. Ungersvend, der ledfager Brudgommen til Rirken. Brursvein N. -säng, -ar, f. -sata, or, f. Brudes Brudefeng. vige. -tal, n. Brubetale. -vigsel, m. Brudevielfe.

Brudgum, Brudgumme, -ar, m. (3. Brudgumi) Brudgom.

Bruk, s. pl. n. 1) en Brug, 2) et Brug, Fabrit, Jærnvært, 3) Murtalt. Bergsb. Bergbrug, Bergværkedrift. Jernb. Icethvært. Akord. Agerbrug, Jords brug. Bruksarbetare, s. pl. m. Ars bejder ved et Bergværk, især Hyttearbejdere. Brukshantering, f. -rörelse, Bergbrug, Bergværksbrik. Bruksidkare, s. pl. m. jom ejer og briver Bergbrug. -patron, -er, m. Bruksegare, s. pl. m. Bærksejer. Bruka, v. s. 1. (3. bruka) 1) bruge,

Bruka, v. s. 1. (3. bruka) 1) bruge, 2) v. n. pleje, have for Stif. Brukare, s. pl. m. Bruger. Brukning, f. Brugen,

Brukbar, adj. brugbar. Brukbarhet, f. Bruklig, adj. brugelig. Bruklighet, f. Brumma, v. n. 1. brumme. Brummande. n.

Brun, adj. brun. Brunhet, f. Brunfläckig, -prickig, adj. brunrlettet. -kulla, -or, f. mort Pofelabe D., Bruntulle, Svarthinga, fvart Duvendel R. Satyrium niarum. -kara, -or, f. straalblomstret niffende Brondsel. Coreopsis bidens Lin. eller bidens cernua radiata. -lätt. adi. brunladen. -mala, v. a. 1. male brunt. -nacke, -ar, m. -vigge, -ar, m. et Glaas brun Bildand. Anas alaucion. -ockra, f, brun Offer. -rot, Brunrod. *Scrophularia*. –skära, –or. Brondsel D., Brund ffiær R. Bidens. Brunsteka, v. a. 2. 3. Brunska, v.a. l. brune, ftege brun, brun: fe R. -oga, f. brunladen Dige, Brus nette. -ogd, adj. brunojet.

Brunda, v. n. l. pære brunftig. Brundbock, -ar, m. Buffen i Brunft. Brunbot R. Brundning, f. Brunft, Brynde. Brundningstid, Brunftid. Brunell, -er, m. 1) Prunelle (Plante),

2) Ratrineblomme.

Brunn, -ar, m. (3. Brunnr) Brund. Helsob. Sundhedsbrond. Surb. Surs. brond. Brunseur, m. Brunsdrickning, f. Brondfur. Brunnsgäst, -er, m. Brondgiest. Brunnslock, n. Brondlaag, Dæfsel af Træ over en Brond. Brunnsmästare, s. gl. m. Bronds mester. Brunnstrumma, f. Brondror, Bandschning. -svatten, Brondrand. Brunst, m. d. s. s. Brundning. Brus, Brus, brusende Lyd, Sioj, Bulder. Brusa, v. n. 1. bruse. Brusande, n. Brusen. Brushane, -ar, m. Brushane N.

Tringa Pugnax.

Bry, n. Bryderi. Bry, v. a. 2. 1. bryde, plage, besvære, ulessige. B. sitt busvud, bryde sit Hoved. B. sig om, bryde sig om fiette om, ænse.

Brydsam; adj. brydfom, fom væffer

Bryderi. /B.-het, f.
Brygd, -er, m. Brygg, n. Bryg, saa
meget som brygged paa engang.
Bryggkar, n. Bryggerfar. Bryggkittel, -tlar, m. Bryggerfjebel.
Brygganna, -or, f. Bryggarfjebel.
Brygga, v. s. 2. 1. (3. brugga) brygge. Bryggare, s. pl. m. BryggarBryggarembete, -n, n. Bryggar-

skrå, -n, n. Bryggerlaug. Brylling, -ar, m. Broderbarn.

Bryn, f. & n. (3. Bryn) bet Mberfte, Rand, Overstade, f. Hafsbryn, Skogsbryn. R. Davebryn, Stoges benn.

Bryna, v. a. 2. 3. brune, brunste.
Brynande, s.

Bryna, v. s. 1. bryne, hvæsse, gjøre starp. Brynande, n.

Bryta, v. a. 3. (bryter, bröt, brutit)
[3. briota, brydia, fnæffe med Tænsberne] bryde, bræffe; brf. Brytande, a. Brytning f.

Braok, s. pl. n. Brof. Hernis. -band, s. pl. n. Brofbaand. -skärare, Brofifiærer.

Bråd, edj. (3. brådr) brad, hastig, ils fom, piubselig, tidlig. Hasva brät om, have Dast. Det är intet bråt om, bet har ingen Dast. Brådt, edv. brat, plubselig med Et. Bråddjup,

35

adj. 1) braadpb, fværdpb, 2) steil. Braddiup. s. pl. n. Braddob: Dar: bafte N. Bradmogen, adi. for tide ligmoden; drf. B .- het, f. Bradrik, adj. fom pludselig er bleven rig. Bradska, f. 31, Daft. Bradska, v. n. 1. hafte, fennde. Bradskillnad, f. i B. uden Korfæt. Bradstapa, -er, f. fteil Brint, Straaning. Juv, Flaag R. Bradstorta, v. a. 1. ftyrte fra en ftejl Brint; brf. Bradstortning, f. Bradod, m. brat, burtig Dod. Bragdod R. Brådarter, pl. tidlig modne

Brak, s. p. n. Brot. Brakrakning, f. Brofreanina.

Brak, n. Dovedbrud, Bruderi.

Braka, -or, f. Brage; et Rebitab til at knufe med. Linbraka, Horbrage. Linbrate D.

Braka, v. a. 1. 1) tilherede ved at brude med en Brage; brake N. 2) brode, vlage, have **Moje med, 3) stoj**e, bra a: te R. B. sitt hufvud med, bryde fit Doved med. Brakning, f. Braksam, adi. brydfam, besværlig, ftejende. Branad, m. 1) indudrtes Dibfigheb,

heftig Lidenskab, især om Rjonsdrift og Ciffon; 2) [med.] Betændelfe.

Brane, m. (hos Defte) inflammatoriff Davelle.

Bras, v. d. 2. 1. (3. bregdà) stægte paa, have Rarafterlighed med en Baa: torende. Han bras pas sin far i tapperhet.

Brate, m. Donge, Sob, Surv, Brad. te n.

Brack, m. Broek, Aabning i en Mur eller Bold, Bresje.

Bracka, -or, f. Bræt, Rævne.

Bracka, v. a. 3. 1) bræfte, brude, fnuse, 2) stege, riste. Brakt korf, riste Bevæs ret af, d. e. tage det bort fra Rinden efterat det har været lagt an til Sigte. Brackande, n. Brackning, f. 1 Bräckbom, -stör, -stång, Græffang. Bracklig, adj. bræffelig, frobelig, fpag.

Bräcklighet, f. Brädd, -ar, f. Bred, Rand. Brädda, v. a. 1. folde til Randen. Braddadt matt, ftroget Magl. Strofmagl N. Brade, -den, og -der, n. 1) Bræt, Ricel. Bord. 2) ben ene Salvbel af et Brætivil, Gvillebræt. Betala på ett brade, betale paa et Bræt. Slå ur bradet, stiffe En ud. Bradgolf, s. pl. n. Brædegulv. Bradskjul, a. pl. n. Brædeffur, Gliul R. Bradsla, . v. a. belægge med Brader. Bradspel, Brætfpil.

Braka, v. a. 2. 2. bræge. Brakande. n. -ning, f. Brægen.

Bram, n. Bræmme, Bord. Brama, v. a. 1. befætte med Bræmmer.

Branna, v. a. 2. 1. brænde, opbrænde. (L. urere). Branna, f, Halebronde. Brännare, c. pl. m. Brander, Brands ffib. Branneri, -er, n. Brænderi. Brannhet, adj. brændhed. Brannhetta, f. Brændhede. Branning, f. Brænding. Brannmarka, v. a. 2. 2. brændemærte. Brann-nasla, f. Bræns Refle R. Brannspogel, denelde. -glar, m. Brændfreil. Brannaldern, m. Brændold, Brannsle, n. Brændsel.

Brasma, -or, f. Springflap (Plante). Cardamine. Harb., liden Bande fatie R. C. hirsuta.

Bröd, s. pl. n. Brod. Malle i bröd, Brodfrumme. Knäckebröd, en Art tundt haardt Brod. Broddurk, -ar, m. Brodfammer. -korg, -ar, m. Brodfurv. -soppa, f. Brodfupre. -spade, -ar, m. Spade til at fætte Brod i Ovnen med. -stycke, -n, n. 1) et Styffe Brod, 2) et Leve: brød.

Brödraförsamlingen, Hernhutterne els ler Brodremenigheden.

Brodralag, s. pl. n. Broderstab.

Brödraskifte. n. Arvestifte mellem Bro: Bröllop, e. pl. n. (3. Brudlaup) Brols Broms, -ar, m. Brems D., Rlæg N. Bröst, a. pl. m. (3. Bridst. A. G. Breost) Bruft. -arf. s. vl. n. Bruftarp. Arp i nedstigende Linie. -bild. -er, m. Broftbilled. -bold, -er, m. Bryftbyld. -fena, -or, & Bryftfinne. -harnesk, s. pl. n. Bryftharnift. -kaka, -or, f. Bryftfage. -klamning, f. Bruftbeflemmelfe. -medel, s. pl. n. Broftmiddel. -sjuka, f. Bruftivge. -skold, -ar, m. Bruft: ffjold paa Infetter. -socker . . Broftsuffer. -svalst, -er, m. Broft: bold, Brofthavelfe. -varta, -or, f. Broftvorte. -vark, m. Broftimerter, Bruftsuge. -värn, s. ol. n. Bruftværn. -Ader, f. Bruftagre. Brosta sig, v. r. l. bryste sig, frv fig R. Bröstare, m. et Slags Fritbor. Bröstgänges, adv. lige los paa, ind paa Livet. Bubba, -or, f. Rakerlak (et Insekt). Bubla, -or, f. (A S. Bubble) 1) Bob. le, Luftblære. 2) Baandstoffe. Bucka sig, d. s. s. buga sig. Buckla -or, f. (E. buckle) Buffel, Rrolle. Bud, s. pl. n. Bud. -barare, s. pl. m. Budbærer. -kafle, -ar, m. Bud: fitte. -skickning, f. Budfittelse. Buding, m. Budding, Pubbing R. Buffel, -flar, m. Boffel. Bos buba-Buga, v. n. I. -sig, (3. buga) buffe. Bugning, -ar, f. Bugna, d. f. f. Bagna.

Buk, -ar, m. (3. Bukr) Bug. -fena, -or, f. Bugfinne. -fylla, f. Bug.

fold. -gjord, -ar, m. Gadelgjord,

der fpændes om Deftens Bug. Bug-

gjord R. -hinna, f. Tarmebinde.

Tarmelæt. Poritonoum: -ref. n. Bugvrid. –talare, s. pl. m. Bugta: ler. Bukig, adi. buget, infmanet. Bukighet, f. Bula, -or, f. (T. Beule) Bugle. Buli**z. adi.** bualet. Buldan, m. Geildug, Bulban D. Bulla, -or, f. paveligt Brev. Bulle. Bulle, -ar, m. 1) et Brod (E. leaf of broad). 2) Bolle af Rjod, Fiff eller Brod. Bulla upp, v. n. I. besætte et Bord med berlige Retter, opdæffe. Bullemossa, f. et Glags Mos. Splachneum bufpunt. Buller, n. Bulber. -bas, -ar, m. Buls derbasse. Bollersam, adj. bulbrende, buidervorn. Bulleraamhet, f. Bullerblomster, a. pl. n. Engblom: me, Rauling D., Bollerblom R. Trollius Europaus. Bullra, v. n. 1. buidre. Bulna, v. n. 1. (3. bolgna) buine, fvulme, fvælle R. Bulnad, -er, m. Bullenhed, Goulft, Goul R. Bulning, f. Bult, -ar, m. 1) Jernbolt, 2) ben bageste Bom paa Bæverkole, fom Rendingen vindes op pag. 3) Datte. Bundt, Bolt. Bulta, v. s. 1. banke, flag, ftpbe. Bultning, f. Bums, interj. firats, bardus, vips. Bunk, Bunke, -ar, m. Botte, Rar, Rol: le R. Ormbunke, Bregne (Plante). Bunt, -ar, m. Bundt. Buntlader. n. Duntlæder, toft Sagle: læder. Buntmakare, s. pl. m. Bundtmager. Burbref, a. pl. n. Borgerbrev. Burdus, edv. & interj. bardus, lige los paa. Burskap, n. Borgerffab (ben Egenffab at være Borger i en Stad og de dermed folgende Rettigheder). Vinna B. vinde Borgereich.

Burk, ar, m. 1) Dunt, 2) Affe, 3) Blomsterfrutte.

Busa på, v. s. 1. gag bus pag. Buse, -ar, m. Bujemand.

Buska, f. feritt Di.

Busko, -ar, m. Buff. Buskig, adf.
buffet, buffagtig. Buskkrypare, s.
pl. m. Stovever. Buskrådd, adf.
fom er bange for fin egen Stygge.
Buska, v. a. 1. at fætte Buffer eller
Riekviste om Bintern ved Siden af
Bejen, for at betegne den. Buskning, f.

Buss, -ar, m. 1) Hinland, 2) en kjæk og kraftfuld Mand, 3) et Stod, 4)

Strag (Tobat) Bus R.

Bussa, v. n. 1. puffe, fiede til En, 2) hisse Hund paa, 3) straa, tygge Lobak.

Bussaronger, pl. lange, vibe Beenfla-

Butta, -or, f. et Glags Blynbre.

Butter, adj. but, tvær. Butterhet f. Butteljör, -er, m. Bottelerer paa Stibe. Buttleri, n. ftor Befostuing, Udgift.

By, -ar, m. 1) Landsby, 2) Byge, Jling. Byalag, Bylag, Byaman, de bofiddende Bonder i en Landsby. Grænd R.

Bygd, -er, m. (I. Bygd) Bojgd D. BygdN.

Bygel, -glar, m. Bojte (T. Bügel).

Bygga, v. a. 2. 1. (3. byggia) bygge.
Byggande, n. Bygning, Gjerningen
at bygge. Byggare, Byggmästare,
s. pl. m. Bygning; det som er bygget,
2) Legemboygning. Stå under B.
kaaende i Bygning: Byggnads— og
Byggningssätt, n. Bygningsmaade.

Byggning, ar, f. 1) b. f. f. Byggande, 2) b. f. f. Byggnad. Byggningabalkon, m. den Afdeling i Loven, ben, fom afhandier Bygningsvæfenet. Byggningstimmer, n.-virke, n. Bygningstommer. Byggvurm, m. umaas belig Lyft til at bygge, Byggeorm.

Byk, s. pl. m. & n. Bvg, Bvf R. Tvæt i hed Lud. -kar, s. pl. n. Bvgefar, Byfefar. -så, -ar, m. Bvgefaa, Bvfefaa R. -lut, m. Bvgefud, Bvfefaa R. kla, v. a. l. bvge, bvfe. Bykning, f. Bykerska, f. Byke, -n. n. Kjeltringsvaf.

Byll, -er, m. Sareere (Plante) Bu-

Bylt, Laft, Byrde, Besværlighed. Bylta, v. n. 1. forrette besværligt Arbeibe. Bylta på, sæsse paa, belæse. B. ihop, byste sammen. Bylte, -n, n. Bylt.

Byra, v. n. 2. 1. brænde, glimre uns

Byssia, -or, f. Salm: eller Stradeje. Bysätta, v. a. 2. 2. fængste for Gjæld. Bysättning, f.

Byta, v. a. 3. (byter, böt, bytit) [3. byta] bytte, stifte. Bytare, s. pl. m. Cn, som butter. Byte, -n, n. (3. byti) Bytte. Byting, -ar, m. Byting R., Sfifting D.

Bytta,-or, f. (E. Bütte) Botte, Spand, Ambar N. Byttlock, n. Spandlagg, Ambarelagg.

Byvag, -ar, m. Bnbef.

Byxor, pl. Buffer, Beenflader. Bad, e. pl. n. Bud, Befaling, Unberretning. -barare, s. pl. m. Bubbarer. -kafle, -lar, m. Bubfiffe.

Båda, adj. (I. badir) begge.
Båda, v. a. 1. (I. boda) bebude, melebe, forkunde, bære Budikab om noget, som snart vil ste eller foregad.
B. ihop, -upp, sammenkalbe. Bådande, -ning, s. Budikab, Forkundelse, Gammenkalbesse, Bådare, s. pl. m. Bubberer.

Båge, -ar, m. (3. Bogi, Bugr. A. S. Boga) Bue. Bågformig, Bågig, adj. buet, buedannet. Bågformighet, f. Bueform. Bågskjutning, f. Buc.

Froming. Bagskott, z. pl. n. Bue: Fud. Gfud med en Alitebue. Bagenskott, s. pl. n. Bueffud, Gfud med en Rugle, hvis Bane beffriver en frum Linie. Bagskytt, -ar, m. Bue: frite. Bagstrang, -ar, m. Bue: freeng.

Bagna, n. n. 1. (3. bogna) buane, boje fig i en frum Linje, svulme.

Blignande, n.

Bak, -ar, m. (E. beacon) Aprtagru. Bal. -ar, m. (E. bowl) Bolle, Driffes Faal, bruges mest i Sammensætning. Punschbal o. f. b.

Bal, -ar, m. (3. Bolr) Bul, Stamme.

Bal, s. pl. n. Baal.

Bal, adj. umaadelig, overordentlig. Balt, adv. meget, faare, overmaade. Bald, adj. bold (digterif).

Balgeting, -ar, m: Gedehams. Rlæg. Vespa crabro.

Balna, d. f. f. Bulna.

Balverk, s. pl. n. (E. Bulwark, S. Boulevard) Bolvært.

Balyxa, -or, f. (3. Bol-oxi) Bulete, ivær Sfovots.

Bang, n. Stoj, Larm. Bangas, v. & L. være buldrende, ftojende.

Bangla, v. n. 1. flinge, Fralde. Bangstyrig, adj. balftyrig. Bangsty-

righet f.

Bar, -ar, f. Baare. -klade, -n, n. Ligflade. -rem, -ar, m. Bærerem. -stol, -ar, m. Bærestol. Likbar. Liabaare.

Bas, s. pl. n. (J. Bás) Baas. Ga; komma i bas med, forliges med. Basbalk, -ar, m. Tværbjælfe mel: fem Baafene i et Fies. R. Bausbolf.

Bat, -ar, m. (3. Botr. T. Boot) Badd. Gifva nagot på baten, iffe brode fig om en Ting. Batled, -er, f. Farvand for Baade, Baadleid n. -lega, f. Baadeleje. Babe leige n. Batshake, -ar, m. Baabshage.

Bata, v. a. 1. baabe, gavne. Batnad. f. Baade, Gavn.

Bäck, -ar, m. (3. Beckr) Bæt. Bädd, -ar, m. (2. Bett) 1) Leje, 2) Gengested, 3) Gengeklæder.

Badda, v. a. 1. (T. betten) berede et Leje. B. -in, -ned, bolde ind. B. upp sängen, reide (rede D.) op Gengen. Baddning f.

Bafva, (3. bifa, bevæge) bæve. Bafvan, f. -ning, f. Bævelse, Bæven.

Bafver, -frar, m. (3. Bifr) Bæver. .B. -gall, m. Bævergiæl.

Bagare, s. pl. m. (3. Bikar) Bæger.

Balta, -or f. Armabildpret.

Banda, v. a. 2. 1. tvinge, troffe; fpalte; (om Riæder) framme. B. emot, giere Modftand. B. ifran, -upp, bræfte fra, bræfte op; rive 108.

Bände, n. Rlamme, Arquipe.

Bar, s. pl. n. (3. Ber) Bor. -fis, ar, m. Bærtæge (et Infekt). Cimex Baccarum.

Bara, v. a. S. (barer, bar, burit; buren, boren) bære. B. händer på, lægge voldsom Daand vaa. B. sig, lyffes, bestaa. B. ihop, 1) tomme r llenig= hed, 2) rime fig. Barare, s. pl. m. Bærer.

Barma, f. Bærme.

Bast, adj. superl. bebit. Bästa, n. Bedfte, Gavn.

Battre, adj. comp. bedre. Bättra, v. a. 1. forbebre, ubbebre. Battras, v. d. blive bedre. Battring, f. Bed:

Bockling, -ar, m. (T, Budling) roget Gild.

Bodel, -dlar, m. (3. Bodull) Boddel. Büdelsyxa, -or, f. Boddelsofe.

Borvel, -flar, m. paa Spog istedetfor Djefvul. Det var Böfyeln.

Boja, v. u. 2. 1. boje. Bojd, adj. 1) bojet, 2) tilbojelig. Bojelse, -r, f. Tilboilighed.

Boka, v. n. I. rode (om Sbiin) Bokning, f.

Bola, v. n. I. brole (om Roer) raus te, bælje R. Bolande n.

Bola, -or, f. i Almuefproget i St. for Borda, Borde.

Böld, -er, m. Bold.

Bölja, -or. f. (3. Bylgia, Bólga. E.

Billow) Bolae.

Bon, -er, f. Bon. -bok, Bonneboa. -dag, -ar, m. Bebedag. -falla, v. m. 3. om, bonfulde om, Bonfallande. m.

Bona, -or, f. Bonne.

Böra, v. n. 2. 1. (bör, borde, bort)

Bord, m. (3. Burdr) Borde. Berdig, adj. 1) af Fodjel. B. från Ryssland, fod i Rusland. 2) frugtbar. B.-het, f. Frugtbarbeb.

Bord, m. Tur, Rad. Nar min B. kommer, naar min Tur er.

Bord, m. Bor, gunftig Bind.

Börd, m. Bördsrätt, m. Et Slags D: Den Ret, enhver Gvenit har at indlose en Gaard, som hans nærmeste Slægtning har solgt. Indløs:

ningen mag ffe inden Rioberen bar faaet Stiede, og Summen maa betales fontant. Borda, v. a. 1. gjen: fiobe ved Bordsrätt. Bordande, n. Bordfri, adj. fom ei fan gjentjobes ved Bord. Bordskilling, m. ten Gum, fom betales, naar nogen gjør Brug af Bördsrätt.

Börda, -or, f. Bprde.

Borda, v. a. I. befruate.

Borjan, v. a. 1. (3. byria) begynde, Borjan, f. Begyndelfe.

Borting, -ar, m. Lafeforelle, Rio D. Bossa, -or, f. Bosse, Borie R. Bosskolf, -var, m. Bosfefolbe. Bösspipa, -or, f. Bossepibe. Bossskott, n. Bessestud. Bossstock, -ar, m. Bosseskiæfte. Bössstockmakare, s. pl. m. Bosfeffiæfter.

Bota, v. a. 1. (3. bæta) bode, betale en Vengebod, undgiælde.

pl. Bober.

Boxor, pl. Buffer. Boxficka, -or, f. Buffelomme. Boxhangsel og hangsla, -or, f. Buffefele. Boxlucka, -or. f. Buffeflaf.

De Ord, der efter Udtalen begynde med K, og som ikke findes under C, maa soges under K.

Calcinera, v. a. 1. forfalte, talfinere. Calcinering, f. Forfalfning. Calcinerugn, Ralfinérovn. Calle, n. pr. i dagk. T. for Carl. Camillblomma, -or, f. Ramilleblomft. Cardemumma, f. Rarbemomme. Carolin, -er, En af Rarl ben Tolvtes Carthusiankloster, s. pl. n. Rartheus

ferfloster. Carthusianermunk, -ar, Rartheusermunk. Carthusianernunna, -or, f. Rartheusernonne. Cedera bonis, v. n. 1. opgive sit Bo,

spille fattit, giore Orbud.

Charta, -or, f. 1) Raart, Landfort. 2) Stemplet Dapir. Charte Sigillate Ombudsman, Stemplet : Papirs : For: valter.

Choklad, n. Sipfolabe. Chokladkaka, -or, f. Gjofoladetage.

Chor, m. eller n. Ror. Chorgosse, -ar, m. Rordreng. Chorkapa, -or, f. Rorfaabe. Chorsangare, s. pl. m. Rorfanger.

Churfurste, -ar, m. Rurfyrft. Churfurstendome, -n. n. Rurfpritendom: Churfurstinna, -or, f. Rurfpritinde.

Chas, -ar, m. Bift, Gig, en Riærre, bængende i Ficebre, for en eller to Perfoner.

Cider, m. Wblemoft, Doft. Cikoria, Cikorie-ort, f. Giforie.

Cirkel, -klar, m. Girtel, Rreds. Cirkelbage, -ar, m. Girfelbue. Cirkla, v. a. 1. maale med Girfel. Cirkla ord, bruge funftlebe Ord.

Citera, v. a. 1. fitere, anfore en an: dens Ord. Citering, -ar, f.

Citron, -er. m. Sitron. Citronmelis. (Plante) Melissa officinalis. Gi: tronmelis. Citronfargad, adj. fitrons - farpet. Citronmynta, et Glaas Mort: te. Mentha gentilis.

Cittra, -or, f. (Lat. Cithara) Gitar, et Strengeinstrument. Citterspelare, s. pl. m. Gitarspiller.

Coccionell, m. Rosienille, en Art Infett, fom bruges til rod Farve.

Colorum. n. Larm, Tumult, Commatera, v. a. 1. adifille ved Rom:

ma, fommatere, interpungece. Commatering, f.

Concionell, b. f. f. Coccionell. Concurs. -er. m. Ovbud, Kallit. Banferot.

Convalje, -er, m. Konval (Plante) Convallaria. Kungs-Convalje, rund: Nægtet Konval, Galomons Segl D., Bjeitrams D. Convallaria multiflora. Lilje Convalje, Lilliefonval. Maiblomme.

Cursiv-styl. Rurfinffrift. Cymbal, -er, m. et Gymbel. Cymbal-ort, -er, f. lapvet Torffemund.

(Plante) Antirrhinum Cumbalaria.

Dadel, -dlar, m. Dabbel en Palme: frugt. -karna, -or, f. Daddelfjerne. -trad, s. pl. n. Dabbeltræ. Dag, -ar, m. Dag. I fordna dagar, i Fordums Dage. Har om dagen, for nogle Dage fiben. Endera dagen, om faa Dage. Dagsarbete, -n, n. Dagsarbeide. Dagbok, -booker, f. Dagbog. Dagbräckning, f. Dag-bræfning, Daggry. Dagbage, m. (i Aftronom.) Dagfirtel, Circulus Dagdrifvare, s. pl. m. Diurnus. Dagdriver. Dagfjaril, -ar, m. Dag: Sommerfugl D., Dagfivril N. Dagfuga, -or, f. Dognflue, Ephe-meron. Daggryning, f. Daggry, Dæmring. Dagjemning, f. Jævn: dogn, Aguinoctium. Dagjemningslinjen, Wfvator. Dagakari, -ar, m. Daglonner, Daglejer. Dagsled, -er, f. Dagereffe. Dagsljus, n. Dage: lps. Dagsmidja, f. (i dagl. T. Dagsmeja) Dagblide, Dagmilding, mildere Baarluft. Dagort, -er, m. (i Berg: værkerne) Stol, horisontal Ranal, som giores i Bierge enten for at aflete Band eller bringe frift Luft ind i Gruben, saa og for at udforste Bjergete indre Beftaffenhed. Dagspenning, -ar, m. Dagien. Dagsresa, -or, f. Dagereife. Dagekott, s. n. pl. Dagfignal, som gives ved et Ranonifud. Dagslända, -or. f. Dogn: flue. Dagsättningen, f. Aftenstunden, Golfæt. Dagtjuf, -var, m. Dagton. Dagvard, m. (3. Dagverdr) Dubre D. Durmaal R. Dagvatten, n. (i Bergv.) Dagrand. Dagsverkare, s. pl. m. Daglonner. Dagsverke, -n. n. Dagearbeide, Dagevært. Dagvaljare, s. pl. m. Dagvælger, Gpaas mand, fom angiver heldige og ubeldige Dage. Dagssanning, f. foleflar Sandbed.

Daga, Afdaga, se Afdagataga etc.

— Ådaga, se Ådagalägga etc.

Dagas, v. d. bages.

Dager. Det blir dager, bet begynder at dages.

Dagning, f. Daggry, Morgengry.
Dagg, -ar, m. Stibstamp, Rat. Daggs, v. a. 1. fatte, tampe med Rat.
Dagg, m. (3. Dogg) Dug. Daggs, v. n. 1. bugge. Daggig, adj. bugget. Daggmask, -ar, m. Regnorm.
Dags, adv. Huru dags? Ovad Tid vaa Dagen? Så dags, 1) ved ben Tid.
2) for side; f. E. han kommer så

dags. Sängdags, ved Sengetid.
Dagtinga, v. n. 1. dagtinge g. D., hands
le om Forlig eller Fred, indgaa, fluts
te Forlig. Dagtingan, f. Underhands
ling. Dagtingare, s. pl. m. Unders
bandler.

Dagvis, Dagtals, adv. i Dagetal.
Dalarne, pl. et Landstab i Sverige.
Dalkarl, -ar, m. en Mand fra Dalarne, Dalfarl. Dalkulla, -or, f. Kvinde berfra.

Dalk, -ar, m. haard Hnd i Dænderne af Slid eller under Sodderne af

Gang, Eræl R. Dalkig, adj. træls hudet.

Dallra, v. n. 1. birre, rufte, bæve. Dallring, f. Dirren.

Dam, -er, f. Dame, Fruentimmer.

Dam, n. Damspel, e. pl. n. Dam, Dams spil. Sätta dam på, træffe i Dam: -bricka, -or, f. Dambriffe. -bräde, -n, n. Dambræt. -spelare, e. pl. m. Damspiller.

Dam, eller Damm, -ar, m. (3. Dammr)
Dam, Kjærn. Dambord, n., Damlucka, -or, f. Damfluse. Damgrefvo, -ar, m. Digegreve, Opsynsmand
over Digevæsenet.

over Digevælenet.

Dam, Damb, Damm, n. Stev. Dammig, adj, ftevet. -borste, -ar, m. -viska, -or, f. Stevefost. -svamp, -ar, m. Bevist, Stevsvamp (Plante) Lucoperdon.

Damaskera, v. s. 1. bamasere, indlægge ge Guld: eller Solvfigurer i Jern, labe anløbe blaat. Damaskering, f. Damaskor, pl. Gramaster. Snesofster, Stovsoffer R.

Damma, -af, -bort, v. s. 1. sove af. Damma ned, bestove, tilstove. Damma, v. s. 1. stove. D. - bort, forfvinde i Stov. Dammando s. Damning, f. Stoven.

Damast, m. Damaff. -drall, et Glags Linned til Dæffetøj. -väfvare, s. vl. m. Damaffvæver.

Dana, v. a. 1. banne. Danande, n., Daning, f. Dannelse (bruges mindre i Betwoning af en højere Udvilling af Sjælens Evner (Bildning), men tun om materielle Gjenstande.)

Dana-arf, n. (Droit d'aubaine) Das nearv; et Lands Arveret til en bob Ublænbings Efterladenskab.

Dank, -ar, m. Praas. Slå dank, gaa ledig, drive Dank.

Danka, v. n. l. d. s. s. s. dank. Danneman, m. pl. -man, (J. Danimadr) Dannemand, en Bondes Titel i Breve og Dakumenter. Danneqvinna, -or, f. Dannekvinde.

Dans, -ar, m. Dans. -gille, -n. n. -sällskap, s. pl. n. Danfefelifab. -mastare, s. pl. m. 1) Dansemefter. 2) Stjælm, Gfalf. -sjuk, adj. ban= feing. -sjuka, f. Danfefnge.

Dansa, v. a. & n. banfe. Dansande, n. Dansning, f. Dansen. Dansare, s. pl. m. Dansor, -er, m. Danfer. Danserska, Dansarinna, -or, f. Dansos, -er, f. Danserinde. Danska, f. 1) det Danfe [Sprog] 2)

pl. -or, en danft Rvinde.

Danviken. Sted udenfor Stocholm, hvor der er et Dolhus.

Danta, v. a. I. bagtale. Danta på. dadle.

Dar for Dagar, pl. of Dag. ...

Darr, m. eller Darrgras, n. Borre: græs, Anstegræs D., Field farn N. Briza media.

Darra, v. n. 1. Sicelve, dirre. Darrning, f.

Darrhand, adj. Ficelvhandet. Darrhandhet, f.

Darrsjuka, f. Stjælvesvae.

Darral, -ar, m. Rapnet pag en Art elettriff Mal. Gitteraal. Gumnotus electricus.

Dart, -ar, m: (E. Dart, Rastespud) Daggert, Dolf.

Dartlar, pl. (i Mineral.) Orthoceratiter. Dana, v. n. 1. daffe, lefle, brive Tiben bort med Leften og Ukpfthed.

Dater, pl. Daad.

Deg, -ar, m. (3. Deig) Deig. -spad, s. pl. n. Dejgvand, Band, hvori man celter Mel til Deig. -trag, s. pl. n. Dejgtrug.

Dega sig, v. r. 1. blive til Deja. Degig, adj. bejget. D-het, f.

Degel, -glar, m. (3. Deigull) Digel. Deisa, v. n. 1. vige tilbage (om et Stib) deise. Dejsning, f.

Del, -ar, m. Del. Dela, v. a. 1. bele:

Delning, -ar, f. Deling. Delare. s. pl. m. 1) en fom beler. Deler. 2) Divisor: Delo, f. Tvift (Jur.) Deloman, Boldgiftsmand. Deltaga, v. n. 3. (-tager, -tog, -tagit) déltage. Deltagande, n. Déltagelse. Deltagare, s. pl. m. Deltager. Delagare, s. pl. m. Delhaver, Interessent.

Der, adv. der. -an, adv. deran. Han ar illa deran. -borta, adv. berhen: · ne. derborte. -emellan, adv. beri: mellem. -emot, adv. derimod. -est, koni. derfom. -forbi. adv. derforbi. -fore, adv. berfor. -foratt, forbi. -ifrån.adv. berfra.-igenom, adv.beris gjennem. -in, adv. berind. -inne, -innanfore, -innom, adv. derinde. -intill, adv. berveb, nærderved.
-jemte, adv. 1) berhos, berved, 2) besuben, tillige. -medelst, adv. ber= ved, ved bette Middel. -nedanfør. adv. det nedenfor. -nere, adv. der= nede. Deromkring, adv. 1) i Omeg= nen, 2) faa omtrent. -stades. -sammastades, adv. derftebs. -upp, adv. berop. -uppe, ado. beroppe. -ut, adv. derud. -utaf, adv. deraf. -ute, adv. derude. -uti, -utinnan, adv. deri. -utom, -utofver, adv. derover. Dervarande, adj. 1) derværende, 2) n. Mærværelse. Dera. udv. bervaa. Derat, adv. berhen, bertil. Han ler derat, han ler beraf.

Deras, Genit. deres. : Deschiffrera, v. a. I. deffrere, fortla: re noget, som er Frevet med Tegn. Desman, m. Desmans-bock,

Desmerbut. Desmans-katt, -er, m. Desmerkat, Desmansros, -or, f. Desmansørt, -er, f. Desmerrose, Desmerurt D., Desmertnop, Gronfnop R. Adoxa moscatellina.

Dess, adj. Innan dess, till dess, til den Tid. Till dess att, indtil at. Dessomellan, derimellem. -ferinnan,

ado. inden den Tid. Dessferutan. adv. desforuden. -likes, adv. lige: fag. -utan. utom. adv. debuden. Dess, pron. Gen. af den, bens, bets, hans, hendes.

Desse, dessa, pron. pl. bisfe.

Dest, adj. laffet, alt for fed. Desthet. f.

Detta, pron. bette. For detta, forben: værende. (F. ci devant).

Dia, v. a. 1. Di, v. a. 2. 1. die. Dilamm, s. pl. n. Dæggelam.

Djefval, -flar, m. (St. Diabolos. A. S. Deoful) Diæbel. Diefvulskap. Djefvulstyg, Djævelsfab. Djefvulsk, Diefla, adi. bicevelif.

Djekne, -ar, m. Studerende ved et Grmnasium.

Djerf, adi. (3. diarfr) bjætv. Djerfhet, f, Djerfvas, v. d. (3. dirfast) fordrifte fia til.

Digel, glar, m. Digle i an Bogtrotter: presse.

Diger, adj. tvf.

Digerdoden, den forte Dod. Sparte: dauden i det 14de Aarhundrede.

Digna, v. a. 1. segne, sonte til Jor: den. Dignande, z.

Diborn, s. pl. n. Daggehorn, Batte:

Dika, v. a. 1. (A. S. dician) grave Grotter. Dikare, e. ut. m. Dikning, f.

Dike, -n, a. Dige, Groft, Bejt R. Dikt, -er, m. 1) Digt, 2) Opdigtelse. Dikta, v. a. 1. 1) digte, 2) opdigte, paadigte. Diktare, si pl. m. Logner, (aldrig i Bemærfelfen Sfigld). Diktande, n. -ning, f. Opdigtelfe. Diktan och Traktan, Digten og Trag:

Dikta, v. a. 1. bifte, gjøre tæt; brf. Diktning, f.

Dilamm, s. pl. n. Dæggelam, Pattes

Dill, m. (A. S. Dill) Dild. Anethum.

Dimma, Dimba, -or, f. (3. Dimma, Morte) Lagge, Staabbe R. Dimmig, adj. taaget, biffg, bim D.

Dimpa, v. n. 3. (dimper, damp, pl. dumpe, dumpit) bumpe, falbe.

Dingla, v. n. 1. (3. dingla) binale.

Dinglande, a. Dinglen. Disig. adi. utlar ved Tagge, diffa, dim N. Disk, -ar, m. Diff. Diskar, pl. smud: Diskbunke, -ar, m. fet Bordtei. Styllebalje, Styllefar. Disktrasa, -or, f. Rind, Rartiud, Baffetlud, Tpagge R. Disktvätterska, -or. f. Oppafferpige. Diskvatten, n. Stoffevand. Diska, v. a. 1. opvaste de paa Bordet brugte Fade og Rar.

Dissa, v. a. 1. (dagl. Tal) die, patte.

Dit, adv. bid. Ditat, bibben. Djup, adj. (3. diupr) bob. Diup. 4. pl. m. (3. Diup) Dub. Djuphammare, s. pl. m. Dobhammer. Djuphet , Djuplek , f. (Mofo-Soth. Diupitha) Dubde, Dubhed. Djupna, v. n. 1. blive dpb. Djupsinnig, adj. dybsindig. -sinnighet, f. Dybsindighed. Djupt, adv. dvbt. Han ligger icke djupt, han ftiffer iffe dobt. Djuptankt, adj. dobtænft. Djupøgd, adi. huulojet.

Djur, s. pl. n. Dyr. -beskrifning, f. Dyrelære. -faktning, -ar, f. Dyres fegtning. -gard, -ar, m. Dyrehave. -lakare, s. pl. m. Dyrelæge. -rike, n. Oprerige. -vaktare, e. pl. m. Oprevogter. -vaxt, -er, m. Plantes dyr, Dyrplante. Zoophyton eller phythosoon. Djurisk, adj. dpriff. Djuriskhet, f.

Dobbel, n. Dobbel, Lpffespil. Dobla, v. a. 1. doble. Doblande, n. Dobblare, s. pl. m. Dobser.

Dock, konj. (T. boch) dog.

Docka, -or, f. 1) Duffe, 2) [E.Dock] Dof. Stibsdof. Dockmakare, s. pl.

6 *

:1

m. Duffemager. Dockspel, s. pl. n. Duffespil. Doddra, -or, f. Dodder, (Plante) Myagrum sativum, Lin. Dof. adi. lummer. Dofhet. Dofvarm. adi. fvalmhed. Dofhetta, f.

Dofhjort, -ar, m. Daadpr, Daahjort. Dofhind, -ar, f. Daahind.

Doft, n. 1) Duft, Delftov. Dofta. v. n. 1. 1) dufte, 2) ftove, give fint Stop fra fig. Dofta, v. a. 1. -af, -bort, stove af. Doftning, f. 1) Duften, 2) Stoven. Dofva, f. Dvale.

Dogg, -ar, m. (E. Dog) Dogge, Bulbider.

Dogsen, adj. (hos Almuen) duelig, dugtig.

Dok, s. pl. n. Sier. Dold, adj. v. bulgt.

Dolk, -ar, m. Dolf. -styng, e. pl. n. Dolteftif.

Dolsk, adi. (3. Dosk, Toven) 1) dorft, doven, 2) lumff.

Dolska, f. Dolskhet, f. 1) DoriFhed, 2) Lumithed.

Dom. m. (I. Dom) Ruppel, Domfirte. -herre, ar. m. 1) Domherre, 2) Dom: pap (Fugl) Loxia pyrrhula. -kyrka, -or, f. Domfirte. -prost, -ar. m. Stifte Drovft.

Dom, -ar, m. (3. Domr) Dom. Yttersta dommen, den pderste Dom. -bok, -bøcker, f. Dombog. Domfør, adj. fompetent, berettiget til at affige Dom. -hakvande, Dommer. -qval, s. pl. n. ulovlig Rulfaftelfe af en Dom. Domsrätt, m. Domes ret. Jurisdifffon. -saga, -or, f. et Jurisdiksjons Distrikt, i Sverige et eller flere Berreder, hvis Dommer faldes Häradshøfding. Flere saadan: ne Distrifter udgiør en Lagsaga, hvis Dommer kaldes Lagman. Domskal. s. pl. n. Præmis, den endelige Grund. hvorefter Dommen eller Rjendelsen ! affiges. -slut, s. pl. n. Domflutning. -stol. -ar. m. Domitol. Hegsta D., Dojefte Ret. -sate, -n, n. Dome mersæde. -villa, f. urigtig Rjendelfe, Rettens Rrænfelfe. -valdigt, adv. vilfaarliaen.

Domare, s. pl. m. (A. S. Domere) Dommer. Domare-boken. (Bibl.) Dommernes Bog. Domare-embete. n. Dommerembede. Domaresate, -n, n. Dommersæde.

Dominalgods, s. pl. n. Domæne, Rammeraode. Domfasta, v. a. 1. ftad: fæste ved Dom.

Domkraft, -er. m. Donfraft.

Domna, v. n. I. D. bort, bedoves, ta: be Kolelfen. Foten domnar, Foden fover. Domning, f.

Don, s. pl. w. Redftab, Greje, Bu-nab R. Akdon, Rieretei. Elddon. Aprioi. Skrifdon, Gfrivertoj.

Dona, -or, f. Done, et Glage Fugles

inare. Dongang, m. Donesti. Donlägig, adj. (E. bonlegig) ifraa. Dop, s. pl. n. (T. Laufe, N. S. Døpe) Daab. -bevis, n. -sedel, -dlar, m. Dobeseddel. -backen. n. -funt. m. Dobefont. -forrattning. -ar.f. Duabshandling. -namn, e. pl. n. Dobes -skal, -ar, m. Dobefad. navn. -vatten, a. Dobevand.

Doppa, v. a. l. dyvve. Doppning, f. Dopning. Dopp, n. Doppelse, bet hvori noget doppes.

Dora, n. pr. f. (dagl. T.) Dorotea, Dorte.

Dosa, -or, f. (I. Dofe) Daafe. Dosera, v. n. 1. hælde (i Insjeniørs Bidenstab). Dosering f.

Dosta, or, f. Merian, Toft, Rlevhumle. Origanum.

Dotter, f. pl. Döttrar, Datter.

Drabba, v. a. 1. naa, ramme, raafe Drabba samman, ftride, fegte. Drabbning, -ar, f. Strid, Ramp, Eræf= nina.

Draf, m. Maft, Drav R.

Drafvel, n. 1) Sframmel, unpttigt Eoj 2) Sniffnat, Brovl, Baas.

Drag, s. sl. n. Drag, Træf. -band, s. pl. n. Eræffebaand. -bom. -mar. m. Træfbom. -fri, adj. fri for Træf. full, adj. fuld af Træf. -hål. e. pl. n. Træfhul. -kraft, m. Tiltræf: ningstraft. -kreatur, s. pl. n. Træl: dur, Glæbedur, Dragedur, Offer og Defte. -karra, -or, f. liden Riærre. -lina, or, f. Træffine. -not. -ar. m. -nat, s. pl. n., Træfnod, Drag: not R. -oxe, -ar, m. Plovoffe D., Diogoffe R. -plaster, s. pl. n. Træfplafter. -rer, s. pl. n. Træt: ror. -sjuka, f. Rrillefpge. Raphania. -skruf, -var, m. Træfftrue. -spik, -ar, m. tof Spiger. -ugn, -ar. m. Eræfovn, Bindovn.

Draga, v. a. 3. (drager, drog, dragit) brage, træffe. Dragas, v. d. drages. Dragande, p. a. På dragande kall och embetes vägnar, i Rraft af Ens Embede. Dragare, s. pl. m. Drager, Laftdpr. Dragning, f. Træf:

ning.

Dragge, Dragg, -ar, m. Dræg D., Sofn R. Redfkab til at optage no: get af Havbunden med. Dragga, v. m. 1. drægge, sofne. Draggning, f. Sofning.

Drake, -ar, m. Drage. Drakört, -er, f. (Plante), Dracona draco, Lin.

Dref, n. Drev, Drevstof. -mat, m. -tåt, -ar, m. Opvillet gammelt Tougværf, Orev. -yxa, -or, f. Ofs til at falfatre Stibe med. Drefva, v. a. 1. difte, falfatre,

Dregel, m. Sagl, Spot, Slav R. -duk, -ar, m. Saglebug. -kur, er, m. Spot tefur. Dreglig, adj. faglet, flav et R.

Dregla, v.n. l. fagle, flæve R. Dreglera, v.n. l. fagle, flæve R. Dregler, s. pl. m. Sagler, Sagleffæg. Dregling, f. Saglen Dreja, v. a. 1. dreje, vende. Drejare, s. pl. m. Drejning, f.

Drick, -er, m. Drit. Driks-bror, m. Driffebrober. Driks-ho, -r, m. Driffefar for Kreaturene. -karl, s. pl. n. Driffefar. -lag, s. pl. n. Driffefag. -offer, s. pl. n. Driffefer. -penningar, pl. Driffepenge, Driffestilling. -sjuka, f. Driffespenge. Dipsomania. -vara, -or, f. Driffespare.

Dricka, n. Driffe. Svagdricka, n. tyndt Ol, Svagdriffe. Dricksglas, s. pt. n. Driffeglas, Olglas. Drikahanna, -or, f. Driffefande. -fat, s. pl. n. -tunna, -or, f. Oltonde.

Dricka, v. a. 3. (dricker, drack, pt. drucko, druckit) [3. dreeka] briffe. Drickare, s. pt. m. Driffer, bruges mest i Samment, f. E. Kastedrickare. Drickbar, adj. briffelig. Drickning, f. Driffen.

Drifbom, -ar, m. Drevftot.

Drifbank, -ar, m. Mistoanf. Driffjader, -drar, m. Drivefjæber. Drifhammare, e. pl. m. Drivhammer. Drifholts, n. Drivetræ hos. Bogtryftere, hvormed Riferne drives ind, fom holde Formen fast i Rammen.

Drifhard, -ar, m. Don, hvori Metals ler renfes.

Drifklubba, -or, f. Drivetolle D., Drisveflubbe R.

Drifnat, s. pl. n. Drivegarn, Drivvod. Driftimmer, n. Drivtommer.

Drifva, v. a. 1. bifte, falfatre. Dref-

Drifva, v. a. 3. [3. drifa] (drifver, dref, drifvit) brive. Drifvande, n. Drifning, f. Driven, Drivning. Drifvare, s. pl. m. Driver.

Drifva, -or, f. (3. Drifa) Orive, Opnge. Drill, -ar, m. 1) Orif, Orifor, 2) Rat. -borr, -ar, m. Orifor. -båge, -ar, m. en Bue, som Laasesmedene bruge til deres Borer. -tåg, s. pl. n. Ratline. Drilla, v. a. I. brille, bore bul ved en Dril. D. en sak, dreie en Gaa.

Drill, -ar, m. Trille i Mufif. Drilla. v. a. 1. flage Triller. Drillning, f.

Drinkare, s. pl. m. Dranfer,

Drista, v. n. & r. drifte. Dristeligen, adv. briffiat.

Dropp, n. et Drvv (Tagbruv). -fat, s. pl. n. Dryppefad. -fri, adj. dryp: fri. -is, -ar, m. Istap under Tage. -ranna, -or, f. Droprænde. m. Drupften, Stalactites.

Droppe, -ar, m. Droppa, f. (A. S. Dropa) Draabe. Droppflaska, -or, f. Draabeflaffe. Dropptals, Droppvis, adv. draabevis, i Draabetal. Dropport, f. en Plante. Filago. Lin. Droppa, v. s. 1. druppe.

Drossa, v. a. & n. (Soth. driusan) - drusse.

Drosse, d. f. f. Drase.

Drots, Drotset, m. (3. Drottseti) Droit.

Drottning, -ar, f. (3. Drotning) Drons ning.

Drucken, adj. (3. druckin) bruffen,

bestinnset. D-het, f. Druffenstab. Drufva, -or. f. (R. S. Druve, gl. L. Drubo) Drue Druftagel, e. pl. n. Druehagl, Rarteffer. Drufhinna, or, f. Djets Druehinde. Drufklase, -ar, m. Drueflase. must, m. Druemost. Drufsaft, m. Druesaft.

Drumla, v. n. 1. dronte D., nole, voere sénfærdig, flodset, drole N. Drumlande, n. Drumlare, s. pi. m. Dronter, Roler, Rlods. Drumlig. adj. sénfærdig, klodset. D-het, f.

Drunkna, v. n. 1. drufne, omfomme i Band. (T. ertrinken). Drunkning, f.

Drunt, -ar, m. (dagl. T.) Fjert. Drunta, v. n. 1. fjerte.

Drus, n. et Glags Erts.

Dryck, -er, m. Drif. Starka drycker, stærke Driffe. Svika i dryckom, stufte i Driffelag. Dryckenskap, m. Drif, Gvir, Sylberi, Druf: kenskab. Dryckesbroder, m. Drik: febroder. Dryckeskämpe, -ar, Drif: fefjæmpe. Dryckeskärl, e. pl. n. Driffetar. Dryckesiag, s. pl. n. Driftelag. Dryckesvisa. -or. f. Driffevise.

Dryfta, v. a. l. (3. dreifa, A. S. dræfon, (prede) brifte eller brofte. roste, udtærfte Kornet i et Gold els ler i et Trug, for at rense det.

Dryftning, f.
Dryg, adj. (3. driugr) 1) broj. 2) stolt, hovmodig. Dryghet, f. 1) Drøj: hed, 2) Stolthed, hormodia. Drygsel, m. b. f.

Drypa, v. a. & n. 3. (dryper, drop, pl. drupo, drupit) [3. driupa] bryp. pe. Drypning, f.

Drap, s. pl. n. (3. Drap) Drab. Drapmål s. pl. n. Drabbing. Drapslag, e. pl. n. Dodeflag, Banefaar.

Drapare, s. pl. m. (3. Drapari) Drabs: mand, Dræber.

Drapelia, adj. drabelia, bertia, fortræf=

Drase, -ar, m. Dunge af droftet Rorn. Drasig, adj. (C. drowsily) brolevorn, notet, fenfærdig, (i dagl. T.)

Drägel, b. f. f. Dregel.

Dragelig, Draglig, adj. (T. ertrag: lich) fordragelig, taalelig, udstaaelig. D-het. f.

Drägg, m. (J. Dregg, E. Dregs) Bundfald, Bærme. Dräggig, adj. Draggig, adj. bærmet, tot af Bærme.

Drägt, -er, 1) Oragt, Rlædebragt, 2) et Gevære Drivefraft. 3) Gfibes Drægtighed. 4) Pngel, som Oun= dyr føde paa en Gang, Ruid. D-tid, m. Tib, hvori et Dpr er drægtigt. Drugtig, adj. brægtig, 2) indbringende. D-het, om Hundyr og Stisbe.

Drall, -er, m, Drejel. -duk, -ar, m. Drejels Dug.

Dralla, v. a. 2. 1. labe noget falbe hist og her.

Drang, -ar, m. (J. Drengr) Tjener, Tjenestefarl, Gaardsfarl. Drangstuga, -or, f. -kammare, s. pl. m. Rammer, hvori Tjenerne ligge, Orens gestue.

Drängaskändare, s. pl. m. Pæderaft. Dränka, v. s. 1. (Tertränfen) brufne. Dränkande, n. Dränkning, f. Drufnesse.

Drapa, v. c. 2. 1. & 3. (draper; drap, pl. drape, drapte; drapit, el. drapt)
[3. drepa] bræbe. Drapande, n. Drapning f.

Dratsel, m. Statsinbtægter, Kinanser, -verk, n. Kinansvæsen. -kammare, m. o. pl. Opspnet med en Stads Bys mark, be som inddrive dens Landskyld.

Dratsla, v. a. 1. trævie op. Drats-

Drog, -ar, m. Glæde, Gluffe.

Droja, v. n. 2. 1. tove, dvæle. D. qvar, blive igjen, blive paa et Sted. Drojande, n. Drojsmål, n. Toven, Rolen, Ovælen, Forfinkelse.

Dröm, -mar, m. Orom. -bok, f. Oroms mebog. -tydare, s. pl. m. Orommes tyder. -tydaring, f. -tyderi, n. Oroms metydning. Drömma, v. n. 2. 1. dromme. Drömmare, s. pl. m. Orommer. Drömmerska, f.

Drona, v. n. 2. 3. (3: drynia) brone, bone N. 2) broje, nole, være senfærdig. Dronande, n.

Dronare, s. pl. m. 1) Orojer, Noler, 2) Orone, Bandbi. Dronig, adj. fendrægtig, træg, brosevorn.

Droppel, -plar, m. Droppert, Gonor-

rhoea. Droppla ned, v. a. 1. paas fore En Droppert.

Du, pron. pere. Du. Dun, v. a. l. bute, sige Du til En. Dunnde, n. Duskäl, m. Dus. Dubroder, m. Dusbroder. Dusyster, f. Dussisster. Dubb.

ning, f.

Dubbel, adi. dobbest. D. -bossa, -or, Saandgevær med to Lob. Dubblera, v. a. 1. fordobse. Dublering, f.

Ducksten, m. et Glage Dropften, Dufgfen.

Dufna, v. n. 1. dovne, tabe fin Kraft (om Driffevarer). Vinct har dufnat. Binen er bleven doven. Dufning, f.

Dufva, -or, f. (3. Dufa. A. S. Du-va) Due. Dufbo, -n, n. Duerede. Du ere jr N. Dufbonde, m. -hane, -ar, m. Dwif, Duehan. Duffalk, -ar, m. -hök, -ar, m. Dues falf, Duehog, Falco palumbarius. Dufhona, -or, f. Hulla, -or, f. Stoufterne, Bintergron D., Fagersblom, Sfoupryb, Djnegræs R. Trientalis. -slag, s. pl. n. Dues. flag. -träck, m. Dueffarn. -unge, -ar, m. Dueunge. Han är ingen dufunge, han er ingen Grouffolling.

Dufven, adj. (3. dofinn) boven, som har mistet fin Rraft og Smag. Dufvenhet, f. Dovenheb.

Duga, v. n. 1. (3. duga, A. S. dugan) due, notte, være brugelig eller stiftet til. Det duger fresta, man kan forsøge, tontare licet.

Dugelig, adi. brugbar, buelig, bygtig. Dugelighet, f. Duelighet, Ovgtigbed. Duglos, adj. uduelig. D-het, f. Udueliabed.

Dugg, m. Duggregn, n, Stovregn, Duffregn, Dr R. Dugga, v. n.

n. Ratline. Drilla, v. a. I. drille, bore Sul ved en Bril. D. en sak, dreje en Sag.

Drill, -ar, m. Trille i Mufif. Drilla, v. a. 1. flage Triller. Drillning, f.

Drinkare, s. pl. m. Oranfer, Drista, v. n. & r. drifte. Dristeligen,

adv. briffigt.

Dropp, n. et Drop (Tagbrop). -fat, e. pl. n. Droppefad. -fri, adj. dropfri. -is, -ar, m. Istup under Tage. -ranna, -or, f. Droprænde, -sten, m. Dropfen. Stalactites.

Droppe, -ar, m. Droppa, f. (A. S. Dropa) Draabe. Droppflaska, -or, f. Draabeflasse. Dropptals, Droppvis, adv. draabevis, i Draabetal. Dropport, f. en Plante. Filago. Lin.

Droppa, v. n. 1. droppe. Drossa, v. a. & n. (Goth. driusan) drusie.

Drosse, d. f. f. Drase.

Drots, Drotset, m. (J. Drottseti)

Drottning, -ar, f. (3. Drotning) Drons ning.

Drucken, adj. (3. druckin) druffen, beifigenfet. D-het, f. Druffenftab.

Drufva, -or. f. (R. S. Druve, gl. L. Drubo) Drue Drufhagel, a. pl. n. Druchagl, Rartesjer. Drufhinna, or, f. Djets Druchinde. Drufklase, -ar, m. Drueflase. Drufmust, m. Druemost. Drussaft, m. Druesaft.

Drumla, v. n. 1. dronte D., nole, være senfærdig, flodset, brose R. Drumlande, s. Drumlare, s. pl. m. Dronter, Roler, Rods. Drumlig, adjefensærdig, flodset. D-het, f.

Drunkna, v. n. 1. drufne, omfomme i Band. (T. ertrinfen). Drunkning, f.

Drunt, -ar, m. (dagl. T.) Hjert. Drunta, v. n. 1. fjerte.

Drus, n. et Glags Erts.

Dryck, -er, m. Drif. Starka drycker, stærfe Driffe. Svika i drycken, stuffe i Driffelag: Dryckenskep, m. Drif, Gvir, Hylderi, Druf; fenstab. Dryckesbroder, m. Drif; febroder. Dryckeskämpe, -ar, Drif; fefjæmpe. Dryckeskärl, s. pl. n. Driffefar. Dryckeslag, s. pl. n. Driffelag. Dryckesvisa, -or, f. Driffevise.

Dryfta, v. c. 1. (3. droifa, A. S. droffa, forebe) brifte eller brofte, rofte, ubtwifte Rornet i et Sold elsler i et Trug, for at rense det. Dryftning. f.

Dryftning, f.
Dryg, adj. (3. driugr) 1) broj. 2)
tholt, hovmobig. Dryghet, f. 1) Orojsheb. 2) Stolthed, hovmobig. Drygsel, m. d. f.

Drypa, v. a. & n. 3. (dryper, dröp, pl. drupo, drupit) [3. driupa] brips pe. Drypning, f. Drap, s. pl. n. (3. Drap) Drab. Drap-

Drap, s. pl. n. (3. Drap) Orab. Drapmal s. pl. n. Orabsiag. Drapslag, s. pl. n. Osdsiag, Banesaar.

Drapare, s. pl. m. (3. Drapari) Drabs= mand, Dræber.

Drapelig, adj. drabelig, hertig, fortræffelig.

Dråse, -ar, m. Donge af broftet Korn. Dråsig, adi. (E. drowsily) brofevorn, notet, fenfærdig, (i dagl. L.)

Dragel, b. f. f. Dregel.

Drägelig, Dräglig, adj. (T. erträgslich) fordragelig, taalelig, ubstaaelig. D-hot, f.

Drägg, m. (3. Dregg, E. Dregs) Bundfald, Bærme. Dräggig, adjbærmet, tvf af Bærme.

Drägt, -er, 1) Dragt, Alæbebragt, 2) et Gevære Drivetraft. 3) Sfibes Orægtighed. 4) Ongel, fom Ounby føde paa en Gang, Ruld. D-tid, m. Tid, hvori et Opr er drægtigt. Drägtig, adj, drægtig, 2) indbringende. D-het, om hunder og Sti-Бе.

Drall, -er, m, Drejel. -duk, -ar, m. Dreiels Dua.

Dralla, v. a. 2. 1. labe noget falbe hift og her.

Drang, -ar, m. (3. Drengr) Tiener. Tienestefarl, Gaardstarl. Drangstuga, -or, f. -kammare, s. pl. m. Rammer, hvori Tjenerne ligge, Dren-

gestue.

Drängaskändare, s. pl. m. Pæderaft. Dranka, v. a. 1. (Tertranten) brufne. Drankande, n. Drankning, f. Drufnelie.

Drapa, v. c. 2. 1. & 3. (draper; drap, pl. drapo, drapte; drapit, el. drapt) [3. drepa] dræbe. Drapande, n. Drapning f.

Dratsel, m. Statsindtægter, Finanser, -verk, s. Sinansvæfen. -kammare, m. s. pl. Onivnet med en Stads By: mark, de som inddrive dens Landskyld.

Drätsla, v. a. I. trævle ov. Drätsling, f.

Drog, -ar, m. Slæde, Sluffe.

Droja, v. n. 2. 1. tove, dvæle. D. qvar. blive igjen, blive paa et Sted. Drojande, n. Drojsmal, n. Loven, No: len, Dowlen, Forfintelfe.

Drom, -mar, m. Drom. -bok, f. Drom: mebog. -tydare, s. pl. m. Drommes tyder. -tydning, f. -tyderi, a. Drom: metydning. Dromma, v.n. 2. 1. drom: Drömmande, s. Drommen. Drommare, s. pl. m. Orommer. Drömmerska, f.

Drona, v. n. 2. 2. (3: drynia) brone, done D. 2) droje, nole, være fen: færdig. Drönande, n.

Dronare, s. pl. m. 1) Drojer, Moler, 2) Drone, Bandbi. Dronig, adj. séndrægtig, træg, dresevorn.

Droppel, -plar, m. Droppert, Gonor-

rhoea. Droppla ned. v. a. l. raa: fore En Droppert.

Du, pron. pers. Du. Dua, v. a. 1. dute, fige Du til En. Duande, n. Duskal, m. Dus. Dubroder, m. Dusbroder. Dusyster, f. Dusfofter.

Dubba, v. a. 1. ftage til Ridder. Dubb-

ning, f.

Dubbel, adi. dobbelt. D. -bossa, -or. Haandgevær med to Lob. Dubblera, v. a. I. fordoble. Dublering, f.

Ducksten, m. et Glage Drupften, Duta stén.

Dufna, v. n. 1. dovne, tabe fin Rraft (om Driffevarer). Vinct har dufnat. Binen er bleven doven. Dufning, f.

Dufva, -or, f. (3. Dufa. A. S. Duva) Due. Dufbo, -n, n. Duerede. Duereir D. Dufbonde, m. -hame, -ar, m. Durit, Duehan. Duffalk, -ar, m. -hök, -ar, m. Dues falt, Duehog, Falco palumbarius. Dufhona, -or, f. Sundue. -hus, s. pl. n. Duehus. -kulla, -or, f. Stopftjerne, Bintergron D., Fagers blom, Stoppryd, Dinegræs R. Trientalis. -slag, s. pl. n. Dues . flag. -track, m. Dueffarn. -unge. -ar, m. Dueunge. Han är ingen dufunge, han er ingen Grouffolling. Dufven, adj. (3. dofinn) doven, fom

har miftet fin Rraft og Smag. Dufvenhet, f. Dovenheb.

Duga, v. n. l. (J. duga, A. S. dugan) due, nytte, være brugelig eller stiffet til. Det duger fresta, man fan forfoge, tentare licet.

Dugelig, adi. brugbar, buelig, bygtig. Dugelighet, f. Duelighet, Ongtighed. Duglos, adj. uduelig. D-het, f.

Uduelighed. Dagg, m. Duggregn, n, Stopregn, Duffregn, Dr R. Dugga, v. n. 1. regne fint, fortegne, pre, du-

Dugtig, adj. (N. S. dugtig) dygtig.

Dugtighet, f.
Duk, -ar, m. (3. Dukr) Dug. -tyg,
n. Oæffetej. Duka, v. a. 1. dæffe,
forinne et Bord med Dæffetej. D.
af, dæffe af. Dukning, f. Bords
dæfning.

Duka under, v. n. 1. ligge under, buffe under, give tabt, fomme til fort.

Dulgadrap, Drab, hvis Gjerningsmand man iffe fan opdage.

Dum, adi. dum, indstræntet. Dumhet, f. Dumheb. Dumbom, m. Dumrian, Dumhufvud, -en, n. Dumhoved, Dumsrian.

Dum, Dumb, adi. (A. S. dump) stum.
Dumme, Dumbe, -ar, m. En, som er ftum.

Dun, s. pl. n. (3. Dun) Dun. Dunig, adj. bunet. -badd, -ar, m, Dunseng, Seng med Dundpner i. Duna ned, v. a. l. ubfjedre, tilraftemed How eller Dyn.

Dunder, n. Dunder, Brag, Bulder.
-slag, s. pl. n. Tordenslag. figurl.
forfærdelig Tidende. Dundra, v. n.
1. dundre. Dundrande, n. Dun:
bren.

Dunge, -ar, m. Stov, Lund, Holt N. Dunka, v. a. 1. flag, bante. Dunkning, f.

ning, f. Dansa, v. n. 1. ftyrte, falde ned, liges fom en Træflos.

Dunst, -er, m. Dunst. -hal, -rör, s. pl. n. Dunsthul. -kula, -or, f. Bind: eller Dampfugle. Dunsta, v. n. 1. dunste. Dunstning, f. Dunstig, adi. dunstfuld.

Durk, -ar, m. Rammer nebeni et Sfib. Durkfart, m. Durktag, n. Gjennems fart, Gjennemrejse.

Durklopp, n. Durflob, Diarrhoea.

Durksigtig, adj. (T. burchfichtig) gjennemsigtig.

Durkslag, s. pl. n. (T. Durch fclag) Dorflag.

Dusch, m. Duschbad, s. pl. n. Dusse bad, naar en Bandstraale sættes paa Badegjæften.

Dusk, n. furt, fugtig Bejr. Duskig, adj. Duskigt väder, d. s. f. Dusk. Dussin, n. Dufin. -tals, adv. i dus

finvis. Dvala, f. Ovale.

Dvelk, n. (T. 3wild) Dvælg, et Slags Lærred.

Dväljas, v. d. 2. 1. (dväljes, dvaldes, dvalts) [3. dvelia] boole.

Dy, Thy, pron. (gaml. bruges undertiden for det, dessa, ifær bibl. og jurid.) I dy mål, i saa Fald, under saadanne Omsændigheder.

Dy, f. (3. Dy, o: et Bandons) Dynd.
Dyig, dyaktig, dyfull, adj. dyndet,
fuld af Dynd. Dybotten, m. So:
eller Flodbund, ber er fuld af Dynd.
Dyplanta, -or, f. Dyndurt D., Bes.
legro R., Limosella.

legro R., Limosella. Dyfla, v. n. 1. stribe med Ord, bispustere (dagl. E.). Dyflande n.

Dyfvelsträck, m. Dyvelsbræf, Assa foe-tida.

Dygd, -er, f. (3. Dygd, A. S. Dugud)
Dyb. Dygdelära, f. Dybekere. Dygderik, Dygdesam, adj. bybefulb.
Dygdig, adj. bybig.

Dygn, s. pt.'n. Dogn.

Dyka, v. n. 1. 2. duffe, duffe ned unser Bandet. Dykning, f. Handlingen at duffe. Dykare, s. pl. m. 1) Opffer, 2) et Inseft, Dytiscus. Dykarklocka, -or, f. Dufferstoffe. Dykeri, n. Dufferi, Medningstom:

Dykfogel, -glar, m. Topand, Sfræffe D., Fistand, Mortand N., Mer-

Dylik, adj. ligeban, flig, faaban.

Dymedelst, adv. besformebelft. Dymling, -ar, m. Dimling, Trænagle, Plug'R. Dymmelvecka, f. (3. og gl. Sp. Dymbill-vika) Dimmeluge. Dynga, f. Meg. Dyngbar, -ar, m. Mogbor. -bank, -ar, m. Miftbant. -grep, -ar, m. Mogfort, Moggreb. -grop, -ar, m. Moggrav. -hake, -ar, m. Doghaffe, Doggræv D. -hog, -ar, m. Modding. -or, f. Mogfjærre. -korare, s. pl. m. Mogtjorer, Mogtuft. -korning, f. Mogfjorfel. -lass, s. pl. n. Mog--pol, -puss, -ar, m. Medding: pol, Lortpus R. -skafvel, -flar, m. Mogituffel. -stack, -ar, m. d. f. f. Dynghög. -stad, m. Modding: -vagn, -ar, m. Megvogn. -vatten, n. Moddingvand. Dynga, v. n. & r. l. moge fig, faste Moget fra fig (om Kreaturene). Dynga ned, D. full, bemoge, besub: le, tilfole. Dyngig, adj. moget, tilfolet. Dyning, -ar, m. (Soll. Duyninge) Donning (en bolgende Bevægelse i Davet efter Uvejr). Dynstock, -ar, m. Underlagsbielfe. Dynt, n. Tinter hos Gviin. Dyrk, -ar, m. Dirf. Dyrka upp, v. a. 1. dute op en Lags. Dyrkning, f. Dyrkfri, adj. dirkefri. Dyrka, v. a. 1. eller d. upp, drive op, overbyde. Dyrkning, f. Dyrka, v. a. l. (3. dyrka) byrke.

Dyrk, -ar, m. Dirk. Dyrka upp, v. a. 1. duke op en Laas. Dyrkning, f. Dyrkfi, adj. dirkefri. Dyrka, v. a. 1. eller d. upp, drive op, overbyde. Dyrkning, f. Dyrka, v. a. 1. (J. dyrka) dyrke. Dyrkan, f. Dyrkelie. Dyrkansvärd, adj. tilbedelsesværdig. Dyrkare, s. pl. m. Ovrker.
Dyrkopt, adj. dyrefjøbt.
Dyrlegd, adj. som lader sig dyrt betale. Dyster, adj. (T. düfter) mork, summel, fortrædelig, knarvorren. D-het, f. Då, adv. & konj. (J. thá, gl. Sv. thá) da. Då och då, af og til, engang imellem, nu og da.
Dåd, bruges kun i Lalemaaden: råd

och dåd, Raad og Daad. (T. Rath und That). Daf, adj. dump, hul (om End). Dafhjort, o. fl. fe Dofhjort. Daga, (hos Almuen) b. f. f. Duga. Dalig, adj. usfel, flet, fvag, fvg. D-het, f. Dan, -ar, m. Dampenelde, dop Relde D., Daa, Doen D. Galeopsis Tetrahit. Dan, Don, Bragen, Bufder. Dâna. v. n. 1. done, dundre, brage. Dănande, n. Dana, v. n. 1. D. af, bort, danne, besvime. Danande, n. Daning, -ar, f. Daanelse, Besvimelse. Danogd, adj. som har matte Dine, bodojet. Dåra, v. a. l. daare. Därande, n. Dare, -ar, m. (I. der Thor) Dagre. Daraktig, adj. taabelig. D-het, f. Dagrffab, Taabelighed. Darhus, s. pl. n. Daaretifte, Dollhus. Darhushjon, s. pl. n. Daarefistelem, Dole huslem. Darrepe, m. Svingel D., Bygfving-ling, Bygfjat R. Lolium temulentum. Dårskap, -er, m. Daarstab. Dasig, adi. (dagi, T.) doffa. Davarande, adj. baværenbe. Dack, s. pl. n. (D. G. Dect) Doet. Dacksbalk, -ar, m. Dæfebjælte. Dacka, v. a. 1. forfpne med Dæt. Däckning, f. Dacker, m. Deger, et Antal af 10. Dadan, adv. derfra, beben. Daf-Dafna, v. n. 1. blive fugtig. nande, n. Dafven, adj. fugtig. D-hot, f. Sugtighed. Dägelig, däjelig, adj. (3. dægilegr) deilig. D-het, f. Deilighed. Dägga, v. a. 1. die (om Dyr). Däggande djur, Pattebyr.

Daja, Deja, -or, f. Kvindfolf, som har

Opfon over Rvæget; Budeje R.

Dald, -er, f. (3. Dæld) liden Dal, 301, Kvam N. Daldig, adj. fuld af Dale.

Dampa, v. a. 1. dampe. Dampande, n. Dampining.

Danga, v. a. 2. 1. bante, flaa. Dangning f.

Daxel, -xlar, m. Bodferofs, Daffel. Do, v. n. 2. 1. (dor, dodde eller dog, dott) [J. doya) bo. D. undan, aabne Plads for En ved fin Dod.

Dod, f. & m. Ded. Dödsblek, adj. dodblea. Dodsblekhet, f. Dodbleghed. Dödsfall, s. pl. n. Dodsfald. Dödgräfvare, s. pl. m. (I. Tod: tengraber) Graver, Rirfegaarbs: graver. Dödsklocka, -or, f. Dod: ningeflotte, Ligtiotte. Dödsknäck, -ar, m. Dödsslag, s. pl. n. dødeligt Slag, Banefaar. Dodkott, n. Dod: fied i Gaar. Dodssak, -er, f. Dods: fag, Livsfag. Dodssjuk, adj. dodes ligt fpg. Dodskalle, -ar, m. Dod: ninghoved, Dodning folt n. Dödssvett, m. Dodsfved. Dödssång, m. Dodssang, f. Dods: feng. Dödssätt, n. Dodsmaade. Dödstecken, s. pl. n. Dodstegn. Dodstimma, f. Dobstime. Dodsangest, m. Dodsangst. Dods-ar, s. pl. n. Dødsaar.

Döda, v. a. 1. stille ved Livet, dræbe, bode. D. sina Lustar, tæmme sine Lyster. D. en förskrifning, mortissiere en Forskrivning. D. äminnelsen af en sak, ubslette Erindringen vm en Ting. Pödande, n.

Dödfodd, adj. bodfodt. Dödlik, adj. lig en Dodning, bodbleg. Döds, till döds, til Dode. Sörja sig

till dods, forge fig til Dode. Dof, adj. (3. daufr) bov. -drick, m.

Döf, adj. (3. daufr) bov. -drick, m. -medel, n. Ovaledrif, Dovedrif. Döfhet, f. Dovhed.

Döfva, v. a. l. dove. Döfvande, n. Döfvane, f. Dovesse. Döfvare, s. pl. m. Dæmper (paa Instrum.)

Dolja, v. a. 2 1. (döljer; dolde, döljde; dolt, döljt) [3. dylia] bolge. D. undan, forbolge. Döljande, s.

Doma, domma, v. a. 2. 1. (3. dama)

Döpa, v. a. 2.2. (A. S. depan) dobe.
Döpare, s. pl. m. Dober. Johannes
Döparen, Johannes den Dober. Återdöpare, Gjendober. Återdöpning, f.
gjentagen Daab, Gjendaab. Döpning, f. Daabsbandling.

Döpelse, m. Daab. Döpelsens Sakrament, Daabens Saframent. Döpelsebevis, s. pl. n. Dobesedel. Döpelsebevis, s. pl. n. Dobesedel. Döpelsefount, -ar, m. Dobesunt. Döpelseförrätning, -ar, f. Daabspagt. Döpelseförrätning, -ar, f. Daabshahdling. Dorj, -ar, f. et Slags Anglesnor til Fiff. Dorj R.

Dörr, -ar, m. Dor, -hake, -ar, m. Doraksel, Dorstabel, Dorstabel, Dorstabel, -special, -port, -er, m. Dorstoipe. -special, -glar, m. Dorspesit. -vaktare, e. pl. m. Dorvogter. -vakterska, -or, f. Dorvogtersel. Dörravärd, -ar, m. (special)

Dos, -ar, m. Do: eller Balmftat.

E.

Ebb, m. Ebbe D., Fjære R. Ebenholts, n. Ebenholtsträ, n. (T. Ebenholts Ibenholts

trad, e. pl. n. d. f. Ebenist, -er, m. Snedfer, som gjør Arbejde af Ibenholt, Kunftsnedfer. Eckel, n. (T. Efel) Wftel ed, Bammelse. Eckla, v. n. l. opvæfte Bammelse. Det ecklar mig. Ecklig, Eckelaktig, adj. (T. etelig, etelicht) æftel, væmmelig.

Eckergras, n. Ager Ramille, graa Ramel D., Effregras R. Anthemis arvensis.

Ed, v. pl. n. Ejb N., Jordtange D., Isthmus L.

Ed, -er, m. Ed. Fattig-ed, den Ed, En maa giore vaa at han er fattig. naar han vil have fin Gag fort for Retten uden Betaling. Edsbrott, s. pl. n. Edsbrud. Edsbrytare, g. pl. m. Ebsbroder, Edfviger, En, ber bry: der, hvad han under Ed har lovet. Edsförbund, s. pl. n. edeligt Forbund, Ebepagt, Ebeforbund. Edsforbunden, adj. fom ftager i edeligt Forbund med nogen. Edsforvandt, adi. -förvandtskap, n. d. f. f. Edsförbund. -förbunden. Edgång, -ar, m. Eds Aflaggelfe for Retten. Edsöre, n. Rrænkelse af den offentlige Sitterhed. Bryta Edsore, begaa Bold pg Darværf. Edsorebrott eller Edsöremat, s. pl. n. Rriminalfag, hvoti der paastages Boldsbøder. Edelig, adj. edelig. Edelig borgen, edeligt Ansvar, edelig Rausjon. Edsvuren, adj. edivoren.

Edar, pron. pers. (forælbet) for Eder, Eder.

Eder, pl. Edre, Edra, pron. pere. Eders, Deres. För oder skull, for Deres Styld, for Geres Styld. Eders, Ers, bruges i Titler f. E. Eders Majestt, Deres Majefæt. Eders kongl. Höghet, Deres fongl. Højhed. Eders högvördighed, Deres Dvjærværdigbed.

Edla, n. prop. f. Abelaide.-Edor, (forældet) for Edra, Deres, Eders. Efsingar, pl. Deffeter N., Garn: els ler Traadender, Traadstoffer.

Efter, præp. 4 adv. 1) efter, 2) konj. forbi, efterbi, fiben.

Efterapa, v. a. 1, efterabe. Efterapparc, s. pl. m. Efteraber. Efterapning, f. Efterabelle.

Efterbergning, f. Doft, hvor man alt engang har hoftet, Efterhoft, Daa N.

Efterbete, n. Eftergræbning. Efterbröllop, s. pl. n. Efterbryllop, And bendagsbryllop.

Efterbord, m. Efterbyrb, Secundina. Efterdome, -n, n. (3. Eftirdæmi) Effempel, Monster. Efterdomlig, adj. værd at eftersignes.

Efterflod, n. Rvinders Rensning efter Barfelieng.

Efterfräga, v. a. 1. eftersporge. Efterfrägan, f. Efterfrägning, -ar, f. Eftersporgsel.

Efterfölja, v. s. 2. 1. (A. S. efterfylgian) efterfølge. Efterföljare, s. pl. m. Efterfølger, Eftermand. Efterføljelse, m. Efterfølgelse, m. Efterfølgelse.

Eftergift, -er, m. Eftergivelse.
Eftergifva, v. a. 3. (-gifver, -gas, -gifvit) eftergive. Eftergivande, n. 1) Estergivelse, 2) Estergivenheb.
Estergiven, p. p. & adj. 1) estergivet, tilgivet, 2) estergivende, føjelig, ifte paastaaelig. Estergivenhet, f. Estergivenheb.

Eftergard, -er, m. 1) Tillæg til et alles rede gjort Indstud eller Sammenstud, Efterstud, Atpaaslæng N. 2) Sjæs lemesse.

Eftergöra, v. a. 2. 1. eftergjøre. Eftergörande, n. Eftergörning, -ar, f. Eftergjøren.

Efterhand, adv. efterhaanden, lidt efster lidt.

Efterhand, f. (i Spil) Baghaand. Efterhämta, v. a. I. eftersanke. Ef-

terhamtare, s. pl. m. Efterfanter, En, som fanter bet, som er efterladt. Efterhamtning, f. Eftersankning. Efterhängsam, Efterhängsen, adi. paa: hængende, paatrængende; flæn-gen R. Efterhängsamhet, -hängsenhet, f. Paatrængenhed; Rlæn: genhed N. Efterharma, v. a. 1. efterabe, efterligs ne: hærme R. Efterhärmning, f. Efterabelfe; Dærmning N. Efterjaga, v. a. l. efterjage. Efterjagande n. Efterjagning, f. Efterjagen. Efterkomma, v. a. 3. (-kommer, -kom, pl. kommo, -kommit) 1) efterfom: me, opfplde, udrette, efterleve, 2) v. n. tomme efter, folge efter. Efterkommande, adi. v. efterfommens de, fom folger vag. Efterkommande, n. Efterlevelfe. Efterkommande, pl. Eftertommere. Efterkälke, d. f. f. Bakkälke. Efterlank, m. be fvageite Draaber, fom lobe tilfidst fra Brændevinsvanden. Efterdraaber. Efterlefnad, f. Efterlevelfe. Efterlefva, v. a. 2. 1. 1) efterleve, efters fomme, 2) overleve. Efterlefva, -or, f. Levning. Efterlefverska, -or, f. Ente, Efterleverfte. Efterlefvande, n. d. f. f. Efterlefnad. Efterlemna, v. a. 1. efterlade. Efterleta, v. a. 1. foge efter, efterlede. Efterlata, v. a. 3. (-later, -lat, -latit) efterlade. Efterlatande, n. Efterla: Efterlaten, adj. efterlaben, delse. forsømmelig. Efterlatenhet, f. Efter: ladenhed, Forsømmelighed. Efterlängta, v. a. l. længes efter; længte efter R. Efterqual, s. pl. m. Anger. Efterrad, n. Raad, fom gives for fil-Efterräkna, v. a. 1. efterregne. Efter-

rakning, -ar, f. Efterregning.

Efterrattelse, -r, m. Efterretning.

Hvilket vederbörande til efterrättelse lander, fom tiener Bedtommen: de til Efterretning. Eftersats, -er, m. Efterfætning. Eftersinna, v. a. 1. eftertænfe, overpeie. Eftersinnande, n. Eftertænt: ning, Overvejelse. Efterskall, e. pl. n. Gjenlyd, Effo. Efterskicka, v. a. 1. fifte efter, fenbe efter. Efterskickning, f Efterskrifva, v. a. 3. 1) bestille, forffrive. 2) underffrive. Efterskänka, v. a. 2. 2. eftergive. Efterskord, -ar, m. Efterhoft, anden Efterskörda, v. a. l. bofte Dost. efter. Efterskördning, f. Efterslå, v. a. 3. (-slår, -slog, -sla git) 1) jage efter, efterstræbe, for-folge, 2) flaa efter i en Bog. Efterslående, n. Efterslätter, m. den anden Soflæt. Ef= terflæt. Baahoft, Saaflaatte R. Eftersläng, m. Efterimæt; Atva a: Næng N. Eftersmak, m. Efterimag. Eftersommar, m. Eftersommer. Efterspana, v. a. 1. efterspore, efter: foge. Efterspanare, s. pl. m. En, fom eftersporer. Efterspaning, -ar, f. Efterfporing, Efterfogelfe. Efterspel, s. pl. n. Efterfpil. Efterspörja, v. a. 2. 1. (spörjer, -sporde, -sport) efterfporge. Efterst, adj. & adv. bageft, fibft. Efterstrafva, v. a. 1. efterftræbe. Eftersträfvande, n. Efterftræben. Efterstyng, g. pl. n. Eftersting; Af. terfting R. Efterstå, v. a. 3. (-står,-stod, -stått) efterstræbes Esterstående, n. Efter: stræben. Eftersyn, f. 1) Monster, Erempel, 2) Efterion. Eftersända, v. a. 2. 1. fende, fiffe Bud efter, hente. Estersatta, v. a. 2. 3. 1) forsomme, ef: terlade, tilfidesætte, 2) sætte efter, jage efter. Eftersättande, n.

Eftersöka, v. a. 2. 2. efterføge. Eftersökning, f.

Eftertal, n. Eftertale.

Eftertida, adj. tilfommende, vordende. Eftertrakta, v. a. 1. eftertragte.

Eftertropp, -ar, m. Eftertrop, Bag:

Eftertryck, Eftertrof, Fond, Kraft. Eftertrycklig, adj. eftertroffelig.

Eftertrycka, v. a. 2. 2. eftertryffe Bos ger. Eftertryckare, s. pl. m. Eftertryffer. Eftertryck, n., -ning, f. Eftertryf, Eftertryfning.

Efterträda, v. a. 2. 1. følge efter. Efterträdande, n. Efterfølge. Efterträdare, s. pl. m. Eftermand.

Eftertanka, v. a. 2. 2. eftertænte. Eftertankelig, adj. 1) betænfelig, vigtig, 2) eftertænfom. Estertanksam, adj. eftertænfom. Estertanksamhet, f. Estertænfomheb.

Efterverld, f. Efterverden.

Eftervark, m. Eftervé.

Efteränger, m. Anger, fom fommer for filbe.

Efteråt, adv. fiben efter.

Eftre, adj. ben fibste, febnere.

Ega, Egare, o. fl. fe A.

Egen, adj. (3. eigin) egen. Egendom. -ar. m. Gjendom. Egendomsherre, -ar, m. Ejendomsherre. Egenhet, f. Egenhed. Egenkär, adj. egentiærlig. Egenkarlek, f. Egenstjærligheb. Egensinnig, adj. egens findig. Egensinnighet, f. Egenfindighed. Egenskap, -er, m. Egen: Egentelig, (ubtal ejentelig) stab. adj. egentlig. E-het, f. Egenteligen, (udt. ejenteligen) adv. egent: lig. Egenvilja, f. Egenvillie, Egen: raadighed. Egenvillig, adj. selvraadig, egenraadig.

Egg, -ar, f. (3. Egg) Eg (en ffarp

sleben Kant). Eggjern, n. starpt

Egga, E. upp, v. s. 1. egge, ophibie, opirre, opmuntre til. Eggande, uppeggande, n. Ophibening, Opegning.
Egna, v. s. & r. opostre, bestemme sig

Egna, v. s. & r. opostre, bestemme sig til noget; N. ætle, æmne. E. sig ät handeln, bestemme sig for Hans deln. Egna, v. n. somme, egne.

Eho, pron. 3 hvo. Eho det helst må vara, ihvo bet end er.

Ehuru, Ehuruväl, konj. 1) hvorvel, ihvorvel, ihvor. Ehuru mänga, ihvor mange.

Ehurudan, adj. ihvordan, hvordan end. Ehvad, pron. (A. S. wghvæt, Lat. quodcunque) ihvad, hvad end.

Ehvar, ehvarest, adv. (A. G. wghvar, Lat. ubique) ihvor, hvor end,

Ehvars, gen. af eho.

Ehvart, adv. hvorhen end, ihvorhen.

Ehvem, d. s. s. eho.

Ej, oj hollor, adv. ifte, ifte heller, ej, ej heller.

Ejder, ejderfogel, -glar, m. (3. Mdur, Mdarfugl, E. Ejbervogel) Eder: fugl D., Erfugl R. Anas mollissima. Ejderdun, s. pl. n. Ederdun. Ejderduns-bädd, f. Ederdunsfeng.

Ek, -ar, f. (3. Eyk, A. S. Ko) Eg D., Ef N. Ekbark, m. Egebart. -bord, s. pl. n. Bord af Egetræ. -lund, -ar, m. Egelund. -lof, s. pl. n. Egelov. -allon, s. pl. n. A. gern. -oxe, -ar, m. Eghjort (et Sn. jeft). Lucanus corvus. Eka, -or, f. Ekstock, -ar, m. Ege D., Efe N. flabbundet Baad.

Ekskog, -ar, m. Egestov D., Efeflog R. -svamp, -ar, m. Egesvamp D., Efesaap R. -telning, -ar, m. ung Eg. -träd, e. pl. n. Egetræ. -virke, n. Egetrænter.

Ekorre, Ekorn, -ar, m. [Ikor, Ikorn]
(J. Ikorn) Egern D., Itorn R.

Sciurus vulgaris.

Ekra, f. Ekre, -ar, m. hjulege. Elak, adj. ond, ondsfabbfuld, slem, slet. Elakartad, adj. ondartet. Elakhet, f. Ondsfab, Slethed.

Eld, -ar, m. (3. Elldr, A. G. Æld) 3lb. Eldaktig, Eldbemangd, adj. ildaatia. Eldbrand, -bränder, m. (3. Elldibrandr) 1) gloende Brand, Ifdebrand. Eld-2) Baabeild, -brasa, -or, f. Lueild. Elddon, s. pl. n. Syrtej. Elddyrkare, s. pl. m. Ildborker. -fast, adj. ildfast. -fasthet, f. Ildfasthed. -flakta, -or, f. Ildvifte. -fangd, adj. ildfængende. E-het, f. Brændbarhed. Eldfarg, m. 3ldfarve. -färgad, adi. ildfarvet. -gaffel, -flar, m. 3ldfort. -gnista, or, f. 3lbgnift. Eldhardig, adj. ild: fast. Eldhärdighet, f, Ilbfasthed. Eldkol, s. pl. n. gloende Rul, Glo R. Eldkula, or, f. Ildfugle, Meteor.
-märke, -n, n. Ildtegn, Ildmærke. matare, s. pl. m. Ildmaaler. -morja, f. (3. Eymyria) Emmer D., Ilomorje N. -prof, s. pl. n. -prof, s. pl. n. -raka, -or, f. Sldrage. Ildprove. -rum, n. Bærelfe, hvori er Don. -rod, adj. ildred. -sken, n. 3ldffin. -skyffel, -flar, m. 3lbffuffe. -skarm, -ar, m. 3loffjærm. -släckning, f. Sloftufning. -släckningsanstalt, -er, t. -sprutande, adi. -sprutning, f. 3lb: m. Brandanftalt. ildsprudende. sprutning. -stad, -stader, m. 3lb: fled. -stod, -er, 3lbstotte. -strim-ma, -or, f. 3lbstribe, 3lbstrade. -stal, s. pl. n. Syrstad, 3lbstrad. tang. -tanger & 3lbstrad. -tang, -tanger, f. Ilotang. Eldsvåda, or, f. Ildsvaade, Baadeild. Eldamne, n. 3lbftof, 3ldæmne.

Elda, v. a. & n. l. ilbe. Eldande, n. Eldning, f. Ilbning. Eldig, adj. fyrig, ilbig. Eldighet, f.

Sprighed, Ildighed.

Elende, -n, n. Clendighed, Usfelhed. Elendig, adi. usfel, jammerlig. E-het, Elf, -var, f. (3. Elf) Civ, Klod.
Elfenben, n. Elfenben. Elfenbenssvarfvare, Elfenbenderejer. Elfenbens-svärta, f. (hos Malerne) en
fort Farve af brændt Elfenben.

Elfte, num. ordin. ellefte. Elfva, num. cardin. elleve.

Elfva, -or, f. (A. S. Alf) Alf N., Ellefolf D. Elfdans, m. Alfebans. Elfving, -ar, m. Ramgræß, cynosurus. Blå-elfving, Elfexing, (cynosur. cæruleus. Linne) Blaacking N. Sesteria cærulea. Kam-elfving, eller Kamexing, Hanefangræß D., Ramgraß N., cynos. cristatus.

Elg, -a, m. (3. Elgr) Elgsdyr D., Elg N., cervus alces. Elgshorn, s. pl. n. Elgsdyrhorn. Elgshud, -ar, m. Elgsdyrhud. Elgsklof, -var, m. Elsdyrflov. Elgko, -r, f. Elgsdyrhun, Elgoxe, -ar, m. Elgsdyrhun,

Eljest, adv. ellers.

Ellofva, Ellofte, b. s. f. f. Elfva, Elfte. Embar, s. pl. n. Bandspand, Basbotte N.

Embete, -n, n. 1) Embede, 2) Laug. Skräddare-embetet, Sfrædderlauget. Embetsdrägt, -er, n. Embeddbragt. Embetsdrägt. Embetsman, -man, n. Embeddbragt. Embetsmann. Embetsmann., gaml. Genet. pl., der bruges abjektiviskt, som angaar eller passer sig for en Embedsmand. Embetsrum, s. pl. n. Embedsværelse. Embetsärende, -r, n. Embedsværelse. Embetsärende, -r, n. Embedsveren. På embetes vägnar, pag Embedsveane.

Emedan, konj. fordi, efterdi. Emedlertid, adv. imidlertid.

Emellan, præp. imellem. Sins emellan, sig imellem, indbyrdes. Emellanat, adv. engang imellem, undertiden.

Emot, præp. imod. Midt emot, lige over for.

Emotstå. v. a. moditaa.

Emottaga, v. c. 3. (-tager, -tog, -tagit.) modtage. Emottagande.n. Emottagning, f. Modtagelfe. Emottagare, s. pl. m. Modtager.

En, f. Ene, Enebærtræ D., Brift, Eine D. Enbuske, -ar, m. Enes bærbuft. Entrad, s. pl. n. Enebær. træ. Enbar, s. pl. n. Enebær. Enbarabrannvin. n. Enebærbrændevin. Gienever.

En, ett, num. en.

Enahanda, adj. ligedan, af samme Be-Maffenhed.

Enbett , Enbet, adi. med en Deft for; enbeit R. Enbetsvagn, -ar, m. Enfrændervogn, Enbejtevogn R. Enbladig, adj. enbladet.

Enda, Ende, adj. Endaste, superl. enes fte. Enda son, enefte Gon.

Endast, adv. 1) alene, fun, blot, 2) koni. naar tun, om blot, dersom blot.

Endera, Ettdera, pron. 1) En af to eller flere, 2) bruges undertiden for Antingen, enten, f. E. enders ni eller jag, enten De eller jeg.

Endrägt, f. (I. Eintracht) Endræge

tiahed.

Enfald, f. (I. Einfalt) Simpelhed, Raturlighed, Uffvldighed, Savnhed. Enfaldig, adj. 1) fimpel, utunftlet, oprigtig, 2) enfoldig, taabelig. Enfaldighet, f. 1) Simpelhed, Naturs lighed, 2) Enfoldighed, Taabelig-

Enformig, adj. ensformig. Enformighed, f. Ensformighed.

Enfotad, adj. enfodet.

Enfargad, edi. ensfarvet.

Enfodd, adj. enbaaren. Engel, -glar, m. Engel.

Englalik, adi. englelig. Englaren, adj. engleren. Englaröst, -er, m. Engleroft. Englaskara, -or, f. Engleffare. Englaskon, adj. engleffion.

Englandare, s. pl. m. og Engelsman. -man, m. Engelstmand. Engelska, or. f. 1) en engelik Rvinde, 2) det Engelffe [Sprog].

Engifte, -n, n. Monogami, Engifte.

Engang, adv. engang.

Enhandel, m. Monopol, Enebandel. Enhet, -er, f. 1) Enhed, 2) Enshed, Identitet.

Enhorn, -ar, m. Enhjerning, Monodon. Enhallig, adj, enstemmig, fambrægtig, famftemmig. Med enhälligt samtycke, med almindeligt Gamtoffe. Enhallighet, f. Ensstemmighed, ale mindeliat Samtvife.

Enhand, adj. enhaandet.

Enhorning, -ar, m. Enhiorning.

Enka, -or, f. Enfe. Enkedrottning, -ar, f. Enfedronning. Enkefurstinna, -or, f. Entefprstinde. Enkehertiginna, -or, f. Entebertuginde. Enkestand, n. Enteftand. Enksate, -n, n. Entefæde. Enkear, n. Entegar.

Enkannerlig, adi. fonderig, befonder: lig, færegen. Enkannerligen, adv. besynderligen, ifær, fornemmelig.

Enkel, adi. 1) enfelt, 2) simpel, utunst-Enkelthet, f. 1) Enfelthed, 2) Simpelhed, Naturlighed.

Enkling, -ar, m. Entemand. Enklingstand, n. Enfemandslevnet.

Enkom, adv. ene og alene, med Forfæt; entom D.

Enlig, adj. overensftemmende med. Enligt, adv. overensstemmende med. Enlighet, f. Overensstemmelse,

Enmanning, -ar, m. (Botanit) enhannet. Monandria.

Engvinnad, adj. (Botanif) enhunnet, Monogynia.

Enradande, euradig, adi. eneraabig.

Ens, adv. icke ens, iffe engang. Med ens, paa engang, med et.

Ens, ense, adj. ens, enig. Ens til sinnes, af samme Ginbelag.

Ensak, f. Böta tio Riksdaler, Rättens ensak, dommes til ti Rigsbalers Multe, som ene og alene tilfalder Metten. Ensam, adj. [3. einsaman] (i Upland ensamen) ensom. Ensamhet, f. En: sombed. Ensitsig, adj. (T. einfitig) enfæbet, bpori fun en fan fidde, f. E. vagn. Enskild, enskilt, adj. færstilt, for fig selv. privat. Enskylla sig, v. r. l. (T. fich ente iduldigen) unditylde fig. skyllan, f. Undikyldning. Enslig, adj. enlig, enfom. Enslighet, f. Enfomhed. Enslogd, m. Enchandel, Monopolium. Enslögdare, s. pl. m. fom driver Enehandel. Enspannare, s. pl. m. 1) Dorighedebe-tjent til Deft, Tingrytter, 2) Enfvændervogn. Enspannig, adi. med en Deft for, enspændig. Enstafvig, adj. af en Stavelse. Enstaka, adj. & adv. enlig, affondret, isoleret.Lefva alldeles enstaka, le: ve i den storste Indetogenhed. Enstruken, adj. enftrøget (i Dufit). Enstädes, adv. etsteds. Enstämmig, adj. enstemmig. Enstämmighet, f. Enstemmighed. Enständig, adi. inditændig. Enständighet, f. Indstændighed. Enstöding, Enstöring, -ar, m. 1) Ene-boer, 2) Særfindet, Tværing, Eværdriver R., 3) Pebersvend, gammel Ungkarl. Drengkal R. Ensäljare, e. pl. m. som driver Ene: bandel. Ensäljning, f. Enchandel. Entita, -or, f. Graamejfe D., Damps mejse N., Parus palustris. Entlediga, v. a. 1. entledige. Entledigande, n. Entledigelse.

Entonig, adj. enstonet. Entonighet, f.

Entra, v. a. I. entre. Enterbila, -or, f. Entrebile, Entreofs. Enterdragg, Enterhake, -ar, m. En: trehage. Entragen, adj. indftænbig, vedholden. de. Enträgenhet, f. Indstændighed, Bedholdenhed. Entydig, adj. enstudia. Entydighet, Enstudighed. Envig, Envige, n. Envigeskamp, m. (3. Einvigi) Trefamp, Duel. Envis, adj. egenfindig, halftarrig. Envishet, f. Egenfindighed, Balftarrig-Envisas, v. d. 1. vedblive med Egen: findiahed. Dalstarriahed. Envaldsherre, -ar, m. Enevoldsherre. Envälde, -n, n. Enevælde. Envaldig, adi. enevældig, eneraadig. Enar, koni. naarfomhelft, naar, ifær, fornemmelig, derfor. Enoga, n. 1) Enojet, 2) et Inseft. Enögd, adi. enojet. Enorig. adi. enoret. Er, pron. for Eder. Erbarmelig, adi, (I. erbarmlich) pntelig, jammerlig elendig, usfel (i daal. T.) Erbjuda, v. a. 3 (-bjuder, -bjöd, -bjudit) [T. erbieten] tilbyde. Eremit, -er, m. Eremit. Eremitboning, -ar, f. Eremitbolig. Eremithydda, Eremitkoja, -or, f. Gremit: Erfara, v. a. 3. (-farer, -for, -farit) erfare. Erfarande, n. Erfaring. Erfarenhet, f. Erfaring, Erfarenhed. Erfordra, v. w. 1. (T. erfordern)

udfordre, udfræve. Erfordran, Er-

fordring, f. Fordring, hvad der uds

fræves. Erforderlig, adi. fornøden,

nedvendig. Erforderlighet, Forne:

ga, v. n. l. Erga sig, v. r. Ergas,

v. d. Erga ifrån sig, erre, sætte

Erg, m. Er, Robberruft; Eir R. Er-

denhed, Nodvendighed.

ejres R. Ergaktig, Ergig, adj. erret D., ejret R.

Erhalla, v. a. 3. (erhaller, erhöll, erhallit) etholde. Erhallande, n. Graholdelie.

Eriksgata, f. den Reise, som Kongerne fordum foretog gjennem Rigets Provinser fraks efter Kroningen.

Erinra, v. a. 1. (T. erinnern) erindre. Erinran, f. Erinring, ar, f. Erindring.

Erkanna, v. a. 2.1. (T. erfennen) erfjende. Erkannande, n. Erfjendelse. Erkansam, adi. erfjendtlig, tafnemlig. Erkansamhet, f. Erfjendtlighed, Tafnemlighed. Erkansla, f. Erfjendtlighed.

Erkebiskop, -par, m. Erfebisp. Erkebiskoppinna, -or, f. Erfebispinde, Erkebiskopsdome. -n, n. Erfebispebomme. Erkebiskopsmössa, -or, f. Erfebispehue, Mitra. Erkebiskopskapa, or, f. Erfebispefasebe. Erkebiskopskrud, -ar, m. Erfebispernat. Erkebiskopssäte, -n, n. Erfebispesæde.

Erkehertig, -ar, m. Erfehertug. Erkehertigdöme, -n, n. Erfehertugs bomme. Erkehertiginna, -or, f. Ers fehertuginde.

Erlägga, v. s. 2. (erlägger, erlade, erlagt) erlægge, betale. Erläggande, n. Erlæggelse.

Erna, v. a. 2. 1. opnaa. Ernaende, n. Opnagelse.

Err, e. pl. n. (3. Or) Ar. Kopperr, Kopar. Errig, adi. arret.

Ersatta, v. a. 2. 3. (T. erfen en) erftat: te. Ersattande, n. Ersattning, -ar,

f. Erstatning. Ersättelig, adi. erstattelig. Ersättelighet, f. Erstatteligheb.

Ertappa, v. a. 1. tage fat, gribe, paas gribe, attrapere. Ertappando, s. Paagribning, Anholdelse. Ertappning, f.

Ertsbedragare, e. pl. m. Erfebedrager. Ertsbof, -var, m. Erfessjælm.

Eröfra, v. s. 1. erobre. Eröfrande, n. Eröfring, -ar, f. Erobring. Eröf-rare, s. pl. m. Erobrer. Eröfrings-lust, -törst, m. Erobringsfyge.

Eselhufvud, n. Wielhoved (tyft Styftte Eræ paa hver Affats af en Mast). Esomostast, adv. somostest, megetoste. Esping, -ar, m. 1) Stibsbaad, 2)

Rrydsslange. Coluber cherses.

Etsa, v. s. 1. (T. ähen) æbse. Etsning, f. Webning. Etsningsnål, -ar,

Ettdera, s. Endera.

Ettdera, konj. enten.
Etter, n. (J. Eiter) Edder; Ejter R.
Etterbold, -er, m. Edderbyld. Etteryfuld, adj. fuld af Edder. Ettermyra, -or, f. et Slags Mpre, Formica rubra. Etternässla, -or, f. Ebbernelde D., Ejternesle R.

Evig, adj. evig. Evighet, f. Evighed.

Evinnerlig, adj. evindelig.

Evinnerligen, adv. evigt.

Evärdelig, adj. epig. Evärdeligen, adv. ebigt.

Exing, -ar, m. Oundegræs, Dactylis. Hundexing, Hundegræs, Dvasgræs D., Hundgras R., Dactylis glomerata. Fabeldiktare, s. pl. m. Fabelskald, -er, m. Fabelskrifvare, s. pl. m. Kabelbiater.

Fabricera, v. a. 1. fabritere.

Fabriksarbetare, s. pl. m. Fabriksar: bejder.

Fabriksidkare, s. pl. m. Fabrifejer. Fabrikor, -er, m. Fabrifant.

Fack, n. (Bogtr.) Sfrifttabfe. Ladfack, Lædite.

Fackla, -or, f. Faffel. Fackelbarare, s. pl. m. Faffelbærer. Fackelros, (Plante) Rattehale, D., Ros gupel, Bingupel R., Lythrum saticaria. Fackeltistel, (Plante) Caotus peruvianus.

Faddergåfva, f. Faddergave.

Fader, pl. Fäder, m. (sammendr. Far) Haber. Fadermördare, s. pl. m. Habermorder. Fadersyster, -systrar, f. Faster, -strar, f. Hafter.

Fager, adj. (3. fagr) smuf, pndig, stion, faver. Fagra ord, lösten, tomme, blotte, intetsigende Ord, Lofter. Fagermätt, adj. som nipper til Maden.

Faggor, pl. vara i ens F. være i Ens Klor. Hafva döden i F. have Doden vaa Læberne.

Fal, adj. (3. fal) til Salg, venal.
Falhet, f. Benalitet, Bestiffeligheb.
Fata, f. (Landft. Ord) Hebr, Lynghebe, Hej R. Falebygden, Deberne i Bästergötland eller Omegnen af Falköping.

Falaska, f. Falnor, pl. (I. Fölskvi) Affehob af noget, som er opbrændt, især naar den endnu viser noget af Lingenes Stiffelse. [Ihre udles der dette Ord af kæla, siæle, skjule]. Falbolan, -er, m. (Fr. Falbala) Falblader; faa faldtes forhen en bred, rynfet Strimmel, der spedes nedenfor Roindfolfs Skjørter eller Rjoler. Falerts, m. graa Sølverts. Falkop-

parerts, m. graa Robbermalm.
Falk, -ar, m. Falf. Falkenerare, s.
pl. m. Falknär, -er, m. Falfener.
K-staf, -var, m. -spö, -n, n. Falfeneftof. Falkmästare, s. pl. m.
Falfemester. Falkhusva, -or, f. Falfehette. Falköga, -on, n. Falfehe, drf. Falkögd, adj.

Fall, s. pl. n. Fald; drf. Fallbank, d. f. f. Fallbank, Glagbont. Fallbar, (Landit. D. for Hallon) Bringebær. Fallgaller, n. Faldgitter. Fallhat, Fallvalk; -ar, m. et Glags Sat, som imaa Bern bære for at bode af imod Stod vaa Hovedet. Falllucka, or, f. Faldluge. Fallrep, -en, n. Faldreb. Bringa nagon pa F., berede Ens Undergang, Fallskärm, -ar, m. Faldffjærm. Fallstreck, s. pl. n. Faldftriffe, Snare. Falla, v. n. 3. (faller, foll, fallit) [3. falla] falde; brf. Fallande, n. Kalden. Fallande, adj. Hon går på f-fot, hun venter daglig fin Nedfomst. Fallande sot, Faldsot, Eri= Fallen, 1) p. p. falden, 2) adj. f-för, tilboilig, hengiven til, drf. Fallenhet, f. Tilboilighed, Anlag. Fallsjuk, adj. fom har Fallsjuka, f. Fallansjuka, f. faldende Snge, Evilevsi.

Fallna, v. n. 1. [3. fölna af fölr, Sv. fal, gusten, bleg) falme, viene. Falnande, n. Falmen.

Falshyfvel, pl. -hyflar, m. Falshovl. Falskas, v. d. 1. (dagl. T.) være falst, forstille sig. Famila, v. n. l. (3. falma) famile. Famlande, n. Famling, f. Famlen, Famleri.

Famu, -ar, m. (3. Fadmr) Faun; drf. Famnmatt, Favnemaal, Favneramme. -matare, s. pt. m. Faunsætter. -stake, -ar, m. en tre Alen lang Stang, hvormed man magler. -tals, adv. favnevis.

Famna, v.-a. 1. 1) favne, 2) maale

efter Favnemaal.

Famntaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -ta-. git) favne, omfavne; drf. Famntagande, n. -ning, f. Omfavnelse. Fan, n. den blode Del paa begge Sider

af Penneposen; Fan N. Fanfaste, n. Fan. m. Kanden. F. och hans mor. Fanden og hans Oldemor: F. besitta, Fanden befætte R. Fanders. Genit. for Fans.! Et fanders allarm, en Fandens Stoj. Så till At F. ad Bels F.! saa til Helvede. vede. Det går till fanders alltihop, altsammen gaar Fanden i Bold.

Fana, -or, f. (A. S. Fana) Sane. Svärja fanan, sværge til Fanen; drf. Fanjunkare, s. pl. m. Fanejunter. Fanlan, n. (fordum) et Len, som overdroges en fprftelig Lensmand, hvillet stede ved at rætte Lentage: ren en Sane. Fansko, -r, m. Enden af en Janestang. Fanstang, m. Sanestang.

Fanera, v. a. I. finere, lime tynde Træffiver vaa Mobler.

Fantisera, v. a. 1. fantasere. Fantisering, -ar, f.

Far, sammendr. for Fader, drf. Farbror, Farfar, Farmor. Farsgubbe, gamle Far, Gamling.

Fara, -or, f. Fare.

Fara, v. s. 3. (farer, for, farit) rejs se, fare. F. vilve, fare vild, tage Keil. F. vilse om vägen, tage Feil af Beien. F. fort, 1) reise hurtig, 2) fortfare, blive ved med noget.

F. nedför, fiere nedad. F. uppför, fiore opad. Fara ut, reife ud. F. ut emot nagon, fare paa En med haarde Ord. F. ut i ovett, fornærs me, overvælde En med Stjældsord. Farande, n. Reisen.

Fardag, -ar, m. Binttebag.

Faren, m. en Biff af Rarpeflægten. Cuprinus farenus.

Fargalt, -ar, m. Orne, Galt.

Farhaga, f. Frngt.

Farkost, -er, m. Kartoj D., Farfost N.

Farled, -er, m. Lejb R., Rute, Farvand D.

Farsot, -er, m. Omgangsspage i et Land. Evidemi.

Farstu, -r, f. (i dagl. T. for Förstuga) Forftue.

Fartyg, s. pl. n. (T. gahrzeug) Sartei.

Farvatten, n. Karvand.

Farvag, -ar, m. Farvej, Kjørevej. Farväl, interi. farvel! levvel!

Fasa, -or, f. Stræt, Bru, Forfærbel: fe, Rædfel. Fasa, v. n. l. rædes, grue, gpfe. Jag fasar för, vid, jeg gruer for. Fasansvärd, Faselig, adj. ffræffelig, forfærdelig, gyfelig. Fasoligt, fasligen, adv. 1) (fræffeligt, 2) [dagl. T.] overmaade, f. E. F. vacker, opermande smut. Faselighet, -er, f.

Fast, Fastan, konj. (T. fast) uag: tet, endskjønt.

Fast, adj. & adv. fast. F. ort, plats, Fæstning, Vara fast för en flieka, være forelifet i en Dige. Vara, blifva fast vid ett brott, overbevifes om en Forbrydelfe.

Fasta, f. Fastebref, g. pl. n. Gfjode, Stiebebrev.

Fasta, f, Faste. Fasta, v. n. l. faste. Fastande, n. Fastlag, m. Faftelavn. Fastlagspredikan, f. Fasteprædifen. Fastlags-ris. 1) Kastelavneris. 2) en Blante. Lichen paschalis.

Pastighet, -er, f. fast Ejendom, Grund: ejendom.

Bastna, v. n. 1. faftne R., blive hæn: gende, Adde faft D. Fastna i för en sjukdom, blive liggende spg.

Fastnagla, v. a. 1. nagle faft.

Fastrota, v. a. 1. fæste Rod, slag Rød: der.

Fastställa, v. a. 2. 1. fastfætte, bestems me, ordne, stadfæste. Fastställa en dom, stadfæste en Dom. Fastställande, n. Fastställelse, f. Stadfæstelse.

Fastan, koni. endifiont. Fat, s. pl. n. Rad. Halla sitt fat i helgelse, vedligeholde fin Renhed. Fatstege, Fadbræt, (Tallerfenræffe at hensætte de opvastede Kade i for at tor: fes). Fatslickare, s. pl. m. Sabsliffer.

Fata, v. a. l. fe Tunna. Fatalier, pl. den Varterne bestemte Tid. inden hvilken noget maa fe under Rettens Tab.

Fathur, Fatabur, Fatebur, -ar, m. Fadebur, Madbod D., Stabur N. Oldtfru vid Kongl. Fathurn, Forften: derste for det kongs. Fadebur.

Fatlag, s. pl. n. Borbselskab. Fatt, adj. 1) fat, bestaffet. Huru är det fatt, hvorledes er det fat, 2) adv. f. E. taga fatt, få fatt uppå.

Fatta, v. a. 1. fatte. Fattning, f. 1) Fatning. Komma utur F., komme ud af fin Fatning, 2) Begreb, Fatteevne. Fattningsgåfva, Fatteevne. Fattnings-krets, Spnstreds, Beareb.

Fattan, s. pl. n. Daandfang, Dant D., Hadde N. Fattankorg, -ar, m. Haandkurv.

Fattas, v. d. l. (J. fatast) mangle, fattes.

Fattigstuga, -or, f. Fattighus i en Landsbv.

Fattigvård, m. Fattigforforgelse.

Feberbrytning, -ar, f. Feberflage R., Parorvime.

Keberhetta, f. Feberhede.

Feberyra, f. Febervanvid, Rafen. '

Feg, adj. feig. Feghet, f. Feigheb. Feghjertad, -sinnig, adj. feig. Fegsinnighet, f.

Fegd, f. Stichne. Fara i fegden.

gaa fin Stjæbne imobe.

Feja, v. c. l. af, bort, upp, utur, renife, polere. Fejare, s. pl. m. En fom renfter. Fejande, n. -ning, f. Fejd, -er, f. Fejde. Fejda, v. n. 1. fore Rrig.

Fel. s. pl. n. (I. Sehler) Reil, Fel eller Felt, adv. fejl. Bakna felt, regne feil. 818 fel, ftaa feil. Taga fel om rätta vägen, tage fejl af Bejen.

Fola, v. a. 1. fejle. F. om, tage feil af. Felas, v. d. l. fattes. Felaktig, adi. fom har Keil, feilfuld,

urigtig. Felaktighet, f. Felbar, adj. fejibar. Felbarhet, f.

Felfri, adj. fejlfri. Felfrihet, f. Felgrepp, s. pl. n. Fejlgreb.

Felsteg, s. pl. n. Heiltrin. Felp, n. Flos, Plus.

Folstämmig, adj. misflingenbe, mislybende. F-het, Misflang, Mislyd. Felstot, -ar, m. Fejifted, falft Stod.

Fem. Manadetal, fem. Femmor all. (i Brætivil) Dublet. F. i sender, fem ab Gangen. Fembladig, fem: bladet. Femdubbel, -faldig, fem: dobbelt, femfold. Femfingerört, f. Femfingerurt, Rattetarm D., Rrpp: murre D., Potentilla reptans. Femfotad, -fotig, adj. femføddet. Femhanda, adj. fem Glags. Femhörnig, -kantig, adj. femfanted. Femhörning, -kant, m. Femfant. Femma, -or, f. Tallet Fem. Klöfverfemma, -or, f. Rloverfem. Femmanning, -ar, m. (Botanit) fem: hanned, Pentandria. Fempunning.

-ar. m. det, som veier fem Bund. fempundia Ranon, Kempunder. Femqvinnade, -n, (Botanit) femhunned, Femradig, adj. fem: Pentagynia. liniet. Femtalig, adj. fem i Antallet. Femuddig, femoddet. Fema-

rig, fem Aar gammel.

Femtio, Femtie, Mangdetal, femti D., halvtredfindstyve D. Femtital, Antal of Kemti. Femtionde, Ordenstal, femtiende D.; halvtredfindstyvende D. Femtioarig, adi, femti Mar gammel.

Femton, Manadetal, femten. Femtonde, Ordenstal, femtende. Femtonhörning, -ar, m. Kemtenfant.

Fena, -or, f. (A. S. Fin, Finna) Finne (paa fiif). Fet- eller Flottfena, -or , f. Fitfinne. Pinna adiposa. Fenaktig, Fenlik, adj. fom ligner Finner paa Fiff.

Fenkäl, m. (l. fængkål) Hennitel. Anethum foeniculum.

Fernbock, m. Fernambut.

Fernissa, -or, f. Kernis. Fernissa, v. a. 1. overftroge med Fernis.

Fersing eller Fjessing, -ar, m. b. f. f. Färsing.

Fé-saga, or, f. Beeventyr. Fet, adj. (A. S. fet) feb. Fetalier, Fetalievaror, pl. Febevarer. gras, eller Fetort, Bibefidt D., Reits gras, Tættegras R., Pinguicula vulgaris. Fet- eller Fetthinna, f. Febthinde, Febthud. Fettknoppar, pl. Delletnop, liden Sten: urt, Bejer D., Fejtbof, Mutul, Stjorbugefnopper R., Sedum acre. Fetlagd, adj. fedladen. forpulent. Fettarm, Sedttarm, Rectum. Fet-tisdag, Ovide Tiredag, Tireda: gen i Saftelaunbugen. Fet-tistel. -stlar, m. Blodtiftel, Daule R. Sonc**hus** arvensis.

Fotma, f. Fedme. Feina, p. n. l. blive fed D., fedne R.

Fett. n. Redt. F-knoppar, fe under Fet. F-agg, Bindag, Ovum subventancum. Fettväxt, m. Redthavelfe. Stea-

Fibben, m. Rrop (Sygdom hos Deste). Fibel, m. en Deftespadom, der bestagt i en Hævelse vaa den ene Side af -Dalsen, sieldnere raa begge Siter. som har sit Sæde i de store Srpts kiertler under Orene.

Fibler, f. pl. Rongeven (Glagten Hypocheris). Hast F. forplettet Docks urt D., Kruekaal, Grisoira R. Hupochæris maculata. Märr F. Rue Rongeven, almindelia Avne: blomft D., Saugras, Rotberft N., Hyp. radicata.

Ficka, -or, f. Comme. Fickformat. Lommeformat. Fickknif, -var. m. Lommetniv. Ficklock, s. pl. n. Lommeflap. Ficktjuf, -var, m. Loms metvo. Ficktjufnad, -er, m. -stold, -er, m. Lommetyveri. Fickur. s.

pl. n. Lommeur.

Fjerding, Fjerdung, -ar. m. [bagl. T. Fjeling] 1) Fjerdedel, Fjerding, 2) 4 Tonde, Rvarter R. Fjerdingsman, -man, m. Politibetjent paa lan: det. Fjerdingsväg, a. pl. m. Fjers dingmil, Fjerdingvej.

Fiernare, adi. & adv. komparat. af Fierran, adi. og adv. fjern, fjernt. I fjerran land; i fjerne Lande. När och fjerran, fjern og nær. Fjerrglas, s. pt. n. (E. Fernglas) Dies glas; Lorniet.

Fjessing, d. f. f. Farsing.

Fjesk, n. affetteret Gefficftighed, Stundesloshed. Fjeska, v. a. 1. opføre fig med affekteret Geskjæftighed, tut: le R. Fjesk, -ar, Fjeskare, s. pl. m. Tutler N. Fjeskaktig, Fjeskig, adj. Fjeskaktighet, f. d. f. f. Fjesk.

Fjetter, m. Fjettrar, pl. (3. Fjötter) Lænfer, Bojer. Fjetra, v. a. 1. (3. fiotra) lænke. Fjettring, f. Lænkening.

Fiffel, m. vis ulægelig Sygdom hos Hefte. Wofyge.

Fika, v. n. 1. (3. fika). Fika efter, till, hige efter. Fikas om, fappes om. Fikande, n. Higen.

Fiken, adj. efter, begjerlig efter. Se med fikna ögon, se med begjerlige Dine. Fikenhet, f.

Fikon, s. pl. n. Sigen. Fikon- eller Fikonalof, s. pl. n. Sigenblad. Fikonfrätare, s. pl. m. en Sugl. Motacilla ficedula. -skog, -ar, m. -trägård, -ar, m. Sigenhauge. -träd, s. pl. n. Sigentræ.

Fikvarta, -or, f. Fikbold, -er, m. stor og ondartet Dævelse, Borte, Byld, Condylomata, ulcera.

Fil, -ar, m. Kil. -bage, hos Laafesmede; en i en Jernbue spændt Kil eller Sag at oversjære Messing eller Jern med. -klafva, Kilsov. Kilstrue. -makare, -huggare, s. pl. m. Kilhugger, Kilsmed. -spån, -or, f. Kilspaaner. -stad, n. Struestifte.

Fila, v. c. 1, file. Filande, n. Filning, f. Filen. Filare, s. pl. m. En fom filer.

Filbunke, -ar, m. Filbytta, -or, f. tot Melt med Flode paa, Melte ringe, Rommetolle R.

Filfras, -ar, m. Zærv, Filfras, Ursus gulo.

Filigrams, Filigramsarbete, -n, n. Arsbeide af Guld, Solv eller andet Mestal, som er truffet i fine Traade eller paa anden Maade meget fint drevet eller udgravet.

Filmjölk, f. tyf Melf med Flode paa. Filta, v. a. l. filte. Filtande, n. Filtning, f. Filtning. Filtare, s. pl. m. Biltmager. Fimmelstäng, stänger, f. Sfaaf N., Sfagle D. (i Bjergv.) en sowr toves eller tredivepundig Dammer at drive Riler ind i Bjergklovter med.

Fin, adj. fin. Finbladig, adj. finblabet. Fingrynig, -kornig, adj. finfornet. Finhyllig, -hylt, adj. finhubet. Finsikt, m. fin Sigte. Finsikta, v. a. l. figte fint. Finsmide, m. fint Smedearbeide.

Finera, v. a. l. brænde fint. Finerare, t. pl. m. Finering, f.

Finger, -grar, n. Kinger. -borg, -ar, f. -borr, sar, m. Kingerbol. -böld, -er, m. Kingerbol. -böld, -er, m. Kingerbol. -kläda, f. Kingerlis. -klädig, adj. flaasingret. Fingeralag, n. en vis Hæber i et Repetterur. -tuta, f. Kingerhætte. -ört, f. Potentil. Gås-singerört, Gaaseurt, Genserif D., Saasurt, Mure N. Potentilla anserina.

Fingra, v. s. 1. fingre. Fingrande, n.
-ring, f. Fingren. Fingrare, s. pl.
m. En fom gjerne fingrer.

Finis-tväl, m. venedift Sæbe. Fink, -ar, m. Finke (Sangfugi).

Finknät, s. pl. n. Tougmatte over en Stibskabys.

Finna, v, a. 3. [J. sinna] (finner, fann, funnit) sinde. Finnande, n. Finnbär, s. pl. n. Bærrene af Dagstorn D., Tindved, Hippophas Lin.

Finne, -ar, m. 1) Ain, Finlænder, 2) Finne, Blegne. Finnig, adj. finnet, fom har Finner.

Finprof, n. Prove paa Finhed (Guld eller Golv).

Fint, -er, m. (paa Fegteffolen) ben List, da man sader, som man sigter efter en Del af sin Modparts Legeme og imidlertid giver en anden Del deraf Stodet, 2) Aneb, Kunstgreb.

Fintlig, adj. opfindsom, klogtig, som har Aandenærværelse, farpfindig.

Fintlighet, f. Opfindsomhed, Rlogt, Mandenærværelfe, Gfarpfindighed. Fiol, -er, m. Fiolin. -strake, -ar, m.

Riolinbue.

Fiol, Fiolblomma, f. Fiol, Viola, (Plante). -sirap, Fiolfirup.

Fjoll, Fjolleri, n. Fjanteri, Tobseri,

Tosseindfald. Fjoll, Fjoller, m. (3. Fol) en Tosse. Fjolla, v. n. Fjollas, v. d. 1. bære fig tosfet ad, bri: ve Groa, vaase. Fjolla, -or, f. Kiante. Fjollig, adj. tosfet, fjantet. Fjollighet, f.

Fjor, Fjol, adv. I fjol, i fjor.

Fjorna, -or, f. et Slags Lom (Kugl). Colymbus auritus.

Fjorton, Manadetal, fjorten. Fjortonde, Ordenstal, fjortende.

Fira, v. c. 1. feire, hoitidligholde. Firande, s.

Fira, v. a. l. fire. Firing, f. Fisk, -ar, m, fift. Fiskbalja, -or, f. Fistebalje. Fiskdamm, -ar, m. Fis fedam. -fangst, -er, m. -fange, -n. n. Fiskafange, -n, n. Fifefangft. -fjall, s. pl. n. Siftefficel. -var, m. lidet Fiffegarn paa en Stang. -korg, -ar, m. Fifefurv. -kopare. -handlare, s. pl. m. Fiffehandler. -ljuse, -ar. m. se Fiskorn. -mangelska, -or. f. Fistetone, Fistertjær-ling. -mase, -ar, m. Fistemaage. Strandmaage. Larus canus. -nat, s. pl. n. Kistegarn. Fiskrik, adj. fiiferig. -ryssja, -or, f. Kifferuse. Fisksoppa, f. Fiffesuppe. -skinn, s. pl. n. Fiffeffind. -sump, -ar, m. Opttefad. -spad, n. Fiffevand. -torg, s. pl. n. Fiftetorv. -varor, pl. Fi--vatten, n. Fifevand. ffevarer. -atande, adj. -atare, s. pl. m. fom lever af Fift. Fiskorn, -ar, m. -hok, -ar, m. -ljuse, -ar, m. Fifejo, Siffejon R., Falco ha-Sätt-fisk, Fisk-afvel, Fi: liætu**s**. ffenngel.

Fiska, v. a. I. fife. Fiskare, s. pl. m. Kiffer. Fiskande, n. Fiskargang, -hamn, -torg, Fiffehaun, Fistetorv. Fiskarkoja, -stuga, -or, f. Rifferhus, Fifferhotte.

Fiske, -n, n. Fiskeri, -er, n. Sife: ri. Fiskeläge, -n, n. Fifferleje. Fitsel, m. Lambed i Underficeven hos

Deste.

Fjugg, Fjun, s. pl. n. Dun, Laad vaa Dagen, forfte Glica. Det Uldne eller Laadne paa Frugter. Fjunig, adi.

Fjakig, adj. (i bagl. T.) fioget. Fjäcka, v. n. l. løbe hid og did.

Fjäder, -drar, m. Fjæder. -alun, m. Haaralun. -bolster, s. pl. n. Fixe -fa, -n, n. Siaterfra. derdvne. -gras, n. (en Plante) Stipa pennata. -harts, n. Kjærgummi, -malm. -erts, -silfver, et med Arfenif Grovt, og Gridsglas forertset Golv, som bestaar af lutter smaa Fiære eller tonde sorte smaa Haar og er svam= pigt. -viska, -or, f. -vifta, -or, f. Fjærkost. Fjadra, v. a. 1. fjædre. Fjädring, f. Fjädrig, adj. fjædret. Fjäll, s. pl. n. Sfjæl. Fjälla, v. α.

1. ffiælle. F. sig, -af, stalle af, affalles. Fjällning, f. Fjällfisk,-ar,m. Sficifif. Fjällgnot, -ar, m. et Inf. Lepisma. Fjällig, adj. (Fjællet. F-het, Fjälling, -ar, m. et Glags ameris kansk Kisk med Bugfinner bag ved Bruftfinnerne. Loricaria. Fjällpantsar, n. Sticklpantfer. Fjällvinge. -ar, m. ffjælvinget Infekt, Lepidoptera. Fjällört, f. brun Sfjælrod, Tandurt. Lathræa sqvamaria.

Fjäll, n. Fjäll og Fjällar, pl. (3. Fiall) Fiæld. -björk, -ar, m. Fiæld: birk. –bygd, m. Fjældbogd. –bär, s. pl. n. Fjæld Melbær D., Fjæl 8: bær, Ravnebær, Rypebær N., Arbutus alpina. -gas, f. -gass, pl. et Glage And. Anas Erythropus. -kampe, -ar, m. Hield Nottehal D., Hiælfjæmpe R., Phlenum alpinum. Fjällklocka, -or, f. Hjældflotte R. (Plante) Campanula unifl. -mus, f. et Stags Rotte, Mus lemmus. -racka, -or, f. Hældræv, Canis lagopus. -ripa, -or, f. Snérype. uggla, -or, f. Lemensgris, Gyb: fugl R., Strix nyctea.

Fjar, adj. ftolt.

Fjärd, -ar, m. (3. Fiördr) Sjord Fjäril, -ar, m. Gommerfugl. Dagfjäril, Dagsommerfugl, Dagfivril R., Papilio.

Fjäs, n. overdrevne Hoflighedenttringer. Göra mycket fjäs af någon. Fjäsa, v. n. l. gjøre mange Komplimenter. F. med barn, forfjæle Born. Fjäsande, n.

Fjask, o. f. v. fe Fjesk. Fjat, s. pl. n. Fodfpor, Fodtrin.

Fjätter, v. s. se Fjetter. Fjöl, -ar, m. Sæde i et Bandhuus. Flabb, -ar, m. Flab. Flabbig, adj. flabmundet. Flabbighet, s.

Flack, adj. flaf, flad, jævn. Flackhet, f. (3. Flaki). Flacka, v. n. 1. (3. flacka) flaffe. Flackande, n. flaffen. Flackländig, adj. flaf, lavt beliggende. Flackländighet, f.

Fladder, n. -aktighet, f. Klanevorenshed, Klygtighed, Uftadighed. Fladdrig, Fladderaktig, adj. flaneagtig. flygtig, uftadig.

Fladdra, v. n. l. flagre. Fladdrande, n. Fladdring, f. Flagren.

Flaga, -or, f. (J. Flaga) Flake, tynd Plade, Hammerstjæl. Flagna, v. n. 1. springe af, skalle af, skakne R. Flagnande, n. Flagning f.

Flagg, Flagga, -or, f. (3. Flagg)
Flagga, v. n. l. flagge. Flaggande, n. Flaggning, f. -skepp, s. pl.
n. Flagstib. -stang, -stanger, m.
Flagstang.

Flagspetta, -or, f. et Glags Deife.

Flake, -ar, m. (3. Flaki) Flaf. Is-flake, 36flaf.

Flaksa, v. n. 1. flagre (om Sugle).

Flaksande, n. Flagren.
Flamma, -or, f. Flamme. Flamma,
v. n. l. flamme. Flameld, n. Lues
ild. Flameldsonen. -ar m. Repers

v. n. 1. flamme. Flameld, m. Luesild. Flamelds-ugn, -ar, m. Revers bererovn, femisk Ovn. Flammig, adj. flammet.

Flarskrika, -or, f. (i Angermanland) for Lafskrika, Lav frifen, Garrulus infaustus.

Flas, n. Stoj, Larm, taad Spog.

Flat, adj. (3. flatr) 1) flat, 2) overs bærende, staansom, som sér igjennem Kingre, s. E. För stat mot sina barn. Flatt skratt, Hadneter. Flathet, f. Kladhed. Flatna, v. n. l. blive slad, stamfuld. Flatnäsig, adj. sladnæset.

Flata, -or, f. Flade.

Flaxa, fe Flaksa.

Flen, m. Rorgræs. Phaloris. Rollflen, glat Rottehale, afsloppet Glansfro, afsl. Rorgræs, Phaloris Phleoidess, Lin. Körflen, Rorgræs D., Rorflof N., Phaloris arundinaces.

Flen, n. Kolik, Mavekrampe. Flenhus, s. pl. n. en Forvoksning paa Ownder og Fodder hos Mennesker og Opr, bestaaende af Anuder paa Senerne og Anoklerne. Flenört, f. knollet Brunrod, Ormeurt D., An u be rot, Lugtnesse N.

Flep, Flepighet, f. enfoldig, taabelig Omhed, Kvindagtighed. Flepa, v. n. 1. være fvindelig. Flepig, adj. fvinbelig.

Flicka, -or, f. Pige.

Flicka, -or, f. Flicklapp, -ar, m. (3. Flick, gammelt opftidt Riced: ningeftyffe). Blif, Lap, hvormed no:

get bojes. Flicka, v. a. 1. flifte. Flickare, s. pl. m. Flifter.

Flik, -ar, m. Blig, Blip.

Flin, n. utibig, usommelig Latter. Flina, v. n. 1. ubbrobe i usommelig Latter, fnife; brf. Flinande, n. Flinig, adi. Flinga, -or, f. Blage, Stoffe. Snoflinga. Gneflage.

Flingande, adj. flinf. Det är ett fl.

fore, bet er et herligt Fore.

Flint, m. Dande, Sjerneffal, Pandeffal. Flintskalle, m. Gfalbevande, falbet Isse. Flintskallig, adj. stalbet; drf. Fliatskallighet, f.

Flinta, -or, f. Flint. Silea pyromachus.

Flipa, v. n. l. græde med Forvrænge ning af Munden, flæbe.

Flisa, -or, f. Blife, Grlint. Flisa sig, v. r. 1. flife, fætte Eplinter. Flisig, adi. flifet.

Fliss, n. utidig, usommelig Latter, Ini: fen. Flissa, v. n. 1. brobe ub i ufemmelig Latter, fnife. Flissande, n. Flit, m. Glid. Flitig, adj. flittig.

Flo, m. Flots. -berg, s. pl. n. Flots: bjerg. -kalk, m. Flotsfalt, Ralfften i Alptebjergene. -lägrig, adj. fom ligger i et næsten vandret Lag af en Stens eller Biergart imellem to Dass fer eller Dovedlag af en anden, eller imellem Laget af to foritiellige Biergs arter.

Flocks, -er, m. (Urt) hampeagtig Hior: tetroit. Eupatorium cannabinum.

Flod, -er, m. Flod. -badd, m. Flod: feng.' -dike, -n, n. Dige for lavf Land eller Markland ved en Flod. -skifte, n. Flodtid.

Flohar, s. pl. n. (Plante) Hornblad. Crataphy llum.

Flogmask, -ar, m. fipvende Infett. Flomm, n. Ifter.

Flor. n. Flor. Flors-hufva, -or f. Alorstappe. Florsikt, m. Florfigte. Flors-väfvare, s. pl. m. Florpæver.

Flotagras, n. Vindsvinfnoppe D., Ala ataras R. Sparganium natans.

Flott, -ar, m. Mide, fom fætter fig i Huden paa Hornkvæget.

Flotthacka, -or, f. Loppeæder en (Augl). Crotophaga.

Flott, n. Redt. Flottig, adj. fuld af Fedt; drf. -het, f. Flotta, v. a. 1. -ned, beimere med Redt. Flottfena. -or, f. Fedtfinne. Flottfläck. -ar. m. Fedtplet.

Flott, adj. indikl. flot.

Flotta, -or, f. (3. Floti. E. Flotte), Flaade. Flottbro, -ar, m. og Flottbrygga, -or, f. Slodebro. Flottis, m. Drivis. Flotttimmer, n. Flaadetom: mer. Flottved, m. Algabebrænbe.

Flotta, v. a. l. flaabe. Flottande, n.

-ning, f. Flaadning. Fluga, -or, f. (3. Fluga) Siue. Sla två flugor med en small, flag to Kluer i et Smæf. Flugblomster, n. Klueblomit. Ophrus insectifera. Fluxfisk, -ar, m. Stifling (Fiff). Flug-fang, m. Flueinapper, (Fugl), Muscicapa. Fluggift, Flugpulver, n. Fluegift. Flugnat, s. pl. n. Fluenæt. Flugsmalla, -or, f. Fluesmæfte. Flugsvamp, -ar, m. Fluefvamp. Flugviska, -or, f. Fluevifte. Spyfluga, -or, f. Spuflue.

Fluka, -or, f. Sump.

Flundra, -or, f. Flynder. Pleuronectes. Flundernat, s. pl. n. Alpnder: garn.

Flunsa, -or, f. tot, fed Rvinde. Flunsig. adj. laffet, tvapfet D., trf. Flunsighet, f.

Flur, m. (dagl. I.) Roffe, Lune, Grille. Det foll honom i fluren att, han fif det Indfald, at.

Fluss, m. Gnue, Blod, (en Spgdom, Flussfeber, Catarrhus, Pituita). m. Biodfeber, Ratarfeber, -galle f, Riod alle (Hævelse ved Ankelen hos Destene). Fluss gikt, m. Reumatisme, -hosta, f. Flod i Brostet. Flussspat, m. Flobipat. Flussvärk, m. reumatiste Smerter, Hvita Flussen, det hvide Flob. Flussaktig, Flussig, adibeheftet medog tilbojlig til Flod; drf. Flussighet f.

Fluster, s. pl. n. Flyvehul, Sullet paa en Bitube.

Fluten, Fluto m. fl. s. Flyta.

Fly, adj. (dagl. T.) udroj D., udryg, ffrp R.

Fly, n. 1) Dond, sumpig Jord. 2) Anferfiej. Flybotten, m. dondet Bund. Gofbund R.

Fly, v. a. & n. 2. 1. (flyr, flydde, flytt), fly. Bättre fly än illa fäkta.
Flyga, v. n. 3. [3. sluga] (flyger, flög, flugit, flugen), flyve. F.—på någon, plubselig anfalbe En. Flygande n. Flyven. Flygare, s. pl. m.
1) En som flyver. 2) b. s. s. Flygfisk. Flygvärk, m. slygande värk, Smerte som slytter sig. -flak, -ar, m. Fløsser. Faxocontus. -få, n. Fjorberstre. Flygfärdig, -för, adj. slyvesbertre. Flygfärdig, -för, adj. slyves

færdig, flyg R. Flyghål. s. pl. n. Flyvehul, Sul paa en Bifube. Flyghand, adj. flint, raft. -myra, -or, f. flyvende Myre, -sand, m.

Flivefand.

Flygel, -glar, m. Floj. Flygeladjutant, -er m. Flojadjutant. Flygel-

byggnad, -er, m. Flejbygning. -dörr, -ar, m. Flejber. -man, m.

Flogmand.
Flygeld, flygsk, m. fl. s. under Flygs.
Flygt, m. Flugt, Flyven, Eat. Volatus.
Flygtig, adj. flygtig, setfindig.
F-het f. Flygtighed.

Flykt, m. Blugt, Lat. Fuga.

Flykta, v. n. 1. flugte. Flyktig, adj. iom flugter, flugtende. -ting, -ar, m. Flugtling, Flugtning.

Flyta, v. n. I. (flyter, flöt, pl. Auto, flutit, fluten) [3. Aiota] flyde. Fly-

tande, n. -ning. f. Slyden. Flytig, adj. flydende. -het, f. Slydenher, Fluidum.

Flytt, 1) Neutr. af fly, udroj. 2) Sup. af fly, 3) Imperat. af Flytta.

Flytta, v. a. & n. 1. (3. flytia) flytte.
F. rämärken, flytte Grænseikjellene.
F. er undan! giv Plads! Flyttbar, adj.
som lader sig slytte, bevægelig; drf.
F.-het, f. -fogel, -glar, m. Træfis
sugl. -fisk, -ar, m. Træfsist. -koja, -or, f. bevægelig Dutte. -ning,
f. Flyting. -ningstid, Flyttettd,
Faredag. -saker, p. l. Flyttegode.
-stjerna, -or, f. Planet.

Flyttbar m. fl. s. Flytta.
Flå, v. a. 2. 1. flaa; 2) [dagl. T.]
fordre for meget, invde. Flående,
n. Flåning, f. Flaaen, Flaaning;
2) Snyden. - are s. pl. m. -buse,
- ar, m. Rafter, Natmand; Snyder,

Blodfuger. Flågold, -ar, m. Irlys, Lygtemand. Flåning f. Flå.

Flasa v. n. 1. pufte, være aandpusten, stafaandet. Flasande, n. -ning. f. Bustning.

Flåsgräs, n. Hareflever, Harefod; Tri-

Flack, -ar, m. (3. Fleckr) Plet. Gå intet ur fläcken; Han kommer intet ur fläcken; skjuta på fläck; träffa fläcken; Fläckfeber m. = N. -kula, -or, f. Pletfugle. -lera, f. Pletlér. -makerska, -ar f. En som tager Pletter af. Fläcktals, adj. plettevis;

Fläcka, -or, f. et Slags Jugl. Fläcka, v. a. I. plette, beplette; brf. Fläckande, n.

Fläcka, v. a. 2. 2. flæffe. Fläckning, f. Fläckig, adj. plettet; brf. F.-het f. Det finnes flera fläckiga hundar än Prestens.

Fläder, f. Dyld, Syldetræ; Sambucus nigra. Fläderblomma, -or, f. Dyl: deblomst. Fläderbär, s. pl. n. Hylderbær. -bössa, -or, f. Hyldebvöse. -saft, m. Hyldesaft. -thè, Hyldethe. -ättika, f. Hyldeblomskædiste.

Fladermus, f. Flaggermuus, Sfind:

ving, R. Vespertilio.

Flakt, -ar, m. luftig Bindpuft, Bift.
Flakta, v. e. & n. lufte, vifte. F.—
med vingarne, flagre, flaffe F.
K.— med solfjäder, vifte. F.— på,
vifte paa, vifte hen; drf. Flaktande,
22. —ning, f.

Flamta, v. n. 1. pufte tungt, være aands puften, ftafaandet; brf. Flamtande, n.

-ning, f.

Flang, n. i Alng, i Gallop, Kut N. Flangmal, n. stærft Gaslop, Hirspring. (Bellman). Flanga, v. n. 1. 1) galoppere, 2) ile, bevæge sig heftigt; 3) flanga upp, blotte, stænge op. brf.—ande, n. stängning, f.

Flard, m. Tant, Daarlighed, Svig.
Fara med flard, bedrage, gjøre Bind.
Flask, n. Heft. Det kostar flask, =
N. Lägga på flasket, blive fed.
Fläskflott, Heftefedt & most N. -pankaka, -or, f. Heftefage. -svål, -or, m.
Heftesvær. -romsa, -or, f. Strimmel
Heft. -sida, f. Hefteste, -skifva,
-or, f. = N. -skinka, -er, f. =
N. Fläskig, adj. féd, sidtet, mæs
stet, tvapset.

Flaska, v. n, (dagl. T.) fleste, stjære slet for; drf. Flaskande, n.

Flata, -or, f. Stetning, Stette. Flata, r. a. 1. flette. -ning, f. Bletning, Gjerningen at flette.

Flatija, f. Letfindighed, Forfængeligs bed.

Flöd, n. Flod. Blodfiod, Blobfiod.
-stockning, f. Tilftoppelfe af et
Blobfar.

Flöda, v. n. 1. stige, komme tilbage med Floden. F. ölver, stipde over, oversvomme. Flödande, n. Flöde, n. Flod, Flo R. Fluxus maris. flög, Imperf. af flyga. Flög, Flögel, Flöj, -ar, m. floj, Bejts hane. Flöjfisk, -ar, m. (Fiff). Cationymus Lyra. Flöghål, s. pl. n. flyvehul. -stång, -stänger, m. floj: flang.

Floja, v. n. 2. 1. fpringe over et Gjærde (om Befte) fpringe Gligard R.

drf. Flojande, s.

Flojt, -er, f. Floite. -pinaro s. pl. n. Stoitespiller (Spog). -makare, s. p. m. Floitemager. -skepp, s. pl. n. Floitesid, Transportsartoj, som ifte holder over 40 Ranoner. -vark, n. Floiteværk. -stämma, or, f. Floitesfemme. -spolare, s. p. m. Floitesspiller. -don, -er, m. Floitetone.

Flöjta, v. n. 1. flojte, blæse paa flojte. (dagl. T.). -taro, s. pl. m. flojtes spiller (dagl. T.).

ipiuer (vugi. 2.).

Flote, -n, n. Dut (Rorfen paa en Medefnor).

Fnalla, v. a. 1. (i bagl. T.) fradse med Kingrene, klore R.

Fnas, n. Trævier, 1) Smaadele som pilles el. strabes af noget, 2) Roddehase D., Hams R.

Fnasa, v. a. 1. pfutte lofelig af.

Fnask, n. Snug, Flofte.

Fnassel, n. smaat libstæt, Inat. Fnasslig, adj. fuld af Inat; drf. Fnasslighet, f.

Fnissa, v. n. 1. 1) fnife, le i Sfjæg: get.

Faittra, v. n. l. d. f. f. faissa, 2) knittre. Fangg, n. Haug, Dun. —gig, adj. futd of Anug.

Faurra, -or, f. Annere paa Traab. Faurra sig, v. e. l. flynge sig i sammen. Faurrig, adj. 1) sammenvirret, 2) unberlig, egensindig, særsindet, brs. -het, f.

Fnysa, a.n. 2. & 3. (fnyser; fnyste, fnös; fnysit, fnyst), fnyfe, drf. fnysande, n. Fnöske, n. Anoft R., Horfvamp D. Fnösk svamp, d. f. f. Fnöske.

Fock, -ar, m. Focka, -or, f. got, -mast, Kolfemast. -mars = N. -rå. = N. Foder, n. Foder. -beta, -or, f. Run: telroe, hvidbete. Beta allissima. -brist, m. Kodermangel. -lärft, n. Roderlærred. -marsk: -ar. m. Roder: mefter. -not, a. pl. n. Roberfvæg. -lar, -ar, m. Koderfifte. -sack. -ar. m. = R, -vaf, -ar, m. Foderbug. Fodra, v. a. I. fore. -rande, n. -ring, Fodra, (bruges i bagl. Tal. for fordra), v. a. 1. fordre. F .- nagon, fræve en. -ran, f. -ring, -ar, f. Kordring, For. n. Foie, Stiel, Mariaa, Billiabed. Fog, -ar, m. Buge, Fælding, Gfarring. Foga, v. a. & r. 1. foje. -ning, -ar, f. Fojning, 2) Fuge, Fælding. Fogde, -ar, m. -ate, (foraldet) Foged. Fogel, Fågel, -glar, m. Bugl. -be-akrifning, -ar, f. Bestrivelse over Fuglene. -bo, -n, n. Buglerede, Buglerejr R. -bur,-ar,m. Buglebur. -bar, n. Ruglebær. Prunus avium. -bossa, -or, f. Fuglebobse. -flygt, m. Sugleflugt. -fri, adj. fredlos. -fangare, a. pl. m. Suglefænger. -fange, n. Suglefangit. -hagel, s. pl. n. Spurvehagel. -hund, -ar, m. Fuglehund, Honsehund. -kung, m. Fuglekonge. Motacilla regulus; 2) den som vinder Drisen i et Stodesel-Nab. -kännare, s. pl. m. Bugle: kjender, Ornitolog. -lek, -ar, m. Bugleleg. -lim, n. Fuglelim. Foglalat, m. Sugleffrig. Fogelnat, a. pl. n. Fuglenet, Juglegarn. -pipa, -or, f. Loffepibe. -skjutning, -ar, f. Fuglestydning. -skräma, -or. f. Bugleifræmsel. -stång, -stänger, f. Fuglestang. -stek, m. Juglesteg.

-sang, m. Suglefang. -unge, -ar,

m. Jugleunge. -vag, m. resa fo-

gelvägen, gaa Bintervejen R. Kynde fig det hurtigste. –ärter, pl. Glatdælle. Orobus Vernus (Plante). –ärt, –er, f. Korsblomster, Korsturt R. Polygala Vulgaris; 2) Sandsarv, Kureblomst, R. Arenaria Serpyllifolia.

Foghyfvel, -flar, m. Ploghovl, Starreshovl.

Foglig, adi. fojelig. -lighet, f. Fojes ligheb.

Fogstryka, v. a. 3. (-stryker, -strök, -strukit) tilstryge-Eugerne.

Fola, -or, i bagl. Tal. for fora. Det ar icke hans folor. Det er iffe hans Oont. Fola, v. a. l. for fora, (bagl. T.) F.-bort, fjore bort, jage væt. Fola sig bort, paffe fig.

Fole, d. f. f. fale. Folk, s. pl. n. Folf. -brist, m. Folfemangel. -fatt, adj. folfelig, buman. -fattig, adj. lidet befolfet. -flyttning, -ar, f. Folfevandring. -hop, -ar, m, Folkehob. -ilsk, -ilsken, adj. olm, foltevond R. bidit. -lig. adi. folfelia: drf. Folklighet, f. Folklärare, s. pl. m. Bols lærer. -lös, adj. ubeboet. Folklöshet, f. Folfemangel. -minskning, f. Folfeformindstelfe. -mangd, -nummer, m. Kolfemænade. Folkrik, adj. folferig; drf. Folkrikhet, f. -rätt, m. Folferet. -saga, -or, f. Folfes fagn. -samling, -ar, f. Kolfefors famling. -seder, pl. Folfestif, Opdragelfe. -skook, -ar, m. Kolfehob. Folkskygg, adj. folfeity; brf. Folkskygghet, f. Folkslag, s. pl. m. = N. -skock, m. Folfemænade. -sägen, -sägn, m. Folfesagn. -vandring, -ar, $f = \Re$. -vett, n. 1) almindelig Menneiteforstand, 2) Folteitif, Opdragelse. -välde, -n, n. Folferegiering. - att, m. Folfestam: me. -okning, f. Folfeformerelfe.

Folka, v. a. 1. F.-upp fætte Stif vaa. F.-sig, folte fig R. forbebre fin Opforfel.

Fols, m. (Mineral) Asbest Asbestus fasciculatus.

Fora, -or, f. Las D., Asring, Las R. Forbonde, -bonder, m. 89: ringsmand.

Fora, v. a. d. f. f. Forsla.

Fordenskap (forældet) se Fordon.

Forderligen, adv. tjenftligft, uden Op: hold.

Fordersam f. Avndsom.

Fordne, -na, adj. fordums, forbenous

Fordom, fordomdags, adv. forbum, i Korbumsbage.

Fordon, s. pl. n. Rieretej, Riere: greje R. Boitur.

Fordra, D. f. f. fedra.

Fordran, &c. d. f. f. fodran.

Forlon, -er, f. Fragt, Foringspenge. Form, m. = R. 1) pl. -ar, Form til Stobning. 2) pl. -er, Form, Gfif: telfe. Formhall, -ar, f. Bernplade, hvori noget formes. Formbrade, hvori noget formes. -n. Formbræt. Formljus, s. pl. n. Formelys. Formpik, -ar, m. Formftof. -skurare, s. pl. m. Formifices rer.

Forma, v. c. 1. danne, give Form; brf. Formare, s. pl. m. Formning f. Forman , m. Riorer, en fom transpor. rer noget.

Formbräde, m. m. fl. s. Form.

Formera, v. a. 1. forme, danne. F. en penna, ffiære en Pen.

Formulär, n. Formular.

Fórdna, d. f. f. Fordne.

Forning, b. f. f. Ferslande.

Fornforskare, s. pl. m. Oldgransfer. Fornforskning, f. Oldgranffning. Fornhjelte, -ar, m. Oldtids Delt. Fornhäfder, pl. gamle Kronifer. -lemning, -ar, f. Levning fra Oldtiden, Antiquitet. -saga, -or, f. gammel Gagg. -sprak, n. Dibiprog. -sägn, -er, m. Didfagn. -sökare, d. f. f. Fornforskare. Forntid, Fornålder, m. Dibtid; brf. -åldrig, adi. ældgammel, antif. -alskare, s. ol. m. Didaranifer.

Fors, -ar, m. (3. Fors) \$66, 2) Stunt vaa Bolgerne. Forsa, v. a. i. fipbe med Deftighed, fosse.

Forsedel. -dlar, m. Fragtebrev.

Forska, v. a. 1. forife, grandife. Forskare, e. pl. m. Korifer, Gramffer, Forskning, f.

Forsla, v. c. 1. bringe rag Boan. transportere; drf. Forslande, n.

Fort. adv. fort. Fortbrings, v. c. 2. 2. (-bringar, -bragte, -bragt) bringe videre. Fortbringare, s. pl. m. Fortfara, v. n. 3. (-farer, -for, -farit) fortfare, blive ved; brf. Fortfarande, n.

Fortea, v. n. fortsættes, vedblive, aga fremat. Fortgang, m. Fortgang, Kremgang.

Forthjelpa, v. a. 2. 3. fremhjelpe, fremme. Forthjelpande, n. Frems hjelpen, Fremme.

Fortkomst, m. Fortgang, Fremgang.

Fortlöpa, d. f. f. Fortgå.

Fortplanta, v. a. 1. forplante; brf. Fortplantare, s. pl. m. Fortplantning, f.

Fortskaffa, v. a. I. fore frem: brf.

Fortskaffning. f.

Fortskicka, v. a. 1. sende videre. Fortskrida, v. s. 3. (-skrider, -skred, -skridit) (Fride videre eller fremad. Fortskynda, v. a. l. paaikonde; brf.

Fortskyndande, n. Paaftondelfe. Fortstryka, v. n. 3. (i Berg v.) ftræffe fig videre.

Fortsända, v. a. 2. 1. b. f. f. Fortskicka.

Fortsätta, v. s. 2. 2. (-sätter, -satte, -satt) fortiætte. Fortsättare, s. pl. m. Fottsättning, f. Fortfættelfe.

Fortvara, v. n. l. vedvare. Fortvarande, n. Bedvaren.

Forvagn. -ar, m. Fragtevogn.

Foss, adj. fræf.

Foster, s. pl. n. Foster, Fremtringese.

-barn, s. pl. n. Plejebarn. -broder, m. Fostbroder. -brödralag, n. Fostbrodrelag. -bygd, f. -jord, f. -land. n. Fobeland, Fodeegn. -dotter, -döttrar, f. Plejedatter. -fader, m. Plejesater. -foraldrar, pl. Plejes forældre. -moder, f. Plejemoder. -son, -söner, m. Plejeson.

Fostra, v. a. 1. opføde, opfostre Fostras, Fostra sig, voffe til, trivef. Fot, -fotfer, m. Sob. Fotfalla, falla till fota, falbe til Sode, give efter. Fotabjelle, n. Fodblad. Fotangel, -glar, n. = N. Fotbrist, m. Brift, den overste Del af Kodbladet. -bunke, -ar. m. Fodbaffen, Baffeballe. -brade, -n, n. Fodbræt. Fotfallen, adi. fom for Graghed ifte fan gaa. Fotfall, n. Fodfald. -gangare, -gangare, s. pl. m. Sodgianger. -jägare, s. pl. m. Fodjæger. -knol, -ar, m. Brift. -lag. n. Fodftoffe. Fotpall, og Fotapall, -ar, m. Fodifummel. Fotplanta, -or, f. Fodiaule. -pase, -ar, m. Fodpofe. -resa, -or, f. Fodrejfe. Fotspjern, n. noget, hvorimod man fpænder Foden, Fodfpænd R. -spår, s. pl. n. Fodipor. -steg, s. pl. n. Fobtrin, -stig, -ar, m. Fooffi. -stallning, f. Sodftpffe. -svett, m. gobs fred. -sala, -ar, f. Fodfaale. -sack. -ar, m. Strætlæder. -sack, -ar, m. Sodfæt. -tvagning, f. Fodvaffning. -vatten, n. Zodvand, Fodbad. -vrist, -er. m. Brift. -varmare, s. pl. m. Forfad under Fodderne.

Fota, v. a. 1. grunde. Frack, -ar, m. Livfjole. Fradga, Fragga, f. Frade, Cfum, Fradgas, Fraggas, v. d. Fradga sig, fraade, flumme. Fradgig, adj. fraadende stummende.

Frakt, -er, m. Fragt. -skepp, s. pl. n. Fragtifib. -vagn, -ar, m. Fragt: rogn. Frakta, v. a. 1. fragte. Fraktare, s. pl. m. En som fragter.

Fram, adv. (3. framm) frem, anda fram, ratt fram, rakt fram, lige frem, fram och tilbaka, frem og tilbage, veta fram och tilbaka, være flog. Framalstra, v. a. 1. frembringe.

Framaxel, -xlar, m. den forrefte At-

fel paa en Bogn.

Framben, s. pl. n. Forbeen, Frem: fod N.

Frambjuda, v. a. 3. frembpde.

Frambog, -ar, m. Forbov, Frems bog N.

Frambringa, v. a. 2. 2. frembringe. Frambryta, v. a. 3. (-bryter, -brüt, -brutit) frembrode.

Frambara, v. a. 3. frembære.

Framdel, -ar, m. den forrefte Del, For : Del.

Framdeles, adv. fiden, i Fremtiden, berefter.

Framdraga, v. a. 3. frembrage; brf. Framdrägt, m.

Framdrifva, v. a. 3. frembrire.

Framfara, v. n. 3. gaa frem raa en vis Maate, handle. Framfart, m.

Framfaren, adj. v. hedengangen, fors fvunden.

Framfjerding, -ar. $m. = \mathfrak{N}$.

Framfot, -fotter, m. Forfod, Frem s fod R.

Framfusig, adj. fremfusende; brf. Framfusighet, f. Bremfusenhed.

Framfard, m. (3. Frammfærdi) Frem: færd.

Framföda, v. a. 2. 1. føbe til Berben, føbe. Framfödande, n. Framfödning, f.

Framfor. præp. fremfor.

Framfora, v. a. 2. 1. fremføre, frem:

bære: brf. Framförande, n. Fremføren. Framförsel, b. f. f. Fortskaffning. Framfore, adj. foran, fortil, frem for. Framgent, adv. herefter, i Aremtiden. Framgifva, v. -a. 3. give frem. Framgang, m. Fremgang. Framgangen, adj. b. f. f. Framfa-Framhafva, v. a. 2. 1. fore frem. la: de tomme frem. Framhalt, adj. halt paa Korbenet. Framhjul, s. pl. n. Korbiul. Framharda. v. n. 1. vedblive, fremtus re; brf. Framhärdande, n. - härdelse, f. Framhardig, adj. redholdende; drf. Framhardighet, f. Bedholden: hed. Frami, adv. foran, fremme i. Framifran. adv. forfra. Framkalla, v. s. 1. fremfalde. Framkasta, v. a. 1. faste frem, frem: fætte. Frankomma, v. n. fremfomme. Frankomst. m. Romme. Anfomit. Framkalke, -ar, m. Fremfiælfe til en Glædevoan. Framkörande, n. Framkörsel, grem: fioren. Framlast, m. Laft, fom tonger for over: drf. Framlasta, v. a. 1. Framlefva, v. a. & n. 1. henleve. Jag framlesver &c. jeg forbliver. Framlemna, v. a. 1. levere frem. Framleta, v. a. I. fremføge. Framlida, v. a. 3. (-lider, -led, -lidit) forgaa, forlobe, rinde ben, do. Framliden, Framleden, adj. b. f. f. framfaren. Framlocka, v. a. 1. fremloffe. Framlysa, v. n. 2. 2. freminfe. Framlägga, v. a. 2. 1. fremlægge: erf. Framläggning, f. Framlopa, v. n. 2. forløbe, rinde hen. Framman, (3. framan) Frammanfor, Framtill, adv. foran, fortil. Framme, adv. fremme.

Framom, forbi, fremfor, fremom R. Frampa, vræv. foran bag, fortil, frem. vaa N. Framresa, f. Kremreife, Benreife. Framrusa . v. a. l. ftorte frem : brf. Framrusande, #. Framrycka. v. s. 2. 2. fremreffe. brf. Framryckande, n. Framräcka, v. a. 2. 2. fremræffe. Framräckning: f. Framsida, -or, f. Forfide, ben forre. fte Gibe. Framskaffa, v. a. 1. fremffaffe. Framskeppet, def. den forrefte Del af et Efib. Framskjuta, v. a. & n. 3. (-skjuter, -skot, -skjutit) fremrage, fremitode; brf. Framskjutande, n. Framsko, v. a. 2. 1. beflag Deftens Korfedder. Framsko, -r. m. Krem: ۱Ŧ٥. Framskrida, v. n. 3, (-skrider, -skred. -skridit) fremifride. Framskridande, n. Fremfriden. Framskymta, v. s. l. fremitvage. fremrage. Framspanna, v. a. 2. 1. ftræffe fra Framstam, -mar, m. Korftavn. Framstamma ,v. a. 1. Framstapla, frems stamme, v. ø. l. Framstammande. n. Framstaplande. n. Framsteg, s. pl. n. Fremfridt, Frems stea N. Framsticka, v. a. & n. 3. stiffe frem. Framstryka. v. n. 3. (-stryker, -strök, -strukit) ftrnge frem. Framstupa, adv. næfearus, hoveds ftupe D. Framstycke. -n, n. bet forrefte Stoffe af noaet. Framsta, v. n. 3. fremftag. Framstaende, adi. v. fremftagenbe, fremragende, Framstäende, n. Fremragen. Framstaf, m. Forstavn. Framställa, v. a. 2. 1. fremstille, Fram-

Fras, -er. m. Frase.

fillina. Framsate. -n. n. Koriæte. Framsatta, v. a. 2. 3. fremfætte. Fram-Battning, f. Fremfættelfe. Framsökn. v. a. 2. 2. fremfoge. Framt, Saframt, conj. faafremt, ber: Frantaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tazit) fremtage. Framtalig, adj. aabenhiertig; brf. Framtalighet, f. Framtand, -tander, f. Bortand, Frem: tand N. Framtass, -or, m. Forpote, D. Frem: lab R. Framte, v. a. 2. 1. fremvife, frem: Mille. Framtid, m. Fremtid. Framtida, adj. fremtide, fommende. Framtill, adj. fortil. Framtindra, v. n. 1. fremtindre. Framtitta, v. n. 1. titte frem. Framtrolla, v. a. 1. fremtrolle. Framtrada, v. s. 2. 1. fremtræbe. Framtradande, n. -trade, n. Frem: træben. Framtranga, v. n. 2. 1. fremtrænge. Framuti, d. s. s. frami. Framvagn, -ar, m. Forvogn, den for: refte Del af Bognen. Framvigt, m. Bægt forover. Framvigtig, adi. fom vejer forover; drf. Framvigtighet, f. Framvisa, v. a. 1. fremvife; drf. Framvisande, n. Framat, adv. fremad. Framanda, f. Forende, Fremende N. Frankrike, n, Frankrig. Franskband, Fransman, -sos, m. Bælikbind. Kranstmand. Fransoser, pl. Syphilis. Fransysk, adj. frant. Frannyska, f. 1) franft Fruentimmer. 2) det Franske [Sprog]. På Fransyka, paa Fransk. Frans, -ar, m. Fronfe.

Frasa, v. n. 1. fnittre, sprake R. Frat, n. Stade paa Toj af Orme el. Muns.

Fred, m. Freds Fredsbeslut, n. Fredssstutning. Fredsbrott, s. pl. n. Fredsbrud. -brytare, s. pl. m. Fredsbrude. -domare, s. pl. m. Fredsbruder. Fredfärdig, adj. fredfærf, fredssfrstörare, s. pl. m. Fredsforstörare, s. pl. m. Fredsforstörare, s. pl. m. Fredsforstörare, s. pl. m. Og

Fregatt, -er, m. Fregat. F-fågel, -glar, m. Fregatfugl. -skepp, s. pl. n. Fregatitio.

Fresta, v. a. 1. (3. freista) friste, forsøge. Fresta på, gjøre et Forsøg, forsøge. Det duger att fresta på, du kun forsøge; drf. -tande, n. krestarø, s. pl. m. Frister. Frestelse, -r, m. Fristeste. Räka i F.-, fomme i Frist. Inleda i F.-, lede i Kristelse.

Fria, v. n. 1. (Mosogot. fryon elste) fri, bejle til. Friare, s. pl. m. Frier, Matfriare, Madbejter. Friarlik, adi. lig en Frier.

Fri, adj. fri. Fria, v. a. 1. fri, befri Friboren, adj. fribaaren. Fribref, s. pl. n. 1) Fribrev, 2) Brev, som gaar frit. -bytare, s. pl. m. Fris botter. -byteri, n. Fribotteri.

Fridoma, v. a. 2. 1. frifjende. Frigifva, v. a. 3. frigive; drf. Frigifvande, n. -gifning, f.

girvande, n. -girung, f. Frigora, v. a. 2. 1. befri, give Brihed. Frigorelse, f. Befrielse. Frihamn, -ar, m Krihavn. Friherre,

-ar. m. Baron. -herrina, f. Baronesse; drf. Friherrlig, adj. Friherskap, n. -herresäte, n. Baroni. Frihet, -er, f. Bribeb. Frihetsanda, f. Frihedsaand. Frihagad, adj. bestemt, fict. Frikalla, v. a. Frihagad. 1. fritage, frifjende. Frikallelse, f. Britagelfe , Friffendelfe. Frikostig, adj. gavmild; drf. Frikostighet, f. Gavmildbed. Frikanna, v. a. 2. 1. frifjende; drf. -kannande, n. Frifjen: delfe. Frikopa, v. a. 1. frifjobe. Frilott, -ar, m. Frilod. Frilysa, v. a. 2. 2. erflære for fri; brf. -lysning, f. Frilata, v. a. 3., (uten imperfekt) frilade, frigire: drf. -latande, n. Frigivelje. Frilan, a. pl. m. Arilen. Frilosa . r. a. 2. 2. fri: Pjobe. Frimarknad, -er, m. Fris marfed. -murare, s. pl. m. Frimu: rer. -mandag, -ar, m. Frimantag, -mastare, e. pl. m. Frimeiter; brf. Frimasterskap, f. Frisedel, -dlar, m. Frifeddel. Friseglare, s. pl. m. 1) frit Gfib, 2) Gorover. -skott, s. pl. m. (I. Freifchufs), Friftub. -skytt, -ar, m. Friffptte. -språkare, s. pl. m. fom taler vel frit. Fristad, m. Brifted, Tuflugtofted. -stund. -er, m. Britime. Frisaga, v. a. 2 2. fritjende, frifinde. Fritalare, s. pl. m. fritalende Mand. Fritalig, adj. fritalende; drf. -talighet, f. Britalenheb. -timma, -r, f. Fritime. -tankare, s. pl. m. Krucker. -vecka, -or, f. Friuge. Frid, d. f. f. Fred. Frigga, f. Sudinden. Friggerocken,

def. Stjernen Drion. Frihult, -ar, m. (Soudtryt) Bribolt. Friliga, -ar, adv. rent ub, frit. (Bell-

mann). Frilla, -or, f. (3. Fridla) Brille. Frillobarn, s. pl. n. Glegfredbarn. Fris, m. Frise (i Bygningakonften).

Fris, n. Glage uldent Toj. Frisrock,

m. Fratte af Fris. Frinkolt, -ar, m. Barnefjole af samme Toj.

Frisel, m. Frieler (en med geber fors bunden Dudfngdom).

Frisk, adj. friff. Friskbly, n. Friskhard, m. Friskugn, -ar, m. (Bergv.) Berftherd. Berftovu.

Friska, v. a. l. 1) bestjære, give ny Stands; 2) (i Bergv.) ferste, rense. Friskning, f. Ferstning.

Frisks upp, v. e. forfriffe.

F.- upp, v. n. blive friffere, færtere (om Binteren).

Friskna, v. n. l. F .- till, vorde friff, fomme fig.

Frodas, v. d. 1. trives, være i god Stand, bringe Frugt; Frodig, adj. fom trives, voffer godt. F.-het, Frodlem, m. penis Lat. Frodväxt, -er, m. Plante som trives, voffer godt.

From, adj. from. Fromsint, adj. mild i Sindet, fagtmodig, af fromt Sinbelag.

Fronk, -ar, m. Byld paa Beftens Summer.

Frossa, Frossare, je Fråssa.

Frossa, Frossfeber, f. Roldfeber. Frossbrytning, -ar, f. Febergvening.

Frost, m. Frost. Frostbiten, Frosttagen, adj. forfrosfen. Frostdamm,
s. Frostga. -fjäril, -ar, m. Frostfalæne. Phalans brumata. Frostig,
adj. fuld af Fost, isfold. Frostknöl, -ar, m. Frostfunde, Frostfævelse. Frostländig, adj. udsat for
Frost, frostlændt N. Froströk,
m. Frostrog. Frostväder, n. Frost
vejr.

Fru, -ar, f. Frue. Frustuga, f. Frus

Frukost, -ar, m. Frofost. Frukostera, v. n. spife Frofost. Frukostering, f.

Frukt, -er, m. Brugt. Fruktbalja, f. Brugtbælg. -bergning, f. Brugtbeft.

Fruktbar, odi. — N. Fruktbärande, = N. Fruktfäste, -n, n. Frugt: bund. Receptaculum. Fruktgömme, -n, n. Frugtgjemme. Pericarp-Frukthandlare, s. pl. m. Arugthundler. Frukthinna, -or, f. Fretæffe. Frukthölsa, -or, f. gro: huus. Fruktlös, adj. frugteslos, unvttig; drf. -loshet, f. Frugtmangelska, -or, f. Frugtfone. Fraktsam, adj. frugtbar, 2) ræb; brf. Fruktsamhet, f. Fruktskida, -or, f. Frugtbælg. -trad. s. pl. n. Frugt: træ. -tradgård, Arngthave. Fruktamne , n. det Befruatende.

Frukta, v. a. 1. frygte. Fruktan, f. Frygt. Fruktansvärd, adj. frygtelig,

rædfom.

Fruktsam, adj. frygtfom; brf. Frukt-

Frukål, m. d. s. s. Fibler.

Fruen, r. n. 1. fremspringe, fremstromme.
orf. Frusande, n.

Frusta, v. n. 1. 1) pruste, 2) d. s. s.

Frusen, adj. froesen.

Fryle, m. Spergel D. Sforv, Linfond R. Spergula arvensis.

Fryntlig, adj. (E. freundlich) munter, glad, omgjængelig, venlig. Fryntlighet, f.

Frysa, v. n. 3. (fryser, frös, frusit, p. p. frusen) frose; brf. Frysning, f. Han har frusit fingrarne of sig. Hingerne ere frosne af ham. Frysa inne, indefrose; brf. Infrusen, adj. Infrysning, f.

Fraga, v. a. 1. sporge. Fragare, s. pl. m. Sporger. Fragning, f. Sporgen. Fragord, e. pl. n. Sporgemaal. Fragord, s. pl. n. Sporgemaaleord. punkt, m. Sporgemaal. -tecken. Spergemaalstiegn. Fragvis, adv. Spergemaalsvis. Fragvis, adv. Spergemaalsvis. Fragvis, adv. for ofte sporger, nyegjerrig; brf. Frag-

vishet, f. Fragoumne, n. Opgave. Fralatig, adj. (fieldent Ord) flagens de, flonfende, F.-het, f. Fran, præp. (3. fra), fra.

Frana, Franas, v. fjente Bebring, spore Tegn til Delbredelse; brf. Franad, f.

Frandomma, v. a. 2. 1. fradomme. Franculla, v. s. 3. falbe fra, afgaa, bo. Franfalle, s. Afgang, Dob.

Frankast, -ar, m. fragaa. Frankast, -ar, m. Den hojre Best ved

et Spand. Frånkänna, v. a. 2. 1. frafjende. Frånkännande. n.

Francycka, v. a. 2. 2. frarive.

Fransida, f. 1) Bagfite, Brangfite, 2) den boire Side.

Fråsila, v. a. 1. affie D., affile R. Frånskilja, v. a. 2. 1. frastille, affondre; brf. Frånskiljande, n. Frånskiljning,

f. Fcaitillelfe.
Franslita, v. n. 3. (-sliter, -slet, -slitit) fractive.

Franstyrka, v. d. 1. vanslægte. Franstyrka, v. a. 2. 3. fraraude.

Frantaga, v. s. 3. fratage. Frantag-

Franvarande, adj. franærente. Franvaro, Franvarelse, f. Franærelse.

Franvettig, adj. affintig. Fransa, f. Roldfeber, fe Frossa.

Frassa, v. n. 1. fraable. Frassande, n. Frasseri, n. Fraablen. Frassa-

re, e. pl. m. Fraadfer. Frasagn, m. (3. Frasogn) Gagn, Arafaan.

Fragd, m. (læs Fræjd) Rogte, Navn, Rv. Fragda, v. a. 1. bringe i Rv. Välfrägdad, som bar godt Rogte. Vanfrägdad, berogtet.

Fräken, m. (Plante), Equisetum Lat. Fräken, -knar, m. (J. Frekna), Fregne.

Fraknig, adj. fregnet. Frelsa, v. a. l. (3. frelsa) frelse. Fralsare, e. pl. m. (3. Freisari) Freiser. Fralsning, f. Freise, Bestrielse, Redning.

Fralse, adj. (3. frials) fri, fribaaren, fritagen for Glat, abelig.

frilagen for Glat, adelig. Frülse, n. 1) Glattefrihed, 2) adeligt

Godé.

Frülsebondo, m. Bonde pag en Adels: mands Gods, Forragter. Fralsebref, n. Frihedebrev. Fralseegendom, -ar, m. ffattefrit, adeligt Gods. Frälsegods. n. Frälschemman. n. d. f. Fraiseman, m. 1) Adelsmand, 2) fom ejer et adeligt Gods. Frulsemanna rätt, 1) en Adelsmands Forrettighed, Prærogativ, 2) Stat: tefrihet. Fralsequarn, -ar, m. pris viligeret Molle. Fralseranta, -or, f. Afgift til en Abelsmand. Fralseratt, m. Frälserattighet, -er, f. d. f. Frälsemannarätt. Frälsesäteri, -er, n. adeliat Gods. Fralsetorp, s. pl. n. fattefri Dlads. Fraiseutlagor, pl. Adelsmands Gfat. Fraiserman, m. Freifer.

Framja, v. s. 1. (3. fremia) fremme, Framjande, s. Riemme.

Framling, -ar, m. Fremmed, Udlæns bing.

Frammande, adi, fremmeb.

Frame, adj. comp. forrest (af To) fremre R.

Framst, adj. forreft, fornemft.

Fran, adj. ram, fram (om Lugt). Franhet, f.

Frande, -er, m. = R. Frandskap, f. Franka, -or, f. Franke, fvindelig Clægtsning.

Frasa, v. n. 2. 2. sufe, brufe, hviste, fræse R. drf. Frasa upp, brufe op, blive vred. Frasaing, f.

Frata, v. a. 2. 2. tære. Fratning, f. Fratande, n.

Fratmedel, s. pl. m. Wismiddel. Fratsten, m. Delvedessteen.

Fratsår, s. pl. n. om fig abende Saar.

Frö, -n, n. Fro, Sæbspire. Frödosa, -or, f. Frodage. Frödyfvel, -flar, m. scarabæns. Fröfyun, s. pl. n. Frofaste, -n, n. Frogstund. Frögumo, -n. Frogstund. Frögumo, -n. Frogstund. Frödasdlare, s. pl. m. Frohandlare, s. pl. m. Frohandlare, s. pl. m. Frohandlare, f. Frodesfe. -mjöl, n. Fromél. -redning, f. Befrugtning. -rum, n. Frofammer. -skida, -or, Frosfal. -ärr, n. og Frödga, n. Ar el. Ouloven i Træfrugter, hvor Blomstrethar siddet, Frugtvie.

From, From sig, ftyde i gro. Froming, f.

Frögd og Fröjd, m. (3. Frygd, Belsipft) Frob. Fröjdebetygelse, -r, f. Frodebevidnelse. Fröjdeld, -ar, m. Glædesild. Fröjdefull, adj. Frodessuld. Fröjderop, n. Frodesal, (Bibl.) de Galiges Bolig.

Frajda, v. c. l. frobe, glæbe. Frajdas, v. dep. Frajda sig, v. r. frobe, glæbe fig.

Fuks, -ar, m. Fuls; ibrod Deft. Fuksröd, ad. Fukssyansare, s. pl. m. Smigrer.

Fukt, m. Zugtighed. Fukta, v. a. & n. 1. fugte; drf. -ning, f. Befugtelse.

Fukter, pl. Runftgreb, Augter.

Ful, adj. hæblig, fing. Fulhet, f. Dæblighed, Stughed.

Full, adi. (3. fullr) (i bagi. Zale fuller) fulb. Till fullo, tilfulbe, gan; fe. Fullbolad, b. f. f. Fullsuten. Fullborda, v. a. l. fulboringe, fulbføre; opfylbe; brf. Fullbordan, f. i Tidens fullbordan, i Zidens fylbe.

Fulleligen, adj. fulbelig, ganite.

Fuller, adj. heel, ganffe. Fullfjädrad, adj. ganffe befjebret.

Fruktbar, odi. = N. Fruktbärande, = N. Fruktfäste, -n, n. Frugt: Fruktgombund. Recentaculum. me, -n, n. Frugtgiemme. Pericarp-Frukthandlare, s. pl. m. ium. Acuathundler. Frukthinna, -or, f. Aretæffe. Frukthölsa, -or, f. gro: buus. Fruktlös, adj. frugteslos, unpttig; orf. -loshet, f. Frugtmangelska, -or, f. Frugtfone. Fruktsam, adj. frugtbar, 2) ræd; brf. Fruktsamhet, f. Fruktskida, -or, f. Frugtbælg. -trad. s. pl. n. Frugt: . træ. -trädgård, Frugthave. Fruktamne - n. det Befrugtenbe. Frukta, v. a. 1. frogte. Fruktan, f.

rrukta, v. a. 1. frygte. Fruktan, f. Frygt. Fruktansvärd, adj. frygtelig, rædsom.

Fruktsam, adj. frugtsom; brf. Frukt-samhet.

Frukål, m. d. f. f. Fibler.

Frusa, r. n. 1. fremfrringe, fremftromme. drf. Frusande, n.

Frusta, v. n. 1. 1) pruste, 2) d. s. s. f. Frusa.

Frusen, adj. froefen.

Fryle, m. Spergel D. Sforv, Linfond R. Spergula arvensis.

Fryntlig, adj. (E. freundlich) munter, glad, omgjængelig, venlig. Fryntlighet, f.

Frysa, e. n. 3. (fryser, frös, frusit, p. p. frusen) fruse; drf. Frysning, f. Han har frusit fingrarne af sig. Hingerne ere frosne af ham. Frysa inne, indefruse; drf. Infrusen, adj. Infrysning, f.

Fråga, v. s. 1. (porge. Frågare, s. pl. m. Sporger. Frågning, f. Sporgen. Frågard, s. pl. n. Sporgemaale ord. -punkt, m. Sporgemaal. -tecken, m. Sporgemaalevit. Frågvis, sdr. Sporgemaalevit. Frågvis, sdr. ofte iporgemaalevit. Frågvis, sdj. fom ofte iporger, nyegjerrig; dr. Fråg-

vishet, f. Fragoamne, n. Opaave. Fralatig, adj. (fieldent Ord) flagen: de, flonfende, F .- het, f. Fran, præp. (3. fra), fra. Frana, Franas, v. fjente Bedring, fpore Tean til Belbredelfe; drf. Franad, f. Frandomma, v. a. 2. 1. frademme. Francalla, v. n. 3. falde fra, afgaa, do. Franfalle, n. Afgang, Dod. Fraga, v. s. & n. fragaa. Franhast, -ar, m. Den hojre Best ved et Spand. Frankanna. v. a. 2. 1. frafjente. Frankännande. n. Franrycka, v. a. 2. 2. frarive. Fransida, f. 1) Bagfite, Branafite. 2) den hoire Gide. Frasila, v. a. 1. affie D., affile R. Franskilja, v. a. 2. 1. fraffille, affondre: drf. Franskiljande, n. Franskiljning, f. Keanfillelfe. Franslita, v. n. 3. (-sliter, -slet, -slitit) frarive. Franslägtas, v. d. 1. vanflægte. Franstyrka, v. a. 2. 2. fraraade. Frantaga, v. a. 3. fratage. Frantagning, f. Fratagelfe. Franvarande, adj. franærente. Franvaro, Franvarelse, f. Acaværelfe. Franvettig, adj. affintig. Fråssa, f. Roldfeber, se Frossa. Frassa, v. n. 1. fraadse. Frassande. n. Franseri, n. Frandsen. Fransare, s. pl. m. Fraadier. Frasign, m. (3. Frasign) Sagn, Brafagn. Fragd, m. (læs Fræid) Rygte, Navn, Rv. Frägda, v. a. 1. bringe i Rv.

Välfrägdad, som har godt Rygte. Vanfrägdad, berygtet. Fräken, m. (Plante), Eqviseinm Lat. Fräken, -knar, m. (I. Frekna), Fregne. Fräknig, adj. fregnet.

Frelsa, v. a. i. (3. frelsa) frelse.

Fralsare, e. pl. m. (3. Freisari) Freiser. Fralsning, f. Freise, Befrielse, Redning.

Fralse, adj. (3. frials) fri, fribaaren, fritagen for Gfat, abelig.

Fralse, n. 1) Stattefrihed, 2) adeligt Gods.

Fralsebondo, m. Bonde paa en Adels: mands Gods, Forpagter. Frälsebref. s. Kribedsbrev. Fralseegendom, -ar, m. ffattefrit, adeligt Gods. Frälsegods, n. Frälschemman, n. d. f. Fralseman, m. 1) Adelemand, 2) som ejer et adeligt Gods. Fralsemanna ratt, 1) en Adelsmands Forrettighed, Prærogativ, 2) Gfattefrihet. Fralsequarn, -ar, m. pris viligeret Molle. Fralseranta, -or, f. Afgift til en Abelsmand. Fralserätt, m. Frälserättighet. -er. f. d. f. f. Frälsemannarätt. Frälsesäteri, -er, n. adeligt Gods. Fralsetorp, e. pl. n. fattefri Dlads. Fralseutlagor, pl. Abelsmands Gfat. Fralserman, m. Freifer.

Framja, v. s. l. (3. fremia) fremme. Framjande, a. Rremme.

Framling, -ar, m. Fremmed, Udlæn:

Frammande, adj. fremmed.

Framre, adj. comp. forrest (af To) fremre R.

Framst, adj. forrest, fornemft.

Fran, adj. ram, stram (om Lugt). Fränbet, f.

Frande, -er, m. = N. Frandskap, f. Fændikab, Glægtikab. Frandsamja, f. Frandeforligelfe. Frandsamjo spild, Franka, -or, f. Frænke, kvindelig Glægt:

nına. Frasa, v. n. 2. 2. fufe, brufe, hvible, fræse R. drf. Fräsa upp, bruse op, blive pred. Frasning, f.

Frata, v. a. 2. 2. tære. Fratning, f. Frätande, #.

Fratmedel, s. pl. m. Wismidbel. Fratsten, m. Belvebesfteen.

Frütsär, s. pl. n. om fig ædende Gaar.

Fro, -n, n. gre, Gabipire. Frodosa. -or, f. Frodagie. Frodyfvel, -flar, m. scaraboue. Frofjun, s. pl. n. Frofnug. Frofoder, n. Frobæger. Frofaste, -n, s. Frugtbund. Frogomme, -n. Fragjemme. Frohandlare, s. pl. m. Arohandler. -hinna, f. Frodæffe. -mjöl, n. Fromél. -redning, f. Befrugtning. -rum, n. Frofammer. —skida, —or, f. Frostat. -arr, n. og Frööga, n. Ar el. Dul oven i Træfrugter, hvor Blomstret har fiddet, Frugtoje.

Fröas, Fröa sig, finde i Fro. Fro-

ning, f. Frögd og Fröjd, m. (3. Frygd, Bel-(vit) grod. Frojdebetygelse, -r, f. Frydsbevidnelse. Fröjdeld, -ar, m. Glædesild. Fröjdefull, adj. Frødes fuld. Frojderop, n. Frnderaab. Frojdesal, (Bibl.) de Saliges Bolig.

Freida, v. c. l. frede, glæde. Frejdas, v. dep. Fröjda sig, v. r. ftp. de, glæde fig.

Fuks, -ar, m. Aufs; ildred Deft. Fuksröd, adj. Fukssvansare, s. pl. m. Smigrer.

Fukt, m. Zugtighed. Fukta, v. c. & n. 1. fugte; drf. -ning, f. Befug: telle.

Fukter, pl. Runftgreb, Fagter.

Ful, adj. hæslig, fing. Fulhet, f. Dæslighed, Stughed.

Full, adj. (3. fullr) (i dagl. Tale fuller) fuld. Till fullo, tilfulde, ganffe. Fullbolad, d. f. f. Fullsuten. Fullborda, v. a. 1. fuldbringe, fuld:

fore, opfylde; drf. Fullbordan, f. i Tidens fullbordan, i Tidens Tolde. Fulleligen, adj. fulbelig, ganffe.

Fuller, adj. heel, ganife. Fullfjädrad, adi. ganite befjedret.

Fullfölja, v. u. 2. 1. fülbfore, fortfætte. Fullsnögad, adi. ganffe bedæffet med Fullföljande, s. Fullföljelse, f. Kuld: forelie, Fortiættelie. Fullgiltig, adj. fuldgyldig; drf. -giltighet, f. Buldgpldigheb. Fullgod, adj. tilfulde god, faare god. Fullgangen, adj. fulbgaget. F .- foster, fuldbaaret Abster. Fullgöra, v. a. 2. 1. fuldbringe, op: folbe, fuldende; brf. -gorande, n. Auldbringelfe, Dyfyldelfe. Fullhaltig, adj. fuldlodig; def. -hal--tighet, f. Fullhet, f. Spide. Fullhofvad, adj. fuldbovet om Defte, bottenbond R. Fullhägad, adj. annske besluttet, bes ftémt. Fullkladda, v. a. 1. sætte Rlatter paa Paviret ober alt. Pullkoka, v. a. 1. gjennemtoge. Fullkomlig, edi. gulbfommen. Fullkomligen, adv. fuldfommen. Fullkomlighet, -er, f. Fuldfommenhed. Fullkomna, v. a. 1. gjøre fuldfommen, bringe til Buldkommenhed; drf. -komnande, n. Fullkomnelig, adj. istand til at blive fuldtommen, perfettibel; btf. -kemnelighet, f. Fullmagt, -er, f. 1) Fulbmagt, 2) Beftalling. Konglig F. Rongl. Bestal-Fullmogen, adj. fulbmoden. Fullmyndig, adj. fuldmyndig; brf. -myndighet, f. Fullmyndiga, v. a. 1. befuldmæatiae. Fullmala, v. a. 1. maje færdig. Fullmäne, 🖦 💳 R. Fullmaktig, adj. Subst. Sulbmergtig,

befuldmægtiget; drf. Fullmäktig-

Fullo, adv. till fullo, tilfulbe ganife,

Fullplottra, v. u. ng Fullplumpa, v.

a. 1. d. f. f. fullkladda, fulbflatte.

Fullpacka, v. s. l. patte fuld.

skap, 18.

Gne. Fullspäckad, edj. fulbivæftet. Fullsuten, adj. (om Retten) fulbtallia. 2) en Bonde fom bar et belt hemman. Fullsöfd. adi. fom har udfovet. Fulltalig, edj. fulbtallig: brf. F .het, f. Fulltrogen, adj. fuldtro, meget Ero. Fulltyga, v. a. 1. tilfulde bevife. Fulltvgande. #. Fullvigtig, adi. fuldvæatia: brf. -vigtighet, f. Fullviss, adj. ganffe vis, tilforladelig; drf. -vishet. t. Fullvuxen. Fullväxt. adi. v. fuldvoffen. Fullända, v. a. 1. fuidende. Fulslag, n. Reglebyld, bolden Flinger. Fulsar, e. pl. m. gammelt Saar. Lat. ulous. Fumla, v. n. 1. famle, tvamfe R. brf. -lande, n. Fund. komma underfund med näget. tomme efter, fomme under Bejr med noget. Funder, pl. Rneb, Runftgreb. Fundera, v. n. F. på, eftertænte, pon= se paa. Fundera ut, udtænte, ude finde. Fundering, f. Ponsen. Fundersam adj. eftertænffom. Funt, -ar, m. Dobefont. Furir, -er, m. en Surer. Furste, -ar, m. Avrite; brf. Furstendome, -n, s. Furstelig, adj. Furstinna, -or, f. Furu, n. og Furutrad, e. pl. n. gus rn R., For D., Pinus sylvestris, Furuskog, m. = N., Forreitov D. Furufnatten, m. Egern D., 3 forn M. Pusel, m. flet Tobaf. Fusk, n. Aufferi. Fuska, v. a. 1. Fuskare, s. pl. m. Futtig, adj. lumpen; brf. Futtighot, f.

Fux, -ar, in. m. fl. fe fuks. Fylke, -n, n. = \Re . Fylkeskonung, -ar. m. Auffetonge. Fylla, v. c. 2. 1. (3. fylla) folde. Fyllan, i fyllan, í Suldstab, i Suls la N. Fylibult, Fylibytta, Fylipuppa, -er, f. Fyllhund, -ar, m. Druffenbolt, Anldebund. Fylie, n. Zuldmaane. Fylleri, s. Folderi. Fyllest, adv. foldeft. Fyllig, adj. foldig; drf. -het, f. Syldiahed. Fyllkalk, m. Foldefait. Fyllnad, f. Udfpldning, Suplement, Fyllnadsod, m. en Erstatningseb. -ord, s. pl. n. Suldeord. Fyllning, f. Foldning, 2) Folding. Fynd, n. Fund, Hittegods. Fyndling, -ar, m. hittebarn. Fyndig, f. op: findfom, Plogtig, 2) i Bjergv. rig; drf. -dighet, f. Fyr, i fyr, på fyren, i Zirspring, i Gallov. Fyr, -ar, m, Kør, Bagtild. Fyrbâll, -ar, m. Brandpil. Fyrbâk, -ar, m. Aprtagrn. -botare, s. pl. m. Zorbeder. Fyr, n. Spas, Spog, hafva fyr med nagon, drive Spas med en. Fyra, v. s. 1. fore; drf. -ning, f. Avrina. Fyra, (Talord) fire. Fyrahanda, adj. fireflags. -pundig, adj. firepundig. -punding, -ar, m. Firepunder. Fyratal, n. Bire, Taltegnet 4. Fyraarig, adj. fireaarig. Fyrbenig, adj. -bladig, adj. firbladet. Fyrdubbel, adj. firdobbelt. Fyrdubbla, v. e. 1. fordoble fire Bange, Fyrdubbling, f. Fyrfaldig, adi. firefoldig, firedobbelt. Fyrabend, m. = N. Fyratio. Portio, Forti, (Talord) firti,

forgetove. Fyrationdo, Förtiondo, firtiende, fprgetovende. Fyrfota, -or, f. Firben, Firfissel. Fyrfota, Fyrfotad, adj. firbenet, fire føddet. Fyrhugga, v. a. 3. (-hugger, -hogg, -huggit), hugge i Zirfant. hugning, f. Fyrhörnig, adi. firfantet. Fyrhörning, -ar, m. Firfant. Fyring, m. et gyr. 2) Spring. Fyrk, -ar, m. en liden Benge, font nu iffe præges. Doit, Rvit R. Fyrkant, -er, m. Firtant. Fyrkan-tig, adj. firtantet. Fyrklufven, adj. firflovet. Fyrkula, -or, f. 3ldfugle. Fyrmanning, -ar, m. Firhanned (Bot.) Fyrmorsare, s. pl. m. Zormorfer. Fyrpanna, -or, f. Byrpande. Fyrgvinnad, adi. firhunneb (Bot.) Fyrsidig, adj. firefidet. Fyrsitsig, adj. (2. Bierfigig) fir: lædig. Fyrskuren, adi. firstaaren, firtantet. Fyrskaftad, adj. firifjæftet. Fyrsprang, n. Firspring, Gallop. Fyrspand, Fyrspannig, adj. firfrændt. Fyrstafvig, adj. firstavelies. Fyrstruken, adi. firstroget. Fyrtradig, adj. firtraabet. Fyrtunna. -or, f. Sprtonde. Fyrverkare, s. pl. m. Sprbærter. Fyrvingad, adi. firvinget. Fyrvaldig, adj. (Bot.) Tetradynamia. Fyrvapling, -ar, m. Airflover. Fafang, adj. unpttig, forfængelig, fec. fæng R. Fåfangt prat, Gludder, Fafangt, adv. forgiæves. Fafanga, f. Unpttighed, Forfængelighed, Fäfanglig, adj. forfængelig. Få= fänglighet, f, Forfængelighed. Fågel, &c. je Fogel &c. Fakunnig, adj. faatondig, taabelig, upidende; drf. Fåkunnighet, f.

Fåla, v. n. l. fole, følle. Fåle, -ar, m. Fole, Føl. Fålunge, -ar, m. = R. Fåll, -er, m. Fold.

Fålla, v. a. 1. folde; drf. Fålling, f. Foldning.

Fälla, -or, f. (3. Fald) Fold, Judshegning, til Areature, Ero, Grinsner R. Fälla. v. a. 1. fætte i Fold; def. Fällning, f.

Fallbank, -ar, m. Glagbænf.

Fane, -ar, m. Taabe.

Fång, s. pl. n. (3. Fang), Fingst, Erhvervelse. 2) Fivnsuld, Fang N. s. s. f. Er. F. ho, et Fing Do. 3) Forfangenhed hos Deste. Laga fang, retmæssig Besidbelse. Visa sit fang, bevise sin Ret. Der är intet till fångs, der er intet at sange.

Fånga, v. a. 1. (3. fanga) funge. Fångande, n. Tagen til Kange; def. Fångare, s. pl. m. Taga til fånga.

Fånge, -ar, m. Junge. Fången, adi.
v. = R. Fångenskap, f. Jungensfab. Fångesgård, m. Fånghus, n. Jungehus. Fångesman, m. Hemmelsmand. Fånghal, s. pl. n. Jungehus. -jern, s. pl. m. (Jugt) Jungiern, hvorimod man lader Bildtet løbe. -lina, -r, f. Jungeline. -vaktare, s. pl. m. Jungevogter.

Fanig, adj. taabelig, tosset; brf. Fa-nighet, f.

Faordig, adj. som ifte taler meget; brf. Faordighet, f.

Får, s. pl. m. Jaar D., Sau R.
-afvel, m. Zaareavl. -bete, n. Sau:
bejte R., Haareavl. -bete, n. Sau:
bejte R., Haareavl. -bete, n. Sau:
bejte R., Hoven af et flagtet Jaar.
2) Sfjeldbord paa Studenterne i
Upfaka. -gräs, n. Saugraß R.
festuca ovina Lat. -gärd, n. Haa:
resti, Skæferi, Saufjoß R. -herde, -ar, m. (Färaherde Bibl.) Kaa:
rehyde. -hjord, -ar, m. Flates

hjord. -hufvud, n. Faarehoved.
-hund, -ar, m. Faarehund. -hus,
(Kärahus, Bibl.) Faarehund, Gau;
fjøß N. -klippare s. pl. m. en
fom flipper Faar; drf. -klipping, f.
Kärakläder, pl. Haareflovder. Kärkoppor, pl. Haareflovder. Kärkoppor, pl. Haareflovder. Kärkoppor, pl. Haareflovder. Kärkoppor, pl. Haareflovder. -kött, n.
Faarefjød. -lär, s. pl. n. Haaregar, pl. Eng. Nelliferod, Ropatte
O., Geum rivale. -skabb, m. Stab
paa Haar. -skinn, s. pl. n. Haareffind. -skots, m. Haareflot.
-skotsel, m. Haareuld. -stek, m.
Haarefeg. -svingel, d. f. f. Kärgräs. -ull, f. Faareuld.

Fåra, -or, f. käre, Får, -er, m. Bure. Fåra, v. a. 1. fure. Fårad, färig, adj. furet, vontet.

Fâtalig, adj. fom taler lidet; brf. Fâtalighet, f.

Fåvisk, adj. taabelig. Fåviska, f. Laabelighed; tala i fåvisko, vaafe, fnaffe over Ag.

Fåvälde, n. Oligarfi. Fä, -n, n. fæ, 2) Gods, Ejendom. Fäskie adi. fæjik: dri. käskie-

Fa, -n, n. Fx, 2) Godd, Ejendom. Fäaktig, adj. fxist; brf. Fäaktig, hot, f. Kuisted. Fäbod, -nr, f. Sætter. - dynga, f. Wod, Fægled: ning. -fluga, -or, f. Hestestue, Rvægsbider, Hippobosca. -gård, -nr, m. Rvægsbider, Hippobosca. -gård, -nr, m. Fx: hvrde. Fälad, -er, m. Fxied, Alemindingsbejte N. Fänad, m. Fx, Rvæg. Fätjus, -var, m. Rvægstvo; drf. -tjusnad, m. Rvægstvoert. Fävett, n. (lant) for Folkvett, Desteforstand. Fäväg, m. Fægang, Devertrev.

Fäder, pl. af Fader, Fædre.
Fäderne, n. (3. Federni), fædrene
Side, 2) Fædreneard. Brås på
fädernet, flægte paa fin Kader. Fädernesarf, s. pl. n. Fædreneard.
Fädernesland, n. Kædreneland. Fädernespräk, n. Modersmaal.

Fägen, adj. (mindre brug.) glad, for: hirpet.

Fagna, (læs fænana) v. a. 1. alæte, forneje, 2) berærte gobt. Fägnad, m. Blate, Fornejelfe, 2) god Dlod: tagelse. Fägnadsbetygelse, -r, f. Arpesbeviencife. Farnesam. adi. alce: belig, glæbende, 2) gjæftfri.

Fägre, (bos Almuen) favrere, fagrere. Fagring, f. Cfjonhed.

Fakta, v. n. 1. (3. fikta) fegte. F .efter, fræbe efter. F. med Handerna, gjøre mange Bebarter. Faktande, n. Regten. Faktning, -ar, f. Segtning. Fakture, z. pl. m. Regter. Faktarstrek, n. Jegterfneb, Binter, Fäkthandske, -ar, m. Fegtehandife. -konst. f.= n. -mastare, s. pl. m. Seg: temester. -varia, -or, f. Floret, 2) Fegtefaarde.

Fal. (i b. T.) for Fard Rard. Falas. v. d. I. fortes. Falnubb. Falanubba, liden Rejfepibe, Onadde R. Falsup, -ar, m. Reifedram.

Falad, fe unter Fa. Fäll, -ar, m. (3. Fell) Dud, Sfint. Fällberedare, s. pl. m. Felbereder.

Falla, -or, f. Rælde, Guare.

Fälla, v. a. 2. 1. (3. fella) fælde, 2) i Remi, nedilaa, lade fonte til Bunde. Fällande, n. Fällning, f. Falibom, -mar, m. Glagbom. -bord, s. pl. m. Alaffebord. -bro, -ar, og m. Fallbrygga, -or, f. Raldbro, Eræf: bro. -galler, s. pl. n. Faldgitter. 2) Biffr paa en Dielm. -knif, -var, m. Foldefniv. -lucka, -or, f. Bulds luge. -skifva, -or, f. Bordfloj, Bordflaf. -skog, m. Erwer, som bor fældes. -stol, -ar, m. Feltstol. Fälle, n. Stovhugft.

Falp, m. Pinds.

Falt. -n. n. fri aaben Mart. 2) Felt. Fältbagare, s. pl. m. Feltbager. -jägare, s. pl. m. Beltjæger. -kika-

re, s. pl. m. Feltfilfert. -kista. -or, f. Feltapotet. -kittel, -tlar, m. Feltfjetel. -lofnad, m. Feltliv. -lakare, s. pl. m. Felilæge. -lar . ka, -or, f. Martiærfe, Alauda arvensis. -rop, s. pl. n. Feltraab. -sippa, -or, f. Eng, Robjælte, Anemone pratensis, Linné. -skans, -ar. m. Reltifanfe. Fälttygmastare, s. pl. m. Relttoimefter. -sparf, -var, m. Martipuro, Fringilla montana. Felttag, s. pl. r. Belttog. Feltvabel, -blar, m. Rommandeersergeant. Faltvadd, f. Martifore R. Scabiosa columbaria.

Fänad, fe under Fa.

Fänge, n. Jangft.

Fänga, r. n. l. fænge. Fänghål, s. pl. n. Frenghul. - krut, n. Fringfrud. -panna, -or, f. Fangrande. -pannelock, n. Bandedæffel.

Fängelse, n. Bongfel. Fängslig, adj. fangen, fængelet.

Fängta, v. n. 1. (mindre brug.) meb Utaalmodiahed ftrabe efter; hige. Fännika, -or, f. (forwidet) = R. et Rompagni Goldater.

Fanta, -or, f. liden Dige. Fard, m. Færd. Fardas, Färdas, v. d. 1. (3. færdast) færbet. Färde. indekl. Hvad är här å färde, Hvad er her paa Færde. Gå, fara sina färde, gaa, fare fin Raab, gaa fin Bej. Färdnubb, d. f. f. Falnubb, fe under Fäl.

Färg, -or, & -er. f. Firve. Färgblandning, f. = R. -brade, -n n. Farvebræt. -kittel, -tlar, m. og -kyp. -ar, m. Farvefjedel, Zarvefip. -konst, /. Farvefunst, –kopp, –ar, m. Zar: vefruffe. -korn, n. Karveforn. Färgkrype, n. -kulla, -or, f. Farver Ramille, Anthemiz tincloria. –lä– da, -or, f. Farvefasse. -madra, f. Artve Mysite, Asperula tinctoria. -mossa, f. Farvemos. -prof. a. pl.

n. Karbeprove. -rifvare, s. pl. m. Farperiver. -spade, -ar, m. = N. -spel, m. Farvefvil. -stoff, -er, n. Farveftof. -tra, n. Farvetra. -amne. -n. n. Aarpeftof. Färga, v. a. I. farve. F- ifrån sig. farve af, smitte af. Färgad, adj. v. farvet. Färgare, e. pl. m. Farper. Färgargesäll, -er, m. Farver: fvend. Färgeri, -er, n. garveri. Färgerska, -or, f. garvetone. Färgig, adi. Fargning, f. Farvning. Färja, -or, f. Bærge. Färjebat, -ar, m. Færgebaad. Färjekarl, -ar, m. Særgefarl. -man, -manner & man, n. Kargemand. -penningar, pl. Kargelon. Färjestad, m. -ställe, -n, Acraested. Färja öfver, v. a. 1. fætte over med Færge. Färs. m. Karfe. Farsing, -ar, m. Bjerfing (Bitt). Färsk, adj. ferit; drf. Färskhet, f. Färskol, n. npbrygget Ol. Färska, f. d. f. f. friska. Fässing, -ar, m. Dalmmadras, Dalm: done. Fast el. Fasta, f. Glibstaug. Fasta, v. a. l. fæfte; brf. Fastande, n. F. kop, afflutte Rjeb. F. med ed, befræfte med Ed. Faste, -n, n. Fæste, 2) Stjernehim: mel, Firmament. Få faste på, faa fat, 2) blive vaer, opbage. Fasteband, s. pl. n. Softebaand (i Braningefunften). -gafva, -or, f. Fæ: ftegave til en Ricrefte. -hjon, pl. forlovede Folf. Fästman, m. Fæfte: mand, Rierefte. Fastmo, -r, f. Frfeme, Rierefte. Fastepenning, m. Sæfterenge. -qvinna, -or, f. trolovet Rvinde. Fästing, -ar, m. Dusffue. Fastning, -ar, f. Fæstning, 2) For:

lovelie. Fästningsarbete, -n, n.

Fæstningsarbeide. −fångo, −ar, m. Llave paa en Fæstning. −gåsva,

-or, f. b. f. f. Fastegafva. -ring, -ar, m. Trolovelfebring. -vall, -ar, m. Fæfiningevold. Fastom, i fastom, (jurid.) under Erolopelfe. Fätjufnad, se under Fä. Föda, f. gode. Fodgeni, n. (l. Fodfjeni) Rarings: Föda, v. a. 2. 1. fote. F- fram, fode til Berden. F- af sig, frem: bringe. F- upp, opfode. F- pa nytt, gjenføde. Födelse, f. Sedfel. Nya födelsen, Bienfotelfen. Fodelsedag, -ar, m. Rodfeledag Geburtedag. -ort, m. Robestad Bodestavn. - stund, m. Fod--feleftund. -ar. a. pl. n. Rotfels= aar. Födkrok, m. Næringevei. Födoamne, b. f. f. Födamne. Födsel, m. Rødsel. Födslodag, b. f. f. Födelsedag. Födslodel, -ar. m. og Födslolem, -mar, m. Lat. genitalia. -marke, -n, n. Aodflæt D. -pina, Födselsvända, -verk, Sedfeldreer. Födamne, -n. n. Kobemiddel. Foga, adj. & adv. foje, liden, ringe. Foga akta, ringeagte. Falla till foga, falde til Fode, frpbe til Ror-Fögderi, -er, n. Kogderi. Fol, s. pl. m. Fölunge, -ar, m. Fol, Fole. Folstind, adj. drægtig, foltung, foldiger R. Fölsto, n. Folhoppe, Folmær N. Fola, v. n. 1. fole, faste et Fol; drf. Fölning, f. Följa, v. a. & a. 2. 1. (3. fylgia) folge. Foljas åt, folges ad, ledfage hinanden. De hafva följts at hela vägen, de fulgtes ad den hele Bej. Följaktig, adj. som folger, ledsager. Följakteligen, adv. følgelig. Följande, adj. folgende.

Följd, -er, m. Bolge (T. Folge). i eletill följd af, i Folge, paa Grund af. Följe, n. Folgeskab (T. Gefolge), 2) hat. Göra F. gjøre Folge, i eller till följe af, i Folge paa Grund af. Ha i följe med sig, have i Folge med sig, 2) drage til Folge, have en vis Folge.

Följeslagare, s. pl. m. Ledfager. Följeslagarinna, -or, f. Ledfagerinde. Föll, (imperf. af Falla) faldt.

Fölning, Folsto, fe under Fol.

Fonster, s. pl. n. (Lat. Fenestra) Rindu. Fönsterafgist, m. Bindus: -beslag, s. pl. n. Binduebe: ffat. flag. -bly, n. Binduebly. -bage, -ar, m. Binduebue. -galler, n. Bindusgitter. -glas, n. Bintueglas. -glugg. -ar. m. Bindusglug N. Bindusaabning D. -hake, -ar, m. Bindusfrog. -karm, -ar, m. Binduskarm. -kors, n. Rrndeport i et Bindu. -lucka, -or, f. Linduesifod: de D., Bindustem R. -luft, -er, m. Bindusgabning. -post, -er, m. Binduspoft. -ruta, -or, f. Bindus. -skarm, -ar, m. Bindu: ffjærm, Sjalufi, Papirramme. -spin-del, -dlar, m. Binduseddertop D., Bindustingel R.

For, præp. & adv. for. For det att, fordi. For detta, forhenværende,

i ett för allt, i Alt.

Fora, v. a. 2. 1. fore. Forning, f. Foring. Forare, s. pl. m. Forer, 2)
Rurer, Underofficer.

Förafskeda, v. a. 1. afstedige 2) afgjøre f. Et. som förafskedadt är,

fom afgjort er.

Förakta, v. a. 1. foragte; brf. Föraktande, n. -aktare, s. pl. m. Foragter. Föraktfull, adj. fom fortjener Foraktlig, adj. Föraktligen, adv. foragtelig; brf. Föraktlighet, f.

Föranleda, v. a. 2. 1. foranledige; brf. Föranledning, f.

Föranläta, v. a. 3. (-låter, -lat, -låtit) foranledige. Föranläten, p. p. foranlediget.

Föranstalta, v. a. 1. fordnitalte; brf. Föranstaltande, n. Föranstaltning, f. Föranstaltare, s. pl. m.

Förarbeta, v. a. 1. forarbeide; brf. Förarbetning, f.

Förare, fe under Fora.

Förarga, v. a. l. forarge, 2) ærgre. Förarga sig, Förargas, ærgre fig. Förargelse, -er, forargelse 2) Ærgesse. gesse. Förarglig, adj. forargelig. 2) ærgersig; drf. -arglighet, f.

Förband, s. pl. n. Forbindning. Förbanna, v. a. 1. forbande. Förbannadt, adv. forbandet. Förbannande, n. Förbannelse, -r, f. Forbandelse.

bandelse.

Förbarma sig, v. r. 1. forbarme fig. Förbarmande n. Forbarmelfe. Förbarmare, s. pl. m. Forbarmer.

Förbehall, s. pl. n. Forbehold, Betingelse, Bilfor. Förbehalla, v. a. 3. (-haller, -höll, -hallit) forbeholbe. Förbehallen, Förbehallam, adj. forbeholben, tilbageholben. Förbehallamhet, f. Forbeholbenhed, Lilbageholbenhed.

Förbemält, Förbenämd, adj. forbes meldt.

Förbereda, v. a. 2. 1. forberebe. -beredelse, -r, f. = R., 2) Forerin: dring.

Förberg, s. pl, m. Forbjerg. Förberörd, adj. forbemeldt. Förbi, præp. & adv. forbi. Förbida, v. s. 1. oppebie.

Förbifart, m. = N.

Förbigå, v. a. 3. forbigaa, tilfibelætte; brf. Förbigående, n., i F. ady. i Korbigaaente. –gången, p. p. forbigangen. fig En forbunden; brf. Förbindelse,

-r, f. = R. 2) Forbintlighedsgielb

vaa Grund af modtagne Tjenefter.

Förbindlig, adj. forbindtlig, hoffia:

orf. -bindlighet, f. Förbindning,

Förbistra, v. a. 1. forpirre. Förbist-

-ar, Forbinding. Förbiresa, f. Forbireife.

ring, f. Forvirring. Förbistrad, p. . forbiftret, forvendt, flem. Förbittra, b. a. l. forbittre. Förbittrad, adj. v. forbittret. -bittring, f. Forbittrelle. Förbjuda, v. a. 3. forbybe. -biudan-Förblanda, v. e. 1. forblande: brf. Förblandning, f. Förblive, v. n. 3. forblive. -blifvande, n. Bedbliven; 2) Opholo paa et Sted. Förblinda, v. e. 1. forblinde. Förblindelse, f. Forblindelfe. Förblommera, v. a. 1. forblomme, gjos re utvbelig. Förblommerad, p. for: blommet; orf. -blommering, f. Förbluffa, v. a. 1. forbloffe. Förblanda, v. e. 1. forblinde. Förblöda sig, v. r. forbløde sig. Förborga, v. a. l. (T. verbergen) fliule, dolge. Förborgad, fljult, dulgt; drf. Förborgadt, adv. -dorgande, n. Förbrinna, v. n. 3. opbrændes. Förbruka, v. e. 1. forbruge. -brukare, s. pl. m. En som forbruger. -brukning, f. Forbrugning. Forbrylla, v. a. 1. forvirre, forvilde. Förbryllad, p. p. forvirret. -bryllelse, f. Forvirring. Förbryta, v. a. 3. (-bryter, -brot. brutit) forbrude. -brytare, s. pl. m. Forbroder. -brytelse, -r, f. Forbrydelse. -bryterska, -or, f. Forbrober fe. Förbräka, v. a. 1. fonderbryde, tnufe; drf. -brakning, f.

Förbränna, f. d. f. f. Fördrospar. Förbranna, v. a. 2. 1. opbrænde; brf. -bränning, f. Förbrödra sig, v. r. 1. note forene fia. -brodring, f. broderlin Sore: nina. Forbad, s. pl. n. forberedende Gende: bud, Forbud. 2) Forvarfel, Forbud. Forbud, s. pl. n. Forbud, Befaling. hvorved noaet forbydes. Förbulta, v. a. 1. forstaget, morban: fet. Förbund, s. pl. n. Forbund. Förbundsens ark, Pagtens M. Forbundsbrytare, s. pl. m. Forbundsbryder. Forbygel, -glar, m. Bruftrem. Forbygga, v. a. 2. 1. forbugge, 2) bugge om et Stib; brf. -byggning, f. Förbyggnad, m. et Stibs Ombyg: ning. Forbyta, v. a. 3. forbytte. F- sig, forbedre fig: brf. -bvining. f. Förbåd, b. f. f. Forbud. Förbära sig, v. r. 3. stade sig ved at bære over fine Rræfter, forløfte fig. Förbättra, v. s. 1. forbebre. -battring, -ar, f. Forbebring. Förbögel, -glar, m, Bruftrem. Förbön, -er, f. Forbøn. Fordans, m. den ferfte Dans, eller ben forreste Plads i en dandsende Rad. Fördansa sig, v. r. 1. fortanse fig. Fördel, -ar, m. Rordel. F- i bo. for: lods af Boet. Fördelaktig, adj. forbelagtig; drf. -aktighet, f. Fördela, v. a. 1. fotdele; drf. Fördelande, n. Fördeling, f. Fordeling. Fordenskull, Konj. berfor bebaarfag. Förderf, n. Forbern. Fördersva, v. a. 1. forderve; drf. Förderfvande, n. og -derfvelse, f. Förderfvare, s. pl. m. gorberver. Forderflig, adj. fortervelig; brf. -derflighet, f. Fördevind, m. Fordevind.

Fördjefind, adi. Fördjefindt, adv. bjævlediænöt.

Fördigra, v. a. 1. forftørre. -digring, fi Forstørrelse.

Fördjupa, v. a. 1. fordøbe. -djupning, -ar, f. Fordøbning.

Fördold, p. p. dulgt, ffjult (af fördölja).

Fördem, -ar, m. Fordem. Fördemsfri, adj. fordemsfri. Fördemsfull, adj. fordemsfulb.

Fördrag, s. pl. n. Forlig, Pagt. 2)

Laalmodiabed. Overbæreise.

Fördraga, v. a. 3. forbrage, tagle. Fördraguam, adj. overbærende, taglig. -samhet, f. Overbærenhed, Folfomheb.

Fördrifva, v. a. 3. forbrive; brf. drifvande, n. Fördrifning, f.

Fördrista sig, v. r. 1. forbrifte fig; drf. -dristande, n.

Fordroppar, pl. Fordraaber.

Fördrumma sig, v. r. 1. (i Bjergv.) svlittes.

Fördränka, v. c. 2. 3. brufne.

Fordroja, v. a. 2. 1. forfinte.

Fordubbla, v. a. 1. fordoble; orf.-dubb-

Fördunkla, v. a. 1. forbuntle; brf.
-dunklande, s. Fördunkling, f.
Fördämma, v. a. 2. 1. bæmme for.

Fördämma, v. e. 2. 1. bæmme for, tildæmme. –dämning, -ar, f. Dæmning.

Fördarf &c. je Förderf, &c.

Fordölja, v. a. 2. 1. fordvige; brf. -döljande, n.

Fördömma, v. a. b. 1. forbomme. Fördömmelse, f. = R. Fördömlig, adi. forbommelia: brf. -lighet. f.

adj. fordommelia; brf. -lighet, f. Fore, prap. & adj. for, fore. Fram-fore, foran, fortil. Nedanfore, nesbenfor. Nedfore, nerab, utfor R. Ofvanfore, ovenfor. Uppfore, opah, overfor.

Förebeiljare, s. pl. m. Taldmand. Förebild, -ur, m. Forbillede, Monster, Forebilda, v. a. 1. forebilde; brf. -bildning, f. Forebildning.

Förebomma, v. a. 1. luffe med Glaa; brf. -bomning. f.

Forebringa, v. a. 3. forebringe.

Förebrå, v. a. 2. 1. bebrejbe, foretas fle; drf. Förebråelse, -r. f.

Förebud b. f. f. Förebåd.

Förebygga, v. a. 2. 1. forebygge; brf.
-byggande, n.

Förebäd, s. pl. n. Forbub, Forvarfel.
Förebäda, v. a. 1. varsle, bebube.
Förebära, v. a. 3. foregive. -bärande, n. Foregivenbe.

Föredraga, v. a. 3. (-drager, -drag, -dragit) forebrage, 2) foretræfte. -dragning, -ar, f. Horebrag. Föredragningssätt, n. Raade at forebrage paa.

Forefalla, v. n. 3. (-faller, -foll, -fallit) forefalbe.

Förefinnas, v. d. 8. forefindes. Förefintlig, adf. fom forefindes.

Föregifva, v. a. 3. (-giver, -gaf, -gifvit) foregive; brf. -gifvande, n. Föregifven, p. p.

Föregå, v. s. & n. 3. (-går, -gick, -gått) foregaa. Föregångare, s. pl. m. Forgjænger, Formand.

Forehafva, v. a. 2. 3. (-hafver, -ha-de, -haft) have for, have i Sinde.

2) foretage f. Er. förehafva ett mål, foretage en Sag. -hafvande, n. Horehavende.

Forehugun, f. indf. (minbre brugel.)
foregagende Overveielse.

Förehålla, v. a. 3. (-håller, -höll, -hållit) föreholde. -hållande, n, Foreholdelie.

Förokalla, v. s. 1. fremfalde; falde frem, forefalde. drf. -kallands, n.j Förokasta, v. s. 1. forefaste.

Förekomma, v. a, & a. 8. fore: fomme.

Firelysa, v. a. 2. B. (fig): lofe fore, foregaa meb Effembel.

-lagt) forelægge, 2) bestemme; drf.

-läggning, f. og -läggande, n. Föreläsa, v. a. 2. 2. forelæfe. Forelasare, s. pl. m. Forelæfer; drf. -läsning, -ar, f. Förelöpa, v. n. 2. & 3. lobe foran, 2) foregaa, ike, hænde. -löpare, s. pl. m. Forlober. Foremal, s. pl. n. Gjenftand. Foren, m. . def. Forftavnen. Förena, n. a. 1. forene; brf. Förening. -ar. f. Förenkla, v. a. 1. gjøre enfelt, for: fimple; brf. Förenkling, f. Förenlig, $adj. = \Re$. Förenlighet, f.Förenamd, adj. forbemeldt. Foresats, -er, Forfat, 2) Forfatning. Förese, v. a. 3. (-ser, -sag, -sett) forudiee. Föresjunga, v. a. 3. (-sjunger, -sjöng, -sjungit) foresynge. Föreskjuta, v. a. 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) finde fore, 2) forfinde, forftræffe, gipre Forffud. Föresko, v. a. 2. 1. forfødde Stove Föreskrift, -er, f. Forffrift, Forholde: Föreskrifva, v. a. 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit) forestrive, anordne, bestemme. Föreskara, v. a. 3. ffjære for; drf. -skärare, s. pl. m. -skärarknif, -var, m. Koriffærerfniv. Föreslä, v. a. 3. (-slär, -slog, -slagit) forestaa. Förespel, s., pl. m. Forspil. Föresprak, s. pl. n Forord, Fortale, 2) Forbøn. -språkare, s. pl. m. Talsmand. Förespråkarinna, -or, f. Förespä, v. a. 2. 1. forudfige, spaa. -späende, n. Förespänna, v. a. 2, 1, spænde for. Forestafva, v. a. 1. forestape. -stafning, f.

Fär Förestå, v. a. & n. 3. (-står, -stod, -statt) forestad. -ståndare, s. pl. m. Forstander. -stånderska, -or, f. Forftanderffe. -stånderskap, n. KorstandersFab. Föreställa, v. a. 2. 1. forestille. -ställning, -ar, f. Koreftilling. Föreställare, s. pl. m. Forstilling paa en Ranonlavet. Föresyn, n. Effempel, Monfter. Föresäga, v. a. 2. 1. (-säger, -sade, -sagt) forefige, 2) forudfige. Föresätta, v. a. 2. 2. forefætte. Foretag, e. pl. n. Foretagende, Kore: tag N. Företaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit) foretage. -tagande, n. Fore= tagende. Företal, s pl. m. Kortale. Förete, v. a. 2. 1. forevise, lade se; drf. -teende, n. Företräda, v. a. 2. 1. være næst foran i Tiden, foregaa, 2) forvalte, 3) træde i en Andens Plads, og forrette hans Arbeide, 4) v. n. træde frem. Företrädare, s. pl. m. Formand. Foreträdarinna, -or, f. Företrade, -n, n. Audiens, 2) Fortrin. Företrädesrätt, Fortringret. -trädestvist. Ranastrid. Forevetande, n. Korevidende.

Forevetta, v. n. være af en vis Beffaffenhed, forbundet med viele Omstændigheder, f. Ef. Ehuru dermed må forevetta, hvorledes Gagen end fan forholde fig; drf. -vettande n. Föréviga, v. c. I forevige. -évigande, n. Forevigelfe. Förevita, v. a. 1. forekaste, bebreide.

-vitelse, -r, f. Bebreidelfe. Förevanda, v. a. 2. 1. foregive. -vandning, -ar, f. Forevending, Paas ffud.

Förfall, n. Forfald. Laga förfall, lovligt Forfald, 2) Forfald. Raka i förfall, forfalde. Förfallelös, Förfallolös, adj. uben lovligt Aorfald, forfaldslos. Förfallen, adj. v. forsfalden. Förfallodag, m. Förfallotid, m. Forfalbedag, Forfaldstid.

Förfalla, v. n. 3. (-faller, -föll, -fallit) forfalbe.

Förfalna, v. n. 1. falme, viene.

Förfalska, v. a. 1. forfalske; drf.
-falskare, s. pl. m. -falskning, f.
-falskningsbrott, s. pl. n. Falsk.

Förfara, v. a. 3. (-farer, -for, -farit) erfare, 2) ved Sfjødesløshed forode, 3) v. n. gua frem paa en vis Maade; def. -farande, n. Fremgangsmaade. Förfaren, adj. porfaren, erfaren.

Författa, v. a. 1. forfatte. Författare, s. pl. m. Forfatter. -fattarinna, -or, f Forfatterinde. -fattande, n. Forfattelse. -fattaing, -ar, f. Forfatning, 2) Anordning, Forordning.

Förfela, v. a. 1. forfejle. -felande, n. Forfejlen.

Förfina, v. a. 1. forfine; brf. -fining, f. Forfinelfe.

Förflugen, adj. forflojen, ubetænffom.
-flugenhet, f.

Förfluten, p. p. henrunden.

Förflyga, v. n. l. (-flyger, -flög, -flygit) flyve bort; brf. -flygning, f.

Förflygtiga, v. a. 1. (Remi) giere flygtig, oplose i Damp. -flygtigande, n.

Förflyta, v. n. 3. (-flyter, -flöt, -flutit) flyde bort, gaa hen, gaa forbi, forløbe.

Förflytta, v. a. n. forfintte.

Fürfoga sig. v. r. 1. forføje fig.

Forfordra, v. a. 1. (mindre brugl.)
befordre.

Förfota, v. a. 1. forfødde.

Förfriska, v. a. l. = N. -friskning, -ar, f. Forfristelse, Forfristning.

Förfrysa, v. n. 3. (-fryser, -fros, -frusit) fruse bort, forfruse. F-

sig, forfrose fig. Förfrusen, p. p. forfrossen.

Förfräga sig, v. t. 1. foresporge fig. Förfrägan, f. og -frägning, -ar, f. Roresporgiel.

Forfuska, v. a. l. = N. -fuskning, f. = N.

Förfang, n. Forfang, Afbræf, Stade. Förfader, pl. (3. Forfedr) Forfæder.

Förfakta, v. a. 1. forfegte. -faktande, n. Forfegtelfe. -faktare, s. pl. m. Forfegter, 2) Forffæmper.

Förfara, v. a. 1. forfærbe, forftræffe; brf. -fårelse, f. Förfarlig, adj. förfarligen, adv. forfærbelig, ræbs fom.

Förfärdiga, v. a. 1. givre færdig, forfærdige. -färdigande, n. Forfærdigelfe. -färdigare, e. pl. m. En fom forfærdiger.

Förfölja, a. a. 2. 2. forfølge. Förföljande, n. Horfølgen; brf. Förföljare, s. pl. m. og -följelse, -r, f. Förföljelseanda, Horfølgelfeaand.

Fürföra, v. a. 2. 1. forfore. F. sig på, forgribe sig pas, begas Boldsombed mod. Förförunde, n. og Fürförelse, -r, f. Forforelse. -förare, s. pt. m. Horforer.

Förfördela, v. a. 1. forurette. Förfördelande, n. Forurettelfe.

Förgaddring el. Förgattring, -ar, f. Rappel. Slä F. flaa Rappel, Reveli.

Förgapa sig på, v. r. l. forgabe sig i. -gapning, f.

Förgåt, impf. af Förgåta. Förgifning, se under Förgisva.

Förgift, n. Forgift.

Förgifta, v. a. 1. forgifte. -giftande, n. Forgiftelse. -giftare, s. pl. m. En som forgifter. Förgiftig, adj. forgiftig, giftig, F- het, f.

Fergifva, v. a. 3. forgive. -gifning, f. Forgivelse.

Förglasa, v. a. 1. i Remien: forglas: fe; drf. -glasning. f.

Forgless, v., e. I. fortunde, -glesning, f. Fortynbelfe.

Förglömma, v. a. 2. 1. forglemme.

Förgripa sig, v. r. 3, (-griper, -grep, -gripit) forgribe fig. -gripolse, f. Forgribelfe. Forgriplig, adj. ære: rorig, beffjemmenbe.

Förgrund, m. Forgrund.

Förgrymma sig, v. r. 1. blive meget pred, opbringes. Förgrymmande, n. Forbittrelfe.

Förgråta, v. a. 3. (-gråter, -grät, -gratit) hengræbe. Förgraten, adj. v. forarædt.

. Förguda, v. a. I. forgude. -gudning, f. Forgudelfe.

Forgylla, e. a. 2. 1. forgulde. -gyllare, s. pl. m. Forquider; drf. -gyll-

Forgå, v. n. (-går, -gick, -gatt) forgaa. Forga sig, forfe fig, feile, begaa Fejl. Förgas, v. d. forgaa, gaa til Grunde. Forgangen, p. p. Forgangs - jungfru, -r, f. Brudepige. Förgår, (l. forrgaar), i Förgår, adv. t Forgaars. Forgars, adi. forgaars.

Förgård, -ar, m. Korgaarb. Förgäfves, adv. (3. forgéfins) for:

giæves. Förgängelse, f. Forgjængelighed. För-

ganglig, adi. forgiængelig. ganglighet, f. Forgiængelighed.

Forgata, v. c. 3. [læs forjeta] (forgater, förgat, förgatit, förgaten, p. p.) forglemme. Forgatande, n. Forglemmelfe. Forgaten, adj. v. glemit, forglemmende, ftythug: fen D. Förgätenhet, f. Glemfomhed. Forgut mig ej, (Plante) For: glemmigej, Rjærminde. Myosetis palustris.

Förgöra, v. a. 2. 1. (-görer, -gjorde, . - zjort) forgiore, 2) ombringe; drf.

-göring, f.

Förhala, v. a. 1. forhale. -halande. n. Korbalina.

Forhand , m. Forhaand (i Rortipil) i Förhand, i Korvejen. Förhånd, Förhånden, adr. forhaanden.

Forhasta, v. a. 1. overile, hafte med. F. sig. forhaste sia. Forhastande. n. Korhaftelfe.

Förhatad, adi. forhact. Förbatlig. adi. forhabt. Förhatligen, adv. Förhatlighet, f.

Forherrliga, v. a. 1. forherlige. brf. -herrligande, n.

Förhetsa sig, v. r. l, tage fig oct hedt, blive meget vred, opfare.

Förhexa, v. a. 1. forbefie, forgjøre, Förhexad, forhefiet; drf. Förhexning, f.

Förhjelpa, v. a. forhjælre.

Förhinder, s. pl. n. Sinter. hindra, v. a. 1. forhindre,

Förhoppas, v. d. 1. ferhande. -hoppning, -ar, f. Forhaabning.

Forhud, m. Forhud, (Præputium). Förhugga, v. a. 3. (-hugger, -högg, -huggit) forhugge. -huggning, -ar, f. Forhugning.

Forhus, e. pl. n. Indgangen til en Bogning, Forgaard.

Forhuttla, v. a. l. forhutle,

Förhyda, v. a. 2. 1. forhube. -hydning, f. Forhubning.

Forhyra, v. s. 2. 1. forhore. -hyrning, f.

Förhälla. v. a. & r. 3. (-håller. -holl, -hallit) forholde. Forhallande, -n, n. Borhold. -hallning, f. Borholdelfe, 2) (i node Cammenfatu). Rorhold f. Ef. Förhållnings-order, Korboldsordre. Fürhällnings-regel. Forholdsregel.

Förhada, v. a. 1. forhame, bespotte. Förhafva sig, v. r. l. blive opermodia.

Förhäng, -en, n. Fürhängsel, -slen. n. Forbæng.

Förbärda, v. a. 1. (3. forberda) for hærde. Förhärdelse f. = N.

Forharja, v. a. 1. plynbre. bærie: orf. -harjare, s. pl. m. -harjning, -ar. f.

Förhärliga, d. s. f. Förherrliga.

Főrhaxa, b. f. f. Főrhexa.

Förhöja, v. a. 2. 1. forhøje. -höj-

ning, -ar, f. Forhvielfe.

Förhölja, v. s. 2. 1. tilhylle, tildæfte. Förhör, s. pl. n. Forher. Förhöra, v. a. 2. 1, forhore. -harande, u. Förjaga, v. a. 1. forjage, fordrire.

-jagande, n. og Förjagning, f. For: iaaelfe.

Förifra sig, v. r. l. Förifras, v. d. 1. Bli forifrad, gaa for vidt i fin 3prighed, foripre fig. Förifran. f. Overilelfe, Forivrelfe.

Förkalka, v. a. 1. forfalfe. Förkalkning, $f_* = \Re$.

Forkast, z. pl. n. Forfaft (i Regle:

el. Terningspil).

Förkasta, v. a. l. forfaste. -kastande, n. og Förkastelse, f. Forfatel: Forkastlig, adj. forfaffelig. Förkastning, f. (i Kortspil) Bortkaftning af Rort til fin Gtade.

Förklara, v. a. l. forflare, 2) erflære. Förklaring, -ar, f. Forflaring, 2) Ertlæring, 3) [i Bibl.] Forfla:

relfe.

Förklena, v. a. 1. forringe, formind: ite, forfleine. Förklenare, s. pl. m. Bagvaffer. -klonande, n. og Förklening, f. Förklenlig, adj. Förklenligt, adv. bestjæmmende, ærere: rig.

Förklippa sig, v. r. 4 2. 2. forklippe . Aa.

Förkläda, v. a. 2: 1. forflæde. Förkladning, f. Forflædning.

Förkläde, -n, n. (i dagi, Tal. Förkla) Forflæde,

Forknappa, v. a. 1. forminffe, forrin:

ae indifrænte. Förknapning , f. Bormindifelje.

Förknippa, v. e. l. fammenfuvite, neje forbince. Förknippelse, f. Rorbindelje.

Förkofra sig, (læf forfaavra) v. r. 1. giore Fremifridt, tage til. Förkofran, f. Förkofring, f. Rremitriben, Orfomit.

Förkolna, (l. forfacina) v. n. 1. fortulles, blive til Rul, finttes.

Förkomma, v. a. 3. forfomme, blive

Förkorta, v. e. l. forforte; brf. -kortning, -ar, f. Forfortelfe.

Förkrossa, v. a. l. fuufe; drf. -krossning, f. Condertnuening.

Forkränka, v. a. 2. A. forfrænte, frænfe.

Förkunna, v. a. 1. forfynde; brf. -kunnande, n, Forfondelfe. Förkunnare, s. pl. m. Forfonder.

Förkyla, v. a. 2. 1. forfjele. -kylning, -ar, f. Forfjolelfe.

Färkännedom, m. Forfunditab. Förkärlek, m. Forfiærlighed.

lo kattra, v. e. l. (T. verfegern) forfjettre; brf. -kattring, f. Forfiettrina.

Förköp, n. Forfjøb, gå i förköp, gaa i Forfjeb,

Förköpa sig, v. r. 2. 2. forfjebe sig, Förköra, v. a. 2. 1. forfjøre.

Förladdning, -ar, f. Ferladning. Förlag, s. pl. n. Forlag, 2) Oplag,

Abrraed.

Förlama, v. g. 1. gjøre lam; drf, -lamming, f.

Förlastn, v. a. l. forlade, lade for flærft.

Förleda, v. a. 2. 1. farlede. -ledande, n. Forledelfe. Forledare, s. pl. m. Forfører.

Förleden, adj. v. forleden, forgangen. Förlegad, adi. forligget, gammel,

Förlida, v. n. 3. forløbe, rinde hen (om Tiden). Forliden, p. p. forleden. Forlig, adj. f. vind. Bor, gunftig

Förlika, v. a. & r. 2. 1. forlige. Förlikas, v. d. forliges; brf. -likning. -ar, f. Forlig. Förliknings - ratt. Forligelfescommisfion.

Förlikna. v. a. 1. forligne. -liknande, n. og Förliknelse, f. Borlignina.

Förlisa, v. a. 2. 3. forlise ved Sfib: brud, 2) v. n. forlife, lide Gfib: brud. -lisning, -ar, f. Forlisning, Gfibbrud.

Förlita sig, v. r. 1. på, forlade sig paa, sætte Lid paa. Förlitan, f. og -litande, n. Tillib, Stolen paa.

Förljudas, v. impere. foripte, figet, Det förljudes att, bet rpgtes. figes at.

Förljufva. v. a. l. gjore behagelig, forføde.

Förlöf, n. Forlov, Tilladelse.

Förlofva, v. a. 1. forlove, 2) give Forlov, 8) (i Bibl.) forjætte, love, tilfige f. Eff. det forlofvade landet, det foriettede Land. Förlofning, -ar, f. Forlovelfe.

Förlopp, n. Forleb.

Förlora, v. a. l. tabe, mifte. Förlorad, forloren. Förloradt, adv.

Förlossa, v. a. l. forlose; orf. -lossning, -ar, f. Forlosning. Forlossare s. pl. m. Forisfer, Freifer, 2) Sodfelehfelper. Forlossnings - konsten, Bodfeldbidenffaben.

Förlast, –er. m. Forlis, Lab. För– lustig, adj. berevet, fom har tabt. Förlusta, v. a. & r. 1. forlofte; drf. -lustande, n. bg -lustelse, -r, f. Korlvstelfe.

Förlutera, v. a. 1. tilfitte.

Förlyfta sig, v. r. 2. Z. forlofte fig; drf. -löftning, f. Forlat, m. Borhæng.

Förläta, v. a. 3. (-låter, -lät, -lätit)

(3. forlata) forlade, tilgipe.

Förlatelse, f. Korladelfe. Förlatlig. adj. tilgivelig; brf. -latlighet, f. Forlagen, adj. forlegen; brf. -lagen-

het, f. Forlegenhed.

Förlägga, v. e. l. forlægge, 2) i Das vefunften tage Aflægger af, 3) giendrive, 4) forityte, forftræffe med, forivne (i Sandel); brf. -laggande, s. og Förläggning, f. Förläggare, s. pl. m. Foriægger, 2) Aflægger. Förläggarknif, -var, m. Korffice: rertnip. -sked, -ar, m. og -slef, -var, m. Potasofe, Guppeifed.

Förlana, v. a. 1. & 2. 2. forlene; drf. -laning, -ar, f. Forlening.

Förlänga, z. a. 2. I. forlænde. -längning, f. Forlængelfe.

Förläsa sig, v. r. 2. 2. forlæfe fia, 2) læfe fejl. Forlast, p. p. forlæft. Forlat, imprf. af forlåta.

Förlöjliga, v. a. 1. gjore latterlig.

Förlöpa, v. a. & n. 2. & 3. (-löper, -lopp el. -lopte, -lupit el. -lopt, -lupen) forlobe; drf. -lopning, f.

Förlösa, v. a. 2. 2. forløfe; drf. -lösning, f. Forloening.

Formak, s. pl. n. Forgemaf, Forværelfe. Förman, -man, m. Kormand, Korstan: der, Foresat. Formanskap, n. Tilftanden at rære Forman.

Formana, v. a. 1. formane. Formanare, s. #l. m. Formaner. +maning. -ar, f. Formaning.

Förmast, -er, m. Formaft, Formast. Förmasta, v. a. l. forivne med Mast, brf. -mastning, f.

Förmedelst, prop. formeselft.

Formedla, v. a. 1. mægle, bilægge. 2) (förmedla et hemman) forminds fe Afgifterne til en Baard ved ny Styldsætning; drf. -medling, f.

Förmena, v. a. 1. & 2. 2. (3. fyrirmuna) formene, forbyde, negte. For-

ment, adj. formeent.

Förmer, (för mer) vigtigere, betybeligere, anseligere.

Förmera, v. a. 1. formere forege; brf. Förmering, f. Formerelfe.

Förmiddag, -ar, m. Bormiddag. Förmildra, v. a. 1. formilde. -mil-

dring, f. Formildelse. Förminska, v. a. l. formindste; drf. -minskning, f. Formindstelse.

Förmeda, v. a. 1. formobe. Förmodan, f. Formodning.

Förmodlig, adj. Förmodligen, adv. formodentlia.

Formon, betre Forman.

Förmultna, v. n. 1. formuldne, hens imuldre; drf. -multning, f.

Formur, -ar, m. gormur.

Förmycken, adj. Förmycket, adv. formegen, formeget.

Förmyndare, s. pl. m. Kormunder. Förmyndarkammare, m. Overformunderi. -räkning, -ar, f. Kormunderregnstab. Förmynderskap, n. Kormunderskap, n.

Forma, v. a. 2. 1. formaa.

Förmåga, f. Formue, Evne, Kraft, Magt. I förmågo el. förmåga af,

i Rraft af, ifolge.

Forman, -er, m. Fortrin, Forbel, Forrettighet. Formans-ratt, m. Forrettighed. Pormans-ratt, m. Formanlig, edj. forbelagtig; drf. -manlighet, f. Forbelagtighed.

Förmäla, v. a. 2. 2. formelte, ommelbe, omtale, 2) formelbe, tilfjenbegive. F. en helsning, formelbe en Hiljen. Förmälan, f.

Formaln, v. a. 2. 1. (T. vermahlen) formæle, gifte; brf. -malning, f. Kormæling.

Förmärka, v. a. 2. 3. formærte, mær: fe til, fomme efter.

Formars, -ar, m. Boffemærs-

Förmäta sig, v. r. 2. 2. formaste fig. Förmäten, adj. Förmätet, adv. fors mastelig; brf. -matonhet, f. Formas felighed, Formastelse.

Fürmögen, adj. som har Kraft til, er i Stand til, (Franst capable), 2) formuende, velhavende, bemidlet. -mogenhet, -er, f. Evne, Kraft, 2) Formue Gods, Mitter.

Förmörka, r. a. l. formorfe. -mörkelse, -r, f. Formorfelse.

Fornagia, v. a. 1. fornagie. -nagling, -ar, f. Fornagling.

Förnamn, e. pl. n. Fornavn.

Förnedra, v. a. 1. fornedre. -nedring, f. Fornedreife. Förnedrings-stånd, a. Fornedreifesstand.

Förneka, v. a. 1. fornægte. Förnekare, s. pl. m. Fornægter. -nekande, n. og Förnekelse, f. Fornægtelse,

Förnimma, v. a. 3. (förnimmer; -namm, pl. -nummo; -nummit) förnemme; brf. -nimmande, a.

Förnuft, n. Fornuft. Förnuftig, adj. fornuftig. Förnufts-slut, s. pl. n. Fornuftig. Förnufts-slut, s. pl. n. Fornuftstutning, Gyllogiemus. Förnufts-lära, f. Förnuftscre, Logif. Förnuftstridig, adj. fornuftfridig.

Förnumstig, adi. Förnumstighet, f. (fpogende) for Förnuftig, Förnuft. Förnya, v. a. l. fornve; brf. -nyan-do, n. og -nyelse, f. Gornvelfe.

Förnum, adj. fornem. Förnumhet, f. Hornemhed. Förnumligast, adv. fornemmit. Förnumst, adj. fornemft. Förnur, Förnur, adv. alt for nær,

for nær. Förnärma, v. a. 1. fornærme. -närmande, n. Hornærmelle.

Forneden, indekl. forneden; brf. -nodenhet, -er, f. Fornedenhed..

Förnöja, v. a. 2. 1. fornöje. Förnöjande, n. Holdeksfreelse. Förnöjelno, -r. f. Kornöjele. Förnöjd,
adi. v. fornöjet. Förnöjlig, Förnöjsam, adi. fornöjelig, behagelig, 2) for-

nojelia, noifom, tilfrebs: brf. -nojsamhet, f. Kornojelighed, Noisoms hed, Tilftedshed.

Fornota, v. a. 2. 2. forbruge, opflibe. 2) tilbringe, fordrive (om Tiden). Lat. conterere tempus: drf. Fornotande. n.

Förolyckas, v. d. 1. forulpffes. Förolyckande, n. Forulpften ..

Förolämpa, v. a. 1. forulempe, for: nærme, forurette; brf. Forolampande, n. og -lämpning, -ar, f. Kor: nærmelfe, Forurettelfe.

Forord, n. Forord, forub gjort Betingelfe, 2) Forbon, Anbefaling. Förorda, v. a. 1. forbeholde fig, bes

Förordna, v. a. 1. forordne; brf. -ordnande, n. Forordnen. Förordning, -ar, f. Forordning.

Fororlofva, v. a. I. give Orlov; brf. -orlofning, f. Orlov. Förorsaka, (3. förorsaka) v. a. 1.

foragriage; brf. -oreakande, n. For: aarfaaelle.

Fororatta, v. a. l. forurette. -orattande. n. Forurettelfe.

Förpakta, v. a. 1. forpagte. Förpaktare, s. pl. m. Forpagter. -paktning, f. Forpagtning.

Forpanta, v. a. l. vantiætte. Forpantare, s. pl. m. Vantfætter. -pantning, f. Dantiættelfe.

Forpassa, v. a. 1. forinne meb Pafe, 2) vasle bort (i Rortivil: et Gril. fom funde vindes). -passning, f. Fürpesta, v. a. I. forpefte.

Förpickad, adj. v. pa, (af det mindre brugl. Förpicka sig), begiærlig ef: ter, forhippen paa.

`Förpligta, v. s. 1. forpligte. Förpligtelse, -r, f. Forpligtelse.

Förplumpa sig, v. r. l. forplumre fig, giore dumme Streger.

Förpläga, v. a. l. forpleje. -plägning, f. Forpleining.

Förpost, er, m. Forpost.

Förpuffa, v. n. 1. (i Remien) forpuffe. -puffning, -ar, f. Forpuining.

Förpala, v. a. 1. forræle, intilutte med Pale, befafte med Pale; brf. -pålning, -ar, f.

Forquackla, v. a. I. forfrafle.

Forqvicka, v. a. 1. oplose med Rvit: felv; drf. -qvickning, f.

Forqvafva, v. a. 2. 1. fvæle, 2) dem:

pe; drf. -qvafning, f. Rvæler. Förr, adv. for, ju for dess hellere, io for des heller.

Förre, Förra, adj. forrig, (ten førfte af Lo, f. Et. forra Delen, forite Deel, 2) hin, f. Ef. den forre, den senare, hin, denne, förrig, adi, fors ria.

Förrida, v. a. 3. (-rider, -red, -ridit) forride, fordærve ved at ride for ftærft. Förridare, s. pl. m.

Aprrider.

Förringa, a. d. v. alt for ringe.

Förringa, v. a. I. forr nge. Förringande, n. Forringelie.

Förrinna, v. n. 3. (-rinner, -rann, -runnit). Blodet förrann honom, han forblødde fig. -rinnande, n.

Forrostas, v. d. 1. forrufte, fordærs ves of Ruft. -rostning, f. Forruft: nina.

Förruttna, v. n. 1. forraadne; brf. -ruttnande, n. og Förrattnelse, f. Korraadnelfe.

Forrycka, v. a. 2. 3. forryffe, 2) for. pride, forstræfte, om Lemmer, -ryckning, -ar, f. Forroffelie, 2) Forpridning, Forftræfning.

Förryckt, adj. forroft, affindig.

Förrymma, v. n. 2. 1. undrige, rom:

Förråd, s. pl. n. Kørraad (modfat Efterrad, Efterraad).

Förråd, -er, n. (T. Borrath) Forraab.

Förråda, v. e. 2. 1. forraade. För-

rädere, s. pl. m. Forræder. Förräderi, -er, n. Forræderi. Förräderska, -or, f. Forræderste. Förrädisk, adj. forræderst.

Förräkna sig, v. r. 1. forregne fig; brf. -räkning, f. Forregning. Förrän, konj. (3. fyrren) ferend.

Förrän, konj. (3. fyrren) forend. Förränka, v. a. 1. forrride, forstræffe (et Lem); drf. -sträkning, f.

Förrätt, -er, m. Forret (som sættes paa Bordet fer en hovedret).

Förratta, v. a. 1. forrette; brf. -rattande, n. Gjærningen, at forrette. Förrattning, -ar, f. Forretning.

Forsagd, adj. (I. verzagt) forfagt.
-sagdhet, f. Forfagthed.

Försaka, v. c. 1. forlage, frafige fig; trf. F-sakunde, n. og F-sakelse, f. Egen försakelse, Selvfornægtelfe.

Forsalta, v. v. 1. giore alt for falt; drf. -saltning, f.

Församla, v. s. 1. forfamle. -samlande, n. Gjerningen at forfamle. Församling, -ar, f. Forfamling, 2) Menighed, Sogn, Kute.

Forsats, -er, m. Forfætning.

Fö.se, v. s. (-ser, -såg, -sett) forsinne. Förse sig, v. r. 1) på, forsiee fig (om frugtiommelige Kvinder), 2) forse fig, fejle. Förseende, n. Gjærningen at foripne, Forbning, 2) Forseelse. Förseelse, -r, f. Forsieelse.

Försegla, v. a. 1. forfegle. -segling, -ar, f. Borfegling.

Forsele, -ar, m. Forsele til Defter, Boptræerne.

Försigtig, adj. forfiqtig; drf. -sigtighet, f. Forfigtighed. Försigtighetsmatt, s. pl. n. Forfigtighedsfridt,

Försilfra, a. a. 1. (T. verfilbern) forfolve; drf. -silfring, f. Forfolvening. Försilfrare, a. pl. m. En som forfolver.

Försina, v. n. l. udtorfe, fortorfes.

Försinka, v. a. l. (i d. tagl. I.) forunfe.

Försinnliga, v. a. 1. sandseligajore. -sinnligande, n. Sandseligajerelse.

Försitta, v. a. (-sitter, -satt, -sutit, -suten) miste ved for lang Stilles fidden, forsomme, ikle paatale i Tibe; be; brf. -sittande, n.

Förskassa, v. a. 1. forskasse; drf.

-skaffande, n.

Förskansa, v. a. 1. forstandse; drf.
-skansning, -ar, f. Horstandening.
Förskapa, v. a. 1. omstabe. -skapning, f. Omstabning.

Förskede, n. Forspring.

Förskingra, v. a. 1. abstreee, 2) forsede, satte Orerstre; brf. -skingrande, n. og -skingring, f.

Förskinn, s. pl. n. Forifind.

Förskjuta, r. a. 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) forstyde; brf. -skjutan-de, n.

Försko, v. c. 2. 1. forfødde. Förskoning, f. Forfødning; drf. Förskor, pl. forføddede Stouler.

Förek ma, v. a. 1. forstaune. -skoning, f. Forstaunelse.

Förskott, e. pl. n. Forstud. Förskotts-vis, adv.

Förskrift, ...er, m. det, som er fres vet til Ronster for andre, der stulle lære at strive, Forstrift.

Förskrifva, v. a. & r. 3. forstrive. F. sig ifrån, have sin Oprindelse fra. -skrifning, -ar, f. Forstrivening.

Förskräcka, v. a. 2. 3. furstræffe. Förskräckelse, f. forstræffelse. Förskräcklig, adj. Förskräckligen, adv. forstræffelig.

Förskräma, v. a. 2. 1. ffræmme.

Förskugga, v. a. 1. stattere, gjøre Etygge. Förskuggning, f. Etyge ning.

För skull, for (bens, bets) Stold f. Ef, för Guds skull, for Buds Stold,

för ro skull, for Morffabs Stold. Förskyla, v. a. 2. 1. stjule.

Förskylla, v. a. 2. 1. gjengjelde, forfrilde. Förskyllan, f. Gjengjeld, Fortjeneste.

Förskämma, v. a. 2. 1. fordærve; orf.
-skämning, f.

Försköna, v. a. 1. forstjonne; drf.
-skönande, n. og -sköning, -ar,
f. Forstjonnelse.

Försköt, impf. af Förskjuta.

Förslag, s. pl. & -er, n. Forslag, Olun. Förslagsmakare, s. pl. m. Projestmager. Förslags - mening, -ar, f. Oppotese.

Förslagen, adj. (I. verschlagen) forslagen; drf. -slagenhet, f.

Förslagga, v. a. 1. rense fra Glagge; brf. -slaggning, f.

Förslamma, v. a. 1. (T. verfchläm: men), fpide, tilstoppe med Mudder; drf. -slamning, f.

Förslappa, v. a. 1. flappe, fvæffe. -slappning, f. Svæffelfe.

Forslita, v. a. 3. (-sliter, -slet, -slitt) forslibe, opsibe; brf. -slitning, f. Opsibning.

Forsla, v. n. forflag, være nof.

Försläpad, adj. v. forslæbt, udtrættet. Förslöa, v. a. 1. gjøre slev, sløve; drf. -slöande, n. Sløven.

Förslösa, v. a. 1. bortobile, forode; tilbringe unpttet (om Tiben). F. på klifs, forode paa Slifferi. Förslösande, n. Forodelie. -slösare, s. pl. m. Foroder.

s. pl. m. yorvoer. Försmak, m. Forsmag.

Försmå, v. a. 2. 1. forsmaa. -små-

ende, n.
Försmäda, v. a. 1. frænke, vanære, forhaane, bagtale, bestjæmme. Försmädande, p. p. forhaanet. Försmädande, n. Bespotten, Forhaanen. Försmädare, s. pl. m. Bespotter, Forhaaner, Bagtaler. —smädelse, —r, f. Forsmædelse, Bespottelse, Forhaanelse,

Stjeldbord. Försmädlig, adj. forsimædelig, haanende, ondstabbfuld.

Försmäkta, v. e. 1. forsmægte, vans smægte; drf. -smäktande, n.

Försmälta, fe smälta.

Försnilla, v. a. 1. (vige, bebrage veb Utroffat, forvanste; brf. -snilning, f. Försnillare, v. pl. m. Forvanster. Färsockra. v. a. 1. (7. nersudern)

Försockra, v. a. 1. (T. verzuckern)
futre for meget; oversufre, overdras

ge med Guffer.

Försoffa, v. a. 1. nebsænte, 2) bebeve, beruse. Försoffad, p. p. i nöjen, i liderlighet; brs. Försoffelse. f.

Försofva, v, a. & r. (-sofver, -sof, -sofvit) forfove.

Försona, v. a. & r. 1. forsone. Försonare, s. pl. m. Forsoner.

Försorg, m. Omsorg, Omhu, Omhyggeliabed.

Förspann, s. pl. n. Forfrænd.

Förspel, s. pl. n. Forspil, Præludium. Förspela, v. a. l. forspille, spille bort. Förspela sig, forspille sig, spille feil.

Forspilla, v. a. 2. 1. forspille; brf.
-spillning, f. og -spillande, n. Fors
spillen.

Försprida, v. a. 2. 1. udbrede.

Förspringa sig, v. r. 3. forspringe fig.

Förspråk, b. f. f. Förespråk.

Förspräng, n. Forfpring. Förspärra, v. a. 1. tilfpærre.

Förspörja, v. a. 2. Y. (-spörjer, -sporde, -sport) sporge, faa at vide, erfare, det förspörjes at, v. s. bet forsvoes. at.

Först och främst, adv. frem for alt, fornemmelia.

Förstad, -städer, m. Forstad.

Forsto, -ar, m. Burfte. Förstinna, -or, f. Surstinde m. fl. fee Furste. Försteg, n. Forspring, 2) Fortrin.

Försteina, d. f. f. steina.

Förstena, v. a. I. forftene; drf. -stening, f. Forftening.

Förstfödd, adj. forftefodt. -föding, -ar , m. Forftefodt. -födsel, m. Kornefodiel. -födsloratt, m. Forftefødfelsret.

Försticka, v. e. 3. (-sticker, -stack, -stuckit) forftiffe, fljule, gjemme. Förstiga sig, v. r. 3. (-stiger, -steg,

-stigit) trine feil.

Förstkommande, Förstkommen, edi. v. forftommende.

Förstling, -ar, m. Forftegrode, Forft:

nina.

Förstocka, v. a. & n. 1. fantie, ovhore at bevæge fig. holde inde i Lalen. 2) v. a. forstofte, forkærde; drf. -stockelse, f. Borftottelfe, Borhardelfe. -stockande, s -stockning, f. har Ber: bets forfte Betobning: Standening. Förstone: I förstone, i Forfiningen. Förstoppa, v. a. l. forstoppe; drf. -stoppning, f. Forstoppelfe.

Förstora, v. a. I. forferre; drf. -storing, f. Forfterrelje. Förstorings-

glas, a. Forfterrelfesglas.

Försträcka, v. a. 2. 2. forftræffe. -sträckning, f. Forfræffelse, Forftræfning.

Förströ, v. a. 2. 1. adiprede. -ströende, n. Abfpreden. -ströelse, -r. f. Adfpredelfe.

Förstuga, -or, f. (i tagl. Tal. Farstu) Korftue, brolagt Korftue. Forstuguqvist, -ar, m. (i bagl. Tal. Förstu- el. Farstuqvist) Sorfinfar:

Förstumma, v. s. 1. forftumme; brf. -stumbing, f.

Förstympa, v. e. l. lemlæfte, ffam: ffiære, afftumpe.

Förstå, v. s. 3. (-står, -stod, -stått) forftaa. Första sig, ftaa over Tie den, ftaa forlænge (om Planter), forfalde f. Ef. förstlinden pant, 2) forstaa fla, kaa fa fordærvet, staa fig træt [om Defte] 3) [om Bin o. del.], fordærves, blive ubruabar.

Förstånd, n. Korftand, 2) Korftagelfe. Förståndig, edj. forstandig. Förståndlig, adj. (T. verftanblich) forstaactig; drf. F-het, f. Forstages liabed.

Förstäf, -var, m. Korstann,

Förställa, v. a. 2. 1. ubffamme, vanfire 2) sig, v. r. forstille fig. -stallning, f. Forftillelfe.

Förstämma, v. c. 2. 1. forstemme. -stäm-

ning, f.

Förständiga, v. a. l. (I. verftanbi: gen) tilfjendegive, underrette om; brf. -ständigande. n. Förständigan. f. Förstärka, v. a. 2. 3. forfærte. -stärkning, -or f. Forfærfning.

Förstöra, v. c. 2. 1. forstvrre, sbe-

Förstörare, c. pl. m. Forstørrer. –störelse f. og -störing. f. Forstprrelse. Förstörbar adj. fom fan forstyrres drf. –störbarhet, f.

Försumma.v.s.1. (3. farsoma) forfsmme -summelse, -r, f. Forfommelfe. Forsumlig, adj. forfommelig; brf. -sumlighet, f. Forfommelighed.

Försupen, adi. forbruffen. Försuten se Försitta.

Försvaga, v. edj. l. fræffe. -svagande. n. Svæffelse.

Försvår, n. Korívar. Försvara v. 4. 1. forfrare: drf. -svarande n. Kor: frac. Forsvarare, s. pl. m. Borfrarer. Försvarlig, adj. forfvarlig. Försvärsförbund, s. pl. n. forfvars: forbund. Försvarskarl, -or, m. et Eteds Indvaaner, fom bverten er Borger eller Undersaat, men under Dvrighebens Beffvitelfe mod en vie Afgift driver borgerlig Næring. -krig, a. pl. n. Korfvarsfrig. -länder, pl. Allierebe Lande til fælles Forfvar. Försvarslös, edi. for(parties, 2) fam iffe har fast Opholdssted, Ljeneste eller Nævingsvei, som er Lusgjænger. Försvårsmedel s. pl. n. Forsvarss middel. – entitighet, s. Forsvarsret. – ekrist, s. Forsvassstrift. – stånd, n. Forsvarsstand. – tal, n. Forsvarsvas. – vapen, n. Forsvarsvas. – verk, n. Forsvarsvas, adv. Forsvarsvis, adv.

Försvinna, v. n. 3. (-svinner, -svann, pl. -svunno; -svunnit) forstinde; brf. -svinnande, n. Forsvinden.

Försvärja, v. c. &r. (-svärjer; -svor, pl. -svuro; -svurnt) forsværge drf. -svärjande n. svärjelse, f. Forsværgesse.

Försyn, f. Forsun, 2) Undseesse, Beskickelse, det er en Tisstfelse af
Forsunet. Försynt, ad. undselig,
besteden. Försynthet, f. Undseelse,
Bestedenhed.

Försynda sig, v. r. 1. forsynde fig. Försyra, v. a. 1. forsyre.

Försag, imprf. af Förse

Forsala, v. a. 1. forfaate, lægge Saa-

Försåld af Försälia.

Försät, s. pl. n. liftig Efterstræbelfe, Snare, Fælde, Baghold. Försätlig, ach. Försätligen, ach. liftig, lumik, ræntefuld. Försätligt mord, Snigmord.

Förnäga sig, v. r. fortale fig, modfige fig telv.

Försäkra, v. a. I. forfiffre. F. sig om, erholde Bidhed om. Försäkran f. og Försäkring, –ar, f. Forfiffring. Försälja, v. a. S. f. (–säljer, –sälde, –aäldt). Försäljare, s. pl. m. Gæl-

ger. -säljning, f. Galg.

Pérsamen, v. a. I. forværre, gjore flets tere. K-sig, forværred. F-samring, f. Pérsanda, v. a. 2. 1. forfande; drf. -sandning, f. Borfendelfe.

Poratinka, v. a. 2. 3. nedfænte, forfænte; brf. -sankning, -as f. Försätta, v. a. 2. 3. farsætte, 2) førsode, fordærve, odelægge, tilsætte; drf.
-sättande, n. og Försättning, f.

Försök, s. pl. n. Foriog. Försöka, v. a. 2. 2. forioge; drf. Försökelse, -r, f. Fristelse.

Försörja, v. a. 3. 1. forførge. –sørjande, n. Borførgelfe. –sørjare, a. pl. m. Borførger.

Försötma, v. a. 1. forfobe. -pötmande. n. Apriobelie.

Förtaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit) betage, borttage, feille ved. F. sig, tage feil; brf. Förtagando n. Förtal, n. Bagtalelfe, Bagvaftelfe.

Förtal s. pl. s. Fortale.
Förtale, v. s. 1. fortale, bagtale. Fnig, fortale fig, tale feil. -tàlare
s. pl. se. Fortaler, Bagtaler. -tàlorska, -or, f. Bagtalerife.

Förtappad, adj. fortabt, forloran. -tappelse, f. ben enige Straf effer bette Liv.

Förteckning, -ar, f. Kortegnelse.

Förtegat, m. ff. af Förtiga.

Förtenna, v. a. 2. 1, fortinns. -tenning, f. Fortinning.

Forthy, conj. (forælbet) thi.

Förtid, m. Fortid. Ifortid, adv. fortiblig. Förtidig, adf. for tiblig.

Förtjona, v. a. R. 2. fortjene, Förtjenst, -er m. Fortjeneste, Förtjenstfull, adj. fortjenskefuld.

Förtign, v. v. 3. (-tiger, -tex, -tigit effer togat, -tegad) fortige. -ti-gande, n. Hortielle. Fürtigen, adj. fom fan tie, tauk. -tigenhet, f. Hærsbipbed i at tie, Laukbød.

Förtimes, v. a. 1. fortemes. -timring, -ar, f. Fartamring.

Förting b. f. f. Beting.

Förtings, v. a. I. betinge, 2) borttings, Börtjocks, v. a. 1. fortpeffe, gjore tyffere. Förtjuss, v. a. 2. A. indtags, henryfer, henring, fastrylla. Förtjust, benryft. stjunning, f. Henryftslife. Fortona sig, v. r. 1. fortone fia fi Stibefproget om Rofternes libfeente, faaledes fom de pife fig, feete i nogen Afftand; brf. -toning, f.

Förtopp, -ar, m. Sertop. Förtorka, v. a. 1. fortorre; drf. -torkming, f. Fortorrelfe.

Förtraf. n. Kortropper. 2) Koripring. Fortrampa. v. a. 1. fondertræde, træ: de itu, fordærve ved at træde under Fodder, fig. undertroffe: drf. -trampning, f.

Förtret, m. Fortræd. Förtreta, v. a. 1. giore fortræbelig, forterne, op: irre, ærgre. Förtretlig, adj, fpr. trædelig; brf. -tretlighet, -r, f. Fortrædelighed.

Fortro, v. a. 2. 1. fortro, betro; brf. -troende, #. Fortroende, Tillid.

Förtrogen, Förtrolig, adj. fortrolig; -trolighet, f. Fortrolighed.

Förtrolla, v. a. 1. fortrolle; drf. -trollming, f. Kortrollelle.

Förtroppar, pl. Fortropper.

Fortraten, adj. fortreben, uvillig, fen til Gjerning, doven. F-het, f.

Förtryck, n. Betrof, Undertroffelfe, Förtrycka, v. a. 2. 2. fortruffe, undertroffe. -tryckare, e. pl. m. Une dertroffer.

Förtryte, v. g. 3. (-tryter, -tröt, -trutit) fortryde, 2) migunde; orf. -trytelse, f, Fortrybelle, 2) Misun: delfe. Förtrytgam, adj. fortrydelig, misundelig; drf. -trytsamhet, f.

Förträda, se Företräda. Fortrafflig, adi. Fortræffelig. -traf-

flighet, f. Fortræffelighed. Förträste, v. n. l. på, fortrafte fig, forlade fig paa. Förtpösten, f. Kortroftning Tillid.

Förtröttas, v. d. 1. blipe træt. Förtalla, v. a. 1. fortolde; brf, -tallming, f. Fortoldning.

Förtunna, v. a. 1. fortunde. -tonnande, w. ps -tunning, f. Spripubella

Förtviffa. v. n. l. fortville. Förtviffan. f. Kortvivlelie.

Fortvina, v. w. 1. henfvinde. -tvinande, n. Denfvinden. Förty, konj. Thi.

Förtycka, v. a. 2. 2. fortrobe pag. toffes ilde om, pære ilde tilfrets med.

Förtyda, v. a. 2. 1. mietyde. -tydning, -or, f. Mistydning.

Fartynga, v. a. 1. befvære, belæsfe, beborte; plage pine; drf. -tyngning, f. -

Förtäckt. adi. tildæffet, ffiult.

Förtälja, v. c. 2, 1. (impf. förtalde) fortælle, berette.

Förtanka, v. a. 2. 2. fortæufe. Förtänkt, adi. betænft.

Förtara, v. c. 2. 1. fortære. Förtarande, n. Fortærelfe. Förtaring, f. Kortærina.

Förtöfva, v. n. l. tobe.

Förtoja, v. c. 2. 1. udfræffe, udvide, 2) fortoje. Fortojuing, f.

Fortorna, v. a. 1. fortorne. Fortornelse, f. Fortornelfe.

Förundra sig, v. r. 1. forundre fig. Förunderlig, adj. Förunderligen, adv. forunderlig. Förundran, f. Sprundring. Förundransvärd, adj. for: undringeværdig.

Förunna, v. a. I. forunde. Fürunmande, #.

Forut, adv. for ben bestemte Tib, for: ud. 2) forhen, 3) [Seiprog] forud. Förutan, prop. foruden. Dessforntan, desuden.

Förutsattad, adj. v. forudfattet.

Forutgiende, edi. foregagenbe. Forutse, v. g. 3, forudie; drf. Forut-

seende, n. Forubicen. Förutsäga, v. a. 2. 1. forudfige, Förutsigelse, -p, f. Forubligelle.

Förntsätta, n. e. 2. 8 forublætte. Förnt-enttning, f. Forublætning.

Forvakt, -er, m. Forpost, Forpostvagt.

Förvalta, v. a. 1. forvalte, befivre. Förvaltare, s. pl. m. Forvalter, Bes ftprer. Förvaltning, f. Beftprelfe. Förvandla. v. a. 1. forpandle. Förvandling, -ar, f. Forwardling. Forvandt, -er, m. Glægtning, Pagre: rende. Forvándtskap, f. Glægtifab. Förvansklig, adi. forgiængelig. Förvansklighet, f. Forgjængelighed. Förvar, n. Forvaring. Förvara, v. a. l. forvare, bevare. Förvarare, s. pl.m. En, fom forvarer. Förvarande, a. Förvaring, f. Forvaring. Förvaringsmedel, Bevaringsmiddel. Försaringsrum, -ställe, n. Forva: ringested. Forvax, n. Limvots i Bituber, Korvols. Förverka, v. s. 1. gjore fig fipidig til at mifte, forbryde. Förverkande, n. Forveten, adj. nysgjerrig. Forvetenhet, f. Forvett, n. Rpegierrighed. Förvexla, v. a. 1. forveffle, forbytte. Forvexling, f. Forvetsling, Forbutnina. Förviken, adi. v. afviat, forgangen. Förvilla, v. a. l. gjore vild. Forvilla, v. a. 1. forvilde; brf. -villelse, -r, f. Forvildelfe. Forvinnas, v. d. meft brug. i p. p. förvunnen, f. Ef. Förvunnen till ett brott, overbevist om en Forbrydelfe. Förvirra, v. a. 1. forvirre; drf. -virring, f. Forvirring. Förvis, adj. selvflog; drf. -vishet, f. Gelvflogifab. Förvisa, v. s. 1. forvise, 2) benvise. -visning, f. Forviisning. Förvissa, v. a. 1. forvisse; drf. -vissande,a. Forviening. Forvissna, v. a. 1. forvisne, visne, falme, hensvinde. -vissnande, n. og Förvissning, f. Falmen; Densvin · den.

Förvisso, edv. forvíst. Forvita, v. a. 1. bebreide, irettesætte: brf. -vitelse, -r, f. Bebrejdelie. Förvitelig, adj. ftrasværdig, som for tjener Grettesættelfe, laftværdig. Forvittra, v. n. l. Förvittras, v. p. forvittres, hensmuldre, oploses ved Luftens Indvirfning; brf. -vittring, f. Förvrida, v. a. 3. (-vrider, -vred, -vridit) forvride, fordreje; drf. -vridning. f. Korvridnina. Forvunnen, adj. v. overbevift, forvun-Förvåg, -ar, m. Boanhamle. Forvalla, v. a. 2. 1. forvolde, foraar= fage; drf. -vallande, n. Forroldelfe. Förvåna, v. a. 1. forbause; drf. -våning, /. Forbaufelfe. Förväg; i förväg, adv. i forvejen. Förvägen, Förvägen, adj. forvoven, driffia. Forvagra, v. a. 1. negte, afflaa. Forvalla, v. a. 2. 1. forvælde, halv: toge; orf. -vallning, f. Forvanda, v. c. 2. I. forvende; brf. -vandande, n. Forvenbelfe. Förvänta, v. a. 1. forvente. Förväntan, f. Forventning. Förvärfva, v. e. 1. erhverve. -värfvande, n. Erhvervelfe. Förvarra, v. a. 1. forværre. -var-ring, f. Forværrelfe. Förväxa, v. n. 2. 1. forvotie. Förväxla, d. f. f. Förvexla. Föryttra, v. n. l. afhænde, fælge. -yttring, f. Afhændelfe, Gala. Foraldras, v. n. p. forældes, formes delft Alber blive ubrugbar, gaa af Brug; drf. -åldring, f. Föråldrad, adj. v. forældet. Föråret, n. forrige Aar. Föråt, f. Förut. Förädla, v. a. 1. foræble. -ädling. f. Korædling. · Paraldrar, pl Forældre. Förülska sig, v. r. l. foreiste sig.

Förändra, v. a. l. forandre. Föränderlig, adj. foranderlig def. - änderlighet, f. Förändring.

dring, -ar, f. Forandring.

Förara, v. s. 1. forære, ffænte. Föraring, -ar f. Foræring, Stjænt. Förata sig, v. r. 3. (-ater, -at, -atit)

foræde sig.
Föröda, v. a. 2. 1. odelægge, fordærve.
-ödare, s. pl. m. Odelægger, Hordærver. -ödelse, f. Odelæggelse.

Förödmjuka, v. a. 1. vönnyge. –ödmjukande, n., Förödmjukelse, –r, f. Ydmygelse, Kræntelse. Föröfva, v. a. 1. forove, begaa, udove; drf. -öfvande, n.

Föröfrigt, adv. ievrigt, besuden.

Föröka, v. a. 1. forøge; brf. -ökande, n., -ökelse, f. og -ökning, f. Forøgelse.

Fösa, v. a. 2. 2. drive, jage. Fösa på, drive til, afsted. Fösa vall, drive Rvæget paa Græß. Fösare, s. pl. m. Driver, f. Er. Oxfösare, Offen: driver. Fösning, f. Drivning.

Fotter, pl. af Fot, Godder.

G.

Gadd, -ar, m. Bread.

Gadda sig, se sammangadda sig.
Gaffel, -flar, m. Gaffel. Gaffelformig, adj. gaffelbannet. Gaffelhjul, s. pl. n. Rjedehjul. -lkors, s. pl. n. Rors som en Gaffel (i Baaben). -tistel, -stlar, m. Gaffelbræt, Inderetningen ell. Tojet, hvori en Dest træffer for en Enspændervogn.

Gafvel, -flar, m. (3. Gafl) Gavl.
Dörren står på vid Gafvel, Doren
ftager pag vid Bæg. Gafvelfonster, s. pl. n. Gavlvindue. -spets, -ar,
m. Gavlfpibe. -tak, s. pl. n. Gavltag.
Gagat, -er, m. et fort gliubsende Bjergs
beg.

Gagn, n. (3. Gagn) Gavn. Gagna, v. a. 1. gjøre Gavn, tjene, gavne. Gagnelig, adj. gavnlig, nyttig; brf. Gagnelighet, f.

Gajert, -ar, m. Toug til at dreje Ræerne.

Gala, v. s. (galor, gol ell. galde, galit), (J. gala) gale, spnge. Galande, n. Galen. Galeja, -or, f. (3tal. Galea) Galej. Hvad skulle min son på galejan? (Orbsprog) Hvad havde Du der at bestisse?

Galen, galet adj. (3. galinn), gal.
Galenskap, -er, m. Galfap. Galnas, v. d. l. (3. galaz), at rase,
te sig gal, gjøre Galsfab.

Galer, -er, f. Galej. Galerslaf, -fvar, m. Galeiflave.

Galge (læ6: galje), -ar m. (3. Galgi), Galge. Galgfågel, -glar, m., Galgristare, s. pl. m. og Galgstek, m. Galgenfual.

Galit, d. s. s. Galet, galt, 2) gale.
Gall, edj. gold, ufrugtbar. Vara gall, være gold, iffe mælfe (van Kjør),
Gallfisk, -ar, m. His, der hverken,
har Mælt eller Rogn. Gallhumla,
f. Hanplanten af Humle, Galler, R.
Gallko, -r, f. gold Ko. Rrs. gjæl
Ku. Gallmark, -er, f. ufrugtbar
Mark. Gallstrand, f. sandig, stenet
Strand.

Galla, v. a. 1. rive Galden itu, ibet

man tager den ud og derved giver Kilfen en bitter Smag, 2) (E. gallen) tilberede med Galable.

Galla, f. Flusgalle (Davelse ved Fosden paa Deste).

Galle, m. Galla, f. (3. Gall, A. S. Gealla). Galde. Gallaktig adi. aal: deagtig. Callblasa, f. Galdeblære. Gallblasegang, Galdegang. Gallblasesten. Galdeften, Sten fom dans ner fia i Galdeblæren el. Galdegangen. Gallbar, s. pl. n. Galdebær. Gallfeber, -rar, m. Galdefeber. Gallflod, n. Galdeflod. Gallfull, aaldefuld. Gallgång, adi. Baldegang. Gallsjuk, adj. galdefpg. Gallsjuka, f. Galdespgdom. Gallspränga, v. a. 2. 1. d. f. f. Galla, 1. Bemært.

Galler, s. pl. n. Gitter, Gitterværk.
Gallerfönster, s. pl. n. Gittervindue. -dörr, -ar, m. Gitterbort.
-port, -ar, m. Gitterport. -stång,
-änger, f. Gitterstang. -verk, n.
Gitterværk.

Galljas, -er, f. Galeas.

Galljott, -er, n. Baliot.

Sallra, -or, f. Gitterstang, 2) Pletter, Blære i Lobet af en ftobt Ranon. Gallra, v. a. 1. affondre det Slette fra

Gallra, v. a. 1. affondre det Slette fra det Gode, vrage, 2) forsyne med Sitterværk; drf. Gallring f.

Gallskrik, n. hoi Gfrig, Gapffrig, Rrff.

Gallskrika, v. n. 3. (-skriker, -skrek, skrikit) ffrige heit og gjennemtræn: gende, gapffrige, ilffrige, N.

Gallspränga, se under Galle. Gallsot, see Gallsjuka.

Gallapple, -n, n. Galæble.

Salmeja, f. Galmej, Bint.

Galnas, fe under Galen.

Galt, -ar, m. Galt, 2) i Bjergv. ftort Styffe Jern. Fargalt, Orne.

Galteknappar, pl. (Plante) Rod Stens bræf: Spiræa Filipendula.

Gam, -ar, m. (3. Gammr), en Rovs fugl: Grib. Vultur.

Gammal, adj. (3. gamall), gammes.
Gammaldags, adj. gammesdags.
Gammalmodig, adj. gammesdags;
brf. Gammalmodighet, f. Gamlare,
gamlast bruges i stipoesses Zase for
aldre, Eldst.

Gamman, m. (3. Gaman, Stjemt), Gammen.

Gan, -ar, m. Fistegjelle. Nrft. San. Ganska, adv. ganfte, meget, saare, overs magbe.

Gantas, v. d. 1. (3. ganta), gante, drive Spog med.

Gap, s. pl. n. (3. Gap), Gab. Gapa, v. n. (3. gapa), gabe, 2) frige, fraale; drf. Gapande, n. Gapning, f. Gaben, l. 2. Straalen, Strigen. Gapare, s. pl. m. en Gaber.

Gaplolla, -or, f. Gaphals, -ar, m. Sfrighals. Gaper, m. Storpraler, Prashals, & ap Nrs.

Gapig, adj. storpralende, 2) pludbers vorn, sladderagtig; flaatjæfta, Nrft.; brf. Gapighet f.

Gapskratt, n. Sfoggerlatter, Gapifrat Mft. Gapskratta, v. n. 1. ftoggerle.

Gapskrik, n. Sfrigen af fuld Sals. Gapskrika, v. n. 3. (skriker, -skrek, -skrikit), ffrige hvit, ftorffrige.

Gapstock, m. Gabeftof.

Gara, v. a. b. f. f. Gåra. Garhärd, b. f. f. Gårugu. Garkoppar, b. f. f. Gårkoppar.

Gardeskarl, -ar, m. Barbift.

Garfning, Garfstäl, se under garfva. Garfva, v. a. l. garve. Logarfva, barkgarve, semste. Garfvare, s. pt. m. Garver. Garkarvarbark, m. Garvebark. Garfvarkar, s. pt. n. Garvefar. Garfvarkar, s. pt. n. Garvefar. Garfvarlut, m. Garvelud. Garfveri, -er, n. Garvert.

Garfning, f. Garvning. Garfstal. n. Garveiern. Garkoppar, m. Garfobber. Garn, n. Barn. Segelgarn, Geilgarn. Fiskargarn, Siffergarn. Garnharfva, -or, f. en Streng Barn, Barn: hefpel, Drff. Garnharfvel. -flar, m. Garnvinde. Gassa sig, v. r. 1. (i dgl. E.) gotte fig. Gast, -ar. m. Gaft, Spagelfe. 2) Gaft, flem, vanartig Perfon, Straaler. Gasta, v. n. 1. ffrige, ffraale, ftoje. Castande, n. Sfraalen, Sfrigen. Gastkrama, v. a. 1. at Maren ris der En; drf. Gastkramning, f. Gata, -or, f. (3. Gata), Gade. 2) Bei mellem to Giærder. Gathora, -or, f. Gadehore. Gathus, s. pl. n. Ga: dehus, Sus uden Jord, som ligger ved Gaden i en Bp. -horn, s.. pl. n. Gadehjorne. -kramare, s. pl. m. Gadefælger. Gatlopp og Gatulopp, n. Spiderod. Lopa el. springa gatlopp, lobe Spiderod. Gatulysning, f. Gadeoplyening. Gatlägga, v. a. 1. brolægge. Gatläggare, s. pl. m. Brolægger. Gatläggning, f. Brolagning. Gatmanglare, s. pl. m. Gadefælger. -pojke, -ar, m. Gade: breng. -smuts, m. Gadeffarn. -sopare, s. pl. m., -soperska, -or, f. Gabefejer. Gatsopning, Gaturenhallning, f. Gadefeining. Gatsten. -ar, m. Gadeften. -strykare, s. pl. m. Gadeftryger. -visa, -or, f. Ba: devife. Ge (1 dgl. Tale) for Gifva, give. Gebit, n. Gebet, Omraade. Gehör, n. Gehor, 2) Respett f. E. ha Gehör med sig, indgyde Respett, giøre sta adlydet. Gel, Gela, se Gäl, Gäla. Gelbgjutare, s. pl. m. Gjørtler. Gemen, adj. gement, adv. gemen. I

Gemen, gemenligen, adv. i Almin-

- delighed, som oftest, gemenligen. Ge-

mensam, adj. gemensamt, adv. (E. gemeinfam) fælles; brf. Gemensamhet, f. Kællesffab. Gemenskan. f. Gemenftab, Samtvem, fortrolig Omgang. Gemenskapen, ben simple Soldat, Matros o. f. v., de Gemene. Gemal, -er, com. Bemal Gemalinde. Gen, Gin (l. Jen, Jin) adj. (3. gegn), bein Mff., nær, snar. Gena, v. a. 1. holde mod, hindre, op: holde, holde tilbage, drive tilbage ved at gaa imode. Genast (l. Zenast), adv. strafs. Genbalk, -ar, m. (i Baaben), Diagonalbjelfe. General, -er, m. General. Generalinna, Generalska, -or, f. Generals inde. General-Fälttygmästare, Beneral-Feldtoimester, p. f. l. Sammens. Genfordran, f. Rontrafordring. Gengafva, -or, f. Bave, hvormed man gjengjælder en anden, hvad man har modtaget. Gengangare, s. pl. m. Gjenganger, Gjenfærd. Genhamd, m. Represfalier. Genhöfta, v. a. l. d. f. f. Gena. Genkast, v. pl. n. Indvending. Genkarlek, m. Gjenfjærlighed. Genljud, s. pl. n. Gjenlyd. Genljuda, v. n. 3. (ljuder, -ljöd el. -löd, pl. -ljödo el. lödo, ljudit), gjenlyde. Genmale, -n, n. Gjenmæle, Tilfvar. Genom (l. Jenom), præp. (3. gégnum) gjennem. Genombaka, v. a. 1. gjennembage, gjennemftege (om Brod). Genombakad, p. p. gjennembagt. Genombläddra, v. a. 1. gjennemblade. Genombläddrande, n. Gjennemblads ning. Genomblot, adj. gjennemvaad. nomblöta, v. a. 2. 2. (-blöter, -blötte, -blütit, p. p. -blott), gjennemblode.

gjennemtrænge med Fugtighed. Ge-

nomblotning, A Gjennembledning.

100 Gen Genomborra, v. a. 1. gjennembore; brf. Genomborrning, f. Gjennemboring. Genombryta, v. a. 3. (-bryter, -bröt, pl. -broto; -brutit, p. p. -bruten), gjennembrode; drf. Genombrytning, f. Gjennembrud. Genombranna, v. a. 2. 1. gjennem: brænde. Genombyrd, Genompyrd, adi. gien: nemtrænat. Genomdrifva, v. a. brive gjennem. Genomdrifver, adj. gjennembriver; brf. Genomdrifning f. Genomfara, v. a. 3. (-farer, -for, -farit), gjennemfare. Gonomfart, n. Giennemfart. Genomflata, v. a. 1. gjennemflætte; brf. Genomflätning, f. Genomfrusen, adj., v. gjennemfrosfen. Genomgod, adj. ejegod.

Genomgradda, v. a. 1. je Genombaka. Genomgrafva, v. a. (-grafver, -grof el. -grafde, pl. -grofvo el. -grafde, -grafvit el. -graft; -grafven el. -grafd), gjennemgrave. Genomgrafning, f. Gjennemgravning. Genomga, v. a. 3. gjennemgaa. Go-

nomgående n. og Genomgång, m. Gjennemgagen, Gjennemgang.

Genomhäckla, v. a. 1. gjennemhegle. Genomhäcklande, n. Genomhäckling, f. Gjennemheglen, Udikjælden. Genomkoka, v. a. 1. gjennemfoge.

Genomlard, adj. grundlærd.

Genomiasa, v. a. 2. 3. giennemicele. Genomläsning, f. Gjennemlæsning. Genomlopa, v. a. (-loper; -lopp ell. -lopte, pl. -lupo ell. -lopte; -lupit

ell. -lopt), gjennemløbe. Genomresa, v. a. 2. 2. gjennemreife. Genomresa, f. Gjennemreife.

Genomranna, v. a. 2. 1. rende igiens nem.

Genomröka, v. a. 2. 2. gjennemrnge. Genomse, v. a. (-ser, -sag, -sett) gien: nemse. Genomseende, n. Gjennemsvn. Genomskinlig, adj. gjennemfigtig; brf. Genomskinlighet, f. Gjennemfigtigs

Genomskjuta, v. a. 3. (-skjuter, -skot. skjutit), gjennemskyde.

Genomskåda, v. a. 1. gjennemifue. Genomskära, v. a. 3. (skärer, -skar,

skurit), gjennemsfjære.

Genomsnidt, n. Gjenneminit.

Genomateka, v. a. 2. 3. gjennemftege. Genomsticka, -stinga, v. a. 3. gjennemstinae.

Genomstryka, v. s. l. (-stryker. -strok, -strukit), gjennemftrnge. Genomsoka, v. a. 2. 2. gjennemfoge. Genomsökning, f. Gjennemfogning.

Genomtag, n. Genomtagande, n. Gjen: nemtog. Genomtaga, v. a. 1. mars

fchere igjennem. Genomvandra. v. a. 1. giennemvandre.

Genomvat, adj. gjennemvaad.

Genomögna, v. a. 1. i Daft gjennem: ie: brf. Genomögnande, n.

Gensaga, f. Modfigelfe.

Genskinta, v. a. 3. gjenffrde, fomme i Forveien for en ved at fryde Gjenvei.

Genstig, -ar, m. Gjenfti, fortere Fodfti. Beinfti Mf.

Genstrafvig, adj. gjenstridig. strafvighet, f. Gjenstridighed.

Genstörrig, -störtig, adj. gjenftridig. G-het, f. Gjenstridighed.

Gensvar, pl. n. Gjenfvar, Replit, 2) Modfigelfe, 3) Anfvar, f. E. sta till gensvar, staa til Ansvar. Gensvarig, adj. modfigende, 2) ansvarlig.

Gensägelse, -r, f. Modfigelse. Gent (i. jent) adv. gent emot, gent

öfver, lige over for. Genväg, -ar, m. Gjenvej, Bejnvej

Genvördig, adj. uærbedig. Genvordighet og Genvördnad, f. Uærbedig:

Genvärkan, f. Modvirfning.

Gerna, adv. gierne. Gers, -ar, m. Borte, Stibling, D. (et Glags Aborre) Drif. Rulbors. Perca cernua L.

Gesvind, adj. hurtig, frindt.

Gesäll, -er, m. Daandværkssvend, f. Er. snickare-gesäll, Snedfersvend. Get, -ter, (l. 3et) f. (3. Geit), Gjed. Getabock, Getbock, -ar, m. Gjebe: but. Get-appel, -plar, m. Rors: bærtorn (en Plante): Rhamnus cathartilus. Gethlad, s. pl. n. Gjes Getherde, -ar, m. Gjede: deblad. hurde. Getkilling, -ar, m. Gjedes fib. Getmjölk, f. Gjedemælf. Getpors, m. en Plante: Ledum Palustre. Getragg, m. Gjedehaar, D. Gieitrag Rrff. Getskinn. s. pl. n. Giedeffind. Getstig. -ar. m. Giedefti.

Getvallhjon, s. pl. n. Jæter Nrst.,

Gedehprde.

Geting, -ar, m. Gedehams, Dveps: Vespa crabro. Getingbo, -n, s. Drevierede.

Gifmild, adj. gavmild. Gifmildhet, f. Gavmildhed.

Gift (l. Jift), n. Gift. Giftblandare, s. pl. m. Giftblander. Giftblandning, f. Giftblanding. Giftblasa, -or, f. Giftsäck, -ar, m. Giftblære. Giftbagare, s. pl. m. Giftbæger.

Gifta, v. a. 1. gifte. Gifta sig till, erhverve ved Giftermaal. Giftas, v. d. giftes. Gifte, -n, n. Gif termaal, Wgteffab. Giftoman, m., fom har Ret at bortgifte en Dige. Giftoratt, m. Wgtefælles Lod i Boet. Giftsjuk, adi. giftefpg. Giftsjuka, f. Giftespae. Giftvuxen, adj. mand: bar, giftefærdig, mandvoffen.

Gifva, v. a. 3. (-gifver, -gaf, -gifvit), (3. gefa), give. Gifva emellan, give imellem, give til ved en Botte: handel. Mellangift, Mellemgift. Gförut, G- på förhand, give forud, give Forffud. G- till, 1) give til, 2) tilgive. forlade. G- till ett anskri, give fra fig et Strig. Gifva upp, opgive, overgive. G- upp staten, gjore Dp. bud. G- på hand, give forud, vaa Baanden. G- öfver, overgive, 2) give op, bræffe, fvv. G- sig, give fig. 2) lægge fig. tage af, blive ivagere. Gifvande, adj. frugtbar, ind. bringende, f. Er. säden är gifvande i år, det bliver godt Kornaar iaar. Gifvare, s. pl. m. -varinna, f. Si ver; drf. Gifning, f. Gifven (i Rortipil), f. Gr. Hvem har gifven? Hop stal give?

Giga, -or, f. Mundharpe, 2) Sige, et Glags Strængeleg, fom en Fiolin. Giga, v. a. 1. (i Gofproget) gie. Gig-

tag, e. pl. n. Gietoua.

Gigalsart, -er, f. gul Fladbælle. Lathyrus pratensis.

Gigeltand, -tänder, f. (l. jigeltand), Tand, som stager ud fra de andre. Gigeltand, adj. som har dobbelte Tænder.

Gikt, m. (3. 1kt), Gigt. Giktaktig. giktfall, adj. fuld af Gigt. Giktfluss. m. Gigtfeber. Giktknol, -ar, m. Sigtinude. Giktvark, m. Sigt: ſmerte.

Gilboaberg, (spegende) for Gillstuga. Gild, Gill, (3. gildr), gilb, brav, gob

i fit Glage, 2) goldig.

Gilja, v. n. 1. (3. gilia), (forælbet), frie, beile til. Giljare, s. pl. m. Frier, Beiler. Giljarfard, -en, Frier. reise.

Gilla, v. a. 1. (l. filla), billige, bifals de, erklære for god, gyldig. Gillan--de, n. Bifald.

Gille, -n, n. Gilde. Gillbroder, Gil bebrober. Gillhus, Gilbehus.

Giller, s. pl. n. (3. Gildra), Fælde, Snare. Gillra, v. n. 1. fætte Fæls de ell. Snare for Dur; drf. Gillrande. n.

Gillstuga, f., Gillstu, f. (i dal. Tale) for Galdstuga, Siceldsfængfel. Satta på gillstun, fængele for Gjæld. Gillstuhjon, s. pl. n. Siældefange. Gillstusedel, -dlar, m. Anfordringsfetdel. Giltig, adj. apidia. Giltighet, f. Gpl

diahed.

Gilning, f. Gilling, den Indhuling, fom et Stib har agter ud, under Speilet.

Gima, -or, f. Aabning.

Gimsa, v. n. 1. (i dgl. Tale) gumle, trage langfomt; drf. Gimsande. u. Gin, Gina, se Gen, Gena.

Gina, -or, f. tot Talje til Gfibs. Ginlöpare, s. pl. m. Taljeløber.

Ginst, -or m. Bisse, (en Plante): Genista.

Glol, i dal. Tale for Gjord, -ar, f. Giord. Gjorda, v. a. 1. gjorde, om: giorde.

Gipa, -or, f. (i bgl. T.) Hjørne, Kroa. Bugt, f. Er. Mundgipa, Mundevig. Gipa, v. n. 1. (i dal. Tale) prænge Munden. Arft. gjejpe.

Gips, m. Gips. Gipsarbetare, s. pl. n. Gipsarbeiber. Gipsarbete, n. n. Givearbeide. Gipsbild, -er, m. Gipsbrott, s. pl. n. Gipebillede. Gipsmjol, n. Gipemel. Givebrud. Gipstak, s. pl. n. Gipstag. Gipsugn, ar. m. Givsovn.

Gira, v. a. 1. dreje et Stib frem pa tilbage med Roret; drf. Girning, f.

Girig, adj. (3. girugr); gjerrig. Girigbuk, -or, m. Onier. Girighet, f. Gjerrighed. Girigas, (mindre bru: geligt) være gjerrig, hige efter Rig-Dom.

Gislan, Gisslan, f. Gislare, s. pl. u. Gidsel.

Gissa, v. a. I. (E. to guess), gjette, formode, flutte. Gissande, n. Gjetten. Gissning, -ar, f. Gjetning.

Gissel, -slar, m. (3. Geisel), Diff,

Svobe, D. Gieifel. Gissla, v. a. 1. viffe, hudflette; drf. Gisslande, n. Gista, -or, f. Stang at ubstræfte Net paa.

Gista, v. a. 1. torre f. E. G .- malt. Gisten, adi, fom bar Gpræffer, utæt (om Træfar, som ved at stage i Tor= ke aabne sig mellem Staverne); jis= fen Mrft.

Gistna, v. n I. (3. gisna), blive utæt, jisne Mrft.

Gitta, v. n. 3. (gitter, gatt, gittit, zittad), kunne, formaa, være istand til, 2) aide.

Gjuta, v. a. 3. (gjuter, göt, pl. göto, gjutit, gjuten), [3. giota], gnde, 2) [L. giebsen], ftobe. Gjutare, s. pl. m. Stober. Gjutbank, -ar, m. Voleerbænf. Gjuthar, adj. som fan støbes. Gjuteri, -er, n. Støbes ri. Gjutform, -ar, m. Stobeform. Gjutgods, n. Stobemalm. Gjuthus, s. pl. n. Stobehus. Gjutning, f. Bn= ben, 2) Stobning. Gjutsand. m. Stobefand. Gjutslef, -var, m. Stobeffe. Gjutstal, n, Stobestaal. Gjutugn. -ar, m. Stobeovn.

Glad, adj. (i dagl. T. glader, J. gladr) glad. Gladt, adv. Gladlynt, adj. fom er af muntert Lune, loftigt, muntert Gind; drf. Gladlynthet, f. Glada, -or, f. (3. Gledra, i Staane

Glanta), Glente. Falco Milvus. Glaf, -var, (Bl. T. Blefe. Fr. Glaive. E. glave), Glavind, Raarde, Landse.

Glafs, n. Glafsande, n. dæmpet Gjoen. Glafsa, v. n. 2. 2. give dæmpet.

Glafven, bruges ogsaa indef. i Sing. for Glaf.

Glam, n. Gludderfladder, Gnat. Glamma, v. n. 1. fladdre, fnakke, fortælle.

Glans, m. Glande, 2) (mineral.) Bly: glands. Glansguld, n. Glimmerguld. Glansa, v. a. 1. sætte Glands paa. Glansig og Glansk, adj. glinbsende. Glanska, v. a. 1. sætte Glands pag, polere. Glansk-is, m. glindsende, glat 36. Glansklärft. n. Glandslærred.

Glapp, adj. fom flipper Taget. Glappa, v. n. 1. glide ud, flippe Taget,

glæppe Mrst.

Glas, s. pl. n. Glas. Glasarbete, -n. n. Glasarbeide. Glasarbetare. s. pl. m. Glasarbeider. Glasblasare. s. pl. m. Glaspuster; drf. Glasblasning, f. Glasbruk, s. pl. n. Glas: Glasmakare, s. pl. m. Glasmager. Glasmalare, s. pl. m. Glasmaler. Glasmalning, -ar, f. Glasmaleri. Glasmastare, a. pl. m. Glarmefter. Glasritare, e. pl. m. Blasmaler, Glastegner. Glasritning. -ar, f. Glastegning. Glasruta, -or, t. Binduesrude. Glasskifva, -or, f. Glasifive. Glasskåp, s. pl. n. Glasifab. Glasskärfva, -or, f. Glassfaar. Glasslipare, s. pl. m. Glasslipning, f. Glas-Glassliber. flibning. Glassmältare, s. pl. m. Glas: imælter. Glassmältning, f. Glassmältningsugn, -ar, m., Glasugn, -ar, m. Glasovn, Ovnen i Glashytten hvori Blasfet brændes (falfineres) og imel: Glasvätska, ben glasagtige Bædike i Diet. Glasoga, -gon, n. Blasoje, blindt Dje. Glasogd, adj. glasojet (om Sefte). Glasogon, pl. (J. Glenaugun, i Staane Glaryen), Glaroine, Briller.

Glasera, v. a. 1. glasfere. Glasering, f. Glasfering.

Gies, adj. tond, vidt fra hinanden, glissen Rrff. Gleshet, f. Tondsheb. Glesgörning, f. Fortonbesse. Glesna, v. n. 1. vorde tond. Glestand, adj. vidt fra hinanden stagens be Tænder.

Glete, Glet, n. (Remi.) Blyglætte. Glimma, v. n. 1. glimre. Glimmande, Stimmer, Glindsen. Glinder, n. glimrende Kistefrog. Glindra, v. n. 1. glindse, glimre. Glint, d. s. s. Glänt.

Glisa, v. n. 2. 2. le og vise Tænder ad (i dal. I.).

ad (i bgl. E.). Glitt, n. b. f. f. Glete.

Glitter, n. Flitter. Glitterguld, n. Flitterguld. Glittersand, m. Glims mersand.

Glittra, v. n. 1. (J. glittra), glimre, glindse. Glittrig, adi. glimrende, glindsende.

Glop, -ar, m. Laps. Glopp, n. Slub. Gloppande, n. Regn blandet med Sne, Slub. Gloppa, v. n. l., det gloppar, bet regner og sner paa engang. Gloppig, adj. f. Er. våderlek.

Gloppord, s. pl. n. Glose, Stifpille, Finte, ftiflende Ord.

Glorvördig, adj. ærværdig, hvifalig, f. E. Gl. i aminnelse, hvifalig Jhufomsmelse.

Glosa, -or, f. Glose. Glosbok, -bocker, f. Glosebog.

Glosogd, adj. som har Offevine.

Glussa, v. a. & n. 1. (Ist. gleypa), fluge, wde med Graadighed; Rrff. alwyfe.

Glugg, -ar, m. Glug, lidet Hul, 2) Stydehul. Vara i gluggen, (i dgl. Tale) være ilde ude.

Glunk, -ar, m. hemmelig Mumlen, Omten, få glunk om en ting, faa Rys om noget. Glunkas, v. d. det glunkas, man mumler om, der ymtes om.

Glunt, -ar, m. (i dgl. T.) en Dreng. Glupa, v. a. (J. gleypa) fluge, (mins bre brugeligt).

Glupande, adj. glubende, slugen, gribst. Glupsk, adj. slugen, gribst. 2) glubst, voldsom. Glupskhet, f. Graadighed, Gribsthed. 2) Glubsthed.

Clutt, -ar, m. en Sugl af Sneppes flægten. Scolopax glottis.

Glutta, v. n. 1. titte, giptte.

Glamig, adj. bleg, blaableg. Glamighet, f. Bleghed.

Glapa, v. a. 1. (i dagl. Tale) give Glofer, Stifpiller. Glapord, s. pl. n. fpodit, ftiflende Drd, Stifpille.

Glada, Gladja, v. a. & r. (glader, glädde ell. gladde, glädt) glæbe. Gladjas, Gladja sig, glæde fig.

Gladje, m. Slæde. Gladjebetygelse, -r, f. Glædesbevidnelse. Gladjebudskap, n. Glædesbud. -dag, m. Glæ: debdag. -fest, m. Glædesfest. -flicka, -or, f. Stjoge. Gladjefull, adj. glædefuld. -förstörare, s. pl. m. Glæbesforftvrrer. Gladielos. adi. glædeles. -måltid, -er. m. Glædes: maaltid. Gladjerik, adj. glæberig. -rop, s. pt. n. Glædeffrig. -rus, n. Glædebrub. -språng, s. pl. n. Glæs desspring. -sang, -er, m. Glædes. fang. -tecken, n. Globestean, -tid. m. Glædestid. -tårar, pl. Glædes: taarer. Glädjeyrsel, m. Glædesrus. Glädtig, adj. glad, munter, opromt.

Glädtighet, f. Glafsa, v. n. 2. 2. gjo med bæmpet Roft. Gläfs, n. Gläfsande, n. dæmpet Gipen.

Glansa, v. n. 2. 2. (3. glansa) glind: fe, glimre.

Glant, på glant, adv. paa Rlem.

Glänta v. n. l. på dörren, aabne Ooren vaa Riem.

Glapa, v. n. 1. (i bagl. I.) fladdre. lade Munden lobe. Glapig, adj. fladderagtig. Glapighet, f. Gladders agtighed.

Glätta, v. a. 1. glatte. Glättning, f. Glatnina.

Glättig, Glättighet, b. f. f. Glädtig, -het. . Glod, m. Glod. Glodbakad, p. p. bagt paa Gloder. Glodeld, m Glod: ild. Glödfat, s. pl. m. Sprfad. Glödhet, adj. glodhed. Glodhetta, f. Glod: hede. Glödpanna, -or, f. Sprfad.

Glödraka, -or, f. Ilbrage. Glöd-skyffel, -flar, m. Ilbstuffe. Glödspan, m. Dammersticel. Glödugn. -ar, m. Gledovn.

Gloda, v. n. 2. 1. globe. Glodande kol, gloende Rul. Gloder. ning, f.

Glödga, v a. 1. globe. Glödgande. n. Glodgning, f. Glodning.

Glömma, v. a. 2. 1. G. -af, G. -bort (3. gleyma), glemme. Glomma qvar. glemme efter fig. Glomsk, adj. glem= fom. Glomska, f. Glemfel. Glomskhet, f. Glemsomhed.

Gnabb, n. Smaatiævien; Karleksgnabb, Elffonstiv. Gnabbas, v. d. 1. ímaatiævle.

Gnag, n. Gnagando, n. Snaven. Gnaga, v. a. 3. (gnager, gnog, gnagdo, gnagit; (J. gnaga) gnave; 2) v. n. (i dagl. Tale) gnave, knurre, (Fixende; drf. Gnagning, f. Gnagare, s. pl. m. Gnavere. Glires. Gnagig, adj. gnaven, vranten. Gnagspan, m. (i dagl. E.) Gnav, Rnurrepotte.

Gnat, n. Knurren, Brummen, Gfjæn: den. Gnata, v. n. 1. knurre, brums me, ffiænde. Gnatig, adj. gnaven, knurvoren, vranten.

Gned, n. det är altid ett gned, bet er den gamle Glendrian.

Gnet, -ter, f. Gnid, Lufeæg. Gnetig, adj. gnibbret, befat med Gnibber, 2) gnidsk, gnieragtig. Gnetighet. f. Snieragtighed.

Gnida, v. a. & n. 3. (gnider, gned, gnidit: A. G. gnidan) anide, 2) gnie, være gnidst; gnida på en flol, fpille flet Fiolin; gnida på samma Sträng, altid flaa paa en Stræng. Gnida på styfvern, gnie paa Stillingen. Gnidaktig, adj. gnibit. Gnidande, n. Gnidning, f. Onidning. Gnidare, s. pl. m. Gnier. Gnidaraktig, adj. gnieragtig. Gnidaraktighet og Gnideri, n. Gnieragtighed, Gnieri.

Gnissla, v. n. 1. anibse, knarke, knirke; 2) stjære Tænber. Gnisslande, n. Gnissling, f. Anirken, 2) Gnibsel.

Gnista, -or, f. Onift, Ilognift. Gnistra, v. a. 1. gniftre. Gnistrig, adj. aniftrende.

Gno, v. s. 2. 1. (I. gnya) gnibe, gno sonder, sondergnibe.

Gnugga, v. a. 1. anide. Gnuggning, f. Gnibning.

Gny, n. Bulder, Larm, Strald, Susen og Brusen, Sny. Gny, v. n. 2. 1. buldre, sarme, suse, mumse.

Gnägga, v. n. l. (A. G. huwgan) vrinste (om heste); brf. Gnäggande, n. Brinsten.

Gnall, n. Strig, Anirfen, Rinnten. Gnalla, v. n. 2. 1. fnirfe, 2) flynfe. Gnallig, adj. flynfenbe.

God, adj. (J. gódr) god. God man, pl. goda män, Curatores bonorum, Stiftefommissærer. God, gå i god, være Borgen for, indestaa for. Goda, n. Gode. Det högsta goda, bet højeste Gode. I Godo, i Mindeligshed. s. E. bilägga en sak i godo, afgjøre en Sag i Mindelighed. Med godo eller ondo, med det Gode Med godo eller ondo, med det Gode eller Onde. Hålla till godo ell. goda, tage til Taffe; tillgodo, til gode, til Rytte f. E. det kommer honom till godo, det fommer ham til Gode, til Nytte. Hafva till godo, have tilgode. Se en till godo, sørge for Ens Bedse.

Codbit, -ar, m. Læfferbibsten.

Goddagar, Godár, pl. (0: goda dagar) gode Dage. Goddags-pilt, -ar, m. En, som har gode Dage.

Godhet, f. Godhed; var god ell. var af den godheten, vær saa god, hav den Godhed. Godhjertad, adj. godhjertet. Godhjertenhet, f. Godhjertighed. Godkanna, v. a. 2. 1. bifalte, erfiende

god; drf. Godkännande, 72.

Godlynt, adj. i godt Lune, munter, op-

Godnisse, -ar, m. d. f. f. Tomtgubbe, Diefe.

Godo, fe under God.

Godra, Gora, -n, n. et Slagd Baffels fe, Goderaad, D. Goras-jern, n. Ragejærn, hvori Goderaad bages.

Gods, s. pl. n. Gods. Godsägare, s.

pl. m. Godsejer.

Godsint, adj. godfindet, godmodig. Godsinthet, f. Godmodighed.

Godtalig (god-talig) adj., som taler godt, venligt til Andre. G-het, f.

Godtfinnande, n. Godtbefindende, Godtgöra, v. a. 2. 1. godtgjøre. Godtgörande, n. Godtgjørelse.

Godtrogen, (god-trogen) godtroende, trostyldig. Godtrogenhet, f. Trostyls

bighed.
Godtycke, n. (god-tycke) Godtbefinstende.
Godtycklig, adj. vilfaarlig.

Gol, adj. (forældet) gul.

Golf, s. pl. n. (3. Galf) Gulv. Golfbrader, pl. Gulvbræber.

Golflegad, adj. säd, Rorn, torret paa Labeaulvet.

Golfikte, -n, n. Underlægning af Bjælster, hvorpaa Gulv lægges, Tilfarer.

Golflägga, v. a. 2. 1. gulve, gulve Korn, lægge de hjemkjørte-Kornneg ordentlig i Ladegulvene.

Golfmatta, -or, f. Gulvmaatter, Gulvstæppe. Golfsand, m. Gulvsand. Golfsten, -ar, m. Gulvsten. Golfsvamp, m. et Glags Stimmel. Mucor septicus.

Gom, -ar, m. (J. Gómr) Sane. Gomben, n. Saneben. Gombokstaf, -stafver, m. Sanebogstav. Gombokstaf, n. Sanebowsving.

Gona sig. v. r. l. (i dagl I.) givre fig til Gode, gotte fig. Conisse, b. f. f. Godnisse. Gorm, n. Gtallet af udpræbset Frugt D. Desl. Gorm. n. Gormande. n. (i baal. T.) Bulder, Larm, Stoj, Sfjanden, Rjav-Gorma, v. n. 1. (i dagl. E.) larme, ftvie, tiæple. Gorr, n. ond Bodffe i Gaar, Bplder o. desl.; Materie, Boer; 2) det Fly: dende i Tarmene. Gorrspränga, v. a. 2. 1. sprænge f. E. G. en häst. Gerå, d. f. f. Godrå. Gosse, -ar, m. Dreng, Gut. Gossebarn, s. pl. n. Drengebarn. Gottland, n. pr. n. Gulland. Grabba, v. a. 1. (i dagl. E.) snappe, rive til fig, gramfe. Grabbnafve, . -ar, m. ftor, grov Næve, 2) en Næs vefuld. Grabbtag, s. pl. n. Gram: fetaa. Grabbla, v. n. I. robe omfring. Grad, -er, m. Grad. Gradbage, -ar. m. Gradbue. Gradmatning, f. Grad. maaling. Gradtals, edv. gradvis. Gradera, v. a. 1. afdele i Grader. Gradering, f. Graduerad, p. p. gradueret. Graf, -var, m. Grav. Grafohor, s. pl. n. Gravhvælving. Grafhög, -ar, m. Gravhoi. Graflampa, -or, f. Gravlampe. Grafstickel, klar, m. Gravstiffe. Grafställe, -n, n. Gravsted. Grafvard, -ar, m. Gravminde. Grafot, s. pl. n. Gravel. Grafolskringla, -or, f. ftore Rringler, fom uddeles blandt Gravolsgiæfterne ved deres Bortgang. Grafopning, -or. f. Gravaabnina. Grafva, d. f. f. Grafva. Gramse, adj. (J. gramr) gram, fiendsk, tortornet.

Gran, -ar, f. Gran. Pinus Abies. Gargran, P. A. procera. Hänggran, P. A. viminalis. Slokgran, P. A. hybridg. Grankegla, -or, f. Grankott, eller -kotte, -ar, m. Granfogle, Grantov. Grankada, Barvifs, fom dryp: ver af Gran. Granskog, -ar, m. Granffov. Granört, -er, f. liden Lufeurt. Pedicularis Sulvatica. Granadill, f. Dasfioneblomfter. Granadör, -er, m. Grenader. Granda, b. f. f. Granna. Grankott, se under Gran. Granlummer, m. (Mos) Nippegræs, Glifvippe, Strubvippe, Sprikvippe, Rif. Lycopodium Annoticum. Grann, adj. pontet, pon, ftabfelig, fir-2) fin, noje, nojeregnende. Grannt, adv. grant, noie. Granna, v. n. imperf. f. E. det är litet som grannar, det er lidet, som iffe fornærmer bam. Granne, -ar. m. (3. Granni) Grande. Mabo. Grannas (hos Almuen) genit. for Grannens, Naboens f. E. gå till gran-Granneligen, adv. noje, nojagtig, opmærffomt. Grannfru, -ar, f. Nabofone. Granngård, -ar, m. Nabogaard. Grannhustru, -r, f. Nabofone. Grannhörd, adj. fom har en god, ffarp Porelse, grandhorende, lydhor. Grannlaga, edj. nojagtig, punktlig, fin (i Smag), vanskelig, omfindtlig. Grannlagenhet, f. Roiagtighed, Grannlagenhet, f. Punktlighed, Finbed, Omfindtlighed. Grannlat, -er, m. Pont, Probelfe, Stade: 2) firlige Udtrot, Artighed, f. C. säga ett fruntimmer grannlät. Grannlats-docka, -or, f. Stadsjom= fru, en fom gjerne vil ponte fig. men itte arbeide, itte foretage noget alvorligt. Grannlatsherre, -ar, m.

197

Stadsjunker. Grannlatsvisit, -er, f. Stadsbefog.

Grannqvinna, -or, Nabofone. Grannräknad, adj. nojeregnende.

Grannsikta, v. a. 1. fie gjennem en fin Sigte.

Grannskap, n. Nabolav.

Grannsynt, adi. fom har fart Gen. arandseende.

Grannsamja, f. Enighed mellem Ra: boer, Nabovenskab.

Granntyckt, adj. nojeregnende, vanffe: lig, prippen, omfindtlig.

Granska, v. a. 1. grandste. Granskare, s. pl. n. Grandster. Granskning, -ar, f. Grandifning.

Gredelin, se Gridelin.

Grefve, -ar, m. (A. S. Gerefa, T. Graf) Greve. Komma i Grefvens tid, fomme netop i ben rette Tid. Greflig, adj. grevelig. Grefvinna. -or , f. Grevinde. Grefskap, n. Grevffab.

Grek, -er, m. Græfer. Grekland, Grekeland, n. pr. Græfenland. Grekinna, -or, f. Græferinde. Grekisk, adj. Græft. Grekiska, f. det græffe Sprog, 2) et græff gruentimmer.

Gren, -ar, m. Gren. Grena sig, v. r. 1. dele fig i flere Grene. Grena ut, v. r. frærre Benene fra hin-

anden. Grenig, adj. grenet. Gren, f. Sfræv, f. Er. Byxorna aro for tranga i grenen, i grena, But: erne ere for trange i Gfrævet.

Grensle, adv. overffræve, paa Sfræve. Grep, n. pl. n. Greb (3. Grip).

Grepe, -ar, m. Greb, et Redifab af Kern eller Eræ, fom en tregrenet Gaffel, med Gfaft, der bruges til at læsse (f. Er. Gjødning) af og paa Bogne, 2) Greb, Dant.

Gret, impf. af grata, græde.

Gridelin, n. (Fr. Gris de lin), Hor: blomftfarve, Biolet.

Grift, -er, m. Grav. Grifthog, -ar, m. Grarboj. Griftvard, -ar, m. Gravminde. Grifttal, s. pl. n. Ligs

Grill, -er, m. Grille. Grillfängare, s. pl. m. Grillefænger. Grillfungeri. n. Grillevært.

Grimma, -or, f. Grime, Beftegrime. Grimskaft, s. pl. n. Grimeifaft.

Grin, n. (i dal. Tale) uhoviff Latter. Grinen. Grinolle, m. og Grinmig-ga, -or, f. (i bgl. Tale) Grinebider. Grina, v. n. 1. grine. Grinande, n. Grinen. Grinare, s. pl. m. Gris ner. Grinig, adj. grinet.

Grind, -ar, m. Led, Grind D. Grindstolpe, -ar, m. Lebftolve. Grindvaktare, s. pl. n. Ledrogter.

Grip, -ar, m. Grib. Gripklo, -r, m. Rlo vaa en Grib.

Gripa, v. a. 3. (griper, grep, gripit, Ist. gripa) gribe. Gripande, n. Gripning, f. Griben. Gripbrade, -n, n. Bræt paa en Fiolin, hvorpaa Tonerne gribes, Grebbræt.

Gris. -ar. m. Gris. Grisa, v. n. I. faste, fobe Grife. Grisdiger, adj., sugga, drægtig Go. Grissylta f. Brifespite. Grisstek, m. Grifesteg, med fl. Sammenfæt.

Grissel, -slar, m. en lang Stuffe hos Bagere, hvormed Brodene :Todes ind i den bedede Don. Gribletra R.

Gro, v. n. 2. 1. (J. Gróa) gro. Det gror i honom, det gaaer i ham, han harmes. Groende, s. Groning, f. Groning.

Groblad, Grodblad, s. pl. n. Beibred

(en Plante). Plantago. Groda, -or, f. Fro. G Grodblad, fe Groblad. Grodläte, -n, n. End, som Froerne give fra fig, Rvæf. Grodmun, -nar, m. Freens Mund, 2) ftor bred Mund. Grodpuss, -ar, m., Grodpol, -ar, m. Sump. Grodromm. m. Froleg, Froernes Wg.

Grodd, m. Gvire, Rim.

Grubblare, s. pl. m.

m. Grubien.

Grof. impf. af Grafva, grave. Grof, adj. grov. Grofbladig, adj. grov. bladet. Groffil, -ar, m. grov Gil. Groffila, v. a. 1. affile bet Grove. Grofgnistrig, adi. (i Bjergv.) grov: fornet. Grofgrynig, adj. grovfor: net. Grofguten, adj. grov ftebt. Grofhet, -er, f. Grovhed. Grofhugga, v. d. hugge, bearbeide i det Grove, arbeide det Groveste af, 2) opfore sig grout, plumpt. Grothudig, adj. grovhudet. Grofhuggare, s. pl. m. En fom hugger det Grovefte af. 2) Plumphugger, grov Berfon. Grofhylt, adj. grovhudet. Grofharig, adj. grovhaaret. Grofhäckla, v. a. 1. træffe Sampen gjennem den groveste Degle. Grofhackla, -or, f. groveste Degle. Grofkornig, adj. grovfornet. Grofiek, f. Tyffelfe. Groflemmad adj. grovlemmet. Grofrandig, adj. storrandet. Grofsikt. -ar, m. grov Gigte. Grofsikta, v. a. 1. fie gjennem en grov Gigte. Grofskinnad, adj. grovhudet. Grof-smed, -er, m. Grovimed. Grofsmide, -n, n. Grovt Jernarbeide. Grofstrimmig. adi. grovftribet. Groftradig, adj. grovtraadet. Groftarnig, adj. ftorrubet. Groll, n. Nag, dulgt Had. Grolle, -ar, m. Graaffimmel. Grop, -ar, f. Grovt, Grav, Fordyb-ning; 2) Smilehul. Gropig, adj. fuld af Grofter; drf. Gropighet, f. Gropp, groppig, se gropp, o.s.v. Gross, n. handla i gross, handle i bet Store. Grosshandel. m. Dandelen i det Store. Grosshandlare, s. pl. Grosskällare, s. ph m. Groferer. m. Bintielder, hvor Bin fun i ftorre Partier udialges. Grossa, v. n. 1. (i dgl. T.) handle i det Store. Grubbel, n. Grubleri, Grublen; 2)

Strupel. Grubbla, v. n. 1. gruble,

2) giore sig Sfrupler. Grubblande,

Grubblig, adj. grublende. Grubler. Grufandel. m. fl. je Grufva. Gruflig, adj. gruelig. Gruflighet, f. Gruelighed. Grufsam, adj. gruelig, grufom; brf. Grufsamhet, f. Grufva sig v. r. 1. grue fig. 2) befla-Grufva, -or, f. Grube. Grufandel. -ar. m. Andeel i en Grube. Grufarbetare, s. pl. m. Grubearbeider. Grufarbete, n. Grubearbeide. Grufbila, -or, f. Grubehaffe. Grufbrott, n. Optagelfen af en Grube. Grufbrytare, s. pl. m. En, fom bryder Malm i en Grube. Drf. Grufbrytning, f. Grufbyggnad, -er, m. og Grufbyggning, -ar, f. Grubebygning. Grufdrang, -or, m. Grubearbeider. Gruffolk, pl. Grubefolf. Gruffogde, -ar, m. og Grufinspektor, er, m. Grus beopipnsmand. Grufkarl, -ar, m. Brubearbeider. Grufklader. pl. Grus befittel. Grufmatare, s. pl. m. Marficheider. Grufras, n. Ras el. Redftortning af en Grube. Grufredskap, -er, n. Grubered fab. Grufvarp, n. pl. n. Udmaaling af en Grube. Grufvatten, n. Grubevand. Gruf-anga, -or, f. og Grufos, n. Brubedamp, Grubegas. Grufpojke, -ar, m. Grubedreng. Grufsand, m. Grufskift. n. Grubes Grubefand. schift, Grubevagt. Grufstigare s. pl. m. Stiger. Grufsylta, f. (Bjerg: vid.) Affald i en Grube. Grufsokare, s. pl. m. Stjærper. Grufting, s. pl. n. Bergret. Grufvaktare, s. pl. m. Grubevogter. Grufvedel. -ar. m. Lod eller Andeel i en Grube. Grufverätt, -er, m. Bergret. Gruföppning, -ar, f. Grubeaabning. Grumla, v. a. 1. grumla upp, gjøre tot, grumset; drf. Grumlande, n.

Grummel, n. Grume. Grumlig, adj. grumset. Grund, s. pl. n. Grund, Sandbante. Grund, -er, m. Grund. Grunda, v. a. I. grunde. Grunda ut, udgrunde; brf. Grundande, n. Grunddrift, -er, m. Dovedtilbojelighed. Grundbegrepp, s. pl. n. Grundbegreb. Grundfalle, n. Bundfald. Grundfarg, m. Grundfarve. Grundförmögenhet, -er, f. Hovedevne. Grundgod, adj. ejegob. Grundgrafning, f. Grundgravning. Grundlag, -ar, m. Grundlov. Grundlig, adj. arundia. Grundligen. adv. grundigt, grundigen; brf. Grundlighet, f. Grundighed. Grundlägga, v. a. 1. grundlægge; brf. Grundläggning, f. Grundläggare, s. pl. m. Grundlæg: Grundlära, -or, f. Dovedlære. Grundmening, -ar, f. Hovedsætning. Grundmura, v. a. 1. opfore Grunds mur, 2) mure fra Grundvolden af. Grundmurad, p. p. grundmuret. Grundmala, v. a. 1. grundmale; brf. Grundmålning, f. Grundmärgla, -or, f. et Glage Rrebe, (T. Hlohtrebs.) Grundorsak, -er, f. Grundaarfag. Grundpelare, s. pl. m. Grundpille. Grundpale, -ar, m. Grundvæl. Grundritning, -ar, f. Grundtegning. Grundranta, -or, f. Grundffat. Grundsanning, -ar, f. Grundsandhed (Axioma). Grandsats, -er, m. Grunbsætning. Grundskott, s. pl. n. Grundfub. Grundsola, -or, f. (i Bjergv.) Bunden eller Gulvet i Gruben. Grundsprak, s. pl. n. Grundsprog. Grundstod, n. Grundftette. Grundteckning, -ar, f. Grundtegning. Grundval, -ar, m. Grundvold.

Grundvatten, n. (T. Grundwasser) Grundvand. Grundvetenskap, -er, m. Hovedvidens Grundväsende, n. Grundvæfen. Grundyta, f. Grundflade. Grundagare, s. pl. m. Grundejer. Grundamne, n. Grundstof. Grunk, grunkas, d. f. f. glunk, glun-Grupp, -er, m. Gruppe (Fr. Groupe). Grus, n. Grus. Grusbotten, m. arus fet Bund. Grusfyllning, f. Grus: fpldning, Splb. Grushog, -ar, m. Bruehoj. Grusig, adj. grufet. Grusa sig sönder, opfmuldres, blive til Grus. Gruta, -or, f. Boghvedeforn. Gry, v. n. 2. 1. grp. Gryning, f. Daggry, Morgengry. Gry, d. f. f. Gryt. Grym, adj. grum, grusom. Grymhet, -er. f. Grumbed, Grufombed. Grymta, v. n. 1. gronte. Grymtan, f. Grymtande, s. Grymtning, f. Grunten. Gryn, s. pl. n. Gryngröt, m. Grynig, adj. grynig, adj. grynet. Grynkorf, m. Gronpolfe. Grynsoppa, f. Gronsuppe. Grynsall, s. pl. n. Gronfold. Grynvalling, f. Gronpelling. Gryna sig, v. r. 1. blive gronet (til Gron), Gryning, fe under gry. Gryt, n. (3. Griot, Sten) Malm; Montens indvortes Godhed, Gehalt. f. E. det är godt gryt i honom, der er god Malm i ham, 2) Jordhule. Gryta, -or, f. (3. Gryta) Grode. Grytgjutare, s. pl. m. Grodeftober. Grytkrok, -ar, m. Grydefrog, med fl. Gammenfætninger. Grå, adj. graa. Gråaktig, adj. graas laden. Grabo, m., Grabuk, -ar, m. Bynte (en Plante). Artemisia, Grabinka, -or, f. blaa Troldurt D.

Batteftierne Nrft. Grabroder, pl.

fläckig, adi. araasvættet. Gråhå-

bet Olding. Grakall, adj. graafold.

Grakolt, -ar, m. Kranfiffanerbragt.

rig, adj. graahaaret; brf. Graharighet, f. Graharsman, m. grachær:

Gramunk, -ar, m. Franfiffanermunt. Gramala, v. a. 1. male graa. Gransjuka, f. et Glags Cachexie (Grgs dom). Grana, v. n. 1. blive graa, graane. Grapapper, n. graat Pa-Graprickig, adj. graaspættet. Grarandig, adj. graaftribet. Grasida, -or, f. Lufing, Stoffiff. Gadus Merlacius. Grasik, -ar, m. Graa: fei. Gadus virens. Grasiska, -or. f. Graafife, Mosirift Mit. Fringilla Linaria. Graskymmel, -mlar, m. Graaffimmel. Graskymlig, adj. graaffimlet, graafvættet. Graskaggig, adj. graafficeaget. Grasparf, -var, m. Graspink, -ar, m. Graa: fpurv, Dusfpurp Mrit. Fringilla domestica. Graspräcklig, adj. graa: spætted. Grasugga, -or, f. Sfruf: trold, Rielderorm (et Infeft): Oniscus asellus. Gratrut, -ar, m. et Slage Maage. Graverk, n. Graa. værk. Gralle, (i Spog) graa hest. Grat, n. (3. gratr) Graad. Grata, v. n. 3. (gråter, gret, gratit), [3. gráta] græde. Gratig, Gratmild, adj. fom lettelig græber, græbenem, taaremild. Gratogd. adj. fom feer forgrædt ud af Dine, som nolig har grædt. Graterska, -or, f. Græder: fe. Grædefvinde. Gradda, v. a. 1. bage, grisle Nrff. Gradde, m. Flode. Gradda sig, v. r. 1. fætte Fløde. Gräddpanna, -or, 1. Tærtepande. Graddtorta, -or, f. Klødetærte. Gräddvafla, -or, f. Aledevaffel.

Grafsvin, s. pl. n. Grævling. Ursus

Grafsvinhund, Grævling:

meles.

bund.

Grafta. -or. f. Torphaffe. Grafva, v. a. (grafver, grof ell. grafde, grafvit ell. graft) [3. grafa] grave. Grafvande, s. Grafning, f. Gravning. Gral, n. Riv, Trætte, Rlammeri, Græl Nrik. Gral, m., Graler, m. en trættefiær Perfon, 2) Pedant, Gfolefuts. Grala, v. n. 1. tives, flamres, trætte, aræle Nrst. Gralaktig, Gralig, adj. fivagtig, træts Grälighet, f. Trættefjærhed. Gralmakare, pl. m. Gralmakerska, -or, f. trættefjær Berfon. Grama, v. a. imperf. 2. 2. (3. gremia, forterne) græmme, Grama sig, v. r. græmme fig. Gramelse, -r, m. Græmmelle. Gran, n. et Gran. Grand, -er, m. Strade. Tveraade. Granja, v. n. 1. ffiere Tenber, ffrige af Raferi (figes om Oldtidens Berferter). Grans, -or, m. Grændse. Gransbesiktning, -ar, f., Gransbesök, s. pl. n. Grandfebefigtigelfe. semätning, f., Gransemälning, -ar. f. Grændfeormaaling. Gränsdike. -n, n. Grændfegrav. Gransfastning. -ar, f. Grandsefaftning. Gransmatare, s. pl. m. Grændfeopmaaler. Gransrofvare, s. pl. m. Grandferes ver. Granspelare, s. pl. m. Grænds festotte. Granspale, -ar, m. Grænds fenæl. Gransstad, -stader, f. Grand: feby. Gransstod, -er, m. Granbies støtte. Gränsort, -er, m. Grændses fed, Grandfeegn. Gränsskillnad, m. Grændsestiæl. Gränsutstakning, f. Grændsesætning, Gransa, v. n. 1. grændse til. Gras. n. Græs. Grasbevuxen, -beväxt, adi. græsbevokset, græsgroet. Gräsenka, -or, f. Rone, hvis Mand

411

er vaa Reiser. Gräsenkling, -ar. m. Mand, bvis Rone er vaa Reifer. Grasfläck, -ar, m. Græsplet. Grasgroda, -or, f. Græsfrø, en Krø af græsgrøn Karve: Rana arborea. Gräsgädda, -or, f. et Glage Giedde. Gräslupen, adj. græsbevoffet. Gräsläsare, s. pl. m. Urtefamler. Grashoppa, -or, f. Græshoppe: Gryllus. Grasig, adj. græsgroet. Graslok, m. Græslog. Grasmanad, m. April Maaned. Grasplan, m. Gronfvær. Grasrik, adj. græsrig; brf. Grasrikhet, f. Gräsmutta, -or, f. en Sangfugl: Motacilla hippolais. Gräs-svål, -ar, m. (3. Gras-svordr) Gronivær. Grästorf, m. Grästorfva, -or, f. Græstorv. Gräs-vall,
-ar, m. Grensvær. Gräsväg, m. Græbvei. Grasatande, adj. græb: ædende.

Gräsk, v. n. 1. figes naar en udstudt Rugle falber til Jorden, loftes nogle Gange op igjen og derved føres længere frem. Gräsning, f.

Groe, Gro, -r, m. Rangræs: Poa. Grofre, Gröfst, grovere, grovest af

Grön, adj. gron. Göra sig grön, ville gjøre sine Hoser gronne. Grönsink, -ar, m. (i Staane: Gröning) Brist Nrst.: Fringilla Chloris. Gröngsset, s. det Gronne. Gröngöling, -ar, m. Gronspæt (en Fugl): Picus viridis. Gröning, -ar, m. Gulverling D., Stur N. Emberisa citrinella. Grönling, -ar, m. (en Kist) Smella. Grönling, -ar, m. (en Kist) Smella. Grönmaßla, v. a.. 1. male gron. Grönmälla, v. a.. 1. male gron. Grönmälgerska, -or, s. en Kone, som sælger Daveurter, Gronsone. Grönprickig, adj. gronspettett. Grönsandig, saj. gronspeaglet, gronstribet. Grönsaker, pl. Gront, Davegront, Daveurter. Grönsiska, -or, s. Sis.

gen, D. Sisit, Siste R. Fringilla spinus. Grönsjuka, f. Blegjot. Grönska, v. n. 1., Grönskas, v. d. grønnes, blomstre; brf. Grönskande, og Grönska, f. Grønste. Grönspik, -ar, m. (en Hugl) Grønspætte. Grönsvål, m. Grønsvær. Gröna, v. a. 1. ubbule.

Gröpa, v. a. 1. straa, grutte Korn. Gröpe, n. Straa, grovt malet Korn. Gröpning, f. Straaen, Grutning. Gröpp, -er, n. Steb i Bejen. Gröppig, adj. sulb af Steb; drf. Gröppighet, f.

pighet, f.
Gröt, m. (3. Grautr) Grod D., Graut
Rrst. Grötfat, n. Grobfab. Grötgryta, f. Grodgryde. Grötig, adj.
gredet, 2) utydelig f. E. tala grötigt; drf. Grötighet, f. Grötmyndig, adj. (i dagl. Tale) pralende,
stortalende; drf. Grötmyndighet, f.
Gröta ihop, v. a. 1. (i dagl. Tale)
rore, smore isammen. Gröta sig, v.
r. 1. (3. greytasst), blive til Grod.
Gubbe, -ar, m. Gubbe, Olding. Gubbaktig, gubblik, adj. sig en Olding;
drf. Gubbaktighet, Gubbväsen n.
Greku, m. Gjog, Gouf Nrst.

Guda sig, v. a. 1. stille sig from og andægtig. Gud, -ar, m. Gud. Gudi Lof! Gud ffe Lov! For Guds skull! for Guds Sfuld! Gudadryck, -er, m. Gudedrif, Reftar. Gudadvrkan. f. Gudedprfelfe. Gudaktig, adj. gudelig; drf. Gudaktighet, f. Gudelighed. Gudamakt, f. Guddomemagt. Gudamenniska, f. Gudmenneffe (Chri: ftus). Gudaspis, m. Guders Grife. Ambrofia. Gudasvar, n. Gudefvar, Guddotter, f. Guddatter. Drakel. Gudfader, Guffar, m. Gudfader. Gudfruktig, adj. gubfrngtig. Gud-fruktighet, f. Gudfrngtighed. Gudinna, -or, f. Gudinde. Gudmoder, Gummor, f. Gudmoder. Gudsdyrkan, f. Sudedprfelfe. Gudsfruktan,

f. Sudsfrogt. Gudsföraktare, s. pl. m. og Gudsförakterska, -or, f. Gudeforagter. Gudsförgäten . adi. (E. Gottesvergeffen), som glemmer Gud og hans Belgierninger, gudeforgagen; brf. Gudsforgatenhet. f. Gudsförnekare. s. pl. m. Gudsfornæater. Gudsförsmädare, Gudsförhädare, s. pl. m. Budebespotter. Gudsförsmädande og -hädande, n. Gudsförsmädelse ell. hadelse, -r, f. Gudsbespottelfe. Gudshadare, s. pl. m. og Gudshaderska, -or, f. Gudebefvotter. Gudslan, n. Gudegaver. Gudson. Gudsen. Gudstjenst, -er, f. Guds: tieneste.

Gudunge, -ar, m. Eberfugl. Guffar, -ar, m. Gubfaber. Gulan, def. Wggeblommen.

Gul, adj. gul. Gulblek, adj. gulbleg, gulagtig. Gulhare, -ar, m. (en Plante) Rjellingetand. Lotus cornicul. Guling, Gylling, Gultrast, -ar, m. (en gugl) Pirol. Oriolus galbula. Gulna, v. n. 1. blive gul. Gulnabba, -or, f. (en gugi) Gul: næb. Motacilla flavirostris. Gulockra, f. gul Offer. Gulrandig, adj. gulftribet. Gulsiktig, adj. gulfottig. Gulsippa, -er, f. ranunkelartet Anemone. Anemone ranuncu-Gulsjuk , adj. gulfottig. loides. Gulsjuka, f. Gulsot, m. Gulfot. Gulsparf, -var, m Gulspurv. Gulspink, -ar, m. Gularla, -or, f. Bulivint, Livstiert (en gugl): Motacilla flava.

Guld, Gull, n. (3. Gull) Gulb. Guldarbetare, s. pl. m. Gulbarbejder. Guldarbete, n. Gulbarbejde. Guldbarbejde. Guldbarbejde. Guldbarbejde. Guldbarbejde. Guldbarbejde. Guldbarbejde. Guldbarbejde. Guldbarbejde. Guldbarbejde. Guldbarbejdele. n. guldbarbejdele. Guldbarbe, n. guldbarbejdele. n. Guldblack. n.

Guldblik. Guldbröllop, s. pl. n. Guldbrollup. Gulddocka. -or. f. (et Infeft) Guldorm. Gulddosa, -or f. Gulttaafe. Gulddragare, s. pl. m. Suldtræffer. Guldfarg, m. Gulds farve. Guldfluga, b. f. f. Guldhagze. Guldfargad, adi. auldfarnet. Guldglit, m. Buldalet. Guldgosso. (fortrolig) fod Dreng. Guldgrufva. -or, f. Guldgrube. Guldhaltig, adf. guldholdig; drf. Guldhaltighet, f. Gullhane, -ar, m. Rjellingetand. Lotus corniculata. Gullharig, adi. gulbhaaret. Gullhvifva, -or, f. Rogleblomft, Baneleg, Rodriver. Primula veris. Guldkedja, -or, f. Guldkiæde. Guldklimp, -ar, m. Suldflump. Guldlutrare. s. pl. m. f. Guldskedare. Guldmakare, s. pl. 'm. Guldmager. Guldmalare, g. pl. m. et Glags Fift. Sparus aurata. Guldplat, -ar, m. Guldplade. Guldpapper, n. Guldpapir. Guldprickig, adj. guldfpraglet. Guldprof, n. Guldprove. Guldpudra, -or, f. gplben Stenbræt. Chrusosplenium alternifolium. Guldris, n. Guldenris, Gyldenvindurt. Solidago virgaurea. Guldskedare, s. pl. n. (I. Gold: icheiber) Gulbicheiber. Guldslagare, s. pl. m. Guldflager. Guldslagarhinna, f. Guldflagerhud. Gullspira, -or, f. (Plante) Fredlos, Dues urt. Lusimachia. Guldstekel, -klar. m. Murhreps. Chrysis. Guldsmidd, adj. besat med Guld, galoneret. Guldtacka, -or, f., Guldstäng, -anger, f. Guldbarre, Guldftang. Gulltraf, m. (en Plante) Ranys. Oenothera biennis. Guldvigt, m. Gulds nægt. Väga sina ord på Guldvigt, overveje fine Ord noje. Guldvaskare ell. -letare, s. pl. m. (T. Gold: mafcher) Guidvaffer. Guldader, -adra, f. (i Bieran.) Guldaare.

Gumma, -or, f. gammel Rone; 2) un: | bertiden fregende: Rone, Suftru. | Gummor, f. d. f. f. Gudmoder.

Gump, -ar, m. Gump, Bagdel. Gumpfena, -or, f. Rumpefinne: Penna analis.

Gumrik, Gumring, m. torabet Byg: Hordeum disticum.

Gumse, -ar, m. Bædder, Bede.

Gundelref, n. Jordvedbende: Glecoma hederacea.

Gunga, -or, f. Spinge, Suffe, Nrff.
2) Sunge, Hængedpind. Gungfly,
-n, n. Sunge, Hængedpind. Gungbrade, -n, n. Spingebræt.

Gunga, v. a. & n. gunge, huste; brf.

Gungning, f. Gungen.

Gunst, m. Gunft, Gunftbevisning, Onbest. Gunstbenägen, adj. gunstig. Gunstling, -ar, m. Onbling. Gunås! (o: Gud nåde oss!) Gub

Gunas! (v: Gud nade oss!) Gud naade os!

Gupp, n. Gimpen, Bippen.

Guppa, v. n. 1. gimpe, vippe; brf.

Guppning, f. Gur, m. (i Bjergv.) de Mineralier, fom Bandet undertiden forer oplost med fig.

Gurgla sig, v. a. 1. gurgle fig. Gurgeldryck, m. Gurgelvatten, n. Gurgelvatten, f. Gurglen.

Gurka, -or, f. Agurte. Cucumis sativus. Gurksalat, f. Agurtsalat. Gurkmeja, f. Gurtumej, Gulsotrod.

Gyckel, n. Gjoglen, Gjogleri. Gyckeldocka, -or, f. Duffe hos Taffenspillere. Gyckelaktig, adj. gjogleagtig. Gyckelmakare, s. pl. m. Gjogler. Gyckelspel, n. Gjoglespil. Gyckelverk, n. Gjogleværf.

Gyckla, v. a. l. (3. kukla) gjøgle. Gycklare, s. pl. m. Gjøgler. Gy-

ckleri, -er, n. Gjøgleri.

Gyllen, m. Gylben (et Slags Mynt). Gyllende, gyldene, gyllene, adj. gylben. G. alder, Gulbalber. Gyllendak, m. Brokabe. Gyllenränna, -or, f. Hakkelpæt (en Kugl). Pious Major. Gyllenåder, f. ben gyldne Nare.

Gymnasist, -er, m. Studerende veb et Gymnafium.

Gynna, v. a. 1. pnde, underftotte, bes

Gynnande, p. p. r. gunstig.

Gynnare, e. pl. m. Belpnder, Beftptster.

Gynnsam, adj. gunftig.

Gyttja, f. Opnd, Mudder. Gyttjefull, gyttjig, adj. dyndet, fuld af Opnd. Gyttjepuss, -ar, m. og Gyttjegrop, -ar, m. Opndpol.

Gyttra, v. a. 1. ihop, sammensætte, forbinde. Gyttra sig, flæbe sig sammen, hænge sammen, votse sammen;

brf. Gyttring, f. Gå, v. n. (går, gick ell. geck, pl. gingo, gått, gången) gaa. Gå vilsø, tage kejl af Bejen. Gå till handa, gaa til Daanbe, være til Diælp. Gå igenom med, brive igjennem. Gå till sig sjelf, gaa i fig Selv. Det går ihop, bet laber fig gjøre. Gå miste om en sak, gaa glip af Roget. Gå om hvarannan, truble

hinanden. Gå om intet, blive til Intet. Gå om, gaa forbi. Gå till väga, gaa til Bærks. Gå ut med, udholde, brive igjennem, faa Kremgang i Noget. Gå utur ell. ur, gaaaf, f. E. Armen gik ur led, Armen gik af Led. Gå åt, gaa til, medgaa, fortæres. Gå åt, f. E. Gå åt Staden, gaa til Staden. Gå illa åt

någon, medtage En, behandle En stet mishandle En. Gående, n. Gang. Gå i gående, gaa Sfridt for Sfridt. Gåfva, -or, f. Gave. Naturgåfva.

Naturgave. Savebrev.

Gal, (i dagl. Tale) d. f. f. Gard. Gang, -or, ell. -or, m. Gang, f. E.

Gåfvobref, s. pl. n.

en Gang, en Gang, nagon Gang, undertiden.

Gang, -ar, m. (3. Gangr) Gang, f. E. kanna en på gangen, fjende en paa Gangen. Hvalfd gang, Buer gang.

Ganga, v. n. l. def. (Supin. gangit) i bet juribiste Sprog for Ga, f. E. Ganga ed, aslægge Ed. Ganga sig. (i ældre D.: gange) bruges i gammelbags Sange og Biser for Ga, f. E. Den jungkru hon gangar sig i rosende gard.

Gangare, s. pl. m. Fodgiænger, 2) Ganger, Beft.

Gangart, m. Ertfens Leje ell. Gang i Sorden.

Gangbar, adj. gangbar. Gangbart pris, Torvepris. Gangbarhet, f. Gangbarhed.

Gängberg, s. pl. n. Gangbjerg. Gängdagarna nl. Gangdagene I

Gangdagarna, pl. Gangdagene, Dages ne i Fasteugen.

Gangfaste, -n, n. Gjænger, Led.

Gangjern, s. pl. n. Dængsel, Gangjern. Gangskomakare, s. pl. m. omvandrens de Stoflifter.

Gängspel, s. pl. n. Gangspil. Gängstig, -ar, m. Gangsti.

Gangställe, n. Sted, hvor man ofte

Gangstol, -ar, m. Stol med Hjul under. Gangvagn, -ar, m. Gangvogn.

Gangvooka, f. Fusteuge.

Gangväg, -ar, m. Gangvej.

Gangamne, n. (i Bjergo.) Gangerts. Gara, -or, f. (3. Gari) Aare i Træer. Garig, ach. fulb af Aarer.

Gara, v. a. 1. renfe fort Robber ved

Isten, gare; brf. Garning, f. Gard, -ar, m. (3. Gardr) Gaarb. Gardsbo, -r, m. Gaarboer. Gardsbruk, n. Landhusholdning. Gardsdrang, -ar, m. Gaardsfarl. Gardfarl-handel, Bissefræmmerhandel, Dandel af de omreisende Bestgether.

Gärdsfogde, -ar, m. Forvalter. Gärdshund, -ar, m. Gaardhund. Gärds-tjuf, -var, m. Gustyv. Gärdvard, Gärvard, -ar, m. (hos Ups Svearne: Galval) Gaardvogter, 2) Gaardhund, Garvar Nrst.

Garhytta, -or, f. Ovn, hvor Robberet gares eller renses. Garhard, -ar, m. Garherd. Garkoppar, m. Garfobber. Garmakare-ugn, Garugn, -ar, m. Ovn, hvor Robberet renses. Garmakeri, n. Garning, f. sort Robbers Rensning. Garslagg, n. Slagge, som falber af ved Robberets Rensning.

Garkock, -ar, m. (T. Garkoch), Spisevært, Marketenter. Garkock, s. pl. n. (T. Garkuche) Spises kvarter, Marketenteri.

Garsot, m. (Spgtom) Cæliaca pituitaria.

Gartall, -ar, m. harpikskuld Fyrregran. -Gartjuf, -var, m. Rvægtvo. Gartjufnad, m. Kvægtvoeri.

Gås, pl. Gäss, f. (J. Gås) Gaab. Gäsbröst, s. pl. n. Gäshalfva, -or, f. reget, speget Gaasebryst. Gåsdun, s. pl. n. Gaasebun. Gäsfett, n. Gaasestille Gäse, -ar, m. og Gäskarl, -ar, m. Gabse, Dannen blandt Gjæssene. Gäsister, n. Gasebot. Gäskräs, n. Gaasetraab. Gäsunge, -ar, m. Gjæssing. Gäsögon, pl. Gaasegine. Gäsört, -er, f. Gaaseurt. Potentilla anserina.

Gasse, d. s. f. Gosse. Gata, -or, f. (3. Gata) Gaade. Gat-

lik, adj. guadefuld. Gäcka, v. a. I. gäckas med, v. d. gjeffe, drille. Gäckeri, -er, n. Gjefferi.

Gädda, -or, f. (3. Gedda) Gjebbe.
Gäddhufvud, n. Gjebbehoved. Gäddrag, n. Gjebbenxt. Gäddsnipa,
-or, f. liden Gjebbe. Gäddstörja,
-or. f. stor Gjebbe.

Gaf, adj. gangbar. Gal, -ar, f. (A. S. Gcalas, Svælg), Gjælle. Galhinna, -or, f. Gjælles hinde.

Gala, v. a. 1. giælle, aftage Gjællerne. Gald, m. (3. Giald) Gjeld. Galda, v. a. (gälder, gälde, guldit, gulden) betale, erstatte. Gälda skadan, er: statte Staven. Galdande, n. Betaling, Erstatning. Gäldenär, -er, m. Gjeldner, Styldner. Gäldskyldig, adj. gjeldbunden, forgjeldet. Gäldstyatga, -or, f. Gjeldsfængsel, Gjeldsarest.

Gäll, n. f. E. Prestgäll, Præstegield. Gäll, adj. kartindende, gjennemtrængende. Gälla, v. n. 2. 1. gjalde, kingre, stralde. En gällande röst, en klartindende Stemme. Gälljudd, adj. d. s. s. s. Gäll. Gällskrik, n. højt, gjennemtrængende Strig. Gällskrika, v. n. skrika, v. n. skrika v. n. strige højt og gjennemtrængende.

Gälla, v. n. 2. 1. (I. gialda) gjelbe. Gälla, v. a. 1. (I. Gelda) gilbe Gällare, s. pl. m. Gilber, En som gilber. Gällioskap, n. gilbet Rowa. Gälling, -ar, n. gilbet Dyr, Gjælsting Rrff. Gällgumse, -ar, m. gilbet Bæder, Bebe.

Gällgjutare, d. s. s. Gelhgjutare.

Ganga, -or, f. Gjænge, Gfruegjænge, Sfruegange,

Gänglig, adj. tond og fmal, 2) flings rende. Gängse, adj. gjænge, bruges lig.

Gärd, -er, m. Stat.

Garda, v. a. 1. hegne med Gjerde, inds gjerde, omgjerde. Gardning, f. Inds gjerdesse, Omgjerdesse.

Garde, -n, n. indhegnet Ager, Ager: land. Räggarde, Rugager.

Gärdsel, Gärdsle, n. Gjerdsel; Gjerdefang. Gärdselstäng, -stänger, f., Gärdselstör, -ar, m. Gjerdepæl, Gjerdefter Reft.

Gärdsgård, -ar, m. (hos Almuen Gärsgål, Nrff. Stjigal) Gjerde. Gärdsgårdsstör, -ar, m. Gjerdepæl.

Gasa, v. n. 2. 2. (I. gafen, gasichen) giære (om Blodet), koge; brf. Gasande, n. Gasdeg, m. Eurbeig. Gaskar, s. pl. n. Gjærekar. Gasjord, og Gaslera, f. et Minesral, Bruslere. Gasmjölk, f. Oplagt Melk. Gasning, f. Gjæring. Gasnings-medel, s. pl. n., Gasningsman, -n, n. Gjæringsmiddel. Gasrum, s. pl. n. Gjæringskeb.

Gäspa, v. a. l. (3. Geispa) gibpe. Gäspare, s. pl. n. En, som gibper; træt, sonnigt, dorftt Menneste. Gäspning, -ar, f., Gäspande, n. Gispen. Gäspsjuk, adj. tilbejelig til at gispe. Gäspsjuka, f. Gispespge.

Gaspes, (Gastabuds), hos Almuen i Upland, f. E. bjuda til gaspes, bys de til Gjeft, byde til Gjestebud.

Gässling, -ar, m. Gjæbling. Gäst, m. (A. S. Cyst, T. gafcht), Gjær. Gästbröd, n. Surbrod.

Gäst, -er, m. (A. S. Gest), Gjest. Gästa, v. a. 1. drage ind til som Gjest, besøge som Gjest, gjeste; 2) v. n. bo, losjere - i de ældre Sfrifter - hjemsøge paa en siendtlig Maabe. Gästning, -ar, f. Gästabud, s. pl. n. Gjestebud. Gästbjuda, v. a. 3. byde til Gjest. Gästgivare, s. pl. m. Gästgiverska, f. Gjestgiver, Gjestgiverse. Gästgivaregård, -or, m. Gjestgivergaard, Stydssation.

Gästgifvar-ordning, f. Tart for Gjefts vere. Gästgifveri, -er, n. Gjeftgiveri, Gästkammare, m., Gästrum, n., Gäststuga, -or, f. Gjefteværelje, Gjeftefammer.

Goda, v. a. 2. 1. (3. gæda, begave) gjobe, fede, mæste. Gödande, n. Gjodning, Mæstning, Fedning. Godboskap, n. Kvæg, som fedes pas

Stalben, Redefvæg. Godgalt, -ar, Godkalf, -var, m. m. Fedegalt. Godning, f. Gjedning, Redekalv. (Gjerningen at gjode), Fedning, Daffning Godoxe, -ar, m. Febes offe. Godsel, m. Gjodning, Giod: fel, Gjodffe, Mog. Godselhog, -ar. m. Mogdynge. Godselkarra, -or, f. Mogfjærre. Gödselvagn, -ar, m. Megrogn. Godsla, v. a. l. gio: de, giedite. Godslande, n. Giedit: ning, Gjodning. Godstia, -or, f. Redefti. Godavin, e. pl. n. Bebefvin.

Gojemanad, m. Februarmaaned, Gioes maaned.

Gok, -ar, m. (3. Gaukr) Sjog, Saut Drif. Gokmat, m. Gjogemad (en Plante). Gökblomster, s. pl. m. en Plante: Lychnis flos cuculi. Goksyra, f. (en Plante), Gurflover. Gokrag, m. Jomfruhagr. Polytricum commune. Göktita, Göktyta, -or, f. (en gugl) Bendehals, Dreihals D. Saagout Mrft. toryuilla.

Gol, -ar. m. bob Dobdingvol.

Gomma, -or, f. Gomme, -n, n. Gjemme. Gömma, v. a. 2. 1. (3. geyma) gjem:

Gömsla, -or, f. Gömsle, -n, n. Gömställe, -n, n. Gomvrå, -r, m. Sjem: fel, Giemmefteb.

Gopen, -pnar, m. (3. Gaupen) 1) ben hule Baand, 2) Gjevn D., Gous ven Mrsk. Haandfuld. Gopna, v. a. 1.

Gora, v. a. 2. 1. (gor, gjorde, gjort) (3. gora) gjore. Må gora, lad fag pære. Gora om intet, tilintetajøre. Gora undan, gjore fra fig. Gora at, gjore til, gjore ved, bidrage til, udvirte, f. G. Jag kan intet gora derat, Jeg fan iffe gjore noget berved. Det gjorde at, det hjalp. Göra, n. Forretning, Gobfel, Arbeide. Gorare, s. pl. m. Gjører, Gjer: ningemand. Gorande, n. Gjoren. Gorande och latande, Gjøren og Laten. Görlös, adj. orteelos, fom intet har at bestille; drf. Görlösa, f. Görlig, adj. gjorlig, mulig. Görlighet, f. Gjørlighed. Görning, f. Det är nu i görning, det er nu i Arbej: De. Vinet ar i gorning, Binen er i Gjæring. Göromal, e. pl. n. Forretning, Gyssel, Arbeide. Gos, -ar, m. (Bif) Cantart D.,

Giors Rrif. Perca Lucioperca, 2) Gos, Bogfprydeflag, 3) Rlump imeltet Bern.

Gösta, n. pr. d. s. s. Gustaf.

Got, impf. af gjuta. Gotha, adj. ell. genit. gothist, f. E. Göthaland, Götha rike.

Gothe, pl. Gothar, eller Gother, Bother. Gothes, genit. de Gothers. Gothisk, adj. gothiff. Gothiska, f. det gothiffe Sprog, 2) et gothift Fruentimmer.

Hacka, -or, f. Datte, Hacks, v. a. l. (A. S. haccam) haffe. Hacka tänder, flappre med Tæn: Hackbräde, -n, n. Haffebræt.

dadle En. Hackande, n. og Hackning, Saften, Dafning. derne. Hacka på någon, idelig at | Hackelse, n. Saffelse, Hackelsekista, -or, f. Haffelsefiste. Hackelseknif, -var, m. Haffelsefniv.

Hackho, -r, f. Daffebræt.

Hackknif, -var, m. Daffefniv.

Hackkorf, -var, m. Kjødpolse, Medisterpelse.

Hackmat, m. Saffemab.

Hackspett, Hackspik, -ar, m. Spætste, Haffespætte, Træpiffer, (en Fugl) Picus. Gron Hackspett, Grønspæt. Svart Hackspett, Sortspæt, Træpifster.

Hackyxa, -or, f. liden Ofs.

Haf, s. pl. n. (3. Haf) Dav. Hafsbandet, n. defin. Udlobet af rum Go. Hafs-blomma, -or, f. et Glags Lana. Bussus flos agvæ. Hafsbeta, -or, f. Savbete. Hafs-bot-ten, m. Savbund. Hafsdjup, n. Hafs-djur, s. pl. n. Habs Hafs-fru, -ar, f. Savfru. Hafs-gud, m. Davgud, Hafs-gudinna, -or, f. Havgudinde. Hafshvirfvel, -flar, m. Savhvirvel, Savfvælg. Hafs-kant, m. Havside, Sav: kant. Hafs-kräk, s. pl. n. lidet Dardor. Hafs-lok, m. Strandlog. Sqvilla. Hafs-nymf, -er, f. Bands nymfe. Hafs-glansa, f. Davbændel Tangart): Zostera marina. Hafs-snäcka, -or, f. Muslingifal, Sneglehus. Hafs-squalp, el. -svall, n. Stulpen af Davet. Hafs-svin, s. pl. n. Marfvin, Delfin. Hafstjader, -drar, m. Aalefrage D.. Gfarn Mrif. Pelicanus carbo. Hafs-trut, -ar, m. Blaamaage D. Davmaafe Mrff. Hafs-vik, -ar, m. Davbugt. Hafs-al, -ar, m. Lang: Mal. Murana Conger. Hafs-örn, -ar, m. Fisteorn. Falco Albicilla. Hafre, m. Havre. Hafregröt, m. Dav:

tegred. Hafrerot, f. Daverod.
Tragognagon pratense. Hafversop-

pa, f. Davresuppe.

Hass, n. (i dgl. Tale) stjobeslos og overilet Maade. Hassa, v. n. l. handle stjobeslost og overilet. Hassig, adj. overilet og stjobeslos.

Haftorn, m. Tidfe, Daftorn.

Hafva, v. a. & aux. (hafver el. har, hade, haft) [3. hafa] hape. Hafva bort, staffe bort; faste bort.

Hafvande, adj. fvanger, frugtsommes. lig. Gora hafvande, besvangre.

Hage, -ar, m. (3. Hagi) et til Græss gang indhegnet Stoffe Jord.

Hagbok, -ar, f. Avnbeg: Carpinus Betulus.

Hagel, n. Hagelby, -ar, m. Hagelbyge. Hagelskur, -ar, m. (T. Hagelsten, -ar, m. stort Hagelsten, -ar, m. stort Hagla, v. n. 1. hagle. Haglande, n. Daglen.

Hagtorn, m. (Pante) Havntorn, Dvids

Haj, adj. indekl. (dagl. Tale) forfære bet, bange.

Haj, -ar, m. Haj (en Fiff): Squalus. Haja, v. a. 1. haja sig, (i Sofpr.) fortone fig (om Landet); drf. Hajring, f.

Hajare, s. pl. m. til Sfibe: en runds agtig Blot, med flere Huller i, hvori Talljerebene stiffes, og der bruges i Rant va Staa. Jomeru.

Bant og Stag, Jomfru. Haka, -or, f. (J. Haka) Bage, (ben nederste Del af Ansigtet).

Haka, v. a. r. hage.

Hake, -ar m. (3. Haki) Hage, Krampe, Krog. Hakbult, -ar, m. Hagebolt. Hakebossa, -or, f. Hagebolt. Hakebossa, -or, f. Hagebolt. Hakebossa, -or, f. Hagebolt. Hakebolt. Hakebossa, -or, f. Hagebolt. Hagebolt. Hagebolt. Hagebolt. Hagebolt. Hakebolt. Hakebolt.

Hal, adj. (3. Hall) glat, flibrig. Hala, v. a. 1. hale. Halning, f. Das len.

Half, adj. (3. half) halv. Halfva, -or, f. (i baglig Tale) Dalvbel.

Halfannan, halvanden. Halfbruten. adi. halv afbrudt. Halffull, adj. halv beificenfet. Halffonster, n. Balvvindue. Halfgalen, adj. halvgal. Halfgangen, adi. halvaggen. Halfhet, f. Dalvhed. Halfklot, s. pl. n. Salvflode. Halflyckt, adj. Halfliden, adj. halv hald luffet. forgangen. Halfnaken, adj. halv: nøaen. Halfnött, adj. halvflidt. Halfqväden, adj. halvfvædet. Halfrusig, adi. halv beifiæntet. Halfrutten. adi. halvraadden. Halfsiden. n. Halfskugga, f. Halfskugga, f. Dalv: frage, fragere Sfrage. Halfsliten, adj. halvflidt. Halfspann, s. pl. m. en Kierdedel Tonde (Kornmaal). Halfstop, s. pl. n. Salvpot. Halfstrumpa, -or, f. Salvftrompe. Halfstöfvel, -flar, m. Salrftovle. Halfsysken, s. pl. n. Balvfedifende. Halfsyster, -strar, f. Salvfoster. Halfsala, v. a. 1. halvsaale. Halfsala, or, f. Salvfaale. Halftunna, -or, f. Dalvtonde. Halftäckt, adj. Halftäckt vagn (i halv dæffet. daglig Tale Halftäckare, m.) Ra: lessjevogn. Halfupphojd, adj. halvophojet, for Eremp. halfupphojdt arbete, halvophojet Billedhuggerar: beide, Basreliefs. Halfvingad, adj. balvvingedæffet. Halfvuxen, Halfväxt, adj. halvvoffen. Halfvåning, -ar, f. lavt Stofværf. Halfvägs. adv. halvveis. Halfoppen, adj. halv aaben. Halfore, -n, n. den mindite

Halfnad, d. f. f. Hälftenbruk.

Halka, v. n. 1. glide.

Halke, m. Halka, f. glat flibrig Bej, Glathed, Slibrighed, Halfe Rrff. Halkig, adj. glat, flibrig. Halkning, f. Gliden.

Hall, m. Kontor, hvor man besigter og stempler Manufakturvarer. Hallmästare, s. pl. m. den, der paafæts ter Stemplet i Fabriferne. Hallordning, f. Reglement for Fabriferne. Hallrätt, m. et Kollegium for Fabriferne.

Hallon, s. pl. n. hindbær D. Bringe=

bær Rrif. Rubus idæus.

Halm, m. Dalm. Halmband, s. pl. n. Dalmbaand. Halmkärfve, -ar, m. Dalmig. Halmdös, -ar, m. Halmig. Halmtak, s. pl. n. Halmtag. Halmtafs, -ar, vg. Halmtafs, -ar, vg. Halmtafs, -ar, vg. Halmiska, -or, f. Dalmvift, noget Halm sammensnoet i en Bift.

Halp, imperf. of Hjelpa.

Hals, -ar, m. Sals. Hals ofver hufvud, hovedfulde, over Hale og Ho-red. Halsband, s. pl. n. Halebaand. Halsbrytande, adj. halsbræffende. Halsbranna, f. Salebronde. Halsbold, -er, m. Halsduk, -ar, m. Saletorflæde. Halsgrop, -ar, m. Raffegrube, den Kordybning. fom Naffen danner. Halsked, -er, f. Halskedja, -or, f. Halskjæte. . Halsknota, -or, f. Salehvirvel. Halsknol, -ar, m. Adamsæble. Pomus Adami, 2) Halskrage, -ar, m. Halskrage, -tlar, m. Halsremsa, -or, f. Halssak, -er, f. Livsfag. Halssjuka, f. Halssinge. Halsstyf, adj. ftiv i Salfen. 2) hals= starrig, stivsindet; drf. Halsstyfhet, f. Halssvulst, -er, m. Halsbyld. Halstappa, f. den Sygdom ej at kunne ivælge. Halsvred, n. Halsfordrejelse. Halsåder, -ror, f. Sals: aare.

Halsar, pl. Dalse (ombord paa Stibe). Halster, s. pl. n. et Redssab med Hodeber, som sættes over Gløber for at riste Fodemidler paa, Rist. Halsterstek, ar, m. Steg, stegt paa Risten. Halsterstekt, adj. stegt paa Rist.

Halstra, v. a. 1. rifte. Halstring, f. Riftning. Halt, m. indvortes 'Bærd, Gehalt.

Halt, m. Standening, Soldt.

Halt, interject. holdt!

Halt, neutr. of Hal, glat.

Halt, adj. halt. Läghalt, sam i Hofterne. Halta, v. n. 1. (3. halta) halte. Haltande, n. Halten.

Haltig, adj. holdig, f. C. jernhaltig, jernholdig.

Hammare, -mrar, m. (J. Hamar) Dammer, 2) Dammerværf, Dammermelste. Hammarslagg, n. Dammerffæl, Slagge. Hammar medja, -or, f. Hammarverk, s. pl. m. Dammer, molle, Dammerværf.

Hamn, -ar, m. Stugge, Stuggebillete, följa i hamn och häl, folge i Dæs

lene.

Hamn, -ar, m. (3. Hafn) Hamn.
na, v. n. 1. havne. Hamnfogde,
-ar, m. Hamnfogde. Hambinästa-

re, s. pl. m. Davnemefter. Hampa, f. Damp. Cannabis sativa. Hampbraka, -or, f. Sampebrage, Redikab til at brage Samp med. Hamphackla, -or, f. Sampehegle. Hamphäcklare, s. pl. m. fom hegler Sam. Hamplärft, -er, n. Dampefærred. Hampspöke, -n, n. Hamptroll, s. pl. n. Figur, som i en Dampager opreises til at ffræmme Jugle. Hampskotsel, m. Samreavl. Hampstjelk, -ar, m. Sampestilf. Hampticka, -or, f. Briff, Tornirift, Gid: feronnife (en Sugl): Fringilla cannabina. Hampaker, -krar, m. Dam: peager. Hamport, -er, f. Sampes nelde (en Plante): Galeopsis tetra-

Hampa sig, v. r. 1. (dagl. T.) lyffes, flaife sig Rrif.

Hanbjelke, -ar, m. Tagstol.

Hand, pl. Händer, f. Saand. Efterhand, lidt efter lidt. For hand,

Tillhands, ved Saanden. Til handa, til Daande, 2) ihænde f. Er. Komma tillhanda, fomme ihænde. Lägga hand vid ett arbete, lægge Daand vaa et Arbeide. Gifva på hand, give paa Saanden. Forhand. Förhanden, for Saanden. emellan, fra Saand til Saand. Gifva vid handen, tilfjendegive. Handagard, m. (i bet jur. Gprog) bet at lægge Daand paa Roget, tage fat vaa Noget. Handarbete, -n, n. Baandarbejde. Handaslojd, -er, f. Daandarbeide, Manufaftur. Handbok, -bocker, f. Haandduk, -ar, m. Daandflæde. Handfallen, adj. (dagl. Tale) modfalden, Handfast, adi. haandfast. Handfasthet, f. Saandfafthed. Handfat s. pl. n. Baffefad. Handfull, m. Saands fuld. Handfaste, -n, n. Daandfang. Handfästning , -ar , f. Daandfæftning. Handgemäng, s. pl. n. Saand: gemæng. Handgevär, s. pl. n. Daands gevær. Handgriplig, adj. haandgris belig. Handgrop, -ar, m. Handgop, -ar, m. bet Dule i Daanden. Handhafva, v. a. 2. haandhave. Handhafvande, n. Daandhovelfe. Handhafvare, s. pl. m. Daandhæver. Handhast, -ar, m. Daandheft. Handklappning, -ar, f. Saandflap. Handklafvar, pl. Saandjern, Jern fom læages om Dænderne pag Forbry: Handkläde, -n, n. Saand: dere. flæde. Handkorg, -ar, f. Santes Purv, som bæres i eller over Saan-Handkort, s. pl. n. Daand: den. Handkraft, m. Saandfraft. fort. Handkramning, -ar, f. Saandtruf. Handkyss, -ar, m., Handkyssning, f. Saandfys. Handlag, n. Nemhed til at bruge Donderne, Daandlag Mrif. Handled, -er, f. Saandled. Handleda, v. a. 2. 1. fig.: lebe, fore ved Daanden, manudusere, veilede.

Handledare, s. pl m. Manubufter. Handledning, f. Manudutijon. Beiledning. Handlofve, -ar, m. Daand: led. Handlykta, -or, f. Saandlogte. Handlägga, v. a. 2. 1. lægge Daund paa, tage fat paa; brf. Handläggning, f. Handlös, adj. fom intet har at holde fig fast ved. Handpenning, m. ell. Handpenningar, pl. Daandpenge, 2) Lommepenge. Handplagga, -or, f. Daanddaff. Handqvarn, -ar, m. Saandfoærn. Handrackning, -ar, f. Daandræfning. Handsecreterare, s. pl. m. (i dagl. Tale: Handsekter) Haandsefretær, Daandifriver. Handskrift, -er, f. Daandierift. Handskrifven, adj. haandsFreven. Handskära, -or, f. Sigd, Storu Drit. Handslag, s. pl. n. Daandslag. Handslög, adj. nem i Haandgjerning. - Handspak, -ar, m. Daandfpage. Handspruta, -or, f. Daandfprojte. Handsag, -or, m. Daandsaug. Handtag, s. pl. n. Haandtaa. Handtlanga, v. n. l. pære Saandlanger. Handtlangare, s. pl. m. Daandlanger. Handtvagning, -ar, f. Dandernes Toen. Handtverk, s. pl. n. Haandværf. Handtverkare, s. pl. m. Saandværs fer. Handtverks-skrå, -n, n. eller -lag, s. pl. n. Saandverfelaug. Handvatten, n. Baffevand. Handveta, -or, f. Plovstjert. Handvändning, -ar, f. Daandevending. Handyxa, -or, f. Daandofs.

Handel, m. Dandel. Handelsanda, f. Dandelsaand. Handelsbod, -ar, f. Butif. Handelsbokhällare, s. pl. m. Dandelsfuldmægtig. Handelsbolag, s. pl. n. Dandelsfelstab, Dandelsfompagni. Handelsfarare, s. pl. m. 1) en rejsende Kiedmand, 2) Dandelsstein, Rossardischer Handelsskepp, s. pl. n. Dandelsskepp, s. pl. n. Dandelsskepp, s. pl. n. Dandelsskep.

delsväg, -ar, f. Handelsvægt. Handlare, m. Handlerska, f. bruges funt i Sammensætninger, f. Er. Bokhandlare, Boghandler, Mode-handlerska, Modehandlerinde. Handling, -ar, f. Handling. Handlingar, pl. Aftstyffer, Forhandlinger, Dofumenter. Handlande, e. pl. m. Kjøbmand.

Handom, gammel Dativ for Händer, ha i handom, have i Dænderne. Handskas, v. d. 1. (i dagl. Tale) prove Handskurfe med hinanden.

Handskmakare, s. pl. m. Danbikemager. Handsol, n. (3. Handsal, Lovte ved Daandtag) Handsel, de forste Penge en Sælgende modtager om Dagen.

Handtera, v. a. 1. (3. handtera) haands tere. Handtering, -or, f. Daandtering. Handterlig, adj. nem at brus ge med Dænderne, haandterlig.

Handtlangare, m. fl. fe under Hand. Hank, -ar, m. Bant, Bidjebaand.

Hann, impf. af Hinna. Hanne, -ar, m. Han, et Opr af Hansfionnet.

Hant, (i dgl. Tale) for Hann af Hinna.

Happla, v. n. l. happe, haffe, stamme, vafle, gaa i Staa. Haplande, n. Hardt, adv. teet hos, nær ved. Hardt när, ganste nær.

Hare, -ar, m. Dure. Harfot, -fötter, m. Daresod. Harfang, m. Redisab til at fange Daret. Harhjerta, f. Darehjerte, figurl. om den, som er meget seig. Harkona, -or, f. Harhund, -ar, m. Monde. Harhynda, -or, Dunmunde. Harkrank, -ar, m. Stankelben D. Myghanke Mrs. (et Insest): Tipula. Harkal, m. Daremad: Lapsana communis. Harmunt, adj. som har Darestaar eller Klost i Tæben, haremundet; drf. Harmunthet, f. Harskar, n. Darestaar. Harmynta,

f. vild Bastiston. Thymus acinus. Harpungar, pl. (en Plante) Blæres urt, Smelleblomster. Cucubalus Behem. Harsyra, f. Sprestreppe (Urt). Haruggla, -or, f. et Slags Ugle. Haräpple, -n, n. Troffel (en Art Jordiop). Harvärjan, def. taga till harvärjan, gribe Flugten, smøre Oaser, (T. das Oasenpanier ers greisen).

Harf, -var, f. Darv. Harfva, v. a. 1. (3. horfa, træffe, flæbe) harve. Harfning, f. Darvning. Harfpinne, -ar, m. Darvetand.

Harfang, je under Hare.

Harka, -or, f. Lugejærn, Lugespade, Rive.

Harka, v. a. 1. luge, rive, fratte. Harkning, f. Lugning.

Harkla, v. n. 1. harte. Harklande, n. Harkling, f. Darten.

Harkrank, fe under Hare.

Harm, m. Sarme. Harmas, v. d. l. harme sig, harmes. Harmlig, adj. harmfri. Harmsen, adj. harmfuld.

Harmunt, se under Hare.

Harnesk, s. pl. n. Darnif. Harpa, -or, f. (36l. Harpa) Darpe. Harpolekare, Harpspelare, og Har-

ponist, s. pl. m. Darpespiller. Harpa, v. a. 1. harpe, rense gjennem en Darpe.

Harpex, Harpojs, Harpos, m. Darpifs. Harpojsa, v. a. 1. bestryge med

Darpifs.
Harpun, -er, m. Darpun. Harpunera, v. a. 1. kaste Harpunen, fange med Darpun. Harpunerare, s. pl. m. Harpunsorare, s. pl. m. Harpunsorare, s. pl. m. Darpunerer, Darpunsaster.

Harr, -ar, m. (en Kiff) Spell, Stalling D. Harr Nrff. Salmo Thymalus.

Harska, v. n. 1. harte. Harskning, f. Harskning,

Harts, n. Darpits. Hartsa, v. c. 1. bestruge, overdrage med Harpits; brf. Hartsning, f.

Has, -ar, m. Dase. Hasa, v. a. 1. hugge Daserne over paa; hasa sig ned for en lina, sade sig glide ned af en Line.

Haslera, v. n. 1. drive Spog med, harfellere.

Hasp, Haspe, -ar, m. Haspa, f. Sage til Dor, Bindue o. fl.

Haspel, -plar, m. (T. Hasple) Hass, v. n. 1. hasve.

Hassel, -slar, m. Hasselkäpp,
-ar, m. Hasselköp. Hasselkst, -ar,
m. et Slags Plante: Lychnis dioica
Lin. Hasselnöt, -ter, f. Hasselskog, -ar, m. Hasselskog, -ar, m.

Hast, m. Dast. Hasta, v n. 1. (361. hasta) haste. Hastighet, f. Hastighet,

Hat, n. (3. Hatr) Dab. Hata, v.a. l. (A. S. hatian) hade. Hataro, s.pl. m. Hader. Hatfull, adj. hadefuld, hadft.

Hatt, -ar, m. (J. Hatr) Dat. Hattband, s. pl. n. Hattebaand. Hattfoder, s. pl. n. Dattefoder. Hoder i en Dat, 2) Dattefutteral, Datteæffe. Hattkull, -ar, m. Dattepuld. Hattmakare, s. pl. m. Dattemager. Hattmakeri, n. Dattemageri. Hattskyfve, -n, n. Datteftoge. Hattsnore, -n, n. Datteftor. Hattstofferare, s. pl. m. Datteftafferer, Datopcetter. Hatt-tof, m. Dattefilt.

Hed, -ar, m. Dede, Lynghede. Hedda, n. pr. f. Dedvig.

Heden, adf. heden, hebenff. Hedentima, f. Debenffabets Tib. Hedenahos, Bebenold.

Heder, f. (en Plante) Bedbende. Heder, m. Sæder. Hedersbeställning, -ar, f. Bresbestilling, Brespost. Hedersbetygelse, -r, f. -bevisning,

16

-ar. f. Wresbevisning. Hedersledamot, -moter. m. Wresmedlem. Hedersgubbe, -ar, m. hæderlig, forstjent Olding. Hedersgumma, -or, f. hæderlig, gammel Rone. Hederskansla, f. Bredfolelfe. Hedersnamn, s. pl. u. Daberenavn. dersord, n. Bresord. Hederssak. Bressag. Hedersam, adj. hæderlig, agtbar. Hedersamhet, f. Dæderlig. Hederskuld, -er, m. 2Gres: hed. geld. Hedersställe, -n, n. Dæders: poft. Hederstecken, n. pl. n. Veres: Hederstrappa, f. Wrestrin. Hedersvakt, m. Bresvagt. Hejd, m. Moderation, Tæmmen, Bes tvingen. Hojda, v. a. I. holde tilbage, ftanfe, tæmme, betvinge, ftagge Dt. Hejduk, -ar, m. Dejdut. Hel! interi. bil! Het, adj. hel. Hel och hållen, hel og holden. Helsyskon, n. Belfodffende. Hela, s. a, l. hele, læge. Helande, n. Belen. Helbregda, adi. fund, farit, ved Del-Heldag, i dagl. Tale for Helgedag. Helfvete, Helfvite, n, (A. G. Hellevite) Delvede. Helg, f. Seft, fom heitideligholdes ved Gutedprfelfe. Delg R. Helga, v. a. 1. hellige. Helgande, n. Helgelse, f. Belliggiorelfe. Holgafton, m. Belligaften. Helgd, f. Bellighed, Ubrodelighed, U. forfræntelighed. Hålla i helgd, hols de i ubrodelig Efterlevelse. Helgedag, -ar, m. Delligdag. Helgedom, -ar, m. Delligdom. Helgeflundra, -or, f. Delleflynder, Rvejte N. Helgelse, se under Helga. Helgeran, s. pl. n. Rirteran. Holgesmål, s. pt. n. Delligaften.

Helgmessa, f. Hellermisse, Alle Del. gens Dag. Helgon, s. pl. n. Delgen. Helgonmessa, f. Delgenmisse, Alle Belgens Hel-gryn, s. pl. n. Byggryn. Hel-gjuten, adj. ftobt heelt igjennem, Heljeflundra, -or, f. Belleflynder, Rveite R. Pleuronectes Hippoalossus. Helig, adj. (A. S. halig) hellig. Heliggora, v. a. 2. 2. helliggiore. Heliggörare, s. pl. m. Helliggiorer. Helliggörelse, m. Delliggiorelie. Helighet, f. Dellighed. Helklöfvad, adi. som har hel Dov. Hell! interj. hil! Helleknoppar, pl. (en Plante) Biergs frip D., Daflot R. Sedum re-Aexum. Heller, hellre, compar. hellere. Helm, m. (Remi) Ravel. Helna, v. n. l. heles, læges. Helnande. n. Helning, f. Helpläster, n. Lægeplafter. Helsa, v. a. & n. 1. (3. heilsa) hilfe. Helsning, -ar, f. Bilfen. Helsa, f. (3. Heilsa) Sundhed. Helsobrunn, -ar, m. Gundhedebrond. Helsodag, m. fund Dag, Belfedag Rrff. Helsogudinna, f. Sundheds gudinde. Helsosam, adj. fund, gapn= lig for Sundheden. Helsosamhet, f. Gavnlighed .for Gundheden, fund Egensfab. Helsokalla, -or, f. Sunds hedstilde. Helsovatten, n. Gund: hedsvand. Helskinnad, adj.helffinnet, hel og holden. Helst, adv. superl. helft; 2) koni. fordi, helft, eftersom. Helsyster, -strar, f. Delfoster. Hem! interj. hm! Hem, s. pl. n. (3. Heimi) Hem, adv. (3. heim) hiem. Hemafvel, m. indenlandfe Avl. Hembakad, adj.

hiemmebaat. Hembiuda. v. c. 3. (-bjuder, -bjöd ell. -böd, -bjudit ell. -budit) bobe hiem, 2) tilbobe ben, fom bar Kortiobs Ret; brf. Hembud, s. pl. n. Hembryggd, adj. hjemme: brugget, 2) m. hjemmebrugget Di. Hembyed, m. Diemstavn, Diemsted. Hembordig, adj. indenlandff, indfødt. Hemdufva, -or, f. tam Due. Hemfall, n. Diemfald. Hemfalla, v. n. 3. (-faller, -foll, -fallit) hiemfalde. Hemfallande, n. Diemfald. Hemfagel, -glar, m. tam Fugl, 2) inbenlandfe Rugl. Hemfred, m. Dusfred. Hemfreds-brott, m. Brud vaa Hus: freden. Hemfodd, adj. indfødt. Hemfoding, -ar, m. en Indfødt. Hemfodslorutt, m. Indfoderet. Hem-folid, -er, n. hjemgift, Debgift. Hemfora, v. c. 2. 1. hjemfore. Hemförlofva, v. a. 1. give Forlov til at brage Diem; brf. Hemforlofning, f. Diemlop. Hemrift. m. hiemaift. Ubftvr. Hemgjord, adj. hjemmegjort. Hemgang, m. Susfredebrud. Hemifran, adv. hjemmefra. Hemkall, n. Penge, fom de Goldater, der iffe af Staten have Boliger, tilftages i bisfes Sted. Hemkalla, v. a. 1. hjem: falde. Hemkallelse, f. Sjemfaldelfe. Hemkomst, f. hjemfomft. Hemkomst-öl og Hemkom-öl, n. Gjæ: ftebud, fom de Mygifte gjore Dagen efter Brylluppet. Hemlof, n. hjem: Hemlefnad, m. Sjemlevnet. Hemlystnad, n. Hiemlængsel. Hemort, m. hiemfted, hiemftavn. Hemquarn, -ar, f. Sustværn, Saande molle. Hemresa, f. Sjemrejfe. Hemsed, -er. m. Landsens Stit. Hemsjuk, adj. hjemspg. Hemsjuka, f. Diemspge, hiemve. Hemskicka, v. a. 1. hjemsende; drf. Hemskickning, f. Homskjuta, v. a. 3. (-skjuter, -skjöt, -skjutit) og Hemställa, v. a. 2. 1. overlade til. Hemställande, n., Hemställan og Hemställning, f. Overladen til. Hemsokn, d. s. s. emsokn, d. s. s. emsokn, d. s. s. emsokn, d. s. emsokn, d. s. e. 2. 2. hjemføge; dr., Hemsökning, -ar, f. Hemsökning, -ar, f. Hemsökning, -ar, f. Hemsökning, -ar, f. hjemføgelse. Hemsökning, -ar, f. hjemfødelse. Hemvand, adj. tam, hjemmevant. Hemvand, adj. hjemmevævet. Hemvasand, adj. hjemmevævet. Særed. Hemvasand, til hjemmet. Hemåt, adv. hjemad, til hjemmet.

Hemlig, adj. hemmelig. Hemlighet, -er, f. hemmeligheb. Hemlighets-

full, adj. hemmelighebsfuld.

Hemma, adv. (3. heima) hjemme. Hemmastadd, adj. hjemmevant.

Hemman, s. pl. n. Gaard vaa Landet, Bondegaard. Hemmansbruk, n. Gaardbruge. Hemmansbrukare, s., pl. m. Gaardbruger. Hemmansranta, -or, f. Grundfat. Hemmansägare, s. pl. m. Ejer af en Bondegaard. Hemmantal, n. Jordens Storresse med Henson til Afgisternes Bestemmelse, Matrifultal.

Hemsk, ach. vild, gysopvæffenbe, forftyrret, nedstagen; drf. Hemskhet, f. Hemul, n. Hemul. Stända hemul, hiemle, garantere. Hemula, v. a. l. hiemle. Hemulsman, m. Hiemlesmand.

Hemvist m. fl. se under Hem.

Henig, adj. f. Er. henigt brod, flet bagt Brod, Brod med Staalrand.

Herde, -ar, m. (3. hirda, bevogte), hyrbe. Herdinna, -or, f. hyrbinde. Herdebref, e. pl. n. hyrbebrev. Herdedikt, m. hyrbebigt. Herdekoja, -or, f. hyrbehytte. Herdelefnad, m. hyrbefvenet. Herdepipa, -or, f. hyrbepite. Herdestycke, -n, n. hyrbeftav. Herdestaf, -var, m. hyrbeftav. Herdestaf, n. hyrbeftav. Herdestag, -er, m. hyrbefau. Herdestag, -er, m. hyrbefaug. Herdeyväde, -n, n. hyrbefaug. Herdeyväde, -n, n. hyrbefaug. Herdeyväde, -n, n. hyrbefaug.

sang, Oprdedigt. Herdespel, s. pl. n. hprdespil. Herdetimma, f. hpr: destund. Herdevisa, -or, f. Onrdevise. Herradome, n. (3. Herradomi) Der: redømme. Herravälde, n. Herredomme. Herre, -ar, m. Derre. Herran, Herrans (bibl.) for Herren, Herrens. Herranom, gammel og bibl. dativ for Herren; f. C. tacker Herranom, taffer Berren, Gud. Han ar i Herranom, han er død. Herrfolk, pl. n. fornemme Rolf. Herresäte, n. Herresæde. Herretjenare, 2. pl. m. Latej. Herrvälde, n. Aristofrati. Herrlig, adj. herlig. Herrlighet, -er, f. Berlighed. Herrska, v. a. l. herffe. Herrskande. n. Berffen. Herrskare, s. pl. m. Herster; Herrskariuna, -or, f. Hers fferinde. Herrskap, n. Hersfab. Horrsklysten, adj. hersfelvsten. Horrsklystnad, f. Derikelvit. Hers, f. Hirs. Hertig, -ar, m. Hertigdome, -n, n. Dertugdomme. Hertiginna, -or, f. Bertuginde. Hertiglig, adj. hertualia. Hes, adj. hæs. Heshet, f. Dæshed. Heshosta, f. tor Dofte. Hessare, s. pl. m. en Besfer, fra Des: ien. Hessja, v. n. 1. pufte, være stakaandet, hiaffe Rrff. Het, adj. (3. heitr) heb. Heta, v n 2. 2. (heter, het el. hette, hetit, hetat) [3. heita] hede. Hetlefrad, adj. hidfig, ilfindet. Hetsa, v. a. 1. hidle. Hetsig, adi. hidfig. Hetsighet, f. Hidfighed. Hetta, f. Debe. Hettblemma, -or, f. Bedeblegne. Heta, v. a. 1. væffe ftært Barme, hidie.

Hetväge, m. (E. Heißwecken) Ra: ftelarusboller og Melt. Hexa, v. a. l. heffe. Hexa, -or, f. Beffe, Hexmakare, Hexmastare, s. pl. m. Beffemefter, Troldmand. Hicka, f. Diffe. Hicka, v. n. 1. hiffe. Hickning, -ar, f. Diffen. Hide og Hid, n. (3. Hydi, Opreleje), Hielm, -ar, m Sielm. Hjelmbagge, -ar, m. (et Infeft) Stjoldbille, Cassida. Hjelmgaller, s. pl. n. Djelm: gitter. Hjelmprydnad, m., Hjelm: Hjelmsmidd, adj. hjelm: impffe. dæffet. Hjelp, m. Hjælp. Hjelpa, v. a. 3. (hjelper, hjelpte el. balp, hjelpt el. hulpit) hjælpe. Hjelpas åt, hjælpe hinanden. Hjelpare, a. pl. m. Sicels per. Hjelphevisning, -ar, f. Mdelse af Hjælp. Hjelphustru, -r, og Hjelpkarring, -ar, f. Sjælpefone, Gang: fone. Hjelpkarl, -ar, m. Saands Hjelplig, adj. temlia. lanaer. taalelig. Hjelplös, adj. hjælpeløs. Hjelploshet, f. Diælpeloshed. Hjelpmedel, s. pl. n. Dicelpemiddel. Hjelpprest, -er, m. personel Ravellan. Hjelpreda, f. Udflugt, Forevending, det hvormed man hiælper fig ud af en Sag. Hjelpreda sig, v. r. 2. 1. hiælpe sig ud af en Sag. Hjelpsam, adj. hjælpfom. Hjelpsamhet, f. Hiælpsomhed. Hjelpsändning, -ar, f. Undiætning. Hjelptroppar, pl. Hiælpetropper. Hjelte, -ar, m. Delt. Hjeltinna, -or. f. Beltinde. Hjeltebedrift, -er, m., Hjeltebragd, -er, m., Hjeltedat, -er, m. Beltebedrift, Beltedaad. Hjeltedikt, -er, m. Beltedigt. Hjeltedygd, -er, f. Deltednd. Hjeltemod, n. Deltemod. Hjeltemodig, adj. heltemodig. Hieltesaga, -or, f. Ræmpesaga. Hjeltealder, m. Delte-

alder.

Hjerna, -or, f., Hjerne, m. Hjerne. Hjernbrand, m. Djernebetændelse. Cephalitis. Hjernbrott, n. Hjernbry og Hjernbrak, n. Hjernebrud, Hovedbrud. Hjernhinna, f. Hjernes hinde. Hjernhvarf, n. Hovedsvim-mel. Hjernskål, -ar, f. Hjerneskal, Stoft D. Hjernspoke, -n, n. Djer: nefpind. Hjernvilla, f. Sovedfvimmel. Hjerta, -n, n. (3. Hjarta) Hjerte. Genit. Hjertans, (Bellm. Hjertandes) bruges i Sammenicetninger. f. E. hjertans gerna, hjertene gjerne. Hjertfrätande, adj. som gaar til hiertet. Hjertgrop, m. hiertegrus Hjertkinna, f. Hjertehinde; Hjertinnerlig, adj. pericordium. (T. herzinnia) biertelia. Hjertkammare, -mrar, m. hjertekammer. Hjertklappning, f. Hjertebanten. Hjertklamning, f. Hjertebeflemmelfe. Hjertlig, adj. hjertelig. Hjertlighet, f. Diertelighed. Hjertnjupen, adi. (i daalia Tale) hier: teflemt, blod, som let rores; brf. Hjertnjapenhet, f. Hjertpulsader, f. Sjertepulsaare. Hjertrot, f. Djerterod. Hjertrorande, adj. hjerterørende. Hjertskott, e. pl. n. Hjerteskud. Hjertsköld, -ar, m. (Baabenf.) Sier: teiffold. Hjertspräng, n., Hjertspänning, f. Erykning for Hiertet. Hjertstyng, s. pl. n. hjertefting. Hjertstok, m. Dovedpillen i en Byg: nina. Hjertsäck, -ar, m. Djertepung. Hjertstot, m. Diertefted. Hjertunge, m. (et Riærtegnsord) Diertebarn, Djeften. Hjerttjuf, -var, m. Hjertetvv. Hjertelskelig, adj. hjertelig elifet. Hjertängslan, f. Hjerteangst. ängslig, adj. hjerteflemt.

Hjesse, -ar, m. (3. Hiassi) 36fe. Hjesseben, n. Isfeben. Hildarlek, d. s. s. Bardalek. Hilka, -or, f. Bornehue, Sollit R. Hillehard, -ar, m, Bellebarde. Hiller, -lrar, m. Slber, Mustela putorius. Hillerskinn, n. 3lderffind. Hillsko, -r, f. et Glage Plante: Androsace septentrionalis. Himla sig, v. r. l. lofte Dinene til himlen; brf. Himlande, n. Himlahvalf, m. fl. see under Himmel. Himmel, -mlar, m. Dimmel. Himlahvalf, n. himmelhvælving. Himlakropp, -ar, m. himmellegeme. Himlabryn, Himmelsbryn, n. Sorisonten. Himmelsfärd, f. Himmelfart. Himlafaste, n. Stjernehimmel. Himlaklot. s. pl. n. himmelflode, Planet. Himmelbla, adj. himmelblaa. Himmelhog, adj. himmelhoj. Himlaljus, n. Dimmellys. Himmelrike, n. Himmerige. Himlarunden, Stjernes himmelen. Himlarymd, m. himmels rum. Himlaskara, -or, f. himmelft Hærsfare. Himmelskriande, adj. himmelraabende, f. E. himmelskriande Orättvisa, himmelraabende Uret. Himmelsströk, s. pl. n. Simmel: Himmelstecken, s. pl. n. strøg. Dimmeltean. Hin, gam. for den, På hin sidan, paa hiin Side. Hin onde, hin hale, (Hårde), hin håken, den Onde, Banden f. E. det må hin håle gora, det maa Fanden gjore. Hin bruges ogsaa alene, f. E. hin i vald, Fanben i Bold; det ar hin till karl, det er Fanden til Rarl. Hinder, s. pl. n. Hinderkedja, -or, f. Dæmfjede. Hinderlig, hindersam, adj. som hindrer. Hindra, v. a. 1. hindre. Hink, -ar, m. Loftestang. Hingst, -ar, m. Singft. Hingstridare, s. pl. m. Forrider.

Hinna, v. a. & n. (hinner, hann, [i] bagl. Tale hant], pl. hunno, hunnit, hunnen) naa, blive færbig. Hinna fram, naa frem; hinna med, blive færbig med; hinna till, stræffe til; hinna undan, unbslippe; hinna upp, indhente.

Hjon, s. pl. n. (361. Hion, Mand og Rone) Person, Evende. Hjonelag, s. pl. n. Ogstestab, Gistermaal, Ogstepar. Hjonalag byggja, (juribist)

gifte fig.

Hjordvall, -ar, m. Græsgang for Rvæg. Hjort, -ar, m. Hjort. Hjortko, -r, f. Hjortstånd, n. Hjorteleje. Hjortron, s. pl. n. Multebær. Rubus

Chamæmorus.

Hirdman, pl. gam. for Hofman, Dof: mand.

Hirs, f. hirse. Panicum miliaceum. Hirschfängare, s. pl. m. (I. hirsch; fänger) hjortebræber, hirssænger. Hisklig, adj. gyselig, gruelig, stræftes

lig.

Hisna, v. n. 1. gyfe. Hisnande, n., Hisnad, m. Gyfen, Gyening.

Hissa, v. s. 1. heise, hisse, vinde op. Hissa ankare, lette Anser. Hisshjul, s. pl. n. Bindehjul.

Hissa på, se Hetsa på.

Hista sig, v. r. 1. (i dagl. Tale) holde fig tilbage.

Hit, adv. hid. Hitom, prap. & adv. her, paa benne Sibe.

Hitkomst, m. Hibfomft. Hitresa, f. Sidrejse, o. fl. Sammensætninger.

Hitsa, d. f. f. Hetsa.

Hitta, v. a. 1. (p8), hitte, finde; hitta på fläcken, træffe det rette Punft; hitta på gåtan, oplose Gaaden; hitta på något, finde paa noget. Hitta, v. n. finde Bejen; han hittar icke dit, han finder iffe Bejen did. Hittig, adj. opfindsom, Hittord, s. pl. n. vittigt Indsald. Hittordig, adj. som har vittige Indsald.

Hittills, adv. hidindtil.

Hjul, s. pl. n. Ojul. Hjuldent, adj.
hjulbenet. Hjuldenr, -ar, n. Ojuls
naver. Hjulek, -ar, m. Ojulege.
Hjulhafte, -n, n. Kjæde til at stands
se Ojul med, Holdsjæde, Hjultvinge.
Hjullöt, -ar, m. Djulstage. Hjulmaker, s. pl. m. Djulmager. Hjulpinne, -ar, m. Luntestiffe sor et Hjulspär, s. pl. n. Djulspær. Hjulspär, s. pl. n. Djulspor. Hjulspär, s. pl. n. Djulspor. Hjulverk, n. Djulsværf.

Hjula, v. n. 1. staa Hjul,

Ho, pron. hoo.

Ho, -r, f. Trug. • Hoboja, -or, f. Dobo (spog.).

Hof, -var, m. [ubt. Hov] (3. Höfr, A. S. Hof) Dov. Hofhammare, -mrar, m. Smedehammer. Hofjern, s. pl. n. og Hofklinga, -or, f. Hovjærn, Birkejærn. Hofskägg, n. Hagsgærn, Bereit paa Heftens Dov. Hofslagare, s. pl. m. Hovsmed. Hofspringa, -or, f. Dovsmed. Hofträng, n. en Sygdom i Doven, hvorved den træfter fig for særtt sammen om Foden, Enghove. Hoftang, -tänger, f. Hovtang.

Hof, n. (udt. hov) Maadehold. Hofsam, adj. maadeholden; drf. Hofsamhet, f.

Hof, s. pl. n. (udt. Daav) Hofjunkare, s. pl. m. Dofjunker. Hoflefnad, m. Hoflevnet. Hofhällning, f. Dofhold. Hofmistare, s. pl. m. Dofmester. Hofspräk, n. Doffprog. Hofsyssla, -or, f. Dofembede, m. fl. Summenschninger.

Hof, -var, m. je Haf.

Hofvera, v. n. 1. hovere. Hofveri, n. Doveri.

Hofvisk, adj. fom horer til Soffet.

Hog, m. fl. fe Håg.

Hoj. I en hoj, (dagl. Tale) i en Saft. Hojta, v. n. 1. (baglig Tale) frige

Opi for at comuntre f. E. Destene for Ploven. Hojtande, s. Hollandare, s. pl. m. Sollænder. Hollandsk, adj. hollandst. Hollandska, f. Hollanderinde, 2) det hollandife Gprog. Holmgang, m. Holmgang, Tvefamp. Homaka, -or, f. d. f. Fiskmase. Hon, pron. f. hun. Hona, -or, f. Hun, Dundor, f. E. rafhona, Sun-Rav. Honblomma, -or, f. Duns blomit. Honvaxt, -er f. Hunplante. Honom, pron. ham. Honing, Honung, fe Haning. Hop, -ar, m. (3. Hopr) Dob. Hop, adv. sammen. Hoptals, adv. hobes Hopa, v. a. 1. sammendunge. Hopbinda, v. a. 3. sammenbinde. Hoptrassla, v. a. 1. bringe i Urede, ugreje Drif. Hopkrumpen, adj. sammenfromvet.

Beb ben Mangbe af Berber, fom Funne forenes med hop overfættes benne Bartifel meb fammen, og lægges til Stamorbet: f. G. Hopbara, fammenbære.

Hopp, s. pl. n. Dop, Soppen. Hopp, n. Daab (A. S. Hopa, Eng. Hope).

Hoppa, n. n. 1. (3. hoppa) hovve. hoppa ofver, hoppe over, figurlig fpringe over. Hoppande, n., Hoppning, f. Hoppen. Hoppas, v. d. 1. (A. S. hopan) haabe.

Hopstjert, -ar, m. et Glage Inseft. Hopptossa, -or, f. Fro D., Froff R. Hor, n. Dor. Hora, v. n. 1. hore. Hora, -or, f. hore. Horande, n, Horbarn, s. pl. n. Dore: barn. -back, -ar, m. Dorebuf. -dom, m. Bor, Soreri. -hund, -ar, m. Porebut. -hus, s. pl. m. Dore: hus. -husvard, -ar, m. Dorevært, Ruffer. -husvärdinna, -or, f. Ruf: ferste. -jägare, s. pl. m. Dorejæger. -kona, -or, f. Portvinde, Dore. -kopplare, s. pl. m., -kopplerska, -or, f. Ruffer, Rufferfe. -unge, -ar, m. Dorebarn. -vard. -ar. m. Horevært.

Hord, -er, m. Horde.

Horn, n. Sorn. Hornarbetare, s. pl. m. hornarbeider. -arbete, -n, n. Dornarbejde. -berg, n. Bornften. -boskap, m. Dornfvæg. Hornig. adj. hornet. Hornhinna, f. Horns hinde: tunica cornua. -klyft, f. hovfloft. -lykta, -or, f. hornlogte. -oxe, -ar, m. Egehiort (et Infeft): Lucanus cervus. -quicka, f. Margen i Dorn. -silfver, n. Hornselv. -simpa, -or, f. en Fift af Ulfilaten: Cot us quadricornis. Lskata, -or, f. Næbhornfugl: Buceros. -skifva, -or, f. Dornplade. -skold, -ar, m. Dorndæffe. -slända. -or, f. Cforpionftjert: Panorna (et Inseft). -sprut, -ar, m. et Glags Infekt: Empis. -span, m. horn, frab. -sad, m. Moderforn. -uggla. -or, f. Hornugle. Strix otis. Hors, ell. Ors, -ar, m. i ældre Svik.

og endnu i nogle Prov. for Hast. Horsgök, -ar, m. (361. Hrossa-gaukr) Borfegjog , Mpresnevpe: Scolopax Gallinago.

Horskonung, -ar, m. (Plante) Gva: leurt. Asclepias vincetoxicum. Horsmynta, -or, f. (Plante) Agermonte. Mentha arvensis.

Hosfogad, hosföljande, hosgående. adj. v. hosfojet, hosfolgende, hoslagt. Hosta, v. n. l. hoste. Hosta, f. Dos fte. Hostning, f. Doften.

Hospital, s. pl. n. Sospital. Hospitalsföreständare, s. pl. m. Dospis taleforstander. Hospitalshjon, s. pl. n. Dospitalelem.

Hot, n. Trusel, Truen. Hota, v. a. & n. true. Hotelse, -r, f. Trufel. Hu! interject. au! uf!

Huokle, -n, n. (bagi. Tale) Hoved: flæbe.

Hud, -ar, m. Dub.

Hudflänga, v. a. 2. 1. hudflette. Hudflängning, f. Subfletning.

Hudstryka, v. s. 3. (-stryker, -strök, -strukit), hubstryge. Hudstrykning, f. Hudstrykning.

Hudomsning, f. Dubffifte.

Huf, -var, Bedæfning, Sfjærm.

Hufva, -or, f. (36l. Hufa) Due, Rap: pe. Hufband, s. pl. n. Duebaand. Hufvad, hufdad, adi. hovdet, bruges fun i Sammensætninger, der betegne Dovedets Bestassenhed, f. E. tvehufvad, tvehovdet; tjockhufvad, tyshovedet.

Hufvud, pl. Hufvuden, Hufvun, n. (3. Höfud) hoved. Kort om hufvudet, fort for Hovedet, hastig til Brede. Hufvudafsigt, -er, m. Dovedhenfigt. -arfvinge, -ar, m. Dovedarving. -begrepp, s. pl. n. Dovedbegreb. -dlar, m. Dovedbaand. -bindel, -dlar, m. Dovedbaand.
-bok, f. Dovedbag. -bonad, -er, m. Hovedtoj. Hufvudbry og -brak, n. Hovedbrud. -byggnad, m. Doved: branina. Corps de logis. Hufvuddrag, n. Dovedtræf (i Rarafter). -dyggd, -er, f. Hoveddyd. -dyna. -or, f. Dovedbyne. -fel, n. Doved: feil. -flende, -r, m. Dovedfiende. -fluss, m. Gigt i Dovebet -fraga, f. hovediporgemaal. -fastning, -ar, f. Hovediæstning. -gärd, -ar, m. Hovedgjerde. -har, s. pl. n. Ho-- redhaar. -klade, -n, n Sovedflæs be. -knut, m. Sovedfnude, det Banffelige i en Sag. -kudde, -ar, m. Hovedpude. -kulle, m. 36fe. -kal, m. hovedfaal. Hufvudlag . s. pl. n. Hovedlag. Hufvudlös. adj. hovedlos. Hufvudman, -min. m. hovedmand. -nyckel, -klar, m. Hovednogel. -orsak, f. Hovedaar= fag. -passion, m. Dovedlidenstab.

Hufvudperson, -er, m. Hopedperson. -prydnad, -er, m. Sovedprotelfe. -punkt, m. Hovedpunft. -qvarter. n. Hovedkrarter. -regel, f. Hoved: regel. -rakning, f. hovedregning. Hufvudsak, f. hovedfag. Hufvudsaklig, adj, hufvudsakligen, adv. væsentlig, vigtig. Hufvudsakliga innehallet, det væfentlige Indhold. Det hufvudsakligaste, det Bæfent: ligste. Hufvudsallat, m. Rnorfallat. -satts, m. Dovedsætning. -skalle, -ar, m. hierneffal. (Cranium). Hufvudskalleplatsen, Sovedpandes fted (Golgatha). -skal, -ar, m. Dierneffal. -skals-hinna, -or, f. Dierneskalhinde: pericranium. -skäl, n. Hovedaarfag. -sprak, Hoved= fprog. -stad, m. Dovebitad. Hufvudstupa, adv. hovedfulds. Hufvudstycke, -n, n. hovedfroffe. hoved: afteling i et Gfrift. -summa, f. Hovedsum. Hufvudsvag, adj. spaasin: det; drf. Hufvudsvaghet, f. Hufvudsval, m. den tyffe Sud paa Sjernes Stallen, (scalp, Eng.) -vark, m. Hos vedvine. Hufvudyr, adj. hovedivims mel. Hufvudyrke, -en, n. Hoved: beskjæftigelse. Hukvudyra, f. Hoved= fvimmel.

Hug, hugad m. fl. se Håg. Hugfallas, v. d. være tilbøjelig til, have Lyst, Attraa til.

Hugg, s. pl. n. Huggelock, n. Huggbock, m. Huggestof, H

Hugkomma, Huglös se Håg. Hugna, v. a. l. glæde, trøste. Hugnad, m. Glæbe, Eroft. Hagnelig, adi. troftenbe.

Hugsa, v. a. I. ell. hugsa sig, v. r. (361. hugsa, tænfe paa, overveie) hufte (forælbet) 2) befinde.

Hugskott, s. pl. n. Indfald, plubselig Tante, Indfrydelse, Buffub.

Hugstor, adj. hustolt, stolt, opblæst i sit Sind. drf. Hugstorhet, f.

Hugavala, v. s. I. huivale. Hugavalare, s. pl. m. Dufvaler. Hugavalan, f., Hugavalelse, f. Dufvalelse. Huj, i en huj, i et Dieblik.

Huk, -ar, m. Rrog, Sjørne, Sut.

Huka, edv. pga Duf. Sitta huka,

sidde paa Huk.

Huka, v. n. I. huka sig, v. r. fidde paa Huk, hute; drf. Hukande, n. Hukning, f.

Hukare, e. pl. m. Duffert (et Glags Gfib.)

Huld, adj. huld; brf. Huldhet, f. Huld-

skap, m. Sulbstab. Hull, n. (3 Hold) Rjed, Duld, Spldighed, Rjedfuldhed. Hullig, ad. som er ved godt hold, trivelig, tjodfuld.

Huller om buller, hulter til bulter.

Hulling, -ar, m. Mobhage, Agnor R.
Hullingar, (i Botanif.) Glockides.
Hum! interj. Dum! fa, ha hum
om, fomme under Beir med, faa
Ros om.

Humla, -or, f. Humle: Apis terrestris (et Inset).

Humle, m. Dumle.

Humlegård, -ar, m. Sumiehave.

Humlekoppa, -or. f.; Humlepepla, -or, f. Sumlefnop. Hummelranka, -or, f., Hummelklase, -ar, m., Hummelskott, n. Sumlerane. Hummelstang, -sitnger, f., Hummelster, -ar, m. Summelftang.

Mummel om tummel, hulter til bulter. Mund, -ar, m. Hund. Hundbett, n. Hundebid. Hundkoja, -or, f. Hundes hus. Hundkoppel, n. Hundefobbel. Hundköp, n. Spottepris. Hundloka, -or f. Hundefjels, Starntvbe: Charipyllum sylvestre. Hundajuka, f. Hundefinge (Hydrophobia). Hundturk, -ar, m. (spogende) en Tyrf, Tryntyrf Nrst.

Hundfila, v. c. I. (baglig Tale) overfficelbe.

Hundra, hundrade, Hundrede. Hundrafald, Hundradefaldt, adj. huns bredfoldig. Hundrafaldt, adv. huns bredfold. Hundratal, s. Hundratals dav. hundredvis. Hundratals adv. hundredvis. Hundrafig, adj. hundredvarig.

Hundsfott, -ar, m. 1) et Stjælbeord, 2) hundsfot eller Bagicebet paa en Slabe. Hundsfottera, p. a. I. be-

handle (Fammelig.

Harra, Murrahi Surrai Huera, v. s.

1. raabe Surra!

Hur, Hura, adv. hvorlebes? hvorban's Hur d&? Hura for adj. og adv. hvor f. Ex.: hura gammal, hvor gammel. Hurudan, adj. hvorban. Hurulodes, hurulunda, adv. hvorles bes. Huruvida, adv. hvorvibt.

Hus, s. pl. a. Dus. Husaga f. Dus: tugt. Husaktig, adj. huslig. Husbehof, n. Dusbehov. Husbonde, m. Dusbond. Husbond-drang, ar. m. den fornemite Gaardstart. bondfolk, n. Dusbond og Madmoi der. Husbondkast, n. Berredomme i Dufet, Hunfattig, adf. Husarm. Husfluga, -or, f. Dusfine. Hushyra. f. Dusleje. Hushall, e. pl. m. Dus: holdning; hushalla, v. r. I husholde. Hushallare, e. pl. m. Susholder. Hushallerska, -or, f. Dusholderffe. Hushallning,f .- ar, Dusholdning. Hushållsbekymmer, s. pl. n. Rærings: forger. Hushallsaktig, adj. hushols derft. Husjungfru, -r, f. Dusjom: fru. Huslärft, n. hjemmegjort Lar. red. Huspiga, -or, f. Stuepige.

17

Huspostilla, -or. f. Dusvoftil. Huspredikant, -er m., Husprest, -er, m. Dustapellan. Husrota, f. Forfalben af Bus, Mabod; komma på husrota, (jur.) bommes til at betale Stadeserstatning for et Sufes Forfat: ning og sætte det i aabodsfri Stand. Husesyn, f. Dusbesigtigeise. Hustaffan, def. Dustavlen i Ratefis: men. Hustjuf, -var, m. Dustyv. Hustjufnad, -er, m. Sustrperi. Hustruppar, pl. Dustropper. Husvan. husvarm, adj. hjemmevant. · vill, adj. husvill. Husvisitation. -er, f. Dusundersogelse. Husväfnad, m. hjemmegjort Lærred. Husvärd -ar, m. Husugare, s pl. m. Dusejer. Husblass, m. Dusblas.

Husera, v. n. l. bufere. Huserande. n. Dufering.

Hut! interj. bort! væt! vet hut! fam: dig! icke veta hut, ifte famme fa. Hutlos, adj. (dgl. E.) uforffammet. Huta. v. n. I. huta at, true ab, f. G. Sunde; overfuse, bide En af.

Hutla, v. s. I. butle, jaffe; hutla sig fram, pratte fig frem; lata hutla med sig, lade fig tage ved Dafen; drf. Hutlare, s. pl. m. Stymper. . Sjuffer, Pratter. Hutleri. a. Sjufferi, Buff.

Hvaba? (dgl. Tale for hvad behagas) hvad behager?

Hvadan, adv. (361. hvadan) I) hvors fra. 2)hvoraf.

Hval -ar, m. Antal of 80, Dl.

Hval, -ar, m., Hvalfisk, -ar, m. Dvalfiff. Hvalfisk tena, -or, f. Hvalfinne. Hvalfiskfänge, n. -fängst, m. Dvalfanaft.

Hvalf, s. pl. n. Hvalfbage, -ar, m. hvælvet Bue. Hvalfgang, -ar, m. Buegang.

Hvar, hvart, pron. hver, bvert; hvar och en, enhver; hvarannan, I) hver: | Hvarvid, adv. hvorved.

anden, 2) binanden, bverandre: hvar om annan, om hverandre, ifiæng.

Hvar, adv. (361. hvar) hvor (ubi). Hvar om icke, hvis ifte. Hvar vid lag? hoor omirent? Hvaraf, adv. hvoraf.

Hvarannan, hvarann (genit, hvars annars) hvarandra, pron. hinanden, hverandre.

Hvardag -ar, m. Sverbag, Sognebag. Hvardagslag, n. Dverbagslag, Hvar-

dagslig, adj. hverbage, baglig. Hvardera, adj. enhver i Gærdelesheb. Hvarefter, adv. bporefter.

Hvaremellan, adv. hvorimellem.

Hvaremot, adv. hvorimod.

Hvarest, adv. hvor.

Hvarf, s. pl. n. Rad, Lag: hvarfvet om, for hvarf, radenrundt. Hvarftals. adv. laanis.

Hvarf, s. pl. n. Bærft, Stibsværft. Hvarfore, adv. hvorfor.

Hvarforutan, adv. bebforuden, uden hvilfet.

Hvari, adv. hvori.

Hvaribland, adv. hvoriblandt. Hvarje, adj. Enhver.

Hvarjehanda, adj. allehaande. Hvarifran, adv. hvorfra.

Hvarjemte, adv. hvorhos.

Hvarigenom, adv. hvorigjennem.

Hvarken, konj. hverten. Hvarmed, adv. hvormed.

Hvarmedelst, adv. hvorved.

Hvarom, adv. hporom. Hvaromkring,

i hvilken Egn, hvor omtrent. Hvarpa, adv. hpprpaa.

Hvars, genit. (af hvem) hvis.

Hvart, hvarhan, hvarut, hvart åt, adv. hvorhen.

Hvartill, adv. bvortil.

Hvarender, adv. hvorunder.

Hvarutaf, adv. hvoraf.

Hvaruti, hvarutinnan*, ado*. hvori.

Hvarutöfver, adv. hvorudover.

Hvaröfver. edv. hvorover. Hvass, adj. flarp, fpids. Hvassbuk, -ar, m. Hvasfild D., Brisling R. Clupes aprattus. Hvasshet, f. Spas: Hven, -or, f. Hvenegræs: Agrotis. Krypven, Sene D., Rryphvine R. A. stolonifera. Piphven, Dibehvene. D. Dibvena, Diptiole Rorff, Aar. arundinacea. Hvete, n. (A. G. Hvæt) Spede. Hvila, f. Spile. Hvila, v. n. I. hvile. Hvilobadd, m. Spilefeng. Hvilodag. m. Dviledag. Hvilopunkt, -er, m. Spilepunft. Hvilorum, n. Spis letammer, Grav. Hvilostund. -er. f. Sviletime. Hviloställe, -n. a. Dvilefted. Hvilkendera, adj. hvilken af to. Hvina, v. n. 2. 2. 4 3. hvine. Hvinande, n. Svinen. Hvirfla, v. n. I. hvirvle, flage Dvirs vel: drf. Hvirflande, -n, og Hvirfling, -ar. Hvirflare, Vorticella, et Infusionsdyr. Hviska, v. a. & n. hvifte. Hviskande, n., Hviskning, -ar, f. Spiffen. Hviskare, s. pl. m. Sviffer. Hvissla, v. n. & a. I. hvisle, vibe, floite, bliftre. Hvisslande, n. Hvisling, -ar, f. Dvisten, Diben, Bloj: ten, Bliftring. Hvisselpipa, -or, f. en liden Pibe til at bliftre i. Hvit, adj. (361. hvitr) hvid. Hvita, f. Dvide, Wagehvide, 2) Dvide, det Dvide i Diet. Hvitaktig, adj. hvidagtig. Hvitbla, adj. hvidblaa. Hvitheta -or, f. Dvidbete: Beta cicla. Hvitfläckig, adj. hvidplettet. Hvitflod, n. det hvide Siod. Hvitgarfva, v. n. I. berede Sfind

uden Bart.

Hvitgarfvare, s. pl. m. Svidgarver.

Hvitglödga, v. a. I. gjor Metal vidt:

gloende: dfr. Hvitglödning, f.

Hvitera, adi. bvibaraa. Hvitknoppar, pl. (Plante) Tripmadam D., Kvittnop Nrff. Sedum album. Hvithet, f. Svidbed. Hvithinna, f. den hvide Dienhinde. Hvitkladd, edj, hvidtlædt. Hvitkal, m. Dvidfaal. Hvitlim, n. Svidtefalt. Hvitlimma, v. a. I. bvidte, falfe. Hvitlimning f. Spidtning. Hvitling, -ar, m. Spidtling D., Blege, Bitting R.: Gadus merlangus. Hvitlatt, adj. hvidladen. Hvidtmena. v. a. I. (forceldet) hvidte. Hvitlok, m. Dvidlea. Hvitna, v. n, hvidne. Hvitprickig, hvitrandig, edj. hvidfpæts Hvitrik, en Plante: Anthericum. Hvitrot, f. (Plante) Rvæfe; Triticum revens. Hvitsippa, -or, f. (Plante) hvidfim: mer: Anemone nemorosa. Hvitten, -tnar, m. Hvid, 1/4 Gfilling. Avidtogat, f. def. det Hvide i Diet. Hvalfva, v. c. 2. 1. hvælve, 2) forandre, omvælte. Hvälfning, -ar, f. Dochven, 2) Omvæltning, Revolution, f. C. Statshvälfning. Hvasa, v. n. 2. 2. hvæfe, hvible. Hvasning, er, f. Dvæfen, Svielen. Hvassa, v. a. 2. 2. hvæefe. Hvassning, f. Dvæssen. Hvättja, v. a. I. (Isl. hvetia) hvæsfe. Hvattiesten, m. Spasseften, Glibes ften. Hy, m. hud, Anfigtsfarve, Let R. Skifta hy, forandre Farve, blegne. Hybblo, -n. n. flet Bærelfe, Spbel. Hyckla, v. e. & n. l. hofle. Hycklare, s. pl. m. Opfler. Hyda je förhyda. Hydda, -or, f. Ontte, lidet Dus. Hyende, -r, s. (361. Hagindi) Opnde. Hyfla, v. a. I. hople. Hyfling f. Dovling.

٠,

Hyfsa, v. a. I. flibe, pubie, fætte Gfit paa; fig. danne; Hyfsning, f. Dannelfe. Hyfsad, p. p. bannet.

Hyfvel, -flar, m. (361. Hefill) Soul. Hyfvelbank, -ar, m. Hovlebant. Hyfveljern, s. pl. n., -tand, f. Dovljærn, Hyfvelspan. e. pl. n. og pl. Hyfvelspanor, Doulfpaan.

Hygga, v. a. I., hygga sig om en, være omhvaggelig om nogen; hygga mig till, holde fa til, henaive ffa til. Hygge, n. Gfovhugst.

Hygglig, adj. tæffelig, behagelig, om: giængelig; brf. Mygglighet, f.

Hyggster, s. pl. n. Sted i Gfoven hvor man hugger.

Hylla, -or, f. (361. Hilla) Opide. Hylla, v. a. I. (361. hylla) holde. Hyllest, m. Opideft, Bevaagenhed.

Hyllning, -ar, f. Opldning. Hylsa d. f. f. Hölsa. Hylster d. f. f. Hülster.

Hynda -or, f. Tæve, Lispe. Hyra -or, f. Hyre, Leie; hyra v. a. 2. 1. hpre, leje. Hyreokontrakt, n. Lejefontraft. Hyrkusk, -ar, m. Dy: refudit. Hyrlakej, -er, m. Lejetjes ner. Hyrvagn, -ar, m. hvrevogn. Hysa, v. a. 2. 2. huse, 2) nære, f. E. hysa hat, nære, bære Sad: drf. Hv-

sande s., Hysning, f. Hyskja, Hyskja, -or, f. Osten, Mal-

ie (om Dægter).

Hytta, -or, f. Smeltehptte, 2) Gfibe. Hyttarbetare, e. pl. m. fammer. Opttearbeider.

Hyttmastare, s. pl. m. Spttemefter. Hyttrok, m. Spitterog.

Ha, -ar, m. Saa (et Glage Saj). Hakaring, -ar, f. Daaffjærding D., Dagfal R. Squalus carcharias.

Haf. -var. m. Kiffegarn paa en Stang, Fiffehov, 2) Tavlen, fom bæres om i Rirfen. Haspenningar, Rollett: Penge at give i Tavlen. Håfva, v. a. I. fife med Bifferhov. Hafning, f. Hafvor, f. pl. Dvad man bar. Gien: domme, Midler, Lyckans hafvor. Entfens Goder.

Hag m. (3. Hug) Du; komma ihag, fomme ihu, erindre. Hagad, adj. tilbelelia. Hågas, v. d. l. 1., Hågfallas v. d. 2. 1. hige, have Tilbojelig: hed til. Hågfull, hugfull, adj. fuld af Zilbvielighed, Mod og Bestemthed Hågkomma, v. a. hu: til noget. fomme, erindre fig. Hagkomst, m. Erindring. Häglös, adj. utilboilig, ligegoldig. Häglöshet, f. Utilboilighed. Ligeapldighed.

Hagskott, s. pl. n. Duffud, Indfald, plubfelig Tante, Grille.

Hägstor, adj. ftolt, orblæft i fit Sind, ærgjærrig; drf. Hågstorhet, f.

Hakan, et Ravn: Dagten, Saton.

Håken, Gatan.

Hål, s. pl. n. Dul. Hålväg, -ar, m. Dulvej.

Håla, se Hin.

Håla, -or, f. (3. Hola) Dufe; hålig, adj. hullet, uthulet. Halighet, f. Halka, v. a. I. hule, udhule. Halkjern, e. pl. n. huljern. Halkal, -ar, m. et Reditab for Drejere.

Hall! interj. Holdt!

Hall s. pl. n. Poststasson, Stydestifte, 2) Antallet af de Befte, fom Bon: derne ere pligtige til at holde færdis ge til Styde; drf. Hållhäst, -ar. m. Studsheste paa faste Staffoner. Hall karl, -ar, m. Gfobbifaffer. Hållskjuts, m. Befordring fra Stafjonerne. Hallstuga, -or, f. Stue, hpor be ftpbfende Bonder ved en Poststasson opholde fig.

Håll. n. Afstand, Krastand. 2) s. pl. Side, Rant, Sted. På langt hall, i lang Afftand. Fran alla hall, fra alle Giber. På alla håll, paa alle Steder. Få håll på, faa Dold,

faa fat, faa Ram paa.

Hall, s. pl. n. Hold, Sting, f. E. Hall i sidan, Sold i Siden.

Hålla, v. a. & s. 3. (håller, höll, hållit) [3. halda] holde; halla efter, følge: bolde i Ave: hålla sig i skinnet, holde fig inden Anftændighedens Grændser; halla i med, blive ved med: hålla på, være i Begreb med: halla uppe, opholde, underftotte: halla till godo, tage til Taffe med; halla sig undan, holde fig ffjult. Hallare, s. pl. m. I) En fom hols der, 2) Solehorn: Tentaculum, Hallning f. Holdning.

Hallbotten m. god Antergrund.

Hållfast, adj. varig, fært, fom fan holde. Hallhake, -ar, m. Redikaber af Jærn med to spidse Sager i Enden, som Commermænd bruge; Rlammer.

Hållskruf,-var, m. Doidffrue.

Hållt! holdt!

Hån, n. Haan. Hänskratt, n. Haans latter.

Hanning f. Honning. Hanningsbi, n. Donningbi. Haningsfägel, -glar, m.

Donninafual, Rolibri.

Hår, s. pl. n. Dagr. Hårband, s. pl. n. Daarbaand. Harborste, -ar, m. Daarborfte, Hardraga, v. a. træffe en i Daaret. Harbuckla, -or, f. Baarfroller. Harduk, m. haardug. Harflata, -or, f. Saarfletning. Harfalle, n,. Härfallning, f. Saarfald. Harfaste, n., Hargang, m., Hargard. m. Daarbaand, Daargaard. Härig, adj. haaret. Harklyfvare, s. pl.

m. Haarklover. Härklyfveri, n. Harklyfning, f. Saarfloveri. Harkrank, d. f. f. Harkrank. Hårlopp. n. (Med.) Sagrfald, Harlugg, -ar. m. Daarlugg. Hårlock, -ar, m. Harlugga v. a. I. træffe i Haaret. Harlummer, m. (Mos) Biblevippa R.: Lycopodium Selaginoides. Harmatta, or,

f. Saarmatte, Harnal, -ar f.

Daarnaal, Härpiska, -or, f. Haars piff. Harsikt, -ar, m. Sagrfigte. Härsman, m. Haarbred. Härsträ. -n. n. Dovedhaar. Hartofs, -ar, m. Saarduff. Hartofva. -or. f. Haartot.

Håra, v. a.; håra smör, rense Smo. ret for Hagr: hara ifrån sig, fælde Haarene, rote Nrsk.

Hård, adj. haard; hårdt lif, Forstops pelfe; hardagad, adi. f. G. h. barn. Barn, fom maa ftraffes haardt. Hardhet, f. Saardhed; hardhjertad, adj. haardhiertet; hardhand, adj. haards hændet; hårdkokn, v. a. haardfoge; hardlifvad, adi. haardlivet, plaget af Forstoppelfe; hardlast, edj. vanffelig at luffe; hardmunt, adj. baard= : mundet.

Hårdna, v. n. I. vorde haard. Hardnackad, adi. haardnaffet, stipsin: det. Hardnackenhet, f. Stivfindig. hed.

Hardnad, f. Haardhed, Forhærdelfe. Hårdskalig, adj. haardifallet.

Hardsmalt, adi. vanifelia at fordoje, 2) haardsmeltelig, som vanstelig smels

Härdsöfd, adi. som sover baardt. Hårdvall, m. hojt liggende England. Harfiata, m. fl., f. Har.

Hack, -ar, m. Dæffe, 2) Bognhaver med Spoler i, Dæf Rrif.

Häcka, v. a. & n. I. hæffe (om Zugle) drf. Häckning, f. Häckbur. s. pl. n. Sælfebur.

Hackla, -or, f. Dægle (E. Heckle). Häckla, v. a. I. hægle. Häcklare, s. pl. m. En fom hægler, 2) Rritifus. Häckelmakare, s. pl. m. En som gior Dægler, 2) en Gjennemhægler, Rritifus, Häcklande, n.: Häckling, f. Dæglen, Dægling.

Hada, v. s. 1. (partis. hadad, hadd.) haane, forhaane, spotte, bespotte. Man är hädd som man är klädd, Ricberne fabe Folf (Orbipr.). Hadare, s. pl. m. Forhaaner, Befpots ter. Hadelse, -r. f. Forhaanelfe, Befvottelfe. Hadisk, adj. befpotten: de, gudebefpottende.

Hadan, adv. (361. hedan) heden, bers fra. Hadanefter, adv. herefter, i Fremtiden. Hadanfard, m. Debenfart. Hadangangen, adj, hedenfaren. Hadankalla, v. a. I. bortfalde (fra Livet).

Haf, adj. (daal. Tale) intet for haf, meget flet.

Hafbom, -mar, m. Lofteftang.

Hafd, m. (Jordens) Dyrfning, 2) Befvangrelfe, 3) Dærd.

Hafda, v. a. I. dyrte 2) besvangre. orf. Hafdande, n.

Hafder, pl. Marboger Rronifer.

Häfdaforskare, e. pl. m. historiegran, fer, Ologranffer.

Hafdatecknare, s. pl. m. Distoriestris ver, Rronififriver, Annalift.

Hafkonst, f. Defanif.

Hafning fe Hafva. Hafoffer, s. pl. n. (Bibl.) Lofteoffer.

Hafstang, f. Loftestang. Hafta, f. Bintfel, haardt Liv.

Häfte, v. a. & n. (36l. hafta) hefte. Haftande, n.; Haftning, f. Deftning. Haftbrade, n. -lada, -or, f. (hos Bog: binderne) Heftelade.

-Hafte, -n, n. hefte, 2) Saandgreb, Hant, Staft.

Haftplaster, n. Dæfteplafter.

Haftig, adj. heftig; drf. Haftighet, f. Haftyg, s. pl. n. Redfab til at løfte

Hafva, v. a. 2. 1. have, lofte; hafva ur sig, spp ud; hafva ut, faste ud, hive ud, D. Häfvande, n. Häfning, f. Doven, Loften. Hafvare, s. pl. m., Hafvert, -ar, m. Sævert. Hafvel, -flar, m. Loftestang.

Hager, -grar, m. (3. Hegri) Sejre D. Degre R. (en Sugl). Ardea cinerea. Hagg, -ar, f. Dog. Prunus pedus. Häggbar, s. pl. n. Dæggebær.

Hagn, n. Degn, figurt. Beffpttelfe; harna. v. a. I. hegne, indhegne, figuri. beffjerme, beffptte. Hagnad. m. indhegnet Land, Degnet, 2) Bes ifpttelfe.

Hajare, e. pl. m. Rambut til at flage Doele ned.

Hagra, v. a. I. fortone fig (Gefpr.), affpeile fig fom Fata morgana; brf. Hägring, f. Luftspeiling. Hakta, -or, f. Dagte.

Hakta, v. a. I. hægte, fængsle, hæfte, Haktande, n. Dæftelfe, Bængfling. Hakto -n, n. Fængfel.

Halare, s. pl. m. Doler: Halaren ar så god som stjälaren, Dæleren er faa aod fom Stickleren.

Halft, m. Salvdel.

Hälftenbonde, m. og Hälftenbrukare, Dalvbruger, den fom forpagter en Gaard, mod at levere Salvbelen af Affastningen; Lotemand, Lotebruger MrfE.

Hälftenbruk, n. Salvbrug, Lottebrug. Hall, -ar, m. ffragente Rlippeftpffe, 2) Jærnplade, 3) Held, Fald.

Haila, v. a. 2. 1. hælde, ofe; drf. Hällning, f.

Hälleart, m. se Hällesten.

Halleberg, n. Rlippe. Hallflinta, f. Dornften. Petrosilex. Hällesten, m. Rlippeften. Laxum.

Hallre, adv. hellere. Hallregn, n. Sfpiregn, Storteregn.

Hällregna, v. n. I. fpiregne.

Halsa je Helsa. Hälsot, m. Delsot.

Hamd, m. (3. Hefnd) Bevn; hamdgirig, hämdlysten, adj. hævngjerrig. Hamdgirighet, f. Sovngjerrighed. Hamdkrig, s. pl. n. Davnfrig. Hämdkräfvande, adi. hævnraabende. Hämdlystnad, f. Davnelpft, Davn: gjerrighed. Hamdsvärd, s. pl. n.

Davnesværd. Hamdrop, e. pl. n. Hamdrop,

Hamma, v. s. I. (3. hemia, at tæms me) hemme, stanse, sætte Grænser for. Hammande, n. Stansen.

Hämmkedja -or, f. Riæte som lægs ges om et af Baghjulene for at hems me Bognens Fart ned ad en stejl Batte, Holdtjæde.

Hamna, v. a. & r. I. hamnas, v. d. I. (361. hefna) havne. Hamnare, s. pl. m. Davner.

Hämpling, -ar, m. Briff, Gisseronnite (en Rugl). Fringilla cannabina.

Hamta, v. s. 1. (361. heimta, fræve, brage til fig) hente, indsamle; hamta sig, samle fig, komme til sig selvigjen. Hamtare, s. pl. m. En som henter, 2) Madspand. Hamtning, f. Henten, Indsamling.

Han, adv. berfra ben.

Handa, v. n. 2, 1. hænde; kan handa maaste; kan väl hända, meget muligt.

Handig, adj. nem til Daandajerning. Handighet, f. Ræmhed, Færdighed til Arbeide.

Händelse, -r, f. Dandelse, Begiven, hed, 2) Fald, Tilfælde, f. E. i all händelse, i alt Fald; i annor händelse, i andet Kald.

Hänföra, v. a. I. fig. henrive, 2) hens fore, anvise sit Sted. Hänförande, n. Hänförning f. Densoren, Dens visning. Hänförelse, m. henryfstelse.

Hänga, v. a. & n. 2. 1. & 3. hange; brf. Hängande, n., Hängning, f. Hängare, e. pl. m. Hängling, fr. Hängbjörk, -ar, f. Hängebaare. Hängdy og Hängfly, n. Hängebaare. Hängdy og Hängfly, n. Hängebaare. Hängdy og Nobdetræer. Hängfärdig, adj. hengefærdig. Hängiven, adj. hengiven; -gifvenhet, f. Hengivenheb.

Hängla, v. n. I. gaa med Matheb, strante, bingle Nrst. Hängla sig fram, tilbringa et usselt Liv. ers. nære sig saa godt man kan; drs. Hänglande, n. Hängläs, s. pl. n. Dangelaab. Hängläpp, m. nedhængende Underlæbe; drs. hängläppad, adj. Hängman, m. Dangemante. Hängmatta, -or, f. Dangereje. Hängrem, -ar, m. Hängerem. Hängskäp, s. pl. n. Dangestab.

Hangejuk, adi. fpgelig, ftranten. Hang-

sjuka f. Strantenhed.

Hangslor, pl. Bærebaand, Burefæler. Hanrycka, v. a. 2. 2. henrive, fortrolle.

Hänryckning f. Hänskjuta, v. c. 3. (-skjuter,-sköt, -skjutit) henstyde.

Hänvisa, v. a. I. henvise -visning, f. Häpen, adj. forundret, forbauset. -het, f. Forbauselse; häpna, v. n. I. forbauses; -nad, m. Forbauselse.

Har, adv. (361, her) her, har om dagen, forleden Dag; haremellan adv. herimellem; häribland, adv. heris blandt; harifran, adv. herfra; harigenom, adv. herigiennem, 2) ved dette Middel; harin, herind; herinne, harinnom, harinnanföre, adv. berindenfor: harjamte adv. berhos: harnast, adv. næfte Bang; harpa. adv. herpaa; härstädes, adv. her; hartills, adv. hertil; harupp, adv. herop; herut, adv. herud; haruti, härutinnan, adv. heri; härvarande, adj. herværende: hara, adv. hervaa; häråt, adv. herud, herhid; häröfver, adv. berover:

Har, -ar, m. Bær.

Harad, -er, n. (3. Herad) herreb, Distrift. Haradsfogde, -ar, m. Hoged i et Herads. Haradsdomare, s. pl. m. ben æloste af de 12 Edporne i Heradsdetten. -höfding, -ar, m. linderdommer i et Herreb; Sorensstriper. -nämnd, m. be 12 Edpors

ne i en Derredsret. -rutt, -or, m. Derrederet, en Underdomftol vaa Landet, der bestager af en Dommer (Haradshöfding) og 12 Bifiddere Häradsskrifvare, (Häradsnämnd). a. pl. m. Gfattefoged. -syn, -er. n. Besiatigelfe, der optages af Berrederetten. -ting, s. pl. n. d. f. f. _rätt. Härd, -ar, m. Hærd. Härdbly, n. Dardblv. Härdhammare, m. Storhammer. Härda, v. a. I. hærde, härda ut, ud, holde; hardig, adf. hærdet, haards for: drf. Härdighet, f. Harf, -var, m. Rive. Härsia, v. a. I. haspe; drf. Härsiande, Härfling. Härflare *s. pl. m.* -ärska, -or, f. en som hasper. Härfiyta v. n. 3. (flyter, -flöt, -flutit) herrore, derivere sia fra: drf. Härflytning, f. Harftrad, m. Traab paa en Dafve. Harfva, -or, f. Safpel. Härfva je Härfla. Härfvel, -flar, m. Haspe, Garnhaspe, Dæsvetræ Rrif. Härfägel, -glar, m. Hærfugl: Upupa Epops. Harfard, -er, m. Ledingsfærd, Krigstog. Härförare, s. pl. m. Dærfører. Harhofvitsman, m. (foræld.) Dærfører. Harja, v. a. & n. I. hærje, odelægge. Harjare, s. pl. m. Serjer. drf. Harjande, n., Härjning, -ar, f. Harifran, adv. herfra. Harkomst, m. Bertomft, Ubfpring. Harleda, v. a. 2. 1. aflede, udspringe, orf. Härledande, n. og Märledning, -ar, f. Härlig, adj. herlig. Härlighet, -er. f. Derlighed. Harma, v. a. I. hærme, efterabe, efter: ligne, eftergiore; drf. Harmare, s. pl. m. Härmning, f. Harmastare, g. pl. m. Dærmefter.

Härnad, -er, m. Krig. Härnadsfärd, m. Ledinasfærd, Kriastoa. Harold, -er, m. Serold, Haroldsstaf, m. Heroldstav. Harrop, s. pl. n. Dærraab. Harrora, v. n. 2. 1. herrore, udipringe. Härs och tvärs, adv. paa Arps og paa tværs. Härsk, adi. harif. Härskhet, f. -nad. m. Barithed; harskna, v. n. I. harstne, blive harst. Härskning, f. Härskri, z. Hærraab, Krigsraab. Harskold, m. Dærifjold. Harsmakt, f. Rrigestprte, Rrigemagt. Härstamma, v. n. I. nedstamme, Härstammande, n. Redftammelfe. Härstädes, ado. herstebs. Harsvängare, s. pl. m. hirsfænger. Härvara, Härvaro, f. Ophold her. Härvarande, adj. nærværende. Hassla, -or, f. Rnippe Dor, Lin. Hast, -ar. m. Deft. Hästbotare, s. pl. m. hastelage. Hästbytare, s. pl. m. Deftepranger. Hastbyte, n. Hestprang. -bar, -ar, m. Bor som træffes af Defte. -bona, -or, f. Bestebonne: Faba equina. -dynga, f. Hestemog, fibler. pl. et Glags Plunte. Hyppochæris maculata. -fluga, -or, f. Destebræms. Oestrus hippobosca. -galen, adj. heftegal, taad. -hage, -ar, m. bestelotte. -handlare, s. pl. m. Bestehandler. -hot, -var, m. Deftehov, 2) en Plante: Tussilago Farfara. -jägare, s. pl. m. ribende Jæger. -kännare, s. pl. m. heftetjenber. -marknad, -er, m. Hestemarked. -mänglare, s. pl. m. Deftepranger. -mangleri, n. Defteprang. -qvarn, -ar, f. Destemolle. -sjuka, f., -sjukdom, -ar, m. Bestefpge, Bestespgdom. -sko, -r, m. Defteffo. -skrapa, -or, f. Besteftrigle. -syra, f. Gulffreppe (Plante). -tacke, -n, n. Deftedæt:

fen. -vind, m. Gangfvil, fom brives af Defte. Hätsk, adj. hadff. Hätskhet, f. Dabff. hed. Haxa, o. fl. fe Hexa o. fl. Hö, s. (361. Hey) Do. Höand, f. -bergning, f. Dobjerging, Doboft, Beaann Rrift. -bol, -bord, n. Doeng. -fangst, m. Doaftafining. -gaffel, -flar, m. Dofort. -lada, -or, f., -lider, s. pl. n. Delade. -lass, s. pl. n. Dolas. -manad, m. Domaaned, Juli. -skallra, or, f. en Plante: Rhinantus Crista Galli. -skrinda, -or, f. Dovogn. -skulle, -ar. m. Deloft. -stack, -ar. m. Dostaf. -strå. -n. m. Hostraa. -strang, -ar, m. Rab mejet Grees. -sate, -ar, m. Hostaf D., Dosaate Nrst. -tapp, -ar, m. en liden Del Do. -tjufva og -tjuga, -or, f. Dofort, hoivege. -vagn, -ar, m. Dovoan. -välm. -ar. m. Dostat. Dofaate Drif. Höfdes, impf. of höfvas. Höfding, -ar, m. Davbing; drf. Höfdingedome, -n, n. Höfla b. f. f. Hyfla. Höfangst m. fl. fe under Hö. Höfsa d. (. (. Hyfsa. Höftben. a. Höft, -er, m. Pofte. Dofteben: os coxes. Höftvark, m. Hoftesmerte, Hoftevært. Höft. På höft, paa Lyffe og Fromme. Hofva, f. Maade, Maadehold, hvad vedborligt er, f. E.: det är ej hvar mans höfva att, det er iffe hver Mand tilladt, at; - det ar öfver er hofva, det overffrider eders Enne.

Gå öfter höfvan, sig. overstride Grænserne. Bogära, – betala öfver höfvan, sorlange, – betale for meget. Höfvas, v. d. 2. 1. anstaa, somme, egne, tilsomme; hösvisk, adj. anstændig, sommelig, ærbar, tugtig, bovist. Horvel, b. f. f. fixtvel. Höfvitsman m. (forceldet) Dovedsmand, Befalinasmand. Hög, -ar, m. (3. Haugr) Def, Dons ge, Dob; högtals, adv. hobenis. Högaldren, def. Hojaldren. Hög, adj. hoj (compar. högre, superl. högst). Högakta, v. s. 1. hojaate. Högaktning, f. Dojagtelfe. Högaltare, n. Dojalter. Högbarmad, adj. hojbarmet. Högbent, adj. heibenet, lanabenet. Högboren, adi. hoibaaren. Högbröstad, adj. hoibroftet. Högbatsman, m. Doibaadsmand. Högbank, m. Doifade. Högdjur, s. pl. n. ftort Bildt fom Djorte, Elgsbor o. f. v. Högdragen, adj. hoffærdig. Högdragenhet, f. Soffærdighed. Höger, adj. (3. hægre) heire. På hoger, vas hoire Haand. Högfard, m. (3. Hoffart) Doffærbige hed, hovmodig Adfærd. Högfardas, v. d. l. være bofærdig. hovmode fig. Högförraderi, n. Doiforræberi. Höggreflig, edi. hojgrevelig. Höggunstig, adj. højgunstig. Höghet, -er, f. Doibed. Högligen, adv. hojlig, hojligen. Höglindd. adj. bejreftet, bejmælet. højtlydende. Högland, -länder, m. Doiland. Högländare, s. pl. m. Dojlænder. Högloflig, adj. hejlovlig. Högland, höglandig, ad. hojlændet, boit bestagende: drf. Höglandighet, f. Höglärd, adj. heilærd. Högmagad, adj. tyfmavet. Högmessa, -or, f, Hojmesse. Högmod, m. (T. Dochmuth) Hovs mod. H- gar for fall, Donmod gaar for Fald. Hogmodig, adj. 18

hormodia. Hisamedia, v. d. I. hormode fia. Högmål, n., Högmålssak, f. Statsjag, Livelag, betwoelig Gag. Högmälsbrott, s. pl. n, crimen lasso Majestatis: Dajeftæteforbrudelfe. Högmälsfräga, -or. f. Sporasmaal of ftor Bæat. Bögmült, adj. hojmælet. Högmögende, adj. Titel til Beneral: ftaterne i Rederlandene, 2) (bagl. Tale) opblæft, hoffærdig. Höggvarter, s. pl. n. Sovedfparter. Högröd, adi. hojrob. Högre, adj. & adv. compr. boire. Högsindt, edj. folt, heimobig. Högskola, -or, f. Dojikole. Hügskuldrad, edi. beiffulbret. Högslägtad, adj. hejbyrdig. Hoget, adj. & adv. superi. hejeft, hoift. Högstammig, adj. hoffammet. Högst-betrodd, adj. hvistbetroet, f. C. Konungens högstbetrodde man. Hägstift s. pl. n. Doiftift. Högnäte, -n, n. Pojfæde. Högt, adv. heift. Högtberömd, adi. hojberomt. Högtbetrodd, adi. hoj. betroet. Högtflygande, adi, hoitras vende. Högtförnum, adj. hoffors nem. Högtförtjent, adi, heifortient, Högtlofvad, adj. beit fovet. Högtalskad, högtalskelig, adj. højtelifet. Högtarad, adj. hojtæret. Högtalig, adj. hojtalende, hojmælet, 2) den som taler i en hoj Tone. Högtid, -er, m. Hojtid. Hogidbig, adj. hogidligen adv. hoje tibelia. Högtidlighet, -er, f. Dojtidelighed. Högtrafvande, højtråvende. Högtänkt, adj. som tænfer æbelt, hojs Horna, f., Hornkägla, f. Djornefegle. modia. .

Bögtysk, edj. hojtvíř. Högtysk, –ar,

tyste Sprog, 2) en hojtost Ruinde.

m. Pojtoster. Högtyska, f. det hoj:

Harvakt. -er. m. Souebneck. Högvederbörlig, adj. med högvederbarligt tillstand, meb hoje Bestommendes Tilladelie. Högvälboren, adj. hojdelbaaren. Bogvordig, adj. Herrans hogvardige Nattvard, bet hojværdige Gaframente. Bögvardig, adj. hojærværdig. Högvördighet, f. Hojærværdighed, Ers H., Detes D. Mägädel, adj. bejæbet. Hogarevardig, adj. Belærværdig (Lis tel til Sognepræfter). Maja, v. a. A. A. hoine, forhoje, lefte. Höjning, f. Bojd ell. Bogd, -er, f. Doide. Bojdmatare, s. pl. m. Hojdemaaler. Höjdmatning, -ar, f. Dojdemaaling. Hok, -ar, m. (3. Haukr) Dog. Hökare, s. pl. m. Hofer. Hölja, v. c. 2. 1. (3. hylia) holle, bebæffe. Hölsa, -on f. Solfter, Balg. Holsig. adj. holfet (om Bælgfrugter). Hölster, s. pl. w. (Molog. Hulistr, Volum) Drifter. Bolsterkappa, -or. f. Holsterkanne, Læderklan vaa Vistolhvistere. Hona, -ory f. Done. Hons, pl. Dons. Honsstia, -or, f. Donfefti. Mons-tipp, m. Dip (Sygbom). Honstjuf, -var, m. Donfetyv, m. fl. Gammenfætninger. Hör, (prov. Ord) for Lin, Hor. Bora, v. a. 2. 1. (361. heyra) hore. Berande, n. Oeren. Hörare, s. pl. Dorer. Rom, o. ol. n. (A. S. Hyrn) Piorne. Hornhus, s. pl. n. Hornehus. Hornkammare, m., Hörnrum, n. Diers nestue. Hörnpelare, s. pl. m. Djor= neville.

Hörsam, edj., hörsamb, hörsamli-

gen adv. herfort, lydig; sup. hor-

samst. Mersamhet, f. Dersombed

Lydighed. Mörsamma, v. a. 1. inde; drf. Hörsel, m. Overeise. Hörnelrör, s. pl. n. Overeise. Ovehorn. Körselging, f. Overegang. Hörneliös, adjiom er bervyet Dorelien.
Höräsgan, m. Overeisen.
Hörängan, m. Overer, Ovehorn.
Hösaja, -ov. f. Defen, Maija.
Höst, m. Over i Hösas, forleden Over. Höstdagjemning, f. Sannt

bogst. Höstblomma, -or, f. Doftblomst. Höstmänad, m. Höstmaaned.
Hösta, v. a. 1. hoste. Höstning, f. Höta, v. a. 2. 2. true med oploftet Haand eller Stof. Hötning, f. Hötapp, -ar, m. Anippe Do.
Hötjuga, -or, f. se under Hö.
Hövagn, -ar, m. Dovogn m. si. se

I.

prop. j; i förstope, i Förstningen; i somras, forleden Gommer: i morse ell. morgons, i Morges; i afac ell. aftons, i Aftes. lakitaga, v. c. 3. (-tager, -tog, -taget) tagttage. lakttagande, n. Sagttagalfe. Ibland, prosp. iblandt, blandt. Ibland. ado. undertiden. Icke adv. (3. ecki) iffe. Id, m. (forældet) Blid. Id, f., Idegran, -ar, f., Idetrad, s. pl. n. Latetre, Barlind: Taous baccata, Id, -ar, *m. Cyprinus Idus:* en Fist of Rarpellogien som itte findes i Rorge. Ida, -or, f. Svirvel i Bandet. Idas, v. J. R. 1. gibe, Han Idas reke arbota, ban aider iffe arbeide. Ido, -n, n, Biornens Binterleja, Di. Idel, adj. lutter, f. E. idel Osanning, lutter Ufandhed. Ideligen, ade. bestanbig, nophorlig. Idig, Idighet, D. f. f. Idog, Idoghet. Idisla, v. a. & n. l. brovtygge, jorte Dr. Idislan f., Idislande, n., Idisling, f. Droptogning, Jorten R. Idka, v. s. l. drine, udpoe, folie met.

f. E. idka Handel, brive Dandel. Idkande s. Idkare, s. pl. m. Idkelig, adj. idkeligen, adv. idelia, vedvarende, uafbrudt, vedholdende metra. Idkesam, adi. vinifibelig. Idog, adi. vinflibelig. Idoghet, f. Bin: Hibeliahed. Idrott, -er, m. (3. Ibrot) 3bræt. Ifall, i Fald, i det Tilfælde at. Kra, v. s. l. ivre. Ifras, ifra sis. ivre sig, blive ivrig. Ifran, f. Ifrande, a. Ipren. Ifrare, s. pl. m. En fom ibret, 3vrer. Ifrig, adi. iprig. Ifrighet, f. Ivrighed. Ifragavarande, edj. den hvorem er Sporgemaal, bemeldt. Ifras, prap. fra, vara ifrån sig, -ifran förståndet, pære fra fia felv, være fra Forstanden. Van ifrån sin, blive haelig i Bæteten. Ifver, m. (T. Eifer) Iver. Ifvila. v. z. 2. 1. folde i. Hyllning. f. Ifpldning. Ifol, edi. drægtig, som er med fol. Igel, -glar, m. Igle, Blodigle. Igelkott, -ar, m. Pindsvin D., Bu-

haftiahed.

MrfE.

Thardichet. f. Bebholdenhed, Stand.

Ijans, adv. (bagl. Tale) nolig; iftab

Ikalf, adj. brægtig, som er med Ralv.

Iklada, v. a. 2. l. iflæbe, 2) i. sig,

antage, overtage fom Gjæld, Embe-

Rivil, Buftebwel Drft.: Eringeous ouropæns. Irelkots-vapling. -ar. m. et Glaas Plante. Igeltand, d. f. f. Gigeltand, dobbelts tanbet. Igeltorne, -n, n. (Plante) Smornvper, Rannver N. Rosa spinosissima. Igen, adv. igjen. Igenfylla, v. c. 2. 1. folbe til, tafte til: brf. Igenfyllning, f., Igenfyllande, n. Igengangare, e. pl. m. Gjenganger, Gienfærd. Igenhakning, f. Tiljævning, Tilhafning. Igenkallelse, -r, f. Tilbagefaldelse. Igenkanna, v. a. 2. 1. gienfiende. Igenkannande, n. Gjentjendelse; brf. igenkännelig, *edj.* Izenlaka, v. n. 2. 2. læges, gro til; drf. Igenläkande, n. Igenlösa, v. a. 2. 3, indlose. Igenrosta, v. n. 1. tilluffes af Ruft. tilruftne. Igensmeta, v. a. 2. 1. tilfline. Igenstänga, v. a. 2. 1. tillutte, fænge MrfF.

Igenom, præp. & adv. igjennem.

ihjelbidt m. fl. Gammenfætn.

Ihop, ihopa, adj. tilhobe, isammen.

beifet Rrif.

mensætninger.

komst. m.

fom hænger i.

fomme thu, erindre.

Ihallande, n. Bedholden.

Igenompyrd, adj. gjennemtrængt, ind:

Ihjal, adv. ihjel; brf. ihjalbiten, adj.

Thopbinda, sammenbinde m. fl. Sam-

Ihag, adv. ihu, f. E. komma ihag,

Ihagkomma, v. s. 8. fomme ihu, er: indre; drf. Ihagkommelse, f. Ihag-

Ihalig, adj. hul. Ihalighet, f. Dul

Ihangsen, adj. (dagl. T.) vedholdende,

Ihardig, adj. vedholdende, standbaftig.

de, Iklädande, n. Ikorn, Ikorre, -ar, m. Egern D., Storn Nrsf: Sciurus vulgaris. Ikornebar, s. pl. n. et Glags Blante. Ikring, (361, ikring) omfring. II, -ar, m. 3ling, Bindboge, Bindftob. Ila, v. n. 1. ile, hafte, 2) v. imperf. ftiffer, smerter. Ilando, n. 3len. lling, -ar, f. Bindstod, Drivsty, Ras ftevind, 2) Sigtimerte. Ilig. adj. ilfærdig, ilfom, stormig. Ragras, n. (Plante) Benbrud D., Igleares M. Antherium ossifragum. Illa, adv. ilde, flet, flemt. Blifva illa vid, blive bestyrtset. Taga illa vid nig, blive forffræffet. Må illa. bes finde fig flet, ilde. Illamaende, adj. fom befinder fig ilde, 2) n. Ildebefindende. Illasinnad, adj. ildefindet. Illak, adj. slem, ond, se Elak. Illbragd, -er, n. ondskabsfuld Daad. Udaad. Ilgjerning. Mer d. f. f. Hiller, Ilder, et Dyr. Illfundig, adi. underfundig, lumff; brf. Illfundighet, f. Illfanas, v. n. l. blive, være, utaalmodia, længes efter, brænde af Læng= fel. Ilifagnad, m. Stabefroheb, Stadefrob. Illgerning, -ar, f. Udaad, Misgierning. Illgerningsman, -man, m. Udaadsmand, Korbryder. Illgrep, s. pl. n. Rænte. Illistig, adj. liftig, underfundig. Illistighet, f. Underfundighed. Illparig, adj. underfundig, lumft, træft. Illparighet, f. Eræffhed. Illpliktig, d. f. f. arglistig, træff.

m Illvilja, f. Gradefrohed; brf. Illviljare, s. pl. m. ftadefro Mennefte. Illvillig, adj. fadefro. Ilsk. adj. ond, arrig, bibff. Ilska, f. Ondifab, Arrighed. Hskfull, adj. arrig. lisken, adi: b. f. f. lisk. Ilsknas, v. d. 1. opbringes, blive arría. Iltag, -ar, m. (Plante) Haarfrolle R. Juncus pilosus. Imediertid, b. f. f. Emediertid. Imelian, d. f. f. Emelian. Imma, f. (3. Eimr) fpnlig opftigende Damp, f. E. af varmt Band, Eim Reff. Immbad, e. pl. n. Dampbad. Immerfort, ado. (T. immerfort) stedse, bestandig, uastabelig. Immig, adj. bampig. In, adv. (36l. inn) ind.

Inalles, adv. ialt, tilfammen, f. E. dot väger inalles 100 pund.

Inanda, v. c. l. inandas, v. d. ind: aande. Inandande, n. Indaandning. Inbaka, v. a. 1. indbage.

Inbarka, v. e. 1. indbarte.

Inbegripa, v. s. 3. (-begriper, -begrep, -bogripit) indbegribe, indbefatte.

Inberga, v. a. 1. indbjerge, indhøfte. Inbergning, f. Indbjergning, 3ndbostning.

Inberakna, v. a. I. iberegne. Inberaknad, iberegnet.

Inberatta, v. a. 1. indberette.

Inbetsa, v. a. 1. indbejfe; drf. Inbetsande,, n.

Inbilla, v. c. 1. indbifde. Inbillning. -ar, f. Indbildning. Inbillningsgafva, f. Indbildningefraft. Inbillnings-sjuka, f. indbildt Spadom. Inbilsk adj. indbildf. Inbilskhet, f. Indbildsthed.

Inbinda. v. c. indbinde: drf. Inbindning, f.

Indita sig, v. r. bide fig ind i; brf. inditen, gjennemtrængt,

Inbjuda, v. a. 3. (-bjuder, -bjöd eff. bod. -bjudit, ell. budit, -bjuden ell. buden) indbrbe.

Inbjudning, -ar, f. Indbybelfe.

Inblasa, v. c. 2. 2. indblafe; brf. Inblasarc, s. pl. n., Inblasning f. Inbratt, a. pl. n. 3nbbrub.

Inbratts-stold, -er, m. Inbruds: Ty: peri.

Inbryta, v. a. 3. bryde ind. Inbrytning, f.

Inbranna, v. a. 2. 1. indbrænde. Indyggare, s. pl. m. Indbugger; brf.

Inbyggerska, -or, f. Inbyra d. f. f. inpyra, v. c. 2. 1. inds folte, giennemælte, indbeife Rrff.

Inbadda, v. a. 1. nedlægge, indfrobe. Inbaddning, f.

Inbara, v. c. 3. bære ind.

Inboja, v. c. 2. 1. boje ind, indbuffe, boje indad; drf. Indojning, f. Indordes, adj. indbyrdes.

Indela, v. a. 1. indbele, anvife.

Indelning, -ar, f. Inddeling, 2) Gaard. fom er anvift en Militær til Lon, f. E. en Officer med Indelning, en Diffier fom bar Embedsgaard.

Indelningshemman, s. pl. n. en Offiférs eller Underoffisérs Embedsgaard. Indelningshafvare, Indelningstagare, s. pl. m. En der har Indelning. Indelningsverk, n. Indelingsvært. Den ftagende Dærs Indretning i Gverige; brf. indelt, adj. faafom indelt Regemente.

Indoppa, v. a. 1. dyppe i.

Indraga, v. a. l. inddrage, indtræffe, 2) indifrænte. Indragning, f. af en tidning, Forbud imob at en Avis længere stal udgives under samme Ravn og af famme Redafter.

Indragningsstat, m. vara på I., ftad paa Bartvenge, 2) lefva på I., leve indifrænfet.

Indragningsmakt, m. Doffanslerens Ret til at inddrage Aviser.

Indragon, adj. indifrontel. Inco., ind. | Infalls, v. c. 1. faide med Som, Ongetogen. Indragenhet, f. Indgetogenhed. Indraget, adv. lefva indraget, leve indaetoaent. Indrifva, v. a. 3. indrive. Indrifvande, a., Indrifning, f. Inddrivning. Indrypa, v. a. 3. inddryppe. Indragt, -er, m. 3ndtægt. Indragtig. adi. indbringende. Inelfva, -or, f. Indvold. Inemot, prop. benimed. lactea, v. c. l. indædie: brf. Incteande, n. Infall, s. pl. n. Indfald. Infalla, r. n. 3. (-faller, -fell, -fallit) indfalde, indtræffe. Infallen, part, indfalden, mager. Infalsa, v. a. 1. indfalse; drf. Infalsning, f. Infart, m. Indfart, Indtog. Infatta, v. a. I. indfatte. Infattning. f. Indfatning. Infila, v. u. 1. indfile. Infilming. f. Indfiling. Lafinna sig, v. r. 3. (-finner, -fann, -funnit) indfinde fig. Inflicka, r. a. I. indfliffe. Inflyta, v. n. 3. flode ind, indflode. Inflytande, s., Inflytelse, f. Indflydelfe. Inflytta, v. a. 1. indflotte. Inflyttning. f. Indflotning. Infläta, v. a. 1. indflette, Inflätad, p. p. indflettet. Inflatning. f. Indfletning. Infoga, v. a. 1. indfalse, indvasse. Infogning, f. Infordra, v. a. 1. indfordre. Infordran j, Infordrande n., Infordring f., Indfordring.

Infria, v. a. 1. indfri. Infriande, n.

Infrysa, v. n. 3. indefryse. Infrusen,

adj. v. indefrossen. Infryaning, f.

Indfrielse.

Indefrosen.

ning. Infalle, -n, n. Indfeld, plubselig onstaget Tante. Infödd, adj. indfødt. Infoding, -ar, com. 3ndfedt. Infodingsrätt, Infödsrätt, Jus indigenatus, Inbfoderet. Inför, præp. for: corem. Lat. Infera, v. c. 2. 1. inbfore. Inferande, n. Indforelfe. Inforsol, m. Indforfel. Inforlifva, v. a. l. (T. einverleiben) indlemme. Infortifunde, s. Infortifning, f. 3ndlemmelfe. Införskrifva, v. a. 3. forskrive, hente hiem: drf. Inforskrifning, -ar, f. Infortulia, v. s. 1. indfortolde. Infortullning, f. Inga, pl. af ingen, ingen. Ingaledes og ingalunda, adv. ingenlunde. aldeles iffe. Inge (udtal. injé) [i bagl. T.] indaiva. Ingefära, f. Ingefær. Ingendera, intetdera, gran, ingen, intet af begge. Ingonstades, edv. ingensteds. Ingifva, v. s. 3. indgive; drf. Ingifvande, m., Ingifvelse, -r, f. Ingjuta, v. s. 3. (-gjuter, -gët, -gjutit) indande. Ingjutelse og Ingjutning, f. Indgvoning. Ingjute, Ingöte, n. den stødte Raterie. Ingrepp, e. pl. n. Indareh. Ingripning, f. Inderibuing f. E. Hjuls Ingripming. Ingredd, p. p. inbgrost. Ingrafva, v. s. 2. 1. indgrave. Ingräfning, -ar, f. Ingröpt p. p. udhulet; drf. -gröpning, f. Ingyte, n. see Inginte. Inga, v. a. & n. indaga, Ingang, -ar, m. Indgang. Ingangs-aprak, n. Indgangeord i en Præfen. Ingalder, pl. Indtægter, Renter. Ingarda, v. c. l. ingierde.

Inhomsk, adj. indeniandif. Inhysa, v. a. 2. 3. indlosjere, antage i fin Bolia. lnhyses, adj. & ado. fom har fri Bolig hos Andre, som er tilhuse hos Inhyseshjon, s. pl. n. Inderst, Inds Adder. Inhafta, v. e. l. indhæfte; drf. Inhaftning, f. Inhagas, v. a. 1. indheque. Inhagnando, n. Indbegning, Gjerningen at indhegne. Inhaguad, m. Inde begning, Diemmart, Bo, Rvie Rrft. eller hvad fom er indheanet. Inhakta, v. a. 1. indhage, indhægte. Inhamta, v. e. 1. indhente, 2) foge, erhverde, samle, f. E. inhamta kunskaper, famle, ethverve Kunkaber. Inhandiga, v. a. 1. give i Sounder. overfevere. Inhandigan, f., Inhandigande, s. Inhlaga, v. a. 2. 1. hænge ind; drf. Inhängande, n. Inhösta, v. a. 1. indhoste. Ini, adv. & prap. inde t, inden i. Injaga, v. a. 1. indiage; drf. Infagande, n. Inifran, adv. & prap. indefra. luk, m. et Glage Beftefoge. Inkalla, e. a. 1. indfalde. Inkallande, s. Inkallelse, f. Inbfal: belfe. Inkartva, v. a. 1. indfarve: drf. Inkarfning, f. Inkast, s. pl. n. Indvending. Inkasta, v. a. l. faste ind, 2) indvenbe. Inkitta, v. m. 1. kitte faft i, fætte fast i med Rit; drf. Inkittande, n. Inklistra, v. a. l. fliftre ind i. Inklamming, f. Indiventing. Inknyta, v. a. 3. (3. knyta) fnotte ind: def. Inknytning, f.

Inknåda, v. a. 1. indelte, indena D: Inknådning, f. lakoka, v. c. I. labe foge ind. inde foge; brf. Inkokning, f. Inkomma, v. n. 3. indfomme. lukomst, -er, m. Inbfomft. Inkrypa, v. n. 3. (i. krypa) frube ind. Inkram, a. bet Indvendige, Aplling. Indmad, Indvolde. Inkrafva, v. a. 2. 1. indfræve. Inkrakta, v. c. 1. (E. encroach) usurs pere, erobre ureimwefigen. Inkrakture, s. pl. Ufurpater. Inkraktning, -ar, f. Bemægtigelfe. Inkakktningslystnad, m. Roufvae. Inkroka, v. a. 2. 1. indbutte, boje ind, indfrote Drif. Inköp, s. pl. n. Indfieb. Inkopa, v. a. 2. 2. liobe ind, indijobe. Inkopare. s. pl. m. Inbfisber. Inkora, v. a. & n. 2. 1. fiore ind. ias ge ind; bri. Inkorande, n., inkord Hast, indfjørt Deft. Inlaga, -or, f. Sogsmaal for Gjæld, Friftlig Rlage. Inlagefa, n. betroet Gode. Inlappa, v. e. 1. indfliffe. Inlasta, v. a. 1. lade, lafte et Stib, indstibe; brf. Inlastning, f. Inlastare, s. pl. m. Inleda, v. a. 2. 1. indlede, lebe, fore. Inledning, f. Inlefverera, v. c. 1. indievere: orf. Indevererande, n. Indleverina. Inlemna, v. a. 1. indlevere, indgive. Inlemnande, n. Inlieva, v. s. 1. indlemme. Inlimma, v. a. 1. lime ind i. Inlimning, f. Indlimen. Inlinda, v. a. 1. indfvobe. Inlocks, v. a. 1. lofte ind. Inlopp, s. pl. n. Indieb. Inlata, v. r. 8. indlade; brf. Inlatande, n. Inlandning, -ar, m. Indianting. Inländuk, ad. indenlandit.

Inlaganing, f.
Inlasa, v. a. 2. 8. indflutte, lufte inde: drf. Inläsande, s. Inlöpa, v. c. 3. & 2. (-löper, -lopp ell. -lopte, -lupit ell. -lopt) indlobe. Inlösa, v. a. 2. 2. indløfe. Inlösen, m. Lofepenge. Inlosning, f. 3ndløsnina. Inmana, v. a. 1. indmane, inddrive. Inmana i hakte, arrestere; drf. Inmanare, s. pl. m., Inmanande, s. Inmura, v. a. l. indmure. Inmurning, f. Indmuring. Inmanga, v. a. 2. 1. blande i, mænge i; brf. Inmangning, f. Inmata, v. a. 2. 2. maale i. Inmate, n. Inmad. Innan, adv. & prap. (3. innan) inden, innan kort, i foje Lid. Innan, konj. inden, forinden. Innandome, n. bet Indvendige. Innanför, præp. indenfor. Innanpå, inden paa. Innanrede, n. de indre Dele. Innanläsning, f. Indenadlæsning. Innanmate, n. Indmad. Innantill, adv. indentil, indenad; lasa innantill, læfe indenad. Inne, adv. (3. inni) inde; sitta inne, fidde fængslet. Innebranna, v. a. 2. 1. indebrænde. Innebara, v. s. 3. (-barer, -bar, -burit) indeholde, indbefatte. Hafva att in-Innefatta, v. a. 1. indbefatte. Innehafva, p. a. 2. have inde, befidde. Innehafvare, s. pl. m. Indehaver, Ihandehaver, Besidder; drf. Innehafverska, -or, f. Innehåll, n. Indhold. Innehålla, v. s. 3. (-håller, -höll,

-hallit) indeholdende, 2) holde inde,

tet, som ligger inde i en anden Ting.

Inneliggande, innelyckt, adj. indflut:

tilbageholde.

Inlagga, v. a. 2. 1. inblugge; brf. | Innerlig, adj., innerligen, adv. inberlia; drf. Innerlighet, f. Innerst, adj. superl. inderft. Innesluta, v. a. 3. (-sluter, -slöt, -slutit) indflutte. Innesluten, p. p. indstuttet. Inneslutning, f. Indstutning. Innesta, v. n. indestage for, 2) være indsat, være udestaaende, uindfræs vet (om Benga). Innestanga, v. a. 2. 1. indestænge. Innevarande, adj. indeværende. Innig, adj. inderlig, forbeholden. Innighet, f. Inderlighed, Korbeholden-Innasta, v. c. 1. 2. indhæfte, indnæ= fte Mrff. Innästla sig, v. r. l. hemmelig bosætte fig et Sted, indfnige fig. In-olja, v. a. 1. indimore med Olje. Inom, prap. inden. Dragen inom sig. indefluttet, tavs. Inombords, adv. indenbords. Inom gards, adv. indens gaards. Inomhus, adv. inden Sufe. Inomskurs, adv. indenffjærs. Inpacka, v. c. 1. indpatte; drf. Inpackare, s. pl. m. Inpackning, f. Inpass, e. pl. a. 3ndpas. Inpassa, v. a. 1. indrasse. Inplanta, v. a. 1. indpode, indpræge. Inplantande, a., Inplantning, f. 3ndpodning. Inplugga, v. a. 1. drive ind, indplugge Mrff. Inploja, v. a. 2. 1. indvloje. Inpricka, v. a. 1. indpriffe. Inproppa, v. a. 1. proppe fast i. Inprägla, v. a. l. indpræge. Inprägling, f. Indprægning. Inpranta. v. a. 1. indprente. Inprassa, v. a. 1. presse ind; brf. Inprässning, f. Inpudra, v.a. 1. overstove, pudre, indpuddre. Inpumpa, v. a. 1. bumpe i.

Inpa, prap. (ved Berber fom udtroffe ! en Bevægelse til et Sted) ind vaa. Ingvartera v. a. l. indfvartere; drf. Inquartering, -ar, f. Inre, adj. inbre. Inre, n. Indre, Indvortes. Inreda, v. a. 2. 1. indrede, inbrette; drf. Inredning, f. Inrede, n. 3nd: redning, Indvortes. Inresa, f. Indresse. Inrida, v. a. 1. tilride, ride til, 2) n. ride ind. Inridande, n. Indriden; Inridning, f. Tilriden. Inrikes, adj. indenrige, indenlandif. Inrikes, adv. inbenlands. Inrigla, v. a. l. flaa Stodden for, lutte inde ved at styde Glaaen for; brf. Inriglande, st. Inringa, v. a. 1. indringe. Inrinna, a. a. 1. indrinde. Inrista, v. a. 1. indridse. Inrita, sig, v. r. l. indinige fig. Inrop, s. pl. n. Tilflag; brf. Inropssumma, f. Inropa, v. a. 1. faa Lilflaa ved Auffjon. Inrostad, adj. rustnet. - Inrota sig, v. r. 1. rodfæste sig; drf. Inrotande, n. Rodfæstelse. Inrullera, v. a. I. indrullere; drf. Inrullering, f. Inrycka, v. a. & n. 2. 2. roffe ind. indroffe. Inryckande, n. Indroffen, Indrufning. lnrymma, v. a. l. rumme, indromme; drf. Inrymning, f. Indrommen. In-rymning, n. Rum, Plade. Inrada, v. a. 2. 1. tilraabe, tilffynbe, indskyde. Inrådan, f. Inrådande, n. Tillkyndelse, Tilraaden. Inrakna, v. a. 1. regne i med, bringe med i Regningen. Inratta, v. s. 1. inbrette. Inrattning, -ar, f. Indretning. Inrora, v. a. 2. 1. rere i. Insalta, v. a. 1. indfalte. Insaltare,

s. pl. m. Indfalter. Insaltande n. Insaltning, f. Inbfaltning. Insamla, v. a. 1. indiamle. Insamlare, e. pl. m. Indfamler. Insam-ling, -ar, f. Indfamling. Insatts, -er, m. (T. Einfat) Inds fats, Indstats, Inse, v. c. (-ser, -aag, -set) indie. Inseende. n. Indfeende, Tilfon, Insekt, -er, m. Infekt. I-samlare, s. pl. m. Infettfamler. Insegel, n. (A. S. Insegl) Indiegl. Insida, f. Indfide, den indvendige Gibe. Insigt, -er, f. Indfigt. Insigtsfull. adi. indfigtefuld. Insjukna, a. n. 1. blive atter fvg. Insjuknande, s. Insjunka, v. n. 3. (-sjunker, -sjönk ell. sonk, -sjunkit ell. sunkit) ind. funte. Insjunkning, f. Indfunkning. Insjö, -ar, m. Indfo, Indfo, Batn D. Insjöfisk, m. Ferftvandsfift; brf. Insjöfiske, n. Inskeppa, v. c. 1. indifibe. Inskepp-ning, -ar, f. Indifibning. Inskicka, v. a. 1. indsende. Inskjuta, v. a. 3. (-skjuter, skot, skjutit) indstvde; drf. Inskjutning; f. Inskrift, -er, f. Indstrift. Inskrifva, v. a. (-skrifver, -skref. -skrifvit) indiffrive; drf. Inskrifning, -ar, f. Inskrufva, v. a. 1. indfrue; brf. Inskrufning, f. Inskränka, v. a. 2. 3. indifrænte. In-. skränknig, -ar, f. Indfrænfning. Inskrankt, p. p. indfræntet. Inskränkthet, f. Inskāra, v. a. 3. (-skārer, -skar, -skurit) indsfjære. Inskarning, -ar, f. Indikjæring, Indinit. Inskarpa, v. a. 2. 2. indffjærpe. Inskärpande, n., Inskärpning, -ar, f. Indskjærpelse. Islag, n. Iflæt, Barp Rrft. Insleka sig, v. r. 2. 3. indsmigre fig.

Inslience o. a. 3. stippe ind, fomme ind. Insluka, v. a. L. indfluge, nedfluge. Insluta, v. a. 3. indflutta. Inslutande, s. Inslutning, f. Subflut: nina. Inslumra, a. a. l. indflumre. Insluppen, p. p. indladt. Inslanda, v. c. 2. 2. (-alapper, -slapte, -nlapt) indlade, Rippe ind. lade fom: me ind: brf. Inslappands, n. slippa, v. n. 3. (-slipper, -slapp, -aluppit, -aluppin) fomme ind. Inalionande. s. Inemyga, v. a. & r. 3. (-smyger. -smog, -smygit) indfnige, indfmugle: arf. Insmygande. s. Insmalta, v. a. 2. 2. smelte ind; brf. Insmaltning, f. Insmörie, v. a. 2. 1. (-amörier, -smorde. -smort) indimere. Insmorining. f. Indimorelfe. Insuarja, v. a. 2. A indinære, beinæs re. Insnärjande, n. knanäpjning, f. Insnöga, v. a. L. inding, ine til, ned. Insockne, adj. fom er i eft. hører til Goanet: Incomna. v. r. l. sove ind, some ind MriF. Insnora, v. a. l. indinore. kasnorning. f. Indinorelie. Inspissera, v a. 1. fortyffe, infrissere. Inspissering, f. Fortoffelfe. Inspruta, v. a 1. indiprojte. Insprute ming, f. Indiproitning. Inspränge, v. a & K indipromae: defi. bastangning, f. Inspacka, v. a. l. spætte overalt. Inspanna, v. a. 2. 1. indfpænde. Insparra, v. a. t. indiværre: Insparrande, n. Insparrning, f. Indipor: rina. Installera, v. a. L. indiætte i Embebe, inditallere; drf. Installering, f. Instampa, v. c. l. stempe ind. Inster, a. Induct. Adequa.

Insticks, v. a. 3. (-sticker, -stack. -stuckit) fiffe ind. indfiffe. Instifta og instikta, p. s. k. inbstifte. Instiga, v. n. 3. ftige ind. Instiktare, s. pl. m. Indstifter. Instiktelse, f. Indftiftelfe. Instoppa, v. c. t. stoppe ind i: drf. Instoppning, f. Instorma, v. a. I. forme ind. Instrumentmakare, s. pl. m. Inframenimager. Instro, v. a. 2, 1. indíkro. Instromma, v. s. 1. indfremme. Instatva, v. o. l. inditure, stuve, tile ftuve. Instufning, f. Instruka. v. c. 3. (-struker. -strök. strukit) Arpge ind. Instanda, v. n. 1. tilunde. Installa. v. a. & r. 2. 1. indfille, und. labe, forfomme, indimigre fig.; def. Installande, a. Installping, Installningsgåfva, -or, f. Ebne at indfmigre fig. Installelse, f. Indftillelfe, Fremftillelfe, Dade, Inställelsedag, f. Proftamadag, Instamma, r. a. 2. stemme overens. ifemme, 3) indftævne; drf. Instimmande. n. Instämning, f. Instandig, edi. inditendia. Instänga, v. a. 2. 1. indgiærde, ind: hegne, indeftænge, indslutte; drf. Instangning, f. Insuga, v. a. 2. 1., insupa, v. a. 3. (-super, -sop, -supit) indfuge: orf. Insugande, n. Insupning, f. Insvepa, v a, 2. 2. indivade. Inavenning, f. Indivabning. Insy, v. a. 2. 1; fo ind; def. Insyning f. Insylta, v. a. 1. folte, indfolte; orf. lnsyltande, n. Insyltaing, f. Insanda, v. a. 2. 1. indfende. Insanka, v. a. 2. 3. sænte ned, for= dube: drf. Insankning, -ar, f. Insatta, v. a. 2. 2. indiætte. Insattning, f. Indiættelfe. Insafva. v. a. 2. 1. bringe i Gonn.

dvese i Govn. Insofvande, a. Insöfning, f. Govndpsfens Insorpla, v. a. 1. flubre ind; brf. Insörplande, n. Intaga, -or, f. Indbegning, Rvie, Bo MrÆ. Intaga, v. c. 8. indtage. Intagande, n. Intagning, f. Indtagelfe. Intagelig, adj. fom fan indtages. Intala, v. a. 1. overtale, tilraade. Intalan, f. Intalande, z. Overtalelse. Inteckna, v. a. 1. inbtegne, 2) prioris tere, f. E. lata inteckna nagens egendom, pantfætte. Inteckning, -ar, f. Indtegning, 2) Prioritet. Intendent, -or, m. Intendant. Intet, n. Intet. Intetdera, intet af begge. Inte, adv. iffe. Intill, præp. indtil. Intilldess, adv. indtil. Intinga, v. a. 1. indtinge. Intorkas, v. d. l. indtorfe. Intrampa, v. a. 1. trampe ned, træde ned. Intrassla, r. a. l. indville. Intrig, -er, m. Rante, Intrige. Intrigmakare, s. pl. m. Rænfemager. Introppa, v. a. 1. fanan, tage Fanen ind. Intryck, s. pl. n. Indtrof. Intrycka, v. c. 2. 2. indtroffe; brf. Intryckning, f. Intrang. s. Forfang, Afbræf. Intrade, n. Indtrædelfe, Tiltrædelfe. Intradespradikan, f. Indtrædelfes: prædifen. Inträdes-tal, Indtrædels sestale. . . . Intrada, v. n. 2. 1. indtræde, træde ind: brf. Intradande, n. Inträffa, v. n. 1. indtræffe. Intranga, v. s. 2. 1. indirænge. Intrangande, n. Indtrængen. Intvinga, v. a. 1. indtvinge. Intvala, v. a. 1. fæbe ind. Intvalming. f. Indiadning. Intyga, v. e. B. bevidne, befræfte; brf.

Intyg. s. pl. st. Intygande, n. Wevidnelfe, Betræftelfe. latag, e. pl. m. Inding. Intaga, v. n. 1. gjøre fit Inblog, inde roffe; brf. Intagande, n. Intägt, -er, m. Indtægt. Inunder, prap. berunder, under, Inuti. praep. inde i. Inveckla, v. w. 1. indviffe. Invecting, f. Invectionde, s. 3nb viflina... Invefva, v. s. 1. induifle, inducte. Invefvande, s. Invertes, adj. og adv. indvortes. Invexla, v. a. 1. indueffle; drf. Invexling, f. Inviga, v. c. 2. 1. indvie. Invigaing. -ar, f. Indvielfe. Invira, v. a. 1. indvifle, indfvohe, indvirre Mrff. Invirka, v. a. l. indive, indvirte. Invisa, v. a. 1. indvife, anvife. visning, f. Indviening, Anviening. Invuxen, 20. p. induoffet; drf. Invaxa 'm. Inväzande, n. Invanare, s. pl. m. Induaner. Invafva, v. s. 1. 1. næve ind i; def. Inväfning, f. Invalja, v. a. 2. 1. inbuotere. Invanda, v. a. 2. 1. indvende. Invandning, -ar, f. Indvending. Invändig, adi. indvendig. Invändes, Invandigt, add. indvendig, indvendis aen. Invartes se Invertes. Inväxla, se Invexla. Inympa, v. a. 1. indpode. Inympains f. Indpodning. Inyrd, adj. v. tilineet. Inat, præp. indad. Inofva, v. a. 1. ove, afrette. Inofver, prap. ind over. Inogd, adj. hulojet. Irra, v. a. 1. vildlede, fore vild. Irra sig, tage feil. Iren, v. n. l. vildie des, fare vitt.

Irrbloss, s. pl. n. Bejrlys, Logiemand, Brivs. Irrgang, -ar, m. Bildgang, Labyrint. Irrig, adj. vildfarende. Irring, -ar, m. Bildfarelfe, Beiltagelfe. Irrleda, v. a. 2. 1. vilblede. Irrledning, -ar, f. Irrlara, -or, f. vrang Lære, Kjætteri. Irrlarare, e.pl.m. Branglærer, Kjætter. Irrlarig, adj. prangtroende, prangta. rende.; drf. Irrlarighet, f. Irrmening, -ar, f. falf Mening. Irrsam, f. Vildsam. Irrskón (ubtal. Irajón) s. pl. n. Bejr: ivs. Irrstjerna, -or, f. Planet. Irrvig, -ar, m. Afvej, uret Bej. Is, m. 36. Isa, v. a. & n. 1. ife. Isaktig, adj. isagtig. Isbana, -or, f. 36bane. Isberg, s. pl. n. Isberg. Isben, n. Stamben. Isbila, -or, f. Ishafte. Isbit, -ar, m. = N. Ishvete. Isblink, m. 36blint. Isbokare, s. pl. m. Isbut, Isbruber. Ispæl. Isbrodd, m. 36brod, 36fpore. Isbrott, n. Isbrud. Isbrygga, -or, f. 36bro. Istjall, n. Jefjeld. Isflake, –ar, m., Isflinga, –or, f. og Isflaga, -or, Isflat. Nrft. Isfägel, -glar, n. Isfugl. Isgang, m. Isgang. Ishaf, n. Ishav. Ishvalf, s. pl. n. Ishvælving.

Ishallar, pl. 36brobber. Isig, adi. isbæffet. Isjokar, pl. Gnebræer. Iskall, adj. istold. Iskladd, adi. istlædt. Iskallare, s. pl. m. 36fjelber. Iskråka, -or, f. en Art Svommefugl. Islandsmosa, f. Islandf Mos. Islossning, f. Island Losbrydelfe. Islupen, asj. isdæftet. Isnot, f. Jegarn. Ispigg, -ar, m. 3stapp. Ispjerna, -or, f. et Glags Fugl. Isplog, -ar, m. Isplov. Ispale, -ar, m. Isvæl. Isslagg, n. 36flag, Dagl. Issmaltning, f. Jefmeltning. Issattning, f. Fruening. Issörja, f. glat 38. Issko, -r, f. Gfoite. Isspricka, -or, f. 36fpræfte. Isvatten, n. Isvand. Isvrak, n. Drivis. Isväg, m. Isvej. Isyta, f. 36flade. Isyxa, -or, f, 369f6. Isla, v. a. flaa i, isticente. Ispanna, v. a. 2. 1. ispænde. Istadig, adj. stædig, sta Drif. Istadighet, f. Stædighed, Stahed Drif. Ister, n. Ifter, Fedt. Isterbuk, -ar. m. Ifterbug. Isterhaka, -or, f. Isterhinna, -or, f. Dobbelthage. Kedthinde. Istermage, -ar, m. Ifter: bug. Itanda, v. a. 2. 1. antænde, kveife R. Itandning, f.

J.

Jack, -ar, m. en Art Sift. Jacka, -or, f. fort Erpie, Jaffe.

Jag, pron. jeg. Jaghet, f. Seghed. Det är jag, det er mig.

Jaga, v. s. l. jage. Jagande, n. Jagning, f. Jagen. Jagare, s. pl. m. Jager (et Gejl). Jagt, n. Jagt. Jagtfågel, -glar, m. Sagtfugl. Jagtjunkare, m. Jagt: junter. Jagtvagn, -ar, m. Jagt-vogn. Jagtväsende, n. Jagtvæsen. Jagtväska, -or, f. Jagtvæffe, 3æ: aertaffe. Jagta, v. a. 1. jage frem og tilbage Jaka, v. a. & n. l. bejae. Jakande, n. Bejaen. Jakare, s. pl. m. 3a-broder. Jakord, n. Jaord. Jakobsört, -er, f. Jafobsurt. Jakt, -er, m. 3ægt (Fartoi). Jama, v. s. 1. miave (om Ratter). Jamande, n. Jamning, -ar, f. Miaven. Jan. m. Zoban. Jembred, adj. lige bred. Jembredd, m. lige Bredde. Sätta i jembredd, fammenligne. Jemkristen, m. Medfriften. Jemföra, v. a. 2. 1. jævnføre, sammenligne, sammenholde. Jemförelse, -r, f., Jemförning, -ar, f. Sammenligning. Jemförelsevis, adv. i Sammenhold, forholdsvis. Jemförlig, adj. jævnforlig, som kan fammenlignes. Jemgod, adj. lige god. Jemgodhet, f. Jomka, v. a. l. jævne, forlige, passe, ordne. Jemkning, f. Jemlik, adj. lig. Jemlikhet, f. Ligs hed, Ligelighed. Jemlike, -ar, m. Ligemand. Jemlika, v. a. 1. sammenliane. Jemlikt, b. f. f. enligt, adv. ifolge. Jemnlängs, adv. langs ab. Jemn. adi. iœvn. Jemna, f. Lighed, jovn Gang, Middelvej. Jemus, v. a. l. jævne. Jemnhet, f. Javnhed. Jemnhög, adj. lige boj.

Jemnaldrig, Jemnarig, adj. jævnaldrende, jævnaaria Jumnarighet, f. Jemt, jævnt, ligeligen, i et væf; jemt eller udda, effen eller ueffen, jamt eller ob Drif. Jemte, præp. hos, med, ved Giden af. Jemtida, adj. samtidig. Jemvigt, f. Ligevægt. Jemval, adv. ligeledes, ogfaa, fremdes les. Jerf, -var, m. Jærv. Jerga, -or, f. et Glage Plante (E. Alpendiftel, Ganfediftel). Jerker, m. (hos Almuen) Erif. Jern, n. Jærn. Jernaktig, jernartad, adj. jærnagtig. Jernarbeta, n. Jærnarbeide; drf. Jernarbetare, s. pl. m. Jernankare, s. Zærnanter. Jernband, n. Jærnbaand. Jernbindig, adi. (T. eifenfcluffig) iærnholdia. Jernbleck, n. Jærnblif. Jernbod. -ar. m. Zærnfræmmerbutif. Jernbloma, -or. f. Jernfluss. Jernbruk, s. pl. m. Jærnværf. Jerabrate, m. gammelt Zærnstrab. Jernbult, -ar, m. Jærnbolt. Jernbunden, adj. f. Jernbindig. Jernbyrd, n. = N. Zærnbyrd, Guds. Jernbärare, s. pl. m. Jærnbærer. Jernstäck, -ar, m. Rustplet. Jernek, -ar, m. Stenea. Jernfjettrar, pl. Jærnlænter. Jernfarg, m. Jærnfarve. Jernfärgad, adj. jærnfarvet, jærngraa. Jernfluss, m. (T. Gifenfluß) = N. Jerngaller, n. Jærngitter. Jerngjutare, s. pl. m. Jærnstøber. Jerngrafva, -or, f. Zærngrube. Jerngjuteri, -er, n. Jærnstøberi. Jernhalt, m. Jærnholdighed. Jernhaltig, adj. jærnholdig. Jernhammare, -mrar, m. Stangiærns:

hammer. 2) Hutten ell. Budningen hvori dette fleer. Jorghandlare, s. pl. m. Zærnhandler. Jorkrämare, s. pl. m. Zærnfræmmer. Jernharnesk, s. pl. n. Zærnharniff. Jernhytte, -or, f. Optten, hvori Jærn udimedes. Jernhyttovarp, s. pl. n. Slaghoug bed en Dotte. Jernhäll, -ar, m. Jærnplade. Jernig, adj. jærnegtig. Jernkedja, -or, f. Jærnfjæde. Jernklubba, -or, f. Jærnfølle, Jærns flubbe Mrft. Jernmalm, $m = \Re$. Jornmalmbrott, s. pl. m. Særnmalm& brud. Jernmalmgrufva, -or, f. Jærngrube. Jernmalmgång, -ar, m. Jærngang. Jernmalmstrek, e. pl. n. Særnaare. . Jernocken, f. Særnoffer. Jernok. n. Særnaga. Jernpelare, s. pl. m. Zærnpiller. Jernolat, -er, m. Zærnplade. Jernprof, s. pl. n. Jærnprove, Jærn: bord. Jeruslagg, a. Zærnsfæl, Zærnslag. Jernsmide, a. Zærnarbejde, forarbejs bet Jærn, Jærnvarer. Jornspark, -var, m. en Art Erle. Jemstäng, -stänger, m. Jærnstang, Jernugn, -ar, m. Jornovn. Jernvandling, -ar, ph jærnholdige For: fteninger. Jernvaror, pl. Jærnvarer. Jernvatten, n. Jærnvand,... Jornvigt, -or, m. Jernväg, -ar, m. Jærnvægt. Jernalder, m. Jærnglber. Jernort, -er, f. Jærnurt. Jofur, 34, Supiter, men bas Almmen fun om Torbenauben. Joller n. Lallen, Gulling Nrif. Jolira, v. n. 1. fatte (om Born), fulle MrfE. Jord, f. 3ord.

Jorda, v. a. 1. jorde, beatave. Jordafard, m. Jordefært, Begravelfe. Jordaktig, jordartad, adj. fordagtig. Jordafang, n. Erhvervelle af Gaarb. Jordalif. n. Borbeliv. Jorbbeck, u. Bordbég. Jordbok, -böcker, f. Bordifyldsbog, Matriful. Jordbeskrifning, f. Jordbeffrivelle. Jordbeskrifvare. s. sl. m. Bordbeffrie Jordbruk, n. Jordbrug. Jordbrukare. s. pl. m. Jordbruger, Agerdyrker. Jordbryn, n. Bordflade. Jordbafning, -ar, f. Jordfijælv. Jordegandom, -ar, m. Sarbejendom. Jordegumma, -or, f. Jormoder. Jordekonst, m. Jormoberkanst, Fodfelsvidenikab. Jordfetme, f. Jordfebme. Jordfikon, s. pl. n. Jordnöt: Lathyrus Tuberosus. Jordfürd, -er, f. Jordefærd. Jordfynd. n. Jordfund. Jordfärg, m. Bordfarve. Jordfärgad, adj. jordfarvet. , Jordfasta, v. c. 1. jordfæße, jordpags fafte. Jordfästning, -ar, f. Jordes færd. Jordelfe, Jordspaakastelfe. Jordgalla, f. Fattigmandburt. Gratiola officina. Jordglob, -er, m. Jordfugle (Globus). Jordeads pa Jardagods, n. jordajemt Gobs. Jordgubbar, pl. fore Jordbær. Jordgördel, m. Jordbælte. Jordhalfva, wor, f. Dalvkugle. Jordhvarf, s. pl. m. Jordlag. Jordhala, -or, f. Sule i Jorban. Jordhög, -ar, m. Jordhei, Haug R. Jordig, adj. jordagtig. Jordklot, n. Bordflade. Jordklimp, -ar, m. Jordflump. Jordklyfta, -or, f. Bordfloft.

Jordhoka, -or, f. Zordffinny, Zord: | flabbe Mrif. Jordkrets, m. Jordfreds. Jordkrypa, b. f. f. Areapris. Jordkula, -or, f. Jordhule, 2) 3ord: Jordkulle, -ar, m. liden Jordhei, Bang MrfE. Jordiago, n. Bordbund. Jordmark, s. Jordbund. Jordmask, -ar, m. Jordmadik, Jords mat ME. Jordman, m. Borbemon. Jordmärg, m. Jordmarv, Mergel. Jordmätning, f. Landmaaling. Jordnöt, -ter. f. = N. (Plante). Jordparon, s. pl. m. Rertoffel D., Potæt D. Jordran, n. Iprdiered, Jordrad Nuff. Jordref, -var, f. Jordrefva, -or, f. Irravedhende: Glechoma hederaecal. Jordrefning, f. Jordubftufning, Jordrum, e. nt. n. Bærelse i Riælbert. etafiev. Jordzänta, f. Grundsfat, Jordsfold: Jordrök, m. Jordrag, 2) Jordgalde: Fumaria (Plante). Jordskalf, e. pl. w. Jordsficelv. Jordskorpa, f. Jordsforpe. Jordskälfning, -er, f. Jordmitelfe. Jordsmak, . Jordiman. Jordsnäcka, -or, f. Jordinegl. Jordstrek, n. Jordstreg. Jordtorfva, -or, f. Sorbtorv. Jordtufva, -or, f. Sorbtue. Jordvall, -ar, m. Sorbvold. Jordvandling, -ar, f. Forwandling til Jord. Jordvatten, n. Jordvand. Jordväning, f. Rederste Stotvert, &: tasje. Jordyta, f. Jordens Overflade, Jords Jordägara, e. pl. m. Jordejer.

Jordäpple, -n, n. Jordæble.

Jordabalken, f. Savitet i Loven om faste Ciendomme. Ju, ado. jo f. E. ju fort ju holdre, to for to heller. Jucka, v. n. 1. (dagl. Tale) d. f. f. guppa, vippe. Judafolket, def. Jodefolfet. Judalandet, def. Jodelandet. Jude, -ar, m. 3ode. Judebeck, m. Sobebeg. Judendom, m. Jodebom. Judegata, f. Isbegade. Judinna, -or. f. Jodinde. Judisk, adj. jediff. Judora, -ron, n. et Glags Svamp: peziza auricula. Just d. f. f. Jukt, Roslæder, Just. Jufver, s. pl. n. Dver, Jur Nrff. Jugas, -gass, m. Brandgaas D., Sagergaas pa Rengaas Nrft.: Anostadorna. Jukt, m. Ryslæder, Juft. Juktad, adj. rpsgarvet. Jul. m. Jul. I julas, iffor Jul. Jula. v. n. 1. holde Jul, jule. Julaston, Julaften. Julbock, -ar, m. Julei, buf. Julelg, f. Julehojtid, Jules helg. Julkaka, -or, f. Julkuse, -ar, w. Juletage. Julklapp, -ar, m. Julegave. Juliek, -ar, m. Juleleg. Julijus, s. pl. m. Juleins. Julmanad, m. Julemaaned. Julos, n. 3ulerus; Juloset satt ännu qvar. Julotta, f. Julemorgen. Julie, -ar, m. Jolle, 2) et Ben i Bos den, Stibbenet. Jungfru, -r, (T. Jungfrau) Jom: fru, 2) et Maal (vaade Barer) 1/2 Pægi. Jungfruaktig, adj. jomfruelig. Jungfrublock, n. Jomfru (en rundagtig Blot til Sfibs). Jungfrubur, -ar, m. Jomfrubur. Jungfrubar, s. pl. n. en Art Bjørnebær: Rubus saxatilis. Jangfrudom, m. Jomfrudom, Wedom. Jangfruhinna, f. Jomfruhinde, Hymen. Jungfruhonung, m. Jomfruhonning. Jungfrulig, jungfrulik, adj. jomfruelia.

Jungfruolia, f. Somfruplie. Jungfrupilt, -ar, m. 3omfrufarl. Jungfruskändare. s. pl. m. Somfrus ffiænder. Jungfrustand, n. Jomfruftand. Jungfrutval, m. (en Urt); Polygonum Hydropepes. Jungfruvax, n. Somfruvofs. Junker, -krar, m. Junker, 2) Ledig: giænger, Dogenigt. Junkrera, v. n. 1. gaa ledig, drive Tiden bort. Junkrering, f. Jar d. f. f. Jufver. Juso, -ar, m. Fiffejo (en Jugl). Jute, -ar, m. Inde. Jutland, n. Inl. land. Jutlandsk, jutsk, adj. jpbif. -Jutvagn, -ar, m. liden Enspændervogn. Juvelerare, s. pl. m. Zuvelén Jans, i jans, nye, iftad Nrff. Jaf. n. Effevijon, Indffgelfe, Fortaftelfe. Jafaktig, jäfvig, adj. fortaftelig, uapldia. Jafva, v. a. fortafte, eksipere. Jafvande, n. Jägare, s. pl. m. Jæger; drf. Jägar-inna, -or, f. Jægerinde. Jägardräng, -ar, m. Jægerbreng. Jägargarn, n. Sægergarn. Jägargård, -ar, m. Jægergaard. Jägarnät, s. pl. n. Jægergarn. Jägarhorn, s. pl. n. Jægerhorn. Jägarklädning, f. Jægerdragt. Jägarlif, n. Jæger: levnet. Jägarredskap, n. Jæger: reditab. Jägarsprak, n. Jægersprog.

Jägartaska, -väska, -or, f. Jæger: taffe. Jägmästare, s. pl. m. Jægermefter. Jägta, v. a. 1. jage, forfolge. Jakel, -klar, m. (bagl. Tale) Djævel. Jämfota, jemföttes, adv. Fod til Fod. Jämmer, m. Jammer. Jämmerdal, m. Jammerdal. Jämmersfull, jämmerlig, adj. jammerfuld, jammerlig. Jammerrop, s. pl. n. Jammerskri. m. Sammerffrig. Janka d. ſ. ſ. jemka. Jamua, -or, f. et Glags Mos: Lucopedium complanatum. Jämra sig, v. r. 1. jamre fig. Jarf, -var, m. Fjeldfras, Jærv n: Ursus Gulo. Järga, v. n. 1. altid inafte om et og det samme, gnaale N.; drf. Järg, n. Jarn se Jern. Järtecken, s. pl. n. (361. Jarteikn) Bertegn, Mirafel. Jasa, Jaspa' se Gasa, Gaspa. Jatte, -ar, (3. Jotun) 3ætte, Riæmpe. Jättegraf, -var, m. Jättehög, -ar, m. Zættehoj, Kjæmpehoj. Jättegryta, -or, f. 3ættegrube. Jattelik, adj. tjæmpemæbfig. Jättesteg, s. pl. n. Rjæmpeffridt. Jättestyrka, f. Riæmpeftprfe. Jättinna, -or, f. Sættefvinde. Jöns, n. pr. Jens. Jöran, n. pr. Jørgen. Josse, (bagl. Tale) Jens, 2) (hos 3a. gerne: Daren) Jafen Rrft.

K.

Kabal, -er, Rabale, Sammensværgelse. Kabalera, v. a. 1. smede Rabaler. Kabbala, f. Rabala, en Art jødist Troldom.

Kabel, -blar, m. = N. Kabeltåg, s. ·
pl. n., Kabeltross, -ar, m. Rabeltoug.
Kabiljo, m. Rabliau (en Hist): Gadus
Morrhua.

Kabyssa, -or, f. Kabysso, m. Rabys, Sfibefforten. Kacka, v. n. 1. gjøre fit Bebov.

Kackerlack, -ar, m. = R. (et ame:

ritanift Infett). Blatta.

Kaf (dagl. T.) albeles fulbsommen, f. E. kas död, albeles bod, 2) ftif, ligge imod f. E. Vädret var kas emot, Bejret var ftif imod. N. kav, kvik. Kaffe, n. = N. Kaffebranare, s. pl. m. Raffebrænder. Kaffebrana. -or, f. Raffebrana.

m. Kaffebrænder. Kaffebona, -or, f. Raffebonne. Kaffekanna, -or, f. Kaffefande. Kaffepanna, -or, f. Kaffefiedel. Kaffepanna, m. Kaffegrud D., Raffegrug R. Kaffeqvarn, -ar, m. Kaffefværn.

Kafla, v. a. 1. mangle, rulle; drf. Kaf-lande. n.

Kafle, -ar, m. Rulle, Balle, Rulleftot, Mangleftot, 2) Greb paa en Raarde, 3) Knevel, Mundfnevel, 4) Plantes flægtet: Alopicurus.

Kafva, v. n. 1. (bagi. T.) K. med aror, kafva med armarna, bedæge

fig flosset. D. fave.

kagge, -ar, m. Bimpel, Otting, Dunf, f. E. Bränvinskagge, Brændevinssfagge R., Anschoviskagge, Anijosbunf.

Kaja, -or, f. (361. Kioi) Allife, Kaa D., Raje R.: Corvus Monedula; full som en Kaja, fuld som en Alfe (ganske bestjenket). Kajbo, -n, n. Allikerede, Kajerejr R.

Kajman, -män, n. Árofodil, Rajman. Kajsa, n. pr. f. Karen. Raja N. Kajuta, -or, f. (Holl. og N. S. Ka-

jyte) Rabnt.

Kajutvakt, -er, m. K-vaktare s. pl. m. Rahytvogter, Kahntdreng, Stibs: dreng.

breng.
Kaka, -or, f. (E. Cake, N. S. Koke)
Rage; 2) Efterbord, Moderfage.
Kaka söker maka, Krage soger Mage.
Kakspade, -ar, m. Donsfusse, Oonsty,
der, Brodspade, R.

Kakstan (i Spog) Mave def. Det kliar i Kakstan: Zeg er sulten. Kakel, n. Kakelsten, n. (I. Rachel), Teglsten, som bruges til Ovne.

Kakelugn, -ar, m. Rafelovn, Svenifovn, Murstensovn. Kakelugnsmakare, s. pl. m. Pottemager.

Kakel, n. Ragien, Rluffen, Snadren, Slatder.

Kakla, v. n. l. (N. S. kakeln) fagle, findre, fladre. Kaklande, n. Kakerlack fee Kackerlack.

Kal, adj. (T. fahl) ifaldet, nogen, bar, 2) flau, mat f. E. kala infall. Kalhet, f.

Kalas, s. pl. n. Smaus, Gjestebut, Gilte. Kalasa, Kalasera, v. n. l. smause, holte mange Gjestebuber, spise og drifte godt. Kalasande, n. Kalasering, f.

Kalesch, –er, m. Ralesjevogn. Kalesonger, pl. (Fr. Calleçons) Under:

butser. Kalt, -fvar, m. (3. Kalt) Ralv.

Kalfbringa, -or, f. Ralvebroft. Kalfdans, m. Ralvedans D. Rjeloft N. Kalffjerding, -ar, m. Ralvefjerding.

Kalfhage, -ar, m. Kalfteppa, -or, f. Ralvehage, Indeluffe for Ralve.

Kalkkätte, -ar, m. Indhægning for Kalve, Kalvekvie Nik. Kalkkött, n. Kalvefjød. Kaldeka, -or, m. (Planste) Ralveleje D., Beffeblom Nrst. Caltha painstris. Kalfmule, -or, m. Kalfnos, -or, m. (Plante) langbægtet Torsmund. Antherrinum Orontium. Kalfakin, s. pl. n. Kalvessteg. Kalfaktig, adj. falvagtig, barnagtig, faad. Kalfaktighet, f.

Kalfatra, v. a. 1. falfatre. Kalfatrare, s. pl. m. Ralfatrer.

Kalfva, v. n. 1. faive, fode Raiv. Kalfning, f.

Kalk, -ar, m. Ruft, Bæger, 2) Blom-

fterbæger. Kalk, m. Ralf, släckt kalk, forfet Ralf. Kalkaktig, -artig, adi. falfagtig, falfarted; brf. Kalkaktighet, -artighet, f. Kalkband, n. Murfalf. Kulkberg, s. pl. n. Ralfbierg. Kalkblandning, f. Mur: falf. Kalkbleke m. ell. Bergmjölk, en Blante. Kalkbrott, s. pl. n. Ralfbrud. Kalkbruk, n. Murfalf. Kalkbrännare, s. pl. m. Ralfbræn: Kalkbranneri, -er, n. Ralf: brænderi. Kalkbrunning, f. Ralf. brændina. Kalkhaltig, adj. falf: holdig. Kalklafve, -ar, m. Ralf: bent, Erug, hvori man flaar Ralf. Kalkpiska, -or, f. Ralfpiff. Kalkslagning, f. Udrapning med Ralf. Kalkslå, v. a. rappe med Ralf, falfe. Kalkugn, -ar, m. Ralfovn. Kalkvatten n. Ralfvand.

Kalka, v. a. 1. falfe. Kalkning, f. K. ned, tilfole med Ralf. Kalkig, adi. falfet.

Kalkon, -er, m. Ralfun.

Kalkonhona, -or, f. falfunft Sone. Kalkontupp, -ar, m. falfunft Dane, Raifunshane.

Kall, s. pl. n. (3. Kall) Rald, Embede, Bestilling, Embedepligt.

Kall, adj. (3. kaldr) fold.

Kalla, v. a. 1. (3. kalla) faibe. Kallbrand, m. Roldbrand.

Kallelse, -r, f. Ubnævnelse til et Em: bede, 2) naturlig Tilboilighed ell. Drift, 3) Indvardling for Retten, Stævnina.

Kallgras, n. (Plante) Rragefod D., Rraatefot R. Comarum palustre.

Kallhamra, v. a. 1. hamre Jærn uben at hede det i Ilden, foldfamre. Kallhamring, f.

Kalikammare, -mrar, m. Bærelse uden

Kallkok, s. pl. n. fold Mad, foldt Rjotten.

Kallna. v. n. 1. blive fold, affioles. fjolne. Kallnande, n.

Kallpiss, m. Roldvis, Stranguri.

Kallrosta, v. a. I. rifte ell. stege lidet.

Kallrostning, f.

Kallrum, s. pl. n. Barelfe uben Don. Kallsinnig, adj. foldfindig. Kallsinnighet, f. Roldfindighed.

Kaliskal, m. Roldfaul.

Kalsvett. m. Roldived.

Kallsvulst. –er. m. vandaatia Hævelse. Kallufven fe Luf, Lug, Ralot, Parpf

(fomiff for Dagret). Kalmink, n. Ralamant (uldent Toi).

Kalops m. bantet Ried.

Kalosch, -er, m. (Er. Galosche) Ra, losié.

Kalott, -er, $m = \Re$.

Kam, -mar, $m = \mathfrak{N}$. Kamelfving. Kamexing fe Elfving. Kammakare, s. pl. m. Rammager. Kammusla, -or, f. Rammusling. Kamull, n. fiæmmet Uld.

Kamel, -er, $m = \Re$. Kameldrifvare, -vaktare, s. pl. m. Kaméldriver. Kamelopard, -er, m. Ramélparder. Giraffa camelopardalis.

Kameleont, Kameleon, -er, m. Ramas leon.

Kameralverk, n. Rameralvæsen.

Kameralvetenskap, f. Rameralviden: stab. Kamererare, s. pl. m. (i dgl. Tale Kamrér) [M. A. Lat. Camerarius] en Embedemand, der har Dr: fon med visse offentlige eller private Rasser og fører Regnikab over sams me f. E. Fältkamererare, Akademiekamererare. N. Kjæmner, Ras: ferer.

Kamillblomma, -or, f. Kamillblomster, s. pl n. Ramilblomft.

Kamlott, m. Ramelot.

Kamma, v. a. fiæmme. Kammande. n. Kamning, f. Riæmmen, Riæm=

Kammarduk, m. Rammerdug.

Kammare, -rar, m. Rammer. Kammardrang, -ar, m. Rammertjener. Kammar-collegium, n., Kammarcontor, n. to Regjeringefollegier, hvoraf bet forfte er det andet overordnet. Kammarfru, -ar, f. Rams merfrue. Kammarfröken, -knar, f. Rammerfroten. Kammerförvandt, -er, m. Rammerbetjent, Rammera: list. Kammargods, s. pl. n. Rams mergods. Kammarherre, -ar, m. Rammerherre. Kammarjungfru, -r. Rammerjomfru. Kammarjunkare, s. pl. m. Rammerjunter, Kammarkamrat, -er, Stuefamrat (Rontus bernal). Kammarlakej, -er, m. Rammerlatei, Kammarnvokel, -cklar, m. Nogle til et Rammer. Kammarpage, -er, m. Rammerpaffe. Kammarpiga, -or, f. Rammerpige. Kammarrevision, m., Kammarrätt, m. to Regieringsfollegier verfommende Oppeborfelevæfenet. Kammarrättsråd s. pl. n. Medlem af Rammer: retten. Kammerråd, s. pl. n. Ram: merraad. Kammarskrifvare, s. pl. m. Rovift i et Rollegium for Oppes borfelsvæfenet. Kammartjenare, s. pl. m. Rammertjener, Kammarvaktmästare, s. pl. m. Bud ved et Dr: peborfelstollegium. Kammarverk, n. Rammervæfen, Finansvæfen. Kammarvettenskap, f. Rammeralvidenfab, Finansvidenffab. Kamning se under kamma. Kamp, m. Ramp, Strid. Enviges K. Trekamp.

Kamp, -ar, m. (i dagl, Tale) Deft, Gamp Mft.

Kampanje, -r, m. Feldtog.

Kampeche-trad, s. pl. n. Rampefjetræ. Kampe, -ar, m. (Plante) Rottehale. Phleum. Angkampe, Engefjæmpe Mrif. Phl. pratenje. Fjällkampe, Fjeldfjæmpe Nrik. Phl alpin.

Kampgras, n. (Plante) Beibned D.,

Riempegræs, Groblad Nrift. Plantaao media.

Kanalj, -er, m. Gfurf.

Kanarifagel, -glar, m. Ranarifual.

Kanaridarne, pl. de l'anariste Der. Kana, -or, f. (dagl. Tale) Isbane. Bla kana, glibe paa Isbane.

Kanfas, m. Rannifas (en Art Bomulds: toi), 2) ubleget Strplærred.

Kanhanda, kanske, adv. magifé.

Kanik, -er. m. Ranonifus. Dombers

re. Rorberre, Ranif.

Kanin, -er, m. Ranin. Kaningård. -ar, m. Raningaard. Kaninhona. -or, f. Huntanin. Kaninskinn, e. pl. n. Raninskind. Kaninhal, e. pl.

n. Kaninkula, -or, f Raningang.

Kanister, m. Rnafter (Tobat).

Kanna, -or, f. (36l. Kanna) Rande. Kannborste, -ar, m. Randeborfte. Konnmatt, s. pl. n. Randemaal. Kannrum, s. pl. n , Kannrymd, m. en Randes Indhold, Kannskottet, komma i kannskottet, fomme som man var faldet. Kannstopare, s. pl. m. Randestober, 2) Politisk K. daarlig Politifus. Kanntals, adv. i Randes tal, kandevis.

Kanon, -er, m. Ranon. Kanonkula. -or, f. Ranonfugle. Kanonbat, -ar,

m. Ranonbaad.

Kansli, -er, n. Ranfeli. Kanslipost. -er, m. Ranselibud. Kanslivaktmästare, s. pl. m. Ranfelibub.

Kant, -er, m. Rant. Kantig, adj. fantet, fom bar Ranter.

Kantin, -er, m. (Fr. Cantine) Flaffes foder.

Kantnal, -ar, m. (Fiff) Havnaal D., Rantnaal D. Syngnathus aous.

Kantknoppor, pl. feftfantet Stenurt; Rantfnopper R. Sedum sexangu-

Kap, s. pl. n. Sangft, Botte, Raveri. Gora nagon et kap, spille En et Pus.

Kapa, v. a. 1. fapre, opbringe, 2) fappe, hugge over.

Kapare, s. pl. m. Raper. Kaparbref, s. pl. n. Raperbrev. Kaparkapten, -er, m. Raperfaptejn. Kaparfartyg, s. pl. n. Raperfartoj.

Kapell, s. pl. n. Rapel. Kapelmastare, s. pl. m. Rapelmefter.

Kapiten, Kapten, -er, m. Raptein.

Kaplake, $n. = \Re$.

Kapott, adv. faput.

Kapp, i kapp, adv. om Kape. Kappkörning, -ar, f. Kappåkning, -or, f. Bæddeløf. Kappidning, -ar, f. Bæddeløf. Bædderiðt. Kapprinning, -ar, f. Kappsenning, -ar, Bæddeløf. Kappsegling, -ar, Bæddeløf. Kappsegling, -ar, f. Bæddeløf. Kappsegling, -ar, f.

Kappsläde, -ar, m. Spidssiæde, Styr: slæde, Karmslæde.

Kappa, -or, f. Kappe. Vanda kappan efter vädret, bara kappan på begge axlar, bære Rappen paa begge Stulbre.

Kappa, v. &. I. tappe (Cofprog).

Kappas, v. d. 1. fappes.
-Kappo, -ar, m. omtrent et Fjerdingsfar, 1/36 af en Conde.

Kappland, s. pl. n. en Benævnelse i Matrifelen ved Sfyldsætning. Kapprak, scj. rank, lige, opret.

Kapprack, -ar, m. Rappe, (Frafte med Rappetrave).

Kappsäck, -ar, m. Badfæk.

Kapra, v. a. l. fapre. Kaprande, n. Kapring, -ar, f.

Kapriol, -er, m. (Fr. Capriole) Lufts fpring. Kapriolera, v. n. 1. gjøre Luftspring. Kapriolmakare, s. pl. m. en som gjør Luftspring.

Kapris, -ar, m. Rapers: Capparis spinosa. Kaprisbubke, -ar, m. Rapersbuff.

Kapris, -er, m. Egenfind, Grille, Mpf: fe, fært Lune.

Kapson, -er, m. Rapfun.

Kar. s. pl. n. Rar. Karband, s. pl. n. Rarbaand.

Kara, v. a. 1. rage om i Ilden, kare Mrik.

Kara, -or, f. Ovnrage.

Karafin, -er, m. Raraffel.

Karakter, -er, m. Karakter. Karaktersbyggnad, -er, m. Hovedbygning, Corps de logis.

Karamell, -er. m. (Fr. Caramel) brun: fogt Suffer, Brofffuffer.

Karbas, -er, m. Rrabaff.

Karbasa, v. a. 1. frabafte, bante med Krabaft.

Karbin, -er, m. Rarabin.

Karborre, -ar, m. se Kardborre.

Karda, v. a. 1. farde. Kardare, s.

pl. m. en som karder Usd. Kardemumma, f. Kardemome.

Kardon, m. fpanif Artiffof.

Karduan, m. Rarduan. Karduansmamakarė, s. pl. m. En som gjor Kar:

Kare, -ar, m. Kransblad (Plante):

Karfning, f. Rarven.

Karfstock, -ar, m. Rarveftot.

Karfva, v. a. 1. farve. Karfning, f. Karg, adj. (3. kargr) farrig. Karg-

het, f. Rarrighed.

Karl, -ar, m. Karl, Manbfolf, Manbsperson. Karlaktig, adj. farlagtig, mandig; drs. Karlaktighet, f. Karlhjerta, Karlahjerta, n. fjæst Mod, Mandighed, Mandshjerte, Uforsagthed. Karllängd, -er, f. Mandshvide. Karlstycke, -n, n. Manddomsgjer: ning. Karlvagnen, Karlavagnen def. Karlsvognen. Karlvulen, adj. fariagtig, mandig.

Karled, -er, m. Roben pag en Seftes fod.

Karm, -ar, m. Rarm. Karmstol, -ar, m. Lænestol.

Karmosin, m. Rarmofin. Karmosinfarg, m. Rarmofinfarve.

Karnis, -ser, m. Rarnis. Karnishyfvel, -flar, m. Rarnisheel.

Karolin, ar, m. en Guldmont, 2) en af Rarl den Tolvies Krigere.

Karnysta, v. a. I. prygle, farnoste. Karp, -ar, n. Rarpe: Cyprinus carpio. Karpedam, -mar, m. Rarpedam.

Karpesump, -ar, m. Rarpegrund. Karpus, -er, m. Rabus, liden Hue. Karret, -er, m. Bogn.

Karsk, adj. farif, friff, fund. Karsk-het, f.

Kart m. umoden Frugt, Rart Drift. Kartig, adi. umoden.

Karta, -or, f. Landkart, Raart, 2) femplet Papir. Kartora, v. a. 1. belægge med stemplet Papir.

Kartetsch, -er, m. Rardætife.

Kartnagel, -glar, m. (36l. Kartnögl)
Rartnegl.

Karton, n. (bagl. Tale) for Kattun. Karussa, -or, f. (kandikabbord) Karuble (kiff).

Kasedun, m. (Plante). Smal Kasedun, liden Dunhammer D., Krudt: læfter Reft.: Typha angustifolia. Stor Kasedun, stor Dunhammer D., Kiævleddin R.: T. satifolia.

Kasern, -er, m. Raferne.

Kassa, -or, f. Rable, Pengetable. Kassabok, Rablebog. Kassor, -er, m. Rablerer.

Kasse, -ar, m. lidet Ret, Garn, Træf: not.

Kassevia, -or, f. Bandgræs, Flæk D. Elvekonge R. Poa aquatica.

Kast, s. pl. n. Raft, 2) et vift Antal f. E. fire Gild, 3) -ar, m. Dob imaghugget Brænde. Kastbagare. s. pl. m. Raftebæger. Kastboll, -ar. m. Raftebolb. Vara en Kastboll for lyckan, være Luffens Raftebold. Kastby, -ar, m. haftigt Bindfted, Brge. Kasigevär, s. pl. n. Rastevaa: ben. Kastmaskin, -er, m. Raste: maffine. Kastnat, e. pl. n. Raftes garn. Raftenot. Kastpenning, -ar, m. Regnevenge, Kastakafvel, -flar, m. Raftefforl, Gfort lil at fafte no. get med f. E. Rorn. Kastspjut, s. pl. n. Raftefpyb. Kastsom, m. Rastefom, et vist Glage Gfrædderfom. Kastvapen, s. pl. n. Raftevaaben. Kastved, m. ftorflaget Bed. Kastvind, -ar, m. Raftevind.

Kasta, v. a. 1. faste. Kastfoster, fode for tibligt. Kastning, f.

Kastrull, -er, n. Rasserolle.

Katig, adj. gjenstridig, haardnaften, fjæphøj. Katighet, f.

Katso, m. Katsa, -or, f. et Glage Siflegarn eller Rufe (E. Catchor, T. Rerfes).

Katt, -or, m. Rat, Sankat. Katta. -or, f. Duntat, Riætte R. Kattankar, n. Barpanter. Kattblock, n. Ratblok. Kattfet, -fotter, f. Evigs hedsblomft D., Rattefot R.: Gnaphalium. Kattgina, -or, f. Rrog at lefte Anteret op af Bandet med. Kattguld, n. Glimmerguld, Rraate: guld R. Katthal, s. pl. n. Rattes hul. Kattklo, -r, f. Ratteflo, 2) [Plante] Rjellingetand, D., Donfeblom, Rjærringtand R.: Lotus corniculatus. Kattle, -ar, m. Los D., Soupe N.: Felis Lynx. Kattmynta, -or, f. Ratteurt: Nepetu cotaria. Kattost, -ar, m. (Plante) Ratoft: - Malva rotundifolia. Kattrakande. n. (dagl. T.) Ratteffrig. Kuttrumpa, -or, f. Rattehale, 2) [Plante]:

Verbastum nigrum. Kattryggig, adj. fatrygget, f.E. kattryggig skepp, fatrygget Sfib, Sfib hvis Dæf er buet. Kattsilfver, n. Glimmersolv, Kraafesolv. Kattskepp, s. pl. n. Ratrygget Sfib. Kattuggla, -or, f. Katugle. Strix passerina. Kattoga, -öga, -ögon, n. Ratteoje. Kattögd, adj. fatoiet.

Katta up, v. a. 1. ankaret, hale Ans. feret op paa Boven.

Kax, -ar, m. Slægtet: Chærophyllum. Hundkax, Hundfjæffe, Bilofjervel, Hundfarve: Chæroph. sylvestre.

Kaxe, -ar, m. (dagl. Tale) vigtig Per-

fon, Ragle, Bigs R.

Ked, f. Kedja, -or, f. (Isl. Kedia) Kicede. Kedjegäng, m. Kicedegang. Kedjekula, -or, f. Lænfekugle. Kodjesöm, m. Kicedesom, Som spet med Kicedesting.

Kegla d. f. f. Kägla.

Kejpelök, m. fpanit Dvidlog.

Kejsare, s. pl. m. Rejser. Kejsarinna, -or, f. Rejserinde. Kejsardome, -n, n. Rejserdomme. Kejsarkrona, -or, f. Rejsertrone, 2) Plante: Fritillaria imperialis.

Kek, Keke, '-ar, m. Kjæve, Kindben, Kjake Nrff. Kekben, e. pl. n. Kjæveben. Kekdrag, n. Krampe i Anfigtsmufflerne. Kekrem, -mar, m. Kjæverem.

Kel, n. -ande, n. Rjælen.

Kela, v. n. 1. med, ficele for.

Kersbär d. s. f. Körsbär. Kerstin, f. Rristine.

Kersing, f. Rerfej ell. Kirfej (et Glags

Kertisven, -nar, m. Kjærtesvend, Hofbetjent.

Kosa, v. n. 1. (om Rvæg) hoppe, gjøre smaa Spring.

maa Spring. Kesa, v. a. (Jel. kiósa) vælge, kaare, udkaare, kejse N.

Kesmage, -ar, m. Lobe, Ricefe Drif.

Kette, -ar, m. Rvægfold, Rvie Nrst. Kettel, d. s. s. Kittel.

Ketting, -ar, m. Riætting.

Kid, s. pl. n. Kid, Gjebeunge. Kidla, killa, v. n. 1. kaste Kid. Kidling, Killing, -ar, m. Kid. Kidlingskinn, n. Kidskind.

Kies, m. (mineral.) Kie. Kiesartad, adj. fifet, kiesaftag. Kiesboll, -ar, m. Riebold. Kieshisa, -or, f. Riegiste. Kiesgrufva,-or, f. Riegrufve. Kies-haltig, adj. fisholdig. Kieskörtel,-tlar, m. Riefirtel, Riegitel Nrif. Kiesvandling, -or, f. kieholdig Forftening. Kiesädra, -or, f. Riegare. Kie, n. (J. Kiej Rio, Tætte.

Kifva, v. n. 1. kifvas, v. d. 1. fives, trættes, flamres.

Kika, v. n. l. fige. Kikande, n. Ris gen. Kikare, s. pl. m. Rifert.

Kikhosta, f. Kighoste.

Kikna, v. n. l. tabe Aandedrættet. Kikna, af skratt, tabe Aandedrættet ved Latter. Kiknande, Kikning, f. Kikart, -er, f. (T. Richererbse) [Plante]: Civer aretinum, Spurve:

Kil, -ar, m. Kile (paa Stromper) Sviffel. Kila, v. n. l. file. Kilande, n. Kilning, f. Kilen med Kile eller Bæg. Kilben, s. pl. n. Kiles ben, et Ben i Hjerneffallen. Kilformig, adj. fildannet.

Kila, Kiling fe Kidla, Kidling.

Kim, -ar, m. Stave, Tondestave (Holl. og Mrst. f. Kim, Kimme, ben pberste fremragende Rand af noget).

Kimma, v. n. 1. (Eng. Chime) time. Kimmande, n. Kimning, f. Rimen.

Kimming, m. i Sosproget: den pderste Grænse af Sonsviden ell. af den synlige Horisont. Kiming.

Kimrok, m. (R. S. Keenrook, T. Riens ruß) Rienrog.

Kind, -er, f. Rind. Kindben, e. pl.

n. Rindben. Kindbåge, -ar, m. Riæveben, Rinbbaffe. Kindked, -er, f. Rindfjæde. Kindpust, -ar, m. Rindheft. Dreffgen. Kindpusta, v. a. 1. give Drefigen. Kink, n. Blodagtighed, Fortialelfe. Kinka med, v. n. l. forfjæle. Kinker, m. Kinkpåse, -or, m. forfices let Menneife. Kinkig, adj. blodagtig, forfiælet, vrips ben, vanffelig, betænfelig, f. E. K. fraga, vanskeligt Sporasmagl. Kinkigsak, betænfelig, filben Gag. Han ar kinkig, han er prippen, som let fornærmes. Han er kinkig, att ha att göra med, han er vanifelig at have at bestille med; drf. Kinkighet, f. Kjol, (dagl. Tale) for Kjortel, -tlar, m. Fruentimmerfjole, Stjørt. Kjortelsäck, Kjolsäck,-ar, m. Stjertelomme. Kjortelsprund, Kjolsprund, s. pl. n. Sfjørtefplit. Kippa, v. a. l. på sig ell. ned skorna, bruge Stoerne som Toffer. Kippskodd, adj. (dagl. Tale) Gfoerne fom Tofler (uden Stromper) finftod Mrff. Kirr, n. (om Fugle) Rvidren, Rurren. Kis d. f. f. Kies. Kisa, v. n. 1. plire; brf. Kisande n. Kisel, Kiselsten, m. Rifel, Rifelften. Kiselartad, adj. tifelartet. Kista, v. n. 1. (bal. Tale) faste Unger. fifle Mrif. Kiss, Kisse, Kiss-mans, -or, m. Rie, Rat. Kista, -or, f. (3. Kista) Rifte. Kistbotten, m. Riftebund. Kistmakare, s. pl. m. Ruffertmager. Kisogd, adj. plirojet, 2) fom gjør for: liebte Dine. Kisoga, f. (spogende) Fruentimmer

fom fafter forelikede Dine.

Lisögon, *pl.* forelstede Dine. Litsla, v, n. 1. faste Kattekillinger,

Pible.

Kitslig. adi. filden. 2) betænfelig. 3) faad, ubefindig, overgiven, vild; brf. Kitslighet, f. Kitt, n. Rit. Kitta, v. a. 1. fitte. Kittning, f. Kittig, n. Nanting, Rinefift Bomulde: tei. Kittel, -tlar, m. (3. Ketill) Rjedel. Kittelbotare, s. pl. m. Rjebelbober. Riedelfliffer. Kittelbotten m. Rie: delbund. Kittelflickare, s. pl. m. Rietelfliffer. Kittelsten, m. Duf: sten. Kittla, v. a. 1. fildre, fitle Dif. K'ttlande, n. Kittling, f. Rildren. Kittlig, adj. filden. Kittlighet, f. Rildenhed. Kjusa bedre Tjusa. Klabb, -ar, m. toft ubannet Stoffe Træ, Rlods, Blot.

Træ, Klods, Blof.
Klack, -ar, m. 1) Hal under en Storle,
2) Affats. Klacka, v. a. 1. lægge
Hal under Sfo. Klacklapp, -ar, m.
Bagslif, Halslappa, v. a. 1.
bagslifte. Klackskarare, F. pl. m.
Dælestjærer.
Kladd ar m. Pladde Plat Consent

Kladd, -ar, m. Rladde, Rlaf, Ronfert, 2) Rladdebog. Kladda, v. a. 1. flaffe, sætte Rlaffer paa. Kladda ned, ufver, flaffe over, befliffe, oversmøre; kladda ihop, smøre sammen. Kladderi, n. Smøreri, Sutseri. Kladdig, adi. fluddret, besudset, overs

fmurt. Kladdverk, n. Smøreri. Klafben, s. pl. n. Nogleben, Rrages ben Nrff.

Klafbunden, adj. flovbunden D., buns ben til Krybben med Haleflave.

Klaff, -ar, m. Rlap, 2) Opflag, 3) Satteftigge.

Klaffare, s. pl. m. (gml. D. Rlaffer)
Bagtaler.

Klatve, -var, m. R. Klave, Eræ, som iægges om Halsen paa Kvæg for at binde bet fast i Bagsen, Koklave, 2)'

Brangsiden af Mont f. Et. spela krona och klafve.

Klaga, v. a. & n. l. (3. klaga) fla: ge; klaga af, brive paa Afstaffelse af Noget; klaga an, anklage. Klagan, f. Rlage. Klagande, n. Rla: gende. Klagpart, Rlager. Klagodag, -or, m. Gorgebag. Klagedikt, -er, f. Rlagedigt. Klagofull, adj. flagefuld. Klagegråt, Klagogråt, m. Riagegraad. Klagoljud, s. pl. n. Rlag ind. Klagelat, m. Rlagelyd. Klaglig, adj. flagelig, pnfelig. Klagomal, s. pl. n. Rlagemaal, Rlage. Anfora klagomal, fore Rlage. Klagopunkt, -er, m. Rlagepunkt. Klageqvade, Klagoqvade, -n, n. Gorge: fvad, Rlagedigt, Elegi. Klagorop, s. pl. n. Klagoskri, n. Rlageffrig. Klagorost , -er, f. Rlagestemme. Klagoskrift, -er, f. Rlageffrift. Klagosang, -er, m. Riagefang. Klagotal, s. pl. n. Rlagetale. Klagoton, -er. m. Rlagetone. Klagovisa, -or. f. Rlagefang.

Klake, m. (36l. Klaki) frosfen Sord. Rlate, Tole Nrif. Klakig, adj.

Klammer, n. Riv, Rlammeri, 2) Rlam-re [] i Bogtrofferier, 8) Forhojning af Jord og Stene.

Klamp, -ar, m. Rlampe, Rlods. Klampig, adj. flod fet, uformelig.

Klander, n. Dadel, Indvending, Inds figelfe. Klanderfri, -lös, adj. ula:

stelia.

Klandra, v. n. 1. dadle, gjore Indvending, Indfigelfe. Klandra på en sak, ubiætte pag noget. Klandrande, m., Klandring, f. d. s. f. Klander. Klandrare, s. pl. m. Dadler.

Klang, m. Rlang. Klangar, n. (hos Joderne fordum) Zubelaar (T. Halls iahr).

Klapp, -ar, m. Riertegnesslug, 2) Dorhammer.

Klappa, v. a. I flappe, banke, flaa.

Klappa på, banke paa f. E. porten. Klappande, n. Klapning, f. Klappen, Banken.

Klapper, d. f. f. Klapur, Roppelften D. Klappfisk, -ar, m. Stoffif.

Klappholts, m. Rlapholt, det Era, fom Bodfere bruge til Bunden i Rar pa

Klappjagt, -er, m. Rfavjagt.

Klapptra, -n, n. Bantetræ.

Klapur, Klapursten, m. Roppelften. Klapurberg, s. pl. m. Fixeld of fam: menfittede Roppelftene.

Klar, adj. flar.

Klara, v. a. l. flare; brf. Klarande. n., Klarning, f.

Klarhet, f. Riarhed.

Klama, v. n. 1. blive flar, flarne, flar: res, flarne op; brf. Klarnande. n.

Klarskinande, adj. flarifinnende. Klarsynt, adj. flarfonet, fom har flart

Svn. Klarözd. adi. flaroiet.

Klasa, sig, v. r. l. sætte sig i Rlaser. Klase, -or, m. Rlafe. Klastals, klasvis, adv. i Rlafer. Klasig, adj. fom er votset i Rlasen.

Klass, -ar, m. Rlasse.

Klattra, d. f. f. Klättra.

Klaver, s. pl. a. Rlaver, Klavermakare, s. pl. m. som forfærdiger Rla-verer. Klaverspelare, s. pl. m. Rlavérspiller.

Klatsch, -ar, m. Rlaff.

Klatscha. v. a. l. flaife. Klef, impf. of klifva.

Klem, n. Klemande, Rjæleri, Fortjæs lelse. Klema, v. n. l. med, forfiæle.

Klemer. m. forficelet Menneffe.

Klemig, adi. blodagtia, fortiælet. Klemighet, f.

Klen, adi. (381. klen, E. flein) flein R. fpæd, fin, tynd, fvag, ringe, flet; drf. Klenhet, f.

Klenet, n. (al. D. Rlenit) Rleine, et

Slags Baffelse, der foges i Smor eller Redt.

Klenhjertad, klenmodig, adj. flejnmos dia, forfagt, modles, mismodia.

Klenmodighet, f. Forfagthed, Modles-

Klenod, -er, m. Rlenodie.

Klensmed, -er, m. Rleinsmed, Laase: smed.

Klensmide, -n, n. Rleinsmedshaands vært, 2) Rleinsmedsvarer.

Klentrogen, adj. (T. Rleingläubig) fragtroende, frag i Troen. Klentrogenhet, Sraghed i Troen.

Klenat d. f. f. Klenet.

Klenogd, adj. som har svage Dine. Klera, -or, f. Bindrossel D., Sangstrost, Maaltrost R. Turdus musicus.

Klerk, -er, m. Rlert, Geiftlig. Klerkeri, Kleresi, n. Geiftliched.

Klett, m. (Plante) d. s. s. Klint. Kli, n. (gl. T. Shlia) Rid; kliblandad, adj. klidet, suld af Rid. Kli-

and, and, tweet, two at Kito. Kilbröd, n. Klidder, a. Kilder, Midrofe. mel. Klipåse, a., m. Klidrofe.

Klia, v. a. 1. (3. klæa) řío. Kliande, n.

Klibb, n. Klibbande, n. Seighed, Alaberighed. Klibba, v. a. & n. flabe. Klibbig, adj. flabrig. Klibbighet, f. Alabrighed.

Klick, -ar, m. Rlit, Plet, Lvde. Klicka, v. a. 1. fliffe, flaa Rlif. Klickande, n. Klickning, f. Rliffen.

Klifs, n. Sliffen, Anas, Extferbissen. Klifsa v. n. 1. med, vænne til Slifferi; brf. Klifsig, adj.

Klifstotta, -or, f. Stænte, Sfigars: trap.

Klifva, v, n. 3. (klifver, klef, klifvit) flyve, flavre. Klifvande, n. Klifning, f. Rlyven.- Klifvare, s. pl. m. En som flyver, Rlavrer.

Klimp, -ar, m. Rlimp, Rlump.

Klimpa sig, v. r. 1., klimpa, v. n. flumpe fig.

Klimpig, adj. flumpet.

Klinga, -or, f. Klinge, Raarbe. Klingsmed, -er, m. Klingesmed. Klingsmide, -n, n. Smide, hvori Klinger og Raarder fabriferes. Klingstål, n. Klingestaal.

Klinga, v. n. l. (361. klingia) flinge, 2) flinke med Glas. Klingande, n. Klingen.

Klinka, v. n. I. flimpre. Klinkande, n. Rlimpren.

Klinka, -or, f, Klinke pag Dor, 2) Rumpebalde. Klinkhage, -ar, m. Klinkebage.

Klinkbult, -ar, m. Rlinfspiger, Nittes

Klinkbyggnad, m. Rlinkebygning (om smaa Fartojer, der ere saaledes byggede at en Planke ligger med Kanten ovenvaa den anden).

Klinke, -r, pl. fe Klinka, 2).

Klint, -ar, m. Toppen af en Batte, 2) d. f. f. Klinka.

Klint, n. (Plante) Klinte, Klit D., Svarts flint R. Blaklint, Blaaurt, Blaas bælle, Kornblomst: Centaurea cyanus. Rödklint, Knoppklint, Knopurt D., Knapgraf, Katauga R. Centaurea jacea.

Klippa, -or, f. Alippe. Klippfisk, m. Klipfif. Klippfull, klippig, adj. flippefuld. Klippvägg, -ar, m. Klippewag, Fjældvæg.

Klippa, v. a. (klipper, klöpp ell. klippte, klippt ell. klippt) [3. klippa] klippe. Klippa med ögonen, glippe, blinke med Sinene. Klippande, n. Klippande, klippande,

Klippare, s. pl. m. En som klipper, 2) Kleppert (Hest), 3) Baandfist: Chatodon (findes ikke i Europa), 4) Skalk, Skjælm.

Klippig fe Klippa. Klipping, m. et Glags Sandstelær, f. E. Klippingshandskar, 2) et Glage firfantet Mont i Glore Tiber.

Klipsk, adj. listig, flu, stjelmst. Klipskatf. akadgon, sivilige Dine. drf. Klipskatf. Klistir, s. pl. n. Klyster. K-spruta,or, f. Klystersproite.

Klo, -r, m. Rlo. Klodjur, s. pl. n. Dpr, fom bave Rior. Klodyfvel,far, m. Bandfforpion (Infett), Neve. Klolos, adj. fom ifte har Rlor. Klocka, -or, f. Rlotte, U1; 2) Riotte: blomft. Campanula. Klockblomster, s. pl. n. d. f. f. Klocka, 2) Klockformig, adi. floffedannet. Klockgjutare, s. pl. m. Rioffestøber; brf. Klockgjuteri, n. Klockgods, Klockmalm, m. Rioffemaim. Klockgroda, -or, f. Rloffefroft (et Slags Fro, der giver en hul Lnd). Rana bombina. Klockkläpp, ar. m. Rnovel i en Rloffe. Klockslag, e. pl. n. Rloffeslag, Rloffeslet. Klockspel, n. Rloffespil. Klockstapel, -plar. m. Rloffestabel, Rioffes taarn. Klocksträng, -ar. m. Rlot: kesnor. Klocktorn, s. pl. n. Rioffer Klocktrampare, s. pl. n. En fom ringer Rirteflotterne, Ringer. Klockverk, n. Slags Graaværf

Klockare, e. pl. m., Rioffer, Degn. Klockarkatt. Han är kär som en k. foreistet. Klockarkärlek, stjust Riærs lighed. Klockarsyssla, -or, f. Riofs ferembebe.

(i Beraldifen).

Klodjur, Klodyfvel, se under Klo. Klofva, d. s. s. Klåfve.

Klok, adj. (3. Klökr), flog. Klokgubbe, Spaamand, Sandsiger. Klokgumma, Spaafvinde, Sandsigerste. Klokhet, f. Rlogsfab. Klokling, -ar, m., som tiltror sig Rlogsfab, Rlygtling, Rlogling.

Klolos, adj. fom er uben Rlor.

Klossa, -or f. Hrv D. Frost R., 2) tung, ubehændig Kvinde. Rlosse R. Kloster, s. pl. m. Rloster. -drägt, -er, m. Rlosterdragt. -jungfru, -r, f. Klosterjomfru. -kyrka, -or, f. Rosterfirfe. -lesnad, m. Riosterievnet, Rlosterliv.

Klot, s. pl. n. (361. Klot), Rlobe, Rugle.
-formig, -lik, -rund, sdj. flode:
rund, fuglerund. -tang, f. Autang,
An opt ang R. Fucus vesiculosus.
Kloting, -ar, m. (Olante) Dilledrager.

Pilularia.
Klots, -ar, m. Rlos, Træfios.
Klottra, fludre, se Plottra, Kludda.

Klubb, -ar, m. Rlub, Selfab, 2) et fort, tyft Styffe Træ, Klos. Klubba, -or, f. Kielle, Hammer, Slægs

Klubba, -or, f. Kjolle, Hammer, Slægs ge, Klubbe R., 2) Orbsveres, Præsidenters Symbol, hvormed de paabyde Taushend og overholde Orden under Forhandlingerne. Klubbgrus, n. d. s. Kaledun.

Kludda, Klattra, Kluddra, v. n. 1. gnidre, strive smaat og ulæseligt, strive slet. drf. Kludders, n. Kluddare,

s. pl. m. Rlubrer, Fuster. Klump, -ar, m. Rlump.

Klumpa sig, v. r. 1. klumpe sig. Klumpfot, -kötter, m. Klumpfod, 2) En som er tung, klobset.

Klumpig, adj. flumpet, 2) flumpet, flosfet, uformelig, drf. Klumpighet.

Klunga, -or f. Rlunge. Klunk, -ar m. Klunt: den Lyd, som hores i Halsen ved hastigen at synte noget flydende; en Taar, en Mundfuld Oriffe, Slurt, Klunka, v. n. 1. klunke, driffe med en klun-

fende Lyd. Klunkning, f. Kluns,-ar, m. Klunt, Klos, Klump. Kluns N. Klunsig, adj. fluntet, flosset, tung, uformelig.

Klut, -ar, m. (361. Klute), Klub. Klutare, s. pl. m. Rludrer, Fuster. Llutar R. Klyfjern, s. pl. v. Movejern. Klyfning, -or, f. Riovning. Klyfta, -or, f. Rioft.

Klygtig, adj. flegtig. Klygtighet, f.

Ringt.
Klyfva, v. a. (klyfver, klöf, klufvit, v. v. klufven) (361, kliufa) finne.

p. p. klufven) (361. kliufa) flove. Klyfvande, n. Klyfning, f. Rieven, Rievning.

Klyfvare, pl m. Klyfvort, -ar, m. Rippert, et Seji. Klyfvarbom, -mar, m. Ripperbom.

Klyka, -or, f. Spalte, Spræffe, Split. Klys, Klyshäl, Klysgatt, n. Klvs, Klysgat, det Hul for paa et Stib, hvorigjennem Antertougene lades ind.

klå, v. a. 2. 1. (Jöl. klæa) flo, 2) pluffe, rapse fra, supe. K. el. k. upp, prygle. K. åt sig, rapse til fig. klående, n. klåning, f. Risen.

Klåda, f. Rio. drf. Klådig, adj. som har Rio, fnattet. Klådighet, f.

Klådra, -or, f. Sangtroft, (Fugl). Klåfinger, n. Klöfinger, som maa rore ved Alt. Klåfingrad, Klåfingrig, adj. klåfingret, drf. Klåfingrighet, f. Klåfra, f. Klåfre, -ar, m. Skueftok,

Saffeln hvori en Bægt hænger. Klamask, -ar, m. Oftmaddif, Springer, en lille Orm under Mennestets Hud. Acarus Siro subcutineus.

Klaning, f. se Kla.

Kläpa, v. n. 1. flubre, fuste. Kläpare, s. pl. m. Riubrer, Fuster, Stymper. Kläparaktig, adj. fluberagtig, def. Kläparaktighet, f. Kläperi, n. Riuberi, Fuster.

Klässa, d. f. f. Klossa.

Klack, m. hastig Sindsbevægelse, pluds selig Stræk, Bestretelse. Rvæp R., brf. Klacka v. n. 2. Z. imperson. s. E. Det kläckte i mig när jag såg honom: det gysede i mig da jeg saa ham. R. kvæpper, kætter.

Kläcka, v. a. 2, B. (361. klekja) udflæfte, udruge. Kläckning, f. Kläda, v. a. imperson. Plæde. K. skott, bære ubsat for Stud. Kläda pålen, fagstryges. Kläda af sig, flæde sig flæde sig of. Kläda på sig, flæde sig paa. Kläda om sig, flæde sig om. Kläda ut, flæde ud, forflæde sig. Kläda upp, flæde op. Kläda öfver, bestlæde, overtræfte, betræfte. Kläde. –n. n. Rlæde.

Kladebonad, m. (36l. Bunadr Tilbeher) Riadebon, Riademon:

Klädedrägt, Kläd-drägt, -er, m. Ricebebragt.

Klädesborste, -ar, m. Alæbebørste. Klädesfabrik, -er, m. Alæbefabrif. Klädesfargare. e. m. Alæbefarne

Klädesfärgare, e. pl. m. Rkedefarver, Ulbfarver.

Klädeshandel, m. Rlæbehandel.

Klädeshandlare, s. pl. m. Rlædehandler. Klädeslist, -er, m. Rlædehat.

Kladespersedel, —diar, m. Ethvert Stoffe som bruges til Paaflædning, Rlædningsstoffe.

Klädesväfvare, s. pl. m. Mædevæver. Klädhängare, s. pl. m. Rabberæffe R. En Life befat med Kroge til at hænge Klæber pag.

Klädkammare, -mrar, m. Rlædefams

Kladkista, -or, f. Rlæbetifte.

Klädmäklaro, s. pl. m. Klädmäklerska, -or, f. Pjaftefræmmer, Bibfes fræmmer, Marffandifer.

Kladnad, f. Rlæbning

Kladning, -ar, f. Rlæbning, 2) Fruntimmertjole.

Klädra, b. f. f. Klädra, Sangtroft. Klädsborste, or, m. Rlædeberfte.

Kladsel, m. Rlæbebragt.

Klädskåp, s. pl. n. Klædefab. Klädstånd, s. pl, n. Klædebod, Marffandiserbutik.

Klädstrock, a. pl. n. Rlæbefnor.

Kladtvatt, m. 3. læbevaffning.

Klam, m. (dagl. Tale) Rlem, Eftertrof. Klämma, -or, f. Rlemme. Klämma, v. s. 2. 1. flemme. Klämning, f. Klämta, v. s. 1. flemte. Klämtning.

-ar, f. Rlemten.

Klanga, v. n. 2. 1. flavre, flattre. Klangning, f.

Klange, n. Safterne paa Binftoffen. Klapp, -ar, m. Rnevel i en Rloffe.

Klara, b. f. f. klera.

Kinttra, v. n. l. (361. klettera), flattre, flavre. Klättrande, m. Alattren, Alavren. Klättrare, s. pl. m. En fom flattrer.

klöf -var, m. (36l. Klauf), Riov, flofs tet horn pag græsædende Dors Hods der, 2) et Stoffe, som Somagerne bruge til at glatte Læder med. Klöfvad, adj. som har splittede Riover.

Klöf, s. pl. n. Paffe, Buit, Rlov, R. Klöfsadel, -dlar, m. Rioftsadel, Rlevs fadel, R. Klöfhäst, -ar, m. Riovs

hest.

Klösver, m. Riever. Klösverblad, s. pl. m. Rieverblad.

Klösa, v. a. 2. 2., flo, frasse, flore med Regle. Klösas, v. d. rive hinanden med Regle. Klösning, f.

Knacka, v. s. d. n. 1. banfe jagte, piffe, f. E. knacka på dörren. Knackning, -ar, f.

Knafve, -ar. m. Stemmehammer, Stemmegaffel.

Knagg, m. (E. Knag), Rnast, Rnort; Ril, Raate R. Knaggig, Knagglig, adj. fnastet, fnubret, ujævn. Knagglighet, f.

Knak, n. Rnag, Rnagen.

Knaka, v. n. 1. fnage. Knakande, n. Rnagen.

Knall, -ar, m. Rnald.

Knalla, v. n. 1. fnalde, 2) rusle, f. E. knalla sig hem, rusle fig hjem R.

Knalle, -ar, m. Tvebak, 2) Sticklbsord paa de Bestgoter, ber reise om i Landet med Lærred og andet Toj. Knallbygden, Omegnen af Bords. Knallguld, n. Analbguld. Knallpulfver, n. Analbvulver. Knape, -ar, m. ung Abelig.

Knapadel, m. den lavere Abel.

Knapp, -ar, m. Anap, 2) Stovpung paa Blomfter. Knapphäl, s. pl. n. Anaphul. Knappmakare, s. pl. m. Anapmager, Knappnäl, -or, m. Anappenaal. Knappnälshufvud, s. pl. m. Anappenaalshoved.

Knapp, adj. knapp. Knappa, v. a. 1. af, in, knappe af.

Knappar, pl. Anopurt D., Anopgras R.: Centaures jacea.

Knappast, adj. med Nod og Reppe. Rnapt.

Knapphet, f. Anaphed.

Knapra, v. n. l. gnave, gnaffe. Knap-rande. n.

Knappt, adj. fnapt, ringe, tarveligen, 2) fnapt, neppe.

Knapptåg, -ar, m. (Plante), Knopfiv D., Anapfrytle R.: Juncus conglomeratus.

Knark, n. Anarken, 2) -ar, m. Anark, for, vranten Person, 3) Knark, es. Knarr, -ar, m. Agerrifse.

Knarka, v. n. 1. fnarfe. Knarkande, n. Knarkning, f. Anarten.

Knarr, n. Anarten, Anirten, Anarren, 2) -ar, m. Anart, Anurpotte; Agerriffe. Knarra, v. n. 1. fnarre, fnarte, 2) fnurre, stjænde, være vranten. Knarrande, n. Knarraing, f. Anarten, 2) Anurren. Knarrig, adj. (dagl. Tale Knarryulen), fnurvorn, vranten. Knarrighet, f. Anurvornbed.

Knastra, v. n. 1. fnarke, knafte, give en knafende Lvb. Knastrande, n. Knek, -ar, m. Anæbejning, Komma på

kneken, fomme raa Rnæerne, forarmes. Kneke, v. n. 1. boje Rnæ. drf. Kne-

kande n.

Knekt, -ar, m. Soldat, Anegt. Knekthop, m. Soldaterhob. Knekthora, -or, f. Soldaterhore. Knekthäll, s. pl. n. de Landboere tissammen, som underholde en Soldat, Lægd.

Knekta, v. n. 1. anholde om paa en pompgende Maade. Knektande, n.

Knep, imperf. af Knipa.
Knep, s. pl. n. Kneb, List, Rænfer.
Knif, -var, m. (3. Knifr), Kniv. Knifsbak, Anivsbag, Anivstvg. Knifsblad, s. pl. n. Anivsblad. Knifsder, s. pl. n. Anivstire, Anivsbalg.
Knifskaft, s. pl. n. Anivstaft. Knifslida, -or, f. Anivsted, Anivstire.
Knifsmed, -er, m. Anivstede. Knifsmide. n. Anivsmedsarbejde. Knifstyag, s. pl. n. Anivstif. Knifstäl, n. Anivstaal. Knifs-udd, -ar, m. Anivsod. Knifs-ägg, -ar, m. Anivsegg.

Knifvas, a. d. 1. flaas med Anive. Knip, n. Aneb, Aniben, Anibning. Knipa, -or, f. Knipand, -ander, f. Ovinand D.: Anas clangula, Sfærand,

Rvitstda R. Knipa, f. Knibe. Vara i knipa, være i

Rnibe.

Knipa, v. a. 3. (kniper, knep, pl. knepo, knipit), (Isl. kniupa), fnibe, tage, faa fat. Det kniper mig i magen, jeg har Bugorid, Knib i Waben. Knipa i vinden, fnibe Binden, feile flos Bidevind. Knipning, —ar, m. Aniben, Anthing, 2) Aneb i Maven, Bugorid.

Knippa, -or, f. Anippe, Bundt. Knipp-

tals, adj. fnippevis.

Knippa, v. a. 1. binde i Anippe.

Knippel, d. f. f. Knyppel.

Knippellada, -or, f. Aniplestude, Knippellada, -or, f. Aniplestrin.

Knippelmonster, s. pl. n. Rniplingsmonfter.

Knippelpinne, –ar, m. Aniplerind. Knippeltråd, –ar, m. Anipletraad. Knippetag, -ar, m. (Plante), Marts frolle,: Juncus campestris.

Knippla, v. a. 1. fniple. Knipplande, og Knippling, f. Aniplen. Knipplerska. -or, f. Aniplepige.

Knipsk, d. f. f. Klipsk.

Kniptang, -tanger, m. Rnibtang.

Knoding, -ar, m. d. f. f. Knorrhaue. Knoga, v. n. 1. (dagl. Tale) gjøre noget fendrægtigen, nole, drole med, ruble.

Knoge, -ar, m. (36l. Hnui), de frems ftagende Ender af Lederne pag Bins are. Rnoge R.

Knoka, fnurre, b. f. f. Knota.

Knop, m. Anude, 2) (Seterm.), Anob, f. E. Skeppet gor 10 knops fart, 10 Anobe Fart. K. silke, n. Hoffifte.

Knopa, v. a. 1. (Soterm.), logge, maa-

le Stibets Fart.

Knopp, -ar, m. (361. Knoppr), Rusy. stå i knopp, styde Rusyper. Knoppar, pl. (Planteslægt), Stemurt: Sedum. Bergsnop R.

Knoppas, v. a. 1. fnoppes. Knoppning, f. Knoppning. Knoppningstid, den Tid da Træerne begynde at fnoppes. Knoppfull, knoppig, adj. fnoppet.

Knopsilke, fe under Knop.

Knorl, n. Knorlande, n. Krusen, Reusning.

Knorla, -or, f. Kroffe.

Knorla, v, a. 1. fruse, frose. Knorlig, adj. fruset, frollet. K. het, f. Knorling, f. Krusning.

Knorr, n. Anur, Anurren. Knorra, v. n. 1. (36f. knurra), fnurre. Knorrande, n. Anurren. Knorrisk, adj. fnurvorn.

Knorrhane, -ar, m. Anurhane D., Anorr, Riot R.: Trigla Hirundo. Knoster, s. pl. n. Dammer, Rjolle, Slægge. Knostra, v. a. 1. Inufe med hammer, Slægge.

Knot, n. Rnurr, Stjenden.

Knot, -ar, m. en Fist som ei findes i Norge: Trigla cuculus.

Knota, v. n. 1. knurre, klage, være gnaven. Knotande, n. Knurren. Knotare, e. pl. m. en som knurrer, 2) Fugleslægtet: Craw.

Knota, -or, f. Anogle, Svirvelben. Halsknotorna, Halsknotorna, Salshvirvlerne.

Knott, Knotter, n. et Slags Myg, Anot N.: Culex revians.

Knotter, s. Anort, Anude, liden Udvæfft. Knottrig, adj. knortet, knudret. Knottrighet, f.

Knubb, -ar, m. Rnub, Blot, Stub. Knubbig, adj. rund, tjødet, fed, but: tet, lubben, R. Knubbighet, f.

Knuff, -ar, m. Buf, Sted.

Knuffa, v. a. 1. puffe, ftode. Knuffas, v. d. puffe, ftode hinanden. Knuffande, n. Knuffning, -ar, f.

Knurla, v. n. 1. furre.

Knut, n. pr. m. Anud, Anut. Knutsgille, n. Knutsgilde.

Knut, -ar, m. Anude, 2) Hjørne af et Hus, 3) Anut, Svøbe, (Straf i Rusland). stå i Knut, hindres i Bæften. Knutpiska, -or, f. Anutfvøbe. Knutig, adj. knudefuld, knudret.

Knuten, m. fl. se Knyta.

Kny, n. Knyst, -ar, m. Any, Muf, stag Lyd. Kny, v. n. 2. 1. og Knysta, v. n, 2. 2. fny, muffe.

Knyck, -ar, m. let Bevægelse med Povedet. Rnife.

Knyl, m. Knyla, f. (bagl. Tale), Rnude, Rnogle.

Knyler, pl. Galtetand, (Planteslægt): Stachys. Skogsknyler, Sfov Galtetand: St. sylvatica. Svinknyler, Svinerod: St. palustris. Åkerknyler, Aafermynt, Aaferdul R.: St. arvensis. Knylhafre, m. Draphavre N.: avena elatior.

Knylrot, d. s. f. Svin-knyler, se un: der Knyl.

Knyppel, Knippel, -plar, m. Knippel, Progl, Stof, 2) ung Offe. Knyppla, m. fl. je Knippla.

Knyst, Knysta, se Kny.

Knyta, v. a. 3. (knyter, knöt, knutit, knuten), (361. knyta), fnytte, binde. K. igen, ihop, til, åt, binde sammen med en Knude. K. upp, løse en Knude.

Knyta sig, (om Frugter), knyttes. Knyte, -n, n Bplt, Pakke, Knyte N. Knytning, f. Anptning.

Knytnal, -ar, f. Aniplenaal.

Knytnäfve, -ar, m. knyttet Næve, drf. Knytnäfvekamp, m. Nævekamp. Knytsten, -ar, m. Bindesten.

Knada, v. a. 1. (J. knoda, gnyda,) ælte, fnede D., fna R. Knadande, n. Knadning, f. Alltning.

Knådspade, -ar, m. Knådträ, -n, n. Sfovi at æite med, Knajvade.

Knådträg, s. pl. n. Dejgtrug. Knåp, n. d. f. f. Knåpande.

knapa, v. v. 1. 1. knapanue, knapa, v. n. 1. gjøre noget efterhaanben, rusle, stusle, tutle N. Knapa i sig, spise lidt. Knapa sig bort, liste sig bort, passe sig bort, bort N. Knapande, n. Knapgora, n. (bagl. Zale), Noget som gjøres lidt efter sidt.

Kna, -n, n. Rnæ, 2) Stjød, f. E. sitta i knaet, fidde paa Stjødet.

Knäband, s. pl. n. Anæbaand.

Knäboja, v. a. 2. 1. boje Ana. Knäböjning, -ar, f. Knäck, -ar, m. Anaf, 2) liden Augle.

Knäck, -ar, m. Anæf, 2) liden Rugle. Knäcka, v. a. 2. 2. Anæffe. Knäckning, f.

Knackebrod, n. haardt, ffjort, fladt Brod, eller Rager.

Knädiup, adi. Inadob.

Knäfall, s. pl. n. Ancefald.

Knäfalla, v. n. 3. (faller, -föll, -fallit), falde paa Ana, fnæle. Knäfvel, flar, m. Djævel. Knäfvelbår, Knäfvelborre, -ar, m. Anebelsbart. Knäharnisk, n. Anæstinne. Knahund, -ar, m. Gfjodehund. Knähög, adj. fnæhei. Knäkamrat, -er, m. Sidetamrat. Knala, v. n. l. se kneka, knaboja. Knäpp, -ar, m. Anæp. Knappa, v. n. 2. 2. piffe, (fom et Ur). Knappande, n. -ning, f. Diffen. Knappare, e. pl. m. (Infett) Smelder : Elater. 2) Rafeftyver. Knappa, v. s. 2. 2. fnappe. K. igen, ihap, fnappe til. K. upp, fnappe op. Knappa ihop handerna, folde Son: derne. Knaros, f. Anæfisjfe. Knara, -n, n. Grænfesten, Stjelnesten. Knäskäl, -ar, m. Anæstal. Knäspänne, -n, n. Rnæspænde. Knatimmer, n. Rnætommer, T. fom er tjenligt til Gfibefnæer. Knaveck, e. pl. n. Anchafe. Knol, -ar, m. Rnude, Rnogle, Rnort, Bule, Buffel. Knölig, adj. fnudret, fnortet, drf. Knolighet, f. Knolpak, -ar, m. Rnortestof. Knölvaxt, -er, m. Svulft, Davelfe. Knoppla, v. a. 1. m. fl. fe Knippla. Knos, -ar, m. Jordhoj, Jordflump, Loppen af en Baffe, 2) rig, mægtig Mand, (E. Raug) f. E. en riker Knos, en Bitse. Knöster, d. f. f. Knoster. Knot, impf. of Knyta. Ko, -r, f. Ro. K. bent, adj. falvebes net. K. dynga, f. Romog. K. fot, -fotter, f. Rofod, 2) Roben, Brætztang. K. hage, -ar, m. Roindheg: ning, Rvie. K. herde. -ar. m. Ro:

borde. K. kappor, pl. Rokopper R. Kokopp-ympning, f. Rotopveindpod. ning. Kolort, -ar, m. Koträck, n. K. mjölk, f. Romeif. Rosfarn. K. skjuss, -ar, m. (Plante), Fjeld: flof: Polemonium coeruleum. svamp, -ar, m. (36l. Kualubbi). Pilse D., Rusop, R.: Botetus bo-vinus. K. vipa, d. s. s. Vipa. Kock, -ar, m. (361. Kockr), Rot. Kocks-pojke, -ar, m. Roffedreng. Kofferdikapten, -er, m. Roffarditays tein. Kofferdiskepp, s. pl. n. Roffardistib. Kofra sig, bedre forkofra sig. Koft, m. Kofta, -or, f. Rofte. Koftan, -er, m. Dræftefiole. Kofva, -or, f. Dutte, 2) Slotte, f. C Snokafva, Sneflotter, Snefare R. Kofvet, n. Aftma, Stataandthed. Koger, e. pl. n. Rogger, Piletogger. Kohage, m. fl. fe under Ko. Koj, -ar, m. (Soll. Koy), Roj, Sfibs, feng. Koja, kāta, -or, (Eng. cot.) f. Dvt: - te, Rot. Kojta, v. n. 1. (bagl. Tale), reise, flatte. Kok, n. hvad fom toges paa engang, ett kok stryk, en Oragt Progl. Koka, -or, f. (361. Kockr, Klump), Bordflump, Borbfnold. Bulta kokor, flaa Jordknolder i Stykker. Koka, v. a. a. 1, (36f. Koka), toge. Kokning, f. Rogen, 2) Fordojelse. Kokningspunkt, m. Roges punft. Kokárd, -er, m. Rofarde. Kokbok, -böcker, f. Rogebog. Kokerska, -or, f. Rogebone, Roffepige. Kokett, adj. (Fr. coquet,) fom føger at behage, tættelpften, totettift, drf. Koketteri, n. Kokgryta, -or, f. Rogegryde. Kokhet, adj. foghed. Kokhus, s. pl. n. Rogehus. Kokkittel, -tlar, m. Rjedel at koge i.

Kokoppor, se under Ko. Kokkonsten, def. Rogefunsten. Kokkarl, s. pl. n. Rogefar.

Kokpunkt, m. Rogepunkt, (Punktet paa et Termometer, som vijer det kogens de Bands Barmegrad.)

Koksalt, n. Rogfalt. Koksaltsyra, f. Rogfaltspre.

Kokslef, -ar, m. Kjøffenfte, Madflev, Rogeflev.

Kol, s. pl. n. (361. Kol,) Ruf. Eldkol, alvende Rul. K. aktig, adj. fom ligner Rul. K. ax, s. pl. n. Ruls ats, Brandats. Kolbia, adj. fulfort, tulbiag. Kolbod, -ar. f. Rulfam: mer. Kolbonde, m. Rulferer, fom kjører Rul. Kolbrännare, s. pl. m. Rulbrænder, Rulfrier. Kolbränning, f. Rulbrænding. Kolbadd, m. Rullag, Rulgang. Koldamm, n. Rulftev. Koleld, -ar. m. Rulift. Kolfat, s. pl. n. Rulfab. Kolflo, Kolflots, Rulflots, Rulgang. Kolgrufva, -or. f. Rulgrube, Stenfulsgrube. Kolgubbe, ar. m. Rulfvier, Rulfjerer. Kolhus, s. pl. n. Ruthus. Kolhog, -ar, m. Rulonnge. Kolmi-la, -or, f. Rulmile. Kolmjöl, n. Russtev. Kolmatare, s. pl. m. En fom maaler Rul. Kolmatargrand, Rulmaalerfmuget, en liden Gade i Stofholm. Kolmork, adj, fulmorf, K. os, n. K. anga, f. bælmørf. K. panna, -or, f. Rul-Ruldamp. pande. K. ryss, m. K. ryssja, -or, f. Rulfurv, 2) Rulvogn med Rurve: fabing. K. skrifvare, v. pl. m. Rulffriver. K. skrinda, -or, f. Rulvogn. K. skyffel, -flar, m. Rulifuf: fel. K. stig, -ar, m. Læst, tolv Londer Rul. K. stybbe, n. Rulstov. K. svart, adi. Rulfort. K. -svarta, f Rulfværte. K. syra, f. Rulfpre. K. syrad, adj. fulipret. K. trast, ar, m. Gorttroft, Golfort.: Turdus Merula. Koltägt, f. Ret at brænde de fornodne Rul til et Jernvært. Kolupphämtare, s. pl. m. En fom henter Rul op fra en Stenfulsgrube. Kol-ader, f. Stenfulssaare. Kolamne n. Rulftof.

Kola, v. a. 1. (læ kaala), brænde Rul.
Kola, v. n. Kolas, v. d. Kola sig,
v. n. blive til Rul, forfulles. Kolning, f. Kolbrænding, 2) Overgang
til Rul, Korfulling. Kolare, s. pl.
m, (E. Rohler), Rulsvier. Kolarhustru, -r, f. Rulsviersone. Kolartro, f. Rulsviertro, blind Tro, (T.
Rohlerglaube). Kolarstuga, -or, f.
Rulsvierbytte. Kolig, adj. sveden,
fulsort, brændt.

Kola, v. n. 1. af. (læs fola), (dagl. Tale), hensove, do stille hen.

Kolax, m. fl. se under Kol.

Kole, n. Rulftof.

Kolf, -var, m. Rolbe. Kolfat, m. fl. se under Kol.

Kolja, -or. f. (Fist,) Kuller D., Rolje, Ovie R.: Gadus Æglefinus.

Koller, m. Ruller, (Hestelygdom), 2) Assindighed, der opkommer af Instammasson i Ljernen. Kollra, v. n. l. kulre, 2) yttre Tegn til Assindighed. Kollrande, d. s. f. Koller. Kollrig, adi. kullersk, 2) gal, forstyrret. drf. Kollrighet, f.

Kolludera, v. n. 1. (Fr. colluder), have hemmelig Forstaaelse med En.

Kollusion, f. Kolm, m. Et Slags Stenfus. Kolmila, Kolmjöl, se under Kol.

Kolna, v. n. 1. blive folt, isne, folne, R. fjoles, fluffes. Kolnande, n.

Kolofonium, n. (bagl. Tale. Konfonjum), Rolofonium.

Kolonn, -er, m. Rolonne, Seile. Kolonad, m. Soilegang. Kolos, je under Rol.

Koloss, -er, m. Rolos. Kolossalisk, adj. folosfalft.

Kolportor, -er, m. (F. Colporteur), Bisfefræmmer.

Kolryss, m. fl. under Kol. Kolt, -ar, m. Glojfjole, for smaa Born. Koltrast, se under Rol.

Komedi, -er, f. Romedie. Komediant, -er, m. Komediantska, -or, f. Stuesfpiller. Stuespillerinde.

Komma. v. n. 3. (kommer. kom. vl. komme, kommit,) (361. koma), fomme. Huru kom det til. bvorle: bes aif bet. til. Han kommer att segla härifrån, han stal seile herfra. Komma en att gråta, skratta, fom: me En til at aræde, le. Komma en att gora, bringe, formaa En til at gjøre. Vara väl för sig kommen, have braat det vidt; være velhavende Komme af sig, fomme paa Rnæers ne, forarmes, 2) ftanfe i fin Tale. komma sig före, fomme fig. Komma efteråt, fomme for filde. Komma före, fomme for. Komma ifrån, komme fra. Komma ifran sina sinnen, gaa fra Forstanden. K. ihag. fomme ihu, erindre. Komma ihop. komme sammen. Komma på, fem: me paa, fomme over, det kommer på ett ut, det fommer ud paa et, er ligeauldigt. Komma till, tomme til, tilbrage fig, gaa til. Komma undan, K. upp, fomme tomme af Bejen. op, tomme frem, have Fremgang. K. -ut, fomme ud. Komma ut med sin mening, fomme frem med fin Mening. K. upp emot, fomme imod, funne lignes med. K.-utur, el. ur, komme ud af, f. E. K. ur takten, komme ud af Takten. K. -ur sin skuld, fomme ud af fin Gjæld. K. vid, vedfomme, angga, komme ved. K. -astad, tomme affted. K. -at, nag, rore, finde Leilighed til, tomme nær. K. -ofver, fomme over, træffe. K. 4 Biverens, fomme overens. Vara för sig kommen, have giert Fremffridt.

Komma sig opp, fomme frem, komme paa Benene, have Fremgang. Kona, -or, (ubtal. Kaana), f. Kone, (forælbet), 2) liderligt Fruentimmer, Luber.

Konglig, adj. kongelig, f. E. Konglig Majestät, Rongelig Majestæt.

Kongsfågel; fe Konung.

Konst, -er, f. Runst. K.-arbete, s. pl. n. Runftarbeide. K. -beridare, s. ol. m. Runftberider. K. -byggnad, -er. f. Bandfunft. K. -byggare, s. pl. m. Daffinmefter. K. -eld, -ar, m. Runftild. K. -erfaren, adj. Runft: erfaren. K. -forvant, -er, m. Boktryckerikonstf., Bogtrofferfvend. Konstgrepp, s. pl. n. Rung: greb. K. -gang, -ar, m. Bandled. ning, Runftmaffine. K. -kabinett, -er. n. K. -kammare, -rar, m. Runftfammer. K. -makare, s. pl. m. Taffenfpiller, Ræntemager. K. -mästare, s. pl, m. Maffin: mester, 2) d. f. f. K. -makare. Konstnär, - er, m. Runftner. Konstord, s. pl. n. Runftord. K. -rik, adj. funftrig. K. -stigare, s. pl. m. Bandfiger, Doftmager, R. -stycke, -n, n. Runftftvffe. Konstsvarfvare, s. pl.n, Runfidrejer. K. -verk, s. pl. n. Runftværf. K. -alskare, e. pl. m. Runftelffer.

Konstapel, -plar, m. Ronftabel.

Konstig, adj. funstig.

Konstla, v. n. 1. funftle. Konstlande, n. Runftlen. Konstlare, s. pl. m. Runftler, 2) Ræntemager.

Konterfaj, n. Kontrafej, Portræt. Kontrabok, -böcker, f. Kontrabog. Konung, -ar, m. Kung, -ar, m. (361. Konungr), Konge.

Konungaborg, -ar, m. Kungaborg, -ar, m. Rongeborg.

Konunga-, el. Kungabref, s. pl. n. Rongebrev.

Kanungaböckerne, pl. Rongernes Boger, (i Bibl.)

Konungaed, m. Rongeed.

Kungsfägel, -glar, m. (Fugl), Gjær: besmutte D., Fugletonge R. Motaoilla regulus.

Konunga - försäkran, f. Rongeforfif-

Kungagård, -ar, m. Rongsgaard. Konunga, el. Kungahus, s. pl. n. Ron: gehus.

Kungs-ladugård, -ar, m, kongelig Avlögaard.

Kungsljus, s. pl. n. (Plante), Ronges ind. Verbascum Thapsus.

Konunga, el. Kungamakt, m. Ronge, magt

Konunga-, el. Kungamord, s. pl. n. Rongemord.

Konunga-, el. Kungamördare, s. pl. m. Rongemorder.

Kungs-ord, s. pl. n. Rongeord. Konunga- el. Kungarike, -n. n. Ron: Kungs-skjuts, m. Ronge: ægt O., Rongeityde D. Konungael. Kungason, -söner, m. Rongefon. Kungsspira, -or, f. (Blante), Trold: urt: Pedicularis Sceptrum Careli-Konungastad, -städer, m. Rongestad. Konungastyrelse, m. monarfiff Regjering. Konungasate, '-n. n. Rongefæde. Konunga- el. Kungaval, s. pl. n. Rongevalg. Konungavärdighet, f. Rongeværdighed. Konungavälde, n. Rongevælde. Kungs - vatten, n. Rongevand, (en Blanding af Salveterfore og Rlorvand: ftoffvre, fom oplofer Guldet). Kungsvag, -ar, m. Rongevej, Dovedvej. Kungs-åder, f. hovedaare i et Berg: værf. Konunga- el. Kungaätt, -er, f. Rongeæt.

Konungslig, adj. fongelig. Kopp, -ar, m. (36l. Koppr), Rop. Koppa, -or, f. Kop til Kopschtning, 2)
pl. Kopper (Sygdom). Potter R.
Koppa, v, a. 1. topschte. Koppning,
f. Kopschtning.

Koppar, m. (361. Kopar), Robber. K. -aktig, adj. fobberagtig. K. -beslag, n. Robberforhudning. K .- beslagen, adj. fobberforhubet. K .- daler. m. Robberdaler. K. -erg, m. Robberruft, Ir. K. -farg, m. Robber: farve. K. -fargad, adj. fobberfar: K. -grufva, -or, f. Robbers grube. K. -gront, n. Gpanffgront. K. -halt, m, Kobberholdighed. haltig, adj. fobberholdig. K. -karl, s. pl. n. Robbeffar. K. -lik, adj. lig Robber. K. -malm, m. Robbers malm. K. -mynt, s. pl. n. Robbers mont. K. -nasa, -or, f. fobberfar. vet Rafe. K. -orm, -at, m. Staals orm. K. -panna, -or, f. Robber: pande. K. -penning, -ar, m. Rob: berpenge. K. -plat, -ar, m. Robs berplade, 2) en gammel Mpnt værd en tredie Del Species. K. -press, -ar, m. Robberpresfe. K. -ranta, -or. f. Afgift af et Robberbergværk. K. -rok, m. Robberrog. K. -ror, 2. pl. n. Robberrer. K. -segring, f. Solve Adstillelse fra Kobber ped Bly. K. -skifer, m. Robberstifer K. -skifer, m. Robberftifer. K. -Blagare, s. pl. m. Robberimet. Robberflager. K. -slagg, m. Robberflag, Robberffjæl. K. -stick, s. pl. n. Robberftif, Robber. K. -stickare, e. pl. m. Robberstiffer. stickning, f. Robberftifning. ĸ. stycke, -n, m. Robberftoffe. K. tak, s. pl. n. Robbertag. K, -tryck, n. Robbertrutning. K. -tryckare, s. pl. m. Robbertroffer. K. -tryckeri, -er, n. Robbertrufferi. trad, -, m. Robbertraad. K.-verk. s. pl. n. Robberværf. K. -ader, f. Robbergare. K -alder, m. Robber: alder, K. -ore, n. eller Rundstycke,

en tolvte Del af en svenst Stils ling Banto.

Koppel, s. pl. n. Robbel. K. -rem, -mar, m. Robbelrem.

Kopphorn, s. pl. n, Kop at kopfætte med. Koppjern, s. pl. n. Kopfættefærn.

Koppla, v. a. &. n. l. foble. K. –ikop, foble sammen. Kopplande, n. Koppling, f. Robling, 2) Robleri. Kopplare, s. pl. m. Robler, Russer. Kopplorska, –or, f. Roblerse, Russerser. Koppleri, n. Robleri.

Koppning, -ar, f. Ropfætning.

Koppor, pl. se Koppa.

Koppskatt, -er, m, Ropstat. Koppsmitta, f. Koppesmitte.

Koppsten, m. et Glags plettet Sten. Koppympning, f. Roppeindpodning.

Kopparr, s. pl. n. Ropar. Kopparrig, adi. foparret.

Kora, v. a. 1. (361. kora), faare, uds væige.

Korali, -er, m. Roral. K. -fiskare, s. pl. m. Roralfister. K. -fiske, -u. m. Roralfisteri. K. -furead.

s. pl. m. Roraffifert. K. -fiske,
-n, n. Roraffifert. K. -furgad,
adi. Koraffarvet.
Korf, -var, m. Polfe, 2) Ogenavn
paa Politifoldater, o. desl. Måttlien korfar n. hant Middelneien

paa Politijoldatet, d. dest. Mattliga korfvar & bäst, Middelvejen er bedft. K. -horn, s. pl. n. Polsehorn. Korfmat, m. Volsemadkorfkäring, -ar, f. Polsefone. Korfskinn, s. pl. n. Polsefone. Korfspad, n. Polsefaad, Polsevand. Korfsticka, -or, f. Polsepind. Korfsoppa, -or, f. Polsesuppe. Korftid, m. Polsetid. Korfkittel, m. Ogenadn paa Politijoldaternes Hovedvagt.

Korg, -ar, m. Kurv. Korgerepe, -ar, m. Rurvehant. Korgmakare, s. pl. m., Rurvemager. Korgmakar-arbeto, n. Rurvmagerarbejde. Korgpil, -ar, m. Rurvepil, Baandpil, (Piletre): salix viminalis. Korgstol, -ar, m. Stol af Aurvearbeide. Korg-

säng, -ar, f. Aurvefeng. Korgvagga, -or, f. Aurvevugge. Korgvagn, -ar, m. Aurvevogn.

Korinter, pl. Rorender D., Korinter Morif.

Kork, -ar, m. Rorf. Korkdragare, s. pl. n. Rorfetræffer. Korkflöte, -n, n. Rorf paa en Medefnor, Ouf R. Korkskruf, -var, m. Rorfetræffer. Korkskla, el. sula, -or, f. Rorffaale. Korktsåd, s. pl. n. Rorftræ, Rorfea: Oueroug suber.

Korka, v. a. 1. proppe, tilftoppe meb en Brop, Korkdrf. Korkning, f. Korkad, p. p. betyder ogfaa i dagl. Tale dum, toffet.

Korla, v. n. l. ralle. Korlande, n.

Korling, f. Rallen. Korn, s. pl. n. Rorn, 2) Byg, Rorn, (betoder iffe, som i Rorff, al Glags Sæd). Kornblick, n. Kornblixt, m. Kornmo, (elektrift Luftipn). Kornblomma, -or, f. Kornblomft. Kornbod, -ar, m. Rornhus, Rornmagas Kornbrådd, m. Rotnipire. Korndoddra. -or, f. (Plante), Daas dre R.: myagrum paniculatum. Korngast, -ar, m. (Plante), Samp. nelde D., Wfredue R.: Galcopsis. Korngryn, s. pl. m. Bogs Korngröt, m. Korngrynsgrpn. gröt, m. Bragred. Korngud. -ar. m. Kornjude, -ar, m. Rornpuger, Rornpranger, Abrnjobe. Kornig. adi. fornet. Kornknarr, -ar, m. (Sugl), Agerriffe: Rallus crew. Kornkrut, n. Rornfrud, fornet Krud. Kornkråka, -or, f. Rornfrage, (Fugl): Corvus frugilegus. Kornlärka, -or, f. Rornfærte D. Kornmask, -ar, m. Rornorm. Kornmogen, m. Rorns mo. Kornrik, adj. fornrig. Kornskrika, -or, f. Gfonfade, R. Gfog. ffjur, Rornifrife. Kornskyl, ar, m. Rætte af Rornneg, Rot, R. Kornsnärp, n. løse Afs som lægges vvenpas Referne. Korntagg, -ar, m. Brandforn. Korntäng, f. Rorntang. Kornvatten, n. Bygvand. Korngryns-Velling, n. Bygvæling.

Kornisch, m. Rarnis.

Korp. -ar, m. (Jugi), Ravn D. Korp R.1 eorous corax. Korpbo, -n, n. Ravnerede, Ravnereir. Korplucker, pl. (daglig Tale) Dine, f. E. se upp med Korpluckarna. Korpläte, -n. n. Korprop, Korpskrik, s. pl. n. Ravneifrig. Karpmat, m. Ravnefos de. Korpnähb. -ar, m. Ravnenæb. Korpsvart, adj. ravnefort. Korpunge, -ar, m. Ravneunge. Han gifver Korpungomen sin föda. (Bibl.) Kors! inserj. Kors bevars! Kors! bevar re of.

Mors, s. pl. u. Rord, Arpde ; bara sitt kors med talamed, bære sit Kors med Taalmodighed; lägga i kors, lægge over Kors, paa Aryds; sitta med händerna i kors, lægge Øæn: berne i Stjødet, være ortesies. Kornben, n. Arpdeben, det hellige Ben: os secrum. Kasta korsben, spænde Krog, Krogfod for en, slå korsben, rave, fjangle, fp Afterfting Korsbom, -mar, m. Rryds: bom. Korsbärere, s. pl. m. Korsdragare, s. pl. m. Roredrager. Korsformig, adj. forsbannet. Korsfarare, s. pl. m. Rorsfarer. Korsfard, -ar, f. Rorstog. Korsfästa, v. a. 2. 2. forsfæfte. Korsfastande, m. Korsfästning, f. Korsfästelse, f. Rorsfæstelse. Korsgata, -or, f. Rors: gade, Toærgade. Korsgevar. s. pl. m. Rorsgevær, Vartifan. Korsgång, -ar, m. Rorsgang. Korshvalf, s. pl. n. Rorshvælving. Korskyrka, -or, f. Rorsfirfe. Korakal, m. Baartaal R.: Ranunculus ficaria. Korsmessa, f. Rorsmisse, (en Lel: ligdag i de katolike Tider). Kors-

Rorsnab, Rorsfuel: Loxia curvirastris. Korsriddare, s. pl. m. Rores ridder. Korsraf, -var, m. Rorerav, (Ræv med en sort Strea lanasad Ruggen, fom pverfficeres af en Ans den henimod Salfen): Vulpes eru-Korsanit, s. pl. v. Rryd6: fait. - Korsstog, s. pl. n. Rorsfapriol. Korsstrek, -ar, m. Rrvds: Korstecken, s. pl. n. Rors: itrea. Korståg, s. pl. n. Serstog. tean. Korsverk, n. Bindingeværf. Korsvis. adi. fredevis. over Rors. Korsväg, -ar, m. Rorsvei.

Korsa, v. a. &. r. l. forfe; orf. Korsande, n. Korsning, f.

Korsten, -ar, m. (daglig Tale,) Sfor-

ten.
kort, s. pl. n. Kort, Kaart. Kortlek,
-ar, m. et Spil Kort, Kortlek R.
Kortmakare, s. pl. m. Kortmager.
Kortmälare, s pl.m. Kortmaler. Kortpapper, n. Kortpapit. Kortpenniagar,
pl. Kortpenge. Kortspel, n. Kortpilet.
Kortspelane, s. pl. m. Kortpilet.
Kort, adj. fort. Korta, f. E. Kom-

ma till korta, fomme til Rort, Tab, Gfade. Kortandad, lide adj. fortaandet, stafaandet. Kortarmad, adj. fortarmet. Kortbent. adi. Portbenet. Kortbuk, -ar. m. Glags Fiff: Cepola. Korthalsad. adi. forthaliet. Korthet, f. Rorthed. Kortharig, adj. forthaaret. minnad, adj. fom har fort Dufoms melfe. Kortsvansig, adj. forthalet. Kortsynt, adj. fortinnet. Kortsynthet, f. Rortinnethed. Korttankt, adj. ubefindig, ubetæntfom. Kortvaxt. adi. liden af Botff.

Korta af, v. a. 1. afforte.

Kos, m. (l. fos), Raas, Bej. Gå, löpa, fara, flyga, sin kos. Gaa fin Raas. Han är sin kos. Han er borte.

nal, -var, m. Korsnabb, -ar, m. Kosa, -or, f. (f. fosa), Rass, Rurs,

Bej. Hålla kosan, ftore en Aurs. Komma ur Kosan, komme ubaf sin Kurs. Ställa kosan åt, store Aurssen ben.

Kosta, v. n. dr. g. 1. foste. Kosta ut, ubgive, sætte til. Det kostar på, det foster Umage.

Kostforaktare, s. pl. m. Roftforagter. Kostgangare, s. pl. m. Roftgjænger.

Kosthäll, n. Rofthold, Penge til Føde og Ophold, 2) Sted hvur man fpifer for Penge, 3) ben Spife man erholter paa et saabant Sted, f. E. Hurudant ar k. hvordan er Maden.

Kosthallare, e. pl. m. Roftholder, En fom giver Roft, holder Spiening.

Kostlag, a. pl. n. Bordfelffab, fluttet Bord.

Kontnad, -er, m. Befoftning, Omfofts

Kostnads-fri, adj. toftfri, uden Omfostninger.

Kostnads-förslag, s. pl. n. Overflag, Bereguing over Bogningsomfoftninger.

Kostpenningar, pl. Roftpenge.

Kostsam, adj. fostbar. brf. Kostsamhet, f.

Kosvamp, Kovipa, se under Ko.

Kota, -or, f. Kode, Anogle. Kotte, el. Kott, -ar, m. Kongel, Frugten van Raaletræer.

Koxa, v. n. 1. (dagl. Tal.), glo, glane, fave R. drf. Koxande, n.

Krabh, -or, m. Redifab til at drage noget ud af Bandet med, Rlep R.

Krabba, -or, f. Krabbe. Pungkrabba, -or, f. Tastefrebs D., Lastefrabbe R.: sancer pagurus.

Kracksa, v. n. 1. frige, flutte om Krager og Ravne.

Kraf, s. pl. u. Rrav, Rraven.

Krafd, Krafde, je Krafva.

Kraf-is, -ae, m. dobbelt 36, Tpista Rorst.

Kraffa, v. n. 1. (3. kraffa), france. Kraffande, v. Kravlen.

Krafs, n. unpttig Smeating, Ripbraps. Krafsa, v. e. 1. frabje, frabe, frafje R. Krafsande, n. Krafsning, f. Rrabjen,

Krafsande, n. Krafsning, f. Krablen, Rrabning.

Kraft, -er, f. Rraft. Kraftansträngning, -ar, f. Rraftanftrængelfe. Kraftsoppa, -or, f. Rraftluppe.

Krafs-kyrka, -or, f. Rraftfirfe, (Unberjordift Rirfe under en Anden).

Krage, -ar, m. (T. Rragen,) Rrave.
Spanska kragen; Paraphimosis.
Krake. -ar m. en liden, uniel, mager

Krake, -ar m. en liden, usfel, mager Deft. Rrif D., Cfarre R.

Krake, Krakig, se Klake, Klakig. Krakél, n. Klammeri, Trætte. Krakelsk, adj. trættefjær, frafelst R.

Krakspint, -ar, m. en Glage Diejfe: Picus medius.

Kralla, (dagi. Tale) mulre, d. f. f. Krala, 2) ruble, stulle R.

Kram, adj. (h. kram), flam D., fram R. (om Sneen.)

Kram, n. Kram, Rræmmeri. Kramhandlare, s. pl. m. Kræmmer. Kramvaror, pl. Kramvarer.

Krama, v. c. 1. framje, fnuge, befole, troffe. Kramning, -ar, f. Rramjen.

Kramla, -or, f. Jernstang med Hager 4 Enden, hvormed Mur, og Lommers værf forbindes og fæstes. Muranfer, Murtrampe.

Kramla, v. o. 1. befole, framse, drf. Kramlande, n.

Kramp, m. (R. S. Kramp), Krampe, Konvulsson, (Sygdom). Krampak tig, ads. frampagtig, drs. Krampak tighet, f. Krampdrag, n. Krampes træf. Krampskk, -ar, m. Krampes sist, (et Slags Roffe): Raja torpo do. Krampfrö, -n., n. (Plante), Riddife, Agerfaal D., Rrampegræf, Krampereddife R. Raphanus Raphanistrum. Kramprörelse, -r, f. frampeagtig Bevægelse. Krampsjuk, adj. frampejyg, brf. Krampsjuka f. Krampe. Krampåder, f. opjvulmet Aare, Krampaare.

Krampa, -or, f. Krampe til et Lags

Kramsfägel, -glar, m. Kramsfugl, Eroft R.

Kran, -an, m. Kran. Kranbalk, -ar, m. Rranbjælle.

Krank, (3. krankr), fpg; brf. Krankhet, f.

Krans, -ar, m. Arans, 2) Aranslifte. Kranslist, -er, m. Aranslifte.

Kransa, v. s. 1. franse drf. Kransning, f. Krapp, sa. Rrap.

Kras, f. E. gå i kras, gaa i Kras, fnas, slå i kras, flaa i Kras.

Krasa, v. n. l. fnafe, frafe, krasa sönder, fonderbryde; brf. Krasande, n. Krasning, f.

Kraschan, -er, m. (udt. Rrasjan), Rommandorstjerne.

Krasla, v. n. 1. strante, være sygelig. Krasla sig fram, fore et fummerligt Liv. Kraslare, s. pl. m. Krasling, -ar, m. Strantning.

Kraslig, adj. stranten, som ibelig stranster, tummerlig, forfalben, broftfælsbig.

Kraalighet, f. Sfranten, Sfrantenhed, Sfrobelighed, Svaghed, Broftfældig:

Krasse, -ar, m. (Plante), Rarse: Lepidium. Bredkrasse, Lep. letisolium. Bäckkrasse, Bandtarse, Bitterfarse: Cardamine amara. Gatukrasse, Bægtroldgræß R: Lepid.
ruderale. Indiansk K. indiansk Rarse: Tropwolum majus. Källkrasse,
Vattenkrasse, Brondfarse, Bandtarse D., Kjælfarse, Kravse R.:
Sisymbrium Nasturtium. Sommarelser Trägårds-krasse, Buvefarse:
Lep. satioum. Stonkrasse: Lepid.
petræum. Vinterkrasse, Bintersarse: Erysimum Barbarea. Väg-

krasse, hvidgraa Krognaal: Alyssum incanum. Angkrasse, Engipringtlap, vilb Karle D., Gjogeblomfer R.: Cardam: pratensis.
Krassesimber, d. f. f. Källkrasse.

Krats, n. Blifer af urent Metal, fom filles fra Jærnet i Ilben.

Krats, –ar, m. Arable, Strabejærn, Bobletrabler. Kratsborste. –ar, m. Kratsborste. Kratsbistel, b. f. Kardtistel. Kratsull, n. Arabbulb.

Kratsa, v. a. l. frasse, frasse R. Kratsare, e. pl. m. Rrasser, en som frasser, f. E. Ulb. Kratsning, f. Rrassing.

Kratta, -or, f. Rive.

Kratta, v. a. 1. rive, fratte, luge. Krattare, s. pl. m. Luger.

Krejare, e. pl. m. Krejert, (Ravn paa et Slags tilforn brugelige smaa Factojer).

Kropo, m. (Plante), Hogestiag: Cro-

Kropling, -ar, m. (Plante), Traaband D., Areplyng, Dængbriff R.: Assles.

Krepsk, adj. tvær, nomgjængelig.

Kresk, adj. fyrlig, vinfur. Krets, -or, m. Rreds.

Krevera, v. n. 1. (Fr. orever), brifte, springe i Stoffer.

Kri, n. Gfibefnabel.

Kria, -or, f. Opgave, Udarbejdelfe.

Krigförande, Krig, s. pl, n. Rrig. adj. Rrigforenbe. Krigisk, adi. frigerif. Krigs-aga, f. Krigs-tukt, m. Rrigstugt. Krigsarticklar, pl. Rrigsgrtifler. Krigsbefal, n. Rrigs: befalingemænd, de Befalende ved Armeen. Krigsbragd, -er, m. Rrigs: daad, Rrigebedrift. Krigsbruk, n. Arigsbrug, Krigsbuller, n. Rrigsbulder, Baabengny. Krigsbuss, -ar, m. vældig Rrigshelt, Rrigskjæmpe. Krigsbyggmästare, s. pl. n. Rrigs: bogmefter, Inffenier. Krigefackla,

f. Ariaslue, Ariasfattel. Krigsfange. -ar, m. Rrigsfange. Krigsförklaring. -ar. f. Rriaserflæring, Krigsförnödenhet, -er, f. Rrigsforneden: hed. Krigsforrad, n. Rrigsforraab. Krigsförrättning, -ar, f. frigerst Speiel. Krigsgard, -or, m. Krigshjelp, m. Krigefter, Krigeftat, Krigehiælv. Krigshielte. -ar. m. Krigs: helt. Krigsknekt, -ar, m. (i Bibl.) Rrigsmand. Krigskonst, f. Rrigsfunff. Krigskostnad, -er, m. Rrigsomfofining. Krigskungjörelse, -r, Rrigberflæring. Krigskunskap, -er, m= R. Krigskämpe, -ar, m. Rrigs: fjæmpe. Krigslag, -or, m. Krigslov. Krigslagfarenhet, f. Rrigslovtvndig. Krigslefnad, m. Rrigsliv. Krigslycka, f. Rrigelotte. Krigslaga, f. Rrigelue. Krigsmakt, m. Krigsmagt. Krigsman, -man, eller manner, m. Krigsmand. Krigsman-na, gaml. Genit. f. E. på krigsmanna vis, paa Goldatermanet. Krigsmanshus, s. pl. n. Invalidhus. Krigsordning, f. Rrigsorben. Krigsorsak, -er, m. Aurfag til Krig. Krigsputs, s. pl. n. Krigspubs. Krigsrop, s. pl. n. Rrigsraab. Krigsråd, s. pl. n. Krigeraad. Krigsrådinna, -or, f. Krigeraadinde. Krigsrätt, -er, m. Rrigsret. Krigs rorelse, -er, m. frigerif Bevægelse, Manover. Krigsskepp, s. pl. n. Rriasifib. Krigsstand, m. Rrigs: Krigsteater, -trar, m. Rrigs: stand ifueplads. Krigstjenst, f. Krigstjeneste. Krigståg, s. pl. n, Krigstog. Krigsvagn, -ar, m. Rrigsbogn. Krigsvetenskap, m. Rrigevidenffab. Krigsväsende, n. Krigeræfen. Krigeöfning, -ar, f. Rrigeovelfe. Krigsöfverste, -ar, m. Rrigsoverste.

Kriga, v. n. l. frige. Krigare, s. pl. m. Rriger.

Krikon, s. pl. n. et Glags Blomme.

Kring, i kring, adj. (3. i kring,) omfring.

Kringbygga, v. a. 2. 1. omgive med Bygninger, ombygge.

Kringbare, v. a. 3. (-barer, -bar, -burit,) bære, el. bringe omfring, ombære. drf. Kringbarande, s.

Kringbojd, p. p. fringbojet. Kringdela, v. a. bele ud blandt flere, bele omfring, ombele.

Kringdelning, ar, f. Ombeling.

Kringfluten, adj. omringet med Band, omflydt.

Kringflyga, v. n. 3. (-flyger, flög, flygit,) omflove.

Kringflyta, v. a. 3. (-flyter, -flot, -flutit,) omflode.

Kringflata, v. a, 1. omflette, omgive med Fletning.

Kringgarda, v. a. 1. omgjerde.

Kringhvärfva, v. a. 2. 1. omringe. Kringla, -or, f. Kringle, 2) Hjul i en

Spore.
Kringliggande, adj. omfringliggende.

Aringuiggande, adj. omtringuiggende, omliggende.

Kringlöpande, omløbende, omstrejfens

Kringmura, v. a. 1. omgive med Mur, ommure.

Kringranna, v. a. 2. 1. omringe, beslejre, indfatte. Kringranning, f. Omringelse,

Kringsegla, v. a. 1. omfejle, fejle rundt om. Kringsegling, -ar, f. Omfejs ling.

Kringskansa, v. a. 1. omfanse. Kringskansning, -ar, f. Omfansening.

Kringskära, v. a. 3. (-skärer, -skar, -skurit,) stjære rundt omfring, drf. Kringskärning, f.

Kringsprida, v. a. 3. (-spreder, spred, -spridit,) sprede hist og her omfring, omsprede, udbrede.

Kringstrykande, adj. omftrygende, om: ftreifende.

Kringströ, v. a. 2. 1. fre bmfring, brf. Kringströende, n. Kringströfende ade nuffreifende

Kringströfvande, adj omstrejfende. Kringstående, adj. som staar rundt

omfring, omstagende.

Kringsväfva, v. n. 1. omívæve. Kringsvärmande, adj. omíværmende.

Kringvandra, v. n. 1. omvandre. Kringvaxa, v. n. 2. 1. votse omtring. Krisk, adj. svrlig, (om Frugt).

Krisk, adj. lyrlig, (om Frugt). Kris, m. afgjørende Lidspunkt. *Crisis.* Kristall, -er, m. Arpftal. Kristalvät-

ska, f. Arpstallinse i Djet: Lens orystallina.

Krita, f. Krib. Kritaktig, adj. fridagtig. Kritberg, s. pl. n. Kribbjerg. Kritbrott, s. pi. n. Kribbrud. Kritgrand, m. Kribgrand, Krithvit, adj. fribhvib. Kritgord, f. Kribjord. Kritmargel, m. fribblandet Wergel. Kritpipa, or, f, Kribpibe. Kritsnöre, n. Kribfinor. Kritstycke, n. Kribfibfefe.

Krita, v. a. 1. fride, brf. Kritning, f. Kritel, Krittel, m. Rirtelfpge.

Krog, -ar, m. Aro, Bærtshus. Kroghal, s. pl. n. slet Bærtshus, Rippe. Krognäring, f. Arohosd. Krogrättighet, -en, f. Arorettighed. Krog-

skylt, -ar, m. Rroffilt.

Krok, -ar, m. Krog, Krumning, Krog= vej. Ga i krok, frumme fig, gaa en Rroavej. Krokben, s. pl. n. Rrum: ben. Bla K. fafte Rrogfod, fpænde Rrog. Krokbent, adj. frumbenet. Krokgång, -ar, m. Arumgang, Arog: vej, Omvej. Krokhalsad, adi. frum: halfet, froghalfet. Krokknif, -var, m. Krumfniv. Kroklinea, f. -linje, -r. f. Rrumlinje. Kroklinig, adj. frumlinjet. Kroknäbb, -ar, m. frumt Kroknābba, -or, f. (Sugi): Mycteria. Kroknäsa, -or, f. frum Ræfe. Kroknasig, adj. frumnæfet, Krokryggig, adj. frogrugget, frul: rugget N. Krakväg, -ar, m. Rrog: 1 vej. Krokväxt, Krokvuxen, adj. frumvoffet.

Kroka, v. n. 1. (bagl. Tale), gaa frum.

Krokig, adj. froget, frum. Krokighet, f. Krumbed.

Krokna. v. n. l. blive frum, frumme fig, frogne R. brf. Kroknande, n. Krollhona, -or, f. Krushane.

Kroll-lilja, -or, f. Stovlile: Lilium

Mortago.

Kroma sig, v. n. l. fro fig, brifte fig, vife fig opblæft, fry fig R. drf. Kromande, n.

Krona, -or, f. Rrone. Kronallmänning, Krondetjent, m. fl. fe under Krono. Kronarfvinge, -ar, m. Rrone arving, Tronarving. Kronvägg, spela kronvägg, fpille Rline. Kronärtskocka, -or, f. Ertestof. Kronill, -er, f. (Plante): cronilla.

Krono. Sammenfætn. Drb. ber under: tiden bruges adjektiv. f. E. det hemmanet är krono, den Gaard er Statens. Kronoallmanning, -ar, f. Alminding, der tilhorer Staten. Kronoandel, m. Statens Andel. Krono-arbete, -n. n. dagsverke, -n, n. Rronarbejde. Kronobefallningsman, -man, m. Foged paa Landet. Kronobetjening, f. Sivilembeds: mænd paa Landet. Kronobetjent, -er. m. Civilembedemand. Kronobonde, -bonder, m. Forpagter af en Gaard, (Kronohemman), der tilhører Staten, Kronobranneri, -er, m. Brænderi som brives for Statens Kreneferdran, f. -for-Reanina. ` Krodring, -ar, f. Statefordring. nogods, s. pl. n. Statsejendom. Kronohemman, s. pl. n. Gaard fom tilberer Staten. Kronolägenhet, -er, f. Rrongods. Kronomagasin, -er, m. Magafin, som tilherer Gta: ten. Kronomärke, -n, n. Statens Stempel med de tre Kroner i.

Kronopark, -er, m. Statepart. Kronoranta, -os, f. Rente af Krongod: Kronoskjuts, m. Friftyds. Kronoskog, -ar, m. Gfog fom til: horer Staten. Kronoskuld, -er, f. Gjæld til Staten. Kronostold, -er, Kronotionde, m. m. Statetyveri. Rongetiende. Kronotjuf, -var, m. Statstov. Kronoutskylder, pl. Stat til Statsfassen. Kronovardi, n. ved offentlig Laksering bestemt Bærdi. Kronoabo, -ar, m. d. f. f. Kronobonde. Kropp, -ar, m. (Sel. Kroppr), Rrov. Legeme. Plikta med kroppen, lide Legemestraf. Kropps-arbete, -n, n. legemligt Arbeide. Kropps-byggnad, m. Legemsbraning. Kropps-del, -ar. m. Ledemod, Lem, Legemedel. Kroppsfel, s. pl. n. Legemsfeil. Kroppskrafter, pl. Legembfræfter. Kroppsplikt, m. Legemeftraf. Kropps-rorelse, -r. f. Legemsbevægelfe. Kroppsf. smärta, -or, Legemssmerte. Kropps-skapnad, m. Legemeffiftelfe,-Legemedannelfe. Kropps-straff, s. pl. n. Legemestraf. Kropps-styrka, f. Legemestyrfe. Kropps-ställning, f. Legemestilling. Kropps-varma, f. Legemsvarme. Kropps-ofning, -ar, Legemsøvelse.

Kroppdufva, -or, f. (Fugl), Kropdue: columba Gutturosa.

Kroppslig, adj. legemlig-brf. Kroppslighet, f.

Kroppas, -ar, m. Mon, Monning, Monnaas, Tagryg.

Krossa, v. a. 1. fnuse, sonderfnuse.

Krossning, f. Anusen. Krubba, -or, f. Arvbbe. Krubbitare, s. pl. m. Arnbbebider, 2) Rujon.

Kruka, -or, f. Kruffe, Lerpotte. Lerfar, 2) Krnfter, feigt Menneite, 3) (en Sangfugl), Græssmutte R.: Krukkarl, s. pl. n. Lerfar, Lerfjorl; Steinkjorl R. Krukmakare, s. pl. m. Pottemager. Krukmakararbete, n. Pottemagerarbeide. Krukmakarlera, f. Pottemagerler, Krukort, -er, f. uædel-Potteler. Bandurt D., Ricerringfruf R.: Ajuga pyramidalis.

Krull, m. flet, grov Tobat, 2) en Orena fom privat forbereder fig til Univer-

Krulla, v. a. & r. 1. frolle, drf. Krullning, f. Krullig, adj. frollet, Pruset.

Krulllilja, d. f. f. Krolllilja.

Krulltobak, m. d. f. f. Krull. Krum, adj. frum. Krumfot, f. Rrum: fob. Krumfotad, adj. frumfodet. Krumgang, m. Rrumgang, frum Omgang, Omvej. Krumholts, n. Rrumbolt, Rrumtræ. Krumsnabel. d. f. f. Korsnäf. Krumsprång, s. pl. n. Rrumspring. Krumtimmer, n. Arumtommer.

Krumpen, adj. frumbojet, sammentrom: pet, lam drf. Krumhet, £

Krupen, Krupit fe Krypa.

Krus, s. pl. n. Rrus, Driffefar.

Krus, s. pl. n. Rrusning, 2) Rrone paa Blomft, 3) Romplimenter, Rrus NÆ.

Krusa, v. a. 1. fruse, 2) v. n. giore Romplimenter, trufe R., drf. Krusande, n. Krusning, f.

Krusbar, s. pl. n. Stiffelsbær. Krusbarsbuske, -ar, m. Stiffelsbærbuff.

Krushufvud, -en, n. Krushoved. Krusharig, adj. frushaaret, frolhaaret.

Krusedoller, pl. Rrufeduller N. Krusera, v. n. l. (dagl. Tal.) d. f. f.

Kruserlig, adj. (dagl. Tal.) fulb af Romplimenter, orf. Kruserlighet, f. Romplimentorif.

Krusjern, s. pl. n. Rrufejærn. Krusig, adj. frufet, frollet, 2) egenfin: dig, vansfelig. Krusighet, f. Kruskal, m. Rrusfaal.

23

Krusmynta, -or, f. Rrusemynte: Mentha crispa. Krussallat, m. Eifori: Cichorium in-

tybus. Krussam, adj. (hos Almuen) fuld af

Romplimenter, Romplimenterff. Krut, n. Rrudt. Krutarbetare, s. pl. m. Rrudtarbejder. Krutbruk, s. pl. Krutbrännare, s. n. Rrudtværf. pl. m. Rrudtfabrifant, 2) (Dlante): Orchis cestulata. Krutdam, n. Rrudt: ftov. Krutdurk, -ar, m. Rrudtfam: mer til Gtibe. Krutflaska, -or, f. Rrudtflaffe. Krutfläck, -or, m. Kruthorn, s. pl. n. Rrudtviet. Kruthus, s. pl. n. Rrudthorn. Krutkammare, -mrar, Arudttaarn. m. Rrudtfammer. Krutkorn, s. pl. n. Rrudtforn. Krutkärl, s. pl. n. Rrudttonde. Krutladdning, -ar, f. Rrudtladning. Krutläskare, d. s. s. Kasedun, (Plante). Krutmakare. s. pl. m, Rrudtmager. Krutmått. s. pl. n. Rrudtmaal. Krutprofvare. s. pl. m. Rrudtprover. Krutpung, -ar. m' Rrudtpung. Krutgvarn, -ar, m. Krudtmølle. Krutrök, m. Krudtrøg. Krutsall, s. pl. n. Rrudtsold, Rruds figte. Kruttillverkning, f. Rrudttilvirkning. Kruttunna, -or, f. Krudttønde. Krutvagn, ar, m. Rrudt: boan.

Kry, ad, munter, livlig, frift, raft. Kryhet, f. Livlighed, Rafthed, Friftbed.

Krycka, -or, f. Rrnffe.

Krydda, -or, f. Kryderi, Urt. Kryddaktig, Kryddlik, adj. fryderagtig, aromatist. Kryddbad, s. pl. n. Krydbetbad. Kryddbod, -ar, m. Urtebod. Kryddbröd, s. pl. n. Kryderbrød. Krydd-drick, m. Kryderbrift. Kryddgård, -ar, m. Kjöffenhave. Kryddkramhandel, m. Hande med Urtesfram, Kryderer. Kryddkramhandlande, s. pl. m. Kryddkramare, s.

pl. m. Urtefræmmer, Rryberifræm: mer. Kryddlukt, m. Kryderlugt. Kryddlada, -or, f. Rabfe hvori Rrv: derier gjemmes. Kryddneglika, -or, f. Arpbbernellite. Kryddpeppar. m. jamajfif Peber. Kryddpase, -ar, m. Rrudderpofe: Kryddqvast, -ar, m. Blomfterfoft. Kryddsaker, pl. Rrp. derier. Speferier. Krydsmak, m. Kryddsang, -ar, f. Arvdersmag. Urtebed, Davebed, hvori Rioffenur: ter saaes eller plantes. Kryddte, n. Rrpderte. Kryddtappa, -or, f. liben Rjoffenhave. Kryddvin, n. Arpbervin. Kryddöarna, pl. de Molufiffe Der.

Krydda, v. a. 1. frødbre. Kryddning, f. Rrobbring.

Kryhet, je Kry.

Krympa, v. a. 2. 2. frompe. Krympa, v. a. K. -sig, K. -ihop el. in, frompe, frompe fig, træffe fig sammen, svinde ind, drf. Krympning, f.

Krympling, -ar, m. Rrobling. Kryp, s. pl. n. Arnb, Infeft.

Krypa, v. n. l. (kryper, kröp, krupit, krupen,) (A. S. crypian, J. kriupa, at fræle), frybe, simge N. Krypa ihop, frybe sammen, frympe sammen. Hopkrupen, sammenfrympet. Krypa ur skinnet, stifte, Hudsschie sin gamle Hud, overstribe Anskandighedens Grændser. Krypande, n. Krypael, Kryperi, Smygeri, Smygeri, Smygere, s. pl. m. Kryber, Smyg, 2) uvingede Insetter: Aptera.

Krypand, -ander, f. Krifand: Anas

Krypbona, -or, f. Snirtebonne. Krype, -n, n. ussel hytte.

Krypfloka, -or, f. (Plante), Gfjærmlilje: Sison.

Kryphvon, -or, f. Dene D. Arpphvisne, Arpptiola R.: Agrostis stolonifora.

Kryphål, s. pl. n. Smuthul.

Krypkung, -ar, m. Bernhardsfrebs, Bughummer: Cancer Bernhardus. Krypskytt, -ar, m. Krybsfrete.

Krypskytteri, -er, n. Arphleptteri. Kryptäg, -ar, m. (Plante), Eudsegtæs D., Arpfrytle N., Juncus busonius. Krypster al Probester Cree

Kryparter, pl. Arnbeerter. Er med lav frobende Stangel.

Krypart, -er, f. (Plante), Krypmure R., Femfingerurt D.: Potentilla reptans.

Kryssa, v. a. 1. frible. Kryssare, s. pl. m. Rribler. Kryssning, -ar, f. Rribning, Bouting.

Kryssmast, -er, m. Mesanmast.

Krysstå, -r, f. Rrystaa. Kryss-segel, s. pl. n. Rrysfejl.

Kryss-segelsrå, -r, f. Krysraa. Krysstång, -stänger, f. Krysstång.

krysta, v. a. 2. 2. frufte, trufte, presie, behandle mellem Honderne, f. E. K. en citron, fruste Saften ud af en

Sitron drf. Krystning, f.

Kraka, -or, f. (3. Kraka), Rrage D., Rraafe N.: Corvus cornix. Hoppa kraka, en vis Maade at hoppe paa, idet man holder om Benene med Sonderne, hoppe Rraake N. Kråkfot, -fotter, m. et Glage Plante: Inula Krakfötter, pl. Rrage: tæer, ulæfelig Gfrift. Krakris, n. (Plante), Rræfling, Rragebær: Empetrum nigrum. (Frugten af denne Blante faldes Krakbar). Krakunge, -ar, m. Rrageunge. Krakarter, pl. (Plante), Muserter D., Bjørnerter N.: Orobus Vernus.

Kram, n. Fylding, Syldemad.

Kräma sig, se Kroma sig.
Krängel, n. ondstabssuld Streg, Strid,
Trætte, Rlammeri, Uenighed. Hvad
som er indvistet. Krangel R. Krängla, v. n. 1. Rrangle, pppe Strid.
Kränglig, adj. franglen, som stifter
Uenighed, indvistet, fortrædelig, ubes
hagelig. Kränglarc, s. pl. m. Krängelmakare, s. pl. Rrangler, Urostifter. Kränglighet, f.

Kras e. pl. n. Rraas, Rros, Indvolde,
2) Ralvefryds.

Krassa, b. f. f. Krossa.

Kräeka, -or, f. Rtifand: Anas crecca. Kräckla, Kräcklare, Kräcklig, fe Kräkla.

Krāfja, v. e. b. f. f. Krāfva.

Kräfning, -ar, f. Kræven.

Krafstind, adj. egentlig fom har oppuftet, overfyldt. Rro, (om Bugle), opblæft, hopmodig, fordringefuld.

Kräfta, -or, f. Krebs, 2) Kræft, (Gvgbom). Kräftaktig, kräftartad, adf.
fræftagtig, brf. Kräftaktighet, f.
Kräftfängare, Kräftängare, s pl. m.
(en Kugl) Lopffarv: cancroma.
Kräftfängst, m. Krebfefangst. Kräftelgäng, m. Krebbgang. Kräftklo, -r,
m. Krebfeflo. Kräftknöl, -ar, m.
Kræftfnube. Kräftskada, f. Kræft
stade. Kräftsoppa, f. Rrebfefuppe.
Kräftsten, -ar, m. Krebbsten. Kräftsår, s pl. n. Kræftsar. Kräftöga,
-on, n. Krebbste.

Krafva, -or, f. Suglefro.

Krāfva, v. a. 2. (krāfver, krāfde el. krafde, krāft el. kraft), fræve, forbre. K. -ut, inddrive, indfræve. Krāfvande, n. Krāfning, -ar, f.

Kräk, s. pl. n, Kræ, Krpb, Krif. Kräka, d. s. s. Kräla, fræfe, fræle R.

fribe.
Kräkas, v. d. 2. 2. bræffe sig. spv. faste op. Kräkning, -ar, f. Bræf: ning, Opfastelse. Kräkmedel, s. pl. n. Bræfmiddel. Kräkpulver, s. pl. n. Bræfpulver. Kräkrot, f. Bræfs rod.

Krakel, -klar, m. et Glage Tang: Fu-

cus fastigiatus.

Krakla, -or, f. Rrumftav, (Bifpe:), et Reditab til at fætte flydende Ting i Bevægelfe med, Stuffel 2) (Plante),

Comfræfling R.: Andromeda, 3) Knark, pranten, fær Derson.

Krākla, v. n. l. (bagl. Tale) fnurre, brumme, (fjænde. Krāklare, s. pl. m. Anarf, Branten, fær Person. Krāklig, adi, brummende, fnurvorn.

Kräkta, v. a. I. K. in. d. s. s. sinkräkta. K. - åt sig, bemægtige fig, strabe til sig.

Kräla, v. n. l. frybe, mylre, fræfe, fræle drf. Krälande, n.

Krälla, v. n. l. (dagl. Tal.) d. s. s. kräla.

Krämare, s. pl. n. Aræmmer. Krämerska, -or, f. Aræmmerfone. Krämarstrut, -ar, m. Aræmmerhus. Krämeri, n. Aræmmeri.

Kramp, m. (i Chemien) Præcipitat, Bundfald.

Krämpa, v. a. danne Bundfald drf. Krämpning, f.

Krämpa, -or, f. Svaghed, Sfrobeligshed. Anftod af Svgdom. Krämpig, adi. fvag, frobelig, fvgelig. Krämpighet, f. Svaghed, Sfrobelighed, Svaglighed,

Kränga, v. a, & n. 2. 1. binde, spænbe, lægge paa siden, ligge paa Siden, vænde om paa Brangen, vrænge drf. Krängning, -ar, f.

Kränka, v. a. 2. 2. frænfe. Kränkare, s. pl. m. En som frænfer. Kränkning, -or, f. Krænfelse. Kräslig, adj. fræsen, læffer.

Kräslig, adj. fræsen, læfter. Kräslighet, -er, f. Kræsenhed, Læfteri,

læffer Mad. Kräsmagad, adj. fræfen.

Kräsmage, -or, m. Kræfentand, Læf: fermund.

Kratla, -or, f. et Glags Lovmos: Jungermannia.

Krögare, s. pl, 'm. Kromand, Bærtsbus Bært. Krögerska, -or, f. Krofone, Kroerste. Krögeri, -er, n. Krobold. Krösel, -slar, m. Glarmesterjærn til at bræfte Kanter af Glas.

Kröka, v. a. 2. 2. frumme, boje, gjøre froget, froge N. Krökande, n. Krökning-ar, f. Bojning, Krumning.

Kröna, v. a. 2. 2. justere, 2) frone, frone R. Kröning, -ar, f. Kroning, 2) Justering. Krönings-dag, m. Kröningsdag. Kröningsgärd, -er, m. Kröningspenning, -ar, m. Kroningspenning, -ar, m. Kroningsmunt.

Krönika, -or, f. Krönife. Krönikeböckerna, pl. (Bibl.), Krönifernes Boger. Krönickskrifvare, s. pl. m. Krönifestriver, Annalist.

Kröning, se Kröna.

Kröp, se Krypa. Krös, Kröse, n. Kraas, Kros.

Kröshinna, -or, f. Kroshinde.

Krössaft, m. Krösvatten, n.

Krote, m. Bold paa Seftes Summer. Kubb, Kubbig, fe Knubb, Knubbig.

Kuckla, a. n. 1. listig foranstatte og forrette noget drf. Kucklande, n.

Kudde, -ar, m. Pude.

Kufva, v. a. 1. fue, tvinge, undertryffe, tæmme. Kufvande, n. Kufning, f. Ruen.

Kugge, -ar, m. Tap, Tand, drf. kugga, v. a. 1. rejisere ved en Prove. Kuggig, ach tanget. Kugghjul, s. pl. n. tanget Hill, Taphjul, Kamhius.

Kul, -ar, m. Ruling.

Kula, v. n. 1. kule, tage paa at blæse stærkt. K. -upp, kule op.

Kula, -or, f. (N. S. Ruhle), Jordshule, Rule. Lejonkula, Lovefule. Röfvarkula, Rovertule.

Kula, -or, f. (3. Kula), Rugle, 2) Forhøjning, Bule. Kulform, -ar, m. Kugleform. Kulformig, adj. Rugledannet, fugleformet. Kulgjutare, s. pl. m. Ruglestøber. Kulgjutori, -ar, m. Kulftøbert. Kulgjutning, -ar, f. Rusteberi. Kulorm, -ar, m. (hos Heste) haard Byld Kulspogel-glar, m. en ophojet og jænn Plads til at ansægge et Batteteri paa, 2) Ruglespejl, Konvetspejl. Kulstapel, -plar, m. Ruglestabel. Kulstöpare, s. pl. m. Ruglestabel. Kulstöpare, s. pl. m. Ruglestober. Kulstöpning, -ar, n. Ruglestoberi. Kulstöpning, -ar, f. Ruglestobening. Kultäng, -tänger, f. Ruglestong, Rugletæffer. Kulugn, -ar, m. Rugleson. Kulvagn, -ar, m. Rugleson. Kulvagn, -ar, m. Rugleson. Kulen, adj. sjølig, tys og taaget. Kulet väder, tøst og taaget. Kulustorm, m. fl. se under Kula.

Kull, -ar. m. Ruld, Affom af samme Vgteskab, (hos' Dyr)) Yngel som føbes eller ubstæffes paa engang, Ruld.

Kult. -ar, m, Top, Isse, Pul, Hatte:

Kull, adj. omfuld.

Kulla, or, f. Bondekvinde, (bruges især om Kvinfolfene i Dalarne, Blekinge og Sognet. Vingåker i Södermanland), 2) (Plante), Ramille: Anthemis. Färgkulla, Farverfamille, Letquil R.: Anthemis tinctoria. Surkulla, graa Ramel D., Surguil R.: Anth. coinla. Sütkulla, romerst Ramelblomst: Anth. nobilis. Åkerkulla, Agerfamille, Hodurt, Effregras R.: Anth. arvensis.

Kullbytta, -or, f. Kolbotte, stupa kullbytta, stode Rolbotter O., stupe Rolbytte N.

Kulle, -ar, m, Top, Hoj, Baffe. Kullerbytta, d. s. s. Kullbytta.

Kullersten, -ar, m. Rulleften, (en liben, glat, afrundet Sten).

Kullerstol, -ar, m. Stol uden Rng: firffe.

Kulffalla, v. a. 2. 1. nedhugge, omhugge. Kulffallning, f. Rodhugning. Kullig, adj. tullet. som er uden Dorn, 2) fust af Doje, Batter, drf. Kullighet, f. Kullkasta, v. a. 1. fustfaste, ovhæve.

omftorte orf. Kullkastning, f.

Kullkörd, p. p. af köra omkull, kjøre overende, drf. Kullkörning, f.

Kullra, v. a. & n. 1. rulle, vælte, breje fig, brf. Kullrande, n. Kullring, f.

Kullrida, v. a. & n. 8. ride overende. Kullridning, f.

Kullrifva, v. a. 3. (-rifver, -ref, -rifvit), neorive.

Kullrig, adj. halvfuglerund, ophojet, fonvefs, buedannet, drf. Kullrighet, f. Kullsegla, v. a. & n. 1. fuldsejle.

Kullsegling, f. Ruldsejling. Kullstörta, d. s. s. omstörta.

Kulorm, m. fl. se Kula.

Kulsa, -or, f. (Fiffeflægt), Barrng:

Kult, -ar, m. (bagl. Tale), halvaars gammelt Sviin; et Menneste eller Dyr, hvis Styrke overgager dets Alsber.

Kultje, m. Ruling, frift, ftrygende Bind.

Kulting, -ar, m. d. f. f. Kult, 2) lille - Londe, Dunf.

Kulugn, fe Kula.

Kummel, -mlar, m. Somærke, Sotonde, Ankerboje.

Kummin, m. (dagl. Tal. Kummel,) Kummen, Karve N. Kumminost, -ar, m. Nøgelost.

Kunbar, adj. funbar, aabenbar, bestjendt. Kunbarhet. f. Kunbarhed.

Kund, -er, m. Aunde, Kjøber.
Kung, -ar, m. Konge. Kungsfågel,
-glar, m. Gjærdefmutte, Huglefonge
R. Kungsgård, -ar, m. Rongs
gaard. Kungsljus, s. pl. n. (Plans
te,) Rongelys: verbascum Thapsns.
Kungspira, -or, f. (Plante), Erolds
utt, se ipprigt under Konung.

Kungöra v. a. 2. 1. (-gör, -gjorde,

-gjort), funajore. bekiendtaiøre. Kungörande, n. Kungörelse, -r, f. Kungjørelse, Bekjendtgjørelse.

Kunna, v. n. (kan, pl. kunne, kunde,

kunnat) (3. kunna), funne.

Kunnig, adj. (3. kunnugr, beffendt, Kyndugr, liftig), funbar, betjendt, 2) kunnig, forfaren. Kunnighet, f. Apndiahed.

Kunskap, -er, m. Runffab.

Knnskapare, s. pl. m. (T. Rundichaf: ter), Speider.

Kunskaps-del, -ar, m. -vag, -ar, m. Del af en Bidenskab, Lærdomsfag.

Kupa, -or, f. Jordhei. 2) Gignetbud: bife, 3) Rube, Bifube.

Kupa, v. a. 1. hvvve. Kupning, f. Dovnia.

Kupig, adj. rundagtig, drf. Kupighet, f.

Kupryggig, adj. puflet, frum, froget, frolet N.

Kur. -ar. m. Gfilderhus, 2) Ralesie paa en Bogn.

Kur, -er, m. Rur, Delbredelse, 2) ær: bodia Oppartning, drf. Kura, v. n. 1. aiore Oppartning.

Kura, v. a. 1. (3. kura, figge i Ro.) holde sig i Rolighed, f. E. sitta hemma och kura. Leka kura gömma, lege Stjul drf. Kurande n.

Kurbis, -ser, m. (T. Rurbifs), Græs: kar. (Olante).

Kurbma, for, f. (Infett), Renbræms, Rensflæg N.: Oestrus tarandi.

Kurfurste, Kurförste, -ar, .m. Rur: - fprite. Kurfurstinna, förstinna, -or, f. Rurfprftinde. Kurfurstlig, -forstlig, adj. Purfprftelig.

Kurir, -er, m. Rurer, Ilbud.

Kurla, v. n. 1. furre.

Kurra, v. n. 1. knurre, mumle, (i Ma: ven), rumle, drf. Kurrande, n. Kurrning, f.

Kurran, f. dcf. Fangehul, sätta i kur-

ran, arrestere, sitta i kurran, krvpa i kurran.

Kusa, el. Kuscha, v. n. 1. lægge fig ned, (om Hunde).

Kuse, -ar, m. (dagl. T.) drytig Rarl, f. G. Han är kusen för dem alla.

Kusin, -er, m. Fætter, 2) f. Rufine. Kusinskap, n. Fættersfab.

Kusk, -ar, m. Ruff. Kuskbock, -ar, m. But paa en Raret eller lignende Rjoregreje. Kusksäte, -n, n. Ruffe-Kuska, v. n. 1. fjore, være læde. Rust. Kuska, v. a. K. -for, fjore fuste. Kuska omkring, fjøre, rejse omfring, drf. Kuskande, n. Kuskning, f.

Kust, m. er. Ryft.

Kustbevarare, s, pl. m. Rustvogter.

Kustfarare, s. pl. m. Rvitfarer. Kustfartyg, s. pl. n. Rvitfartoj.

Kustuppsyningsman, -man, m. Ruft: opipnemand, Rontroller.

Kut, -ar, m. Duffel.

Kutig, Kutryggig, adj. puffelrpaget. puflet, frum, froget, brf. Kutryggighet, f.

Kuttra, v. n. l. furre, (om Duer). Kuttrande, n. Rurren.

Kyckling, -ar, m. (3. Kycklingr), Rolling. K. -bnr. e. pl. n. Rollin: gebur. K. -hona, -or, f. Ryllinghone.

Kyffe, -n, n. (M. G. Riffe,) flet, ud: fel Ovtte, Bolig, Bærelfe. Sybel R.

Kyl, adj. (T. Rühl), kjølig, sval. Kyla, f. Rjole, Rjoling, Rulbe.

Kyla, v. a. 2. 1. fjole, gjore fold. K. -af, affiple. K. -sig, forfole fig. Kylande medel, fjolende Middel, brf. Kylning, f. Rjøling, Affjøling.

Kylben, s. pl. n, Briftens fegledans nede Ben.

Kylfat, s. pl. n. Kjølefad.

Kylig, adj. fielig. Kylighet, f. Ries liahed.

Kyller, -bar, m. s.jollert, Læderklæd:

Kyllerfargad, adj. offergul.

Kylning, f. Ribling, Affioling.

Kylpanna, -or, f. Rivlevande.

Kyllerfärg, m. Offergult.

nina.

Kylplaster, s. pl. n. Rioleplafter. Kylsalfva. -or, f. fjølende Salat. Kylsa, -or, f. Paffe, Bult, Bundt. Kylsig, adj. omviflet, indhyllet. Kylsa, v. n, 1. på, indholle, indfvobe, indpatte i Rlæder. Kylslä, v. a. (-slår, -slog, -slagit, slagen), lade flaa fig, fuldflaa, (om Driffe, der kommer paa et varmt Gfed, drf. Kylslående, n. Kvlsvulst, -er, m. Kylsår, s. pl. n. Arostbuld. Kylugn, -ar, m. Rioseovn. Kyndel-dlar, m. (Plante), Gar: Satureja hortensis. Kyndelsmessa, f. (af 3. Kyndell, Lvs). Rondelmisse. Kynne, -n, n. Aand, Rarafter, Natus rel, Gempt, Tilboilighed. Okynne, Banart, ond Bane. Kynsle, -n, (Naturhiftr.): Receptacu-Kyp, -ar, m. Ryp, Blaafarvetjedel. Kypare, s. pl. m. (T. Ruper), Binty: per, Bintappersvend, Rjeldersvend. Kypra, v. a. l. K. -vin, forfalske Bin. Kyrfvel, d. f. f. Körfvel. Kyrka, -or, f. (3. Kyrkia), Rirte. Kyrkan bör stå midt i byn, vi bor begge have Del deri. Kyrkobalk. -ar, m. Rirteloven. Kyrkobetjent, -er, m. Rirfebetjent. Kyrkobok, -bocker, f. Rirfebog. Kyrkobruk, Kyrkby, -ar, s. pl. n. Rirfeffif. m. Landeby hvori Sognefirten er, Rirfeby. Kýrkobyggnad, -er, m. Rirfebvaning. Kyrkobank, -ar, m. Rirfestol. Kyrkobon, -er, f. Rirfeston. Kyrkocassa, -or, f. Kirfesas: fe. Kyrkdags, adv. paa Tid at gaa i Gudstjenesten. Kyrkfalk, -ar, m. Rirkefalt, Spurvhog: Falco Tin-

Kyrkofader. -fader. m. nunculus. Rirtefader, (Teologerne i Kristendommens forfte Aarhundreder). Kvrkfolk, n. Rirkefolk. Kvrkofred. f. Kyrkoförbud, s, pl. n. Rirkefred. Kyrkoförfatning, -ar, Rirfeban. m. Rirfeanordning. Kyrkoforestandare, s. pl. n. Rirteforstander. Kyrkogods, s. pl. n. Rirlegods. Kyrkogang, m. Rirfegang. Kyrkogangare, Kyrkgangare, s. pl. m. Rirfegiænger. Kyrkogård, -ar, m. (dagl. Tale Kyrrgard, -gal) Rirtes aaard. Kyrkohemman, s. pl. n. Gaard der tilhorer Kirken. Kyrkoherberge, –n, n. Sognets Kornma: gasin. Kyrkoherde, -ar, m. Sogne: prooft, (dagl. T. Kyrkherre). Kyrkohistoria, -er, f. Kirkehistorie. Kyrkokista, -or, f. Rirfetasie. Kyrklag, n. sätta munnen i kyrklag, Bededagsfices. Kyrkolag, -ar, m. Rirfelov. - Kyrkolagfarenhet, f. geiftlig Lovfondighed. Kyrkljus, s. pl. n. Rirfelps. Kyrkolarare, s. pl. m. Rirfelærer. Kyrkomöte, -n, n. Rirfemøde. Kyrkoordning, -ar, m. Rirkeordinans, Rirkeritual. Kyrkpelare, s. pl. n. Rirfepilar. Kyrkoplikt, -er, m. Rirtebod, Rirtes ftraf, aabenbar Sfrifte. Kyrkorad. n. Rirferaad. Kyrkoran, s. pl. n. Rirferan. Kyrkrätta, f. Kirferotte. Fattig som en kyrkrätta, fattig fom en Rirterotte. Kyrkoröfvare, s. pl. m. Rirferover. Kyrksam, adj. (dagl. E.) som er flittig Rirtegiænger. Kyrkoskrud, -ar, m. Rirkeornat. Kyrksocken, -cknar, m. Rirfesogn. Kyrkostadge, -ar, -stadga, f. Rit: feanordning, Kirferitual. Kyrkostaten, m. def. Rirteftaten, Pavefta-Kyrkostraff, s. pl. n. Rirtes straf. Kyrkostöld, -er, m. Rirfes ran. Kyrkstot, -or, m. Pedel, Uns derfloffer ved en Rirte, Bugdevæg-or, f. Riæmbelaan. Kampevisa. -or, f. Rjæmvevise.

Kanbar, adj. fjendelig, folelig drf. Kanbarhet, f.

Kanga, -or, f. Snørestovle, Fruentim: Kängband, s. pl. n. merstovle. Baand i en Snoreftovle.

Kanna, v. a. 2. 1. (3. kenna), fiende, fole. kanna någon saker, erflære En for ffyldig. Känna efter, probere, forsøge, befole. Det känner efter att hafva så stora udgifter, det lader fig føle at o. s. v. Kanna för sig, Kanna sig for, fole fig for. Kanna igjen, aientiænde. Kanna på, føle paa, smage paa, forsøge. Känna åt, føle efter, underfoge, forfoge. Kanna åt sig, anmasie fia. Kanna åtskills. stille, adstille, stjelne. Kännas vid. vedfjende fig, fjendes ved.

Kannare, s. pl. m. Rjender, 2) Koles horn, (Infettere).

Kannedom, m. Runffab, Indfigt.

Kannelig, adi. fiendelia.

Kännemärke, -n, n. Kännetecken, s. p. n. Rjendemærte, Rjendetegn.

Kanning, -ar, f. Fornemmelfe, Mindelse, f. E. ha k. af frossa, fole et Anfald af Roldfeber, 2) Riende, f. C. K. af land, Landfjende.

Kännings-bak, -ar, m. Fortaarn.

Kansel, m. Folelsens Sans, Folelfe, 2) Gjenfjendelse, f. E. vaxa ur Kanseln, Jag ville draga känsel på honom. Kansla, -or, t. Rolelie.

Kanslig, adj. folsom. Känslighet, f. Kelsomhed.

Kanslofull, adj. fuld af Folelfer, folfom.

Kanslofullhet, f. Folfombed.

Kanslolos, adj. foleslos, ufelfom. Känslolöshet, f. Ufolsomhed, Roles: leehed.

Kanslosam, adj. fentimental.

Kanslosträng, -ar, m. Nerve.

Kansloom, adi. fom let rores, folfom,

omfintlig. Kansloombet. f. Rolfom: heb. Omfintlighed.

Kanspak, adj. (3. Kennirspakr), fiene benem, kjendfpat D. fom let fjender udvortes Gjenstande.

Känspets, -ar, m. -strang, -ar, m.

Folehorn, (hos Infetter).

Kapp, -ar, m. Ricep, Stot. Kappband, s. pl. n. Stoffebaand. Kappknapp, -ar, m. Stoffefnap, Kapprapp, s. pl. n. -släng, -ar, n. Glag af en Stot.

Kappas, d. f. f. Kappas.

Kar, adj. fjær, 2) forelitet, vara kar i en flicka, være forelftet i en Vige.

Kara, v. n. 1. anlægge Sag mod, fla: ge. Karande, m. Rlager, Citant. Karomal, s. pl. n. Riage. Riagemaal.

Karaste, m. Karesta, -or, f. Riære:

Karf, adj. fur, inærpende, farp, (af Smag), meget ubehagelig, ftreng, barff, 2) tor. Karfhet, f. Gurhed. Starphed, Dagrobed, Bitterhed, Barif-

Kartve, -ar, m. (3. Kerfr), Reg,

Rornneg, Kjærv N. Karil, s. pl. n. (Bibl.) Rar, Rjorl. Karing, -ar, m. f. Riærling, Riælling D., Riæring N. Karingaktig, adj. Rjærlingagtig, drf. Karingaktighet. f. Karingfis, d. f. f. Bofist. Käringhaka, -or, f. Rjærlinghage, spids Hage. Käringkrok, -ar, m sätta k. för en, spænde Rrogfod, spænde Rrog. Käringkruka, -or, f. (Planste), uædel Bandurt D. Riærrings fruf R.: Ajuga pyramedalis. Karingkal, m. (Plante), St. Sans Urt, Rræfturt, Smorbug, Fedelof.: Se-Karingsaga, -or, dum Telephium. f. Riærlingfabel. Karingsovaller, n. Riærlingsladder. Käringtand, -tänder, f. (Plante), Rjellingetand D. Rjærringtand N .: Lotus cornicul.

Käringträta, f. Riærringtrætte, Kär-

ingväsen, n. d. f. f. Käringaktighet, f.

Kärkommen, adj. v. fjærfommen. Kärl, s. pl. n. Rar, Rjørl R. Stenkärl, Stenfar, Stentoj.

Karlek, m. Riærlighed, Glifov. Karleksband, s. pl. n. Rjærlighebebaand. Elifovsbaand. Kärleksbetygelse, -r, f. Rjærtegn. Kärleksbragd, -er, m. Elstovehandel. Kärleksbref, s. pl. n. Riærlighedsbrev. Karleksdryck, -er, m. Glifovedrif. Kärleks-eld. m. Giffovsild. Kärleksfull, adj. fiærligfindet, fiærlig, elifovefuld. Kar leks-förklaring, -ar, f. Rjærligheds: erflæring. Kärleksgnabb, n, Rjær: Kärleksgriller, pl. liahedstrette. Eliforstanfer, Kärleksgud, m. El: Kärleksgudinna, f. Ef: ikovegud. Kärlekshandel, m. Forsgudinde. Elffonshandel. Kärlekshistoria, -er. f. Rierlighedehistorie. Karlekshandelser, pl, Elffordeventyr. Karlekslaga, f. Elitovsild. Karlekslös, adv. Kärlekslöshet, f. Ufjær: ukjærlig. Kärleksmåltid, -er, f. m. liahed. Kärleksnarr, Riærliahedemaaltid. -ar, m. -tok-ar, m. Riærlighedenar, forelifet Giæf. Karleksnymf, -er, f. Rjærlighedenumfe. Karleks-noje. n. Elifovenydelfe. Kärlekspant, -er, Kärleks-pil, -ar, m. Elffonepant. m. Elffonspil. Kärleks-qval, e. pl. n. Gliffovstval. Kärleks-gväde. -n. Elikovskvad, Elikovsdiat. Karloks-retande, adj. fom opvæffer Elfor, indtagende; fom opvæffer Rions: Kärleksrik, adj. fjær: driften. lig, elifonefuld. Kärleks-rus, s. pl. n. Elifoverue. Kärleks-tankar, pl. Kärleks-unge, -ar, Elikovstanker. m. Glifovebarn, 2) b. f. f. Karleksnymf. Kärleksverk, s. pl. n. friftelig Riærlighedeudovelle, Barm: hjertighedegierning. Kärleks-visa, -or, f. Giftoverife. Kärleks-yra, f.

Ciffoverus. Kärleks-äfventyr, e. pl. n. Ciffovehandel. Kärleks-öfning, -ar, f. d. f. f. Kärleksverk. Kärlig, adj. fjærlig, forelifet drf. Kärlighet. f.

Karn, s. pl. n. Dam, Ricern D.

Karna, -or, f, Karne, m. Kjærne, Krugtkjærne. Karnfrukt, -er, m. Kjærnefrugt. Karnfull, adj. kjærnefuld. Karnkull, adj. kjærnehub. Karnis, m. klar, færk 36. Karnkarl, -ar, m. kjærnefuld, kvaltfuld, kvald Marnlös, adj. kjærneraddenhed. Karnspråk, n. kjærnefuldt Sprog. Karnskott, s. pl. n. Kjærnefuld. neftud.

Karna, -or, f. Rjærne, Smortjærne, Rinne R. Karnfarsk, adi. nytjærs net. Karngås, -ar, m. Smorrebrod med nytjærnet Smor. Karnmjölk, f. (R. S. Rarnmelt), Rjærnemelt, Saup R. Karnstat, -var, m. Rjærneftang, Rjærneftan,

Kärna, v. a. 1. fjærne. Kärning, -ar,

f. Kjærning.

Käromål, se under Kära.
Kärr, s. pl. n. (3. Kjörr), Sump, Mose; Myr, Fen N., stillestaaende Band, Kjær D. Kärraktig, adj. sumpastig, sumpig. Kärrbotten, m. sumpig Bund. Kärrbotten, m. Bejrivs, Lygtemaid. Kärrjord, f. Mosejord. Kärrkasse, -ar, m. (Plante), Suppegræs, Ræverumpegræs D. Stæfra R.: Alopecurus geniculatus.

Karra, -or, f. Rjærre, 2) Rasse ved en Bogtrofferpresse. Karrhast, -ar, m, Rarjolhest. Karrlass, s. pl. n. Rjærrelæs. Karrlega, f. Leje for en Rjærre. Skottkarra, -or, f. Trillebør. Karalskelig, adj. overmaade eistet. Kasmage, -ar, m. Lebe, Løbemave, den

Käsmago, -ar, m. Lobe, Lobemave, den 4de Mave hos drøvtyggende Dyr, Rjæfe R. Kättersk, apj. kjætterst. Kättja, f. Gejlhed, Raadhed, Uknsched,

Letfærdighed.

Kattjas, v. d. 1. være faad, gejl, losagtig, vellyftig.

Kättare, s. pl. m. Rjætter.

Katte, -ar, m. Rvægfold, Grinder N.

Kätteri, n. Kjætteri. Kax, n. d. s. s. Kält.

Käs, s. pl. n. Araas.

Kaxa. v. n. 1. d. f. f. Kalta. Kaxamot, bruge Rjæft mod drf. Kaxande, n.

Kaxa, -or, f. et Glags Fisteredstab. Kaxla, -or, f. et flagtet Dprs Strube

med vedhængende Lunge, Lever og Sjerte.

Röder, Ködra, se Tjuder, Tjudra, tøjre

D., kjore N. Kok, s. pl. n. Rjoffen. Koksa, -or, f. (bagl. T.), Roffepige, Roffa N. Koksbiorn, -ar, m. fnavlet Menne: ffe, Riettenfluft, Köksbord, s. pl. Köksförkläde, -n, n. Rioffenbord, n. Rioffenforflæde. Köks-pojke, -ar, m. -gosse, -ar, m. Roffedreng. Köks-handduk, -ar, m. Rjoffenhaand: Köks-kammare, -mrar, m. Spifefammer. Koks-knif, .var, m. Köks - kryddor, pl. Rioffentniv. Köks-kärl, s. pl. n. Rioffenurter. Koks-latin, m. Riot: Rioffenfar. Fenlatin, flet Latin. Köksmästare, s. pl. m. Rjoffenmefter, Rjogemefter. Köks-piga, -or, f. Roffepige. Köksranna, -or, f. Bandrende (i Riofte-Köksskrifvare, s. pl. m. Rioffenifriper. Köksskåp, 8. pl. n. Köks-slef, -var, m. Ripffenifab. Rioffenffe, Glev. 'Köks-trägård, -ar, m. Rjoffenhave. Koks-spis, -ar, m. Rjoffenfforften. Grue, Deis, Spis N. Köks-vagn, -ar, m. Riof: kenvogn. Koks-ved, n. Bed til Rjof. net. Köks-väsende, n. Rjoffenvæ: fen.

Köl, -ar, m. Kjol. Köla, v. a. 1. lægge ny Kjol under.

Kölhala, v. a. 1. fjelhale. Kölhalning, -ar, f. Kjolhaling. Kölherre, -ar, m. Sfibsbefalende. Köllik, adj. fjoldannet. Kölsvin, s. pl. n. Kjolfvin, (en ftor og fvær flanke neberst i Stibet, langs med Kjolen). Kölvatten, n. Kjolvand.

Kolad, adj. fjoldannet.

Köld, m. Ruste. Köldslå, se Kylslå.

Köller, se Kyller.

Kölna, -or, f. (3. Kylna), Ovn med muret Klade. hvorpaa Korn, som har været lagt i Stob udbredes for at tørfes og gjøre det til Malt ved Hjælp af Barmen, Tørreovn, Torrehus. Malthæffe, Maltgjøreri, Malttjølle D., Kjone N.

Kön, s. pl. n (J. Kyn), Kön-

drift, m. Rjonsbrift.

Köp. n. (3. Kaup), Rieb. På köpet. oven i Riobet. Köp bryter legostämma, Rjob ophæver Leje. Köpebref, s. pl. n. Riebebref. Kopegods, n. Riebegods, Jordegods fom ej er arvet, men kjøbt. Köpkanna, -or, f. d. f. f. Köpskål. Köpskilling, Kopeskilling, -ar, m. Riobe: Kopskal, -ar, n, Rjobifaal D. Köpslag, s. pl. n. Riobstutning. Köpslaga, v. n. l. (3. kaupslaga), Köpslå, v. n. (-slår, -slog, -slagit) tiobilaa, flutte Riob. Köpevillkor. s. pl. Rjøbefondisjoner.

Köpa, v. a. 2. 2. (3. kaupa), fjobe. Köpare, s. pl. m. Kjøber.

Köpenhamn, n. pr. Kjøbenhavn. Köpenskap, m. Kjøbmandsfab, Hans

del. Köping, -ar, m. Liden Br, Fleffe.

Köpman, -män, eller männer, m. Kjebs mand, drf. Köpmanna, gaml. Genit. Köpmans-bod, -ar, m. Bus tif.

Köpstad, -städer, m. (3. Kaupstadr),

Rjebstad. Köpstads-man, -man, m. Rjebstedmand.

Köra, v. a. & n. 2. 1. (3. keyra, bri: ve frem), fjøre, brive. Köra fast, Köra bort, fjøre bort, stode an. jage bort, f. E. Köra bort drängen. jage vot Bagrostarlen. Kora ihop. drive i sammen. Köra in, jage ind, stiffe ind. Kora på, fjore til, lade Besten lobe. Kora vilse, fiore vild. Kora ut, fjøre ud, jage ud, jage paa Kora utfore, fjøre nebad. Døren. Kora utför trapporna, faste nedad Trapperne. Körande, n. Körning, -ar, f. Rioren.

Körare, s. pl. m. Ruff.

Körbar, adj. som fan fjøres, f. E. Körbar väg.

Körfvel, m. (Plante), Riørvel: Scandix cerifolium.

Körfägel, -glar, m. Lopand, Sfræfte D., Fistand, Mortand N.; Mergus Merganser.

Korna, v. a. 1. giøre til smaa Korn, (Krut). Körning, f. Kruttets Dansnesse i smaa Korn. Körnsäll, s. pl. n. Krutsold.

Körning, -af, f. Kjøren, Kjøring. Kör-redskap, s. pl. n. Kjøreredifab. Körsbar, s. pl. n. Kirsebær. Körs-

bärsträd, s. pl. n. Kirsebærtræ. Körsel, m. (pl. Körslor), Kjørsel. Körsnär, -er, m. (T. Kürschner),

Bundtmager. Körsven, –ner, m. Kjøresvend.

Körtel, -tlar, m. Kjertel, 2) Mineral, fom paa Oversladen er skudt ud i smaa Krystaller. Körtelhärdnad, -er, m. Kjertelswullnad, -er, m. -svulst, -er, m. Kjertelsvullnad, -er, m. svulst, -er, m. Kjertelbyld, Kjertelhævelse. Körväg, -ar, m. Kjørevej.

Kott, n. (3. Kiöt), Rjød.

Köttsens, gam. Genit for Köttets, Rjobets f. E. Köttsens begärelse, lustar, kjobelige Lyfter, Begiæringer.

Köttaktig, adj. fjødagtig. Köttbod, -ar, f. Rjødbod.

Köttbrack, s. pl, n. Rjedbrof: Sarco-

Köttbulle, -ar, m. Rjodbolle.

Köttdag, m. Kjøddag. Köttdiger, adj. (dagl. E.) kjødfuld. Kötted, -er, m. Storted, Klesed, vlumv

Ed.

Köttfat, s. pl. n. Kjødfad. Köttfull, adj. kjødfuld, drf. Köttfull-

het, f. Köttfärg, m. Kjødfarve. Köttfärgad, adj. fjødfarvet.

Köttgryta, f. Rjødgrode. Kötthufvud, -en, n. Riødhoved, Doss

mer. Köttig, adj. fjødet, fjødfuld.

Köttklimp, -ar, m. Kjødbolle, Kjøds

flump.
Köttknif, -var, m. Kjedfniv.
Köttkorf, -var, m. Kjedpolse.
Köttlapp, -ar, m. Kjedflig.
Köttmask -se m. Kjedhugdbise

Köttmask, -ar, m. Kjødmaddike. Köttmat, m. Kjødmad.

Köttmänglare, s. pl. m. En som sælger i Slagterbod.

Kötträtt, -er, m. Kjødret. Köttsaker, pl. Kjødvarer.

Köttsida, f. Rjødside.

Köttslig, adj. kjødelig. Köttsoppa, -or, f. Rjødsuppe.

·Köttstycke, -n, n. Riedfinfte.

Kött-trad, -ar, m. Kjødtrævle, Mu-

Kött-tag, s. pl. n. Mustel. Köttvaxt, -er, m. Kjødhævelse, Kjødudvækst. Köttatande, adj. kjødædende. Köttatare, s. pl. n. En som spiser mez. get Kjød.

L.

Labb, -ar, m. Lab, Oprefod. Laber Kultje, m. laber Ruling, (fagte Ruling).

Lack, m. Stade, Inde, f. E. Lack ock lyte. Lägga lack och lyte på en, bagvafte en. Han är utan lack och lyte.

Lack, n. Laf. Lackfabrikor, -er, m. Lackfabrifant. Lackfernissa, -or, f. Laffernis. Lackgummi, n. Gummilaf. Lackstäng, -stänger, f. Laffang, Stangfaf.

, Lacka, v. a. 1. - igen, ihop, forsegle, safte. Lacka tillhopa nägot, fæste Roget sammen med Las. Lackande, n. Lackaing, f. Forsegling.

Lacka, v. n. l. (bagl. T.) droppe. Svetten lackade af honom, Sveden droppede af ham.

Lackera, v. w. 1. lafere. Lackerare, s. pl. m. Laferer. Lackering, f. Lafering.

Lackmos, Lackmus, m. Batmos, en blaa Farvestof der især tislaves af Planten Lackmusört f.: Croton tinctorium.

Lackviol, -er, f. (Plante), Gyldenlat: Cheirantus.

Lad, -ar, m. Glagbom i en Bæverstol, Bom.

Lada, -or, f. (3. Hlada), Lade. Laddörr, Lad-dörr, -ar, m. Ladedor.
Ladufagde, -ar, m. Ladefoged. Ladugolf, Ladgolf, s. pl. n. Ladeguto.
Ladugård, Ladgård, -ar, m. (dagl.
L. Lagål), Ladegard. Ladugårds-piga, -or, f. (dagl. T. Lagålspiga), Budeje R. Laduloge, -ar, m. Lo i en Lade, Lage R. Ladusvala, -or,

4. Forstuesvale, Marksvale D., Lade: svale N.

Lada, v. n. 1. (dagl. T.) bringe Rornet ind i Laden.

net tilb Eaven.
Ladda, v. a. l. lade, (et Stib eller Stodevaaben). Laddande, n. Laddning, -ar, a. Ladning. Laddare, s. pl. m. En som lader. Laddmätt, s. pl. n. Rrutmaal. Laddskyssel, -flar, m. Redstab af Robber, hvormed lost Krut bringes i en Ranon naar den lades, Laddstok, -ar, m. Laddstok, -ar, m. Laddesok, -ar, m. Ladesok. Laddroft. Laddesok. Laddesok.

Lade, lagde, imperf. of Lägga. Ladugolf, Ladugard, m. fl. ie Lada. Laf, -var, m. Lav, (et Ord fom beteg: ner Rlassen, der indbefatter Stenog Træmos: (Lichen) drf. Lasvig adj.

Lafve, -var, m. Bont i Svedebadstue. Kalklafve, Ralfbent.

Lag, s. pl. n. Lag, (i alle bets Be: twoninger), 2) Laug, 3) Bestaffenhed, Natur, Bane, Stil, Orden. Gifva glatta laget, give bet glatte Lag. Det är hans lag, Han har det laget, han har den Bane. Hela lagets skål, Selffabets Staal. Bryta laget, brode Laget, forst brode op. drage bort fra et Gjæftebud. Betala laget, betale Legen. 1 lag, Till lag, Till lags, adv. i ret Gfif, til Maade, efter Onfe oa Orden, i Lu: ne, til Pas, f. E. Stalla vid lag, bringe, sætte i Lave, ställa i lag, ved: ligeholde, holde i Orden. gora nagon i lag, gjore En til Das, til Be: hag, til Maude, tala en i lag, tale En til Bebag, til Rette. Vara till lags, være efter Onste, tillags R. Vid lag, ved Pas, omtrent. Det är nu vid lag syra är sodan, der er nu omtrent stre kar siden. I längsta laget, næten sov lang, i sængste Lag R. Taga lag, lystes.

Lag, m. hvad som er aftogt, Aftog, Lag R.

Lag, -ar, m. (J. Lag), Lov, (Lex), stifta lagar, give Love, gu lag, aflægge Ed. Skipa lag, pleje Retten, haandhæve Lov og Ret.

Laga, adj. lovmæssig, lovgvldig, lovlig, laga Kraft, Retstraft, Retsbirtkingvinna l. kraft, have Retstraft, gg laga vägar, anlægge Retslag. Laga fång, lovlig Adfomsk, Hjemmel.

Laga, v. n. 1. foranstalte, se til, passe paa, f. E. laga, att du ikke glömmer, se til, at du ikke glemmer det.

Laga, v. a. 1. (3. laga), lave, bringe iftand, i Gfit, gjore til Rette, iftand: sætte det som er beskadiget, broftfæl: digt. Laga i ordning, bringe i Dr. den. Laga gamla skor, kläder, lap. pe, bode paa gamle Gfo, Riæter. Laga om, pasie, pleje, bære Omfora for, f. C. laga om en sjuk, laga om elden. Laga till, lave til, gjøre rede, laga sig till, lave fig til, gjøre fig færdig, laga sig ur vägen, gaa af Bejen, laga sig bort, forfoje fig bort, vaffe sig. Det lagar sig til oväder, det laver fig til Uveir, laga upp. bo. de paa, istandsætte, udbedre, drf. Lagning, -or, f.

Lagbok, -böcker, f. Lovbog.

Lagbrott, s, pl. n. Lovens Overtræs

Lagbrytare, s. pl. m. En fom overtræder Loven, Lovbryder.

Lagbunden, adj. v. lovbunden, 2) ved Bidner overbevift, f. E. En lagbunden tjuf.

Lagd, adj. v. som har Anlæg, 2) bygget, frabt (om Mennesker og Hefte), f. E.

Väl lagd, godt bygget, länglagd, fom bar aflangt Anfigt.

Lager, grar, m. Laurbærtræ, Lagerblad, s. pl. n. Laurbærsblad. Lagerblar, s. pl. n. Laurbærstræ. Lagerbærstræ. s. pl. n. Laurbærstræ. Lagerkrans, -ar, m. Laurbærstrans. Lagerkröna, v. a. 2. 1. frone med Laurbærstrans, Laurbærstrone. Lagerlund, -ar, m. Laurbærstund. Lagerlund, -ar, m. Laurbærstund. Lagerlund, s, pl. n. Laurbærstræ.

Lager, s. pl. n. (T. Lager,) Bareopslag, Oplagshus, Lager, 2) bot som ev lagt i en vis Orden i et vist Leje, som Jordlag, Stenlag, N. Flo. Lagerfat, s. pl. n. Binvibe, Binspb, Lagerkällare, s. pl. m. Oplagstiesber. Lagerställe, -n, n. Oplagstiebsteb.

Lagfara, v. n. (-farer, -for, -farit), gaa lovligen frem, lovlig handle med, f. E. L. med en egendom, lade uda stede Stjøde vaa en Ejendom. Lagfara for strängt med nägon, beshandle En alt for strængt, drf. Lagfart, -er, m. Sagsforfølgelse til Tinge, Retssag, Proses.

Lagfaren, adj. lovendig. Lagfarenhet, f. Lovendighed.

Lagformig, adj. lovformelig, lovstittet, drf. Lagformighet. f.

Lagfraga, -or, f. juridiff Sporgsmaal, Lilfælde.

Lagfangen, adj. v. lovfigen erhver-

Lagfasta, v. a. 2. 2. lovlig ftadfæfte. Lagfastning, f. lovlig Stadfæftelfe.

Lagföra, v. a. 2, 2. reife, anlægge Sag mod En, fagføge, indstævne, drf. Lagförning, -ar, f.

Lagg, -ar, m. Lag N., den Del af Londen, som er udenom Bunden. Laggband, s. pl. n. Tondebaand. Laggkärl, s. pl. n. Rar, sammensat n. Træ, hvoraf Tondestaver giores.

Lagga, v. a. 1. forsyne med el. sam:

Laggill, Laggild, Laggiltig, adj. lov:

Laggrann, Laggrannhet, se Grannlaga,

Laggvirke.

. af Staver, Stavfar.

Laggift, adi. lovlia aift.

apldia, drf. L. -het, f.

menfoje ved Tondestaver.

- -genhet. Lagkarl, -ar, Lovfundia, Jurist, Lagklok, Lagkunnig, adj. lovfundig. Lag-het, f. Lovfundighed, Forfaren: hed i Lov og Ret. Lagkrönt, adj. lovligen fronet. Vår lagkrönte Konung, por retmæssige Ronge. Lagkunnig, se Lagklok. Laglig, adi. Lagligen, adv. lovlig, lovligen. Laglighet, f. Lovlighed. Laglikmätig. adj. lovmæssig. likmatighet, f. Lovmæsfighed. Laglydig, adj. lydig Lovene retskaffen. Laglydnad, f. Laglydighet, f. Endig: hed mod Lovene, Retitaffenhed. Laglasare, s. pl. m. Gfriver ved en Ret. Laglös, adj. lovløs. Laglöshet, f. Lov: løshed. Lagman, -man. m. Laamand. mansdome. -n. n. Lagmandsembede. anden Instant. Lagmans - nämnd. m. Lagmandens Asfesforer, Laugret. Lagmans-rätt, -er. m. Lagmands: domitol. Lagmans-syn, -ar, f. Aastedsforretning, Overffion. Lagmans-ting, s. pl. n. d. f. f. Lagrätt. Lagning, se laga, v. a. Lagom, adj. & adv. tilpas. netop. hverten for lidet eller for meget. ' Det är lagom åt honom. Klädningen är lagom. Dricka lagom. Lagom är bäst. I lagom tid, passelig Tid. Det var lagom rätt, lagom

hatad, lagom älskad.

Lagra, v. a. 1. frone med Laurer.

Lagsaga, -or, f. d. f. f. Lagmands: døme. Lagsamling, -ar, f. Loviamling. Lagsens, gaml. genit. Lovens. Lagskipande, adi. fom plejer Retten. haandhæver Lop pa Ret. Lagskipare, s. pl. m. Lovens Over: holder. Lagskipning, f. Omforg for Rettens og Retfærdighedens Saandhævelse ved Domftolene, Retepleje: Lagstadd, adj. v. lovlig ftedet, fæftet, leiet. Lagstiftande, adj. lovaivende. Lagstiftare, s. pl. m. Lovgiver. Lagstiftning, f. Lovgivning. Lagstil, Lagstyl, m. juridift Stil, Rans fellistil. Lagstridig, adj. lovifridig. Lagstridighet, f. Loustridighed. Lagstånden, adj. lovlig ftadfæstet, som har lovlig **R**raft. Lagsöka, v. a. 2. 2. lovioge, fagfoge. Lagsökning, -ar, f. Gagiogning. Lagterm, -er, m. juridiff Ord el. Ud: trof. Lagtima, adj. ordentlig, f. E. Lagtima Riksdag. Lagvadd, adj. inditudt for hojere Ret. Lagverk, n. juridif Bært, 2) Lopbog. Lagvidrig, adj. lovstridig. Lagvridare, Lagvrängare, s. pl. m. Lovtræffer. Lagvridning, Lagvrängning, -ar, f. Lovtræfferi. Lagvunnen, adj. lovlig erhvervet. Laka, v. n. l. læffe, dryppe, flyde ud: af. Laka ut, v. a. 1. læffe ud. Lakan, s. pl. n. Lagen. Lake, -ar, m. (Fiff), Rvabbe, Aales tvabbe D., Late n. Lake, -ar, m. Melten i Fift, Dal= te N. Lake, m. Lage, Saltlage, 2) Saft af Træer og Planter, Gævje R. Lakrunnen, adj. hvorfra Lagen er run:

den af. Lakgods, n. Fødevarer, som ere lagte i Saltlage.

Laktuk, m. Laktuka, f. (Plante), Lattuf.

Lalla, v. n. l. (3. lalla), salle. Lall, n. Lallande, n. Lullen.

Lam, adj. lam, 2) frag. tom, f. E. en lam ursäkt, tom Undikridning, lam styrelse, frag Styrelse. Saken handteras för lamt, Sagen behandles for friedesloft. Lamhet, f. Lamhed, 2) fe Lam, 2.

Lamm, Lamb, s. pl. n. Lam. Lamm-diger, adj. drægtig, f. E. Lammdiger tacka, drægtig Saud, Spie. Lamfjerding, -ar, m. Lammefjerding. Lammkött, n. Lammefjed. Lammskin, s. pl. n. Lammeftind. Lammstek, -ar, f. Lammefteg. Lammul, f. Lammeuld,

Lamma, v. n. 1. lamme, fode Pam, lamme R. Lamning, f. Lammen, Lamningstid, m. Lammes tid, Lammingstid, 2 Lammingstid.

Lampa, -or, f. Lampe. Lampolja, f. Lampolie.

Lamprör, s. pl. n. Ror paa en Lampe hvort Bægen ligger. Lampsvärta, f. Lampelværte.

Lan, m. (E. Lahn), Blitter, bredt ub:

Lana, -or, f. Fifferufe.

Land, m. i Blertallet Land, og Lander. Land; gå i land med något, bringe Roget'i Stand, tomme ub af Moget: in- och utom lands, ind: og udenlands. Landt-adel, m. Landa: Landt-armé, f. Landarme. Landbonde, -bonder, a. En fom for: pagter mod det halve af Afgroten. Lotebruger, Lotebonde D. Landsbo, Landt-bo, -or, m. En fom bor paa Landet. Landt-bruk, s. pl. n. Jordbrug, Landbrug. Landt-brukare, s. pl. m. Jordbruger. Landsbygd, -er, f. Egn udenfor Rjobftæ:

ber, Landeean, Landet. Landt-dag. -ar, m. Landdag, Forfamling af et Lands el. Landifabs Stænder. Landdjur, Landsdjur, s. pl. n. Lands dor. Landt-egendom, -mar, m. forre Jordejendomme, Jordegode, Landaods. Landtflicka. -or. f. Lands. bypige. Landsflykt, m. Landflygtig: hed. drifva i landsflykt, landeforvife. adj. Landsflyktig. land flyatig. Landsflykting, -ar, m. En fom er landflygtig. Lands-folk, Landtfolk, n. Lands-furste, -ar., m. Landsfprste. Lands-förrädare, s. pl. m. Landsforræber. Landsfred. m. Landefred. Landsförrädelig. adi. forræderst. Landsförraderi, -er, n. Landsforræberi. Landtförsamling. -ar, f. Landsmenighed. Landgille, -n. n. Landgilde. Landtgods, s. pl. m. Landgods, Jordegods. Landgref-vo, -ar, m. Landgreve. Landgrefvinna, -or, f. Landgrevinde. Land-grefskap, n. Landgrevifab. Landgang, m. Landgana. Landtgård. -ar, m. Landgaard, Landfed. Landhafre, m. Landhavre N. Avena fatue. Landthandel, m. Landhandel. Landshielp, m. Landehielp. Landthus, s. pl. n. Landthushallare, s. pl. m. Landhueholder, Landmand. Landthushallning, f. Landhusholdning. Landshöfding. Landshöfdinge, -ar, m. Landehov. ding, Amtmand. Landshöfdingesyssla, -or, f. Landshordingeembede. Landshöfdingesäte, -n, n. Sted hvor en Landshevding residerer. Landshöfdingedome, -n, n. Len. Landshöfdingeembete, -n, n. Landshov: dingefollegium, el. Ret, bestagende af Landshovdingen, Landsfefretæren og Landsfammereren, en Domftol fom paakjender Politisager, og adstillige fivile Gager. Landt-böjd, -or, m. Landhoide. Landtjunkare, e. pl. 25

m. Landjunfer. Landtjägare, s. pl. [m. Landiager. Landskamererare. e. pl. m. Lenete Oppeborfelebetjent. Landskanssli, -er, n. Landsfefretæ: rens Rontor, drf. Landskanslist, -er, m. Ropist beri. Landkarta. -or, f. Landfaart. Landskonter. s. pl. n. Landstammererens Rontor, drf. Landskontorist, -er, m. Ropist deri. Landkrabba, f. Landfrabbe, Landmand. Landskunnig, adj. almindelia betient over det bele Land. Lands-kyrka, -or, f. Landefirfe. Landkanning, -ar, f. Landfjende. Landkop, n. Landhandel. Landslag. m. Landslov. Landlefnad. m. Landslif, n. Landlevnet. Landtlolla, -or, f. flosfet Bondevige. Landlöpare, s. pl. m. Landlober. Landtmakt, -er, f. Landmagt. Lands-man, -män, el. männer, m. Landsmand. Landsmanskap, n. Lands: mandsfab. Landtman, -män, m. Landtmannaverktyg, s. Landmand. pl. n. -redskap, s. pl. n. Agerdyrf: nings redifab. Landtmannarorelse, f. Jordbrug, Landnærina. Landtmarskalk, -ar, m. Præfident i Rid. derhuset og Plenum plenorum. Landtmarskalks-staf, -var, m. hans Bardighedstegn. Landtmilis, m. Lands milits. Landamäre, n, n. Landemær: te, Granfe, Granfeffial. Landtmätare, s. pl. m. Landmaaler. Landtmatartafla, -or, f. Maulebord. Landtmateri, n. Landtmatning, f. Land: maaling, drf. Landtmäterikontor, n. Landtnoje, -n, n, Forlnstelse paa Landet, 2) Landsted, Lotte. Landsort, -er, m. Landsegn. Landsplaga, -or. f. Landeplage. Landtprest -er, m. Landebupræft. Landtqvade, -n, n. Oprbedigt, Eflog. Landtregomente,-n, n. nassonalt Regiment el. Rorps. Landtresa, -or, f. Landrejse. Landtrygg, -ar, m. Landrpg. Landt-

runteri, -er, n. Babltablerers Ron: tor brf. Landträntmästare, s. pl. m. Lands-ratt, m. Landeret, Landslov. Landrök, m. Golreg. Lands-sekreterare, s. pl. m. Lenets Gefretær, nærmefte Embedemand efter Lande. hovdingen. Lands-sed, -er, m. Landskap, s. pl. n. Lands fab. Landskaps-lag, n. Landslov. Landskaps-målare, s. pl. m. Lands Landskabs - målning, Fabemaler. -ar, f. Landifabemalning, 2) Land. fabemaleri. Landskaps-ord, s. pl. n. Landskaps-språk, s. pl. n. Provinstaldigleft. Landtsoldat, -er, m. Landsoldat. Landspole, -ar, m. 36fugl. Alcedo ispida. Landstrykare, s. pl. m. Lands strvaer. Landstrykerska. -or. f. Landftrogerife. Landsträcka, -or, f. Landstrækning. Landständer, pl. Propinfialitænder. Landtull, Landtold. Landtudde, -or, m. Dbbe. Landväg, m. Lundvej, fara landvägen, reise over Sand. Lands-vag. -ar, m. Landevej. Landtvärn, n. Landværn, Landmilite. Lands-ande, -ar. m. Landsean.

Landförvisa, v. a. 1. Landforvife. Landförvisning, -or, f. Landfforvifening.

Landstiga, n. n. 3, (-stiger, -steg -stigit), giore Landgang, brf. Landstigning, -ar, f.

Landa, v. n. 1, lande.

Landning, -ar, f. Landing.

Landningsställe, -n, n. Landingssteb. Langa, v. a. 1. lange, ræfte, fly, brf. Langning, f.

Langfedga-tal, n. Glægtregifter.

Lank, m. Efterbraaber, (be fvagefte Brændevinsbraaber, som lobe tilfibst fra Panden).

Lans, -ar, m. Lanfe, Sppd, bryta lansar, brode Lanfer. Lansbrytare, s.

pl. m. Lanfebrober. Lansbrytning, ! -ar, f. Lanfebrydning. Lansett, -er, m. Lanset. Lansettlik, adj. (botan.), lanfetformig. Lanter, n. et Glage Rortipil. Lapa, v. a. 1. (A. G. Lapian), labe. f. C. gamla kattor lapa också mjölk, Lapning, f. Laben. Lapp, -ar, m. Laplænder, Finlap, Lap. Lappbonde, -bonder, n. Rolonist i Lappkoja; el. -Lata, -or, f. En Laplænders Sptte. Lappland. Lapland, drf. Lapplandsk, adj. Laps landif. Lapplandning, -ar, m. Lappländska, -or, f. Laplænder. Lapp-mark, -er, m. Distrift i Lapland. Lappmudd, -ar, m. Dels af Rens: dpriffind som Lapperne bruge, Mud M. Lappsik, -ar, m. d. f. f. Borting, en Art Siff. Lappsk, adi. lappif. Lappska, -or, f. Kvinde fra Lapland, 2) det lappiffe (Sprog). Lappskata, -or, f. Lavifrife. Corvus infaust. Lappskatt, m. Gfat, som Lappsko, -r, Lappstofvel, -flar, m. Gto fom Lapperne bruge, Romager, Foerstopler. Lappskogras, n. (Plante) Gennegræs M. Carex vesicaria. Lapp, -ar, m. Lap, Rlud, Lafe. Lappa, v. a. 1. lappe, bode. re. s. pl. m. Lappeffrædder. Lappig, adj. lappet, laset. Lappning, f. Kliffen. Lappverk, n. Lappeværk, Klifværf. Lappri, n. Lapperi, Bagatel. Larf, -var, m. Larve, (Infeftet i bets forste Forvandling som Orm), Maddif. Larm, n. Larm. Larma, v. n. 1, larme. Larmare, s. pl. n. En fom larmer. Larmklocka, -or, f. Stormflotte. Larmskott, s. pl. n. Allarmifud. Larmtrumma, -or, f. Allarmtromme. Larsmessa, f. St. Laurentii Dag.

træt, fraftiss, boven. Laska, v. a. 1. foripne med Griffel el. Ubivning, drf. Laskning, f. Lass, s. pl. n. (3. Hlass), &ce D., Las R. Hägen drar halfva lasset, Luften driver Berfet. Lasstals, adj. lasseris. Lassa, v. e. i. L. på, læsje. Lasaning, f. Lasnina. Lasse, n. pr. (dagl. Tal), Lars. Last, -er, m. Laft. Lastbar, adj. laftværdig, babbelværbig. Lastbarhet, f. Lastværdighed. Lastbåt, -ar, m. Fragtebaad. Lastdragande, adj. stiffet til at føre Border. Lastdragare, s. pl. m. Lastifib, Transports (fib, 2) Laftdyr, Trældyr. Lastdryg. adj. som fan bære tunge Border, drf. Lastdryghet, f. Lastfull, adj. Lastkreatur, s. pl. n. lastefuld. Lastpräm, –ar, Lastvard, adj. m. Foringspram. lastværdig, tadelværdig. Lasta, v. a. 1. lafte, lade, (om Gfib), 2) lafte, dadle. Lastande, n. Dad. len. Lastare, e. pl. m. Dadler, 2) Befragter, Affaber af et Gfib. Lastning, f. Ladning, Gjerningen at lade et Gfib. Lastningsplats, -er, m. Ladeplads. Lastageplats, -er, m. (g udtales fom sch), Ladested, Ladevlads. Lat, adi. (dagl. Tale later, 3, latr), meget doven, lat. Latas. v. d. 1. dovne, drofe, ftræffe sia af Dovenskab. Later, pl. Lader, udvortes Adfærd. Lathet, f. Lathed, Dovenfab. Lathund, ar, m. lat, boven Rrop, Dagdriver, Lathund N. drf. Lathundslefnad, n. Lathundssysla, -or, f. Latinare, s. pl. n. Latiner. Latir, m. (Plante) Fladbælle: Lathyrus. Latmans-borda, -or, f. let Borde. Latsida, f. Lägga sig på latsidan. lorace fig paa Latfiden, vife fig bopen.

Latverg, -er, m. Latverge.

Latvulen, adj. tilbojelig til Dovenfab. Lavendel, m. Lavendelvat-

ten, n. Lavenbelvand.

Lax, -ar, m. Late: Salmo salar. Laxfiske, -n, n. Laffefifferi. Laxfangst, m. Laffefanaft. Lazgård, -ar, m. indheanet Blads i en Alod eller Go, for at fange Late, fom aga berind i Legeliden, Laffegaard. Laxhona, -or, f. Dunlafs. Laxkar, s. pl. n. Latietar, Latiefiste. Lakstjert, -ar, m. Lafferumpe, Laffefpor, Laxöring, -ar, m. Lafsorret, Lafsforels le: Salmo trutta.

Laxera, v. n. 1, laffere. Laxering, f. Lafferen. Laxerdryck, -er, m. Laf: ferdrif. Laxermedel, s. pl. n. Laf:

fermiddel.

Le, v. n. (ler, log, lett), le. Le ăt. le af, le ad. Lo i mjugg, le i Smua. Leende, n. (bruges iffe faa meget om den egentlige Latter, fom om Smilet), Latter.

Led, -er, f. Side, Rant, Stilling, 2)

Bej, Raas f. E. Segelled.

Led, -er, in. Led, Lem. Vrida ur led, draga i led.

Led, -er, n. Geled, Ræffe, 2) Grad eller Trin i Glægtikab. Oppna lederna! aabner Beleberne! Slut lederna! flut Gelederne! Forbudna leder, forbudne Led.

Led, adj. (3. leidr), led, fej, modbnde: lig, fjedsommelig, fortræbelig, bedro: velig, i ljuft och ledt, i Med- og Mod:

gang. Vara led at, være tjeb af. Leda, f. Lede, Lejhed, Modbydelighed, Afito for Roget, ftært Uluft, hafva leda till nägot, have Modbybelighed, for noget.

Leda, v. a. 1. (bruges meft i Infinitiv), f. E. Han kan icke leda knät, foten, han tan itte boje Ancet, Foden.

Leda, v. a. 2. 2. lebe, fore, fore Ens Gana. Ledande, s. Ledning, f. Leden, Ledning.

Ledamet, -möter, m. (3. Lidamot) Ledemod, Lem, 2) Medlem. Ledarinna, -or, f. Lederinde.

Ledare, s. pl. m. Leder. Beileder.

Ledas, v. d. 2. 2. Ledas vid, faa Lede til, Modbydelighed for, tjedes, tjede fia. fietes ved.

Ledband, s. pl. n. Ledebaand, 2) Boand som forbinder Legemets Dele.

Ledbrott, n. Ledbrytning, f. Ledfor. pridning, Korpridning of Led. Ledbruten, adj. ledvreden, forvreden i et Led.

Leddrag, n. Rrampe.

Ledfogning, -er, f. Ledfojning.

Ledfri, adj. fom er uben Leder oa Rnus

Ledfull, adi. fuld af Leder, og Rnu:

Ledgang, -ar, m. Ledfoining, Led, 2) (raa et Laag), Dængele, Gjænge.

Ledhårdnad, m. Forvofsning.

Ledig, adj. ledig, 2) let, bojelig, hur: tig, fom med Lethed fan bevæge fig. breje fig.

Ledighet, f. Ledighed, 2) fe Ledig. Leding, fe Ledung.

Ledknuten, adi. som har dobbelte Les der, den engelike Gnge.

Ledknytning, f. dobbelte Leder, Engelit Grae.

Ledkrämpa, -or, f. Ledesmerte, Lede: værf.

Ledning, -ar, m. d. f. f. Ledgang. Ledning, f. Ledande, n. fe Leda. Leds, v. d. (leddes, ledts), fjedes, fje:

de sia. Ledsaga, v. a. 1. (3. segia leid, fige, vife Bej), ledfage. Ledsagande, n.

(3. Leidsögn), Ledjagelfe. Ledsa-

rinna, -or, f. Ledfagerinde.

Ledsam; adj. tjedsommelig, fortræde: lig, ubehagelig, 2) traurig, forgelig. Ledsamhet, f. Rjedsommelighet, Ube: hagelighed, Fortrædelighed, Traurigbed.

Ledsen, adj. trauria, foramobia, 2) led, tjed af, lej D.

Ledsjuka, d. s. f. Ledkrämpa.

Ledona, v. n. 1. fag Lebe til, fole Dods bodelighed for: fiedes ved, blive fied af. Ledsnad, n. Lede, Rjedsommelighed, Fortrædelighed, Modbydelighed.

Ledsnut, -ar m. (et Infett) Stifflue. Ledstjerna, -or, f. Ledeftjerne. Ledstyfnad, m. Stivhed i Leberne.

Ledstång, -stänger, f. Haandrev M., Ræfværf.

Ledsvamp, -ar, m. Ledefvamp. Fungus Articulorum.

Ledsven, -ner, m. Ledivend.

Ledtrad, -ar, m. Ledetraad. Ledung, m. Leding, Gofrig, Orlog. Ledungs-lama, f. Gfatten Lebing.

Ledvatten, n. Ledevand. Ledvridning, -ar, f. Forpridning af et Led.

Ledvärk, m. Ledererf.

Ledväxt, -er, m. Ledbyld.

Leende, se Le.

Lesfelkrut, n. (Plante), Rofleare, Stes urt. Cochlearia.

Lefnad, n. (3. Lifnadr), Levnet, Liv. Lefnadshändelse, -r, f. Livshandels fe. Lefnadslopp, m. Levnetslob. Lefnads-regel, f. Leveregel. Lefnadssätt, n. Maade at leve paa, Le: vemaade. Lefnads-vett, n. en aod Opforsel i det selftabelige Liv, Levemaade: Savoir rivre. Lefnadsår, s. pl. n. Levegar.

Lefra sig, v. r. l. Lefras, v. d. l. lobe fammen og ftorfne, lig en Lever, (om Bædfter, ifær Blod), drf. Lef-

rande, n.

gare. s. pl. m. Ledfager. Lodsaga- | Lefes. -or.f. blobt. tunbt Brob. Leffe N. Lefva, v. n. (Lefver, lefde, lefvat eller left, J. Lifa) leve. Lefva for sig, leve indgetogent. Lefva på nagons nad, leve af Ens Naade. Lefvande, n. Mätt af lefvande, fjeb af Livet. Lefvande, adi. leven-De.

> Lefver, -frar, m. (3. Lifur), Lever. L. -blad, s. pl. n. Levermos. -blomma, -or, f. Leverurt. -brun, adi, leverbrun. L. -brack. n. Leverbrof: (hepatocele). -flack, -ar. m. Leverplet. L. -farg. m. Leverfarve. L. -fargad, adj. les verfarvet. L. -korf, -var, m. Levers polfe. L. -mask, -ar, m. Leverorm. L. -mossa, f. d. f. f. Leverblad. L. sjuk, edj. levering. Lefverajuka, f. Leveringe. Lefversot, m. Leverfpge.

> Lefverans, –er, m. Lereranie. Lefverant, -er, m. Lefverantör, -er, m. Leverander.

Lefverera, v. a. 1. levere. Lefverering, -ar, f. Levering, Leveranfe.

Lefverne, n. Levnet, 2) Leven, Larm, Stoj. Lefvernes-beskrifning, -ar, Levnetebeffrivelfe. Lefvernes-lopp, n. Levnetelob.

Lega, f. (3. Leiga), Leje, Haandvenge Han tog lega som Soldat, han tog Daandpenge fom Goldat. drang, -ar, m. Lejebreng, Tjenefte: dreng. Legofolk, s. pl. n. Evende, Daglonnere. Legohjon, s. pl. n. Daglejer, Rarl som lader sig leje til til Arbeide. Legostämma, -or, f. Lejemaal, Lejetid. Köp bryter legostämma, se Köp,

Lega, v. a. se leja, Legat, ligget, se Ligga. Legd, p- p. lejet, se Lega, Leja. Legodrang, m. fl. se Lega, f. Leja, Lega, a. a. 2. 1. (3. leigia) leje. L. -ut, bortleje. Legning, Lejning, f. Lejen.

Lejd, m' (maaste af det Isl. Leid, Bej) Lejde, Tilsaan om personlig Fred og Sisterhed. Lejdebres, s. ps. n. Lejdebrev.

Lejdare, e. pl. m. (i Sfibssproget) Lejder, et Stoffe Loug, langs ab hviltet et Sejl hejses op ad.

Lejon, s. pl. n. (3. og E. Lion), 20: be. Lejinna, Lejoninna, -or, f. Lov: inde. Lejonhjerta, n. Lovehjerte. Lejonhud, -ar, m. Lovehud. Leioukula, -or, f. Lovefule. Lejonmod, m. Lovemod. Lejonram, -ar, m. Loveflo. Lejonsvans, -ar. m. Love: hale, 2) (Plante), Hjertespand D., Mordul, Aaffenæta R. Leonurus cardiaca. Lejontand, -tänder, f. Levetand, Levens Tand, 2) (Plante), - Lovetand: Leontodon Taraxacum. Lejohunge, -ar, m. Loveunge. Lejonvaktare, s. pl. m. Løvevogter. Lejst, m. Bollenstab i hestens hover. Lek, -ar, m. (3. Leikr), Leg; Sugles nes Barring. Lekboll, m, Legebold. Lekbroder, m. Legebroder. docka, -or, f. Legebuffe. Lekdon, s. pl. n. Legetoj. Lekfull. adi. fom gjerne leger, fpogefuld, munter. Lek-

kamrat, -er, m. Legebroder, Legeso:

fter. Leksak, -er, m. Legetoi. Lek-

stund, -er, m. Fritime at lege pag.

Leksyster, -strar, f. Legespfter. Lek-

tid, -er, m. Legetid, 2) Fuglenes og

Fistenes Parringstid. Lekstuga, -or,

f. Legestue. Lekvärk, n. Legeværk,

2) Legetoj.
Leka, v. n. & a. 2. 2. (J. leika) les ge. Lekande snille, spillende Bid. Lekande, n. Lekning, f. Legen.

Lekamen, m. (3. Likami), (bibl.) Le: geme, f. E. Christi Lekamen. Lckamlig, adj. Lekamligen, adv. le. gendig, i lekamlig matto, legemligenis. Lekamlighet, f. Legemligheb.

Lekatt, -or, m. Læfat, Rosfat: Muste-

Lekdocka, m. fl. fe Lek.

Lekman, -män, m. Lægmand. Leksak, m. fl. se Lek.

Lekt, adj. læg, uftuberet, som ej er

gestilig.
Lem, -mar, m. Lem, Ledemod. Lemdryg, adj. stor, for af Lemmer.
Lemlytt, Lemlös, adj. semsæstet.

Lemmel, -mlar, m. Leming, Lemon, Lemus: Mus Lemmus.

Lemna, v. a. 1. levne, lade, overlade, levere, forlade, begive sig bort fra, vige fra, tilstaa, indromme. Lemna i ens händer, levere i Ens Sæn. Lemna staden, forlade Gtader. den. Lemna hjelp, pde Hjælp. Jag lemnar, att så är, jeg indrømmer, at det forholder fig faa. Jaz vill lemna det derhan, jeg vil lade det ftaa ved fit Bærd. Jag lemnar det i Guds hand, jeg overlader det til Sud. Lemna i sticket, lade i Stilfen. Lemna for godt pris, overlade for godt Riob. Lemna af, aflevere. Lemna quar, efterlade, lade være igjen. Lemna efter sig, efterlade, lade efter sig. Lemna ifrån sig, levere fra fig, aflevere, sig sjelf lemnad, overladt til fig selv. Lemna in, indlevere. Lemna ut, udleves re. Lomna ute, udelade, 2) lade være udenfor, efter fig.

Lemning, -ar, f. Levning.

Lemonad, m. Lemonade.

Len, adj. (3. linr), lind, bojelig, blod, smidig, 2) lemfældig, mild, len Hud, fin, blod Hud, lent har, blodt Haar, Lent vador, mildt Bejr.

Lena, v. a. 1. lena upp, blodgjøre,

lindre. Lenn, v. n. impera. Lenaupp, -på,linne D., tee. Lenande medel, blodgiorende, lindrende Middel. Lenande omslag, bledgierende Omilag. Lenhet, f. Lindhed, Blodhed, Doghed, Lemfældighed, Mildhed. Lenhylt, adj. blødhudet. Lenharig, adi. blodhaaret. Lenpläster, s. pl. n. blodgjotende Pla: Lenvader, n. Tovejr, Linne, Linvejr Mit. Ler, a. Lera, f. Ler. Leraktig, lerartad, adj. leragtig, brf. Leraktighet, f. Lerart, -er, f. Lerart. Lerbotten, m. Lerbund. Lerbruk, n. Rampet Ler. Lerbrunn, -ar, m. Lergrav. Lergolf, s. pl. n. Lergulv. Lergrop, -ar, m. Lergrav. Lerkoja, -or, f. Lerhvite. Lerkruka, -or, f. Lertruffe. Lerkarl, s. pl. n. Ler: far. Lerpipa, -or, f. Lerpibe, Rrid: pibe. Lersmetare, a. pl. m. En fom opfliner en Mur. Lermylla, f. Ler-Lertagt, f. Lergraven. Ret mulb. til at grave Ler. Lervägg, -ar, m. Lervæg. Lera, v. a. I. bestryge, kline med Ler, Lerig, adj. leret. Lersla, n. a. (slar, -slog, -slagit), d. f. f. lera. Lerka, se Lirka. Leta, v. a. 1. søge, sede. Leta ofter, lede om, efter, eftersøge. Leta ut, lede ud, udsøge, 2) udsorske, udfritte. Leta igenom, lede, foge igjennem. Leta upp, lede op, søge op. Leta ihop, lede, foge i sammen. Leta fram, joge, finde op. Letande, n. Letning, f. Leden, Efter: Lett, adj. laben, som falter i en vis Farve, f. G. hvitlatt, hvidladen. Letta, n. a. 1. sætte Farve paa. Lettblomster, n. se Färgkulla.

Levantisk, adj. ofterlandit, fra Levan-Levkoja, -or, f. Levtoj: Cheirantus. Lexa, -or, f. Letfe, 2) Brettefættelfe, f. E. fa sin Lexa, erholde Grettefættelfe. Lia, se Lio. Libsticka, -er, f. (Plante), Loftilf: Liquitium levisticum. Lida, v. a. 3. (lider, led, lidit) (3. lida), lide, ubstaa, taale, gjennemgaa, udholde. Lidando, -n, n. Lidelfe. Liden. Lidelig, adj. lidelig, taalelig. Lida, v. n. 3. (lider, led, lidit), (3. lida) ifride frem, gaa fremad, forlobe, ftunde til, nærme fig, Hvad det lider, med Tiden. Det lider mot Aftonen, Aftenen nærmer fig, det Tiden lider. lafter mod Aftenen. Tiben agar. Lidelse, -r, f. Lidensfab. Lider, s. pl. n. Stur, Stjul. -Liderlig, adj. liderlig. Liderlighet, f. Liderlighed .. Lidköp, (gl. Dol. Lydkoyp), Rieb, ftabfæftet ved Drif, Riebifaal. Lie, -ar, m. (3. Liar), Le D., Lia N. Lieorf, Liorf, s. pl. n. Lestaft D., Drv R. Lieslag, Lislag, s. pl. n. Den Stræfning fom en Rarl fan naa med Ljaen, eller faa meget Græs eller Rorn, som paa Gengang flaaes af med Ljaen. Liesticka, Listicka, -or, f. Strugestitte, Art Brune til Ligen. Liestrang, Listrang,-ar, m. Ranten eller Siden af den Fure el. Bei, som Slaatmanden gior fremad rag Marten. Lievarg, Livarg, -ar, m. Lufeurt D., Lufegras, Mprflæg N. Pedicularis palustris. Lif, s. pl. n. Liv. Bringa om lifvet, ombringe. Det står icke om lifvet,

det giælder ifte Livet. Hafva smalt

lif, være smæffer om Livet. Veka

lifvot, Siderne paa det menneskelige

Legeme mellem Ribbenene og Dofter

Lifaktig, adi. livagtiq, livka, brf. Lifaktighet, f. Lifs-andar, pl. Livbaander. Lifs-arfvinge, -ar, m. Liberting. Life-bergning, f. Lives ophold. Life-dagar, pt. Levetage. Lifdrabant, -ar, m. Livbrabant. Lifegen, adj. livegen, vorneb. Lifegenskab, m. Livegenfab, Borned: ffab. Liffana, -or, f. Livfane. Lifs-fara, -or, f. Livbfare. Lifs-frukt, m. Livefrugt, Fofter, Affom. Lifs-Tange, -ar, m. Livsfange, Livsflave. Liffarg, m. Rjødfarve, 2) Livfarve, Andlingefarve. Liffargad, adj. fjod: farpet. Lifs-fornodenhet, -er, f. bet hoprmed man opholder Livet oa fom bertil er fornødent, Levnetsmid: bel. Lifgarde, n. Livgarde. Lifgeding, n. Livgeding, Lifgifva, v. d. 3. (-gifver, -gaf, -gifvit), gjøre le: vende, give Liv, bringe til Live, oplire, pæffe Liv. Lifgifvande, adi. levendegjørende, livbvæffende. Lifgifvare, e. pl. m. En fom levendegjor Lifhinna, -or, f. Tarmehinde: Peritoneum. Lifhast, -ar, m. Liv: beft. Lifjägare, e. pl. m. Livjæger. Lifkalf, -var, m. Ralv fom fal leve, sættes paa. Liskjortel, -tlar, m. Livkjortel, Kjole. Lisklädning, -ar, f. Livstyffe med Wrmer. Lifkock. -ar. m. Livfof. Lifkompani, -cr. m. Livtompaní. Lifs-kraft, -er, f. Livefraft. Lifkusk, -ar, m. Livfuik. Lifs-luft, m. Luft fom man med Mandedrættet træffer til fig. Lifslangd, -er, f. Liveleb. Liflus, adj. livles. Liffoshet, f. Livleshed. Lifs medel, s. pl. n. Fodemiddel, Levnetsmiddel. Lifmedikus, m. Livlæ: ge. Lifmoder, f. Moren, Frugtmoder. Fosterleje: Matrix, Uterus. Lifmus, m. (forældet), fe Flygande vark. Lifnara, v. a. 2. 1. med Dod og Neppe opholde Livet. Lifs-nod, f. Livsfare. Lifs-punkt, m. uudvitlet Aruat, Embroon. Lifrock. -nr. m. Livfjole. Lifranta, -or, f. Livrente. Lifratt, -en, Livret. Lifssaft, m.= M. Lifs-sak, -er. m. Lirefaa. Lifepillan. f. Gelomord, Lifepilling. -ar. m. Gelomorder. Lifsqvadron. -er, m. Liveftabron. Lifstander. -er. n. Livfane. Livstandart. Lifsstorlek, m. Legemefterrelfe. Lifsstraff, s. pl. n. Livsitraf. Lifstycke. -n. n. Livftvffe, Gnorliv. Lifstid, m. Livstid. Lifstids-fånge, -ar, m. Liveflave. Lifstidsfängelse, n. Glaveri .paa Livstid. Lifs-trad. -ar, m. Livstraad, Levetraad. Liftroja, -or, f. Riæbebon fom bruges til Overfroppen og flutter tæt om denne. Lifsuppehalle. n. Livsop. hold. Lifvakt. m. Livvagt.

Liflig, adj. livlig. Liflighet, f. Sivilighed.

Lifna, v. m. 1. fivne, feve op.

Lifva, v. a. 1. fætte Liv i, oplive.

Ligga, v. c. (ligger, lag, legat), (3. liggia), ligge. Ligga makt uppå, ligge Dagt paa, være af Bigtighed. Ligga om hjertat, ligge paa Sjerte. Ligga sig sår, ligge fig til Gtade. Ligga förankar, ligge for Anter. Ligga af sig, ved Liggen tabe fig. Ligga till sig, -at sig, ved Liggen blive bedre. Fönstret ligger at gatan, Ligga åt sig. vender til Gaben. gjore Plads i Gengen. Ligga at, -efter, -öfver, overhænge, løbe paa Dorene. Ligga inne, holde fig inde. Ligga inne med, leve i god Forstas elfe med. Hon ligger aldrig ur fonstrot. Dun ligger bestandig i Binduet. Ligga ut agg, ubruge, ubflæffe &Gg. Ligga på ägg, ruge over Wg. Liggande, a. Liggning, f. Liggen. Liggare, s. pl. m. fom ligger, 2) Londe, Fad, Offehoved.

Liggbur, se Hackbur. Liggdag, -ar, m. Liggebag, Gfipper: nes Tillabelfe til Detailhandel. Liexdars, adv. (daal. T.) van Tid at læaae fia. Ligghona, -or, f. Liggehone. Liggkarl, s. pt. n. Tonte, Fad, Offe: hoved. Liggning, f. Liggen, Rugen. Liggningstid, m. Liggetid, Rugetid. Liggställe, -n, n. Liggested. Liggsår, s. pl. n. Liggefaur. Liggtid, -er, m. Tid at lægge fig: Liggetid, Rugetid. Liguster, m. (Plante), Benveb. Lik, a. pl. n. Toug i Ranten af et Seil, Lif. Lika v. a. I. fante Seil. Lik, e. pl. n. (3. Lik), Lig, bodt Les geme, stå el. ligga lik. Likbegangelse, -r, m. Ligbegiangelfe, Lig-Likbjudare, s. pl. m. En fom for Betaling inbyder Folf til Begravelfe, Bedemand. Likbar, -ar, m. Ligbaare, Ligbor. Likbarare, s. pl. m. Ligbærer. Likfackla, -or, f. Ligblus. Likfärd, -er, f. (3. Likför), Ligtog, Ligfolge. Likfarg, m. Ligfarve. Likfargad, adj. ligfarvet. Likhus, s. pl. n. Lighus. Likhvalf, e. pl. n. Gravhvælving. Likkista,-or, f. Ligfifte. Liklukt, m. Liglugt. Likmask, -ar, m. ondartet Sagr. Likpredikan, f. Likpredikning, -ar, f. Ligpræditen. Likprocess, -er, m. Likprocession, -er, f. Ligtog, Ligfolge. Likpsalm, -er, f. Ligfal-me. Likrefning, -ar, f. Ligs Labning, Gonderlemmelfe. Likrum, s. pl. n. Liksal, -ar, m. Ligstue. Liksten, -ar, m. Ligften. Likstol, m. Likstod,-er, m. Præftens Gebor for en Begravelse. Liksang, -er, m. Ligfang, Gravfang. Liktal, e. pl. z. Ligtale. Likvagn, -ar, Ligvogn. Lik, adj. (3. likr), lig, lige, ligedan:

2) sandsvnlig, valsende, sommelia. Lika, adj. & adv. lige. Lika, v. a. 1. (dagl. E.) (Eng. to like), vnce, life; jevne. 2) v. n. behage, somme, vasse. Likadan, adi, ligedan. Likafullt, adv. alligevel, ligefulct. Likaledes, adv. ligeledes. Likalydande, adj. v. ligelydende. Likare, s. pl. n. Likaremål, Likaremått, s. pl. n. Likarevigt, -er. m. Provemaal og Bægt, hvorefter addre indrettee, Juftermaal. Likare, compar. of Lik. Likarmad, adj. ligearmet. Likartad, adj. ligeartet, ensartet, (ho. mogen) def. Likartighet, f. Lighed i Slaas, Homogenitet. Likasom, Liksom, koni. & adv. lige: som, som. Likasa, Liksa. adv. ligeigg. Likbegängelse, m. A. fe Lik, n. Likbent, adj. ligebenet, (om Triang. ler). Like, -ar, commun. Lige, Ligemand. Likfackla, -or, f. Ligblus. Likformig, adj. ligedannet, ligeformet, drf. Likformighet, f. Likfullt, se likafullt. Likgiltig, adj. ligegyldig. Likgiltighet, f. Ligegyldighed. Likgoat adv. (dagl. T.) ligemeget f. E. Likgodt, jag skall komma, ligemeget, jeg tommer. Likhet, -er, f. Lighed. Likhörnig, adj. ligehjørnet, rethjørnet, retvinflet, drf. Likhörnighet, f. Liklig, adj. ligelig, forholdsmæssig, passende, sandsvnlig, rimelig, brf. Liklighet, f. Likljudande, adj. ensindende, (om Ord). Liklakt, m. fl. se Lik.

Likmycken, -et, (bagl. 3.) for Lika mycken, -et, fe Mycken, Likgodt. Likmätig, adj. overeensstemmende med,

passende til. Likmätighet, f. Lighed, Overensstemmelse.

Likmatlig, adj. fom fan maales ved lige, effent Tal el. Storrelfe.

Likmatlighet, f. Lighed i Maal mellem to Storrelfer.

Likna, n. a. 1. -vid, sammenligne, ligne med, veb.

Likna, v. n. ligne, være lig.

Likna sig till, have Udseende af, sysnes at ville blive, tegne til.

Liknelso, -r, f. Lignelse, Sammenligning, 2) Ubseende, Sandsvolighed, Skin, f. E. ester all liknelse, ester at Sandsvolighed. Dertill är ej minsta liknelse, der er ifte den ringeste Sandsvolighed derfor.

Liknöjd, adi. ligegyldig. Liknöjdhet, f. Ligegyldighed.

Likpredikan, je Lik.

Liksidig, adj. ligefidet, drf. Liksidig-

net, f. Liksinnad, Liksinnig, adi. ligefindet, 2) ligegylbig, brf. Liksinnighet, f. Liksom, Likså, fe Likasom, likaså.

Likspelt, adj. f. E. Vi aro likspelta, Spillet ftager lige.

Likstod, m. fl. se Lik.

Likställig, adj. lig, overenstemmende. Likställighet, f. Lighed, Overens, ftemmelse.

Likstämmig, adj. som stemmer ganffe overens, drf. Likstämmighet, f.

Likta, v. a. 1. ett Skepp, seite et Sfib, fosse. Liktare, s. pl. m. (T. Lichter), libet Sfib. Bartasse, ber bruges ved ftorre Sfibes Ublos, ning.

Liktidig, adj. samtidig, 2) hvad der ster i lige Tid, def. Liktidighet, f. Liktorn, -ar, m. (T. Leichdorn, N. S.

Liktorn, af det gl. Liek, Legeme), Ligtorn.

Liktydig, adj. enstudig. Liktydighet, f. Enstudighed. Likvagn, -ar, m. Ligvogn.

Likvinklig, adj. lignintlet, drf. Likvinklighet, f.

Likvisst, adv. alligevel, besuagtet, bog. Likväl, adj. alligevel, besuagtet, bog. Likäldrig, adj. je Jämnäldrig.

Lilja, -or, f. Lilie: Lilium candi-

Liljeartad, adj. lilieagtig.

Liljeformig, adj. med Lilier paa Enderne, (i Baaben).

Liljekonvalje, -ar, m. Liljefonval: Convallaria Majalis.

Liljekors, s. pl. n. (i Baabenkunsten). Et Kors med en Lilie paa hver Ende.

Liljesten, -ar, m. se Stenlilja. Lille, lilla, adj. tiden, sille. Lillan, den Lille, Lita R.

Lillfinger, s. pl. n. Lillefinger. Lilltä, -r, m. Lilletaa.

Lim, n. Limaktig, adj. limag. tig, flæbende, drf. Limaktighet, f. Limborste, -ar, m. Limpensel, -slar, m. Limpensel. Limdränka, v. a. 2. 2. overstruge med Limvand, drf. Limdränkning, f. Limfärg, m. Lims 'farve. Limfargad, adj. limfarvet. Limpotta, -or, f. Limpotte. Limspo, -n, n. en med guglelim overrogen Rvift. Limsten, -ar, m. et Slags Ralksten. Limstang, -stanger, f. Limstang. Löpa med limstängen, lobe med Limftangen, Limsvamp, -ar, m. Limfvamp. Limvatten, n. Limvand.

Limma, v. a. I. (3, lima), lime, brf. Limning, f.

Limmig, adj. (T. leimig), fom indeholder Lim.

Limpa, -or, f. et Glags rundt, blodt Brob, almindeligt Dvnebrod. (Eng. lonf.)

Lin. n. Der, Lin R. Jungfru Marie Lin, Roreblomfter, Melfurt D., Rore. urt R.: Polygale vulgaris. Linberedare, s. pl. m. En fom tilberes der Dor. Lindlår, pl. Derblaar, Linftry. Linbraka, -or, f. Dorbra-ge, Dorbryde, Linbrate R. Lindocka, -or, f. Dorduffe, Linduf. te. Lindoddra, -or, f Horurt. Linfro, -n, n. Borfro, Linfro. Lingarn, s. Dorgarn, Lingarn. Linklytta, -or, f. Dorfvinge, Plante. Linknopp, -ar, m. Dorfnevle, (Dor: rens Frohus). Linkrämare, s. pl. m. horfræmmer, Linhandler. Linland, s. pl. n. Ager, befaget meb Dor, Lin, Linager. Linolja, f. Lin-Linskötsel, m. Horavl, Linarl. Lintott, -er, m. Hortot, Lintot. Linal, -ar, n. (Biff), Babigle R. Petromyson branchialis.

Lina, -or, f. Line. Lindansare, s.

pl. m. Linedanser.

Lind, -ar, f. Lind, Lindetræ: Tilia Buropea. Lindbast, n. Lindebaft.

Linda, -or, f. (3. Lindi, Bindel, Balite), Barnejvod, Linne R. 2) Agerens Ovile, Brat; ligga i linda, taga ur lindan, lose Evobet af et Barn. Vetenskaperne lägo i sin linda, Bis denstaberne vare endmu i sin Barrn bom. Äkern ligger i linda, Agern ligger brat. Upptaga ur linda, ploje den forste Gang efter Brat.

Linda, v. a. 1. svobe, finne, vinde, vifle, omfring. Lindning, -ar, f. Gvobning, Forbinding.

Lindare, s. pl. m. (Fiff), Guber, Gli:

Lindebarn, e. pl. n. Gvobebarn. Linderska, -or, f. Gvobefone.

Lindekläder, pl. Svobetoj.

Lindning, -ar, f. Svobning, Omvits ling, Bindsel.

Lindoddra, se Lin.

Lindorm, -ar, m. et i ælbre Gfrifter

ofte foretommende Rabn paa en ftor Slange, en Drage, Lindorm.

Lindra, v. a. 1. lindre, formilde. Lindra v. n. Lindras, v. d. Lindra sig, v. r. formindifes, aftage i heftighed, fagines. Lindring, -ar, f. Lindring; Formildelse, Saginen.

Lindrig, adj. lind, lemfældig, mild, it. te ftarp. Lindrighet, f. Lindrighet,

Lemfældighed, Mildhed.

Lindring, se Lindra.

Lingarn, se Lin.

Lingon, s. pl. n. Tyttebær. Lingonbuske, -ar, m. Lingonris, s. pl. n. Tyttebærbuft: Vaccinium vitis idas.

Linie, Linje, -r, f. Linje. Linjeregemente, -n, n. Linjeregiment. Linjeskepp, s. pl. n. Linjefib. Linjetrupper, pl. Linjetropper.

Liniera, Linjera, v. a. 1. linjere.
brf. Linjering, f.

Linjerstift, s. pl. n. Ridfepen.

Linka, v. n. 1. hinke. Linkande, n. Hinkende, n.

Linkramare, m. fl. se Lin.

Linne, n. Linneb, Eærreb. Linneband s. pl, n. Lærredsbaand. Linnefabrik, -er, m. Lærredsbarif. Linnehandel, m. Lærredshandel. Linnehandlare, s. pl. n. Lærredshandeler. Linneklut, -ar, m. Linnelapp, -ar, m. Linneklut, -ar, m. Linnelapp, -ar, m. Linneklut, -r, n. Linflæde. Linneklut, n. Linflæde. Linneskaf, n. Linflæde. Linneskaf, n. Linflæde. Linnevät, -var, m. -väfnad, -er, m. Linbæuning.

Linning, -ar, f. Linning paa Been. flæder og Stjorter.

Linnkläder, pl. Linned, Lintej. Linntyg, s. pl, n. Linned, Lintej, Stjorte, Gært.

Linnväfvare, Linneväfvare, s. pl. m. Linnebvæver, Linnæver.

Lins, -er, m. Linfe: Ervum. Akerlins, Linfe: Ervum Lins. Dufvetins, smaa Kornvister D., smaa Bas flot R. Ervum direntum.

Linskötsel, m. fl. se Lin.

Ljomhörd, b. f. f. Lomhörd,

Liorf, fe under Lie.

Lip, -ar, m. Underlæbe. Hänga lipen, vrænge Mund, sätta lipen till, græde, flæbe.

Lipa v. n. 1. brænge Mund, 2) græbe, flæbe, (dagl. T.) Lipa åt, vræns
ge Mund ad. Vända igjen att lipa, holde op at flæbe, def. Lipande,
n. Lipare, s. pl. m. Liper, m. En
som altid græder og flæber, evindes
lig Taareperse.

Lira, -en, f. Lire. Lirgubbe, -ar, m. Lirspolaro, e. pl. m. Lirendrejer, Liremand, Lirespiller.

Lirk, se Dyrk.

Lirka, v. n. l. lirfe. Lirka fram, ut, loffe frem, ud. Lirka sanningen ur någon, loffe Sandheden ud af En. Lirka upp, f. E. Lirka upp ett lås, opdirfe en Lack faa at Lyben ej stal høres. Lirka in, lure ind. Lirka undan, sure bort, siffe tilsde. Lirka sig fram, sede, sure sig frem, btf. Lirkando, n. Lirkning, f.

Lisa, f. Life, lindring, Lettelfe.

Lisa, v. n. 1. give Life, Lindre, lette. Lisma, v. n. 1. bedrage med Smigreri, befnafte. Lismare, s. pl. m. bedragelig Smigrer, Lurifafs. Lismande, n. bedrageligt Smigreri.

List, m. Lift, Gnedighed.

List -er, m. Lift, Rant. Listhysvel, -flar, m. Listeboul. Listmatta, -or, f. Listetceppe. Listquard, er, m. fremstagende Rant af Toj i Sommen af Mæder, Paspoal. Listverk, n. Listværk,

Lista, -or, f. Forteanelfe, Rolle.

Listin, adj. liftig. Listinhet, f, Lie Righed.

Lit, m. Tillid, Fortrofining, sutta el. hafva lit till, fiole paa.

Lita, v. n. l. p2, (i Smpf. ogfon Let), fæste Lit til, stole paa, forlade sig paa. Lita, an, -till, se Anlita. Allas ögon lita till dig, (bibl.). Ases Ojne vogte paa dig.

Liten, adj. n. Litet, (def sing. Lille, Lilla), liben.

Litenhet, f. Lidenhed.

Lits, -er, m. Lits-qvard, -er, m. Lifs fe, tynd Snor.

Litsla, (forældet) for Lilla, litet. Liud, s. pl. n. (3. Hlidd), End.

Ljudbotten, -tnar, m. Resonansbund, Sangbund. Ljudhål, e. pl. n. Lydbull. Ljudpinne, -ar, n. opstaaende Pinde inden i en Biolin. Ljudspricka, -or, f. Lydspræfte. Ljudvigt, se Tonviet.

Ljuda, v. n. 3. (ljuder, ljöd, löd el. ljuddo, ljudit), (J. Hljoda), lyde, give Lvd.

gibe 200.
Ljuf, adj. (J. ljufr), mild, kjær, blid, om, fornojet, behagelig, sod, lislig, i ljuft och ledt, i Godt og Ondt.
Ljufhet, -er, f. Lislighed, Behages liabed. Godied.

Ljuslig, adj. (3. ljuslegr), lislig, be, hagelig, fod, undig. Ljuslighet, -er, f. Lislighed, Behagelighed, Godhed.

Ljuga, v. n. l. (ljuger, ljög, lög, el. ljugit) (3. liuga), lpve. L. -hap, opdigte. L. -på, lpve paa. L. sig fram, in, igenom, åt, fomme frem, staffe sig fri, erbolde noget ved Løgn, Ljuga sig ifrån en ting, lpve sig fra noget. Å ljug ! (dagl. L.) det er iffe muligt.

Ljuga, n. (dağl. T.) Logn. Det skall bli ljuga, det ikal bli Logn, det ikal ikke blive noget af med det.

Ljugare, s. pl. m. (3. Lygari), Logner. Lium, eds. Junten. Ljumbet, f. Lunfenhed.

Ljumma, v. a. 1. giore noget luntent, luntne, lunte.

Ljumsk, se Lömsk.

Ljumske, -ar, m. (3. Lióski), Lyffe. Ljumskbrock, s. pl. n. Loffebrof: Hernia ingvinalis. Ljumskböld, -er. m. Lyifebyld.

Ljung, m. Lyng: Erica vulgaris. Ljunghed, -ar, m. Ljungmark, -er, f. Ljungmo, -ar, m. Lynghede. Ljungpinnar, pl. se Puke.

Ljunga, v. n. 1. (pne, 2) v. a. (poet.) faste, flynge, f. E. den hand som hämdens äska ljungar. Ljungande, n. Lonen.

Ljungeld, -ar, m. Lyn, Lynild.

Ljunghed, fe Ljung.

Ljus, adj. (3. lies), ips. Om ljusa dagen, ved hojips Dag, stå i ljusan laga, stag i los Lue. Ljusbia, adj. Infeblaa. Ljusbrun, adi. lyfebrun. Ljusgrå, adj. lyfegrad. Ljusgrön, Liusgul, edi. lyfe: adj. lpjegren. Ljusbarig, adj. lyshaaret. aul. Ljusröd, adj, lyfered.

Ljus, s. pl. n. (3. Lies), Lus, fora en bakom ljuset, fore En bag Lviet, taga af ljuset, puble Lufet, släcka ljuset, fluffe Luset, stå sig sjelf i ljuset, ftaa fig selv i Luset, skade sig. Ljusarm, -ar, m. Lyfearm. Ljusbit, -ar, m. Lyfestump. Ljusbord, s. pl. n. Enfebord. Ljusbrand, -brander, m. Lyfetand, Lyfetane. Ljusbräde. -n. n. Lvfebriffe. fe. Ljusfo**rm, -ar,** Ljusgarn, n, Lhfe: m. Lyfeform. garn. Ljusgrefvar, pl. Tællegreber, Talgfro. Ljushandlare, s. pl. m. Lyschandler. Ljusknekt, -ar, m. Lyfeprofet. Ljuskreis, -ar, m. Lystreds, Lufets Omfang. Ljuskrona, -or, f. Lyfetrope. Ljuskärna, -or, f. Lyseholf. Ljusos, n. Lyse. os. Ljuspenningar, pl. Ensepenge.

Iduspipa, -or, f. Lufepibe. plat, -ar, m. Lufeplabe. Linsputsare, s. pl. in. Lufevudfer. Liussax, -ar, m. Lyfelats. Ljussaxfoder. s. vl. z. Ljussaxhållare. s. vl. m. Liussaxplat. -ar. m. Lpfelats: futteral. Ljusskarn, n. Taande af Lys. Ljussken, n. Lysalimt. Liusskarm, -ar, m. Lufefficerm. Ljussläckare, s. pl. m. Lyfeflufter. Ljusstake, -ar, m. Lyfestage. Kung Salomons Ljusstake, (Plante), Mart. Thlaspi campestre. hvrdetaite: Ljusaticka, -or, f. Lpfefped, Lpfespid. Ljusstråle, -ar, m. Lysstrag-Ljusstump, -ar, m. Lpfestump. Ljusstopare, e. pl. m. Lufeftober. Ljusstoperska, -or, f. Lnieftoberffe. Ljusstöperi, -er, n. Lpfestoberi. Ljusetöpning, f. Ljusetöpande, a. Lysestobning. Ljustalg, Ljustalj, m. Lysetalg. Ljustjuf, -var, m. Lysetyv, 2) Tyv i Lyset. Ljusveke, -ar, m. Epfevæge. Liusamne, n. Lysstof, Lysmaterie.

Ljuse, -ar, m. se Fiskljuse.

Ljushet, f. Rlarhed.

Ljusligen, adv. todeligen, flarligen. Ljusna, v. n. 1. blive lvft, dages, lvs:

Ljusna, f. Ljusnad, -er, m. Sfin, Lyening, Glimt, flart Sted vaa Dim: len, naar den i ovrigt er overtruften med Gfver.

Ljuster, s. pl. n. (3. Lidstr), Lufter. Ljusterbat, -ar, m. Lyfterbaad. Ljusterved. n. Lufterved.

Ljustra, v. a. 1. lpftre, ftange Mal, drf. Ljustrande, n. Ljustring, f.

Ljuta, v. a. 3. (ljuter, ljöt, ljutit), (jur.), f. E. Doden ljuta, dø, fange fin Bane. Theraf man döden linter.

Liveri, Livri, -er, n. (gr. Livrée), Liberi.

Lo, -ar, m. Lodjur, s. pl. n. Los,

Gaupe R. Felis Lynx. Han har ögon som en lo, han har Lossine, (Narpt Syn). Lokatt, -or, m. Kattlo, or, m. Rattegaupe R. Graalos, Felis Lyncula. Varglo, -ar, m. Mæsvegaupe R. Raflo, -ar, m. Mæsvegaupe R. Loskinn, s. pl. n. Gauspefind.

Lo, m. (J. Lo.), Lu, bet Laadne paa Klæde eller lignende Toj, sätta Lo på, fradje Luen op. Logarfva, v. a. 1. garve, barkgarve. Logarfvare, s. pl. m. Barkgarver, Garver, Logarfning, f. Barkgarvning. Lokrats, -ar, m. Redkab til at frasse Luen op med. Loslita, v. a. 3, (-sliter, -slet, -slitt, -sliten), afflibe Luen. Losliten, adj. luslibt.

Lock, e. pl. n. (3. Lok), Lag, Dæf, fel. Smällen slog lock for öronen, Smælben gjorde mig dev.

Lock, -ar, m. Lot, Daarlot, Krolle. Lockad, adj. v. loftet; frollet. Lockperuk, -er, m. Loffeparyt, Alonsjeparyt.

Lock, n. Loffen, Loffesse, med lock el.
pook, med Trudsler el. Loffesser,
med det Onde eller Gode. Halft
med lock, halft med pock, dels med
bet Gode dels med det Onde. Lockbetta, f. Lockbit, m. Loffemds.
Lockfogel, -glar, m. Loffessel,
Lockmat, m. Loffemdd. Lockmedel, s. pl. n. Loffemiddel. Lockpipa, -or, f. Loffepibe.

Locka, v. a. I. (3. locka), forte. Lockando retelser, forferiste Tillof: felser, locka utur, ur, softe ub as. Lockas, v. d. I. med en, fjele for, lirte med En, loftes med M. Lockande, n. Lockning, -ar, f. Toften, Toftelse.

Lockig, adj. lottet, frollet, brf. Lockighet, f. Lockmat, m. fl. fe Lock. Lockning, fe Locka. Lod, s. pl. n. (J. Lod). Lod, 2) Bolt i Strygejærn, Strygebolt. Lodbossa, -or, f. Riffel, Riffelbesse, Reste R. Lodlina, -or, f. Lodline. Lodrat, adj. lodret, perpendifulær. Lodrathet, f. Lodrethed. Lodsnöre, -n, n. Snor med et Lod i.

Loda, v. n. 1. lodde, faste Loddet. Lodande, n. Lodning, f. Lodning. Lodare, s. pl. n. En som lodder, underfoger.

Lodbössa, je Lod.

Lodjur, se Lo.

Lodrät, m. fl. se Lod.

Lof, -var, m. (ubt. Lov), (i Sesproget), Luv, Luvside. Göra, el. sik lofvar, luve, lusse, 2) (dagl. T.) gaa omfring Roget, stryge, snuse omfring, rave. Taga lofven af en, tage Luven fra En Losgirig, adj. som gjerne vil styde op i Binden.

Lof, n. (ubtal. laav), (J. Lof), Lov, Tillabelse, Forlov, Frihed, 2) Lov, Ros, Pris, Rygte, Studsmaal.

Lofgifva, v. a. 3. (-gifver, -gaf, -gifvit), give Lov til, tillade. Lofgifven, p, p. tilladt.

Lofgirig, adj. se Lof, m. Loflig, adj. tilladt, tilstædet, retmæbsig,

2) rosværdig, prifelig, berommelig, drf. Loflighet, f. Lofoffer, e. pl. n. Rogelfe, Rogoffer.

Lofoffer, s. pl. n. Rogelfe, Rogoffer. Loford, s. pl. n. Loviale, Ros, Ctubsmaal.

Lofqväde, –n, n. Lovfang.

Lofajunga, v. c. 3. (-sjunger, -sjöng, el. -söng, -sjungit, el. -sangit), lovíynge.

Lofsäng, -er, m. Lovsang. Lofsäga, 'v. a. 2. (-säger, -sade, -sagt), soprise, sove, prise. Lofta, s. pl. n. Lost. Lostal, s. pl. n. Lovsale.

Loftalare, e. pl. m. Lovtaler.

Loftid, -er, m. Fritid vag en Sfole, Loutid, 2) Denftand (ved Retten). Lofva, v. n. 1. (ubtal. lova), luve, luffe, ftitte i Binden med et Stib, gaa omfring Roget, fnufe. Lofva, v. a. 1. (3. Lofa, promittere, (udtal. laava), (har i impf. dagl. I. lofte, sup. loft), love, give Lofte om, tilfige, forjætte. L. -ut, udlove. Lofva rundt och hålla tunnt, Loven er ærlig, Bolden besværlig. Ordsp. Lofva, v. a. 1. (3. Lofa), love, prife, beromme. Lofvart, n. (i Gosprog.) Lupart. Lofve, -ar, m. (udt. love), (3. Loft), den indvendige Daandflate, Love R. Lofven, m. Loven, Lofte. Halla tro och lofven, holde Tro og Love. Lofvera, a. m. I. lavere, drf. Lofvering, -ar, f. Lofvard, adj. rosværdig, prifelig. Log, imperf. of Le, Logarfva, m. fl. fe Lo. Loge, -ar, m. Lofve, -var, m. 20 D., Laave, R., (bet Rum i en Labe, hvor Rornet tærffes). Loggolf, Logolf, s. pl. n. Loguly. Loge, -r, m. (udt. Laasj, Fr. Loge), Losie (i et Gtuefpilhus). Logg, m. Laad, fin Uld, fine uldagtige Daar, Dun. Loggig, adj. laaden. Loggsliten, se Losliten. Logg, m. Log, (til Stibs). Loggbok, f. Logbog. Logg-glas, s. pl. n. Logglas. Logglina, -or, f. Logline, Logga, v. n. 1. logge, drf. Loggning, f. Loggert, -ar, m.-Luggert, et Fartoj. Logolf, se Loge, Lojera, v. a. 1. blande Metaller, leges re, drf. Lojuring. Loka, -or, f. Bovtræer paa en Gele, 2) Anibe; Romplot, Vara med i Lokan. Loktru. n. Boutræ paa Beste. Lokatt, Lokrats, m. fl. se Lo.

Lolla, -or, f. plumpt, gropt Kruentime mer. Bondlolla, -or, f. Bondetoite. Lom, -ar, m. (Fugi), Com. Lom, adj. dev, dump. Loma, v. n. 1. (dagl. E.) gaa fendrægtigen, nole. Loma af. d. f. Lombord, edj. fom har vausteligt ved at hore, tunahor. Lomig, adj. (dagl. I.) tung, Plotfet, fendrægtig. Lomma, v. n. 1. gjenlyde, give Sjen-Frald. Lona, n. pr. f. Magdelene, Malene. Lonke, m. Lonkemossa, f. Bandmos D., Gotmosse R. Fontinalis Antipyretica. Lopp, s. pl. n. (3. Llaup), Lob. Loppa, -or, f. Loppe. Loppbett, s. pl. n. Loppebid, Loppeftif. Loppgras, fe Lusgräs. Loppa, v. a. & r. 1, loppe, ville Lops per af. Loppig, adj. fuld af Lopper. Loppmask, -ar, m. Bladlus. Lort, -ar, m. Lort, Starn, Gfibt. Lortpuss, -ar, m. Sump, Vol. Lorta, v. a. 1. L. -ned, besuble, giere fliden, fole til. Lortig, adj. smudsig, uren, stiden, drf. Lortighet, f. Loskinn, se under Lo. Losliten. adi. luslidt. Loss, adv. (98. Lossa, v. a. 1. lose, giore fri, oplose, 2) affpre, lesne, 3) losse. Lossande. m. Lossning, f. 1) Losning, Affp. ring, 3) Losning, Lossare. s. pl. m. En som loefer. Lossningsställe, -n, m. Losfeplads, Losfested. Lossa, v. n. 1. (dagl. I.) for Latsa. Lossna, v. n. 1. losne, blive los, gag les, orf. Lossnande, s. Losta, -or, f. (Plante), Bejre, Davres gras, Rugivimling: Bromus. Renlosta, Renfvimling R. B. arvensis. Berglesta, Goldheire: B. sterilis.

Laglesta. Mugfrimling R. Bromus ! seculinus. Taklosta, Taghejre : B. tectorum.

Lois, -ar, m. Lods.

Lotsa, v. a. 1. lodfe, brf. Lotsning.

Lotspenningar, pl. Lodspenge, Lodshy:

Lott. -er. m. (M. G. Hlat. 3. Hlutr). Lod. (Dart, Andel, Gficebne). sta lott, faste Lod, Draga lott, træf: te Lod.

Lotta bort, v. a. 1. lade faste lod om, forfville.

Lotta, v. n. 1. fafte Lod om.

Lottare, e. pl. m. En som indbeler Lodder.

Lottkastning, f. Lobfaftming.

Lottkula, -or, f. Balgtugle.

Lottlös, adi. fom ingen Lob faar, lod: les (exsors).

Lottning, f. Lodfaftning.

Lottsedel, -dlar, m. Lodfeddel, Lotteris seddel.

Loyera, v. a. 1. blande Metaller, les gere, drf. Loyering, f.

Luck, n. Luckört, -er, f. (Plante), Stjolddrager, Feberurt: Scutellaria. Lucka, -or, f. Luge, Laage, Lem, Binbuesftodde, Mabning, ben Dangel ved en Ræfte af flere Ting, at no: get er borte, et Sul.

Lucker, (T. Locter), adj. 106, fom let lader fig smulre, drf. Luckerhet, f.

Ludd, m. Laad, Dun. Luddtåtel. -tlar, m. laadent Gras, Boltegras D., Blojelsgræs R. Holcus lanius. Luddort, -er, f. Planteflagten: Filago.

Ludda, v. a. I. rue, opfrasse. Ludda sig, v. n. 1. blive laaden, uldet, trævlet, faa Dun.

Luddig, adj. bedæftet med ulb eller Laab, Prollet, bunhaget, lodden. Luddighet, f.

Luden, adj. (3. lodinn), laabben.

Ludenhet. f. Laabdenhed. Luder, Ludder, s. pl. n. Aabsel, en: hver farvt lugtende Loftemad for vilde Dor. 2) Luder. Stiege. derbossa, -or, f. en Indretning, hvorved et Efud gaar af ved leselig at træde rau, eller berere en Snor eller Sjeder, Sefritub. Luderplats. -ar, m. Rafferfule. Ludermärr, -ar. f. Gfintmær, usfel, meget maver Heft, 2) Luder, Stjoge.

Ludra, Luddra, v. n. 1. lægge Aatfel nt. lagge Lottemad for, lagge ud Mat R. drf. Ludrande, R. Lud-

ring, f.

Luf, -var, m. (dagl. E.) Baarlug, ... Saar, 2) Luggen, fa en i lufven, lugge R. Ligga i lufven paa hvarandra, tomme i Saarene fammen el. paa hverandre, fives.

Luf. -var. m. Lufver. n. (foragteligt) et liftigt, fnu Menneffe, en ber ffuler, Sturt. Lufaktig, adj. (dagl. E.)

liftig, fnu.

Luffa, v. n. 1. (bagl. E.) lunte, lunte,

gaa i en Art Trav.

Luft. m. Luft. Luftart. -er. m. Gas: art. Luftartad, adj. luftartet. Luftbladdra, -or, f. Luftblære. drag, m. Lufttræf. Lufteld, -ar, m. Luftfri, adj. lufttom. Luftgångar, pl. Træfrør. Lufthvirfvel, fe Väderhvirfvel. Lufthål, s. pl. n. Luftkreis, -ar, m. Luft: Luftbul. frebs. Luftkula, -or, f. Luftfugle. Lustmassa, f. Lustmasse. Luftmätare, s. pl. m. Luftmaaler. Loftmatning, f. Luftmaaling. Luftpelare, s. pl. m. Luftftotte, ben Del af Luften som troffer paa et vist Le: geme, paa en vis given glade). Luftpump, -ar, m. Luftpompe. Luftseglare, s. pl. m. Luftsejler. Luftsegling, -ar, f. Luftfejlads. Luftsken, s. pl. n. Luftffin. Luftskepp, s. pl. n. Luftskipg, adj. som

frygter Luften. Lustslott s. pl. n. Lustsfrägel. Lustspräng, s. pl. m. Lustspräng, s. pl. n. Lustspräng, s. pl. n. Lustsrek, n. Luststreg. Luststrupe, -ar, m. Aanderøret i Galien. Lustsyra, f. Kulipre. Lusttecken, s. pl. n. Lustipn, Meteor. Luststät, adj. lusttæt. Lustväxling, -ar, f. Bejrstisse. Lustväg, f. Lustväg, f. Lustelge.

Lufva, -or, f. (dagl. T) Due, Lue. Lufva, v. a. 1 (dagl. T.) gribe, tage, rive i Haaret. Lufvas, v. d. rive hinanden i Haaret.

Lugg, -ar, m. Pandehaar, 2) Lu, bet Laadne paa Rlæde eller lignende Toj, 2) d. f. f. Luggning. Se el. titta

under lugg, fluie.

Lugga, v. a. 1. rive, flide i Haaret, 2) (dagl. E.) pluffe, rapse fra, snyde. Lugga upp b. st. Lugga. Han luggade mig på 100 Rdlr., han sned mig for 100 Rdsr. Luggas, v. d. se Lusvas, brf. Luggande, n. Lugging, -ar, f. Luggig, adi. laadden.

Lugn, adj. rolig, ftille, lun.

Lugn,n. Roligheb, Ro, Stilhed; Davblif. Lugna, v. a. 1. ftille, berolige, 2) v. n. ftilles, fagtnes, lune. Det lugnar, Beiret luner.

Lugnsvall, n. Bolgernes lange, bule Gang efter en Storm.

Lugnvatten, n. fille Band.

Lukt, m. Lugt. Luktstaska, -or, f. Lugtestaske, Dovedvandsstatte. Luktgräs, n. et Slags Plante: Trifolium Melilotus. Lukthandlare, s. pl. m. En som handler med velugtende Sager. Luktkruka, -or, f. Lugteskrufte. Luktlös, adj. som mangler Lugtesansen, 2) uden Lugt, drf. Luktlöshet, f. Mangel paa Lugt. Luktners, -ver, f. Lugtnerve. Luktorgan, m. Lugteredstab. Luktpäse, -ar, m. Pose syldt med vellugtende Sager. Lukt-

vatten, n. lugtende Band, Hoveds pand. Luktverktyg, s. pl. n. Lugteredifab. Lukttörne, -n, n. et Slags Torn: Rosa eglanteria.

Lukta, v. a. & n. 1. lugte. L. -på, lugte paa. L. till, (dagl. T.) gjætete. Lukta upp, egentlig: spore Bildtet; sigurl. ubsorske, komme efter Noget, snuse op.

Lulla, v. s. & s. 1. lulle. Lulla i sömn, lulla till sömns, lulle i Sovn. Lummer, sa. (Wos) Ulvefod: Lycopo-

Lummig, adj. som breder sig vidt ub med Grene og er tæt dæffet med Lov (om Træer) løvrig, løvtæt, drf. Lummighet f.

Lump, m. fe Lumpor, Pjalter, Rude. Lumpen, adj. lumpen, flet, nedrig. Lumpenhet, -er, f. Lumpenhed, Sletzhed, Redrighed.

Lumpor, pl. Rlude, Pjalter, Laser, Filler. Lumphandlare, s. pl. m, Lumpsamlare, s. pl. m. Kludesam: ler. Lumpsamlerska, -or. f. Kludesamlerska, -or. f. f. Kludesamlerska, -or. f. f. Kludesamlerska,

Luna, -or, f. Glage Baare.

Lund, -ar, m. Lund.

Lunga, -or, f. (3. Lunga), Lunge. Lungbold, -er, m. Bollenstab i Lungen. Lungsik, -läpp, -ar, m. Lungeslip. Lungmos, n. Lungemos, Hinter (en

Lungmos, n. Lungemos, Kinfer (en (Ret). Lungmossa, -or, f Lungemos D. Lungenæve R. Lichen pulmonarius.

Lungprof, s. pl. n. Lungeprove, (Prove fom foretages med et dobt Barn, for at erfare, om det har levet efter Fobselen.)

Lungpulsäder, f Lungepulsaare. Lungrot, f. (Plante) Stolt Dendrik, Algode, Hundetunge D. Bild:Spinat, Bild:Raal R. Chenopodium Bonus Henricus.

Lungsiktig, adj. lungesottig, lungespg. Lungsjuka, f. Lungespge.

27

Lungsot, m. Lungefot, Enngetaring, Earing. Lunguder, f. Lungeaure. Lungort, -er, f. Lungeurt: Pulmonaria.

Lungvat, adj. drivvaad.

Lunk, m. & n. Gang som om man lob, halvt Sfridt, hos en Best, Pasgang, Luntegang. Hälla lunken, udholde, vedblive.

Lunka, v. n. 1. lunte, lunfe, drf. Lunkande. n.

Luns, -ar, m. et stort Stylle, 2) tylt, svært Menneste, Tylfert; Tølper, 3) Luntestiffe for et Sjul. Lunsa,-or, f. et stort Stylfe. 2) fedt; tylt, lastet Fruentimmer. Lunsig, adj. tyl, lastet, grov, ubehovlet, tolperagitig. Lunsaticka, -or, f. (Landstabeord), Djulpind, Luntestiffe.

Lunta, -or, f. Lunte, 2) (dagl. Tal.)
gammel, slet Bog, gammel Strol,
kor Mangde fuldstrevet Papir.
Gamla luntor, gamle Stroler. Han
har skrifvit stora luntor derom.
Luntbetäckare, s. pl. m. Luntehvle
ster. Luntlas, s. pl. n. Luntelags.
Luntsamlare, s. pl. n. En som tjeber og samler gamle Stroller, drf.
Luntsamling, -ar, f. Luntstake,
-ar, m. Luntesfof.

Luntsticka, for Lunssticka, fe Luns. Lupen, Lupit, Lupo, fe Löpa.

Luppa, -or, f. (i Smeltehviterne) den imeltede Jærnmasse, ligesom den kommer ud af Ovnen, drf. Luppsmältning, f. Luppstål. n.

Lur, -ar, m. Talerer, Raaber. Lur. Lur. -ar, m. (3. Lur, Dorffhed), Lur, Slummer. let og fort Goon.

Lur, m. Lur, Luren, Baghold, f. C. stå på lur, staa paa Lur, lure. Ligga på lur, ligge i Baghold, passe paa.

Lura, v. a. & n. 1. belure, besnære, narre, føre bag Luset, lure, 2) v. n. lure. Lura ut, udforste, fomme efter, loffe ud af, luste ud af def. Lurando, n.

Lura, v. n. l. (3. lura, blunde) tage, fac sig en Lur, sove let, sure. L. as, sove ind.

Lurbossa, se Luderbossa.

Lurendräga, Lurendräja, v. n. &. a.
1. imugle, drive Snighandel. Lurendrägare, m. Snighandler, Smugler. Lurendrägarfartyg, s. pl. n.
Smugleritib. Lurendrägeri, n.
Smugleri, Snighandel. Lurendrägerivara, -or, f. forbuden el. indemuglet Bare, Kontraband.

Lurf, -var, m. (dagl. T.) for Lugg, Tofs, Tafs.

Lurfvig, adj. laaden, pjustet, uredt, sammenfiltret, drf. Lurfvighet, f. Lurifax, -ar, m. snu, listigt Menneste. Lurk, -ar, m. Tolper. Bondlurk,-ar, m. Slamp, Bondelurk R.

Lus, m. pl. Löss, Luf. Lusaktig, (hos Pobeln), sendrægtig, dosig. Lusfull, adj. fuld af Lus. Lusgräs m. Luslummer, m. Lusedommer, Bipregras N. Lycopodium Selago. Lushund, -ar, m. (Effeldsord). Lusangel. Luskam, -mar, m. Lufeam. Lussalfva, -or, f. Lusesajuka, f. Lusespee.

Lusa, v. a. 1. luse, pille Utoj af, 2) v. n. nose, være sendrægtia, sensære dig. Lusa fall, -ner, -ned, søre sutd med Lus.

Lusig, adj. (E. laufig), lufet, fuld af Lus. 2) i højefte Grad fattig og foragtelig. 3) nolvorn, fendrægtig, doven.

Luska, v. a. 1. (3. luskra) lyste, pille Utoj af, rense for Utoj.

Lussi, Lusse, (dagl. T.) for Lucia, drf. Lussidag, Luciedag.

Lust, m, Luft.

Lusta, f. Lustar, pl. fanfelig Begjerlighed, Attraa, Lufter.

20 The find addes, imperf. of Lass. Lycksökere, g. pl. m. fl. fe Lot. m. fl.

Lycksökere, g. filluffet, fotter, fl., adj. (3. lagr.) lav; låg till w

Lycksökere, fuffet, tilluffet, fotter, fl., adj. (3. lagr.) lav; låg till w

Lycksökere, fuffet, Lyoks Spemmetore, av af Bæfk.

Lyckså dörrer, med Svemmetore, ar. f. Läge, m. geng, oplagt,

Lustig, Lycks forforede gotter, f., f. Lutenist, -er.

Lustkula, -or, f. Enfitual.

Lustkula, -or, f. Enfitual. Lustläger, s. pl. s. Luftlejr. Lustpark, -er, m. Luftlev. Lutheran, -er, m. lutherff Mand, Rninde. Lutheranismen, m. Luthers Lustplats, -er, m. Epstvlads. Lære. Lustresa, -or, f. Enftreffe. Lutfisk, m. fl. fe Lut. Lustslott, s. pt. n. Luftflot. Lutning, se Luta. Lustsjuka, f. (mindre brugl.), (T. Lutspelare, s. pl. m. Lutspiller. Luftfeuche), Benerift Soge, Franfo-Lutter, adj. ren, pur, ublandet, lutfer. Lustspel, e. pl. a. Luftspil. ter, bare. Luttermästare, a. pl. m. En fom lut: Lustträdgård. -trägård. -ar. m. Luft: have, -tragardsmästare, e. pl. m. trer, renfer. Bartner ved en Lufthave. Luttra, v. a. L. lutre, rense. Luttra-Lut, m. (3. Lut), Lut. Lutaktig, adj. re, s. pl. m. Lutrer, Renfer. Lutt-Lutaska, f. Lubaffe. ring, f. Lutren, Lutring. ludagtig. Lutbalja, -or, f. Lutsa, -ar, m. Luxa, v. a. 1. lure, narre, juffe R. Ly, v. m. 2. 1. (dagl. T.) lutte. Ludballe. Lutfisk, m. Ludefiff. Lutlägga, v. s. 3. (-lägger, -lade, Lya, -or, f. vilde Durs Duboldsfted. -lagt), lægge i Lud, lude. Lutsalt, Leie. m. Ludfalt. Lycka, v. a. 2. 3. luffe, (bruges næ. Lut, m. Dæld, Gfraaning f. E. st& sten blot i p. p, se Lyckt), f. E. på lut, staa paa Hæld, hælde. Jesus går genom lyckta dörrar. Lycka, -or, f. Snor, Snare, Gloife, Luta, ado. paa Dæld, lubende, frum, bojet f. E. gå luta. Lufte. Mafte. Lycka, -or, f. indhegnet Stoffe Jord. Luta,-or, f. Lut, (I. Laute), mufffalift Lycka, f. (3. Lucka), Luffe. Instrument). Lutmakare, s. pl, Lut: Lyckas, v. d. 1. (3. luckas), luffed. mager. Lutspelare, s. pl. m. Lutspiller. Luta. v. c. 1. lude, udblode i Lud. Lycklig, adj. luffelig. Lutande, s. Lutning, f. Ludning. Lyckligtvis, adv. lpffeligvis. Luta, v. a. & p. 1. (3. luta), bringe Lyckosam, Lycksam, adi. luffelia, bel: Roaet i den Stilling, at det hælder, dia drf. Lyckosamt, lyckosamliga, boie, ftotte til, hælde, 2) v. n. lude, (bibl.) adv. L. -hufvudet, hælde med Lyckpotta, -or, f. Enffepotte. hælde. Dovedet. L. sig mot väggen, hæl: Lycksalig, adj. lpffulig. Lycksalighet, f. Epffalighed. de fig til, læne sig mod Bæggen. L. -sine hufvuden tillhopa, lægge Lyckskott, s. pl. n. Loffesfud. Luffes

træf, Glumpelpffe.

fine Doveder fammen. Luta en tun-

Lungoot, m. Lungefot, Enngetaring. Lungader, f. Lungeaar Tærina. Lungört, -er, f. Lungeurt: Pulnym yaria. DD: beret, adj. drivvaud. ud. Lyckfrod n. Gang fom om ib. Lyckta, v. a. I. ende, flutte. Lyckta, v. n. Lycktas, v. d. endes, op: hore, fluttes. Lycktgubbe, se Lyktgubbe. Lycktraff. -ar. m. Loffetræf. Lyckonska, v. a. 1. en till, onffe en til Lytte, lytonfte, gratulere. Lyckönskan, f. Lyckönskning, -ar, f. Entonfining, Gratulaffon. Lyda, v. n. 2. 1. lpbe b. e, ubtroffe fig, indeholde viefe Ord, Udtrot, have til Indhold og Mening, så lydde hans ord, saaledes lode hans Ord, som orden lyda, som Ordene lyde. Lyda, v. a. 2. 1. (3, Hlyda), Inde, adiphe. Lyda till, under, hore, ftaa under. Lydaktig, adj. lydig. Lydaktighet, f. Lydighed. Lydbiskop, -par, m. en Biffop ber staar under en Erkebisy el. anden Bickop. Lydde, impf. of Lyda. Lyddes, impf. of Lyss. Lydelse, f. Indhold. Afföljande lydelse, af folgende Indhold. ordens lydelse, efter Bagftaven. Lydig, adj. Indig. Lydighet, f. Lydnad, m. Lodighed. Lydkyrka. -or, f. Annefskirke. Lydkonung, -ar, m. Ronge fom staar under en anden Ronge. Lyfta, v. a. 2. 3. (3. lypta), lofte, hæve, oppebære. L. -ankar, lette Anter. L. -ur sadeln, løfte, lette af Sadelen. L. -pa axlarna, træf: te paa Stuldrene, drf. Lyftande. n. n. Lyftning, -ar, f. Loften, Daven. Lyftarm, -ar, m. (i Mefanif), Sove: arm.

Lyftning, fe Lyfta. Lykta, Lyktas, v. se Lyckta, Lyck-Lykta, -or, f, Logte. Lyktbarare, s. pl. n. Logtebærer. Lyktgubbe, -ar, m. Logtemand, Beirlos. Lyckipale, -ar, m. Lygtepæl. Lykttandare. s. pl. m. Logtetænder, drf. Lykttandning, f. Lymmel, -mlar, m. Lommel. melaktig, adj, bondeagtig, flyngelags tia, drf. Lymmelaktighet, f. Lynga, -or, f. Rreds, Ring; lägga ett tåg i lyngor, styde et Toug op ien Ring. Lynne, -n, n. Lune, Gindelag, Gindebeifaffenhed, Art, Ratur, (et Gproas) Mand. Vara vid lynne, være i Lune, humer. Det forekommer stundom i metalliskt lynne, bet fores kommer undertiden i Korm af Detal. Lvpt. adi. bruges tun i Sammenfæt. f. E. gladlynt, af muntert Lune. Lyra, -or, f, Greb af en Bold i Luften, 2) dagl. E.) Sab, Gfade; taga lyra, fange Bolden i Luften. 2) daal. T.) lide Tab. Lyra, -or, f. Lure, Sarpe. Lyrspelare, s. pl. m Liremand, Lirefviller. Lyrbleck, -ar, m. et Glags Torff: Gadus Pallachius. Lysa, v. a. & n. l. 2. lyse. lysa af, afluse, lysa upp, luse op. Lysa på, tungjore, gjore vitterligt, befjendts gjore. L. ut, fungjore, 2) lofe for fidste Gang, aflyse. Lysare, 8. pl. m. En fom infer brf. Lysande. Lysblomster, s. pl. n. (Plante), Fred: 108, Dueurt: Lysimachia. Lyse, n. Epsitof. Lyseld, -ar, m. Logtemand. 2) For. Lysfinga, -or, f. Glansflue. Lysing, -ar, m. Logtemand, Bejrlys. Lysmask, -ar, m. Santhansorm. Lysna, Lysnad, fe Ljusna, Ljusnad. Lysning, -ar, f. Eps, Stin, Glans, ! 2) Losning.

Lysnor, pl. lyfende Lufttegn, 3lbme-

Lyss, (sammenbraget of lydes), v. d. 2. 1. lptte.

Lyssna, v. n. I. (3. hlusta till, hore paa). Intte. Lyssnare, s. pl. m. Entter, Lurer, drf. Lyssning, f.

Lys-spatt, n. (mineral.) Flusspat. Lys-sten, -ar, m. fosforiff, felvlofen:

de Sten. Lyst, -ar, m. (Plante), Pragtstjerne:

Lychnis. Göklyst, se Gökblomster. Hassellyst: Lychnis dioica.

Lysta, v. n. & imperf. 1. 2. lyte. Jag lyster, el. Det lyster mig se, det witer mig at fe.

Lysten, adj. loften. Lystenhet. f. Lustenhed.

Lyster, adj. glinfende, glimrende. Lyster, m. Glans.

Lyster, se Lysta.

Lystmate, -n, n. Mættelfe, fuld Dæts hed, f. E. ge en sitt lystmäte af något. Lystnad, m. Lpft, Lpftenhed, heftig Begierlighed.

Lystra, v. n. 3. lustre drf. Lystrande n. Lystring, f. Luftren.

Lystring, m. et Glage Giltetei.

Lyte, -n. n. (3. Lyti), Ende. Lägga lack och lyte på, bagtale. Lytesbot, m. Multt fom man idommes for at have lemlæftet Rogen.

Lytt, adj. som har Lyde, Naturfejl, lemlæftet, vanfør.

Låck, m. fl. se Lock, m. fl.

Lacke, -ar, m. et Glags Insett: Phalangium.

Lada, v. n. 1, & 2. 1. vid, (3. loda) flæbe, hænge ved, drf. Vidlådande, n. Bedhængen.

Lada, -or, f. Sfrin, Rasse, Lade, Stuffe. Ladfack, m. Lædife. Ladmakare, s. pl. m. En som gier Ras: fer eller Stuffer.

Laddes, imperf. of Lass. Laf, m. fl. se Lof. m. fl. Lag, imperf. of Ligge.

Lag, adj. (3. lagr,) lav; lag till vaxten, lav af Bætft.

Laga, -or, f. Lage, m. Lue, Flamme, 2) Bindfæld.

Laga, v. n. 1. lue, blusse.

Lägbent, adj. som har korte Ben, fan. benet.

Läghalt, adj. lam i Softerne. Laghet, f. Yavhed; Redrighed.

Lagland, Laglandt, adj. fom ligger lavt,har lav Beliggenhed, lavtliggenbe. Lagmalt, adj. fom har lavt DReele,

ingen ftært Roft, lavmælet. Lägstammig, adj. lavstammet.

Lägtänkt, adj. som tænfer lavt. Lagrant, adi. lav of Boefst.

Lan. e. pl. n. (3. Lán), Lan. Langifvare, s. pl. m. fom laaner Ans. dre, Udlaaner. Läntaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit), lagne of Ans

dre. Lantagare, s. pl. m. Laantager. Lana, v. s. I. el. 2. 2. lagne. Lanande, n. Laanen. Länare, s. pl.

m. Laaner. Lång, adj. längre, längst, (3. långr), lang. lang till växten, boj af Bætft. på längt när, langt fra. på längt håll, i lang Frastand. längt för detta, for længesiden.

Langa, -or, f. et Glaas Torst. Lange.

Gadus Molva.

Langarmad, adj. langarmet. Langbent, adj. langbenet.

Långbladig, adj. langbladet.

Langboll, m. Langbold, (et Glage Leg). Längbolster, s. pl. n. lang Pude, Underdvne.

Langbyxor, pl. lange, vide Bentlæder.

Langbukser R.

Långbänk, m. Draga ut på långbänken, træfte i Langdrag, forhale. Komma på längbänken, gaa i LangLäggare, s. pl. m. En fom lægger, 2) Reditab til at lægge Guldblade paa med.

Läggnat, s.. pl, n. Genfevod.

Läglig, adj. beleilig, befvem. Läglighet, f. Leilighed, Betvembed.

Lägra, v. a. 1. beligge, befvangre, giore frugtsommelig drf. Lägrande n. Lägra sig, v. n. l. lejre fig drf. Lägrande, n. Lagra, v. n. flag Leir. Lägre, kompar. lavere of Lag.

Lägre, -n, n. (Bibl.) Leje, Geng. Lägst, superl. laveft af Lag.

Läka, v. n. 2. S. læfte, flyde brf. Läkande, n. Läkning, f. Læfning. Laka. v. a. 2. 2. læge, helbrede, hele.

Lakas, læges, helbredes, heles, drf. Läkande, n, Läkning, f. Lægning, Belbredelfe. Delen.

Läkare, s. pl. m. (3. Läknari), Læs ge. Läkarearfvode, -n, n. Lægeho: norar. Läkarebevis, s. pl. n. Lægeat: teft. Lakargrund, -er, m. medifinit Grund. Lakarekonst, n. Lægefunft, Läkarelön, -er, f. Lægehonorar. Läkareyrke, n. Läkarevetenskap. n. Lægevidenskab. Läkarevard, m. Lægetilivn.

Läkbar, läkelig, adj. som fan læges, lægelig.

Läkedom, Läkdom, m. Lægedom. Läkedomskraft, m. Läkekraft, m. Læ:

aefraft.

Läkkött, n. Ha godt läkkött, Grohold M. Läkemedel, Läkmedel, s. pl. n. Læ: aemiddel.

Läkpläster, s. pl. n. Lægeplaster.

Läketunga, Läktunga, -or, f. (Plans te), Slangetunge : Ophioglossum vulgetum.

Läkning, se Läka.

Lakort, -er, f. Lægeurt, Lægeplante, 2) Sanetel : Sanicula.

Läkt, -ar, m. Läkte, -n, n. Lægte, tond Stage. Läktspik, -ar, m. Lægtespiger.

Laktare, s. pl. m. Dulpitur, Galleri. Lamm, -ar, m. (Landstabsord), for Lucka.

Lamna, se lemna.

Lampa, f. Lempe, Maadehold. Lampor, pl. (dagl. E.) behagelig Diaade at opfore fig, flifte fig paa.

Lampa, v. 1. lempe, anvende, bentvde. Detta kan ej lampas på honom,dette fan ei anvendes paa ham, drf. Lämpande, n.

Lamplig, adj. Lampligen, adv. med Lempe, passende, anvendelig, drf. Lamplighet, f.

Lampning, fe Tillampning.

Lan, s. pl. n. Len, 2) d. f. f. Landshöfdingedöme, 3) Laan. Länbesuten, adj. fom har et Len i Befiddelfe. Länbref, s. pl. n. Lensbrev. Lanfolid, m. Lensfolge, Lanegods, n. Lensaods. Länsherre, -ar, m. Länsman, -män, m. Lensherre. Lensmand, Sognefoged D. Laninrattning, f. Lendvæfen, 2) Laane: hus. Länsplikt, -er, m. Lenspligt, brf. Lanpliktig, adj. lenspligtig. Länsrätt, m. Lensret. Läntagare. s. pl. m. Lentager.

Lana, v. a. 1. fe lana.

Lana sig. v. r. 1. pa. lene, ftotte fig til. Land, Landt, adj. bruges tun i Samsæt. f. E. Högländt, Lägländt.

Länd, -er, m. Lænd. Lumbus. Ländben, s. pl. n. hofteben. Os coxæ. Ländbrott, s. pl. n. Lændebrud. Ländbruten, Ländlam, adj. lænde: brudt, hoftebrudden, fændelam. Länddryg, adj. drøj over Lænderne. Landknota, -or, f. Lændhvirvel. Landvark, m. Lændeværf. Landader, f. Lændeaare.

Landa, v. n. 2. 1. tjene, geraade f. E. lända till efterrättelse, lända till beröm, 2) d. s. s. anlända.

Länder, pl. of Land. Länderi, -er, n. Avlsagard, Mejeri.

Läskning, se Läska. Läskpapper, n. Træfpapir. Läskämbar, s. pl. n. Læstefar. Läslig, adj, læselig. Läslighet, f. Læseliahed. Läsmästare, s. pl. n. Stolemester. Läsning, f. se Läsa. Läsningsverk, n. Stolenæsen. Lasp, adj. læfpende. Läspa, v. n. l. læspe. Läspa fram. fremfige noget med Læfpen. Läspande. n. Läspning, f. Læbren. Läspare, s. pl. n. En fom læbper. Lasrum, s. pl. n. Læfeværelfe. Läst, -er, m. Læft. Lästetal, n. Læ: ftemaal. Lästmakare, s. pl. m. En som forfærdiger Ekomagerlæster. Lästid, m. Lästimma, -r, f. Læsetime. Läsvurm, -ar, m. Bogorm. En som hænger i Bogerne. Läsväg, m. den fluderende Bane, f. E. gå läsvägen, arbeta sig fram läsvägen. Läsvärd, adj. læfeværdia. Lat, lob, imperf. of Lata. Late, -n, n. Lyd, Stemme, Laat R. Lätt, adj. & adv. let. Latta, v. a. 1. lette. Lättande. n. Lætning. Latt-agad, adj. let at tugte. Lattare, s. pl. m. Loftestang. 2) Baad der bruges ved Sfibes Udlosning. Lättbrukad, adj. letdprfet, f. G. lättbrukad jord. Lättdrucken, adj. letdruffen Bin, f. C. det vinet är iattdruckit. Lätteligen, adv. lættelig. Lattelse, -r, f. Lettelse. Lättfattlig, adj. fom let fan fattes. Lättfotad, adi, letfodet. Lättfärdig, adj. letfærdig. Lättfärdighet, f. Letfærdighed. Lätthelgedag, el. -helgdag, -ar, m. mindre Belligdag. Lätthet. f. Lethed. Lätthänd, Lätthändt, adj. lethændet. .

Lattia, f. Ladhed, Dovenfab, Lediggang. Lättjefull, adj. lad, doven. Lättjas, v. d. 1. donne, loje, være lat, orfestos, intet bestille. Lätting, -ar, m. Lat, Dovenfrov, Les diggjænger, Dagdriver, Lathund. Lättlynt, adj. som bar et godt, let Lättläst, adj. let at læse. Lattna, v. n. 1. blive lettere, lette fig, lettes. Lättnad, m. Lättning, f. Lettelfe. Lättrodd, adj. let at ro. Lättrörd, Lättrörlig, adj. som let rores el. tager sig noget nær, letfolens de, drf. Lättrördhet, f. Lattsinnig, adj. letfindig. Latteinnighet, f. Letfindighed. Lattskramd, adj. fom lettelig betages af Gfræt, ffoætten D. Lattsmalt, adi. letimeltelia, letfindens de; 2) fordojelig, let fordojelig, drf. Lättsmälthet, f. Lättsöfd, adj. som let vaagner, ei fo. ver haardt el. tungt, letsøvd R. Lättrogen, adj. lettroende. Lättrogenhet, f. Lättrohet, f. Lättro, f. Lettroenhed. Lattvillig, adj. beredvillig, tjenftfærdig, drf. Lättvillighet, f. Lättvisad, Lättvist, adj. fom let finder fin Bei. Laxa, -or, f. Leffe. Laxa upp, v. a. 1. give En en Leffe, irettefætte. Loda, v. a. 2. 2. lodde, sammenlodde. Loda om, lodde igjen, fammen, brf. Lödning, f. Lodning. Lödbult, -ar, m. Loddebolt. Löder, Lödder, n. Stum, Fraade, Säplöder, Sæbeskum. Lödja, f. grov Uld. Lödig, adj. lodig. Lodighet, f. Lodighed. Lödkorn, s. pl. n. Folie, tondt Metals blad. Lödning, se Löda. Lödpanna, -or, f. Loddepande.

Lödra, Löddra, v. a. 1. faa til at i ffumme.

Lödra sig, ffumme, fætte Stum.

Lödrig, Löddrig, adi. fummende, Fumfuld.

Löf, s. pl. n. (3. Lauf), Løp. Löfven spricka ut, Lovet fpringer ud, gronnes. Löfbrott, n. Löfbrytning, f. Lovbrodning. Löffall, -falle, n. -fallning, f. Lovfald. Löfgang, -ar, m. en lov: dæffet Loftgang i en Dave. Löfhydda, -or, f. Lovhytte. Löfhyddohögtid, m. Lovialefest (Jødernes). Löfkoja, -or. f. Lovhotte. 2) Levtoj (Plante): Löfmask, -ar, m. Cheiranthus. Orm paa Blade. Löfrik, adj. fov: ria, lovfuld, drf. Löfrikhet, f. Lov-Löfruska, -or, f. bræftet riahed. Lorskog. -ar, m. Lovial. Lorskog. -ar, m. Loviev. Lofsprickning, f. Loufpring. Löftak, -skjul, s. pl. n. Levdæfte. Löfträd, s. pl. n. Lovtræ. Löftägt, -er, f. Lovtagen, Ret at famle Lov. Löfverk, n. Lovværf.

Löfja, -or, f. Dovendor: Bradupus. Lofja, v. n. 1. (foraldet) figne.

Löfjerska, -or, f. Signefone:

Löfning, fe Löfva.

Löfte, -n, n. Lofte. Löftesman,-man, el. -manner, m. Borgen, Raufjonift. Löftesskrift, -er, f. Loftebref, Rau: ffon. Löftesbrott, s. pl. n. Loftebrud.

Löfträd, s. pl. n. Lovtræ. Löfverk, m. fl. se Löf.

Lofva, v. a. I. besætte, beitro med Lov, pynte med Lov, love, maje, rive Lovet af. Löfvas, v. d. faa Lov. leves, drf. Löfvande, n. Löfning, f. Lög, löj, imperf. af Ljuga.

Löga, v. a. &. n. 1. (3. lauga), ba: de sig. Lögande, n. Lögning, -ar,

f. Baden, Badning. Lögerdag, -or, m. (3. Laugardagr), Løberdaa.

"lögn, n. = N. Lögnaktig, adj. logn: | Lönnmord, s. pl. n. Snigmord.

aatia. Lögnaktighet, f. Lognagtig: Lögnare, s. pl. n. Logner. heb.

Lögställe, -n, n. Badefteb.

Löja, se Löga. Loja, -or, f. Dvidfift: Cyprinus alburnus. Lojnat, s. pl. n. Garn

at fange benne Biff i.

Löje, -n, n. Latter. Löjlig, adj. latterlig. Löjlighet, -er, f. Latterlighed.

Lök, -ar, m. (3. Laukr), 20g. Lökaktig, adj. legagtig. Lökfärg, m. Logfarve. Lokfärgad, adj. logfar. Löksoppa, -or, f, Logiuppe. Loksas, m. Logfaus. Löksäng, -ar, f. Logbed. Lökväxt, -er, m. Leavækst. Svibel. Lökäpple, -n, m. Loaæble.

Lömsk, adj. (3. lymskr), lumft. Lömskhet, f. Lumskhed.

Lon, -er, m. Lon, Sold, Gasje. Lonlos, adj. uden Lon, Gaffe. Lontagare, s. pl. n. En som har Lon.

Löna, v. a. 1. & 2. 2. (3. launa), Det lönar icke mödan, det lønne. lønner iffe Umagen. Lönt, lønnet. Löning, -ar, f. Lonning.

Lönn, -ar, f. Lon, Balbirt. Acer pseudoplatanus.

Lönn, adv. lägga å lönn, ikjule, døl: ge, lægge Dolgsmaal paa.

Lönndom, el. i Lönndom, i Lon, Lons dom, hemligen.

Lönndörr, -ar, m. Londor.

Lönnficka, or, f. Fjult Lomme.

Lonngifte, -n, n. hemligt Gifter: maal. 2) (i Botan), Londo: Cruptogamia.

Lönngäng, -ar, m. Longang.

Lönnhal, adj. glat uden at synes at være det.

Lönhål, s. pl. n. fiult Dul, Smuttehul. Lönnlig, adj. Lönnligen, adv. lonfig. Lönnlighet, f. Lonlighed.

Lonnlada, -or, f. ffjult, hemlig Gtuffe.

Lönnmördare, s. pl. n. Snigmorder. Lönnrum, s. pl. n. Lonfammer, Lonfrog, ffiult Affrog, Smuthul. Lönnt, adj. lonlig. Lönntrappa, -or, f. Lontrappe. Lönnträd, se Lönn, m. Lonnvra, -r, f. Lonvraa, hemmelig Braa. Lönnväg. -ar, m. hemlig, ffjult Bei, Lonvei. Lönsk, adj. lumff. hemlig Ufpdifhed, Lönskaläger, n. hemligt Samleje. Löntagare, s. pl. m. En som har Lon. Löp, n. Loben, Lob. Löpa, v. n. 3. (löper, lopp, el. löpte, pl. lupo, el. löpte, lupit el. löpt), (3. hlaupa), lobe. Löpande, n. Löpning, f. Loben, Leb. Löpare, s. pt. m. Lober, 2) Springer. Delphinus Orca. Löpareld, -dar, m. Løbeild. Löphane, -or, f, Lobebane. Löpe, m. Lobe, Oftlobe, Ricese D. den

Löpe, m. Lobe, Oftlobe, Kjæse N. den fierde Mave hos drovtyggende Dyr. Löpen, lupen, löpnad, adj. storknet, lobet sammen.

Löpeld, -ar, m. Løbeild. Löpgraf, -var, m. Løbegrav. Löpknut, -ar, m. Løbefnude, Træffe:

Löpkula, -or, f. Løbefugle, Rendefug:

Löpna, v. n. 1. størkne, løbe sammen. Löpsk, adj. løbsk, løbelysten, parrelysten. Löpskhet, f. Løbskhed, Parreslyst.

Löptid, -er, m. Løbetid, Parringstid. Lördag, se Lögerdag.

Los, adj. 108, aaben. let, omlobenbe. Lösa vador, falfe Lægger. Löst folk, lose Kolf.

Lösa, v. a. 2. 2. lose. L. sig till, indlose. Lösa ut, lose ud, drf. Lösande, n. Losning. Lösaktig, adj. losagtig. Lösaktighet f. Losagtigheb.
Lösbar, adj. oploselig. Lösbarhet, f. Oploseligheb.
Lösbres, s. pl. n. lost Brev, som sens bes med Postgutten.
Lösdrisvare, s. pl. n. Losgjænger, Lüsemedel, s. pl. n. Oplosningsmid.

del. Lösen, m. Losen, Indiodning, Udlod:

usen, m. Losen, Indlosning, Udlosning.

Lösenyckel, -cklar, m. Lofenogel. Lösepenning, Löseskilling, -ar, m. Lofepenge, Losningspenge.

Lösgifva, v. a. 3. (-gifver, -gaf, -gif-vit) losgive, frigive.

Lösgifvande, n. Lösgifning, f. Losgivelse.

Löshet, f. Loshed. Löshjon, s. pl. n. los og ledig Person; Daglonner.

Löshar, n. falst Haar. Loshast, -ar, m. Best uden Seletoj. Löska, a. a. 1. lyste. Löskning, f. Lysten.

Löske, adv. Lösker, adj. omstaffende, gå löske, stroffe omfring. Lösker man, Löskekarl, -ar, n. Losgjæns ger, Landstroger.

Löskokad, Löskokt, adj. blodfogt. Löslifvad, adj. som har lost Liv, tynd Stolgang, loelivet.

Löskoppla, se Afkoppla. Löskött, n. bledt, mert Ried.

Löslig, adj. lösligen, adv. lofelig, los feligen.

Löslock, -ar, m. les Lok. Lösmunt, adj. gabenmundet, flagkjæf.

Lösna, -or, f. (Bergv.) Ridfe, Spræt:

Lösning, f. Lösning, Indlosning, Udslosning.
Lösningspenningar, pl.
Lösningsrätt, m. Lösningsrätt, m.

Löspenningar, Löspengar, pl. Smaa, penge.
Lösrätt, -er, m. let fordsjelig Ret, (Mad).
Lösrifra, v. a. 3. (-rifver, -ref, -rifvit, -rifven), løsrive, drf. Lösrifvande, n. Lösrifning, f. Løsriven.
Löss, pl. af Lus.
Lössaltad, adj. fom er lidt faltet.
Lösskägg, s. pl. n. falst Sfjæg, falste Barter.
Lösslita, v. a. 3. (-sliter, -slet, -slitit, -sliten), løsrive.

Lössläppa, v. a. 2, 2. slippe 166, fost lade, drf. Lössläppning, f. Losslädels se.
Lössöfd, adj. som let vaagner, som es sover haardt.
Löstand, -tänder, f. falst Tand.
Lös-vad, Lösvade, -er, og -or, f. ops stoppet Læg, Loslæg.
Lösärm, -ar, m. Lossöron, pl. Lossore.
Lös, -ar, m. Hossöron, pl. Lossore.
Löt, -ar, m. Hossöron, pl. Lossore.
Löt, -ar, m. Hossöron, pl. Lossore.
Löt, -ar, m. Hossöron, pl. Lossore.

M.

fe: Asperula. Madrass, -er, m. Matras. M. makare, s. pl. m. Matrasmager. Madrassera, v. a. 1. (Rr. matelasser) stoppe, udstoppe med Krolhaar o. d. Mag, -er, m. Bis fra Ofterland. Magazin, -er, n. Magafin. zins-förvaltare, s, pl. m. Magafins forvalter. Mage, -ar, m. (3. Magi, A, S. Mago), Mave. Magdroppar, pl. Mavedraaber. Magfeber, n, Mavefeber. Maggrop, -ar, m. Mavemunding, Das bemund. Tryckning öfver maggropen: Cardialgia. Maghinna, f. Mavehinde. Maghof, n. et vist Maadehold i Spis: |

Macerera, v. a. 1. udblode, gjennems

Mad, -er, f. Madang, -ar, m. lavt bes

Madra, -or, f. (Plante) Mvfite, Du:

træffe.

liggende Eng.

ning, svarende til Fordøjelsestraften, Magamaal N. Maghosta, f. Mavehofte. Maghåla, f. se Maggrop. Magkramp, m. Maveframpe. Magkrumpa, -er, f. Mavesmerte, Mas vesmerte, Mavepine. Magmunn, -ar, m. Mavemund, Mas vemunding. Magplaga, -or, f. Mavesmerte Maves pine. Magplaster, s. pl. n. Maveplaster. Magref, s. pl. n. Dlavefnib, Bugvrid. Magsaft, m. Mavefaft: Succus gastricus. Magsjuk, adj. fom har en frag Mave el. ondt i Maven, maveing. Magsjuka, f. Maveinge. Magstark, adj, fom tynger Maven, haard at fordøje. Magspänning, -ar, f. Mavetryfning. Magstjelpa, v. a. 2. 2. lade falde paa Maven. Magstyrkande, -stärkande, adj. v. mave: styrfende. Magsyra, f. Mavespre.

Magtalare, s. pl. m. Bugtaler. Magvärk, -ar, m. Mavesmerte.

Mager, adj. mager. Magerhet, f. Mas

gerhed. Magerlagd, adj. mager. Magfeber, m. fl. fe Mage. Magi, f. Magie, Eroldom. Magister, -strar, m. (l. Majister) Magister. Magistrera, v. n. 1. tage Magisteraraden. Magmunn, se Mage. Magnet, -er, m. Magnet, Magnetnal. -ar, m. Magnetnaal. Magnetstang, f. Magnetstang. Magnetisera, v. a. 1. magnetisere. Magnetism, m. Magnetisme. Magnetisör, -er, m. Magnetiserer. Magra, v. n. 1. magres, blive mager. Magra ut, udmagre, drf. Magrande, n. Magsaft, m. fl. se Mage. Magt, m. fl. se Makt. Mahn, Man, -ar, m. Man, lange Haar som Hesten, Løven o. fl. have paa Dalfen. Mahagony, Mahogni, a. Mahogniträd, s. pl. n. Mahognitræ. Mahometansk, adj. mahomedanft. Maj, n. pr. Daj, Majmaaned. Majbagge, -ar, m. (et Infett). Diden: borre. Majblomma, -or, f. og Majblomster, s. pl. n. Majblomst. Majgräs, je Myskja. Majnyckel, -klar, m. Rogleblom, Rufimmer, Marie Mytel N. Primula veris. Majstång, -stänger, f. Majstang, Majs Maja, n. pr. f. Marie. Majestät, -er, n. Majestæt, Majestats-brott, s. pl, n. Majestætsfor: brydelse: crimen læsæ Majestatis. Majestätisk, Majestätlig, adj. ma: jestætist, drf. Majestätlighet, f.

Majorska, -er, f. Majorinde.

Maka, v. a. 1. bevæge, flytte, ryffe.

Mak, n. (3. Mak), Mag.

Majstång, se Maj.

maka fram, flytte frent. maka ihop. flytte sammen. maka undan, flytte fra sit Sted. maka at sig, gjore Plads. maka sig undan, træffe fig tilbage, pafte fig. drf. Makande, n. Makning, f. Maka, -ar, f. Fælle, Wgtefælle, Ma-Makalos, adi. mageles, uforlignelia. Makaloshet, f. Mageloshed. Make, -ar, m. (3. Maki), Rage. Maklig, adj. (3. maklikr), magelig. Maklighet, f. Magelighed. Makrill, -er, m. Mafrel: Scomber Scombrus. Makt, -er, m. Magt. Hålla vid makt, holde ved Magt, vedligeholde, bevare, holde i god Stand. vara vid makt, bestaa, staa ved Magt. Maktlös, adj. magteblob, fvag, frafts los. Maktlöshet, f. Magtesloshed. Rraftesløshed. Maktpäliggande, adj. v. magtpaaligs aende, viatia. Maktspråk, s. pl. n. Magtiprog. Maktagando, adj. magthavende. Mal, -ar, m. (Fift), Malle: Silurus glanis. Mal, -ar, m. (Infett), Mol: Phalana Tinea. Maläten, adj. molædt. Mala, v, a. (maler, mol el. malde, malit, Malt, (3, mala), male; 2) (dagl. Tal.) fnurre, frumme, gnave, brf. Malande, n. Rnurren, Brum: men. Malning, -ar, f. Maling. Malja, -or, f. Malje, liden Ring. Malin, n. pr. f. Malene, Magdalene. Mall, -ar, m. Sfibemodel. Malle, m. den indre, blodere Del af Brodet, Brodfrumme. Mallning, -ar, f. se Mall. Malm, -ar, m. Mo, Slette i en Furu eller Granftov, Sandmo. 2) Forstad, f. E. Norrmalm, Södermalm i Stockholm. Malmbo, -ar, m. En

iom bor i en af Forstæderne, (Mal-

marne). Malmgård. -ar, m. Enden af en Forstad.

Malm, -er, m. Malmartig, Malmblandad, adi. fom indeholder Maim. Malmberg. s. pl n. Erts: bjerg, Malmfjeld. Malmbrott, e. pl. n. Malmbrud. Malmbokare, s. pl. Malmbrytare, s. pl. n. Dufværk. m. En fom bryder Malm. Malmbrytning, f. Malmbryden, Malmdjup, n. Dalmonb. Malmfyndig, adj. erteindeholdende, malmholdia. Malmfärg, m. Malmfarve. Malmfargad, adj. malmfarvet. Malmgrufva, -or, f. Malmgrube. Malmgryta, -or, f. Gryde af Malm. Malmgyttring, -ar, f. fe Gyttra. Malmgang, -ar, m. Malmgang, Malmaare. Malmhalt, m. Dalm: holdighed. Malmhaltig, adj. malmholdig. Malmhytta, -or, f. Smelte: Malmletare, s. pl. m. En fom opføger Malm. Malmlag, –läger, n. Malmleje, Malmprof, s. pl. n. Malmorove. Malmsten. -ar. m. Malm. Malmstrek, s. pl. n. Malm: ftrea, Malmana. Malmtrakt. -er. m. Malmbygd, Egn, hvor Gruber og Bjergværter findes. Malmtunna, - or, f. Malmtonde. Malmvigt, -er, m. Malmvægt.

Malning, f. Maling.

Malaten, adj. molædt.

Malört, m. Malurt. Malörts-bränvin, n. Malurtbrændevin. Malörtsdroppar, pl. Malurtbraaber. Malörts-vin, n. Malurtvin.

Mamsell, -er, f. (gr. Mademoiselle), Somfru.

Man, se Mahn.

Man, Mans, partikel.fun f. E. Se man pä, gör man det, säg man ut, fig fun ub.

Man, -män el. männer, m. (A. S. Man), Mand, på man, til Mands. man ur huse, (en masse K.), alle tilhobe.

Mana, v. a. 1. mane, opforbre. Mana godt för, indlægge godt Ord for. Mana in i häkte, forlange Arrest over. Mana på, mana upp, opfordre. Mana ut, udfordre, drf. Manande, n. Maning, f. Manen, Marnelse. Opfordring.

Manbar, adj. mandbar, mandvoffen, drf. Manbarhet, f. Mandbarhed.

Mandat, -er, m. (gr. Mandat), Manbat, Fuldmagt, Ovrigheds Befaling. 2) (dagl. Tal.) Beltegjerning, manbig Bedrift.

Mandel, -diar, m. Mandel. Mandeldeg, m Mandelbeig. Mandeldryck, -er, m. Mandelmelf. Mandelkaka, -or, f. Mandelfide. Mandelkaka, or, f. Mandelfide. Mandelmassa, -or, f. Mandelpasta, -or, f. Mandelbei. Mandelmjölk, f. Mandelmelf. Mandelspän, f. Mandelfpaan. Mandelträd, s. pl. n. Mandeltræ. Mandeltvål, m. Mandelfæbe. Mandeltåtta, -or, f. Mandelfæbe. Mandeltåtta, -or, f. Mandelfæbe.

Mandom, m. Mandom. Mandomsanammelse, Kjødspaatagelse, Mands doms Annammelse.

Mandrap, s. p. n. Manddrab. Mandrapare, s. pl. m. Manddraber. Maner, s. pl. n. Maner. Med Maner, (dagl. Tal.) paa en pen Maade.
2) dygtigt, til Gavns. Manerlig, adj, manerlig, brf. Manerlighet, f.

Manfolk, s. pl. n. Mandfolt. Mangel, m. (forældet) Mangel, Broft.

Mangel, m. (totateel) Mangel, 2018ft.
Mangel, -glar, m. Rulle (at glatte Linned). Mangelbod, -ar, m. Rulls lebod. M. -botten, -tnar, n. M. bräde, -n, n. Rullsbund. Mangelduk, -ar, m. Rulleflæde. Mangelkafle, -ar, m. Mangelstock, -ar, m. Rulleftot.

Mangla, v. a. I. rulle (Linned). Manglare, s. pl. m. En som ruller, drf. Mangling, f. Rullen, Rulling. Mangolt, -er, m. se Hvitbeta. Mangrant, adv. Mand for Mand, hver Mand.

Mangard, -ar, m. Hovedbugning, Baa: ningsbuus: Conps de Logis.

Manhaftig, adj. mandig, kfæt, ftribbar, brf. Manhaftighet, f. Manbighed, Kjæfhed, Stribbarhed.

Manhem, Manhejm, Mannahem, n. pr. n. Sveriges gamle Navn.

Manhus, s. pl. n. se Mangard.

Maning, se Mana.

Manke, -ar, $m = \Re$.

Mankera, v. n. l. (Fr. manquer,)
mangle, fejle.

Mankon, n. Mandfien.

Manlig, adj. mandlig, mandig. Manlighet, f. Mandiabed.

Manlan, s. pl. n. Mandelen.

Manna, f. (i Bibl.) Mandinde, Rone. (Mof B. 1. 22. 23).

Manna, v. a. l. M. ra, bemande Ræserne.

Manna, n. Manna. Mannagras, n. Mannagræs. Mannatrad, s. pl. n. Mannatræ.

Manna, gami. gomit. 09 Sammenfæt.
Ord, for Mans, Mäns, f. E. Helga
Manna Samfund. Tolf manna styrka, tolf Nænds Styrle. På två
manna hand, Paa to Mands Haand.
Mannablod, n. (Piante) Sommerhyld,
Sambucus Ebulus.

Mannahem, je Manhem.

Mannaminne, n. Mandeminde, i Mannaminne, i Mandeminde.

Manuamod, n. mandigt Mod, Mandshierte, Uforsagthed, Mandighed.

Mannamord, s. pl. n. Manddrab Mannamordare, s. pl. m. Manddra:

ber. Mannaman, n. Partisched, Personsunfeelfe.

Mannas, v. d. 1. (bagl. Tal.) blive mandvoffen, mandes, giftes, (om Piger).

Mannavett, n. moden Forftand.

Mannaligor, m. Mannale, pl. mands. lig Alder, Mandelloer. Manneligen adm flooft mandict

Manneligen, adv. fjæft, mandigt. Mans, adv. se Man.

Manshlod, n. (Plante), Jordhumle D. Mandebiod R. Hypericum quadrangulare.

Mansbot, m. Boder for Manddrab, Mandebod, (naar man uden Billie har begaaet Mord).

Mansborda, -or, f. saa Meget som en Mand kan bære.

Mansen, m. (dagl. T.) Mandeling. Mansfadder, -drar, m. Mandefadder. Manskada, f. Manddrab. Manskap, n. Mandfab.

Manskläder, pl. Mansklädning, ar, f. Mandeflæder, Mandeflædning.

Manskraft, f. Mandefraft, 2) (Plante), Mandetro: Eryngium.

Mandslem, m. det manblige Lem. Manslinje, f. Mandelinje.

Manslintyg, s. pl. n, Sfjorte. Mansnamn, s. pl. n. Mandfolfencon.

Mansperson, -er, m. Mandfolf, Rands: person.

Mansrock, -ar, m. Mandefjole. Manspillan, f. Mennestetab.

Manssida, f. Mandsside.

Manssko, -r, f. Mandsfo. Mansskräddare, s. pl. m. Mandsfræds der.

Mandstark, adj. manbstærf.

Mansalder, -drar, m. Mandsaider, Mennestealder.

Mantal, s. pl. n. en fuld Gaard, (en Matrifelinddeling). def. Mantals-kommissarie, -r, m. Sfattefoged. Mantalsfrihet, f. Landsfatsfrihed. Mantalslängd, -er, m. Matrifel. Mantalspenmngar, pl. Mantalsafgift, m. Landsfat. Mantalsrulle, -ar, m. Matrifel. Mantalsskrifning, -ar, f. d. s. f. mantalsstamma. Mantalsskrifvare, s. pl. m. Sfatteindstræver. Mantalsskrifven, adj. som

29

ffal betale Lanbstat. Mantalsatumma, -or, f. Statteting for at revibere Matritel eller indfræve Landstatter.

Mantel, -tlar, m. Rappe, Raabe. Jungfru Marie Mantel, (Plante), Lovefod, Maristaf R. Alchemilla.

Man-vuxen, adj. mandvoffen (om Biger).
Mandver, -vrer, f. Manaver.
Mara, or, f. Mare. Maran rider
honom, Maren rider ham, 2) et
Efjældsord til Fruentimmer, ogsaa
Maruggla, -or, f.

Marbjörk, -ar, m. Bjørfresla R. Drærgbirt: Betula Nana.

Mardusa, -or, f. for, tof Rvinde. Marga, Marge (forældet) for Mycken,

Manga: Margohanda, adj. (forældet), mange: haande.

Margel, se Märgel.

Margelunda, adv. (forælbet), mangelunde, pag mange Magder.

Margfaldig, adj. manafolbig.

Marggrefve, -ar, m. Martgreve, Martgrevinde. Marggrefvinna,-or,f, Margrevinde. Marggrefskap, n. Martgrevstab.

Marginal, -ar, m. Rand (af et Papir en Bog). halla innom Marginalen, holde i Ave.

Margkunnig, adj. som ved meget, har mange Rundskaber, sprænglærd.

Margras, n. Rorgræs, Rorflot N. Phalaris arundinacea.

Maria, n. pp. f. Marie. Marienbild,
-er, m. Mariebillede. Marienglas,
s. pl. n. Marieglas. Marientistel,
-stlar, m. Marietidsel: Carduus
Marianus.

Marig, adj. uoploselig sammenfiltet, (om Saar).

Marionetts, -er, m. Marionette. Marionettspel, s. pl. n. Marionetspil. Marionettspelare, s. pl. m. Marionetspiller. Mark, -er, m. Mark, 1/2 Pund, 8 f., Solv, 2 f. Robber M.

Mark, –er, f. Mark, Jord. Mark, –er, m. (i Spil), Kish.

Markatta, -or, f. Marefat, langhalet Abe. Markatt-ansigte, -n, n. Abeansigt, Abefice.

Markegång, m. Torvepris. Markegångstaxa, -or, f. Rapitelstafft.

Markera, v. a. 1. (i Spil) mærfe, betegne, brf. Markering, f.

Marketentare, s. pl. m. Marketenter. Marketenterska, -or, f, Marketensterske.

Markis, -er, m. Marquis, Marki. Markisinna, -or, f. Marquisinde, Markise. Markisat, -er, n. Markis. værdigheb.

Marknad, -er, m. Marfed. Marknadshod, -or, m. Warfedsbod. Han lär ikke rosa Marknaden, han vil neppe rofe fig af Riobet. Marknadsfolk, n. Marfedefoit. Marknadsgods, n. Marfedsaods, Marknadsgafva, -or, f. Marfedsgave. Marknadspenningar, pl. Markedspenge. Marknadsplats, -ar, m. Marfeds: Marknadsstånd, s. pl. n. Markedsbod. Marknadsväder, n. Martedeveir. Marknadssångare, s. pl. m. Gadefanger.

Markpund, s, pl. n. Lispund. Marktals, adv. i Marfeviis. Markskejdare, s. pl. m. og

Markschejder, s. pl. m. Markskjedare, s. pl. m. Warstejder. Markskejdenvetenskap, f. Warstejderfunst. Markskrikare, s. pl. m. Warkstriger. Marle, n. en nætsormig stiv Bævning,

Dalville.

Marmor, m. Marmor. Marmorarbetare, s. pl. m. Marmorarbetar.

Marmorbrott, s. pl. n. Marmorbrud.

Marmorgrufva, -or, f. Marmorgrusbe, Marmorskifva, -or, f. Marmorspide.

Marmorgolf, s. pl. n. Mar

١

morgulo. Marmorstod, -er, m. Marmorftotte.

Mars, n. pr. m. Mars (Maaned).
Marsöl, n. Marsol.

Marsch, -er, m. Mars (Arigsfolfs Log, Bevægelse, Frem: og Lilbage: roffen), Marschruta, -or, f. Reiferute, Vejviser.

Marskalk, -ar, m. Marffal.

Marsken, s. pl. n. Sfin, fom man undertiden seer i Davet, Marild. Marskog, m. Smaastov.

Marstrand,-stränder, f. ftenig Strand. Marspett, -ar m. (Jugl) Rjel R. Hæmatopus Ostralegus.

Martall, -ar, m. Morfuru N. Pinus sylvestris pumila.

Marter, s. pl. n. Marter, Vine, Tortur. Martera, v. s. 1. martre, pine. Martering, f. Martren.

Martofva, -or, f. Marelof, Marlof, (en uoplofelig Cammenfletning af Hovedhaaret, som undertiden, især i Polen, udarter til en ulægelig Spgbom).

Martyrisera, v. a. 1. martre, pine. Maruggla, -or, f. Abefjæs, Stabiltenshoved: Sfiældsord.

Marvatten, n. i M. med Fartejets Rand i Bandspejlet, saaledes at det næften gaar under.

Masa sig, v. r. l. gotte fig, kofe fig Nik.

Maschin. -er, m. Mastine. Maschinist, -ar, m. Mastinmager, Massinmester.

Mask, -er, m. Mafte, mafteret Per-

Mask, -ar, m. Matk, -ar, m. (3. Madkr) Orm, Maddif.

Maska, -or, f. Maste (i Strifning). Maska, v. n. 1. mastere sit Spil. Maska, v. a. 1. maste, binde i Mas

laska, v. a. 1. maste, binde i Was ster. M. upp, tage Master op som ere saldne, maste op.

Maskera, v. a. 1. mastere.
Maskerad, Maskrad, -er, f. Masterade.
de. Maskeradbal, -er, m. Wasterbal, Masterade.
Maskbo, -n, n. Ormerede.
Vaskdrisvande, adj. ormdrivende.
Maskfrö, -n, n. Ormestre.
Maskfull, adj. fuld af Orme.
Maskfall, s. pl. n. Ormehul; Ormestif.
Masklig, adj. ormagtig.

Maskmat, m. Ormefode.
Maskmjöl, n. Ormemel.
Maskapi, n. (dagl. T.) Romplot.
Maskpulver, s. pl. n. Ormepulver.
Maskplåga, -or, f. Masksjuka, f.
Ormefyge.

Maskstungen, adj. v. ormstuffen. Maskstyng, s. pl. n. Ormsstif. Maskin, -er, m. Waskin.

Maslonn, -er, f. Len, Balbirt, N. Acer Pseudoplatanus.

Masmästare, s. pl, m. Masmester. Masrunn, Masrönn, -ar, m. fnudret Rogn, Ronnebærtræ D.

Mast, -cr, m. Mast. Mastsisk, -ar, m. tjæret Presenning om Masten: Kistene, Træer paa Sidenene af Musten. Masthygge, -n, n. Mastebugst. Mastkorg, -ar, m. Masteruv, Mærs. Mastkrage, -ar, m. Wasterave. Mastkran, -ar, m. Wastestave. Mastspär, s. pl. n. Masteop. Masterave, m. Masterave, m. Masterave, n. Masterave, m. Masterave, m. Masterave, m. Masterave, m. Masterave.

Masta. v. a. 1. forfvne med Maft. Masugn, -ar, m. Masovn.

Masur, m. Masurträ, n. garefuldt, flammet, plettet Træ. Masurbjörk, -ar, f. plettet, knudret Birk.

Mat, m. (3. Matr), Mad. Matbit, -ar, m. Bid Mad. Matbord, s. pl. n. Spisebord. Matdags, adv. ved Spisetid. Matsader, m. Madsader,

Dusbonde., Matgirig, adj. graabig efter Mad, flugen, flugvorn. Matgirighet, f. Graadighed, Slugvornhed. Matgrann, adj. læffer, fræfen. Matgrannhet, f. Rræfenhed. Mathof, n. Maadehold i Spiening, Magamaal N. Mathantare, s. pl. m. En fom hens ter Mad, 2) Madfpand, Matjord, f. Muldjord, frugtbar Jord. Matklocka, _or, f. Madfloffe. Matkorg, -ar, m. Madfurv. Matkrydder, fe Kokskrydder. Matlag, s. pl. n. Bords felifab. De fom fpife fammen. Matlagning, f. Madlavning. Matleda, f. Madlede, Modbydelighed for Mud. Matljugare, s. pl. m. Gnpltegjæft. Matlukt, m. Madlugt. Matlust. m. Madlpft, Appetit. Matlada. -or, f. Webetrug. Matmoder, -modrar, f. Madmoder. Matmylla, f Muldjord. Matnyttig, adj. fpifelig, 2) (for Gpog om Piger) moden, giftefærdig, mand: voksen. Matos, n. Madlugt. Mat-pase. -ar, m. Radpose. Matredning, f. Madlavning. Matredningskonst, f. Rogefonft. Matrum, s. pl. n. Spifeværelfe. Matsaft, m. ben i Maven tilberedte Melt el. Nærings: faft: Chylus. Matsal, -ar. m. Gvife: fal, Spifestue. Matsedel, -dlar, m. Spifeseddel. Matsked, -ar, m. Gpifes ffe. Matskott, n. samlede Levnets: midler. Matskåp, s. pl. n. Mad: fab. Matsmältning, f. Fordojelse. Matstrupe, -ar, m. Mudpibe, (Gpiferoret i Svælget). Matställe, n. Spifested. Matsack, -ar, m. (dagl. I. Massäck), Madrofe, Rifte R. laga, ställa munn efter Matsäcken, fætte Tæring efter Ræring. Matsäcksmat, m. fold Mad. Matvaror, pl. Madvarer. Matvin, n. Bordvin. Matväljare, . s. pl, m. Madvrager, drf. Matväljning, f. Matvämjelse, f. Modbydelighed for Mad, Madiede. Matapple, -n, n.

Bordæble. Matättika, f. Bordeddif. Matol, n. Bordel. Mata, v. a. 1. made, give Rode ind i Munden, drf. Matande, n. Dad: ning. Matas. v. d. l. Mata sig. v. p. fætte Riærne, begonde at modnes. Matgrann, m. fl. se Mat. Matk, se Mask. Matlag, m. fl. se Mat. Matram, m. (Vlante) Matrem: Purethrum Parthenium. Matrona, -or, f. Matrone. Mutronort, -er, f. (Plante) Aftenftiers ne: Hesperis inodora. Mats, n. pr. m. Mathias, Mads, 2) (i Gvil) 3an. Matsal, m. fl. se Mat. Matt, adj. mat. drf. Matthed, f. Mats Matta, v. a. 1. matte, udmatte, af: matte. Mattande, n. Afmattelse, Udmattelse. Matta, -or, f. Matte, Gulvtærve. Matthindare, Mattflätare, s. pl. m. Mattebinder. Mattgräs, n. Mattolummer, m. (Plante) Jordmos, Ulvefod, Rattehale D. Rraatefot, Rraatefedt, Rrautefotmos, Rraufeitia R. Lycopodium clavatum. Mattighet, f. Mathed. Matvaror, se Mat. Mauk, m. en Hestelngdom, der bestaar i en Davelse i Bagfoderne, hvor en ikarv og ædende Bædike samler lig. og tilfidst gjør Hesten halt, Muk. Maxim, -er, m. Regel, Grundsætning. Med, prep. med med det Villkor, uns ber ben Betingelfe, i med och mot, i Lyfte og Ulyffe, i Med- og Modgang. Det är ingenting med honom, det er iffe noget ved ham.

Medafton, m. Midaftensmad, Afta-

svæl N.

Medalj, -er, m. Redalje, Etuepenge. Medaljesamling, -ar, f. Myntfamling. Medaljesamlare, -kunare, s. pl. m. Myntfamler.

Medan, adv, (3, medan), imebens, mes

dens.

Medarbota, v. n. 1. destage i Arbejde med, medvirke. Medarbotande, n. Medvirkning, Medarbejder. Medarbetare, s. pl. m. Medarbejder, Medarbotarinna, -or, f, Medarbejder, ffe.

Medarfvinge, -ar, m. Medarving.

Medborgare, s. pl. m. Medborger, Borger. Medborgarinna, -or, f. Medborgerinde: Medborgarrätt, m. Borgerret. Medborgerlig, adj. medborgerlig. Medborgerlighet, f. Medborgerlighet, f. Medborgerlighet, f.

Medborgenär, -er, m. Medbreditør. Medbrings, v. a. 2. (-bringar, bragte, bragt), medbringe, def. Medbringande n. .

Medbroder, -bröder, m, Medbroder, drf. Medbroderskap, n.

Medbrottslig, adj. medifyldig.

Medbrottsling, -ar, m. Medifyldig, drf. Medbrottslighet, f. Delagtighed i

Korbrydelfe, Medffyld.

Meddela, v. s. 1 medbele, brf. Meddelare, s, pf. m. Redbeler. Meddelande, n. Meddelning, ar. f. Redbelefe. Meddelbar, adj. medbelefig, brf. Meddelbarhet, f.

Mede, -ar, m. Mede, Mej N. Glæbes mej.

Medegare, s. ple m. Medejer, brf.

Medegarinna, -or, f.

Medel, s. pl. n. (3. Medal), Mitbel. Medelart, -er, f. Mellemiort, Rellemslags. Medelbar, adj. Medelbarligen, adv. midbelsar, brf. Medelbarhet, -barlighet, f. Medelförhällande, n. Mellemproporsjon. Medelfärg, m. Mellemsfarve. Medel-

ländsk, adj, middellandif. Medelhaf, n. Diddelhav. Medelmatta. f. Middelmaatighed, Middelvej. Medelmattig, adj. middelmaadig, brf. Medelmattighet, f, Middelmaadigs . hed. Medelnät, n. (Anatom.) Mels lemaulvet: Diaphragma. Medellös. adj. uden Midler, drf. Medellöshet, f. Modelorsak, f. Mellemaarsag. Medelpris, n. Middelpris. Medelpunkt, -er, m. Middelpunkt. Medelrum, n. Mellemrum. Medelrörelse, m. Diddelbevægelfe. Medelsalt. n. Middelfalt. Medelsort.-er. Middelfort, Mellemfort. Medelstånd, n. Middelftand, Medelsumma. f. Medeltal, n. Middeltal. tid. -er, m. Mellemtid, Middelalder. Medelting, n. Wellemting. Medelväg, -ar, m. Middelpej. Medelalder. m. Middelalder. Medelaldrig. se Medaldrig.

Medelst, prep. formebelft bed.

Medfaren, adj. Ma medfaren, ilde bes handlet, ilde tilraffet.

Medfart, m. Omgang, Behandling, Ops forsel mod En.

Medfriare, s. pt. m. Mebbejter, Medsfrier.

Medfange, -ar, m. Medfange.

Medfodd, adj. v. medfødt.

Medfölja, v. a. 2. 1. følge med, med, medfolge. Medföljare, s. pl. m. Wedfølger, Edfager, Følgefvend. Medfölje, -n. Wedfölge, Kølge. Medföljeslarare. a. al. m. Ledfolge

Medrolje, -n, m. weotoige, polge. Medroljeslagare, e. pl. m. Ledfas ger. Medfora, v. s. 2. 1. medvinge, meds

føre, drf. Medförande n. Medförmyndare. e. al. m. Medförmyndare.

Medformyndare, s. pl. m. Medfors monder. Medforpaktare, s. pl. m. Medforpags

ter. Vedwift - Sismaift Medaift 11h.

Medgift, m. Hjemgift, Medgift, Udftpr.

Medgifva, v. a. 3. (-gifver, -gaf, -gif-

- vit, -gifven), indromme, tilstaa, tils lade, give fit Samtyffe til, tilftæbe. Medgifvande, n. Indrommelse, Tilstagelfe; Tilladelfe, Samtytte. Medgang, m. Medgang. Medgäldenär, -er, m, Medffoldner. Medhafvande, adj. som man har med fig. Medhjelpare, s, pl. m, Medhjælper. Medhjelparinna, -or, f. Medhjælver: inde. Medhinna, v. a. 3, (-hinner, -hann, , -hunnit), blive færdig med, vinde. Medhustru, -r, f. Frille. Medhall, n. Medhold. Medhalle s. pl. m. Medholder, Tilhænger. Medhallare, Medja, Medje, je Midja, Midje. Medla, v. a. I. mægle, bilægge. Medlande, n, Mellemhandling, Mogling. Medlare. s. pl. m. Medlarinna, -or, . f. Midler, Mellemmand, Dagler, Kredestifter. Medlerst, adj. mellemst, midterst. Midlertid, b. f. f. Emedlertid. Medlidande, Medlidsam, adj. medli: dende. Medlidande, n. Medlidsamhet, f. Medlidenhed. Medljudande, adj. medlødende. Medlyding, -lydning, -ar, m. Medlyd, medlydende Bogitav, Ronfonant. Medlarjunge, -ar, m. Wedlærling, Weddifipel. Medmenniska, -or, f. Medmenneffe. Medredare, s. pl. m. fom har Part i Sfib. Medresande, adj. & subst. medreifen: de, Medreisende. Medspelare, s. pl. m, Medfpiller. Medsanda, v. a. 2. 1. medjende, brf. Medsändande, n. Medsyster, -trar, f. Mediofter. Medsöka, v. n. 2. 2. fonfurrere, drf. Medsökandé. n. Medsökare, s. pl. m. Ronfurrent. Medsökande, adj. & subst. Medjøgens de, Medsøger. Medtaga, v. a. 3. (-tager, -teg, -ta-

git), medlage. drf. Medtagande, n. Medtjenare, s. pl. m. Medtjener. Medtaflan, f. Medbejlen, Rappen. Medtaflare, s. pl. m. Medbejler, Ronfurrent, Rival. Medverka, v. n. l. medvirfe. Medverkan, f. Dedvirfen, Dedvirfning. Medvetande, adj. medvidende. Medvetande, n. Medvetenhet, f. Medvidende. Medvidenhed. Medvind, m. Medväder, n. Medvind, Medbør. Medålder, m. Middelalder. Medåldrig, adj. midaldrende. Medägare, s. pl. m. Medägarinna, -or, f. Medejer. Medalskare, s. pl. m. Medelffer, Med: beiler. Medalskarinna, -or, f. Deds elikerinde, Medbeilerike. Medomkan, f. Medonf. Medomkans-vard, adj. fcm er værd Medonf. Medomksam, adj. medontsom, mes donfefuld, medlidende, drf. Medomksamhet, f. Meja, v. a. l. (3. meida), meje. Mejare, s. pl. m. Mejer. Mejram, m. Mejran, Merian (Plante): Origanum Majoranum. Mek, -ar, m. Meker, fejg, taabelig Derfon. Meka, v. n. 1. begaa Dum: heder, være taabelig. Mekig, adj. fejg, dum, enfoldig, taabelig, drf. Mekighet, f. Taabelighed. Melera, n. a, l. (Fr. meler), blande. Melin, -er, m. (Plante), Sjertenefrod. Mell, m. (Planteflægt) Gaafefod: Chenopodium, Gatumell, Murgaafefod: Ch. murale. Hafsmell, Strandmelde N. Chenopod. maritimum. Rodmell, Svinemelde N. Ch. rubrum. Mellan, præp. mellem. Mellanakt, -er, m. Mellemaft. Mellanbalk, -ar, m. Mellanbjelke, -ar, m. Mellembiælfe. Mellanblä, adj. mellemblaa.

Mellanbrosk, n. Mellembruff.

Mellanbyggnad, -er, m. Rellembygnina. Mellandäck, s. pl. n. Mellembæf. Mellanfinger, s. pl. n. Mellemfinger. Mellanfärg, m. Mellemfarve. Mellangift, m. Tilgift. Mellangard, -ar, m. Dellemggard, sitta i M. være i Anibe. Mellangarde, -n, n. Mellemgiærde; 2) Nafens bruffattige Mellemvæg. Mellanhand, f. Dellemhaand. Mellanhvarf, s. pl. n. Mellemlag. Mellankomma, v. a. 3. (-kommer, kom, -kommit), fomme imellem, lægs ge fig imellem, drf. Mellankomman-Mellankomst, m. Mellemfomft. Mellanlag, s. pl. n. Wellemlag. Mellanliggande, adj. mellemliggenbe. Mellanlöpare, s. pl, m. Mellemlober. Mellanmening, -ar, f. Mellemfætning. Mellanmur, -ar, m. Mellemmur. Mellanmaltid, -er, m. Mellemmaal: tid. Mellanrum, n. Mellanrymd, m. Detlemrum. Mellanrätt, -er, m. Mellemret. Mellanskrifven, adj v. mellemffreven. Mellanskaf, s. pl. n. Mellemfrift, Mellemtid. Mellanslag, n. Mellemflags. Mellansort, -er, m. Mellemfort. Mellanspel, s. pl. n. Mellemfpil. Mellanstund, -er, m. Mellemftund. Mellanstycke, n, Mellemftoffe. Mellanstrek, -ar, m. Mellemftreg. Mellanstående, adj. mellemstageude. Mellantak, s. pl. n. Mellemtag, Mellantal, n, Middeltal. Mellantid, -er, m. Mellemtid. Mellanvall, -ar, m. Mellemvold. Mcllanvarando, adj. v. Mellemværen: Mellanväning, -ar, f. den mellemite Etalle. Mellanvägg, -ar, m. Mellembog.

Mellanat. adv. unbertiben, fommetiber, engang imellem, alt imellem, af og Mellerst, adj. mellemit. Melon, -er, m. Melon. Melonbank, -ar, m. Melonfasse. Melonskifva, -or, f. Melonffive. Melonsang, -ar, f. Melonbed. Melotengras, n. Donningflover: Trifolium Melilotus. Melotenplaster, s. pl. m. Melotenplas fter. Men, konj. men (naar en Rægtelse staar i den foregagende Sætning, bruges iffe men, men utan (I. fondern). Men, n. (udt. Men), Men, Feil. Mena, v. a. l. (i impf. og supt. og: faa efter 2. 2.) mene. Mened, -er, m. Mened. Menedare, s. pl. m. Meneder. Menederi, n. Mened. Menedig, adj. meneder f. Menför, ad,, vanfor. Menfore, n. Ufere. Menig, adi, menia, Menige man, Mes niamand. Menige Allmogen, den menige Almue. Menighet, -er, f. Menighed. Mening, -ar, m. Mening, Sætning, Deriode. Meningslös, adj. uden Dening, usammenhængende. Menlig, adj. studelig, ufordelagtig, uheldig, (i bibl.) ureen, brf. Menlighet. Menlös, adj. skyldfri, uskyldig. löshet, f. Styldfrihed, Uffyldighed. Menniska, -or, f. Menniskja, -or. f. Menska, -or, f. (3. Manneskia), Menneste. Menniskobarn, el. Menskobarn, s. pl. n. Menneffebarn. Menniskobegrepp, n. Menneffefor: stand. Menniskoben, s. pl. n. Wens Menniskobild, -er, m. neifeben. Mennestebillede. Menniskoblifvande, n. (blot om Christus), Menne-

ffenaturs, Ripbs Baatagelfe. Menniskoblad, n. & m. Menneffeblod. Menniskofiende, -er, m. Menneffe: fiende, Menniskofunder, pl. Menneff: lig Opfindelfe. Menniskofarg, m. Menneikefarve, Rjodfarve. Menniskoförstand, n. Menneffeforftand. Menniskohamn, -ar, m. Menneffe. Æiffelse. Menniskohat, n. Menne: Menniskohatare, s. pl. m. Menneffehader. Menniskohielp. m. Mennestehiælv. Menniskohjerta, n. Mennestehierte. Menniskohufvud. maMenneifeboved. Menniskohår, s. pl. n. Menneffehaar. Menniskokraft, n. Menneffefraft. Menniskom. Menneffefundifab. kunskap, Menniskokannare, s. pl. m. Men: neifekjender. Menniskokar, adj. menneffetjærlig. Menniskokärlek, m. Menneifekjærlighed. Menniskokött, n. Menneffefied. Menniskolif, s. pl. n. Menneffeliv. Menniskonatur, f. Menneffenatur. Menniskopafund, s. pl. m. Menneffeop: Menniskoröfvare. s. ul. findelie. m. Mennefferever. Menniskoröfvande, Menniskoröfveri, n. Menne: Menniskoröst, -er, f. Men: neffeftemme, Mennefferoft. Menniskosamfund, n. Menneifesamfund. Menniskoskapnad, -er, menne: ftelig Gtabning, Menneffestiffelfe. Menniskoslägte, n. Menneiteflægt. Menniskosätt, f. E. efter M. raa Menneffere Maade. Menniskosnille, n. Menneffets Mand, Mandeepner. Menniskostumma, -or, f. Mennesteftem-Menniskotjuf, -var, m. Men: Menniskotjufnad, -er. neiferover. m. Mennefferov. Menniskoverk, s, pl. n. Menneifevært. Menviskovett, n. Menneikeforftand. Menniskovis, på menniskovis, paa Menneffere Maade. Menniskovan, -ner, n. Mennesteven: drf. Menniskovan- | Mesig, m. fl. se under Mes.

Menniskoålder, -drar, skap, m. m. Menneifealder. Menniskoalskande, adj. menneffetiærlig. Menniskoätande, adj. menneffecbende, Menniskoatare. s. pl. m. Menne feæber.

Mensalhemman. s. pl. n. Taffelgods. Mensklig, adj. menneffelig.

Mensklighet, f, Menneffelighed, Menneifehed.

Menta, v. a. 1. berede (Læder), famve, flag (Ler), drf. Mentare. 2. 91. m. Mentning, f.

Mer, Mera, adj. & adv. mer, mere. Meranamad, Merbemalt, Merberurt, adi. merbemelot.

Merendels, adp. (T. mehrentheils) for det meste, mestendels, som oftest.

Merg, m. (3. Marg, M. S. Mearg), Marv. Mergaktig, adj. marvagtig. Mergben, s. pl. n. Marveben. Mergfull, adj. marvfuld. Mergpu-'ding, m. Marvepudding. Mergkaka, -or, f. Marvefage.

Mergel, m. Mergel. Mergelaktig. adj. mergelagtig. Mergelgrop, -ar, m. Mergelgrufva, -or, f. Mergels grav. Mergeljord, f. Mergellera, f. Mergeliord.

Mergla, v. a. l. mergle.

Mergla ut, v. a. 1. udmarve, ubtære i hoj Grad. Utmergling, f. Udmar.

Merla, -or, f. (bagl. T. Mela) Rrams pe, Sage fom en Laas griber i. Merling, m. Geilgarn, Spefing R.

Mes, -ar, m. Rrofter, Rujon, Rvindes farl, Riærlingprest. Mesagtig, Mesig, adj. feig. Mesaktighet, f. Mesighet, f. Teighed.

Mesan, -er, m. Mesansegel. n. Mefanfeil.

Moshatt, -ar, m. (Jugl), Topmejfe: Parus cristatus.

Mes-ost, -ar, m. (J. Misa, for Oftevalde), Mysoft R.

Mespel, -splar, m. Mespelträd, s. pl. n. Mispeltræ: Mespilus germanica.

Mespelbär, s. pl. n. Mispel.
Messa, -or, f. Wesse. Messbok, f.
Wesselsebog. Messsall, s. pl. n. Wesselsebog. Messkake, -ar, m. Wesselsebog. Messkake, -ar, m. Wesselseber. Messkaker, pl. Wesselseber. Messordning, f. Liturgi. Messprest, -er, m. Wesselsevæst. Messskjorta, -or, f. Wesselsevæst.

Messelsevæst.

Messa, v. a. & n. messe, drf. Messning, -ar, f. Messelæsning.

ming, -ar, J. Weesleasing.

Messing, m. Messing. Messingsarbetare, s. pl. m. Messingsbruk.

Messingsbruk, s. pl. n. Messingsbeslag, s. pl. n. — N. Messingsbeslag, s. pl. n. Weeslingsbeslagare, s. pl. m. Weeslingsbeslagare, s. pl. m. Messingsbeslagare, ar, m. Messingstrapg, -ar, m. Messingstrapg.

Messling, m. Mæslinger, (Sygdom). Mest, adi. & adv. mest, i det mesta, for det Meste, for storste Delen. Mostadels, adv. mestendels. Så plagar det mest gå, saa plejer det for det Meste at gaae. Han är som folket mest, Dan er som Folket slest.

Mesthjudande, adj. v. mestbydende, hoistbydende.

Meta, v. s. 1. angle, mede, brf, Metande, n. Metaing, Anglen, Angelfiferi.

Metall, -er, m. Metal. Metallfärg, m. Metalfarve, m. fl. Sammenfæt. Mete, -n, Angelfiseri; 2) Agn, Madina.

Metkrok, -ar, m. Angel, Medefrog, Fiftefrog.

Metmask, -ar, m. Regnorm. Metode, -er, m. Metode.

Metref, -var, m. Medeinor.

Metspo, -n, n. Medeftang, Eres R.

Metställe, -r, n. Stet, hvor man ang. ler.

Metvurst, -ar, m. Medifterpelfe. Michelsmessa, f. Miffeledag.

Midaston, m. Midastensmad, Wsftasvæl N.

Middag, -ar, m. Middaa. Äta Middag, fpife til Midbag. Sofva middag, fove til Middag. Middagsräst. -er. m. Middagsgiæft. Middagshetta, f. Middagshebe. Middagshöjd, m. Middagshojde. Middagsmål, s. pl. n, Middaasmaaltid. Middagslur, -ar, m. (dagl. Tal.) Middagsblund, Middagslur N. Middagstimma, f. Middagstime. dagssömn, m. Middagsfovn.

Midfasta, f. Midfaste. Midfastosondag, Midfaste-Sondag.

Midja, Medja, -or, f. (3. Midia) ben Midterste Del af Legemet, Midje R. Midjeband, s. pl. n. Livbelte.

Midnatt, f. Midnat. Midskepp, adv. MidtsFibs. Midsommar, m. Midsommer.

Midsommarsdag, m. Sankt. Dansdag. Midt, m. Midte.

Midt, sdv. midt. Midtemellan, midt imellem. Midt emot, lige over for. Midt för, lige for. Midt i tu, midt af, f. E. den gik midt itu. Midt ibland, midt iblandt. Midt på dagen, midt om Dagen. Midtskepps, Midtskepps,

Mjell, adj. flar, glinfende, ffiær, gjens nemfigtig. Mjellhvit, adj.

Mjetto, m. Milt. Mjeltgräs, n. Mjeltört, -er, f. et Slags Plante: Asplenium Scolopendrium. Mjeltsjuk, adj. miltspa, hypofondrist. Mjeltsjuka, f. Miltspe. Miltspom, buypofondri. Mjeltspom, f. Miltsare. Migrän, m. (Fr. Migraine), Hoveds

pine. Mil, m. pl. Mil og Milor, Mil. Milpåle, -ar, m. Milstolpe, -ar, m. Mi-

ઝ

Mileften. Miltal, n. Miletal. Mila, -or, f. Mile, Rulmile. Milved, m, Milbrænde, Mileved. Mild, adi. mild. Mildeligen, adv. (bibl.) mildt. Mildhet, f = N. Mildväder, n. mildt Beir, To. Mildra, v. a. 1. mildne, formilde, lin: Mildrande, s. Mildring, f. Mildnen, Lindren, Formilden. Milis, m. Milits. Millan, se Emellan, Mellan, Millerst, se Medlerst. Million, Miljon, -er, m. Million. Millionär, Miljonär, -er, m. En som eier Millioner. Milpåle, m. fl. se Mil. Min, pron. poss. min. De mina, (T. die Meinigen), mine Paarorende, Beflægtede. Min, -er, m. Mine, Gebærde, Anfiats: træf. Mina, -or, f. Mine. Minkammare, -mrar, m. Minetammer. Minderhaltig, adj. of for liben Se: halt, brf. Minderhaltighet, f. Minderarig, adj. minoreaarig. Minderarighet, f. Mindreaarighed. Minera, v. c. 1. minere, gjore Mine, undergrave, drf. Minering, -ar, f. Mineral, -er, pl. Mineralier, Mineral. Mineralrike, m. Mineralrige. neralvatten, n. Mineralvand. Mineralisk, adi, mineralif. Mineralisera, v. a. 1. forvandle til Erts. Minna, v. a. 2. 1. minna på, till, minde, bringe i Erindring, buite En paa, erindre En om noget. Minnas, v. d. 2. 1. mindes, tomme ibu, er: indre fig, huste. Minne, n. Minde, Samtoffe, Bilje, Enighed i Mening. Minne, -n, n. Minde, Erindring, 3hukommelse, Amindelse, Mindesmærke, Monument, hufgmmelfe. Draga sig

till minnes, drage ffa til Minde, er. indre. Det har fallit mig ur minnet, bet er gaget mig af Minde. Minnesbeta, -or, f. eftertroffelig Dass mindelfe om at være opmærkfom, Sandsetage. Minnesbok, f. Erindringsbog, Minde Minnesdag, m. Erindringsdag. Minnesgod, adi. som bar godt Minde. Hukommelse. Minneslös, adj. som ifte har Hutom. melse, drf. Minneslöshet, f. Mangel paa Sufommelie. Minnesmärke, -n, n. Mindesmærfe. Mindetean. Minnesqväde, –n, n. Mindefvad. Minnespenning, -ar, m. Minderenge. Minnesskrift, -er, m. Mindeffrift. Minnesspak. se Minnesgod. Minnesspråk, s. pl. n. Tankesprog. Minnesstod, -er, m. Mindeftotte. Minnestal, s. pl. n. Mindetale. Minnestecken, s. pl. n. Mindetegn. Minnesvesverk, n. Sufommelfeerærf. Minnesvers, s. pl. n. Minderers. Minnesvard, -ar, m. Mindesmærfe, Gravminde, Gravmæle. Minnesvard, adj. mindesværdig, som fortiener at erinbres. Minn sann! interj. Minsandten! Minska, v. a. 1. mindite, formindite. Minskas, v. d. mindifes, blive mindre, Minskning, f. Mindstelfe, Formindfelfe. Minst, adj. mindst. Till det minsta, i det Mindfte. Minut, -er, m. Minut.

Minutvisare, s. pl. n. Minutvifer.

En som fælger ftyffevis.

Minut, indekt. i Minut, i bet Smaa,

Apflevis. sälja i minut, fælge ftyf-

fevis, i Detali. Minuthandel, m.

Smaahandel, Detaljhandel. Minuthandlare, s. pl. m. Smaahandler. Minuters, v. a. 1. fælge flyffevis, Minutering, f.

Miskund, m. (3. Miskunn), (bibl.) Miskundhed, Medynk, Forbarmesse. Miskunda sig, v. r. 1. öfver, miskunde sig over, have Medynk med, for-

barme sig.
Miskundelig, adj. (bibl.) miskundelig.
Miskundsam, adj. miskundelig, barmhjertig, medlidende, naadig. Miskundsamhet, f. Miskundhed, Wedyns,
Forbarmelse, Wedlidenhed.

Misost, se Mesost.

Mispel, se Mospel. Miss, m. (dagl. E.) Rat, Kattepus R.

Missbilliga, v. a. 1. misbillige, dadle, brf. Missbilligande, n. Misbilligale fe.

Missbita sig, v. r. 3. (i Spog), tage feil.

Missbjuda, v. a. 3. (-bjuder, -bjöd, -böd, -bjudit, -budit, -bjuden, -buben), misbyde, byde for lant.

Missbruk, s. pl. n. Misbrug. Missbruka, v. a. misbruge, drf. Miss-

brukande, n.

Missbud, e. pl. n. Bud, som er langt under Tingens Bærdi, der bydes paa.

Missbördig, adj. Missbörding, -ar,m. fom er født for tidlig; 2) som er af ringe Bord.

Missdrag, s. pl. n. Fejltræf (i Svil). Missdraga sig, v. r. 3. gjøre Fejltræf.

Missdåd, n. Misbaab, Ubaab, Missgjerning (mindre brugel.) Missdådare, s. pl. m. Misbæder, Horbryber, Misgjerningsmand. Missdåderska. -or, f. Misbæderske.

Misse, -ar, (dagl. T.) Rat, Kattepue, Dus.

Missebröd, se Missne.

Missfall, e. pl. n. for tidlig Redfomst, Abort, få Missfall, abortere.

Missfirma, v. a. 1. grovelig, fornær:

me, angribe med Ukvembord, forus lempe, forkleine, bagvake, vanhellis ge. Misskirmande, n. Fornærmelse med Ord, Forulempelse, Banhellis gelse. Misskirmelig, adj. Misskirmeligen, adv. fornærmelig, bestjæm: mende.

Missfoster, s. pl. n. Misfoster.

Misstoda, v. a. 2. 1. fode for tidlig, fare ilde, abortere.

Missfödsel, m, Misfedfel, Misbyrd: Abortus.

Missföra, v. a. 2. 1. fore urigtigt til Boge, drf. Missföring, f.

Missfördelaktig, *adj.* ufordelagtig. Missförstånd, **s. pl. n.** Misforftagels .

Misskorständ, s. pl. n. Wilstormagels fe.

Missgerning, -ar, f. Misgierning. Missgerningsbalken, det Rapitel i Los ven, der afhandler Forbrydelfer.

Missgerningsman, -man, m. Diegjers ningemand.

Missgifta, v. a. 2. 3. gifte fig under fin Stand.

Missgifte,-n. n. Misforbindelfe, uftands mæbligt Giftermaal, (Fr. Mesalliance).

Missgunst, f. Ugunst. Miss-gunstig, adj. ugunstig.

Missgynna, v. v. 1. iffe unde, være ugunstig, misynde, drf. Missgynnare, s. pl. m.

Missgå, v. n. (-går, -gick, -gått,) gaa fejl, forvildes, forvilde sig; 2) mielveres. Fostret har missgått för henne, hun har aborteret.

Misshag, n. Mishag. Misshaga, v. n. mishage. Misshaglig, adj, mishagelig, ubehagelig.

Misshandel, m. Underflæb, Forseelse, Forbrydelse, Overtrædelse.

Misshandla, v. a. 1. mishandle.

Misshandling, -ar, f, Mishandling. Misshoppas, v. d. l. (mindre brugel.)

fluffes af Daabet. Misshugg, . pl. n. Dug, som itte rammer, Dug som feer af Banbare: 2) (bagl. E.) Feiltagelfe, i Misshugg, af Banvare. Raka i Misshugg,faa bug eller Glag fom er tiltæntt en Anden. Misshugga sig, a, r. 3. (-hugger, -högg, -huggit), forfejle fit Bug el. Glag, tage feil.

Misshushalla, v. n. 1. fore en slet Husholdning, være en Odeland, Foroder. Odfler. Misshushallare, s. pl. m. flet Busholder, Ddeland, Foroder. Misshushallning, f. flet Dusholdning, Dofelhed, Doffen.

Misshällig, adj. uene, uenia, firidia, forffjellig i Meninger og Grundfæt. ninger. Misshällighet, -or, f. Ue. nighed, Stridighed, Forstjellighed i Meninger og Grundsætninger.

Misshora sig, v. r. 2. 1. hore feil. Missiv s. pl. n. Ronfistoriets Ordre hvorved det bestemmer hvad Raid en Ravellan stal have.

Missklang, m. Misflang.

Missklada, v. a. 2. 1. vanfire, pans ifabe.

Misskredit, m. Disfredit.

Misskäpna, v. a. 2. 1, mistjende. Misskannande, n. Dieffendelfe.

Misskännelig, adj. som fan misfjen: des.

Missleda, v. a. 2. 1. forlede, lede vifd, lede vaa uret Bej. Missledning, -ar, f. Forledelfe, Bildledelfe.

Misslika, v. a. 1. holde for usandson. ligt, nægte; 2) iffe fvnes om, iffe life M.

Missljud, s. pl. n, Misklang, Mislvd.

Missljuda, v. n. 3. flinge ilde, uharmoniff, furre. Missljudande, part. misflingende, mislydende.

Misslyckas, v. d. 1. missvetes, drf. Misslyckande, n.

Misslynne, n. ondt Lune, Mismod, Missornsjelse. Misslynt, adj. t

oudt Lune, mismodia, misfornoiet, orf. Misslynthet, f. Missmale, n. Forfnattelfe, ubetæntt

Tale. Missne, -ar, m. Bandingefar D. Misne R. Talla palustris. nebröd, n. Brød bagt af tørrede pa revne Rodder af Misnen.

Missnojd, adj, misfornojet, utilfreds. Missnoje, n. Disfornojelfe, Utilfreds. Förklara missnöje in för ratten, betyde for Retten, at man iffe er fornøjet med dens Paakjen. delse va at man vil appellere.

Missort, se Mesort.

Misspickel, m. et Glage hvid ArfenifeRis.

Misspryda, v. n. 2. 1. vansire.

Missrakna sig, v. a. 1. forregne fig, giøre feil Beregning. Missrakning, f. Forregning, Feilregning.

Misskrifning, -ar, f. Feilstrivning, Gfrivfeil.

Missskrifva sig. v. r. 3. (-skrifver. -skref, -skifvit), forstrive fig, stri-

Missspelning, -ar, f. Fejlspil, Fejls træf.

Misssteg, s. pl. n. Fejltrin.

Missiga sig, v. r. 3. Missstiga, v. n. (-stiger, -steg, -stigit,) træde, trine feil.

Missummera, v. a. 1. summere feil.

drf. Misssummering, f. Misssäga sig, v. r. 2. 1. fortale sig, forinatte fig, tale feil. Misssägning, f. Forfnattelfe.

Misssämja, f. Tvedragt, Uenigheb. Misssamjas, v. d. 2. 1. være uens.

uenig. Misstag, s. pl. n, Fejlgreb, Fejltagels

Misstaga sig, v. r. 3. (-tager, -tog, -tagit), tage fejl. M. sig på, om, tage feil af.

Mistanka, f. Misstanke, -ar, m. Mistante. Misstankfull, adj. mistænt. iom.

Misstro, f. Mistro, Mistillid.

Misstro, v. a. 2. 1. mistro, fatte Dis: tro til, drf. Misstroende, n. Mistro, Mistillid.

Misstrogen, adj. mietroiff. Misstro-

genhet, f. Distroiffhed.

Misstrosta, v. n. l. mistvivle. Misstrostan, f. Mistvivlen, Kortvivlelse. Misstycka, v. a. 2. 2. toffes ilde om, tage ilde op, fortryde paa, harmes over, fortænte. Misstycke, n. Dis: haa. Misfornojelse, taga till Misstycke, tage ilde op, fortrode paa. Misstycken, adj. (dagl. T.) misfornojet, utilfrede.

Misstyda, v. a. 2. 1. mistyde. Misstydning, -ar, f. Mistroning.

Misstänka, v. a. 2. 1. mistænte. Misstänkelig, adj. som giver Aarsag til Mistante, mistænfelig. Misstänksom, adj. mistæntiom. Misstänksamhet, f. Mistantsomhed. tankt, adj. se Misstankelig.

Missunna, v. a. 1. misunde. Missunnare, s. pl. m. Misunder, Avinds: mand. Missunsam, adj. misunde: lig, avinding. Missunsamhet, f. Disundelfe.

Misvisa, v. a. & n. 1. vife urigtig, Missvisning, f. Misvisning.

Missvård, m. Missvårdnad, m. For: sommelse, Uagtsomhed, stjødesløs Behandling.

Missvarda, v. a. 1. forsomme, behand. le Stiedeslest.

Missväxt, m. Misvæfft. Missväxtår, s. pl. n. Misvætstaar.

Missvorda, v. a. 1, tilfidefætte Agtel: se for, drf. Missvördnad, f. Uærbediabed.

Miss-öde, -n. m. ublid Stichne, Uheld, Banbeld.

Mist. m. tvf Taage til Goes. Mista, v. s. 2. 2. mifte.

Miste, adv. feil. Gripa miste, aribe Gå miste, gaa fejl, tage fejl, feil. tage feil af Bejen. Gå miste om, gaa glip af, itte opnaa, forfeile. Taga miste, tage feil. Stiga miste, træbe feil, m. fl. lian.

Mistig, adj. taaget, bifig, bim R.

Mistlig, adj. mistelig, undværlig. Mistning, f. Lab. Vara i Mis Vara i Mistning af, ifte være i Besiddelse af, savne, undvære.

Mistom, adv. (bagl. Tale) feil; 2) interj. ppt!

Mjugg, adv. i mjugg, i Smug, lonlis gen, hemmeligen, le i Mjugg, le i Stiægget.

Mjuk. adj. (3. mjukr), mvg, bled, bojelig, smidig, ifte gjenstridig. Mjukt brod, bledt Bred.

Mjuka, v. a. 1. gjøre blød.

Mjukhet, f. Mughed, Blodhed, Smisdighed, Bojelighed.

Mjukharig, adj. blodhaaret.

Mjukna, v. n. 1. blive bled, drf. Mjuknande, n.

Mjäka, Mjäkig, m. fl. se Mjeka, Mjekig, m. fl.

Miale, se Miarde.

Mjäll, adj. glinfende, flar, blant, ren, ffjær. Mjällhvit, adi. hvid og fær. Mjälte, m. fl. se Mjelte, m. fl.

Mjärde, -ar, m. (dagl. T. Mjäle),

Fisteruse, Bidjeruse. Mjöd, n. Mjød. M Mjödbryggare, s. pl. m. Diebbrugger. Mjödsäljare, s. pl. m. Mjødiælger.

Mjöl, n. (3. Miöl), Mel. Mjöla, v. a. 1. ælte Del i, beftre. Miola ned. raffe til med Mel. Mjöla sig, blive til Mel, falde hen i Mel. Mjölaktig, adj. melagtig. Mjölbar, s. pl. n. Melbær, Miolbær, Miolnebær, R. Mjölbars-buske, -ar, m. Melbærbust: Arbutus uva ursi. Mjöldagg, m. Melbua. Mtöldamm, n. Mjöldoft, n. Delfov, Delduft. Mjöldryck, m. (for Rvæa). Meldriffe. Mjöldryga, f. Spgdom hos Rugen, hvorved bens Riærner ubvoffe til en unaturlig Storrelfe og indvendig blive fafte og haarde, Meldroje. Mjölfläck, -ar, m. Melplet. Miolgras, n. (Plante) liden Gfovmelde D. Mel, Dall, vild Melde, gron Melde R. Chenopodium viride, (Linnè). Mjölgröt, m. Meigred. Mjölhandel, m. Delhantel. Mjölhandlare, s, pl. m. Delhandler. Melflump. Mjölklimp, -ar, m. Mjölkrut, n. Delfrutt. Mjöllår, -ar. m. Melbing, Melfasse, Melfis fte. Mjölmask, -ar, m. Melorm, Melmide. Mjölqvarn, -ar, m. Dlel: molle. Mjölsikt, -ar, m. Delfigte. Miolsall, s. pl. n. Melfold. Miolsack, -ar, m. Melfæf. Mjölvälling, m. Melvælling. Miölöka, f. Mel. drojer.

Mjöla, m. fl. se under Mjöl.

Mjölig, adj. melet, fuld af Mel, drf. Mjölighet, f.

Mjöling, -ar, m. et Slage Mos: Ryseus.

Mjölk, f. (3. Miolk), Melf. Mjölkaktig, adj., melfagtig. Miölkblander, Melfeblande. Mjölkblomster. s. pl. n. et Glags Plante: Leontodon autumnale, Mjölkblasa, f. Gjemmested for de melfagtige Dod ffer. Mjölkbunke, -ar, m. Melfe: bolle, Melferinge. Mjölkbytta, -or. f. Melfebotte, Melfespand, Melfes ftrippe. Mjölkkur, -er, m. Delfe: Fur. Mjölkdrifvande, adj. melfbrin: gende. Mjölkfeber, -brar, m. Melfefeber. Mjölkfisk, -ar. m. Melfe: fift, Banfift. Mjölkflicka, -or, f. Melterige (Dige fom fælger Melt), Mjölkfat, s. pl. n. Melfefad. Mjölkfärg, m. Melfefarne. Mjölkfärgad, adi, mellefarvet, mellehvid. Miolkgris, -ar, m. Melfegris. Miölkgang, -ar, m. Melfegang, (imag Rar el. Ror i Tarmene, der indluge Reringsfaften af den fordojede Fode): Vasa lactea. Mjölkhustru, -r, f. Meltefone. Mjölkhvit, adi. melfehvid. Mjölkhar, s. pl. n. Dun, Mjölkkalf, -var, m. Klodeikiæa. Melfefalv: 2) (baal. Tale) Melfes Mjölkkammare, -mrar, m. mand. Melfefammer. Mjölkko, -r. f. Melteto, Ko som giver Melt, itte er gold. Mjölkkärl, s. pl. n. Melte-Mjölkmat, m. Melfemad, far. Mjölkpiga, -or, f. Melfevige. Mjölkpungar, pl. (Blante) Rragefod D. Rraafefot, Morhat D. Comarum Mjölkrot, se Bockblad. palustre. Mjölksaft, m. Melfesaft. Mjölkrör, s. pl. n. Melfefar. Mjölkrätt, -er, m. Delferet. Mjölksil, -ar, m. Melfefil. Miölksoppa, -or, f. Melfesuppe. Mjölkstark, adj. mel-Mjölkstarr, m. (Djenfvg. dom) hvid Plet paa Diet. Mjolksten, -ar, m. Delfften. Mjölkstockning, f. Delfens Anntning eller Dp. famling i Brofterne bos Barfelfvinber. Mjölksträng, m. (fun m. best. Art.) Melfstraale. Mjölkstäfva. -or. f. Melfespand, Melfestrippe. Mjölktand, -tänder, f. Melfetand. Mjölktistel, -stlar, m. Grinetidsel D. Daredil, Dillegras N. Sonchus Olura-Mjölkvassla, f. Relfevalle. Mjölkväg, m. (fun med best. Art.) Dielfevej: Via lactea. Mjölkvälling, m. Melferælling. Miölkåder, f. Welfeagre. Mjölkört, -er, f. Borteurt, Glægten Euphorbia.

Mjölka, v. s. & n. l. malfe. Mjölkning, -ar, f. Malfning. Mjölke, -ar, m. Wolf i Fist; 2) Dueurt: Epilobium. Elgmjölka, Epib.

hirsutum. Imjölke, Einmjolfe R.

E. angustifolium. Mormisike, Mormsolfe R. E. palustro. Mjölkfisk, -ar, m. Melfefif, Hanfift. Mjölksilt, -ar, m. Welfefild, Hanfild.

Mjöllår, m. fl. se under Mjöl.

Mjölnare, s. pl. m. Møller. Mjölnardräng, -ar, m. Mølledreng, Møllerfvend. Mjölnarhustru, -r, f. Møllerfone. Mjölnarkärra, -or, f. Møllerfjærre.

Mjölon, s. pl. n. Melbær, Mjölon, ris, n. Melbærbuff: Arbutus.

Mo, -ar, ufrugtbar Sandjord, Debe, Lynghede, Mo, Steppe, (E. prairie.) Moba, -or, f. (et Infeft), se Skinnbagge, Babba.

Mocka, v. a. 1. maake N. tage Mag bort under Kvæg el. Hefte. M. ihop, -upp, maake sammen, sammendpinge Rog, drf. Mockning, f.

Moeka, v. n. 1. muffe, fnn, smaaknurs

Mod, n. Mod. Vara illa till mods, være ilbe til Mode, Fälla modet, tabe Modet, lade Modet falbe. Repa mod, fatte Mod, tage Mod til sig, faa Mod igjen.

Modfalla, v. a. 2. 1. gjøre modles, nedflaa. Modfalld, adi. v. modfalben, modles.

Modig, adj. modig. Modighet, f. Do: bighed.

Modiös, Modstulen, adi. Modiss. Modiöshet, Modstulenhet, f. Modstulenhet, f. Modstulenhet,

Mod; -er, n. Mode, Stit. Moddocka, -or, f. Modebutte. Modhandlare, Modkrämare, s. pl. m. -erska, or, f. Modehandler, Modehandlers te.

Modd, Moddig, fe Mådd, Måddig.

Modd, adi. (dagl. E.) modig, oplagt. Modell, -er, m. & n. Model. M. -kammare, -mrar, m. Modelammer. Moder, f. Mödrar, pl. Roder; 2)

Bunbfald. Moders-arf. a. Dobres Moderbroder, Morbror, ne Arv. -broder, m. Onfel, Morbror N. Ingen konst att få pastorat för den som har Biskoppen til morbror, Ordíproa. Moderfader, -morfar, m. Bedftefader, Morfar n. dersgris, Mors-gris, -ar, m. Riæle: Moders-hjerta, n. Moders dægge. Moderjord, f. fe Fosterhierte. byggd. Moderkupa, -or. f. Moders fube. Moderkyrka, -or, f. Moders firfe. Moderkansla, -or, f. Moder-Moderlif, n. Modersliv. folelse. Moderlut, m. Moderlud. Mormessa, f. Bor Frues Fodselsdag. Modersmjölk, f. Modermælf. Insuna med modersmjälken, indfuge med Modermælfen Modermoder, Mormor, f. Mormoder, Beditemoder. Modersmäl, n. Morsmål, n. Dto: derentaal. Modermordare, a. pl. m. Modermorder. Modernatt, m. (fun m. beft. Art.) ben længfte Dat'om Winteren. Moderspråk, n. Moderforog. Grundforog. Modersyster, -strar, f, Moster, -strar, f. Moster, Tante.

Moder, f. Moder, Frugtmoder: Matria Uterus. M. -band, s. pl. (Et af be 4 Moderbaand. Baand (Ligamenter), fom forbinde Moderen med omliggende Dele). Mederbrack, s. pl. n. Moderbrof. Moderbranad, m. Moderbetonbelfe. Moderdaning, -ar, f, hufterist Be. frimelse. Moderfall, s, pl. n. Doderudfald: prolapsus uteri. Moderhorn, s. pl. n. Modertrompet. Moderkaka, -or, f. Modertage, Efter: bord. Moderkrans, -ar, m. Moder: Prans: Pessarium. Modermunn, -ar, m. Modermynning, m. Moder: mund: Orificium uteri. rot, f. Sjorterod: Athamanta. Modersjuka, f. Moderpläga, -or, f.

Moderbassion. m. Moderiot. Moderfoge. Moderslida, f. Moderfede: Vagina Uteri. Modersprund. n. Modermand. Modertrumma, -or. f. Modertrumpeter, pl. Modertrompe: Modervatten, n. Modervand: Liquor Amnii. Moderst, adv. Moderst allena, (T. Mutter-allein) ganife alene. Modfalld, m. fl. fe under Mod. Mogen, adj. moden. Mogenhet, f. Modenhed. Mogna, v. n. & a. 1. modnes, mod: ne. Mognad, f. Modenhed, Mod. nina. Moja sig. v. r. 1. gotte fig. tole fig. Mojord, f. Sandjord. Mol, adv. (dagl. I) Mol allena, gan: ffe alene. Molskrika, ftorifrige. Molja, -or, f. et Glags Sift. Molka, b. f. f. Mjölka. Molla, -or, f. (Plante) Melde: Atriplex. Molle, -ar, m. ftor Martmuus. Moln, s. pl. n. Sfp. Ofverdragen med moln, overtruttet med Stver. Molnbeströdd, molnbetäckt, ffpdæffet. Molnbädd, -ar, m. Sams ling af ftore og morte Styer, Gty-Molnfläck, -ar, m. Gfv. banfe. plet. Molnfri, adj. ffpfri. Moln-Molnpelare, s. full, adj. ffyfuld. pl. m. Styftotte. Molnskuta, -or. f. ftor og tot Sty, som har belt fig. Molnsky, -ar, m. Samling af Styer. Moinstod, -er, m. Styftot: Molnsäck, -ar, m. d. f. f. Molnbadd. Molntapp, -ar, m. Sfy. plet. Molnvind, -ar, m. Stuhvirvel. Molnvägg, -ar, m. Stybante, Stuvæa. Molna, v. a. 1. bedæftes med Gfper, Eves. Molnig, adj. Styet, Styfuld, Stydæffet. Molra, se Morla. Mon, m. se Man.

te); Jasione Montana. Monad, -er! Monade, Atom. Monn, Monne, adv. mon. Monn tro det? er det muligt? Moppa, -or, f. Lille Mors. Mops, -ar, m. Mops. Mor, -gr, m. Mor, Reger. Morinna, -or, f. Morinde. Moral, -er, m. Moral, Brættesættelse. Moralisk, adj. moralft. Moralkaka -or, f. (dagl. Tale) Moralisering, Brettefættelfe. Moras, morast, -er. n. Morads, jumpet Egn, Mofe, Gump. Morasig. adi. sumpet. Morbror, m. Onfel. Mord, s. pl. n. Mord. Mordbloss, s. pl. n. Morcblus. Mordbrännare, s. pl. m. Mordbrænder. Mordfackla, -or, f. b. f. f. Mordbloss. Mordgevar. s. pl. n. Mordaevær. Morddolk, -ar, m. Morderdolf. Mordjern, Mordstål, *s. pl. n.* Mordstaal, Mordvaaben. Mordkällare, s. pl. m. Mordfielder. Mordlaga, -or, f. Mordine. Mordslag, s. pl. n. dra. bende Glaa. Mordängel, -glar, n. Morderenael. Mordisk, adj. morderst, mordist. Morell, -er, f. et Glage Rirfebær: Cerasus juliona. Morellträd. s. Morenkopp, -ar, m. (T. Mohrentovf.) Morianshoved; forffjelige Dyr, ifær Defte va Duer, med fort Boved taldes Morenkop. Morfader, Morfar, m. Bebftefader. Morgna je Morna. Morgon, m. Morgnar, Mornor, pl. (3. Morgun), i Morgons, i Morse. adv. i Morges. Bittida om Morgonen, tidlig om Morgenen. Morgonandakt, n. Morgenandagt. Morgondon, -er, f. Morgenbon. Morgondag, m. Morgenbag, den fols

gende Dag. Uppskjuta till Morgondagen, opiætte til i Morgen. Morgondagg, m. Morgendug. Morgondimma, f. Morgentagge. Morgondrägt, -er, m. Morgendragt. Morgondrom, -mar, m. Morgendrom. Morgongafva, -or, f. Morgengave, drf. Morgongåfvobref, s. pl. n. Morgonhelsuing, f. Morgenhilfen. Morgonluft, m. Morgenluft. Morgonpsalm, -er, f. Morgenfalme, Morgonrock, -ar, m. Glaaprof. gonrodna, Morgonrodnad, f. Morgenrode. Morgenskymning, -ar, f. Dagbræfning, Morgendæmring. Morgensol, f. Morgenfol. Morgonstierna, f. Morgenftjerne. Morgonstrale, -ar, m. Morgenstraale. Morgonstund, -er, m. Morgenstund. Morgonstund har guld i munn. Ordiv. Morgonsvalka, f. Morgenluft, Mor. gentieling, Morgenfvale. Morgon-sang, m. Morgenfang. Morgontrumma, f. Morgenrevelje. Morgonvard, m. Davre D. Durmaal R. Morian, -er, m. Mor, Morian, Mo-

rianska, -or, f. Movinde.
Morkulla, -or, f. Stovineppe, Rogda R.
Scolopax rusticola; 2) (Spog), Glæbebige. Morkulljagt, Sneppejagt; 2)
Dumpejagt. Morkullstrek, m. Snepperes Strog.

Morla, v. n. 1. vælde op, fyde, fpruds le, drf, Morlande, n. Morling, f. Mormessa, f. Bor Frued Fødfelddag. Mormeldjur, s. pl. n. Murmeldyr.

Morna sig, v. r. 1. komme fig efter Gevnen, samle fig fra Govne. Mornad, p. p. opvakt, munter efter Govenen.

Morner, Morgner, pl. of Morgon. Moron, i Mores, (dagl. E.) for Morgon, i Morgons.

Morot, -rötter, f. Gulerod: Daucus carota. Vild morot: Athamanta oreoselinum. Morr, n. Murren, Anurren, Brummen. Morra, v. n. 1. murre, fnurre, brumme. Morrande, n. Murren, Anurren, Brummen.

Morrhar, s. pl. n. Bejrhaar, Bejdes haar, Lugtehaar paa en Kat, Hund, p. dest.

Morse, i Morse, adv. (dagl. E.) i

Morsgris, m. Moders eget Barn, Riceledagge.

Morsk, adi. (dagl. T) tjæt, morsk R. Morskhet, f.

Mortel, -tlar, m. Morter. Mortelstöt, -ar, m. Støder til en Morter. Mortes -ar m. (Mante) Kieldrug'

Mortäg, -ar, m. (Plante), Hjeldrug; Bejgræß, Raape, Purferot R. Polygonum viviparum. Mos. n. Ros. (iffe Rlassen af Bæß.

Mos, n. Mos, (ifte Rlassen af Both fter).

Mosa sig, v. r. 1. blive til Mos. Moses klocka, el. ros: Planten Campanula glomerata.

Mosig, adj. red, moset, tot brf. Mosighet, f.

Mosippa, -or, f. et Slags Anemone. Mossa, -or. f. Mos: Musci. Mosshumla, -or, f. (Insett) et Slags Humle: Apis muscorum.

Mossarot, Mosserot, f. Planteslægten: Seliscum.

Mossa sig, v. r. 1. Mossas, v. d. bedæffes med Mos. Den sten, som
ofta trädes, mossas ej, Ordíprog.
Mosse, -ar, m. Mose, Myr, Sump,
Mossig, Mosslupeh, Mossväxt, adi.
mosgroet, mosdæffet. mosfædt.
Moster, strar, f, Moster, Tante.

Mot, præp. mod, imod. Mot och Med, for og imod, f. E. afväga skälen mot och med, overveje Grunde og Modgrunde. I mot och med, i Mode og Medgang.

Mota, v. a. modfætte sig, opholde, hindre, spærre Bej, drive tilbage.

31

Motarbeta, v. a. 1. modarbejde, drf. | Matsägande, adi. fom modiger, mod: Motarbete, p. Motarbetande, n. figende. Motbalk, -ar, m. en ffrag fagende Stotte Stiver. Motbild, -er, m. Dobillede. Mothjudande, adj. modbydelia. Motbok, f. Rontrabog. Motgift, n. Modgift. Motgnid sing, f. Onidning mod. Motgang, -ar, m. Modgang. Motkast, s. pl. n. Indvending. Motliggande, adj. fom ligger lige over Motpart, -er, m. Modpart. Motparti, -er, n. Modparti. Motsats, -er, f. Modicetning, det Dod: iatte. Motskall, n. Gjenlyd. Motskrift, -er, f. Gjendrivelfesffrift. Motskal, s. pl. n. Modgrund. Motspelare, s. pl. m. Modfpiller. Motspiärn, n. Rodfæfte mod. Motspännig, Motspänstig, adj. opfæt: fig, gjenstridig. M. het, f. Gjenftris diahed. Opfætsiahed. Motstridande, Motstridig, adj. stridig, ftridende, modftridig, fom ej fan forenes, gjenstridig. Motstridighet, f. Modftridighed, Gienstridiahed. Motsträfvande, Motsträfvig, adi. Dp. fætfig, gjenftridig, modftræbende. Motsträfvande, n. Modftræben. Motstrafvighet, f. Gjenftridighed, Dps sætsiahed. Motstå, v. a. (-står, -stod, -stått), modstaa. Motstand, n. Modstand. Motståndare, s. pl. m. Modstander.

Motstöt, -ar, m. Modsted.

de, -sagt), modiige.

overens med.

se, Analogi.

Motsvara, v. a. 1. svare til, stemme

svarig, adj. tilsparende. Motsvarig-

het, f. Lighed og Overensstemmel:

Motsäga, Motsäja, v. a. (-säger, -sa-

Motsvarande, Mot-

Motsagare, s. vl. Moduaer. Motsägelse, -r, f. Diodfigelse. Motsägelse-anda, f. Modfigelsesand. Motsätta. v. a. modiætte. drf. Motsättning, -ar, f. Mott, m. Sfab, Sfurv, Fnat. Mottaga, fe Emottaga. Motverka, v. a. l. modvirfe, drf. Motverkan, f. Modnirfning. Motvigt, f. Modvægt. Motvilja, f. Modvilje, Sjenftridigbed. Motvillig, adj. modvillig, gjenstridig, uvillia. Motvillighet, f. Modvillig. hed. Gienftridighed. Motvind, m. Motvader, n. Modvind. Modbør. Motväga, v. a. & n. 2. 1. modveje, holde Ligenægt. Motvand, adj. v. modvendt. Motvarn, n. Modværge, Modfand. Mucka, v. n. l. muffe. Mudd, -ar, m. fort Sanffe, Dalr. hanite; 2) et Glage Fift: Cyprinus Aphya. Mudde, -ar, m. en lustig Mudde, en luftig Fætter. Mudder, m. Mudder. Mudderpräm. -ar, m. Daubderpram. Mudderskafvel, -flar, m. Mudderstuffel. Muddra, v. a. & n. muddre. M. upp. opmuddre. Muddring, -or, f. Muddring, Opmuddring. Muddrig, adj. mudderagtig, muddret. Muff, -ar, m. Muffe. Muffel, -flar, m. Stibsblof, Talie. Mugg. m. Mut, (Spadom bos Defte). Mugg, -ar, m. et Glage Driffefar, Mugge N. Mugga, v. n. 1. gumle, tygge lang. fomt. Mula, -or, f. Mulefel, Mulder. Mulbete, m. Græsgang. Mulbar, e. pl. n. Morboer. Mulbarssaft, m. Morbærfaft. Muldarsträd, s. pl. n. Morbærtræ: Morus nigra. Mule, -or, m. Snude, Mule. Mulkorg, -ar, m. Mulfurv, Munds furv.

Mulen, adj. fivet, finfuld, overtruftet med Styer, ifte munter, fortrædelig, knarvorn, drf. Mulenhet, f.

Mulkorg, se under Mule.

Mull, f. Muld.

Mulla sig, v. r. 1. berede fig et Leje (om Bugl og fl.)

Mullbär, se Mulbär.

Mullbank, -ar, m. Drivbænt, Dift-

Mullfösa, -or, f. Muldbræt, Muldfjæl vaa en Blog.

Mullhög, -ar, m. Dob Muldjord, Jordshoh

Mullig, adj. (dagl. T.) (om Kvinds folt), lubben R. tvf.

Mulira, v. v. 1. (om Tordenen) rulle. Mullsork, -ar, m. et Glags ftor Jords rotte.

Mullvad, -ar, m. Muldvarp. Mullvadsfängare, s. pl. m. Muldvarps fanger. Mullvads-fälla, -or, f. Muldvarpfælde. Mullvarps-hög, -ar, m. Muldvarpffud.

Mulna, v. n. 1. blive ffpfuld, overstræffes med Styer.

Muloxe, -ar. m. Muioffe.

Multen, fe Multnad.

Multna, v. n. 1. forraadne, raadne, gaa i Horraadnesse. Multnad, p. p. forraadnest. Multnande, m. Multning, f. Forraadnesse.

Mulasna, -or, f. Mulæfel, Muldvr, Mulasnedrifvare, s. pl. m. Mulæfeldriver.

Mumla, v. s. & n. mumie. Mamiande, n. Mummel, n. Mumien.

Mumsa, v. n. 1. gumle, tygge lang: fomt, drf. Mumsande, n.

Mun, Mund, je Munn.

Mundera, Mondera, v. a. I mondere.

M. en musköt, stjæfte en Basse. Mundering, f. Mundur, m. Mondering, Mondur. Munderingspersedlar, pl. Wonderingsspriset.

Munk, -ar, m. Munk. Munkaktig, adj. fom horer til Munte. Munkdikt,-er, m. Muntebigt. Munkdrägt, -er, Munfedraat. Munkgral, n. Muntefiv. Munkkloster, s. pl. n. Munfeflofter. Munkkapa, -or. f. Muntehætte, Munkefapre. Munklatin, m. Munfelatin. Munklefnad, m. Muntelernet. Munklik, adi. fe Munkaktig. Munklöss, pl. (Plan: te), Dundetunge, Uldborre: Lynoglossum officinale. Munkpanna,-or, f. Pande til at ftege Dunfer i. Munksaga,-or, f. Munfedigt. Munkstyl, m. Munkeffrift. Munkstand. n. Dunfestand. Mankväsende, n. Muntevafen.

Munn, -sr, m. (3. Munnr), Mund. Dra på munnen, træffe pag Smiles baandet, begonde at imile. Tala ur Munnen, tale rent ub af Sticaget. Munn-art, -er, f. Mundart, Digleft. Munns-bit, -ar, m. Mundfuld, Mund: Munnkristen, adj. & zubst. falft Rriften, Ovfler. Munndrag, e. pl. n. Mundtræfning. Munngiga. Munnharpa, -or, f. Mundharpe. Munngipa, -or, f. Mundvig. Munnhuggas, v. d. l. ffiandes, flamres, bruge Mund paa hinanden, mundhugges. Munnhafta, f. Tungebaand. Mnnnjern, s. pl. n. Særnflemme. Breme, fom lægges paa Befte for at ftpre dem. Munnkock, -ar, m. Mundfof. Munnhal, s. pl. n. Mundhul. Munnkafle, -ar, m. Mundfnebel. Mundklamma, '-or, f. Sern= flemme, Brems. Munnlack, n. Oblat. Munnlag, s. pl. n. Ansats paa en Floite, (Fr. Embouchure); Mund: ftoffe af et Bidjel, Mundbid. Munn-

led. -er. f. Koreninasstebet mellem Rice. perne. Munnlim, n. Mundlim. Munnlasa, f. fe Munnsparra. Munnlader, n. ha godt Munnläder, have et godt Mundlær el.en flodende Tunge. Munnpomada, -or, f. Læbepomade, Mund: Munnskolla, f. Udflæt paa ialve. Munnskänk, -ar, m. Læberne. Munnslag, s. pl. n. Mundstiænk. Mundflag, Munddaff. Munnsprot, s. pl. n. Foleborn bos Infefter. Munnspärra, f. Mundframpe: Trismus. Munnstycke,-n, n. Mundftoffe, Mundspids. Munnstyf, adi. haard: mundet, haardmulet. Munnvek, adj. blodmundet. Munnvig, adj. som har en smidig, flodende Tunge, drf. Munvighet, f. Munnvik, -ar, m. Mundvig. Munnvader, n. Mundeveir. Munsk, adi. (dagl. E.) fe Munnvig. Munstra, m. fl. fe Monstra, m. fl.

Munt, adi. fun i Sammenfæt. f. G. styfmunt, haardmundet.

Munter, adj. munter. Munterhet, f. Munterhed.

Muntlig, adj. Muntligen, adv. mundt. lig.

Muntra, v. a. 1. muntre, opmuntre,

drf. Muntran, f.

Mur, -ar, m. Mur. Murarbete, n. Murband, s. pl. n. Murarbeide. Murbaand, Muurbinder, Muranter. Murbruk, n. Murfalt. Murbracka, -or, f. et fordum brugeligt Rrige: . redfab til at ftobe bul paa Fæft: ningemure, Murbræffer/ Stormbuf, Mendebut. Murgrön, m. Murgröna, -or, f. Bedbende. Murgesäll, -er, m. Murivend. Murhammare. -mrar. m. Dammer, fom er fpids til begge Ender. Murlod, s. pl. n. Vaterpas. Murmästare, s. pl. m. Murmefter. Murvicka, -or, f. fe Murruta, -or, f. et Murhammare. Slags Plante: Asplenium ruta mu-Murslef, -var, m. Murffé.

Murslägga, -or, f. Murhammer. Murtegel, n. Murften. Marsätta, v. a. opfere Mur. Murort, f. Gips. urt: Gypsophila muralis.

Mura, v. a. I. mure. Murare, s. pl. m. Murer, drf. Murning, f.

Murbruk, m. fl. se Mur.

Murken, adj. raadden, forraadnet, ormstuffet, mullen, drf. Murkenhet, f. Murkla, -or, f. Morfel D. Murfle M. Phallus. Giktmurkla, -or, f. Murklor, pl. Phallus impudica. (dagl. Tal.) Venge, Grunter, f. C. han har murklor.

Murkna, v. n. 1. forraadne, opraadne. Murknande, n. Forraadnelse, Dp.

raadnelfe.

Murksten, -ar, m. Rornet, Avarts med Glimmer: Saxum molare granati-

Murmeldjur, s. pl. n. Murmeldyr. Murmastare, Murpicka se Mur.

Murra se Morra. Murrhar se Morrhar.

Murruta se Mur.

Mus, f. Möss, pl. Mus. Musblack. adj. musblaffet, musfarvet. Musfrat, n. gnafet Rorn. Musfälla, -or, f. Musefælde. Mushal, s. pl. Mufebul. Muskatt, -or. m. Musekat. Muslort, -ar, m. Mufeikarn. Musrumpa, -or, f. (Plante) Musrumve N. Myosyrus minimus. Musart, -er, f. Fugleviffe: Vicia cracca. Musoron, pt. (Plante) Dus feore: Hieracium Pilosella.

Musch, -er, m. (Fr. Mouche), Stien-

plafter, Stjonrlet. Musfrat, se Mus.

Musicera, v. n. 1. musisere, brf. Musicerande, n. Musicering, f.

Musik, m. Musikkannare. 2. pl. m. Mufitfjender. Musikalskare, s. pl. m. Duffelffer. Musikalisk, adj. musifalst.

Musk, m. forte, toffe Djenbron,

give Ansigtet et lumfet, morkt Udfeende. So under Musk. ffumle.

Muskat. m. Muffat. Muskatdrufvor, pl. Muffatdruer. Muskathlomma. -or, f. Muffatblomme. Muskatparon, s. pl. n. Muffatpære. skatträd, s. pl. n. Muffattræ.

Muskedunder, -drer, m. Muffedon-

Musketerare, s. pl. m. Musteter. Muskus, m. Mustus. Muskusdjur. s. pl. n. Mustusdpr.

Musköt, -er, m. Musköt-krut, n. Wusköt-Muskötkula, -or, f. Muffetfugle. Muskötskott, s. pl. n. Duffetffud.

Muskötteri, n. Mustetild.

Musrumpa fe Mus.

Mussla, -or, f. Muftel, Musling. Musselfarg, m. Musselfarve. Musselguld, n. Musselguld. Mussel-

silfver, n. Musjeljolv.

Musselskal, s. pl. n. Muslingsfal. Must, m. Doft, Gaft, Riærne, Rraft; Fugtighed.

Mustasch, -or, m. (Fr. Moustache). Anebelsbart.

Mustig, adj. faftig, nærende, Praftig, kjærnefuld, drf. Mustighet, f. Saftighed, Rraft, Riærnefuldhed.

Muta in, v. a. 1. en grufva, lade fig give Bevilling at bearbeide, en Grube.

Muta, v. a. 1. bestiffe, underfjobe. Muta sig fram till en tjenst, bed Bestiftelse forstaffe fig en Tjeneste. M. ned en sak, ved Bestiffelse neddysfe, undertrotte en Gag. Mutande, n. Bestiffelse, Underkiobelse.

Mutkolf, Mutkorf, -var, m. En der lader sig bestiffe, underkjøbe.

Mutor, pl. Stifpenge. Mutsedel, -dlar, m. friftlig Bevilling at bearbeide en Grube.

Mutter, -trar, m. Struemoder.

Mycken, adi. (3. Mikill), megen, det gör mig lika mycket, det er mig lige meget, ligegoldigt, bet fritter mig Mycket penningar, mange Denge. Lika mycket! lad saa væ: re.

Myckenhet, f. Mængde.

Mycket, adv. meget.

Mygg, s. pl. n. Mygga, -or, f. Myg. Myggbett, s. pl. n. Myggsting, pl. n. Mpggeffif. Myggbiten, Myggstungen, adj. ftuffen af Mvg. Myggnät, Myggtjäll, s. pl· n. Dingge: net.

Mylla, f. 108 Jord, Stovjord. Mylla, v. a. 1. ned, bedætte med Jord. Myllig, adi. Jord, 106 Jord.

Mynda. v. a. 1. ro tilbage, ftryge med Marerne.

Myndig, adj. myndig. Grötmyndig, adj. (dagl. I.) frv, indbildif. Mvndighet, f. Mondighed.

Myndling, -ar, m. & f. Mondling. Mynning, -ar, m. Munding.

Mynt, s. pl. n. Mont. M. beskrif-ning, -ar, f. Monters Bestrivelse. Myntbeskrifvare, s. pl. m. En som bestriver Monter. Mynthetjening, f. Montbetjenter. Myntkabinett, -er, m. Montsamling. Myntfot, m. Montfod. Myntfrihet, f. Montfris Myntförfalskare, s. pl. m. hed. Montfallkner. Myntförfalskning. -ar, f. Montforfalffning. Mynthammare, -mrar, m. Monthammer. Mynthus, s. pl. n. Montsted. Mvntklippare, s. pl. m. En fom beflips per Monter. Myntknekt, -ar, m. Montfrend. Myntkunskap, f. Monts funifab. Myntkännare, s. pl. m. Myntfjender. Myntmästare. s. pl. m. Myntmefter. Myntordning, f. Myntplatt, -ar, m. Montmodel. Myntpräss, -ar, m. Myntproberare, s. Montpresse. pl. m. Montprover, Montgardein:

Myntprobering, & Montprove. Mynträttighet, -er, f. Montrettighed. Myntsamlare, s. pl. m. Montjamler, Myntstamp, -ar, m. Montstempel. Myntstycke, -n, n. Montftpffe. Montställe, -n. n. Montfied. Montstämpel, -plar, m. Montstempel. Mynttecken, s. pl, n. Monttegn. Myntverk, s. pl. n. Montværf; 2) Montvæfen. Myntvigt, m. og Myntvag, -ar, m. Wintvæqt. Myntvarde. n. Montrærdi. Myntvärderare. s. pl. m. Montgardein. Myntväsende, n. Myntväsen. n. Myntvæ: ien.

Mynta, r. 1. 1. monte, M. upp, monte ov, forbruge til Montning. Myntare. s. pl. m. Montudpræger, falsk M. Montfalfener, drf. Myntning, f.

Myntarlön se Slagskatt.

Mynta, -or, f. Monte: Mentha: (Plan: Horsmynta, Hästmynta, M. te). Arvensis. Krusmynts, Arufemynte: Mentha crispa. Skogemynta: M. sulvestris. Vattumynta, Bandmon: te: M. aquatica.

Myra, -or, f. Myre. Sätta en myror i hufvudet, giore En Broberi. Myrbad, s. pl. n. Myrebad. Myrlejon, s. pl. n. Mprelove, (et Infeft). Myrslok, -ar, m. Moreflus ger, (en Glægt af Pattedor): Myr-Myrstack, -ar, m. mecophwau. Mpretne, Mprebo. Myrtafs, -ar, m. d. f. f. Myrslok.

Myra, -or, f. Mor, Mofe, Gumb. Myrland, adj. fumpet. Myrjord, f. Mofejord. Myrjern, s. pl. n. Mir: Myrmalm, m. Mpremalm. jærn. Myrstart, n. Glags Star. Myrberf. m. Mofetoro. Myrang, -ar, m. fum: Myrbjörn, -ar, m. Mr: ret Eng. tebrern.

Myrrha, f. Myrrham, m. Mortha. Myrten, m. Morte. M. -blad, s. pl. . Morteblad. M. krans, -ar, m.

Mortefrans. M. Pormie, adi. Mor. tedannet. M. -trad, s. pl. n. Mpr. tetræ. ·

Mysa, v. a. 1. smile. Mysa at. Mysa munn åt. M. på munnen åt. imile at, tilimile. Mysande, a. Mysning. f. Smil, Smilen,

Myska, Myskja, -or, f. Myske-madra, -or, f. Mufite, Stormærte D. Muffe R. Asperula odorata. Mysketatel, -tlar, m. veflugtende Deftearæs, Marigras R. Holcus odoratus.

Myssja, f. Mos at udftopve med: 2)

iammenlobet Delf.

Myssa, -or, f. (dagl. T.) Hue. Myssja, v. a. 1. udftoppe med Mos. Myssla, v. n. 1. boisle, bliftre R.

Mytare, s. pl. m. Motteristifter, Dr. rorestifter.

Myteri. -er. n. Mytteri.

Må, v. n. 2. 1. befinde sig. Må väl, befinde fig vel, være i gob Stand. Må illa, befinde fig ilde, tildrage fig Må väi! Lev vel! Må Ulempe. som perlan i guld, tilbringe et fors nojeligt Liv, leve fom Perle i Guld.

Må, v. n. (må, måtte,) maa. gera, lad faa være! lad gaa! Måboja, -or, f. Abeanfigt, Abekattes fiæð.

Mabar, s. pl. n. Fieldrips R. bärsbuske, -ar, m. Fjeldripsbust: Ribes Alpinum.

Mådd, n. Sne blandet med Sand. Grus, drf. Måddig, edj.

Mådde, impf. af Må, befinde sig. Mafa, Pa mafa, pag Lyffe og From-

me, pag et Træf.

Måg, -ar, m. (3. Mågr), Dattermand, Svigerion. Magskap, n. Googer: fab. Mägsämja, f. Grogtes gode Fotligelse.

Mågljus, s. pl. n. Mågdank, -ar, m. (dagl. I.) Praas.

Måge, mågen, måga, pl. of Må, ure: aelret Berb. Måka, v. a. 1. renajore en Stald. maake N. Måke, –ar, m. Maage (en Jugi): La-Mal, n. Maal, Mole, Stemme. Mal, s. pl. n. Sag, Retefag, Salb, Fald, Tilfælde. I thy mal, i saa Kald, i det Tilfælde. Mal, s. pl. n. Maal, Med, Formaal, Gjenstand. Syfta till et Mal, figte til et Maal. Skjuta till Måls, ffp. de til Maals. Hinna till malet, naa Maalet. Vara ett mål för, være en Gjenstand for. Sätta mål for, fætte en Grænse for, indstrænke. Mal, s. pl. n. Maal, Rummelighed, Længde, Maaleredifab. Mal. s. pl. n. Maal, Maaltid. Måla. v. a. l. (3. måla), male. M. af, afmale. M. ut, udmale. Målande, maleriff. Måla, v. a. 2. 2. maale. Målare, s. pl. m. Maler. Målarakademi, -er, f. Malerafatemi. Målararbete, -n, n. Malerarbeide. Malarbrade, -n, n. Malerbræt, Målarfarg, m. Malerfarve. Målargosse, -ar, m. Malerdreng. Mălarguld, n. Maferguld. Målarsilfver, n. Maleriolv. Målarkonst, f. Ma-Målarställning, -ar, J. lerfunft. Malerstol, Staffeli. Målbrott, n. Stemmens Forandring, Drergang, Maalififte. Måldjerf, adj. driftig i Zale. Måleri, -er, n. Maleri. Målfyllig, adj. som bolder sit fulde Maal, drf. Mälfyllighet, f. Målföre, -n, n. Maal, Mæle, Udtale. Malkarl, s. rt. n. Maalefar. Mållös, adj. maalles. Mällösbot, f. Maalloshed.

Malning. -ar. f. Malen. Malning.

Maleri.

Malro, f. (dagl. T.) Bordfonversasion. f. G. Hålla Målron ved makt. Målskifte, -n, n. fe Målbrott. Målskjutning, -ar, f. Stydning til Maale, Gfiveifponing. Målskjutnings-tafla, -or, f. Gfive, Malsman, -man, m. En fom taler en andens Sag, Sagforer, Bærge, brf. Målsmanskap, n. Advotatur, Bæraemaal. Mäls-ägande, adj. & subst. Målsägare, s. pl. n. Målsägarinna, -or, f. Gagioger, Gitant. Måltid, -er, m. Maaltid. Mältids--nöjen, pl. Maaltidefornojelfer. Maltunna, -ar, f. Magletonde. Mån se Mon, Monne. Man, -or, m. Del, Magl, Forhold. I flika man, i samme Forhold. I Man af, i Forhold til. En harsman, et Saars Brede. Man, adi, ombpagelia, bekomret for. hvem det er magtpaaliggende, om at gjøre. Mån om hedern, ærefjær. Man, (dagl. E.) for Manaden, Manen. Mana, v. n. l. (dagl. I.) baade, gaps Månad, -er, m. (3. Månadr), Maas ned. Manada-foster, s. pl. n. Maas Manadspenning, -ar, nedsfofter. m. Maanedelon, Maanedepenge. Manadarasande, -galen, adj. maq. nesng. Manadsraseri, n. Maanesp: Manadsrening, f. Manadssjuka, f. Rvindens maanedlige Renfels se, Maanedsflod. Manadtlig, adj. maaneblia. Manadtligen, adv. maanedligen. Mandag, -ar, m. (A. S. Monandag), Mandag. Månde, imperf. (3. Mundi imperf. af Muna), Mionne Mane, -ar, m. (dagi. T. Mana, Man.)

Maane. Manchorg, s. pl. n. Mag-

Månbeskrifning, -ar, f. Beffrivelse af Maanen. Mancirkel. -klar, m. Maanefreds, Maanefirtel. Månformig, Månlik, adj. maa: nedannet. Månförmörkelse, -r, f. Maaneformortelfe. Månljus, n. Maanelys. Manljus, adi. maane: Månkalf, f. Månekalf, -var, m. kjødagtig Bevæfft, som undertiden fommer i Foftrete Leje; utidig, hoift mangelfuld Livsfrugt. miolk, f. Magnemælt: Calx Lune. (Navnet paa en let, hvid, svampagtig og dog sprød Ralfjord). Månemånad, -er, m. Maanemaaned. Manros. -or, f. Maanerofe, (i Baabentun: ften: 2 med Ryggen mod hinanden venete Salvmaaner). Mansken, v. Magneffin. Manskifte, -n. n. Magnestifte. Manvisare, s. pl. m. Maa-Manar, s. pl. n. Maane: neviser. Manort, -er, f. (Plante), aar. Månens synbara yta, Maanerude. Maanestive.

Mång, (forældet) bruges undertiden for Mången, Många.

Mangahanda, adj. mangehaande.

Många, adj. pl. mange.
Mångaledes, adv. paa mange Maader.
Mångelska, -or, f. Bissefræmmerste,
Pjaltefræmmerste. Fiskmångelska,

-or, f. Fistefjælling. Mången, pron. mangen.

Manghladig, adj. som har mange Blade (om Blomster).

Mangblommig, adj. som har mange Blomster.

Mangdubbel, adj. mangfoldig, mangdobbelt.

Mangdubbla, v. a. 1. mangfoldiggjore, multiplifere.

Mangfald, adj. mangefold.

Mangfaldig, adj. mangfoldig.

Mangfaldiga, v. a. 1, mangfoldiggjos

Mangfaldighet, f. Mangfoldighed.

Mängformig, adj. mangformig, drf Mängformighet, f.

Mangfota, -or, f. Tufindben (et In-

Mangfotad, adj. mangeføddet.

Mangfall, -ar, m. Salmebogen, (Dror-

tnggende Dore tredje Mave). Mangfärgad, adj. mangefarvet.

Månggift, adj. som har flere Roner,

flere Mænd paa engang. Manggifte, n. Flergifte.

Månggrenig, adj. manggrenet. Mångguderi, n. Flerguderi.

Manggudadyrkare, s. pl. m. Flergu-

deriets Tilhænger, Polyteist. Månghörnig, adj. mangefantet. Månghörning, -ar, m. Mangefant.

Mångkant, -er, m. Mangefant. Mångkantig, adj. mangefantet, drf. Mångkantighet, f.

Mångklufven, adj, som er flovet i mange Dele.

Mangkulla, adj. (botan.) Polyadel-

Mångkunnig, adj. som har mange Rumstaber, som har Insigt i mange Ling, sprænglærd, def. Mångkunnig-

Mangmunning, -ar, m. (bot.) Manges hannet, Polyandrift.

Mängla, v. n. 1. handle med gamle Riceder, husgeraad v. dest. hofre. Mänglare, s. pl. m. Pjaltefræms mer, Bissefræmmer, Marijandiser. Gatmänglare, s. pl. n. Bissefræmmer.

Gatmänglare, s. pl. n. Bisjefræmmer. Mångleri, n. Handel med gamle Riæs

der, gammelt Husgeraad. Mänglerska, d. f. f. Mängelska.

Mängordig, adj. omstændelig, vidt svævende i Tale, ordgydende, snaksom, sladderaatig.

Mangordighet, f. Orbanberi.

Mangsidig, adj. flersidig. Mangsidighet, f. Flersidighed.

Mangslojd, -er, m. flere Saandterins gere Driven paa Engang, en Saands

tering, som mange have Rettighed at drive brf. Mangslöjdare, a. pl. m. Mångstafvig, adj. som har mange Sta: velfer, drf. Mangstafvighet, f. Mängstädes, Mångastädes, adv. man, aesteds. Mångstämmig, adj. flerstemmia. brf. Mangstämmighet, f. Mångtalig, Mångtalighet se Mångor-Mångtydig, adi, som har mange Bes tydninger, drf. Mangtydighet, f. Mangvalde. -n, n. Regiering, fom bestaar af flere Bersoner. Mångårig, adj. mangegarig, brf. Mångårighet, f. Mangt, Mangt fe Mangen. Manljus, m. fl. se Mane. Månne, Mån, Mån, adv. mon. Mänros (e Måne. Mans, n. pr. m. Magnus; 2) (dagl. T.) Rat.

Mantro? adv. mon?
Mapa, v. n. 1. (dagl. T.) maabe, gabe, glo, glane, R.
Mara, -or, f. (J. Modra), (Plante),

Månsken se Mäne.

lära, -or, f. (J. Modra), (Plante), Enerre D. Mour N. Galium. Fältmära, Mour, Moureblom, Laagmilden. Gulmära, Gulmour, Jomfru Maries Sengefor N. Gal. verum. Kärrmär, Mormour N. G. palustre. Snärjemära, Gnærjegraß N. G. aparine. Stäksmära, Gal. mollugo, bredbladet Snerre.

Mård, -ar, m. Maar: Mustela Martes. Mårdskinn, s. pl. n. Maar: find.

Märten, n. pr. m. Morten, Martin. Märtensafton, Mortensaften. Märtensdag, m. Märtensmessa, f. Mortensdag. Märtensgäs, m. Mortensgaas.

Mås, Måse, -ar, m. (Strandfugl), Maage, Maafe N. Larus. Mäse, Mässe se Mosse. Mässa se Mossa. Mäst, maatte, as Mäste. Mäste, v. (mäste, mäste, mäst), maa, maatte. sulle.

Matt, m. Mid, Mol: Acarus. Matt, sup. of Ma, befinde fig.

Mätt, s. pl. n. Maal, Maade, (Maaslefar); 2) Forholderegel. Utan mätt, uben Maal og Maade, umaadelig. Mätt och steg, Forholderegel. Försigtighetsmätt, s. pl. n. Horsigtigsbederegel.

Mätta, f. et rigtigt passende Forhold i Sandlinger el. Tilstande, hvorved der til ingen Side gages for vidt, Maabe, Middelvej. Öfvermättan, overmade. 1 högsta mätto el. mättan, i højeste Grad. Utan Mätta, uden Matta, unganledes. I tillbörlig Mätto, som sig bør, tilbørlig. I så måtto, sa vidt, for sa vidt. Komma till Mätta, fomme til Maade, til

Mátta, v. n. l. figte. Mátthál, s. pl. n. Midehul. Máttlig, adi. (J. Mátulegr),

Måttlig, adi. (3. Måtulegr), maadelig. Måttlighet, f. Maadelighed, Maadehold; Middelmaadighed.

Mätto se under Mätta. Mättstock, –ar, m. Maalestof. Mägta, m. sl. se Mäkta, m. sl, Mäja se Meja.

Makla, v. n. & a. 1 mægle, drf. Maklande, n. Mægling. Maklare, s. pl. m. Mægler. Maklerska, -or, f. Mæglerite. Maklar-arfvode, n. Mæglerion.
Makta, v. n. 1. mægte, formag, aars

fe. Mäkta, adv. meget, saare, overmaade, f. E. mäkta rik, overmaade rig. Mäktig. adj. mægtig. Mäktighet, f.

Mægtighed, Magt. Mäld, -er, m. saa meget Korn el. Rel

3

fom paa engang stal males el. er malet.

Mälta, v. a. d. n. 1. gjøre til Malt, gjøre Malt. Mältning, f. Waltgisting. Mältare. s. pl. m. Waltgister. Mälthus, s. pl. n. Walthus, Waltfjøle.

Man, Dand, pl. af Man.

Mänga, v. a. 2. 1. blande. M. ihop, blande sammen.

Mangd, f. Manade.

Mank, -ar, m. et Glage Deber.

Manner, pl. af Man, Mand.

Männing, -ar, m. fun i sammensætn. f. E. Allmänning, Tremänning, o. f. v.

Människja, o. fl. se Menniska, m. fl. Mänta se Menta.

Marg, m. fl. fe Merg, m. fl.

Marka, v. a. 2. 2. mærke; 2) tage Maal af, maale. Markning, f. Mærkning; 2) Maaltaaelse.

Märke, -n, n. Mærke; 2) Maal, f. E. taga märke af, tage Maal af. Märkbar, adj. mærkelig; drf. Märk-

barhet, f. Märkduk, -ar, m. Mærkebug til at lære Navneism vag.

Märkjern, s. pl. n. Mærfejærn.

Marklig, adj. mærfelig.

Märkvärdig,. adj. mærfelig, mærfværs big. Märkvärdighet, -er, f. Mærfværbighed.

Märla, -er, f. (dagl. T. Mäla) Krampen i et Dorhængsel. Märr, -ar, f. Doppe, undertiden: Best;

Märr, -ar, f. Doppe, undertiden: Dest;
2) (Stjeldsord), stort, tyft, hæsligt Kvindfolf.

Märs, -ar, m. Mærs. M. segel, s. pl. n. Mærssejl.

Marta, n. pr. f. Marte.

Marta, -or, f. (et Insett): Cancer pulew.

Mask, m. Daff.

Maska, v. a. l.mæffe. Maskkar, s. pl.

n. Mæstefar. Mäskning, f.Mæstning. Mäskroder, s. pl. n. Mæstestang. Mässing se Messing.

Mässling, m. Mæslinger, Kriller N. (Febersugdom).

Mäst fe Mest.

Mastare, s. pl. m. (3. Meistari), Mes fter. Masterbref. s. pl. n. Defter. brev. Mästergesäll, -er, f. Mefters frend. Mästarhand, Mästerhand, m. Mefterhaand. Masterkock. ar. m. Mesterfof. Masterman. -manner, m. Gfarpretter. Mästerprof. s. pl. n. Defterprope. Mästerrot. -rötter, f. (Plante), Mefterrod, Me: sterurt: Imperatoria. Mästerskap, n. Mefterifab. Mästersängare, s. pl. m. Mefterfanger. Mästerstvcke, -n, n. Defterftyffe. Mestertjuf, -var, m. Mestertyv. verk, e. pl. n. Mestervært. Mästersven, -ner, m. Mefterfvend. Mästarört, Mästerört, -er, f. Mes sterurt: *Imperatoria*.

Mästarinna, -or, f. Mesterinde.

Mästerlig, adj. Mästerligen, adv. mes fterlig.

Mästra, v. a. 1. mestre, monstre, uds sætte paa, drf. Mästrande, n.

Mät, n. (jurid.) taga i mät, udpante, gå i mät, udpantes.

Mata, v. a. 2. (Mater, Matte, Matit el. Matt), maale. M. af, maale af. M. upp, maale op. M. ut, maale

Matare, s. pl. m. Maaler. Matarbref, s. pl. n. Maalebrev. Matarpenningar, pl. Maalepenge, Maalers lan.

Mätisman, -män, m. Burderingsmand, Boldgistemand. Efter mätismanna ordom, Efter mätismäns pröfning, efter uvillige (upartife) Mænds Sfjøn.

Matlig, adj. som kan maales, drf. Matlighet, f. Matress, -er, f. Mætresse, Frille. Matsnöre. -n. n. Magleinor.

Matstang, f. Maaleftang.

Matt, p. p. og sup, af Mata, maale. Matt, adj. mæt. Gammal och mätt af lefvande, gammel og mæt af Das ge. Matthet, f. Dathed.

Matta, v. a. l. mætte. Mattande, n.

Mättning, f. Mættelse.

Mö, -r, f. Mo. Mödom, -mar, m. Modom. Mökrankning, f. en 3om: frues Rrænfelse. Mökaring, -ar, f. gammel Somfru. Mokvall, -ar, m. Aftenen for et Bryllup, da der i Bru: dehuset omflyttes og opryddes, (T. Polterabend).

Möbel, -blar, m. et Stoffe Bosfab, pl. Bohave, Dobel. Mobelhandlare, s. pl. m. En som handler med Dusgeraad.

Möblera, v. a. 1. forsvne med Bostab.

drf. Möhlering, f.

Möda, -or, f. (3. Möda), Møje, det lonar ej modan, bet lønner ifte Uma: gen. Möddryg, adj. fom ifte gider arbeide.

Moda, v. a. 1. giere Umage, besvære,

udmatte.

Moderne, n. Modrenefide, Modrene: arv. Brås på mödernet, have nogle af fin Modere Caenifaber ved fia. Mödrenearf. n. Modrenearv.

Modosam, adj. mojiom, mojiommelig. Modosamhet, f. Doje, Dojsomme:

liahed.

Mogel, n. Sfimmel, Muggenhed.

Mögla, v. n. l. Möglas, v. d mugne, ffimle, drf. Möglande, n. Mögling, f. Möglig, adj. muggen, ffimlet. lighet, f. Stimmel, Muggenhed. Möja, . or, f. Ranunkel (Plante).

Möjlig, adj. Möjligen, adv. mulig.

Möjlighet, f. Mulighed. Möjsel, m. et Glags Besteinge.

`Möka, v. a. l. blødgjøre.

Möla ned, v. a. 1. (dagl. T.) nedgrave.

Mölfa. -on f. hob. Dodongning, Miffmaff. Blanding.

Möll, -ar, m. (Infett) Mol: Phalana Tinea.

Mölnare, s. pl. m. Meller. Mölnardrang, -ar, m. Mollerivend. Mőlnarhustru, -r, f. Mollertone. narhandtverk, n. Mollerhaandtering. Mölnarkarra, -or, f. Mollerfiærre. Monja, f. Monje.

Mönster, s. pl n. Monfter. Mönsterherre, '-ar, m. General Mönsterherre, monftrende General eller Dverof. ficer. Monsterrulla, -or, f. Mons fterrulle. Mönsterplats, -ar, m. Mönsterskrifva-Monftringeplade. re, s. pl. m. Rorpeifriver, der fos rer Rullerne ved Monftringer.

Mönstra, v. a. 1. monftre. Mönstra bort, -ut, monftre, fortafte det Glets te. Monstring, -ar, f. Monftring. Mör, adj. mer. Mör i munnen, (dagl.

E.) fodtalende, fleft.

Mörbranna, v. a. 2. 1. (Bergv.) rofte Malm, brænde den mor, drf. Morbränning, f.

Mörbulta, v. a. l. morbante, bante En dygtig af. Mörfrusen, adj. om 38, som ifte bærer, falft. Mörhet, t. Morhed.

Mörda, v. a. l. (3. Myrda), mprbe. Mordande, adj. morderiff; 2) bidende. Mördare, s. pl. m. Morder. Mördarinna, Mörderska, -or, f. Morderste.

Mordarkula, -or, f. Mordergrube. Mörja, -or, f. Dynge, Hob, gloende AiFehob.

Mörja, v. n. 1. ulme under Affen. Mörk, adj. mort. M. blå, adj. mors feblaa. M. brun, adj. morfebrun. M. grå. adj. morfegrag. Morkgron, adj. morfeqron. M. gul, adj. more fegul. Mörklagd, adj. morfladen. Mörkrädd, adj. bange i Morte. M. -rod, adj. morfered. Morkogd. adj, som har merkladne Dine.

Mörker, n. Morte. Mörksens, Mortets.
Mörkhet, f. Morthed.
Mörkna, v. n. l. blive mort, mortne, btf. Mörknande, n. Mörkning, f. Aftenstumring.
Mörna, v. n. l. blive mor, btf. Mörnande, n.
Mörsare, s. pl. m. Morser, Morter.
Mört, -ar, m. (Fist), Rudstalle, Rodsstalle: Cyprinus rutilus.
Möss, pl. af Mus.

Mössa, -or, f. Hue, Raftjet; 2) Svomffjæt, (Rusling). Uppsat mössa, Kruentimmerhovedpynt. Mössja, f. fammenleben Welf, Wyfe N. Möta. v. a. 2. 2. mode. Mötas. v. d.

modes, mode hinanden.
Möte, -n, n. Wede, Forsamling. Riksmöte, Rigaforsamling. Till Mötes,
adv. i Mödes. Gå t. M. gaa i Mode. Mötesplats, -er, m. Wedeplads.
Wedested. Mötespunkt, -er, m.
Bereringsvunft.

SVENSK-NORSK

HAAND-ORDBOG.

Udgiven

af

Ludvig Kr. Daa.

ANDEN DEL.

N - Ö.

KRISTIANIA.

The substitution of the labels of Management and the substitution of the substitution

ADDEED CO-CENES IN

e. 1.13

Sec. 15 . 5 . 5 . 5

A 4/4 / / / / / /

A MA LACTE

Trykt i Guldberg & Drwoidewakis Offich af L. Risum.

Nabo, -ar, el. r, m. = N. Nabolig, ad. grundet i Naboftab; nærliggende; sommelig for en fredelig, god Rabo. Naboratt, m. Ret fom tilfom: mer En med Densyn til hans Rabo og fammes Giendom, Gervitut.

Nacke, -ar, m. el. Nackblomster, s. pl. n. Dogeurt: Hieracoum.

Nacke, -ar, m. Natte. Tabenen pånacken, tage Roben pag Raffen. Nackben, s. pl. n. Naffeben. Nackgrop, -ar, m. Raffegrube. Nackhar, s. pl. n. Raffehaar. Nackhög, adj. vara el. gora sig n. med en, ville flaa lige faa hoit med Naften. Natkstyf. adj. fom har en ftiv Raffe, halbstarrig, stivfindet.

Naf, s. pl. n. Nav, Hjulnav. Nafkubb, -ar, m. Navblof. Nafring, -ar. m. Navring. Nafborr, -ar, m. Navbor, Fritbor, Naver R.

Nafla, a. a. 1 (I. Rabeln), underbinde Navlesnoren, navle.

Nafie, -ar, m. Navle. Nafvelband, s. pl. n. Navlebaand. Nafvelbindel, -dlar, m. Navlebind. Nafvelbräck, s. pl. m. Ravlebrof. Nafvelgräs. n. (Plante) Navleurt: Saxifraga Nafvelsträng, -ar, m. coty ledon. Navlestræng, Navlesnor. Nafvelsvulst, -er, m. Naviefnude.

Nafvare, s. pl. m. grovt Bor, Naver N. Nafvelband, m. fl. fe Nafle.

Balbirt (et Glags Aborntra): Acer pseudoplatanus.

Nagel, -glar, m. Regl, 2) Ragle, 3) hvid Sinde i Sjet. Nagelbold, Nagelböld. -er, m. Reglebuld. Nagelrot, -rotter, f. Reglerod. Nagelspräng. n. Meglespring. Nageltorn, -ar, m. et i den ene Ende floftet Reditab til at udtage Nagler med. Nageltrang. n. indvotene Reale.

Nageltang, -anger, f. Regletang.

Nagelfara, v. s. 3. med, (-farer, -for, -farit) noje gjennemgaa, noje prove, ftrængt undersege.

Nagelfast, adj. nagelfaft.

Nagg, n. Gnaven, Biben, Gtiffen. Hug med Tænderne.

Nagg, -ar, m. Redffab, hvormed man ftiffer imaa Suller i Brod.

Nagga, v. a. 1. gnave, bide, ftiffe, gjennemstiffe, brf. Naggande, n.

Naggvärga sig, v. r. 2. 1. (dagl. I.) med Nod at værge sig.

Nagla, v. g. l. nagle. Nagla ihop. nagle sammen, drf. Nagling, -ar, f. Najad, -er, f. Najade.

Naken, adj. (3. nakin) nogen. Nakna jungfrun, (Plante) nogne 30mfruer, Rodfrone, Tidles: Colchioum autumnale. Nakenhet, f. Nogen: hed.

Nakterhus, s. pl. n. Rompashus, Nat: hus, (Goterm.)

Nafvor, -frar, m. Naur, Naver, Nalkas, v. d. 1. nærme fig, nærmes,

Myntprobering, & Munturove. Mynträttighet, -er, f. Montrettighed. Myntsamlare, s. pl. m. Montsamler, Myntstamp, -ar, m. Montstempel. Montstvoke. -n. n. Montstoffe. Myntställe, -n, n. Montsted, Myntstämpel, -plar, m. Montstempel. Mynttecken, s. pl, n. Monttegn. Myntverk, s. pl. n. Montværf; 2) Montvæfen. Myntvigt, m. og Myntvag, -ar, m. Montvæqt. Myntvärde. n. Montrærdi. Myntvärderare. s. pl. m. Montgarbein. Mvntväsende, n. Myntväsen. n. Myntvæ: fen.

Mynta, r. 1. 1. monte, M. upp, monte op, forbruge til Montning. Myntare. s. pl. m. Montubpræger, falsk M. Montfalsener, drf. Myntning, f.

Myntarlön se Slagskatt,

Mynta, -or, f. Monte: Mentha: (Plan: Horsmynta, Hästmynta, M. te). Arvensis. Krusmynta, Krusempnte: Mentha crispa. Skogsmyata: 例. sulvestris. Vattumynta, Bandmon: te: M. aquatica.

Myra, -or, f. More. Sätta en myror i hufvudet, gjøre En Broderi. Myrbad, s. pl. n. Myrebad. Myrlejon, s. pl. n. Myrelove, (et In: feft). Myrslok, -ar, m. Moreflus ger, (en Glægt af Pattedor): Myr-Myrstack, -ar, m. mecophaga. Myretne, Myrebo. Myrtafs, -ar, m. b. f. f. Myrslok.

Myra, -or, f. Mor, Mofe, Gumb. Myrland, adj. fumpet. Myrjord, f. Mofejord. Myrjern, s. pl. n. Mor-Myrmalm, m. Mpremaim. ærn. Myrstart, n. Glags Star. Myrtorf. m. Mofetoro. Myrang, -ar, m. fum: Myrbjörn, 🛶 , 🗪 Mr: pet Eng. tebiorn.

Myrrha, f. Myrrham, m. Mortha. Myrten, m. Morte. M. -blad, s. pl. . Morteblad. M. krans, -ar, m.

Mortefrans. M. Formig, adj. Mor. tedannet. M. -trad, s. pl. n. Mpr. tetræ. ·

Mysa, v. a. 1. smile. Mysa at. Mysa munn åt. M. på munnen åt. imile at, tilimile. Mysande, a. Mysning, f. Smil, Smilen,

Myska, Myskja, -or, f. Myske-madra, -or, f. Mufite, Stovmærte D. Muite R. Asperula odorata. Mysketatel, -tlar, m. vellugtende De: ftegræs, Marigras R. Holous odoratus.

Myssja, f. Wos at udftoppe med; 2)

iammenlobet Melt.

Myssa, -or, f. (dagl. E.) Hue. Myssja, v. a. 1. udftoppe med Dos. Myssla, v. n. 1. hviele, bliftre R.

Mytare, s. pl. m. Mytteristifter, Dv. rorestifter.

Myteri, -er, n. Motteri.

Må, v. n. 2. l. befinde sig. Må väl, befinde fig vel, være i god Stand. Må illa, befinde sig ilde, tildrage sig Må väi! Lev vel! Må Ulemve. som perlan i guld, tilbringe et fors nojeligt Liv, leve fom Berle i Guld.

Må, v. n. (må, måtte,) maa. gera, lad faa være! lad gaa! Måboja, -or, f. Abeanfigt, Abekattes

Måbär, s. pl. n. Kjeldrips R. barsbuske, -ar, m. Fjeldripebuft: Ribes Alpinum.

Mådd, n. Sne blandet med Sand, Grus, drf. Måddig, edj.

Mådde, impf. af Må, befinde sig. Mafa, Pa mafa, vaa Lufte og From=

me, paa et Træf.

Måg, -ar, m. (3. Mågr), Dattermand, Svigerion. Magskap, n. Gvoger: stab. Mägsämja, f. Svogtes gode Forligelse.

Mågljus, s. pl. n. Mågdank, -ar, m. (dagl. T.) Praas.

Mäge, mägen, mäga, pl. af Må, ure: aelret Berb. Maka, v. a. I. rengiore en Stald, maake N. Make, -ar, m. Magge (en Zugl): La-Mal. n. Maal, Mæle, Stemme. Mal, s. pl. n. Sag, Retesag, Falb, Falb, Tilfælbe. I thy mal, i saa Kald, i det Tilfælde. Mal, s. pl. n. Maal, Med, Formaal, Gjenstand. Syfta till et Mal, figte til et Magl. Skjuta till Måls, fode til Maals. Hinna till malet, nga Maalet. Vara ett mål för, være en Gjenstand for. Sätta mal for, fætte en Grænfe for, indfrænte. Mål, s. pl. m. Maal. Rummelighed, Længde, Maaleredifab. Mal. s. pl. n. Maal, Maaltid. Måla, v. a. l. (3. måla), male. M. af, afmale. M. ut, udmale. Målande, malernt. Măla, v. a. 2. 2. maale. Målare, e. pl. m. Maler. Målarakadomi, -er, f. Malerafademi, Målararbete, -n, n. Malerarbeide. Malarbrade, -n, n. Malerbræt, Målarfarg, m. Malerfarve. Malargosse, -ar, m. Malerdreng. Målar-guld, n. Malerguld. Målarsilfver, n. Malersolv. Malarkonst, f. Mas Målarställning, -ar, f. lerfunft. Malerstol, Staffeli. Malhrott, n. Stemmens Forandring, Drergang, Maalitifte. Mäldjerf, adj. driftig i Zale. Måleri, -er, n. Maleri. Målfyllig, adj. som bolder sit fulde Maal, drf. Mälfyllighet, f. Målföre, -n, n. Maal, Mæle, Udtale. Mälkärl, *s. ri.* n. Maalefar. Mällös, adi. maallos. Mälläsbet, f. Maalloshed.

Måluing. -ar. f. Malen. Maluing.

Maleri.

Malro, f. (dagl. T.) Berdfonversasion. f. G. Hålla Målron ved makt. Målskifte, -n, n. se Målbrott. Målskjutning, -ar, f. Stydning til Maals, Gfiveifvoning. Målskjutnings-tafla, -or, f. Sfive. Malsman, -min, m. En fom taler en andens Sag, Sagforer, Bærge, drf. Malsmanskap, n. Advofatur, Bæraemaal. Mäls-ägande, *adj. & subst*. Mälsägare, s. pl. n. Målsägarinna, -or, f. Gagfoger, Gitant. Mältid, -er, m. Maaltid. Måltids--nöjen, pl. Maaltidsfornøjelfer. Mältunna, -ar, f. Magletonde. Mån se Mon, Monne. Man, -or, m. Del, Maal, Forhold. I llika man, i samme Forhold. I Man af, i Forhold til. En harsman, et Daars Brede. Mån, *adj*, omhvagelig, bekvmret for, hvem det er magtpaaliggende, om at gjøre. Mån om hedern, ærefjær. Man, (dagl. T.) for Manaden, Manen. Mana, v. n. l. (dagl. T.) baade, gav-Månad, -er, m. (3. Månadr), Maas ned. Manada-foster, s. pl. n. Maas Manadspenning, -ar, nedsfoster. m. Maanedelon, Magnedevenge. Mănadarasande, -galen, edj. macnefpg. Manadsraseri, n. Maanefy: ge. Manadsrening, f. Manadssjuka, f. Rvindens maanedlige Renfels fe, Maanedeflod. Manadtlig, adj. maaneblig. Manadtligen, adv. maanedligen. Måndag, -ar, m. (A. G. Monandag), Mandag. Mande, imperf. (3. Mundi imperf. af Muna), Mionne

Måne, -ar, m. (dagi. T. Måna, Mån.)

Maane. Mancherg, s. pl. n. Mag-

nebiera. Månbeskrifning, -ar, f. Beffrivelle af Maanen. Mancirkel. -klar, m. Maanefreds, Maanefirtel. Månformig, Månlik, adj. maa: nedannet. Månförmörkelse, -r, f. Magneformørfelse. Månljus, n. Maanelys. Manlius, adi, maane: Månkalf, f. Månekalf, -var, m. kjødagtig Gevæfft, som undertiden kommer i Fostrets Leje; utidig, hoift mangelfuld Livsfrugt. Mănmjölk, f. Maanemælf: Calx Lune. (Navnet paa en let, hvid, fvampagtig og dog sprod Ralfjord). Månemånad, -er, m. Maanemaaned. -or, f. Maanerofe, (i Baabenfunften: 2 med Ryggen mod hinanden venete Salvmaaner). Mansken, v. Maanestin. Mänskifte, -n, n. Maaneififte. Manvisare, s. pl. m. Dag: neviser. Manar, s. pl. n. Maane: Manort, -er, f. (Plante), aar. Maanerude. Manens synbara yta, Maanestive. Mang, (forældet) bruges undertiden

Mång, (forældet) bruges undertiden for Mången, Många.

Mangahanda, adj. mangehaande.

Manga, adj. pl. mange. .

Mångaledes, adv. paa mange Maader. Mångelska, -or, f. Bissetræmmerste, Pjaltetræmmerste. Fiskmångelska, -or, f. Fistetjælling.

Mangen, pron. mangen.

Mängbladig, adj. som har mange Blas de (om Blomfter).

Mangblommig, adj. fom har mange Blomfter.

Mangdubbel, adj. mangfoldig, mangbobbelt.

Mangdubbla, v. a. 1. mangfoldiggiore, multiplifere.

Mangfald, adj. mangefold.

Mangfaldig, adj. mangfoldig.

Mängfaldiga, v. a. 1, mangfoldiggjore.

Mangfaldighet, f. Mangfoldighed.

Mångformig, ad). mangformig, drf Mångformighet. f

Mängformighet, f. Mängfota, -or, f. Tufindben (et In-

Mangfotad, adj. mangeføddet.

Mangfall, -ar, m. Salmebogen, (Drorstyggende Dors tredje Mave).

Mangfargad, adj. mangefarvet.

Manggift, adj. fom har flere Roner, flere Doner, was engang.

Manggifte, n. Flergifte.

Manggrenig, adj. manggrenet.

Mangguderi, n. Flerguderi.

Månggudadyrkare, s. pl. m. Flerguderiets Tilhænger, Polyteist.

Manghörnig, adj. mangefantet. Manghörning, -ar, m. Mangefant.

Mångkant, -er, m. Mangefant. Mångkantig, adj. mangefantet, brf. Mångkantighet, f.

Mångklufven, adj, som er flovet i mange Dele.

Mangkulla, adj. (botan.) Polyadel-

Mangkunnig, adj. som har mange Runskaber, som har Insigt i mange Ting, sprænglærd, drf. Mangkunnighet, f.

Mangmanning, -ar, m. (bot.) Mange-

hannet, Polyandrift.

Mangla, v. n. 1. handle med gamle Rlæber, husgeraad o. dest. hofre. Manglare, s. pl. m. Pjaltefræms mer, Bissefræmmer, Marijandiser. Gatmanglare, s. pl. n. Bissefræmmer.

Mangleri, n. Sandel med gamle Rices der, gammelt husgeraad.

Månglerska, d. f. s. Mångelska. Mångordig, adj. omstændelig, vidt svævende i Tale, ordgydende, snafsom,

fladderaatig. Mångordighet, f. Ordapberi.

Mängsidig, adj. flerstbig. Mängsidig-

het, f. Flersidighed.

Mangslöjd, -er, m. flere Saandterins gere Oriven paa Engang, en Saands

tering, som mange have Rettighed at drive, brf. Mangslöjdare, s. pl. m. Mangstafvig, adj. fom har mange Stas velfer, brf. Mangstafvighet, f. Mängstädes, Mångastädes, adv. manaesteds. Mångstämmig, adj. flerstemmig, brf. Mångstämmighet, f. Mängtalig, Mängtalighet se Mängor-Mångtydig, adj. fom har mange Betodninger, drf. Mangtydighet, f. Mangvalde, -n, n. Regjering, fom bes staar af flere Personer. Mångårig, adj. mangegarig, drf. Mångårighet, f. Mangt, Mangt se Mangen. Månljus, m. fl. se Mäne. Månne, Mån, Mån, adv. mon. Manros se Mano. Mans, n. pr. m. Magnus; 2) (daal. I.) Rat. Månsken se Mäne. Mantro? adv. mon? Mana, v. n. 1. (dagl. I.) maabe, gabe, glo, glane, D. Mara, -or, f. /(3. Modra), (Plante), Snerre D. Mour N. Galium. Faltmara, Mour, Moureblom, Taagmil: de N. Galium boreale. Gulmära, Gulmour, Jomfru Maries Genge: for N. Gal. verum. Karrmar, Mormour N. G. palustre. Snärjemära, Snærjegras N. G. aparine. Staksmara, Gal. mollugo, bredbladet Gnerre. Mård, -ar, m. Maar: Mustela Mar-Mårdskinn, s. pl. n. Maar: ffind. Marten, n. pr. m. Morten, Martin.

Martensafton, Mortensaften. Mar-

tensdag, m. Mårtensmessa, f. Mor.

tenedag. Martensgas, m. Mortenes

Mås, Måse, -ar, m. (Strandfugl),

Maage, Maafe R. Larus.

Måse, Måsse fe Mosse, Mässa se Mossa. Måst, maatte, af Måsto. Måste, v. (måste, måste, måst), maa, maatte. (Fulle. Mått, m. Mid. Mol: Acarus. Mätt, sup. af Må, befinde sig. Matt, s. pl. n. Daal, Daade, (Maas lefar); 2) Korholdbregel. Utan mått. uben Maal og Maade, umaabelig. Mått och steg, Forholdsregel. Försigtighetsmått, s. pl. n. Forfigtig= hedsreael. Matta, f. et rigtigt passende Korhold i Handlinger el. Tilstande, boorved der til ingen Gide ggaes for vidt, Maade, Middelvej. Ofvermattan, overmaade. 1 högsta måtto el. måttan, i hojefte Grad. Utan Matta, uden Maade, umaadelig. I nagon Matto, Måtta, nogenledes. I tillbörlig Måtto, som sig ber, tilberlig. I så måtto, saa vibt, for saa vidt. till Matta, fomme til Maade, til Das. Matta, v. n. I. figte. Måtthål, s. pl. n. Midehul. Måttlig, adi. (3. Matulegr), maabelig. Mattlighet, f. Maadelighed, Maadehold; Middelmaadighed. Matto se under Matta. Mattstock, -ar, m. Maalestot. Mägta, m. fl. se Mäkta, m. fl, Maja se Meja. Makla, v. n. & a. 1 mægle, brf. Maklande, n. Mægling. Maklare, s. pl. m. Mægler. Mäklerska, -or, f. Mæglerife. Mäklar-arfvode, n. Mæglerlon. Makta, v. n. 1. mægte, formaa, aars ře. Makta, adv. meget, faare, overmaade, f. E. mäkta rik, overmaade rig. Maktig. adj. mægtig. Mäktighet, f. Mægtighed, Magt. Mäld, -er, m. faa meget Rorn el. Del 32

fom paa engang stal males el. er malet.

Mälta, v. a. & n. l. gjøre til Malt, gjøre Malt. Mältning, f. Waltgjøring. Mältare. s. pl. m. Waltgjørerer. Mälthus, s. pl. n. Walthus, Waltfjøle.

Man, Dand, pl. af Man.

Mänga, v. a. 2. 1. blande. M. ihop, blande sammen.

Mangd, f. Mangde:

Mank, -ar, m. et Glags Otber.

Männer, pl. af Man, Mænd.

Männing, -ar, m. fun i sammensætn. f. E. Allmänning, Tremänning, v. f. v.

Manniskja, v. fl. se Menniska, m. fl. Manta se Menta.

Marg, m. fl. se Merg, m. fl.

Marka, v. a. 2. 2. mærfe; 2) tage Maal af, maale. Markning, f. Mærf: ning; 2) Maaltaaelse.

Märke, -n, n. Mærke; 2) Maal, f. E. taga märke af, tage Maal af. Märkbar, adj. mærkelig; drf. Märkbarhet. f.

Märkduk, -ar, m. Mærkedug til at lære Navneløm vaa.

Märkjern, s. pl. n. Mærtejærn.

Marklig, adj. mærfelig.

Märkvärdig, adj. mærfelig, mærfvære dig. Märkvärdighet, -er, f. Mærfværdighed.

Marla, -or, f. (bagl. E. Mala) Rrams pen i et Dorhængfel.

Marr, -ar, f. Doppe, undertiden: Dest;
2) (Sfjeldsort), stort, toft, hæsligt Roindfolf.

Märs, -ar, m. Mærs. M. segel, s. pl. n. Mærssejl.

Marta, n. pr. f. Marte.

Märta, -or, f. (et Insett): Cancer pulex.

Mask, m. Daff.

Mäska, v. a. l.mæffe. Mäskkar, s. pl.

n. Mæstefar. Mäskning, f.Wæstning. Mäskroder, s. pl. n. Mæstestang. Mässing se Messing.

Mässling, m. Mæblinger, Rriller N.

(Feberingdom).

Mäst se Mest. Mästare, s. pl. m. (3. Meistari), Mes ster. Mästerbref. s. pl. n. Mesters brev. Mästergesäll, -er, f. Mesters frend. Mästarhand, Mästerhand, m. Mefterhaand. Masterkock, ar, Mästerman, -mänm. Defterfot. ner, m. Gfarpretter. Mästerprof. s. pl. n. Mefterprove. Mästerrot, -rötter, f. (Plante), Mefterrod, Me: Mästerskap, sterurt: Imperatoria. n. Mefterifab. Mästersångare, s. pl. m. Mefterfanger. Mästerstvcke, -n. n. Mefterftvffe. Mestertjuf, -var, m. Meftertpp. Mästerverk, s. pl. n. Mestervært. stersven, -ner, m. Meftersvend. Mästarort, Mästerort, -er, f. Mes fterurt : Imperatoria.

Mästarinna, -or, f. Mesterinde. Mästerlig, adj. Mästerligen, adv. mes sterlig.

Mastra, v. a. 1. meftre, monftre, ud-

sætte pag, drf. Mästrande, n. Mät, n. (jurid.) taga i mät, udpante,

gä i mät, udpantes. Mäta, v. c. 2. (Mäter, Mätte, Mätit el. Mätt), maale. M. af, maale af. M. upp, maale op. M. ut, maale

Mätare, s. pl. m. Maaler. Mätarbref, s. pl. n. Maalebrev. Mätarpenningar, pl. Maalepenge, Maalers

Matisman, -man, m. Burderingsmand, Bologistemand. Efter matismanna ordom, Efter matismans profning, efter uvillige (upartife) Mænds Stjon.

Matlig, adj. som kan maales, brf. Matlighet, f.

Matress, -er, f. Mætresse, Frille. Matsnöre, -n, n. Maalesnor.

Matstang, f. Maaleftang.

Matt, p. p. og sup. af Mata, maale. Matt, adj. mæt. Gammal och matt af lesvande, gammel og mæt af Das ge. Matthet, f. Mæthed.

Mätta, v. a. l. mætte. Mättande, n.

Mättning, f. Dattelfe.

Mö, -r, f. Mo. Mödom, -mar, m. Modom. Mökränkning, f. en Jomefrues Rrænfelfe. Mökäring, -ar, f. gammel Jomfru. Mökväll, -ar, m. Aftenen for et Bryllup, da der i Bruzdehuset omflyttes og opryddes, (T. Polterabend).

Möbel, -blar, m. et Stoffe Bostab, pl. Bohave, Mobel. Möbelhandlare, s. pl. m. En som handler med

Dusgeraad.

Möblera, v. a. 1. forfune med Boffab,

drf. Möhlering, f.

Möda, -or, f. (3. Möda), Møje, det lönar ej mödan, det lønner iffe Umagen. Möddryg, adj. som iffe gider arbeide.

Moda, v. s. 1. gjøre Umage, besvære, udmatte.

Möderne, n. Modreneside, Modrenes arv. Bras på mödernet, have nogle af sin Moders Caenstaber ved fig. Mödrenears, n. Modrenearv.

Mödosam, adj. mojiom, mojiommelig. Mödosamhet, f. Doje, Mojiommes

liahed.

Mogel, n. Sfimmel, Muggenhed.

Mögla, v. n. 1. Möglas, v. d mugne, fimte, brf. Möglande, n. Mögling, f. Möglig, adj. muggen, fimtet. Möglighet, f. Stimmel, Muggenheb.

Möja, - or, f. Ranunfel (Plante). Möjlig, adj. Möjligen, adv. mulig.

Möjlighet, f. Mulighed. Möjsel, m. et Glage Bestefnge.

Mojsel, m. et Glags Destelpge.
'Möka, v. a. l. blodgjøre.

Mola ned, v. a. 1. (dagl. E.) nebgrave.

Mölja, -or, f. Hob, Opbyngning, Miffmaik. Blanding.

Möll, -ar, m. (Infett) Mel: Phalæna Tinea.

Mölnare, s. pl. m. Meller. Mölnardräng, -ar, m. Wollersvend. Mölnarhustru, -r, f. Mollersone. Mölnarhandtverk, n. Wollerhaandtering. Mölnarkärra, -or, f. Wollersjærre.

Mönja, f. Monje.
Mönster, s. pl n. Monsterherre, '-ar, m. General Mönsterherre, monsternde General eller Overofsicer. Monsterrulla, -or, f. Monsterrulle. Mönsterplats, -ar, m.
Monstringsplads. Mönsterskrifvare, s. pl. m. Korpsstriver, der sorer Rullerne ved Monstringer.

Mönstra, v. a. 1. monftre. Monstra bort, -ut, monftre, forkafte bet Slets te. Mönstring, -ar, f. Monftring.

Mör, adj. mor. Mör i munnen, (dagl. E.) sobtalende, flest.

Morbränna, v. a. 2. 1. (Bergv.) rofte Malm, brænde den mor, drf. Mörbränning, f.

Mörbulta, v. a. 1. merbanke, banke En dygtig af. Mörkrusen, adj. om 36, som ikke bærer, falsk. Mörhet, 1. Morhed.

Morda, v. a. 1. (3. Myrda), morde. Mordande, adj. morderiff; 2) bibende. Mordare, s. pl. m. Morder. Mordarinna, Morderska, -or, f. Morderste. Mordarkula, -or, f. Mordergrube.

Mörja, -or, f. Onnge, Sob, gloende Affehob.

Mörja, v. n. 1. ulme under Afen.
Mörk, adj. mort. M. blå, adj. mors
feblaa. M. brun, adj. morfebrun.
M. grå. adj. morfegraa. Mörkgrön,
adj. morfeqron. M. gul, adj. morfegul. Mörklagd, adj. morfladen.
Mörkrädd, adj. bange i Morte.
M. -röd, adj. morferod. Mörkögd,
adj. som har merfladne Ojne.

Mörker, n. Worfe. Mörksens, Mortets.
Mörkhet, f. Worfhed.
Mörkna, v. n. 1. blive morf, morfne, brf. Mörknande, n. Mörkning, f. Aftenstumring.
Mörna, v. n. 1. blive mor, brf. Mörnande, n.
Mörsare, s. pl. m. Worser, Worter.
Mörsare, a. pl. m. (Sist), Rudstade, Rodistale: Cyprinus rutilus.
Müss, pl. af Mus.

Mössa, -or, f. Hue, Kastjet; 2) Svomsstræt, (Musting). Uppsat mössa, Frusentimmerhovedpynt.
Mössja, f. sammenløben Melt, Myse R. Möta, v. a. 2. 2. mode. Mötas, v. d. modes, mode hinanden.
Mötc, -n, n. Møde, Forsamling. Riks-

Möte, -n, n. Mode, Forsamling. Riksmöte, Rigasorsamling. Till Mötes,
adv. i Mode. Gå t. M. gaa i Mode. Mötesplats, -er, m. Modeplads.
Modested. Mötespunkt, -er, m.
Beroringspunkt.

SVENSK-NORSK

HAAND-ORDBOG.

Udgiven

af

Ludvig Kr. Daa.

ANDEN DEL.

 $N - \ddot{0}$.

KRISTIANIA.

Tall, Albi a to **特别的知道 满. Bangub # 特**斯 et 1030 f Magra []

1978 F 18 18 18 18 18

.

MODERAGE TENE

The second secon

A 12 1 1 1 2 1 2

enni (V_eorica) in ess

Trykt i Guldberg & Drwoiskewaltis Officia of L. Risum.

Nabo, -ar, el. r, m. = N. Nabolig, adi. grundet i Raboftab; nærliggen: de: sommelig for en fredelig, god Nabo. Naboratt, m. Ret som tilfom: mer En med Benfpn til hans Rabo sa fammes Ciendom, Gervitut.

Nacke, -ar, m. el. Nackblomster, s. pl. n. Dogeurt: Hieracoum.

Nacke, -ar, m. Naffe. Tabenen pånacken, tage Joden paa Natten. Nackben, s. pl. n. Naffeben. Nackgrop, -ar, m. Naftegrube. Nackhår, s. pl. n. Raffehaar. Nackhög, adj. vara el. gora sig n. med en. ville flaa lige saa hojt med Naften. Natkstyf, adj. som har en ftip Nafte, halestarrig, stivfindet.

Naf, s. pl. n. Nav, Hiulnav. Nafkubb, -ar, m. Navblof. Nafring. -ar, m. Napring. Nafborr. -ar. m. Navbor, Fritbor, Naver N.

Nafla, a. a. 1 (I. Rabeln), underbinde Navlesnoren, navle.

Nafie, -ar, m. Navie. Nafvelband. s. pl. n. Navlebaand. Nafvelbindel, -dlar, m. Navlebind. Nafvelbräck, s. pl. m. Ravlebrof. Nafvelgras, n. (Plante) Navleurt: Saxifraga Nafvelsträng, -ar, m. cotyledon. Navlestræng, Navlesnor. Nafvelsvulst, -er, m. Naviefnude.

Nafvare, s. pl. m. groot Bor, Naver R. Nafvelband, m. fl. fe Nafle.

Balbirt (et Glags Aborntræ): Acer pseudoplatanus.

Nagel, -glar, m. Negl, 2) Nagle, 3) hvid Binde i Djet. Nagelböld, -er, m. Reglebyld. Nagelrot, -rotter, f. Reglerod. Nagelspräng, s. Reglespring. Nageltorn, -ar, m. et i den ene Ende floftet Redifab til at ubtage Nagler med. Nagelträng. m. indvotone Reale.

Nageltang, -anger, f. Regletang. Nagelfara, v. s. 8. med, (-farer, -for, -farit) noje gjennemgaa, noje prove,

Arængt underfege.

Nagelfast, adj. nagelfaft. Nagg, n. Snaven, Biben, Stiffen. bug med Tænderne.

Nagg, -ar, m. Redffab, hvormed man ftiffer imaa Suller i Brod.

Nagga, v. a. 1. gnave, bide, ftiffe, gjens nemstiffe, brf. Naggande, n.

Naggvärga sig, v. r. 2. l. (dagl. I.) med Nod at værge fig.

Nagla, v. a. 1. nagle. Nagla ihop, naale fammen, brf. Nagling, -ar, f.

Najad, -er, f. Rajade. Naken, adj. (3. nakin) nogen. Nakna jungfrun, (Plante) nogne 30mfruer, Rodfrone, Tidlos: Colokioum autumnale. Nakenhet, f. Rogen: hed.

Nakterhus, s. pl. n. Rompashus, Nathus, (Soterm.)

Nafver, -frar, m. Naur, Raver, Nalkas, v. d. 1. nærme fig, nærmes,

funde til_ Nalkande, n. Nærmelfe. Titftunden. Nalle, -ar, m. (dagl. El.) Bjørn, 2) Roffer. Namn, s. pl. n. Ravn. Öknamn, Ogenavn, Spottenavn. Vid namn, ved Navn, till namnet, af Navn f. C. Jag känner honom till namnet. Namnebok, f. Navnebog. Namnchristen, m. Gfinhellig, Splier. Namnförändring,-ar,f. Forandring af Namnfäste, -n, n. Ravne: feefte. Namusdag, -ar, m. Navnebag. Namnam, n. Guffertei, Glitferi. Namne. -ar. m. Navne, Ravnebrodet. Namneligen, adv. navnlig. Namngifva v. a. 3. (-gifver, -gaf, -gifvit), nævne ved Ravu, navngive. Namngifning, f. Ravngivelfe. Mamnkunnig, adi. navnfundia, Namnkunnighet, f. Navnfundiabed. Namnlike, -ar, m. Navne, Ravnebro: En ber bar lige Rann, ifær Dobenavn med en Anden. . Namnlista, -or, f. Navneliste. Namnlös, adj. navnios, unavnt, ubes romt, drf. Namnlöshet, f. Namuregister, s. pl. n. Ravneregister. Namnsedel, -dlar, m. Navnefeddel. Nankin, n. Nanting, finefif Bomuldetof. Napp, -ar, m. (T. Napf.) liden Rande med Vib i. Nappa, v. a. 1. nappe, gribe, 2) n. (om Kilk va dest.) bide paa Krogen. det vil icke nappa, det vil ifte flag an. Nappning, f. Rappen. Nappas, v. d. 1. nappes, fficendes. trætte, flaas. Nappast, adv. (mindre brugel.) nepve. fnast. Napptag, s. pl. n. Bryben, Tag R. Narf, m. Narfgras, n. (Plante), Arve. Narf, m. Narv, Daarsiden paa Læ: der. Narfsida, -or, f. Narbfide. Narr, -ar, f. Mar. N. kapa, -or, f. Mar.

vefappe. N. kolf.-var. m. Rarrebrife.

Narrspel. s. pl. m. Marrefpil, Marre: ftreg. Narrverk. s. pl. n. Marrevært. Narra, v. a. l. narre, fuffe. Narraktig, adj. naraatia. Narraktighet, -er, f. Naragtighed. Narras, v. d. I. narre, fpoge. Narri, n. Marreri, Gpog. Saga nagot på narri, fige noget for Spog. Narsiss, -er, m. Narfisse, Dindselilie. (Blomft). Nate, m. flydende Beibred D. Aboraras N. Potamogeton. Aborr-nate. Abor: Nation, -er, f. Raffon. 2) ved et Uni: versitet), Forening af Studenter, der ere fra famme Provins el. Stift. Nationssal, -er, m. Forfamlingsvæ: Nationsvaktmästare, s. pl. m. Naffonens Bud. Nativitet-ställare. s. pl. m. Rutivitæt: fittler. Nativitetställning. -ar. f. Nativitætstillina. Natt, -nätter, m. Nat. Nattarbetare. . . s. pl. m. Nattearbeider. Nattarbete, -n. n. Mattearbeide. Natthlacka, –or, f. Flaggermus. Nattbäcken, s. pl. n. Natbæffen. Nattduksbord, s. pl. n. Natbord. Nattfiol, -er, Natviol. Nattfjäril, -ar. m. Natifly, s. pl. n. Natiommer: Nattfoder. n. Nattefoder. fual. Nattfogel, -glar, m. Fugl, som fun ved Nattetider tommer frem og fo: ger Kode, Natfugl. Nattfrost, m. Nattefroft. Nattherberge, -n, n. Ratteberberg. Nattgammal, adj. nuttegammel. Natthufva, –or, f. Rats fappe. Natthugg, s. pl. m. et Glaas Leg. Nattkappa, -or, f. Rrave, Bruft: dug. Nattkläder, pl. Natflæder, Natbragt. Nattkorp, -ar, m. Nattkråka, -or, f. Natterann. Nattkyla, f. Nattefulde. Nattlampa, -or, f. Natlampe.

Nattlins, s. pl. n. Nativs. Nattlins-

Nattläger. s.

stake, -ar, m. Rativiestage.

luft. m. Natteluft.

n. Ratteleje. Nattmunik. m. Ratte: mufif. Nattmenniska, -or, f. Orang Mang (ben befjendte ftore Mbe). Nattmältid, -er, m. Natmaaltid. Nattmossa, -or, f. Nathue, Nattay: ve. tala i Nattmössan, vaafe, tove. Natipotta, -or, f. Ratpotte. Nattquarter, s. pl. n. Rattetvarter. Nattro. m. Nattero. Nattrock, -ar, m. Glaaprof. Nattskjorta, -or, f. Ratifiorte. Nattskott, s. pl. n. Rats fud, Lappenftregeifud. Nattakral. n. Gfragien, Stoj om Ratten. Nattskräfæ, -or, f. Nattskärra, -or, f. Aftenbatte, (Infett). Natistoj, n. Natteftoj. Natistol. -ar. m. Rat: ffrin. Ratftol. Nattstudering, f. Studering om Ratten, Rattefidden. Nattstuga,-or, f. Governmer. Nattstycke, -n, n. Maleri, hvorvaa et Optrin om Ratten foreftilles. Natistånden, adi. fom bar ftaget Natten over. Nattsvett, m. Nattefved. Nattsvärmare, e. pl. m. Nættefværmer. Nattsvarmori, n. Rattefværmen. Nattsyn, -or, m. natkg Gon, Rattefrogelfe. Nattetid, -er, m. Rattetid, 2) adv. om Ratten, ved Nattetider. Natt-tyg, n. Nattyg, n. Nattoj, Natflæder. Nattuggla, -or, f. Natugle. Nativak, n. Rattebaagen. Nativaka,-or, f. (Bugl) Tattroft. Nattvakt, -ar, m. Rattevagt. Nativandrare. s. pl. m. Rattevandrer, Govngion: ger, 2) Rattefbærmer, drf. Nativandring, -ar, f. Nattvard, m. (3. Nadver. Den heliga Nattverdr) Nattvarden, den hellige Rabver. Gå till nattvarden, gaa til Alters, ge nattvarden, medbele Alterens Gaframente. Nattvards-gång, m. Altergang, Rommunion, förste nattvards gång Nattvards barn, s. Ronfirmation. ol. n. Konfirmant. Nattvardsgäst. -er, m. Mand, Kvinde fom gaar til Alters. Nattyakt, -er, w. Tiddrum, boorien el. seme kar Bagt om Nati ten, Nattenagt. Natträktane, s. pl. w. Nattrægter.

Nattas, v. d. 1. (bagl. Tal.) blive Rat.

Nattlig, adj. natli :.

Natur, -er, f. = N. Naturalster, s. pl. n. Naturproduft. Naturforskare, s. pl., m. Naturforfer, Naturgran. fer. Naturforskning, -er, f. Naturforfining, Naturgranfening. Naturs-gåfva, -er, f. Naturgave. Naturkumnig, adj. el. sudet. naturfondig. Naturkunnighed, f. Naturfondighed. Naturkunnighed, f. Naturfondighed. Naturkunnighed, f. Naturfondig. Naturmenniska, -er, f. Naturmennese.

Naturalhistorie, f. Raturhiftotie.

Naturlig, edj. naturlig. Naturlig drift, Raturdrift. naturlig stortek, Legenekterrelse. Naturlighes, f. Næturlighed.

Naturligivis, adv. Raturligvis.

Naturlara, f. Naturlære.
Neoken, m. Roften (et Bosfen det opholder sig i Floder el. Goer).
Nockblad, s. pl. n. Nockresor, pl. Naturde, Roftebiomster N. Nymphos. Neokora, -or, n. (Guette).
Goore. Hakotes. Neckbröd, s. pt.

m. Dufften. Ned, Neder, Ner, adv. (3. nedr), ned Nedan, n. Næ, f. E. Manen ar i nedan. Nedan, adv. (3. nedan), neben. Nedandel, -ar, m. ben nebre Del. Rederdel. Nodanfor, nedenfor, dan ifrån, pedenfra. Nedan efter. fra neden af. Nedanom, nedenom. nedenfor. Nedannamnd, adj. neden: under nævnet. Nedanpa, nedentil. Nedanskrifven, nedanstående, adj. Nedantill. nebentil. underskriven. Nedblast, Nedbrunnen, je blasa ned, brinna ned.

Nodbryta, v. a. 3. (-bryter, -bröt, -brutit), nedbrude, nedbræffe. Nodbrytning, f. Nedbrydelfe, Nedbræfning. Nedvälta, Nodvältra, v. e. l. nedvæl: I Nedväkning, Nedväkring. f. Redvæltning. Nedåt, præp. & adv. nedab. Negd, je Nejd. Neger, -gree, m .= N. Negrinna. -or. f. Regerinde. Negorslaf, -var, m. Regerstave. Noglika, Nostika, -rr, f. Resife. Noglikhäck, -ar, m. Neglikovarter, s. pl. n. Rellifebed. Neglikstand, s. pl. n. Rellifebuff. Negliksang, -ar, f. Rellitebet. Neglikträd, s. pl. n. Rellifetræ. Neglikerot, -rötter, f. Reliferod: Green Urbertum. Nejd, -or, f. Egn, Omegn, Nabolag. Nejonoga, -on, n. (Fiff) Regenvie. Petromusen. Nok. m. (Landskabsord), Neg. Neka, v. a. & n. 1. (3. Neita), næg. te. Nekande, n. Rægtelse. Nemligen, adv. nemlig. Nonnas, Ninnas, v. J. 2. 1. (3. Nennas), nænne. Nopen, adj. nopet adv. (dagi. T.) nv. belig, lille og artig, næt, tæffelig. Neppeligen, Neppligen, adv. neppe. Nopsa, v. a. 2. 2. revie, tugte. Nepst, m. Revfelfe, Tugtelfe. Nor, Nere, adv. fe Ned, Nedre. Nerf, -ver, m. Nerve. Nerffeber. -brar, m. Rervefeber. Nerfhinna, f. Retvehinde. Norfkylsa, f. Ret. Nerflära, f. pernude. Ganglion. Nervelære, Nevrologi. Nerfanft, m. Nerfsamling, -ar, f. Rervefaft. Mervefletning. Nerfkjuk, adi. ner: Nerfsjuka, f. Rervefuge. Nerfslag, s. pl. n. Nerveslag. Nerfstark, adj. nervestærf. Norfstyrka, f. Nerveftorfe. Nerfstyrkande, adj. nervestprtende. Nerfsvag, adj. ner: vesvag, nervesvæffet. Nerfevaghet. f Rervesvættelse. Nerfsystem, n. Nervespftem.

Norffull, adf. nerveltærf, fenefuld. Nerike, Nerke, en Provins i Sperige. Norikesbo. -r. m. Enfom er fra Norike. Nesa, f. (3. Neisa), Glam, Gliand: fel, Pefficemmelfe. Neslig, adj. ffam: melig, ffiandig. Neslighet, f. Stran: diaheb. Nessla, -or, f. (3. Netla), Relde. Nesselbiad, e. pe. n. Reldebiad. Nosselfeber. -brar. m. Reidefeber. Nessling, fe Nesselfeber. Nethammare, -mrar, m. Hammer at mitte, flinke mer. Netnagel, -glar, m. Nitnagle, Rint: naale. Nettolduk, m. Nettelbug. Ni, pron. 3, De (i Tiltale). Nia, v. a. 1. (dagl. T.) tiltale med Ni. (anseed of den lavere Masse for fornærmende). Nia, -or, f. Ri (Talfiguren), Ritallet, Nick. –ar. m. Nif. Nicka, v. n. 1. niffe. Nickande, n. Nickning, -or, f. Niften. Nicka, -or, f. Nickhake, -ar, m. Ra: non, af hvilken ber ftpdes med Sten va Stenkualer. Nickel, m. Ritkel, (Halvmetal). Niclas, Niklas, n. pr. m. Nicotai, Mils. Nickhake, se Nicka, f. Nickning, se Nicka. Nid. (forældet), ned. Niding, -ar, m. (3. Nidingr), Rid. ding. Nidingsaktig, ed. ffjændig, rvageslos. Nidingsmord, s. pl. n. ffiændigt Mord. Nidingsverk, s. vl. n. Niddingsværk, Niddingsfreg. Nidsk, se Nisk. Nidvisa, -or, f. Ridvise, Riddings: frad. Nie, m. fl. se Nio. Niga, v. n. 3. (-niger, -neg, -nigit), (A. S. haigan), neje. Nigaing, -ar, f. Nigande, n. Nejen. Nilla, n. pr. f. Nicoline. Nils, n. pr. m. Niels, Rils.

Nio, Nie, manadet. (3. Niu), Ri. Niodubbel, adj. nidobbelt. Niofaldig, nifold. Niohanda, adj. ni Glags. Niohörnig, adj. nifantet. Niohör-Niomanna, ning, -ar. m. Nifant. adi. ni Danbs. Niomänner, pl. nt Mand. Niomanning, -ar, m. (bot.) nibannet, fom horer til Enneandria. Niosidig, adj. mildet. Niopundig, adi. nipundig. Niostafvig, adj. fom bar ni Stavelfer. Niotal, s. ol. n. Nital. Nioarig, adj. ni: aarig.

Nionde, ordenst., niende. Niondedel, -ar, m. Riendedel.

Nictio, Nittio, mængdet. halvfemfinds: tyve, nitti N.

Nipp, -er, m. Klenodi, Pynt, alle Slags Smytter af Buld, Solv, Perler, ofv. Juvel, !Rostbarhed. Nippask, -ar, m. Nippdosa, -or, f. Nipplada, -or, f. lille Strin el. Wife til Pretiofa. Nipperarbetare, s. pl. m. Juveler. Nipperhandel, m. Juvel el. Galanteribandel. Nipperhandlare, s. pl. m. Galanteribandler. Nipperhandlerska, -or, f. Galanteribandlerske. Nippertippa, -or, f. assettert, udmajet Fruentimmer, Modedame, Pynteduste fe.

Nippra, -or, f. Figuorte, Condyloma.

Nisk, nidsk, adj. gnidit, farrig. Niskhet, Gnidithed, Rarrighed.

Nisse, -ar, m. Nisse. Nisse, n. pr. m. (dagl. T.) Nils.

Nit, -er, m. Rite, (Lotteri). Nit, n. Iver, Nidfjærhed. Nitisk, adj.

ivrig, nidfjær. Nittia, f. et af 90 Enheber bestagende

Dele, en Dalvfems.

Nittie, Nittie, mongelet. halvfemfindstwo, Ritti R. Nittiotal, Nittiotal, n. Rittital.

Nittionde, ordenst. halfemfindstyvende. Nitton, mangdet, nitten.

Nittonde, ordenst, nittenbe.

Nitalska, v. n. l. lægge Iver, Nids fjærhed for Dagen, lægge Bin vaa. Nitalskan, f. Nitalskande, n. Iver, Ridfjærhed. Nitalskare, s. pl. m. Iver, ivrig, nidfjær Mand, Nids fjær.

Njugg, adj. farrig, gnieragtig, overbreven sparsom. Njugga, v. n. l. (bags. E.), være farrig, gnieragtig. N. shop, samle ved Karrighed, Brabe sammen. N. med, seve knapt. Njugghet, f. Karriabed.

Njuggharig, adj. som har fort, tyndt Daar.

Njupa,-or, f. saameget, som man kan tage mellem to eller tre Fingre, Rlope R. Njupa, v. a. se Nypa.

Njupon, s. pl. n, Hyben, Myper R. Njuponbuske, -ar, m. Hybenbust. Njuponsoppa, f. Hybensupre.

Njure, -ar, m. Nore. Niurbranad. m. Nprebetændelfe. Njurbacken, s. pi. n. Ryrebæften. Njurfeber. m. Norefeber. Njurgrus, n. Aprearus. Niurkortel, -tlar, m. Rorefiertel. Njurlik, adj. uprebannet. Njurstek. -ar, m. Mprefteg. Njursten, -ar. m. Noresten. Njurtalg, m. Nores tala, kanna efter njurtalgen på en. (d. I.) fole En paa Tænderne. Njurvark, -ar, m. Aprepine, Porefmerte. Njusa, (3. Niosa), je Nysa.

tit), (3. Nidta), nyde. Njutande, n. Ryden. Njutning, -ar, f. Nydeke.

Njöt, imperf. af Njuta. Nock, -ar, m. vberste Ende af en Stibsraa. Nockgårding, -ar, m. Nofaaarding.

Nocka, -or, f. Roppe. Nocka, v. a.

1. novve, novvre. Nockning, f.] Novvrina.

Noz. adv. (3. Noz), not. N. af att. not at.

Noga, adj. noje, nojagtia, punttia, nojeregnende, ftreng, meget fparfom.

Noga, adv. noje.

Noggrann, edi. nojagtia, nojeregnende, punttlig. Noggrannhet, f. Rejagtigs heb, Bunttligheb, Strengheb.

Nograknad, adj. nojeregnende, nojeje:

Nogsam, adj. tilstræffelig, nof. Nogsamt, adv. noffom.

Nolanaber, m. (Plante) Bogurt D. Toritvel R. Hieraceum umbella-

Noll, Null, s. pl. n. Nolla, -or, f.

Nopp, s. pl. n. Anude, Ropper.

Noppa, a. a. 1. pille Anuder af Rla: det, drf. Noppning, f. Nopperska, or, *f*.

Noppra sig, v. r. 1. (cm Kugle) ren: se sig for Utoj, rette paa Fjedrene.

Noppig, adj. fnudret, noppet, drf. Noppighet, f.

Nora, n. pr. f. (bagl. Tal.) Eleonore. Nord, m. Nord. Nordbloss, s. pl. n. Nordins. Nordkapare, s pl. m. Mordfaver. Nordljus, s. pl. n. Rordlys. Nordostlig, adj. nordost: Nordsjön, Nordsen. Nordsken, je Norrsken. Nordstjerna, -or. f. Rordftierne.

Nordan, m. Rord, Rordenvind. Nordanvind, m. -bläst, m. -väder, n. Rordenvind. Nordanester, -ifrån, nordfra, nordenfra. Nordanom, nor: Nordanskog, Landsfaberne benfor. i Norland og Svealand, modfat &. tarife, orf. Nordanskogs, adv.

Nordländning, -ar, m. Nordlænding. Normand, -er, m. Normanner, en fra Normandi.

Norka, -or, f. fe Murksten. Norna, -or, f. Norne, Sticebnens Gud-

Norr, Rord, i norr, i Rord.

Norr ut. norr at, norbefter, nordyaa, mod Rord.

Norra, adj. nordre, nordlig. Norra delen af Sverige, den nordlige Del af Gveriae.

Norrbagge, -ar, m. norit Deft. 2)

(Gpog) Normand, Norff.

Norrige, Norge, n. pr. n. (l. Norje), Norge. Norrman, -man, el. manner, m. Normand. Norska, f. bet Rorffe (Gprog). 2) -or, f. norft Kruentimmer.

Norring. ar. m. Rompas.

Norrland, Gveriges nordligfte Landita: Norrländning, -ar, m. Norrländska, -ar, f. Mand, Kvinde der: fra.

Norrmalm, Stocholms nordre Forstad. Norrom, adv. i Nord for, nordenfor. Norrqvint, -ar, m. (Sugl) et Glags Kinte. Ovæter R. Fringilla Montifring.

Norrsken, s. pl. n. Nordivs. Norrut, Norrat, adv. mod Rord, nord: paa. norbefter.

Nors, -ar, m. (Fiff), Smelt. Nos, -ar, m. Dule, Snube. Nosmask, -ar. m. Glage Brems. Nosgrimma, -or, f. Nosklamma, -or, f. Brems, ber lægges paa hefte. Noskorg, -ar, m. Mulefurv. Nosrem. -ar, m. Rafebaand, Raferem.

Nosa, v. a. I. lugte, stove, inuse stærkt (om Dunde og andre Dyr) drf. Nosande, n.

Noshörning, -ar, m. Næfehorn. Not, -ar, f. Rot, Garn, Næt, draga not, træffe Bod, Not. Notblomster. s. pl. n. Rotgræs R. Lobelia. Notdrag, s. pl. n. Notdragt, -er. m. Notdrugte, -n, n. Siftebræt, Bod: fifferi. Notfinke, -n, n. Bodfifferi.

Notgarn, n. et Glage Bundaarn. Notgista, -or, f. -stang, f. Rotftang, Rotgaffel. Notgras, n. Rotgræs R. Lobelia. Notis, m. Baag el. Sul paa Bien at fætte Barn i. Notkalf. -var, m. Notfile. Notkraka, -or, f. Duf Rrit. Klodebeje for Garnet. Notkil, -ar, m. Notfile. Notkung, -ar, m. Dovedsmanden for et Notfompani, Notlag. Notvak, -ar, m. Aabning paa Bien for at tafte Not i. Notvarp, s. pl. n. Fiffedræt, Rotfifteri, Sted, hvor Rot udtaftes. Not, -er, el. or, f. Rode (i Ruif). Notbok, -bocker, f. Nobebog. Notbord, s. pl. m. Nodeholder. papper, n. Nodepapir. Notrad, m. Robelinje. Notskifva, -or, f. Nos deholder. Notskrifvare, s. pl. m. Rodestriver. Notskrifning, f. Rodeffrivning. Notsten, -ar, m. et Glags Sten, boori Marerne paa en vis Maade liane mufifalite Roder. Not-Nottecstift, s. pl. n. Nodeven. ken, s. pl. n. Ruftos i Musif. Nottryckare, s. pl. m. Nodetroffer. Nottryckeri, -cr, n. Rodetrofferi. Notvisare, s. pl. m. se Nottecken. Not, -er, f. Rote, Anmærfning. Nota,-or,f. Fortegnelfe, Geddel, Regning. Nu. adv. Ru, just nu, netop nu, nu för tiden, nuomstunder, nutildags. Rättnu, retnu, snart. Nu på stonden, nu paa Timen, ftraff. Nubb, -ar, m. lidet Som med rundt Hoved, Rud R. Numera, adv. (T. nunmehr) nu. Nunna. v. z. 1. nunne. Nunnande. z. Nonnen. Nunna, -or, f. (3. Nunna), Nonne, Nunnedrugt, -er, f. Ronnedragt. Nunnedok, e. pl. n. Ronnester. Nunnekloster, s. pl. n. Nonnetlofter. Nunnelefnad, m. Nonnelevnet. Nuvarande, adj. nuværende. Ny, nyare, nyast, adj. np, npere, np:

eft. På nytt, å nyo, baanv. Fodelsen, Gjenfodelfen. Nybakad, adj. n. mpbagt. Nybanad, adj. nybanet. Nybegynnare. s.pl.m. Beapnder, en Ders fon fom endnu er uerfaren i en Tina. Nybrott, a. fe Nybrytning. Nybrukad, adi. v. npbrudt, npplojet. N. jord, neplojet Jord. Nybrytning, -ar, f. npbrudt 3ord, Nv. land. 2) Svilejorde Dptagelfe. Nyburen, adj. som nylig har falvet, npbær. 2) npbaaren, npfodt. Nybygd, p. p. npbpgget. Nybyggare, s. pl. m. Rybygger, Ro--lonift. Nybygge, -n, n. Roloni. Nybyggnad, -er, m. np Branina. Nychriston. m. uplig Omvendt, Profes ipt. Nyck, -er, f. Rotte, Grille, fær Lune. 2) Bevægelse med Sovedet, Dit. Nyckfull, adj. fuld af Rofter, egenfindig. Nyckel, -cklar. m. (3. Nykill), 90: gel. Noffel N. Johannis Nycklar, (Plante): Cynosorchis. Nyckelax, s. pl. n. Nogletam. Nyckelben, s. pl. n. Rogleben: Clavicula. Nyckelbossa, -or. f. Roglebosse. Nyckelharpa, -or, f. Sarpe med dobs belte Strenge, fom fpilles med Bue. Nyckelhal, s. pl n. Roglehul. Nyckelhangare, s. pl. m. -hake, -ar, m. -krok, -ar, m. Krog at hænge Mogler pag, Moglehage. kelknippa, -or, f. Reglefnippe. Nyckelpiga, -or, f. Mariehone (Infett). Nyckelpipa, -or, f. Noglevibe. Nyckelring. -ar, m. Roglering. Nyckfull, adj. fuld af Rotter, egen. findia. Nyckter, f. Nykter. Nyfiken, ad. nysgierrig. Nyfiken het, f. Dregjerrighed. Nyfödd, adj. v. npfødt.

Nygirig-

Nygjord, adv, npajort. Nygjrig, adj. npagjerrig.

het, f. Mosgjerri hed.

Nyhetslynne. n. Nobedsaand.

Nygrekisk, adj. nvgræif.

Nyhet, -er, f. Nohed.

Nyhets-stiftare, -makare, s. pl. m. (T. Neuerungestifter), som søger at indføre noget not. Nyhetssjuka, -lystnad, f. Myhedelvge. Nyklackt, adj. v. nplig udflæffet. Nykomling, -ar, En fom er nofommen. 2) En som endnu er uerfaren i en Ting, Begynder. Nykter, adj. fastende, ædru, adruelig, maadeholden i Spise og Drifte, nyt: ter. Nykterhet, f. fastende Tilstand, Wdruelighed. Nyligen, adv. nylia. Nylaring, -ar, m. En i Læreaarene. Begunder. Nymf, Nymphe, -er, f. Npmfe. 2) (dagl. E.) Glædespige. Nymodig, adi. Nymodigt, adv. npmodens. Nymanad, m. Nomaane. Nymånadshögtid, f. Nomagnedefeft. Nymane, m. Nymaane. Nymäre, -n, n. Nohed, Bidunder. Nyo, Anyo, adv. paa Ny. Nypa, -or, f, et Par Fingerfuld, faameget fom tan tages mellem to el. tre Kingre, Klype N. Nypa, v. s. 3, & 2. 2. (nyper, nöp, pl. nopo, nypte, nypit el. nypt), knibe, klype N. Nypning, -ar, f. Aniben, Alppen. Nyplog, -ar, m. nubrudt Jord, Muland. Nyplojning, -ar, f. Brafvleining. Nypon, m. fl. se Njupon, m. fl. Nyptang, -tanger, f. Aniblang. Nyrodning, Nyrojning, -ar, f. Sorbs Oprydning; 2) nyplojet Jord, Myland.

Nys, m. Nys, få nysen af el. om nå-

got, faa Ros om Noget.

Nysa, v. n. 3. & 2. 2. (nyser, nös el. nyste, nysit el. nyst), (3. niòsa) npie. Nysgräs, n. Nyseurt. Nvsmedel, s. pl. n. Dofemiddel. Nvsning, -ar, f. Nofen. Nyspulver, s. pl. n. Npfepulver. Nysrot, -rotter. f. (Plante) Nvierod. Nyss, adv. nvs, nvlig. Nyssberörd, Nyssnämnd, *adi. v.* np**š** omtalt. Nvssfödd, *adj. v*. nyfødt. Nyssyald, *adi*, nyvalat, Nysta, v. a. 1. nogle D. vinde op i et Nofte, nofte N. Nystning, f. Nog. len, Noften. Nystan, s. pl. n. Nogle D. Nofte R. Nystfot, -fotter, m. Garnvinde. Nystpinne, -ar, m. Nostepind. Nyter, adj. glad, opromt. Nyterhet. f. Opromthed. Nytta, f. Nytte. Nyttja, v. a. 1. nntte, benntte, betjene fig af, bruge. Nyttjande ratt, Brugen og Notten. Nyttjande, n. Benottels fe, Brug. Nyttig, adj. nyttig. Nyttighet, f. Nottighed. Nytand, adj. nylig tændt. Nytändning, f. Nymaane, Maanens Indtrædelse i Nyet. Nyvald, adj. v. npvalgt. Nyvärfd, adj. nyhvervet. Nyar, s. pl. n. Nytaar. Nyårs · afton, m. Mptaarsaften. Nvårsbref. Nyårsdag, s. pl. n. Nytaarebrev. n. Notaarsdag. Nyarsmorgon, m. Mptaarsmorgen. Nyarsgafva, -or, f. Mytaarsgave. Nyårshögtid, m. Notaarshojtid. Nyarsvisit, -er, m. Rytaarsbesog, Notaarsvisit. Nvårsönskan, f. -önskning, -or, f. Notaarsonffe. Na! interj. naa! N. väl! Nu vel! godt! Nå, v. a. & n. 2. 1. (J. nà, faa, er: holde), naa. Na till, naa, være til:

stræffelig. Nå åt, kaa, faa fat paa, ræffe.
Nåd, f. (J. Nåd), Raade. Eders Nåd, Deres Raade. taga tillnåder, tage til Raade. på nåder, af Raade, af Raade og Barmhjertighed. lefva på nåder, leve af Andres Raade. Lefva på ens nåd, leve af Ens Barmhjertighed. Af nåd, nåde, af Raade, f. E. Vi vilja af gunst och nåde förskona. i Nåde, i Nåder i Raade, naadigst. Hans Malestat

stät har i nåder afskedat, Hans Majestæt har i Raude afikediget. Vi Gustaf med Guds nåde, Bi Gustav af Guds Raade. I nådens tillstånd, i Raadestanden.

har i nåder befallt, Hans Majestæt

har naadiast befalet. Hans Maje-

Nådebelöning, -ar, f. Naadebelonning, Naadegave.

Nådebevisning, -ar, f. Nådebetygelse, -r, f. Nadesbevisning.

Nadebord, e. pl. n. Den hellige Radver, Raadebord.

Nådeblick, -ar, m. naadigt Blif, Naas defmil.

Nadebrod, n. Naadsensbrod.

Nådefull, adj. naadefuld. Nådeförbund, n. Raadepagt. Nådegåfva, -or, f. Raabegave. Nadehjon, s. pl. n. En fom nyder Raadfensbrod, Naadelon, En som lever af Naade. Nådelöfte, -n, n. = N. Nådemedel, s. pl. n. Raademiddel. Nådemedlen, pl. Raademidlerne, Alterens Gaframente. Naderik, adi. naaderig. Naderike, n. Naadens Rige, Nådestol, Nådastol, m. Nag: bestol. Nadestand, n. Raadestand. Nådestöt, -ar, m. Naadestod. Nådetecken, s. pl. n. Naadestegn. Nadeval, n. Naabevalg. Nadeverk, n. Naabeverf. Nådeverkan, f., Nådeverkning, -ar, f. Naadevirkning. Nådår, s. pl. n. Naadsensaar.

Nad, e. pl. n. Klintspiger, Nitnagle, Ragdipiger.

Nåda, v. a. 1. nitte, flinte, brf. Nåd ning, f. Nådande, n.

Nade, Nader, fe Nad, Raabe.

Nåda, v. a. naade, f. E. Gud nåde oss! (bagi. E. Gunås!) Gud naade os! Gud nåde Er, som gjort så illa.

Nader, se Nad, Raabe. Nadhammare, -mrar, m. Rithammer.

Nådning, se Nåda. Nådår, se Nåd.

Någon, pr. adi. något, n. någre, några, pl. nogen, nogle. För, till någon del, tilbels.

Nagongang, adv, undertiden.

Nagonsin, adv. (dagf. E. Nansin, Nanstin), nogenfinde.

Någonstädes, adv. nogenftebs. Någor, (forældet), nogen. Någorledes, adv. nogenledes. Någorlunda, adv. nogenfunde. Någorstädes. ada. nogenftebs. Något, f. Någon.

Någrahe, -ar, m. Rabob Rabo. Någre, Några, pl. nogle (af Någon). Nåkas, v. d. 1. berøre hinanden drf.

Nåkning, f. Nål, -ar, m. Naal. Nålbok, -bocker, f. Naalebog. Nälbref, s. pl. n. Naas lebrev. Naldosa, -or, f. Naalehus. Nåldyna, -or, f. Raglepude, 2) (Plante) Sproetaffe: Thlaspi Bursa Pastoris. Nålformig, Nållik, adi, naaleformet, naaledannet. Nalhus, s. pl. n. Raalehus. Nalkorfvel, m. et Glags Kjørvel med langt spidst Fro: Scandix pecten. Nalmakare, s. pl. m. Naalemager. Nalpenningar, pl. Maalepenge. Nalshufvud, s. pl. n. & -en, n. Naaleho: ved. Nalspets, -ar, m. Naalespids. Nalstyng, s. pl. n. Raulestif, Raalefting. Nalstrad, m. en Raals. traab. Nalsudd, -ar, m. Nagles

spids, Naaleod. Nälsöga, -on, n. Raaleoje. Nansin, Nanstin, (dagl. Tal.) se Nagonsin.

Nat. n. Raad i Doeffet el. paa Giderne af Stibet; drf. Nathake, m.

Näbb, -ar, m. Næb. Näbbgädda, -or. f. Hornfift D. Næbbefild R. Eso Belone. 2) ubefindigt, fremfusende, næsvift Rrindfolf. Nabbmus, -moss, f. Spidemus, Næbmus: Sorex.

Nabbhinna, -or, f. Næbhinde.

Näbbas, v. d. l. næbbes, fosses med Snablerne.

Nabba, -or, f. næsvist Rvindfolf. Nabbig, adj. næbvis, knibsk, snerpet, drf. Näbbighet, f.

Näcktergal, -ar, m. Nattergal.

Naf, s. pl. n. (3. Nef, Rafe), langt Næb. Näfhinna, -or, f. Næbhinde. Nafta, -or, f. Ratteurt: Nepeta ca-

taria. Nafva, -or, f. (Plante), Pileurt: Po-

lygonum. Nafve, -ar, m. (Hnefr), Nave. Naf-

tals, adv. i nævetal. Näfrätt, m. Næveret.

Nafveskal, s. pl. n. forporlig Grund. Nafver. m. (3. Nefur), Daver D. ben pderfte Bart vaa Birfetræet. Nafkerask, -ar, m. Næveræste, NAfverlapp, -ar, m. Næverbid. Nafverskäppa, -or, f. Næverfurv. Nafversko, -r, m. Gfo med Næverfag: ler. Nafvertak, s. pl. m. Lag dzf: tet med Næver.

Näjd, m. fl. s. Nejd, m. fl. Naktergal, -ar, m. Rattergal.

Nämnd, Nämd, p. p. nævnt. Nämnd, Nämd, m. (3. Näfnd), de tolf Edsvorne, der ere Bisiddere i en Haradsrätt el. Lagmansrätt. Nämdeman, -man, m. Edfvoren, Nævning, Laugretsmand.

Namligen, adv. nemlig.

Namna, v. a. 2, 1. (J. nefna), næv:

ne, udnævne, omtale. Nämnande. n. Namning, f. Novnen, Udnævnelfe, Namnbar, adj. nævne: Omtalen. lig, fom fan nævnes.

Nämnare, s. pl. m. Nævner (modfat Taljare, Tæller).

Nännas, je Nennas. Näpen, se Nepen.

Näppeligen, se Neppeligen.

Näpsa, Näpst, se Nepsa, Nepst. När, konj. naar, da. När jag var

der, da iea var der.

Nar, Nara, adv. & adj. nær. Nara intill, nær ved, hardt när, ganife nær. på långt när icke, langtfra iffe. göra en för när, igjore Uret imod En. så när som på ett här, paa et Haar nær, på nära häll, i fort Frastand. nära slägtingar, Nærbeslægtede. Nära belägenhet. nær Beliggenhed, Dærliggenhed.

Nara, v. a. &. r. 2. a. nære, ernære, drf. Närande, n.

Närande, *adj*. nærende, nærerig. N. klass, N. lemmar i samhället, N. folkklass, Næringeflaesen.

Närgränsande, adj. nærgrænfende. Närgående, adj. som fommer nær, som

gaar en nær, til Diertet, bevæges. rører, befymrer.

Närgängen, adj. som gaar for nær, paatrængende, uforskammet. Närgangenhet, f. Paatrængenhed, Ufors ifammenbed.

Narig, adj. nærig. Närighet, f. Næs

righed. Naring, -ar, Næring; 2) Kronæring. halla naring, holde Bærtshus. Naringsbekymmer, s. pl.n. Næringsforg. Näringsdrift, m. Induftri, Næringes brift, Ræringeflid. Naringsfäng, s. pl. n. Erhvervögren, Næringsvej, Levevej. Näringsgren, -ar, m. Er= hvervøgren. Näringsidkande, adj. næringsbrivende, Näringsidkare, s. pl. m. Näringsidkerska, -or, f. En

som briver Næring; 2) Svisevært, Rrovært, Spifeværtinde, Arverffe. Naringslös, edj. næringsløs. rings-medel, s. pl. n. Ræringsmid: del. Naringssaft, -er, m. Nærings: faft. Naringsrörelse. -r. Rærings: brug, Næringsflid. Näringssorg, -er. f. Næringsforg. Näringsställe. -n. n. Rro, Bærtshus, Næringsfted. Naringssätt, e. pl. n. Ræringevei, Levevei. Naringsstand, a. Roreftand. 2) Martedebod, hvor Spirituofa o. desl. udsælges. Näringsvett, n. Næringsvid D. Næringsvet R. Näringsämne, n. Rærinasstof.

Närliggande, adj. nærliggende.

Narma, v. a. d. r. 1. bringe nærme: re, nærme fig, drf. Närmande, n.

Närmare, Närmast, adj. komp. & superl. nærmere, nærmeft, i det narmaste, næsten, saa godt som.

Närmre, Närmst, se Närmare.

Närskyld, adj. nærbeflægtet, drf. Närskyldhet, f.

Narslägtad, adj. nærbeslægtet.

Narstadd, edi. nærværende.

Närstånd, n. fort Fraftand. På n. i fort Fraftand.

Närsyningsglas, s. pl. n. Forftorrel: febalab.

Narsynt, adi. nærivnt R. nærivnet D. Narsynthet, f. Næripnthed.

Narvarande, adj. nærværende.

Närvarelse, Närvaro, f. Nærnærelfe. Nas, s. pl. n. Næf. Naskonung, -ar,

m. Ræsietonae.

Näsa, -or, f. Næse. stigka sin näsa i allt, ha fin Ræfe allevegne, blande fig i uvedtommende Ting. i el. genom näsan, snovle. knuppa på nasan, give Ræfestyver. draga på N. slå knut på nusan, ronte Rafen, flaa Rroller paa Ræfen. Midt i nasan, lige i Anfigtet. draga vid näsan, tage ved Næsen, Midt för ens näsa, narre, juffe.

Midt for nasan, lige for Ræfen. Spela en på näsan, fidde en paa Næs sätta näsan i vädret, jætte Ræfen hoft, være hovmodig, fry fig. Vanda nasan i Vadret, do, benfove. stupa på näsan, falde næfegrus. ha skinn på näsan, itte lade fig tage ved Næfen, have Ben i Næfen. Näsben, s. pl. n. Rafeben. blod, n. Ræfeblod. Näsborr, -ar, m. Dafebor. Nasbrosk, n. Næfes bruft. Nashranna, f. Ufærd, Gfade, f. G. få näsbranna, lobe an, stade sig ved at tale og handle uforfigtigt. Näsböld, er. m. Næsebeld. Näsdropp, n. Næsedrop. Näsduk, -ar, m. Nafedug, Lommetorflade. Nasgrop, -ar, m. Næsehule. Nashorning, -ar, m. Næfehorn. Näsknäpp, -ar, m. Ræfeftvber. Näsljud, s. pl. n. Næfelpd, Rafallud. Näslös, adj. Næseløs. Nasmask, je Nosmask. Näsperla, -or, f. tille Ræsvis, næs: vis Person, (egentlig. et Næsedryp), Mæsperie R. Nässtyfver, -frar, m. Næseftover. Nästipp, -ar, m. Næs fetip. Naston, -er. m. Næfelpb, Næ: setone. Näsvis, adj. næsvis. Näsvishet, -er, f. Næsvished, Uforstam. menbed. Näsvärme, m. (dagl. I.) taga sig en liten Näsvärme, pære et Dieblit i varmt Bærelfe.

Näskonnung, fe Näs.

Nasning, f. i Smeltehotterne: urent Bærn fom under Smeltningen fætter sig flumpevis paa Siderne og ved Bunden af Smelteovnen,

Näsperla, m. fl. se Näsa.

Nasja, v. n. 1. fnufe, stiffe Rafen op. Nasja i alla vrår, ha fin Ræse alle. veane, inuse overalt. Näsja intet dit. ftit iffe Næfen berben.

Nassla, m. fl. se Nessla. Nässprata, -or, f. Næfefprvite.

Näst, adi. & adv. næft.

Nästa, f. Dafte.

Nasta, v. a. 2. 3. neste, sy sossigt, N. fast, -ihop, neste sammen, drf. Nast-ning, f.

Nastan, adv. næffen.

Nästbelägen, adj. nærliggende.

Naste, -n, n. Rede, flet, elendigt Dus el. Opholdsfted. Röfvarenaste, Roverrede.

Nästföljande, adj. næftfølgende. Nästföregående, adj. næftforrige. Nästgränsande, adj. nærgrænfende. Nästgårds, adv. (dagl. E.) i Rabola-

Nästinstundande, adj. næstfommende. Nästkommande, adj. næstfommende. Nästla sig v. r. 1. hemlig bosætte sig, indsnige sig, bringe sig ind.

Nästliden, Nästleden, Nästviken, edj. næst afvigte, flost afvigte.

Nästliggande, adj. nærliggende.

Nat, s. pl. n. Næt, Garn. Nätbindare, s. pl. n. Nætmager, Nætsrifter, Garnbinder der, Nätbinding, f.
Nätdräck, s. pl. n. Nætberd? Epiplocele. Nätsormig, Nätlik, sof;
nætsormet. Nätknytning, f. Nætstrikning. Nätgista, Nätklyka, -or,
f. -stång, f. Nætsiang, Nætgassel.
Näthinna, -or, f. Mætsinde. Nätnål, -ar, m. -sticka, -or, f. Garnnaal. Nätvingad, sof; nætvinget
Nätja, v. n. 1. fise med Næt. Nät-

jande, n. Fisten med Net. Natt, adi. net. Natt om sig, sparsom, omhyggelig om sig. Lesva natt, seve sparsomt. Natthet, f. Nethed.

Nattelduk, m. Rettelbug.

Nöd, f. Rob. Nöden har ingen lag, Rob bryder alle Love. för nöd skull, af Rob. Af nöden, fornoden, f. E. det är ej af nöden, det gjøres iffe fornodent. med största nöd, med Rob og neppe. ha af Nöden, have fornoden, behøve.

Nödankar, s. pl. n. Nobanter.

Nödbuden, adj. göra sig N. gjore fig fostbar.

Noddop, s. pl. u. Noddaab, Djemmes daab.

Nödfall, n. Nodsfald, Nodstilfælde. Nödfalls-Osanning, -ar, f. Nodlogn.

Nödga, v. s. 1. (T. nothigen), node, nobjage. Nödgande, n. Roden, Nod, jagen. Nödgas, v. s. nodes, være nobt til.

Nödig, adj. nebig. 2) som feler Trang til Stolgang. Nödigt, adv. nebig, nebigen. Vere nödig om, trænge til.

Nödlidande, adj. nødlidende.

Nödrenning, -ar. m. Mødifilling. Nödrop, s. pl. n. Mødifrig.

Nödsaka, v. a. l. node, nodjage. Nödsakas, v. d. nodes, være nodjaget. Nödsakad, nodjaget. Nödsakande, n. Roden, Rodjagen.

Nödskilling, -ar, m. -styfver, -frar, m. Rødsfilling.

Nodskott, s. pl. n. Redfud.

Nodspilta, -or, f. et Glags Stillabs til at bringe vælige Defte at staa stille imedens de stoes, eller tureres, Evangstalb.

Nodställd, adi. fom er i Rob i ftor For-

legenhed.

Nödtorft, m. Nobterft. förrätta sin Nödtorft, gaa til Stols. Nödtorftig, adj. nedterftig, brf. Nödtorftighet, f.

Nödträngd, nödtvungen, adj. nedtvuns gen, nedigaen.

Nödtvang, n. Nodtvungenhed, Rodfa-

Nödvändig, adj. Nödvändigt, adv. nodvendig. Nödvändighet, -er, f. Rodvendighed, Fornodenhed.

Nodvarja sig, v. r. 2. 1. bruge Rob. værge, nodværge fig.

Nodvarn, n. Robnærge.

Nöja sig, v. r. 2. 1. Låta nöja sig, nöjas med, nöjas åt, nøjes, lade fig nøje, være tilfreds. Nöjaktig, adj. Nöjaktigt, adv. tilfrebs: ftillende.

Noid, adi. fornoiet, tilfrebs.

Noie. -n. n. Kornoielfe, Tilfredsbed. Tilfredestillelfe. Lycka till godt Noje! god Fornejelfe! till Nojes, ef. ter Onfte, til Bas, f. E. vara alla till nöjes, göra en till nöjes.

Noisam, adj. tilfrede, fornoiet: forno:

jelig, morfom, drf. Nojsamhet, f. Not, s. pl. n. Rod, Horntvæg, Raut D. Dosmer, Dumrian, Beft. Notaktig, adi. dum fom et Beft. Notaktighet, f. bestiff Dumbed. Nëtbaskap, m. -kreatur. a. ol. m. Sorns fvæg.

Nötkött, n. Offelieb.

Nöt, Nötter, f. (A. G. Hnut), Ned, (Frugt), Not N. Hasselnot, Das-Nötbrun, adi, nobbebrun. felnød. Notfnas, n. Nothinna, f. Roddehafe,

Noddehams N. Nötknäcks, -or, f. -knappare, s. pl. m. Nötknäppa. -or, f. Roddefnæffer. Nötkraka. -knäcka, -or, f. (Kugi), Roddefnæfter. Notkurna, -or, f. Robbefjærne. Nötolja, f. Roddeolje. Nötpacka, -or, f. d. f. f. Notvaeka. Notskal, s. pl. n. Reddeffal. Notskog, -ar, m. Noddeffor. Nötskrika. -or. f. (Jugl), Stovstade: Corvus glandarius. Nötträd, s. pl. n. Roddes træ, Nøddebust. Nöt-vacka, -or, f. (Augl) Notvæfte, Egde, Eremit N. Sitta Europesa.

Nota, v. n. 2. 2. fortore ved lana Brug, flide, opflide. Nota af, -ut, afflide, udflide, opflide. Nöta bert tiden, fordrive Tiden. Nota up, pp. flide. Nötning, f. Gliden, Opfliden. Nötaktig, Nötknäppa, m. fl. se Nöt. Nötter, pl. Redder.

U. naatende Sammenfatnings-Partitel, fvarer til det norfte U. f. C. Ovan, Uven.

Oadel, m. Uatel. Oadelig, adj. uadelig. Oadlad, p. 'p. uablet.

Oafbruten, edj. Oafbrutit, edv. uaf: brudt.

Oafdelt, adj. uafbelt.

Oafgjord, edj. uafgjort, Hafva något oafgjort med nagon, have noget udestagende med En.

Oafhandelig, adj. som ifte tan ashændes.

Oafhangig, adj. uufhængig. Oafhangighet, f. Uafhængigheb.

Oafkortad, vaj. uaffortet.

Oaflatelig, Oaflatlig, adi. Oaflatligen. adv. nafladelia.

Oadoslig, edi. nabstillelig, nopleselig. Oafnott, edj. uflidt, uafflidt, uopflidt, Oafskuren, adj. uafffaaren. Oafslutad, Oafsluten, adj. uaffluttet.

uafaiort. Oaktadt, prop. & konj. uanseet, uga:

Oaktsam, edj. uagtfom. Oaktsamhet, f. Uaatsomhed.

Oandaktig, edj. uandægtig.

Oanfaktad, adj. v. uanfægtet. Oangenam, adi. ubehagelia.

Oangripelig, adj. som itte fan angris bes.

Oangripon, adj. v. uangrebet, uanfæg: tet.

Oanmodad, adj. v. uanmodet,

Oanmald, adi. n. uanmeldt.

Oansedt. adi. & koni, uanfeet. Oansenlig, adj. uanfeelig, ringe, ubetobelig, drf. Oansenligbet, f. Oanstandig, adi, uanstændia, ständighet, -er, f. Uanstændighed. Oanstötelig, adi. oanstötligen, adv. uanftobelig, drf. Oanstötlighet, f. Oansvarig, edj. uansvarlig. Oantaglig, adj. uantagelig. Oantastad, ad. uanfegtet, uantaftet. Oanvändbar, Oanvändelig, adi, ugn: pendelia. Oappetitlig, adi. uappetitlig, æffel. Oarbetad, adj. v. ifte bearbeidet. Oart, -er, m. Unode, Banart, Uffif. Oartig, adj. uftiffelig, uartig, ufommelia. Oartighet, -er, f. Uartighed, Uffifteliabed. Obanad, adj. v. ubanet. Obarkad, adi, ubarfet, raa, ubannet. Obarmhertig, adj. ubarmhiertig. Obarmhertighet, f. Ubarmhjertighed. Obeblandad, adj. v. ubeblandet. Obebodd, adj. ubeboet. Obebyggd, adi. n. ubebygget. Obebyggelig, adj. fom ifte fan bebrg: ges. Obeden, adj. ubedt. Obedruglig, adj. ubedragelig. drf. Obedraglighet, f. Obeedigad, adj. ubeediget. Obofluckad, adj. ubeplettet, ubesmits Obefogad, adj. ubefojet, drf. Obefogenhet, f. ingen Foje, Ugrund, Uret. Obefolkad, adj. ubefolfet. Obefast, adj. ubefæftet. Obegrafven, adj. v. ubegravet. Obegriplig, adj. Obegripligen, adv. ubegribelig, drf. Obegriplighet, f. Obegraten, adj. ubegrædt. Obogynt, adv. iffe begundt. Obegafvad, adj. v. ubegavet. Obehag, n. Mishag, Ubehagelighed. Obehaglig, adj. ubehagelig. Obehaglighet, -er, f. Ubehagelighed.

Obeherskad, adi, ubeherifet, Obehindrad, adi. ubehindret. Obehandig, adj. ubehandig. Obehandighet, f. Ubehændighed. Obehörig, adj. Obehörigen, adv. ube. fojet, uvedfommende, fom ifte ved: fommer, ufompetent; brf. Obehorighet, f. Obekant, adi. ubefiendt. Obekymrad, adi. v. ubefymret. Obekymmersamhet, f. Ligegoldighed. Obelofvad, adi. ubeleven. Obelofvenhet. Ubelevenhed. Obelisk, -er, m. Obelife. Obeläglig, adj. ubeleilig. Obeläsen, -beläst, adj. ubelæft. Obelont, adj. ubelonnet. Obemannad, adj. a. ubemanbet. Obemedlad, adj. v. ubemidlet. Obemalt, adj. ubenævnt, uomtalt, ube: mærfet. Obemängd, adj. v. ublandet. Obemarkt, adi. ubemærfet. Obenagen, adi. ubevaagen, ugunftig, ut Iboielig, uvillig. Obenagenhet, f. Ubevaagenhed, Ugunft, Utilboilighed, Uvilliabed. Obenāmd, adj. ubenævnt. Obeprydd, edi. ifte prydet, firet, upun: Obepröfvad, adj. v. iffe provet. Obeqvām, obeqvāmlig, adj. Obeqvāmt, Obeqvamligen, adv. ubefrem. Obeqvamlighet, f. Ubefvembed, Ubefvemmeliahed. Oberedd, adj. v. uberedt. Oberest, adi. ifte bereift. Oberiden, adi. v. ubereben. Oberoende, adj. uafhængig. ende, n. Uafhængighed. Obero-Oberaknelig, adj. som ifte kan bereg. nes. Oberaknad, adj, v. ifte bereg: net. Oberyktad, adj. uberngtet. Oberattigad, adj. v. uberettiget, Oberömlig, adj. uberommelig, urosvær:

dia, drf. Oberömlighet, f. Oberömt, adj. uroft. Ohesatt, adj. ubefat. Obesedd, adi. ubeieet. Obeseglad, adj. ifte beseglet, 2) ifte beseilet. Obesegrad, adj. ubesejret, uovervunden. Obeskedlig, adj. ifte inil, iffe godelia, uffiffelig, drf. Obeskedlighet, f. Obeskriflig, adj. Obeskrifligen, adv. ubeifrivelig. Obeskrifven, adj. iffe beffrevet. Obeslagen, adj. ubeslaget. Obeslutsam, adj. urefolvert, tvivlragdia. orf. Obeslutsamhet, f. Obesmittad, adj. ubesmittet. Obesoldad, adj. iffe befoldet. Obestiglig, adj, ubestigelig. Obestridlig, adj. uftridig. Obestyrkt, adj. &, adv. uberift, iffe befræftet, ftadfæftet. Obestand, n. Forfald, Broftfælbighed, Ruin, Ubestandighed. Obestald, adj. v. ifte bestillet. Obestämd, adj. ubestemt. Obestämmelig, adi, fom iffe fan bestemmes. Obestämdhet, f. Ubestemthed. Obeständig, adj. ubestandig. Obeständighet, f. Ubestandighed. Obesuten, adj. ubofat, som ifte har faft Giendom. Obesvarad, adi. ubesvaret. Obesviken, adj. ubedragen. Obesvikelig, adj. som iffe fan bedra: ges, ubedragelig, ufejlbar. Obesvoren, adj. ubeediget, iffe befvo-Obesvärad, adj. ubesværet, ifte ulejliget, ubekomret. Obesökt, adj. ubeføgt. Obetagen, adj. uforment, uforhindret, ubestaaren, ifte forbudt. Obetalt, adj. ubetalt. Obetingad, adj. ubetinget. Obetslad, adj. uden Bidfel, iffe bidelet. Obetydlig, adj. ubetndelig. Obetydli-

gen, adv. Obetydlighet, -er, f. Ube. tndeliahed. Obetäckt, adj. ubedæffet. Obetanksam, adj. ubetænffom. tanksamhet, f. Ubetantfombed. Obevakad, adj. ubevogtet. Obevandrad, adi. ubevandret. Obevarad, adj. iffe bevaret, ubevogtet. Obeveklig, adi, haard, ubpilia. Obeveklighet, f. Haardhed, Ubeilighed. Obevislig, adj. Obevisligen, adj. ubes vislia. Obevist, adj. ubevift. Obevittnad, adj. v. ubevidnet. Obevägen, adj. ubevaggen, drf. Obevågenhet, *f.* Obeväpnad, Obevärad, adj. v. ubes væbnet. Obildad, adj. udannet. Obillig, adj. ubillig. Obillighet, er, f. Ubillighed. Obilliga, v. a. 1. miebillige. Objuden, adj. ubuden. Oblandad, adj. v. ublandet. Oblat, -er, m. Dosti; 2) Oblat. Oblatask, -ar, m. Monftrans, Dblata: ife. Oblats-bakare, s. pl. m. Oblat: bager. Oblekt, adj. ubleat. Odlid, adj. ublid. Oblidhet, f. Ublidhed. Oblidkelig, adj. uforfonlig, fom ifte fan blidgjores, formildes. Oblidkelighet, f. Uforsonlighed. Oblyg, adj. ublu, fræf, ublug N. ufor-(Fammet, (Famlos) Oblyghet, f. Ublus

heb.
Obman, -män, m. Boldgiftsmand.
Obmansdom, -mar, m. Boldgiftsfjen:
belfe, Boldgiftsdom. Obmansrätt, m.
Boldgiftsret.

hed, Frækhed, Djærvhed, Skamlos:

Obo, Oboe, -er, m. Dobo. Oboist, -er, m. Doboist.
Oborstad, adj. uborstet, raa, grov,

ubehovlet, udannet, ufleben. Obotlig, adi. ulægelig, uhelbredelig,

II Bind 3

Ochristen, m. Ufriften.

uerstattelig, uoprettelig. ubodelig, Obotligen, adv. uerstattelig, uopret: Obotlighet, f. Ulægelighed, Uerstattelighed. Obotfärdig, adj. ubobfærdig. Obotfärdighet, f. Ubodfærdighed. Obrottslig,adj. ubrodelig, uforfrænfelig. Obrottslighed, f. Ubrødelighed, Ufor. frænfelighed. Obrukad, adj. iffe brugt, ubprfet. Obrukbar, adi, ubruabar, fom iffe fan · durfes. Obrukbarhet, f. Ubrugbarhed, udprfet Tilstand. Obruklig, adj. ubrugelig, drf. Obruklighet, f. Obrukt, se Obrukad. Obrunnen, adj. ubrændt. Ohruten, adj. ubrudt, ubræffet. Obrydd, adj. ubefværet. Obracklig, adj. ubræffelig. Obracklighet, f. Ubræffeliehed. Obrand, adj. v. ubrændt. Obuden, adj. ububen. Obunden, adj. v. ubunden. Oburen, adj. ufødt. Obyggd, adj. v. ifte braget. Obyggd, -er, m. Orfen, ubeboet Can. Obytt, adj. v. uftiftet, hafva nagot obytt med en, have noget udestaa: ende med En. Obaka sig, v. r. 1. (bagl. I.) gjøre mange Gebærder og Grimafer. Obake, n. Rolos, noget af megen Tongde va vanffeligt at bevæge, et Gfram: mel. Obakelig, adj. tung, grov, plump, ulænkelig, ubakelig R. Obandig, adj. ubændig, uftyrlig. Obandighet, f. Uftprlighed. Ohojd, adj. v. ubojet. Oböjlig, adj. ubojlig. Oböjlighet, f. Uboiliahed. Och, konj. (3. Ok), og (afbrig i Bes tyd. af Dasaa).

Ochristelig, adj. Ochristeligen, adv.

ufristelig. Ochristelighet, f.

Ochristnad, adj. v. iffe friftnet, utobt. Ock, konj. (I. Auch, N. S. Od), og, Ocker, n, (3. Okr.) Aager. Ockra, v. a. 1. drive Agger, gagre, drf. Ockrande, n. Auger, Magren. Ockra, f. Offer. Ockrare, s. pl. m. Aagrer, Aager: farl. Också, koni, pasaa. Odal, adj. arvelig, fri, odelse. Odalbonde, m. Dbelsbonde, fuldtommen fri Ejer. Odalboren, adj. odelsbaaren. Odalgods, e. pl. n. Ddelsgods. Odaljord, m. Doelsjord. Odalman, m. Odelsman, Odelsherre. Odal-Odalgvarn, -ar, m. Odelsmølle. ranta, se Jordeboks ranta. Odalratt, n. Odelsfrihed. Odelaktig, adj. udelagtig, drf. Odelaktighet, f. Odelbar, adi. udelelig. Odelbarhet, f. Udelelighed. Odelbar, adj. fom kan opdørkes (af Odla.) Odelt, adj. udelt. hafva ingenting odelt med nagon, iffe have noget udeftuas ende med nogen. Odensvala, -or, f. fort Storf: Ciconia nigra. Odjur, s. pl. n. Udpr. Odla, v. a. 1. oprnede, durfe, bearbej: de, forbedre, forædle, kultivere. Odling, f. Oprydning Opelikning, Durks ning, Bearbeidelfe, Forbedring, Rultur. Odlingsbar, adj. fom fan op: ryddes, dyrfes, dannes. Odoga, -or, f. (dagl. T.) Døgenigt, Odogse, adi. uduelig, udvgtig. Odon, s. pl. n. Miffelsbær, Grindtroter, Blotbær N. Vaccinium uliqinosum. Odrvg, adi. ubrej.ubrva.brf.Odrvehet. f. Odraglig, adj. ufordragelig, utaalelig. Odräglighet, f.

Uhprlighed, Monftrofitet.

Ofantlighet, f. uhpre Storrelfe.

Odaglig, adj. ubuelig, ubvatig, ufliffet. Oduglighet, f. Udueliahed, Udnatiahed. Odugling, -ar, m. Dogenigt, Drog. Odukad, adj. ifte borffet (om Bord). Odygd, -er, f. Udvd, Stielmuvffe. Odygdas, v. a. 1. (dagl. I.) være udydig, giore Stjelmftoffe. Odvgdig, adj. ubvbig, uftvrlig, ffjelmft. Odackad, adi. v. uben Def. Odödlig, adj. udødelig. Odödlighet. f. Udodelighed. Odomt, adj. v., iffe paatjendt. Odöpt, adj. udebt. Odort, -er, f. (Plante), Cfarntpde. Oefterföljelig, Oeftergörlig, adj. uef. terlianelia. Oefterskänklig, adj. ueftergivelig. Oeftertanksam, adl. neftertænffom. Oeftertanksamhet, f. Ueftertænffom: Oegennytta, f. Uegennyttighed. Oegennyttig, adj. uegennottig. 0egennyttighet, f. Uegennnttighed. Oegéntlig, adj. oegéntligen, adv. ue: gentlig, brf. Oegentlighet, f. Oemotståndlig, adj. Oemotståndligen, Oemotständligadv. uimodstaalig. het, f. Uimodstaalighed. Oemotsäglig, adj. Oemotsägligen, adv. uimodfigelig, drf. O. -het, f. Oenig, adj. uenia. Oenighet, f. Ues nighed. Oens, Oense, adj. uenig, uens. Oerfaren, adj. uerfaren. Oerfarenhet, f. Uerfarenhed. Oerhord, adj. (T. unerhort), hvorom

man intet bar hort, usædvanlig, over-

nemlig. Oerkansamhet, f. Herkjendt:

uerstattelig, uoprettelig, drf. Oersätt-

Oerkansam, adj. uerkjendtlig, utak-

Oersättlig, adi. Oersättligen, adv.

Ofall, s. pl. n. (I. Unfall), Uheld,

ulyffeligt Tilfælde, Ulvffe.

ordentlia.

lighed.

lighet, f.

Ofatt, adj., tung, flosset, grov, plump, ilde fammenfat, flet beffaffen. Ofeg. adi. uforfærdet, brf. Ofeghet, f. Ofattelig, adj. ufattelig. Ofelbar, adi. ufeilbar. Ofelbarligen. adv. ufeilbarligen, uvis. Ofelbarhet, f. Ufeilbarhed. Ofenbruch, m. Ovnbrud, hvad der fætter eller brænder fia fast til en Don indvendig og maa brættes ud: ifær i Smeltehptter. Offentelig, Offentlig, adj. offentlig. Offentlighet, f. Offentlighed. Offer s. pl. n. Offer. Offeraltare, s. pl. n. Offeraller. Offerbäcken, g. pl. n. Offerifaal. Offerbägare. s. pl. m. Offerbæger. Offerdjur, s. pl. n. Offerdor. Offerfat, s. pl. s. Offerfad. Offerhögtid, -er, m. Offerheitid, Offerfest. Offerkaka, -or, f. Offerkage. Offerknif, -var, m. Offerkälla, -or, f. Df: Offerfniv. ferfilte. Offerkarl, s. pl. n. Offer. far. Offermat, m. Offermad. Offerprest, -er, m. Offerprestinna, -or, f. Offerpræft. Offerredskap, s. pl. n. Offerreditab. Offerskal, -ar, m. Offerstaal. Offerslagtare, s. pl. m. Offertjener. Offersang, -er, m. Of. ferfang. Offertjenst, m. Offertienfte. Officerare, s. pl. m. (dagl. I. Officer, Offser, -ar, m.) Offiser. Offra, v. a. 1. ofre. Offrande, z. Offring, -ar, f. Ofring. s. pl. m. En fom ofrer. Ofjädrad, adj. ubefjedret. Ofjättrad, adi. v. iffe lænfet. Oflådd, adj. uflaget. Ofog, n. Ugrund, Uret, ingen Soje; Uffif, Fortræd, Ugagn. Oformlig, adj. uformelig. Oformlighet, f. Uformelighed. Ofred, m. Ufred. Ofredliga Tider,

Ofvantill, oventil.

Ufredstider. Ofredlig, adi, ufreberad, ovenover. lig, orf. Ofredlighet, f. Ofreda, v. a. 1. brude Kreb, forurolige, fornærme. Ofredande, n. Ofrestad, adj. uforføgt. Ofri, adj. ufri. Ofrihet, f. Ufrihed. Ofrivillig, adj. uvilfaarlig, ufrivillig. Ofrom, adi. ufrom. Ofruktbar, adj. ufruatbar. Ofruktbarhet, f. Ufrugtbarhed. Ofruktsam, adj. ufrugtbar. Ofruktsamhet, f. Ufrugtbarbed. Ofrusen. adj. v. ifte tilfrosfen. Ofryntlig, adj. uvenlig. Ofragad, adj. uabfpurgt. Ofranskiljelig, adj. uadfillelig. Ofrägd, m. Banrygte. Ofrälse, adj. ufri, nadelia, fatrligtig. De ofralse standen, de borgerlige Stænder. Ofrodd, adj. ifte befrugtet, ufrod D. Ofsocknar el. Ofsoknir, gammelt Lov: ord; Overlast, Bold: Ofta, adv. ofte. O. nämnd, merbemeldt. Ofullbordad, adj. ufuldbyrdet, ufuldendt, iffe ovfplot. Ofullgjord, adj. ufuldført, ugjort. Ofullgangen, adj. utidia, ufuldbagren, f. E. Ofullgånget foster, ufuldbaas ret Kofter. Ofullkomlig, adj. Ofullkomligen, adv. ufuldfommen. Ofullkomlighet, -er. f. Ufuldkommenhed. Ofullkomnad, adj. v. ufuldbyrdet, ufuld: Ofullständig, adj. ufuldstændig. Ofullständighet, f. Ufuldstændighed. Ofvan, adv. oven. O. berört, -bemält, -omförmäldt, ofvansagd, of-

vannämd, ovenanfort, ovenmeldt,

ovennærnt, ovenomtalt. Ofvancfter, ovenfra. Ofvanfor, ofvanfore, oven-

for. Ofvani, Ofvanuti, oveni, oven=

til. Ofvan ifrån, ovenfra. Ofvan.

om, oven, oventil, ovenfor. Ofvan-

Ofvanöfver, ovenover. Ofyndig, adj. (i Bergvid.) iffe rig: holdig om Gruber. Ofang, n. ulovlig erhvervet Gods. Ofalle, -n, n Uheld, Uloffe, Uloffe, liat Tiliælde. Ofard, m. Uluffe, Cfade, Undergang. göra, bereda någons ofård. Ofardig, vdj. iffe færdig, lemlydt, lam, drf. Ofardighet, f. Ofargad, adj. v. ufarret. Ofödd, adj. v. ufedt. Oförakt, af Oförakt, af Banvare. Oförargelig, adj. som ifte forarger. Oförbrännlig, adj. uforbrændelia. Oforbrannlighet, f. Uforbrandelig-Ofordelaktig, adj. ufordelagtig. Ofördröjligen, adv. ufortøvet, uovhole delia. Oförderfvad, adj: v. ufortærvet. Oförderslig, adj. ufordærvelig, brf. Oförderflighet, f. Ofördold, adj. ufordulgt. Ofore, n. Uvej, Uføre. Ofordragsam, adj. uoverbærende, utaas lig, drf. Ofördragsamhet, f. Oforenad, adi. v. uforenet. Oförenlig, adj. uforenlig, brf. Oforenlighet, f. Oförfalskad, adj. v. uforfalifet. Oforfaren, adj. uerfaren, uovet. Oforfarenhet, f. Uerfarenhed. Oförfarad, adj. v. uforfærdet. Oförgriplig, adj. Oförgripligen, adv. uforgribelia. Oforgyld, adj. iffe forgyldt. Oförgänglig, adj. uforgjængelig. Oförgänglighet, f. Uforgjængelighed. Oförgaten, adj. uforglemt. Oforgatlig, adj. Oforgatligen, adv. uforglemmelig. Oförgätlighet, f. Uforglemmelighed. Oförhindrad, adj. uforhindret. omkring, oven om. Ofvanpa, oven | Oförhoppandes, adv. (dagl. T. Oför-

happandes) quentet, uforbachet, ufor: 1 - Korurettelse. Officiatia, v. a. 1. modentlia. Oförhörd, adj. uforhørt. Oforkastlig, adj. uforfastelig. ... Oförklarad, adj. uforflaret. Oforklarlig, adj. uforflarlig. Oförkränkelig, adi, uforfrænfelia, Oförkränkelighet, f. Uforfræntelig: Oförkränkt, adj. v. uforfrænfet. Oförliknelig, adj. Oförlikneligen, adv. uforlianelia. Oförlofvad, adj. v. uforlovet. Oförlåtlig, adj. Oförlåtligen, adv. utilgivelig. Oforlatlighet, f. Utilgi: veliahed. Oförmodad, Oförmodelig, adj. Oförmodligen, adv. uformodet, uformos dentlia. Oformedlad, adj. Oformedladt hemman, en Matrifelbenævnelfe. Oförminskad, adj. uforminifet. Oformanlig, adj. uforbelagtig. Oformald, adj. v. uformælet. Oformarkt, adj. & adv. ubemærfet, uformærft. Oformögen, adj. uformuende, ifte i Stand til, fvag, urngtig. Oformogenhet, f. Uformuenhed, Snaghed, Mangel paa Kræfter af alle Glugs. Oförneklig, adj. unægtelig. Ofornuft, m. Ufornuft. Oförnuftig, adj. ufornuftia. Oförnöjd, adj. ufornøjet, utilfredestillet, misfornojet, ufornojelig. Oförnöjsam, adj. ufornojelig, unoifom. Ofornojsamhet, f. Ufornojelighed, Uneifomhed. Oforpantad, adj. iffe forpantet, vantfat. Oforpassad, adj. iffeforinnet med Das. Oförruttnelig, adj. uforraadnelig. Oförruttnelighet, f. Uforraadnelighed. Oforryckt, adj. uroffet, uden Forhæng, uforftprret. Oforrantad, adj. v. uforrentet. Oforratt, -er, m. Uret, Uretfordighed. Ofortullad, adi. v. ufortoldet.

forurette, giore Uret mod, fornærs me. Oforrattad, p. p. forurettet, fornærmet. Oforrattad, adj. v. (af forratta, forrette), uforrettet. Med oforrattadt arende, med uforrettet Saa. Oforsagd, adj. uforfagt. Oförsedd, adi. Oförsedt, adv. uforvarendes, uformodet, uforfeendes. 2) iffe forivnet, forførget. Oförseendes, adv. uforfeendes. Oförseglad, adj. v. uforfeglet. Oforsigtig, adj. uforsiatia. Oförsighet, -er, f. Uforfigtighed. Oforsilfrad. adi. v. uforsolvet. Oforskonad, adj. uforifagnet. Oförskräckt, adj. uforfærdet. Oförskylld, adj. Oförskylldt, adv. uforitoldt, ufortjent. Oförskamd, adj. uforifammet. Oförskämdhet, f. Uforstammethed. Oförsonlig, adj. uforsonlig. Oförsonlighet, f, Uforfonlighed. Oforstand, n. Uforftand, Dagrlighed. Oförständig, adj. uforstandig. Oforständighet, f. Uforstandighed. Oförståndlig, adj. uforstagelig. Oförställd, adj. uforstilt, uhnflet. Oförsvagad, adj. ufvæffet. Oförsvarad, adj. v. uforfvaret. Oförsvarlig, adi, uforfparlig. Oforsynt, adj. ubefindig, ubeffeden, uforiFammet. Oforsald, adj. iffe folgt. Oförsätlig, adj. uforfætlig. Oforsäkrad, adj. v. uforsifret. Oförsökt, adj. uforføgt. Oförsörjd, adi. uforførget. Oförtald, adj. v. ufortalt. Ofortegad, adj. iffe fortiet. Ofortennt, adj. iffefortinnet, ufortinnet. Ofortjent, adj. ufortjent. Ofortruten, adj. ufortroden. Ofortrutenhet, f. Ufortrødenhed.

aaben.

Ofortunkt, edi. & adv. uformobet. uformodentlia.

Oförtärd, adj. v. ufortæret.

Ofortofvad, adj. ufortovet, uopholdes

Oforutsedd, adj. uformodet, uforud:

Oforvandlad. adi. uforvandlet, ufor= vanifet.

Oförvanskelig. adi. uforvanskelig, fom iffe fan forvandifes.

Oforvarandes, adv. uforvarendes, uformodentlia.

Oforvissuelig. adj. uforvienelig.

Oförvitelig, adj. Oförviteligen, adv. ulastelia, ustraffelia. Oförvitelighet. f. Uftraffeliahed.

Oförvitt, adj. & adv. fe Oförvitelig. Oforvunnen, adj. ifte overbevift.

Oforvagen, adj. forvoven, dumbris flig. Oforvagenhet, f. Korpovenhed. Dumdristighed.

Oförvägerlig, se Ovägerlig.

Oforvantad, adj. uforventet, uventet.

Oforyttrad, adi. iffe folgt. Oforadlad, adi. iffe forædlet.

Oforanderlig. adj. Oforanderligen, adv. uforanberlig. Oföranderlighet,

f. Uforanderliahed. Oförändrad, adi. v. uforandret. Ogagn, a. Unvtte, Gfade, Haavn.

Ogagnelig, adj. unvitia.

Ogalen, adj. ikke ogalen, ifte faa galt, iffe ueffen, passabel, se aufven.

Ogarfvad, adj. ugarvet.

Ogemen, adi. Ogement, adv. ualmin: delig, fjelden, overordentlig, færdes les, overmaade.

Ogen, Ogin, adj. Vag, iffe gien, bein Bej, Omwej, 2) toær, utjenstagtig, drf. Ogenhet, Oginhet, f.

Ogenomskinlig, adj. uigjennemfigtig. Ogenomskinlighet, f. Uigjennemsig: tighed.

Ofartackt, adj. ifte ffiult, ufordulgt, I Ogenomtranglig, adj. nigiennemtrangelig. Ogenomtränglighet, f. Higjennemtrænaeliaked.

Ogerna, adv. ugjerne.

Ogerning, -ar, f. Ugjerning, Misgiers Ogerningsman, -man, m. Ugjerningsmand, grov Korbroder.

Ogift, adj. naift. Ogill, Ogild, adj. (jurid.) uhævnet. uden Bod, f. E. varder han i thy dräpen, ligge ogild. 2) ugpldig, f. E. vare ogillt.

Ogilla, v. a. 1. misbillige, fortafte. Ogillande, n. Misbilligelfe, Forfaftelfe. Ogillare, s. pl. m. En fom misbilliger, forkafter, dadler.

Ogiltig, adj. ugpldig. Ogiltighet, f. Uapldighed.

Ogin, se Ogen.

Ogjord, adj. v. ugjort, i ogjordt väder (dagl. T.), til upette Tid, ubeleiliaen.

Ograverad, adj. iffe betynget, befværet. O. egendom, Gjendom som iffe er vantsat.

Ogrenad, adj. uden Grene.

Ogrund, -er, m. Ugrund.

Ogrundad, adi. ugrundet. Ogras, n. Ufrud.

Ogudaktig, adj. ugubelig, rnggeslos. Ogudaktighet, f. Ugudelighed.

Ogunst. m. Haunit. Ogunstig, adi. uaunstia.

Ogangbar, adj. uganabar, drf. Ogangbarhet, f.

Ogangse, adj. ugjænge, ualmindelig. Ogasen, adj. som ifte er fommet i Giærina.

Ogodd, adj. ille fedet, gjødet.

Ogörlig, adj. Ogörligen, adv. ugjerlia, umulia at iværkfætte, drf. Ogörlighet, f.

Ohandterlig, adj. fom iffe fan haandteres, uhanterlig R.

Ohappandes, adv. (dagl. T.) uformodentlig.

Ohelga, v. a. I. vanhessige. Ohelgande, n. Banhelligelfe. Ohelgare, s. vol. m. Banhelliger. Ohelig, adj. vanhellig. Ohelsa, f. Ufundhed. Ohelsosam, adj. usund. Ohemul, adj. uhjemlet, ubeføjet. Ohjelplig, adj. som ifte kan hjæsves. Ohjelpsam, adj. ifte hixlpiom, utjenftfærdig, drf, Ohjelpsamhet, f. Ohindrad, adj. uhindret. Ohugna, v. a. 1. gjøre mismodig, tilføie Kortræd. Ohugnad. m. Mismod, Fortrædelighed, Ubehagelighed. Ohugnelig, adj. mismodia, ubehagelia. Ohuld, adj. ugunftig, ubevaagen. Ohulpen, adj. v. uden Siælp. Ohyfsad, adj. ufiret, upusset, ubehov: let, udannet, raa. Ohyggelig, adj. afifolig, rædfom, fæl, fing, vedersinggelig. Ohyggelighet, -er, f, Afilplighed, Rædfomhed. Bederstpadelighed. Krigets Ohyggeligheter, Rrigens Rædfler. Ohyra, f. Utoj. Ohaftad, adj. uheftet. Ohagn, n. Rreaturers Indbrud vag en Mart. Ohagnad, adj. uheqnet. Ohammad, adj. ustanset, uhindret. Ohamnad, adj. uhevnet. Ohöflig, adj. uhoflig. Ohöflighet, er, f. Uhoflighed. Ohöfsad, se Ohyfsad. Ohöfvisk, adj. uhoviff, usommelig, uan: ftændig. Ohöfviskhet, f. Uhovisthed. Ohöljd, adj. utilhnuet. Ohörbar, adj. uhørlig, som eitan høres. · Ohörd, adj. uhert. Ohorig, adj. ulvdia. Ohorsam, adj. uhorsom, ulpdig. Ohorsamhet, f. Uhorsomhed. Ojemförlig, adj. uforlignelig. Ojemförlighet, f, Uforlignelighed. Oigenkannelig, adj. utjendelig, drf.

Oigenkannelighet, f. Oigentagelig, adj. nigjentagelig. Oinbunden, adj. uindbunden. Oinkord, adj. utilfjort (om Sefte). Oinlöst, adj. uindloft. Oinriden, adj. utilreden. Oinskränkt, adj. uindfrænfet. Ointagelig, adj. uindtagelig. Oinvigd, adj. uindutet. Ojafaktig, adj. ufortaftelig, uimobile gelig. Ojafaktighet, f. Uforfaftelige hed, Uomstodelighed, Uimodfigelighed. Ojäfvig, adj. mod hvem ej kan gidres Etsievijon, ufortaftelia. Ojamn, adj. ujævn, ulige. Ojamn puls, Buls fom undertiden fanfer. (in termittens). Ojämnhet.-er. f. Ujævns hed, Uliahed. Ojäsen, se Ogäsen. Ok, s, pl. n. (3. Oki), Agg. Afskudda oket, affaste Maget. Okbrott, s. pl. n. Gelebrud, Gelebrodning, Gaar paa Deffe. Okallad, adj. ufaldet. Okammad, adj, uffæmmet. Oklanderlig, adj. Oklanderligen, adv. ulastelig, ustraffelia. Oklandrad, ad,. ifte dadlet, laftet, ulas ftet, ulastelia. Oklar, adj. uflar, urigtig, ifte færdig, drf. Oklarhet, f. Oklok, ad., uflog. Oklokhet, f. Uflog. íFab. Oklufven, adj. ufløvet. Oklädd, adj. upaaflædt. Okokt, adj. utoat, rag. Okonstlad, adj, ukunstlet, naturlig, simvel. Okrafd, adj. ufrævet. Okrigisk, adj. ufrigerif. Okroppslig, adj. ulegemlig. Okrydad, edj. ufrodret. Okrankt, adj. ufrænfet. Okullstötelig, adj. uomftodelig. Okunnig, adj. ufpncig, uvidende. Okunnighet, f. Ufundighed, Unidenbed.

nis.

-ar. m. Oljeplet.

m. Dlieften.

Dliefrufte.

Okynne, n. flem Bane, Unobe, ond Tilbojlighed, ondt Sindelag, Ulærvilliahed. Okynnig, adj. udvota ondfabefuld, modftridig, ulærvillig. Okvnnes-fä. -n. n. fadeliat Dor. Uaanasfreatur R. Okynnighet, f. se Okynne. Okysk, adj. utvif. Okyskhet, f. Ufpithed. Okand, adj. ufjendt. Okannbar, Okannelig, adj, ufjendelig. Okannbarhet, f. Ufjendeligbed. Okar, adj. ufjær, ubehagelig. Okarlig, adj. uffærlig. Okop, n. overdreven hoj Pris, det var inte okop, det var billigt. Okopandes, adv. uden at fjobe f. G. detta har jag okopandes. Oladdad, adj. iffe ladt (om Genær). Oköpt, adj. ufjøbt. Olag, s. pl. n. Uorden, Ulave, 2) Udvd, Banart, flem Bane, Unobe. Olaga, adj, ulovlig, lovstridig, i olaga tid, i Utide. Olaglig, adj. Olagligen, adv. ulovlig, . lovstridig. Olaglighet, f. Ulovlighed, Loustridighed. Oldtfru, m. fl. se Alt. Olekamlig, adj. Olekamligen, adv. ulegemlig, drf. Olekamlighet, f. Ule: gemlighed. Olfvon, s. pl. n. Olfvontrad, s. pl. n. et Glage Opldetræ. Olja, -or, f. Olje. Oljaktig, adj. olieagtig. Oljaktighet, f. Oljeagtig: Oljeberg, Oljoberg, s. pl. n. Dljebjerg, et med Oljetræer bevof:

fet Bjerg. Oljefernissa, f. Oljefer: Oljeflaska, -or, f. Oljeflaste. Oljefärg, m. Oljefarve. Oljefläck, Oljehandlare, s. pl. m. Oljehandler. Oljehen, -ar, Oljekruka, -or, f. Oljekörtel, -tlar, m. Dijetjertel i Gumpen, hos Sugle. Oljepress, -ar, m. Oljepresse. Ol-

jegvarn, -ar, n. Oljemelle. Oljemalning, -ar, f. Oljemalning, Oljemaleri. Oljoqvist, -ar, m. Dliefvift, Oljeslagare, s. pt. m. Oliearen. Dliemoller. Oljeskord, -or. m. Dl. jehoft, Olivenhoft. Oljotrad, s. pl. n. Oljetræ. Oljoträgård, -ar. m. Dlivenhave, Oliegaard. Olja, v. a. 1. O. in, overstruge, væde, forsvne med Olje. Olja ned, tilsøle, med Olie, drf. Oljande, n. Oljning, f. Oljig, adj. oljet. Olidlig, adj. uforbragelig, utaalelig, ulidelig, drf. Olidlighet, f. Olik, adj. ulig. Olika, adj. & adv, ulige. Olika, v. a. 1. misbillige; finde usand. svnlia. Olikartad, adj. of ulige Art. Olikformig, adj. af ulige Form, brf. Olikformighet, f. Olikhet, -er, f. Ulighed. Oliklig, adj. ufandfynlig, upasfende, orf. Oliklighet, f. Oliksidig, adj, fom har ulige Gider, uligfidet, drf. Oliksidighet, f. Oliktidig, ad,. iffe samtidig, drf. Oliktidighet, f. Oliktydig, adj. af forffiellia Betod. ning, orf. Oliktydighet, f. Olikviderad, adj. v. utifvideret. Oljud, s. pl. n. Ulyd, Stoj, Tummel. Oliv, -er, m. Olive. Olivformig, adj. Olivedannet, Olivefärg, m. Oliven. Olivefärgad, adj, olivenfars Olivegard, -ar, m. Olivenhas vet. ve. Olivegvist, -ar, m. Dlivengren. Olivakord, -ar, m. Dlivenhoft. Olivtrad, s. pl. n. Oliventræ. Olle, n. pr. m. dagl. T.) Dlaf, Dla, MiF. Ollon, s. pl. n. Olben. Bokollon. Bogolden. Ekollon, Agern. Ollon-

bete, n. Agern og Didenbete, eller

Fode for Svin, Ollonborre, -ar, m.

Oldenborre. Ollongald, m. Oldengield, Oldenvenge, Ollonskog, -ar, m. Oldenifor. Ollonskrika, -or, f. Stovitade, Notifrife D. Ollonskord. -ar. m. Didenhoft. Ollonsvin, s. pl. n., Oldenfrin.

Olof, n. pr. m. Dlaf, drf. Olofsmessa.

Olsmessa, f.

Oloflig. adi. utillatelia, uretmæslia, Oloflighet, f. Utilladelighed, Uret: mæsfiahed.

Olofvandes, adv. uden Tilladelfe, uden

Forlov.

Olsmessa, se Olof.

Olust, m. Uluft. Olustig, adj. som har Ulpft, ifte oplagt, ifte fornojet, ubehagelig, drf. Olustighet, f.

Oluttrad, adj. iffe luttret.

Olvon, se Olfvon.

Olycka, -or, f. Ulnffe. Olyckas, v. d. 1. forulpffes, mislpf:

fes. Olycklig, adj. Olyckligen, adv. ulpf:

Olycksfall, s. pl. n. Ulvffestilfælde.

Olycksfägel, -glar, n. lligffesfugl. Olyckshandelse, -r, m. ulpftelig Be: givenhed, Ulpffestilfælde. Olvekskast, s. pl. m. ulpffeligt, uheldigt Raft. Ólycks-menniska, -or, f. Ulpffesbarn. Olycks-stjerna, -or, f. Ulpftesftjerne. Olycks-storm, -ar, m. Ulvffe. Olycksalig, adj. ulpffalia. Olycksalighet, f. Ulpffa: lighed.

Olydig, adj. ulvdig. Olydighet, Olyd-

nad, f. Ulndighed.

Oladig, m. fl. se Olodlig, m. fl. Olat, m. Ulvd, Stoj, Tummel. Ola-

tig, adj. fom gjør Ulud. Olägenhet, -er, f, Meilighed, Mbelej:

lighed, Fortræd, Ubehagelighed. Oläglig, adj. ubelejlig, ubefvem, bejvær: lig, brf. Oläglighet, -er, f.

Olaklig, adj. ulægelig. Olaklighet, f.

Illægelighed.

Olamplig. adi. uanvendelig, upabfende, urimelia, ubillia, drf. Olamplighet, f. Olandig, adj. vanffelig at dorfe, ufrugtbar, drf. Oländighet, f.

Olaraktig, adj. ulærvillig. Olaraktighet, f. Ulærvillighed.

Olard, adi. ulærd.

Olasbar, adj. ulæselig, som iffe for: tiener at læfes.

Olasen, Olast, adi ulæft.

Olaslig, adj. ulæfelig. Olaslighet, f. Ulæseliahed.

Olast, adj. v. ifte tillaafet. Olont, adj. ubelonnet.

Olöslig, adj. uoploselig. Olöslighet, f. Uoplofelighed.

Olost, adj. v. uoploft, uindloft.

Om, koni, hvis, om.

Om, prosp. & adv. om. Om liusa dagen, ved hojivs Dag. hafva em hand, have under Hænder. göra Det gör om intet, gjøre til intet. mig ondt om honom, bet gjør mig ondt for ham.

Omak, n. Umag, Ulpdighed.

Omaka, v. a. 1. umage, uleifiae.

Omaka, adj. Omake, -ar, m. fom iffe fvarer til en anden Ting af samme Glags, hvortil den fulle hore, uma-

Omanerlig, adj. Omanerligt, adv. uffif: felia, umanerlig, umaadelia.

Omannlig, adj. umandig.

Omant, adj. frivillig, af fig fig felv. Omarbeta, v. a. 1. omarbeide. arbetning, -ar, f. Omarbeidelse.

Omarma, v. a. 1. omarme. mande, n. Omarmning, -ar, f. Om. armelse.

Omaskerad, adj. umafferet.

Ombakning, f, Ombagning. Ombeden, adj. v. ombedet, anmodet om.

Ombetro. v. a. 2. 1. anbetro.

Ombinda, v. a. 3. (-binder, -bandt. II Bind 4

-bundit), ombinde. Ombindning, f. Ombinding.

Ombona, v. a. 1. overtræffe, bedæffe, tilhylle, indsvebe; 2) bone om, paa nv, drf. Omboning, f.

Ombringa, v. a. (-bringar, -bragte, -bragt), (T. Umbringen), bræbe, tage af Dage.

Ombryta, v. a. 3. (-bryter, -bröt, -brutit), (i Bogtroffer.) ombræffe. Ombrytning, f. Ombræfning.

Ombränning, f. Metallers Udgledning.
Ombud, s. pl. n. og Ombudsman, -män,
m. Fuldmægtig, Profurator. Rom:
missionær, Repræsentant, Konungens högste Ombudsman, Sustits:
fansler, Justitieombudsman, -män,
m. den af Rigsdagen udvalgte Rasionens Advorat. Akademi-Ombudsman, Universitets: Syndifus.

Ombygga, v. a. 2. 1. ombygge, bugge om. Ombyggande, n. Ombyggnad, f. Ombugning.

Ombyta, v. a. 3. (-byter, -böt, -bytit, -bytt), ombytte, veffle, stifte.

Ombyte, -n, n. Ombytning, Bekeling, Forandring, Sfifte. Ombytlig, adj. foranderlig. Ombytlighet, f. Foranderlighed.

Omdrag, s. pl. n. Omdragning, -ar, f. Omtræfning.

Omdome, -n, n. Omdomme, Mening, Dom, Dommekraft, Gkjelnekraft. hakva elakt omdömme om sig, have et flet Rygte. han har mycket omdömme, han har megen Dommekraft. Omdömesförmåga, f. Dommekraft.

Omdöpa, v. a. 2. 2. omdobe. Om-

Omedborgerlig, adj. uborgerlig. Omedborgerlighet, f. Mangel paa Bors gerfind, pag Borgerbub.

Omeddelbar, adj. fom iffe kan medbeles, umeddelelig, drf. Omeddelbarhet, f. Omedelbar, Omedelbarlig, adj. Omedelbarligen, Omedelbart, adv. umidbelbar. Omedelbarlighet, f. Umidbelbarhed.

Omening, -ar, f iffe Mening.

Omensklig, adj. umenneftelig. Omensklighet, f. Umennefteligheb.

Omfamna, v. a. 1. omfavne. Omfamnande, n. Omfamning, -ar, f. Omsfavnelse.

Omfatta, v. a. 1. omfatte. Omfattande, n. Omfatning.

Omfang, n. Omfang.

Omfarga, v. a. 1. omfarve. Omfargning, f. Omfarvning.

Omförmäla, v. a. 2. 1. ommelde, omtale.

Omgift, adj. gift igjen.

Omgifva, v. a, 3. (-gifver. -gaf, -gifvit), omgive. Omgifvande, n. Omgivning. Omgifning, f. Omgivelse, Given paa Rp (i Spil).

Omgjord, adj. v. omgjort.

Omgjuta, v. a. 3. (-gjuter, -göt, -gjutit), omftobe, omfmelte. Omgjutning, f. Omftobning. Omfmeltning. Omglödning, f. Metallers Udglodning. Omgrafning, f. Gravning paa Ny. Omgå, v. fe Umgå.

Omgang, -ar, & -er, m. Omgang. Omlob, Omlob; 2) Alt hvad der horer sammen paa en Gang, Sæt, Skiste, Bytte, Ske in omgang mat. Lossa stycker i flera Omganger, affyre Kanoner slere Skeje efs ter hyerandre.

Omgås, Omgälder, Omgäla. m. fl. se Umgås, Umgälder, m. fl.

Omgarda, v. a. 1. omgjerde. Omgardning, f. Omgjerbelfe.

Omgöra, v. a. 2. 1. omgjøre, gjøre om, drf. Omgörning f.

Omhalsa, v. a. 1. omarme.

Omhugsá sig, v. r. 1. befinde fig, tæn= fe fig om.

tænksom, forsiatia, ombpagelia. Omhugsan, f. Betænksomhed, Forfigtighed. Omhu, Omhyggelighed. Omhvälfning, -ar, m. Omvæltning. Omhvärfva, v. a. 2. 1. omringe. Omhang, -en. s. Omhange, -n. s. Omhæna. Om icke, konj. hvis iffe, i andet Fald. Omharda, v. a. 1. gjore igjen baardere, drf. Omhardning, f. Omild, adj. umild. Omildhet, f. Umilds Ominne, n, Uminde (det modfatte af Minne, Dinte, Gamtoffe). Med ens ominne, uden Ens Bidende, mod Ens Bilje. Omistlig, adj. uundværlig. Omistlighet, f. Uundværlighed. Omkast, s. pl. n. Omfliftelfe, Dm= vefeling, Korandring. Omklada, v. a. 2. 1. omgive med Rlæ: der, omflæde, overtræffe, drf. Omklädning, f. Omkokning, -ar, f. Omfogning. Omkomma, v. n. 3. omfomme, brf. Omkommande, n. Omkostnad, -er, m. Omkostning, -ar, f. Omfoftning. Omkostnads-forslag, s. pl. n. Overflag over Om: kofininaerne. Omkransa, v. a. 1. befranfe, omfran: Omkrets, -ar, m. Omfreds. Omkring, præp. & adv. omfring; 2) omtrent, f. E. det ar omkring 'jugo år sedan, det er omtrent type Aar fiden. Omkull, adv. omfuld, overende. Omlaga, v. a. 1. gjøre om, lappe paany; 2) pleje, patfe, være omhygges lig om, orf. Omlagning, -ar, f. Omlassa, Omlasta, v. a. 1. omlaste, omlade. Omlassning, f. Omlas. ning.

Omliggande, adj. omliggende.

Omhugsam, adj. Omhugsen, adj. bes | Omlinda, v. a. 1. omvinde, omvifle, omívobe, drf. Omlindning, f. Omlopp, n. Omleb. Omlupen, p. af Omlopa. Omlöpa, v. n. 3. (-löper, -lopp, eller -lopte, -lupit, el. lopt), lobe om. Omlöpande, n. Omløben. Omnamna, v. a. 2, 1. ommelde, omtale. nævne. Omogen, adj. umoben. Omogenhet. f. Umodenhed. Omoralisk, adi. umoralik. Om-orda, v. c. 1. ommelbe, omtale, berøre. Omornad, adj. halvvaagen, ifte endnu ganike munter og udsovet. Ompacka, v. c. 1. ompaffe. Ompack-ning, -ar, f. Ompafning. Omplantera, v. a. 1. omplante. plantering, -ar, f. Omplantning. Ompragla, v. a. 1. ompræge. prägling f. Omprægning. Omgväde, -n, n. Omfvæd. Omringa, v. a. 1. omringe. Omringande, n. Omringning, f. Omrini gelse. Område, -n, n. Gebet, Enemærte, Berredomme, Omraade. Omräkning, -ar, f. Omtælling. Omrora, v. a. 2. 1. omrore, rore rundt, omtale, berere. Omrörande, n. Om: talen, Ommelden. Omrörning, f. Omrørina. Omrosa, v. a. 1. forandre Granfes fficel paa Marter og Jordlodder. Omrösta, v. n. 1. give, fin Stemme, potere. Omröstnin :, -ar. f. Stems megiven. Botering. Omsats, -er, m. Omsætning.

Omskakning, -ar, f. Omruftning.

ning, -ar, f. Omfabning

Omskapa, v. a. 1. omffabe. Omskap-

Omskifta, v. a. & n. 1. omsfifte, oms

Omskiftning, -ar, f. Omffiftelfe.

botte, forandre. Omskiftande, n.

Omskifte, -n, n. Omstiftelse, Foran- bring, Omveteling.

Omskiftlig, adj. omstiftelig, forander:

lig, ubestandig. Omskiftlighet, f. Omstiftelighed, Foranderlighed, Ubestandighed.

Omskranka, v. a. 1. omgive med Stranke, omgive med Stillerumsvægge, drf. Omskrankning, f.

Omskrifva, v. a. 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit), omitrive. Omskrifning,

-ar, f. Omffrivning.

Omskära, v. a. 3. (-skärer, -skar, -skurit, -skuren), omstjære. Omskärare, s. pl. m. En som omstjærer. Omskärelse, -r, f. Omskärning, -ar, f. Omstjæresse.

Omslag, s. pl. n. Omflag. på Omslag, för Omslag skull, paa Sfromt. Omslipa, v. s. 1. omflibe, flibe paany, drf. Omslipning, f.

Omsluta, v. a. 8. (-sluter, -slot, -slu-

tit), omflutte.

Omsorg, -er, m. = N. hafva omsorg om, have Omforg for. Draga, bara Omsorg för, drage, bære Omforg for.

Omständlig, adj. Omständligen, adv. omständligen, f. Omständlighet, f. Omständlighet, f. Omständlighet,

Omständighet, -er, f. Omstændighed. Omstöpa, v. a. 2. 3. omstebe. Omstöpning, -ar, f. Omstebning.

stöpning, -ar, f. Omstoring. Omstörta, v. a. 1. omstorte. Omstörtning, -ar, f. Omstortning.

Omsvep, s. pl. n. Omfveb.

Omsyepa, v. a. 2. 2. omsvobe.

Omtanka, f. Omtanke, m. Betænk: somhed, Eftertanke, Overlæg, Om: forg.

Omtränga, v. n. 2. 1. være fornøben, trænge til. När så omtränger, naar faa fornøbent gjøres.

Omtvista, v. a. I. omtvifte, brf. Omtvistande, n.

Omtyokt, adj. v. som er godt tidt, afs gjort.

Omtanksam, ed. betæntsom, forfigtig, ombyggelig. Omtanksamhet, f. Betæntsomhed, Forsigtighed, Ombyggelighed.

Omtankt, adj. v. betænft paa.

Omveckla, n. a. 1. omvisse. Omveckling, f. Omvissing.

Omvexla, n. a. & n. 1. omveksle, ombutte, aspeksle, forandres. Omvexling, -ar, f. Omveksling, Foranbring

Omvardnad, n. Ombu, Omforg, Forfora.

Omvag. -ar. m. Ompei.

Omvältra, v. a. 1. omvælte, brf. Omvältrande, n.

Omvända, v. a. & r. 2. 1. omvende. Omvändare, o, pl. m. Omvender. Omvändelse, -r, f. Omvendelse. Omvändning, f. Omvenden.

Omvaxla, se Omvexla.
Omvndig. adi. umnndia. Om

Omyndig, adj. umundig. Omyndighet, f. Umundighed.

Omyntad, adj. v. umpntet. Omalad, adj. v. umalet.

Omättlig, adj. Omättligen, adv. umaabelig. Omättlighet, f. Umaabeligshed.

Omagnas, v, d. 1. (O-magnas), voms mes.

Omansklig, se Omensklig.

Omärklig, adj, Omärkligen, adv. umærfelig. Omärklighet, f. Umærfelighed.

Omatlig, vdj. Omatligen, adv. umaalelig, umaadelig. Omatlighet, f. Umaaleliahed.

Omatt, adj. v. umaglt.

Omattad, adj. v. umættet.

Omättelig, adj. umættelig, brf. Omättlighet, f. Umættelighed.

Omöjlig, adj. Omöjligen, adv. umus lig. Omöjlighet, -er, f. umuligs hed. Onaturlig, adf. unaturlig. Onaturlighef, f. Unaturlighed.

Ond, sch. ond, vanstelig, besværlig, slem, vred. lätsa vara ond, sade som man er ond. slita ondt, doje ondt. Ondt ester, om, ondt for. hasva ondt ester, have ondt for. Det gör mig ondt om honom, det gier mig Ondt for ham. Ondo, ablat. Med ondo, med det Onde. På ondo, i Brede. från ondo, fra det Onde, f. E. fräls oss från ondo.

Ondsinnig, Ondsint, adj. arrig, vreb-

Ondska, f. Ondifab; 2) Brede. Ondskefull, adj. ondifabsfuld.

Ondsär, s. pl. n. ondartet Gaar.

Onekelig, el. Oneklig, adj. Onekligen, adv. unægtelig, brf. Oneklighet. f.

Onoslig, adj. (hos Almuen) modbus belig, frastodende, drf. Onoslighet, f. (N. unaasligsusfel).

Onyttig, adj. unpttig. Onyttighet, f. Unptte, Unpttighed.

Onad, m. Unaade. Onadig, adj. unaas bia.

Onamnd, adi, unævnt.

Onapst, adj. urenfet, uftraffet.

Onödd, adj. iffe nødt til.

Onödig, adj. ufornøden, unødvendig. Onödighet, -er, f. Ufornødenhed, Unødvendighed. Onödigt vis, adv. unødvendig.

Oombeden, adj. v. wombedet.

Combytlig, adj. uomstiftelig, uforans derlig, Combytlighet, f. Uforanders lighed.

Oomfattelig, adj. som ikke kan omfattes, umaalelig.

Oomgängsam, Oomgängsamhet, se Oumgängsam, Oumgängsamhet. Oomkullstotelig, adi. uomstedelig. Oomskuren, adi. uomstutet. Oomtanksam, udj. ubekomret, forgies, ligegploig, drf. Oomtanksamhet, f. Oomvand, adj. v. uomvendt. Oomvandelig, adj. som ifte kan om-

vendes.
Oordentlig, adj. uordentlig. Oordentlighet, f. Horden, Hordentliabed.

Oordning, -ar, f. Horden.

Opar, adj. & s. umage, uparret. Opartisk, adi. upartisk. Opartiskhet, f. Upartiskheb.

Opassande, adj. urasfente.

Opasslig, adj. upasselig. Opasslighet, -er, f. Upasselighed.

Opera, -or, f. Opera. Operasangare, s. pl. m. Operafanger.

Oplockad, adj. upluffet. Ha en gås oplockad med någon, have en Saas at pluffe med En.

Opolerad, adj. v. upoleret, udannet,

Opp, oppe, se up, uppe. Opper, Sammeniat. Ord, f. C. Opperstyrman, Overstyrmand, Opperstyrmand R.

Opressad, adj. upresfet.

Opalitlig, adj. upaalidelig. Opalitlighet, f. Upaalidelighed.

Opamint, adj. & adv. upaamindet, af

Opatala, adi. upaatalt.

Oqvalr, adi. v. uforstyrret, upagans fet.

Oqvitterad, adj. v. ukvitteret. Oqvada, v. a. 1. bruge Ukvembord mod.

Oqvades-ord, Oqvadins-ord, s. pl. n.
Ufvemsord, fornærmende Utrof.

Orakad, adj. v. ubarberet, uraget. Oransaklig, adj. uudforstelig, urands fagelig.

Ord, s. pl. m. Orb. Ord från Ord, Ord for Ord. Mans Ord och Mans ara, Et Orb er et Ord, en Mand en Mand. taga till orda, fage til Orde, begynde at Tale. Ordabetydelse, m. Ordaförstånd, m. bogstas velig Forsand, Mening. Ordagrann, adj. ordret, bogstavelig, ordhydende, ordgran. Ordalag, s. pl. n. Udtryf, Drdy F. Lalemaade. Ordalydelse, m. Ordenes Lybelie. Efter ordalydelsen, ordret, ordgrant. Ordastrid, —er, m. Ordfrid.
Orda om, v. a. l. tale om, omtale. Ordbok, -böcker, f. Ordbog.
Orden, m. pl. Orden, Ordnar, Orden. Ordensband, s. pl. n. Ordensbaand.
Ordensdrägt, —er, m. Ordensfjæde.

Ordensband, s. pl. n. Ordensbaand.
Ordensdrägt, -er, m. Ordensbragt.
Ordenskedja, -or, f. Ordensfjæde.
Ordensmästare, s. pl. m. Ordensmästare, mefter. Ordensregel, -glor, f. Ordensstadge, -ar, m. Ordensfegel.
Ordensstjerna, -or, f. Ordensfors, Ordensstjerna, -or, f. Ordensfors, Ordensstjerna, Ordenssyster, -strar, f. Ordensføfte. Ordenssallskap, -er, m. Ordensføftefab, Ordenstecken, s. pl. n. Ordensfegn.

Ordentelig, Ordentlig, adj. ordentlig, Ordentlighet, f. Orden, Ordentligs hed, Punktlighed.

Order, m. Ordre. Orderbref, s. pl. n. Ordrebrev. Orderbrott, s. pl. n. Overtrædelse af en Ordre. Ordsattig, adj. sattig paa Ord.

Ordfogning, -ar, f. Drdfojning.

Ordforskare, s. pt. m. Ordforster, Ordforskning, -ar, f. Ordgransfning.

Ordfynd, s. pl. n. Ordflogt, vittigt Indfald, Ordfpil.

Ordfyndig, adj. ordrig, som ifte mangler Ord, som har Aandenærværelse. Ordforråd, n. Ordsorraad. Ordsörande, adj. & s. som sører Ordet, Ordsører.

Ordhallen, Ordhallig, adj. ordholden. Ordhallighet, f. Ordholdenhed.

Ordkastas, v. d. 1. ordveksle. Ordkastning, -ar, f, Ordveksling, Ordskifte.

Ordklyfning, -ar, f. Ordfloveri. Ord-

klyfvare, s. pl. m. Ordflover. Ordklyfveri, n. Ordfloveri.

Ordkram, m. Ordgyderi. Ordkämare, s. pl. m. Ordgyder.

Ordledning, -ar, f. Ordafledelfe.

Ordlek, -ar, m. Ordspil. Ordlista, -or, f. Ordregister.

Ordning, -ar, f. Orden, Rad, Tur. Ordningsman, man, m. En som holder Orden, Anordner, Lissunsmand.

Ordnjugg, adj. ordinap.

Ordnjughet, f. Ordfnaphed. Ordningstal, s. pl. Ordenstal.

Ordprål, n. Ordprång, m. Ordbram, Ordprunt.

Ordprånglare, s. pl. m. Ordgvber. Ordrik, adj. Ordrig. Ordrikhet, f. Ordrigheb.

Ordryttare, s. pl. m. Ordflover.

Ordrytteri, n. Ordfloveri. Ordsed, -er, f. Ordfprog.

Ordspel, s. pl. n. Ordspil.

Ordsprak, s. pl. n. Ordiprog.

Ordstäf, s. pl. n. Ordstäfve, -n, n. Omfoæb. Stæv R. 2) Orbiprog, Mundheld. 3) Rimbogstav i islandsfte Bers.

Ordsvep, s. pl. n. Omfvob, dunkel

Tale. Ordsätt, 8. pl. n. Udtryk, Talemaade.

Ordtolkare, s. pl. m. Ordfortolfer. Ordträta, -or, f. Ordtvist, -er, m. Ordfrid, Ordfiv, Ordvekslin 1.

Ordval, n. Ordvalg. Ordvälgare, s. pl. m. en som vælger Ord, Ordflover.

Ordvexla, s. v. d. 1. ordvetele, holde Ordftrid. Ordvexling, -ar, f. Ordfifte.

Ordvrängare, s. pl. m. Ordfordrejer. Ordvrängning, -ar, f. Ordfordrejels

Oreda, f. Urede, Uorden, Ulave, Forpirring Ugreje R. Oreda, v. a. 2. 1. (bagl.E.) bringe i Urede, Uorden. Oredd, adj, uredet, forvirret. Oradig, adj. uordentlig, forvirret, bun: fel. utpbelig, uforstagelig, ugref R. 2) iffe ædru. Oredighet, f. Utode: lighed, Uforstaaelighed, Ugreje R. Oredlig, adj. uredelig, utro.

lighet, f. Uredelighed. Oregelbunden, Oregelmässig, adj. ure:

gelmæssig. Oregelbundenhet, Oregelmässighet, *f.* Uregelmæssighed. Oregerlig, adj. uregierlig, uftorlig.

Oregerlighet, f. Uregjerlighed, Uftpr: liahed.

Oren, n. Oret, pl. Orna, fom har en muggen Smag (om Mad, der i Lugt va Smag er fordærvet ved at gjem: mes, uden at være vel tørret og fammenpaffet), traa N. Orenhet, Ornhet, f. muggen, oret Smag og Lugt. Orèn, adi. uren. Orenhet, f. Uren. hed.

Orena, v. a. 1. besudle, beplette drf. Orenande, n.

Orenlig, adj. urenlig. Orenlighet. -en, f. Urenlighed. Orf, s. pl. n. Ljaffaft, Dro R.

Orera, v. n. 1. holde Tale. Orgel, m. fe Orgor.

Orgelnist, -er, m. Organist.

Orgor, pl. Orgel, Orgelvært. spela på orgor, spille paa Orgel. Orgbyggare, Orgelbyggare, s. pl. m. Orgelbugger. Orgbyggeri, n. Dr. gelbyageri. Orgläktare, s. pl. m. Pladsen i Rirfen hvor Orglet er i, Orgelfor. Orgnist, Organist, -er, m. Organift. Orgpipa, Orgelpipa, -or, f. Orgelpibe. Orgstämma, -or, f. Orgelregister. Orgspelare, s. pl. m. Draelfviller. Orgtrampare, s. pl. m. Orgeltræder, Bælgetræder. Orgverk, s. pl. n. Orgelværf.

Oriktig, adj. urigitg. Oriktighet, -er. f. Urigtighed.

Orimlig, adj. urimelia. Orimlighet, -er, f. Urimeliahed.

Orimmad, adi. v. urimet. Orka, v. v. 1. formag, orfe.

Orklös, adj. fom ifte orter, fraftles, mat; orfeelos, uvirfiom. Orklöshet, f. Rraftloshet, Graahed, Mathed: Ortesloshed.

Orleana, f. Orlean (et Glaas Karpe). Orleanatrad, s. pl. n. Drleantra.

Orlof, Ordlof, n. (3. Ordlof), Orlov. Forlov, Frihed. Orlofs sedel, -dlar. m. Atteft fom gives en Tjener, naar han forlader fin Tienefte. Orlofva. v. a. I. give Orlov.

Orm, -ar, m. Slange. Ormaktig, adj. flangeagtig. Ormbett, s. pl. n. Glangebid. Ormbiten, adj. bidt af en. Glange. Ormbunke, -ar. m. (Dlante), Bregne. Ormdyrkare, s. pl. m. Glangetilbeder, drf. Ormdyrkan, f. Ormila, -or, f. Fürben, (et Ormlik, adj. flanges 1 Amfibium). dannet, flangeformig. Ormgift, n. Slangegift. Ormnafva, -or, f. Ormrot, -rötter, f. Ormört, -er, f. Glans geurt: Poligonum bistortium. Ormskalle, -ar, m. (Plante), Frueffo: Cypripedium calceolus. Ormskinn, s. pl. n. Glangeham, Glangehub. Ormsla, -r, m. Blindorm, Stagl. orm. Ormsten, -ar, m. Gerpentins ften. Ormstucken, Ormstungen. adj. ftuffet af en Slange. Ormstyng, s. pl. n. Clangebid. Ormtjusare, . pl. m. Glangebesværger. Ormtiusning, f. Glangebesværgelfe. Ormtunga, -or, f. Glangetunge. atare, s. pl. m. Glangeæber. Ormödla, -or, f. Firben. Ormoga, -on. n. et Glaas Plante.

Orma sig, v. r. 1. bugte, bevæge fig frem i Glangelinjer, ino fig.

Orna, v. n. l. Orna sig, v. r. 1. bli: ve oret, faa en muggen Lugt, Smag, orf. Ornande, n. Orning, f. Orna vid, v. n. 1. (3. Orna, blive

varm), tomme fig, faa noe Rræfter, leve op igjen. Oro, f. Uro, Urolighed. Oroa, v. a. I. forurolige. Oroande. n. Koruroligelse. Orolig, adj. urolig. Orolighet, -er, f. Urolighed. Orre, -ar, m. Urhane, D. Orre, Dr: hane N. Orrhona, -or, f. Orhene. Orrkoja, -or, f, en Optte bygget til Orrejagt. Orrlek, -ar, m. Orrers nes Parring, Orlet D. Orrmåse, -ar, m. Orrempr, Sted hvor disse Sugle findes. Orsak, -er, m. Aarfaa. Orsaka, v. a. 1. foruarfage, volde, foranlediae. Orsilja, f. Farvermos (Fr. Orseille). Orsten, -ar, m. Stinfften. Ort, -er, m. (T. Ort), Sted, Egn. Födelseort, Sobested, Bodeegn. Orubbad, adi. v. uroffet, uforstveret, uforandret, uanfeatet. Orubbelig, adj. uroffelig, urpggelig. Orubbelighet, f. Uroffelighed, Urngaeliahed. Orygelig, adj. uroffelig, urpggelig. Orygglighet, f. Uroffelighed, Urpg: gelighed. Orad, s. pt. n. Uraad, onbt Raad el. Forfæt: Ulvffe, Fare. Oradlig, adj. ifte raadelig, utjenlig, farlia. Oradd, adj. iffe frogtfom, uforfærdet. Oraddhet, f. Uforfærdethed. Oraknad, adj. utalt, uregnet. Oraknelig, adj. utællelig, utallig. Oraknelighet, f. Utællelighed, Utallig: hed. Oratt, m. Uret. Oratt, adj. & adv- uret, urigtig, iffe

rigtig; gal.

Orattfardig, adj. uretfærdig.

färdighet, f. Uretfærdighed.

Orätt-

lovstridia. Orattmätighet. f. Uret: mæsfighed, Louftridighed. Orattradig, adi. uretfærdig. Orättradighet, f. Uretfærdighed. Orattvis, adj. uretfærdig. Orattvisligen, adv., uretfærdigt. Orättvisa, f. Uretfærdiahed. Orojd, adj. v. uplojet, udprket; 2) iffe robet. Orörd, adi. v. urørt. Ororlig, adj. ubevægelig, urorlig. Ororlighet, f. Ubevægelighed, Urorlighed. Os, s. pl. n. Munding af en Blod. Os, n. Dunft, Damp af kogende Band el. af andre fludende kogende Lege: mer, f. E. af Talalps, Ds N. Osa. v. n. 1. ofe M. drf. Osande, n. Osadlad, adj. v. ufablet. Osagd, adj. v. ufagt. lata vara osagdt. late være usagt. Osalig, adj. usalig. Osalighet, f. usas liahed. Osaltad, adi. v. ufaltet. Osammanhangando, adj. ufammenhæn: aende. Osams, adj. indekl. uens, uenig. Osann, adi. usand. Osanning, -ar, f. Usandhed. Osannfärdig, adj. ufandfærdig. Osannfärdighet, f. Ufandfærdighed, Osannolik, adj. ufandfynlig. Osannolikket, f. Usandspnlighed. Osed, -er, m. sem Bane, Unobe, Banart, Uffif. Osedd, adi. v. useet. Osedig, adj. ulædelig, uanstændig, van: artig; uopdragen, drf. Osedighet, f. Osegelbar, adj. usejlbar. Oskadd, adj. v. uifadt, ubeifadiget. Oskadlig, adj. uffadelig. Oskadlighet. f. Uffadelighed. Oskapad, adj. v. ustabt. Oskaplig, edj. vanskabt, uformelig. Oskaplighet, f. Banfabthed, Uformelighed. Orattmatig, adj. uretmæssig, ulovlig, | Oskatibar, adj. ustatterlig, uvurderlig, Oskick, s. pl. n. Uftif, Uorden, Dis-

Oskattbarhet, f. Uffats

fortrinlia.

terlighed, Fortrinliahed.

brua. Keil. Oskicklig, adj. ufliffet, utuelia, uvi: dende, ubehændig, plump, rag, drf. Oskicklighet, f. Oskift, adj. (bruges fun i Enfelttal.) Oskiftad, adi. v. uififtet. 1 oskift bo, i bo oskisto, i uffistet Bo. Testamente af bo oskifto, noget Testamenteret, som udleveres forlods. Oskiljaktig, adj. uadifillelig. Oskiljaktighet, f. Uadifillelighed. Oskir. adi. tvf. plumret. Oskirad, adj. ifte afflaret, urenfet. Oskodd, adj. ifte foet, uden Gfor, (om Defte). Oskrifven, adj. v. uffreven. Oskrymtad, adi. uhpflet, uforstilt, ov: rigtig. Oskrymtaktighet, f. Oprigtighed. Oskuld, f. Uffpld, Uffpldigheb. Oskuren, adj. uffaaren. Oskyld, adj. ifte ffult, blottet, no: Oskyld, Oskylld, adj. (3. Oskyldr), Ubeslægtet, Uvedtommenbe. Oskyldig, adj. uffoldig. Oskyldighet, f. Uffpldighed. Oskal, n. Uret. Oskalig, adj. uret, ubillig, ugrundet; 2) fom ef fan ffelne og domme, ufornuftig; 3) umaadelig, f. E. Oskaligt dyrt, umaadelig dort. Oskaligt djur, umælende Beft. Oskamd, adj. v. ufordærvet. Oskammandes, adv. (dagl. E.) uben Gram, f. E. Han kan oskammandes göra det. Oskar, adj. uflar, uren, vanhellig. Oskara, v. a. 1. besmitte, gjore uren, vanhellige, drf. Oskarande, n. Oslickad, adj. ufliffet, slippa oslickad, flippe (Kadeslos, helftindet.

Oslipad, adj. ufleben.

Oslitelia, adi, uflibelia. Oslacklig, adj. ufluffelig. Oslackt, adi. uflutfet, ulæffet. Osmak, m. ubehagelig Emag, Usmag. Osmaklig, adi, fom ingen Smag bar, æffel, væmmelig, flau, dtf. Osmaklighet, f. Osmidd, adj. uimetet. Osmidlig, adj. fom iffe fan smedes. Osminkad, adi. uiminfet, pprigtia. Osmord, adj. iffe imurt, uimurt. Osmyckad, adj. ufmpffet, uppntet. oprigtia. Osmalt, adj. ufmeltet, ufordoiet. Osmaltlig, adi. ufmeltelia, uforboielia, Osmältlighet, f. Uimeltelighed, Ufordoieliaheb. Osnygg, adj. uren, imudiig, inaviet, urenlig, flidenfærdig, drf. Osnygghet, f. Osnygga sig, v. r. 1. stidne fig til, fole fig, raffe fig til. Osnöpt, adj. iffe gildet. Osnord, adj. uinoret. Ospand, adj. uipandt. Ospard, adj. ufparet. Ospord, adj. uadipurgt. Oss, pron. Dé. Ost, m. Dft, Pften. Ostlig, adj., pftlia. Ostvarts, Ostvarts, adv. mod Dften. Ost, -ar, m. Oft. Ostaktig, adj. oft. Ostbod, -ar, m. Ditebod. aatia. Osthruk, s. pl. n. Ditelintte. Ostform, -ar, m. Dfteform. Ostgörning, f. Oftelavning. Osthandlare, 8. pl. m. Dftehandler. Ostkaka, -or, f. Rage af pftet Melf. Ostkar, s. pl. n, Dftefar. Ostkorg, -ar, m. Ditefurv. Ostkant, -er, m. Ofte: fforpe, Oftesfalt D. Ostmyssja, f. Ditempfe D. Ostmask, -ar, m. Dfte. mid. Ostskorpa, -or, f. Oftefforpe. Osttrad, s. pl. n. Redfab ved Difining. Ostvassta, f. Oftevalde, Oftempfe R. Ostadd, adi, ifte ftebt, ufæftet. II Binds 5

Ustadighed. Ostillad. adi. iffe fillet. (om Sunger. Tørst). Ostindiefarare, s. pl. m. Ditindiefa-Ostlig, adj. offlig. Ostra, -on, f. Ostron, s. pl. n. (A. G. Ostre), Ditere. Ostronbadd, -ar, m. Ostrongrund, s. pl. n. Diters: bante, Dfterebænt. Ostronhandlare, s. pl. m. Oftershandler. Ostronskal, s. pl. n. Oftereffal. Ostraffad, adj. uftraffet. Ostrafflig, adj. Ostraffligen, adv. ustraffelia. Ostrafflighet, f. Ustraffes liahed. Ostridig, adj. uftridig, brf. Ostridighet, f. Ostruken, adj. uftrøgen. Ostrukit A, bet uftrogne A. (Mufit). Ostrukit mal. Tovmaal. Ostuderad, adj. ustuderet. Ostvassla, f. Dftevalle, Moje N. Ostyrig, adj. uftvrlig, uregjerlig, vilter, brf. Ostyrlighet, f. Ostympad, adj. uafftumpet, bel og holden. Ostada, v. a. 1. bringe i Horden, gjo. re uryddelig, rafte til. Ostädad. adj. v. Ostadig, adj. urntbelig, uor. dentlig, drf. Ostudighet, f. Ostamd, adj. uftemt, uindftævnet. Ostungd, adj. iffe luffet, uhegnet. Ostoka, v. a. I. (dagl. I.) se Ostada. Ostörd, adj. v. uforstyrret. Osund, adj. usund. Osundhet, f. Usundhed. Osvikelig, adj. ufvigelig, ubedragelig, tilforladelig, ufeilbar, drf. Osvikelighet, f. Osvuren, adj. ubeediget. Osvurit bast,

det er bedit at pære uden Korplias

telfe.

Osydd, adi. ufvet.

Ostadig, adj, ustadig. Ostadighet, f. Osynkig, adj. Osynkigen, adv. usukia; 2) uanfeelig. Osynlighet, f Uspn: lighed; 2) Uanseeliahed. Osyra , adj. uipret. Osadd, udj. ufaget. Osåld, adj. usolat. Osaglig, adj. ufigelig, uubfigelig. Osaker, adj. ufiffer. Osäkerhet. f. Untterhed. Osaljbar, adi. usalaelia. Osall, adj. ulpffelig, ufalig. Osamja, f. Usamdrægtighed, Uenighed. Osamjas, v. d. 1. være uens. Osommad, adj ufommet. Osörjd, adj. ubegrædt. Otack, m. Utaf, Utafnemlighed. Otacksam, adi. utafnemlia. samhet, f. Utafnemligheb. Otadlad, adj. udadlet. Otalig, adj. utalia. Otalighet, f. Utallighed. Otalt, utalt N. f. E. Jag har mycket otalt, jeg har endnu meget at fige. Jag har intet otalt med honom, jeg har Intet med ham at bestille. Otam. Otamd, adj. utæmmet, vilb, brf. Otamdhet, f. Otappelig, adj. fom iffe fan tabes, utabelig. . Otera sig, v. r. 1. befudle fig. Oterig, adj. (3. oterug), uren, uters lig, (begge Ord ere forældede). Otid, i otid, adv. i Utide. Otidig, adj. utidig; 2) uforskammet, grov. Otidighet, -er, f. Utidighed; 2) Uforstammethed, Grovhed. Otjenlig, adj. utjenlig, ubrugelig, ubrugbar, uduelig, drf. Otjenlighet, f. Otjenst, -er, m. flet Tienefte. Otjenstaktig, adj. utjenstagtig. Otjenstaktighet, f. Utjenstagtighed. Otillbörlig, adj. Otillbörligen, adv. utilborlia. Otillbörlighet, f. Utils borlighed, Ufommelighed, ufommelig. Otillforlitlig, adj. utilforladelig, upaa-

litlig. Otillforlitlighet, f. Utilfor: ladelighed, Upaalitlighed. Otillganglig, adj. utilgiængelig. Otillganglighet, f. Utilgjængelighed. Otillatlig, adj. utilladelig. Otillatlighet, f. Utilladeliahed. Otillräcklig, adi, utilftræffelig. Otillracklighet, f. Utilstræffelighed. Otjarad, adj. v. utjæret. Otreflig. adj. utrivelia, uhvagelia R. Otro, f. Bantro, Utroffab. Otrogen, adj. utro; 2) vantro. Otrogenhet, f. Utroffab; Bantro. het, f. Utroffab; 2) Bantro. Otrolig, adj. utrolig. Otrolighet, -er, f. Utrolighed, utrolig Ting. Otrangd, adj. iffe fornøden. I otrangt Mål, i oträngda Mål, uden Rodvens dighed, til Utide. Otröstlig, adj. utroftelia. Otröstlighet, f. Utroftelighed. Otröttelig, adj. utrættelig. Otta, se Atta. Otta, -or, f. (3. Otta) ben tidlige Morgenstund, Dagningen. Ottesang, Ottsång, -er, m. Ottesang i Froprædiken. Ottmal, s. pl. m. Ottvard, -er, m. (Ottval, dagl. T.) Durmaal N. Davre D. Otuggad, adj. utugget. Otukt, m. Utugt. Otuktig, adj. utugtig. Otuktighet, f. Utuatiahed. Otullad, adj. ufortolbet. Otur, -er, m. Uheld. spela med Otur, sitta i Otur, fpille uheldig. Otvagen, adj. uvaffet. Otvifvelaktig, adj. Otifvelaktigt, adv. utvivlsom, upaatvivlelig, drf. Otvifvelaktighet, f. Otvungen, adj. utvungen. Otvungenhet, f. Utvungenhed. Otvattad, adj. v. uvaffet. Otycke, n, ubehageligt Bæfen. Otydlig, adj. utpbelig. Otydlighet, f.

Utvdelighed.

Otyglad, adj. uregjerlig, utæmmelig, tøileløs. Otalig, adj. utaalmobia. Otalighet, f. Utaalmodiahed. Otalsam, adi. iffe overbærende, utaalig, drf. Otalsamhet, f. Otack, adj. utæffelig, urenlig, fnavfet, uhumit, æftel, væmmelig, afikplig, hæslig, fing. Otacka, -or, f. fiden. færdiat Kvindfolf, hæsliat, æffelt Rvindfolf. Otackhet, -er, f. utæf: telighed, Uhumithed, Wftelhed, Af-Aplighed, Doeblighed. Otamjelig, adj. utæmmelig. Otat, adj. utæt, iffe tæt, drf. Otathet, f. Otörstig, adj. iffe torftig, utorft R. f. E. dricka sig otörstig, fluffe Torften. Oumbarlig, adi, uundværlig. bärlighet, f. Uundværlighed. Oumgangsam, adj. ifte omgjængelig, uselskabelig. Oumgangsamhet ,f. ingen Omgiængelighed, Ufelikabelighed. Oundgänglig, adj. Oundgängligen, adv. uomgiængelig, uundgaaelig, aldeles Oundganglighet, f. nodvendig. Homgiængelighed, Uundgagelighed. Oundvikelig, adj. Oundvikligen, adv. uundgaalig. Oundviklighet, f. Uund: agaliahed. Ouppbrukad, adj. uplojet, udprtet. Ouppbruten, adj. uopbrudt. Ouppbyggelig, adi. iffe opbyggelig. Ouppfordrad, adj. uopfordret. Ouppfyld, adj. uopfyldt. Oupphörlig, adj. Oupphörligen, adv. Oupphörlighet, f. uafuophorlig. brudt Bedvaren. Oupphinnelig, adj. uopnaadia, Oupplyst, adj. uoploft. Oupplöslig, adj. Oupplösligen, adv. uopleselig. Oupplöslighet, f. Uoples lighed. Ouppmanad, adj. uopfordret. Ouppmärksam, adj. uopmærffom. Ouppmärksamhet, f. Uopmærfsom:

Ouppodlad, adj. uppbprfet, ubprfet.

Ouppsatelig, adj. uforfætlig, drf. Oupp-

Oupptagen, adi. iffe optgaen, ubefficef-

Oupprattelig, adj. uoprettelig.

Oupptanklig, adj. nudtænfelig.

såtligen, adv.

tiget, ledig, udprfet. Oursaktelig, adj. uundskyldelig.

Outforlig, adj. uubforlig.

Outgrundelig, adj. uudgrundelig. Outgrundelighet, f. Uudgrundelighed. Outplanlig, adj. Outplanligen, adv. uudilettelia. Outransaklig, adj. Outransakligen, ado. urandfagelig, uubforftelig, orf. Outransaklighet, f. Outrotelig, adj. fom iffe fan udryd: Outskuren. adi. iffe ailbet. Outslitelig, adj. uflidelig. Outsläckelig, adj. undfluffelig, ufluf. Outsäglig, adj. uudfigelig, ufigelig, drf. Outsägligen, adv. Outsäglighet, f. Uudsigeliahed. Outtröttelig, adj. Outtröttligen, adv. utrættelig. Outtröttlighet, f. Utrættelighed. Outtomlig, adj. uudtemmelig. Outodelig, adi. som ifte fan udryddes. odelægges. Outoslig, adj. uudtommelig. Outöslighet, f. Uudtommelighed. Ovaggad, adj. uvugget. Han sofver ovaggad, han fønner let. Ovald, adi. uden Balg uvalat. Ovan, Ovant, adj. uvant, ubevant. Ovana, -or, f. Uvane, libevanthed. Ovanlig, adj. usædvanlig. Ovanlighet, f. Ufcedvanlighed. Ovansklig, adj. uforanderlig, uforgjæn: gelig, drf. Ovansklighet, f. Ovarnad, adj. uadvaret. Ovaraktig, adj. som ej er af Barighed, uvarig, forgiængelig, drf. Ovar-

aktighet, f.

Oversam, adj. uperfom, uforfletic. Ovarsamhet, f. Uvarfombed. Ovedersäglig, adj. ovedersägligen. adv. uimodfigelig, uftribig. Oveldig, adj. uvildig, upartiff. Oveldighet, f. Uvildighed, Upartiifbed. Overksam, adj. upirfom. Overksamhet, f. Uvirffomhed. Overkställt, Overkställig, adj. uiverts fat. Overkställighet, f. Uiværffæts telfe. Overkställelig, adi. fom iffe fan inærts fættes, uiværffættelig. Ovetande, Ovetandes, adi. & adv. uvidende, uafvidende. Ovetenhet, f. Unidenhed. Ovett, n. Grovheder, Sfjældsord. Ovetterlig, Oveterlig, adj. Ovetterligen, adv. uvitterlig, uafvidende. Ovettig, adj. grov, fornærmende, uforffammet, fom bruger Sticklosord, drf. Ovettighet, f. Ovig, adi. ubebændig, ubefrem, flodfet, tungfærdig, som iffe med Lets bed fan boje, vende, el. dreje fia, drf. Ovighet, f. Ovilja, f. Uvilje. Ovillkorlig, adj. uvilfaarlig, ubetinget. Ovillkorligen, adv. uvilfaarlig, uoms giængeligen, uden Modfigelfe. Ovillkorlighet, f. Uvilfaarlighed. Ovillig, adj. uvillig, prangvillig. Ovillighet, f. Uvillighed, Brangvilligs hed. Ovingad, adj. ubevinget, uvinget. Ovis, adj. uvie, uflog. Ovist, Ovisligen, adv. uviseligt, ufloat, drf. Ovishet, f. Oviss, adj. uvis. Ovisshet, f. Uvis. hed. Ovulig, adj. ffjodeslos, nagtfom. Ovulighet, f. Sfjodesloshed, Uagtfombed. Ovardig, adj. (dagl. E. Ovalig. Ovarig), ffjødesløs, uagtfom, uvorren. Ovardighet, f. Stiedesloshed, Ugatsomhed.

Ovader, n. Uveir. Ovagad, adj. uvejfom, ubanet. Ovagd, adj. uvejet. Ovagerlig, adj. Ovagerligen, adv. uvægerlig. Oväldig, adj. se Oveldig. Ovan, iner, m. Uven. Ovanlig, adj. uvenlig. Ovänlighet, f. Uvenlighed. Ovanskap, -er, m. Uvenffab. Ovantad, adi. v. uventet. Ovapnad, adi. v. uvæbnet. Ovarderlig, adj. uvutderlig, uffatter: lig, drf. Ovarderlighet. Ovardig, adi, uværdig. Ovardighet, f. Uværdighed. Oväsende, Oväsen, n. Uvæsen. Ovasendtlig, adj. upæfentlig. Ovasendtlighet, f. Uvæsentlighed. Oxaktig, Oxbar se Oxe. Oxe, -ar, m. Offe: Bos Taurus. Oxaktig, adj. offeagtig, ftubeagtig, grov, dum, drf. Oxaktighet, f. Oxbringa, -or, f. Offebruft Oxbar, s. pl. m. Oxbarsbuske, et Glaas Mispler. -ar, m. Mifpeltræ. Oxdrift, -er, m. Rvægdrift. Oxdrifvare, s. pl. m. Offedriver, Studedriver. Oxdräng, -ar, m. Oxherde, -ar, m. Rvæghvrde. Oxgalle, m. Offegalde. Oxhandel, m. Studehandel. handlare, s. pl. m. Studehandler. Oxhufvud, -en, n. Offehoved. Oxhus, s. pl. n. Fjos. Oxkött, n. Oksekjod. Oxlägga, -or, f. (Plante), Kodriver, Hareleg, Ausimmer N. Primula Veris. Oxmarknad, -er, m. Offemarted, Romamarted. Oxpes, -ar, m. Oxmeg, -ar, m. Thres meje D. Ljaarmega, Ofspejs R. Oxstall, a. pl. n. Offestald. Oxstek, m. Offesteg. Oxtunga, -or, f. Ofs fetunge; 2) (Plante), Offetunge, Huincefle, Antung R. Anchusa offic. Oxvägen, f. E. gå oxvägen, flæ: be fig frem, trælle. Oxoga, -ou, n.

Offenie. Oxora, -on, n. Offeore; 2) Planten Anemone pulsatilla. Oxel, -xlar, m. Afal, Offel R. Oxelbar, s. pl. n. Afalbær. Oxelrönn,
-ar, f. Afalrogn, d. f. f. Oxel. Oxeltrad, s. pl. n. Afaltræ. Oxeltand, -tänder, m. Kindtand, Jæffel, Jaffel. (3. Iaxl) Oxhandlare, Oxhufvud, m. fl. fe Oxo. Oxig, adj. bestiff, frægagtig, fæift. Oår, s. pl. n. Uaar. Oaterhallsam, adj. uafholden, umaadelig. Oaterhallsamhet, f. Uafhols denhed. Oåterkallelig, adj. Oåterkalleligen, adv. uigjenfaldelia. Oatlydd, adj. iffe adlydt. Oatskiljd, Oatskild, adj. uadffilt. Oatskiljelig, adi. uadifillelig. Oatspord, adj. uabipurgt. Oadel, adi. ucebel. Oafven, adj. ueffen (med Nægtelse) f. E. ej oatven, itte ueffen, itte faa aal, pastabel. Oakta, adi. uægte. Oakthet, f. Uægthed. Oandelig, adj. Oandeligen, adv. uens delig. Oandlighet, f. Uendelighed. Oarlig, adj. Oarligen, adv. uærlig, uredelig, utro. Oarlighet, f. Uær= lighed, Uredelighed. Oöfvad, adj. v. uvvet. Oöfverensstämmande, adj. upverens: stemmende. Oöfverensstämmelse, -r, f. Uoperensstemmelse. Oöfverlagd, adi. uoverlagt. Obeverlatelig, adj. uafhændelig. Oöfverseelig, adj. uvverftuelig. Oöfverstiglig, adj. uvverstigelig. Oöfversättelig, adj. uoverfættelig. Oöfvervinnerlig, adj. Oöfvervinnerligen, adv. upvervindelig. Oöfvervinnerlighet, f. Movervindelighed. Oöfvervunnen, adj. uovervunden. Oom, adj. ufolfom, foleslos, uomfintlig, haard, haardfor, f. Er. Vara com om

sin halsa. Oöm farg, bestandig Harve. Handtera nagon oömt, haandstere haardt, drf. Oömhet, f. Oost, adj. ifte ofet.

P.

Pack, n. Paf. Packa, v. a, paffe. P. sig bort, -undan, -ut, patte fig. Packare, s. pl. m. Daffarl, Ballebinder, drf. Packarelon, -er, f. en Paffarls Lon. Packa, '-or, f. Paffe. Packbod, -ar, m. Pafbod. Packduk, m. Paffirie, grov Dug. Packhus, s. pl. n. Pathus. Packhast, -ar, m. Dafheit. Packkista, -or, f. Patfifte. Packkapp, -ar, m. Stof at paffe Bal: ler med. Packlada, -or, f. Paffasse. Packlärft, n. Paflærred. Packning, f. Pafning. Packnal, -ar, m. Pafnaal. Packpapper, n. Patpapir. Packrep, s. pl. n. Packsnöre, -n, n. Packstreck, s. pl. n. Pafreb. Packsadel, -dlar, m. Patsadel. Packtrad, n. Seilgarn, Ophfing. Packvagn, -ar, m. Pafvogn. Packväf, m. Pafdug. Padda, -or, f. Tubse, Strubtudse. Padde R. Paddbar, s. pl. n. Drue: munte, Rriftofferbær D. Paddebær N. Actwa spicata. Paduband, s pl. n. (Fr. Padou), Floretbaand. Paket, -er, n. Patte. Paketbat, -ar, m. Pafetbaad. Pajrock, -ar, m. Overkjole. Paktare, s. pl. m. Forpagter.

Pall, -ar, m. -Gfammel. Pallasch, -er, m. Pallaif. Palm, -ar, & -er, f. Palme. Palmolja, f. Palmeolie, Palmqvist, -ar, m. Palmegren. Palmsöndag, m. Palmefondag. Palmmarg, m. Palmetræets Marv. Palmträd, s. pl. n. Dalmetræ. Palmvin, n. Dalmevin. Palsternacka, -or, f. Pastinat. Palt, -ar, m. Blodpolfe, et Glags Brod af Blod og Met, Klub N. 2) Dgenavn paa et Glags Politibetjenter i Stocholm. 3) d. f. f. Palta. Palta, -or, f, Piatt. Palta, v. n. 1. (dagl. T.) traffe. Pamp, -ar, m. Stort Sværd, Pallask, Rapir, Oprendal, Dugaf. Panasch, -en, m. Fjederbuff. Pank, adv. udtomt, fant, pengelos, f. C. jag är alldeles pank. Panna, -or, f. Pande. Pannband, s. pl. n. Pannbindel, -dlar, m. Pandes baand, Vandebind. Pannben, s. pl. n. Pandeben. Pannkaka, -or, f. Pandefage. Pannmuskel, -skler, m. Pandemuffel. Pannrem, -mar, m. Pannskaft, s. pl. n. Panderem. Pannskruf, -var, m. Bandeffaft. Dandeffrue. Pannsucker, n. Randi: fuffer. Pannader, f. Pandeaare. Pansar, s. pl. n. Panfer. Pansarskjorta, -or, f. Panserfærk. Pant, -ar, m. Pant.

Panta, v. a. 1. pante. Pantare, s. pl. m. En fom forretter Pantning. Pantbref, s. pl. n. Vantebrev. Panter, m. Panterdjur, s. pl. n. Panter. Danterdpt. Pantförskrifva, v. a. 3. (-skrifver, –skref. –skrifvit), pantíætte. Pantförskrifning, -ar, f. Vantfættelfe, DanteforiErivnina. Pantgifvare, e. pl. m. En som giver Vant. Pantgods, n. Bantegobs. Panthafvare, s. pl. m. Vanthaver. Pantlek, -ar, m. Panteleg. Panträtt, m. Panträttighet, -er. f. Panteret, Panterettighed. Pantskilling, -ar, m. Penge at inblese Dant med. Pantsätta, v. a. 2. 2. vantsætte. Pantsättning, f. Pantfættelfe. Pantiagare, s. pl. m. Vanthaver. Pantagare, s. pl. m. Pantejer. Papegoja, -or, f. Papegoje. Paplig, adj. fpraglet, plettet. Papp, n. Dap, Pappask, -ar, m. Papplada, -or, f. Papæffe. Pappmakare, s. pl. m. Papmager. Papper, s. pl. n. Papir; 2) Dofumens ter. Pappersbruk, s. pl. n. Papirfabrit. Papirmolle. Pappers-handel. m. Papirhandel. Pappers-handlare. s. pl. m. Papirhandler. Papperslapp, -ar, m. Papirlay. Papperslykta, -or, f. Papirlygte. Pappers-lada, -or, f. Papirceffe: 2) Rabse til Papir. Papperslumpor, pl. Papirflude. Pappers-makare, s. pl. m. Papirmager. Pappersmynt, Dapirpenge. Pappers-planta, -or, f. Papprusplanten. Pappers-pase, -ar, m. Papirpofe. Pappers-rimsa, -or, f. Papirlap, Papirstrimmel. Pappers-quarn, -ar, f. Papirmolle. Pappers-sax, -ar, m. Papirfafs. Pappersverk, n. Arbeide som itte er af Barighed.

Par. s. pl. n. Dar. Parvis. Partals. adv. Par om par, parvis. Para, v. a. & r. parre. Parning, -ar, f. Parring. Parringstid. Parningstid, Parretid, Parad, -er, m. Parade. Paradhäst, Baradeheft. Paradplats. -ar, m. -er, f. Paradeplads. Paradsang. -ar, f. Paradefeng. Paradvagn. -ar, m. Paradevogn. Paradis, s. pl. n. Paradis. Paradisfogel, -glar, m. Varadisfual. Paradisapple, -n, n. Paradisæble. Pard, -er, f. Parder: Felis Pardus. Park, -ar, m. Darf, liden Gfov. Lustpark, Luftfov. Parkum, m. Olmerbua. Parkumsväfvare, s. pl. m. Olmerdugvæver. Parlament. -er. n. Varlament. Parlaments-ledamot, -möter, m. Parlas mentelem. Parm, -ar, m. Favn, (90). v. a. 1. maale i Savn, drf. Parmning, f. Parmmätare, s. pl. m. Says nemaaler. Parning, -ar, f. Parring. Parom, Partals, adv. parvis. Parterr, -er, m. Parterre. Parti, -er, n. Parti. Partiagg, n, Partinag, Bartiffhed. Partianda, f. Partiaand. Partigangare, Partigangare, s. pl. m. Partigjænger. Pasma, v. a. 1. binde Garn af i Fed paa Dafpen. Pasman, s. pl. n. Fed. Pasmetrad, -ar, m. Feddes baand. Pass, adv. till pass, tilpas. Pass, s. pl. n. Das. Passa, v. a. & n. & r. 1. rasse. P. på tillfallet. oppebie Lejligheden, gris be Leiligheden. Passa upp, varte op, passe op, oppars Passad, -er, m. Pasadvind, -ar, m.

Dasfat. Dasfatvind.

Passagerare, s. pl. m. Passager. Passare, s. pl. m. Dasfer. Passerläder, n. tilberedt Læber. Passevolans, n. Passevolanskontrakt, n. permitterede Coldaters Lonning. Passgang, m. Basgang. Passgangare, s. pl. m. Pasgjænger. Passion, -er, m. Libenfab. Passiomerad, adj. icenffabelig. Passionsblomma, -or, f. Paffoneblomft. Passionspredikan, f. -ning, -ar, f. Pa-fjonsprædiken, Kasteprædiken. Passionsveckan, def. den stille Uge. Passning, -ar, f. Passen. Pastej, -er, m. Postej. Pastejbagare, s. pl. m. Dofteibager. Pasteiform, -ar, m, Dofteiform. Pastell, m. Paftel. Pastellfärg, m. Pastelimalare, s. pl. m. Vatelmafer. Pastellmalning.-ar. f. Paftelmaleri. Paster, -en, m. Pafter. Pasterska. -or, f. Præftefrue. Patrask, n. (dagl. E.) Dat, Afftum. Patron, -er, f. Patron. Patronkök, s. pl. n. Patrontaska, -or, f. Patrontaife. Patrull, -er, m. Patrol. Stota på patrull, fomme i Rollisson med En. Patrullera, v. n. I. patrollere, drf. Patrullering, -ar, f. Patt, -ar, m. Vatte. Patta, v. a. 1. patte, drf. Pattande, n. Pattning, f. Paus, -er, m. Vause. Pejla, v. a. 1. peile. Pejlare, s. pl. m. En som veiler. Peka, v. n. I. pege. Pekning, f. Pegen. Pekfinger, s. pl. n. Begefinger. Pekpinne, -ar, f. Peksticka, -or, f. Pegevind, Pegestiffe. Vara peksticka for en, være Ens Tiener. Batta peksticka för en, hindre En. Pela, v. n. 1. (dagl. T.) pille, pille R. Pelare, s. pl. m. Villar, Goile, Ros lonne. Pelarfot, -fötter, f. Pillarfod.

Pelargang, -ar, m. Goilegang, books vet Gang med Dillarer. Pelarrad. -er. m. Goilerad. Pelarskaft, s. pl. n. Bilarbul, Soile: íFaft. Pelegrim, -mer, m. Pilegrim. Pelle, n. pr. m. (dagl. T.) Peder, Ver. Pelis, -er, f. Fruentimmervels. Pell. -ar. m. (Kr. Poele) Rlade, som holdes over Brudefolt under Biels fen. Pels, -ar, m. Dels. Pelskappa, -or. f. med Delsvært foret Rappe. Pelsa på, v. a. 1. indholle i Pelsværf. Pelsad, papelsad, pelstiædt. Pen, adj. trungen, fnipit, undfelig i Adfærd. drf. Penhet, f. Pendel, -dlar, m. Dendul. Berpendis fel. Pendelrörelse, -r, f. Dendulens Gvingning. Pendelur, s. pl. n. Ur med Vervendikel. Pengar se Penning. Penna, -or, f. Den. Göra upp en penna, formera en penna, itiære en Den. Fatta i el. fatta pennan, gris be Bennen. Penndrag, s. pl. n. Dennestroa. Pennfjäder, -drar, m. Dennefiær. Pennfoder, s. pl. n. Dennehus, Penal. Pennknif, -var, m. Bennefniv. Pennfäktare, e. pl. m. Bennefæater. Pennkrig, s. pl. n. Pennestrid. Penning, -ar, m. (3. Penningr), Pens ge. Lägga ihop penningar, samle Denge, lægge op Penge. Penningebehof, n. Penningebrist, m. Penge-Penningboter, pl. Benge: manael. Penningebeloning, -ar, f. mulft. Pengelon. Penningeförrad, n. Den: geforraad. Penninggirig, adj. rengegjerrig, pengegriff, drf. Penninggirighet, f. Penninggnidare, s. pl. m. Dengepuger. Penninggräs, n. (Plante) Pengeurt D. Pengegræs, Aaferlouf N. Thlaspi arvenss. Pen-

pinghandel, m. Dengehandel. Penninghjelp, m. Bengehicelp. Penninginkomst, -er, m. Vengeintægt. Penningjude. -ar, m. Pengejode, Bengeaugrer. Penningkarl, -ar, m. Rapi: talift. Penningkista, -or, f. Pengefis îte. Penninglystnad, m. Denge: griffhed. Penninglon, -er, f. Pengelonning. Penninglös, adj. penge: los. Penningpung, -ar, m. Pengepung. Penningpase, -ar. m. Denge: pofe. Penningrörelse, f. Pengeom: lob. Penningsak, -er, m. Dengefag. Penningskrin, s. pl. m. Dengefasse, Penningsorg, -er, f. Deraefifte. Pengejorg. Penningstock, -ar, m, Pengemasse. Penningtillgang, -ar, m. Dengemidler. Penningutgift, -er, m. Pengeudgift. Penningvinglare, 8. pl. m. Pengeaagrer, drf. Penningvingleri, n. Penningvärde, n. Dengeværdi. Penning-odare. s. pl. m. Pengespilder, En som odfler med Benge.

Peanknif, m. fl. f. Penna.

Pensel, -slar, m. Pensel. Penseldrag, s. pl. n. Denfelftrog. Pension, -er, m. Denfion. Pensionar, -er, m. Denfionia.

Pensla, v. a. 1. pensle, drf. Penslande, n.

Pep, impf. of Pipa.

Pepla, -or, f. Sumlespire.

Peppar, m. Deber. Peppardosa, -or, f. Veberbosse. Pepparbuske, -ar, m. Debertræ. Pepparkaka, -or, f. Peberfage, Sonningkage. Pepparmynta, -or, f. Pebermonte. Mentha piperita. Pepparnot, -ter, m. De: bernød. Pepparrot, f. Deberrod. Cochlearia Armoracea. Pepparstrut, -ar, m. Rræmmerhuus med Peber i. 2) (dagl. T.) Rræmmer: fvend, Greffeprins. Peppartrad, s. pl. n. Debertræ.

Pepperling. -ar. m. et Glaas Blads fop. Agaricus piperatus.

Peppra. v. a. 1. pebre.

Pergament, n. Pergament. Pergaments-band, e. pl. n. Bergaments: Pergamentmakare. s. pl. m. Vergamentmager. Pergamentskinn.

4. pl. n. Pergamentifind.

Perla, -or, f. Perle. Må som perlan i gull, leve fom Berlen i Guld. Perlband, s. pl. n. Perlebaand, Perle-Perlfiske, n. Perlefifteri. inor. Perlformig, adj. perledannet. Perlfarg, m. Verlefarve. Perlfärgad, adj. perlefarvet. Perlgra, adj. pers legraa. Perigras, n. et Glage Dian: Gnaphalium margaritaceum. Perlhona, -hons, f. Perlehone. Perlmor, Perlmo, n. Perlemor. Perlmussla, -or, f. Verlemusling. Perlsand, m. Perlefand. Perlslända, -or, f. (Infett) Derle. Perlsmycke, -n. n. Derlesmoffe. Perlstickare, s. pl. m. Derlestiffer. Perlstickar-arbete. Verlestifferarbeide. Perlstyl, m. Berleifrift.

Perm, -ar, m. Derm, Giden af en Bogs Bind.

Pers, -ar, m. Perje, Utsta en svar pers, være i en haard Klemme.

Persjern, n. Persejærn.

Persa, v. a. 1. glatte med Perfeiærn, drf. Persande, n. Persning, f.

Persedel, -dlar, m. Stoffe, f. G. Uniforms-persedlar, Munderingeftoffer. Persika, -or, f. Ferifen. Persiketrad, e. pl. n. Ferifentræ: Amygdalus persica. Persiko, m. = N.

Persilja, f. Perfille, Peterfille.

Person, -er, m. Person. Utan anseende till personen, uden Derfons An: Kanna nagon till person, kiende En af Verson o: af hans ud: vortes Gfiftelfe.

Peruk, -er, m. Parpf. Perukmakare. s. pl. m. Parpfmager. Perukmös-11 Binds 6

sa, -or, f. Ralot. Perukstock, -ar, m. Darptblot.

Pese, -ar, m. Somige (Blodorm): Holothuria.

Pest, $m. = \Re$. Pestaktig, Pestartad, adj. pestagtig, pestartet. Pestbold, -er, m. Peftbold.

Pestilens, $m = \Re$. Pestilensört, -er, f. og -rot, f. Pestilenburt.

Peta, -or, f. Canditiffer.

Peta, v. a. l. pilfe. Peta tanderna, ville Tænderne.

Pick och Pack, = N. Vif og Vaf. Picka, -or, f. Difhammer.

Picka, v. a. & n. l. piffe. Pickande, n.

Pickning, -ar, f. Piffen. Pickelharing, -ar, m. (E. Diffelha: ring) Gjogler, Darletin, luftig Perfon i et Gruefpil.

Pickhägad, adj. på el. att, meget be: gjerlig efter, forhippet vaa.

Piexor, f. Damaskor.

Piga, -or, f. Tjenestepige. Pigkammare, -rar, m. Pigefammer. Pigtienst. m. Digetjenefte.

Pigg, adi. munter, rait, livlig.

Pigg, -ar, m. Dig. Pigghvarf, -var, m. Pighvar. (En Fift af Flondre: flægten). Pleuronectes maximus. Piggig, adj. pigget. Piggsvin, s. pl. n. Pindfvin.

Piggögd, adi. som har livlige, forige

Pik, -ar, m. Pif, Spyd. 2) Finte, Stifville. Pika, v. a. I. ftifle, give Finter. Pikande, n. Stiflen.

Pikenerare, s. pl. m. Pifener. Pil, -ar, m. (3. Pila) Dil. Pilformig, adj. pildannet. Pilkoger, s. pl. n. Piletogger. Pilskott, s. pl. n. Vileskub. Pilskytt, -ar, m. Vileskytte.

Pil, -ar, f. Pil, Piletræ: Salix. Pilhack, -ar, m. Dilehæf. Pilskog, -ar, m. Vileftov.

Pilaster, -strar, m. (Fr. Pilastre) ft. rekantet Pilar, ol. Soile, der ftaar | Pinne, -ar, m.

fast i Muren, saa at kun en fierde eller femte Deel af den vises.

Piller, s. pl. n. Pill, -er, n. Pille. (lat. Pilula.) (medic.)

Pillra, v. a. 1. fradje, framje, pilte, fare R. drf. Pillrande. n.

Pilt, -ar, m. (3. Piltr.) Dreng. Piltrad, s. pl. n. Viletræ.

Pimpinella, -or, f. Pimpernell, -or, f. Pimpernelle. (Plante.)

Pimpla, v. n. 1. pimpe, drifte lidt og ofte. Pimplande, n. Pimpen. Pim-En fom pimplare, s. pl. m. per.

Pimpsten, Pimssten, -ar, m. Pims, m. Dimpfteen.

Pimsa, v. a. 1. staa igjennem med Rulftov; afrive med Pimpfteen, drf. Pimsning. f.

Pina, v. s. I. pine. Pinande, ú. Dinelfe.

Pina, -or, f. Dine. Pinbank, ar, m. Dinebænt.

Pingla, -er, f. Bjælde.

Pingla, v. n. l. (dagl. T.) lyde, klinge, brf. Pinglande, n.

Pingst, m. Pinse. (Gr. πεντημοςη) I Pingstas, forleden Pinfe. Pingstafton, m. Pinfeaften. Pingstdag, -ar, m. Binfedag. Annan dag Pingst, anden Pinfedag. Pingsthelg, m. Pinschelligdagene, Pinschelg, R. Pingstvecka, f. Pinses

uge, Pingstlilja, -or, f. Pintfelilie. Narcissus poeticus. Pink, -er, m. Glags Lastestibe med

flad Bund og hoi og smal Agterdeel. Pink, Pinkikib.

Pink, m. Urin. Pinka, v. n. l. lade fit Band, mige R. Pinkflöd, n. Pinksot, m. Urinflod, Pinkrus, a. pl. n. Perial, let og maadelig Rus, liden Diff.

Pinmedel, s. pl. n. Vineredikab.

Pinna, v. a. 1. pinde.

Vind, Pig, Rnag,

Stegpinne, m. Stigetrin. Pinnsvin, e. pl. n. Dindfvin. Pinnmo, -ar. m. lerblandet Sandiord. Pinorum, s. pl. n. Dinefted. Pinsam, adj. pinlig, smertelig. Pjoller, n. Sjanteri, Riælenffab, Lallen, 2) Baas, Taabelighed. Pjollra, v. a. 1. 1) ficele. 2) fjante, fjoge. drf. Pjollrare, s. pl. m. Pjollrig, adi. Pion, -er, m. Deon, Gigtrofe. Pip, -ar, m. Tub (paa en Rande, og dest.) Pip, n. Diben. Pipa, v. n. 1. (piper, pep, pipit) pibe. Pipande, n. Diben. Pipare, s. pl. n. Diber. Pipa, -or, f. Dibe. Pipborr, e. pl. n. Dibebor. Pipbruk, a pl. n. Dibes fabrif. Pipformig, adj. pibedannet. Piphufvud, -en, n. Dibehoved. Pipkrage, -ar, m. Pibefrave, Rrave lagt i tætte Pibelæg. Piplera, f. Piprensare, s. pl. m. Dibeler. Diberenfer. Pipskaft, e. pl. n. Di: berer. Pipstaf, m. Pipstafver, pl. Pibestaver (til Bunfade). Pipverk, n. Dibevært. Pipig, adj. ribet, rores, drf. Pipighet, f. Pipp, m. Dip. (Sonfespadom.) Pipskägg, s. pl. n. Flipskjæg. Pirken, m. f. Iohannisort. Pirrögd, ſ. Piggögd. Pirum, vara pirum, bave en Verial, være vaa en Vist. Pisanli, -er, m. (Fr. Pis-en-lit). 20: vetand: Leontodon Taraxacum. Pisk, n. Piff, Progl, Juling. N. Piska, v. a. l. pufe; piska kläder, bante Rlæder. Piskande, n. Piskning f. Diffning. Piskare, s. pl. m. En fom piffer.

Piska, -or, f. Diff. Svobe. Piskpe-

ruk, -er, m. Piffeparpf. Piskskaft, s. pl. n. Piffeffaft, Gvobeffaft.

Pisk Pisksläng, -ar, m. Piskhugg, s. pl. n. Diffesnert, Gvobehug, Gvobes Pisksmäll, -ar, m. Diffe-Naa. fnald, ffrald, smæld. Pisksnärt, -ar, m. Viffesnert. Piss, m. (lav Talebrug) Urin, Die. Pissblasa, -or, f. Diefeblære, Urinblære. Pisstrungd, adj. pissetrængt. Pissvrå, -ar, m. Pissställe, -n, n. Pisserrog. Pissväska, -or, f. Pisserffe, Dissedalt (om Born). Pissa, v. n. a. 1. viese. Pissande, n. Pissning, f. Dissere, s. pl. m. Disfer. Pistill, -er, f. Stovvej paa Blomfter. Pistol, -er, m. Diftol. Pistolhölster, s. pl. n. Diftolhplfter. Pistolkula, -or, f, Pistolfugle. Pistolskott, s. pl. n. Pistolsmed, -er, m. Bossemager. Pistolettguld, n. portugifif Guld. Pitschaft, -er, n. Pitscher, s. pl. n. (I. Pitichaft, Ditichier) Gignet. Pitschaftring, -ar, m. Gignetring. P .stikkare, s. pl. m. Gignetstiffer. Pjunk, n. Ovlen, Rivnten. 2) Blod: agtighed, Forkjælethed. Pjunka, v. n. l. klynke; putre om Rals tuner: være fortiælet, fvag, ftomperagtig. Pjunkande, n. s. Pjunk. Pjunkare, s. pl. m. en Forfjælet, Stomper, Sfrælling. Pjunkig, adj. flonfende, blodagtig, forfiælet.

flonfende, blodagtig, forfælet.

Pjåk, n. 1) d. s. s. Pjunk. 2) Hjanteri,
Taabelighed, Dosmeragtighed. Pjåk,
e. pl. n. d. s. s. Pjunkaro. 2) Hjog,
Dosmer, Hjante. Pjåka, v. n. 1.
d. s. s. Pjunka. 2) bære sig sjoget,
taabeligt ad, sjoge. Pjäkig, adj. d,
s. s. Pjunkig. 2) fjantet, sjoget, taas

Pjäxor, pl. s. Damaskor. Pladask, inter. Plast, Rlast, f. E. Padask! der läg han! Han föll pladask, han faldt næsegrus.

belia.

Pladder, n. Pludder, Sludder, Eniffnaf. Pladderagtig, adj. pluddermundet, pluddervorn.

Pladdra, v. n. 1. plubre. Pladdrande, n. Plubren. Pladdrare, s. pl, m. Plubbermunb. Globere.

Plagg, s. pl. n. Alwöningssinffe. Ett elakt plagg, et onbstabsfuldt Best. Plagga, -or, f. s. Handplagga.

Plagga, v. a. 1. P. på, prngle, piffe, bante.

Plan, -er, m. Plan. Planmatning, f. Kladers Mauling. Planritning, -ar, f. Grundtegning. Planbrade, -n, n. Maalebord.

Planera, v a. l. planere. Planerpräss, -ar, m. Planerperse. Planervatten, n. Blanervand.

Plank, s. pl. n. Plankeværf. Planka, -or, f. Planke, Bord N. Planka af, v. a. 1. afvlanfe.

Planritning, f. Plan.

Planschett, -er, m. Blanffjet i fruentimmere Snorliv.

Planta, -or, f. Plante Plantlada, -or, f. Saltpetergrube. Plantlafve, -var, m. og Plantsäng, -ar, f. Plant tebed, Havebed. Plantlif, n. Plant teliv. Plantskola, -or, f. Planteffole.

Plantéra, v. a. 1 (Fr. planter) plante. Plantéring, -ar, f. Planting. Planteringsställe, -n, n. Plantested. Plantérare, s. pl. m. Plantör, -er, m. Planter, En som-planter. Plantérlada, -or, f. Sastretergrube. Plantérpinne, -ar, m. Plantepind, Plantesiffe, Plantestof.

Plants, -er, m. langagigt Stoffe fmeltet Metal.

Plaska, v. n 1. plaste. Plaskande, n. Plaskning, f. Plast, Plasten.

Plats, -er, m. Plade; med plats, med Med og Neppe.

Platt, -ar, m. Stang Golv eller Guld.
2) Laag over Fænghul.

Platt, adj. plat, flab. Platthet, -er, f. Plathed, Flauhed.

Platta, v. a. 1. gjøre flad, tryffe flad; drf. Plattning, f.

Plattfot, m. Platfod, Klumpfod.

Plattfotad, adj. pladfobet.

Platthet, f. Platt.

Plattnäsa, -or, f. Brathæfe. Plattnäsig, adj. fladnæfet.

Plattra, v. n. 1. bruge, fnitre, fnifte.
Plattra och skjuta, styde enfelte
Sfud; drf. Plattrande, n. Plattrare,
s. pl. n.

Plejpapper, n. Træfpapir.

Pligg, -ar, n. siden Træpind, Plug. Pliggsyl, -ar, m. Plugsyl. Pligga, v. a. 1. slaa Plug i.

Pligt, -er, m. (2. Pflicht) Pligt. Kanala af sin Pligt, Pligtfolelse. Pligtenlig, adj. pligtmæssig. Pligtig, adj. forpligtet. Pligtförgaten, adj. pligtforglemmende, brf. Pligtförgatenhet, f.

Plikt, -ar, m. Dalvdæf eller Forhøis ning i Forfavonen over det sorige Sfibsdæf, Plit. Pliktankare, s. pl. n. Plittanker. Pliktung, s. pl. n. Plittoug.

Plikt, -er, m. Boder, Mustt. Slå någon på plikt, paalægge En Mustt. Plikta, v. a. d. n. 1 bode, mustteres, lide Stras. Pliktfälla, v. a. 2. 1. ' domme i Mustt.

Plikta, v. a. l. s. Pejla.

Plint, -er, m. Tavle eller flad Liste pau en Pillarfod, List paa en Mur. Plira, v. n. 1. plire. Plirande, n.

Pliren. Plirogd, adj. plirojet. Plister, m. (Plante.) Evetand: Lamium. Sugplister: Lamium galeob-

dolon.
Plit, -ar, m. ftor Forsvarefaarde, Raspir, Oprendal.

Plita, -or, f. Blegne.

Plitas, v. d. 1. flaas med Sværd, flaas, trættes, ficendes.

Plock, n. Plut, Smaating, Smaafasger, Plutteri. Plockfink, m. Plutstemat, Sammensurium. Plockmat, m. Pluttemat. Plockost, m. Knasoft, Pultoft. Plockskulder, pl. Pluckstek, f. Smaagjed, Klatgjedd. Plockstek, f. Pluttefteg. Plocktals, Plockvis, adj. plutvis. Plockverk, n. Plutteri. Plocka, v. a. 1. plutte, pille. Plockare, s. pl. m. En som plutter, pilter. Plockning, -ar, f. Plutning.

Plog, -ar, m. (3. Plogr). Plov D. Plog R. Plogbar, adj. plogfer. Plogben, s. pl. n. Ræbenet. Plogbill, -ar, m. Plogffer. Plogföl, -ar, m. Multifæl, Plogbræt. Plogfåra, -or, f. Plogfure. Ploghyfvel, -flar, m. Ploghebel. Plogbäst, -ar, m. Ploghest. Plogjern, s. pl. n. Plogjærn. Plogland, s. pl. n. Plogist. Plogoxe, -ar, m. Plogoxe. Plogrist, -ar, m. Plogffær. Plog-spade, -ar, m. Plogffær, Plog-spade, -ar, m. Plogffær, Plogstjert, -ar, m. Plogffær.

Ploga, v. a. 1. jævne med Snersog. Plommon, s, pl. n. Blomme. Plommonträd, s. pl. n. Blommetræ: Prunus domestica. Plommonträdgård. -ar, m. Blommehave.

Plotter, n. Plufferi, Bagateller, Kladbert, Setsferift, Kragetæer, idelig Beflaffen. Plotterpapper, n. unigtigt Papir, Kladpapir. Plotterpenningar, pl. Penge, som flatres bort. Plottervis, adj, flatteviis. Plotterskuld, f. Klattergjæld. Smaagjæld.

Plottra, v. n. 1. ifrive stet; p. bort, flatre bort, udaive til Unvite, drf. Plottrande, n. Plottrare, s. pl. m.

Plugg, -ar, m. Prop, Plug, Top. Plugga, v. a. l. p. igen, tilproppe; plugga något i hufvadet, pugge noget i fig

Plump, -ar, m. Blæfflaf. Plumpa,

v. n. 1. klaffe. P. ned ett papper, klaffe et Papir over med Blæf. Plump, adj. plump. Plumphet, -er, f. Olumpheb.

Plumphuggare, s. pl. m. Plumphugs ger. grov ubehoviet Verson.

Plumpig, adj. beflatfet.

Plunderskruf, -var, m. Bøssekradser. Plundra, e. a. plyndre, 2) tage Luda ningen ud af et Gevær. Plundrare, s. pl. m. Plyndrer. Plundring, -ar, f. Plyndring. Plussig, adj. pludset, orblæst af Kett.

Plussig, adj. pludset, opblæst af Fedt. Plys, n. (et Slage Toi) Plus.

Plaga, -or, f. (3. Plaga) Plage. Plaga, v. a. 1. plage. Plagande, n. Plagen. Plagare, s. pl. m. Plager.

Plagnaste, -n, n. Plagested.

Plagoande, -ar, m. Plageaand. Plagoris, s. pl. n. Plageaand, fig: Spebe.

Plagorum, s. pl. n. Plagested. Plagsam, adj. plagende, pinlig, smer-

tefuld. Plan, n. Pergament i Tegneboger. Planbok, -böckor, f. Tegnebog.

Plans, v. n. 1. (om ulimet Papir) flau igjennem. Plans ut, v. a. 1. ubstette. Planpapper, n. Træfs papir.

Plaster, s, pl. n. Plaster Plasterduk, m. Plasterbug. Plasterlapp, -ar, m. Plasterlap. Plasterlada, -or, f. Plasterdasse. Plasterspade, -ar, m. Plasterstryger (Rebstab).

Plastra, v. a. 1. belægge med Plaster, plastre, gå och plastra, kvafsalve. Plastrande, n drf. Plastring, f.

Plåt, -ar, m. Plate, 2) 16 Sfilling fvenst. Plåthammare, -mrar, m. Platehammer. Plåtslagare, s. pl. m. Plattenslager. Plåtsedel, -dlar, m. s. Plåt, 2) 16 Sfilling Papirpenae.

Pläga, v. a. 1. pleie, forsyne med Mad og Oriffe; ove, holde. Pläga vänskap, holde Benstab. Väl plägad,

vel forivnet, verialiseret, brf. Plagning. -ar, f. Plaga, v. n. 1. pleje, være vant til. Plägsed, -er, m. Sædvane, Efit og Brug. Plar, iftedf. Plagar, plejer. Platt, -ar, m. en jævn Wade, 2) en ffallet Dlet over Isfen, Dagane. Ploja, v. a. 1. ploje. Plojare, s. pl. m. En fom plojer, drf. Plojning, -ar, f. Plos, -ar, m. pontelia Udivning paa Sto, o. deil. Plösmunt, adj. som har tyffe Læber. Plötslig, adj. Plötsligen, adv. (S. plotselyk) pludselig. Pock, n. Putten, Erobien. 2) But. (Rortipil). Pockbrade, -n, m. Duts bræt. Pocka, v. n. l. puffe, trod: fe. Pocka sig til, puffe fig noget til. Pockande, n. Duffen. Pockenholts, n, Frantsostræ, Potten: holt: Guaiacum officinale. Pocker. m. Doffer, Kanden. Podager, m. Dodagra. Poetaster, m. usfel Digter, Rimfmed. Poetissa, -or, f. Digterinde. Pojke, -ar, m. Dreng, Pog D. Pojkaktig, adj. drengeagtig. Pojkaktighet, -er, f. Drengagtighed, Drens gestreg. Pojkflicka, -or, f. Gutejænte D., vilter Dige. Pojkstreck, s. pl. n. Drengestreg. Pojkvasker, m. væsle Gut, D. liben Dreng. Pol, -er, n. Vol. Polhoid, m. Vol. hoide. Polort, -er, f. laplandik Fjelds prod: Diapensia Lapponica. Polack, -ar, m. Polackare, s. pl. m. Polat. Poleja, -or, f. (Plante), Polej: Mentha Pulegium. Polera, v. a. 1. polere. Polerare, s. pl. m. Dolerer. Polerborste, -ar, m. Bolerborfte. Polerhammare,

-mrar, m., Polerhammer. Polerku-

la, -or, f. Polértugle. Polerskifva,

-or, f. Polerffive. Polerstad, e. pl. n. Polerftot. Polerverktyg, e. pl. n. Polertoj. Polis, -er, m. Boliti, 2) Volise. Polisbetjent, er, m. Volitibetjent. Polis-förordning, -ar, f. Politianords ning. Poliskammare, -mrar, m. Dolitifammer. Polismästare, e. pl. m. Politimester. Polisonger, pl. Baffenbarter. Politi, n. Politi. Politi-Borgmastare, s. pl. m. Borgermefter, der tillige er Dolitimefter, Polyp, -er, m. Dolpp. Polypartad, Polypaktig, adj. polopagtig. Polypkupa, -or, f. Saltvandspolyps Huus. Pomerans, -er, m. Pomerans. P. blomma, -or, f. Domeraneblomit. Pomeransfärgad, adj. pomeransfar: vet. P- träd, s. pl. n. Pomerans, træ. Pomeransvatten, n. Vomerans: vand. Pomerink, -er, m. Pomrare, s. pl. m. Domeraner. Pompa, -or, f. en Art Græstar med taffede Blade. Por,-er, m. Gvedehul, Pore, fiin Aabning paa et Legeme. Porla, v. n. 1. sprudle, brufe, rifle, vælde frem; (om Bruftet) ralle (om Maven) rumle, fnurre, drf. Porlande, n. Pors, m. Pors, en Moseurt: Myrica gale. Port, -ar, m. = N. Portbom, -mar, m. Portflaa, Portstang. Portgafvel, flar, m. Dortflej. Portgang, -ar, m. Dortgang. Porthammare, -mrar, m. Portklapp, -ar, m. Porthammer, Portkammare, -mrar, m. Portfams mer. Portklocka, -or, f. Portflot. fe. Portlider, s. pl. n. Portrum. bedæffet Indfjørfel. Portnär, -er, m. Portner. Portpenningar, pt. Vortpenge. Portstängning, Portläsning, f. Portlufning. Portskrifvare, a.

pl. m. Portsfriver. Portvakt, -er, m. Portvagt. Portvaktare, s. pl. m. Portvogter, Portner. Portvakterska, -or, f. Portnerfone, Portnerfee. Portader, f. Portugre. Portoppning, f. Portadbning.

Portkammare, m. fl. s. Port. Portlak, Portlake, m. (Daveurt) Pors

Portlake, Portlake, m. (Daveurt) Portulat: Portulaca oleracea.

Porträtt, s. pl. n. Portræt. Porträttmålare, s. pl. m. Portrætmaler. Porträttmälning, f. Portrætmalning. drf. Porträttera, v. c. f. n. l. Portschäs, -er, m. luffet Bærestol, Portsjæse. Portschäsbärare, s. pl. m. Porter, Portsjæsedrager.

m. Porter, Portsjæsedrager. Portugisare, s. pl. m. Portugiser. Posse, -ar, m. (dagl. T.) Pose.

Possementmakare, e. pl. m. (forælbet) Vofementmager.

Possessionat, -er, m. Proprietær.
Posslin, n. Porfelin. Posslins-bruk,
s. pl. n. Porfelinfabrif.

Post, -er, m. Voft, 2) en Sum Den: ge; et vift bestemt Antal eller Masse. Postbok, f. Postbog. Postbref, s. pl. n. Poftbrev. Postbat, -ar. m. Doffiggt. Postcarta, -or, f. Postfart, Fortegnelse over antoms ne Breve. Postforare, s. pl. m. Doftfører. Postgosse, -ar, m. Doft: dreng. Postgang, m. Poftgang. Postgard, -ar, m. Poftgaard, Pofts hold. Postjakt, -er, m. Postjagt. Postinspektor, -er, m. Doftinfpetter. Postkarl, -ar, m. Gfildvagt. Postmastare, s. pl. m. Poftmefter. Postpapper, n. Postpapir. Postpenningar, pl. Doftpenge. Postridare, s. pl. m. Doftriber. Postskepp, s. pl. n. Postskrifvare, s. pl. m. Dofffriver. Posttidning, -ar, f. Doft. tidende. Postvagn, -ar, m. Doft, vogn. Postverk, n. Postvæsen. Postväg, -ar, m. Postväska, -or, f. Poftfæt, 2) (dagl. T.) Glad. drer.

Posta, v. n. 1. staa paa Post. 2) (bagl. E.) lobe med Gladder, drf. Postande; n.

Postiljon, -er, m. Postfarl, Postfust, Postrutter.

Postills, -or, f. Postil. Postillryttare, s. pl. m. Postillant, Postilrytter. Postkarl, m. fl. s. Post.

Postlin, f. Posslin.

Potatos, Potatis, m. Potet R. Kartofs ler D. Potatisland, s. pl. n. Kars toffelland, Potetager.

Pott, -er, m. hel Indfats i Kortspil. Potta, -or, f. Potte. Pottmakare, s. pl. m. Pottemager.

Pottaska, f. Potaffe.

Pottkes, m. (T. Pottfase) Gammelost, Pottjæs.

Pottra, Pottrande, f. Porla, Porlande. Prack, n. Praffen, Prafferi. P. bort, flattre bort.

Pracka, v, n. 1. praffe. Prackare, s. pl. m. (3. Prackari) Praffer. Prackande, n. Praffen, Prafferi. Pracksyl, -ar. m. Draffer.

Pracka, -or, f. et Slags Sefugl: Mergus Serrator, Silland, Fistand.

Prakt, m. Pragt. Praktfull, adj. pragts fuld, m. fl. Sammenfætn.

Praktik, m. Praris. Praja, s. Preja. (Soterm).

Pras, -er, m. = R. en Wdelfteen.

Prassel, n. s. Prasslande. Prassla, v. n. l. brage, fnage, fnittre, fniftre, sprætte, brf. Praslan-

de, n. Prat, m. Prat, Snak, Skvalder, Slads der, Bæv.

Prata, v. n. 1. prate, snaffe, slubbre. Pratare, s. pl. m. Sladdrer, Brov. ler. Pratmakare, s. pl. m. Pratmakerska, -or, f. Svaldter, Sladdrer, Sladdermund, Sladderhanf, Stravier R. Pratsam, adj. snaffom. Pratsamhet. f. Snaksomheb. Pratsjuk, adj. snaksleinge. Pratsjuka, f. Snakskeinge.

Precis, adj. & adv. affurat.

Predika, v. a. & n. l. prædife, præfe.
Predikande, n. Prædifen, Præf.
Predikand, f. Prædifen, Præfen.
Predikant, -er, m. Prædifen. Predikare, s. pl. m. Prædifer. Salomos
Predikare, eller Predikare boken,
Prædiferené Bog: Reclesiastes. Predikaremunk, -ar, m. Prædifebrøder,
Dominifanermunf. Predikning, -ar,
f. Prædifen. Predikobok, f. Præfenbog, Poftil. Predikogåfva, -or,
f. Præfegave, gejftilg Zalegave.
Predikoembete, n. Præfeembede.
Predikstol, -ar, m. Præfesfol.

Preja, v. a. 1. udpresse, plage, pine, udjuge, optræfte, snyte. 2) praje, (til Soes). Prejare, s. pl. m. En som udpresser, piner, udsuger. Optræfter, Snyder, drs. Prejeri, n. ning, f.

Presentertallrik, -ar, m. Presenter-

Pressa, v. a. 1. presse; drf. Pressare, e. pl. m. Presning, -ar, f.

Press, -ar, m. Presse. Pressbom, -mar, m. Pressebom, Pressebjelfe. Pressfrihet, f. Pressefrihed. Pressjern, s. pl. n. Pressejern. Presskärra, -or, f. Karre paa en Bogtryfferpresses, -var, m. Pressvef, -var, m. Presses, evengel, Evejv R. Pressträd, s. pl. n. Pressebjelfe, Pressebom.

Prest, -er, m. Præst. Prest-attest, -er, m. Prestbevis, s. pl. n. Præssbevis, pl. n. Præssbevis, prestadome, -n, n. (bibl.) Præstes bomme. Prestgård, -ar, m. Præssbegaard. Prestgård, s. pl. n. Kirfejogn, Præstesjæld R. Presthus, pl. n. Præssbegaard. Præstespa, -or, f. ben lange sæbende Kappe, de svenste

Dræfter bære paa Ryggen. Prestklädd, adj. præsteflædt. Prestkläder, pl. Præfteflæder. Prestkrage, -ar, m. Præftefrave. 2) (Plante) Drevje D. Præftefrage, Præftefrall R.: Chrysenthemum, Leucanthemum. Prestlägenhet, er. f. Dræ: ftefald. Prestmössa, f. (Fortififat.) et Glage Udenværk. Prestmöte, -n, n. Præstemode. Prestman, -män, m. Præst. Presträttighet, -er, f. Dræfterettighed. Prestskrud. -ar. m. Bræfteornat. Prestestand, m. Dræ= ftestand. Prestsyssla, -or, f. Præ= fteembede. Presttionde, m. Dræfte: tiende. Prestval, s. pl. n. Prefte: valg. Prestviga, v. a. d. 1. indvie til Præft, ordinere. Prestvigning, -ar, f. Præftevielfe, Ordinaffon. Prestvägen, f. E. besluta att gå prestvägen, beflutte at blive Præft. Prestvälde, n. Bræftenælde. Prestambete, -n, n. Dræftembebe. Prestamne, -n, n. en ung Mand, fom har Anlæg til at blive en god Præft. Öfversteprest, -er, m. Apperstepræft.

Prestak, -ver, m. Præstav, Warikasskav. Prestakvers, v. n. 1. gaa med Præsskav, ell. Warskalksav i et Ligfølge.

Presterlig, adj. præftelig. Presterskap, n. Riereft, Geiftlighed, Præfteftab.

Prestinna, -or, f. Præftinde.

Preusare, s. pl. m. Preusser. En fra Preussen.

Privet, f. Privet.

Prick, -ar, m. Prif. 2) Tobbel. Til punkt och pricka, pac en Prif, til Bunft og Priffe.

Pricka, v. a. 1. priffe, sætte Mærfe; drf. Prickning, f.

Prickig, adj. punftert, spraglet, spæts tet, drf. Prickighet, f.

Prim, n. f. Primande.

Prima, v. n. 1. prime, fnafte over fig, vaafe; drf. Primande, n. Baas, Primen.

Primsigna, v. a, 1. primfigne, brf. Primsigning, f. Primstaf, -var, m. Primftav. Primvisare, s. pl. m. (forældet) Dis nutrifer. Prins, -ar, m. = N. Prinsessa, -or. $f = \mathfrak{R}$. Prior. -er. m. Prior. Priorinna, -or, f. Priorinde. Pris, s. pl. n. Dris, Bordi. 2) Dris, Ros, Berommelfe. 3) Dris, Dræ. mie. Pris, m. Pris, (cet som er givet i Al: les Bold), f. E. Gifva sig till pris at faran, give fig til Dris for Karen. Pris, -er, m. Prise (erobret Sfib). Pris, -ar, m. Pris. f. E. en pris Snus, en Dris Tobaf. Prisa, v. a. 1. prife, rofe. Prisfraga, -or, f. Prisiporgemaal. Prissatta, v. a. 2. 2. faftfætte, beftem: me Prifen, fætte Pris paa, drf. Prissättning, f. Prisvard, adi. prifelig, prieværdig, berommelig. Prisamne, -n, n. Prisopgave. Privet, s. pl. n. Bandhus, drf. Privetrensare, s. pl. m. Proba, f. Studenterarreft, Carcer. Probera, v. a. 1. probere, prove. Proberare, s. pl. m. Proberer, drf. Proberande, n. Probering, f. Proberdigel, -glar, m. Proberdigel. Proberkonst, m. Proberfunft. Probermatt, s. pl. n. Provemaal. Probernal, -ar, m. Probernad. Pro-berugn, -ar, m. Proberovn. Proberur, s. pl, n. Prober:Ur. Probervigt, -er, m. Probervag, -ar, m. Probervæat. Probst, m. fl. f. Prost. Precent, s. pl. n. Profest. Procenta, v. n. 1. tage Profent, aagre. Procentare, s. pl. n. Magrer, Magerfarl. Procenteri, n. Aagreri. Process, -er, m. Profes. Processa, v.

n. 1. fore Profes. Processmakare, s. pl. m. Erættetjær, Tingftub. Prof. s. pt. m. Drove. Profva, v. a. 1. probere. Profvande, n. Profning, f. Probering. Profvare, s. pl. m. Proferer. Profark, s. pl. n. Profblad. s. pl. n. Propearf. Dropeblad. Profhaltig, adj. proveholdig, drf. Profhaltighet, f. Proflapp, -ar, m. Drovelay. Profmatt, s. pl n. Dros vemaal. Profmata, v. a. & 2. vifes re. drf. Profmatning, f. Profpredikan, f. Profpredikning, -ar, f. Dro. verræbifen. Profpredikant, -er. m. Droveprædifant. Profskjuta. v. s. 3. (-skjuter, - sköt, - skjutit) prove Ranoner og andre Efpdevaaben. Profekjutning, -ar, f. Proveftvonina. Profskott, s. pl. n. Dreveffud. Profsten, -ar, m. Provesten. Profstycke, -n, n. Provestvffe. Proftryck. n. Provetruf. Profvigt, -er, m. Provenægt. Profvaga, v. a. 1. mac. le med Provevægt. Profår, s. pl. n. Propegar. Professorska, -or, f. Professorinde. Profet, -er, m. Profet. Profetissa, -or, f. Profetinde. Propp, -ar, m. Prop. Proppa, v. a. 1. igen, till, tilproppe, drf. Proppning, -ar, f. Proselyt, -er, m. Proselytmakare, s. pl. m. En som gjør Profelvter. Prost, -ar, m. Provit. Prostinna, -or, f. Provstinde. Prostgård, -ar, m. Provstegaard. Prostmage, -ar, m. Provstemave. Prosteri, -er, n. Prov-Proviant, n. Proviant. Proviantforrad, n. Proviantforraad. Proviantmastare, s. pl. m. Proviantmefter. Proviantskepp, s. pl. n. Proviants Proviantskrifvare, s. pl. m. (Fib. Proviant Friver. Proviantvagn, -ar. m. Proviantvoan.

II Binds 7

Provinsros, -or, f. Provinsrose (et | Psalm, -er, m. Galme. Glaas Daverose). Prunka, v. n. I. prunte. Prunkande, n. Prunfen. Prusta, v. n. 1. pruste. Prustning, f. Druften. Prustrot, f. Nnferod. Prut. n. Drutten, Tingen Pruta, v. n. 1. prutte, tinge noje. Prutande, n. Prutning, f. Prutten. Prutare, s. pl. m. En fom prutter. Pratsam, adi, fom gierne prnter, Onier. Prutpenningar, pl. utilladelig Fordel af Gala. Prutgas, -gass, f. Radgaaf: Anas Bernicla. Prutman, n. Rabat, Prutningemon D. Prutt, -ar, m. Fjert. Prutta, v. n. 1. fjerte, pruppe; drf. Pruttning, f. Pryda, v. a. 2. 1. pryde, fire, impffe, forstjenne. Prydande, n. Prydning, f. Proden, Giren. Prydlig, adj. prydligen, adv. firlig. Prydlighet, f. Girlighed. Prydnad. Drud, Prudelfe. -er, f. Gir. Prvgel, m. Prvgl. Prvgla, v. a. 1. progle. Prygling, -ar, f. Proglen. Pryl, -ar, m. Pren. Pral, n, Pral, Pralen, Praleti. Prala. v. n. 1. vrale. Pram, -ar, m. Pram.

Prang, s. pl. n. Tvangstald, Stostald. 2) Lonvrag, trang, mort Gang, Smug. Prangla, v. n. l. prange, drive Sandel. Pranglande, n. Prangleri, n. Drangen, Prangeri. Pranglare, s. pl. m. Pranger.

Pragel, -glar, m. Stæmpel, Præg. Pragla, v. a. l. præge. Praglande, n. Pragling, f. Prægning. Praja, m. fl. f. Preja.

Praktig, adi. prægtig. Præktighet, f. Prægtighed.

Profva, v. a. 1. prove. Profning, -ar, f. Drove. Profvotid, m. Profvetid, m. Provetid.

Psalmbok. -bocker, f. Salmebog. Psalmton, -er, m. Galmetone. Psaltare, s. pl. m. Calter, Galmebog.

Publik, m.' Dublifum.

Publikan, -er, Tolder (i det Dr Testament).

Puckel, -klar, m. Buffel, Puckelryggig, adj. puffelrpaget. adj. puflet.

Pudding, m. Butbing. Puddingsten, m. Duddingften.

Puder, n. (Fr. Poudre), Nudder. Puderask, -ar, m. Pudberæffe. Paderhjelte, -ar, m. Spradebasse. Puderkappa, -or, f. Puderskjorta, -or, f. Pudderffjorte. Puderpung, -ar, f. Dudderrose. Puderpust, -ar, m. Budderpuster. Puderqvast, -ar, m. Pudervippa, -or, f. Buddertvaft, Budberduff. Pudersocker. n. Dudders suffer.

Pudra, v. a. 1. pubbre. Pudrig, adj. puddret.

Puff, -ar, m. Duf. Puffa, v. a. 1. puffe, drf. Puffning, ar, f.

Puka, -or, f. Baufe. Puka, v. n. I. paufe, flaa paa Paufer. Pukare, s. pl. m. Pukslagare, s. pl. m. Paufs flager. Pukpinne, -ar. n. Baufftite fe. Pukskinn, s. pl. n. Baufifind.

Puke, m. (Plante), Krageklo: Ononis. Pukhvete, n. Rohvede: Melampyrum arvense.

Pulla, -or, f. (dagl. I.) Sone, Butte, (af 'pull! pull! tippe! tippe! hvormed kaldes paa Dons). Pulpet, -er, m. Dult.

Puls, -ar, Plumrestang, Pulsstage.

Puls, -ar, m. Duls. Kanne på pulson, fole paa Pulsen. Pulsäder, -dror, f. Pulsaare.

Pulsa, v. n. 1. bruge Puls. og Puls. not til Aalefifferi, pulse, drf. Pulsare, s. pl. m. Pulsning, -ar, f.

Pultron, -er, m. Arnster. Pultroneri, n. Kejabed. Banabed.

Pulver, s. pl. n. = M. Pulverhexa,
-or, f. Dulverheff, (Sfiældford).

Pump, -ar. m. Dumpe. Pumpborr, s. pl. n. Dumpebor. Pumphjerta, -n, n. Pumpehjerte. Pumpknä, -n, n. Pums pefnæ. Pumpmakare, s. pl. m. Dum: pesætter. Pumprensare, s. pl. m. En fom renfer Dumper. 2) Inftrument til at renfe Dumvetræer. Pumpranna, -or, f. Pumperende. Pumpror, e. pl. n. Bumperer. Pumpsko, -r, f. Pumpesto. Pumpskrapa, -or, f. Infrument til at renfe Bumpetræer. Pumpanut, -ar, m. et Glags Infett: Bombylius, Pumpsot, s. pl. n. Dumpeiod. Pumpstock, -ar, m. Pumpeftof. Pumpstang, f. Dumpestang. Pumpstofvel, -flar, m. Dumpeftovle. Pumpsvängel, -glar, m. Pumpeftang. Pumpverk, n. Dumpeværf. Pumpvipp, -ar, m. Pumpeftang. Pumpvrick, -ar, m. d. f. f. Pumpknä.

Pumpa, v. c. 1. rumpe. Pumpande, n. Pumpning, f. Pumpning. Pumpare, s. pl. m. En jom pumper.

Pumpa, -or, f. Græffar, Bandmelon.
2) Karaffel.

Pund, s. pl. n. Pund. Pundhufvud, -en, n. Dumhoved. Pundtals, adv. vundevis.

Pung, -ar, m. Punga, Pungar, pl. Scrotum. Pungkräfta, -or, f. Tafferfrabbe. Pungmakare, s. pl. m. Pungmakerska, -or, f. En som giser Pungge el. Taffer. Pungperuk, -er, m. Pungeparvs. Pungren, adj. med tom Pungräfta, -or, f. Pungdyr. Pungräfta, v. a. 1. optræffe, invbe.

Punga, -ut, v. a. 1. punge ud.

Punkt, -er, m. Punft. Punktera, v. a. 1. punftere, brf. Punkterare, s. pl. m. Punfterer.

Puns, -ar, m. ille Pose med Ruistov til at aftegne Noget efter et priffet Monster (Punsmönster).

Punsa, v. a. 1. flaa igjennem med Rul-

stov, drf. Punsning, f.

Punsch, m. Punsh, Puns N. Punschbal, -ar, m. (E. Punchbowl) Punssbolle. Punscha, v. n. 1. driffe Puns.

Punsel, -slar, m. et Glage Gravftiffe

fom Guldsmede bruge.

Pupill, -ar, m. & f. Mondling. 2) m. Djeften.

Puppa, -or, f. Duppe. Puppor, pl. (Plante) Reliffered: Geum. Fårpuppor: Geum rivale. Mönjepuppor: Geum Hybridum.

Purgera, v. s. & n. f. purgere. Purgermedel, s. pl. n. Purgermiddel.
Purio, m. Puriolök, m. Purre: Alli-

um Porrum. Purpra, v. a. 1. purpurfarve.

Purpur, m. Burpur. Purpurfärg, n. Burpurfarve. Purpurfärgad, adj. purpurfarvet. Purpursnäcka, -or, f. Burpurfnegl, Burpurfneffe. Purpurera, v. a. 1. purpurfarve.

Purra, v. a. 1. purre. 2) narre, jutfe, fore bag Lyfet.

Porrig, adj. fnurvorn, fnurren, vransten, prippen. 2) frollet, fruset, laas

Puss, -ar, m. Bandpot, Dondpot, Pot, Pus. 2) (dagl. T.) Kos.

Pussa, v. a. 1. hidse, pudse! (Hunde paa En. 2) (dagl. T.) kysse.

Pusserlig, adj. pubferlig.

Pussig, adj. fuld af Band: el. Dyndyytter. 2) plussen, opblæst, drf. Pussighet, f.

Pussla, f. Pyssla.

Pusslustig, adj. pudferlig, pudfig, lojs erlig, luftig, spagefuld. Pusslustighet, -er, f. Pudserlighed, Pudsighet, luftig, spagefuld Etreg.

Puta, -or, f. Gadelpude.

Rapp, adj. rap, burtig, flint.

Rappa, v. a. 1. rappe, overtræfte med Kalf. Rappa, R. 2t sig, rapfe, stixle med Behændighed. Rappande, n. Rapfen. Rappning, -ar, f. = R.

Rapphöna, -or, f. Rapphöns, pl. Agerhone D. Raphone N.: Tetrao perdrix. Raphönshund, -ar, m. Sonfehund. Rapphönstupp, -ar, m. Sannen af Agerhonseue. Rapphönsjagt, m. Agerhonsiagt.

Rappning, f. Rappa.

Rapsat, m. Rapfæd, Raps: Brassica Napus.

Ras, n. Stojen, Spogen, Fjasen; (i milbere Forstand) Letfærdighed.

Ras, s. pl. n. Medfalben, Medftvrtning, Synthing, Stred, f. E. Jordras, Jordstred. Snöras, Sneftred.

Ras, -er, m. Rase, Art.

Rasa, v. a. 1. falbe plubseligt, styrte, nedfalde. 2) være vilter, rase. 3) gjøre Tummel, drive Spog, tumle sig, f. E. Ungdommen rasar. R. fram, r. tilvägs, fuse frem, drs. Rasning, f. Rasbytta, -or, f. En som er vilter, Rasebasse N.

Rasera, v. c. 1. (loife. Rasering, f. Sloifning.

Rasig, adj. spogefuld, overgiven, vilter, brf. Rasighet, f.

Rask, n. Strællinger, Affald, Rafferi, Ruff R. 2) Sficeg paa en Sane.

Rask, n. Rast (Toj). Raskväsvare, s. pl. m. Rastværer.

Rask, adj. raff, brf. Raskhet, f. Raska efter, løbe efter. Raska ihop,

Raska efter, løbe efter. Raska ihop jaste sammen.

Rast, m. Rast, Hvile. Rasta, v. n. l. hvile, brf. Rastando, n. Rastning, f. Rata, v. a. l. bable, ringeagte, forfaste, vrage, brf. Ratando, n.

Ratgods, n. Udskud, hvad som er vras

Reda, f. Rede, Orden, Rigtighed, Regue

fab, Greje R. Taga r. på, finbe Rebe i, Greje i.

Reda, adj. rede, grej, f. E. reda penningar, rede Penge, greje Penge; på reda fötter, paa rede, grej Haand. Reda, v. a. 2. 1. tede, bringe i Orben, tilberede; reda sig, bringe sine Affærer i Orden; reda sig isrån en sak, rede sig ud af en Sag; reda af, s. E. en Soppa, fomme Mél ell. Zevning i Suppen, drs. Redning, f.

Redan, adv. allerede. Redare, s. pl. m. Reder, Sfibejer.

Redbar, adj. rede, fontant, reel, af Bærdi; redbar egendom, rede Penge, Kontanter, dif. Redbarhet, -er,

Redd, -er, m. Red; öppen redd, aaben Red, en halv Bavn.

Reddaja, -or, f. huusholderffe, fom har Opfpn over Rreaturene.

Rede, -n, n. Indretning, Reditab.
Redebogen, adj. (3. rejdebuin) redes
bon, villig. Redebogenhet, f. Redes
bonheb.

Redgarn, n. fint Uldgarn.

Redig, adj. i Orden, uforviflet, ordentslig, todelig, flar, grej, drf. Redighet, f.

Redlos, adj. f. E. skepp, Stib, der er ffilt ved Master, Taftel og Toug.

Redo, adv. (forældet) rede. 2) alleres de. Redo, f. Rede, Regnstab, f. E. göra redo för, gjøre Redo og Rigstighed for, gjøre Regnstab for, drf. Redogörare, s. pl. m. Redogörelse, -r, f. Redogövelse. Redovisa, v. a. 1. gjøre Rede for, drf. Redovisning, -ar, f.

Reds, adv. f. E. vara till reds, (3. vara till reide), være færdig, beredt; laga sig till reds, gjøre sig færdig; stå till reds, være færdig, være paa rede Hand, staa færdig.

Redskap, s. pl. n. Redskaps-

i

lider, s. pl. n. Stur hvor Redftas ber ere.

Ref, -var, m. Medefnor, Dorg R. 2)
(paa Planter) fnordannede Baand,
der flynge fig om andre Legemer.

Ref, s. pl. n. Nibben. 2) Bugvrid. 2) (i Sejl) Rev N. Reb D. 3) Rev, Rif, Sandbanke. 4) Rive, Riven. Refben, s. pl. n. Ribben. Refbenspjäll, n. Nibbensskeg. Refgräs, n. Bippegræß N.: Lycopodium annotinum. Refstek, m. Ribbensskeg.

Ref-orm, -ar, m. Ringorm, (Dudingdom). Reforms-gras, n. Bortemelt. Borteurt D. Ringormgræs N.: Euphorbia Helioscopia.

Refning, f. Refva, v. a.

Refva, -or, f. Rivi, Revne.

Refve, v. a. 1. madle, opmaale el. afs maale Jord. 2) forminste Seil, reve, reve. Refning, ar, f. Jords Dys maaling og Deling i Lodder. 2) Seis lenes Redning.

Refvel, -fiar, m. mindre Sandbante, Sandrevle.

Regel, Rigel, -glar, m. Bom, Slaa, drf. Regla, v. a. 1. luffe med Slaa.

Regel, -glor, f. Regel. Regelbunden, adi. regelmæbiig, brf. Regelbunden-

Regemente, Regimente, -n, n. Regiment. Regimentsläkare, s. pl. m. Regimentsfürurg, Rorpslæge. Regimentstrumslagare, s. pl. m. Tamburmajor, Rorpstamburm

Regentinna, -or, f. Regentinde. Regla, v. a. 1. f. Regel.

Reglemente, -n, n. Reglement.

Reglera, v. a. 1. regulere brf. Regle-

ring, -ar, f.
Regn, n. Regn. Regnaktig, adj. regnsagtig, drf. Regnaktighet, f. Regnbadd, n. (dagl. L.) Regnspll. Regnblåst, m. Regnvind. Regnby, -ar, m. Regnbyge. Regnbåge, -ar, m. Regnbue. Regnbäck,-ar, m. Regns

bæf. Regndroppe, -ar, m. Regnbraabe. Regnlik, Regnig, adj. regnsagtig. Regnmask, -ar, m. Regnvm. Regnmater. Regnskare, s. pl. m. Regnsfpl, Stolleregn. Regnskarm, -ar, m. Regnsffjærm. Regnskarm, -ar, m. Regnsfjærm. Regnskarm, v. n. 2. 2. regnstvætte. Regnska, s. pl. n. Lagsfjæg. Regnvatten, n. Regnvand. Regnvader, n. Regnveir.

Regna, v. n. 1. regne, brf. Regnan-

de, n.

Regnera, v. n. 1. (forældet) regjere. Rekryt, -er, m. Refrut. Rekrytera, v. a. 1. refrutere, brf. Rekrytering, -ar, f.

Religion, -er, f. Religion. Religionsföraktare, s. pl. m. Religionsbespottare, s. pl. m. Religionsforagter,: spotter. Religionsförakt, n.
Religionsforagt. Religionsfrihet, f.

— N. Religionsförandring, -ar,
f. Religionsforandring. Religionstvång, n. Religionstvang. Religionsofning, -ar, f. Religionsovelse.

Rem, -mar, m, Rem. Remsnidare, s. pl. m. Remsnider, Sabelmager. Remtyg, n. (for Beste) Remtoj. 2) (for Solbater) Lædertoj, Toj.

Remmare, s. pl: m. (I. Romer) et Slags ubbuget Binglas.

Remna, -or, f. Revne, Spræffe, Rivt. Remna, v. n. 1. revne, brf. Remnande, n. Remning, f.

Remnig, adj. fuld af Revner.

Remnal, f. Rymnal.

Remsa, -or, f. Strimmel.

Remsnidare, f. Rem. Ren. adv. for Redan.

Ren, -ar, m. (3. Rein) Ren, Agers

Ren, -ar, m. Rén, Rensbyr. Rendjur, s. pl. n. Rensbyr. Renmossa, f. Renmos, Rensbyrmos: Lichen rangiferinus. Renhorn, s. pl. n.

Renedyrhorn. Renstek, m. Rene byrfteg.

Ren, adj. ren. Rena, v. a. 1. (T. reisnigen) rense, gjøre ren. Renando, s. Rening, -ar, f. Renselse, Rensening. Reningstest, Renselsessek.

Renbroms, -ar, m. Rentlæg: Tabanus tarandinus.

Renett, cer, m. Renetæble.

Renfana, -or, f. (Plante) Rejnfan, Rinfan R.: Tanacetum vulgare.

Renfluga, -or, f. d. f. f. Renbroms. Rengora, v. a. 1. rengiore, rense, drf.

Rengörare, s. pl. m. Rengjører, drf.
Rengörning el. Rengöring, f.

Benhet, $f = \Re$.

Renhjertad, adj. v. som har et rent Hjerte.

Renhorn, f. Ren.

Renhallning, f. Rengjøring.

Rening, f. Bena.

Renkalf, -var, m. Rensdyrkalv. Renko, -r, f. Rensdyrhun.

Renlefnad, m. toff, uftraffeligt Levnet. Renlärig, adj. ortobots, reftroende.

Renlarig, adj. ortodofs, rettroende. Renlarighet, f. Ortodofs, Rettroenhed, ren Lære.

Renmossa, f. Ren.

Renrepe, n. (Plante) engelst Rajgræs D. Renstak R.: Lolium perenne.

Rensa, v. a. 1. rense, brf. Rensare, s. pl. m. Renselse, -r, f. Rensning, -ar, f.

Rensel, -slar, m. Ranfel.

Renshud, -ar, m. Rensbyrhub. .

Renskrifva, v. a. 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit), renstrive. Renskrifvare, e. pl. m. Renskrifning, f. Renskrifning.

Renta, m. fl. f. Ranta, m. fl. Rentjur, -ar, m. Renebyrhan. Rentunga, -or, f. Renebyrtunge.

Renveka, -or, f. (Plante) Aafersless me R.: Veronica arvensis. Rep, s. pl. m. Reb; sno rep, slaa Reb. Repgunga, -or, f. Spinge af Reb. Repslagare, s. pl. m. Rebslager. Repslagarban, -bana, -or, f. Reberbane, Rebstagerbane. Repstege, -ar, m. Rebsinge. Repstump, -ar, m. Rebende.

Repa, v. a. 1. rive Sud af. 2) afs ftalle, rense, f. E. Lin, Hor D. 3) Mod, fatte Mod; repa sig, komme sig; repa upp, 1) trævle op. 2) oprippe, bringe igjen vaa Bane, gjentage.

Repa, -or, f. Rivt, orf. Repig, adj.
Reparera, v. a. 1. (Fr. reparer) islands
(atte, orf. Reparering, -ar, f. Reparation, -er, f.

Repe, m. (Plante): Lolium. Darrepe, Bygivingel: Lolium temulentum.

Repris, -er, m. (i Mufit) Repetifion. Repris-tecken, s. pl. n. Repetifions-

Repslagare, m. fl. f. Rep.

Reputerlig, adj. (dagl. L.) som indagoder Agtelse el. Brestryt, anselig. Resa, v. s. 2. S. (3. reisa), resse, bringe i opret Ctilling, drs. Resning, -ar, f. Resening, Oprejening, Opsiand.

Resa, v. n. & a. 2. 3. (I. reisen), reise. Resande, a. pl. m. Reisen:

Rosa, -or, f. Reise. 2) Gang, s. E. tredie Rosan, tredie Gang. Rosapotek, s. pl. n. Reiseapotek. Rosebeskristning, ar, f. Reisebeskristvare, s. pl. m. Reisebesk, f. Reisebog. Rescarta, -or, f. Reisebesk. f. Reschielp, m. Reiseunderstattele. Reskamrat, -er, m. g. f. Reisefælle, Reisebeskristeld, s. pl. Reisefælle, Reisebeskläddig, ar, f. Reisefælle, Reskläddig, ar, f. Reiseflædt. Rosklädder, pl. Reiseflæder. Reskof-

fert. -ar. m. Reisetuffert. Reskost. m. Reifetoft. Reskostnad, -er, m. Reiseomkoftning. Reslust, m. Rejs felpft. Reslada, -or, f. Reifetable. Resskrin, e. pl. n. Rejfeifrin. Respass, s. pl. n. Reiferas. Res-penningar, pl. Reifepenge. Res-stöflor. pl. Rejfestovler, Barftovler D. Resesup, -ar, m. Reifedram. Resesellskap, n. Reiselelffab, Ressaker, pl. Reisetoi. Restve. n. Reisetoi. Resvagn, -ar, m. Reisevogn. Resvurm, n. overdreven Reifeluft. 2) -ar. n. En fom har overdreven Reis felvft. Resvader, n. Rejfevejr. Resande, m. fl. f. Resa.

, Bese, -ar, m. (I. Riefe) Riampe,

Zætte.

Resen, adi. maaer. Resenurer, pl. (bibl.) Rytteri.

Reslig, adj. hoj, lang, fjæmpemæsfig, drf. Reslighet, f.

Resning, f. Resa, v. a.

Resonansbotten, -ttnar, m. Refonans. bund, Lydbund.

Respass, m. fl. f. Resa, v. n. Rest, -er, m. Reft. Restlängd, -er,

m. Restanseliste.

Reta, v. a. 1. (T. reitzen) ophible. pirre, oppætte fprige behagelige Fornemmelfer; egge til Brede, tirre. ærge, ærte, tærge D. reta upp, ophid: se: retas med nagon, drille, tirre En. Retande, adj. ophidfende, pirrende, opirrende. 2) pndig, tiltræf: fende, drf. Retelse, -r, f. Retning, -ar, f.

Retlig, adj. (I. reinbar) pirrelig, irris tabel, folsom. Retlighet, f. Pirre-

Rhen, n. pr. m. Renströmmen, Rhin, Rhinftrommen. Rhenlandsk, Rhinlandst. Rhensk, Rhinst. Rhensktvin, Rhinffpin. Rhentrakterna, pl. Rhinlandene, Rhinegnen. Ria, -or, f. Torrevon, Torkehus at

torte Korn vaa. Ria, v. c. 1. torte paa Torreovn, drf. Riande, n. Ritorr. adi. rogtorfet. Ritorka. v. a. 1. b. f. f. Ria.

Ribba, -or, f. Del, Stoffe af en lange Raaren Dlante, Bord. Ribbe R.

Ricka. v. n. 1. (daal. T.) valle, rufte, riffe R. Rickning, f. Batlen, Raven. Rickig, adj. baflende, ravende, riffes los N.

Rida, v. n. & a. 3. (rider, red, ridit, riden) (3. rida) ride. Ridande, n. Riden, drf. Ridning, f. Ridban, m. Ridbana, -or, f. Ridebane. Ridbyxor, -boxor, pl. Ridebuffer. Ridhandske, -ar, m. Ribehanffe. Ridhus, e. pl. n. Ridehus. Ridhast. -ar, m. Ribeheft. Ridkonst, m. Ris defunft. Ridkysse, -ar, m. Rides honde, Ridevude. Bidskola, -or, f. Rideffole. Ridetoflor, pl. Ridefter: ler. Ridsar. e. pl. n. Ribefagr, Sud: loshed af Ridning. Ridtyg, n. Ris detoi.

Riddare, s. pl. m. (3. Riddari, Rutter); dubba till Riddare, flag til Ridder. Riddarband, e. pl. n. Rids derbaand. Riddargods, n. Ridders aods. Riddarhus, n. Ridderhus, Riddarhusordning. f. Ridderhusregles ment. Riddarlik, adj. ridderlig. Riddersman, -man, m. Riddersmand. Riddersmanna, adj. ribberlig. Riddarorden, -dnar, m. Ridderorden. Riddarsal, -ar, m. Ridderfal. Riddarroman, -er, m. Ridderroman. Riddarskap, Ridderskap, n. Ridders (Fab. Riddarslag, s. pl. n. Ridders flag. Riddarspel, e. pl. n. Ridders spil. Riddarsporre, Riddersporre, -ar. m. Ridderfpore. (Plante): Delphinium. Riddarstjerna, -er, f. Rids dertegn. Riddarsyn, -er, m. Sonsforretning, hvor Gunsmændene tages blandt de hojeste Embedsmænd, og over hvis Rjendelse der ifte fan appelleres.

Riddarvärdighet, f. ridderlig Bærdiahed. Rifborste. -ar. m. Riveroft. Rifhammare, -mrar, m. Rivefolle. Rifjern, s. pl. n. Rivejærn. Rifhall, -ar, m. Rifplat, -ar, m. Rifsten, -ar, m. Riveften, Malerften. Rifning, f. Rivning. Bifva, v. a. 3. (rifver, ref, rifvit), (3. rifa) rive. Rifvande, n. Rifning, f. Riven, Rivning. Rifvas, v. d. rives. Rifvare, s. pl. m. et Infett (T. Stacs teltafer). Rigel, Rigla, f. Regel, Regla. Rigta, Rigtning, f. Rikta, Riktning. Rik, adj. (3. rikr) rig. Rike, -n, n. (3. Riki) Rige. Rikedom, Rikdom, -ar, m. Rikhet, f. Riadom. Rikelig, adj. Rikeligen, adv. rigelig. Rikhaltig, adj. (T. reichhaltig) righols dig, som er af rig Gehalt, af ftor Bærdi, drf. Rikhaltighet, f. Riksakt, m. (T. Reichsacht) Forvis. ning fra et Riges Grænser. Riksadel, m. Rigsadel. Riksamiral, -er, m. Riasadmiral. Riksarfvinge, -ar. Riksbaner, s. pl. m. Rigearving. Rikscanceller, Rigebanner. Riksdag, -ar. m. m. Riaskansler. **—** %. Riksdagsman, -man, m. Repræfentant ved en Rigedag. Riksdagsbeslut, s. pl. n. Rigedagebeflut: ning. Riksdaler, s. pl. m. Rigedaler af 48 svenske Skilling. Riksdrots, -er, m. Rigsdroft. Riksfurste, -ar, m. Rigs. forfte. Riksfältherre, -ar, m. Rigs: Riksföreståndare, s. pl. feltherre. m. Rigsforstander. Riksförfattning, f. Statsforfatning. Riksförrädare, s. pl. m. Landsforræder. Riksförsamling, -ar, f. Rigsforfamling. Riksgrefve, -ar, m. Rigsgreve. Riksgrans, m. Rigegrænfe. Riksmarsk, -ar, m. Rigsmarft, Jeltmarftalt. Fr. 1

Connetable. Riksmarskalk, -ar. m. Minister for det kongelige Dus. Riesmote, -n, n. Rigsmode, Rigsforfamling. Riksråd, s. pl. n. Rige: raad, drf. Riksrådinna, -or, f. Rikssal, -ar, m. Rigsfal. Riksskattmästare, s. pl. n. Rigeffatmefter, Fis nansminister. Rikstad. m. Riasstad. Riksstyrelse. m. Rigets Beftvrelfe. Riksstand, s. pl. n. Rigestand. Riksvapen, s. pl. n. Rigsvaaben. Riksvärdande, adj. som angager Statens Interesse. Riksumbete, -n, n. Rigs. embede, Ministerværdighed. Riksapple, -n, n. Rigsæble. Riksarende, -r, n. Statssag. Riksens for Rikets, f. E. Riksens Ständer. Rigeftanderne. Rikta, v. a. 1. berige. 2) rette, give Retning, bestemme et Legemes Stil-

ling og Bevægelfe. Riktande, n. Berigelse. Riktning, -ar, f. Rets ning. Riktkile, -ar, m. Rile under en Ranon. Riktrote. -ar. m. Rets ninggrode.

Riktig, adj. rigtig. Riktighet, f. Rigs tighed.

Rim, n. Rimfrost, m. Rim, Rimfroft. Rimfrusen, adj. rimfrosien.

Rim, s. pl. n. Rim. Rimfyllning, f. Foldefalt. Rimfall, s. pl. n. Rims fald. Rimklapare, Rimkopplare, Rimsnidare, s. pl. n. Rimfmed, drf. Rimklaperi, n. Rimkronika, -or, f. Rimfronnife. Rimsjuka, f. Rims spge. Rimslut, s. pl. n. Rimflut: ning.

Rima, Rimma, v. n. 1. falde Rimfroft. Rima, Rimma, v. n. & a. 1, rime. Rimande, n. Rimen. Rimare, s. pl. m. Rimer, Rimsmed; rima sig, rime fig. Rimlig, adj. rimelig. Rimligen, adv. rimeliquis. Rimlighet, f. Rimelighed. Rimsa, -or, f.' Strimmel. Rimsalta, v. a. 1. bestro, overdrosse

med Galt.

Ring, -ar, m. Ring. Ringblomma, -or, f. (Plante) Morgenfrue: Calendula. Ringdufva, -or, f. Rins geldue: Columba Palumbus. Ringkrage, -ar, m. Ringfrave. Ringorm, -ar, m. Ringflange. Ringranning, -ar, f. Ringrenden, Turnerspil til Deft. Ringspetta, -or, f. brungumpet Spætte (Fugl): Picus minor. Ringsvala, -or, f. Stenfvale, Rirfeivale: Hirundo Apus. Ringtrast. -ar. m. = N. Ringdrossel D.: Turdus Torquatus.

Ringa, adj. ringe. Ringhet, f. Ring-

hed.

Ringa, v. a. 1. ringe, indringe, om: ringe; lægge Ring, Mundfurv paa, drf. Ringning, f.

Ringa, v. n. 2. 1. ringe. Ringning, f. Ringen. Ringare, s. pl. m. Rin:

Ringhaltig, adj. af ringe Gehalt, brf. Ringhaltighet, f.

Ringtalig, adj. af ringe Antal, drf. Ringtalighet, f.

Rinna, v. n. &. (rinner, rann, pl. runno, runnit, runnen), (3. rinna) rinde. Rinnande, n. Rinden.

Ripa, -or, f. Rype: Tetrao Lagopus. Ris, n. Ris: Orusa. Risgryn, s. pl. n. Rifengryn. Risgröt, m. Rifens Biskaka, -or, f. Ristage, grød. Ristærte. Risland, s. pl. n. Rismark. Rismjöl, n. Riemel. Rismos, n. Rispudding. Rissoppa, f. Rissuppe. Risäker, -krar, m. Ris-

Ris, s. pl. n. Ris; slita Ris, ftruges til Ragen. Risbadstuga, -or, f. Risbastu, -r, f. Risbasta, -or, f. Glag af Ris paa Bagdelen. Risbuske, -ar, m. Risvæfft. Risgard, Risgardsgard, -ar, m. Riegjærde. Risbunt, -ar, n. Risbundt. Risknippa, -or, f. Ristnippe. Risqvist, -ar, m. Ristvift. Risslitning, f. Piften med Ris, Ragftrygning.

Risa, v. a. 1. stænge (Erter). 2) give Ris, flaa med Ris.

Risbuske, m. fl. f. Ris.

Riska, -or, f. et Glage Bladfaap, Riffe, Riffa R.: Agarious deliciosus. 2) (en Fugl) Irift: Fringilla flavirostris.

Risp, n. (dagl. E.) Stjærmpsfel, Daps petag, Tat R. 2) Dram, Rnært R. f. E. Aftonvalsrisp.

Rispa, -or, f. Rivt, Ridfe, Stramme. Rispa, v. a. 1. rifpe, ridfe, rive, trævs le, orf. Rispning, -ar, f.

Rispig, adj. fuld af Ridfer, ourevet, optræplet.

Rissel, s. pl. n. Si, Kornsold. Rissla, v. a. 1, fie, fælde, figte. Risslande, n. Sining. Risslare, e. pl. m. En som fier.

Rist, -ar, m. Plovjærn. Rista, v. a. 1. rifte, ridfe, rifve; rista up, rifte, rifpe op (Jorden), fjore op, orf. Ristning, -ar, f.

Rista, v. a. & n. 2. 2. (J. hrista) rofte, drf. Ristning, -ar. f.

Rita, v. a. 1. ridfe, tegne. R. af, af: tegne. Rita for, foretegne. sig in, f. inrita sig. Ritande, n. Ritning, -ar, f. Ridening, Tegnen, Tegning. Ritare, s. pl. m. Afrids fer, Tegner. Ritbly, n. (I. Reis. blev) Blvant at ridse (teane) med. Ritbok, -bocker, f. Bog, hvori man tegner til Dvelfe. Ritbrade, -n. n. Ribfebræt, Tegnebræt. Ritkonst, f. Tegnekunft. Ritkol, s. pl. n. Ride feful. Ritmästare, s. pl. m. Tegs nemæfter, elærer. Ritpenna, -or, f. Ridfepen. Ritstift, s. pl. n. Ridfes ven. Rittyg, n. Ridfetoj, Tegnefager.

Ritare, m. fl. f. Rita.

Ritorka, Ritorr, f. Ria. Ritsa, v. a. 1. ridfe, afftitte, drf. Rits-

ning, f. Ritsare, s. pl. m. spidst Redikab til at tegne paa Tommer. Ro, f. Ro. 2) Lidefordriv, Fornejel. fe. Moro: for roskull, for Moroitpld. Rolig, adj. rolig. 2) morfom, luftig. Rolighet, f. Rolighed. 2) Morfom: hed, Moro, Fornojelfe, Luftighed. Ro, -r, f. Softe. Rokula, -or, f. (dagl. T.) Hofteben. . Ro, v. a. 2. 1. ro. Roende, n. Roen, Roning. Roa, v. a. & r. 1. more. Rock, -ar, m. (T. Rock) Rjole, Frak. Rockarm, -arm, -ar, m. Fraffearm. Rockficka,-or, f. Fraffelomme. Rockskort, s. pl. n. Fraffeffjød. Rock, -ar, m. Rof. Rockhjul, s. pl. m. Roffehiul. Rockhufvud, -en, n. Roffehoved. Rocksmörja, f. Rof: fesmoreise. Rocksnore, -n, n. Rof: feindr. Rockten, -ar, m. Roffeton. Rocka, -or, f. Rotte (Sift): Rais. Rockenboll, m. spansk Hvidleg. Rockera, v. a. l. (Fr. roquer) fætte Taarnet i Rongens Sted (i Shat). Rockficka, m. fl. f. Rock. Rodd, -er, m. Roen, Roning; vi foro tre mil i en rodd, vi roede tre Mile i et Gæt. Roddbåt, -ar, m. Ros fertoj, Roflup. Roddsump, -ar, m. Baad med Syttefad. Roddare, s. pl. m. Roer, Rorsfarl, Sluproer. Rodderska, -or, f. Rvinde, som sætter folt over et Sund. Roddarbank, -ar, m. Ror: bont, Tofte. Roddarfartyg, s. pl. n. Rofartoi. Roder, Bor, s. pl. n. (T. Ruber) Ror: lyda ror, inftre Roret. Roderbake, -ar, m. Rorhage. Rorgang, m. Rorgang. Borkult, -ar, m. Roderpinne, -ar, m. Roderstang, f. Ror: pind, Rorftang. Rodna, v. n. 1. rodme. Rodnande, s.

Rodmen. Rodnad, f. Rodna, f.

Rodme.

Rodocka, -or, f. Legebuffe. Rof, s. pl. n. Rov. Rofaktig, adj. rovbegjerlig, roverft, brf. Rofaktighet, f. Rofbi, -er, n. Rovbi. Rofdjur, s. pl. n. Rovbyr. Roffisk. -ar; m. = N. Roffagel, -glar, m. Rovfugl. Rofgirig, adf. rovgjerrig. Rofgirighet, f. Rovgjerrighed. Rofgods, n. Novaods. Rofdjur, m. fl. f. Rof, Rofva. Roffa, v. a. 1. rove, plyndre, inpbe, drf. Roffande, n. Rofferi, n. Plyns dren, Onpden. Roffare, s. pl. m. Rofferska, -or, f. Divndrer, Ony: Roffrö, m. fl. f. Rof, Rofva. Rofva, -or, f. Roe D. Næve R.: Brassica Rapa. Roffro, -n, n. Roes fro. Rofgarde, -n, n. Rofland, s. pl. n. Rofaker, -krar, m. Næpeager. Rofolja, f. Roeolje (Dije, fom presfes of Freet of Raviæd: Brassica Napus). Rok, -ar, m. et Glage Siff: Gobius. Rutling D. Aat R. Roka, -or, f. (Fugl) Rornfrage: Corvus frugilegus. Rokula, -or, f. (dagl. T.) Softeben. Rol, -er, m. (udt. raal) Rolle: spela en rol, spille en Rolle. Rolig, Rolighet, f. Ro. Rom, Romm, Rum, m. Rum (Brændevin). Roman, -er, m. Roman. Romanhjelte, -ar, Romanbelt. Romanskrifvare, s. pl. m. Romanstriver. Romare, s. pl. m. Romer. Romerska, -or, f. Romerinde. Romresa, -or, f. Romerreife. Romm, f. Rom og Råm. Rommel, m. (i Spil) Rummel. Ronacke, -ar, m. Softben. Roning, f. Ro. Ronna, f. Rodna. Rep. s. pl. n. (3. Hrop) Raab; Rp, Udraab.

Ropa, v. n. & c. 1. (3. Hropa) rag: be, falde, ifrige. Ropande, n. Raaben. Ropare, s. pl. m. Raaber. Ror, s. pl. n. (forældet) Granfore.

Ros, n. Ros. Rosa, v. a. 1. roje, drf.

Rosande, n.

Ros, -or, f. Rofe, Blomft, Gloife. Rosig, adj. blomfiret, roset. Rosencreutzare, s. pl. m. Rofenfrojfer, Geft el. Broderifab. Rosenbuske, -ar, m. Rofenbuit. Rosenfingrad, adj. rofenfingret. Rosenfärg, m. Rofen. farve. Rosenfärgad, adj. rosenfar: Rosenhonung, m. Rosenhon: ning. Rosenhäck, -ar, m. Rosenhæf. Rosenhy, m. rosenfarvet Oud, Rosenlet R. Rosenläppar, pl. Rofenice: ber. Rosenmunn, m. Rojenmund, Rosengvarter, s. pl. n. Rosenbed. Rosenrot, f. (Plante) Rosenrod D. Coftergræs R.: Rhodia rosea. Rosentry, n. Ringtræ, Løberose R.: Lonicera Periclymenum. Rosentrad, s. pl. n. Rofentræ. vatten, n. Rosenvand. Rosenader, f. Rosenaare. Rosenattika, f. Ros fenæddife.

Rosende, adi, rosenfarvet.

Roslagen, m. En Del af Provinsen Uppland. Rospigg, -ar, m. en In: vaaner beraf.

Rossel, n. f. Rosslande, n.

Ross, m. Rossgräs, n. Solfegræs D. Flojelsgræs D.; Holcus lanatus.

Rossla, v. n. l. ralle. Rosslande, n. Rallen. Rosslig, adj. hvie Stem: me er hæsladen, drf. Rosslighet, f. Rost, -ar, m. Rift. 2) d. s. f. Rost-

ugn, -ar, m. Rofteovn.

Rost, m. Halmlag, Roft til at fie Maltet igjennem.

Rost, m. Rust. Bostsläck, -ar, m. Ruftplet. Rostfarg, m. Ruftfarve. Rostfärgad, adj. ruftfarvet.

Rosta, v. a. 1. rifte; 2) giore ruften; 3) rofte (i Bergvid.). Rosta, v. n.

rostas, v. d. rosta sig, rufte, ruftne, drf. Rostning, f. Roste, n. en af Ers, Træ og Rul til. beredet Bunte, for naar Brændet

antændes at brive de uægte Dasfer ud af Erfen.

Rostfläck, m. fl. f. Rost.

Rostig, adj. ruften. Rostighet, f. Rus

stenbed. Rostral, -er, m. Rastral, Linjeridser. Rot, f. Rötter, pl. (3, Rot) Rod. Rotblota, f. Rodblede. Rotfast, adj. rodfaft. Rotfrukt, -er, m. Rodfrugt. Rotfaste, n. Rodfæfte. Rotfasta. v. a. & r. 2. 3. rodfæfte. Rotfastning, f. Rodfæftning. Rothugga. v. a. 3. (-hugger, -högg, -huggit). bugge af ved Roden, hugge ov med Roden; rodhugge. Rothuggning, -ar, f. Rothygge, n. Rodhugning. Rotmask, -ar, n. Robmarf, Robmas dif. Rotmust, m. Rodblode. Rotrapunsel. m. gemen Rapunsel: Campanula rapunculus. Rotskott, s. pl. n. Rottelning, -ar, m. Rodifud. Rotstungen, adj. marfædt, ormstut: fen i Roden. Rottal, s. pl. n. Rods tal. Rottecken, s. pl. n. Rodtean (i Matematif). Rotväxt, -er, m. Rod-væfft. Rotoxa, -or, f. Bolots.

Rota, v. n. 1. (Landifabsord) robe. Rota sig, v. r. 1. robfæfte fig, flaa Rødder; rota ut, udrndde; rota sig samman, el. ihop, rotte fig sammen.

Rotblöta, m. fl. s. Rot.

Rote, -ar. m. Rode. 2) Antal Sords ejere, som stal holde en Goldat. Lægd N. Rotebonde, -bönder, n. Rotehallare, s. pl. m. Jordejer, fom holder Coldat. Rotebatsman, -man, m. Matros paa Rrigsfartoj. Rotmästare, s. pl. m. Rodemester. Rotvis, adv. rodevis.

Rotera, v. c. 1. fordele Rrigsfarles Hold mellem Grundejere, brf. Rotering, f.

II Binds 9

Rotgel, -ar, m. (T. Rothelehlchen) (Hugl) Robhals: Motacilla rubecula.

Rothugga, m. fl. f. Rot.

Rots, Sygdom hos Heste, som er fors bunden med en Ubstyden af Bugtigs hed af Ræsen, drf. Rotsig, adj. Rotta, s. Ratta.

Rottensten, -ar, m. Trippelften.

Rotting, -ar, m. et Slags tynde Ror, som bringes fra Indien: (Calamus

Rotang).
Rotvälska, f. (T. das Rothwälsch) Rots vælst, Typesprog.

Rus, v. n. l. ruge. Ruande, n. Rugen. Rubb och Stubb, Rub og Stub, Smaat og Stort, f. E. tags rubb och stubb, tage Altsammen, gjøre

rent Ous.

Rubba, v. a. 1. roffe, flytte. 2) gjøre ugyldig, anfægte, f. E. rubba ett Testamente, drf. Rubbning, -ar, f.

Rubic. -er, m. Rubin. Rubinfargad, adj. rubinfarvet.

Rucka, v. a. k. roffe, stille et Ur frem eller tilbage; rugge R., brf. Ruckning, f. Ruckarm, -ar, m. Rofferarm i Ur.

Rucktafla, -or, f. Roffestive, Stive i Lommeure til at ftille bem.

Ruckla, a. n. 1. svire, rangle N. være ubsvævende. Rucklande, n. Ruckling, f. Ranges.

Rucklare, s. pl. m. Sviregaft, Rangler, Ranglefant.

Ruda, -or, f. Karubse: Cyprinus carassius. Ruddamm, -ar, m. Rarubs sedam.

Rufva, -or, f. Ro, Storpe (paa Saar). Ruga, -or, f. Apnte, Folde.

Rugg, n. forviflet Baar, Laab.

Rugga, v. a. 1. opfrable Luen paa Toj.
Rugga sig, rejse Borster, blive laadben. Rugga, v. n. Rugga sig, (om
fugle) fælde hær R. myte. Ruggare,
e. pl. m. Opfrabler, bof. Rugging, f.
Ruggig, adj. opfrablet, som skar i

Bejret, borftet (om haar og Fjære), drf. Ruggighet f.

Ruggkarda, d. f. f. Rugga. Ruggkarduan, n. Rarduan.

Ruggejuk, adj. fom fælder Sjære.

Rull, d. f. f. Rulle.

Rulla, v. s. & n. 1. rulle. Rullare, s. pl. m. En som ruller. 2) et Slags Insett: Phalæna Tortrix. Rullning, f. Rullen.

Rulla, -or, f. Rulle, Rannelifte.

Rulle, Rull, -ar, m. Rulle 2) Ten.
Rullbly, n. Rullefor. Rullgardin,
-er, m. Rullegardin. Rullsnäcka,
-or, f. Reglemusling. Rullstol, -ar,
m. Rullefol. Rulltobak, m. Ruls
tobaf, Sfraatobaf. Rullvagn, -ar,
m. Rullevogn

Rulta, v. n. 1, (3. röla) gaa fagte,

vafle, rave, flabbe.

Rum, s. pl. n. Rum. 2) Bærelse; gifva rum, give Plads; äga rum, finde Sted. Rumrik, adj. rummelig. Rumrikhet, f. Rummelighed.

Rumor, n. Larm, Tummel.

Rumpa, -or, f. Rumpe, Sale; fläkta med rumpan, logre med Salen. Rumpdryg, adj. fom har en for, bred Rumpe. Rumpkäl, s. pl. n. Rumpetyl. Rumpkafle, -ar, m. Rumpstycke, -n, n. Rumperem. Rumptäng, m. Rumpetón. Rumptroll, s. pl. n. Rumpetold, Rumpetyle, Frounge. Rumpull, m. (Plante) Sveltuld N.: Eriophorum alpinum.

Rumrik, f. Rum.

Rumskots, adv. rumitjebe, for fulbe Seil.

Runa, -or, f. (3. Runa) Rune. Runskrift, m. Runeffrift. Runstaf, -var, m. Runeftav, Primstav.

Rund, m. rund Plads, Rundel, Rreds. Rund, adj. rund. Runda, v. a. 1. runde, def. Rundande, n. Rundning, f. Rundaktig, adj. rundagtig. Rund-

hammare, -mrar, m. Smedehammer i til halvrunde Ting. Rundhet, f. Rundhed. Rundholts. Rundhult. n. Rundholt. Rundkornig, adj. rund: fornet. Rundkugla, -or, m. Rund: Rundskuren, adi, ifagret rundt omfring, rundifagren. Rundstycke, -n, n. Robbermont = 1/12 Stillina. Runda, m. fl. f. Rund.

Runka, v. n. 1. bevæges færft, rofte, vatle, drf. Runkning, f.

Runn, f. Rönn. Runnen, ſ. Rinna.

Runska, f. Runemaal, Runeffrift.

Runstycke, f. under Rund.

Rus, s. pl. n. Rus. Rusgifvande. adi. berufende. Rusa, v. n. 1. væ: re berufende. Rusig, adj. berufet, drf. Rusighet, f.

Rusa, v. n. 1. (E. rush) fare haftigt pa voldsomt affted, rufe.

Ruska, -or, f. afhuggen, afreven Gren. Ruska, v. n. 1. rofte, brage volbsomt,

rpfte, brf. Ruskning, -ar, f.

Ruska, v. n. 1. prafle, rafle, rufle. Ruskig, adj. fugtig, taaget, raa, kjolig: ruffet. Ruskigt väder, Ruskvader, Rusk, Ruft, ruffet Bejr; vara ruskig i kroppen, føle en Sysen i Legemet, drf. Ruskighet, f.

Russin, s. pl. n. Rofin. Russinstjelk,

-ar, m. Rofinftilf.

Rust, s. pl. n. (til Gfibs) Roft.

Rusta, v. a. & r. 1. rufte, udrufte. 2) v. n. odfle, leve flot, være ud: focvende; giore Larm, ftoje, drf. Rustande, n. Rustare, s. pl. m. Rustebuss, -ar, m. En fom gier Larm. 2) udivævende Menneffe, Romere: bror; rusta för ett hemman, holde en Rytter for en Bondegaard.

Rusthall, s. pl. n. Gaard, fom maa holde en Rotter. Rusthallare, s. pl. m. Gjer af en faadan Gaard.

Rustkammare, -mrar, m. Ruftammer.

Rustmästare, e. pl. m. Rustmester. 2) den lavefte Underoffifer ved Infanteriregimenterne. Rustning. -ar. f. Ruftning. 2) Rostjenefte. Rusttjenst, m. Rostjenefte. Rustvagn, -ar. m. Ruftvoan.

Ruta, -or, f. Rude. 2) (Plante) Rus de: Ruta.

Ruter, m. Ruder (i Kortivil).

Rutformig, adj. rudeformet. adi. rudet.

Rutten, adj. raadden. Ruttenhet, f. Raaddenhed.

Ruttna, v. n. 1. Ruttna upp, raadne, opraadne, drf. Ruttnande, n.

Rva, -or, f. (3. Rya) et Glags grout uldent Toi; Filt.

Ryck, s. pl. n. Rpf. Ryckresa, -or, f. hastig Reise. Rycktals, Ryckvis, adv. roffenis.

Rycka, v. a. & n. 2. 2. roffe. træffe. R. på axlarne, træfte paa Stuldres ne. Ryckande, n. Ryckning, -ar, f. Rotten, Rokning, Trækning.

Rygg, -ar, m. Rng. Ryggbast, n. Rogienerne. Ryggben, s. pl. n. Ryggbrått, n. Rvasaar. Rvaben. Ryggbalte, -n, n. (hos Infefterne) = N. Ryggfena, -or, f. Rygfinne. Rygghäll, -ar, m .- bagerfte Boea af en Ovn. Ryggknota, -or, f. Rpg. hvirvel. Ryggmarg, m. Rygmarp. Ryggrad, f. Prarad. Ryggrem. -mar. m. (paa Geletoi) Rumperem. Rveskold, -ar, m. Rpaffiold Rvessprang, n. reumatiff Emerte i Roghvirvlerne. Ryggstycke, -n, n. Rva: ftoffe. 2) Rumperem (paa Geletoj). Ryggstöd, s. pl. m. Ryggvärn, n. Rnafted; Diælp, Underftettelfe. Ryggvark, m. Rygrine, Rygfmerte. Ryggas, -ar, m. Monning, Rygning.

Rygga, gam. Genit. of Rygg; tillrygga, adv. tilbage, f. E. vi hafva lagt 20 mil tillrygga, vi have tilbagelagt

gufelig, fræffelig. Ryslighet, -er, f.

Spfelighed, Gpfen; pl. ffrættelige

Ryslig, edi.

f. Gofen. Goening.

20 Mile. Vika tillrygga, vige til- | bage. Rygga, v. n. 1. vende Ryggen, vige, træfte fig tilbage, fip. Rygga, v.a. 1. rotte, omitifte, forandre, tilbages talde, fragaa, drf. Ryggande, a. Ryggbast, m. fl. f. Rygg. Ryka, v. n. 2. 2. (3. riuka) roge. Ryka, v. n. (ryker, rok, rykt), fare heftigt afsted, f. E. ryk och ränn för den och den! reis ad Helvede! Rykt, m. (3. Rækt) Roat, Dieje. Rykta, v. a. 1. rogte, pleje; r. upp ett falt, pprodde en Ager. Ryktare, s. pl. m. Rogter. Ryktning, f. Rogt: ning, Rogt. Ryktbar, adi. overalt beffendt af Rvatet, beromt, navnfundig, fundbar, drf. Ryktbarhet, f. Rykte, -n, n. (3. Rykti) Rngte. Rylen, m. def. Rrumhed i Roggen, Duffel, Rrol R. Rymd, p. p. af Rymma. Rymd, -er, m. Rum, Omfang; vid Mart, Glette. Rymdematt, s. pl. m. Maal af Rummet. Rymlig, adj. rummelig. Rymlighet, f. Rummelighed. Rymma, v. n. & a. 2. 1. (3. ryma) romme. Rymmande, n. Rymning, f. Romning. Rymmare, s. pl. m. Rom: ningemand, Defertor. Rymma, v. a 2. 1. rumme. Rymme, n. Rum, Grillerum. Rymnal, -ar, m. Naal til at rense Kænahul med. Rymossa, f. Endeknop D. Riælmose **%.:** Bryum. Rynka, -or, f. Ronfe.

Rynka, v. a. 1. & 2. 2. rynte. Ryn-

kande, n. Rynkning, f. Ronfning.

Rynkband, s. pl. n. Ronfebaand. 2) Endetarmens Gluttemuffel: Sphinc-

ter. Rynkig, adj. rnnfet, drf. Ryn-

kighet, f.

Ting, Rædfler. Ryss, -ar, m. Rulvogn. Ryss, -ar, m. Russer. Bysk, adj. rusfif. Ryska, -or, f. rusfif Rvinde. 2) det rusfifte Gprog. Ryssland, Rusland. Ryssläder, n. Rvs. læder. Ryssolja, f. Rusolje. Ryssia, -or, f. Rufe, Rifferufe. Ryta, v. n. 3. (ryter, rot, rytit) bro: le, route R.; ryta at; bide af, tords ne ad. Rytande, n. Brolen, Brol, Tordnen. Ryttare, s. pl. m. Rotter. Rvttarhast, -ar, m. Rotterheft. Ryttarstöflor, pl. Rytterftovler. Ryttarvakt, m. Apttervagt. Ryttmästare, s. pl m. Ritmefter. Ra, adi. raa. Rahet, f. Rauhed. _ Rå, m. Glibeæg. Rå, -r, f. (3. Rå) lang Stang; (Glibs) Maa. Ra, f. Radjur, s. pl. n. Raa, Raa-DDt. Rå, -n, Krumfage, Godraab. Ra, n. Grænfeificel. Rå och Rör. Brænselinje. Råmärke, -n, n. Græns feften, Gfjelften. Rå, -n, n. Nieje, Trold, f. E. Bergrå, Skogsrå, Sfortrold. Bieratrold. Sjöra, Setrold. Tomtra, Diefe. Ra, (dagl. T.) f. Rada. Raband, s. pl. n. Raabaand. Ralik, s. pl. n. Raulig. Ranock, -ar, m. Ragnaffe, Rasegel, s. pl. n. Rags feil. Råbock, -ar, m. Raabuf. Råbraka, f. Rådbraka. Råck, m. fl. f. Rock, m. fl. Råd, s. pl. n. Raad. 2) Medlem af et Raad, Raadsherre; plaga rad, raabslaa. Räda, *gammel Genit.* f. E. hvar är nu till råda, hvad Bes Rysa, v. n. 2. 2. quie. Rysning, -ar, flutning stal nu tages; komma sig till rada, bore i Stand til at tage] en Bestutning.

Råda, v. a. 2. 8. raabe, beslutte. 2) befvangre, brf. Rådd, frugtsommelig, besvangret, svanger.

Råda, Rå, v. n. 2. 1. raabe, raabe for, funne, formaa, herste; hvad rär jag för det, hvad kan jeg for bet; rå med,blive færbig med, faa Magt med; rå om, være Herre voer, eje, f. E. hvem rår om huset? hvem ejer Dujet? rå på, have Overmagt over.

Rådbråka, v. a. 1. radbræffe. Rådbråkaing, -ar, f. Radbræfning. Rådd, adj. frugtsommetig, svanger.

Rådfråga, v. a. 1. sporge til Rands, randsporge, drf. Rådfrågning, -ar,

Rådgifvare, s. pl. m. Raadgiper. Rådgifverska, Rådgifvarinna, -or, f. Raadgiverife.

Rådgöra, v. a. 2. 1. raabstaa, brf. Rådgörande, n.

Rådhus, s. pl. n. Raadhus. Rådiur, s. pl. n. Raadvr.

Bådkammare, m. de fongl. Raads Forsfamlingsfal.

Rådlös, adj. raables, raabvilb, drf. Rådlöshet, f.

Rådlägga, v. a. 2. 1. radflaa.

Rådig, adj. flog, som ved at raade sig selv, resolvert, drs. Rådighet, f. Rådlig, adj. raadelig.

Rådman, -män, m. Raadmand. Rådmanskap, n. Raadmandstab.

Rådpläga, v. a. l. raadslaa, drf. Råd-

plagning, -ar, f. Radrum, n. Betænkningstid, Tid, Frist. Radsbeslut, s. pl. n. Radsbeslutning. Radsforsamling, -ar, f. Raddsforsam-

Rädstuga, -or, f. Raabfiue. Rädstugubetjent, -er, m. Raabflutjener. Rädstugurätt, m. Raabfluret.

Rådvill, adj. raadvild, drf. Rådvillhet, f. Raforning, -ar, f. utillabelig Flytning af Grænsestjæl.

Råg, m. Rug. Rågax, s. pl. n. Rug. afs. Rågbröd, n. Rugbrob. Rågmjöl, n. Rugmél. Rågskorpa, -or, f. Rugfavring, Rugsfaanrof. Rågäker, -krar, m. Rugager.

Räga, v. a. 1. topfpide, topmaale, lægs as Topmaal vaa.

Råge, -ar, m. Råga, f. Topmaal; till råge på olyckan, for at gjøre Ulptsten fulbfommen.

Rägata, -or, f. d. s. s. Rägäng. Räget, -ter, f. en Raa af Hunkjonnet.

Ragang, -ar, m. Grænfelinje, Græn-

Rak, n. Indvolde, Rallun.

Raka, -or, f. Kornfrage: Corvus frugilegus.

Raka, v. a. & n. 1. mode, træffe, fins de; geraade. Rakas, v. d. træffe hinanden.

Råkalf, -var, m. Råkilling, -ar, m. Råkid, s. pf. n. Raafalv, Raafid.

Råkoppar, m. Raafobber. Bålik, s. Rå.

Ralaggning, f. Grænsesætning.

Rama, v. n. 1. brole, route D. Ramande, n. Brolen.

Rämm, Romm, m. Rogn. Rämmfisk, -ar, m, Rognfiff. Rämjölk, f. Ragmelf.

Ramarke, -n, n. Grænfesten, Stjæl-

Ran, s. pl. n. Man, Harvært. Rana, v. s. 1. rane. Ranare, s. pl. m. Ransman, m. Maner, Ransmand.

Rans, v. n. 1. blive raa, fugtig. Ranegras, n. (Plante) Padderoffer D. Maanegræs N: Equiseium pa-

lustre. Råsegel, s. pl. n. Raafejl.

Raskillnad, -er, m. Grænfelinje, Græns festjæl.

Raskinn, s. pl. n. Raadpreffind.

Rasmaltning, f. Raafmeltning. Rafsa, -or, f. Rive. Rafstag, e. pl. Ratta, -or, f. Rotte. Rattbo, -n, n. Rotterede. Rattfalla, -or, f. Rottefælde. Råttfängare, s. pl. m. Rots tefanger. Rattgift, n. Rottegift. Ratthal, s. pl. m. Rottebul. Rattkrut. n. Rottefrud. Rattunge, -ar, f. Rotteunge. Ravader, n. raat, fugtigt Beir. Ramme, -n, n. raa Materie. Racka, v. a. & n. 2. 2. ræffe, ftræf: fe, ftræffe til; räcka sig, ftræffe fig, drf. Räckning, -ar, f. Racka, -or, f. Ræffe. Radas, v. d. 2. 1. (3. rædast) ræddes, frugte, forfærdes, have Frugt for. Radd, adj. ræd, bange, drf. Raddhet, f. Räddhäga, f. Rädsla, f. (3. rædsla) Frygt, Frygtsomhed, Rædsel. Radda, v. a. 1. redde. Raddare, s. pl. m. Redder. Raddning, f. Red. ning. Rādisa, -or, f. Radis. Raf. -var. m. (3. Refr) Rav. Rafaktig, adj. fnedig, falit, brf. Rafaktighet, f. Räfgrop, -ar, m. Ræve: grav. Räfgryt, n. Rævehule. Räfhona, -or, f. Sunræv. Räffångare, a. pl. 'm. Ravejager. Räfkaka, -or, f. Rævelage. Rafklo, -r, f. 2) (Plante) Daaklever: Ræpeflo. Anthyllis vulneraria. Räfkrokar, pl. Ravestreg, Ranter, Underfuns dighed. Räfkula, -or, f. Rævefule, Rævehul. Räfmjölk, f. (Plante) Basportulat D.: Peplis. Rafrumpa, -or, f. Ravehale. Rafsax, -ar, m. Ras pefats, Glepfe R. Rafskinn, e, pl. n. Raveffind. Rafstrek, n. Ravestreg. Rafunge, -ar, m. Raveunge. Raffla, v. a. l. rifle. Raffla, -or, f. Rifle. Räffelbössa, -or, f. Riffel, Rugleriffel.

Rufsa, v. a. 1. famle, rate med en Rive.

Rafsare, e. pl. n. Rafer, drf. Rafsning, f. Raking af Do med Rive.

n. Rivetag, Rivedrag. Rafspinne, -ar, m. Rivetand. Rafsa, v. a. 1. revie. Rafst, m. Revi selse, Straf; Undersøgelse. Rafvel, -flar, m. Gandrevie. Raka, -or, f. Reje D. Rage, Rafe M.: Cancer Syvilla. Rakel, -klar, m. oploben Rnos, Rafel, Lommel, Glampamp. Räkenbok, m. fl. f. Räknebok, m. fl. Rakenskap, -er, m. Regnifab. Rakna, v. a. 1. (3. reikua) regne, tælle. Rakna in, indberegne, brf. Räknande, n. Raknebok, -bocker, f. Regnebog. Raknebord, s. pl. n. Räknebräde, -n. n. Regnebræt. Raknekonst, m. Regnefunst. Räknemästare, s. pl. m. Reanemefter. Raknepenning, -ar, m. Regnepenge. Rakneskola, -or, f. Regneffole. Raknetafla, -or, f. Regnetavle. Raknelig, adj. som fan tælles. Rakning, -ar, f. Regning. 2) Rens. ning, Tiber. Rakningssätt, e. pl. n. Regnemaade. Ränder, pl. of Rand, $= \Re$. Ränkor, Ränker, pl. Rænfer. Ränkfull, adj. rænfefuld. Rann, n. Loben, Rend N. Ranna, -or, f. (3. Renna) Rende, For: dvbnina. Ranna, v. n. & a. 2. 1. (3. renna) rende. Rännande, n. Renden. Rännare, s. pl. m. Lanjebryder, Lober; en til Beddelob afrettet Beft. Rannarbana, -or, f. Rännarban, m. Rendebane. Ranna, v. a. 2. 1. rende (Garn). Ranning, -ar, f. Rending, Rendegarn. Ränngjord, -ar, m. Overgjord over en Gadel. Rännil, -ar; el. -nlar, m. liden Ren: Rännknut, -ar, m. Lobefnude.

Rannkula, -or, f. Rendefigele.
Rannkäring, -ar, f. Rendefjærling.
Rannmjölk, f. sammenløben Melf.
Rannskita, f. (hos Pobelen) Diarrhé.
Rannsnara, -or, f. Reb med en Loffe i den ene Ende, hvorigjennem den Anden drages og saaledes en Snare tilvejebringes.

Ransten, -ar, m. Rendesten. Ranstens-unge, -ar, m. Gadegut, Ga:

Ranntra, -n. n. Ramme, hvorom Gar-

net rendes. Ransel, -slar, m. Ranfel, Badfæt.

Ränta, v. a. 1. indrente, indbringe. Renta, -or, f. Mente, aarlig Intægt. 2) Indvolde af slagtede Opr. Jordeboksränta, Grundsfåt. Räntgifvare, s. pl. m. En som giver Rens te. Räntkammare, -mrar, m. Rens tesammer. Räntmästare, s. pl. m. Rentemester, Zahlkaserer.

Rat, adj. (udt. ret) ret, lige, iffe ffjev el. frum; en rat vinkel, en ret Bin-

fel, drf. Rathet, f.

Rata, f Ratsida, f. den rette Gide af Toj, Retten.

Rata, v. a. 1. R. ut, rette, rejse, brins ge Noget til at blive ret el. lige, rette ved at udstræffe, f. E. rata ut benen, drf. Ratande, n.

Rata, v. n. 1. have flive Patter (om Rior).

Ratlinig, adi. retlinjet, ligelinjet, drf.

Rätlinighet, f.

Rätt, adj. & adv. ret, rigtig, sand, sovlig, brf. Rätthet f. Rätta, adv. skaffa till rätta, skuffe frem noget som
har været borte; ställa till rätta,
bringe i Rigtigheb. Rätt ät honom,
tilvas for ham; få rätt på, faa fat
paa; i rättan tid, til rette Tid. Rättnu, om fort Tid, retnu, ista N. Hand
la rätt och räds för ingen, gjør Ret
og frygt ingen.

Ratt, -er, m. Ret; gå till ratta, gaa

Rettens Bej; stä till ratta, mobe i Retten; ftaa til Ansvar; stämma inför ratten, el. till ratta, falde for Retten. Rattens sakören, Sagefald, Rust til Retten.

Ratta, v. a. 1. rette, brf. Rattande, n.

Rättare, Rättast, comparat. & Superl. af Rätt.

Rattare, s. pl. m. Opfonsmand over Arbeiderne paa en Landgaard, Labefogeb.

Rattegang, -ar, m. Rettergang, Proces. Rättegangsbalken, Rapitel i Loven, fom afhandler Retteraang. Rattegangsbruk, s. pl. n. Retebrug. Rattegangs-dag, -ar, m. Retedag, Tingdag. Rättegångshandling, -ar, pl. After, Aftfreffer. Rattegangskostnad, m. Sagens Omfoftning, Sags. omfostninger. Rättegangsmål, s. pl. n. Rättegangssak, -er, f. Retsjag, Lovmaal. Rattegangsordning, f. Retforden. Rattegangssätt, n. Rets Rättegångsskriftergangsmaade. vare, s. pl. m. Gfriver. Rättegangsverk, n. Retepleje.

Rattelse, -r, f. Rettelse; Abvarfel, Rettesnor, Efterretning, f E. landa

till rättelse.

Rättesnöre, -n, n. Rettefnor. Rättfången, adj. lovlig erhvervet.

Rättfardig, adj. retfærdig. Rättfardighet, f. Retfærdighed. Rättfardiga, v. a. l. Rättfardiggöra, v. a. 2. 1. retfærdiggive. Rättfardigande, n. Rättfardiggörelse, f. Retfærdigaivelse.

Rättighet, -er, f. Rettighed.

Rattika, -or, f. Ræddife: Raphanus sativus.

Rättmätig, adj. retmæbfig. Rättmätighet, f. Retmæbfighed.

Rattning, f. Retning.

Rättrogen, adj. rettroende, ortodols, brf. Rättrogenhet, f.

Ratt-radig, adj. retfærdig, brf. Ratt-radighet, f.

Batt-tradig, adj. som har rette Traa-

Rätts-enlig, adj. overensstemmende med Lov, drf. Rätts-enlighet, f.

Rattsinnig, adj. retfindig. Rattsinnighet, f. Retfindighed.

Rättskaffens, adj. indect. retstaffen. Rättskaffenhet, f. Retstaffenhed. Rättskrifning, f. Retstrivning.

Rattsols, adv. fra Dft til Beff = N.
Rattankande, Rattankt, adj. retfindig.
Rattvisligen, adv. ret-

færbig. Rattvisa, f. Rattvishet, f. Retfærbigheb.

Rattvisa, v. a. 1. gjøre Ret, vise Ret-

færdighed; retfærdiggiøre; r. ens namn, vije Ens Minde Retfærdighed.

Battvinklig, adj. retvinflet, brf.' Rattvinklighet, f.

Rö, f. (bibl.) Ror, Giv.

Rod, adj. rod. Rodaktig, adj. rodaf: tig. Rodarf, m. Rodarve (Plante): Anagallis arvensis. Rödbeta, -or, f. Rodbede (Davenæfft). Rödblack, adi. rodblaffet. Rödblommig, adj. rodblommet, rodfindet. Rodbrusig, adj, frært rod i Unfigtet, rodmofet, drf. Rodbrusighet, f. Rödfnasig, Rödfrasig, adj. rødplettet i Unfigtet, rodfinnet, drf. R .- sighet, f. Rodfläckig, adj. rodplettet. Rodfot, -ar. m. (Sugl): Hæmatopus ostralegus. Riceld M. Rödfrasig, f. Rödfnasig. Rodfarg, m. rod Farve, Rodt. Rödfarga, v. a. 1. farve i Rodt. Rodfargning, f. Rodfarvning. Rödhet, f. Rods hed. Rödhet, adj. redgloende, red. hedet. Rödhven, f. (Plante) Rod: tjøfe R.: Agrostis rubra. Rödhårig, adj. rothaaret. Rodkrita, f. Rödkrit-penna, -or, f. Rodfrid. Rødfrideren. Rödkulla, -or, f. (Plans te) Djentrøst: *Bupkrasia*. Rödkäl, | m. Robfagl. Rödlök. m. Rodlog. Rödlett, adj. rebladen. Rödlätt. Rödmadra, f. Färgmadra. Rödmosig, adj. rodmosset. Rodmylla, f. Rodmuld. Rodmala, v. a, 1. male rod. Rödnusig, adj. rodnæfet. Rodprickig, adj. rodpriffet. Rodrandig, adj. robipraglet. Rodskymlig, adj. rødsfimlet. Rödskäggig, adj. reds Rödsot, m. Blodgang. ffiægaet.. Rödsprutig, Rödspräcklig, Rödsprängd, adj. redfpraglet, redplettet. rodfpættet. Rodsputa, -or, f. (Giff) Rödstrimig, adf. rod. Rødivætte. ftribet. Rödvinge, -ar, f. Roddros. fel: Turdus iliacus.

Rödja, Röja, v. a. 2. 1. (3. rydia) robde, oprobde. Rödja upp, gjøre fiffet til at dyrfes. Rödjande, n. Rödning, Röjning, f. Rydning. Röjselsätt m Andringstet

selrätt, m. Rodningeret. Rödkrita, m. fl. f. Rod.

Röding, -ar, m. (Fiff): Salmo alpinus. Fieldorret, Ror R.

Röf, -var, m. Rov, Bagtel.

Röfva, v. a. 1. rove. Röfvande, n. Roven. Röfvare, s. pl. m. Rover. Röfvarband, s. pl. n. Roverbande. Röfvaraktig, adi. roveraftig. Röfvarhand, -händer, Röverhaand. Röfvarhatyg, Röfvarskepp, s. pl. n. Roverstib. Röfvarkula, -or, f. Roverhule, Roverstile. Röfvarköp, n. Spotsjob, Spotsrib. Röfvarpack, n. Rovergaf. Röfvarpack, n. Rovergaf. Röfvarslott, s. pl. n. Roverstot. Röfvarj. -cr, n. Roveri. Röja, f. Rödja.

Röja, v. a. 2. 1. (gl. T. rigan) robe.

Röjande, n. Roben.

Rök, m. Rog; få rök om, faa Nys om. Rökaltare, s. pl. n. Rogalter. Rökfat, s. pl. n. Rogfad. Rögfang, s. pl. n. Rogfang paa en Storffen. Rökhäl, s. pl. n. Roghul. Rökljus, s. pl. n. Rogelfelys. Rökkammare, -mrar, m. Rogfummer. Röknefva, -dr, f. Pileurt, Loppeurt D. Topgræß R.: Polygonum Persicaria. Rökoffer. Rökpipa, -or, f. Sforsén. Rökpörte, -n, n. Roghytte. Röksalt, n. flygtigt Alfali. Alcali volatile. Röksvamp, n. Stevbold: Lycoperdon. Röktobak, m. Rogtobak. Rökpulver, n. Rogelsepulver. Röktopas, -er, m. sortegul Topas. Rökverk, n. Rogelse.

Röka, v. n. 2. 2. rvge.

Röka, v. s. 2. 2. (I. reykia) roge, ruge. Rökande, n. Rökning, f. Rogening. Rökare, s. pl. m. En som roger, Ruger.

Rökelse, -r, m. Rogelfe. Rökelsekaka, -or, f. Rogelfefugle, Rogelfelvs. Rökelsekar, s. pl. n. Rogelfefad.

Rökig, adj. fuld af Rog, som smager, lugter af Rog.

Röknefva, m. fl. f. Rök.

Rölle, -ar, m. red Sest el. Offe.

Rölleka, -or, f. Rollife: Achillwa Millefolium.

Ron, s. pl. n. Forsog, Erfaring, Opdagesse. Rona, v. a. 1. forsoge, prove, erfare. Ronn, -ar, m. Ron, Rogn: Sorbus aucuparia. Rönnbär, s. pl. n. Rognebær. Rönnpäk, -ar, m. Anippel, Stok.

Ror, s. pl. n. Ror. 2) Grænfeffial, f. E. ra och rör, Grænfelinje, Græn-Rå och Rörs Hemman. en Matrifelbenavnelfe for bisfe Gaarde, som nyde adifillige Begunstigelfer i Afgifter. Bergrör, Bergroje R .: Arundo Epigejos. Strandrör: Arundo Phragmites. Rörflen, m. Rorgræs D. Rorfof N .: Phalaris arundinacea. Rorlagga, v. a. 2. 1. fætte Græn: festene. Rörläggning, -ar, f. Granfefætning Rormask, -ar, m. et Glage Orm: Siphunculus. Rörpipa, -or, f. Rorpibe. Rörsnäcka, -or, f. f. Slanga. Rörtak, s. pl. n. Rortag. Rorvess, m. Gip, Bastor R.

Röra, f. Nøre, Mismast, f. E. Der var alt i en röra.

Rora, v. a. 1. rore, bevæge. 2) veds fomme, angaa. Rörelse, -r, f. Ros relse, Bevægelse. 2) Handel, Ræz ring, f. E. Handelsrörelse. Rörelsekraft, m. Rörelselagar, pl. Bes vægtraft, Bevægelsens kove.

Rordrom, -ar, m. Rordrum (Sugl):

Ardea stellaris.

Rörig, adj. rorig, ftærft nærende, ufordojlig, drf. Rörighet f.

Rorka, -or, f. Roret paa et Flintes fficte, hvort Labeftoffen ftiffes.

Rörlig, adj. rerlig, berægelig; munter, raft, rerig, drf. Rörlighet, f.

Rörlägga, Rörläggning, f. Rör. Rörning, f. Omrörning, Vidrörning. Rörom, -ar, m. Hereffé.

Rörpipa, m. fl. f. Rör.

Ros, Rose, -n, n. (3. Reisi) Stendunge, Stenhob, Ros, Stenvos R. 2) Blodvor.

Rosa, v. a. 1. R. upp, -ihop, opdonige, fammendonge; fætte Grænseifjæl, Warkeifjæl, drf. Rösning, f.

Röst, -er, m. Rost, Stemme. Rösta, v. n. 1. give sin Stemme, votere, brf. Röstpluralitet, Stemmeflerhed. Röstägande, adi. stemmeberettiget.

Röste, -n, n. Röst, n. Monning, Tagrng. 2) (til Sfibs) Rost.

Röt, impf. af Ryta.

Röta, v. a. 2. 2. bringe i Forraadnels fe; rota lin, hampa, rodne Dor, drf. Rotande, n. Rotning, f.

Röta. f. Forraadnelie, Naad. Rötaktig, adj. raadden, forraadnet. Rötbolde, -ar, m. Röthöld, -ar, m. ondartet Bold. Rötfeber, m. Forraadnelfesfeber. Rötmänad, f. Hunftof. Rötsär, s. pl. n. Naadhaar. Rötänga, -or, f. raaden Damp. Rötägg, s. pl. n. raadent LGa.

Rötter, pl. Rodder, af Rot.
II Binds 10

en Fortælling. Sagoalder, m. Ga-

S.

Sabbat, m. Sabbat. Sabbatsbrott, s. pl. n. Sabbatebrud. Sabbatsbrytare, s. pl. m. Gabbatefrænfer. Sabel, -blar, m. Sabel. 2) Sobel. Sabelmus, -möss, m. Lemæn. Sacellani, -er, n. Rapellani. Sacka, v. a. 1. fæffe, innte, tage af, drf. Sackning, -ar, f. Sacramentskad, adj. forbandet. Sade, imperf. of Saga. Sadel, -dlar, m. Gadel. Sadelbrott, s. pl. n. den Stade Deften faar ved at tryffes af Sadelen, saaledes at Suden gnaves og brifter; Gadels brud. Sadelbruten, adj. fadelbrudt. Sadelbage, -ar, m. Gatelbue. Sadelknekt, -ar, m. Ridefneft. Sadelmakare, s. pl. m. Sadelmager. Sadelputa, -or, f. Sadelpude. Sadeltacke, -n, n. Gadeldæffen. Sadla, v. a. I. sudle, drf. Sadlande, n. Sadling, f. Saf, m. Safva, -or, f. Gaft i Træer, Gævje N. Safgång, m. Gaftaare i Træer, Gævjegare. Safring, -ar, m. Safrand, -rander, f. Saftring i Ercer. Saftid, m. Safvetid, m. Gaft. tid. Safva, v. a. 1. drage Gaft af Eræer. 2) v. n. give fra sig Saft, drf. Safvande, m. Safning, f. Safvig, adj. fuld af Sævie. Safning, Safring, f. Saf. Saft, m. Gaft. Safta sig, v. r. 1. give Gaft. Saftfull, adj. saftfuld. Safva, m. fl. se Saf. , Saga, -or, f. Saga, Sagn; Kortæl: ling, Fabel, Eventor. Sagoskrifvare, s. pl. m. Sagaffriver, Sagnifriver. Sagobrott, e. pl. n. Brudftyffe af

gatid. Sagesman, -man, m. Saansmand. Hiemmelemand. Sagobrott, m. fl. f. Saga. Sago, Sagu, n. Sagogryn, s. pl. n. Gagogryn. Sagopalm, -ar, f. Gagopalme. Sagosoppa, f. Sagosuppe. Sak, -er, f. (3. Sok) Gag Sakdrifvande, n. Sagføring. Sakdrifvare, Gagfører. s. pl. m. Saker, adj. fagifoldig. Sakerstia, -or, f. Safristi. Sakfälla, v. a. 2. 1. fjende ftyldig ved Dom. Sakfälld, fagfældet, domfældt. Sakförare, Sakförvaltare, s. pl. m. Sagfører, Profurator, Advotat. Sakkunnig, adj. sagfundig. Sakkunnighet, f. Gagfondighed. Sakkannedom, m. Gagfundikab. Saklös, adj. saglos, drf. Saklöshet, f. Sakna, v. a. l. (3. sakna) favne. Saknad, m. (3. saknadr) Gavn. Sakta, adj. & adv. fagte. Sakta, v. a. 1. fagtne. Saktmodig, adj. fagts modia. Saktmod, n. Saktmodighet, f. Sagtmodighed. Sakägare, s. pl. m. Gagsoger. Sakore, -n, n. (3. Sakeyri) Penges tod, Sagefald, Sigt og Sagefald. Rättens sakören, Sagefald. Sal, -ar, m. Gal. Salsfönster, s. pl. n. Galevindu. Sala ihop, v. a. 1. (dagl. T.) sammen: iknde, spleise. Salfva, -or, f. Galve. Salfvia, -or, f. Salvie (Plante). Salig, adj. falig, brf. Salighet, f. = N.

Saliggöra, v. a. 2: 1. saliggöre. Saliggörande, n. Saliggöresse. Saliggörare, s. pl. m. Saliggörer. Salighetsmedlen, pl. Saframenterne.

Sallake, m. Galtlage.

Sallat, m. Galat. Sallatsang, -ar, f. Galatbed.

Salm, -er, m. Salme. Salmbok, f. Salmebog.

Salpeter, m. Galpeter. Salpeteraktig, Salpeterhaltig, adi. salpeteragtig, salpeterholdig, Salpeterlada, -or, f. Galpetergrube. Salpeterkjudare, s. pl. m. Galpeterspeter. Salpetersjuderi, n. Galpeterspeti.

Salsofi, -er, m. (Plante) Gjedeskjæg:

Tragopogon pratense.

Salt, -er, n. Galt. Saltaktig, Saltartad, adi. faltagtig, orf. Saltaktighet, f. Saltbruk, s. pl. n. Galt: værf. Saltbrunn, -ar, m. Saltkälla, -or, f. Galtfilde. Saltforråd, s. pl. n. Saltoplag. Saltgrufva, -or, f. Galtgrube. Salthandlare, s. pl. m. Galthandler. Saltkar, s. pl. n. Galtfar. Sal:kärl, s. pi. m. Gal: tefar. Saltlake, m. Gultlage. Saltpanna, jor, f. Galtfjedel. Saltsjudare, s. pl. m. Galtinder. Saltsjuderi, n. Galtsperi. Saltsjö, m. Davet. Saltsjöfisk, Galtvandsfift. Saltstod, -er, m. Galtstotte. Salttull. m. Galttold. Saltvatten, n. Galtvand. Saltort, -er, f. Galturt: Salsola Kali.

Salta, v. a. 1. falte, drf. Saltare, s. pl. m. Saltning, f.

Salu, n. (J. Sala) Sala, f. E. Hålla, vara till Salu. Salubod, -ar, m. Butif.

Samarfva, adi. famarve.

Samband, s. pl. n. Forening, Forbindelfe, Foreningsbaand; Sammenhang.

Sambruk , n. fælles Brug, Fællesifab.

Sambyggare, s. pl. m. (i Botan.) Enbo: Monoecia.

Sambroder, -broder, m. tjøbelig Broder; 2) sammenbragt Broder.

Samfiende, -r, m. fælles Fiende.

Samfund, s. pl. n. Samfund. Samfundslefnad, m. Samfundeliv.

Samfäld, adj. (J. samfeldr) fælles; famdrægtig, famfuld; i samfälda tre år, i tre famfulde Aar.

Samfallig, adj. fælles; samdrægtig, drf. Samfallighet, f.

Samhalle, -n, n. borgerligt Gelfab, Gamfund, Stat.

Samhällig, adj. endrægtig, sambrægstig. Samhällighet, f. Samdrægtig-

Samka, v. a. 1. fante, famle.

Samkonung, -ar, m. Medregent; famtidig Ronge.

Samkulla, adj. som er af samme Ruld, f. E. Samkullabarn.

Samla, v. a. 1. famie, brf. Samlande. n.

Samlag, s. pl. n. (J. Samlag) Gam: leje.

Samlare, s. pl. m. Samter.

Samlefnad, m. Gamlevnet.

Samlig, adj. tættet, tyfbleven, f. E. samlig soppa.

Samling, -ar, m. = N. Samlingsrum, s. pl. m. Forsamlingsværelse. Samlingsställe, -n, n. Samlingssted.

Samljud, s. pl. n. (J. Samhliód) Sams lyd. Samljuda, v. n. 3. (J. samlióda) samlyde.

Samlupen, adj. løbet fammen, fams menløben.

Sam, imperf. of Simma.

Samma, adj. (3. sama) samme. Sammaledes, Sammalunda, adv. ligelebes.

Samman, adv. (3. saman) sammen. Sammanafla, v. a. 1. avie sammen. Sammanbinda, v. a. 3. (-binder, -bandt,

-bundit) sammenbinde, brf. Sammanbindning, -ar, f. Sammanblanda, v. a. 1. fammenblan: Sammandrag, s. pl. n. Sammenbrag, Udtog. Sammandraga, v. a. 3. sammendrage, fammentræffe, drf. Sammendragning, -ar, f. Sammandrifva, v. a. 3. fammendrive. Sammanflyta, v. n. 3. flode fammen. Sammanflata, v. a. 1. fammenflette. Sammanfoga, v. a. 1. fammenfoje.drf. Sammanfogning, f. Gammenfojning. Sammanfalla, v. a. 2. 1. fammen: fælbe. Sammangadda sig. v. r. l. fammen: rotte fig. Sammangaddning, -ar, f. Sammenrottelfe. Sammangjuta, v. a. 3. sammenstobe. Sammangjutning, f. Gammenftob: Sammangyttra, v. a. 1. fæste sammen (om Stene). Sammangyttras, v. d. gro sammen, drf. Sammangyttring, -ar, f. Sammanhang, n. Gammenhang. Sammankalla, v. a. 1. fammenfalde. Sammankallande, n. Sammenfal: Sammankomst, -er, m. Cammenfomft, Møde. Sammanlag, f. Samlag. Sammanlefnad, m. Gamlevnet. Sammanlikna, v. a. 1. sammenligne, brf. Sammanlikning, -ar, f. Sammanljud, f. Samljud. Sammanlopp, n. Gammenlob. Sammanmalen, adv. v. grovimalet, f. E. sammanmalet Mjöl. Sammanpacka, v. a. 1. sammenraffe. Sammanpara, v. a. 1. sammenparre. Sammanrakna, v. a. 1. sammenregne. Sammanrakning, f. Cammenreg: ning.

Sammanskjuta, v. a. 3. (-skjuter. -skot, -skjutit) fammenffpde. Sammanskott, e. pl. n. Gammenffud. Sammanskrapa, v. a. 1. sammenifra: Sammanskrifva, v. e. 3. (-skrifver, -skref. -skrifvit) fammenifripe, brf. Sammanskrifning, f. Sammansla, v. a. 3. flag fammen, brf. Sammanslående, n. Sammansmida, v. a. 3. imede fam: Sammanstämma, v. a. & n. 2. 1. fam: mei:ftævne, fammenftemme. Sammanstota, v. a. 2. 2. ftode fam: men. Sammanstotning, -ar. f. Sam= menfted. Sammansvärja sig, v. r. 3. (-svärjer, -svor, -svurit, -svuren) fammensvær: ge fig. Sammansvärjning, -ar, f. Cammensværgelse. Sammansätta, v. a. 2. 2. sammensæt: te. Sammansätta sig, sammenrotte fig, drf. Sammansättning, -ar, f. Sammanställa, v. a. 2. 1. fammen: stille. Sammantrassla, v. a. l. sammentrevle. Sammantrada, v. a. 2. 1. fammentra: de, samlee, def. Sammantrade. -n. n. Sammanyara, Sammanyaro, f. Gam: væren, Samrær. Sammanvarelse, f. Medtilværelfe. Sammanveckla, v. a. 1. vifle fammen. Sammanväfva, v. a. 2. 1. sammens væve. Sammanviga, v. a. 2. 1. sammenvie. brf. Sammanvigning, -ar, f. Sammanvuxen, adj. v. sammenvoffet. Sammastades, adv. fammefteds. Sammelplats, m. Gamlingerlade. Sammet, n. (T. Sammt) Rlojel. Sammetsband, s. pl. n. Flojelebaand. Sammetsblomma, -ros, -or, f. Floj: elsblomst. Sammetsväfvare, s. pl. m. Flejeleræver. Samnad, adj. samlet, forenet.

Samosort. -er. f. (Vlante) Samel: Samolus Valerandi. Samqveda, adi. fom har famme Moder, men iffe samme Kader. Samovam, s. pl. n. Gamfrem. Samregering, -ar, f. Medregjering. Samrad, n. fælles Raad, Overlæg, Raudslagning, Samrada sig, v. r. 2. 1. Samradas, v. d. raabslaa. Sams, adj. & adv. enig, ens. Samskyld, adj. fjedelig, f. G. Samskylde bröder. Samslägtad, adj. af samme Glægt, af liae Glaas. Samspråk, n. Gamtale. Samsyskon, pl. fjedelige Soffende. Samsyster, -strar, f. Fuld. Gofter. Samsätta sig, f. Sammansätta sig. Samt, konj. famt. Samt och synnerligen, Alle og Enhver; jemt och samt, bestandia. Samtal, s. pl. n. (3. Samtal) Sam: Samtala, v. n. 1. holde Camtale, fam-Samtelig, adj. Samteligen, adv. famtlia. Samtid, m. Gamtid. Samtida, Samtidig, adi. famtidig. Samtiding, -ar, m. samtidig. Samtidighet, f. Samtidighed. Samtjock, adj. tættet, tyfbleven, f. Samlig. Samtycka, v. n. 2. 2. samtyffe. Samtycke, n. Samtoffe. Samvaro, f. Samværen, Samvær. Samverka, v. n. 1. samvirfe. Samverkan, f. Gamvirfning. Samvete, -n, n. (3. Samvitska) Sam: vittighed. Samvetsagg, s. pl. n. Samrittiahedenaa. Samvetsfrihet, f. Samvittighedefrihed. Samvetsfraga, -or, f. Camvittighedefroras: magl. Samvetsgrann, adj. samvit: tiahedsfuld. Samvetsgrannhet, f. Samvittighedefuldhed. Samvetslugn,

n. Samvetslös, samvetsnäl, s. pl. m. Samvetsnäl, s. pl. n. Samvetsnäl, s. Samvetsnäl, s. Samvetsväng, n. Samvetsväng, n. Samvetsöm, adj. ianvittighedsfuld, drf. Samvetsdinhet, f.

Samvistelig, ad. selstabelig. Samägare, e. pl. m. En som har lige Obl i en Ejendom med en Anden. Samägo, f. Kællebstab. i en Ejendom, Sameie.

Sand. m. Gand. Sandbacke, -ar, m. Sandbaffe. Sandbank, -ar, m. Sand: bante. Sandblandad, adj. fandblans Sandbotten, m. Gandbund. det. Sandbössa, -or, f. Sanddosa, -or, f. Sanddaase. Sandbygd, f. Sandegn. Sandgrop, -ar, m. Gandgrav. Sandgang, -ar, m. Bang bestroet med Gant. Sandhed, -ar, m. Gand: Sandhög, -ar, m. Sands bede. Sandkorn, s. pl. n. Sand: hob. forn. Sandkörare, s. pl. m. Sands mand. Sandlilja, -or, f. Etderfopurt (Plante): Anthericum Liliago, Sandmo, -ar, f. Santhede, Mo N. Sandrefvel, -flar, m. Sandrevle. Sandsäck, -ar, m. Candfæf. Sandtägt, f. Ret til at tage Sand. Sandväg, -ar, m. Gandvej. Sandas, - ar, m. Sandaas. Sandoken, -knar. m. Sandorfen. Sandort, -er, f. (Plan: te) Sandvaaner, Norelgræs N: Arenaria.

Sanda,v.a. I. bestre, bedæfte med Sand. Sank, i Sank, adv. Sænt, i Sænt, f. E. gå i sank, gaa til Grunde; skjuta i sank, styde i Sænt.

Sank, adj. lavt liggende, fid, sumpet. Sann, adj. (3. sannr) fand.

Sanna, v. a. 1. (3. sanna) fande, bes fræfte, opfolde.

Sannerligen, adv. fandeligen. Sannfärdig, adj. Sannfärdeligen, adj. fandfærdig, fandbru. Sannfärdighet, f. Sandfærdighed. Sannhet, f. Sandhed. Sanning, -ar, f. Sandhed. Sanningsman. m. fandru Mand. Sannolik, adj. fandfynlig. Sannolikhet, f. Sandinnlighed. Sannsaga, -or, f. fandt Gaan, Gand: fagn; Forudfigelse. En som säger sannsagor, Gandfiger. Sannskyldig, adj. fand, virfelig. Sansa sig, v. r. 1. fomme til fig felv igjen, gjenfaa Gans og Gamling. Sanslos, adi, uben Gans og Gam: ling, drf. Sanslöshet, f. Bedovelfe. Sansning, f. Sans og Samling. Sarf, -var, m. Rudftalle (Fift): Cyprinus Rutilus. Sarfva, v. a. 1. (Gfibe.) fpleife. · Sarg, n. uophorlig Grettefættelfe. Sarga, v. a. 1. sønderrive, flænge itu, orf. Sargande, n. Sargning, f. Sarga, v. n. 1. brumme, fnurre, være fnarvorn. Saronsblomster, s. pl. m. vild Rellife: Dianthus Armeria. Sars, n. Gars (Toj). Sarsväfvare. s. pl. m. Garevæver. Satan, m. Sate, -ar, m. Gatan. Satunge, -ar, m. Dixvelunge. Sattyg, n. Diævelikab. Satir, -er, m. Satire. Sats, -er, m. Sætning. 2) Sæt, Spring; Gæt, Indfate, Gats. Satt, -satter, adj. fat, underfætfig. Sax, -ar, m. Gufe. Saxare, s. pl. m. Sachser. Scen, -er, f. Scene. Schabrak, s pl. n. Gfaberaf. Schack, n. Stiaf (Spil). Schackpjäs, -er. m. Griafbriffe. Schackbräde, -n. n. Sfjatbræt. Schackmatt, adj. & adv. = N. 2) (dagl. T.) Schackruta, -or, f. | Sedebild, -er, m. Effempel paa Sæder.

Rude vaa et Gkiakbræt. Schackspel, n. Gfjaffpil. Schackspelare, Schacka. s. pl. m. Gfjaffpiller. v. a. 1. byde Gfjat, drf. Schackning, -ar, f. Schackra, v. n. 1. (T. Schadern) fiat: fre. Schackrare, s. pl. m. Sjaffrer. Schackrande, n. Schackring, f, Gjaffren. Schackt, n. Sjaft (Bergvid.) Schagg, n. Plvs, et Glags Flojel. Scharlakan, (T. Scharlach) Sfarla, gen. Scharlakanfärgad, adj. ffarlagenred. Scharlakansfeber, m. Gfar; lagensfeber. Schasa, v. a. I. (dagl. I.) jage, drive. Schattera, v. a. 1. ffattere, gjore Sfpg. ge, drf. Schattering, -ar, f. Schatull, s, pl. n. Gfatol, lille Rabfe, Gfrin. Schau, f. Gjou, et oprullet Flag, hvor: ved Kartojer faldes fra Land til Sti-Schavott, -er, m. Gfafot. Schavottera, v. n. 1. ftaa i Gabeftof. fen, bestige Stafottet, drf. Schavottering, f. Schersmin, -er, f. Jasmin. Schickt, s. pl. n. (E. Schicht) (Bergvid.) Laa. Schiffer, m. ffjult, hemligt Tegn, Giffer. Schokolad, f. Chokolad. Schonert, -ar, m. Sfonert. Schäck, -ar, m. frættet Deft. Schäckig, adj. spættet, tigret. Schäferi, n. Faareavl, Sfjæferi. Schäs, f. Chäs. Se, v. a. (ser, sag, pl. sago, sett) fe; se upp med ögonen, luf Dinene op; se at, sé efter; se ofver, gjennnem, fé, drf. Seende, n. Sed, -er, m. Gad. Sfif, Bane. Sedan, adv. & konj. (3. sidan) fiben; efter at.

Sedel, -dlar, m. (3. Sedill) Geddel.

2) Forstrivning. Sedelhafvare, s.
pl. m. Ihandehaver, Overbringer.
Sedelmynt, n. Papirpenge. Sedelstock, m. Geddelstof, Geddelsvantum.
Sedelig, Sedlig, adj. sædelig, drf. Sedlighet, f.

Sederegel, Sedoregel, -glor, f. moralst Koritrift, Leveregel.

Sedermera, adv. siden, senere, senere hen. Sedesam, sedig, adj. sædelig, besteden. 2) rolig, spoig, f. E. sedig häst, drf. Sedesamhet, f. Sedighet, f.

Sedesprak, s. pl. n. Canfesprog, mos

ralif Gætning.

Sednare, Sednast, komp. & superl. fenere, senest; sitbigere, silbigst. Den fore och den sednare, bin og denne.

Sedolära, f. Sædelære, Moral. Sedolärare, s. pl. m. Sædelærer, Mostalist.

Sedvana, Sedvanja, -or, f. Sædvane. Sedvanlig, adj. sædvanlig.

Seg, adj. (J. seigr) sejg. Seghet, f. Sejghed.

Segel, s. pl. n. (3. Segl, Mast) Sejl; gå till segels, gaa under Sejl. Segelbar, adj. sejlbar. Segelbarhet, f. Sejlbarhed. Segelduk, m. Sejldug. Segelsarn, n. Sejlgarn. Segelklar, adj. sejlstridig. Segelgarn, n. Sejlgarn. Segelklar, adj. sejlsstridig. Segelmakare, Segelkladd, adj. sejlsstridig. Segelmakare, Segelmakare, s. pl. m. Sejlmager. Segelmakare, s. pl. n. Tasselmester (tillsibs). Segelstrin, m. (3. Seglstein) Magnet. Segelrå, f. Sejlsstridig. Segelstridig. Segelstridig. Segelstridig.

Seger, -grai, m. Gejer. Segerfest, -er, m. Gejerbsest. Segerherre, Segerhjelte, -ar, m. Gejerherre, Gejerherte. Segerhusva, -or, f. (3. Sigurkuss) Gejerhuse, en hinde paa nysodte Borns Hoved. Segerkrans, -ar, m. Gejerbstans. Segerlön, m.

Sejerspris. Segerprakt, m. Segerstät, m. Gejerspragt. Segerrik, Segersam, sejertig. Segerrop, s. pl. n. Gejerstaab. Segerstod, -er, m. Gejerssstate. Segersäng, -er, m. Gejerssstate. Segersäll, adj. (3. sigursæll) sejerrig, sejerssall, segertecken, s. pl. n. Gejerstegn. Segertag, s. pl. n. Gejerstegn. Segervagn, m. Triumsvogn. Segervinnare, s. pl. m. Gejervinder. Segervinning, -ar, f. Gejervinding.

Reghet, f. Geighed.

Segla, v. n. & a. l. (J. sigla) feile. Seglande, n. Segling, f. Geilen, Geisling. Seglation, m. Seglats, m. Geisluds. Seglare, s pl. m. Geiler.

Seglifvad, adj. fejglivet. Segna, v. n. 1. blive feig.

Segogryn, s. pl. n. Sagogryn.

Segra, v. n. 1. fejre. Segrare, s. pl. m. Gejrer, Gejerherre.

Segra, v. a. 1. (E. seigren) ved Hiely af Biv fille Solvet fra Kobberet, drf. Segring, f. Seigring (i Bergv.) Segsleten, adj. varig, drf. Segslitenhet, f.

Sejlare, s. pl. m. (I. Geiler) Reb. flager.

Sejn, m. (til Sos) Signal, drf. Sejn-flag, f. Signalflag.

Sejsa, v. n. l. binde to Toug med en Sejsing, jejje, drf. Sejsning, f. Sekel, -kler, n. Aarhundrede.

Sekreta utskottet, den hemmelige Rommitte. 2) (Speg.) Bandhue.

Sekreterare, s. pl. m. Gefreter.

Sela, Sela på, v. a. l. lægge Sele paa. Sela af, tage Selen af, drf. Selning, f.

Seland, n. pr. Sjælland. Selandare, s. pl. m. Sjællænder.

Sele, -ar, m. Gele. Seldon, n. Seltyg, n. Geletoj. Selmakare, o. pl. m. Gabelmager. Selputa, -or, f.

m. Gelevind.

letoi. Golie D.

Selzervatten, n. Gelfervand.

Selleri. n. Gilleri (Saveurt).

Selja, -or, f. Spænde, Bule paa Ge-

Sexstafvig, adj. fom har

Giber.

Bemla, Simla, -or, f. Simle, Svedefimle. Semper, Simper, adj. funftlet, tvun: gen (mind. brugeligt). Sen, D. f. f. Sedan. Sen, adj. fon, senare, fenere, senast, feneit. Sena, -or, f. Sene. Sendrag, s. pl. n. Genetræfning, Rrampetræf. Senfull, Senig, adj. senefuld, senes ftærf. Sensträng, -ar, m. Nerre. (lorde de boyeau). Senap, m. Genney. Senapsdeg, -ar, m. Gennepsplafter. Senapskanna, -or, f. Senapsdosa, -or, f. Genners: fande, Gennepebosfe. Benapsqvarn, -ar. m. Gennepefværn. Senapssås, m. Gennevelous. Sendrag, m. fl.\f. Sena. Senfotad, adj. som gager langsomt, tung pag Roben. Senfardig, adi. sendrægtig, drf. Senfärdighet, f. Benfödd, adj. fildefødt. Senfoding, -ar. m. Gildefodning. Sengangare, s. pl. m. Dovendur. Senmogen, adj. filde moden, drf. Senmogenhet, f. Senna, f. Sennet, n. Gennablade. Senvaf, m. Nervespftem. Serla, adj. & adv. (forældet) filde, om Aftenen. Bervet, -er, m. Gerviet. Bervis, -er, m. Gervife. Sex, Mongdetal, fefe. Sexdubbel, adj. seffdobbelt. Sexfaldig, adi. sefffold. Sexmanning, -ar, m. sefshannet (Bot.): Sexandria. Sexqvinnad, adj. fetshunnet. Sexfotad, adj. felefoddet. Sexkantig, adj. felefan: tet. Soxsidig, adj. som har sets lige

fets Stavelfer. Sexstyfver, m. 1 Stillina Banto. Sexuddig, adi. fefeoddet. Sextio, Sextie, Sexti. Mangdetal, tret: findstove, fetti D. Sextionde, Ordenstal, tredfindstyvende, fetetiende. Sexton, Mangdetal, fefeten. Sextonde, Ordenstal, fefetenbe. Sfer. -er. m. Gfære. Si! Ge! Siare, s. pl. m. Seer, Spaamand, Profet. Sicken, (dagl. T.) for; Se! tocken! fee! tag ben. Sid, $adj. = \Re$. Sida, -or, f. Gite. Sidoarf, s. pl. n. Sibeary. Sidoarfvinge, -ar, m. Si-Sidobrade, -n, n. Gide: dearvina. bræt. Sidobyggnad, -er, m. Gide: branina. Sidogevär, s. pl. n. Sideværge. Sidokamrat, -er, m. Gi: demand. Sidolinje, -r, f. Gidelinje. Sidoref, s. pl. n. Ribben. Sidoskott, s. pl. n. Gfud i Flanfen. 2) Rodskud fra Giden af en Hovedrod. Sidoslag, n. Lammelle paa den ene Gide. Sidosprång, s. pl n. Gide: fpring. Sidosteg, s. pl. n. Gfridt Sidostycke, -n, n. Gis til Siben. bestoffe. Sidostyng, s. pl. n. Gibe: fting. Sidostot, -ar. m. Gibeftot. Sidvind, m. Sidväder, n. Sidevind. Sidväg, -ar, m. Gidevej. Siden, n. (I. Geide) Gifte. Sidenband, s. pl. n. Gilfebaand. Sidenfabrik, -er, m. Gitefabrif, drf. Sidenfahrikör, -er, m. Gilfefabrifant. Sidenfärgare, s. pl. m. Gilfefarver. Sidenhandel, m. Gilfehandel. denhandlare, s. pl. m. Gilfehandler. Sidenklädd, adj. filfeflædt. Sidenkram, n. Gilfevarer. Sidenkramare, s. pl. m. Giltehandler. Sidensars, n. Atlaff. Sidensvans, -ar, m. = N. (en Sugl): Ampelie. Sidentyg, n. Gilfetoj. Sidenvaror, pl.

Gilfevarer. Sidenvafvare, s. pl. m. Gilfenæper. Sidland, adj. fidlændt, lavtliggende. Sidoarf, m. fl. f. Sida.

Sidst, adj. & adv. fidft. Sidstleden. fiditafvigt. Sidstvekne, fidstafvigte. Sidstone, på sidstone, paa Gibfinin gen, tilficft.

Sidvall, m. fidlandt Mart. Sidvallsäng, -ar, m. fidlændt Eng.

Sidvörda, v. a. 1. ringeagte: Sidvörd-

nad, m. Ringeagt.

Sjelf, adj. (3. sialfr) felv; for sig sjelf, affides, affondret. I och för sig sjelf, i sig selv. Aktning af sig sielf. Gelvagtelie.

Sielfbestäckare, s. pl. m. Gelvbesmit: ter, Onanift, drf. Sjelfbefläckelse, f. Sjelfbehag, n. Gelvbehag, drf. Sjelf-

behaglig.

Sjelfbuden, adj. felrbuden.

Sielfdod, adi. felvbet.

Sjelffortröstan, f. Gelvtillid. Sjelfgjord, adj. felrgjort.,

Sjelfgod, adj. jelvtilfrets, indbildft, drf. Sjelfgodhet, f.

Sjelfherskare, s. pl. m. Gelrherffer, Eneheriker.

Sjelfhämd, m. Gelvhærn.

Sjelfhämnare, s. pl. m. Gelvhævner.

Sjelfklar, adj. felvflar.

Sjelfklog, adj. felvflog. Sjelfklokhet, f. Gelvflogifab.

Sjelfkrafd, adi. af egen Drift, ufrævet.

Sjelfkränkning, f. Gelebesmittelse. Sjelfkar, adj. egenkjærlig, felvkjærlig, drf. Sjelfkarlek, m. Egenfjærlighed. Sjelfljudande, adj. felvindende. Sjelf-

lyding, -ar, m, Gelvipd, Bofal. Sjelfmant, adj. & adv. af egen Drift,

umanet.

Sjelfmord, s. pl. n. Gelvmord. Sjelfmyndig, adj. felvraadig, egenmægtig, drf. Sjelfmyndighet, f. Sjelfmördare, s. pl. m. Gelvmorder.

Sjelfpantning, f. Selvtægt.

Sjelfrådande, adj. selvraadende. Sjelfrådig, adj. selvraadig, drf. Sjelfrådighet, f.

Sjelfskrifven, adj. ubetinget berettiget; den fom ved Arv eller formedelft fine naturlige Egenffaber har en Rettig. hed; sjelfskrifven Rigsdagsman, er enhver Adelsmand.

Sjelfspillan, f. Gelvmord. Sjelfspilling, -ar, m. Gelomorder.

Sjelfständig, adj. felvftændig, orf. Sjelfständighet, f.

Sjelftagen, adj. felvtagen. Sjelftillit, m. Gelvtillib.

Sjelfvillig, adj. frivillig. Sjelfs-vald, m. Egenfind, Gelvraadighed.

Caenmatiahed: for ftor Aribed, drf. Sjelfs-våldig, adj. Sjelfs-våldas, v. d. (daal. T.) tage fig for for Frihed: være vilter.

Sjelfägare, s. pl. m. Gelvejer. Sjelfvisk, adj. egoiftiff; egenfjærlig. Sjersmin, -er, m. Şasmin.

Siffra, -or, f. Taltegn, Giffer.

Sigill, s. pl. n. Gegl. Sigillbevarare, s. pl. m. Geglberarer. Sigilljord, Sigill-lera, f. Segljord. Sigill-lösen, m. Sigillafgift, m. Geglpenge. Sigillvax, m, Seglvofe.

Signa, v. n. 1. fegne.

Signa, v. a. 1. signe. Signare, s. pl. m. En fom figner. Signerska, -or, f. Gignetvinde, Gignefone.

Signal, -er, m. Gianal. Signalskott, s. pl. n. Signalifud.

Sigta, v. n. 1. figte.

Sik, -ar, (Fift), Belt D. Gif R .: Salmo lavaretus. Siklöja, - or, f Salmo albula, Stint D. Blege, Lakefild R. Sikt, -ar, m. Sigte. Siktduk, -ar,

m. Sigtedug. Siktqvarn, -ar, m. Siatemolle.

Sikta, v. a. 1. figte (Grpn, Mel.) Siktare, s. pl. m. En fom figter, drf. Siktning, -ar, f. Sil, -ar, m. Gi, Gil, f. E. Meltefil. Sil-

II Binds 11

ben, s. pl. n. os cribrosum. Silduk, -ar, m. Gilflud. Silkärl, s. pl. n. Gilfar.

Sila, v. a. 1. sie, sile M., drf. Silning, -ar, f.

Sileshår, n. Tættegræß R.: Drosera. Silfver, n. (3. Silfr) Golv. 2) Golv: toj. Silferarbetare, s. pl. m. Gelv: arbeider. Silfverarbete, n. Golvar: beide. Silfverartad, adj. felvartet. Silfverbeslagen, adj. folrbeflagen. Silfverbröllop, s. pl. n. Golrbrol: lup. Silfverfärg, m. Gelpfarre. Silfverfärgad, adj. folvfarvet. Silfverglans, m. Golog and. Silfverglitt, m. Golverglod. Silfvergrufva, -or, f. Gologrube. Silfvergra, udj. folograa. Silfverhalt, m. Golv: holdighed. Silfverhaltig, adj. folo: hold a. Silfverhvit, adj. folvfarvet, folverhvid. Silfverhar, n. Colvhaar. Silfverkammare, m. Golvfammer. Silfverklang, m. Golvflung. Silfverkorn, s. pl. n. Goloforn. Silfverlan, m. Golvlan. Silfvermalm, m. Solomalm. Silfvernignt, n. Colo: mont. Silfverpenning, -ar, m. Gelvpenge. Silfverplat, -ar, m. Golv: plade. Silfverservis, -er, m. Golofervife. Silfverskum, m. Golvifum. Silfversked, -ar, m. Golvite. Silfverskåp, s. pl. n. Golvifab. Silfverslagg, n. Golvilag. Silfverstyl, n. Colvitil, Verleifrift. 8 Ifverstang, -stänger, f. Gelvstang. Silfvertacka, -or, f. Golvbarte. Silfverton, -er, m. Golvtone. Silfver-Silfvertråd, -ar, m. Golvtraat. tyg, n. Golvmor, et Glags Toj. Silfververk, s. pl. n. Golvværf. Silf-Silfverväg, -or, f. Gølvervove. vervag, -ar, m. Golovægt. Silfveroga, -on, n. et Glage Biff: Zens, foloplettet Buldfiff Di.

Silke, n. Silkes Silkes afvel, m. Silfearl. Silkes docka, -or, f. Duffe

Eilte. Silkesfärgare, s. pl. m. Silfefurver. Silkesmask, -ar, m. Silfeorm. Silkestofs, -ar, m. Silfectuf. Silkesvadd, m. Silferat. Silkesplanta, -or, f. Silkeort, f. Silsefrente. Silkesväfvare, s. pl. m. Silfevæver.

Sill, -ar, m. Silb. Sillblick, n. Sillblixt, m. Silbebadd. Sillfiske, n. Sillfisker, n. Sillbuise, -er, m. Sillbuise, -er, m. Sillbuise, -ar, m. Sillbuise, -er, m. Sillbuise, -ar, f. Altefonde (Kugl): Alea Alle. Sillake, m. Silledage. Sillmängelska, -or, f. Krinte fom fælger Sild. Sillnot, f. Silbegarn. Sillpackare, Sillsaltare, s. pl. m. Sillpackare, Sillsaltare, s. pl. m. Sillbeialter. Silltunna, -or, f. Silbetonde.

Simma, v. n. 3 & 1. (simmar, samm, pl. summo, summit) svomme. Simmare, s. pl. m. Svommer. Simmande, n. Simmhing, f. Svemmen, Svomming. Simmbläsa, -or, f. Svommebæte. Simmbätter, pl. Svommebæte. Simmfötter, pl. Svommefuns. Simmkarare, s. pl. m. Svommefære. Simmställe, -n, n. Svommefære. Simmställe, -n, n. Svommefære.

Simmig, f. Samlig. Simpa, -or, f. Grundling (Fiff). Sims, m. Grfims.

Sin, adj. = N.; i sinom tid, i fin Tid.
Tusen sinom tusen, flere Tusinde.
Sins imellan, sig imellem, indbyrdes.
Far sins, Mor sins, o. s. v., dags.
T. for sin fars, sin mors, o. s. v.

Sittopp, -ar, m. (dagl. E) Brefigen. Sittsjuk, adj. fiddefjær.

Sittsysla, -or, f. fiddende Arbeide. Sittvana, f. Vane til at fidde, f. E. ha sittvanan.

Sja, Mængdetal, (3. sjan) spv. Sjua, -or, f. Sprtal; Spven (i Kort:

(vil). Sjudubbel, adj. svodobbelt, drf. Sjudubbla, v. a. 1. fordoble spofold. Sjufaldig, adj. sposold. Sjuhanda, edi. ivo Glage. Sjuhornig, Sjukantig, adj. spokantet. Sjuborning, -ar, m. Sjukant, -er, m. Gppfant. Sjumanning, -ar, m. Grohanned: Heptandrist (Bot.) Sjugvinnad, adj. forhunnet (i Bot.) Sjusidig, adj. fpvfidet. Sjusofvare, s. pl. m. Gvv: fover. Sjustafvig, adj. fom har fyv Stavelser. Sjustjorna, -or, f. (als tid med den bestemte Artifel) Gpoftjerne. Sjutal, n. Spotal. Sjuarig, Sjuars, adj. spvaarig, spvaars. Sjudagars, adj. fpv Dages. Sjuda, v. a. & n. 3. (sjuder, sjöd, sjudit, sjuden) (J. sioda) spce, foge. Sjudande, n. Sjudning, f. Gv. ben, Rogen, Sjudare, s. pl. m. Gp: der. Sjudhet, adj. foghed. Sjuk, adj. (3. siukr) fpg. Sjuka, f. Evge, Gygdom. Engelska Sjukan, den engelfe Spge. Sjukbesök, s. pl. n. Engebeiog. Sjukhus, s. pl. n. Spaehus. Sjuklig, adj. spgelig: Sjuklighet, f. Spaeliahed., Sjukling, -ar, m. Gfrantning. Sjuklista, -or, f. Kortegnelse over Grge. Mad for Sjukmat, m. Sygemad. Grae. Sjukna, v. n. 1. S. in, ned, blive fpg. Sjukrum, s. pl. n. Sjukstuga, -or, f. Spaeværelse, Spaestue. Sjukskepp, s. pl. n. Spgeffib, SofvitalıFib. Sjuksang, -ar, f. Spgeseng, Epgeleje. Sjukvaktare, s. pl. m. Sngevogter. Sjukvaktarska, -or, f. Sngvogter: iFe. Sjukvård, m. Sngerleje. Sjunde, Ordenstal, invente.

Sjunga, v. n. & a. 3 (sjunger, sjöng

el. söng, sjungit el. sungit, sjun-

gen, sungen) funge, brf. Sjungande, s. Sjungning, f. Sjungare, s. pl. m. Ganger. Sjunghar, adj. sangbar, som fan synaes. Sjungfågel, -glar, m. Gangfugl. Siungpiäs. -er. m. Spngestyffe. Sjunka, v. n. 8. (sjunker, sjönk, sönk, sank, pl. sjönko, sönko, sunko, sjunkit, sunkit; sjunken, sunken) (3. söckva) fonfe, drf. Sjunkning, f. Sjusidig, m. fl. f. Sja. Sjuttio, Sjuttie, Mængdetal, halvfjerd: findstove, fotti N., drf. Sjuttiotal, n. Sjuttioårig, adi. Sjuttionde, Ordenstal, halvfjerbfinds: tyvende, fyttiende. Sjutton, Manadetal, (3. sautjan) fotten. Sjuttonde, Ordenstal, fpttende. Själ, -ar, m. (3. Sål) Gjæl. Själafoda, f. Själaspis, n. Gjælerobe, Sjælenæring. Själamessa, -or, f. Sjælesesses, f. Sjæles forg. Själaro, f. Gjælefred. Själringning, -ar, f. Ringning for en Dod. Själasörjare, s. pl. m. Gjæleserger.Själaherde, -ar, m. Siæ: Själatag, n. Dodefump. lehvrde. Själavandring, m. Sjælevandring. Själavåda, f. Fare for Saligheden. Själavárd, m. Cura pastoralis, Sjæ: leomfora. Själavan, m. Gjæleven. Själ, -ar, m. Själhund, -ar, m. (3. Selr) Gal, Galhund. Själskinn, n. Gælikind. Själspäck, n. Själtran, m. Sælhundtran. Själas, v. d. ligge i Dodsfampen. Sjö, -ar, m. So, Dav. Sjöbefaren, adj. sovant. Sjöblad, s. pl. n. Aafante (Plante): Nymphaa. Sjöbotten, m. Gobund. Sjöbrygga, -or, f. Brugge. Sjökapten, -er, m. Sfibs: faptein. Sjödrabbning, -ar, m. Gotræfning. Sjöfarande, adj. Gefaren: de. Sjöfærare, s. pl. m. Gofarer. Sjöfart, m. Cofart. Sjöfogel, -glar,

Siöförklaring, -ar, f. m. Gofual. Coforflaring ved Afmonftringen efteren Reife, Siögast, -ar, m. (dagl. T.) Somand, raff Soaut. Sjögrön, adi. føgrøn. Sjögang, m. Gogang. Sjöhamn, -ar, m. Gohann. Sjöhandel, m. Gobandel. Sjöhjelte, -ar, m. 😂9: helt. Sjöhors, -ar, m. Gedrage: Sjöhast, -ar. m. Go: Pegasus. Sjökalf, -var, m. Gofaiv. Sjöko, -r, f. Gofo. Sjökonung, -ar, m. Gefonning. Sjökork, -ar, m. (Do: lpp) Grundved: Alcyonium. Sjökrig, s. pl. n. Gofrig. Sjökust, m. Go: toft. Sjölag, -ar, m. Golov, Goret. Sjöledes, adv. til Gos, foværts. Sjölejon, s. pl. n. Golove. Sjölilja, -or, f. Snorrer: Vorticella encrin. Siöluft, m. Coluft. Sjölagenhet, -er, f. Glibeleilighed. Sjömakt, -er, m. Gomaat. Sjöman, -man, m. Gomand. Sjömunk, -ar, m. Goengel (Dai): Savalus Savatina. 2) Bandfan: de (Blodorm): Serpula Peniul. Sjömussla, -or, f. Musling. Sjömörker, n. Savmulm; Sfper, Morfe fom hviler over Davet. Sjonassla, -or, f. Sjöstråle, -ar, m. (Dolpp) Sonælde: Actinia. Sjönöd, m. Havs: ned. Sjönöt, -ter, f. Bandnet: Trapa natans. Sjöofficerare, s. pl. m. Goofficer. Sjöord, s. pl. n. Goord. Sjoorre, -ar, m. Teifte (Bugl): Colymbus Gryllus. 2) (dagl. T.) Gomand. Sjöplommon, s. pl. n. en Slags Bævresvamp: Trevella pruniformis. Sjöpung, -ar, m. (Blodorm) Sopung. Sjöresa, -or, f. Goreffe. Sjöratt, m Goret. Sjörå, n. Getrold. Sjöröfvare, s. pl. m. Gorover. Sjöröfveri, n. Goro: veri; idka sjöröfveri, drive Gørøve: ri. Sjösjuk, adj. sospg. Sjösjuka, f. Goinge. Sjöskata, -or, f. Strand: Rade: Hamatopus ostralegus. Sjöskola, -or, f. Navigationsfole. Sjö-

skum, n. Dauffum; Merffum, Sioskumspipa, -or, f. Merfumspibe. Sjöslag, s. pl. n. Sjöslagtning, -ar, f. Gestag, Sjöslända, -or, f. Bagr: flagrer: Phryganwa. Sjöstad, m. Sjöstat, -er, m. Goftat. Gostad. Sjöstråle, -ar, f. Sjönässla. stycke, -n, n. Goftoffe. Sjösaf, n. Gofiv. Sjöträd, s. pl. n. (Bolvr) Havgran: Alcyonium. Sjötraffning, -ar, f. Gotræfning. Sjotull, -ar. m. Getold. Sjötullskontor, n. Sjötullskammare, m. Toldbod. Sjötäg, s. pl. n. Getogt. Sjöur, s. pl. n. Cour. Sjöutter, -trar, m. Goots ter: Mustela Lutris. Sjövan, adj. sevant. Sjövarg, -ar, m. Davfat (Kiff): Anarrhicas. Sjövatten, n. Gorand. Sjövetenskap, m. Govi: denifab. Sjövik, -ar, m. Gobugt. Sjövind, -ar, m. Govind. Sjöväg, m. Govej. Sjöväsende, n. Goræ: fen. Sjöärender, pl. Marineanligaender.

Sjönk, impf. af sjunka. Skabb, m. Stab (Hubingdom). Skabbig, adj. stabbert. Skabbartad, stabartet. Skabbort, f. s. Vädd. Skabba ned, v. a. l. (dagl. T.) paasere En Stab, smitte.

Skabrak, m. fl. s. Schabrak, m. fl. skada, -or, f. Stade. Skadedjur, s. pl. n. Stadedvr. Skadedjur, s. Stadesröjd, m. Stadefrohed, Stadefrod. Skadestägen, adj. stadesros, sdj. stadeslös, ustadeslös, ustadeslöshet, f. Skadeslöshällande, n. Stadeslöshet, f. Skadeslöshällande, n. Stadeslöshällande, stadeskänd, n. Stadeserstatning, Stadeständ, n. Stadeserstatning, Stadebod, Stadeslosholdesse.

Skada, v. a. & n. 1. ffade; det skadar intet, det figer intet, drf. Skadande, n.

Skadlig, adj. stadelig. Skadlighet, f. Stadelighed. Skaf, n. Gnav, Glid. 2) Afftav. Skafbeto, n. slet Græsgang. Skafgräs, n. Stavgræs: Eqvisetum Hyemale. Skafjern, s. pl. n. Sfavefærn. Skafknif, -var, m. Sfavefniv. Skafspån, m. Afikav, bet som assaves. Skaffa, v. a. l. skaffe, spån, v. n. l. skaffe, spise, brf. Skaffang, s. pl. m. Leverander. Skaffare, s. pl. m. Leverander. Skaffare, -er, m. Spisefammer.

Skaffottes, adv. med Dovedet ved en Andens Fedder, f. E. ligga skaf-

föttes, andfottes. Skaft, s. pl. n. Skaft. 2) Straa, Kornstraa. 3) Ror, Piberor. Skafthafre, m. hostet og utærstet Davre. Skaftelonde, m. Slugs Korntiende.

Skafva, v. a. (skafver, skafde, skaft, skafvit, skafven, skafd) (3. skafa) stave, drf. Skafvande, n. Skafning, f. Skak, s. pl. n. Orag N.

Skaka, v. a. l. (N. i. seacan) bevæge stærtt, state N. ryste D. Skakande, n. Skakning, -ar, f. Rysten, Rysstelse.

Skakel, -klar, m. (J. Skükull) Staat, Staglestang D. Skena bever skaklarna, egentlig: lobe over Stickter, ne, o: være tojlelos, uregjerlig; over: fride Grænierne.

Skal, s. pl. n. Gfal; Bælg. Skalbagge, -ar, m. Torbift, Gfarnbasse: Scarabæus. Skaldjur, s. pl. n. Gfaldvr. Skalfisk, -ar, m. Gfalvet. Skalfrukt, -er, m. Bælgfrugt. Skalmask, -ar, m. Gfalorm. Skalsugga, -or, f. (Gfalorm): Chiton. Skalvinge, ar, m. Gfjælvinge.

Skala, v. a. 1. falle, frælle, drf. Skalande, n. Skalning, f.

Skala, v. n. 1. (bagl. E.) lobe, fpringe, brf. Skalande, n. Skalare, s. pl. m. Springer.

Skald, -er, (3. Skalld) Sfjald, Digster. Skaldedikt, -er, m. Sfjaldes

bigt. Skaldgudinna, -or, f. Skaldmö, -r, f. Muse. Skaldegåva, -or, f. Digterevile, Digtergave. Skaldekonst, m. Stjaldefunst. Skaldeslag, f. poetist Begeistring. Skaldeslag, s. pl. n. Digterat. Skaldeväde, -n, n. Stjaldesvad. Skaldskap, n. Stjaldskad, Poesi. Skaldesville, n, n. Digtergand. Skaldesville, n, n. Digtergand. Skaldesvycke, -n, n. Digt. poetist Arbeide, Poem. Skaldesång, -cr, m. Stjaldesang.

Skalf, impf. of Skälfva.

Skalf, s. pl. n. Roselse, Sficelo.
Skalk, -ar, m. Stalf. Skalkaktig,
adj. stalkattig, tr. Skalkaktighet,
f.= N. Skalkstycke, -u, n. Stalfs
testoffe, Sfielmstoffe.

Skalkas, v. d. 1. spoge, gjøre Lojer. Skall, s. pl. n. Strald. 2) Rlupjagt. Skallbud, s. pl. n. Paadud om Klupjagt. 2) En som gader omfring med et saadant. Skallfagde, -ar, m. Sjefen sor Rlupjagtsfolket (Skallfolk). Skallgäng, -ar, m. Klupjagtsvej, Klapjagt.

Skalla, v. n. 1. ifralde, gjenlyde. 2) anstille Rlapjagt.

Skalle, ar, m. (3. Skalli, bart Sted paa Hovedet), Cfalle, Cfolt R. Pandeffal. Flintskalle, Cfalbepande.

Skallig, Skallot, adj. (3. sköllr) ffals det, nogen, drf. Skallighet, f.

Skaller, m. Skallergras, n. Stjaller, Efranglegtas, Efraldegræs: Rhinantus.

Skallerorm, -ar, m. Rlapperflange, Rangleflange: Crotalus.

Skallersten, ar, m. et Glags hul Myrremalm, Rlapperften: Ætites.

Skallmeja, -or, f. Efalmej.

Skalnacke, -ar, m. (Plante) Lovetand: Leontodon taraxacum.

Skalira, -or, f. Barnerangle. 2) (Rlaps perflangens) Rlapprer.

Skallra, v. n. 1. Mappre. Skallrande, z. Skallring, f. Rlappren.

Skalm, -ar, m. Armene paa en Riærre. Gats. Lang, f. G. skalm på en kārra, skalmar pā en sax.

Skalmask, m. fl. s. Skal, Stalorm.

Skam, m. Gfam. Skamfila, v. a. 1. Stamfile, drf. Skamfilning, -ar, f. Skamflat, adj. famfuld, ffamred, flau. Skamfläck, -ar, m. Cfam: plet. Skamfull, adi. ffamfuld. Skamlem, m. (A. S. Scamlim) Stambel, Rionedel. Skamlig, adj. fammelig; 2) famfuld, drf. Skamlighet. f. Skampall, -ar, m. Cfambænf i Rirfen. Skampale, -ar, m. Gabes ftot. Skamrodnad, f. Cfumrodme. Skamvrå, m. Gfamfrog.

Skandack, e. pl. n. Reling.

Skank, Skank, -ar, m. (dagl. I.) Bén, Fod.

Skans, -ar, m. Stanfe. Skansarbete. n. Gfansearbeide. Skansgräfning. f. Cfanfegravning. Skansgrafvare, s. pl. m. Stanfegraver. Skanskorg, -ar, m. Gfanfefurv. Skansa omkring, omfanfe, indifanfe, forffanse.

Skapa, v. a. 1. (3. skapa) fabe, (har i impf. og sup. skapte, skapt, samt en forældet impf. skop). Skapande, n. Gfabelfe. Skapande snille, Cfaberaand. Skapare, s. pl. m. Staber. Skapelse, f. Skapning, f. Glabelse. Skapnad, -er, m. Glab: ning, Bestalt. Skaplynne, n. Gfif: telfe, Stabning, Form, Stabelon R. Skap, s. pl. n. (3. Skauf) hingstens Avlelem.

Skara, -or, f. Skare, m. Sfare, Dob.

Skare, m. Skarsnö, m. Snefforpe,

Sfare N. Skarf, -var, m. Fældning, Cfarring.
2) Stuffe fom fliffes til, Lup.

Skarfva, v. a. 1. fliffe til, fætte Stpf:

ter til; forene to Ting faaledes at de falde isammen. 2) (dagl. I.) love, drf. Skarfvande, u. Skarfning, f. Skarfyxa, -or, f. Clags for Ols; Clar.

ofie D.

Skarlakan, z. Gfarlagen.

Skarn, n. Cfarn. 2) Tane af Lys. Skarp, adj. farp. Skorphet, f. Gfarp. hed. Skarpkantig, adj. (Farpfantet. Skarpladda, v. e. I. lade med Rugs le. Skarpna, v. n. 1. blive farp. Skarprättare, s. pl. m. Cfarpretter. Skarpsinnig, adj. ffarpfindig, drf. Skarpsinninghet, f. Skarpsko, v. a. 2. 1. brodte en Deft, forfpne med Brodder. Skarpskodd, ffarpifoet. Skarpskytt, -ar, m. Gfarpitotte. Skarpsynt, adi. ffarpinnet, drf. Skarpsynthet, f. Skar fom har ffarpe Tænder. Skarptänd, adj.

Skata, -or, f. Stabe D. Stjære, Sfiur R.: Corvus pics. Skatbo, -n. n. Gfaderede, Stjurereir R.

Skate, -ar, m. Trætop.

Skatt, -er, m. Glat. Skattdragande, adj. Skattdragare, s. pl. m. fom fva: rer Gfat. Skattfri, adj. stattefri. Skattfrihet, Gfatteftihed. Skattkammarc, m. Cfatfammer. Skattkista, -or, f. Gfatfiste. Skattkonung, -ar, m. Gfattefonge.

Skattlägga, v. a. 2. 1. fætte i Gfat, ikatiætte, paalægge Stat, drf. Skattläggning, f.

Skattmästare, s. pl. m. Gfatmefter. Skatta, v. a. 1. fatte, vde Gfat. 2) fatte, vurdere, drf. Skattande, n. Skattning, f.

Skatte, adj. fattendende. Skatte Fralse, Skatte-krono el. Krono-skatte, forstjellige Arter af Styldsætning for Skattebonde, -bonder, Gaardene. m. Skatteman, m. Gfattebonde. Skattehemman, s. pl. n. Gaard som

!

er Kronoffatte. Skattejord, m. 3ord, fom er Rronoffatte. Skattevrak, n. i Skattevrak, iffe i Stand til at fvare fin Gfat. Skattevärdering, f. Stattelianina.

Skattull, s. pl. n. Sfrin. Skattullmakare, s. pl. m. Runftinedfer.

Skavank, Skafvank, -er, (bagl. I.) Keil, Stade, Lvde.

Ske, v. n. imper. (sker, skedde, har

skett) ife.

Sked, -ar, m. (3. Skeid) Gfé. 2) Rammen el. Rittet i en Bor. Skedblad, s. pl. n. Gfeblad. 2) Gfe: fuld. Skedgas, m. Gfedgans (Augl): Platalea. Skedort, -er, f. Cfeurt: Cochlearia officinalis

Skeda, v. a. 1. (Bjergo.) fille, oplofe, afcrive, drf. Skedare, s. pl. m. Mes talrenfer. Skedvatten, n. Gfevand

(T. Scheidemasfer).

, Skede, -n, n. Mellemrum, f. E. det är ett längt skede häremellan. 2) Sæt, Sfej N. f. E. jeg red 5 Mil i ett Skede, jeg red 5 Mile i et Gæt. Skedesman, m. (foræl.) Boldgifts: mand.

Skef, adj. (3. skeifr) ifiev. Skefhet, f. Sfjevhed. Skefva, v. n. ffiere; skefva med benen, være ffier: benet; skefva med ögonen, itele, fé ffjevt til. Skefogd, adj. ffelojet.

Skeka, v. n. 1. (3. skeikia, at vafle) Fræve, fpærre Benene fra hinan-

den.

Skela, v. n. I. ifele, drf. Skelande, n.

Skelögd, adj. iféløjet.

Sken, s. pl. n. Cfin. Skenbar, adj. tilivneladende, faafvnende, drf. Skenbarhet, f. Skenbarlig, Skenbarligen, adj. finbarlig, vjenipnlig. Skendygd. -er, f. udvortes Anseelie af en Dod, Stindob. Skendod, adj. & n. finded. Skenfager, adi. muf at sé til. Skengrund, -er, m. Sfin: grund. Skenhelgon, s. pl. n. Gfin: 1

Skenhelig, adj. ffinhellig. Skenhelighet, f. Efinhellighed. Skena, -or, f. Gfinne. Skenben, s. pl.

n. Gfinneben.

Skena, v. n. 1. lobe lobit (om Beste), brf Skenande, n. Skening, f. Skengalen, Skenig, adj. lobit, tilbojlig til at lebe lebit. Skenhäst, -ar, m. lobit Deit.

Skenkel, -klar, Lgar, Ben, Lænd (om

Defte).

Skepelse, -r, f. Skepnad, -er, m. Stife

felfe, Spogelfe, Gnn.

Skepp, s. pl. n. (3. Skip, A. G. Scipp) Stib. Skeppshord, n. Gfibebord. Skeppsbro, f. Brugge, Raj. Skeppsbesättning, -ar, f. Sfibemandifab. Skeppsbrott, s. pt. n: Sfibbrud. ffibbruden. Skeppsbruten, adj. Skeppsbrygga, -or, f. Gfibebrngge. Skeppsbrud, m. Gfibebrod. Skeppsbyggeri, er, n. Gfibsbnageri. Skeppsbyggmästare, s. pl. m. Gfibebng: ger, Gfibebygmefter. Skeppsbyggnad, -er, m. Efibebraring. Skeppsdäck, s. pl. n. Gfibedaf. Skeppsbat, -ar, m. Stibebaad. Skeppsfart, m. Gfibefurt. Skeppsflotta. -or, f. Cfibeflaade. Skeppsfolk, n. Sfibefolf. Skeppsgosse, -ar, m. Stibedreng. Skeppskapten, -er, m. Sfibsfartein. Skeppsklarerare, s. pl. m. Gfibemagler. Skeppskladning, f. Cfibebeflædning, Gfibeflædning. Skeppsklocka, -or, f. Sfibefloffe. Skeppskock, -ar, m. Cfibefof. Skeppskost, m. Gfibes foft. Skeppsladdning, -ar, f. Gfibes ladning. Skeppslag, n. Gfibrede, Roslagen er inddelt saaledes istedet for det ovrige Sverige i Hærader. Skeppslast, -er, m. Gfibslaft. Skeppsled, f. Segelled. Skeppslega, -or, f. Stibsfragt. Skeppslossare, s. pl. m. En fom udlosfer, drf. Skeppslossning, f. Skeppslucka, -or, f

. Gfibsluae. Skeppslykta. -or. f. Stibbloate. Skeppslägenhet, -er, f. Stibeleiliahet. Skeppsmask, -ar, m. Gfibsorm. Skeppspojke, -ar, Gfibebreng. Skeppsport, -er, m. Gfibeport. Skeppsprest, -er, m. Gfibepræft. Skeppsskorpa, -or, f. Cfibstvebaf. Skeppsskrifvare, s. pl. m. Cfibeifriver. Skeppssäng, -ar, f. Gfibefeng. Skeppstimmer, n. Gfibetommer. Skeppstimmerman, -man, m. Glibstommermand. Skeppsvarf, e. pl. n. Gfibeværft, Bærft. Skeppsskråf, e. ol. n. Gfro. get af et Gtib. Skeppsvirke, n. Skeppsvrak, s. pl. Gfibetommer. n. Gfibebrag.

Skeppa, v. a. l. af, in, ut, fibe ud, ind.

Skeppa, f. Skappa.

Skeppare, s. pl. m. (3. Skipare) Sfips per. 2) (Gfalorm): Nautilus.

Skeppund, s. pl. m. Gfippund.

Skerf, m. fl. f. Skärf, m. fl.

Skick, e. pl. n. Sfif. 2) Orden; Tils fand, Bæfen; udvortes, passelig Dannelse; satta i skick, bringe i Orden.

Skicka, v. a. 1. stiffe, senbe, brf. Skickande, n. Skickning, f. Senbelse Skickelse, f Stiftelse, Styrelse, Tilfiffelse. Skicka sig, v. r. stifte fe sig.

Skicklig, adj. stiffelig, anstændig, pasfende; 2) duelig, stiffet, drf. Skicklighet, f.

Skid, s. pl. n. Skida, -or, f. (3. Skid, A. S. Scide) Sft. Skidlöpare, s. pl. m. Sfilober, drf. Skidlöpaing, f. Skida, -or, f. Sfede, Bælg. Skidfrukt, -er, m. Bælgfrugt.

Skidgard, -ar, m. Pælevært; Stis

Skifer, m. Efifer. Skiferartad, adi. fliferagtig. Skiferbrott, s. pl. n. Gfiferbrud. Skiferbla, Skiferfargad, adj. stiferblad. Skisertasla, -or, f. Stifertavle. Skisertak, s. pl. n. Stifertag. Skisertakläggare, -taktäckare, -täckare, s. pl. m. Stifertæster.

Skifra sig, v. r. skifra, v. n. l. (I. sich schiefen) stalle af, stilles ad i Blate. Skifrig, adj. flifet; som bestaaer af Stifer. Skiferhvitt, n. (det fineste Slags Blybnidt) Stiferhvidt. Skifernvarta, f. Stifersvarta,

Skiffer, f. Schiffer,

Skifta, v. a. & n. flifte. Skiftande, n. Skiftning, f. Sfiften, Sfiftning. Skifte, -n, n. Sfifte. 2) Agerland, hvori flere Bymænd have Lod og som durfes i Stifter: till skiftes, skiftevis, til at deles; gk till skiftes, skiftes, blive skiftebret, s. pl. n. Sfistebrev. Skiftebren, s. pl. n. Sfistebrev. Skiftesman, -man, m. Sfisteforvaster.

Skifva, -or, f. (3. Skifa) Sfive. Skifva, v. c. 1. b.le i Sfiver. Skifva sig, v. r. stilles ad i Korm af tunde Blade. Skifvig, adj. som er i Sfiver. Skifvertand, -tander, m. Tant, som

groer ubenfor de Undre.

Skildra, v.n. 1. stildre, drs. Skildrande, n. Skildring, -ar, f. Stildring. Skildtvakt, -er, m. Stildvagt. Skilfång, s. Skiljefång.

Skilja, v. a. 2. 1. (3. skilia) ffille, adifille. Skiljas, Skiljas at, filles

Skiljaktig, adj. adstillelig, forifiellig.
De aro skiljaktiga till meningar,
de ere af forifiellig Mening, brf.
Skiljaktighet, f. Adstillelighed; Forstiellighed.

Skiljebref, Skiljobref, s. pl. n. Gfils. misjebrev.

Skiljefang, e. pl. n. Adifillelie; For-

Skiljehinna, f. (Anat.) Mellemgulv: Diaphragma.

AN.

Skiljeman, Skiljeman, -man, m. Bolds giftsmand.

Skiljemur, -ar, m. Sfillemur, Mel-

Skiljemynt, s. pl. n. Sfillemynt.

Skiljemarke, -n, n. Sfjelnemærfe. Skiljetecken, s. pl. n. Sfilletegn, Ad-

Skiljot**ecken,** *e. pl. n***. Stillet**e f**illelfe**stean.

Skiljoväg, -ar, m. Stillevej, Korevej. Skiljovägg, -ar, m. Stillevæg, Stillerum.

Skillnad, -or, n. Stjel, Abstillesse. Forstjel. Äktenskapsskillnad, Wyter stabsstilsmisse, Wytestabsophævelse. Skilsmessa, Skiljsmessa, -or, f. Stilsmisse. Adstillesse.

Skimmer, n. Glimmer, Glimt, Stin. Skimme, v. n. 1. glimme, glimte,

funfle, drf. Skimrande, n.

Skina, v. s. (skiner; sken el. skinte; skinit el. skint) (3. Skina) stune. Skingra, v. s. l. adsprede, adstille, fordele, udspotte; forøde, bortøbsle, brf. Skingrande, n. Skingring, f.

Skinka, -or, f. Sfinke. Skinkhalt, adj. (dagl. E.) lam i Hofterne. Skinkmarr, -ar, f. Sfindmær.

Skinn, s. pl. n. (3. Skinn) Stind, Dud; rädd om skinnet, bange for fin Troje; hafva skinn på näsan, have Ben i Næfen. Skinnberedare, s. pl. m. Felbereder, brf. Skinnberedning, f. Skinnbagge, -ar, m. Infest som har halve Bingedæfter; Hemiptera. Skinnbackor, pl. (bagl. I.) for Skinnbyxor, -böxor, pl. Stinnbyther. Skinnfäll, -ar, m. Dæften, Tæppe af Stind. Skinnhandlare, s. pl. m. som handler med Korvært.

Skinna, v. c. l. snyde, optræffe. Skinnande, n. Skinneri, n. Snyderi, Optræfferi.

Skinnare, s. pl. m. (3. Skinnari) Garver, Felbereder (foræld.) 2) Suyder, Optræffer. Skjorta, -or, f. Stjorte. Skjortkrage, ar, m. Stjortefrave. Skjortliuning, -ar, m. Stjortelinning. Skjortlärft, n. Stjortelærred. Skjortärm, -ar, m. Stjorteærne.

Skipa, v. a. 1. (3. skipa) ordne, ane ordne, fordete, stifte, forvalte, haands have. Sk. lag. baandhave Lov pa

Ret, brf. Skipande, n.

Skir, adj. (3. skir) ren, flar, stjær, gjennemsigtig. Skira, v. a. 1. (3. skira) rense, flare, drs. Skirning, f.

Skit, ar, (3. Skit) Sfidt, Lort, Cfarn. Skita, v. a. & n. 3. (skiter, sket, skitit) (3. skita) fibe. Skita ned, stitne. Skitaro, a. pl. m. Sfider. Skiten, Skitig, adj. (3. skittin) sfiden, besmurt med Sfarn.

Skjul, s. pl. n. Efjul; Gfur.

Skjuta, v. a. & n. 3. (skjuter, sköt, skjutit, skjuten) (3. skióta) (kvöte; skjuta skjuta för dörron, skýuta blindskott, skýuta blindskott, skýuta till måls, skýve til Skive; skýuta till måls, skýve til Skive; skýuta skott, skjuta fram, skýve skýuta fram, skýve skýuta skýve af Bejen, skýutande, n. skýutning, -ar, f. Skýven, Skývening, -ar, f. Skýven, Skývening,

Skjutgevar, s. pl. n. Stydegevær, Stydevaaben.

Skjutgille, -n, n. Stobefelffab.

Skjutglagg, -ar, m. Skjuthål, s. pl. m. Efydebul.

Skjuts, m. Sfrbs.

Skjutsa, v. a. & n. 1. stydse. Skjutsare, s. pl. m. Stydseonde. Skjutsande, n. Skjutsning, f. Stydsping.

Skjutsbonde, -bander, m. Cfydebonde. Skutsfärd, m. Cfydening.

Skjutsgosse, -ar, m. -pojke, -ar, m. Studsdreng.

Skjutshall, s. pl. n. Stydestifte, Sta-

II Binds 12

Skjutshäst, -ar, m. Efvbeheft.
Skjutspordning, f. Sfvdereglement.
Skjutsponningar, pl. Efvbevenge.
Skjutspojke, -ar, m. Sfvdevenge.
Skjutsrättare, s. pl. m. Sfvdeftaffer.
Skjutsvagn, -ar, m. Skjutskärra, -or, f. Sfvdevogn, Sfvdeffærre.
Skjuttafla, -or, f. Sfvdeffærre.
Skjutväska, -or, f. Jagttafle, Sfpdvoæfte.
Skjutvind, -ar, m. et Sfage Binde.
Skjäl, (Eælhund) f. Själ.
Skjöfla, f. Skofla.

Sko. -r. f. Gfo. Skoband, s. pl. n. Cfobaund. Skoborste, -ar, m. Cfo: borfte. Skoflickare, s. pl. m. Gfo: fliffer. Skohorn, s. pl. n. Redifab til at træffe Gfo vaa meb. 8koflikkararbete, n. Skolagning, f. Cfo: flifferarbejde, Gfbflifning. Skomagasin, -er, n. Gfomagerbod. Skomakare, s. pl. m. Cfomager. 2) d. f. f. Sutare. Skomakararbete, n. Stomagerarbeibe. Skomakarhandtverk. n. Stomagerhaandvært. Skomakargesäll, -er, m. Gfomager: frend. Skomakarmästare, s. pl. m. Stomagermefter. Skomakarverkstad, -städer, m. Cfomagerværfited. Skopinne, -ar, m. Cfopind. Skoport, m. Gfomagerbod. Skoputsare, s. pl. m. Cforubier. Skoskaf. n. Stognag R. Skosmörja, f. Stofedt. Skospik, -ar, m. Cfofpiger. Skospilta, -or, f. Modftald. Skospanne, -n, n. Stofpande. svärta, f. Cfofrærte. Skotrasa, -or, f. Gfoviit. Skotrad, -ar, m. Gfo: traad. Skotrang, n. Stoens Ernf: Skotväng, s. pl. n. (M. S. Scotvang) Stotvinge, Storem. Skovax, n. Gfonofs.

Sko. v. a. 2, 1. Fo. 2) bestaa med Metal, drf. Skoende, n. Skoning, -ar, f. Rant, Bræmme om et Sfjort; Zærnbaand (vaa Hjul). Sko sig, brage Forbel of Roget, f. C. Han vet at sko sig.

Skoband, m. fl. f. Sko.

Skock, -ar, m. (3. Skockr) Flot, Dot, Sfare; Sfot. Skockals, Skock-vis, adj. i flore Flotte. Skocka, v. a. i. forfamle i flor Mangde, ovedynge. Skocka sig, v. r. i. ftimle, smile fammen, drf. Skockning, -ar, f. Skot, Skofia, m. fl. f. Skaf, Skafia, m. fl.

Skofvor, pl. (3. Skofir) Stodre, Afikrab (i Greder og Lobakkriber.

Skog. -ar. m. (3. Skogr) Stov. Stog N. Skogaktig, edj. ifovagtig. Skogsapel, -plar, m. Gforabild: Pyrus malus. Skogsbacke, -ar, m. Stovbaffe. Skogsbetjening, -ar, f. Gforbetjente. Skogsbeväxt, Skogslupen, adi, bevolfet med Gfov. Skogsbi. -n. n. Storbi. Skorsbete, n. Stogbeite M. Græsgang, Skogsbinda,-or, f. (Mante) Gnerre Getrinde D. Gfoge: vinnel, Giærevinna D .: Convolvolus Sepium. Skogsbryn, n. Gfovrand. Skogsbygd, -er, m. Cfovegu. Skogsdjefvul, -flar, m. Efordjævel. Skogsdjur, s. pl. m. vildt Dyr. Skogsdufva, -or, f. Stondue, Bilddue D: Columba Oenas. Skogsdunge, -ar, m. Solt N., Lund. Skogseld, -ar, m. Gfovbrand. Skogsfågel, -glar, m. Cfovfugl. Skorsfång, n. Rettighed til Storhugst. Skogsfälle, -n, n. Crovfæld, Grovfældning. Skogsgud, -ar, m. Skogsgudinna, -or, f. Storgud. Skogshage, -ar, m. min: dre indajertet Gtov, der tillige benyttes til Græsning; Storrang D. Skogshammare, -rar, m. Gfovham: mer. Skogshemman, s. pl. n. Gaard fom ligger i en Gfov, el. er forinet med megen Gfov. Skogshonung, m. Storbonning. Skogshult, -ar, m. liden Gtov, Holt R. Skogshumle, m. Olfall N.: Prunila vul-

Skogshydda, -or, f. Gfov: hotte. Skogshygge, -n, n. Gtov: bugft. Skorsknett, -er. m. Gpurvefonge: Motacilla Trochitus. Skorslilja, -or, f. Stoplitje. Skogslund, -ar. m. Doll R. Skogslupen, adj. forgroet. Skogslös, adj. forles, drf. Skoglöshet, f. Skogsmark, m. Cfonjord. Skogsmenniska. -or. f. Urang : Utang (den betjendte fore Abe). Skogsmus, -moss, f. Mart. mus. ' Skogsnarf, m. (Plante) Gronorel N.: Arenaria trinervia. Skogsnymf, -er, f. Cfounumfe. Skogsordning, -ar, f. Stovforordning. Skogspark, -er, m. liben Gfov. Skogsrik, adi. forrig. Skogsrå. -n, n. Sfortrold. Skogeratta, -or, f. Cfovrotte. Skogsröfvare, s. pl. m. Stratenrover. Skogssnar. s. pl. n. Realifon. Skogssparf, -var, m. (Sugi) Diffinte: Fringilla montana. Skogstjuf, -var, m. Stoptop. Skogstrakt, -er, m. Cfovegn. Skogstroll, s. pl. n. Gfortrold. 2) (Infeft) Eus: morfe Goærmer: Sphina. Skogstägt, m. d. f. f. Skogsfång, Skogsuppsyningsman, -man, m. Gfoort: der. Skogsvaktare, Skogvaktare, s. pl. m. Gforieber, Gforvog: ter. Skogsvuxen, adj. ifovbevoffet. Skogsväg, -ar, m. Efovvej. Skogsvasende. n. Stoppæfen. Skogsväxt, -er, m. -Skogsört, -er, f. Gfovurt. Skogsapple. -n. n. Stop: æble.

Skogig, adj. bevofset med Gfov. Skohorn, s. Sko.

Skoja, v. n. 1. Skoja omkring, søjte D. rangle N. strippe, drf. Skojande, n. Skojare, s. pl. m. omstrejsende Tiggere. Tatere. Skojaraktig, adj. Skojarsööje, -n, n. Skojarpack, s. pl. n. Taterpas, drf. Skojeri, n. Skola, v. n. (skall, pl. skola; skulling s

le; skolat) stulle.

Skola meder, v. a. 1. underftotte, fortte Stotte under.

Skola, -or, f. Gfole. Skolaga. f. Stoletuat. Skolbarn, s. pl. n. Gfo: lebarn. Skolbok, -bocker, f. Gfo: Skoldamm, n. Cfolefter. Skolfux, -ar, m. Cfolefufs, Dedant, drf. Skolfuxaktig, adj. Skolfuxeri, n. Skolgosse, -ar, m. Gfolebreng, Cfoleaut R. Skolgral, n. Cfole: flogt, Gfolefiævleri. Skolgang, m. Stolegang, Skolhus, z. pl. m. Gfolehus. Skolballare, s. pl. m. Gfo. leholder. Skalkamrat, -er, m. Gfo: lefammerat. Skolkarl, -ar, m. Gfo. lemand. Skellag, m. Skolordning. f. Stoleforordning. Skollaf, n. Sto: leferier. Skollarare, s. pl. m. Glos Skollard, adj. folelærb. lelærer. Skollardom, m. Stoleterdom. Skolmastare, s. pl. m. Skolmastarinna, -or, f. Gfolemefter. Skolpenningar, ol. Gtolevenge, Gtolelon. Skolpojke, -ar, m. Gfolepog D. Gfolegut R. Skolsjuk, adj. (Fulfeing. Skolsjuka, f. Stuffefpge. Skolstat, n. Stoleetat. Skolstraff, s. pl. n. Gfo: lestraf. Skolsyssla, -or, f. Embes de, Post ved en Stole. Skoleterm, -er, m. Gfoleudtruf. Skoltid, m. Stoletid. Skoltima, -r, f. Stoletime. Skolungdom, m. Gfoleungdom. Skolväsende, n. Gfolevælen. Skolar. s. pl. n. Gfolegar. Skolofning, -ar, f. Gfoleovelse.

Skola upp, v. a. 1. læfe nogen fin Leffe.

Skolagning, m. fl. f. Sko.

Skolka, v. n. l. fuste. Skolkande, n. Stutten. Skolkare, s. pl. m. Stutter.

Skolla, v. a. 1. (3. Skållda) stolde. Skollning, f. Stoldning.

Skolla, -or, f. tonde Blade, tondt Stoffe Blit. 2) (Fiff) Kongefinnere: Pleuronectes Platesna.

Skollfat, a. pl. m. Fad; Rar at ifolde i. Skollhet, adj. (Foldhed, foghed. Skollkaka, -or, f. Gfoldefage.

Skollaf. m. fl. f. Skola.

Skomakare, m. fl. f. Ske.

Skomra, v. n. 1. (dagl. I.) brive Gfo. magerhaandvært.

Skona, v. a. 1. ffaane. Skonsam, adj. Francom. Skonsamhet, f. Gfaanfombed. Skonsmål, n. Staanfel.

Skop, f. Skapa.

Skopa, -vr, f. Defar, Die. Skorf, m. (A. S. Scorf) Sturv. 2) (Plante) Spergel, Bonfegræs D. Sforp W.: Spergula grvensis, Skorfvig, adj. ffurpet, brf. Skorfvighet, f. Skorftufva, -vor, f. Begbue, Sturpplafter.

Skorpa, -or, f. Storpe. 2) Tvebat, Ravring, brf. Skorpig, adj. Skorpna, v. n. l. (3. skorpna, sammen: frompes) overtræffes med Storpe, drf. Skorpnande, n. Skorpnad, m.

Skorra, -or, f. Snit, Indinit, Staar, Gfure.

Skorra, v. n. l. sturre, starre. Skorrande, n. Skorrning, f. Cfurren, Sfarren. Skorrande, Skorrig, adj. ifurrende, ffarrende.

Skorsten, -ar, m. Gforften. Skerstenseld, m. Sforftentild. Skorstensfäjare, s. pl. m. Gforstensfej: er, Fejer. Skorstenspipa, -or, f. Storftensvibe.

Skoskaf, m. fl. f. Sko.

Skot, e. pl. n. (Soil. Schaat, J. Skaut) Skied (Touget hvormed man ftrammer Stjødbarmen).Skota, v. s. 1. ftramme Sfjødet. Skothorn, s. pl. n. Sfiedbarm.

Skotrasa, -or, f. Gfoviff.

Skott, f. Sko, v. a.

Skott, s. pl. n. Gfud. Skottbom. -mar, m. Glagbom. Skottbrade, -n, n. Bræt til at ffpde ind. Skottbold. -or, m. Daarbold i drovinggende Durs Mave, Kinfolv N. Skottdag, -ar, m. Gluddag, Skottfri, adj. fludfri. Skottfönster, s. pl. n. Bindu til at Æyde op. Skottglugg, -ar, m. Efndehul. Skotthåll, n Gfubvidde. Skottkolf, -ar, m. Raftefppd. 2) Gfudde, Glaa; Stangen i en Laas, fom gaar frem og luffer. 3) Gfofe. Go skottkolfvar, give Cfofer. Skottkarra, -or, f. Trillebor. Skottlucka, -or, f. Ralbaitter i en Dor. Skottmanad, m. den Maaned, hvori en Gfubbag indtræffer. Skotināt, s. pl. n. et Glage Fiffegarn, Drf. Skottnatja, v. n. l. Skottsmål, (forældet) f. Vadjemal. Skottsjuka, d. f. f. Skottböld. Skottspole, -ar, m. Bæber: fvole. Skottställa, v. a. 2. 1. figte, rette, drf. Skottställning, f. Skottstängel, -glar, m. Glaatbe, Glaa. Skottsår, s.-pl. n. Gfudfaar. Skottaffa, -or, f. Studifine, Efnbeffine. Skottvall, -ar, m. Jordhei, Mur bag ved Sfodeifiven. Skottvar. adi. par: fom for Gfud. Skottår, s. pl. n. Studaar.

Skotta, v. a. 1. fuffe, fufle (med Gfufs fe el. Stovl), drf. Skottning, f. Skottnät, f. Skott.

Skotväng, f. Sko.

Skrabba, -or, f. (Fiff) Ulfe: Cottus Scorpius.

Skraffa, v. n. 1. broute, prale, ffranle. Skraffa, -or, f. Prathans, Brouter, Gfravler D.

Skrafvel, n. Afikrab, Gfrab.

Skraka, -or, f. Streffe, Topand, Stof: and; Mergus mergenser.

Skral, skraltig, adj. daarlig, flein, flet, uefel, ftral.

Skrala, v. n. l. Vinden skralar, Binden ifraler, aftager.

Skramla, -or, f. Efralde. Barnskramla, Bornerangle.

Skramla, v. n. l. give Lvd, som toms me Rar ber rulles, ffralde, ffratte,

drf. Skrammel, n. Skramlande, n. Skrank, a. pl. n. Brædeffillerum, Gfrante. Skranka af, v. s. 1. af: dele ved Gfranter.

Skrankor, pl. Stranter. Skrap, n. Oftab.

Skrapa, v. c. 1. (3. Skrapa, fnerfe) frate, drf. Skrapning, f.

Skrapa, -or. f. Gfrabe. 2) Brettes fættelfe.

Skrapjern, s. pl. n. Skrapknif, -var, m. Jærn, Rnip bvormed Frabes.

Skrapnos, m. leka skrapnos, faa en reven Ræfe. 2) Strabnæfe (Spil). Skrapall. f. Affaid af Uld naar den fiæmmes.

Skratt, m. & n. Latter, Gfoggerlatter. Skratta, v. n. 1. lé, foggerlé, ffratte D. Sk. åt, le af. Skrattande. n. b. f. f. Skratt. Skrattare, s. pl. m. En fem fer. Skrattabborre, -ar, m. Mofengle: Lacerta palustris. Skrattmild, adj. lattermild. Skrattsjuka, f. Rrampelatter.

Skref, s. pl. n. (3. Skref) Stridt. 2) Gfræv.

Skrefva, v. n. 1. frave, drf. Skrefvande.

Skrefva, -or, f. Rloft, Bjergfloft.

Skrek, imperf. af skrika.

Skri, n. Sfrig. Skria, v. n. 1. ffris ge. Skriande, n. Gfrigen.

Skribler, m. En som Friver flet, drf. Skribleri, -er, n.

Skrida, v. n. 3. (skrider, skred, skridit) (3. Skrida, frybe, ffyde fig frem) ffride, drf. Skridande, n. Skridning, f. Gfriden.

Skridfä, -n, n. Rrpb.

Skridsko, -r, m. Stojte, Sfjejfe N. Gå el. åka på skridskor, løbe paa Sføjter. Skridskogangare, -gangare, -akare, s. pl. m. Sfojtelober. Skridt, m. Gfridtgang.

Skrifart, -er, m. Sfrinemaade, Stil.

Skrifbak, -bocker, f. Striverbog. Skrifbord, e. pl. n. Sfriverbord. Skrifdon, s. pl. n. Strivertoj, Skriffel, s. pl. n. Gfrivfeil. Skrifkammare, -mrar, m. Gfriverftue. Skrifkläda, f. Sfrivejvge. Skrifklådig. adj. frivefpg. Skrifkonst, m. Gfris vefunft. Skriffada, -or, f. Sfrivertoj. Skrifmästare, s. pl. m. Gfris vemefter. Skrifpapper, n. Gfrippa. pir. Skrifpenna, -or, f. Gfrivers pen. Skrifpulpet, -er, m. Gfriver. pult. Skrifriktig, adj. friverigtig. drf. Skrifriktighet, f. Skriftjuk, adi. ffrivefog. Skrifajuka, f. Gfri: vefnge. Skrifsatt, e. pl. n. Gfrives maube. Skriftafla, -or, f. Gfriver: table. Skriftyg, n. Sfrivertoj. Skrifning, f. Skrifva.

Skrift, -er, f. Gfrift. Skriftlard, adj. ffriftflog. Skriftställare, s. pl. m. Borfatter, Stribent. Skriftvaxla, v. u. 1. forrespondere, brf. Skriftvaxling, -ar, f.

Skrift, m. Gfrifte; gå till skrift, gad til Gfrifte. Skriftepenningar, pl. Gfriftepenge. Skriftermal, s. pl. m. Gfriftemaal. Skrifta, v. a. & m. 1. frifte, drf. Skriftning, f.

Skriftelig, adj. Skrifteligen, adv. ffrifts

Skrifva, v. a. l. (skrifver, skref, skrifvit) (3. Skrifva) (frive. Skrifvande, a. Skrifning, f. Gfriven, Sfrivning.

Skrifvare, s. pl. m. Sfriver. Skrifvarlön, m. Sfriverion. Skrifvarsyssla, -or, f. Sfrivertjenefte.

Skrifvelse, -r, f. Efrivelse. Skrifveri. n. Ofriveri.

Skrik, s. pl. n. Gfrig.

Skrika, v. n. 3. (skriker, skrek, skrikit) (3. skrækia) (frige, df. Skrikande, n. Gfrigen.

Skrika, -or, f. (Bugl) Roddeffrige: Corvus Glandarius. Lin.

Skrikare, s. pl. m. Gfriger.. Skrikhals, -ar, m. Gfrighale. 2) (Fugl) Palamedea. (Ramischi). Skrikuggla, -or, f. Natugle: Strix Aluco. Skrilla, v. n. 1. (dagl. T.) alide. • Skrinda, -or, f. Rurvvogn, Kurvscæ: de, Gluffe. Skrinkeben; slå Skrinkeben, spænde Rrog. Skrinna, d. f. f. Skrilla. Skrisko, f. Skridsko. Skrobba, -or, f. et Glage Inseft: Tenebrio. Strubbe D. Skrock, a. Overtro. 2) Bold (for: ældet). Bryta Skrock och Ofsoknir. straffe Bold og Hærværf. Skrockfull, adj. overtroiff. Skrocksaga, or, f. Ammestufortælling, overtroift Kortællina. Skrocka, v. n. l. (om Hons) flutte, Frufte. Skrockning, f. Rluffen. Struffen, Skrockhöna, -or, f. Rluf: hone, Gfrufhone. Skrof, m. fl. f. Skråf, m. fl. Skrofel, m. Skrofler, pl. Krop (Spg: dom). Skrot, n Straa, smaa Jernstumper o. dest. 2) de af den valtsede lange Plade udhugne runde Stoffer, fom fulle præges og fig. dette Stuffes bestemte Bægt, ifær i Forbindelfe med Rorn, f. C. Skrot och Korn, Montens indre Godhed, Gehalt. Skrotsäck, –ar, m. Sfraafæf. Skrubb, -ar, m. Kejerikamkrog, Lonpraa, Smuthul, litet fnevert Bæ: relse, Spbel Skrubb, n. Irettesættelse. Skrubba, v. a. l. frubbe. 2) upp, give en Grettefættelfe, læfe Rogen fin Leffe, drf. Skrubbning, f. Skrubbfil, -ar, m. stor Fil. Skrubbhyfvel, -flar, m. Gfrubhørl. 1 Skrubbhyfla, v. a. 1. ffrubhovie. 2)

d. f. f. Skrubba.

Skrubbel, -blar, m. Skrubbla, -or. f. Uldfam, Uldfarde. Skrubbla, v. e. 1. farde, fiæmme Uld. Skrubblare. s. pl. m. Uldfjæmmer, drf. Skrubbling, f. Skrubbskott, s. pl. n. Streififud. Skrubbsår, s. pl. n. Streiffaar. Skrud, ar, m. (3. Skrud) probelige Rlader, Sojtidedragt; Pragt, Stjon. Skruf, -var, m. (3. Skruf) Strue, Skrufberr, s. pl. a. Gfruebor. Skrufformig, adj. ffruedannet. Skrufgång, -ar. m. Skrufgänga, -or. f. Struegang, Struegiænger. Skrufhal, s. pl. n. Sfruemor. Skrufklafve, -ar. m. Gfruestof. mejsel, -slar, m. Gfruemejfel. Skrufmor, Skrufmutter, strar, m. Gfrues mor. Skrufnyckel, -klar, m. Efrunogle, Strunpftel R. Skrufskifva, -or, f. Gnittoi til Gfruer. Skrufsnore. -n. n. Gfrueinor. spik, -ar, m. Skrufstift, s. pl. n. Struestift. Skrufstäd, s. pl. s. Sfrueftof, Sfrueftiffe. Skrufva, v. a. 1. (3. skrufa) ftige, orf. Skrufning, -ar, f. Skrumpen, skrumpnad, adi. indfrum, vet, sammentørket, rynket, drf. Skrumpenhet, f. Skrumpna, v. n. 1. frum. pe ind, sammentorfe, drf. Skrumpnande, n.

Skrutit, f. Skryta. Skrym, adj. af ftor Udftrækning og lidet Indhold. Skrymma, v. n. 2. 1. indtage ftort

Rum nden at veje el. indeholde meget; fe ftor og nyttig ud.

Skrymsla, -or, f. Skrymsle, -n, a. Smuthul, Lonfted.

Skrymslas, v. d. 1. foge Sfjul; ville handle ufeet, drf. Skrymslande, n. Skrymta, v. a. 1. fromte, hoffe.

Skrymtaktig, adj. hengiven til Forfillelse, drf. Skrymtaktighet, f. Skrymiare, s. pl. m. Duffer. Skrymtan, f. Skrymteri, n. Spfferi, For-Rilletie.

Skrynka, -or, f. Ronfe, Folde, Gfruf. fe N. Skrynkla, v. a. & r. l. rpn: te, lægge kolder, ffruffe. Skrynklig, adj. fuld af Ronfer, Folder, Frutfet, def. Skrynklighet, f.

Skryp, adi. (dagi, T.) for Knapp. Skryt, n. Efroderi, Dralen, Brouten;

på Skryt, for at prale.

Skryta, v. s. 3. (skryter, skröt, skrutit) ffrpde, prale, broute.

Skrytaktig, Skrytsam, adj. hengiven til Gfryderi, Dralen, pralende. Skrytaktighet, Skrytsamhet, f. Praleinft, Praleri, Brauten.

Skrytare, s. pl. m. Praier, Brauter. Storskrytare, s. pl. m. Storpraler.

Skrå, n. d. f. f. Skrot.

Skra, -n, n. (egent. en ffreven Bed: tægt af 3. Skra, at optegne) Laug i et Haandværk. Skråförvandt, -er, m. Laugsbroder. Skralada, -or, f. Laugsfasse. Skrämessig, adj. Laugs: Skråmästare, s. pl. m. mæssig. Laugemester. Skraordning, -ar, m. Laugeartifler. Skratyang, n. Lauge: tvang.

Skråf, s. pl. n. Strog.

Skrafis, m. Rravis, Sfravis, Tvista N.

Skråflig, adj. ujænn, knudret, drf. Skråflighet, f.

Skrafling, -ar, m. (Infeft) Cfovbut: Spondylis. Fabr. (Cerambyx. Cuv.) Skral, n. Gfraal, Gfraalen. Skrala,

v. n. 1. ffraale, drf. Skralande. n. Gfraalen. Skralare, s. pl. m. Gfraa-

Skrama, -or, f. (3. Skrama) Efram: me, Rift. Skramig, adj. fom har Gframmer.

Skrapuk, -ar, m. Larve; Maste. Skrä, f. Skräda.

Skräck, m. = N. Skräckbild, -er,

.m. Stræffebillete. Skräcksvstem. -er, s. Gfræffeinftem. Skrackvalde. -n. n. Sfræfferegiering.

Skräcka, (. Skraka.

Skräcklig, Skräckfull, adi. fræffe: lia. Eræfiom.

Skracksten, -ar, m. Malachit (en Stenart).

Skrada, v. a. 2. 1. rense ved at af: fondre, udfoge, figte, drf. Skråd-

Skräddare. s. pl. m. (3. Skraddari) Gfræbber. Skråddargesäll, -er, m. Sfrædd rivend. Skräddarhandtverk, n. Strædberhaandværf. Skräddarmått, s. pl. n. Sfræddermaal. Skraddarräkning, -ar, m. Efrædderreg: ning. Skräddarverkstad, -städer. m. Gfrædderværffted.

Skräde, n. Affald, AfiFrab.

Skräfla, -or, f. Praler, Sfriger, Sfrav: ler N.

Skräfla, v. n. l. prale, broute; fludre, drf. Skräflande, z.

Skrall, -ar, m. Gfraid, Rnald.

Skrälla, v. n. 2. 1. (Fralde, fnalde). Skralle, -n, n. Potteffaar; gammel,

unpttig Ting. Skrällig, adj. fvag, frobelig.

Skrällmase, -ar, m. et Glags norda: merifanit Maage: Larus Atricilla.

Skräma, v. a. 2. 1. ffræmme, ffræfte. Skrämbild, f. Skräckbild. Skrämsel, m. Efræf, Gfræmsel. Skramskott, s. pl. n. et Gfud fom ffer blot for at forstræffe; fig. en pludfelig ugrundet Frygt, som man væffer hos Nogen. 2) Praleri.

Skrän, 8. pl. n. Sfrig, Hyl; Jammer. Skrana, v. n. 1. hple, ffrige, jamre

Skränka in, v. a. 2. 1. indifrænfe. Skränlom, -mar, m. et Glags Lom:

Colymbus auritus. Skranmase, -ar, m. (Fugl) Sfriftærne, Sofvale: Sterna Caspia.

Skrup, a. gammelt, udueligt Rram. Gframmel, Gfrab. Skräpgods, n. gammelt Boffab. Skräpjern, n. gam: melt Jærn, Rafferi. Skrapkamma-.re, -rar, m. Skräprum, s. pl. n. Dulterfammer, Urpbsfammer.

Skrapa, v. n. l. gipre urvddig; det står och skräpar, det ftaar til Banfir el. Uorden. Skrupa intet i rummet, gior iffe pordentlig i Bærelfet. Jag skrapar med, jeg rufler med, brf. Skrapande, n.

Skrapig, adj. urvdbella, drf. Skrapighet, f.

Skrapp och Skryt, a. Brouten, Gfry:

Skrappa, v. n. 2. 3. frede, braute. Skräppskott, f. Skrämskott.

Skräppa, -or, f. Sfræppe, Lafte, Vofe. Skroplig, adf. frobelig. Skroplighet, -er, f. Gfrobelighed.

Skröt, imperf. af Skryta.

Sku, (dagl. E.) for Skole, v. n. Skubba, v. a. & r. 1. gnide, ffrubbe.

Skubba af sig, faste af fig, ryste af fig, drf. Skrubbning, f.

Skudda, v. a. l. af, affafte, afrofte; (Skam) afvafte, ubflette. Skudda ifrån sig, lètte sig for, befri sig fra. Skudda ifrån sig skulden på en annan, ffpte Stylden paa en Anden. Skudda ut. f. utskudda.

Skufbrade, n. n. Bræt til at fryde ind. Skuflucka, -or, f. Stodde, Skuflåda, -or, f. Binduesifodde. Gtuffe under et Bord el. anden steds.

Skuff, -ar, m. Duf, Steb.

Skuffa, v. a. 1. puffe, fiede. Skuffas, v. d. 1. puffe binanden, drf. Skuffning, -ar, f. Skufva sig, v. r. 1. Stydes af Lave,

forryffes.

Skugga, -or, f. Skugge, m. (3. Skuggi, A. S. Scua) Stugge. Skuggbild, -er, m. Stragebillede. Skugg- | Skulle, stulde, imperf. of Skola.

fare, m. Gluggefarve. Skuzgmälning, -ar, f. Skuggporträtt, -er, m. Stuggetegning, Stuggerios. Skurgporträttmålare, s. pl. n. En fom gjor Gfpggetegninger. Skuggradd. adj. bange for en Stogge, ffp. Nkuggspel, s. pl. n. Stuggespil. Skuggverk, s. pl. n. Stoggebært.

Skurra, v. a. 1. bringe Gfrage, over: flugge, orf. Skugening, -ar. f. Sfug:

ning, Gfpageblanding.

Skugge, -ar, m. (Fiff) Umberfiff: Soi-

Skuggig, adi. Skuggrik, adj. (Evages fuld, drf. Skuggrikhet, f.

Skuld, -er, m. Stold, Gjæld; förlåt oss våra skulder, forlad of vor Styld; vara i Skuld, være i Gjæld. Han var skuld dertill, han var Stvid deri. Skuld, Skull; för den Skull, for den Gags Gfold, berfor, befaar: fag. För Guds skull, for Guis Stold.

Skuldbok, -böcker, f. Sfyldbog, Giælds:

Skuldebref, e. pl. n. Gjældsbrev.

Skuldenär, -er, m. Gfoldner. Skuldfordran, f. Skuldfordring, -ar. f. Sjældsfordring. - Skuldfordrings-

mal, s. pl. n. Giældefag. Skuldfri, adi. ffoldfri, uffoldig; giælds:

fri, drf. Skuldfrihet, f. Skuldlös, adj. fevidfri, uffpldig.

Skuldra, -or, f. Stulder. . Skuldervarn, s. pl. n. Brpftværn. 2) t. i. f. Ryggstöd.

Skuldoffer, e. pl. n. Stoldoffer. Skuldsedel, -dlar, m. Gjældebrer; Beffelobligaffon.

Skuldsätta, v. a. 2. fætte i Gjælt. Skuldsätta sig, gjøre Gjæld. Skuldsatt, gjældbunden.

Skull, f. Skuld. Skulla, v. n. 1. (bagl. E.) rage over.

f. C. ett Kyrktorn.

Skulfe, -ar, m. Holoft. Höskulle, d. s. Skulor, pl. Skulvatten, n. Karvand, Styllevand, Stuler R.

Skum, adi. halvmert, frummel, tudmort, brf. Skumhet, f. Skumrask, n. (bagl. T.) Tusmorte, Stumring.

Skumögd, adj. fom fer bunkelt, bri. Skumögdhet, f. Halvblindhed.

Skum, n. Sfum. Skumsked, ar, m. Skumslef, -var, m. Sfumsté, Sfums slev.

Skumma, v. s. 1. stumme. Skumma sig, v. r. 1. stumme. f. E. Hafret skummar sig, Havet stummer. Skummande, n. Skumning, f. Stummen, Stumning.

Skummig, adj. flummende, brf. Skummighet, f.

Skumrasket, f. Skum.

Skumögd, f. Skum.

Skumpa, v. n. 1. lobe, springe hid og rid, drf. Skumpning, f.

Skunk, -ar, m. Stinfer: Viverra.

Skunk, -ar, m. Fold, Strufte, drf. Skunkig, adj.

Skur, -ar, m. Styl, Plabstregn, Stylregn, Hazelbyge. Skurregn, n. Stylregn; taga en i Skur, tage en i Stole, brf. Skurtals, adv.

Skurtak, s. pl. n. Efraatag over Nos get for at aflete Bandet.

Skura, v. a. 1. sture; (om Gevær) pudse. Skura upp någon, tage Noggen i Grole. Skuraing, s. Gfuring. Skursand, m. Esturesand. Skurpels, -ar, m. (bags. T.) Irettesættelse, brs. Skurpelsa, v. a. 1.

Skura, -br, f. Gtaar, Cture, Indfnit. Skuren, m. fl. f. Skura.

Skurfraken, -knar, m. Skurgras, p. Besterumpe, Stavgræs D. Stur-

gras N. Skurgudar, Skurugudar, pl. (forælbet) Husauber. Venater.

bet) Susguber, Penater. Skurk, -ar, m. Sturt. Skurkstrek, s. pl. n. Sturteftreg. Skuta, -or, f. Sfnbe, drf. Skutlast, -er, m. Skutskeppare, s. pl. m. Kragtemand.

Skutt, s. pl. n. Spring, Dop; Loben til, Fart naar man vil springe. Skutta, v. n. 1. hoppe, drf. Skuttande, n. Skuttare, s. pl. m.

Sky, -ar, m. Sty. Skybetäckt, adi. fivbæffet, ftvet. Skydrag, s. pl. n. Bandtop, Bandftotte. Skyfall, s. pl. n. Efvbrud.

Sky, m. Affty, Frygt.

Skydd, n. Bestytt sie, Beitjærmelse, Buretægt, Styté. Skydds-ande, -ar, m. bestyttende Aand, Stytésand. Skyddsbref, s. pl. n. Lejdebrev. Skyddsgudin-na, -or, f. Stytésgud, Skyddshelgon, s. pl. n. Stytéspelsgen. Skyddshelgon, s. pl. n. Stytéspelsgen. Skyddshelgon, s. pl. n. Stytéspelsgen. Skyddsherre, -ar, m. Bestytter, Patron. Skyddskoppor, pl. Stytésfopper. Skyddsvakt, m. Bagt, som gives En til Bestjærmelse. Skydda, v. a. 1. bestytte, bestjærme. Skyddare, s. pl. m. Bestytter, Besstjærmer.

ffiermer. Skyffel, -flar, m. (T. Schaufel) Stuffe, Stool. Skyffelblad, s. pl. n.

Blad paa en Stovl. Skyffia, v. a. 1. stovle, stuffe, brf. Skyffiande, n. Skyffling, f.

Skylve, -n, n. hatteffpgge. 2) Glur, hangeffur.

Skygd, n. Bestottelse, Bæn, Stjul,

Skygg, adj. (3. Skyggr) ftv, bange, frugtagtig, brf. Skygghet, f.

Skygga, v. n. l. & 2. være ifp.

Skygga, v. a. 2. 1. give Efyage, Ev, flugge, f. E. för Solen, ilbygge mod Solen; skygga mot oväder, bestytte mod Uvejr. Skärmen skyggar emot ljuset.

Skygge, -n, n. f. Skyfve.
II Binds 13

Skygglapp, -ar, m. Sfyflap (paa Seletoi).

Skyhög, adi. ffrhei.

Skyl, -ar, m. hob Reg, Trave, Rok R., drf. Skyla, v. a. 1. fætte den mejede og bundne Sæd i Trarehobe for at veires.

Skyla, v. a. 2. 1. ffjule, bedæffe, tilbolle. Skyla öfver, f. Öfverskyla. Skyld, adj. beslægtet, pagrørende, frolt D. Skyldeman, m. Dagrørende,

Glægtning.

Skyldig, adi. ffpldig; gora sig skyldig till nagot, giore fig ftpldig i Do: get, drf. Skyldighet, -er, f. Pligt. Skyldra, f. Skyllra.

Skyldskap, m. nær Glægtifab.

Skylla, v. a. 2. 1. (3. skullda) give Stold paa; bestolde, ftolde. Skylla ifrån sig, kaste Skylden paa en Anden.

Skyllerkur, -ar, m. Sfilderhue.

Skyllpadd, m. fl. f. Sköldpadd, m. fl. Skyllra, v. a. 1. præfentere Gevær.

Skyllring, f. Præfentering.

Skylt, -ar, Stilt, drf. Skyltstång, -stänger, f. Stang, hvori Gfildtet hænges.

Skyltvakt, -er, m. Gfildvagt.

Skymf, m. Beffiæmmelfe, Banære, Haan. Skymfa, v. a. 1. vanære, beffjæmme,

forhaane, drf. Skymfande, n. Skymflig, adj. vanærende, fammelig,

baanlig.

Skymford, s. pl. n. Gfjeldsord.

Skymfskrift, -er, m. Sfandfrift, Paffil. Skymla, v. n. l. fimte.

Skymlig, adj. (fimmel. 2) (fummel, utydelig, f. E. so skymligt.

Skymma, v. a. 2. 1. frigge for, formorte, f. E. Ni skymmer mig, De Engger for mig, staar mig i Luset. Skym undan, gaa of Lpset. Krypa, el. hålla sig bakom skym-undan, holde sig bag, skjule sig.

Skymmel, -mlar, m. Stimmel (Deft).

Skymning, m. Tusmorte, Stumring, Aftendæmring.

Skymt, -ar, m. Stimt. Skymta, v. n. 1. ffimte, lpfe med et fvagt Sfin.

Skynda, v. n. & r. l. ffynde. Skyndsam, adj. Skyndsamligen, adv.

hastig, ilsom, uopholdelig, drf. Skyndsamhet, f. Daft, Ilfærdighed.

Skynke, -n. n. (dagl. E.) Dialt, Kille. Skystjerna, -or, f. (. Stjerntocken.

Skytt, -ar, m. Cfptte. Skytteri, n.

Skyttel, -tlar, m. Boverffptte.

Skada, v. a. 1. (3. skoda) flue. Skadande, n. Gfuen. Skadeban, m. Stueplads. Skådebröd, *s. pl. n.* Gfuebred. Skådemynt, s. pl. m. Skadepenning, -ar, m. Stuempnt, Stuepenge. Skadeplats, -er, m. Stueplads. Skådespel, s. pl. n. Cfuefpil. Skådespelare, s. pl. m. Gfuefpiller. Skådespelerska, -or. f. Gfuefpillerinde.

Skaf, s. pl. n. Mellemrum, f. E. Han är gudfruktig vissa skåf, drf. Skåf-

tals, adv. Skaffa, v. a. 1. ffovle, ffuffe. Skafvel, -flar, m. Cfovl. Skaflande. n. Gforlen.

Skål, -ar, m. Sfaal. Skålpund, e. pl. n. Staalpund, Dund, drf. Skalpundtals, adv. Skålvigt, m. Gfaalvagt.

Skala, v. a. 1. udhule. 2) (Mast) gjore fast, ftprte med Rlamper, drf. Skalning, f. Skalig, adj. udbulet, hul, drf. Skålighet, f.

Skålla, m. fl, f. Skolla, m. fl.

Skap, s. pl. n. (3. Skopr) Gfab, Staap N. Skapdorr, -ar, m. Gfab.

Skäprotta, -or, f. f. C. så fattig som en Skäprotta.

Skår, s. pl. n. Skåra, -or, f. Staar, Sture, Indinit, drf. Skarig, adj.

Skårf, f. Skorf.

Skärsa, -or, f. Sture, Indinit, Stram. me.

Skack, m. fl. 1. Sch.

Skaf, n. Skafva, -or, f. (J. Skafl) Stjære, Hampebaft. 2) Affeftjæg, drf. Skafvig, adj.

Skafer, m. fl. f. Sch.

Skäfta, v. s. 1. (fæfte. 2) stage, stjætste (Lin), drf. Skästning, f.

Skäfte, -n, n. d. f. f. Skafgräs. Skäfte, n. Rida skäfte el. i skäfte,

Skäfte, n. Rida skäfte el. i skäfte, ride paa en forspændt Hest (Skäft-

Skägg, s. pl. n. (J. Skégg) Stjæg. Skäggborste, -ar, m. Stjægborste. Skäggbotten, m. -brusk, n. Stjægbund. Skäggmussla, -or, f. Nogalemusling. Skäggskulor, pl. Stjæglevninger.

Skäggfull, Skäggig, adj. ffjægget. Skäkta, -or, f. Dore el. Hampfvingel.

2) Pif til en Flitsbue. Skäkta, v. a. l. stage, stjætte, svinge (Lin). Skäktare, s. pl. m. Linel. Dampsvinger, drs. Skäktande, n. Skäktning, f. Skäktknis, -var, m. Skäktsvärd, s. pl. n. Gragefniv.

Skät, -ar, m. Sæl, Sælhund. Skäl, e. pl. n. Stiel, Grund, Aarfag; billig Grund, Billighed, drf. Skälig, adj. sfiellig, og Skälighet, f. Billighed, Rimelighed.

Skäl, f. Rämärke, Vägskäl.

Skalfhand, adj. fom fficelver pan Dans derne.

Skälfsot, m. Roldfeber.

Skälfva. v. n. 3. & 2. (skälfver; skalf, skälfde; skälfvit, skälft) (3. skialfa) (kjælve. Skälfning, -ar, f. Stjælven.

Skälfva, f. Rolbfeber.

Skälig, f. Skäl. Skäll, adj. (bagl. T.) fom smager af Band (om Melt og desl.)

Skälla, -or, f. Bjælde. Skällgumse,

-ar, m. Dader med Bjælde. Skall-ko, -r, f. Bjældefo.

Skälla, v. n. & a. 2. 1. gjø; ffjælde. Skällande, n. Skällning, f. Gjøen; Effælden. Skällsord, s. pl. n. Effældsord.

Skälle, n. b. f. f. Pukhvete.

Skälm, -ar, m. Gfjelm. Skälmaktig, adj. Skälmsk, adj. stjelmst. Skälmaktighet, f. Gfjelmstheb. Skälmstycke, -n, n. Gfjelmsstyste. Skälryta, s. Skrabba.

Skämma, v. a. 2. 1. fordærve, etelægge; vanære, drf. Skämning, f. Skämma ut, bestjæmme, stamme ud; gjøre til Stamme. Skämma sig, v. r. Skämmas, v. d. stamme sig. Sk. ut sig, gjøre sig foragtelig. Skäm-

ma bort, fordærve.
Skämt, n. Stjemt, Spog. På skämt, for Stjemt; utan skämt, et Efjemt, et andet Alvor; Spog tilside. Skämtaktig, adj. stjemtsom, drf. Skämtaktighet, f. Skämtfull, adj. stjemtesuld, spogeord. Skämtord, s. pl. n. Spogeord. Skämtsam, adj. stjemtsom, spogende, drf. Skämtsamhet, f. Skämtvis, adv. i Stjemt.

Skämta, v. n. l. stjemte, spoge. Sk. bort Tidon, sjafe Tiden bort. Skämtare, s. pl. n. Stjemtebroder.

Skända, e. a. l. stjænde, frænte, vans ære, brf. Skändare, s. ps. m. Skändande, n.

Skändelig, adj. Skändeligen, adv. fixndig. Skändlighet, f. Gfjændighed.

Skänk, -ar, m. Skänkbord, s. pl. n. Skänkskäp, a. pl. n. Sfjent, Stjent febord, Skank fat, s. pl. n. Præfentertallerfen. Skänkkanna, -or, f. Sfjentefande. Skänksven, -ner, m. Stjentefvend, Kjeldersvend.

Skänk, -er, m. Stjent, Bave, Foraring; få till skänks, faa forærendet. Skänka, v. a. 2. 3. (Fjenfe, forære. Skänka efter, eftergive, drf. Skänkning, f.

Skäppa, -or, f. Stjeppe. Skjäpptals, adv. ffjeppevis.

Skar, adj. (3. Skær) ren, flar, uplets tet, uforfalfet, drf. Skarhet, f.

Skar, e. pl. n. Indfnit.

Skär, s. pl. n. Stjær, Klippe; Kust ved Havet. Skärbåt, -ar, m. Skärgårdsfartyg, s. pl. n. Stjærbaad. Skärgård, -ar, m. Stjærgaard, Samling af Rlipper langs med en Rust. Rusten ved Havet med Der og Dolme. Skärgårdsstotta, -or, f. Stjærslade. Skärkarl, -ar, m. Rusteboer; En fra Skärgärden.

Skära, -or, f. Segel, D. Sigd, Sfjuru R. 2) Planten: Serratula, Sfjær. Skära, v. a. 1. rense, drf. Skärande. n.

Skära, v. a. 3. (skärer; skar, pl. skuro; skurit, skuren) stjære; skära upp en penna, stjære en Pen; skära sig, ostet. Skärande, n. Skärning, -ar, m. Stjæren. 2) Stif, Smerte. 3) Summenløben (om Mels).

Skarare, s. pl. m. En fom fficerer. Skarbrade, -n, u. Sficerebræt.

Skarbat, m. fl. f. Skar

Skart, -var, m. (3. Skerfr, Portion) Stjerr, liden Del.

Skärffrö, -n, n. (Plante) Spelkvæler: Orobanche Muior.

Skärfläcka, f. Fläcka,

Skärfva, -or, f. Splint, Roget som er afsprunget, brs. Skärfvig, adj. splintet. Skärfva sig, v. r. l. splintref.

Skärgärd, f. Skär, n.
Skärgädda, -or, f. et Slags Gjedde.
Skärhyfvel, -flar, m. Bogbinderes Beflærehool.
Skärkista, -or, f. Daffelfekifte.

Skärknif, -var, m. Skjærekniv. 2)
et Slags Hik: Cyprinus cultratus.
Skärm, -ar, m. Skjærm, Stjærmbræt.
Skärmtak, e. pl. n. Skjærmtag.
Skärmytsel, -tslar, m. Skjærmtfel.
Skärmytsla, v. n. 1. ikjærmptfere,
drf. Skärmytslare, s. pl. m. Skärmytsling, -ar, f..
Skärp, s. pl. n. Skjærf; Bælte; Bind.
Skärpa, f. Skarphed (om Smag).
Skärpa, v. a. 2. 2. fkjærpe, drf. Skärpande, n. Skärpning, f.
Skärpknif, -kar, m. (hos Bogbied)
Skärpknif, -kar, m. (hos Bogbied)

Skärseld, m. Sfiæreild.

Skärskåda, v. a. 1. drofte, noje underfoge. Skärskådan, f. -dande, n. Droftelfe, Droftning.

Skärslipare, s. pl. m. Stjærsliber. Skärsnin, -er, m. Jasmin. Skärthorsdag, m. Sfjærtorsbag. Skärthoder al Stjærtorsbag.

Skärtänder, pl. Sfjæretænder. Skärull, m. Dversfjæreruld.

Sköfia, v. a. I. plyndre, hærje, odelægge. Sköfiare, s. pl. m. Plyndrer, Sbelægger. Sköfiande, n. Skofling, -ar, f. Plyndring, Plyndren, Obelæggelle; gifva till sköflings, overgive til Plyndring. Sköka, -or, f. (3. Skækia), Sfjo-

ge. Sköl, m. Skölgång, -ar, m. Hule, Bej, udhulet ved Regn, Bandfipl,

Bej, udhalet ved Regn, Bandityl, drf. Skölig, adj. Sköld, -ar, m. (3. Skiölldr) Stjold. Sköldebref, s. pl. s. Adelediplom.

Sköldborg, -ar, m. Stjoldborg. Sköldformig, Sköldlik, adj. stjoldbonnet. Sköldhållare, s. pd. m. Stjoldbolder. Sköldemärke, -n, n. Stjoldbonærse. Sköldmö, -r, f. Stjoldmo. Sköldpædda, -or, f. Stipadde.

Sköldad, adj. v. (digteriff) bestøttet, f. E. sköldad emot aggets pilar. Sköldra, s. Skyllra.

Skölgång, f. Sköl Skolja, v. c. 2. 1. ftplle, ffjule R. drf. Sköljning, -ar, f. Stylning. Sköljfat, s. pl. n. Cfpllefad, Gfplle. Skoljvatten, n. Styllevand. Skolp, m. f. Skol, Fiældfleft. Skolpgrus, n. Grus i en Rloft. Skon, n. (3. Skyn) Stjonnende, Dening, Totte, f. E. lemna uti ens skon, overlade til Ens Gfjon. Skon, adj. fion. Skonfargare, s. pl. m. Stionfarver. Skonfargning, f. Gfjonfarvning, drf. Skonfargeri, -er, m. Skönhet, -er, f. Skjønhed. Skønhetefläck, -ar, m. Gfjonplafter, Stjonplet. Skonhetsvatten, n. Gfjon: hedevand. Skontryck, n. Efiontrut (den forste trofte Side paa et endnu hvidt Arf). Skonja, v. a. 2 1. (3. Skynia) fijonne, def. Skonjaude, e. Skont, f. Anskont. skar, adj. ffjer, bræffelig drf. Skar-Skoraktig, adj. utvit, losagtig, brf. Skoraktighet, f. Skörbjugg, m. (3. Skyrbiugr) Stjer: bug. Skörbjuggeartad, adj. fforbutiff. Skorbjuggsgras, n. Gfjer: buggurt: Cochlearia. Skörd, -ar, m. (3. Skurdr) Dest, f. E. Vinskord, Binhoft. Skordland, f. Skordetid, m. Doftens Tid. Skordeman, -man, m. Doftfart, Doftmand, Skördemänad, m. August Maaned. Skördeöl, k. Hostgilde. Skorda, v. a. 1. hoste, drf. Skordande, n. Skore, n. Tonderfiller, brandte Lar: redefiller til at flag 3id i. Skorask, -ar, m. Skördosa, -or, f. Skörtunna, -or, f. Riolfenfortoj. Skorl, m. (T. Schorl) en Stenart,

der indeholder Jærn og udvendig ligner Jærnerts, drf. Skörlberg, s. pl, n.

Skörlefnad., m. Glierlevnet. Skort, s. pl. n. EStied pag en Siele el. Traje. 2) Forflæde. Skorta upp. v. a. 1. upstjorte, opfiltre. Uppskörtning, ar. f. Opffiortning, Op. Filtrina. Sköt, imperf. af Skjuta. Skot, s. pl. n. Gfjodbarm (i Cofprog.) segla for tu akot, feile for fuld Bind. Sköt, f. Sköte, n. Skota, v. a. 1. (forældet) give Stiede paa, itiode, f. E. Gardarna blefvo skötade under Kyrkan, brf. Sköt-Skota, v. z. 2. 3. beforge, have Om: forg for, passe, pleje, rogte, forestaa; skota en trädgård, dyrfe en Have: skota ett ombete, forestaa et Embes de med Orden; skota sina göremål, passe fin Dont: skota sig sielf. pasie fig felv; skota om, brybe fig om, Stjotte om; ænfa, brf. Skawing, f. Skätsel, m. Pleje, Ragt. Forforg, Omforg, Orden. Skota, v. a. 2. 2. Sk. ihop, sge ved Tilfætning ; ifjøde, føje fammen, lappe. Skote, -u, n. Gljed (Gremium). Skotar, pl. et Glags Fiffeinor. Skötare, s, pl. m. Sköterska, -or, f. Rogter, Dpoarter; Rogterffe, Dy. parterife. Skotebref, s. pl. n. (forald.) Stjøbe. Gliebebren. Skötel, f. Väfskötel. Skötning, Skötsel, (. Sk**öta.** Skötspigg, J. Spigg. Blabber, n. Glutder (tagl. T.) Slabbertaska, -or, f. Gladdermund, Glad. bertafte. Slabbertyska, f. forvirret Sprog, Plubbervært. Slabbra, p. n. 1. fladdre. Slabbra, -or, f. fdagl. T.) Gladdrer. 2) Mund, Riaft.

Sladd, -ar, m. Tromle. 2) (paa Toug) Touginute; fara öfver, gå öfver

med sladden, overfare med Tromle. 1 Sladda, v. a. 1. tromie. Bladder, n. = N. Sladdra, v. n. l. Naddre. Sladdra, -or, f. Gladdrer, Glabbertaffe. Sladdrig, adj. fladderaatia. Slaf, -var, m. Glave. Slafviuna, -or. f. Glavinde. Slafhandel, m. Gla: vehandel. Slafhandlare, s. pl. m. Glavehandler. Slafkusten, Guinea. Slafsa, v. u. 1. fluge i fig. 2) bænge pa daffe. Slafva, v. n. 1. trælle. Blafveri, n. Glaveri, Træltom. Slafvisk, adj. flaviff. Blag, e. pl. n. Glag; vie Lobebane, Strog, Udflag; Gfaar (med Lja) f. C. låta säden ligga på slag, lade ben offfaarne Gob ligge paa Gfaar. 2) (3. Slag, Maade) Slags, Art. 3) Los, f. C. Hunden har slag, Dunden har Los; & slag, adv. i Rad. Blaga, -or, f. Plejel, Gliul R. Blagbalk, -ar, m. (T. Schellbalf) en Glag el. Bom, ber fpigres over Gpil: touget ved Deftens Bagbel, at ben iffe ffal flag. Slagbjörn, -ar, m. for Bjorn. Slagbog, -ar, m. Glag, Stibe Loben fra en Bending til en Anben i Laveren. Blagbom, -mar, m. Glagbom. 2) Glagbord hos Bævere. Slagbord, e. pl. n. Bord, fom fidder fast ved Bæggen og kan slages op og ned. Slagbur, -ar, m. Glag til Juglefangst. Slagdam, n. Gidam. Slagdanga, -or, f. Gadevife; Gfrone N. Slagfjäder, -drar, m. Sneller i et Bos: " selaas. 2) Glaafiæder. Slagfluss, m. Glagflod, Apopletit. Blagg, n. Glagg (Urenlighed af Mineralier). Slaggig, Slaggartad, adj. flaggartet. Slaggugn, -ar, m. Glaggovn. Slagghög, -ar, m. Glagghej.

Slagguld, s. Analbaulb. Slaghök, -ar, m. Drepfefait: Falco apivorus. Slagklocka, -or, f. Ur fom flagr. Slaginrättning, -ar, f. Glagværf. Slaglod, s. pl. n. Lob i Ur; Dasfe, hvormed der loddes. Slagordning, -ar, f. Glagorben. Slagpulver, n. Analdvulver. Slagregn, n. Gfpirean. Slagruta, -or, f. en Baand, hvormed man troebe at opdage Metalaarer, ffjufte Statte og Rildevand under Jorden, Onftetvift. Slagsida, -or, f. J.-Slaksida. Slagsimpa, -or, f. f. Stensimpa. Slagskatt, -er, m. Glagsfat, Prægelon. Slagskämpe, -ar, m. Glagsbroder. Slagsmål, e. pl. n. Glagsmaal. Slagt, -er. m. Glagtning. 2) bet Glaatebe. Slagta, v. s. 1. flagte, brf. Slagtande, n. Glagtning. Slagtare, s. pl. m. Glagter. Slagtarbod, -ar, m. Slagtarhus, a. pl. m. Glagterbod, Glagterhus. Slagtarbank, -disk, -ar, m. Bænf, Dist i en Glagterbod. Slagtardräng, -ar, m. Glagtersvend. Slagtarhund, -ar, m. Glagterhund. Slagtarhustru, -r. f. Glagterfone. Slagtarknif, -var, m. Glagterfniv. Siagtaryan, -or, f. Glaateroff. Slagtboskap, m. Glagtefvæg. Slagtbank, -ar, m. Glagterbænf. Slagtfår, e. pl. n. Glagtefaar. Slagtfält, s. pl. n. Balplads (T. Schlachtfeld). Slagthus, s. pl, n. Glagtehus. Slagtkreatur, e. pl. n. Glagtehoved, Glagtenot. Slagtmanad, m. Oftober Maineb. Slagtning, -ar, f. Glagtning. 2) Strid, Slag, Træfning. Slagtordning, -ar, f. Glagorden. Slagtoxe, -ar, m. Glagteoffe.

Slagur, e. pl. n. Urværf, som slagr. Slagvatten, n. Glaqvand. Slagverk, s. pl. n. Slagværk. Slagader, f. Glagaare, Pulsaure. Slak, adi. flav. drf. Slakhet, f. Glav. bed. Slakna, v. n. 1. flappes, blive flav. drf. Slaknande, s. Slaksida, -or, f. Glaget af en Ofie: (til Gos) den spage Side. Slamm, a. Dond, Mudder. Slammer, n. Raften. 2) Gladder. Gludder. Slammeraktig, adi. flad-Slammertaska, -or, f. deragtig. Gladdertaffe. Slampa, -or, f. (T. Schlampe) Sfis denfo, Gfoje, uordentligt, ffjedesloft Fruentimmer. Slampig, adj. ffje: deslos, Ridenfærdig. Slamra, v. n. 1. rafle. 2) flabore. fluddre. Slamrande, a.

Slams, n. Stjodesloshed. Slamsa, -or, f. Lav. Rlud, afrevet Stoffe. 2) ffjodesloft, fliddenfærdigt Fruentimmer, Gloje. Slamsig, adj. ffjodes. los, uordentlig. Slang, -ar, m. Glange (Laberror)

Slangbad, s. pl. n. Drpppebad, Duft:

Slanga, -or, f. Feldtflange. 2) (Gfalorm) Gnirfelfficht: Serpula.

Slanger, n. (dagl. T.) Forbindelfe, Maffeyi, f. E. slå sig i slanger

Slankig, adj. flunten, drf. Slankig-

Slant, -ar, m. Robbermunt of tre Dres Bordi, en fierdebeel Stilling d. f.f. Hvitten.

Slant, imperf. of Slinta.

Slanta, v. a. 1. fife med Stang, ftange Fiff, drf. Slantning, f. Slantstäng, f.

Slapp, adj, (3. slapr) flap, drf. Slapp-Slappa, v. a, 1. slappe. Slappande, n. Slappning, f. Glaps velse.

Blarf, n. Stiebesloshed, Hagtfombed. Slarf, -var, m. Slarfver, m. (fjødeslos Derfon; Fillefant.

Slarfaktig, adj. ffjedesløs, efterladen, ugatiom, drf. Slarfaktighet, f.

Slarfva, v. a. 1. være fijodeslos, uagtfom; flufte, gjore noget i Daft og ffjødesløft; slarfva bort, -undan, tabe, mifte ved Stiedesloshed; slarfva ifrån sig, fuste fra fig; slarfva sig fram, leve tummerlig.

Slarfva, or, f. Pjalt, Fille. 2) uordentligt, efterladent Fruentimmer,

Gluste.

Slarfvig, adj. pjaltet, fillet. 2) fluffet, stiedesles, uggtfom, drf. Slarfvighet, f.

Slask, n. Sjafferi, Roben i Baadt. 2) regnagtigt Bejr, Golevejr.

Slaska, v. n. I. flaite, fjaffe. 2) reg. ne bestandig, brf. Slaskande, n. Slaskig, adj. flastet, sjastet; flustet;

vaadt, regnagtigt. Slef, -var, m. (3. Slef) Slev, Riok.

renífé. Slejf, -er, m. Glojfe, Glab (paa Rjo-

ler). Sleka, f. Slicka.

Sleke, n. Galt, fom man giver Rveget at fliffe.

Sleker, n. En som fleffer for.

Slem, adj. flem. Slemsad, m. Rorn, fom bliver tilbage i Gien.

Slem, z. Glim. Slemaktig, adj. film: agtia, drf. Slemaktighet, f.

Slemdjur. s. pl. n. : Infusionsbur. Slemdrifvande, adi. flimdrivende. Slem-, hinna, -or, f. Slemhud, m. Glimhinde. Slemkörtel, -tlar, m. Glims fjertel. Slemvätska, -or, f. Glimvædife.

Slemma, v. n. & a. 1. flime, give Glim; befri for Glim.

Slemmig, adj. slimet, drf. Slemmighet, f.

Slentrian, m. Slendrian.

Steing, f. Missing. Stet, imperf. af Blita. Slick, -ar, m. en tille Drif. Blick, n. (T. Schlid) febt, meget fejgt

Dond. Slicka, v. a. 1. (3. slikia) Hiffe. Slic-

Slicka, v. a. 1. (3. slikia) flitte. Slickande, n. Slickning, -ar, f. Stiffer, Glifning.

Slida, -or, f. Sfebe. Slik, adj. (J. Slikr, Gf. Ev. Salik, T. folch) flig.

Mikter, f. Slick.

Mimsa, -or, f. Stoffe, Rump (ftortnet Blod, Melt o. defl.) Lap, Riud, Hjatt, File.

Slinga, -or, f. Snor, Snore, Sleffe. Slinga, v. a. flunge, ino, twinde, flette 'i hinanden, brf. Slingning, f. Slingpinne, -ar, m. Slungestot.

Singra, v. n. 1. slingre; slingra sig, v. r. stonge fig, sno fig, frumme fig, vribe sig, gaa, bevæge sig fremad i Slangelinjer, bugte; slingra sig in, forviste sig, fomme i Bidvede; ind, snige sig, indsmigre sig; slingra sig isran, -ut, sno, rete sig ub' af noget; slingra sig undan, snige sig bort; slingra sig omkring, slynge sig om, brf. Slingrande, n. Slingring, -ar, f.

Slingrig, adi fom flingrer, flonger fig, bugtet, bri. Slingrighet, f.

Blink, a. Dinglen; Smidighed,

Slinka, -or, f. Kifelinte. 2) (et Glags - Lare) Banbhaar: Conforma.

Slinka, v. a. 3. (slinker; stank, pl. slunko; stunki) hænge ned og dingsle; slinka efter kvinnfolk, snige efter Rvindfolf; häret slinker omkring hufvudet, Daaret flagrer om Hovesbet; stinka meltan flugren; glide ub af Hænderne; slinka undan, undsvige, undløbe, undfomme. Slinkförre, n. slet Føre. Slinkrätt, er, m. Biret, Desert. Slinkvana, or, f.

Sientrerane. Blinkurende, -n, n. Sientrecerente.

Slinta, v. n. 3. (slipter; slant, pl. slunto; sluntit) glide, orf. Slintning, f. Slintande, n.

Slipa, v. a. (3: slipa) flibe. Slipare, s. pl. m. En som fliber. Slipgorr, n. Strygsfand, Slipho, -ar, m. Slibetrug. Slipqvarn, -ar, f. Slibetrug. Slipavarn, -ar, m. Slibesfen. Slipstensbrott, s. pl. n. Slibesfenbrotd. Slipverk, s. pl. n. Sliberart. Slipning, -ar, f. Slibning.

Slipping, ar, f. Slipper; slapp, pl. sluppo; sluppit) slipper; slapp, pl. sluppo; sluppit) slippe, fomme los; slippa ur, slippe nåzon, blive En frit; nu slipper jag att resa till staden, nu har jeg iffe nodig at reise til Bren; slippa dädan, slirpe derfra; slippa in, komme ind; alippa upp, gaa op (Commen); slippa undan, blive fri, undkomme; slippa ut igenom konstret, undkomme gjennem Binduet.

Slipprig, adj. flibrig, glat. Slipprighet, f. Slibrighed, Glathed.

Slisk, n. Glifferi, Guffertei, Anas, brf. Sliskig, adi. Sliskighet, f. Slissing, m. flefif Lærred.

Slita, v. a. & n. 3. (sliter, slet, slitit, sliten) (3. slita) flide; bilægge, f. E. slita en träta; lide, ubstaa, boje, f. E. Han har slitit mycket ondt, han har bojet meget Ondt, slita spö, fac Hist, fasstroges. Slitas, v. d. 1. rives, drf. Slitande, n. Slitning, -ar, f. Stitningar i Magen, Bugyrid.

Slitbar, Slitelig, adf. fart, fom vet faber fig flibe paa, flibsom. Slitturft, n. færtt Larreb.

Slockna, v. n. l. Sl. ut; sluffes, gaa ut; ubfinffes, udbs, drf. Slocknande, n. Slockning, f. Slok, -ar, m. Slængfompan, Dogenigt, Fant. 2) Dængslof R. (Plante): Melicu.

Sloka, v. n. l. hænge ned; sloka med vingarne, lade Bingerne falbe; Hatt som slokar, Dat, som hænger ned om Brene; gå och sloka, gaa ledig, brive omfring, drf. Slokande, n.

Slokbjörk, -nr, m. Dangebirt.

Slokora, n. Dængere. Slokorig, adj. fluferet.

Slokig, adj. nedhængende, flæbende, fluftet.

Slom, -mar, m (Fist) Smelt D. Lods de, R.: Salmo Eperlanus.

Slopa, v. a. 1. (Got.) sonderstjære, drf. Slopning, -ar, f.

Slott, s. pl. n. Glot. Slottsfogat, Slottsfogde, -ar, m. Glotsfoged, Glotsforvalter. Slottstorn, s. pl. n. Glotstaarn.

Slotter, f. Slåtter.

Slug, adj. (3. slægr) flu, snu, listig; flog, brf. Slughet, f.

Sluka, v. a. l. (har i imperf. ogfaa; stök) (3. sloka) fluge. Sluka upp, ops fluge. Sluka ned, nedfluge, drf. Slukande, n. Slukning, f. Slugen. Slukare, s. pl. m. Slughals, Fraadser. Slukfisk, -ar, m. Ropfift.

Slummer, m. Slummer. Slummeraktig, adj. fornig, efterladen, uvirtfom,

drf. Slummeraktighet, f.

Slump, -ar, m. Slump; köpa i slump, fjobe Slumpen. Slumphandel, m. Slumpköp, n. Kjob paa Slump. Slumplyeka, f. Slumpetræf. Slumptals, adv. i Slumper. Slumpvis, adv. paa Slump. 2) ved Slumper træf; hændeliesvis.

Slumpa, v. n. 1. handle om Slumpen. Sl. bort, sælge paa Slump. Slumpa sig, v. r. 1. slumpe, indtræffe ved Slumpetræf, drf. Slumpande, n.

Slampning, f.

Slumra, v. n. l. (lumre. Slumrande, |

n. Slumring, f. Slumten. Sl. bort, kafte bort af Stjødesløshed. Sl. förbi, -öfver, forbigaa af Stjødesløshed. Slumrare, s. pl. m. Slumre, Sover; doven, førnig Person. Slumrig, adj. søvnig, dosig, efterladen, uvirksom.

Slumsa, v. n. l. gjore noget (Fjodes-

loft og i Baft, fuffe.

Slunga, -or, f. (3. Slungva) Elnnge. Slunga, v. a. 1. stonge, kaste, drf. Slungande, n. Slungning, f. Slungare, s. pl. m. Slungefaster. Slungsten, -ar, m. Slungesten, Elyngning.

Slungorm, -ar, m. Kjæmpeftange, Rvæ-

ler: Bou constrictor.

Slunk, -ar, m. lille Drif, Glurk.

Slunkit, af Slinka.

Slunt, -ar, m. Dogenigt, Dagtriver. Sluntit, af Blinta.

Slup, -ar, Glup, Gfibebaab.

siup, -ar, Siup, Stiosbaad. Siuproddare, s. pl. m. Gluptoer. Slurf. n. Efterladenhed. Korsommelias

hed, Stjodesloshed Slurfaktig, adj. efterladen, forsommelig, (tjodeslos,

drf. Slurfaktighet, f.

Slurfva, v. a. l. glore noget uden Flid, stjødeslost; slusse; slurfva bart, faste bort af Stjødesløshed; slurfva isrån sig, suste fra sig, forsuste; slurfva ihop, suste, juste sammen, drs. Slurfvande, n.

Slurfvare, s. pl. m. ffjedeslos, uors dentlig Person, Auffer, Sutier.

Slurfvig, adj. forfommelig, uordentlig, ffjedeslos, drf. Slurfvighet, f.

Slusk, -ar, m. Slusker, m. En fom er uordentlig i fin Paaflædning, Slusk R. Sluskig, adj. uordentlig i Paaflædning, flustet, drf. Sluskighet, f.

Sluss, -ar, m. Slufe. Slussmustare, s. pl. m. Slufemefter. Slussponningar, pl. Slufepenge. Slussport, -ar, m. Slusport. Slussrengare, s. pl. m. Rfoafrenfer. Slussvatten, n. saa meget Band, som en Stufe II Binds 14

flipper el. kan holde. Slussverk, s. ol. n. Alt hvad der af Bvanin: ger og Indretninger horer til en Gluse.

Slut. s. pl. n. Clutning; gora slut på. gipre Ende paa; haraf kan man gora det slut, heraf fan man brage ben Glutning; taga, få slut, tage, fag Ende; det är ovisst hvad slut det kan bli på den saken, bet er uvift brab Ende ben Gag vil faa: til slut, til fidft, endelig.

Sluta, v. a. & n. (slutar & sluter; slutade & slöt, pl. slöto; slutat & slutit; slutad, sluten) flutte, ente, pphore: sluta bort, fælge, bortfælge: sluta i bojor, flutte i Lænfer. Slut, (dagl. E.) for Slutad; aluta upp, ende, ophore. 2) (Rrigev.) formere Linie: slutadt bord, slutit sällskap. fluttet Bord, Gelikab.

Blutbokstaf, -stäfver, m. Endebogstav. Slutelig, adj. Sluteligen, adv. enbelig. Slutfall, s. pl. n. Radanase.

Slutfolid, -er, m. Folgeflutning.

Slutkonst, f. Logif.

Blutledning, -ar, f. Slutning of fores gagende Gætninger.

Slutmening, -ar, f. Glutningsfætning. Slutpastaende, -n, n. endelra Dag-

Slutrakning, -ar, f. enbelig Afregning. Slutsatts, -er, m. Glutningefætning, Slutning, Ronfluffon; foljd af slutsattser, Glutningefiæde, Glutninge: ræffe.

Slutstafvelse, -r, m. Endestavelfe. Blutsatt, e. pl. n. Glutningemaabe. Slutt, adj. ffraa, hældende.

Blutta, v. n. 1. ffraane, holde. Sluttning, -ar, f. Sfraaning, Sfrænt. Sluttarm, ar, m. Enbefarm.

Blyna, or, f. Tobie, Tojte, Drog. Slyngel, -glar, m. Slyngel, drf. Slyngelaktig, adj. Slyngelaktighet, f.

SIL, f. Kopparorm.

Slå, -ar, m. Tværtræ: Slag. Slå, v. a. & n. (slår; slog, pl. slogo; slagit, slagen) (J. sla) flaa; sla bom, flaa fejl; sla läger, flaa Leir: slå vad, nædbe: slå åder. aarelade; vinet slar sig, Binen bliver fraftlos, doven; sla boll, fpille Bold: slå i bojor. lægge i Læn: fer; slå sig, (om Rulden) fætte fig; (om Eræ) tafte fig; slå sig omkull, falde omfuld: slå öfver anda. flaa omfuld; sla efter, efterfege, forfolge; slå igen, flaa igjen, flaa i, f. E. slå igen dörren; slå ifrån sig, flaa ifra fig; forflaa, fordrive (Gorg); slå på boter, lægge i Boder, domme t Mult; slå till ett skratt, brifte i Latter; slå i, uti, flag i, ffjænte i; slå i backen, flag til Jorden; slå sonder, flag i Stoffer, flag i fun R.; slå undan, flaa bort, drf. Slående, n.

Slan, s. pl. n. Slabar, s. pl. n. Glacen (Frugten af Slabuske, Slabarsbuske, -ar, m. Glagentorn: Prunus spinosa), Glaaper R.

Slångra, v. n. 1. flingre, rave, brf. Slangrig, adj.

Slas, v. d. flages, flag hinanden.

Slåsskämpe, -ar, m. d. f. f. Slagskampe. 2) (Plante) Laadden Beibred D. Rampe R.: Plantago media.

Slåtter, n. (3. Slåttr) Hosixt. Slåttertid, m. Doffættens Eid. Slatterblomster, e. pl. n. Leverblomft D. hoftfimmer, Dineblom, Marie Gengebaand: *Parnassia palustris*. Slåttergras, n. Slattergrö, n. (Plante) Engrap: Poa pratensis. Slåtterkarl, -ar, m Glaafari, Glætmand. Blatterlon, f. Betaling fom en Glaas fari faar. Slåtterol, s. pl. n. Dofts ailde.

Släcka, v. a. 2. 2. (3. Slökva) flut: fe. 2) læfte (Ralf). Siackare, s. pl. m. Gluffer. Släckning, f. Glut.

2) Læikning. Slackbelle. Læffekar, Rar til at læffe -or, *f*. Ralf i. Slade, -ar, m. Glæbe, Rane; aka på slade, age i Glæde. Sladfore, n. Gladefore. Slädfart, -er, m. Slädparti, -er, n. Gladefjorfel, Ranes fart. Sladfall, -ar, m. Feld, Dortfen til en Glæbe, Slädhast, -ar, m. Slädlöpare, Slädtrafvare, s. pl. m. Traver. Slädmössa, -or, f. hoj, rund Due. Slädtäcke, n, n. f. Slädfall. Slägga, -or, f. Smedehammer, Glæg: Slägga, v. a. 1. hamre, brf. Släggning, f. Slägt, -er, f. Glægt, Familie. Slägtagg, m. Kamiljehad. Slagtbok, .. bocker, f. Slägtledning, -ar, f. Glægtbog. Glægtregifter, Glægtlinje. Slägtnamn, e. pl. n. Glæginapn. Slägttafla, -or, f. Glagtregifter. Slägttecken, s. pl. n. Glægtmærfe. Slägttycke, n. Glægtligheb, gamiljeligheb, Kamilietræf.

Slägt, adj. beslægtet, i Familje med, f. E. vara nära slägt till nägon.

Slägtas, v. d. flægte paa.

Slägte, -n, n. Glægt.

Slägting, -ar, m. Slægtning, Paarorende.

Slägtskap, n. Glægtifab.

Slända, -or, f. Ten. 2) pl. netvinges de Infetter: Nouroptera.

Släng, -ar, n. Glag, Gnert, Gving; Anfted (af en Gogdom).

Slanga, v. a. 2. 1. flænge, brf. Slangning, -ar, f.

Slängare, s. pl. m. Malte (Kiff). Slängkappa, -or, f. Rastefappe, vid

Rappe. Slängkyss, -ar, m. Rysfinger.

Slängpoleka, -or, f. Politdans, Springs dans.

Släntra, v. n. 1. flæntre. Släntrare, s. pl. m. Dagdriver, Dogenigt. Slän-

trande, n. Slæntren. Släntrian, m. Släntervana, –or, f. Slændrian.

Slap, s. pl. n. Glab.

Släpa, v. a. & n. 1. sabe. 2) flosse (Rober). Sl. ut sig, forflæbe sig, flæbe sig ihjel. Släpande, n. Släpning, -ar, f. Slæben, 2) Robers Slossining i Russe.

Släpa, '-or, f. Redfab til at flæbe Roget paa.

Släpas, v. d. 1. med, brages, træffes meb.

Släparbete, -n, n. befværligt Arbejbe, Slæb.

Släpbarare, s. pl. m. En fom bærer Ens Glab.

Slaphast, -ar, m. Arbeideheft.

Släpkläder, pl. Släpmundering, -ar, f. Släprock, -ar, m. Strabaferflæs ber, mundering.

Slapmössa, -or, f. Lejrhue. Slapsam, edj. besværlig, at

Släpsam, adj. besværlig, anstrængenbe, trættende, f. E. släpsamt arbete. Släptagel, n. Tougværk paa Lavetten af en Kanon.

Släptag, s. pl. n. Glæbetoug.

Slappa, v. a. 2. 3. (3. Sleppa) flippe, give los, lade gaa. 2) myte, rojte, fælde (om Haar, Hiædre); Slappa fjädrarna, myte; slappa på bete, slappa i vall, flippe vaa Græs, Bejte; slappa till, forstræfte; slappa upp, lade staa gaben, def. Slappande, n. Slappning, f.

Slapphand, adj. fom ifte holber paa hvad han har.

Slat, adj. flet, daarlig, usel. 2) flet, jævn, glat; göra sig slat, smigre; rat och slat, slet og ret, ligefrem, oprigtig.

Släta, v. c. 1. slette, jævne, glatte; släta sig in, indsmigre sig; släta öfver, formilde, vinde ved glatte Ord, drf. Slätning, f.

Slätfila, v. a. 1. file glat, drf. Slätfil, -ar, m. Slätfilning, f.

Slathamra, v. a. 1. hamre glat.

Blathet, f. Jonnhed, Glathed; fmigren: de Adfærd; Plathed. Släthugga, v. c. 3. (hugger, högg, huggit) hugge glat, drf. Släthuggning, f. Slatharig, adj. fom har icont, flet Dagr. Släthyfia, v. a. 1. hovie gigt. Slathyfvel, -flar, m. Glethool. Blatsom, m. fimpel Gom. Gyning. Slätt, adi. n. og adv. af Slät. Blatt, -er, m Slette, jævn Mark. Slättbo. ar. m. Glettebeboer, Slättbygd, -er, m. jærn, flad Egn, som er uden Bjerge og Baffer. Slättmark, -er, m. jon Mart. Glette. Slo, adj. flev, flevet; (om Rorn) uben Riærne, gold, daarlig. Slohafre, m. Slökorn, n. Slösäd, m. daarlig, fjær: nelos Davre, Bog, Rorn. Slohet, f. Glovhed. Stosint, adj. fanleflov. Stoninthet, f. Ganfeftonbed. Sloskodd, adj. flovifoet. Blodder, n. Pobel, Afikum, Jantepak. Blog, adi. nem til Baandgierning, dygtig i Daandværk. Slägd, Slögda, m. fl. f. Slöjd, Slöjda, m. fl. Slöhet, m. fl. í. Slö. Sloja, -or, f. Slot. Besloja, v. c. 1. flore, tilftore. Blojd, -er, m. Daanbgjærning, Runft, Manufaktur, Kabrik, Runftarbeide. Arbeide i Træ. Fruntimmersslögder. pl. Fruentimmerarbejde. Slöjda, v. a. & n. l. arbejde i Træ, inerre, def. Slojdando, n Slojdare, a. pl. m. Släjde, -n, s. Arbejde i Træ. Træars beide, Runftarbeide. Slojdetra, Slojdotrad, n. Ere, der bruges til Runft-Slöjdeidkare, s. pl. m. Manufakturist. Slajdenaring, -ar, f. Manufattur. Blöjdeord, **s. pl. n. Ru**nst**e**rd. Slöjdeverk, s. pl. n. Manufaftur.

Slöjdevettenskap, f. Technologi. Bloidevag, m. Alt hoad ber horer til Daandværter, Runfter, Manufatturer o. f. b. Slöif, -er, m. L Bleif. Slokorn, f. under Slo. Slor, -ar, m. = R. Sidevind D. slore, -n, n, Ram (pag Hons og ans dre Fugle) Stiæg under Næbbet. Slöse, v. c. 1. & 2. 2. Sl. bort, -med, forode, bortodile, adile, fisie. Slosande, n. Slösning, f. Dollen, Bort: ødflen. Slösaktig, adj. odfel, overdaadig, drf. Blosaktighet, f. Odelhed. Slosare, s. pl. m. Foreder, Dbeland. Sieserska, -or, f. Foroderffe. Släseri, n. Odfien, Bortodften, Dd. felbed. Slöskodd, m. fl. s. Slö. Blöt, imperf. af Sluta. Smack, -ar, & -or, f. Smafte (Far: tei). Smack, (Mante) f. Sumack. Smack, n. Smackande, n. Smackning. -ar, m. Lpd, fom frembringes med Læberne og Tungen i det man fpifer; Smæt, Smaiten, Smætten. 2) Froernes Rnæften. Smacka, v. n. l. maife, smæfte: fræffe. Smak, m. Smag. Smaka, v. s. l. (smakar: smakade og smakte; smakat og smakt) (mg: ge, drf. Smakande, n. Smakfull, adj. imagfuld. Smaklig, adj. nelfmagende. Smaklig-het, f. Belimagenhed. Smaklös, adi. (macles: Smaklöshet. f. Smaglosbed., Smal, adj. smal; det är smalt för konom, han er i imaa Raar. Smalben, s. pl. n. Smalben, drf. Smalbent, adi. imalbenet. Smalhalsig, and finalhaliet. Smalhans, Smalhans, Ag. for: Trang.

ftor Tarvelighed; smallans ar kokmästare hos honom, der er Smalbans Rieffenmefter.

Smalhet, f. Smalhed.

Smallifvad, adj. smallivet, smæfter. Smaina, v. n. 1. blive imal. Sm. af,

blive mager, brf. Smalnande, n. Smalrandig, adj. (materibet, fmakan: Det.

Smalstjert, -ar, m. (Jusett) Smalvinge: Leptura.

Smalts, n., Blagfarve, Glasblaat, Smalteblaat.

Smask, n. Smaskande, n. Smaffen, Smæften. Smaska, v. n. l. imp ife. fmætte.

Smatter, n. Smattrande, n. Anittren, Bragen, Rnagen. Smattra, v. n. 1.

· kuage, brage, knittre.

Smed, -er, m. Omed. Smedsarbete. n. Smedearbeide. Smedgarden, f. under Smedja. Smedhandtverk. n. Smedehaandværf. Smedkol, v. pl. n. Smedeful. Smedslägg, n. Dam: merifiel, Smedflagg. Smedstäd. s. pl. n. Ambolt.

Smedja, Smidja,-or, f. (3. Smidia) Sme: deværffted, Smedje, Smedjebalj, -ar. m. Smedjepust, -ar, m. Smedebola. Smedjedrang, -ar, m. Emedelvend. Smedjegården, n. Smedjegårdshäktet, n. Fængfeli Stocholm, hvor grove Korbrodere indfluttes. Smedjehammare, -mrar, m. Smedehammer. Smedjehärd, -ar, m. Smedeovn, Effe. Smedjekol, s. pl. n. Smer deful. Smedjekubb, -ar, m. Træs blot, Rubbe, hvori Ambolten er fæstet. Smedjeslagg, n. Dammeritiæl. Smodjestäd, s. pk. n. Ambalt. Smedjetang, -tanger, f. Smedetang.

Smek, s. Smekande, s. Smekning; -or, f. Grugen (med Baanben) Rlappen, Rjærtegn, Kjælen for,

Gmiaren.

Smeka, v. a. 2. I. stryge (med Dam:

den), Plappe, tiele for, tiærtegne. imiare, drf. Smeker, m. Smekare, s. pl. m. En fom vifer Ricertegn, Smiarer.

Smekaktig, Smekfull, adj. som viset Riærtean, fiælen, imigrente.

Smekmanad, -er, m. Dredebrødebage (den forfte Tid i Watestanden). Smeknamn, s. pl. n. Ricelenava.

Smekunge, -ar, m. Rjæledægge, Dnd:

Smergel, Smirgel, m. Smergel (Glaas Erts). Smergla, v. a. 1. polere med Smergel, drf. Smergting, f.

Smet, m. Smeta, -or, f. Lint, Rlifter, Noget at overftroge med. Rlining. Smudeplet, Gfamplet.

Smeta, c. c. 1. fline, imore: sm. ner sig, fole fig til, befudle fig, rafte fig til. Smetande, n. Smetning, f. Rie ning. Smetig, adj. flæbrig.

Smicker, n. Smiger, Smigreri. Smiokeraktig, Smickerfull, Smickersam, adj. smigrende, fuld af Gmiger. Smiokertal, n. Smigreri.

Smickra, v. a. & n. l. smigre. Smickran, f. Smickrande, n. Smigren, Emigrevi. Smickvare, s. pl. n. Smickrerska, -or, f. Smigrer. Smida, v. a. 2. 1. (J. smida) smede.

Smidning, f. Emeden.

Smidbar, adj. smedelia.

Smide, -n. w. Smedearbeibe, Roget fom er smedet, f. E. Grofemide, Fin-

Smidja, Smidkol, f. Smedja.

Smil, -ar, m. Smil, Smiffen, Smig. ren; falitt Gmil.

Smila, v. n. 1. fmile, fleffe, finigre; smila sig in, indimigre fig, drf. 8milande, n.

Smilare, s. pl. n. Smiler, m. Gle-ffer, falst Smigeer, Hotter. Smilig, adj. fleft, smigrende, bytleriF.

Smink, -er, a. Sminke.

Sminka, v. a. 1. iminfe, brf. Smink-Sminkburk, -ar, m. Sminkdosa, -or, f. Sminkebaale. Sminkflor, n. Sminklappar, pl. Smin-Peffor. Sminkrot, f. (Plante) Stonflinte D. Sminfrot N.: Lithospermum ar-Sminkvatten, n. Sminkevand. Smirgel, f. Smergel. Smisk, m. Rlave, Rlaft, Smeis R. Smiska, v. a. 1. flapfe, fluffe, fmejfe D. Smitta, -or, f. Smitte. Smitta, v. a. 1. smitte. Smittbold, -er. m. (mitsom Bold. Smittosam, Smittsam, adj. smitsom, smittende. Smittsamhet, f. Smitfombed. Smocka, -or, f. Plet af Urenlighed el. Smogna, v. n. 1. (dagl. I.) blive imal. Smola, f. Smula. Smola, v. n. 1. falles, falde af. Smolsad. n. Rorn, fom er falden af. Smolk, s. pl. n. Stop, Gran, Smule; där har kommit något smolk dem emellan, der er kommen en liden Henighed imellem dem. Smolka, v. n. 1. stove. Smolkig, adj. fuld af Smord, Smorde, f. Smörja. Smordläder, Smorläder, n. Fedtlær. Smuga, -or, f. (3. Smuga) inever Sjennemgang, Lonvej, Smutbul. Smua N. Smugit, f. Smyga. Smuglare, s. pl. m. Smugler. Smula, -or, f. Smule. Smulgrat, -ar, m. smudfig Onier, Onipind. Smula, v. c. 1. Sm. sonder, smule.

Smula sig, smulre.

Smullit, m. fl. f. Smalla.

Smulig, adj. som let smulrer, spred.

Smultparon, s. pl. n. (T. Schmali-

birne) en Art faftige, velsmagende Dærer. Smultron, s. pl. n. Jordbær. Smultrongras, -ris, -stand, s. pl. m. Sords bærrlunte: Fragaria vesca. Smussla, v. n. 1. inige, inufe, pufle, ftulle. Smusla undan, -bort, bringe til Gibe, ffiule, drf. Smusslande, n. Smutsa, v. a. & n. l. imudie, tilraffe. tilfele, drf. Smutsande. n. Smutsflück, -ar, m. Plet af Uronlig-Smutsig, adj. smudfig, fliden, uanftæn: dig, drf. Smutsighet, f. Smutt, -ar, m. Smuthul. Smutta, v. n. 1. driffe lidet ad Bangen, nippe, drf. Smuttande, n. Smuttare, s. pl. m. Smycka, v. a. 1. impffe. Smyckande. n. Smytke, -n, n. Smpffe. Smyckskrin, s. pl. n. Smoffeifrin. Smyg, -ar, m. (3. Smiugr) Lonvei, Smuthul, Smug R.; i smyg, i Smug, hemligen. Smyga, v. a. & r. 2. 1. & 3. (smyger, smög og smygde; smugit og smygt; smygd) (3. smiaga) bringe frem, afsted paa en sagte usormærkt Maade; snige sig, liste sig, smp R.; han kom smygandes, han fom inigende, drf. Smygande, s. Smyger, .m. En Derfon fom lifter, fryber frem, Rryber, Smyg. Smygfis, -ar, m. Lonfis. Smyghandel, m. Smughandel, Gnia: handel. Smyghandlare, s. pl. m. Smughandler, Snighandler, Smug-Smyghål, s. pl. n. Smygvrå, -ar, m. Smuthul, Lenvraa. Smygpenning, -ar, m. Smygfyrk, Smygsportlar, pl. Stif:

Smygskola, -or, f. Pugestole, uprivis

-ar, 24.

ligeret Gfole.

penge.

Smygvis, adv. i Smua, hemmeligen. Smyssla, f. Smussla. Små, adi. pl. imaa; smått folk, lave (af Bæfft) Folf. 2) ringe Folf. Emag. folf; hafva smått om tid, have knav Tid. Smäaktig, adj. smaalia. Småaktighet, f. Smaalighed. Småbackig, adj. smaabaffet. Småbladig, adi. imaabladet. Småborre, -ar, m. (Vlante) Agermag: ne D. Mafermaane R.: Agrimonia Euvatoria. Smadjefvul, -flar, m. Smadbiævel. Smådalig, adj. lidt fvgelig, ffran-Småfjollig, adj. halvtobfet, halvtomfet, fjantet, drf. Småfjollighet, f. Småfisk, coll. Smaafifte. Småfjällig, adj. som har smaa Sticel. Småfläckig, adj. smaaplettet. Smägnola, v. n. 1. smaanpnne. Smaknoppar, pl. hvit Berginop n. (Plante): Sedum annuum. Smakonung, -ar, m. Smaafonge. Småkernig, adj. smaafornet. Smäkräk, pl. Smaafreature, Rrpb. Smakullig, adj. fuld af imaa Soje, Baffer. Småkar, adj.-libt forlibt. Småla, f. Smula. Småland, en Provins i Sverige. Småländning, -ar, m. Småländska, -or, f. Mand, Rvinde derfra. Smalandsk, adj. smaalandif. Småle, v. n. 3. (-ler, -log, lett) imaas le. smile. Smaleende, n. Smilen, Smalemmad, adj. fpintel af Lemmer. Smålk, m. fl. f. Smolk, m. fl. Småloje, -n, n. Smil, Smilen. Smaningom, adv. efterhaanden, lidt efter libi. Smanatt, adj. nybelig, net, nyelig, pen. · Smanojen, pl. imaa Foripfteifer. Småpenningar, pl. Smaapenge.

Småprickig, adj. smaavriffet. Smarandig, adi. fmaaftribet, fmagrans Smärede, n. Smaafram, Smaatoi. Smarolig, adj. pudferlig, fpogefuld, drf. Smårolighet, f. Smarosig, adj. (maablommet (om Toi). Smaratt, -or, m. Mellemret. Biret. Smasak, -er, f. Smaating, Bagatel. Smasedel, -dlar, m. Smaapenge. Småsik, ſ. Siklöja. Småskog, -ar, m. Krat, Kratsfov. Smaskratta, v. n. l. lé saa smaat, drf. Småskratt, m. Smaskulder, pl. Smaagiæld, Blutgjælð. Smaslug, adj. smaapolist. Smasmide, n. Bfenfram. Småspik, m. Smaafpiger. Smastad, -städer, m. Smagfeb, liben Stad, Smaaby. Smastadsbo, -ar, m. Smaaftadboer; Beboer af en lis ben By. Smastadsaktig, Smastadslik. adj. smaastadagtig; som Stit og Brug er i smaa Bper. Småsven, -ner, m. Passe (Smaas ivend). Smasysslor, pl. ringe, uanselige For: retninger, Embeder. Småtarmar, *pl*. Smaatarme. Småtokig, adj. løjerlig, pudserlig, drf. Småtokighet, *f*. Småtorsk, -ar, m. et Glage Torff: Gadus barbatus. Småträn, *pl*. Smaatræer. Småträta, v. n. 2. 2. smaaskjænde. Smätäck, adj. smaatæffelig, nydelig, drf. Småtackhet, f. Smavaxt, adj. liden af Bætst, spinfel. Småögd, adj. smaasjet. Smäck, -ar, m. Smæf. Smäcka, v. a. 2. 2. 8m. till, imæffe, give et

Smæt.

Smada, v. a. i. frænte, forhaane, fpst: | te, brf. Smadande, n. Smädare, s. pl. m. Spotter, Forhaaner. Stumler. Smadefull, Smadelig, adj. ffumlende, forhagnende, fpottende. Smadelse, -er, f. Forhannelle, Bespottelfe. Smadelysten, adj. frottefva. Smädelystnad, f. Spottefpge. Smadeord, s. pl. n. ærerorigt Drb, Gfieldsorb. Smädeskribent, -er, m. Glandfrifts Smadeskrift, -er, m. Standstrift, Pa-Smadetal, s. pl. n. bespottelig, fornær: melia Tale. Smädetunga, -or, f. Rlaffertunge, Rlaf: Smäkta, Smägta, v. n. d. smægte, vansmægte. Smäktande, adj. smæg-Smulek, m. Forhaanelse, Spot og Spe; Stam, Bancere. Smäll, -ar, m. Smæld, Smæf, Anald, Sfraid; sla två flugor i en small, flaa to Fluer i et Smæf. Smälla, v. c. & n. (smäller; small. pl. smullo, smälde; smullit, smällt) imælde, imæffe; smalla på, upp, progle paa, op; smälla af ett gevar, affpre et Gevær; smalla dorren igen, imæfte Doren i; bossan small af, Geværet git af, drf. Smallande, n. Smalla, -or, f. Redfab til at imætte el. flag med, Smæffe. Flugsmälla, -or, f. Flueimæfte. Smällsikon, s. pl. n. (dagl. T.) Dre: fiaen. Smällkall, adj. meget fold. Smällkyss, -ar, m. fraftigt Rps. Smallpulfver, n. Analdpulver. Smilta, v. a. & n. (smilter, smalt, pl. smulto, smälta, smultit, smält) į

(melte. 2) forboje; smalta i tarar. græde bitterligen. Smalta, -or, f. saa meget fom man b fan imelte paa Engang: Dasie. Rlump, Dob. Smältarbetare, s. pl. m. Smeltears beider. Smaltarbete, -n. n. Gmeltearbeide. Smältare, s. pl. m. Emelter. Smältbar, adj. imeltelia. Smältbarhet, f. Smelteliahed. Smältdegel, -glar, m. Smeltedigel. Smältglas, n. Smelteglas. Smalthetta, f. Smeltehede. Smalthytta, -or, f. Smeltehotte. Smältkraft, f. Fortundelfeefraft. Smältlig, udj. (meltelig. 2) fordøje: lig. Smaltlighet, f. Smeltelighed. 2) Fordojelighed. -Smaltning, -ar, f. Smeltning. 2) Fordojelie. Smaltningsarbete, u. Gmeltearbeide. Smältpanna, -or, f. Smeltedigel. Smältprocess, -er, m. Smelteproces. Smältugn, -ar, m. Smelteova. Smärre, Smärst, komparat. & superl. mindre, mindit. Smart, adj. (mæffer, rant. Smarta, v. n. I. fmerte. Smarta, -or, f. Smerte. Smartfull, edj. fmertefuld. Smärtlindrande, -stillande, adj. smerteftillende. Smartsam, adi. smertelia. Smärtsamhet, f. Smertelighed. Smög, imperf. of Smyga. Smoja, v. a. 2. 1. (mindre brugeligt) træffe igjennem. Smöle, Smölsk, n. f. Smolk. Smor. n. = N. Smoraktig, adj. imer: agtig. Smörask, -ar, m. Smörburk. -ar, m. Smorafte, Smortrufte. Smorbakelse, -r, f. Smorbaffelfe. Smörbytta, -or, f. Gmerfande. Smörblomster, s. pl. n. 1) Smer: blomst: Ranunculus aoris; 2) Love: tand: Leontodon Tarawacum. Smör-

bar, s. pl. n. Donfebær D. Gfrub. bær, Biffjebærgræs R. Frugten af Smorbuske, -ar,: Cornus svecica. Smördeg, m. Dej af Wel og Gmer. Butterdei, Bladdei. Smorgas, -ar. m. Smorrebred. Smorhandlare, s. pl. m. Smerhandler. Smörkagge. -ar, m. Smordunt. Smörklimp, -ar, m. Smorflump. Smorkop, n. godt Riob. Smornjupon, s. pl. n. Smornpver, Gotnoper, Rannpper R.: Rosa spinosissima. Smörpanna, -or, f. Smorpanbe. Smörpäron, a. pl. n. Glage faftige Dærer. Smorsas, m. Smorfous. Smortunna, -or, f. Smortonde. Smorprofvare, s. pl. m. Smorfoger (Glags Jærn, hvormed Smor i en Tonde proves). Smörträd, s. pl. n. Gmorralme: Cocos buturacea.

Smora, v. n. 1. give Smor; smora ned sig, raffe sig til med Smor.

Smörj n. (bagl. T.) Prygl, Juling. Smörja, v. a. (smörjer, sworde, smort, smord) (J. smyria) imore, salves smörja till konung, falve til Ronge; herrans sworde, -da, Herrens Salvede; smörja en domare, bestifte en Dommer; smörja på, imore paa; prygle paa; smörja upp, imore op; forbedre ved at imore; prygle En af; smörja ihop, imore sammen. Smörjning, -ar, f. Smoren; Galvoina.

Smörja, -or, f. Smorelse; Salve; Mistmast; sed, flæbende Smuds, Urenlighed. 2) Stifpenge. Smörjburk, -ar, m. Smörjbytta, -or, f. Smörjkopp, -ar, m. Dunt, Kruffe, hvori Smorelse er.

Smörjelse, -r, f. Salvelse, Salving. Smörjelseolja, f. Salveolje.

Smörjig, adj. besmurt, fedtet, smudfig. Smörjning, f. Smörja, v. a.

Snabb, adj. hurtig, fnar, rast, opvakt, briftig, drf. Snabbaet, f. Snabba

sig, v. r. l. (dagl. T.) stynde fig, svinte fig.

Snabbfatad, adj. haftig til Fods, fnarfodet.

Snabbrådig, adj. som let og hastig finber paa Raad, snarraadig, drf. Snabbrådighet, f.

Snafva, v. n. l. (nuble. Snafvande, n. Snublen.

Snapphane, -ar, m. Snaphane, Parti-

Snapphänd, edj. nethænbet.

Snappsäck, -ar, m. (L. Schappfad) Madpofe (pag Reifer).

Snar, snarare, snarast, edj. snar, snar rere, snarest. Snarhot, f. Snarhed, Hourtighed.

Snar, s. pl. n. Krat, Kratstov. Snarbinda, -or, f. Snerle, Bejbinder D. Aatervindel R.: Convotvolus arvensis. Snarresva, -or, f. Horalte D. Snyltegras R.: Cusouta euro-

Snarfotad, edj. inarfodet.

Snarfyndig, adj. snarraadig, som let og hurtig fan indse, stjønne en Ting, som har Aandenærværelse, drf. Snarfyndighet, f.

Snarka, v. n. 1. (3. anarka, fuirfe) fnorfe. Snarkande, n. Snarkning, f. Snorfen. Snarkare, e. pi. m. Snorfer.

Snarlik, adj. (dagl, L.) fom har enflygtig Lighed.

Snarmogen, adj. tidlig moden, brf. Snarmogenhet, f.

Snarrefya, f. Snar.

Snarrådig, adj. fnarraadig, brf. Snarrådighet, f.

Snarrverk, e. pl. n. Snurrevært (i Drgeler).

Snarskrämd, adj. fom let bliver bans ge, froætten D.

Snarsticken, adj. som hastig bliver vred, giften, prippen. Snarsticken-II Binds 15

het, f. Brippenhed. Snarsticknas, v. d. 1. blive let vred, fornærmet. Snartrogen, adj. lettroende. Snartrogenhet, f. Lettroenhed. Snask, n. Gliffen, Glifferi. Snaska. v. n. 1. inaffe, naffe, fliffe, brf.

Snaskande, n. Snaskig, adj.

Snatta, v. a. 1. smaastiæle, rapse, brf. Snattande, n.

Snattare, s. pl. m. En fom imagifice ler, Rapfer.

Snatter, n. Gnadder, Gnadren. Snatteri. -er. n. Smaatvveri.

-Snattra, v. n. 1. fnabre (om Giæs og Minder). Snatitande, n. Gnadren. Sned, s. pl. n. Pude, Sticelmftyffe, Lift, Rante, Gnit.

Sned, adf. fat, fraa, fficev, fnej D.; ffielende; sätta el. ställa på sned, fætte, ftille paa ffraa; gå på sned, gaa (ficot; se snedt, ffjele.

Sneda, v. a. 1. gjore stjæv, stat, give en Straaning, bringe i en ffrag Linje, fneje R.; ploje paa tvære, tværploje, drf. Snedning, -ar, f.

Snedbent, Snedfotad, adj. fficevbenet. Snedbjelke, -ar, m. (i Baabentunften)

Gfraabiælte.

Snedd, m. bet ber gaar paa ffraa, paa tvære; på snedden, paa (Fraa, paa tværs, paa snej N.

Snedficka, -or, f. Tværlomme. Snedhet, f. Gliavhed, Straahed, Sfraa-

Snedhörnig, adf. ffjævvinflet. Snedmunt, adj. skjævmundet. Snedsegel, s. pl. n. Gideseil.

Snedsprang, s. pl. n. Sidespring, Ud: ffeielfe.

Snedvinklig, adj. ffiævvinflet, drf. Snedvinklighet, f.

Snedvarts, adv. paa ffrag, ffrags. Snedogd, adj. ffjævojet, ffjelojet, blint. set R.

Snegla, v. n. l. sfjele. Sn. på en, sfjele paa En. Sneglande, u. Gfjelen.

Snes, -ar, m. f. Skogsknett. Snibb, -ar, m. Snip, Flip, drf. Snibbig, adj. Snibbhufva, -or, f. Gnip.

hue, Roreflæde.

Snickare, s. pl. m. (3. Snickari) Sned, fer. Snickararbete, -n, n. Gned: ferarbeide. Snickaregesall, -er, m. Snedterfvend. Snickarchandtverk. n. Gnedferhaandvært. Snickarlim, n. Enedferlim. Snickarmastare. s. pl. m. Gnedfermefter. Snickarpojke, -gosse, -ar, m. Gnedferdrena. Snickarverkstad, -städer, m. Enet: Snickarverktyg, n. terværfited. Snedferværftøi.

Snickra, v. n. l. snedfre, drf. Snick-

rande, z. Snida, v. a. 3. (J. Snida) snitte. Snide, -n. n. lodret Rift, Fordybning (Bergvidenst.)

Snidig, adj. (3. snidugr) inebia. Snidt, -er, m. Gnit paa en Bog.

Snidt, s. pl. n. Gnit, Gfaar. Snidverk, n. udikaaret Arbeide. Snit-

Snigel, -glar, m. (3. Snigill) Snegl. Snikas, v. d. 1. være meget gjær: rig, lavt farrig. Sn. efter, hige ef-

ter, fnike Dt. Sniken, adj. — N. gjerrig, karrig. Snikenhet, f. Sjærrighed.

Snilla, v. a. 1. undan, hemlig borts tage, fralifte; beholde hemlig og af Ondfab det fom tilhører en Un: den; begaa Underflæb, drf. Undansnillning, -ar, f.

Snille, -n, n. Gnille, Bib, Gjeni, Mand, Beift; vittert snille, Gfjongand. Snillearbete, -n, Aandsproduft. Snillebragd, -er, m. Sjeniproduft, Sjenis daad. Snilleflygt, m. Aandeflugt, rig Fantasi. Snillefoster, s. pl. n. Mandevært, Mandefofter, Mandeproduft. Snillegåfva, -or, f. Aandsgave, Talent. Snilleprof, s. pl. n. Bevis paa Mand, Sieni.

Saill Snillrik. adi. aaftoria. Snipa, -or, f. Snipgadda, -or, f. Bornfift, Borngiadde D. Borngjal, Næbbefild R.: Esox Belone. Sniphufva, f. Snibbhufva. Snipig, adj. spids. Snitt, f. Snidt. Sno, -at, m. Snor. Sno, v. a. 2. 1. ino, vinde, vifle; sno sig in, indinige fig, indimigre fig; sno sig till, forffaffe fig utilladel g Kordel. Sno. v. n. 1. (daal. T.) fpringe, hafte. Sno upp, vifle ov. drf. Snoende, n. Snoning. Snodd, -er, m. Snor. 2) Snoning. Snok, -ar, m. (3. Snokr) Enog: Coluber. 2) d. f. f. Snokare. 3) (dagl. T.) Snude. 'Snoka, v. n. 1. snuse ester, snuse om: fring, lufte omfring. Snoka upp, opspore, snuse op. Snokande, n. Snufen efter, omtring, Luften om: fring. Snokare, s. pl. m. Snus: hane. En som snufer omfrina.

Snopen, adj. flamfuld, beffjæmmet, flau.

Snopp, -ar, m. Sluffer.

Snoppa, v. a. l. ljuset, snpbe, snuppe.
Snor, m. Snot D. Snor N. Snorgers, s. Gers. Snorhysvel, -flar, n. Snorkilling, -ar, m. (foragtelig) Snottepog, ungt, upoleret Mennesse, Snorass, or, f. Snotnæse. Snorig, adj. snottet, snoret. Snorkluns, -ar, m. Snottessupper Snora, v. a. d. n. l. give Snot fra sig. Snora ned, tilsse med Snot.

Snork, n. Puffen; med snork och pork, med Puffen og Stivsind.

Snork, m. det Pderste, Ende; sitta på snorken, fidde nederst.

Snorra, -or, f. Top (hvormed Barn lege).

Snorra, v. a. & n. 1. snurre, dreje omfring; snurre, surre.

Snorrpipor, pl. Snurreværk (i Orgester). Snubba, v. a. 1. irettesætte, fkjænde paa. Snubbor, pl. Frettesættesse,

Braden. Stelleschen, pt. Fellescheile, Gfjænden.

Snudda, v. n. 1. berøre let, ftryge fors bi, ftrejfe, drf. Snuddande, n.

Sauf, m. få saufven af, saa Ny6 om. Snusa, Snosla, Snosla, Snosla, v. n. 1. snosle, def. Snusande, n. Snusare, s. pl. m. Snusader, n. (Plante): Byssus bombucina.

Snufva, f. Snue.

Snufva, v. n. 1. inuie, inofie. Snufva, v. n. 1. upp, faa Rys om, opivore.

Snugga, v. n. l. suptte. Su. sig till, faa ved Snutteri. Snuggande, n. Snuggeri, n. Snutteri. Snuggare, e. pl. m. Snugg-ghat, -er, m. Snuttesjæst.

Snurra, f. Snorra.

Snus, n. Snus. Snusdosa, -or, f. Snusdosa, snusdosafe. Snushane, -ar, m. = N. Snusa, v. n. & a. 1. snufe, drf. Snusande, n. Snusare, s. pl. m. Snusig, adj. tilspiet med Snus.

Snusk, n. Snave, Urenlighed. Snusker, n. snavset, urenlig, svinst Persson. Snuskig, adj. snavset, utenlig, stidenskerdig, drs. Snuskighet, f. Snut, -ar, m. Snude; Spide, Snip. Snutsager, adj. snut ved ferste Uds

Snutit, m. fl. f. Snyta.

feende.

Snutta, Snuttande, f. Snudda, Snud-dande.

Snyfta, v. n. 1. hulfe. Snyftan, f. Snyftande, n. Snyftning, -ar, f. Dulfen.

Snygg, adi. ren, renlig, pontelig, net. Snygghet, f. Renlighed, Pontelighed, Rethed.

Snygga, v. n. 1. Sn. upp, gjore rón, net, puntet.

Snyllen, f. Snopen.

Snylta, v. n. l. stufte, brf. Snyltando, n. Snyltgäst, -er, n. Snyltes giæst.

Snyltra, -or, f. Labefif, (Glagten: Labrus).

Snyta, v. a. 3. (snyter; snöt, pl. snöto; snutit, snytit; snuten, snyten) finde (Næsen el. Lps), drs. Snytande, n. Snytning, f.

Snyte, -n, n. Snude.

Snal, adj. gjerrig, griff. Snalhet, f. Gjerrighed, Griffhed.

Snålas, v. d. 1. være gjerrig, griff.
2) sinvite. Su. efter, være begjerlig, hige efter. Sn. på någon, være
midunglis nas En

mibundelig paa En.

Snäcka, -or, f. (T. Schnede) Snegl med Hus, Musling, Gneglezal; Gneglezangen i Dret; Gneglezalse i Lommeur. 2) (J. Snookia) let sejlende Fartoj, Gneffe. Snäckformis, adj. snegledamet. Snäckgång, -ar, m. Gneglegang. Snäcklus, s. pl. n. Gnegleshus. Snäcklinje, -r, f. Gneglesinje. Snäcklära, f. Gneglesære: Conchyliologia. Snäcksamling, -ar, m. Konfolismsling. Snäckskal, s. pl. n. Gneglestal. Snäcksten, -ar, m. Muslingsten.

Snaf, Snafver, adf. (3. næfr, knap) nanskelig, snever, knap, snau R. Snafhot, f. Sneverhed, Knapheb.

Snall, adj. snar, hurtig; fynbig, nem. flint. 2) beiteben, stiffelig, artig, snil R., brf. Snallhet, f.

Snällare, s. pl. m. Spærrefjæde (i Ur). Snällarverk, s. pl. n. Jugles indre.

Snallfotad, adj. fnarfodet.

Snallkraft, n. (I. Schnellfraft) Fjederfraft, Giaftifitet.

Snäppa, -or, f. Sneppe. (Jugi) Dabbel Snäppa: Scolopax mejor. Starrsnäppa: Scolopax limese. L.

Snappare, s. pl. m. Aareladeredfab, Sneppert.

Snarja, v. a. 2. 1. indville, forville, fimere, befinære, indfinære, drf. Smartande, n.

Snärjfräga, -or, f. fult, indviflet Sporgsmaal.

Snarjgras, n. Snerre D. Snærjegras N.: Galium Aparine.

Snarp, n. Avner (af tæritet Rorn). Snart, -ar, m. Snert. Snarta, v. n.

1. give et Snert.

Snäria, -or, f. (bagl. T.) ung Jante. Snäsa, v. a. 2. 3. overfuse, bide af, Drf. Snäsande, n. Overfusning. Snäsor, pl. Stjænden, Irettefættelse. Snäsig, adj. som overfuser, bider af; grinet, grætten, vranten, drf. Snäsighet. f.

sighet, f. Snö, n. (J. Snær, Sniar, Sniòr) Sné. Ursnö, Gnefog. Snöberg, s. pl. m. Snebjerg. Snöbetäckt, adj. inebedæft. Snöblandad, adj. fneblandet. Snöblind, adj. blændet af Gneen, fom har taget Glade paa Gonet ved at fe paa Sneen. Snoboll, -ar, m. Snebold. Snödrifva, -or, f. Snés drive, Snedbinge, Gnefane D. Snoflaga, -or, f. Snöflinga, Snöflisa, -or, f. Sneflat, Gueflotte. glopp, n. regnblandet Gné, Glud. Snögubbe, -ar, m. Gnémand. Snöhvit, adj. inehvid. Snöhvita, -or, f. (Vlante) Gneflotte: Galanthus nivalis. Snöklädd, adj. sneflædt. Snokafva, -or, f. Snefog, Gnefav D. Snolius, adi. ineflar. Snolilia, -or. f. (Blante): Levcoium vernum. 808loppa, -or, f. (Infett) Snéloppe: Podura nivalis. Snomoln, s. pl. n. Gné: str. Snomos, n. Snémot. Snömus, f. Snemus: Mustela niva-Snöplog, -ar, m. Snéplov. lia. Snoras, e. pl. n. Gneffreb. Snoripa, -or, f. Lirppe, Dalrype: Lagopus subalp. Snöskata, -or, f. Graas troft: Turdus pilaris. Snöskottning. f. Snefastning. Snöslagg, -slack, n. Snéregn, Slub, Sflette R. Andsocka, -er, f. Snéof. Snöspark,
-var, m. Snéofiuw, Snétiting: Emberisa nivatis. Snösporr, s. pl. n.
Enélyor. Snösörja, -or, f. Stop
R. Snövatten, n. Snéoand. Snövinter, m. snéfuld Binter. Snöväder, n. Snévejr. Snöyra, f. Snéfpg.

Snöd, adj. (forældet) forfængelig, ringe, flet.

Suöga, v. n. 1. snee; snöga igen, tils snee; insnöga, tilsnee, f. E. vi blefvo insnögade, brf. Snögande, n.

Snögig, Snöig, adj. fuld af Ené, ineet.

Snöglopp, m. fl. f. Snö.

Snopa, v. c. 2. 3. gilbe, fastrere, fficere. Snopare, e. pl. m. Gilber. Snopning, f. Gildning, Raftrering.

Snöping, -ar, m. Gilding, Raftrat, Evnuf.

Snöplig, edj. ffammelig, ffjandig, vans erende, drf. Snöplighet, f.

Snöplog, f. Snö.

Snöra, v. a. 1. & 2. A. snore; snöra igen, tissnore; snöra åt, tissnore saft, haardt. Snörande, n. Snörning, f. Snören. Snörband, s. pl. n. Snoreband. Snöre, -n, n. Snor. Snörhål, s. pl. n. Snörebal. Snören. Snörhål, s. pl. n. Snörmakersha, -or, f. Possentunger. Snörmakararbete, n. Possentunger. Snörmakararbete, n. Possentungerarbejde. Snörnål, -ar, m. Snörenasl. Snörrem, -ar, m. Gnorem. Snörrat, adj. Snörrak, adj. Snörrak, adj. Snörrak, ad. snöres. Snörnål, -n. snöres. Snörnål, -n. snöres.

Snöripa, m. fl. s. Snö.
Snörpa, v. a. 2. 2. snerpe; træffe,
frympe sammen. Sn. ihop, igen, åt,
snerpe sammen. Sn. ihop munnen,
snerpe Munden ind, sammen, drs.
Snörphing, ar, f.

Snörrät, f. Snörá. Snöskata, m. fl. f. Snö. Snöt, f. Snyta.

Sobel, -blar, m. = R.: Mustela nibellina. Sobelmuff, -ar, m. Gobel, muffe. Sobelskinn, s. pl. n. Gobel, ffind.

Socken, -cknar, m. Dræg, Goft R. Se Coan. Sockenallmanning, -ar, m. Alminding, fælles Gfov. Socknebo, Sockenbo, -ar, m. Gog: nebeboer. Socknebud, Sockenbud, a. pl. m. Droeftens Befog bos en Do: ende for at meddele den hellige Rads vere, Spanebud. Socknebudstyr, s. pl. n. Raif og Monstrans, Sockendjakne, -ar, m. en Person, der reje fer om i Spanene for at tage Df. fer. Bocknefolk, n. Folfet i et Coan. Sockengang, m. Almieles Indfam: ling, Rolleft. Sockenherre, ar, m. Gier af et belt el. en ftor Del af et Soan og fom ubnævner Sognepræft. Sockenkyrka, -or, f. Sognefirke. Sockenmagasin, -er, n. Sognemagafin. Bockneman, pl. Gognemænd. Sockenskolmästare, s. pl. m. Stos lelærer i et Gogn. Sockenskomakare, -skräddare, s. pl. m. Bog. deifomager, ifrætder. Sockenstuga, -or, f Stue, boor Sognestæv: net holdes. Sockenstamma, -or, f. Sognestævne. Sockneväg, -ar, m. Bygdevei N.

Socker, n. Guffer. Sockerask, -ar, m. Sockerdosa, -or, f. Gufferdags se. Sockerbakare, s. pl. m. Gufferbager; Ronditor. Sockerbageri, -er, m. Gufferbageri. Sockerbakelse, -r, m. Gufferbaffesse, Rongest. Sockerbruk, s. pl. n. Rassing deri, Gufferfogeri. Sockerbruksidkare, s. pl. m. Ejer af et Rassingderi. Sockerbröd, s. pl. n. Gufferbrod. Sockerböda, -er, f. Gufferbonne. Sockerböda, -or, f. Gufferbonne. Sockerdosa, -or, f. Gufferbonne. Sockerdosa, -or, f. Guffer

sofa) fove; sofva af sig ruset, fove

Sofva, v. a. 3. (sofver, sof, sofvit) (3. ferdagie. Sockerform, -ar. m. Gut: ferform. Sockerhandlare, s. pl. m. Sockerkaka, -or, Sufferhandler. f. Gufferfage. Sockerkokare, m. fl. f. Sockersjudare. Sockerkringla, -or, f. Gufferfringle. Sockerlada, -or, f. Gufferbosfe. Sockermandel, -dlar, m. Guffermandel. Sockermelon, -er. m. Guffermelon. Sockermästare, s. pl. m. Guffer: Sockerpapper, n. Guffer: Sockerplatt, n. Gufferviepapir. ffen. Sockerparon, s. pl. n. Guf: ferpære. Sockergvarn, -ar, f. Gut: fermolle. Sockerrot, f. Gufferrod. Sockerror, s. pl. n. Gufferrer. Sockersaft, m. Gufferfaft. Bockersaker, pl. Guffertoj, Guffergodt. Sockersirap, m. Suffersirup. Sockersjudare, s. pl. m. Gufteripber, drf. Sockersjudning, f. Sockerskorpa, -or, f. Guffertvebat, Gufferfavring D. Sockerskal, -ar, m. Gufferbos: fe. Sockersot, adj. fufferfed. Sockertopp, -ar, m. Guffertop. Sockertang, f. Guffertang, Sockervatten, n. Guffervand. Sockerarter, pl. Guffererter. Bocknare, s. pl. m. (forældet) Almis: fesamler. Socknebud, m. fl. f. Socken. Sockra, v. a. I. suffre. Sockrande, n. Sockring, f. Guffren. Soffa, -or, f. Gofa. Soffadyna, -or, f. Gofapude. Sofkammare, -mrar, m. Govetammer. Sofkamrat, -er, m. Govefammerat. Sofra, v. a. 1. malmhögar, (Bergvid.) tilaodegiore Malm af Glaghobe, drf. Sofring, f. Sofrebruk, s. pl. n. Sofrum, s. pi. n. Goveværelfe. Sofratta, -or, f. (T. Schlafratze) Dasfelmus; Murmelbyr. Sofstol, -ar, m. Stol at sove i. Sofställe, -n, n. Sprested. Softid, m. Sovetid, Sangetid.

Rufet ud; sofva sig fullsofd, fove ud; sofva bort, fove bort; sofva ofver tiden, sove over fig, brf. Sofvande. n. Sofvare, s. pl. m. Gover. Simsofvare, Spolover. Sofvel, m. (Soll. Suyvel) Suul. Sofla, v. n. sule. Sol, -ar, Gol. Solafstånd. n. Golens Afftand. Solbadd, n. Golhede. Solbergning, -ar, f. Soldaling, Solens Redgang, Golfæt. Solblind, adj. blendet af Golens Sin, drf. Sol-Solblind, adj. blindhet, f. Solblomma, -or, f. Solros. Solbrand, adj. v. folbrændt. Solbranna, f. ftærf Golhede. Solfjäder, -drar, m. Colvifte. Solfjädersmakare, s. pl. m. Biftemager. Solfläck, -ar, m. Golplet. 2) Golfregne i Anfigtet. Solformörkelse, -r, f. Golformertelfe. Bolglas, s. pi. n. Brændalas, Golalas. Solgrand, s. pl. n. Golgran, Golftev, Atom. Bolgang, m. Golens Opgang, Golens Redgang. Solhetta. f. Golhede. Solhvarf, s. pl. n. Gol. hværv. Solklar, adi, folflar, 2) foles Plar, fuldkommen bearibelia. Solmöja, -or, f. f. Smörblomster. Solres, -or, f. 1) Golfiffe: Helianthus annuus. 2) Golblomft: Cestus helianthemum. Solrök, m. Golreg. Solsken, n. Golffin; slicke solsken, fole fig. Bolskifte, -n, n. Tid fra Golens Opgang til bens Redgang. Solskifva, -or, f. Golifive. Solskarm, -ar, m. Golffierm. Solstrima, -or, f. Colftribe, fom gjennemtrænger Gty: erne. Solstyng, s. pl. n. Golftif. Solstand, s. pl. n. Golhverv: Solstitium. Soltorka, v. a. l. torre ved Solen. Soltorka, f. Zorte. Soltorkning, f. Torfing ved Solen. Solvifva, -or, f. (Plante) Golviver:

Ranunculus bulbosus. Solvisare, s. pl. m. Golvifer. Solvärma, f. Colvarme: Solar, s. pl. n. Golaar. Sola, v. a. 1. fole, drf. Solande, n. Solning, f.

Solig, adj. folrig.

Sold, m. Gold, Lonning.

Soldat, -er, m. Soldat. Soldathopen, Soldatesfen. Soldathora, -or, f. Soldatesfenet. Soldatlesfnad, m. Soldatesfenet. Soldathustru, -r, f. Soldatesfone. Soldatlik, adj. soldatersfone. Soldatlik, adj. soldatersfine. Soldatmin, -er, m. Soldatermine. Soldattorp, s. pl. n. Soldatbolig, Soldathytte.

Solfjäder, m. fl. f. Sol.

Solk, n. Goleri, Gutleri, Gvineri. Solka, v. a. & n. 1. sole, sudle, gjøre uren, besudle, svine til. Solkig, adj.

felet, fvinik.

Som, pron. relat. som; hvem som helst, eho som helst, hvo det end er, hvosomhelst.

Somlige, -ga, pron. adj. pl. somme. Somligstädes, adv. sommesteds.

Sommar, -mrar, m. (3. sumar) Com: mer; i somras, adj. forleden Goms mer. Sommarafton, -ftnar, m. Com: meraften. Sommardag, -ar, m. Gom: merdag. Sommarfläckar, pl. Fregner. Sommarfogel, -glar, m. Com-Sommarfrukt, -er, m. merfual. Sommerfrugt. Sommarhetta, f. Sommerhede. Sommarhyll, -ar, f. (Plante) Sommerhold: Sambucus Ebulus. Sommarklädd, adj. som: merflædt. Sommarklädning, -ar, f. Sommerflædning, Sommerdragt. Sommarlik, adj. som ligner Goms meren, sommeragtig (æstivus). Sommarmanad, -er, m. Sommermaaned. Sommarnoje, -n, n. Sommerloft, Sommerfornojelse. 2) Opholdested om Sommeren, Sommerbolig, Lotfe. Sommarpäron, s. pl. n. Sommervære. Sommarrum, s. pl. n. Sommerbærelse. Sommarräg, m. Sommerrug. Sommartid, m. Sommertid. Sommarväg, m. Sommervej. Sommarväder, n. Sommervejr. Sommarvärma, f. Sommervarme.

Somna, v. n. 1. (3. sofna) fovne R. falde i Govn; somna af, sovne hen, do; foten har somnat, Foden sover, drf. Somnande, n.

Somras, f. Sommar.

Somt, adj. n. f. noget, fomt R. f. Er. somt folk, visje Holf; i somt, i somme Ting.

Son, -öner, m. Gon. Sondotter, -döttrar, f. Gonnebatter. Sonhustru, -r, f. Gonnefone, Gvigerdatter. Sonlycka, f. det fibste Glas i en Flaske. Dotterlycka, den siche Glump i en Flaske, som ike udgjor et Glas. Sonson, m. Gonneson. Sonlig, adj. sonlig.

Sopa, -or, f. Nedstab til at feje, viste, stove af med, Bister. Ungssopa, Ovnvister. Fjädersopa, Hjæderving.

Sopa, v. a. 1. feje, sope N.; s. ihop, feje fammen, strabe sammen. Sopning, -ar, f. = R. Fejen, Fejning.

Sopare, s. pl. m. En som sejer. Soperska, -or, f. Fejekone, spige.
Sophög, -ar, m. Hob Fejestarn, Sopepelhoug R.

Sopor, pl. Fejestarn, Soppel N. Sopp, -ar, m. Svamp, D. Sop N.: Bo-

soppa, -or, f. Suppe. Soppat, s. pl. n. Suppefad. Soppmat, m. Sobes mad. Soppsked, -ar, m. Suppesfed. Soppakäl, -ar, m. Suppeffadl. Sopptallrick, -ar, m. Suppefadlers fen.

Sopqvast, -ar, m. Fejefost. Sopskystel, -slar, m. Fejestussel. Sopvra, -ar, m. Fejestusseraa. Sorg, -er, m. Gorg. Sorgbetygelse,

-r, f. Rondolaffon, Bevidnelfe af

Deltagelse i Andres Gorg. Sorgebarn, s. pl. n. Barn, fom for: polder fine Koræidre Gorg. Sorgbesök, s. pl. n. Gorgebefog, Sorgebref, Sorgbref, s. pl. n. Gorge: brev. Sorgbunden, adj. forgmodig, trauria, bedrovet. Borgdok, e. ol. Sorgdrägt, -er, m. n. Gorgeftor. Goraebraat. Sorgflor, t. pl. n. Gorgeflor. Sorgefolk, n. Gorgeffare, Ligfelge. Borgfull, adj. forgfuld, forrigfuld. Sorgfallig, adi. (I. forg. fältig) ombyggelig. Sorgfällighet, f. Omhyggelighed. Sorghufva, -or, f. Gorgeflor. Borghus, s. pl. n. Gorgehus. Sorgkindd, adj. forge: flædt, i Gorgedragt. Sorgklader, pl. Gørgeflæder. Borgiös, adi fora: les, drf. Sorglöshet, f. Sorgmusik, m. Gorgemufif. Borgpapper, n. Da: pir med forte Ranter. Sorgqvade, -n. n. Gorgebigt. Sorgspel, s. pl. n. Gorgefpil. Sorgställe, n. nærmefte Rad ved Riften i et Ligtog. Sorgesang, -er, f. Gorgefang, Gravfang. Borgtid, m. Gorgetid. Borgar, n. Gorgegar.

Sorglig, adj. forgelig, brf. Sorglig-

Sorgsen, adj. forgmodia, tungfindig, traurig, bedrovet. Sorgsenhet, f. Sorgmodighed, Tungfindighed, Traurighed, Bedrovelse.

Sork, -ar, m. Jordrotte, Mulbsort R.: Mus terrestris.

Sorl, n. Knurren, Mumlen, Rasten, Riften, Sufen, Rallen.

Sorla, v. n. 1. fnurre, bulbre, furre, rafle, rifle, sufe, drf. Sorlande, n.

Sorpa, m. fl. f. Sörpa.

Sort, -er, m. Gort, Glags. Sortement, n. Gortement. Sortera, v. n. 1. under, ftaa, ligge under en vis Jurisdiffion. Sortera, v. a. 1. for-

tere, brf. Sorterare, s. pl. m. Sortering, f. Sot, n. (3. Sot) God. 2) Brand i Rorn. Sota, v. a. 1. befmøre med Sod, giore fodet. 2) feje, renfe fra God (Gforften), drf. Botning. -ar. f. Sotare, s. pl. m. Gforftensfejer. Botargosse, -ar, m. Gforftenbfejer: dreng. Sotaktig, adj. fodagtig, brf. Sotaktighet, f. Sotax, s. pl. n. Brandufs. Boteld, m. Godvarme. Pibeild. Sotfarg, m. fodbrun Far: ve. Sotfärgad, adj. fodbrun. Sotgnistrig, adj. (Bergvidensk.) fort med lufe Punfter. Sothona, -or, f. (Blasklacka -or, f.) Blishene: Fulica atra. Sotig, adj. fodet, fuld af God. 2) f. Sot, 2. Sotskrapa, -or, f. Kejerifrabe.

Sot, m. Got, Gygdom. Sotdöd, adi. be naturlig Deb, Straaded. Sot-död, m. Straaded. Sotsang, -ar,

f. Sotteseng. Spad, n. Lage, Saab, Sip R.

Spade, -dar, m. Spade. Spadlik, adj. lig en Spade. Spadtag, s. pl. n. Storlfuld.

Spadel, -dlar, m. Spatel, Reditab i Borm af en Spade.

Spak, -ar, m. Loftestung, Haandspage. Spak, adj. (3. spake) spag, stille, roslig, taulig, tæmmet, tam, sagtfærdig, drs. Spakhet, f. Spaksardig, adj. spagsærdig, sagtmodig, drs. Spaksardighet, f.

Spalt, -er, m. Spalte.

Spana, v. c. 1. (pejde, (pore; spana ofter, efterspore; spana upp, ut, ut; spejde, opdage. Spaning, -ar, f. Spejdning, Sporning, Opdagelse, Kormodning,

Spanjor, -er, m. Spanier, Spanjol. Spanjorska, -or, f. Spanierinde. Spann, imporf. af Spinna.

Spann, -Anner, m. halv Tonde Korn.
2) Grand, Bandspand. Spanntal,

1

a. Earstelon i Korn, brf. Spanntalströskare, s. pl. n. Spanntals, adv. i halvtondevis.

Spann, s. pl. n. Spand, Spand (Langs demaal).

Spann, s. pl. u. Spand Defte, drf. Spannhäst, -ar, m.

Spannland, s. pl. n. h Tondeland.
Spannmäl, Spannemäl, m. Korn, Rorn, varer, (naar det er ifilt fra Affet, ellers Säd). Spannmälsbod, -vind, -ar, m. Kornloft. Spannmälshandel, m. Rornhandel. Spannmälsmagasia, -er, n. Rornmagasin. Spanmälsockare, s. pl. m. Rornjode, Kornpuger. Spannmälspris, n. Rornspris. Spannmälstiande, m. Rorniende. Spannmälsutsorsel, m. Rorniusende. Spannmälsutsorsel, m. Rorniusende. Spannmälsvifvel, -flar, m. (Insert) Emudebille: Curculio frumentarius.

Spannrem, -mar, m. Spandrem. Spannridare, s. pl. m. Forrider. Spanntal, m, fl. (. Spann.

Sponsk, ad. fpanik, spanska fiolon, (en Straf) ben fpanike Rappe; spanska kragen: Paraphimosis. Spanska, -or, f. Spanierinde. 2) bet Spanike (Sprog). Spanskgröna, f. Spanikaront.

Spara, v. a. 1. & 2. 1. spare, staane; spara shop, spare sammen; njugg spar och kan tar, Orbspr. Mit bvaden Gjerrig sparer bliver dog tilsidst abspredt, des. Sparning, f. Sparhössa, -or, f. Sparebosse.

Sparf, -var, m. Gpurv. Gräsparf, Graspurv: Fringilla domestica.
Jernsparf, graa Jrist: Motacilla modularis. Skogsspars, Snöspars, stogsspars, Snöspars, Skog, Snö. Sässpars, Rerspurv: Emberica Schoeniolus. Sparshagel, n. Gpurvehagel. Sparshök, -ar, m. Gpurvehøg: Falco Nisus.
Spark, -ar, m. Gyats.

Sparka, v. s. 1. sparke; slag ud (om

Dyr). Sparkas, v. d. sparte; slaa ud. 2) sparte hinanden. Sparkande, n. Sparkning, f. Sparten; Slaas en ud.

Sparpenning, -ar, f. Sparpenge.
Sparr, -ar, m. (Plante) Sport: Spartium sooparcum.

Sparre, -ar, m. Sparre, Spær. Sparrhufvud, -er, n. Spærhoved. Sparrhål, s. pl. n. Spærrehul. Sparrlag, s. pl. n. Spærreværf, Spærværf, ogrf.

Sparrhake, -ar, m. Spærrehage. Sparris, -ar, m. Aparges: Asparagus. Sparrissäng, -ar, f. Afpargesbed. Sparrlag, f. Sparre.

Sparrlakan, s. pl. n. Omhæng, Gængs omhæng, Gardin. Sparrlakansläxa, -or, f. Grettefættelse som Ægtefolf, give Huanden i Enrum, Gardins præfen. Sparrlakanssäng, -ar, f. Gæng med Omhæng.

Sparsam, adj. fparfom, fparfomlig. Sparsomhet, f. Sparfomhed, Sparfomlighed.

Spassera, f. Spatsera. Spat, m. (Mineralog.) Spat, brf. Spatartig, Spatig, edj. spatugtig

Spatel, s. Spadel.
Spatsera, v. n. l. spatserande, n. Spatsering, -ar, f. Spatserande, n. Spatsering, -ar, f. Spadsferen, Spadsfering. Spatserfart, -er, m. Evstur. Spatsersäng, -ar, m. Spadsergang. Spatserkäpp, -ar, m. Spadserstölle, -n, Spadsferplads. Spatserväder, n. Spadsfervejr. Spatserväg, m. Spadservej. Spatserväg, m. Spadservej. Spatserväg, -or, f. Galanteristaarde.

Spatt, m. (Gugdom) Spat.

Spe, n. Své, Spot; göra speaf, brive Spot med; på spe, spot vis. Spea, v. a. l. (3. spea) spotter. Spefluga, or, f. Speflugal. Spealar, m. Spotter, Spottefugl. Spefull, adj. spottulo, spott, baanende, 11 Binds 16

haanlig. Speglosa, -or, f. Speard, a. pl. n. Spotteglose, Spotteord. Speloje, -n, n. Daanlatter. namn, s. pl. n. Gpottenavn. Speck, n. Gpat, drf. Speckaktig, adj. Speckaktighet, f. Specka, v. a. 1. (3. spika, fede) fpæf: fe. Speckare, s. pl. m. En som fpæffer. Speckning, f. Spæfning. Speckbold, -er, m. Fedthævelfa. Speckflask, n. Gpæffefleit. Specknal, -ar, m. Spæffenaal. Speckrimsa, Speckskifva, -or, f. Strim: mel Fleff. Specksten, -ar, m. Gæbesten. Spefogel, m. fl. f. Spe. Spegel, -glar, m. (3. Spegill) Gpefl. Spegelfabrik, -er, m. Gpeilfabrif. Spegelfabrikor, -er, n. Spejlmager. Spegelfolium, n. Staniol. Spegelfakteri, n. (I. Spiegelfichteren) Spilfægteri (mindre brugel.) Spegelglas, n. Spejiglas. Spegelglasbruk, s. pl. n. Speilglashptte (hvori Speilglas forfærdiges). Spegelhandel, m. Spejihandel. Spegelhandlare, e. pl. m. Speilhandler. Spegelklar, adj. spejstar. Spegelmakare, s. pl. m. Speilmager. Spegelram, -ar, m. Speilramme. Spegelsten; -ar, m. f. Selenet. Spegla sig, v. r. l. spejle fig, drf. Speg-

lande, n. Speglosa, -or, f. Stifpille, Fantord. Speja, v. a. & n. 1. spejde. Spejande, n. Spejden. Spejare, e. pl. m. Gpeider.

Speise, f. (I. Speise) Robolt, drf. Spejsig, adj. foboldagtig.

Spek, Spekmat, m. fl. f. Spicken. Spel, s. pl. n. Spil. Spelbord, s. pl. n. Spilbord, Spelbrade, -n. n. Spil: bræt.

Spela, v. a. & n. 1. (t imperf. og sup. ogfaa efter 2. 2.) (3. spila) spille; spela penningarne af nagon, |

vinde Bengene fra En. Spein upp (ankaret) vinde op Anteret, drf. Spelande, z. Spelning, f. Spelare, s. pl. m. Gpiller. Spelbord, m. fl. f. Spel. Speldocka, .- or, f. Marionetbuffe. Spelhus, s. pl. n. Spillchus. Speljakt, -er, m. Luftjagt, sbaab. Spelkamrat, -er, n. Medfpiller. Spelklubb, -ar, m. Rlub, hvor der ipilles. Spelkort, s. pl. n. Grillefort. Spellust, m. Spillelpft. Spelman, -man, m. Spillemant, Du: fifant.

Spelorre, -ar, m. Orhane i Varrings: tiden. 2) luftig Kætter, Spilopma-

Spelpenning, -ar, m. Gpillepenge. Spelrum, s. pl. n. Spillerum. 2) Spil: leværelfe.

Spelsjuk, adj. fpillefpg. Spelsjuka. f. Spillespae.

Spelsatt, e. pl. n. Gpillemaade. Spelt, Spelte, sup. og impf. af Spela. Spelverk, s. pl. n. Spillevært; Bang: fpil.

Spelvurm, -ar, m. En Spillesog. 2) Spillespge. Spelyra, f. Spillespge. Spenat. m. Spinat.

Spendera, v a. l. (baal. I.) spande: re. Spenderbözör, pl. ta sina spenderboxor på, tage Granderebufferne pag.

Spene, -ar, m. Batte paa et Dver, B pftvorte, Spene D. Spenbarn, s. pl. n. Pattebarn. Spengias, s. pl. n. Patteglas. Spenhorn, s. pl. n. Dattehorn, Sponvarm, adj. fpene: varm R. Spenort, -er, f. (Plante) Koldfro: Laserpitium latifolium.

Spenslig, adj. (pinfel. Spenslighet, f. Spinkelhed.

Spergel, m. Spergel: Spergula. Akersp. Linbandel R.: Spergula ar-Flockspergel: Spergula જણાકાં**ર**.

sudulata. Knylap. Inübret Gperg., Bergipurry R.: Spergule nodosa. Spet, -ar, m. Spile, Stof el. Dind hvormed noget udiviles. Speta, v. a. 1. udfvile, udftræffe, 2) flat-Spetal, n. (bagl. E.) Hospital. Spetalsk, m. fl. f. Spetalsk. Spets. -ar. m. Gvids. 2) Aniplina. Spetsa. v. a. 1. fpidfe. 2) fpidde drf. Speisning, -ar, f. Spetsbof, -var, m. (T. Spisbube) Spidebub, Gautov, liftig Bedrager, drf. Spetsbofaktig, adj. Gpidebub: agtig. Spetsbofsprak, n. Tvvefprog. Spetsfil, -ar, m. Spidefil. Spetsfundig, adj. fpidefindig. Spetsfundighet, f. Spidefindighed. Spetsglas, s. ph n. Spidsglas. Spetsgard, -ar, m. Rreds af Bagt ved en Effekusion, omkring den Straffede. Spedshacka, -or, f. Spidshaffe. Spetshalsduk. -ar. m. Rnivlingshals: terflæde. Spetshammare. -mrar, m. Rniplinges hammer. Spetsig, adj. fpide; bidende, fpudia, drf. Spetsighet, f. Spetsnäsa, -or, f. tond, fpide Rafe. Spetsnäsig, adj. fpidenæfet. Spetsvinkel, -klar, m. fpide Binfel. Spetsvinklig, adj. spidsvinflet, drf. Spetsvinklighet, f. Spett, s. pl. n. Spid, Stegespid, Lyfespid. Spetta, v. a. I. fætte pag Guid, gien: nemstiffe et Spid, fridde, drf. Spettning, f. Spetalsk, adj. spetalska, f. Spedalskhed. Spicka, -or, f. (Jugl) Munten: Mo-

/acilla atricapilla. Spicka, v. a. l. speae.

Spickeflask, n. Spegefleif. Spickegas,

f. Spegegaas. Spickekorf, m. Spe-

gepolfe. Spickekott, n. Spegefjod.

Spickelax, m. Spegelaks. Spickemat, m. Spegemat. Spicken, adj. freget, faltet, roget. Spickesill, m. Speaefild. Spickeskinka, -or. f. Speaeifinfe. Spickna, v. n. 1. blive fpeget, fpeges. Spjelka, m. fl. s. Spjä. Spigg, -ar, m. (Fiff) Dundefteile: Gasterosteus aculeatus. Spik, -ar, m. Spiger; Ragle. Spika. v. a. 1. fpigre, nagle, brf. Spikning, A Spikbolde, -ar, 🐲. Spikböld, -er, 🖦 Blodbold. Spikborr, n. Spiknafvare, s. pl. m. Griaerbor, Griaernaver, Spikgrimma, -or, f. Mulefurv. Spikhammare, -mrar, m. Dammervært, hvor der forfærdiges Spiger. Spikhufvud, -en, n. Combored, Gris aerhoved. Spikklubba, -or, f. Morgenstjerne, Rolle el. Rlubbe med Spiger. 2) Pigæble (Plante): Datura Stramonium. Spikolia, f. Lavendelolje. Spiksmed, -er, m. Pagleimed. Spiksmedja, -or, f. Naglesmedie. Spiksmide, n. Spigerarbeide. Spikstad, e. pl. n. Naglefmide, Ambolt. Spiktunua, -or, f. Spigertonde. Spiktång, -tänger, f. Dovtang. Spila, v. a. 1. f. Speta, Spjälka. Spila, -or, f. Spjäle. Spilkraka, -or, f. (Fugl) Sortfræt, Giertrudefugl: Picus martius. Spilkum, f. Spillkum. Spilla, v. a. 2. 1. (3. spilla) fpilbe; spilla bort, spilde, forspilde. Spillande, n. Spillning, f. Spilden, Spilde, Tab. Spillning, f. Mog, Gjodfel. Spiller, Spillerst, adv. splitter, f. E. spillernaken, adj. splitternøgen. Spillgifven, adj. given til Pris, overgiven.

Spilkum, -mar, m. Spelfumme, Spil, tum N. Spillo, titl spillo, til Gvilde, f. E. gifva till spillo, give til Spilde, til Oris. Spillra, -or, f. Splint. Spilra, v. a. l. splintre, splitte, adsplitte. Spillra sig, Spillras, splin: tres, splittes ab; spillra sonder, fplintre itu, fpiffe R. Spillsäd, m. Gpillesæd. Spillvatten, n. Spildevand. Spillväg, -ar, m. lang Strea af No. aet fom er fvildt. Spillanga, -or, f. Stoffist. Spilta, -or, f. Spiltoug. Spiltbom, -mar. m. Gtaldbom. Spindel, -dlar, m. Spindel, Balfe. 2) Erberfop. Spindelväf, -var, m. Spindelört, -er, f. Spindelvæv. Edderfovurt: Anthirium ramosum. Spingspängande ny, splinterny. Spink, n. Affald, Strimler. Spinkig, adj. fpinfel. Spinkighet, f. Spinfelhed. Splnna, v. a. 8. (3. spinna) spinbe. Spinnande, n. Gpinden. Spinnare, s. pl. m. Spinder. narlön, m. Grindelon. Spinnel, -nlar, m. Edderfop, Rongro, Rinael D. Spinnerska, -or, f. Spinberffe. Spinneri, -er, n. Spinderi. Spinnhus, a. pl. n. Spindehus, Tugthus. Spinnrock, -ar, m. Spinderof, Rof. Spinning, f. Spinden: 2) Gpind. Spinnmaschin, -er, m. Spindemaffine. Spint, n. f. Spink. Spinta, v. a. 1. Sp. sonder, splintre itu, ffiære itu, foifte N. Spir, m. f. Spira. Spira, -or, f. (3. Spira) Spir; Ron-gespir; Sapter; Tagrnspir; tond Stibbstang, Geprre, Lægte, Stop: vej, Spire. 2) (Plante) Mjodurt: Spirma. Buskspira,: Sp. salicifo-

Brudspira,: Sp. flipendula. Spirkal, m. Spiretaal. Spirsvala. f. Ringsvala. Spis, -ar, m. Spisel, -slar, m. 3(d: fted, Arne, Arnefted, Gforften, Spishall, -ar, m. Zærnvlade paa Arne: stedet. Spis, m. Spife, Fode. Spisa, v. a. & n. l. (pife. 2) (dacl. L.) flag til, være tilftræffelig, f. E. det spisar inte 12 Dalar till det. Spisbröd, n. grovt Brod. Spisdricka, f. Bordel. Spisel, f. Spis, -ar, m. Spisgast, -er, m. Bordgjæft. Spishall, f. Spis, -ar, m. Spiskammare, -mrar, m. Spifefam. mer, Spifestue. Spislag, s. pl. n. Spifefehfab. Spismastare, s. pl. m. Grifemefter. Spienlng, f. Spiening, Spife; halla spisning, holde Spifefvarter, holde Grife. Spisoffer, s. pl. n. Spifeoffer. Spisquarter, s. pl. n. Spiletvarter. Spissalskap, s. pl. n. Spifefelffab. Spisvard, -ar, m. Spifevært. Spisvardinna, -or, f. Spifeværtinde. Spisöl, n. Borbel, tondt Dl. Spita, s. Speta. Spits, Spitsfundig, m. fl. f. Spets, m. fl. Spitsbergen, 🗕 🏗 . Spitälsk, f. Spetälsk. Spjut, s. pl. n. (J. Spiot) Grud. Spjutkastare, s. pl. m. Landsedras ger. Spjutskaft, s. pl. n. Spyds ffaft, Spydstage. Spjala, v. a. I. fplitte; binde Sfinner om. sviælte (Rirura.) Spjulo, -ar, og -or, m. Splint; Sfins ne; flættet Bidjetvift. Spjälka, v. a. l. f. Spjäla, drf. Spjälkning, -ar, f. Spjälke, -ar, m. f. Spjäle. Spjälkig, adt. fom let lader fig fpalte. Sporrklings, -or, f. Sporehiul.

Spiall, e. pl. n. Gvield. Spjarna, v. n. 1. imot, ftampe, fparte imod, modiætte fia, fætte fia til Dod: værae. Splinta, v. a. 1. fplintre. Spliss, -ar, m. Knube paa to fammens fnottede Toug, Spleis R. Splissa, spliese (to Touge), spleise R. orf. Splissning, f. Split, m. Splid, Uenighed. Splito, Splitsa, f. Spliss, Splissa. Splitt, adv. fplitter, f. E. splitt galen, ívlitter gal. Splitter, i Splitter, i Grinter, i Gtot. Splittra, v. a. 1. Sp. sonder, splint: re, itu. Splittra, -or, f. Splint. Spof, -var, m. (Fugi) Smagipop: Scolopax Phæopus. Spol, n. Rygfinne (pag Siff). Spola, v. a. 1. spole, vinde. Spolning, f. Spolen. Spolare, s. pl. m. Spolerska, -or, f. Mand, Rvinde, der svoler. Spola, v. a. l. (Soet.) (T. spülen)
frule, spule-R. drf. Spolning, f. Spole, -ar. m. Stigetrin, Tværpinde: ne paa Bognlætter, Ege paa et Rot: tehjut. 2) Spole, Baverspole. 3) d. f. f. Spot. Spolekra, -or, f. Sjulege. Spolhiul, s. pl. n. Spolehiul. Spoliera, v. a. 1. odelægge, fordærve, ípolere. Sponad, f. Spanad. Sporda, -or, f. f. Hvassbuk. Sporr, Sporra, m. fl. f. Spar. Sporra, v. a. 1. fpore, hugge med Gpo: ren; opmuntre; sporra upp, anspore, drf. Sporrning, f. Sporre, -ar, m. Spore, Sporrhjul, s. pl. n. Sporehjul. Sporrhugg, s. pl. n. Sporehug. Sporrhugga, v. a. l. hugge med Sporerne. ..

Sporrknekt, -ar, m. Sporefneut. Sporrläder, n. Sporelæder. Sporemakare, s. pl. m. Sporemager. Sporrstrack, s. fuld Galop; i sporrstrück, Sporrstrücks, adv. i Galop, ivorenstrets. Sport, f. Spārja. Spotsk, adj. spodif. Spotskhet, /. Gpodiffied. Spott, 12. Spot. 2) Spot. Spotta, v. n. & 1. fpptte. Spottning, f. Spotten. Spottare, s. pl. m. En som spotter 2) (Infett) Lopfppt: Ocada ranatra. Spottklump, -ar, m. Spotfinfe. Spottkopp, -ar, m. Spottebaffe. Spottkur, -er, m. Gppftefur, Spottkortel, -tlar, m. Spottefiærtel. Spottlada, -or, f. Spottebaffe. Spottpenning, m. Spotpris. Sprack, impf. of Spricka. Spraka, v. n. l'. give en Lpd, som torre Grene naar de brobes el. fom 3ld i tor Bed, sprage, brage, knistre, brf. Sprakande, n. Sprakning, f. Sprakfagel, -glar, m. et Glage bra:. filians Ravhone. Sprakved, in. Spratved, fniftrende Brænde. Sprassla, v. n. l. sprage, Inage, brage, fnistre. Spratt, s. pl. n. Puds, Streg, Gpis lopper; göra någon ett spratt, spille En et Duds. Sprattla, v. n. 1. sprælle, sprætte, brf. Sprattlande, n. Spricka, v. n. 3. (spricker; sprack, pl. sprucko; spruckit, sprucken) spræfte, briste, renne; spricka ut, fpringe ub, fpire frem, ftpbe op (om Træer og Urter), drf. Sprickning, f. Spricka, -or, f. Spræfte, Rebne; Split. Sprida, v. a. 2. 1. (pafaa efter 8. spred. spridit) sprede. Spr. ut, udsprede.

er gagen opi Sommen: blodet sprit-

Spried, p. p. freedt. Sprieding, f. Spredning. Springa, -or, f. Spræffe, Rift, Revne. Springa, v. n. & s. 3. (springer; språng, sprang, pl. sprungo; sprungit) fpringe, lobe. Springning, f. Springen, Loben. Springare, s. pl. m. Gpringer. Sprinabpal. Springbrunn, -- ar, m. Epringuand, Bandfpring. Springfotter, pl. (Naturh.) Lobefodder hos Kuale. Springglas, n. Springglas. Springhval, -ar, m. = N.: Delphinus Springkorn, s. pl. a. Springurt: Impatiens noti me tangere. Springkalla, -or, f. Springvand, Son-Springlek ,-ar, m. Gpringeleg. Springmask, -ar. m. liden Spolorm. Springtid, m. Springtid, Springetid. Springvatten, n. Springvand. Springåder, f. Rilbevæld. Springarende, -r. n. Svindtærind. Sprint, -ar, m. Erænagle, Jærnnagle, Golint. Sprit, n. Spiritus. Sprit, m. Gprpt. 2) Mut (Gpgdom hos Defte.) Sprita, v. a. 1. pille ud af Bælgene (om Wrter o. defl.) 2) rive de blo: de Fjedre af Stilfene, ribbe D. 3) fpile, udfpile (Gejl), drf. Spritning, f. Spritbonor, pl. Villebenner, Spritsegel, s. pl. n. Sprodfeil. Spritarter, pl. Pilleærter. Spritt, -ar, m. Gplit. Spritt, adv. fplitter, f. G. spritt ny, fplitterny; sprittnaken, fplitternogen. Spritta, v. n. 3. (spritter, spratt, spruttit) fprætte, fare op, froætte; fniftre, f. C. saltet spritter i elden, Galtet sprætter i Siden; kladningen har

ter i hans adrar, Blodet foger i bans Marer, drf. Sprittande. n. Sprittning, f. Sprund, s. pl. n. Gpund, Gpunsbul. 2) Split paa en Fruentimmerfjole. Sprundborr, n. Spundbor. Sprundhal, a. pl. a. Grunsbul. Sprunda, v. a. I. tilipunie, brf. Sprundning, f. Spruta, v. a. & n. l. sprude, sprutte, sprojte. Sprutning, f. Sprojtning. Spruta, -or, f. Sprojte. Spruthus, s. pl. n. Sproftelnis. Sprutkanna, -or, f. Sproitefande. Sprutmastare, s. pl. m. Sprojtemefter, Straalemefter. Sprutrör, s. pl. n. Sprofterar. Sprutstang, -ar, m. Sprojteffang. Sprutare, s. pl. m. et Slags Blodorm: Ascidia (Gopung). Sprutig, adi, spraglet, ftribet. Spruttit, m. fl. f. Spritta. Sprak, s. pl. n. Sprog. 2) (dagl. I.) Talen, Gamtale, Gnat. Sprakblandning, f. Sprogbfanding. Sprakbruk, n. Sprogbrug. Sprakfel, s. pl. n. Gproafeil. Språkforskare, s. pl. m. Sproggranifer. Sprakforskning. -er, f. Gproggramifning. Språkkonst, f. Sprogfunft. SPrakkunnig, adj. fprogfondig, brf. Sprakkunnighet, f. Språkkunskap, -er, m. Sprakkannedom, m. Sprogfunsfab. Spraklynne, z. et Eprogs Mand. Spraklada, f. (dagl. I.) Gnaffetoi, Mundlær, f. E. slå upp sin språk-Språklära, -or, f. Oprog: låda. lære. Språklärare, s. pl. m. Sprogs lærer. Språklärd, adi. fproglærd. Språkmästare, s. pl. m. Sprogme: fter. Sprakregel, -glar, f. Gprog. regel. Sprakrik, adj. rig paa Tan: tesprog. Sprakrum, s. pl. n. Tale: pærelfe. Språkrör, s. pl. n. Ia: lerør. spruttit upp i sommen, Riedningen | Spraka, v. n. 1. tale, snake. Spra-

kas. Språkas vid. inaffe fammen. Sprakande, n. Gnaffen. Språkfel, m. fl. i. Språk. Språksam, adj. snaffom. Språksamhet, f. Gnaffomheb. Sprang, impf. of Springa. Sprang, s. pl. n. Spring, Sprang D. Sprangrem, -mar, m. Gpringerem. Sprate. -ar. m. Bibiefvift: liden Stof. Stigetrin; Eværpinde paa Bognlætter. Spräcka, v. a. 2. 2. bræffe, give en Rift, Spræffe, drf. Spräckning, f. Spracklig, adj. fpraglet, fpættet, orf. Sprucklighet, f. Spränga, v. s. 2. 1. fprænge. 2) fio: re en Deft faa at den fager Bom: taft. Spränga sig, frise for meget, drf. Sprängning, -ar, f. Sprängglas, f. Springglas. Sprängkista, -or. f. Sprængtonde i Sprværteri. Spränglärd, adi. = N. Sprangmatt, adi. overstadig mæt. Sprangtunna, or, f. d. f. f. Sprängkista. Sprängört, -er, f. Sprængrod, Gel: inæppe R.: Cicuta virosa. Spratt, -ar, m. Sprade, Spradebasfe, Sprætjunter. Spratta, v. n. 1. & 2. 2. sprade, drf. Sprattande, n. Sprätta, v. a. 2. 3. fprætte, fplitte; udsprede, udbrede. Pennan sprätter, Bennen fprutter, brf. Sprattande, u. Sprättning, f. Sprattbage, -ar, m. Blitebue. Spratthök, -ar, m. Gpradebasse. Sprod, adj. fprod, drf. Sprodhet, f. Sprot, s. pl. n. Folehorn paa Infek: ter. 2) Bogipryt. Sprota, v. a. 1. forivne med Stæn: ger. Sprote, -r, n. Bogspryt. Sprote, -ar, m. d. f. f. Sprate. Sprotstekel, -klar, m. Infettet &rex. Spunnen. f. Spinna. Spunt, -ar, m. Sug, Fals.

Spunta, v. a. 1. foje fammen, falfe. Sputa, f. Spruta, Spy, v. n. & a. 2. 1. (pv. Spyende. n. Spyning, f. Grven, Bræfning. Spyfluga, -or, f. Sppflue: Musca Vomitoria. 2) Spottefugl. Spygatt, s. pl. n. Spugat. Spyor, pl. Grv. Spå, v. a. 2. 1. (J. spå) spaa. ende, n. Spådom, -mar, m. Graadom. domsanda, f. Spaademsaand. Spakaring, -ar, f. Spaqvinna, -or, f. Spaatvinde, Spaatjærling. Spaman, -man, m. Spaamand. 2) (Infeft) bet gagenbe Lov: Mantis. 3) (Plante) Bergtiftel N.: Carling vulgaris. Span, -or, m. Spaan. Spånbacke, -hög, -ar, m. Dob Spags Spanhatt, -ar, m. Spaanhat. Spanhuggare, s. pl. m. Spaanhugger. Spankorg, -ar, m. Spaanefury. Spanlagga, v. a. 2. 1. tæfte med Spags ner, lægge Spaanetag. Spansla, v. a. d. f. f. Spanlagga. 2) drive, f. E. za och spansla. Sentre Tiden bort. Spantak, s. pl. n. Graantag. Spantacka, v. a. 2. 2. lægge Gragn: tag paa, drf. Späntäckning, f. Spantackare, s. pl. m. En fom for: ftager at lægge Spaantaa. Spanmo, -r, f. f. Norna. Spanad, m. Spind, hvad fom er fpun: det, Svone N. Spang, -anger, f. Sangbro over en Aa el. Bat, Spang R. Spanhuggare, m. fl. span. Spanta, v. a. 1. hovle, fpiffe D. Spaqvinna, -or, J. Spaafvinde. Spår, Spårr, s. pl. n. Spor. hund, -ar, m. Gporbund, Stover. Spareno, m. Sporfne. Spareten, -ar, m. Topolit.

Spinslig, m. f. Spenslig.

Spåra. v. c. & n. l. (pore; spära upp, opipore, brf. Sparande, n. Spare, m. fl. f. Sporre. Sparr, m. fl. f. Spar. Spä. (dagl. E.) s. Späda. Spack, m. fl. f. Speck. Spad, adj. spæd, drf. Spadhet, f. = N. Spädlemmad, adj. fpædlemmet. Spada, v. a. 2. 1. sp. upp, -ut. for: tonde en Badffe, tomme Band til noget Andende: späda vatten i, blande Band i, drf. Spadning, f. Spaka, v. a. 2. 2. (af spak, spag) bes tage en for for Grad af Sundheds: folde, Mod, Kraft o. defl.; tæmme, spæge. Späkande, n. Späkning, f. Spægelse. Spanger, f. Spang. Spanna, v. a. 2. 1. (3. spanna) (pande. 2) gribe, holde fast (om Hogen). 3) flide, rive, f. E. det spänner i magen, det spänner mig öfver brö-. stet. 4) troffe (om Rlæder), spanna emot, modiætte fig; spänna bälte med någon, binde an, vove en Opft med En; spanna ihop med, binde an: spänna upp gronen, orluffe Dres ne, spænde Drene, drf. Spannande, n. Spannare, s. pl. m. Spænder. Spännarhjul, J. Spärrhjul. Spännbjelke, -ar, m. Tværbjælfe. Spannbalte, -n, n. Spændebælte. Spanne, -n, n. Spande. Spannfjader, -drar, m. Spændefice: Spännhake, -ar, m Spændehage. Spannhalsduk, -ar. m. Dalsbind. Spanning, -ar, f. Spændning. 2) (i magen) Maveframpe. Spänningskraft, m. Spændfraft, Spændefraft. Spannkedja, -or, f. Spændefjæde. Spannrem. -mar, m. Spænderem. Spannring, -ar, m. Rlemmering. Spänntamp, -ar, m. Spænderem. Spanntorn, -ar, m. Spændetorn.

Spanstig, adj. elaftiff. Spänstighet. f. Clastistet. Grandfraft, Grandes fraft. Spanta, v. a. l. spalte, flove, spiffe R. 2) v. n. (dagl. T.) binde an, flide; spanta emot, mobiætte fig, drf. Spantande. s. Sparra, v. a. l. fpærre; sparra in, indipærre: sp. upp. opipærre, opipi: le; sp. ut, udspile. Spärrhjal, s. ol. n. Spærrehjul. Spo, -n, n. lang, tond, bojelig Gren. Baand, Ris, Stage til Erter; slita spö, faa Ris, fagstroges. Spögubbe, -ar, m. Bedal, Underfloffer ved en Rirfe (Fr. Porte-verge). Sponlitning, f. Spostraff, n. Ragftrugning, Ragpiffning. Spoa, v. a. 1. stænge til Erter'o. beil. Spoka, v. n. 1. spoge, gaa igjen (som Gjengangere o. deft.); spoka till, -ut sig, flæde fig narragtig, ubftaf: fere sig, drf. Spokande, a. Spokning, f., Spoke. -n. n. Grogelfe, Beift. Bienganger., 2), Gfalormen: Conus spectrum. 3). Fugleffræt, gugleffræm: fel, Bussemand. Spökelse, -r, n. Spogelse. Spokeri, n. Spegeri. Spökhistoria, -er, f. Spøgelsehistorie. Spokrädd, adj, bange for Spogelfe. Spörja, v. s. 2. (spörjer, sporde, sport) (J. spyria) (parge. Spörjas, v. d. fperges, rygtes. Sporamal, s. pl. n. Sporgemaal. Spöslitning, f. Spo. Sqvabbla, f. Qvabbla. 🗀 Squadron, -er, m. Estadron. Sqvadronera, v. n. 1. hugge om fig med Raarden; fg. prale, drf. Sqvadronering, f. Squal, n. Dlaff, Gfpfregn. - Squala. v. n. 1. rifle, rinde, plaffe, frile ned, drf. Sqvalande, n. Sqvalback, -ar. m. Styliebal. Squaltegn, n. Styleregn, Plastregn. Squalregna, v. n. 1. (tvie neb.

graller, n. Stvalber, Sladder. Sqvalleraktig, adj. fladderagtig, drf. Sqvalleraktighet. Sqvallerbytta, Sqvallertasha, ar, f. Stvaldertaffe, Stvaldrer. Sqvallerkål, m. Stvaldertaft:
Agopadium podugaria. Sqvallerlöpane, s. pd. m. En fom laber med
Stvalder. Sqvallertimma, f. Stvaldertime, Endmorfe.

Sqvallra, -or, f. Sugleslægten Gracula. 2) (dagl. E.) Mund, f. C. hålla Sqvallran. 3) Gladdertaffe.

Sqvallen, p. m. l. ftvelbre, flabre. Squalirande, b. f. f. Sqvaller. Sqvallrare, s. pl. m. Stvalbrer, Glabrer. Sqvalg, p. Gfbufpen.

Squalpa, v. a. & n. l. fruipe, def. Squalpaing, -ae, f.

Squatregn, m. fl. f. Squal.

Squalta, -or, f. Squaltquarn, -ar, f. liden Bandmolle, hvorpaa kun mas les til Eigenen Formobenhed.

Squalthäck, -ar, m. Styllebaf. Squalterro, -ar, m. enfont Orre, som

iffe tommer til Legvolden. Squatter, m. (om Gfjæren, Spurpen)

Striffen, Rvidren, Gnadeen. Squattra, v. m. d. ffriffe, fpidre, fpabre; squattra bort, ffvitte, forode,

flatte, drf. Squattrando, n. Squattra, -or, f. Kramsfingl.

Squattre, ...ar, f. Squattrum, m. (Plante) vilk Rosmarin D. Stuatram: Ledum palwetre.

Sqvimpa, v. a. & n. 1. (dagl. E.) f. Sqvalpa, Sqvatta.

Squaka, v. a. l. (som Fraste) tvætte, drf. Squakande, n.

Squala, m. m. k. strige, bole, præis. Squalungo, -ar, m. Efrighals.

Squitt, -ar, m. Strat, Stret.

Squatta, v. a. 2. 2. foctie, brf. Squattande, u. Squattra, v. a. 1. squ. Bort, Platre bout, forede, tilfætte; squattra ur sig, lade noget flippe fra fig, brf. Squattrande, n.

Stub, -er, m. Stabsofficerare, s. pl. m. Stabsofficerare,

Stubbe, -ar, m. Biot, Riods, Stab-

Stabrak, s. pl. n. Golhvary.

Stuck, -ar, m. Staf, f. E. Höstack, Stacka, v. a. I. fætte i Staf, brf. Stackning, f.

Starkare, e. od. m. Stattel. 2) Rujon. Starkars, fattels.

Stacket, f. Staket.

Stacking, odf. ftaffet; brf. Stackinghet, f. Stacking, v. a. 1. (bagl. T.) beflage.

Sta, Stad, f. Astad.

Stad, sar, f. Rant of Levred el. Riede. Stad, sa. (3. Stadr) Sted; hvar i ala stad, hver for fig; i min stad och ställe, i mit Sted; ieke hafva nägon varaktig stad, iffe have noget blivende Sted.

Stad, -ader, m. Stad, Bp. Stadubarn, e pl. n. Bobarn; Bobbarn. Stadebo, -ar, m. Rjobftebmand. Stadaboar, pt. Byfolf. Stadsbetjent, -er, m. Bpivend, Butjener. Stadshus, s. pl. s. Raabhus, Raad: fiue. Stadskunnig, adj. befjendt i Staden, byfjendt. Studelag, -en m. Brior. Stadslefaad, m. Briernet. Stadsmajor, -er, m. Major Stadenetarie. ved Gladsmilisen. -r, m. Buffriver. Stadsrätt, m. Byret. Stadstjonare, s. pl. m. By: ivend, Raabkutiener, Politibetient. Stadsvakt, -er, m. Stadssoldat.

Stadd, -ar, m. (Plante) Limonuri :

Stadd, edj. stebet, bestebt, som besinder sig; vara stadd på rena, besinde sig paaen Rejse; vara homma stadd, dære hjemmevant; vara stadd vid penningar, være ved Penge.

II Bints 17

Studd. Studde. i. Sfidin. Stadeligen, adv. bestandigt, febie. Stadfasta, v. a. 2. 8. ftabfæfte, befræf: te. brf. Stadfästande, n. Stadfästelse. f. Stadga, v. a. 1. ftabfæfte, faftfætte, forordne, beftemme, gjore ftabig, beftyr: te; stadga sig, ftabfæftes, ftprtee, ftorfne, fætte fig. Stadgad, adj. forordnet, ftadfæstet; stadig, ordent: lia fat, findia, brf. Stadgande, -n, m. Korifrift, Bestemmelfe. Stadga, f. Stadge, -ar, m. Kororbs ning, Baabud, Statut. 2) Rolighed, Gindighed. Stadie, edi. stadig, brf. Stadighet, f. Stadigvarande, adj. vedvarende. Stadna, v. n. & a. 1. ftanfe. St. af. f. Afstadun; stadue i fürundran, falde i Korundring; stadna i ett beslut, beslutte sig til. Stadnande, n. Stansnina. Stadpenning, -ar, f. Fæftepenge, Daand: penge, Stæpenge R. Stadsbo, m. fl. f. Stad. Staf, -var, og -frar, m. (3. Stafr) Stav. Stof. 2) pl. Stafver, Ion: deftav. 3) (Blante) Lufeurt: Podiculerie. Stafbärare, s. pl. m. Glav: | bærer. Stafkari, ar, m. Stavfari, Gtobber. Stafbyggnad, f. Stavelsebvanina. Stafdelning, -ar, f. Stavellebelina. Staffan , m. pr. m. Steffen. fanndag, m. St. Stefani Dag. Staffansort, -er, f. (Plante) Ribberfpore: Delphinium Staphizaerra. Stafflett, -er, m. Gtaffeli. Stafmatt, s. pl. n. Gtavelfemagl. Stafoing, (. Stafva. Stafrar, færeg. pl. af Staf, f. G. Bonderne ginge ut med stänger och stafrar. Stafrum, e. ol. n. Kavn Bed; Favne:

Staftal, s. pl. n. Antal Stavelfer.

Stafva, v. a. 1. (3. Stafva) favr. bog: stavere. Stafning, f. Boastavering. Stafningssätt, s. pl. n. Bogitave: ringsmaade. Stafvelse, -r, m. Gtaveffe. Stafvelsematt, s. pl. n. Staveljemaal. Stafvig, adi. fun i Gammenict., f. E. enstafvie, af en Stavelle, enstavelles. Stafver, m. Giærbevæl, skave. Stag. s. Glas (til Shibs). Stagsogel. n. Staafeil. Stagg, -ar. m. (Plante) Genearces: Nurdus. Staka, v. n. l. staka sig fram. flage fig frem; staka sig, rænde en Gta: ge, Bel i Livet pas fig. 2) tage feil, være uvis, bomme; staka ut, beteg-. ne. bestemme: afkitte. Stake, -ar, m. (3. Stiaki) Stuge. Staket, v. pl. n. Stafit, Stal, imperf. of Stjäla. Stall, -ar, m. Stol paa et Inftrument. Stall, s. pl. n. Stald. Stallbetjont. -er, m. Stalbbetjent. Stallbetiening, f. Staldbetjenterne. Stalldrang. -ar, m. Stalbbreng. Stallgumse. Stallgård, -ar, -ar. m. Steibbuf. m. Staldgaarb. Stallhyra, f. Stald: penge, Staldleje. Stallmästare. s. pl. m. Stalbmefter. Stalloxe, -ar, m. Stalboffé. Stallrock, -ar, m. Bærredsfittel. Stallrum, p. Stald. rum. Stallskaffel, -flar, m. Stald: fluffel. Stallspilta, -or, f. Spiltoug i en Stalb. Stalletat, m. f. Stallbetjening. Stalltra, s. Staldbom. Stalla, v. n. & a. 1. holde vas Stald, giobe. 2) stalle, visie, brf. Stallande. s. Stallning, f. Stalp, imperf. of Stjälpa, Stalp, s. pl. n. Afgrund; Glyed. Stam, -mar, m. Stamme. 2) Stavit. Stamarfvinge, -ar, m. retworks %r. ving. Stambok, -bocker, f. Stam: Stambokstaf, -stafver, m. Robbogstav. Stamdel, -ar, m. Grund: bel. Stamila", s. pl. n. Stanblen. Stamord, s. pl. n. Stampord. Stamball, s. pl. n. Stathfæde. Stamport, -er, m. Steb, bvorfra man nedsfammer. Stamsprog. Stamtalla, -or, f. Stamtavle. Stamträd, s. pl. n. Stamtræ. Stamvapen, s. pl. n. Familievaaben.

Stamma af, —ifrån, -ned, Kamme fra, nedfamme.

Stamma, v. n. & n. l. (3. stam) stamme. Stammande, v. Stamning, f. Stams men. Stammare, s. pl. m. Stams mer, En som stammer.

Stammig, edj. som har Stamme.

Stamp, n. Stampen.

Stamp, -ar, m. Stampe, Stamper. 2)
Stempel. 3) Stampemolle. Stampa, v. n. & s. 1. stamper, valle. Stampare, s. pl. m. Stamper. Stampare, s. pl. m. Stamperug. Stampayarn, -ar, f. Stampemolle. Stampverk, s. pl. n. Stampeværk.

Stampig, adj. ftampende, tung, f. C. atampig gang. 2) (pm Gfibe) gaa

for dobt i Bandet ..

Standar, n. Stanbart. Standarjunkaro, e. pl. m. Stanbartjunker. Stanna, j. Stadna.

Stans, -er, m. Stanfe (i et Digt).
Stapel, -plar, m. Stapel. Stapelfrihet, f. Stapelrättighet, f. Stapel;
rettigheb. Stapelratd, -städer, m:

R. Stapelvara, -er, f. Ops
lagsvare.

Stapla, v. c. 1. fieble, feette i Stebel. St. på, -upp, opstable, brf. Staplande, n. Stapling, f.

Stappla, v. n. l. famble, valle; ftamme; st. fram, ftamme frem, def, Stapplande, n.

Starbrak, s. pl. n. Golhverv. Stare, -ar, m. (J. Star) Stær, Stær N. (Jugl): Sturnus vulgaris. Ström-

stare, Vattenstare, Stromfær, Fodjes fai: Sturnus cinclus.

Stark, adj. stærs. Starkhot, f. Styrfe. Starklommad, adj. stærsiemmet. Starkna, v. n. 1. størsne. Starknande, n. Størsning.

Sturr, m. Stær (Djenfygdom). Starrblind, adj. ftærblind, ftarblind.

Starr, m. Starrgräs, n. Stær, Gtær, græß: Carex vulpina. Blästarr: Carex douts. Harstarrt C. loporins. Trädstarr: C. fliformis. Vippstarr: C. paniculuts. Starrhö, Starrvalishö, Do blandet med Stærsgræß. Starrvall, starrvallosing, -ar, m. Starrvall, m. Eng hoor Stærgræß volfer.

Stat, -er, m. Stat. 2) Ctat, Rlasfe, Rorps. 3) Stads. 4) Underhold, Baffe; på stat, ordinarie (om Embecemænd og Embeder); göra sig stat på, (L. Stat auf etwas machen) gjore Regning paa; draga in sin stat, indstrænte fig. Statsafsigt, -er, Statsangelägenm. Glatshenfigt. het, -er, f. Statsanliggende. Statsbrist, m. Statsmanael. Statsbrott, s. pl. w. Stateforbrydelfe. Statsdam, -er, f. Statsfru. Statsdrägt, -er, f. Gallabragt. Statefru, -ar, f. = R. Statefange,-ar, m. State fange. Statsförfattning, -ar, f. Statsforfatning. Stategrepp, s. pl. n. politiff Runftareb. Statshemlighet, -er, f. Gtatshemlighed. Statshushallning, t. Statebusholdning. Statshvälfning, -ar, f. Statsomvælt. Statsklok, adj. statsflog. Statsklokhet, f. Statsflogsfab. Statsklädd, adj. i Galladragt. Statsknep, s. pl. n. Statefneb. Statskropp, -ar, m. Statslegeme. Statskunskap, m. Politit, Statevidenstab. Statsman, -man, .m. Statsmand. Statsmodel, s. pl. n. Statsmiddel. Statsorsak, -er, m. Statsagriag.

Biaturum, s. pl. n. Paradeversife. Statsråd, s. pl. n. Statereab. Statswak. -er, m. Statsjag. Statssecretorare, s. st. m. Statbiefreier. Statterpare, s. pl. m. Dusmand bos en Abelsmand. Statsvagn, -ar, m. Barabevogn, Statennan. Statevolenskap. m. Statevibeuffab. rende. -r. n. Statshverv. Statt, imperes. of Sta. Statuera, p. a. l. fastsætte, anordne, Autuere. Stockel, f. Stokel. Steg, s. pl. n. Cfridt, Trin. Vagasteg, Fodtrin paa en Bogn. Felsteg, Seitrin. Stegbogel, -glar, m. Stigboile. Stegbögelrem, -mar, m. Stigrem. Stege, -ur, m. Glige. Stegekalm. -ar, m. Gibetræ paa en Stige. Krubbstege, Dehæfte. Stegel, n. Stejle; doma till stegel och hjul, bomme til Steile og Diul. Stogla, v. e. l. fleile; st. sig. (om Defte) fteile. Steglisa, -er, f. Steglits, -er, f. Stillits (Bugl). Steglucka, -or, f. liben Der veb Giben af en for Bort. Btegläder, n. Stigrem. Stogra, v. a. 1. (L. steigern) forhoie, ifær Prifen paa Barer, brive bojere; stogra sig, fteile (om Defte) brf. Stearing, -ar, f. Stegklofve, -ar, m. Behæng i et Ur. Stegur, s. pl. n. Bejmaaler. Stek, -ar, m. (3. Steik) Steg. Steka, v. a. 2. 3. flege. Stekande, n. Stekning, f. Stegen. Stekel, -klar, m. Infeftslægten Cynips of Hymenoptera. Stokfat, o. pl. n. Stegefab. Stek fott, -flott, n. Stegefedt. Stokgryta, -or, f. Stegegrube. Stokhot, adj. meaet hed.

Stokhorf. -var: m. Steatualfe. Stoknal, -ar. m. Bind til at hofte Stes gen vaa Spiddet. Stehon, m. Stegelugt, Stegeos R. Stekpanna, -or, f. Stegepanbe. Stekspott, s. pl. m. Stegelpib. Steksås, m. Steerfaus, Stokugn, -or. m. Stegeson, Stekvändare, e. pl. m. Stegevenber. Stel, adj. Reil. 2) fiv. for, fol R., brf. Stelhet, f. Stejlheb. 2) Stip: hed, Stolbed R. Stelbent, ade. Ripbenet, Rol i Benene D. Stelfrusen, adj. Rivfrofen. Stelna, v. s. 1. ftione, forfne, brf. Stelnande, s. Stelning, f. Sten, -ar, m. Gton. 2) - Teftifel. Blaaesten, Blærefien. Njurbten, Dy-Stenbacke, -ar, m. Bjergfnoid. Stenbeskrifvare, s. pl. m. Stonbes Stenbeskrifning, -er, f. Stenbestris Stonbicka, -or, f. (Sik) Smerling: Cobitie Ternia. Stondjörm, -ar, m. Biotvogn. Stenbook, -ar, m. Stanbuf: Copra Stenblind, adj. Rofblind. Stenbere, -ar, m. Stenber. Stenbotten, m. Stontund. Stenbrott, o. pl. s. Stenbrud. Stenbryt, -ar, m. (Plante) Smaablom: Asplenium Trichomanes. Stenbrytare, a. pl. m. Stenbruder, bef. Stonbryining, f. Stenbrücka, -or, f. Stenbræf: Pimpinella saxifraga. Stonbunden, adi, Renia. Stenbar, -ar, m. Stenbaare. Stenbar, f. Janufrabar. Stendrifyande, adj. Kéndrivende. Standöf, edi. Roldon.

Stenek, -ar. m. Steneg: Overous bussitifora. Stenfalk. -er, m. = R.: Lithefeleo. Stenfat, a. vl. m. Gtenfab. Stenfot, -fotter, f. Stenfeb unber Bord. Stenfrukt, -er, f. Staffrugt. Stenfrysa, v. n. 2. 2. bunbfrpie. Stengalle, m. bet Sugbomstüftelbe hos Deften, naar Blod udineber under iodens Doviaale, hvorved Omhed og Betandelfe foraurfages, (Grengatie). Steafro, a. (Plante) = N.: Lithoppermum officinals. Stengata, -or, f. brolagt Gabe, Stenget, -ter, f. Stengieb. Stengolf, z. pl. n. Stenguly. .. Stengrufva, -or, f. Stengrube. Stongyokel, n. Naturfrit i Stene. Stengyttring, -ar, f. Stenes Gam: menooffen. Stengurde, -n. n. (L. Steinacter) femg Ager, Mark. Stengurdesgård, -ar, m. Stengjerde, Stenkop. -ar. m. Sténhob. Stenhuggare, s. sl. m. Stenhugger. Stenhumin, -er; f.! (3ufeft) Stenhum: le: Apis lavidaria. Stenhäll, -mr. m. Stenplude. Stenhardning, f. Sprftening. Steukög, -ur, m. Glonbob, Stondunae. Stenkar, e. pl. a., Stonfar, Stentei. 2) Brotar, Brotife, Stonklammer, s. Stendonge. Stenklyfta, -or, f. Bjergfloft. Stenknäck, -ar, m. Rirfebærfugl; Lexia ceccethraustes. Stenkol, s. pl. n. Stenful. Stenkolsgrufva, -or, f. Stenfulegrube. Stenkeppor, pl. et Glags Ropper. Stenkrasse, -ar, m. (Plante) et Glags Rarie. Stenkruka, -or, f. Cfonfrufte. Stenkannare, s. pl. m. Stenfjender, Mineralog, drf. Stenkaning, f.

Stenkari, a. pl. n. Stonfar, Stontof, Steintiorl, Lettjorl D. Stenkarra. -or. f. Stenfierre. Stenlilja, -or, f. forftenet Blanteber: Rucriuss. Stenlera, f. Stänler. Stenlägga, v. a. 2, 1, stenlægge, brf. Stenläggare, s. pj. m. Stenläggming. f. Stenlara. f. Lerre om Stenene. Stenlopa, v. n. 2. & 3. forftenet, drf. Stenlopning, -ar, f. Forfice ning. Stenmossa. -er. f. Glenmod: Lichar saxatilis. Steamurkia, -or, f. Art Saap, Mos paa Stene. Stenmussla, -er, f. Sténmusling. Stenmarg, m. (Mineral) Bergmarb? Lithomarea. Stenmargel, m. Stonmarael. Stenmörsare, *s. pl. m*. Sténmorter. 🧐 Stennassion, m. Stennlaga, -or, f. Stenimerte. Stenpercelin, n. Sténtej. Stenpäron, s. pl. n. **St**énpære, Stonras, s. pl. n. Giómfred. 2) Dobi af nedfalden Sten. Stenrik, adj. Penrig. Etenrike, n. Mineralriar. Steards, s. pl. n. Steahob, Steak donae. Steuristning, ar, f. Inbffrift pau Stene: Stensimps, -or, f. et Glage Sift, Sands ffred: Cottus Gobio. Stenskifva, -or, f. Stenplade. Stenskäfte, -n, w. et Glags Rordl: Stonnkung, v. pl. n. et Glaab Bloberm. Stenskärare, s. pl. m. Stenffærer. Stenskarning, f. Stenkjæring. Stenskärfva, -or, f. Stenflis. Stenslanga, -or, f. Ranon, four Syber med Sten. Stonskipare, s. pl. m. Stenfliber, btf. Steaslipping, f.

Stenenicarez z. ot. m. Stenfliber.! Stenspänne, -n. n. Stenfpande. Stensgyatta, -er, f. (Bugl): Stens boly: Saxicola Genanthe. Stenstupa, -or, f. (Plante) vild Lattuf, Dangblomfter: Prenanthes. Stonstyl. -ar. m. Stentyp. . Stonsåg, –ar. m. Sténiaua. Stensätta, v. e. 2. 2. ftenfætte. Stensattare, s. pl. m. Stenfætter, def. Stensättning, f. Stensota, -or, f. (Plante) Engelied, Stenfode: Polypodium vulgare. Stontallrik, -ar. m. Stontallerfen. Stentung, f. Tang til at oplefte Sten med. 2) Stanjoner. Stentaffa, -or, f. Sténtanle. Stenuggia, -or, f. Stonugle. Stonvagn, -ar, m. Stenbegn. Stenvandlad, adj. forftenet. Stenvandling, -ar, f. Forftening. Stonvarta, -or, f. (Plante) Berreivamp: Tremella verrucosa. Stenväxt, -er, m. Sténplante. Stenor, s. pl, n. ftenet. Egn, ftenige Steder, Stonurd R. Stenorn, -ar. m. (Augl) Landorn: Foico Chrysaëtos. Stenört, -ar, f. (Plante) Korsurt, Svineblom: Senecio vulgaris. Stena, v. a. l. stene. Stenande, n. Stening, f. Stening. Stanig, adi. Renet, brf. Stonighet, f. Sterbhus, s. pl. n. (I. Sterbehaus) Gorgehus; ben Aftobes Bo, Stervbo. Stia, -or, f. Stald for mindre Rreature: Sti. Gasstie, Bagfefti. Stiblett, -er, m. Støvlet. Stick, s. pl. s. Stif; lemna i sticket, lade i Stiffen. Sticka, -or, f. Stiffe. Poksticka. Be: gestiffe. Strumpsticka, Striffepind. Sticks, v. a. & n. 3. (sticker; stack, pl. stucko; stuckit; stucken) ftiffe, Ariffe, Kille; st. undan, forftiffe, stickas, v. d. kikle; sticka i

. w. att Marr. fiffe af en Leir. Stickande, s. Stickning, f. Stiffen, Stifning, Stiflen. Buckare, s. pl. m. Stickerska, -or, f. Stickarion, Stifferien. Stickblad, e. ol. n. Stifblad, Bavirblad (van Raarder). 2) Kort fom ftiffer; hafva Annu ett stickblad, bave endun en Udvei. Stickbloss, s. pd. n. Hyrreblus. Stickbage, -ar, m. Broberramme. Stiekbäcken, n. Stifvæffen. Stickel, -klar, m. (I. Stidel) Berts toj til at ftiffe med. Gracatiskel, Gravitif. Stikkelbar, s. pl. n. Stiffelsbær. Stikkelbärbuske, ,-ar, f. Stiffeldbæt: Stickelblomma, -or, f. (Plante) Entian: Gentiana Campestrio. Stickelhår, s. pl. n. (hos Deste) graa Daar indsprængte blandt andre af en morfere Farve. Stickelharig, adj. Billelbaaret. Sticken, adj. fom let bliver fornærmet el. pred, prippen, def. Stickenhet, f. Stickne, v. m. 1. Sticknes, v. d blive prippen, predes. Stickfluga. -or, f. Desteffue. Stickfluss, m. Stifflod. Stickling, -ar, f. m. (Fiff) Laughile ling: Gasterosteus Spinachia. Stickna, Sticknas, f. Sticken. Stickning, f. Sticka. Stickord, s. pl. n. Stifleord, Stif: ville. Stickpenning, -ar, m. Stikpenge. Stickrofva, -or, f. (T. Stidrube) Rapa læd, Raps. Sticksilke. n. tvunden Silte. Stickstrumpa, -or, f. striffet Strompe. Sticksåg, -ar, m. Stiffaug, Stiffag R. Sticksar, e. pl. n. Saar frembragte ved Stif. Sticksom, -mar, m. . Stiffem. .

Stickta, v. a. 1. ftifte; st. endt i någon, indfrode En onbt. Sticktyg, s. pl. n. Striffetei. Stickyxa, -or, f. Die til at hugge Duller med. Stjelk. -ar. m. Stiff. Stielpa, v. a. & n. 2. 2. vælte: for: te: tafte over Enbe. Stielpa, v. n. 3 (stjelper; stalp, pl. stulpo; stulpit) ftorte, falde over Ende; hasten stjelpte under honom, Deston flyts tede under ham, drf. Stjelpning, -ar, f. Stjern, m. Stjerne, Blis i Banden vaa en Deft el. Ro. Stjerna, -or, f. (3. Stiarna) Stjerne. 2) Vande. Stjernanis, n. Stjernea: Stjornbeströdd, adj. fijerne: futb. Stjerabild, -er, m. Stjernes Stiernbindel, -dlar, m. bellede. Bind til et bræffet el, førvredet Stuiderbiad. Stjerneorall, -er, m. Stierneforal. Stjernefall, g. pl. n. Stjerneffud. Stjernflook. -ar. m. Samling af Stjernet. Stjernfull. adi. ftjernefuld. Stjernhimmel, m. Stiernehimmel. Stjernhjul, s. pl. n. et Djul med Tænder, som lique i Diulets Flade, Stiernebjul. Stjornehvalf, n. Stjernehvælving. Stjornkikare, s. pl. m. Stjerneti: ger. Stjernkikarhus, s. pl. n. Stjer: netaarn, Obserbatorium. Stjernkikarkonst, f. Stjernefigerfunft. Stjernkikeri, -er, n. Stjernetaarn, Observatorium. 2) Stiernetigertunft. Stiernklur, adi. Merneffar. Stiernklase, -ar, m. Stjernefamling, Stjer: nedynge. Stjernkonst, f. Aftrono: mi. Stjernkopp, -or, m. blisset Dest. Stjernkreds, m. Stjernefreds. Stjernkunnig, adj. stjernefyndig. Stjernkannighet, f. Aftronomi. Stjernmossa, f. et Glags Dos. Stjernpatell, -or, m. et Glage Gfelorm. Stjernskans, -ar, m. Stjerneftame.

Stjernskott, s. pl. n. Stjerneffud. Stjernslag, -slagg, n. et Glags Asbeft. Stjernsten, -ar, m. Stjernes ften, Aftroit. Stjernstallning, -ar, Stiernesamling, Stjernebillebe. Stjerntistel. -stlar. in et Glaas Tibfel. Stjerntydare, s. pl. m. Stjernetober, Aftrolog, drf. Stjerntydning, f. Stjerntyderi, s. Stjernskadare, e. pl. m. Mironem. Stjerntocken, u. Stjernelagte. ört, -er, f. Stierneblomit: Anter trifolium. Stjernig, adj. fifernefatt, kjernet. Stjert, -ar, m. Stjert, Bale, Svans. Stjertfenn, -or, f. Bulefinne. Stjertfjäder, -drar, m. Dalefjæber. Stift, -er, m. Stift, Com uben Dos ved. 2) Blyantspen. 3) Tungen i en Bægt. Suftborr, n. Binbelbor. Stift, e. pl. n. Stift, Domfavitel. Stifts, v. a. I. stifte; stifts lag, give Lov. Stiftan, f. Stiftande, n. Stiftelse, f. Stiftning, f. Stiften, Stiff telfe. Stiftare, s. pl. m. -arinna, -or, f. -erska, or, f. Stifter, Stife terinde. Stiftborr, f. Stift. 🗀 🗥 Stig, -ar, m. (3. Stigr) Sti, Hobiti. 2) 12 Ionder Ruf. Stiga, v. n. 8. (stiger, steg, stigit) ftige; stigs fram, træbe frem; st. ihop, tillsamman, træbe fammen? stiga in, trobe ind; stigs på trobe paa, gaa paa, Frinde fig; stigwom bord, gaa om Bord; st. upp; fige op, staa op (af Gængen). Stigmale, n. Stigning, f. Stigen. Stigare, s. pl. m. Stiger (Oplyn6: mand i Bjergværfer): Stigbord, s. pl. n. Stibord. Stigbygel, m. fl. f. Steg. Stiglisa, f. Steglisa: Stikta, f. Stickta.

Stil, -ar, m. Gtil. 2) Daanbftefft.

3) pl. Typer, Sfrift; bundon stil,

roctiff Stil; obunden stil, profaiff i Stil; stäende stilar, fagende Gfrif: ter. Stereotwer. Stilgjutare, a. pl. m. Gfriftftober. Stilgjuteri, -er, m. Gfriftfteberi. Btilgjutning, f. Efriftstobning. Stillade, -or, f. Stilfack, m. Strift. Bulla, adj. & odv. fille, rolig. Stilla, v. a. 1. felle, berolige (E. fil-Len). 2) fore (Greature). Stillan-. de. m. f. Stille. Stillning. f. To-Btillasittande, ad. gillefibbende. 2) m. Stillefidden. Stillastående, adi, ftillestagende, 2) n. Stillellagen. Stiffatiganda, agj. ftiltienbe., 2) n. Stiltienheb, Tausbeb. Stillestand, a. ml. n. Stillfand. 2) Stillestagen. Stillfro, m. (Plante) Brondfarfe: Bizymbrium Bophia. Bullbet, f. Stilhed, Rolighed. Stillna, v. m. 1. blive fille, filles, fagtne, gifne. Stillning, f. Stilla. Stilt, adj. neutr. ftille, ftilt D. f. C. det Er stilt. Stiltje, m. Havblif. Lin, a. Stim, Stoj, Stimen. Stim, Stimme, -ar, m. Listestim. Stimme, v. a. I. Gime, foja. Stim-· mande, u. Stimen, Stojen. Rimmare, s. pl., m. En fem gjer Optoj: er pa Larm, Stimer. Stind, adj. fier, ftram; fuld, foulmet, find R., fin af indvorted Spide. f. .C. stindt jufver, stinds segel stind lina; so nagen stindt i synen. fe En ftipt i Dinene, def. Stindhet, f. Sting, m. fl. f. Styng. Stinga, v. a. 3. (stinger; stang (forældet) pl. stungo; stungit; stunron) fifte. ... Stingfälder. -draze m. Springfæder.

Stinka, v. n. 3. (stinker: stank. »). stunko; stunkit) finte. 2) (dagl. L.) footte R. Stinknässla. -or. f. et Glags Nælde. Stinkpotta, -or. f. Art Sproærferi. Stinkspiritus. Ammoniat. Stinksvamp, -ar. m. = R. Phallus impudious. Stinksår, s. ol. n. Raabiaar. Stint, -ar, m. Landskabbord for Siklöia. Stirra. v. n. l. firre, arf. Stirrande. m. Stjaf, adj. (3. Stiap) uægte (formibet). Stiufbarn, s. pl. n. Stifbarn, Stede barn. Stjufbroder, m. i Dalvbroder. Bueflotter, f. Stifatter. Stieffeder. m. Stiffaber. Stjufferaldrar: pl. Stifforeibre. Stiulmoder. f. Stinften, m. Stiffen. Stifmober. Stiufsyakou. Daloioffende. Stiufsyster, f. Dalvivker. Stiala. v. s. 3. (stjaler; stal, pl. stulo: stulit: stulen) (3. Stela) flicele. Stiulnen, Stjæler (bruges fun i Ord: (prog); bălaren ăt să god som sijălaren. Stjälk, Stjälpa, Stjärt, m. fl. f. Stje. Sto, -n, n. Doppe, Mer, Sjut, Tabbe R., drf. Stofol, s. pl. w. Stohast, -ar, m. Gtobbinaft. Stogeng, -er, m. Bebætning. 2) en Blot Mare. Stekreatur, s. pl. a. Max. Stock, -ar, m. Stof; Blof; Stjæfte paa en Besfe. 2) Samling, Das. fe. Stockblind, adj. ftofblind. Stockdum, adj. erfehum. Stockold. -dar. m. Stofiid. Stockfol. -er. m. kille Fielin. Stockfick, m. Stoffif. Stockholmare, s. pl. m. In fra Stodholm, Stockhus, s. pl. n. Gtothus. Stocklat, adj. (bagl. E.) erfebonen. Stockmakare, s. pl. m. Bosfelfjæf. ter. Stockmästare, a. pl. m. Stofmester, Fangefoged. Stockhvarf, -lag, s. pl. n. Bjælfelag. Stockmörk.

adi. balmerf. Stockron, -or, f.

Stofrofe: Aless rases. Stockstraff. e. pl. m. den Straf, at lægge en Korbroder i Stoffen. Stockverk, n. (i Biergv.) en ftor Dasie Erts. Stockvirke, n. gropt, utilbuaget Tommer. 2) Stjæftetræ. Stockvalt, -ar, m. en ftor Tromle, Glab. Stockamne, a. Stjæftetræ.

Stocka, v. a. I. forinne med Gtaft el. Stjæfte, ffjæfte. 2) træfte over Form, Blot, f. E. Satte. 3) ftofte Anteret. 4) fortte i Rube (om Bier). 5) stocka, v. s. stocka sig, ftanfe, ophore at bevæge fig; holde inde i Talen; forfne, lobe fammen, blive, tof; stocks upp en hatt, puble op en Dat, drf. Stockning, -ar, f.

Stod, -er, m. (3. Stod) Stotte, f. E. Arestod, Wrestotte.

Stoffera, v. a. 1. ftaffere, ubponte, befætte, fante; stoffera ut, ubftaffere, udppnte. Stofferare, s. pl. m. En fom ftafferer Datte. Stoffering, -ar, f. Stafferina.

Stofferbiomma, -or, f. (Plante) Borras: Borrago officinalis.

Stoft, n. Gien. Stofta, v. a. 1. be: fri fra Stov, ftove af, f. E. Rrubt. Stofter, pi. Stoffer, Toj.

Stofol, Stogang, m. fl. f. Sto.

Stoj, n. Stoja, v. n. l. ftoje, drf. Stojande, n. Stojen. Stojare, s. pl. m. En som fivjer.

Stol, -ar, m. = N. Stoldyna, -or, f. Stolehynde, :pude. Stolgang, m. Stolgang. Stolmakare, s. pl. m. Stolemager. Stolpill, -er, n. Stolpiller, e. pl. n. Stolgangspille, Burgerville, Stilville, Stolateg, n. Bug. forn paa Diet. Stolsäte, -n, n. Stolesæbe. Stoltranga, f. Stoltvång, n. haardt Liv, Forftoppelfe. Stoltrangd, adj. tilbejlig til at gaa til Stols. Stolöfverdrag, s. pl. n. Stolbetræf.

Stola, v. a. 1. bære, underftette, fot: te (bos Tommermænd.)

Stola, v. n. Stola sig på, ftole, fortade fig paa. Stoll, -ar, m. Stollgang, -ar. m. Stol. Tunnel (i Bjergvært. en borisontal Gang), brf. Stollbygnad, Stoll-

arbete, m. ff. Stelle, -ar, m. Tobfe, Taabe, Tomfing, Rar. Stollig, adj. tobfet, taabelig, tomfet, naragtig, drf. Stolleri, n.

Stolmakare, m. fl. f. Stol. Stelpe, -ar. m. Gtolpe.

Stolpiller, m. fl. f. Stol.

Stolt, ad. folt, hormodia, overmodia. drf. Stolthet, f.

Stoltranga, m. fl. f. Stol.

Stom, Stomme, -ar, m. Reisvært, Reis: ning, det Indre og Saftefte af en Ting; Dat, forend den er betruffen, Stibbets Ribber. Dufets Tomring, Stelet, Benrad (Eng. frame). Stomhemman, s. pl. n. Rodningsplads.

Stomp, -er, m. (Er. Estompe) fam: menrullet Papir til at brive torre Farver med. Stompera, v. a. 1. (F. estomper) tegne med torre Farver, drive dem.

Stop, s. pl. n. (3. Staup) et Maal paa 1 1/2 Pot; Driffefar. Stoptals, adv. i pottenis.

Stopp, -ar, m. Prop. Tol. 2) Stops ming.

Stoppa, v. a. 1. ftoppe. 2) putte, flappe R. f. C. stoppa i Ackan, putte i Lommen. Stoppare, s. pl. m. Stopper, drf. Stoppning, -ar, f.

Stoppblar, pl. Blaar, Stry, til at ftop: ve med.

Stoppgarn, n. Stoppegarn.

Stopphar, m. Haar til at ftoppe

Stoppnal, -ar, m. Stoppenaal. Stoppvax, n. Limboff i Bifuber.

Stor, adj. ftor: i stort, i det Store: vara stor på sig, stor på, (dagl. T.) frv fig, være hovmodig, braute; icke fraga stort efter, iffe agte fiort, iffe II Binds 18

bry fig fort om; stort folk, be | Store (Kornemme). Storamiral, -er, m. Storadmiral. Storbladig, adj. fom har ftore Blade. Storbrostad. adi. ftorbroftet, fuldbar. met. Storfolk, n. (dagl. I.) de Store, For: Storfurste, -ar, m. Storfprfte. Storfurstinna, -or, f. Storfprftinde. Storfurstendome, -n, n. Storfprftens dømme. Storfarstelig, adi. ftorfprftelig. Storgata, -or, f. Storgade. Storgod, adj. ftor i egen Indbildning. Storhertig, -ar, m. Storhertug. Storhertiginna, -or, f. Storhertuginde. Storhertigdome, -n, n. Ctorhertug. Storhet, -er, f. Storhed. 2) Stors Storhundrade, n. fort Dundrede (120 Gtf.) Storhagad, adj. ftorfindet. Storlek, m. Storrelfe. Storlemmad, adj. forlemmet. Storljugare, s. pl. m. Erfelegner. Storlatig, adj. frortalende, brautende. Storlatighet, f. Stortalenhed. Stormagad, adj. tvfmavet. Stormodig, adj. ftolt, hovmodig, drf. Stormodighet, f. Stormupt, adi. fom har en ftor Munt. 2) stortalende. Stormaktig, adj. ftormægtig. Storman, -man, m. Stormand, Dag: Stormars-segel, s. pl. n. Stormers: Stormastare, s. pl. m. Stormefter. brf. Stormästerskap, n. Stormögende, adj. en Titel fom gives Generalstaterne i Solland. Storordig, adj. fortalende, orf. Storordighet, f. Storprature, s. pl. m. Stortaler.

Storregna. v. n. l. frireane. Storrosig, adj. med ftore Blomfter (om Storsegel, s. pl. n. Storfeil. Storsint, adj. ftorfindet, ftolt, bormodig, drf. Storsinthet, f. Storskifta, v. a. 1. udififte af Gam: eje, drf. Storskifte, -n, n. skiftsdelning, -ar, f. Storskole, m. Ratedralifole. Storskot, s. pl. n. Storffjed. Storskratt, n. Gfoggerlatter. Storskratta, v. n. 1. foggerie. Storskrika, v. n. 3. (-skriker, -skrek, -skrikit) ffrige af fuld Bals, drf. Storskrikare, s. pl. m. Storskrytare, s. pl. m. -skrafia, -or, f. Storpraler. Storslefven, slå på med storslefven, flaa stort vaa, leve hojt. Storslukare, s. pl. m. Glughals. Storslägtad, adj. fom er af hoj Bord. Storspelare. z. pl. m. Erfesviller, Storsviller. Storsupare. s. pl., m. En som driffer Storspräkare, s. pl. m. En som snaf: fer, fladrer meget. Storstätlig, adj. (dagl. T.) overmaade Storavärja, v. n. bande hojt og dørt, bande meget, drf. Storsvärjare, s. vl. m.Stortalig, adj. stortalende. Stortalighet, f. Stortalenhed. Stortarm, -ar, m. den storste Tarm hos Menneifet og Batteborene: Colum. Stortiggare, s. pl. m. uforffammet Tigger. Stortjuf, -var, m. Erfetyv. Stortrut, -ar, m. Gorgegjog, (et Glags brafilianit Rugl med et meget fort Mæb): Bucco. Stortrata, v. n. 2. 2. trætte for Al: vor.

Stortusen, n. (1200 Styffer) fort Tu-

Storta, -r, m. Stortaa.

Stortankt, adj. ftorfindet.

Storverk, s. pl. n. Stordaad, for Bedrift; det var storverk, det var meget.

Storvigge, -ar, m. et Glags bruun Bildand: Anas glaucion.

Storvinge, -ar, m. Forvinge (hos Infekter).

Storvirke, n. Bloktommer. Storvirksträd, s. pl. n. Træ, som er tjenligt til Master el. Bygningstommer.

Storåder, f. ftor Aare. Storådrig, adj. fom har ftore Aarer.

Storanda, f. den toffe Ende.

Storatare, s. pl. m. et Menneste, som ober uswebanlig meget, Slughals. Storattad, adj. af hoj Lt. Byrd.

Storogd, adj. ftorejet.

Storbet, m. fl. f. Stor.

Stork, -ar, m. (Fugl) Storf: Ciconia alba. Storkbo, -n, n. Storferede. Storknäf, -var, m. (Plante) Storfenæb: Geranium cicutarium. Storkunge, -ar, m. Storfunge.

Storkna, v. n. 1. fvælet, drf. Storknad, Storkning, f: Rvælen.

Storligen, -ga, adv. ftorligen.

Storm, -ar, m. Storm. 2) Stoj, Larm. Stormaktig, edj. stormfuld. Stormby. -ar. m. Stormbrae. Stormdare, -ar, m. f. Stormtok. Stormfana, -or, f. Stormfane. Stormfogel, -glar, m. Stormfugl: Procellaria. Stormgalen, adj. (dagl. T.) rent gal, ravgal. Stormhake, -ar, m. Stormhage. 2) En fom fojer, larmer, Stormfloffe. Stormhatt. -ar. m. Stormhat. 2) (Plante) Stormhat: Aconitum. Stormklocka, -or, f. Stormfloffe. Stormkrage, -ar, m. Stormhat. Stormpåle, -ar, m. Stormpæl, Pallifad. Stormregn, s. Stviregn. Stormregna, v.

m. 1. ffpiregne. Stormskratt. m. Gloggerlatter. Stormskratta, v. n. 1. foggerie. Stormskrika. v. n. 3. (-skriker, -skrek, -skrikit) ffrige af fuld Dals. Stormstere, -ar. m. Stormsteg, s. pl. n. Stormstige. Stormffridt. Stromtak, s. pl. n. Stormtag. Stormtok, -ar, m. En, ber er rent gal, Erfengr, brf. Stormtokig, adj. rent gal. Stormtrata, v. n. 2. 2. trættes heftigen. Stormvase, -ar, m. Kaffine. Stormvader. n. Stormveir. Stormvädersfägel, -glar, m. Stormfugl, Petrel: Procellaria pelagica. Storma, v. n. & a. 1. forme. 2) fteie.

corma, v. n. & a. 1. storme. 2) steje, larme. Stormande, n. Stormen (Bejr). 2) Stej, Larm. Stormer. 2. en fom flormer. 2) En som storm flormer. 2) En som storm. Storms. Storms. Storms. Storms.

Stormagad, m. fl. f. Stor.

Stormig, adj. ftormfuld, ftormende; ftojende, larmende.

Stormning, f. Storma. Storskrika, m. fl. f. Stor.

Straff, s. pl. n. (3. Straff) StraffStraffbak, -ar, m. Straffelov. Straffbar, adj. ftrafbar, ftrafilyldig, ftrafbar, adj. ftrafbar, ftrafilyldig, ftrafbar, adj. ftrafbar, ftraffelog. Straffdag, -ar, m. Straffelom. Straffinstrument, -er, m. Straffelov, Rriminallov: Strafflos, adj. ftraflec,
brf. Straffloshet, f. Straffpredikan,
f. Straffepræditen, drf. Straffpredikant, -er, m. Straffvärd, adj. ftrafbærdig.

Straffa, v. a. 1. straffe, brf, Straffare, s. pl. m.

Strama, v. a. & n. 1. stramme. Stramande, n. Stramning, ar, f. Strammen, Stramning.

Strand, -ander, & -änder, 'm. Strand. Strandblomster, s. pl. n. (Plante)

Fagreleger, Gaafeblomfter: Armerie maritime. Strendbo, -ar, m. Strandboer. Strandbrygga, -or. f. Strandbro, -ar, f. Brugge. Strandbyggare, a. pl. m. Strandbrager. Strandelm. m. (Diante) Darehalm, Elymus arenarius. Strandrua: Strandfogde, -ar, m. Strandfoged. Strandfynd, n. Strandgods, n. Strans dinasaods. Strandgata, -or, f. Strandaade. Strandkill, -ar, m. (Plante) hvid Rollife, 'imaa Dræfte: fraver: Achilles ptarmica. Strandklo, -r. f. (Plante) Grærteræld, Bandmarru: Lucopus. Strandpysare, s. pl. m. (Jugi) Strandrole: Charadrius Histicula. Strandridaro, s. pl. m. Strandrider. Strandrag, f. Strandelm. Strandrätt, m. Nirandrättighet, -er, f. Strandret, Strandrettighed. Strandkål, m. Strandfaal: Crambe maritima. Strandrör, s. pl. n. (et Glags Giv) Babrer: Arundo Phragmites. Strandsittare, a. pl. m. Strantboer. Strandskjura, -or, f. Stranditade D. Stranditjur, Rjæld R .: Homatopus estralegus. Strandslätt, -er, m. Glet: te ved Stranden. Strandsvala, -or, f. Strandsvale: Hirundo riparia. Strandsätta, v. a. 2. 3. (-sätter, -satte, -satt) fætte paa Strand, la: de lobe paa Land. 2) fætte i Korlegenhed, fluffe, fvige, drf. Strandsättning, -ar, f. Strandvakt, -er, Strandvagt. Strandvrak. n. Strandbrag, Strandingsgods, Strandvag, -ar, m. Strandvej. Strandvixa, -or, f. Sumpfugl. Strandägare, s. pl. m. Borftrandsejer. Strandarter, pl. (Plante) Strandærter: Pitum marilimum. Strandört, -er, f. Strandplante, Strandaræs. 2) (Plante) Brændfel, Brunftjær: Bidons tripartita.

Stranda, v. s. l. france def. Strandning, -er, f. Strandling, -ar, m. (Plante) Strand: bo D. Sjærle R.: Letterella. Strangulora, v. c. l. fræie, brf. Strangulering, f. Strapas, -er, m. Strabas. Strapasera, v. a. I. (degl. E. Stapsera) strabatiere, drf. Strapasering, -ar, *f*. Strax. Straxt. adv. ftraff. Strook, s. pl. n. (T. Strid) Striffe, Reb, Toug, drf. Streeka, v. a. 1. binde med Geilgarn, Dysfing. Strek, -ar, m. Strek, s. pl. n. Strea. Strog, Træf, Linje. 2) Mare i Bergnærf. Streke. -n. n. Stromeena. Strepa, Strepig, f. Stripa, Stripig. Streta, -or, f. fraa ftagende Stotte,

Stiver.

Streta, v. n. l. (3. strejta) firæbe, arbejde, anfirænge fig; streta mot, firæbe imod, beftig modfætte fig, drf.

Stretande, n.

Strickla, -or, f. Sugieflægten Charadrins (Broffugie).

Strid, adj. ftrid; heftig i fit Tob (om Band). 2) fulb, f. E. strid sad, strida ax; det regnar stridt, bet regnar ftridt.

Btrid, -er, m. Strid, Ramp. Stridbar, adj. ftribbar, frigerit, drf. Strid-Stridsfråga. -or. f. barhet, f. Stridesporgemagi, Stridehammare, -mrar, m. Stridshammer. Stridshjelte, -ar, m. Stridshelt. häst, -ar. m. Stridsheft. Stridsklubba, -or. f. = N., Stribsfolle. Stridlaton, adj. ftribloften, ftribig, ubojs lig. Stridsman, -mān, m. Strids: mand. Stridsmanlig, adi. frigerst, brf. Stridsmanlighet, f. Stridsam, adi. stridbar, frigerst. Stridskrift, -or, f. Stribsskift. Stridsvage, -or, m. Ctribinogn. Strideyza, -er, f. Stribinis.

Strida, v. n. (strider, atridde, stred, stridt, stridit) ftride, drf. Stridandande, s.

Stridig, adj. ftridig, drf. Stridighet, -er, f.

Strigol, -glar, m. Strygerem til Anive. Strigla, v. a. l. rakknifvar, ftryge Barberknive.

Strila, v. n. l. springe frem, lobe af. Strila, -er, f. bet, som springer frem, f. C. ved Destillering, bet sorste som gager over.

Strima, Strimma, -or, f. Stribe. 2)
Straale. 3) Rivt, Mætle efter Slag.
Strimig, Strimmig, adj. ftribet, brf.
Strimighet. f.

Strima, Strimma, v. e. 1. ftrejfe, ftrp. ae ffaret ben ab.

Stripa, -or, f. Stribe, Rivt. Sprætte, brf. Stripig, adi.

Stripmalm, m. Blyglans (en Biperts). Strit, -ar, m. Infeftstagten Cicada (Græsbopper).

Strof, -er, m. Strofe.

Stropp, -ar, m. Stroppe.

Stross, -or, m. (E. Strosfe) (i Bjergv.) en Affats i Ertsgangene.

Strufva, -or, f. et Glags Baffelfe.

Struken, m. fl. f. Stryka.

Strumpa, -or. f. Strompe, Dofe. Strumpeband, s. pl. n. Strompebaand, Dofebeand. Strumpehands-orden. Pojebaandsordenen. Strumphräde, -n., n. Strompebræt. Strumpbod, -ar, m. Strompebutif. Strumpflickerska, -or, f. Rvindfolt, fom bader vaa Dofer, drf. Strumpflickning, f. Strumpfot, -fotier, w. Strompefod, Dofes fod; gå i strumpföttorne, gas i Dos Strumpskaft, s. pl. n. Strompeffaft, Dojeffaft. Strumpsticka, -or, f. Dofepind, Striffepind. Strumpstickare, s. pl. m. -erska, -or. f. Stromveftriller, serffe, drf. Strumpatiskning, f. Strumpkil; ar, m. Svilled pass Strumper. Strumpsäla, ar, f. Strumpefasle. Strumpväfvare, s. pl. m. Strumpesever, brf. Strumpväfveri, ar, n.

Strunt, -ar, m. Granfougle, Granfrugt. Strunt, m. ndueligt Udfind, Lapperi, boad fom er daarligt, flet, Rafferi, f. E. det är bara strunt; strunt i honom; strunt i hans löften. Åh! ntrunt! Aa! Bagatel! Struntaak, m. Bagatel. Struntkarl, -ar, m. snaus Person.

Strupe, -ar, f. (bagl. T. Strupa) Strus be. Strupfisk, -ar, m. Glugfiff. Struphufvad, -cn, m. Adamsache. Struphud, s. pl. n. Strubelyd. Strupmynning, -ar, m. Strubemunding. Strupådra, -or, f. Strubeaare.

Strass, f. Strats.

Strut, -ar, m. Kræmmerhus. 2) Krumfage (Bagvært).

Struis, Struss, ar, m. (Fugl) Strubs: Struthio. Strussfjäder, drar, m. Strubsfjædre.

Stryk, m. Stryg, Dug, Prygl, Juling; der lär vanka stryk, der vil bli Juling at fage.

Stryka, v. a. & s. 3. (stryker; strěk, pl. stroko & struko; strykit; strukit; stryken, struken) (3. striuka) ftrage; stryka med, gad op, med, forbruges; stryka åt, gaa op, gaa meb, forbruges; faa Affætnina: stryka upp ärmarna, jutgge op 🐠r: merne, drf. Strykande, n. Strykning, -ar, f. Strugen, Strugning; stryka upp linier, træffe Linjer. Strykband, o. pl. u. Strygebaand. Strykhord, s. pl. m. Strygebord. Strykbrade, -n. s. Strogebræt. Strykjern , s. pl. n. Strogejærn. Stryklod, s. pl. m. Strygebolt. Strykrem, -mar, m. Strugerem. Stryknäl, ar. m. Strygenaal, Stryklinje . Bestrykningslinje . -er . m.

en Fastings Bestrygningslinje med Studvaaben. Strykrädd, adj. som er bange for Juling. Strykträ, -n, n. Strygebolt, Strykeræ. Strykvinkel, -klar, m. Bestrygningsvinkel. Stryker, m. Lagabond.

Strypa, v. a. 2. 2. fowle. Strypning, f. Rowlen.

Strypsjuka, f. Inflammation i Dalfen. Stra, -n, n. Straa. Straplock, n. Carpologia (Fingrenes konvulfivife Bevægelie).

Strak, s. p. n. Strog, Retning. 2) Færfel, f. E. gata der mycket

stråk är.

Straka, -or, f. et Slags Kistenet. Straka, v. a. 1. fange i Ret. 2) v. n.
1. gaa hobevis, stryge om i Sværm.
Strake. -ar. m. Kivlinbue.

Strakparti, -er, n. Streifparti.

Strakregn, n. Bogeregn, 3ling. Strakvag, -ar, m. Alfarvej.

Strala, v. n. 1. ftraale, brf. Stralande. n.

Sträle, -ar, m. Strade. Strälbrytning, -ar, f. Stradebrydning, bræt:
ning, Refrakson. Strälgips, m. stribet Gibe. Strälglimmer, n. stribet Glimmer. Strälkantig, adj. stradesfuld. Strälkast, s. pl. n. Stradesfast, Strälkrona, f. Stradesfrone. Strälpunkt, m. Stradesfin. Strälskimmer, n. Dornblende (et Mineral). Strälskörl, s. Skörl. Strälspridning, f. Stradernes Spredesse.

Stralperlor, pl. Glasperler.

Stråt, -ar, m. Bej. Stråtröfvare, s. pl. m. Stratenrover, Stimand. Stråtröfvarlikt, adj. stratenroveragtig. Stråtröfveri, n. Stratenroveri.

Strack; i strack, i fullt strack, sporenstrege. Strackbar, adj. som fan ubvides, stræffelig, drf. Strackbarhet, f. Strackbank, -ar, m. Dine: bænf. Sträckmuskel, -klar, m. = R. Sträcksena, -or, f. = R. Sträckvals, -ar, m. Stræfvælse. Sträckverk, s. pl. n. Stræfværs.

Strücka, -or, f. Stræfning; et Rum af ubestemt Storrelse; et Bærttoj til at stræfte med; i en sträcka, i et Sæt, i et Bæf.

Sträcka, v. s. 2. 2. firæffe, ubfiræfe fe, forstræffe, brf. Sträckare, s. pl. m. Sträckning, -ar, f.

Straf, adj. strid, haard, raa, ram, sur, drf. Strafhet, f.

Strafsam, adi. vedholdende flittig, virffom i højeste Grad, stræbsom. Strafsamhet, f. Stræbsomhed.

Strafstutta, -or, f. og Strufva, -or, f. fraa kaaende Stotte, Stiper.

Strafva, v. a. 1. fætte Stiver under, underfiette, brf. Strafning, f.

Strafva, v. n. 1. stræbe. Strafvande, n. Stræben.

Strander, pl. of Strand.

Sträng, -ar, m. Stræng. 2) Sfaar, fom gipres med Liven. Strängbro, -ar, m. Strängbro, -ar, m. Strängbröde, -a, n. Stol, hvors over Strængerne spændes. Stränginstrument, -er, n. Strængeinstrument. Strängmakare, s. pl. m. Enfom gipr Tarmstrænge. Strängstift, s. pl. n, Strængepind.

Strang, adj. streng, drf. Stranghet, f. Stranga, v. a. 1. spænde Strænger paa et Instrument.

Stranga, v. a. 2. 3. brive paa med

Strenghed. Strängaspel, m. fl. f. Sträng.

Strängera, v. a. l. (dagl. E.) = R. drive frængt paa.

Strängflytande, Strängsmält, adj. haard, vanskelig at faa til at smette. Strätta, -or, f. (Plante) Bandpaftinat: Sium latifolium.

Strattangelika, -or, f. (Plante) Band.

angelif D. Rotte, Gjeitfvan R.: Angelica sylvestris.

Stro, n. Stroelse, Straaleje.

Stro. v. a. 2. 1. ftre, brede, fprede, fafte, adiprede; strodda tankar, Stro. tanter, Brudftoffer, brf. Stroende, s. Ströning, f.; strödda anmärkningar, blandede Bemærkninger. Strobadd, -ar, m. Straaleje. Strobössa, -or, f. Strödosa, -or, f. Strobesse. Strogode, Strohemman, e. pl. n. Jordegods fom ifte ligger famlet, men hift og her adfpredt. Stromoin, pl. abipredte Styer. Stropulfver, a. pl. n. Stropulper. Strosked. -ar. m. Stroffé. Stroskrift, -er, f. Slyveffrift, blad. Strosocker, n. Strofufter. Strovis, adv. = N. Ströfva, v. n. 1. streife, ile fra Sted til Steb. Strofvande, n. Ströfning. f. Streifen. Ströfvare, s. pl. m. En fom freifer om. Strofveri, -er, n. Strefferi. Stroftag, s. pl. n. Streiftoa.

Strögods, m. fl. f. Strö. Strök, imperf. of Stryka.

Strom, -ar, m. Strom. Strombat, -ar, m. Baad, fom bruges paa en Flod. Strömdrag, s. pl. n. Stromgang, Blodleb. Stromfall, n. Stromfald. Btrömfartyg, s. pl. n. Stromfartoj. Strömfogel, -glar, m. Fugl, fom op. holder fig i Glober. Stromfara, -or, f. Flodseng, Stromfure. Strömgang, -ar, m. Stromgang. Strömgöl, -ar, m. -hvirfvel, -flar, m. Stromhvit: vel. Strömkarl, -ar, m. Notten. Strömvatten, n. Flodvand.

Strömma, v. n. 1. ftromme, drf. Strommande, n.

Strömming, -ar, m. Glage smaa Gild: Clupea membras (Stromning).

Strömt, adi. n. & def. f. G. det ar stromt, der er Stromgang (fromt R.) Ströning, m. fl. s. Strö.

Stubb. -ar. m. Understiort, Rioffe,

Stak N. 2) afstumpet Hale. 3) Stub paa en afmejet Ager. Stabbearde. -n. n. Stubbeauer. Stubbhar. d. pl n. fort Sage, def. Stubbhårig, adj. Stubbhöna, -or. /, -höns. n. Done med afftumpet Stiært, Stubbmossa, f. f. Krätla, Stubbrumpig, adj. -svansig, adj. stumprumpet. Stubbrödja . v. a. 2. 1. opdprfe. Stubbskara, -or, f. Giad. Gfjuru til at afffiære Stubber med. Stubbsvans, -ar, m. Stumprumpe, Stabbäker, -krar, m. Stubager.

Stabba, v. a. 1. hugge af, afftumpe, fappe. 2) afffiære Stubber pag en

Ager, drf. Stubbning, -ar, f. Stubbe, -ar, m. Stub, Traftub. Stabbehemman, s. pl. n. Rydningsplads. Stubberatt, m. -ighet, f. Ret til at rubbe ved Braatebrænden.

Stubbig, adi, stumpet, afftumpet, brf. Stubbighet, f.

Stucat, f. Stukat.

Stucken, m. fl. f. Sticks.

Student, -er, m. Student. Studentbref, s. pl. n. afademiff Borgerbrev. Studentlefnad, m. Stubenterliv. Studentros, -or, f. (Plante) Pragtfier, ne, Engnellite: Lychnie calcedonica. Studentår, s. pl. n. Studens teraar.

Studera, v. c. & n. 1. Audere. Studerande, n. Studering, -ar, f. Studering. Studerad, adj. v. studeret. Studerkammare, -mrar, m. Studer. fammer.

Stuf. -var. m. Stup af Rlade, Gilles toi o. desl.

Stuff, -er, m. (i Bjergv.) et ubhugget Stoffe Malm, Stuffe.

Stufva, -or, f. f. Stuga.

Stufva, v. a. 1. stive, drf. Stufning, f. Stuga, -or, f. (3. Stuka) Stue, Opts te. Stugudörr, Stugdörr, -ar, m. Stueder.

Stukat, -er, m. Dolf.

Stalen, figalen, f. Stjäla.

Stulta, v. m. l. lobe omfring, frem og tilbage, føjte; vafle i fin Gang, brf. Stultando, m.

Stum, adj. ftum, brf. Stumbet, f. Stump, -ar, m. Stump. Stumpabb, -ar, m. (Bugl) Forfjertnæb: Abyn-

Stumpig, edj. ftumpet, drf. Stumpighet, f.

Stund, -or, m. Stund; på stund, adv. paa ftand, ftrar, uden Ophold. Stundtals, adv. Tid efter anden.

Stunda, v. n. 1. ftunde, attraa, tragte efter. 2) (om Tibens Rærmelfe) latte, ftunde til.

Stundelig, adj. bestandig. Stundeligun, adv. stebse, bestandig; fra Time til Time.

Stundom, adv. ftundom; stundom hög, stundom låg, fnart hoj, fnart lav.

Stup; på stup, ado. paa ffraa, neb ad. Stupa, -or, f. Afgrund, Brint.

Stupa, v. n. 1. ftyrte, falbe, hænge fors poer. 2) v. a. lægge ftrae, ftille vaa Dæld; stupa kullbytta, ftode Rolpbytte D. ftupe Rolbytte R.; stupa med ris, piffe med Ris, brf. Stupning, f.

Stupa, adv. Stupad, adj. (fraa, hyckvet nebab.

Stupkarra, -or, f. Styrtefjærre.

Stupstock, -ar, m. Bfot for Misteder res Hals; vid stupstocken, paa Retterftedet; gå till stupstocken, gaa til Retterftedet.

Stura, b. s. 1. ftirre.

Stursk, adj. opfætsig, halsstarrig; studs, hovmodig, overmodig, drf. Sturskhet, f.

Sturskas, v. d. 1. være haldftarrig. Stuss, -ar, m. (E. Steife) Stjert, Rumve. Baabel.

Stuss, -ar, m. Tilbageprallen, Tilba: gefpringen; lata komms an på en

stuss, labe det fomme an paa en Træf.

Stussa, v. n. l. pralle tilbage. 2) ftanfe, overraftes, ftubse. 3) stafe, prange, falbe i Dinene, drf. Stussande, n. Stussaing, f.

Sinsaare, s. pl. m. Laffelur. 2) fort, tot Ruglebosse. 3) Straajunter, Sprabebasse. Bordstussare, Laffel

unt. Stussig, adj. Kubs. næsevis.

Stussning. f. Stussa.

Stut, -ar, m. Stud. 2) Slag paa Rumpen. Stuta, n. a. 1. Maa paa Rumpen, brf. Stutuing, f.

Stutori, -er, n. Stutteri. Stuts. m. Tilbageprallen.

Stutsa, v. n. 1. pralle tilbage, ftubse, forbauses.

Stybbo, n. Stub paa en Ager. Kolstybbo, Rulkov.

Stycka, v. a. 1. (3. styckia) fljære, bele i Stylfer. 2) fætte Stylfer fammen, flifte, brf. Styckning, f.

Stycke, -n, n. Stoffe, Ranon, Stof. Styckebrok, -ar, m. Loug, fom bolder be affindte Ranoner paa et Gfib. Styckebruk, e. pl. n. Kanonftoberi. Styckfat, s. pl. m. et ftort Binfab. Styckgintare, e. pl. m. Ranonfts-ber. Styckginteri, -er, n. Ranonfioberi. Styckenlugg, -ar, m. Styf: port, Ranonport. Styckegods, z. Styfgods. Styckjunkare, e. pl. m. Styfunfer. Styckekrut, n. Ranonfrudt. Btyckekula, -or, f. Ranon: fugle. Bivckepert. -ar. m. Stuf: port, Lutteise for en Stofport. Styokepropp, -ar, m. Ranonprop. Styckrensare, s. pl. m. Ranonvifter. Styckeskott, e. pl. n. Ranonstud. Stycketals, -vis, edv. Apffevis. Styckevagn, -ar. m. Ranonvogn.

Styf, adj. (3. styfr) ftiv, faft, ftærf, ftol R. Styfbent, adj. ftivbenet, brf. Styfbenthet, f. Styfbelsig, adj. ftiv

halfet. Styfbet, f. Stivheb. Styfharig, adj. stivhaaret. Styfkjortel, -tlur, m. Fistebeneikiprt. Styflemmad. adi. ftip i Lemmerne. 2) stærf. Styfmunt, adi. ftivmundet, brf. Styfmunthet, f. Styfsint, adj. ftivfindet, drf. Styfsinthet, *f*. Styf, Styfbarn, m. fl. f. Stjuf.

Styfmorsfiel, -er, f. Stifmorebloms:

Viola tricolor.

Styfna, v. n. 1. blive ftiv, stivne, drf. Styfnande, n.

Styfva, v. c. 1. stive, brf. Styfning, f. Stivning.

Styfver, m. pl. Styfrar og Styfver, Stover (1/4 Stilling Banto).

Stygg, adi. ftvg, hæflig, flem, fficndig, def. Stygghet, f.

Stygga, -or, f. fing, flem Rvinde. Styggas, v. d. 2. 1. vid, afily, have

Afito for. Styggelig, adj. veberftvagelig.

Styggelse, -r, f. Affiplighed, Beder-Avageliahed.

Stygger, m. (i bestemt korm Styggen) en ftvg, hæftig, flem Perfon.

Stygn, d. s. f. Styng.

Styl, J. Stil.

Stylta, -or, f. Stylte. 2) Stotte. Styltgungare, s. pl. m. Styltegian: aer.

Stylta, v. n. l. Gå och stylta, aga langfomt, ftulle, brf. Styltande, n.

Stympa, v. a. 1. ftumpe, afftumpe, lem: læfte. Stympande, n. Stympning, -ar, f. Lemlæftelfe.

Stympare, s. pl. m. Stymper, Fuffer. Stymperi, n. Bufferi.

Styng, Sting, &. pl. n. Sting, Stif. 2) Brems, Stingflue: Oestrus. Hall och styng, Sidesting. Styngfjäder, -drar, m. Gpandfjaber. Styngfluga, -or, f. Stingflue, Buværre R.: Oestrus bovis. Stynghacka, -or, f. (Bugi) Offehafter: Buphaga. Styngkula, -or, f. Dævelfe forgarigaet ved Klueffif.

Styr: hålla i styr, hålla styr på, hole de Styr paa, holde i Ave; halla sig i styr, fivre fig, tvinge fig; satta ofver styr, fætte over Styr, forode.

Styra, v. a. 2. 1. ftpre, drf. Styrande. n. -ning, f.

Styrare, s. pl. m. Ctorer.

Styre, -n, n. Ror. Styrpinne, -ar, m. Rorpind, Rorftang.

Styrelse, -r. f. Storelfe, Regiering. Styresman, -man, m. Styrer, Forffanber, Befalingemand, Rommander.

Styrka, f. Storfe.

Styrka, v. a. 2. 3. ftorte. Styrkande, a. Styrkning, f. Styrfning, Styr: felfe; styrka ifran, fraraabe; styrka till, tilraade. Styrkdryck, -er. m. ftvrfende Drif, Forfriffning, Stvrtelfe.

Styrman, -man, m. Styrmand. Öfverel. Opperstyrman, Orerstvrmand, Opperftprmand. Medelstyrman, an: den Stormand. Under- el. Larstyrman, tredje Styrmand, Ronfta: bel.

Styrning, f. Styra. Styrpinne, f. Styre.

Styrpligt, -ar, m. Agterplit (Soudtrof).

Styrsel, m. d. f. f. Styrelse; der är ingen styrsel på honom, han er et uregierligt Menneffe.

Stå, v. n. (stod, stått) stag; stå gvar, blive stagende; stå sitt kast, gag fom det vil; stå af sig, tabe fig ved at sta ester, sta ester, staa ester, staa tilbage; stå igen, ftaa igjen, være lut: ket; stå på sin rätt, paastaa, holde over fin Ret; stå paa sig, holde fig brav; sta till ratta, mode for Ret: ten; huru står det till, hvorledes ftaar det til; stå till el. vid sina ord, staa ved sit Ord; sits upp, kaa 🗸 🔌

II Binds 19

op; stå öfver, staa over; overstaa, udholde, drf. Stående, n.

Stål, n. Staal. Stålarbetare, s. pl. m. Staglarbeider. Stalarbete, -n, m. Staalarbeide. Stålartad, adi. Raglagtig. Stälberedare, s. pl. m. Stalbrannare, s. pl. m. Staalarbej: ber. drf. Stälberedning, f. Stälblå, edi. staalblaa. Stålbruk, s. pl. n. Staalfabrik. Stalfistel, m. et Glags Deftejvgbom. Stalfjader, -drar, m. Staalfiæder. Stalgra, adj. staalgraa. Stalhall, -ar, m. Staalplade. Stalkula, -or, f. Staalfugle. ga, v. a. 2. 2. staalfætte. Stållag-Stälpiller, s. pl. n. Staalpille. Stalsmed, -er, m. Staglarbeiber. Stalsmide. m. Staalarbeide. Stalspanne. -n. n. Staalfvænde. Stalstrang, -ar, m. Staalftiæng. Stålsvamp, -ar, m. Spadom bos Defte. Stälsätta, v. a. 2. staalsætte, drf. Stallsättning, Staltrad, -ar, m. Staaltraad. Ståltat, adj. staaltæt. Ståluen, -ar. m. Staalovn. Stalvatten, n. Staal: vand.

Stalt, m. fl. f. Stolt, m. fl.

Ständ, s. pl. n. og Ständer, Stand. 2) pl. Stand, Martedebod. 3) Plans te. Bæfft, f. E. neglikestand, Rellifeftof. Djurstand, n. Sted i en Ctov hvor Elger, hjorte o. desl. opholde fig; fa stand, faa Fodfæfte; få laga stånd, have Retsfraft; upphoja till adeligt stånd, ophoje i Abel: stand. Stånds-anda, *f. Esprit de* Corps, Standsaand, Laugsaand. Standdrabant, -er, m. Standdrabant. Ständmahn, -ar, m. Staaman. Standpenningar, pl. Stædepenge. : Ständsperson, -er, m. Standsper: fon. Ständpers, m. (Plante) Pofe: læbe D. Duvendel N. Ståndqvarter, s. pl. n. Standkvarter. Ståndrätt, -er, m. Standret. Ståndsjuka, f. (Svadom) Briavisme. Ståndskall, n. Lob, Hundens Given ved en Opdagelse af Bildt. Ståndsvis, adv. hver Stand for fig. Ståndört, -er, f. (Plante) Fliglæbe D. Lundfurl R.

Stända, v. n. (ständar, eup. ständit) ftande, staa. Ständande, adj. som staar fast, goldig. Ständen, pl. p. bruges kun i Sammensæt., s. E. uppstånden, opstanden.

Standaktig, adj. ftandhaftig. Standaktighet, f. Standhaftighed.

Standare, s. pl. m. en ftagende Ling. 2) Stevtraab (Botan.)

Ständdrabant, m. fl. f. Stånd.

Stånds, -er, m. (Plante) Jakobburt: Senecio Jacoboa.

Stång, -änger, f. Stang. Stångbetsel, s. pl. n. Stangbibsel. Stånggång, -ar, m. Maskineri i Bergvær:
fer. Stånghäst, -ar, m. Stangbær.
Stångjern, n. Stangjærn. Stångjernshammare, -mrar, m. Stangjærn:
bammer. Stångkula, -or, f. Stangfug:
le, Lænsefugle. Stångpiska, -or, f.
Daarpist. Stångsirkel, -klar, m.
Stangpasser. Stångvind, d. s.
Stånggång.

Stanga, v. v. 1. ftobe, (om Dyr med Dorn) ftange R. Stangas, v. d. ftanges med Hornen mod hverandre,

drf. Stangning, f.

Stanka, -or, f. Træfunde med hanf og Tud.

Stånka, v. n. 1. puste, stonne. Stånkande, n. Stånkning, f. Stonnen. Ståt, m. Stas.

Stata, v. n. 1. ftafe.

Ståtelig, Ståtlig, adj. stafelig, drf. Ståtlighet, f.

Ståthållare, e. pl. m. -arinna, -or, f. Statholder. Ståthållarskap, n. Statholders Embede.

Stücka, v. a. 2. 2. ftæffe, gjore for: tere. Stückning, f. Stæffen.

Stäckra, f. Stäkra. Städ, s. pl. n. Ambolt. Städkubb. -ar. m. Amboltstubbe el. Blot. Stad- |

slagg, n. Dammersfiæl.

Stada, v. a. 1. ordne, rydde op, gjore net pa rent, ponte; stada upp. ponte op, rengiore; stada af, robbe af, robbe af Bejen, f. E. stada af bordet. tage af Borbet; stada en sang, reje op en Gæng; städadt språk, firligt Gprog; stadad stil, firlig Gfris vemaade; städad karl, fleben, dan: net Mand, brf. Städning, f.

Stadare, s. pl. m. En fom gjør rent. 2) (Infett) Sficelbabie: Burrhus. Staderska - - or, f. Rvindfolf fom gior rent, fejer, ponter; Stupige.

Stadas, v. d. 2. 1. (imf. staddes) bva:

le. opholde fig.

Stadja, v. a. 2. 1. (stadjer, stadde, stadt, stadd) leje, tage til Leje; fæs fte. tage i Tienefte; forpagte, give paa haand, fæde: stadia bort sig. bortfæste sig (om Tjenestefolt); stadja bort ett hemman, bortforpagte en Gaard; städja sig qvar, stæde fig paa nv. drf. Städiande, n.

Stadja, -or, f. Faftepenge, Daandpenge, Stæpenge R.; Forpagtningeaf: gift. Städjehemman, s. pl. n. Fæ: ftegaard, et forpagtet Gods. jepenning, -ar, m. d. s. stādja. Stadjetid, m. Lejetid, Forpagtninge: Stadig, adj. oprobbet, ren, net, pontet,

Städkubb, f. Städ.

Städning, f. Städa.

firlig, drf. Studighet, f.

Stads, Stadse, adv. ftebfe. Stadsevarande, adj. ftedfevarende.

Städsel, m. f. Städjande, Städja. Staf, -var, m. Stavn, Stævn (i et

Stib). Förstäf, Forstavn. Akterstaf. Bagftavn. Stafva, v. n. 1. ftævne, ftavne, ftpre,

feile hen til. Stafva, -or, f. Melfespand, Rolle R. Stafver, pl. Tondeftaver.

Stäggan, f. Stägganmoll, (Blante) ftintende Gaafefod: Chenopodium vulvaria.

Stägn, n. f. Stängsel.

Stake, n. Færge.

Stakra, -or, f. (Plante) Stiflegræs: Phellandrium aqvaticum. 2) Lam: hed i Bagbenene hos Befte.

Stall, n. Forraad af Ting fom bore fammen, Tilbehor, Stel, Gæt.

Stalla, v. a. 2. 1. (E. ftellen) fille; stalla sin fraga till någon, forelægge En et Sporgsmaal; ställa sig infor ratta, indftille fig for Retten; ställa sig in hos någon, indimigre fig hos En; stalla sig, opfore fig, te fig, f. G. st. sig vel, opfore fig vel; stalla sig glad, anstille fig glad; stalla an, foranstalte, anordne; stalla fram, fremstille, fremsætte; ställa något i ens behag, overlade noget til Ens Godtbefindende; ställa till, forans falte, anordne; stalla till freds, tilfredsstille; ställa till rätta, bringe t Orden; ställa ut, udfiffle; ställa ut snaror för någon, lægge ud Snaret for En, drf. Ställande, m. Stillen.

Ställbröst, s. pl. n. (i Bergv.) Mur foran en Smelteovn.

Ställeirkel, -klar, m. Deleffive.

Stalle, -n, n. Sted, Plads. Ställhammare, -mrar, m. Stemme:

Ställkil, -ar, m. -klots, -ar, m. Rife hvormed noget filles, bringes i en vis Retning, Stillekile.

Ställmur, -ar, m. (Bergv.) Mur ved en Masovn.

Ställning, -ar, f. Stilling. 2) Stils lus.

Ställpinne, -ar, m. Stillepind. Ställskruf, -var, m. Gfrue, hvormed et Instrument f. E. ftilles hojere el. lavere, Stillestrue.

Stam, Stamm, -or, m. (Fiff) Stroms

Stalle D. Betterbug R.: Cyprinus | Grislagine.

Stämma, -or, f. Stemme. 2) Rebstab til at stemme Instrumenter. 3) Derfomst, Bord. 4) Stævne. 5) Koldpis (Gygdom).

Stamma, v. a. 2. 1. stemme (om Inftrumenter); 2) stæmme, stanse i sit Lob; 3) stemme, votere; 4) stævne, indstævne; 5) kante som Riæder). Stammare, s. pl. m. En Person som

ftemmer Ingrumenter. 2) et Red. fab bertil.

Itao periil.

Stämmbräde, -n, -lucka, -or, f. Bræt ved en Molle til at holde Bandettilbage.

Stämmdag, -ar, m. Flottedag. Stämmflöjt, -er, m. Stemmevibe.

Stämmgaffel, -fiar, m. Stemmegaffel. Stämmhammare, -mrar, m. Stemme: hammer.

Stämning, -ar, f. Stemning, Stævning, Stæmmen, Stanfen; Bebræmmelfe, Gallonering. Stämningsmål, s. pl. n. Stævnemaal, Stævning.

Stämna, -or, f. Stænne, drf. Stämnadag, -ar, m.

Stumpokel, klar, m. Stemmenogel. Stumpol, -plar, m. Stempel. Stempelafgift, m. -penuingar, pl. Stempelafgift. Stumpelmästare, s. pl. m. Stempelmestare, s. pl. m. Stempelficeret.

Stimpla, v. a. & n. l. stemple. 2) opspinde ondt Anslag, smede Rabaler, konspiere. Stämplare, s. pl. m. Stempler. 2) En som opspinder ondt Anslag, Sammensvoren. Stämplande, n. Stämplang, -ar, f. Stempling. 2) ondt Anslag, Kabul, Sammens sværgelie.

Ständer, pl. Stænder. Riksens ständer, Rigsftanberne, Rigsbagen (Gverrige Storting).

Ständig, adj. bestandig, vedvarende, wastrudi; bestamt.

Stänga, v. a. 2. 1. stænge, luffe; indeflutte, hegine, spærre, tilspærre; stänga före, luffe for; stänga af, -ifrån, assonier ved et Stillerum, assonier ved et Stillerum, assonier, udeluffe, stänga igjen, luffe, tilsspærre; stänga in, luffe inde, indslutte, indhegne; stänga ute, udeluffe, drf. Stängning, f.
Stängel, -glar. m. Stængal. Stilf. 2)

stängel, -glar, m. Stængel, Stilf. 2)
Staadde, Bom. Skottstängel, Sfaads
de, Bom.

Stängbom, -ar, m. Staadde.

Stängn, f, Stängsel. Stängning, f. Stänga.

Stängsel, m. & n. Luffelse, Staadde, Bom; Gjerde, Deyn; fig. Dindring. Stängvindare, s. pl. m. Stångvindare, s. pl. m. Loug at hejse med.

Stänka, v. a. 2. 2. Ranke, Frante; det stänker, det fraater, drf. Stänkning, f.

Stankborste, -ar, m. Stænkeloft. Stankelsekar, s. pl. n. Bievandeffedel. Stankvälling, m. et Clage Bæfling med smaa Rlumper i.

Starka, v. a. 2. 3. ftprfe, bestprte, ftis ve (Linned). Starkning, f.

Stärkbär, s. pl. n. f. Slån. Stärkelse, f. Stivelje. Stärkelsemjöl,

m. Stivelsemel. Stärkelsefabrikör,
-or, m. Stivelsefabrifant. Stärkelsehandlare, s. pl. m. Stivelsehands
ler.

Stärkjern, e. pl. n. Strygejærn.

Stärkning, f. Stärks. Statts, -or, f. Trappe paa begge Sis der af et Gjerde til at flige over, Stænte, Stætte R.

Stod, s. pl. n. Stotte; i stod af, i Rraft af, i Folge.

Stödja, v. s. 2. 1. (stödjer; stöder, stödde, stödt, stödd) (3. stydia) spotte. 2) fotte med Pai; stödja sig på, flotte fig paa, flote paa; stödja sig vid nägons ord, lite paa Ent Orb, byf. Stödjande, n.

Stödjedand, s. pl. s. Stotte, Stiver. Stödjestaf, –var, ss. Stotteftav. Stöf, (Landskabsord for Damm) Stov.

stor, (Lanojtavsord for Damm) Stov. Storborste, —ar, m. Stoverost.

Stöfla, v. n. 1. træffe Stovler paa; stofla på, ftovle, klampe henad, om ubehændig Gang; stöflad, adj. ifort Storler, bestovlet.

Stöflett, -er, m. Storlet.

Stöfva, v. n. de a, 1. stove, spore; atofva upp, stove op. Stöfvare, s. pl. m. Stover.

Stölvel, —flar, & —flor, m. Stoviel. Stölvelblock, —ar, m. Stovielvol. Stölvelknokt, —ar, m. Stovielnegt. Stölvelknok, —ar, m. Stovielnegt. Stölvelkrok, —ar, m. Stovielrog. Stölvelkrok, —ar, m. Stovielrog. Stölvelmakare, s. pl. m. Stomager. Stölvelmanschett, —er, m. Stovielmanijet. Stölvelskalt, s. pl. n. Stovielfaft. Stölvelstropp, —ar, m. Stovielfaft. Stölvelstropp, —ar, m. Stovielfrop. Stölvelstrumpor, pl. Stovielfromper.

Stok, n. Uorden. 2) Oprydning af Ling, som ere i Uorden.

Stoka, v. n. 1. finite, ordne Mobier, rydde op; gå och stöka, inite om i et Hule; stöka af, -undan, rydde af, wæf; stöka i hvar vrå, rydde op i hver en Braa, drf. Stökande, n.

Stökig, adj. bragt i lorden, uordents lig, forstyrret, brf. Stokighet, f.

Stöld, -er, m. Tyveri; skylla någon för stöld, bestolde En for Tyveri; begisven på stöld, tilbojsig til at sticke; beslagen med stöld, overbevist om Tyveri.

Stönjare, s. pl. m. (Fugl) Natterann: Caprimulgus europæus.

Stöp, n. Stop, Dul i Bejen; Kornets Blodning for at blive til Malt, Stob; alk korn i stöp, lægge Bng i Stob. Stöpa, v. s. 2. 2. (3. steppa) ftobe. 2) lægge i Stob. 3) træfte igjen:

nem (om Papir), drf. Stöpning, f. Stobning:

Stöpform, -ar, m. Stobeform, Stöpig. adj. som er fuld af Step (om

Bej). Stöpkar, s. pl. n. Støbefar. Stöpljus, s. pl. n. Støbelys.

Stöpslef, -var, m. Støbesté.

Stör, -ar, m. Stor, Pal, Stang.
2) Stor (Riff): Accipenser. Jernastör, -ar, m. Jarnstang, Jernspid.
Störa, v. a. 1. stange, satte Stang,

Störa, v. a. 1. stænge, sætte Stang, stage til, f. C. st. ärter, -bønor, drf. Störande, n. Störning, -ar, f.

Störa, v. a. 2. 1. (T. fteren) forftyr: re, fornvolige; störd till sina sinnen, findfvag. Störande, n.

Storta, -or, f. Afgrund.

Störta, v. a. 4 n. 1. (R. S. florten) flytte; störta nägon i förderf, brins ge, fore En i Fordærvelfe, brf. Störtning; -ar, f. Störtande, v. Störthad, s. pl. n. Styrtebab.

Störtsjö, -ar, m. Stortio. Braabio. Stöt, -ar, m. Stod. 2) Stampe, Sto-

der.
Stöta, v. a. & n. 2. 3. (3. steyta) stota, v. a. & n. 2. 3. (3. steyta) stota be; stöta sig med någon, stote smod; stöta på, stote på, stote

Stotbleck, n. Stodsfinne af Blif. Stötel, -tlar, m. Stoder (et Redisab). Stötesten, -ar, m. Anstedssien. Stötning, -ar, f. Stodning, Stod. Stötta, v. a. 1. Stotte, Stiver.

Stötta, v. a. 1. potte, fætte Stotte un: ber, brf. Stöttande, s. Sublimera, v. a. 1. jublimere, brf. Su-

blimeringskärl, e. pl. n. Sublimes reapparat. Suck, -ar. m. Gut. Sucka, v. n. l. fuffe. Suckan, f. Suckande, n. -ning, -ar, f. Gutten. Suckare, s. pl. m. En fom fuffer. Sud, -ar, m. Sfiberant. Sud, m. fl. f. Syd, m. fl. Sud. f. Söd. Sudare, s. pl. n. et Glags Davtang, Strængetang, Dinaa N: Fucus flum. Budd, -ar, m. Biff, Biffeflub, Guds ler, Smorer. 2) n. Sudleri, Smoreri. Sudda, v. a. & n. 1. sudle, besudle, besmore, fole; tegne urent, male flet. Sudda ned, b. f. f. Sudda; sudda nt, vife ud, flette ud; sudda utofver, viffe over, brf. Suddare, s. pl. m. Sudderi, n. Suddning, -ar, f. Suddig, adj. sublet, tilsvinet; flet og urenlig, drf. Suddighet, f. Suden, m. fl. f. Sjuda. Sudla, Suddla, v. a. I. f. Besudla, Sudla. Sudost, Sudvest, m. fl. f. Syd. Sug, -ar, m. Gugepompe. Suga, v. a. 3. (suger, sog, sugit, sugen) (3. sjuga) juge, brf. Sugning, Sugare, s. pl. m. En fom fuger; Da: vert, Sugeror. 2) Sugefist: Re-Sugga, -or, $f = \Re$. So. Sugg, -gris, -ar, m. Gogris. Suggskaft, n. et Stjældsord. Sughal, a. pl. n. Gugebul. Sugkarl, s. pl. n. (i Anatom.) absors berende Rar. Sugpapper, n. Træfvavir. Sugrör, s. pl. n. Gugerer. Sugverk, s. pl. n. Gugevært. Sugvarta, -or, f. Sugevorte. Sugympa, v. a. l. d. f. f. Aflaktera. Sugaker, -krar, m. fugtig, vanding Ager. Sugor, pl. (Plante) Sampenelde D. Daa, Guldaa R.: Galeopsis Te-

trakit. Sugplister, m. (Blante) Vivad R.: Galcopsis Galcobdolon. Sukt, m. Ladrets Bojelighed, Smidighed. Sukta, v. a. l. läder, gjøre Læber smidigt, bosligt, def. Suktning, f. Sula, v. a. 1. f. Sala, Raaften (Berg: pidenff.) Sula, -or, f. Saale. 2) Urenlighed af raa Metal. Sulubruk, s. pl. n. Sulusmältning, f. Sulubruka, v. e. l. f. Rismeltning. Räsmälta. Sulusmide, z. f. Sula, drf. Bulugn, -ar, m. Raastensovn. Sulen, Sulina, f. Svullen, Svulina. Sultaninna, -or, f. Sultaninde. Sultrå, -ar, m. et Slags Davtang, Strængetang, Pinaa R.: Fucus &-Sumack, -er, m. (Plante) Sumat. Smal: Rhus coriaria, (bruges af Garverne). Sumla, v. n. 1. (dagl. T.) fluffe, fe, sumle R.; det sumlar val ofver, det oversees vel, drf. Sumlande, n. Sumlare, s. pl. m. Summa, -or, f. Gum, drf. Summevis, adv. Summel, s. d. f. f. Sumlande. Summit, m. fl. f. Simms. Sump, -ar, m. Sump, Pol, Pvt. 2) Dritefad. 3) Bundfald, Grums R. Sumpdamm, -ar, m. Gættebam. Sumpig, adj. sumpagtig, sumpet, brf. Sumpighet, f. Sund, adj. sund. Sundhet, f. Gund. hed. Sundhetskollegium, n. Sant: tetsfollegium. Sundhetsbref, e. pl. m. Gundhedsbevis. Sundhetspass. s. pl. n. Gundhedspas. Sundhetslara, f. Sundhedslære. Sungen, m. fl. f. Sjunga. Sunken, m. fl. f. Sjunka. Sunnan, adj. (3. sunnen) fonden. Sunnan efter, sunnan ifr**ån,** *adv.* **fon**, den fra; sunnanskogs, adv. fønden: (fond (fonden for Stovene; Tiveden

. (1 * 1.6 le. ш 1

ú

vife.

Surr, n. (dagl. T.) for Surrande. Surra, v. n. 1. furre. 2) fvire, være hengiven til Gvir. Surrande, n. Sorraing, f. Surren, Svir. Surrare, e. pl. m. Gvirer, Rangler.

og Kolmarden, fom ere Grænfeffiæl mellem Sven og Gotha Riger). Sunnanväder, n. Gentenvind.

Sup, -ar, m. Drif, Glurf, Gup, Gnaps, Dram R.

Sapa. v. & n. 3. (super, sop, supit) driffe, fnapfe, bramme R.; træffe til fig, fluge i fig; supa sig full, driffe fig fuld, drf. Supande, n. Supare, s. pl. m. Superi, n.

Supanmat, m. Suppemad, Suppe. Supbroder, -broder, m. Driffebroter, Svirebroder: bli supbroder, driffe Dus. Supkalas, n. Suplag, s. pl. n. Supsalskap, n. Driffelag, Gvis relag, gollelag R. Supkamrat, -er, m. d. f. f. Supbroder. Suplulla, -or, f. Dihore. Suput, m. Druf: tenbolt. Supvisa, -or, f. Drifte:

Supp, -ar, m. Gop, Lærkesramp. Sur, adj. fur; (om Træ) gron, vaab, raa. Suraktig, adj. fprlig. Surapel, f. Skogsapel. Surbent, adj. furbenet. Surbrunn, -ar, m. Gurs brond, Sundhedsbrond. Surder, m. Surdej. Surliet, f. Gurhed. Surjasen, adj. fom er bleven fur ved Giæring. Surkulla, -or, f. (Plante) Gaafetamille, graa Ramelblomft, Surguld R: Anthemis cotula. Surkal. m. Gurfaal. Surmulen, adj. furmulende, drf. Surmulenhet, f. Surstek, -ar, f. Gurfteg. Surtuppa, f. Surkulla. Suräpple, –n, n. furt Bble, Cfonæble. Surögd, adj. furøjet, drf. Surögdhet, f.

Sara, v. n. 1. (dagl. T.) surmule. Surna, v. n. 1. blive fur, fpres, furne N., drf. Surnande, n.

Surra, v. a. 1. jure, vinde omfring. drf. Surraing, -ar, f. Sus, n. Gufen. 2) Gus, Grir. Susig. adj. forfviret, fortumlet.

Susa, v. n. l. fufe. Susande, n. Susning, -ar, f. Gufen.

Susare, a. pl. m. (Fifteflægt) Bormpre. Busen; det gor ausen, bet afgier Gauen.

Sussa, v. a. l. i somm, dusse i Sonn. drf. Sussning, f.

Sutare, s. pl. m. (Fiff) Guder, Gli: Cyprinus Tines.

Sutit, m. fl. f. Sitta. Sva. f. Svad.

Svabare, s. pl. m. Spaber. Beboer af Svaben.

Svabb, -ar, m. Svaber, Svabert. Svabba, v. a. i. (E. to svab) feje med en Gvaber, fvabre.

Svabel, -blar, m. d. f. f. Svabb. Svabla, v. a. 1. svabre, feje med en Spaber.

Svad, -ar, m. los Dlet i Stoven, Brags te, Gve R.

Svafia, v. a. 1. fvovle, drf. Svafiande, n.

Svaflig, adj. fpoplet. Svafvel, n. Spopel. Svafvelaktig, adi. fvovelagtig. Svafvelbad, s. pl. n. Gvovelbad. Svafvelbrott, s. pl. n. Svafvelgrufva, -or, f. Spopelgrube. Svafvelbruk, s. pl. n. Gvovelvært. Svafvelblomma, -or, f. Svovelblomft. Svafvelfarg, m. Svovetfarve. Svafvelfärgad, -gul, adj. ivo: velqui. Svafvelhytta, -or, f. Gpo. velhptte. Svafvelkjes, m. Svovel: fis. Svafvellefver, m. Svovellever: Hepar sulphuris. Svafvellukt, m. Svovellugt. Svafvelrök, m. Gvo. velrog. Svafvelsalt, n. Gvovelfalt. Svafvelsticka, -or, f. Svovelstiffe. Svafvelstång, -stänger, f. Svovelstang. Svafvelsyra, f. Gvovelipre: Acidum sulphuricum. Svafveltrad.

-ar, m. Spopeltraad. Synfvelugn,
-ar, m. Spopelopn. Synfvelunga,
t. Spopeldamp.

J. Spotetound.
Svag, adi. soag. Svagdricka, f. tyndt O1; Svathriffe. Svaghet, -er. f. Graghed. Svagsint, adj. svag, slev paa Forstanden; findssvag, erf. Svagsinthet, f. Svagsynthet, f. Svags

Svaja, v. a. l. svaje, vaje, brf. Svajande, n. Svajen, Bajen.

Sval, adj. sval, drf. Svala, v. s. 1. svale. Svalkar, s. pl. n. Kjølefad, far, Svalefar.

Svala, -or, f. Svale (Fugl): Hirundo. Svalbo, -n, n. Svalerede. Svalsten, -ar, m. Svalestén: Chelonites. Sval brt, -er, f. Svaleurt: Chelidonium. Svalde, Svaldt, s. Svalja.

Svale, -ar, m. (J. Svalir pt.) Sval R., Gang, Ubbngning paa et Hus. Svalg, Svalj, s. pt. n. Svælg. 2) Fvs.

beti. Svalgaborre, -ar, m. ftor Abbrre. Svalgabor, -ar, m. Sugfif.

Svalka, v. a. 1. svale, fjole, aftjole, drf. Svalkning, f.

Svalkar, f. Sval. Svalke, m. Svalka, f. Svale, Kjøling, Kjølighed. Svalkedryck, -er, m. Gnalebrif.

Svall, n. Bevægelse frem og filbage, Bolgegang efter Storm, Brusen, Sputmen.

Svall, imperf. of Svalla.

Svalla, v. n. l. brufe, foutime op, foutme, orf. Svallando, n. Svallning, -ar, f.

Svallgang, m. Bolgegang efter Storm. Svallis, -ar, m. Rravis.

Svallkött, n. kjødagtig Bold, Udvækft. Svallvåg, -ar, f. langhul Bolge.

Svalna, v. n. 1. blive sval, fjolig, svalne, affjoles, drf. Svalnande, n.

Svalsten, m. fl. f. Svala, -or, f. Svalt (z) f. Svälja. Svalt (z) f. Svälta.

Svalting, -ar, m. (Planteflægt) Gotraad: Alisma. Ranunkelsvalting, langbladet Gotraad: Alisma ranunculoides. Stäkersvalting, Bandgroblad N.: Alisma Plantago.

Svamp, -ar, m. Svamp. Svampaktig, adj. bampagtig. Svampdosa, -or, f. Lugtevandshus. mig, adj. dannet som en Svamps Svampstekel, -klar, m. (Insett) Galhreps: Cynips.

Svampa sig, v. r. l. blive svampagtig, svampet.

Svampig, edj. svampet, brf. Svampaktighet, f.

Svan, -ar, & -or, m. & f. (J. Svanr)
Svane: Ands cygnus. Svanboj, n.
Svaneboj. (Toi). Svandun, s. pl. n.
Svanebun, -dunsbädd, m. Svanes
bunbseng. Svanbals, -ar, m. Svanehals. Svanesang, m. Svanes
fang.

Svank, -ar, m. Svank, n. Sving, Rrumning, Bugt. Svankrem, -mar, m. Rredstem paa Hestelei. Svankryggig, adj. som har en indad bojet Rrg, svejrugget, hulrygget, sadelrygget. Svankträ, -n, n. Bom paa en Raret.

Svans, -ar, m. (T. Schwanze) Grans, Hale, Stjert, Rumpe, Slæb; vista med svansen, vicka på svansen, logre med Halen. Svansren, -mar, m. Rumperem paa Seletoj. Svansskrus, -var, m. Svansskrus, stjerna, -or, f. (T. Schranzsen) Komet.

Svansa, v. n. 1. brofte fig, gjøre fig til. 2) (T. Schwänzeln) logre med Halen. Svansa upp en häst, rumpe op, binde op Halen; svansa en lavett, fille en Lavet, drf. Svansad, p. p.

Svante, n. pr. m. Svend. Svar, s. pl. n. Svar; lemna svar på, ftaa til Anivar for.

Svera, v. c. den. l. feure: svera emot. frace til, f. G. det svarar icke emot min forväntan, bet svarer iffe til min Forventning. Svarande, -r, m. den Indharente, den Anflagede (mod-· fat Kärando, Sitanten).

Svarfborr, a. et Glags. Bor. Svarfhjul, 4. ok a. Drejerbiul. Svarfjorn, s. pl. n. Drejerjærn. Svarfkonst, f. Drejefunft. Avarfkram, n. Dreierarbeide. Svarfrund. adi. fag rund, imm om den var breist. Svarfskifva. -or. f. Dreierikive. Svarfspån, m. Drejerspægn. Svarfstal, sar, m. Drejerbænt.

Svarfva, v. c. l. dreje. Svarfaing, -ar, f. Dreining.

Svarfvare, e. pl. m. Dreier. Svarfvararbete. in. Drejerarbeide. Svarfvargesäll, -er, m. Orejersvend. Svarfvarhandtvork, n. Drejerhaande vært. Svartvariara, f. Drejerlæte. Svarfvaremästare, e. pl. m. Drejermeiter.

Svarsend. adi: ulaftelia forfrarlig, fom holder fin Prove.

Svarslös, adi. fom ifte giver Gour. fvarios, fum, drf. Svarslöshet, f: Svaraměl, Svaroměl, e. pl. a. Rot: ipar.

Svarsskrift, -er, f. Forsvarsskrift. Brart. edf. (3. svartr) ført, fvert R.; nederdrægtig.

Svartaktig, adj. fortagtig, brf. Svartaktighet, f.

Svartbagge, -ar, m. (Infelt) Ctarn: bable: **Mixter**.

Svartblek, adi. fortbleg.: Svartblå, wei. forteblas. Svartbrun, adj. fortebrun.

Svartbroder, -bröder, m. Gortebrober, Dominifanermunt. Svartbrodrakloster, Dominitanerflofter.

gire Gut rate: stå til svara för. I Svartfäckie. adi. fortfrættet fortulete

Svartgra, adi. fortegrag. Svartgrön, adi. fortearon.

Symptoul. adj. forteauf. Svartgyllen, m. (Miner.) Cortanis

Detterts. Svarthet, f. Sorthed.

Syartkladd, adi. v. fortflædt.

Svartkanst, f. den forte Runft, Erolds hometung; en egen Maade at kiffe i Robber paa, drf. Svartkonstbok, Cvartbofa . ℛ. Svartkonstnär. Deffemefter. Svartkonststycke, Defienvile.

Svartkrita, f. Gottfridt.

Svartlagd, adj. fortladen, morfladen. Svartlause, -ar, m. (Jugi) 30, Top--. jo, Struntjager R.: Leetris para-

Svartlätt, edi. fortladen, morfluden. Svartmugga, -or, f. fertebrunt Erus entimmer.

Svartmuskig, adj. (bagl. T. Svartmuzgig) som har mort Ankgisfarpe. morfladen.

Svartmunk, -ar, m. Dominifaner: munt.

Svartmylla. f.: fort Duid, Plantemuld-Svartmyra, -or, f. et Blage fort Murei Svartnacke, -ar, m. s. Rödstjert. Svartprickig, adj. fortipættet.

Svartrandig, edj. fortfiribet. Svartsjuk, adj. flipfyd, fialu. Svart-

sinks, f. Stinfvge, Sialufi. Svartsmide, -n, n. Grovimedearbeide. Svartsoppa, -or, A Svartsåd, a. et Slags Suppe fogt af Baafefraas,

Bagieblod og Weber.

Svertsot, m. (Spadom): Icterus niper-Svartspräcklig, adj. fortfpräglet. Syartstrimig, ad. fortfirtbet,

Svartature, -ar, m. (Fugi) Golfort, Sorttrost N.

Svarta, -or, f. (Gumpfugl) Bushone, Bandbone: Fulios etre.

II Binds 20

mer. 2) bet Gvenffe (Gproa). 3)

(Rugi) Svenffe: Louis Chloris.

Svartna, e. n. l. fortne, brf. Svartnande, #. Svass, a. d. f. f. Svassande. Svassa, v. n. 1. bramme, ifrobe, barangere, brf. Svassande, m. Svassare. *s. pl.* m. Svea, n. pr. Sverige. Svea, adj. el. Genit. f. E. Svealand, Speak, Speriges Land. Svenr, pl. Svenfte. Svearne, de Svemte, Eveniterne. Sved, m. Jord, hvis Stov er aftrændt, Braate R. Sved, impf. of Svida. Sveda, f. (3. Svidi) Grie. Sveda, p. a. 2. 1. (3. svida) brænde noaet paa Dverftaden; fvide, brf. Svedning, -ar, f. Svedja, v. a. 1. afbrænde en Gfov for at gjore Plabien til Agerland. brænde Bragte, brf. Svedjande, n. Svedja, -or, f. Svedjeland, e. pl. n. : 3ord, bris Gtov er afbrændt, Brag: te N. Svedjefall, s. pl. n. Kæld: ning af Clob fom fal afbrændes, Braas tehugning. Svedjerefva. -or. f. Braa: tenave, Rape (Roe) voffet i Braa: tomarf. Svedjorke, m. Braaterna. Svedjern, s. pl. n. Brændejærn. Svedvarkar, pl. brændende Smerter. Svegryggad, edi. hulrogget, feeiroge get. Sveg, Svega, -or, m. (3. aveigia, at boie; Svig, en Bojning, Krumming) bejelig Gren, Gtof. Sveja upp, m. vende Stibets Forkavn ímpb. Svejtsare, e. pl. m. Svejtier. 2) Rone ditor. Gufferbager. Svek. impf. of Svika. Svek, s. pl. n. (3. Svig) Svig. Svekfull, edj. fpigfuld. Sven, -ner, w. Gvend. Svenbarn, c. pl. n. Drengebarn. Svendom, m. = \Re . Svengväll, -ar, m. Af: tenen for Brolluppet. Svenska, -or, f. et svensk Fruentim: | Svickla, -or, f. s. Kil.

Svepa, v. a. 2. 2. (3. Sveipa) inphe: svepa et lik, punte et Lig; vadret sveper, Beiret, Binben viffer, Binden inor R. Svepduk, -ar, m. Svepklide, -n, n. Liglagen, Ligfosb. Svepe. -n, n. Grob, Dæfte, Stjul. Sveperska. -or. f. Liapouterite. Svepning, ar. m. Grobning. 2) Ligs Buntning. 3) Ligfvob, Liglagen, Ligflæder. Svessa, Svetsa, v. a. l. (veit. Svessning, Svetaning, -ar, f. Goejening. Svetegnista, -or, f. Gveriguift. Svett, m. Gved; engelska svetten, en: gehf: Gred (Glags Feber). Svetta, v. a. 1. ned, (dagl. I.) giennemblode med Gved. Svettas, v. d. l. (3. sveita) spede, brf. Svettning, -ar, f. Svettbad, s. pl. n. Spebebad. Svettbadd, a. Eveddamy. Svottdrifvande, adj. freddrivende, Svettdroppe, Svettdryck, -ar. m. Greddraabe. ::-er, m. Svededrif. Svettduk, -ar, m. Grededug. Svottfeber, m. -cjukn. f. engelft Gved (Glags Reber). Svetthal, s. pt. n. Grebehul. Svettig, adj. (vedet, fredt: Svottkur, -er. m. Gredefur. Svettlafve. -ar, m. Bænt i Spedbadeftuer. Svotining, f. Svettas. Svettrög, s. pl. n. Svedehul. Svettajaka, d. f. f. Svettfeber. Svia. Sviar. f. Svea. Svear. Svicka, -or, f. liden Tap ved Spunsfet paa en Londe, Svit R. Svickborr, n. et Bor, hvormeb man bo: rer Gnithul. Sviekhal, e. pt. a. hul oven i en Tonde ved Spumet for at give Euft, naar man tapper; og faa Bædsken bedre til at flyde, Svifful.

Svida, on a. 3. (brider, wied, widit) fute, intotte; den förlunten avider ännn, jeg fater endnu dette Tab, Buidknott, ar, m. (Infekt) et Glogs Myg, Andt R.: Onlear pulicuria.

Sviga, (3. Svig, Bojning), go aviga, boje fig, give efter, vige, give Svigt, Svigt, m. Svigt, Bojning, Rrumning; Bojlighed, Sving,

Svigta, v. n. l. (3. Sveigin, at boje) boje fig, give fig under en Burbe, vafle, bevæges hid og bid, svigta et negel; gibbe, gt et Gril, brf. Svigtning, -ar, f.

Swika, v. s. 3. (sviker, svek, svikit) (3. svikia) frige.

Svikfull, f. Svekfull.

Sviklig, adj. -ligen, adv. foigagtig, bedragerif.

Svimma, v. n. 1. Sv. bort, (3. svima) besvime, sathe i Afmagt. Svimning, -ar, f. Besvimelse.

Svin, a. pl. n. Grin. Svinaktig, adj. frinst, fæist. Svinsktighet, f. Grinstbed, Spineri, Amilbed. Svinafvel, m. Svineavl. Svindorst, -er, m. Svineborfter. Brinfot, afetter, m. Grinefod. Svinherde, ar, m. Grine: horde. Svinhjord, -ar, m. Flot Guin. Svinde, -ar. m. Svinetrug: Brinhufvud, -en. n. Svinehoved. Svinhund, -ar, m. Svinehund. Svinhus, s. pl. n. Svineftald, Ris Brinhålla, (bagl. T.) f. Tjurhålla, Svinister, n. Svineifter. Svinknyler, f. Knyler. Svinkött, n. Gbinefied. Svinfylking, m. Svinefpling (en filebannet Giggorden). Svinmage, - -ar, m. Guinemave. 2) gammelt . flet . Lefffon. Svinmat, m. Fleffe: mod: Grinefebe. Svinmolla, -or, f. (Plante) Gaasesod: Chenopodium rubrum. Svinpels, -ar, m. Gui: nepels. Svinrot, -rötter, f. (Plante) Slangemurd. Svinrygg, -ar, m. Somerng. Svinstek, -ar. m. Gvineftog. Svinstin, or, f. Svinefti. Svinsvingol, -glar, m. (Plante) Gvinefvingel: Festude fuilens. Svinsmöpare, s. pl. m. Svinegilder. Svinsylta, f. Svintend, -tänder, f. Svinsyra, f. Syra. Svintand, -tänder, f. Svineftand. Svintistel, -stlar, m. Svintelbfel. Svinvahtare, s. pl. m. -vaktorska, -or, f. Svinevogter, svogterste. Svinvall, -ar, m. Bejte, Græfgung for Gvin.!

Svindelaktig, adj. plaget af Dovedfoims mel.

Brindla, v. n. l. (3. svandla) frimle, blive frimmel.

Sving, set -ande, st. -ning, -ar, f. Sving, Svingning;

Svinga, v. u. & n. L. fvinge, brf. Svingande, n

Svingel, . - glar, m. (Plante) = N.: Feetuca. Färsvingel, Haarefoingel: Feetuca ovina. Rägsvingel, f. Räglosta.

Svingning, -ar, m. Gvingning, brf. Svingningskraft, m.

Svinka, v. n. l. foge llöstigter. Svinkare, s. pl. m. En, fom foger llösssiger, brft. Svinkande, n. Svinkarende, -r, :n. et hurtigt forrettet Acrende, Biærende, Glentenærende.

Svinmage, M. fl. f. Svin. Svinna, v. n. 3. (svinner, svann, svunnit) foinde.

Svieragio, s. I. furre, snarre; fpire. Sviskan, s. pt. n. Goesfe. Sviskensoppa, f. Goesfesuppe.

Svissa, f. Svessa.
Svit, m. (Kr. Svite) Kolge, Svite.

Svitter, m. (i Bergvib.) uren Einerts.

Svordom, -ar, m. Sværgen, Banden, Forbandelle, Ed. Svordoms-ande, -ar, m. Bander.

Svullen, adj. hoven. Svullna, v. x.
11 spulne, hovne, def. Svullnande,x.

Svalined. -er. m. Svalst. ior. m. Da: pelle, Goulft. Dopenbed. Svulatig, adj. fotisfitg, drf. Svulatighet. f. Grulft (i Gfrivemaade). Svulten, m. fl. f. Svelta. Svaren, m. fl. f. Svarja. Byager. graf. m. Suger. Svager-. lag, n. -skap, u. Grogeritab. Svagrar. pl. (i Botanit) Rorbannede: Sungenesia. Svägra sig. Besvägra sig. v. r. 1. befrpare fig. Svål, -ar, m. tof Dud, Svær. Fläsksvål. Aleifeirær. Svar, adi. fvar, fvær, tung; befvær: lia. moifomlia, vanilelia; haard, ilem. grov; svår efter, -för, -em, ondt for, f. E. hafva svärt om tid, have knap Tid. drf. Svarhet. f. Svara, ado, fvare, faare, meget, i boi Grad, hojligen. Svärbrukad, adj. vanstelig at bearbois de. durfe. Brarighet, -er, f. (L. Schwierigkeit) Banffelighed, Befoærlighed. Svårliga, adv. (forældet) meget, hejli: gen, faare, f. C. jag bekanner att jag sväpliga syndat hafver. Svarligen, adv. banfteligen, neppe. Svårmodig. adi. (T. fchrermittha) tungfindig, melanfolif. Svarmodighet, f. Tungfindighed, Metunkoli. Svårsmält. adi. fom vanftelig fan imeltes: ufordaielia. Svårt, adv. f. Svår; hafva svårt att fatta, have vanskeligt for at fatte; hafva svart om tid, bave knap Tid; han har svärt vid att, det falder ham vanskeligt at. Sväfva, v. n. l. (J. svifa) svæve; sväfva på målet, begynde at tabe Mælet, stamme; ordet sväfvar mig pa tungan, Ordet ligger mig paa Lungen. Syafvande, n. Syafning, f. Græven. Svägerska, -or, f. Svigerinde. **Avilja**, v. a. 2. 1. (S. svelgia), (har l

| Diffee & sampf. spaide.:i . Sup. avait) footige, fonte, but, Svalining, f. Sväljfisk, -ar, na Rovieff. Bralla, v. m. 2, 1. (har saine: evell. el. explio, excilit, syndem) (3. evel-. la) funime; svälla upp, fonime ov. brf. Svallming, f. Svalt, m. (3. Bvolta) Guft. Svalta, v. n. & a. 2. & 3. (bar intressitiot: sylltar; syalt, pl. syelte; syultit; nyulten, og kansativt: syulter, syulte, syult) (3. syelta) fulte, kaugat. fpælte R., brf. Svaltning, f. Syalting. -ar. n. Onier, fom fulter fa felv. Svämma öfver, overívenne. Svan, m. ft. f. Sven. Svang, -ar, m. Sving, Spingning. Svanga, v. c. 2. 1. (A. G. svengam) - lvinge, dreje, fip: Svängande, n. Svangning, -er, f. Gringning. Svängbom, -er, m., Svänge og Svängel, +glar, m. (I. Schwängel) En Ting hvormed en anden Ting bringes i en fvingende Bevægelfe, Sving, Svingel, Svinghom. Brangrum, g. pl. a. Gringerum, Spil-Lefum. Sväugstång, f. Svängbom, Svänge. Svira, L. Svirje, Svara, -or, f. (forældet og bibl.) Svigermober. Svärd, s. pl. n. Grærd. Svärddragate, s. pl. m. Grærdbruger. 2) et Glags Infelt ! Pettigonie, Fr.) Svärdfick, -ar, m. Spærdfift: Xiphias. Svärdformig, adj. frærdbannet. Svärdfäjare, s. pl. m. (3. Sverdfægari) Soærbfejer. Svardlik, adj. fværddannet. Svärdslilja, -or, f. Spærdlilje; Gdedins communis. Svärdsorden, m. Gværdor: ben, Svärdssida, f. Sværdfide, Mandelinie. Synranker, -ar. m. Spærdets Ea.

Brudetter, -Mitter, f. Spigerbatter. | Byffomuli, e. pl. m. Maif. Dieneb. Brarfader. m. Guigerfaber. Svarferäldenr. pl. Spigerforafore. Svärja, v. a. & n. 3. (svärjer, svär: svet, pl svere; sverit; sveree) (3. sveria) iværge, bande. Brarjande, n. Sværgen, Banden; svarja och dundru, ivrbne og bande; sv. sig men. fværge fallet. Svarjare. e. of. m. Banber. Svapm, -ar, m. Grærm. Svarma. s. n. I. fpærme. Svärmare, s. pl. m. Svärmeri, n. = N. Grærmer. Svarmorisk. adi. iværmerft. Braemoder, -modrar, f. Grigermoter. Avarson, -sonor, m. Grigerfon. Sykrta, -or, f. (Bugi) Gortand, Gjo: orre R.: Anna fusca. Svarta, f. Gort, fort Rarve, Sværte. Svarte, v. u. 1. foætte; bagtale, before. Svärtande, z. Svärtning, f. Sporten: Sportning, Syartare, s. pl. m. en fom farver fort. Sy, v. a. 2. 1. iv; sy af, afdele ved at for sy at, fo til, bef. Syende, n. Syning, f. Syarbete, n. Spning. Sybord, s. pl. n. Sphord. Sybage, -ar, m. Sp: ramme. Sydon, n. Spiej. Sydyna, -or, f. Sppude, Nadlepude. Byhandske, -ar, m. Sphanste. Sylän, m. Golon. Bykorg, -ar, m. Gp: furv. Symamoell, -er, f. Spjems fru. Sypang, -ar, m. = R. Syskola, -or, f. Goffele. Sytead, f. Gutraad. Sytyg, n. Sutoj. Syda, v. m. 2. 1. (i Gofprog.) ligge pas Siden, frænge. Syfta, v. n. I. figte. Syftande, n. Syftaing, f. Sigten. Syfta, v. a. 1. ræde Braget til Dibrogning, drf. Syftning, f. Syfte, -n, n. Gigte: Magl. Diemed.

Dennat.

Syftekorn, s. pl. n. Sigteforn.

Denfigt. Syl, -ar, m. Gu. Syllik, adj. fel: dannet. Sylmakare, s. pl. n. Smeb, : iom gior Spier. Sylvianda, -or, f. et Stage Infett: Raphidia. Bylvasku, -er, f. Spifutteral. Sylbrt. -er, f. (Plante) Epiblad, Frotebue R.: Subularia. Syll, -ar, m. Bjotte, fom lagges til Grund, Gvil, Gpl R. Syllogism, -er, m. Syllogisme. Sylt, u. Gpftetei. Sylta, v. a. l. Sy. in, folte, nebfolte. lægge ned, drf. Byltning, f. Sylta, f. Spite. Syltmangelska, for, f. Rone, fom fælger Guite. Sylthufvud, n. et i Splte laet Gritteho. Sylthurk, -ar, m. Spilefruffe. Byitkal, n. nebfoltet Guurfaal. Syltmjölk, m. fur gaaremelf, Gylte: melt. Byltsaker, pl. Spitetoj. Svitskål. -ar, m. Gpitefruffe. Byn, -er, m. Gon (i alle Orbets Be. tubninger). 2) (dagl. T.) Anfigt, Mainn. 3) Synsforretning, Befigteffes. forretning; midt i symen, midt i Dine. ne; det bär syn för saga el. sägs, bet er Son for Sagen; for synk skull, for et Syns ffplb, paa Stromt: hålla syn, afholde Spusforreining: vara el. se i syne, have Sunci; Riddarsyn, en Spusfortetming hvor Statens formemfte Embedsmænd ere Synomend, og fra hvis Dom ei kan appelleres, Overstion. Ayna, v. a. 1. fone, beligtige, orf. Symande, s. Syning, f. Synagoga, -or, f. Gunagog, Jobefirfe. Synas, v. d. 2. 2. (3. synast) funes; fees, lade fig tilfpne, vife fig. Synaxel, -xlar, m. Genatie, Dieatie. Synbar, adf. Synbarligen, adv. funka, ojenivnlig, aabenbar, ioinefatbenbe,

fåcel. -clar. m. Sanafnal: Såncdrill. -ar. m. Trille i Sana Sanggudinna, -or, f. Canggubinde, Dus . fe. Ranglarka, -or, f. Ganglærte. - Bangmastare, s. pl. m. Sangmeker, Cangemefter, Bangme, -r. f. Gang: Sangnot, -ar, f. Gangnobe. Hangskola, -or, f. Spngeffole. Bangspel, s. pl. m. Sangipil, Gungefpil. Sangatycke, -n, a. Spngeftoffe. Bangatamma, -or, f. Sangftemme, Spngestemme. Sangtrant, -ar, m. Bindpossel D. Sangtroft, Magitroft Re: Turdus musicus. Sångare, s. pl. m. (A. G., Sangare) Ganger. Sångerska, -er, f. Bån-

gariana, -or, f. Sangerinde.

Såning, (. 58. Båpa, f. (3. Sapa) Sæbe; Saape N. Såpaktig, adi. fæbeagtig. Såpbruk, e. el. m. Gebefpberi. Babbubla, -br, f. Ga: beboble. Såpgräs, s. pl. n. (Plante) Sebeurt: Saponaria officinalis. Såpgörning, f. j. Såpsjudning, f. Bapjord, f. Gæbejord, Ballejord. Baplut, m. Gabelub. Sapladder, n. Sabeifum. Sansjudare, s. pl. m. .: Sæbelvber. Säpsjuderi, -er. n. Sæ befpbett. Sopsjadning, f. Sabely: ben. Sannton, -ar, m. Gabeften. Baptend, g. pl. n. Gabetra. Saptvätt, m. Sabepaff. Säpvatten, n. Sæbevand. Såport, -er, f. id., f. f. Sapgris.

Såparia.
Såpa, v. c. 1. fæbe, fæbe ind.
Sår, adj. (3. sår) fom har Gaar, faaret, bestaiget, hudbes, faar N.
Sår, s. pl. n. (3. Sår) Gaae. Sårabot, m. Gaarbod, Pengestras som betales for at saare en Anden. Sårbindel, —dlar, m. Bind, Forbinding.
Sårblödning, —ar, f. Gaarboden.
Sårsblödning, —ar, f. Gaarboden.
Sårsblödning, —brar, m. Gaarbeber. Sårfæll, adj. suid af Gaar. Sårläkande, anj. saarbsgg, Gaarbproses. Sårpl. n. Gaarbsgg, Gaarbproses.

munt: edi. ingemundet. Sårvatien. n. Caarvand: Såra, v. e. l. faere. Sårad. faeret. Barande, w. Garen. Sårig, edi. fuld af Gaar, saaret. Sark, f. Sork. Sarne, v. n. l. fag Gagr. fætte Et: derbuler med Materie, suppure re. drf. Sårnande. m. Sårnad, -er. m. Gaar. Sårpa, f. Sörna. Sås, -er, m. Gaus, Opprelie. Baskock, -ar. m. En fam tillaver Saufer. Bankopp, -skal, -ar, m. Gau: ieiFaal. Sam, v. a. 1. fomme Gaus over. Sasom, konf. & adv. factom; factedet: · lom. linefom. Sat, s. pl. m. Rummet mellem Dur: Renene fom foldes med Rait. Såt. adi. inderlia, fortrolia. Sata, v. a. 1, fætte. Råte, jar, m. Hostaf, Saate R. Säck, -ar, m. (3. Seckr) Gæf. Säckband, s. pl. m. Geffebaend. Sackbarare, s. pl. m. Sæffebæret. Sackmakere, s. pl. m. En fom forfærdis ger Sæffe. Sächnäl, -ar, m. f. Packnal. Sakpipa, -or, f. Gæftepibe. Baokvaf, m. Gattelarred, doj. Sacka, v. a. 1. folde i en Get: put: te i en Sæf og drufne. Sid, .m. Rorn; Gab (hos Planter og DDr). Sada, v. c. 1. (A. S. sæda) jag. Bade, n. Saaning, Geb, Fre; åker som ligger i säde, tilfaget Aget. Sädesagnar, al Arner. Sädesand, m. (dagl. E. Säsan) Gastid, Bagraan N. Sädesart, per, m. Rornart. Sæbart. Sädesax, s. pl. m. Rornals. Sädesband, s. pl. n. Rornbaand. Sadesbergning, f. Rornhoft. Sidesbläsa, -or, f. Sæbblære: Vesicuis seminalis.

Sädesbod, -ar, m. Rornbue, Rormma: gafin. Sädesbränvin, n. Rornbuendevin. Sädesbygd, -er, m. Kornegn, Korn:

bood %.

Sädesdjur, s. pl. m. Infussonsbyr i Gæden, Gæddyr.

Sadesflöd, n. Sadflytning, f. Sætflod.

Sädesfrö, n. Gaaforn.

L;

Sadesfalt, s. pl. n. tilfaget Ager.

Südesgärde, -n, n. tilfaget, indhegnet

Sadeshandel, m. Rornhandel.

Sadesjord, f. Sadbund, Jord, som egner fig til Gab.

Sadeskorn, s. pl. n. Saaforn, Gad: forn.

Sädeskärfve, -ar, m. Rornneg. Sädeskärl, s. pl. n. Gædfar: Vas

spermaticum. Badesland, n. Sædland, Kornland.

Sädesland, n. Gædland, Kornland. Sädeslass, e. pl. n. Rornlæs, Kornlas N.

Sadesman, m. Gabemand.

Sädesmask, -ar, m. Rorumaddif.

Sadesmanad, m. Gabemaaneb.

Sådesmått, n. Kornmaal.

Sadesrag, m. Saarug, Sædrug.

Sadesstrang, -ar, m. Gæbstreng: Pe-

Sadesvind, -or, m. Rornfoft.

Sadesvätska, f. Sædvædite: Sperma.

Sadesväxt, m. Aaring, Aarevært.

Sädesäkor, -krar, m. tilsaaet Ager. Sädesär. s. pl. n. god Agring.

Sadesarla, -or, f. Bipftjert, Stenpiffer D. Erle, Linerle N.: Motacilla

alba. Saf, -var, m. (J. Sef) Siv. Safkorg, -ar, m. Sivfurv. Safmatta, -or, f. Sivmatte. 'Safsparf', -var, m. (Jugl) Notipurv, Sivipurv'; Emberisa

Schoeniclus.
Safvelig, adj. = R., noje beregnet, affirflet; affetteret, fen, borft, brf.

Saftighet, f.

Safvenbom, -ar, m. Sevenbom (et Glags Enetær.

Saga, Saja, v. a, 2. 1. (sager, sajer; sade; sagt; sagd) (3. segia) fige; sä till sägandes, sad at sige; säga emot, sige imod, modsige; säga fram, sige frem; säga förut, sige fottion, forudsige; säga till, -åt, sige till, sige fra; hvad man hört sägas, hvad man hört sägas, till,

frem, fige ub. Sägen, Bägn, -er, m. Cagn, Sigente. Säja, f. Säga.

Sajare, e. pl. m. Urvifer. Sajarknapp,
-ar, m. Perpendifelens Glag. Bajartafta, -or, f. Urifive.

Saker, adj. fifter. Bakerhet, f. Gifferhed, Bished. Sakerhetsmatt, s. pl. n. Giffringsmiddel, Forfigtighedsregel. Säkerligen, ado. fifterlig.

Sakta, v. a. 1. (forældet af Sak) figte, antlage for Roget.

Salg, Salj, -ar, f. et Pil, Gælje, Giliu R.: Salix caprea.

Sälja, v. s. 2. 1. (söljer, sälde, sält, säld) (3. selia) fælge. Säljande, n. Säljinng, f. Gælgen, Galg. Säljarer, s. pl. m. Gælger. Säljariön, m. Gælgerlon.

Säljbar, adj. som fan sælges; tilfals, drf. Säljbarhet, f.

Saljhustru, -r, f. Gælgefone.

Säll, adj. (3. sæll) luffelig; luffalig, fálig, iæl M., dri. Sällhet, f. Luffe; Luffalighed, Galighed.

Sälla sig, v. r. 1. (3. sælla, församle, fomme sammen) træde i Kovening med, gjøre fælles Sag, forbins de sig; like sällar sig gerna till like. Krage søger Mage.

Sällan, adv. (3. sialdan) (jelden. Sälle, -ar, m. (egentlig: Staldbroder) Karl, Krabat; en liderlig sälle, en liderlig Funfel, Knegt; en rik sälle;

en Biffe, Raffe. Sallhet, f. Sall.

II Binds 21

Sullsam, adj. felfom, befonderlig, fær: egen, drf. Sallsamhet, f.

Sällsynt, adj. (3. sjaldsen) sielden, rar. Sällsynthet, -er, f. Sjelden:

Sällskap, -er, n. Gelstab. Sällskapsband, s. pl. n. Gelstabsdrift.
Sällskapsböjelse, f. Gelstabsdaand.
Sällskapskarl, -ar, m. Sällskapsman, -män, m. Gelstabsdroder, selstabsdroder, selstabsdroder, sällskapslefnad, m. Gelstabsliv. Sällskapslefnad, m. Gelstabsliv. Sällskapsmamsell, -er, f. Gelstabsjomstru.
Sällskapslik, adj. selstabsjomstru.
Sällskapslik, adj. selstabsligt, -er, selstabelighed. Sällskapsligt, -er, selstabsligt Diigt. Sällskapsligt, -er, m. selstabsligt Diigt. Sällskapssyster, -trar, f. Gelstabsspier.

Salta, f. Galthed.

Sältgräs, f. Sälting.

Saltig, adj. faltagtig.

Sälting, -ar, m. (Plante) Galtgræs, Sælting R.: Triglochin.

Sältra, -or, f. Sälträ, -n, n. Bold:

træ, Gæltræ 32. Samja, f. Enighed.

Samja, v. a. 2. 1. forene, forlige.

Samjas, c. d. 2. 1. enes, forliges.

Samre, compar. Samst, Superi. vær: re, flettere, ringere; værft, fletteft, ringeft.

Samsk, n. (E. famifch Leder) Gemeslæder, femitet Stint.

Sämska, v. a. 1. = N. berede Sfind til Semblæder, def. Sämskning, f. Sämskhandskar, pl. Dansker af Semb-

læber,

Sämekmakare, s. pl. m. Hvidgarver, Tilbefeder af Semblæder, drf. Sämakmakeri, n.

Samskekin, n. Gemelæder, femftet Gfind.

Samst, f. Samre.

Sända, v. a. 2. 1. (3. Sonda) fende. Sändebrof, s. pl. n. Gendebrer. Sändebud, s. pl. n. Gendebud, Ge: fandt. Sändning, -ar, f. Sending. Sendelse.

Sänder, (3. Sänder) ab Gargen, f. E. en i sänder, en ab Gangen.

Säng, -ar, f. (J. Sæng) Seng. 2) Davebed, Bed; bädda sängen, reje Sengen; hållas vid sängen, holbe Gengen. Sängbotten, -ttnar, m. Gangebund. Sängbräde. -n. n. Gengebrat, sfial. Sangdags, adv. ved Sengetid. Sängfot, -fotter, f. Sänggardin, -er, m. Genaefed. Gengegardin. Sanghalm, m. Gens aehaim. Jungfru Marie Sanghalm, (Plante) Jomfru Marie Gengefor: Galium verum. Sänghimmel, -mlar. m. Gengehimmel. Sängkammare. -mrar, m. Gengfammer. Sangkamrat, -er, m. Sovetamrat. Sangklader, pl. Gengflæder. Sangkrans. -ar, m. Gengefrans. Sangkarm, -ar, m. Gibefial i en Geng. Sanglag, s. pl. n. Gamleje. Sanglagare, s. pl. m. Covefamrat. Sanglakan, s. pl. n. Gengelagen. Sangleda, v. a. 2. 1. en brud, føre til Genas, brf. Sängledning, -ar, f. Sängliggande, adj. fengeliggende, Sängnymf, -er, f. Slædespige. Sängomhänge, -n, n. Geng: ombæna. Sängrum, s. pl. n. Plads for en Geng. 2) Genatum: mer. Sangstolpe, -ar. m. Genge: ftolpe. Sangställe, -n, n. Gengefted. Sängtak, s. pl. n. Gengehimmel. Sängtäck, adj. f. E. hon ser sängtäck ut, fropgod N. Sängtäcke, -n, n. Gengetappe. Sångvarm, adj. gjennemtrængt af Gengvarmen. Bangvarme, m. Gengvarme. Sangvarmare, s. pl. m. Gengvarmer, Gengbæffen.

Sänka, v. a. l. sænte, nedsænte; fors bybe; styrte; grave nedad; sänka sig, synte, bale. Sänkning, -ar, f. Santning, Rebfantning. 2) fors bybet Steb, Fordybning; Got R. Sankbly, n. Dobblod, Santelod.

Sankborr, n. et Clage Bor, Naver. Sanko, -n, n. noget Tungt, hvormeb en Ting fæntes, f. E. Bly paa en

Medeinor, Sten, fom hænges ved Riffegarn D. d., Got R.

Sänkhäf, -var, m. Eæntenot. Sänklod, s. pl. n. f. Sänkbly.

Sanknut, e. pl. n. Gantenot, Bund: garn.

Bankrysnja, -or, f. et Glage Rufe, Rafterufe.

Sanksten, -ar, m. Sten, fom hænges ved giftegarn.

Sar, i sar, itu, i Stoffer.

Sardola, v. a. 1. (forældet) fonderftoffe.

Sardeles, adj. & adv. færbeles.

Särk, -ar, m. Gært.

Sarkadel, m. fod af en adelig Moder og uadelig Fader.

Särkänna, v. a. 2. 1. (mindre brugel.) abstille, stjelne.

Sarla, f. Serla.

t

Särskild, adj. -skildt, adv. færffilt. Säta, v. a. & n. 2. 8. lyde, være ly-

big. 2) hjælre, baabe.

Sate, -n, n. (3. Smti) Gode. 2) Rumpe, Bagbel; skild til sang och sate, fillt fra Bord og Diff, separeret. Satesgård, -ar, m. Godegaard, ades lig Derregaard.

Säteri, -er, n. herregaard, Abelsgobb. Säteri-rusthäll, s. pl. n. abelig Sædegaard, der maa stille en Rytter i Krigen.

Satt, e. pl. n. Maade, Biis; pk inter satt, paa ingen Maade; pk bksta sattet, pad den bedfe Maade. Byggningssätt, Bvgningsmaade. Skrifskit, Efrivemaade. Talesatt, Talemaade.

Satta, v. s. 2. 2. (satter, satte, satt)

(J. setia) fætte. 2) plante, brf. Sattando, n.

Sättaro, s. pl. m. Sætter. Sättarlön, m. Gætterlon.

Sättbrade, -n, Sættebræt hos Bogtroffere.

Sattgren, -ar, m. Aflægger, Podefvift.

Sattlinje, -er, f. Sættelinje. Sattna, v. n. 1. fætte fig. fonfe.

Sättning, -ar, f. Sætten, Sætning; Plantning. Solsättning, f. Solens Redgang, Golfæt, Golgia N.

Sattplanta, -or, f. Plante af en vis Sierrelfe, som fan sættes el. plantes, Sætteplante.

Sattspan, f. Sætlinje hos Bogtrpt: fere.

Savenbom, f. Safvenbom.

Söckendag, Sökndag, -ar, m. (J. Sykn-dagr) Sognebag, Arbejbebag.

Söder, m. (3. Sudr) Spb. Ser. Söderhafvet, Sphavet, bet stille Hav. Söderländer, pl. Spben, de spblige Lande. Söderländsk, ad. spblands. Södermaln, m. Stofholms sonder Sorstad. Södermanland, (dagl. T. Södermanländning, -ar, m. (dagl. T. Södermanländning, Wand derfra. Södermanländsk, adj. sedermanlandst. Södermanländsk, adj. sedermanlandst. Södermanländsk, soj. sedermanländske, soj. södersken, s. pl. n. Spblys.

Södlig, edj. fpdlig.

Södre, Södra, adj. dofin. ben fpblige, fondre; södra polen, Sporolen; södra länderna, be fpblige Lande.

Söfva, v. a. 2. 1. (söfver, söfde, söft, söfd) bringe i Sovn, sovndvese. Söfvande, n. Söfning, f. Bringen i Sovn, Sovndvesen.

Söka, v. u. & n. 2. 2. (J. Swkia) joge. 2) tynge, besvære; söka ut, soge ub; efsetvere; maten sökor mig,

Daden tynger, befrærer mig. Sokande, s. Sökning, f. Sokande, -er, m. Supplifant. Bokare, s. pl. m. Supplifant, Goger : hos Saarlwaer: et Inftrument hvormed Gaar undersoges, Sonde. Söknedag, -ar, m. Gegnedag. Bol. n. Gol. Gole, Goleri. 2) Rolen, Tonen, Gendrægtighed. Solkock, -ar. m. flet Rof. Golepotte. Bola, v. a. & n. 1. sole, besudie. 2) nole. Solande, n. Gol, Goleri; Rolen. Sölare. z. pl. m. Söler. m. En fom foter, flaffer, imorer. 2) Do: ler. Sölf, Sölfver, (forældet) for Silfver. Sölig, Sölaktig, adj. folet, uren, ffis benfærdig. 2) unlende, nolevorn, fendrægtig, drf. Sölighet, f. Bolaktighet, f. Sölja, -or, f. (3. Sylgia) Sølje R. (3nd reining, lig en Spænde, hvormed man gjor en Rem faft). Sälkock, i. Söl. Bom, -mar, m. Gom; Gpning. Somma, v. a. 1. (3. seyma, fommenfp, sauma, (v) jomme, (v. Sommande, n. Spning, drf. Sommare, s. pl. m. -eraka, -or, f. Som, s. pl. n. Spiger, Com. Somhufvud, -en, n. Spigerhoved. Somsticka, v. a. 3. (-sticker, -stack, -stuckit) fornanle en Deft, drf. Somstickning, f. Somn, m. Govn; gå i somnen el. somne, gaa i Govne. Somnaktig, adi. sonnagtig. Somnaktighet, f. Govn. gatighed. Somndryck, -er, m. Go: Sömngifvande, adj. fornvedrif. bringende. Somngang, m. Govn: vandring : Somnambulismus. Somugangare, s. pl. m. Govngjænger. Somnlös, adf. fornlos. Somnloshet, f. Govnlodhed. Bomnsjuk, adj. fam bar Sprefrag letargift. Somnsjuke, f. Govefige, Letargi. Somn-

talese, s. pl. m. En fom inaffer i

Coone. Somntors, -ar, m. et Glagi Infeft: Cunips ross. Somnvandrare. s. pl. m. Goungianger. Sompvandring, -ar, f. Sovnvandring, Somnig, adi. fevnig. Somnighet, f. Sponiabed. Sömsticka, f. Süm. Sona, v. a. 2. 2. fornæate (forældet). Söndag, -ar, m. Sondag. Söndagsarbete. -n. n. Gondagsarbeide. Sonder, ado. i fender, i Gwffer, itu. 2) ab Gangen; i sonder, sender; om sonder, ad Gapaen, f. E. en i sonder, En ad Gangen. Sänderbita, v. e. l. (-hiter, -bet. -bitit) bibe i Stoffer. Sönderbryta, (-hryter, -hröt, -brutit) innberbende. Sonderbeuten, adi. v.

famberbende. Sonderbruten, adj. v. fonderbrudt. Sonderbrytaude, n. Sonderbrytaude, n. Sonderbrytaude, fonderbrude, fonderfrude, fonderfrude. Sonderbrak-ning, f. Sonderbende, and Sonderdela. v. a. l. fouderlemme, and

tomere, drf. Sonderdelning, f. Sondergungen, adj. fom er gaget i Stoffer.

Sonderslita, v. a. 3. (-sliter, -slet, -slitit, -sliten) sonderslibe, brf. Sonderslitning, f.

Sonderslä, v. a. ionderslag. Sonderslagen, fonderslaget, drf. Sondersläende. n.

Sönderstycka, v. a. l. (onderstjære, slemme, drf. Sönderstyckning, f. Sönderstöta, v. a. 2. 2. (onderstode, drf. Sönderstötning, f.

Söndertaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit, -tagen) fille ab, tage fra hins anden, brf. Söndertagning, f.

Söndra, v. a. l. (3. sundra) fondre, affondre, adstille; dete; adstille formedelst lienighed. Söndring, -ar, f. Affondring, Abstillesse.

Söndrig, adj. fonderreven, fonderbrudt, itu; lafet, fillet, drf. Söndrighet, f.

Somer, pl. of Son. Sönk, impf. of Sjunka. Sonnan, f. Sunnan, Sop, impf. af Supa. Sorja, v. a. & n. 2. 1. forge. Borja, -or, f. Samling af Dond. Sorpa, f. togt Rvægfeber el. Do, Avner, Maft, Roer, Poteter, fom foges i Band og gives Rvæget i Sjoset, Gorve N. Sorpla, v. n. t. febe el. driffe lude: ligt, flabre, flurpe, dtf. Sorplare. s. pl. m. Sörplande, n. Sörpling, f. Bot, adf. feb; en liten sot Hicka, en liden tæftelig Bige; min sota van! min tiære Ben; sofva suit, sove behageligt, sove godt. Sotaktig, adj. sodagtig, drf. Sotaktighèt, f. Sotapel, -plar, m. Godæbletræ. Söthlemster, s. pl. n. f. Mateam. Sötebröd, s. pl. n. fodt, ufpret Brod. Sotebradsdagar, pl. bet ufprebe

Brods Fest. 2) Derlighed oa Glæ: de. Dredebrodebage. Sotgröt. m. Rifenared. Sothet, f. Godhed. Sötig, adj. sødagtig, drf. Sötighet, f. Sötkulla, -or, f. f. Matram. Sotkummin, m. Godafevit. Sötkörsbär, s. pl. n. Roralfirfebær. Sotlapp, -ar, m. Glifmund, Læffer: tand. Botlappad, adj. læffer, flitvorn. 2) fodt talende, fleffende. Sötma, f. Godme. Sötmandel, -dlar, m. Gedmandel. Sötmjölks-ost, m. Gedmelfsoft. Botna, v. n. 1. blive fed. Sotsaker, pl. Sötklift, n. Gufferbag: vært, Suffertoj, læffre Sager, Glif: feri. Sötsur, adj. fur og fed. Sotunge, -ar, m. fod, tæffelig Unge-Sotapple, -n, n. Godæble.

T

Ta, f. Taga. Tack, m. Lof: stor tack! mycken tack! megen Taf! mange Taf! Tacka, v. a. l. (3. packa) tafte; ingen ting att tacka för, ingen Aar: fag; han är dälig, men tacka vill jag benne, ban er ufel, bun flinf; tacka af, (Goldater) aftaffe. Tacka, -or, f. Dunfaar, Soje R. Tucka, -or, f. Metalffump; Barre, Stang. Tackbly, n. Blu i Rium: per. Tackjern, s. Rujærn. Tackjornsvigt, -er, m. Rujærnsvægt. Tackel, s. Eaffel. Tackelmastare, s. pl. m. Lattalnester. Tackjern, f. Tacka.

Tackla, v. a. I. tafle, tiltæfle, riggel Tackia af, aftalle, afrigge. 2) v. z. (bagi. I.) affalde, aftage. Tacklande, n. Tackling, f. Tatling, Rigning. Tacklage , n. (3. Taklasje) Zaffe: las, Ria. Tacklös, sej. tafles, utafnemlig. Tackoffer, & pl., n. Tafoffer. Tacksam, odj. tofnemlig. Tacksamhet, f. Tafnemlighed. Tacksamligen, adv. Tacksäga, –säja, v. s. (ubrugel.) isife. Tacksägelse, Tacksäjelse, -r, f. Tat. figelfe. Tacksägelschref, s. pl. n. Taffebrev. Tadel, n. Dadel, Dabien. Tadelbar. adj. babelværbig. Tadelfri, adj. babelfri. Tadelhistoria, Kjærringsladder: Cronique scandalouse. Tadelsam, adj. bablefyg, bablelysten. Tadelsamhet, f. Dablefyge. Tadelsjuk, adj. bablefyg. Tadelajuka, f. Dablefyge. Tadelvärd, adj. bables værbig, lastrærbig.

Tadla, v. c. 1. T. på, bable, lafte.
Tadlande, n. Dublen. Tadlare, s
pl. m. Dubler. Tadlerska, -or, f.
Dublerife.

Tafatt, adj. (bagl. T.) tobset, flodset, fluntet.

Tafel, Taffel, -flar, m. Laffel. Tafelgods, s. pl. n. Laffelgods. Tafelmusik, m. Laffelmusik. Tafelpenningar, pl. Laffelstenge. Tafelsten, -ar, m. Laffelsten. Tafeltäckare, s. pl. m. Laffelbæffer.

Tafia, -or, f. Tavle. 2) Sfilderi. 3)
Sfive, Urstive, Stydestive. 4) Label; skjuta på tastan, styde til Sfiven. Skott-tasta, Stydestive.

Tafs, -ar, m. Dust, Saardust, Lot, Bist. drf. Tafsig, adj.

Taft, -er, n. Taft. Taftsband, s. pl. n. Taftes Baand. Taftsklädning, -ar, f. Taftes Rjole. Taftvälvare, s. pl. m. Taftvæver.

Tag, s. pl. n. Lag, Greb.

Taga, v. a. 3. (tager, tog, taget) (3. taka) tage; taga väl; -illa, vel, ilde optage; det tar, bet hjælper; fisken tar, Kisten bider paa; det tar sig väl med tiden, det vil nof blive bedre med Tiden; taga sig till vara, tage sig vare, tage sig i Agt, vogte sig; taga sig efter en sjukdom, fomme sig efter en Syddom; taga sig fram, fomme frem, have deld; taga sig på, paatage sig; taga på sig, slæde sig paa; taga at, tage af, pusige, sinde (Lyset); taga sig undan, nobrage sig; taga ihop med, tyge sammen, fomme i Rast med; taga

ihop med en sak, begunde en Saa: taga emot, tage imod; taga itu, tage fra hinanden; taga till fottern, tage til Dælene, imore Dafer; taga igen sin skada, foge Gfabeslosholdelfe for fit Lab; taga igen hvad man försummat, indhente hvad man har forfemt; taga upp, tage op; iftemme (en Galme); taga på pulsen, føle Dulsen; taga sonder, tage fra hinanden; taga till fötterna, tage til Dælene; taga ut, tage ud; taga upp, tage op; taga vid, begynde; taga illa vid sig, forffræffes; taga uti, taga det uti, tage i, tage Del i: taga åt sig, tage til fig; taga sig upp, arbejde fig frem, tomme fig. ha: ne Deld. Tagas, v. d. Tas, (dagi. I.) trættes, fire. Tagande, n. Tagning, -er, f.

Tagol, a. pl. n. Destehaar, Tagl. Tagolmadrass, -cr, m. Madras stoppet med Destehaar. Tagollik, adj. som lig: ner Tagl. Tagolmask, -ar, m. et Slags Insett: Gordius Sota. Tagolres, -var, n. Medesnor af Destes tagl. Tagolskjorta, -or, f. Daars stiorte.

Tagg, -ar, m. = R., fremstagende Spids. Taggig, adj. tagget; tandet. Taglott, -er, m. Balg.

Tagratt, m. Rettighed til at tage, Balgret, Selvtægt; tagratten är aflyst, man maa iffe tage uben Tillabelje.

Tak, s. pl. n. (3. Pak) Tag. Takag, m. (Plante) Stjæne, Kvitat R.: Schoemus Maridous. Takbrott, s. pl. n. Bræfning paa Tag. Takbrott, pp. n. Tagbrup. Takfonster, s. pl. n. Tagvindu. Takhalm, m. Taghalm, Tæffehalm. Taklag, s. pl. n. Tagværf; Tagftol. Taklist, -er, m. Life paa Gefimfet under et Tag. Taklosta, f. Losta Taklägga, v. n. 2. 1. bedæfte med Tag, tæffe, drf. Takläggning, -ar,

lok, -ar, m. Tagleg: Sempervivum tectorum. Takmossa, -or, f. Tag: mos: Lichen vulpinus. Takpanna, -or, f. Tagften. Takresning. -ar. f. Tagrejening. Takranna, -or, f. Tagrende. Takröste, -n, n. Tagmonning, Tagrog. Takskifer, m. Tagffifer. Takskägg, s. pl. n. Tag: ffiag. Taksparre, -ar, m. Tagipær, sparre. Taksten, -ar, m. Tagften. Takstol, -ar, m. Tagitol. Taktegel, n. (T. Dachziegel) Tagften. Taktackare, s. pl. m. Tagtæffer, Tæf. femand, brf. Taktackning, -ar, f. Takvatten. n. Lagdrop. Takas, -ar, m. Tagmonning, Tagros.

Taka, v. a. I. bedæffe med Tag, tæffe. Taka, adj. f. E. i taka hander, i gobe Dænber, i fiffre Dænber.

Takag, m. fl. f. Tak.

Takt, -er, m. Taft. Taktstrek, e. pl. n. el. -ar, m. Taftstreg.

Taktegel, m. fl. f. Tak.

Tal, s. pl. n. Tale; Mæle, Snak, Rogete. 2) Tal, Antal; jag känner honom på talet, jeg fjender ham paa Wælet; hakva elakt tal om sig, have et flet Rogte; bundet tal, Bers; obundet tal, Profa; der går ett tal, der gaar et Rogte; jag bryr mig ej om folkets tal, jeg bryder mig ej om Kolkets tal, jeg bryder mig ej om Kolkets tal, tan tal, utallig; hålla tal, holde en Tale; Aminnelsetal, Mindetale; på femhundra talet, i det sjette Aarhundrede; på femtiealet, imellem Aaret femti og sertie.

Tala, v. a. & n. l. tale, snaffe; en talande tunga, en veltalende Tunge; tala emot, tale imod, modisqe; tala i ett amae, tale om, over en Gjenstand, Materie; tala om, tale om, fortælle; talas vid, tale sammen, tale de ved; tala en nägot i sinnet, overtale En til at tro, drs. Talande, n.

f. Taklukte, -n, n. Laglægte. Taklük, -ar, m. Laglægt: Sempervivum teetorum. Takmossa, -or, f. Lagmob: Lichen vulpinus. Takpanna, -or, f. Lagsten. Takresning, -ar, lora sin talan, tabe fin Sag.

Talare, s. pl. m. Taler. Talarstol,

Talbrott, s. pl. n. Mundart, Dialeft.
2) b. f. f. Malbrott.

Talde, impf. of Talja.

Talegåfva, -or, f. Talgåfva, -or, f. Talegave. Talekonst, m. Talkonst, m. Talefunft. Taleman, Talman, -man, m. Ordfører, Talemand. Talestyrka, f. Evne til at udtroffe fig. Talesatt, Talsatt, s. pl. n. Talemaas be. Talfor, adj. fom fan tale for fig, drf. Talforhet, f. Tallos, adi. utallig, drf. Talloshet, f. Talrik, adj. talrig, brf. Talrikhet, f. Talror , s. pl. n. Talerer; Raabert. Talsam, adj. fnatfom, drf. Talsamhet, f. Taltrast, -ar, m. Maaltroft R.: Turdus musicus. Taltruten, adi. fom mangler Ord. Taltrangd, adi, flatberagtig, fnatfom, brf. Taltrangdhet, f. Talamne, -n, n. Gjen: ftand for Samtalen, Stof at tale om.

Talg, Talj, m. (3. Tolg) Tælle, Talg.
Talgaktig., adj. taladgtig. Talghacka, -or. f. (Sugl). Mejse: Parus. Talgljus, s. pl. n. Talgivs.
Talgoxe, -ar, m. (Bugl) = N. Mussvit, Rjødmejse: Parus major.
Talgträd, s. pl. n. Talgivæ: Croton sebisorum. Talgögd, adj. matte Ojne.

Talga, Talja, v. a. 1 T. in, overstryge, smore ind med Talg; talga ned, tisse med Talg; talgaing, f. Talgia, Taljig, adj. besmurt med Talg.

Talgåfva, m. fl. f. Talegåfva, m. fl. Talj, f. Talg. Talja, -or, f. Talje. Taljelöpare, s. m. Taljereb.

Taljig, f. Talga. Talk, m. Talt, Taltften, Grodften. Boaften, Dolfeften. Talkartig, adi. talfartet.

Tall, -ar, m. Furu, Forretræ, Spansktall: Pinus pinea. Gartall: Pinus sylvestris humilis. Martall: Pinus sylvestris pumila.

Tallbit, -ar, m. (Augl) Ronglebit, Rielddompay: Coruthus Enucleator. Tallkott, -ar, m. Furufongle, able, stop.

Tallkada, f. Rva, Barpifs fom brpp: ver af Furutræet.

Tallmo, -ar, f. Furumo N., Sandjord bevotiet med Auru.

Tallrick, -ar, m. Tallerfen. Tallrickslickare, e. pl. m. Tallerfenflifter, Supltegiæft.

Tallskog, ar. m. Kuruffob. Tallstrunt, -ar, m. Surubar.

Talltrast, -ar, m. (Jugl) Redvinge Troft: Turdus iliacus.

Tallved, m. Burubrænde, Auruved. Talman, Talrik, m. fl. f. Tal. Tam, adj. tam, drf. Tamhet, f.

Tamburnal, -ar, m. Brodernaal. Tambursom, m. Broberefom.

Tamd, adi. v. tamgjort, tæmmet. Tamp, -ar, m. Tamp. 2) alt Stort og Uformeliat, Rlump. 3) Tolper, ubes

bovlet Menneste, drf. Tampig, adj. -ighet, f.

Tamperdagar, pl. Tamperdage. Tand, -ander, f. Tand. Tandad, adj. tanbet. Tandbloda, f. -blodning, f. Tænters Blodning. Tandbokstaf, -stafver, m. Tungebogstav D. T. Tandborste, -ar, m. Tandborfte. Tandbotare, s. pl. m. flet Tantlæge. Tandbräddig, adj. (i Botanif.) tans det. Tandbold, -er, m. Tandbold. `Tandfil, -ar, m. Benfil. Tandformig, ed. dannet fom en Tand. Tan-

pl. m. Taljelober. Taljorep, s. pl. | dagnisslan, f. (bibl.) Eanders Gnit: . sel. Tandgrop, -ar, m. Tandbuk. Tandgras, s. pl. n. (Plante) Ana vel D. Tandurt, Tandgræs R.: Soleranthus ennuus. Tandgard, -ar, m. Landgiærde, Tandgard D. Tandhylsa, -or, f. Tandhule. Tandhal. s. pl. n. Landhul, Tandkott, n. Tandfjod. Tandlik, adj. d. s. s. Tandformig. Tandläkare, s. pl. m. Tandlös, edj. tandlet, Tandlæae. drf. Tandlöshet, f. Tandmask, -ar, Tandnyckel, -klar, m. Tandorm. m. Landbræffer, Tandnogel, Tandpeta, -or, f. Tandpetare, s. pl. m. Landfiller. Tandputsare, a. pl. m. En fom renfer Tænder. Tandrasp. -ar, b. f. f. Tanifil. Tandtang, -tanger, f. Landtang. Tandvark, m. Tandpine, Tandværf. Tandort, -er, f. Tandurt.

Tandig, adj. tandet.

Tandning, f. Tandfætning (det at fad Tænder).

Tanke, -ar, m. Tanka, f. Tante. Tankebild, -er, m. Tanfebillede. Tankbyggnad, -er, m. Tanfebogning. Tunkdiger, adj. tanferig. Tankfrihet, f. Tænfefrihed. Tankfull, udi. tanfefuld, drf., Tankfullhet, f. Tankefoljd, m. Tantefolge, rad, ræfte. Tankegåfva, -ar, f. Tænteevne. Tonkegang, m. Tanfegang. Tankeförmåge, f. Tankekraft, m. Læn: fefraft, sevne. Tankekrets, m. Tan: fefreds: Tanklek, -ar, m. Tanfe: leg, Tantefpil. Tanklös, ad. tante: 106. Tankloshet, f. Tanteloshed. Tankrik, adj. tanterig. Tankrikhet, f. Tantefplde: Tankeskott, a. pl. n. Huffud, Indfaid. Tankslut, s. sl. n. Fornuftslutning. Tankspel, s. pl. n. Tanteipil. Tankspridd, adi ti: ftræ; abspredt, drf. Tankspriddming, f. Tankapoke, -n, n. bedras gerft Billede, Sjernefpind, Kantom.

Tankstrok, -ar, m. & s. pl. n. Tanfestreg. Tankestyrkn, f. Tankesätt. Tankevilla, -or, f. Hernespint, Oromme, Fantaseren.

Tanor, pl. Trevler i Dor el. Bæbster. Tapet, -or, m. Eapet; bringa på tapeten, bringe paa Tupetet, gjøre til Gjenstand for Samtalen. Tapetmakare, s. pl. m. Tapetmager. Tapetmålare, s. pl. m. Lupetmaler, drf. Tapetmålning, -ar, f. Tapetväf, -var, m. -väfnad, -er, m. Tapetpetferi. Tapetväfvare, s. pl. m. Lupetvæver.

Tapetsera, v. c. l. tapetsere. Tapetserare, s. pl. m. Capetserer. Tapetsering, -ar. f. = N.

Tapp, -ar, m. Lap. 27 (af halm o. deil.) Bist; Haundfuld. Tapphäl, s. pl. n. Taphul. Tapplake, m. Lage, Saltlage. Tapplik, adj. dannet som en Tap. Tappmask, -ar, m. s. Jordloppa. Tappskruf, -var, m. Tapstrue, Laptil. Taptals, -vis, adv. handfuldvis.

Tappa, v. a. 1. tuppe; tappa ut, ubsturpe; tappa af, aftappe. 2) (dagl. E.) v. n. aftage, drf. Tappning, -ar, f. = R.

Tappa, v. a. 1. (3. tapa) tabe, mifte. T. bort, d. f.

Tapper, adj. tupper, brf. Tapperhet, f. Tappig, adj. fulb af Boffer.

Tapphal, m. fl. f. Tapp.

Tapto, m. Tappenstreg.
Tarf, f. & n. Tarv, Trang, Kornebenshed; gora sit tarf, gjøre sit Behop,

gage til Stole. Tarflig, Tarfvelig, adj. tarvelig. Tarf-

lighot, f. Tarvelighed. Tarfva, v. a. I. trænge til, behove.

. Tarivas, v. d. være fornøden, udfors dres.

Tarfvor, pl. Fornodenheder.

Targa, v. s. l. f. Sarga, Guaga, Kälta.

Tarm, -ar, m. Tarm. Tarmbrack, s. ol. n. Tarmebrof. Tarmfeber. -bror. m. Inflammation i Zarmene. Tarmgikt, m. (T. Darmgick) Tarmevrid, Buavrid. Rolif. Tarmhinna, -or, f. Tarmebinbe. Tarmkax, s. pl. n. Tarmefraas. Tarmlopp, s. Tar: meleb, Brot, Rederiob. Tarmmask. -ar. m. Spolorm, Springorm, Tarmranna, f. Durflob. Tarmsträng. -ar, m. Tarmeitræng. Tarmetrangmakare, s. pl. m. En fom gjør Tarme. frænge. Tarmsäck, -ar, m. Tarmes foet. Tarmtjut. n. ftorf Gult, Rum: lon i Maven. Tarmvred, s. pl. n. Tarmeorid, Bugorid, Rolif.

Tartar, -er, m. Tartar. Tartarinka, -or, f. tartarist Fruentimmer. 2) bet Cartariste (Sprog).

Tartare, e. pl. m. -eroka, -or, f. Bisgener, Tater, Later, Landftruger. Tartarunge, -ar, m. Bigenerunge.

Taska, -or, f. Taike, Pose, Pund. 2)
Scrotum. Taskbok, -bücker, f. Lommebog, Tegnedog. Taskbräck, s. pl. n. Pungdrof: Hernia scrotatis. Taskgräs, s. pl. n. (Plante Dengehrt, Pengegusé: Thlaspibursa pastoris. Taskkräfta, -or, f. Taskerebs: Cuncer pagurus. Taskläs, s. pl. n. et stort og bredt Dængelaas, Taskeläs, Taskspelare, s. pl. n. Taskenspiller. Taskspeleri, -er, n. Taskenspilleri.

Tasker, m. tond, uanfelig Berfon.
Taskig, adj. inaufet, urenlig, fjuftet
brf. Taskighet, f.

Tass, -ar, m. (T. Tatze) Lab, Pote, Dyrefod; (dagl. T) en plump Haand.
Tassla, v. m. 1. hvilfe, tale hemmelig i Dret; steffe, smife. Tasslare, s. pl. m. En som altid hvilfer; Kufse svanser, br. Tasslande, n. Tassel, n. Tastare, s. pl. m. Snftrument til at undersoge Ranoners Boring.

Il Kinds 22

Tatar, f. Tartar. Tattare, a. pl. m. Tater, Zigener, Landfreger, drf. Tatterska, -or, f.

Taxa, -or, f. Tafft.

Taxera, v. s. 1. taffere. Taxering,
-ar, f. Taffering, Burdering. Taxeringsman, -man, m. Burderingsmand.

To, v. a. & n. 2. 1. té, vife, udvife, fremvise; den som är med ottsedd, blir med tio tedd, ben som engang er overbevik, troes siden let ikvlig. Té, -er, n. Té: Tébord, s. pl. n. Té: bord. Tébräde, -n, n. -bricka, -or, f. Tébræt. Tébuske, -ar, m. Té: busk. Tékann. -or, f. Tésail. Tékanna, -or, f. Tésail. Tékanna, -or, f. Tésaile. Tékanna, Tésaile. Tésaile. Tékop, Tékok, s. pl. n. Tétoj, Téstel R. Tépanna, -or, f. Téspanna, Tésaile. Tésaile. R. Tévatten, m. Tévand.

Teater, -trar, m. Teater. Teaterhjelte, -ar, m. Teaterhelt. Teaterstycke, -n, n. -pjäs, -er, m. Stuespil. Teatralisk, adj. teatralik.

Tecken, s. pl. n. (3. Teikn) Tegn.
Teckna. v. a. 1. (3. teikna) tegne;
betegne; teckna under, undertegne;
teckna upp, tegne op, drf. Tecknande, n. Tegnen.

Tecknare, s. pl. m. Tegner.

Tocknatydare, Teckentydare, s. pl. m. Leantober.

Teckning, -ar, f. Tegning.

Tedd, m. fl. af Te, v.

Teg, -ar, m. Part af Ager el. Eng, Tejg. Tegskifte, -n, n. Tejgstifte; deras åkrar ligga i tegskifte, teg om teg, ligge om hverandre.

Teg, impf. of Tiga.

Tegel, s. pl. n. Tegl; slå tegel, ftry: ge Tegl. Tegelbrak, s. pl. n. Tegl: pærf. Tegelbranare, s. pl. m. Tegl: brænder. Togelform, -ar, me. Teglform. Tegelfarg, m. Teglfænsfarve.

Degelfargad, adj. teglfænsfarve.

Tegelhandlare, s. pl. m. Leglfænste.

Tegelhandlare, f. Tegellera, f. Tegljord.

Tegellada, -or, f. Tegellade,

Leglfbytte, :brænderi. Tegelpanna.

-or, f. Leglfæn. Tegelslagare, s.

pl. n. Leglfæn. Tegelslagare, s.

pl. n. Leglfæn. Tegeltak, s. pl. n.

Leglfæn. Tegeltak, s. pl. n.

Leglfæn, dr. Tegeltækning, -ar,

f. Tegelugn, -ar, m. Leglovn.

Togstifte, f. Tog.
Teka, v. n. 1. faste om at begynde i Tærning: el. Reglespil. Teljsten, m. sl. f. Ts.

Telning, -ar, m. ungt Stud, Spire; Kvift, Ompe; skjuta telningar, ffode Anopper.

Tema, s. Tema, Opgave.
Temmelig, Temlig, adj. -ligen, adv.
= N.

Tompel, s. pl. n. Tempel. Tempelorden, m. Tempelorbenen.

Ten, -ar, m. Ton pag en Rol; Pint.

Tenlik, -ar, m. Tenlika, -or, f. liden Som, Spiger.

Tonn, n. Tin. Tonnaska, f. Tinaste.
Tennblad, s. pl. n. Tinblad. Tennbruk, s. pl. n. Tinberquærf. Tenngjutare, s. pl. m. Tingrober, or, f. Tenngjuteri, n. Tenngrafva, or, f. Tingrube. Tounlos, s. pl. n. Tinfosie. Tennmalm, m. Tinerts. Tenntacka, -or, f. Tinssump. Tentalriok, -ar, m. Tintasterfen.

Top, n. Lallen, Barnefnak. Topig, adj. grop, plump, tolperff, ubehændig, enfoldig, taabalig, drf. To-

pighet, f.

Tormin, -er, m. Termin; Semester. Ters, -er, m. Ters, ben Teebje. Test, -ar, m. Haartot. Texta, v. e. 1. Strive for treft, brf. Textaing, f.
The, (forældet) for De.

The, f. Té.

Them, Then, Ther, (forældet) for Dem, Den, Der.

Thés, -er, m. Sætning.

These, (foraldet) for Dess.

Thesse, (forældet) for Desse.

Thesso, (forcelet) for denna, f. C. han ar thesso lik.

Thignarman, pl. (forældet) Hofmænd.
Thor, Guden Thor. Thordon; m. Lordenstem: M. Lordenstem: M. Lordenstem: Thordonsslag, s. pl. n. Lordensteald, Lordenslag. Thorsdag, -ar, m. Lordensdag. Thorsmand, m. Samuarmaaned. Thorvigg, -vigge, -ar, m. Lordenslie.

Thron, -er, m. Erone. Thronarfvinge, -or, m. Eronaroing. Thronfoljaro, s. pl. m. Eronfolger. Thronledighet, f. Eronens Ledighed, Eronledighed,

Thy, (foræidet) istedet for det, dessa, bruges endnu i det juridiffe Sprog, f. E. efter thy som suges; for thy, for thy att, fordi; i thy mal, og i thy fall, i saa Fald, under saadanne Omstændigheder.

Thy, konjunk. af ben Aarfag, fordi. Thadan, (foræidet) deben, derfra.

Tia, -or, f. Tital, Tien (i Rortspil)

Tibast, -er, m. (Plante) Kjelderhals D. Tivet, Tysbest R.: Daphne Me-

Tibb, f. Tipp.

, Ticka, -or, f. et Slags Sramp: Bo-

Ticka, -or, f. Hampticka, f. Hampling,

Tid, -er, m. = N.; i sinom tid, i fin Tid; i rattam tid, til rette Tid; jag kommer tids nog, jeg fommer tidsnof; så tids på dagen, paa benne Tid af

Dagen. Tidebok, -böcker, f. Aron-Tideföljd, m. nike, pl. Annaler. Tidsfolae. Tidsfördrif, s. pl. n. Tidehvarf, &. pl. n. Tidsfordriv. Tidsalder. Tidelag, s. pl. n. Cri-Tidelagare. s. men Bestialitatis. pl. m. En fom begager Crimen Bestialitatis. Tidelängd, m. Tides længde. Tidlösa, -or, f. (Plante) Tidles: Colchicum autumnale. Tidmatare, s. pl. m. Tidemauler. Rros nometer. Tidsord, e. pl. n. Gjer-Tidepunkt, ningbord (Berbum). Tidspunkt, -er, m. Tidspunft. Tiderymd, Tidsrymd, -er, m. Lidsrum. Tideraknare, s. pl. m. Tidereaner, Rronolog. Tiderakning, -ar, f. Tids: regning. Tidskifte, -n, m. Tideffif: Tidskrift, -er, f. Tideffrift. Tidspillan, f. Titefpilde. Tidtals, adv. Tid efter anden. Tidsadträgt. m. Tidefrift, Udiættelfe, Forhaling af Tiden.

Tida, edv. tibt.

Tidig, adi. tiblig, brf. Tidighet, f.

Tidlosa, m. fl. f. Tid.

Tidning, -ar, f. = N., Tidende, Apie, Efterretning.

Tidsfordrif, m. fl, f. Tid.

Tie, f. Tio.

Tjena, v. a. & n. 1. & 2. 1. (3. tjena) tjene; tjena af, aftjene; tjena ut, udtjene; tjena upp sig, tjene sig op.

Tjenare, s. pl. m. Tjenarinna, -or, f: Ljener, xinde. Ödmjuko tjenare, ærbodig Liener.

Tjenlig, adj. tjenlig, brf. Tjenlighet, f. Tjenst, -er, m. Tjenefte.

Tjenstaktig, adj. tjenstagtig, brf. Tjenstagtighet, f.

Tjenst-ande, -ar, m. tjenende Aand. Tjenstbar, adj. tjenstøerdig, tjenstbygtig, drf. Tjenstbarhet, f. Tjenstbevisning, -ar, f. Tjenesteyden. Tjenstbyto, -a, s. Embeddhytte.

Tigorflückig, adi, tigret, tigerplettet

Tienstfol, a. wl. n. Embedsfeil. Tjenstfolk, n. Tjenestetpende, Tjenes stefolt. Tjenstflicka, -or, f. Tjenestepige. Tjenstfri, adj. tjenestefri, drf. Tjenstfrihet, f. Tjonsteman, -man, m. Embedemand. Tjenstfardig, edj. tjenftfærbig: brf. Tjenstfärdighet, f. Tjenstförrättande, adi. tjenstgjørende. Tjenstförrättning, -ar, f. Embedsfor: retning, Lienefte. Tjenstgosse, -ar, m. Ljenestedreng, ·aut N. Tienstgürande, adi, tienstgiorende, Tjenstgöring, f. aftiv Tjenefte, Forretnina. Tjensthjon, s. pl. n. Tjenestetvende. Tjensthäst, -ar, m. Hest som bruges i Tjenesten. Tjenstifver, m. Tjenefteirer. Tjenstledig, adj. tjenestefri, brf. Tjenstledighet, f. Tjenstlös, adj. tjenestelos, drf. Tjenstlöshet, f. Tjenstnit, m. Tjenefteiver. Tjenstplga, -or, f. Tjeneftepige. Tjenstqvinna, -or, f. Ejenestefvinde. Tjenstsökande, edj. & Subst. En som ioger Tjenefte, Embede. Tjenstetid, m. Tjenestetid. Ijenstverk, e. pl. m. Departement. Tjenstvillig, adj. tjenftvillig, drf. Tjenstvillighet, f. Tjonstväg, m. Embedevej. Tjenstvärja, -or, f. Tjenestekaarde (modfat Galanterifaarede). Tjenstligen, adv. tjenftlig. Tifbast, f. Tibast. Tig, pronom. dig. 2) imperativ af Tiga. Tiga, v. n. 3. (tiger; teg, pl. tego;

tigit, el. tegat) (3. pegia) tie, brf.

-ar, m. et Glags Insett: Cimadela.

Tiger, -grar, m. Liger. Tigerbagge,

Tigande, n.

Tigerhjerta, -n, n. Ligerhjerte. Tr gerhona, -or, f. Huntiger. Tigga, v. a. 2. 1. (3. Diggia, at mottage) tigge, bette. Tiggando, m. Tiggen, Betlen. Tiggare, s. pl. m. Tigger, Betler. Stodder. Tiggaraktig, adj. tiggeragtig, drf. Tiggaraktighet, f. Tiggarbres, s. pl. n. Liggerbrev. Tiggarfogde, -ar, m. Stoddertonge, Kattiafoged. Tiggargosse, -ar. m. Liggerdreng. Tiggarflicka, -or, f. Liggerpige, Betlerpige. Tiggarkaring, -ar, f. = N, Liggertickling. Tiggarlik, adi. tiggeragtig. Tiggarmunk, -ar, m. Tiggermunk, Betlermunt. Tiggarorden, m. Tiggermunfenes Orden. Tiggarpack, m. Tiggerpat. Tiggarpak, -or, m. Gtof fom Betlere bruge. Tiggarskrift. -er, f. Tiggerbrev. Tiggarstaf, -var, m. Tiggerftav, Betleritav, Gtobber: ftav; bringas till tiggarstafven, fomme til Betlerstaven. Tiggarvis, adr. på tiggarvis, tiggeragtigt. Tiggeri, n. Betleri, Tiggeri. Tiggerska, -or, f. Tiggerffe, Better: ife. Tignarmän, f. Th. Tigrera, v. a. L. forspne med Ligers pletter, tigre. Tigrorad, tigret, drf. Tigrering, f. Tigrinna, -or, f. Suntiger. Tija, Tija, f. Tla, Tio. Tik, -ar, m. (3. Tik) Tilpe, Tave. Tilja, -or, f. Plante, Bræt, Sjæl. Tilkråka, (. Tillkråka. Till, præp. & adv. til; tre gvart till atta, tre Rvartor til otte; ett glas till, not et Glas; till och med, endog, selv; till och med den femte, ben Semte influfive; biuda till, forfoge; till aftentyrs, faníΕe. Tillade, impf. of Tillagga.

Tillage, v. a. l. tillave, tilberede, tu: fte til. Tillagad, tillavet. Tillagming, -ar, f. Tillavning, Tilberedels fe. Tilruftning.

Tillandas, v. d. l. lægge fig til Lati: det, am Opffpl. Tillandning, -ar, f. Tillbaku, adv. tilbage.

Tillbe, f. Tillbedja.

Tillbecka, v. a. 1. bege faft.

Tillbedia, v. a. 3. (-beder. -ber. wl. -bedja; -bad, pl. -bado; -bedit; -bedd) tilbede. Tilbedjande, n. Tillbedjan, f. Tillbedning, f. Tilbedelfe. bedjansvärd, adj. Itibebeljesværbig. Tillbedjare, e. pl. m. Tilbeder.

Tillbehör, n. Tilbehor.

Tillbinda, v. a. 3. (-hinder; -bandt. pl. -bundo; -bundit) tilbinde. 2) overbevile, orf. Tillbindning, -ar, f.

Tillbjuda. v. a 8. (-bjuder; -bjod, bod; -bjudit, -budit; bjuden, -buden) til: bode.

Tillblanda, v. a. 1. blande, fammen: · blande, def. Tillblandning, -ar, f.

Tillbomma, v. a. 1. tilluffe, tilipærre, drf. Tillbomuing, -ar, f. Tillufning, Tilíværrina.

Tillbordt, f. Tillböra.

Tillbringa, v. c. (-bringar, -bragte, -bragt' tilbringe. Tillbringare, s. pl. n. Brandivand.

Tillbud, s. sl. n. 💳 N. 🕆

1.

Tillbygga, v. a. 2. 1. tilbpage. Tillbyggnad. -er. m. Tilbygning.

Tillbyta sig, v. r. 3. (-byter, -bot, -bytit) tilbytte fig.

Tillbora, v: n: (-bor, -bordt). fliffer, fommer, bor fig; som tillbör, el. sig tillbör, som sig bør.

Tillborlig, adj. Tillborligen, adv. til: borlia, drf. Tillborlighet, f.

Tilldanna, v. a. 1. tilbanne; frembrin: ge. Tilldanas, v. d. tildannes; frem: avles, drf. Tilldaning, -ar, f.

Tilldela, v. c. 1. tilbele, drf. Tilldelning, -ar, f.

Tilldess, indtil.

Tilldoma, -domma, v. c. 2. 1, tilbom: me; titfjendej; idomme, drf. Tilldomande. n.

Tillegna, v. a. & r. a. 1. tileane, brf. Tillegnande, n. Eilegnelfe.

Tillegor, ſ. Tillägor.

Tillerkanna, v. a. 2. 1. tilfjende. Tillerkannande, n. Tilfjendelfe.

Tillfalla, v. n. 3. (-faller, -föll, -fallit) tilfalde.

Tillflykt, m. Tilflugt. Tillflykts-ort. f. Tilflugtofted.

Tillflyta, v. n. 3. (-flyter, -flöt, -flutit) fromme til, flude til; tilflyde, tilfalde, brf. Tilfytning, f.

Tillfoga, v. a. l. tilfoje, drf. Tillfoge ning, f.

Tillfreds, adv. tilfreds.

Tillfredsställa, v. a. 2. 1. tilfredeftille. drf. Tillfredsställande, n. Tillfredsställelse, f.

Tillfriskna, v. n. 1. helbredes, blive friff, fatft; fomme fig, drf. Tillfrisk+ nande, n.

Tillfrysa, v. n. 3. (-fryser, -frös, -frasit) frose til. Tillfrusen, tilfrossen, drf. Tillfrysning, f.

Tillfräga, v. a. 1. tilfporge, abfvorge. Tillfragan, f. Tiliporgiel.

Tillfullo, Tillfyllest, adv. tilfuide, foldeft, tilftræffeligt, not. Tillfyllestzora, v. a. 2. 1. fuldestgiore, tilfred&+ tille. Tillfyllestgörande, n. Tillfyllestgorelse, f. Spldeftgjorelfe, Tilfredsstillelfe.

Tillfalle, -n, n Tilfælde, Lejlighed, An: ledning; tillfället gor tjufven, Leja liabed ajor Toven; vid alla tillfallen, ved alle Leiligheder; jag är icke i tillfalle att göra stor omkostnad, ieg har ifte Leilighed til at gjore Nor Befostning: du far vanta tills jag får tillfalle, du maa bie indtil jeg faar Lejlighed, indtil jeg faar

Tid; nyttja tillfallet, benntte Leffig-

Tillfallig, adf. tilfældig. Tillfallighet, -er, f. Lilfældighed, Hændelfe. Tillfalligtvis, adv. tilfældigvis.

Tillföra, v. a. 2. 1. titfere, brf. Tillförsel. m.

Tillförbinda, v. a. 3. (-binder, -bandt, -bundit) forbinde.

Tillförene, Tillförne, adv. tilforn.

Tillförlitlig, Tillförlätelig. adj. tilforsladelig, vis. Tillförlitlighet, Tillförlätlighet, f. Tillförladelighed, Bisshed.

Tillförordna, v. a. 1. tilforordne, fonstituere, def. Tillförordnande, n.

Tillforse sig, v. r. (-ker, sag, -sett) vænte, være beredt paa.

Tillförsigt, m. fast Tillid, Tiltro; Til-

Tillgift, -er, m. Tilgivesse, Forladelse. Tillgisva, v. a. 3. (-gifver; -gaf, pl. -gafvo; -gifvit, -gifven) tilgive.

Tillgifven, adj. hengiven. Tillgifvenhet, f. Dengivenhed.

Tillgjord, adj. tunftlet, affekteret, toungen, fogt, forstilt, drf. Tillgjordhet, f.

Tillgjuta, v. a. 3. (-gjuter, -göt, -gjutit) ofe til, ofe mere i, drf. Tillgjutande, n. Tillgjutning, f.

Tillgrepp, s. pl. n. lovftridig Befiddelfestagen, Tilegnelfe.

Tillgripa, v. a. 3. (-griper, -grep, -gripit) egentlig: gribe til; paa en ulovilig Maabe fætte fig i Bestdreffe af; tillgripa alla medel, gribe til, benote te alle Mibler, def. Tillgripande, n. Tillgripande, n.

Tillgå, v. e. gaa til; faa Adgang til; så länge jag har honom att tillgå, faa længe jeg fan soge Hiælp hos ham, henvente mig til ham.

Tillgang, -ar, m. Tilgang, Adgang. 2) Forrago, Midler, Udvej, Refurs; hafva fri tillgang, bave fri Adgang; han har ingen tillgäng att betala han har Ingenting at betale med. Tillgunglig, adi. tilgjængelig, brf. Till-

gänglighet, f. Tillgöra, v. a. 2. 1. gjore til, virfe til, bidrage, drf. Tillgörande, n.

Tillhanda, adv. tithaande. Tillhands, adv. for Saanden, ved Saanden.

Tillhandla sig, v. r. 1. tilhandle fig, tilforhandle fig.

Tillhjelp, m. Hjælp, Medhjælp, Bistand, Bidrag; med tillhjelp af, ved Hjælp af.

Tillhopa, adv. tilsammen.

Tillhugga, v. a. 3. (-hugger, -högg, -huggit) tilhugge.

Tillhall, s. pl. n. Ophold, Opholds, sted, Tilholdssted, Tilhold, f. E. det ar ett tillhall for tjufvar, röfvare.

Tillhålia, v. s. 3. (-håller, -höll, -hållit) tilholde, paalægge, node, drive til; tillhålla en at arbeta, tilholde, node En til at arbeide.

Tillhängare, s. pl. m. Tilhænger. Tillhärda, s. Härda.

Tillhora, v. c. 2. 1. tilhere.

Tillhörig, adj. tilhorende. Tillhörighet, -er, f. Tilhor, Tilbehor. 2) Gj. endom.

Tillika, adv. tillige; tillika med, tilligemed; jag skrifver ej lange tillika, jeg ffriver ifte længe ad Gan:

Tillintetgöra, v. a. 2. 1. tilintetgjore. Tillintetgörande, n. Tillintetgjoresse. Tillit, m. Tillit.

Tillita, v. a. 1. ansoge, anmode om Sjælp, bede, begjære, soge Diælp hob. 2) (ijælden) ftole paa, sætte Lillib-til.

Tillkalla, v. a. 1. tilfatde, drf. Tillkallande, n. Tillkallelse, f.

Tiltknyta, v. s. 2. (-knyter, -knöt, -knytit, -knuten) tilfnøtte, drf. Till-knytning, -ar, f.

hafva fri tillgang, bave fri Abgang; Tillkomma, v. n. 3. (-kammer; kom.

pl. kommo; -kommit) fomme til; tilstode; tilsomme; blive til. Tilkommelse, f. (i bibl.) Ansomst, Tiltommelse.

Tillkomst, m. Tilfomft, Komme; Abfomft; Tillæg; Tilbliven. Tillkommande, adj. t'lfommende.

Tillkonstla, v. a. 1. funftle. 2) v. a. tillifte, tillnige.

Tillkost, m. d. f. f. Sofvel, Sul.

Tillkramma, v. a. 1. framme fammen, brf. Tillkramning, f.

Tillkräka, -or, f. (Äugl) Sortspætte D. Gjertrudsfugl N.: Picus Martius.

Tillkrängla, v. a. 1. forville, indville, bringe i Urede, ugreje. 2) v. r. narre til fig, faa veb Rænter.

Tillkrakta sig, v. r. l. tiltage fig, tile egne fig ulovlig, anmasse fig, tilras ne fia

Tillkanna; gifva till kanna; Tillkannagifva, v. a. 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) give tilfjende, tilfjendegive. Tillkannagifvande, n. Eilfjendegiv pelse, Befjendtajørelse.

Tillkara, v. c. 1. sagfoge, anlægge Sag mob.

Tillkopa, v. a. 2. 2. tilfjobe.

Tiliköra, v. a. 2. 1. tilfjøre. 2) (väg) jævne ved Kjørsel.

Tillmakn, v. a. 1. (i Bergv.) gjøre ffjort ved 3lb, brf. Tillmakning, f.

Tillmala, v. a. 2. 2. tillægge, turegne, tilifplde, figte.

Tillmale, -n, n. Beifoldning.

Tillmaska, v. a. 1. mæfte til, drf. Tillmaskning, f.

Tillmata, v. c. 2. (-mater, -matte, -matit, el. matt) tilmaale. 2) tiltage, tilegne, anmasse.

Tillnamn, s. pl. n. Tilnavn.

Tillopp, n. Tilleb.

Tillpacka, v. a. 1. tilpuffe, drf. Tillpackning, f.

Tillpass, adv. tilpas.

Tillpassa, v. a. l. tilpasse, drf. Tillpassning, f.

Tillplatta, v. a. I. gjore flad, flaa flad, brf. Tillplattning, f.
Tillpynta, v. a. 1. ponte omboggelig.

2) tilraffe, tilfly.

Tillra, v. n. l. trille, rulle, f. E. tårarne tillrade utför hennes kinder.

Tillreda, v. a. 1. tilberede. Tillredning, -ar, f. Tillredelse, -r, f. Til, beredning, Tilberedelfe.

Tillreds, adv. tilrede, i Bereditab, fære bia, veb Saanben.

Tillrigta, v. a. 1. give en vis Retning, .. drf. Tillrigtning, f.

Tillrusta, v. s. 1. ubruste, brf: Tillrustaing, f. Tillrusta sig, lave fg til.

Tillrycka sig, v. r. 2. 2. & 3. tilegs ne, tilrane sig.

Tillrygga, adv. tilbage.

Tillryggalägga, v. a. 2. I. tilbagelægs ge, drf. Tillryggaläggande, n. Tillräcklig, adj. tilltræffelig. Till-

racklighet, f. Tilftræffeligheb. Tillrakna, v. a. 1. tilregne. 2) tiltælle.

Tillräknande, n. Lilregneise; Liltælling; penningarna blesvo honom tillräknade, Pengene bleve hom tiltalte.

Tills, adv. indtil.

Tillsade, m. fl. f. Tillsägs. Tillsammans, adv. tilfammen.

Tillsats, -er, m. Tilfætning.

Tillse, v. c. (-ser, -såg. -sett) have Tillyn, tilfé; fé til, drf. Tillseende, n.

Tillskansa sig, v. r. 1. tiltage fig, til:
egne fig, anmasse fig.

Tillskapa, v. a. 1. danne, give Form; tillskapa sig, have mange Gebærs der; udstaffere sig, drf. Tillskapning, f.

Tillskarfva, v. a. 1. tilfliffe, drf. Tillskarfning, f.

Tillskicka, v. a. 1. tilfitte, sfende.

Tillskickelse, er. f. Tillfiffelfe, Tillskickning, -ar, f. Tilfendelfe. Tillskjuta, v. e. 3. (-skjuter, -skot,

-skintit) tilifobe.

Tillskott, e. pl. n. Tilifud.

Tillskrifva, v. a. 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit) tilifrive.

Tillskuren, f. Tillskura.

Tillskynda, v. a. 1. tilifynde; faffe, tilfoje, volce, drf. Tillskyndan, f. Tillskyndelse, -r, f.

Tillskära, v. a. 3. (-skärer, -skar, -skurit, -skuren) tilifjære.

Tillsluta, v. a. 3. (-sluter, -slet, -slu+ tit. -sinten) luffe til, tilluffe. Tillslutning, f. Tillufning.

Tillslå, v. a. (-slår, -slog, -slagit, -slagen) tilflaa; tildele, tillægge, anvife, bevilge, drf. Tillslaonde, n.

Tillsläppa, v. a. 2. 2. give slip paa, lægge til, ud. Tillsläppning, f.

Tillsmeta, v. c. 1. titfline. Tillsmetning, f. Eilflitting.

Tillenora, v. a. 1. tilfnore, drf. Tillsnörande, n. -snörning, f.

Tillspetsa, v. a. l. tilipidie. Tillspetsming. f. Tilfvidening.

Tilmpada, v. a. 2. 1. ofe til, ofe mes re i. blande.

Tillspärra, v. a. 1. tilfpærre, drf. Tillsparrning, f.

Tillspoka, v. a. 1. udpente, udftaffere. Tillspörja, v. z. 2. 1. (-spörjer, -sperde, -sport) tiliporge.

Tillstadd, tilstedet, tilladt, f. Tillstad-

Tillstoppa, v. a. l. tilstoppe, drf. Tillstoppande, s. Tillstoppning, f. Tillstunda, v. a. 1. stunde til, nærme

Tillstyrka, v. a. 2. 2. raade, raade

til, tilraade. Tillstyrkan, f. Raad, Tilraaden.

Tillstå, v. a. (+står, -stod, -stått) fil: ftaa, vedgaa, befjende. Tillstaende, n. Tilftaaelfe, Betjendelfe.

Tillstånd, i. Tuftand; Tilftagelfe, Li ladelse; hon är i välsigmadt tilstånd hun er fruatfommelia. ståndsbref, s. pl. n. Frihedsbrev. Tillstädes, adv. titftede.

T.listadja, v. a. 2. 1. (-stadjor, -stadde. -stadt, -stadd) tilstede, tillade. Tilstudjelse, -r. f. Tilladelfe.

Tillställa, v. a. 2. 1. tilftille. 2) fii: te, foranstalte, indrette, angille. Tillstallande, n. Tilftilling. 2) Foran ftaltning, Indretning. Tillstallning. -ar. f. Foranstaltning, Indretning; liftigt Anflag, Romplot.

Tillständig, adi. fom tilfommer, fom Moldes, tilfommende, tilherende, f. C. min tillständiga rätt; det är eder -

icke tillständigt att. .

Tillstänga, v. a. 2. 1. luffe til, til: ipærie, brf. Tillstängning, f.

Tillstöka, v. a. l. gjore urpddig, drf. Tillstökande, f.

Mlstot, -ar, m. hvad fom tilfteder; unænter Dandelfe; Tilfælde, Uheld. Tillstota, v. a. 2, 2. tilftode, hændet, paafomme plutielia. 2), ftode fammen: ftobe til, grænse til.

Tillsvärja, v. a. 3. (-svärjer, -svär; -svor; -svurit; -svuren): tilspærge. Tillsy, v. e. 2. L. in til, tilin, def. Tillsvende, n.

Tillsyn, f. Ellinn, Opinn; hafva tillsyn öfver, have Tillun med.

Tillsäga, -saja, v. a. (-säger, -sade, -sagt) tilfige. 2) (fjelden) tillade. Tillsägelse, -r, f. Eilfigelfe; Eilfaan.

Tillsanda, v. a. 2. 1. tilfende; tilfif: fe, bestemme, brf. Tillsandande, n. Tillsandning, -ar, f.

Tillsätta, v. a. l. tilfætte; fætte til, ta: be; forordne, befætte, bestiffe, dri. Tillsättning, -ar, f.

Tillsomma, v. a. 1. fp til, tilfv, brf. Tillsömning, -ar, f.

Tilltackla, v. a. l. tiltatle; tilvaffe,

Tilltag, s. pl. n. Foretagende, Ans ftrengelfe; Forfog, Bovefintte. Tilltaga, v. a. r. & n. 3. tiltage. Tilltaxande. n. Tiltagende, Tilvæfft, Stigen. Tilltagen, overbreven, f. C. det är för mycket tilltaget. Tilltagsen, adj. driftig, fjæf, uforfær: bet. 2) ubeffeden, fræt, paatrængen: de. drf. Tilltagsenhet, f. Tilltal, n. Tiltale. Tilltala, v. a. l. tiltale. Tilltamd, adj. tam, tæmmet. Tilltofsa, v. a. 1. forrufte, forvirre (om Haar). Tilltrampa, v. a. 1. trampe til, .ned, drf. Tilltrempning, f. Tilltrassla, v. a. 1. bringe i Urebe, forvirre, forvitle, ugreje N. Tilltro. v. a. 2. 1. tiltro. Tilltroende, n. Tiltro. Tilltrada, v. a. 2. 1. tiltræde: tage i Befiddelse, drf. Tillträdande, n. Tilltrade, n. Befiddelfestagen, Tiltræs delfe; Adgang; få tilltrade, faa Ad: aana. Tilltväla, v. a. 1. sæbe ind; tilraffe. Tilltyga, r. a. 1. tilfele, tilimore, tilfly: tilrafte, mishandle. Tilltämja, v. a. 2. 1. (-tämjer, -tamde. -tamt. -tamd) tomme: tilvænne. Tilltanka, v. a. 2. 2. paatænte, bestem: me, have for, sifinde, have besluttet. Tilltappa, v. a. 2. 2. tilluffe, tilftop: pe, tilfpærre. Tillvand, tilvant, f. Tillvanja. Tillvarelse, m. Tilværelfe, Tilværen. Tillverka, v. a. 1. tilvirfe, fabrifere. Tillverkare, s. pl. m. Fabrifant. Tillverkning, -ar, m. Sabritafion, Tilvirfnina.

Tillvexla, v. a. 1. sig, versle til sig. Tillvinna, v. a. 3. (-vinner, -vann,

-vunnit) tilvinde, erhverve fig. Tillvunnen, tilvunden. 2) overbevift.

Tillvita, v. a. 1. tillægge, tilregne, be:

folde, bebreide. Tillvitelse, -r, f. Beffyldning, Bebreidelfe. Tillvaxen, m. fl. f. Tillvaxa. Tillväga, adv. tilpeje. Tillvaga, v. c. 1. bane Bej, jænne. Tillväga, v. a. 2. 1. overgive En no: get efter Bægt, tilveje, drf. Tillvagning, -ar, f. Tillvälla, v. a. 1. tiltage fig, tilegne fig, anmasfe fig, bemægtige fig, brf. Tillvällande. a. Tillvänja, v. a. 2. 1. (-vänjer, -vande, -vant, vand) tilvænne, drf. Tillvänjande, n. Tillväxa, v. n. 2. 2. voffe, voffe til, tiltage. Tillvuxen, Tillväxt, p. p. Tillväxla, f. Tillvexla. Tillväxt, m. = N. Tillycka, v. a. 2. 2. lufte til, tilluffe. Tillydande, adj. fom hører under en vis Bestyrelfe, underliggende. Tillyxa, v. a. 1. tilhugge. Tillata, v. a. 3. (-later, -lat, -latit) tillade. Tillaten, tilladt. Tillatelse, m. Tilladelse. Tillatlig, adj. tillabelig, brf. Tillatlighet, f. Tillägg, s. pl. n. Tillæg. Tillagga, v. a. 2. 1. tillægge, drf. Tilläggning, -ar, f. Tillägna, f. Tillegna. Tillagor, pl. Tilliggelfer. Tillamna, v. a. 1. tilberebe, tilhugge. 2) bestemme, have for, have i Ginde, have besluttet. Tillampa, v. a. 1. anvende, bentvde, applifere. Tillampning, -ar, f. An: vendelfe. Tillamplig, adj. anvendelig, drf. Tillämplighet, f. Tillarna, v. a. 1. bestemme, have for, have i Sinde, foresætte sig, paatænfe. Tillät, f. Tillåta. Tillöfva, v. a. 1. indeve. Tillöka, v. a. 1. & 2. 2. forege; til:

II Binds 23

lægge, tilsætte, tilsøje. Tillökning, -ar, f. Forogelse; Tillæg, Tilsøje ning.

Tillonska, v. s. l. tilenste, brf. Tillönskan, f. -önskning, -ar, f. Tillosa, v. s. 2. 3. et til, eje mere

i, drf. Tillösning, f. Tılra, f. Tillra.

Tils, f. Tills.

Tima, m. fl. f. Timma.

Timber, s. pl. n. Simmer (40 Stind). Timglas, m. fl. f. Timma.

Timjan, m. (Plante) Timian: Tymus vulgaris.

Timlig, adj. timelig, brf. Timligen, adv. Timma, Tima, v. s. 1. time, inbtræf:

fe, tildrage fig.

Timma, f. Timme, -ar, m. Time. Timglas, s. pl. n. Timeglas. Timhjul, s. pl. n. Timehjul. Timeirkel, klar, m. Timefrebs. Timlinje, m. Timeslag, s. pl. n. Timeflag. Timslag, s. pl. n. Timeflag. Timstal, -ar, m. Solftive. Timvisare, s. pl. m. Timvisare, s. pl. m. Timeviser.

Timmelig, f. Timlig.

Timmer, n. (3. Timbr) Tommer. Timmerarbete, n. Tommerarbejde. Timmerflotta , -or , f. Tommerflaade. Timmergesäll, -er, m. Tommerfvend. Timmerkarl, -ar, m .- Tommermand. Timmerman, -man, m. Tommermand. 2) et Glags Infett: Cerambyx. Timmermanshandtverk, n. Tommer: haandvært. Timmermansanëre. -n. 2. Rridinor. Timmermossa, f. et Glaas Mos, Tommermos, Braninas: mos: Hypnum proliferum. Timmermästare, s. pl. m. Tommerme: Timmerplats, -er, m. Tommerplads. Timmerskog, -ar, m. Tom: mer(fov. Timmerstock, -ar, m. Tom: merftof. Timmertrad, s. pl. n. Tom. mertræ. Timmerverk, n. Tommer: vært. Timmeryxa, -or, f. Tommer: offe.

Timp, -ar, m. Lip.
Timra, v. a. l. temre; timra upp, or temre. Timrando, n. Timring, /
Temring.

Timsten, m. fl. f. Timms.

Tin, Tina, (forældet) for Din, Dina. Tina, -or, f. Tine, Kar, Botte.

Tina, v. a. & n. 1. Tina upp, tine, to op, bringe til at smelte. 2) to, smelte, op loses.

Tindra, v. n. 1. tindre, drf. Tindrande, n. Tindren.

Ting, s. pl. m. & n. Ling; hvart och ett ting, enhyer Ling; en ting har jag glömt, en Ling har jeg alemt.

Ting, s. pl. n. (3. Thing) Ting. Hiradsting, Berredsting. Lagmans-Hålla, sitta ting, Lagmandsting. Tinget er borting, holde Ting. jadt, Tinget er fat. Tingsbord, s. pl. n. Lingbord. Tingsdag, -ar, m. Tingbag. Tingsfall, s. pl. n. Dom: merens Udeblivelje. Tingsfred, m. Lingfred. Tingsgustning, f. Ling-hold. Tingshus, e. pl. n. Linghus. Tingslag, s. pl. n. Diftrift, bois Indbuggere svare til et Ting, Ting: lag. Tingslama, (forældet) Afgift til Dommere, Bebpr. Tingsnotarie, -r, m. Tingffriver. Tingsratt, -r, m. Berrederet. Tingssak, -er, f. Tinging. Tingssal, -ar, m. Tingstuga, -or, f. Lingftue. Tingsskrifvare, s. pl. m. Tingffriver. Tingstad, m. Tingställe, -n, n. Tingfted. Tingstimma, f. Tingtid, f. C. under tingstimman.

Tinga, v. a. 1. tinge, betinge; afforbere om, bestille; tinga på, betinge fig i Forvejen; tinga upp, bestille,

drf. Tingande, n. Tingest, -ar, m. Ting, Tingest.

Tingsbord, m. fl. f. Ting.
Tingta, v. n. 1. (bagl. T.) holbe
Ting.

Tinne, -ar, m. (J. Tindr) Tand, Tind i en Rive, og dest. 2) den sverste Top, Spids af noget, f. E. på tinnarne af tomplet, paa Tindingen af Templet.

Tinning, -ar, m. Tinbing. Tinningben, s. pl. n. Tinbingben. Tinningmuskel, -sklar, m. Tinbingmus (fel. Tinningsom, -mar, m. = R.

Tio, Tie, Mangdetal, ti. Tiobladig, adj. som har ti Blade. Tidubbel, Tiofaldig, adj. tiobbbelt, tisold. Tiohanda, adj. ti Glags. Tiohörning, adj. tifantet. Tiohörning, -ar, m. Lifant. Tiomänning, -ar, m. (Bot.) Defandrist, Lihanned. Tioradig, adj. som har ti Linjer. Tiosidig, adj. tistatel. Tiostafvig, adj. tistavesses. Tiotal, s. pl. n. Lital. Tioärig, adj. tistavesses.

Tjock, adj. tvf. Tjockben, s. pl. n. det Tytte af Benet, Læg. Tjockbukig, adj. tofbuget. Tjockhalsig; adj. ththalfet. Tjockhet, f. Enthed. Tjockhufvud, -en, n. tort Doved: Grodhoved, Dumhoved. Tjockhufvad, adj. tothovdet; bum. Tjocklek, m. Tpftelfe. Tjocklemmad, adi. toffemmet. Tjocklappig, adj. fom har toffe Læber. Tjockmagad, adj. tokmavet. Tjocknabb, -ar, m. toft Næb. Tjockskalig, adj. tof. Mallet. Tjockända, f. den tyffe Ende.

Tjocka, f. tył Taage paa Goen, Tyfne. Tjockna, v. s. 1. tyfne, blive tyf, tyfnes. Tjocknando, s. Tyfning.

Tiodubbel, m. fl. f. Tio.

Tjog, s. pl. n. Snes. Tjogtals, adv. fnesevis.

Tionde, Ordenstal, tienbe. Tiondedel, -ar, m. Tienbedel.

Tionde, -r, m. Liende. Tiondeförpaktare, s. pl. m. Liendeforpagter. Tiondegifvare, s. pl. m. Liendepber. Tionderättighet, f. Ret til at hæve Liende. Tiondesattning, -ar, m. Liendeberegning. Tiondetagare, s. pl. m. Liendetager.

Tiotal, m. fl. f. Tio. Tipp, -ar, m. Tip.

Tippa, v. c. 1. T. till, ftode, rore En loseligen; tippa astad, fuse frem. Tippen, m. & f. Tip (Donselygdom). Tisdag, -ar, m. (J. Tyssdagr) Tits.

bag. Tissel, n. Hvisten; Slesten. Tissel, och tassel, Hvisten og Smisten. Tissla, v. n. l. T. och tassla, hviste; sleste, smiste, drf. Tisslande, n. Tiss-

lare, s. pl. m. Tistel, -stlar, m. Bognstang.

Tistel, -stlar, m. (3. Distill) Tibsel D. Tiftel R. Bolltistel, Tidfeltugle: Eckinops spherocephalus. Borsttistel: Carduus eriophorus. Fettistel, Agersvinemelk D. Dilblom= me, Dille, Daule R.: Sonchus arvensis. Jordtistel, fortstænglet Tids fel: Carduus acaulis. Krustistel, Bintertiftel R.: Carduus crispus. Kaltistel, hjertebladet Tidfel: Cnicus oleraceus. Karrtistel. Mortis ftel, Spaatistel R.: Carduns palustris. Marientistel, Marie Tidfel: Carduus Marianus. Mjölktistel. Svinedild, Daredill, Dillegræs R.:

Sonchus oleraceus.
Tistelfink, -ar, m. (T. Distelsink)
(Kugl) Stistit: Fringilla carducks.

Tit, (forældet) for Dit.
Titol, -tlar, m. Eitel. Titolsjuk, adj.
titelspg. Titolsjuka, f. Litelspge.
Titt, (forældet) for Ditt.

Titta, v. n. l. titte, brf. Tittande, n. Tittel, m. Titel.

Titulatur, -er, n. Titel, Titulering. Titulaturbok, f. Titelbog.

Tjuder, s. pl. n. Tojr, Tjor, Fobtiæde fom lægges paa Hefte, Kvæg. Tjudra, v. a. l. tojre, tjore, brf. Tjud-

judra, v. a. 1. tojte, tjore, otj. 1jud ring, f. Tiuf. -var. m. (deal. T. Tivf) (3. 1 Thiofr) Evv. Tjufaktig, adj. tovagtig. Tjufaktighet, f. Epvagtighed. Tjufart, m. Tpvagtighed, Tpveart. Tjufband, s. pl. n. Twebande. Tiufbi, -n, n. Rovbi. Tjufgods, n. Evvegobs, fofter. Tjufgomm pl. m. Tpvshæler, Dæler. Tjufgömmare, s. Tjufgömme, -n, n. Tjufgömma, -or. f. Typegiemme. Tjufhand, m. Types baand. Tjufhora, -or, f. Kruentim: mer, som begaar bor og Tyveri. Tjufhal, e. pt. n. Fængsel for Tyve, Tyvehul. 2) Tyvebole. knep, s. pl. n. Tyvestreg, Gfurfeftreg. Tjufkons, -or, f. Tpvetvinde. Tjufkällare, s. pl. m. & -ar, m. Tovehul. Tjuflykta, -or, f. Toves lvgte. Tjufnyckel, -cklar, m. Tp. Tjufnäfve, m. (dagl. T.) venvael. Tjufnäste, -n, n. Ip-Invehaand. pereir. Tiufpack, s. pl. n. Tpve= rak, Kiæltrinavak, Tjukpojke, -ar. m. Gavtyv. Tjufpojkstrek, s. pl. n. Gav. topftreg. Tjufsrätt, m. f. E. standa tjufsratt, undergaa Epvedom. bommes fom Tpp. Tjufsak, -er, m. Tpvefag. 2) pl. Tpvetofter. Tjufskytt, -ar, m. Bildttvv, drf. Tjufskytteri, n. Tjufspråk, s. pl. n. Epvesprog, Pludderfnat fom Epve bruge fig imellem. Tjufstrek, s. pl. n. Lyvestreg. Tjufstryker, m. Lyvernegt. Tjufstycke, -n, n. Tove: ftreg. Tjufunge, -ar, m. liden Gav: tov: liden Ranalie.

Tjufnad, -er, m. Tyveri. Ficktjufnad, Lommetyveri.

Tjufva, forældet Genitiv, f. E. tjufva hand, Tyvehaand.

Tjufva, -or, f. tvegrenet Fork, Tves fork, Tvege, Tyve.

Tjufva, v. a. 1. tobak, tage Bladene af Tobak.

Tjufveri, -er, n. Tpveri.

Tjuga, -or, f. Tvege, Tvefort, Hothve.

Tjugonde, Ordenstal, tvvende. Tjegondagen, Tjugondag Knut, den 12te Januar. Tjugondedel, Tjugondel, -ar. m. Tvvendedel,

Tjugu, Tjugo, Tjuge, Mængdetal, (3. tutugu) tyve, tjuge N. Tjuguen, enogtyve. Tjugutvå, toogtyve. Tjuguförsta, enogtvenebe. Tjuguandra, toogtyvenbe. Tjugufyra, fireogtyve. Tjugudubel, Tjugufaldig, adj. tyvebobbelt, tybefold. Tjuguhörning, adj. tyvefante. Tjuguhörning, -ar, m. Tyvefant. Tjugumänning, -ar, m. (Bofanit) Bægerhanned: Icosandria. Tjugusidg, adj. tyvefidet. Tjugutal, s. pl. n. Tyvetal. Tjuguårig, adj. tyveadig.

Tjugunde, f. Tjugonde.

Tjur, -ar, m. Lyr. Tjuragtig, ad. lig en Lyr, haardnaffet, stivsindet, halsstarig, tvær, drs. Tjuragtighet, f. Tjursktare, s. pl. m. Lyrefægter. Tjursktare, s. pl. m. Lyrefægtning. Tjurgalen, adj. tyregæl. Tjurhufvad, adj. stivsindet, haardnaffet, tvær, vrang. Tjurhufvud, -en, s. Lværdriver, Lværing. Tjurhålla, v. a. 3. (dagl. L.) (häller, holl, hållit) holde En tilbage. Tjurkalf, -var, s. Lyrefalv. Tjurpes, -ar, m. Lyrepejs, Lyremege.

Tjura, v. n. 1. være tvær, egenfindig, halbstarrig, sturen; sitta och tjura, d. s.

Tjurig, adj. tvær, halvstarrig, stivsindet, vrang, sturen, orf. Tjurighet, f.
Tjusa, v. a. 2. 3. 4. 1. fortvele, hen
rive, henrosse. Tjusa ormar, besværge Slanger. Tjusare, s. pl. m.
Tjusarinna, -or, f. Mand, Kvinde
som fortryller, henriver. Ormtjusare, Slangebesværger. Tjusning, f.
Kottryllesse, Henriven, Henrystelse.
Ormtjusning, Slangebesværgesse.

Tint, s. pl. n. Opl. Dolen. Tuden. Tiuta, v. n. 3. (-tjuter, -tjot, -tjutit) hole, tude. Tjutare, s. pl. m. En fom hyler; den som vill med vargarne äta, måste ock med dem tjuta. Tjutande, n. Tjutning, -ar, f. Sylen, Tuden. Tjäder, -drar, m. (Sugl) Tiur, Tod: Der: Tetrao urogallus. Tjäderhöna, -or, f. huntiur, Roj N. Tjaderlek, -ar, m. Tiurleg. Tjale, m. Jordfroft under Dverfladen om Foraaret, Tæle R. Tjäll, s. pl. n. (3. Tialld) Telt, Lovs botte, (i Bibl.) Paulun, fig. ringe Bolig, Optte; sla ned sina tjull, opflaa fin Bopæl. Tjäna, Tjänst, f. Tjena, Tjenst. Tjara, f. Liære. Tjarborste, -ar, m. Tiærefost. Tjärblomster, s. pl. n. Tiæreurt: Luchnis Viscaria. Tjärubrannare, s. pl. m. Ljærebrænder. Tjärubränneri, -er, n. Tjærebrænderi. Tjärubränning, f. Tjærebræn: ding. Tjärbytta, -or, f. Tjærefans de. Tjärpyts, -ar, m. Tjærepos, Tjärqvast, -ar, m. Tiærekande.

Tjärört, -er, f. Ljæreurt: Lycknis viscaria. Tjära, v. s. 1. tjære, drf. Tjärande, n. Tjäring, f.

Ljætetoft. Tjärtunna, -or, f. Ljærretonde. Tjärugn, -ar, m. Ljæres

Tjarvatten, n. Tjærevand.

Tjärn, s. pl. n. Dam, Kjærn N.

Tjärig, adi. tjæret.

ovn.

Tjöckre, Tjöckst, (dagl. T.) for Tjockare, Tjockast, tyffere, tyffest. Tjöt, imperf. af Tjuta.

To, m. grop Uld.

Tobak, m. Tobaf. Tobaksask, -ar, m. Tobafsæste. Tobaksblad, s. pl. n. Tobafsblad. Tobaksblader, pl. Bladtobaf. Tobaksdon, n. Tobafsger. Tobaksdosa, -or, f. Tobaksdosa, -or, f. Tobaksdosa, Tobaksdosa, Tobaksdosa, Tobaksdosa, Tobaksdosa, Tobaksdosa, Tobaksdosa, Tobaksdosa, Tofsæ till, f. Tilltofsa.

Tobaffild. Tobaksfabrikar, -er, m. Tobatsfabritant. Tobaksfogel, -glar, m. Tobafffugl. Tobakshandlare, s. pl. m. Tobafshandler. Tobakshalk. -ar. m. En fom roger meget pa flet Tobaf. Tobakskista, -or, f. Tobafs: fifte. Tobakslada, -or, f. Tobats: Tobaksland, s. pl. n. 3ord plantet med Tobaf. Tobakslåda, -or. f. Tobafstable. Tobakspipa, -or. f. Tobaferibe. Tobaksplantering. -ar, f. Tobafsplantning, Tobafsavl. Tobaksrull, -ar, m. Tobafsrul. Tobaksrum, e. pl. n. Tobafeværelje. Tobaksrok, m. Tobafereg. Tobaksrökare, s. pl. m. Tobafbroger, drf. Tobaksrökning, f. Tobaksspinna-re, s. pl. m. Tobaksspinnabaksspinneri, -er, n. Tobafsspindes ri. Tokaksstjelk, -ar, m. Tobafs. ftilf. Tobakstuggare, s. pl. m. En fom Fragr Tobak, drf. Tobakstuggning, f.

Tocka, v. a. 1. (dagl. E.) flytte fig, gjore Plads.

Tocken, adj. (bagl. T., pl. tockna, tocka) faadan, faadanne, det är tocket, som tocket, det Ene er iffe bebre end det Andet.

Tof, -var, m. Silt.

Toffel, -flor, f. Loffel. Toffelblomma, -or, f. (Plante) Fruesto D. Mariesto, St. Dies Bolle R.: Cypripedium calceolus.

Tofning, s. Tofva.
Tofs, -ar, m. Dust; Top (af opstagende Higebre); Daartop. Tofsdu-rva, -or, f. Topdue. Tofshöna, -or, f. Topbene. Tofslärka, -or, f. Topscarte: Alanda cristata. Tofsmössa, -or, f. Due med Dust. Tofstita, -or, f. Tofsmössa, -or, f. (Fugl)
Topmejse: Parus cristatus. Tofstupp, -ar, m. toppet Dane.

Tofsig, adj. duffig, toppet. Tofva, -or, f. Dust, Haarpist. Tofva, v. a. 1. Tofva ihop, filte, filts re, fornifle, tope R.; tofva sig, filte fig, filtes, forvilles, drf. Tofning, f. Tofvig, adj. filtet, forviflet, drf. Tofvighet, f. Tog, Toga, f. Tåg, Tåga. Tok, -ar, m. (Plante) Gaafeurt D. Mure, Muregræs R.: Potentilla frutico**za.** Tok. -ar. m. Nar. Daare, Tosse Taa:

be, Galning. Toka, -or, f. Fjante, Tosse. 2) (Plante): Potentilla fruticosa; en god tok, en god Nar; på tok, adv. galt. 2) for Greg, f. E. det går på tok, det gaar galt; det är aldeles på tok, det er rap; galt; Ni gar på tok, De gaar fejl; jag sade det på tok, jeg fagde det Pun for Gpog; prata tok, fpege, flus dre, vaase. Tok, et Glags Rorts fpil (Hanrei, Ratter).

Tokas, v. d. l. fjafe, spoge, gjøre Rar. restreger.

Tokeri, -er, n. Narrestreg, Narreri, Giæfferi.

Tokfrom, adj. altfor tossegod.

Tokfräga, -or, f. naragtigt Spørgs:

Tokig, adj. tosset, gal, naragtia, daarlig, drf. Tokighet, f.

Tokprat, n. tobset Gnat, Gladder, Greg.

Tokrolig, -lustig, adj. pudferlig, lojers lig, snurrig, spogefuld. Tokrolighet, f.

Toktal, b. f. f. Tokprat.

Tolag, m. Davnepenge.

Tolf, Mangdetal, tolv. Tolfdubbel, -faldig, adj. tolvdobbelt. Tolfhörnig, -kantig, adj. tolvfantet. Tolfhörning, -ar, m. Tolfkant, -er, m. Telvfant. Tolfman, d. s. s. Nämdeman. Telfmänning, -ar, m. (250: tanif) Dobekandrift. Tolfringning,

f. Ringning for Lia Riotten 12 Tolfsidig, adj. tolvfidet. Tolfstjen ar, m. (Sugl) Trapiffer: Trogon. Tolfpundig, edj. tolvpundia. punding, -ar, m. Tolvpunder. Tolftumstarm, -ar, m. Tolvfingertern. Tolfarig, edi. tolpagria.

Tolft, -er, m. (3, Tylft) Tylt. Tolfte, Ordensial, tolvie. Tolftedel, -ar, m. Tolptedel.

Tolftumstarm, f. Tolf.

Tolfva, -or, f. Talfiguren Tolv.

Tolk, -ar, m. Tolf. 2) et Glags Fugl: Tringa interpres.

Tolka, v. a. 1. tolfe, fortolfe, udtolfe. drf. Telkare, s. pl. m. Telkning, -ar, f.

Toll; s. pl. n. (forældet) Tomme.

Tom, adj. tom. Tomhet, f. Tomheb. Tomhand, adi. tomhændet.

Tomling, -ar, m. (Sugl) Graameife D. Sumpmejfe, gurutus R .: Parus palustris, pafga: Gjerdesmutte, Tommeliden: Troglodytes europæus.

Tomt, -er, m. Comt, Plads. Tomtebolycka, f. Dufets Belgagende. Tomtgubbe, -ar, m. Nisse. Tomtorm, -ar, m. Snog. Tomtoren, pl. Grunds afgift. Tomtort, -er. f. (Plante) Da remad, Parefaal: Lapsana commu-

Tomta, v. n. l. gå och temta, gaa omfring og inuse.

Tomte, -ar, m. (Infett) Termit: Terenes. 2) Risie.

Tomtitta, -or, f. et Stags Bugl: To-

Tomtning, f. Indhegning, drf. Tomtningsmur, -ar, 🦡

Tonart, -or, f. Ton, -er, m. Tone. Toneart. Tonkonst, f. Tonefunk. Tonledning, Conefolge, Conelob. Tonrik, adj. tonerig. Tonsattning, f. Tonesætning. Tontecken, s. pl. n. Tonetegn. Tonvigt, m. Tonefalb.

Tjut, s. pl. n. Opl. Svien, Tuden. Tiuta, v. n. 3. (-tjuter, -tjöt, -tjutit) hple, tude. Tjutare, s. pl. m. En fom hyler; den som vill med vargarne äta, måste ock med dem tjuta. Tjutande, s. Tjutning, -ar, f. Hylen, Tuden. Tiader, -drar, m. (Kugl) Liur, Tod: der: Tetrao urogallus. Tjäderhöna, -or, f. Huntiur, Roj D. Tjäderlek, -ar, m. Tiurleg. Tjäle, m. Jordfroft under Overfladen om Foraaret, Tæle N. Tjäll, s. pl. n. (3. Tialld) Telt, Lovhotte, (i Bibl.) Paulun, fig. ringe Bolig, Sptte; sla ned sina tjäll, opflaa fin Bovæl. Tjäna, Tjänst, ∫. Tjena, Tjenst. Tjära, f. Liære. Tjärborste, -ar, m. Tiærefoft. Tjärblomster, s; pl. n. Ticreurt: Luchnie Viscaria. Tjärubrannare, s. pl. m. Ljærebrænder. Tjärubränneri, -er, n. Tjærebrænderi. Tjärubränning, f. Tjærebræn: ding. Tjärbytta, -or, f. Tjærefans Tjärpyts, -ar, m. Tjæreves, Tiærefande. Tjärqvast, -ar, m. Tjætefost. Tjärtunna, -or, f. Tjæretonde. Tjärugn, -ar, m. Ljæres Tjarvatten, n. Tjærevand. Tjärört, -er, f. Tjæreurt: Lychnis Tjära, v. s. 1. tjære, drf. Tjärande, n. Tjäring, f. Tjärn, s. pl. n. Dam, Kjærn N. Tjarig, adi. tjæret. Tjöckre, Tjöckst, (dagl. T.) for Tjockare, Tjockast, toffere, toffest. Tjöt, imperf. af Tjuta. To, m. grov Uld. Tobak, m. Tobaf. Tobaksask, -ar, m. Tobaffæffe. Tobaksblad, s. pl. n. Tobafsblad. Tobaksblader, pl. Bladtobak. Tobaksdon, n. Tobaks areie. Tobakssaaer. Tobaksdosa.

Tobaffild. Tobaksfabrikor, -er, m. Tobaksfabrikant. Tobaksfogel, -glar, m. Tobafffugl. Tobakshandlare, s. pl. m. Tobafshandler. Tobakshalk, -ar, m. En fom roger meget og flet Tobat. Tobakskista, -or, f. Tobafs: Tobakslada, -or, f. Tobafs: fiste. Tobaksland, s. pl. n. Jord plantet med Tobak. Tobakslåda, -or, f. Tobafstasse. Tobakspipa, -or, f. Tobaffpibe. Tobaksplantering. -ar, f. Tobafsplantning, Tobafsavl. Tobaksrull, .- ar, m. Tobaferul. Tobaksrum, e. pl. n. Tobafeværelie. Tobaksrök, m. Tobaksrog. Tobaksrökare, s. pl. m. Tobaffroger, brf. Tobaksrökning, f. Tobaksspinna-re, s. pl. m. Tobaksspinner. Tobaksspinneri, -er, n. Tobafsspindes ri. Tokaksstjelk, -ar, m. Tobafs: ftilf. Tobakstuggare, s. pl. m. En fom fragr Lobaf, drf. Tobakstuggning, f.

Tockn, v. a. 1. (dagl. T.) fintte fig, gjore Plads.

Tocken, adj. (bagl. T., pl. tockna, tocka) faaban, faabanne, det är tocket, som tocket, det Ene er iffe bebre end det Andet.

Tof, -var, m. Filt.

Toffel, -flor, f. Loffel. Toffelblomma, -or, f. (Plante) Fruesto D. Mariesto, St. Dies Bolle R.: Cypripedium caloeolus.

ärig, adi. tjæret.
öckre, Tjöckast, (dagl. T.) for Tjockare, Tjöckast, tyffere, tyffest.
öt, imperf. af Tjuta.
o, m. grov Uld.
obak, m. Tobas.
Tobaksask, -ar, m. Dust; Top (af pystasende Kjædre); Haartop. Tofshöna, -or, f. Tophene. Tofslärka, -or, f. Tophene. Tofslärka, -or, f. Tophene. Tofslärka, -or, f. Tophene.
Tofsatia.
Tofsmössa, -or, f. Hugh
Tofstian, -or, f. Tofsmössa, -or, f. (Hugh)
Topmesse.
Topmesse.
Topmesse.
Tofsatial, f. Tilltofsa.

Torndyfyel, f. Tordyfyel.

Tornera, v. n. 1. turnere, holde Eurnérspil: stoje, sarme. Tornering, -ar.

f. Turnering.

Tornérbana, -or, f. Tornérplats. m. Rendebane, Turnerplads. Tornérhast, -ar, m. Turnerheft. Tornérkrage, -ar, m. (i Baaben) Turnérs frave. Tornérspel, s. pl. n. Tur-Tornérspjut, s. pl. n. nérivil. Yanie.

Torp, s. pl. n. Dusmandeplads, Blads. Torpare, s. pl. m. Susmand.

Torparhustru, -r, f. Dusmandstone. Torparkoja, -stuga, -or, f. Sytte hvor

en Husmand boer. Torpställe, -n, n. d. f. f. Terp.

Torr, adj. (3. thurr) tor. Torramma, -or, f. Goldamme. Torrbulta. v. a. 1. morbante. Torrhet, f. Tor: hed. Torrhet, adj. overvættes hed, drf. Torrhetta, f. overvættes Sede. Torrhosta, f. tor Dofte. Torriandig, adj. af hoj Beliggenhed. Torrolig (Torr-rolig) adj. fom fpeger med en alvorlig Mine. Torrolighet, f. tort Spog. Torrskodd, adj. torffoet. Torrvarumatt, n. Maal til tørre Barer. Torrved, m. Tprived R. Torrväder, n. Torveir. Torrvärk. m. Torrvärksgräs, n. Giatimerter. (Plante) Anav i Vande D. Torvært: græs N.: Thalictrum flavum. Torrăr, s. pl. n. tort Aar. Torraka, -or, f. Mel.

Torsk, -ar, m. Torft. 2) Slim paa Lungen, Erofte M. Torskmossa, f. et Glags Mos, Almnæver, Elvenæ: ver N.: Lichen aphlosus. Lin. Peltigera aphlosa. Horn.

Torsmanad, f. Thor.

Torst, m. fl. f. Törst.

Torta, -or, f. Tærte. Tortbakare, s. pl. m. En fom bager Tærter, Tærtebager. Tortdeg, m. Eærtebej. Tortgumma, -or, f. Rone som sælger Torter. Tortpanna. -or. f. Tæfte pande.

Torvigge, -ar, m. Tordenfile.

Tosing, -ar, m. (dagl. E.) Tomfing R. Tossa, m. fl. f. Tassa, m. fl.

Tota, v. n. 1. fræbe, ftulle; tota efter. foge at efterligne; tota till, foripae paa at ubfore.

Totte, -ar, m. Tot.

Traf, m. Trav; gå på trafven, gag i Trav: komma en på trafven, hiælve i Bei.

Trafva, v. n. l. trape. Trafvande, n. Trafning, f. Traven. Trafvare, s. pl. m. Traver.

Trafva, v. a. 1. opstable, opdunce.

Trafning, f. Orftabling.

Trafve, -ar, m. Stabel, Dynge. 2) Antal af 20. Rornneg, Dalmbundter el. Rofte, Trave. Vedtrafve, Brændestabel.

Trafven, f. Traf.

Trakt, -er, m. Strog, Egn; Omegn; trakten omkring staden, Brens Om: ean.

Trakta, v. n. 1. tragte. Traktan, f. Traaten.

Traktamente, -n, n. Dagtraktamente, Dictpenge, f. E. han har 2 Rdlr. om dagen i traktamente. 2) Trat: tering, Traftement.

Traktera, v. a. I. traftere, brf. Traktering, -ar, f. Trakter, -er, m. **= %**.

Trall, -ar, m. Eral, Erallen, Smaa: nonnen. 2) Slendrian, Trant, f. E. hålla sin gamla trall, efter gamla trallen.

Trall, -ar, m. Trallverk, s. pl. n. Gitter, Gittervært paa Dættet af et Gfib.

Tralla, v. n. & a. 1. tralle, smaanen: ne. Trallande, n. Trallen.

Tramp, -ar, m. Fodtrin.

Tramp, n. Trampen. Trampa, v. a. & s. I. trampe, træbe; frampa på, træbe pda; trampa på foton, træbe paa Joben; trampa tor, frompe. Veri trampa nod, nedtæde, medtryffe; tr. ned skor, gas Sfø, Støder bagover; trampa sin fjåt, træbe i ens Hobspor; trampa under sptterne, træbe under Hodgene; trampa organ, træbe Bæigene paa et Orgel. Tramparo, s. pl. m. En som tramper, træber, dr. Trampaing, -ar, f.

Trampgras, s. pl. n. Trampustva, -ov, f. (Plante) Beigræs D. Hugleko, Erampegræs R.: Polygonum sviculars.

Tramphjul, s. pl. n. = N. Maffinhjul det fættes i Bevægelse ved at træbes af Defte el. Mennester.

Tran, m. Tran. Trangrams, n. = N.
Transfald. Trankokaro, s. pl. m. En
fom brænder, foger Eran. Trankokeri, -er, n. Trankorupberi, støgeri.
Trankokning, f. Tranbrænding, Trantonde. Trantunna, -er, f. Trantonde.

Trana, -or, f. (I. Trana) Erane. Tranbar, s. pl. n. Tranebær, Mysebær: Vaccinium Oxycocoos. Tranbals, -ar, m. Tranenge. Tranbals, (Plante) Gjerbeviffe D. Sfolmesgræß R.: Vicio Sepium.

Tranig, adj. vijagtig, tranagtig; som har Transmag, drf. Tranighet, f. Branart, & Trana.

Trapp, m. Erap (Stenart): Corneus trupenius.

Trapp, -ar, m. Trapphas, f. (Hugl)
Trappegual: Olis tetras:

Trappa, -or, f. Trappe. Trappsoparo, e. pl. ss. Trappsfejer. Trappstog, s. pl. ss. Erappetrin. Trappston, -ar, ss. Trappetfin. Trapptals, Trappvis, adj. frappenis, trimpis.

Trasa, -or, f. Lafe, Pjalt, Fille D., Rind; hans rock ar i trasor, hans Rfole er ganke lafet, fillet. Tranhank, -ar, m. En som er laset; Hillefant N.

Trasig, adf. lafet, pjaltet, fillet N., brf. -Trasighet, f.

Traska, v. n. l. trafte, brf. Traskan-

Trassel, n. Forvirren, Forvirring, Forvifling, Birver; enhver forviflet Ling, Ugreje.

Trassla, v. s. l. forvirre, forvitle, bringe i Urede, fortvatle; han har sk hoptrasslat el. tilltrasslat saken, att den är alldeles förlerad, han har faa fortvatlet Sagen, at den er ganste tabt, drf. Trasslande, n.

Translig, adj. forvirret, forviffet, forfvaffet; trevlet, drf. Translighet, f. Trant, -ar, .m. (Bugl) Drosfet D. Troft R.: Turdus. Koltrant, Coffet, Gorttroft R.: Turdus Merulu. Björk,-Sång,- Talltrant, f. Björk, Sång, Tall.

Tratt, -ar, w. Tragt, Trægt. Trattformig, Trattlik, ac. trægtformig, Tratta, v. s. l. (bagl. E.) komma trattandes, fomme trippende.

Tro, Mangdetal, tre. Trebent, adj. trebenet. Trebladig, adj. trebladet. Tredelt, adj. trebelt.

Tredubbel, edf. tredobbelt. Tredubbla, v. a. 1. forege trefold, tri:

plere, bef. Tredubbling, f.
Treduckad, adj. fom har tredobbelt

Tredackare, s. pl. m. Leebaffer. Treenig, adj. treenig, brf. Treenighet.

Trefald, Trefaldig, udj. trefoldig. Trefaldighet, f. Trefoldighed, Tree nighed.

Trefaldighetsblomma, -or, f. (Plante) Stifmoreblomft: Viola tricolor.

Treflikig, adj. from har tre flige.

II Binds 24

Trofet, m. Trefed. Trefetad . adi. trefobet. Trefargad, adj. trefarvet. Tregaffel, -flar, m. Treforf. Tregift, adj. fom har tre Roner paa Trogiste, -n, n. tredobbelt Watefab, Trigami. Trehanda, adi, tre Glaas, Trehuldad, Trehöldad, adj. som bar tre Doneder. Techornig, Trekantig, adj. trebjernet, trefantet. Trehörning, -ar, m. Trekant, -er, m. Trefant. Trekarl, m. (Rortipil) Bift. Troklang, m. = R., Sammensætning of tre forffiellige Lvb. Treklufvon, adj. treflevet, Tromastad, adj. fremastet. Tromastare, e. pl. m. tremaket Stib. Tremanning, -as, m. = R. Bestægtet i tredie Grad; Ræftsoffendeborn. 2) - Li Botaniten): Trebanneb. Trepunding. -or. m. = N. Trepunder. Tanqvinnad, adj. (Botanifen); trebung ned. Treradig, adj. treradet. . Tresidig, adj. trefibet. Tresitsig, adj. trefædig, trefædet, f. &. tresitsig vagn. Treskiste, -u, n. Deling i tre Dele; Erevangebrug. Treskäftad, adj. treffaftet, treffæftet. Trespand, Trespannig, adj. med tre Defte for. Trestafvig, adj. treftavelies. Trestruken, edj. (Mufif) treftroget. Tresträngad, adj. fom har tre Strænge. Trestammig, adj. trestemmig. Tretradig. adi. tretraabet.. Treudd, -ar, m. Treforf. Treuddig, adj. som har tre Spidser; trearenet. Trevapling, -ar, m. Rlever: Trifoli-

.

Trearie. adi. treacrie. Treaggad, edj. tteagget. Tree. -or. f. Tretal: Treen i Rort. Treding. -ar. m. Trediedel. 2) Afaift fom bestager i Tredjedelen af det 3) Trebjedelen af et ber avles. Maal til flydende Ting. Tredingsarrende, a. = Treding 2). dingsbruk. -trade. n. Trevanasbrut. Tredubbel, m. fl. (. Tre. Treff, Treffa, m. fl. f. Traff, m. fl. Troflig, adj. driftig, vindstibelig. 2) trivelig. 3) behagelig, (om Bærelfer) hvor man trives, huggelig, drf. Treflighet, f. Trofnad, m. Trivelle, Belbefinbenbe. Dugge; den Omftandighed at trives. Trefs, impf. of Trifvas. Trefva, v. n. 1. (dagl. Ti) fole fie for, befole, tare R., brf. Trefvande, . n. Trefvare, s. pl. m. Trefvelig, f. Treflig. Trefren, adj. driftig, vindstibelig. Tregge, (forældet) for Tre. Treggehanda, adi. tre Glage. Tremastare, m. fl. f. Tre. Trenne, trende. Trens, -ur, m. Erense. 2) Hattesnor. Tronsa, v. a. 1. fætte Erenfe, fætte Sattefuor paar holde en Deft tilbage. 2) (til Glibs) trenfe. Tresk, adj. (3, treyskr): egenfindig, Bivfinbet, baaronaffet, baldfarrig, drf. Treskhet f. Trenka, f. Salftarrighed, Gaenfindia Treskas, v. d. l. være egenfindig, halfstatrig, trodsig, drf. Treskande, s. Treskifte, -n, n. Deling i tre Dele. Treskodom, -ar, m. Rontuniafiedom; en udebleven Anflagers Fordommelfe. Treskäftad, adj. trestjæftet, trestaftet. Treas, -ar, m. Eresfe af Dagr, Blet: ning. Tressjorn, e. pl. n. Tresie: iærn. Tressa, v. a. 1. flette, flynge, tresfe.

Tressare, s. pl. n. -erska, -or, f. fom tresser Daar, drf. Tressning, f. Trettio, Trettie, Mangdetal, trebive. Trettioen, enogtrebive. Trettiotva, toogtrebive. Trettioarig, adi. trebiveacria.

Trettionde, Ordenstal, trebivte. Trettiondedel, -ar, m. Trebivtebel. Tret-

tiondeforsta, enogtrebinte.

Tretton, Mangdetal, tretten. Trettonde, Ordenstal, trettenbe. Trettondedagjul, Delligtrefongers Seft.
Treudd, f. Tre.

Tridjung, -ar, m. (i det juridifte Sprog)

for Tredjedel, Treding.

Triflig, f. Treflig.

Trifvas, v. d. (trifves, trifs; trifdes, trefs; trifvits, trifts) trives; t. ihop med, forliges med.

Trifvelig, Trifven, f. Treflig. Trill, -ar, m. Trille i Rufft.

Trilla, v. s. & n. 1. (3. tritla) trille, brf. Trillande, n.

drf. Trillande, n. Trilla, -or; f. liden Enspændervogn, Erille, Sagtvogn.

Trind, ad. frind, tund, brf. Triudhet, f. Runbbed, Folbigheb. Trindlagd, adf. rund, feb i Anfigtet, folbig.

Trippa, v. n. 1. freppe, bef. Trippande, n.

Trissa, -or, f. Trinie. 2) Erille, hvormed Born lege.

Triumf, -er, m. Eriumf. Triumfbägo, -ar, m. Eriumfbuo. Triumfvagu, -ar, m. Eriumfvogu.

Tro, f. Tro; på tro och lofven, paa Tro og Love. Tromål, s. pl. n. Likto, Fortrolighed.

Tro, v. c. 2. 1. = N.

Trockla, f. Träckla. Trofast, adj. trofast, brf. Trofasthot, f. Trogen, adj. tro, trofast; de trogna, be Troembe.

Trohet, f. Eroffab. Trohetsed, Ero-

Trolle, adj. Trolleen, adv. trolla, fandfunlia, brf. Trolighet, f. Trollbok. Troll, s. pl. n. Trold. f. Trolddomébog. Trolfikr, s. pl. Trollbarsört, -er, Troldbær. f. (Blante) Kireblad, Etbær D. Erolds bar, Biornebar N .: Paris evadrifolia. Trolldom, -ar, m. Trolbdom, Ervllefunft. Trollkarl, -ar, m. Ervids farl, Troldmand, Heffemester. Trollknut, -ar; m. magist Knude. Trollkona, -or, f. Troibtone, dvinde, Dets. Trollkonst, -er, f. Erplietunft, Troldfunft. Trollkraft, m, Trolddomötraft, Trolletraft. Trollkött, n. Byssus boudeches. Trolwkin, -or, f, Trollelogte: Laterna magica. Trollmask, -ar, m. Bolop; Hydra: Troffmedel, s. pl. n. Trof. lemiddel. Trollpacks, -or, f. Trold: tone, Eroldfuinde, Dets. Trolleing, -ar, m. Trollering. Trollsaga, -or. f. Beeventyr. Trollskott, s. pl n. Dagrbold i broutpggende Durs Da. ve. Profisianda, -or, f. (Infeft) Buldimed : Libeltula. Trollsmor, m. (et Glags Gop) Stimmteltraab Mucor septicus. Trollstaf, -var, m.

Tryllestav, Deffestav. Trolla, v. n. & a. l. trylle, ove Trolbi bom, heffe; forheffe, fortrylle; trolla fram, fremtrylle, drf. Trollando, n.

Trolleri, n. Erofferi, Erolbbom. Trollek, adj. fom horer til Defferi,

magne. Trollskett, m. fl. f. Troll.

Trolofva, v. s. & r. 1. (S. trulofs) trolone, forlove. Trolofvad; trolovetie. Trolofnings, -ar, f. Erolovetie. Trolofningsdag, m. Erolovetiesbag. Trolofningsring, -ar, m. Erolovetiesting.

Trolos, adj. trolos, brf. Troloshot, f. Troman, -män, m. (tro man) tro Mand. Titel som tillegges Embedsmænd ber

ore over on Oberfiel Rang, f. G. vår troman och president, vår troman och öfverste; de fom hape la rere Rang tituleres: Trotionare, Tromp, -ar, m. Ring om Mundingen paa en Ranon: Dovedet paa fam-Me. Trompet, m. fl. f. Trumpet. Tremal, f. Tro. Tron, f. Thron. Trop. -er, m. Ords figurlige Forfand. Tropik. -or, m. Benbefrebs. Tropikfagel, -glan, m. Tropiffugl: Phaeton Altherous. Tropigtigut, ad. pligtftplbigft. Trapp , -ar, .m. Erop. Sob, Banbe, Blot; Studinillerfelflab. Tropper, Trupper, Tropper. Troppa, v. a. .l. troppa af, troppa af, afmarfere i Belotoner, drf. Troppande, #. Trosartickel, klan, m. Troesartifel. Trospekännelse, -r. m. Trospetjen: Trosförvandt, -er, m. four er af famme Troesbetjenbelfe. Trosläva. f. Eroeslære. Trosmal, a. nl. a. Troesiga, Religis onsfug.. Trong, m. Dred, Bagage; liberligt Bat: 2) (. Tråss. Trossbod, -ar, m. Magafin hobr Trosfet ophevares. Trossdrang, -ar, Stoffnegt. Trosshast, per, m. Trosskusk, .-ar, m. Stoffuff. Tronskarra, -or, f. Trossvagn, -ar, m. Trospoan. Trosspojke, b. f. f. Trossdrang. Tretjenarc, f. Troman. Trats, n. Trods. Trotsa, v. a. & n. 1. trodie, def. Trotsande. Tratsig, edj. trodfig. Tratsighet, f.

Trodfighed.

vardighet, f.

Broyardie, edj. trougraig, brf, Tro-

Trabba, v. a. 1. giore flump, flumpet,

but, flow (om Gribser), def. Trubb-Trubbig, adj. flump, flumpet, but. 2) fort, ftuds, drf. Trubbighet, f. Trubbnäsa, -or, f. Stumphæfe. Trubbnäsig, adi. ftumpnæfet, brafnæs Trubbvinkel, -klar, m. Stumppinfel. Trubbyinklig, edj. fumpnifflet. Trug, n. indftændig Begiæring forenet med Erufel. Doben. Baatrængen. Ermen. Truga, v. a. 1. (3. pruga) true, true til faa ved Erufler til Poget: node; truga nagot på en, paanode En noget; truga af en nagot, aftrus, aftrodie En neget; truga sig på en, paatrænge fig En. Trugsmål, s. Trufel, Tvang. Trulidom, f. Trolldom. Trumf, -ar, m. [. Tromp. Trumf, a. pf. m. Erumf, Trumfa, v. n. l. trumfe, fpille Erumf ub, drf. Trumfning, f, Trumfstark, adj. færf i Trumf. Trumms, Trumla, v. s. l. flag pas Tromme, tromme. Trammande, Trumlande, s. Trumning, f. Troms men. Tramlare, a. ml. m. Trommeflager. Trumma, or, f. (3. Trumba) Trums me. 2) Bandlebning. Trumbinna, -or, f. Trombinde (i Dret): Tympanum Auris. Trumhala, -or, f. Prombuffeden i Dret. Trumpinne, -ar, m. Tromftof. Trumskinn, s. al. a. Eromffind. Trumslag, v. pa n. Tromflag. Trumalagare, e. pl. m. Tromflager, Tambur. Trumställning, -ar, m. Stillas foran en Bagti flue, hvorvaa Trommen ftilles. Trummeta, d. n. 1. (forcelet) blafe t Erompes, trompete. : Trumpen, adj. fnarvorn, gnaven, vegnten. Trumpophet, f. Arentenbed. Trumpet, -er, m. Erompet. Trumpetklang, m. Trumpetljud, n. Trompetlyd. Trumpetskall, n. Trompetskall, n. Trompetskall, s. Trompetskall, Spirompeter. Trumpetanderen, pl. Trompetfnore. Trumpetanderen, pl. Trompetfnore. Trumpetstycke, n. n. Hunda, Kanfar; vis Trumpetskama, s., f. Trumpetskamma, s., f. Trumpetskamma (Trompetens Parti i en Symfom). 2) Trompetregiter i Orgeivært. Trumpetregitster, s. pl. n. = R.

Trumpeta, v. n. 1. blæfe i Erompet; frompete; trumpeta ut, gjøre befjendt ved Erompetliang, fg. udbafune, drf: Trumpetande, n.

Trumpetaro, s. pl. m. Trompeter. Trumpna, v. n. l. blipe pranten, forge

modig, fnarvorn, je juurt.

Trupp, -or, m. d. f. f. Tropp.

Trat, -ar, m. Blat, Mund, Mabning; Guude; ala pa truten, flaa over Gnuden; slag pa truton, Gnudebrag; stor i truton, gorfuudet.

Trutit, f. Tryta.

Truth, -ap, m. Histomasse: Larue oc-

Try, n. (Plants) Sjebblad: Lonicers. Blätry, f. Blä.

Try, (forceldet) tre. \

Tryck, n. Erof; lemna til trycket, her fordre til Eroffen; udgifva genom trycket, ge ut på trycket, labe udgaa i Eroffen, give d'Eroffen; komma ut af trycket, fomme ud fra Oressen; rent, vackert tryck, en fmiuf, ren Erof.

Trycka, v. g. 2. 2, troffe, brf. Tryc-kande, s. Eroffen.

Tryckaro, o. pl. m. Eryffer (i Bogtrofferier). Tryckarlon, m. Eryfferion.

Tryoke, -a. al. Erpfter (Særftef), ifer paa Laab.

Tryckfel, a. a., a. Trofferi, Tryckfel, a. a., a. Troffejl. Tryckfilder, -drar, m. Gnellen i en Bosselage.

Tryokfrihet, f. Erpflefriheb.

Tryokfarg, m. Sarve fom paatroffes

Tryckning, -ar; f. Expfining, Expffen, Expf. Fryckningakraft, m. Expffes fraft. Tryckningsort, -or, f. Expfs fested. Tryckningsort, m. Expffeaar.

Tryokpapper, n. Tryfpapir. Tryokpiune, -ar, m. Tryffer.

Tryckpress, -ar, m. Ernfferpresse. Trycksvärta, f. Ernffersværte.

Tryckverk, s. pl. n. Ernfvært (ifær til at presse Bandet i Dojden).

Tryffel, m. Eroffel (et Glags spifelig Zordfvamp).

Trygd, m. (3. Trygd) Erogheb; under lagens trygd, under Lovens Beffpt, teife.

Trygg, adj. trug, brf. Trygghet, f. Trygga, v. s. 1, en smot, betrugge En for; trygga sig vid, till, på, foslade fig paa, foge Bestuttelse hos.

Tryggeligen, adv. trygt.
Trympel, -plar, m. lille Dortærffel.
Tryta, p. a. 3. (tryter; tröt, pl. tröto, trufo; trytit, trutit) mangle, fate

tes. Trå, v. n. 2. 1, efter, (bagl. T.) attraa.

Trå, (. Träd.

Tra, ad. som feler Længsel efter; flængen; vara tra efter, længes efter, attraa, f. E. han ar så tra efter henne.

Trackla, v. s. l. sp leseligt til el. sammen, rie, trackle R., drf. Trackling, f.

Tråd, -ar, m. Eraad. 2) Erevl i Dyr el. Baffter. Trådaktig, adj. traads agtig, trevlet. Trådarhete, n. Eraads arbejde. Trådban, adj. luflidt. Tråds bur, -ar, m. Guglebur af Mesfings el, Staaltraad. Tråddragare, s. ps. m. Eraadtræffer. Trådig, adj. traads ore over en Oberfiel Rang, f. C. var troman och president, var troman och öfverste; de som hape sovere Rang titulered: Trotjonare, Rundingen paa en Ranon: Dosebet paa sam-

paa en Kanon; Dovedet paa famme.

Trompet, M. fl. f. Trumpet. Tromai, f. Tro.

Tren, f. Thren.

Trop. -er, m. Ords figurlige Forfand. Tropik, -er, m. Bendefreds.

Tropikfågel, -glan, m. Eropiffugl: Photon Mitherous.

Tropligtigut, adj. pligtstyldigft.

Trapp , -ar, an. Erop, Dob, Banbe, Glot; Gtulefpillerfeliflab. Troppar, Tropper, Ecopper.

Tropps, v. a. 1. tropps of, tropps of, amariere i Pelotoner, drf. Troppande, n.

Trospetickel, -klan, m. Troesartifel. Trospekannelse, -r, m. Troesbetjenbelle.

Trosforvandt, -er, m. fom et af samme Eroesbetjendelse.

Troslava, f. Eroeslære.

Trosmel, n. pt. w. Trocefag, Religi-

Pross, m. Cros, Bagage; liberligt Pak.

2) f. Trass. Trossbod, -ar, m.

Magafin hvor Erosfet ophevares.

Trossdräng, -ar, Styffnegt. Trosshäst, -ar, m. Erosheft. Trosskust,
-ar, m. Styffuff. Trosskustra, -or,
f. Trossvagn, -ar, m. Erosbogn.

Trosspojke; d. f. Trosskustus.

Tretjeners, f. Troman, Trets, n. Ergds.

Tretse, v. a. & n. 1. trodie, buf. Trotsende.

Trotsig, adj. trodfig. Tratsighet, f. Erobsighed.

Broyardig, edi. troverhig, hrf, Trovardighet, f.

Trobba, v. a. 1. giore Rump, flumpet,

but, floo (om Spider), def. Truitning, f.

Trubbig, adj. finne, finneet, but. 2) fort, finds, brf. Trubbighet, f. Trubbnisa, -or, f. Stumphafe.

Trubbassig, adj. flumpnæset, bræne

Trobbvinkel, -klar, m. Stumppinfd. Trobbvinklig, adj./flumppinfflet.

Trug, a. inbftandig Begjæring forent med Trufel, Roben, Paatrangen, Ernen.

Truga, v. a. 1. (3. bruga) true, true til, saa ved Eruster til Roget; nobe; truga nägot på en, paanobe En unget; truga af en nägot, aftrue, astrodis En naget; truga sig på en, paatrange sig En.

Trugsmål, n. Trujel, Evang.. Truildom, j. Trolldom.

Trumf, -ar, m. f. Tromp.

Trumf, c. pl. m. Erumf. Trumfa, v. n. 1. trumfe, fpille Erumf ub, brf. Trumfning, f, Trumfntark, adj. fleri t Erumf.

Trumma, Trumla, v. s. I. flac pas Eromme, tromme. Trummande, Trumlande, n. Trumaing, f. Trommen. Trumlare, a. pl. m. Eromme flager.

Trumma, sor, f. (J. Trumba) Trumine, me. 2) Bandledning. Trumbinea, or, f. Trumbineg (i Oret): Trumpinea, ensist Auris. Trumbile, sor, f. Trumbineben i Oret. Trumpinea, s. pt. a. Trumflag. Trumskinn, s. pt. a. Trumflag. Trumskin, s. pt. m. Trumflag. Trumskin, difficult form en Bagtifue, boorpaa Trummen fisses.

Trumineta, d. n. 1. (forcelbet) blæfe i ... Erompei, trompete.

Trumpen, adj. fnarvorit, gneven, vrenten. Trumponhet, f. Brantenieb. Trumpet, -er, m. Trompet. Trumpetklang, m. Trumpetijud, n. Trumpetiyd.
Trumpetskall, n. Trumpets
Tlang. Trumpetsnäcka, or, f. Trumpeting.
Trumpetsnäcka, or, f. Trumpeting.
Petitigel, Softompeter. Trumpetanderen, pl. Trumpetanderen, pl. Trumpetanderen, n. Munda, Kanfar; vid Trumpetmaré.
Trumpetmaré. Trumpetstämma, or, f. Trumpethemme (Trumpetens Parti i en Somfom).
2) Trumpetregiter, pl. n. = R.

Trumpeta, v. n. l. blæfe i Trompet, trompete; trumpeta ut, gjøre befjendt ved Trompetflang, fig. ubbasume, defi Trumpetande, n.

Trumpetare, s. pl. m. Trompeter. Trumpna, v. z. l. blips vranten, forge modig, knarvorn, fo fuurt.

Trupp, -op, m. d. f. f. Tropp.

Trut, -ar, m. Flab, Mund, Asbning; Gnude; slå på truten, flaa over Snuden; slag på truten, Snudedrag; stor i truten, forsubet.

Trutit, f. Tryta. Prutt, -ad, m. Histomogge: Larus oc-

Try, n. (Plante) Sjebblad: Lonicera. Blätry, f. Blä.

Try, (forcedet) ire.

Tryck, n. Erel; lemna til trycket, befordre til Treffen; utgifva genom
trycket, ge ut på trycket, kabe utjgaa i Treffen, give i Ereffen; komma ut af trycket, fomme ub fra
Oresfen; rent, vackert tryck, en
fmul, ren Tref.

Trycka, v. g. 2. 2, truffe, brf. Tryckande, st. Eruffen.

Tryckaro, e. pl., m. Eryffer (i Bogtryfferier). Tryckarion, m. Eryfferion.

Trycke, -n. a. Erpfter (Kærftoj), ifær paa Laas.

Tryckeri, -er, a. Ernkleri. Tryckfel, a. pl. n. Ernkleil. Tryckfieder, -drar, m. Gnellen i en Bosfelags.

Tryckfrihet, f. Erpflefrihed. Tryckfärg, m. Harve som paatroffes

Tojer. Tryckning, -ar; f. Tryfning, Tryffen, Tryf. Tryckningskraft, m. Tryffes fraft. Tryckningsort, -or; f. Tryffested. Tryckningsor, n. Tryffeaur.

Tryokpapper, n. Ernfpapir. Tryokpiuno, -ar, m. Ernffer.

Tryckpress, -ar, m. Ernfferpresse. Trycksvärta, f. Ernffersværte.

Tryckverk, s. pl. n. Ernfværf (ifær til at presse Baudet i Bojden).

Teyftel, m. Eroffel (et Glags fpifelig Sordivamp).

Trygd, m. (3. Trygd) Erughed; under lagens trygd, under Lovens Baffot; telfe.

Trygga, edj. tryg, drf. Trygghet, f. Trygga, e. s. 1. en smot, betrygge En for; trygga sig vid, till, på, fowlade fig paa, foge Bestyttelse hos.

Tryggeligen, adv. trygt.
Trympel, -plar, m. lille Dortærffel.
Tryta, p. n. 3. (tryter; tröt, pl. tröto, trufo; trytit, trutit) mangle, fat-

Trå, v. n. 2. 1. efter, (pagl. T.) ats trag.

Trä, f. Träd. Trå, adf. fom föler Længfel efter; flængen; vara trå efter, længes efter, attrag, f. E. han är så trå of-

Trackla, v. a. l. sp loseligt til el. sammen, rie, trackle R., drf. Trackling, f.

Tråd, -ar, m. Eraab. 2) Erevl i Opr el. Baffter. Trådaktig, adj. traabs agtig, trevlet. Trådarhets, n. Eraabs mebejbe. Trådbar, adj. luflibt. Tråds bur, -ar, m. Huglebur af Mesfings el, Glasiftaab. Tråddragare, s. ps. m. Eraabtræffer. Trådig, adj. traabs

activ. (veriet. bef. Tradighet. f. Tradlik, adj. traabformig. Tradmossa, -or, f. Due fnottet fom et Ret el. pavet of Traab. Tradaystan, Tranystan, s. pl. n. Traadnogle D. Traadnoffe R. Tradrat, adj. fige fom en Traad, snorret. Trådsliten, adj. lustibt. Trådstrumpa, -or, f. Tradbstrompe. Trådanda, -r, f. en Naals Traad, Traadflump.

Trada, v. a. 1. (3. Troda) (egentlig! - træbe, trampe) træbe, befrugte (om Daner og andre Rugle), brf. Tradande, n. Tradwing, f.

Trådkla, f. Träckla.

Trag, s. pl. n. Drug. 2) et Glags Stalorm: Mectra.

Trak, n. = N. mojlommeligt, besværfiat Arbeibe:

Traka. v. n. 1. = R. arbeide moffomt, trælle, flæbe; tråka sin verld igennom, trake sig fram, flæbe fig frem. Trakig, adj. Traksam, adj. mejjom: lig, besværlig; tjebenbe, tjebelig, tjedsom, somlig, drf. Trakighet, f.

Trana, v. n. l. Tranas, v. d. fvinde hen, tvine ben, bentæres; fmægte, længes efter: trana bort, foinde hen, trine ben, hentæres; tranande ogon, imagtende Dine, Biffte.

Tranad, m. Bentæring, Denfvinden. . Dentvinen; Smægten; heftig Læng-

Transeber, -brar, m. Snigfeber. .

Trang, adj. trang. Trangbodd, adj. fom bor trangt, indlitebent. Trang-- bröstad, adj. trangbenftet. Trangbrastighet, f. Trangbruftighed; Aft. ma. Tranghet, f. Tranghed. Tranghofvad, adj. tranghovet, brf. Tranghofvighet, f.

Trangmal, e. pl. n. Trang, fnauve Raar, Forlegenhed, Anibe.

Transjuk, odj. fvindfottig. Transjuka, Svindsot, Tæring.

Transar. e. pl. w. tibtærenbe, affrui tenbe Gaar. Franystan, m. fl. f. under Trad. Trasen, (bagi. E.) f. tra, efterhang-Tra, -n, m. Eræ, Bed (Materien, Masfen. E. Boly). Tranktig, edj. træagtig, træet: feig. treviet: træg bef. Tränktighet, f. Transbete, m. Traarbeide. Trantetare, e. pl. m. Træarbejder. Trabelate, -u, n. Billebe af Ere: f. Riobs. Traben, s. pl. n. Erceben.

Trabock, -ar, m. Sageblot, :buf: fa.

Trabyggning, -ar, f. Tradus, e. pl m. Træbngning.

Trahandel, n. Ercelafthandel. handlare, s. pl. m. Træfafthandler. Truhufvud, -en, n. fig. Dumhoved; Toærdriver.

Trahast, -ar. m. Ercefieft. Trakari, b. f. f. Trahufved. Touklubba, -or. K. Ercefolle, Afubbe N. Trakol, s. pl. n. Træful. Frikarl, w.: pli n. Træfang, Trætoj,

Træfiort R. Tralus, -löss, f. Ercelus: Termiculus pulenterius ... Tramask, -ar. m. Troorm.

Trumure, -ar, f. Trebest. Tranagel, -glar, m. Trænagie. Trapicka, -or, f. (Bugl) Trapitter: Picts minor.

Trapelare, s. ol. m. Travillar, Erafoile.

Trapinne, -ar, m. Trapind. Traplugg, -ar, m. Tratep, Traprop; Trænagle, Træplug R. Trasaker, pl. Træfang, Trætoj. Träsked, -ar, m. Træffé.

Trasko, er, f. Træfto, brf. Traskomakare, s. pl. m.

Trasnitt, Trastick, 2: pl. a. Trefait. drf. Trästickare, e. pl. m.

Trastock, -ar. m. Ezerists, Ast. 2) (- Plov. Ploa.

Tratallrick, -ar, m. Trætallerfen.

Travaror, pl. Træbarer.

Traverk, s. pl. n. Arbeide i Era: Eras

Traverke, -virke, -n. u. Eræ tienligt til Tragarbeide.

Travarja, -or, f. Træfaarde.

Trainne, -n, n. = N. Træbul: træs træagtig Masie, Materie.

Tran. v. n. l. liges sm Orhaners Stria ved Parringen.

Traa. v. n. l. Traa sig, blive treet, trævlet, træne R.

Tränktig, Trähen, m. fl. f. Trä. Track, m. Drat, Glarn, Guard.

Tracks, v. n. l. fafte fit Mog fra fig : tracha ned, befuble, befmore met Starn, drf. Trackning, f.

Trackie, adj. besmurt med Gfarn.

Gnavs. ineviet.

Trad, s. pl. n. (i pl. ogfaa tran, i den beftemte Form Traden) Træ (T. Baum). Tradfalk, -ar. m. (Augi). Særfefalf: Falco subbuteo. Tradfrukt. -er. m. - Enonfranat. Tradfallning, -ar, f. Dugft. Stooning. Tradgard, f. Tragard. Tradlik, adj. træartet. Tradskola, -or, f. Eræftole. Tradstam, -mar. m. Træstamme, Træbul. Tradsvamp, -ar, m, Træfvamp. Tradskotsel, m, Træopelfining, Tradtopp, -ar, m. Tretop, Toppen of et Troz

Trada, v. n. & a. 2. 1. træbe: han har trädt ur barnskorna, han har

flidt fine Bornefto.

Trada, v. a. 2. 1. fomme en Traad i. bringe paa en Traad, træde; trada upp perlor, træbe Perler paa en Traad.

Trada, v. s. 2. 1. ploje en Ager fom ligger, bratploje. Tradning, f. Brats plojping, def. Tradningstid, f.

Trade, n. Brat, Bratland, Dvilejand;

ligge i trade, ligge Bnet. Tradesgarde, -n; a. Tradesjord, f. Tradesland, n. Trädesåker, -krar, m. Brafager, Braffend, Dvileland. Traff. -ar, m. Eræf.

Traffa, v. a. l. træffe. 2) n. firide, levere en Træfning.

Traffas. v. d. 1. træffe hinanden.

Traffning. -ar. f. Træfning, Regining. Glaa.

Tragen, adj. vedholdende flittia; indftendig; bedja traget, bede inditære digen; trägen vinner, vedholdende Klid overvinder ait. Tragenhet. L vedholdende Ind: Inditændighed.

Truggen, f. (Plante) Pindsvinkunge Sparganium erectum.

Tragard, –ar, m. Dave. Fraktträ gård, Frugthave. Köksträgård, Rief. fembare, Urtehave. Tragardsarbete: n. Davearbeide. Tragardablomma. -or, f. Daveblomit. Tragardsbok. f. Davebog. Tragardsdrang, -arv m. Gartnerdreng. Trägårdsfrukt, -er, m. Davefrugt, Tragardsfro. n. Trägårdshus, s. pl. n. Havefrp. Davebus. Tragardsjord, m. Daves ford. Tragardsknif. -var. m. Da. vefnip. Trägårdsmästare, s. pl. m. Gariner, -mänterska, -or. f. Garts perste. Trägårdssaker, pl. Havesas Tragardsskötsel, m. Daney durfning. Trägårdssnäcka, .or, f. Davesnegt: Holia hortensis. True gårdsspöke, -n, n. Kigur fom apreje les til, at, fræmme Kugle, Kugleffræt. Trägärdssäg, -ar, m. Davelsa: Trägärdssäng, -ar, 🖦 Havebed., Trägårdstäpp», –or, f. lille, indgjerdet Bondehave. Tragardaverktyg, s. pl. n. Daveredffab. Tragardavaxt, -er, m. Dapevæfik.

Träbäst, m. fl. f. Trä.

Traig, adj. træet.

Trajon, e. pl. n. (et Glags Breque) Ormegrath: Polywodium Blimman.

Tral. -ar. m. Eral. Train, v. n. 1. trælle, brf. Trainde. m. Tralaktig, edj. trologtig, flaviff, brf. Tralaktighet, f. Tralarbeta, -m. n. Trælarbeide. Tralboren, adj. trælbaaren. Traidom, m. Træidom. Traidomsek. m. Trældomsnag. Tralinna, -or, f. Trælfvinde, Glav. Traisam, edj. træffom, drf. Traisamhet, f. Tranga, v. s. & s. 2. 1. trænge: troffe. Trange om, trænge til. Trances, v. d. trænge binanden. Trungd, trængt, troffet. 2) fom foler Trang til Stolgang. Trangande, s. Tranguing, -ar. f. Tren: gen, Erpften. 2) Trung til Gtol: gang. Trangre, Trangst, trangere, trangeft, f. Trång. Tranguel, m. Erangfel, inevert Steb; Trang, Rnibe, Forlegenhed. Trungta, v. n. 1. fole en heftig Bottigs fel ofter, hige efter, tænges efter. Trangtan, f. heftig, brændende Lang. fel. Trängiande, længfelsfuld. Tranjon, s. pl. n. Tranebær. Trans. III. f. Trens. Track, e. pl. n. Gump, Merads. Brata, -or, f. Trætte. Trata, v. n. 2. 3. trætte, fece Trætte, tives, flamtes. Tratas, v. d. trats tes; truta på någon, fijande paa En, drf. Tratando, n. : Tratdryg, odj. trættefjær. Tratfro, Tratofro, n. Tuffens Wile, Evedraats Sæd. Tratgirig, adj. trættefjær. Tratgirighet, f. Trættekjærhed. Tratmakare, s. pl. m. -makerska, -or, f. Erættebroder. Tritobroder. an Lectivireise.

Britsam, Trillosam, adi. trætfefiær. Trataiuk, adi. trætteing, bef. Tratsiska. *f*. Tratayster, -trar, f. trættefjær Reinde. Tratapple, -n, n. Tviftens Wole. Trog, adj. (3. trage) træg, lad, do: ven, willig til Arbeide, fen, langfom; trögt lif, Forstoppelie, drf. Tröghet, f. Trogkord, adj. (om Defte) flæbia, ft M. 2) fen, langiom. Troglast, adj. (om Dore og Lanje) tung, vanifelig at luffe. 2) (om en Boy) fiebsom. Trögna, v. n. l. blive træg Trogsmalt, adj. fom vansfelig forbei es; (om Metaller) fom vamffelig imeltes, haarbimeltelig. Tregvalen, adj. (dagl. T.) noget træg. Trogyant, adi, fom voffer lanafomt. Troja, -or, f. (3. Treya) Eroje. Trojväfvare, s. pl. m. En fom væper Erojet. Trönk, -ar, m. tærftet Korn: faa me: get som tærstes van engang, Tærst mine: Troska, v. a. l. tærife. Troskande, n. Tröckning, f. Tarffning. Tröskure, s. pl. m. Lænfer. skarlön, m. Eærfeton. Tröskloge, -ar, m. Tærstelo. Trosklön, m. Tærfelon. Tröskmaschin, -er, m. Tærffemaffine. Tröskslaga,-or, f. Zærifeplejel, Gliul R. Trusktid, m. den Tid naar Kornet tærifes. Tröskvagn, -ar, m. Tröskvält, -ar, m. Boan, Tromle fom fjores over den afskaarne Sæd for at faa Kor. net ud. Tröskel, -klar, m. (dagl. 🏝 Tröskål) Dortærstel. Tröst, 🖦 Ereft; homta tröst, finde Eroft. Trout, and, troffig, ved godt TROB.

sta sig på, vid, forlade fig pan, fætte

Tröstare, s. pl. m. Trefter. Tröstar-

Tillid til, drf. Tröstande, n.

inna, -or, f. Trofterinde.

Tröstbref, s. pl. n. Troftebrev.

Tröstgrund, -er. m. Troftegrund.

Tröstfull, adi, trøftefuld.

Tröstlig, adj. troftelig. Tröstligen, adv. troftigen. Tröstlös, adj. trostesias, trostios, drf. Tröstlöshet, f. Tröstrik, adj. troftefulb. Trot, impf. of Tryta. Trött, edj. træt; trött af lifvet, fjeb af Livet. Trötta, v. c. 1. trætte, gjøre træt. · Trottas, v. d. 1. trættes, blive træt. Trotthet, f Træthed. Trottkora, v. a. 2. 1. fiore en Deft træt. Trutina, v. n. 1. trættes, blive træt, drf. Tröttnande, n. Tröttrida, p. g. 3. (-rider, -red, -ridit) ride en Hest træt. -Tröttsam, adj. trættende, mojsomlig, besværlig, drf. Tröttsamhet, f. Tu, (forældet) for Du. Tu, to, f. E. klockan är tu, Rloffen er To; gå i tu, gaa itu, gaa i Stylfer. Tua, f. Tvaa. Tub, -er, m. Riftert. Tubba, v. a. 1. forloffe, forlede, forfore. Tubbande, s. Tubbning, -ar, f. Forlottelse, Forledelse. Tubbare, s. pl. m. En fom forloffer. Tudda, v. a. 1. af Gfiedesloshed forville el. sammentrolle, trolle. Tudde, f. Totte. Tufs. |. Tofs. Tufsa, v. a. 1. studse; tufsa till, s. tilltofsa. Tufva, -or, f. Tue, liden Forhoj: ning paa Jorden. Tufvig, adj. fuld af Tuer, drf. Tufvighet, f.

Tugga, v. a. l. ivage: tugga sönder, togge smaat. Tuggande, n. Tuggning, f. Tyggen, Tygning. Tugga, -or, f. Tyggemad, Mundfuld. Tuggbuss, -ar, m. Sfraa (Tobaf). Tuggtobak, m. Gfraatobaf. Tuggtrons, -ar, m. Bidfel, Trenfe. Tukt, m. Tugt. Tukthus, s. pl. n. Lugthus. Tukthusföreståndare, s. pl. m. Tugthusforvalter. Tuktomästare, e. pl. m. Tugtemefter. Tukta, v. e. l. tugte, revie; tukta upp. optugte, opdrage. Tuktan, f. Tugtelfe, Revfelfe. Tuktare, s. pl. m. Revier, Tuatemeffer. Tuktig, adi. tugtig, ærbar. Tuktighet. f. Tugtighed, Wrbarhed, drf. Tuktoligen, adv. Tulipan, Tulpan, -er, m. Tulipan. Tulipansang, -ar, f. Tulipanbed. Tulipantrad, s. pl. n. Tulipantræ. Tull, -ar, m. (Artull) Aaretol, Riejo D. Tull, -ar, m. Told, Toldfted, Toldbod. Staddport. Tullafgift, m. Told. Tullarrende, -n, n. Toldforpagtning. Tulibar, edj. tolobar. Tullbetjening, m. Toldbetjening, Tolds personale. Tullbesökare, s. pl. m. Toldvifiter. Tullhetjent. -er. m. Toldbetjent. Tullcontor, s. pl. n. Toldfontor. Tulldirection, m. Toldfollegium. Tullfri, adj. toldfri, Tullfrihet, f. Toldfrihed. Tullförpaktare, s. pl. m. Toldforpaa: ter. Tullförpaktning, -ar. f. Told: forpaatning. Tullförsnillare, s. pl. m. En fom be: gager Toldfvig el. fremmer Smua: leti: drf. Tullförsnillning, f. Tullförvaltare, s. pl. m. Toldforvalter, Tolder. Tullhus, & pl. n. Toldbod. Tulljakt. -er. m. Toldbaad. Tullinspector, -er, m. Toldinspekter. II Binds 25

Tollintact. -er. m. Tolbinbtwater. sind: ! Tullkammare. -mrar. m. Toldfammer. Loldfontor. Tullnar, -er, m. Tolber. Tullomgalder, pl. Told. Tultordning, m. Toldanordning. Tuliplats. m. Toldfted. Tullport, -ar, m. Stadeport, hvor der betales Told. Tullrättighet, f. Toldrettighed. Tulisedel, -dlar, m. Toldfeddel. Tullskrifvare, s. pl. m. Toldfriver. Tullsnok, -ar, m. (Stieldsord) Told: betjemt, Gnushane. Tullstuga, -or, f. Toldbod. Tullstämpel, -plar, m. Toldftempel. Tulltaxa, -or, f. Toldtarif. Tulltägt, -er, m. Toldintrader. Tulluppbord, m. Toldoppeborfel. Tullverk, n. Toldvæfen. Tulla, v. a. & n. 1. tolde. 2) f. C. tulla ent dosa, tage af Ens. Daafe. Tulle, -ar, m. Ragle, Lap, Maretol. Tulinar, f. Tuli. Tulpan, f. Tulipan. Tulta, v. n. 1. (cm imag Born) vafle, gaa ufiffert; fleutre frem. Tum, s. pl. m. & n. Tomme; kolf tum lang, tolv Tommer lang. Tumstock, -ar, m. Tommeftet. Tumtals, adv. i tommevis. Tumhuf. m. fl. s. Tumme. Tumia, v. n. & a. 1. tumie, drf. Tumlande, n. Tumlare, s. pl. m. Tumler, et Glass Marinin: Delphinus delphis. 2) et lidet Bæger uden Fod dannet fom en Salvkugle, Tumling. Tumma, v. a. 1. rore ved med Com: men, fingre pag befole, fare D. 2)

v. n. love ved at ftræffe frem Tom-

ger. Tumhuf, -ar, m. Fingerhytte, Lommelsmut. Tumklo, -r, m. Spo-

Tumme, -ar, m. Tomme, Tommelfin-

melfingeren, fige: top!

re vaa Hugle. Tumskruf, -vor, n Lommelikrue, Daandicern. Tummel, n. Tummel, Tumlen. melplats. m. Tumieplads. Tunder, n. Tonder, Rnuff. Tunesare, s. pl. m. Tunefer. Tung, adi. tung. Tungbröstad adi. tungbroftig, tungbroftet, drf. Tenebröstighet, f. Tungfotad, adi, tung: fodet. Tunghet, f. Tungheb. Tunghand, adi. tunahændet. Tomebord. adi. fom har vanskeligt ved at bore. tungherig. .Tungrodd, edj. tung at ro; fendrægtig, tungfærdig. Tung-Covn; fom ei let fan væftes, tung: founct. Tunga, f. Ennge, Evngfel, Laft. Borde. Stat, Daalæg. Tunga, -or, f. Tunge. Tungband. -bast, s. pl. n. Tungebaand. Tungben, u. Tungeben. Tunghafta, f. fastgroet Tunge, Tungebaand. Tungmuskel, -klar, m. Eungemuffel. Tungomal, Tungemal, z. pl. a. Enn gemaal. Tungpulsåder, f. Tungens Pulsaare: Arteria lingualis. Tungrot, f. Tungerod. Tungspets, -ar. m. Lungefride. Tungspan, s. pl. n. Dre velen i Halfen. Tungtorsk, m. Tungestim. Tungader, f. Tungegare. Tungel, n. Maane. Tungelskifte, a. Maanens Af- og Tiltagen. Tunghörd, Tungomål, it. fl. f. under Tung, Tunga. Tunn, adj. tond. Tunnbrod, s. Fled: bred. Tunngora, v. a. 2. 1. gjere tund, tundere, tunde, brf. Tungerning, f. Tunnhet, f. Tondhed. Tunnkladd, adj. tyndflædt. Tunnrå, n. Goderaad (et Glags Rage). Tunnskalig, adj. tonbitallet. Tunnsliten, adi. tonbilibt. Tunnsadd, adi. tond: saget. Tuuna, -or, f. Tonde. Tunnband, s. pl. n. Tondebaand. Tunnbindare, s.

od. m. Bobter. Tunnbindararbete. m. Bodferarbeide. Tunnbindargesall, -or. m. Bodferivend. Tunnbinderhandtverk, n. Bodferhaandvært. Tunnbindarbustru, -r, f. Bobterto: Tunnbindarverkstad. n. Bobferværfsted. Tunnbotten. -tnar. m. Tondebund. Tunngode, st. Baret, fom fores i Tomber. Tunneland, & ph m. Tonde Land (Jordmaal). Tunnstaf. -var. m. Tonbekan. Tunnsä. -ar, m. Gaa, Balje, fom holder en Londe. Tunntals, adj. i Tondevis. Tanntapp, -ar, m. Tonbetav.

Tunna, v. a. l. tappe, fylde paa Tons der; tunna om, fylde paa en ny Tons de, omtappe, def. Tunnando, n.

Tunnband, Tunnkladd, m. fl. f. unber Tunna, Tunn.

Tupp, -ar, m. Dane. Tuppfitt, s. pl.
m. Danesselling, Danesamp. Tuppkrås, s. pl. n. Tuppskigg, s. pl.
m. Danesselling. Tuppskigg, s. pl.
m. Danesselling. Tuppskynding, -ar,
m. Danesselling. Tuppkynding, -mar,
pl. n. Danesgal. Tuppkyn, -mar,
m. Danesam. Tuppkyn, s. pl. n.
Danesa, Bindog.

Tur, m. Your, f. E. hafva tur, sitta, vara i tur; han är den närmaste i turen till den tjenaten; nu står turen till honom. Tur- och defordringsrätt, Aafjennitetetet, Aafjenni-

Turn, v. n. 1. (dagl. E.) ftiftes, alter-

Ture, -ar, m. en lustig ture, en lpftig Kætter.

Turk, -ar, m. Eprf. Turkiet, n. Eprfiet. Turkinna, -or, f. Eprfinde. Turkink. adj. inrfist. Turkiska, f. det Eprfisse (Sprog). Turkhufvad, -en, n. Morianshoved.

Turkos, -er, m. Turtis (Albeifien). Turmalin, -er, m. Affetræffer (Glags Stenart). Tarturdatva, -or, f. Eurteldue: Co-

Tusch, m. (E. Tusch) Lust. Tuschfarg, m. Eustfarve. Tuschmossa, f. et Slags Wos: Lichen postulatus. Tuschritning, -ar, f. Lustregning.

Tusche, v. a. 1. latere, tegne, make med Luff, drf. Tuschning, f.

Tusen, Tusend, Tusende, tufind, tufitti - fte. Tusendel, Tusendedel, -ar, m. Tufinstedél. Tusondygd, f. Tusongyllen. Tusenfald, Tusenfaldig, adj. tusindfold. Tusengyllen, s. pl. n. (Dlante) Tufindaviden, Rollagræs R.: Gentiana Centaurium, Tusenkonstnär. -er. m. Tufindfunstner. Tusenhanda, adj. tufind Glags. Tusenskon, -or, f. (Plante) Tufind: fred: Bellie perennis. Tusental, Tusendetal, m. Tufindtal; han lefde paa tusontalot, han lebede i det el: levte Aarhundrede. Tusentals, adv. i Tufindtal, i Tufindvis. Tusenšrig, edi. tufindaaria.

Tuska, v. a. dr n. l. (bagl. E.) tuste, bytte, drf. Tuskande, n. Tuskare, s.

pl. m. Tuskning, -ar, f. Tussa, v. a. 1. hisse, f. E. tussa hundar på en, hisse Hunde paa En; tussa ihop, hisse sammen.

Tut, -ar, m. Tud. 2) Eudehorn, Lur, Pibe.

Tuta, -er, f. Singerhotte, Singersmuf.
Tuta, v. s. l. tude i Dorn, drf. Tutande, s., Tutning, f. Tutare, s. pl. m.

Tutja, f. Metalasse.
Tuttra, v, n. 1. = R., sjære Tænder
af Rulde, drs. Tuttrande, n.
Tvaga, -or, f. Rarsind, Evaage R.
Tvagen, Tvagaing, s. Två.
Tvong, s. Tvinga.
Tvohakad, adj. tvebagt.
Tvebant, adj. tobenet.

Trebett, adj. forspændt med to Defte, Tvebejt R., f. E. tvebettsvagu, Tofrendervogn. Tvebotten, -nar. m. Band ber bar tobbelt Bund formedelft et Islag, Triffa R. Tvebote. n. Tveboter, pl. dobbelt Den-Tvedrägt. m. Tbebraat. Tvedragtsanda, Evebragtsaand. Tvefald. Tvefaldig, adi, tvefold, bobbelt. brf. Tvefaldighet, f. Tregge, (forældet) for Två, to. Treggehands, edi. to Gloos. Tvegift, adj. Tvigifting, -ar, m. fom lever i dobbelt Bateifub: Tregifte, -n, n. dobbelt Watestab, Bi-Tvehufdad, adj. som bar to Hoveder, trehovedet. Tvehågas, v. d. 1. være uvis, unffer i fin Beflutning. - Tvehagsen, adi. tvivlraadig, uresolvert. Tvehageenhet. f. Tvivlraadiahed, Uresploerthed. Tvehand, adj. fom bar to Dænder: fom bruger begge Dænder lige vel. Treks, v. s. l. være i Tvivl, staa t Tvivl, være tvivlraadig, tvivlsom. Tvekan, f. Tvivl, Tvivlraadighed, Utosolverthed: stå i tvekan, fag t Tvekande, Tveksam, adi. Tvivl. tvivlende, tvivlsom, tvivlraadig. Tvekare, e. pi. n. Evivler. Tveklang, n. dobbelt Lpd. Tveklufven, adj. tveflovet. Tveklöfvad, adj. som har to Rlover i Roden : Bisulcus. Tveksam, f. Tveka. Tvekönad, Tvekönig, adj. tveffennet, drf. Tvekönighet, f. Tvekoning, -ar, m. Tvetulle, herma: frodit. Tvenne, Mangdetal, tvende. Tveskiste, -n, n. Deling i to Dele. Tveskäftad, adj. toffiæftet. Tvestjert, -ar, m. Gfalorm: Scolopendra forficata.

Trotalan, f. tvetunget Tale, Gelomot: fiaelse. Tvetalig, adj. fom modfiger fig felv, tvetunget, drf. Tvetalighet. f. Tvetydig, adj. tvetydig, drf. Tvetydighet, f. Tveuddig, *adi*, tvearenet, Tvenggad, adj. tveegget. Tvi! interi. tvi! fv! Tviffan, f. Tvifla, v. n. l. tvivle. Tviffande, a. Tviplen, Tpipf. Tviffare, s. pl. m. Tvivler. Tvifvel, n. Evivl; derpå är ingen tvifvel, berom er ingen Tvifvelaktig, adj. tvivlagtig, tvivljom, drf. Tvifvelaktighet, f. Tvifvelsmal, s. pl. n. Tvivl, Evivismaal. Tvifvelsutan, adv. uden Tvipl. Tvika, f. Tveka. Tvina, v. n. l. tv. bort, svinde hen, bentæres, tynes N. Tvinsjak, edi. frindsottig. Tvinsjuka, f. Tvinsot. f. Svindsot, Tæring. Tvinga, v. a. 1. (ogfaa efter 3.: tvinger; tvang, pl. tvungo, tvungit, tvangen) totage; tvinga ur, tvinge ub af. Tvinna, v. c. I. tvinde. Tvinnare. s. pl. m. -erska, -or, f. Tvinder, sets ffe. Tvinnande, n. Tvinning, f. Tvinden. Tvinnmöl, -ar, m. Evinberof, Evindemelle. Tvinntrad. n. tvunden Traad. Tvinsjuk, m. fl. f. Tvina. Tvint, -ar, m. et Glags amerifanst Bugi: Tanagra. Tvist, -er, m. Tvift, Tviftighed. Tvista, v. n. 1. tvifte, drf. Tvistande, n. Tvistemål, s. pl. n. tviftig Gag, Profes. 1 -Tvistig, adi. tviftig, drf. Tvistighet, -ег, *ј*. Tvistamne, -n, n. Tviftens Wble. Två, Mængdetal, to. Tvåa, -or, f. Total, Toen i Rortivil.

Tvabent, ad. tobenet.

Tvåbott, f. Tvebett. Tväbladig, adi. tobladet. Tvåbyggare, s. pl. m. (i Botan.) Tvådelt, adj. delt i to. Tvädäckad, edj. som har to Dæt. Tvådäckare, s. pl. m. Todæffer. Tvafaldig, Tvafald, edj. tofolds, tofold, tvefoldia, dobbelt, Tvafingrad, adj. som har to Kingre. Tvaflikig, adj. fom har to Blige. Tvafotad, Tvafota, adj. tobenet, to: foddet; tvåfota hästen, Apostlernes Defte. Tvåfargad, adj. tofarvet. Tvahanda, adj. to Glags. Tvahufdad, adj. som har to Doveder. Tväklufvon, adj. tveflovet. Tvakantig, adj. tofantet. Tvakullad, Tvakulle, adj. (Botanif.) tvedelt: Diadelphia. Tvakonad, adi. toeffennet. Tvalödig, adj. tolodig. Tvamastare, s. pl. m. tomastet Gfib. Tramanning, -ar, m. (Botanif.) Tohanned: Diandria. Tvåmanssäng, -ar, f. Sæng for To. Tvapundig, adj. topundig. Tvapunding, -ar, n. Topunder. Tvåqveda, -or, f. med to Softerlejer, Pungdyr: *Didelphis.* Tvaqvinnad, adj. (Botanit) tohunned. Tvaradig, adj. toradet. Tvåsidig, adj. tofidet. Tvåsitsig, adj. tofæbet. Tvåskelig, adj. toffallet. Tvastafvig, adj. tostavelses. Tvåstruken, adj. toftrøget. Tvåstämmig, adj. tostemmig. Tratal, s. pl. n. Total. Tvåtaggig, adj. totagget. Tväträdig, adj. totraadet. Tvauddig, adj. togrenet; tvauddig gaffel, Trefort. Travingad, adj. tovinget. Tvavinge, -ar, m. tovinget Infekt: Diptoru.

Tvavalde,-n, n. Regieting af to Berfoner. Tvåvaldig, adj. (Botanit.) tomæge tig. · Tväärig, adi. toaaria... Två, v. s. 2. 1. (tvår, tvådde, tvagit. tvagen) to, vaste; tva af, afto, orf. Tvagning, -ar, f. Toen. Tval, m. Gabe i fast Korm, hvid Gas be. Tvålaktig, adj. fæbeagtig. Tvålask, -ar, m. Sæbedaafe. Tvalgras: í. Såpgräs. Tvälkula, -or, f. Gæ: befugle. Tralbdder, n. Gabeffum. Tvalspiritus, m. Sæbefpiritus. Tvalvatten, n. Gabevand, m. fl. Gams mensætn., se under Såpa. Tvala, v. a. l. Tvala in, fæbe, fæbe ind; tvala till, tilraffe; ffiænde Suden fuld. Tvalning, f. Indichning. Tvång, n. Tvang. Tvångsmakt, n. Ivangemagt. Trangsmedel, s. pl. n. Tvangsmiddel. Tvångsrätt, m. Evangerek Tvåning, f. Tvagning. Tvar, adj. tvær. 2) stejl, brat, lodret nedhængende. Tvara, v. a. l. en aker, ploje pag tvære, tværploje, ploje anden Gang. Tväran, Tvären, Tvärn, f. det som gaar vaa tvære, den tværre Gide; på tvaran, paa tværs. Tvarbacke, -ar, m. steil Baffe. Tvärband, s. pl. n. Tværbaand. Tvarbjälke, -ar, m. Tværbiælfe. Tvärbom, -mar, m. Tværtræ. Tvärbrant, adj: stejl, brat, drf. Tvärbranthet, f. Tvärbräde, -m, n. Tværbræt. Tvärbygel, -glar, m. Tværbøjle. Tvärdjup, adj. bratdyb, stejl og byb tilliae. Tvärficka, -or, f. Tværfomme. Tvärfinger, s. pl. n. en Fingers Brebe. Tvärflojt, -er, f. Tværflojte. Tvärfära, -or, f. Hure paa tværs. Tvärgata, -or, f. Tvärgränd, -er, f. Lværgade, Tværftræde.

.T2, -r, f. Zaa. Täspätta, -er, f. (Bugi) tretaget Saffefpæt: Picus tridactulus. Tastota, v. c. 2. 2. fct: te Taaftod paa Sto, drf. Tastotning,

Tag, -ar, m. (Plante) Giv: Juncus. Tag, s. pl. n. Loug. Tagrum, s. pl. n. Rabelgat. Tägsläde, -ar, m. (hos Rebilagere) Tougilade. Tagstump, -ar, m. Taganda, -r, f. Tougende. Tägverk, n. Tougvært.

Tag, e. pl. n. Tog, Togt. Tågordning, -ar, f. Togorben.

Taga, v. n. 1. træffe, brage, marfere; taga ut. roffe ud, brf. Tagande, n. Taga, -or, f. Trævle, Traad (i Dyr

og Planter), Tagig, adj. trævlet. Taglig, adi. fendrægtig, langfom, ma-

gelia.

Tagna, v. n. 1. ræffe, ftræffe fig, bli: ve flap, give efter, drf. Tagning, & Tala, v. a. 2. 1. taale; man maste ta-. la sig, man maa have Taalmodighed; tala tiden, oppebie Eiden; gifva sig till tals, give fig til Lagis. Talamod, n. Taalmodighed.

Tälig, adj. taalmodig, drf. Tälighet, f. Talsam, adj. taalig, overbærende, toles

rant, drf. Tålsamhet, f.

Tang, -ar, m. den Del, af en Aniv. Raarde o. d. som sidder i Gtaftet; Noget som ender sig i en Svids, f. E. rumptang, Rumpebon, Rumpes fliert.

Tang, f. (Dapplante) Tang: Zostera marina og Fucus. Tanglake. -ar. m. (Biff) Aaletvabbe: Blennius viviparus.

Tang. -anger. f. Tang.

Tap, m. Taabe, Rlos. Tapig, adj. taabelig, enfoldig, drf. Tapighet, f.

Tar, pl. of Ta.

Tar, -ar, m. Taare. 2) Taar, liden Draabe; smalta, bada i tarar, from: me i Taarer.

Thras. v. d. l. fælde Lagrer: ögm taras på honom, Lagrerne fomm ham i Dinene.

Tarben, s. pl. n. Taareben: Os La erumale. Tärebröd, n. togrenæbet Brod. Taredal, m. Sammerdel. Thrfintel, -tlar, m. Tagrefiftel. flud. -er. m. Tagreftrom. adi. tagrefuld. Tärgäng, m. Est: regang: Buctus Lacrymatia. Tirkruka, -or, f. Lagrefrufte bos de Gamle. Tärekälla, -or, f. Lage filde. Tärkörtel, -tlar, m. Lagte: kjærtel. Tårpunkt, -er, m. Lagre puntt: Punctum Lacrymale. Tarsäck, -ar, m. Lagrefæf. Tårvatten, n. Lagrer. Taroga, n. rindende Op ne: Epiphora. Tårögd, adj. hven Laarerne endnu ftaa i Dinene paa.

Tårf, ſ. Torf.

Tărta, ſ. Torta. Täspätta, f. Tä.

Tassa, -or, f. Tusfe, Strubtusfe: Rene bufo. 2) Tosfe. Tässaktig, adj. tosfet, drf. Tassaktighet, f.

Täste, -ar, m. (Plante) Brietorn D. Gieitbart D .: Rhamnus.

Tästöta, ſ. Tä.

Tat, -ar, m. Tot; Streng til Touge. Ta, -n, n. Gade, Bej mellem to Gjærder.

Tack, adj. tæffelig, behagelig, pubig. Täcka, v. e. 2. 3. tæffe, dæffe, drf. Täckare, s. pl. m. Täckning, f.

Tackas, v. d. 2. 2. tæffes; finde Bes hag i; (om hoje Personer) naadigit behage, pærdige, finde for godt.

Tacke, -n, n. Datte, Datten. Täckelse, m. Dæfte.

Täckfat, s. pl. n. Dæffefab; Dæffel. Tackfjädrar, pl. Dæffefjæbre.

Tackgjord, -ar, m. Dæffengjord. Tackmantel, -tlar, m. Stjul, Paaffud.

Täckning, f. Täcks. Täckvagn, -ar, m. Ralejjevogn. luckvings, -ar, m. Bingedæffe (hot | Tanja, v. s. 2. 1. T. ut, fræffe, ude Insefter).

Cadan, f. Dadan.

Lufla, v. n. l. fappes, ftræbe om Rap. Täflan, f. Täflande, n. Täfling, -ar, f. Rappen, Straben om Rap, Ded. bejlen. Täflare, s. pl. m., En som Aræber om Rap, Medbeiler. Täflingsskrift, -er, m. Prisifrift. Täflingsamme, -n, n. Prisopgave.

Tafva, -or, f. Tave, Tifre.

Tagt, -er, f. Tagen, Gierningen at tage.

Tälga, Tälja, v. a. 2. 1. ffiære ud, tilifjære med en Rniv (Tellefniv), drf. Täljande, n. Täljning, f.

Tälja, v. a. 2. 1. tælle. Täljande, n. Tællen, Tælling. Täljare, s. pl. m. Tæller.

Täljknif, -var, m. Tellefniv.

Täljsten, m. et Glags Sten: Steatitès allaris.

Täliyxa, -or, f. Haandofs. Tält, s. pl. n. Telt. Tältduk, m. Telt: lerred. Tältkamrat, -er, m. Telts fammerat. Tältlag, s. pl. n. De fom ligge i samme Telt. Tältmakare, s. pl. m. Tältsömmare, s. pl. m. Tæitffrædder, Teltmager. Tältpinne, -ar, m. Teltpæl. Tältstreck, s. pl. n. Teltreb. Tältstäng, f. Teltstang. Taltsang, -ar, f. Teltfeng, Feltfeng. Tälttak, s. pl. n. Telttag. Tältvägg, -ar, m. Teltvæg. Tältvagn, -ar, m. Teltvoan.

Tama, v. a. 2. 1. (forældet) fomme, anstaa.

Tama, Tamja. v. a. 2. 1. (tamjer, tamde, tamt, tamd) tæmme. drf. Tamjande, n.

Tamjelig, adj. fom fan tæmmes, tæm:

Tammelig, Tamlig, adj. Tammeligen, Tämligen, adv. temlig.

Tända, v. a. 2. 1. tænde, drf. Tändare, s. pl. m. Tandning, f.

ftræffe, toje, udvide, udfpile, drf. Tänjande, w. Tänjning, -ar, f. Stræf. ning, Ræfning.

Tanjelig, adj. fom lader fig toje, ud:

Tänka, v. n. & a. 2. 2. tænfe; agte, have i Sinde; tänka upp, tænke op; tänka öfver, tænfe over. Tänkande. adi. tænfíom.

Tänkare, e. pl. m. Tænfer.

Tänkbar, adi. tænfelig. Tänkbarhet. f. Tænkelighed.

Tänkekraft, m. Tæntefraft.

Tankespråk, s. pl. n. Tanfefprog. Tänkesätt, e. pl. n. Tæntemgade.

Tankvard, -vardig, adj. mærfværdig, mindenærdig, drf. Tankvardighet, f. Tappa. v. c. 2. 2. luffe, tilfpærre, til-

ftoppe; omgjerde, drf. Tappning, f. Tappa, -or, f. et indhegnet Sted; lis

den Bondehave. Tara, v. a. 2. 1. tære; nage, vine, brf.

Tärande, n. Tärning.

Tarepenning, Tarpenning, -ar, m. To: revenae.

Taring, f. det fom bruges til Livets Ophold, Tæring; rätta täringen efter naringen, sætte Tæring efter . Nærina.

Tarna, -or, f. Terne, ung Vige, 2) (Augl) Tærne D. Hellingtærne R.: Sterna hirundo.

Tarning, -ar, m. Tærning. Tarningformig, edj. tærningbannet. Tarningspel, n. Tærningfpil. Tärning-

spelare, s. pl. m. Tærningspiller. Tärsot, f. Tærespege, Tæring. Tat, adj. Tatt, adv. tæt; jævnlig, hvp: pig; bemidlet. Tata besök, boppige

Besøg, drf. Täthet, f. Tata, v. a. 1. tætte.

Tätgräs, n. f. Tätört. Tatna, v. n. 1. tættes, blive tæt, brf.

Tätnande, n. Tätt, adv. tæt.

II Binde 26

Tatting, -ar, m. Graafpurv, Titing R.: Fringilla domestica. Tatort, -er, f. (Plante) Tættegræs: Pingvicula vulgaris. To. Tovader, n. To, Tovejr, drf. Toaktig, adj. Töbläst, m. Tövind, m. **=** N. Töa, v. n. l. te; snön har töat bort. Sneen har toet bort. Töcken, s. pl. n. Taage. Tocknig, adj. taaget, drf. Tocknighet, f. Töfva, v. n. l. tove. Toja, v. a. 1. ftræfte, udftræfte, toje, udvide, drf. Tojning, f. Tojankar, s. pl. n. Tojanfer. Tojd, Togd, m. f. E. gifva tojd, flap: pes, give efter. Tolp, -ar, m. Tolper. Tolpaktig, adj. tolveragtia. Tölpaktighet, f. Tölperi, n. Tolperagtighed. Tom, -mar, m. Tomme. Toma, Tomma, v. a. 2. 1. tomme; toma ut, udtomme, drf. Tomning, f. Tora, v. n. 2. 1. (impf. torde) ter, f. E. torde handa sig, det turbe vel Toras, v. d. 2. 1. (tordes, torts) ist . vove; han tors ej, han vover, ter iffe. Törel, m. (Plante) Ulvernelt. Botte melf: Euphorbia_Helioscopia. Törn, -ar, m. Anstod, Torn N. Torna, v. n. 1. torne, ftode pag, fiede an paa, drf. Törning, f. Törnbuske, -ar, m. Ljornebuff, Tor: nebuff. Tiorn. Törne, -n, n. Torn, Tjørn. Törnfall, adj. tornefuld. Tornkrona, -or, f. Tornefrone. Törnekröna, v. s. 2. 2. befranse med Torne. Tornres. -or, f. Rofe, vito Rofe. Torntagg, -ar. m. Torn. Törnig, adj. tornet, tornefuld. Törs, f. Töras. Törst, m. Torft. Törstlös, adj. fom aldria torfter. Torstloshet, f. Adips ff. Törstsjuka, f. Polydipff. Törsta, v. n. 1. torfte, drf. Törstande, n. Törstig, adj. = N.

U.

U! interj. hu!
Udd, -ar, m. Od, Spide, Braad; satirens udd, Satirens Svobe; spjerna emot udden, stampe svod Braadden; knipplade uddar, Knipsinger.
Uddhvass, adj. meget spide, start, bis dende, pifant. Uddig, adj. spide, fantet, tagget, brf. Uddighet, f.

hænde sig.

ranter, tagget, ort. Udaignet, f.
Udda, adj. ulige, usevn, ueffen, ods
de R. Udda eller jemnt, effen el.
ueffen. Udda skor, handskar o. s.
v., Sto, Danster som ikke hore sams
men, som ikke ere Par.

Udde, -ar, m. Odde, Forbjerg, Roget fom gaar ud i en Spids.

Tövind, Töväder, ſ. Tö.

Uf, -var, m. (Berguf, -var, m.) Bjerg: ugle, Hubro, Roper R.: Strix bubo.

Uggla, -or, f. Ugle. Haruggla, -or, f. Natugle. Hornuggla, -or, f. Dornugle: Stria Atis. Kyrkuggla, -or, f. Taarnugle: Strix fammes. Skrikuggla, -or, f. Strix Stridula Lin. Sparfuggla, -or, f. Spurveugle: Strix passerina. Ugglenäste, -n, n. Ug

lerede. Uggleved, m. Byssus phosphorea. Ugh, -ar, m. Don. Ugnsdörr, -ar, m. Ovneder. Ugnsfot, -fötter, f. Raffelovneder. Ugnsgaffel, -flar, m. Ovnegaffel. Ugnshvalf, e. pl. n. Donshvælving. Ugnshal, -gap, s. pl. n. Donshul. Ugnshäll, -ar. m. Opnsplade. Ugnskakel, s. pl. n. Ovnsteal. Ugnslock, s. pl. n. Ugnslucka, -or, f. Ovneder. Ugnsmunn, -ar, m. Ovnsmund. Ugnspipa, -or, f. Dunsvibe. Ugnsquast, -ar, m. Ovnssope R. Ugnsraka, -or, f. Ovnerage. Ugneredekap, s. pl. n. Ovnegrejer, redifaber. Ugnsrör, s. pl. n. Ovnsrør. Ugnsskärm, -ar, m. Raffelovnesficerm. Ugnssopa, -or, f. Ovnesope R. Ugnssot, n. God i en Don. Ugnsspade, -ar, m. Ugnsskyffel, -flar, m. Donftuffe. Ugnsstake, -ar, m. Onnefrotte, Pofer (til at træffe 3ld, Rul og Affe ud af Ovnen med). Ugnssteka, v. a. 2. 2. stege i Ovn. Ugnstoppare, s. pl. m. Ovnftuffe. Ugnsvaktare, s. pl. m. Aprhoder. Ulf, -var, m. Ulv; är i ulfmunnen, er gaaen flojten; tjuta med ulfvar, tu: de med Ulpe. Ulfva, v. n. 1. tude, byle som en Ulv. Ull, m. Uld. 2) (Plante) Slægten: Eriophorum. Ullarbetare, s. pl. m. Ullarbeterska, -or, f. Uldarbejder, :arbejderffe. Ullberedare, s. pl. m. Uldbereder. Ullfärgad, adj. uldfarvet. Ullfärgare, s. pl. m. illdfarver. Ullgarn, n. Uldgarn. Ulihandel, m. Uldhandel. Ullhandlare, s. pl. m. Ulbhandler. Ullig, adj. laadden, forspnet med Uld,

drf. Ullighet, f.

Ullkam. -mar. m. 11bfam. Ullkammare, s. pl. m. Uldfammer. Ullkarda, -or, f. uldfarde. Ullkardare, s. pl. m. Uldfarder. Ullklippare, s. pl. m. Uldstjærer, drf. Ullklippning, f. Ulllik, adj. uldlignende. Ullpacka, -or, f. Paffe Uld. adi. forfvnet med Uld. Ullruggare, s. pl. m. Ulbfammer. Ullsax, -ar, m. Uldsafs. Ullspinnare, s. pl. m. Uldsvinder, drf. Ullspinnerska, -or, f. Ullspinneri, -er, n. Ullstrumpa, -or, f. Ulbstrompe. Uilsäck, -ar, m. uldiæt. Ulltapp, -tafs, -ar, m. Uldot. Ulltvättare, s. pl. m. Uldvaffer. Ullvara, -or, f. uldne Barer. Ulla, f. (dagl. T.) Ulrife. Ulspegel, -glar, m. Ugelipil. Umbara, v. a. 3. undvære. Umbarande, n. Undværen. Umbarlig, adj. undværlig. Umbarlighet, f. Undværlighed. Umga, v. n. med, have fore, have i Sinde, foge at udfore, f. E. umga . med svek. Umgås, v. d. (-gås, -gicks, -gåtts) omaaaes. Umgälder, pl. Afgifter. Umgalla, v. n. 2. 1. undgiælde, bode, lide Straf for; umgälla med lifvet, bode med Livet; han larer nog få umgälla det, han vil not faa bode derfor. Umgänge, s. Omgang; pläga umgänge, have Omgang. Umgängsgåfvor, pl. Gelffabstalenter. Umgungsam, adj. omgjængelig, felffabelig. Umgangsamhet, f. Omgian: gelighed, Gelffabelighed. Undan, adv. væf, bort, borte, unna R.; satta undan, fætte bort, væt; gå undan, gaa af Bejen, gaa væt; fly undan, undfly, fly fra; halla sig undan, ffjule fig; gömma undan, ffjus le, dolge; laga sig undan, fjerne fig, patte fig.

Undanbedia, Undanbe, v. a. 3. (beder, ber; bad; bedit, bett) frabede; jag vil undanbe mig det, jeg vil frabede mig det; jag undanbad honom det, jeg føgte at faa ham fritagen berfor.

Undandraga, v. s. 3. (-drager, -drog, -dragit) fratage. stille red; undbrasge, negte, drf. Undandragang, f.

Undandrifva, f. drifva undan.

Undandölja, v. a. 2. 1. beholde hemligt og af Ondstab det, som er beftemt for en Anden; frule, dolge.

Undanfly, Undanflykt, f. Fly, Undflykt.

Undanfrälst, adj. reddet ud af en Fare. Undangjord, adj. fuldendt, gjort færs big, f. E. han var öfverhopad med göromål, men nu är allt undangjordt.

Undanga, f. Ga & Undga.

Undangomma, v. c. 2. 1. ffjule, bolge, putte bort, forstiffe, drf. Undangomning, f.

Undangora, gjore fra fig, fulbende, ens de, bli færdig med.

Undanhalla, v. s. 3. (-haller, -holl, -hallit) forholde, holde uberettiget tilbage.

Undankomma, f. komma undan og undkomma.

Undanrycka, v. c. 2. 2. frarive; ub-

Undanrymme, f. Undrymme.

Undanrödja, -raja, v. a. 2. 1. tybbe væf, bort, af Bejen, bortrybbe; forefomme, brf. Undanröjande, n.

Undanskjuta, v. s. 3. (-ekjuter, -sköt, -skjutit) ftobe, ftyve, ftyve væf, bort, af Bejen; hästen blef honom undanskjuten, Deften blev fludt under bam.

Undansnilla, v. s. 1. ved Utroffab for-

Undansticka, (-sticker, -stack, -stuckit) forstiffe, putte bort; und. sig. singe sig bort, stjule sig, drf. Undanstickning, f.

Undantag, s. pl. n. Unbtagetse. 2) Bilstager, Roberaud.

Undantagsman, m. Bilfaarsmand, Fobereadsmand.

Undantaga, v. a. 3. (-tager, -tog, tagit) undtage, gjøre Undtagelse med. Undantagande, undtagen, s. E. ingen

af de gamla undantagande Zenophon, ingen af de Gamle undtagen Genofon.

Undantagning, -ar, f. f. Undantag. Undbe, f. Undanbedja.

Unddraga, f. Undandraga

Under, s. pl. n. Under; Forumbring. Under, prop. unber; under tiden, i ben Tib, f. E. har under tiden, har i ben Tib; under det, under det att, medens; under 20 ärs tid, i en Tib af 20 Nar.

Underafdelning, -ar, f. Underafdeling. Underbalans, m. Underbalanfe.

Underbalsam, m. = R.

Underbar, adj. Underbarligen, adv. underlig, forunderlig, vidunderlig, felfom, beinnderlig.

Underbefal, n. Unberoffifererne.

Underbefälhufvare, e. pl. m. (T. Unsterbefehlshaber) Underbefalingsmand. Unterbild, -er, m. et undergiprende Billebe; Underbillebe.

Underblinda, -or, f. Bogiprobefeit. Underbläsa, v. a. 2. 3. oppute, opflams me. f. E. underbläsa venighet.

Underbuk, m. Underliv.

Underbygga, v. e. 2: 1. bygge under; grundlægge, lægge Grund, drf. Underbyggande, n.

Underbyggd, adj. som er bygget unber; som har lagt en god Grund, har gode Forfunstaber; f. E. han är ej nog underbyggd för att tala i det ämnet; väl underbyggd kom han till akademien, han tom til Universfitetet med gode Fortunstaber.

Underbyggnad, er, m. Grundlag, Unberlag; han har godt hufvud, men ingen underbyggnad, han har godt Hoved, men ingen Kortunfader.

Underbyggning, -ar, m. Grundlæge ning; ben nederfte Deel af en Bogning.

-Underbyxor, pl. Underbuffer.

Underbadd, -ar, m. Underdyne, Under-

Underbädda, v. a. 1. lægge under, lægge Grund; det är underbäddadt med plankor.

Underbäddning, -ar, f. Underlag. Underbökning, -ar, f. Roben under. Underböxor, pl. Underbutser.

Underdela, v. c. 1. underafbele, brf. Underdelning, -ar, f.

Underdomare, s. pl. m. Underdommer. Underdomstol, -ar, m. Underret.

Underdanig, adj. unberdanig. Underdanighet, f. Unberdanigheb.

Underdänigt, adv. undertanigft.

Underembetsman, -man, m. underords net Embedsmand. Underdack, s. pl. n. Underdeck.

Underfall, n. Underfaldsvand ved Moller.

Underfallshjul, s. pl. s. Underfaldshjul. Undorfiol, -er, f. (Plante) forstjellig-

blomftret Siol: Viola mirabilis. Underfoder, n. Bober under (Rlæber). Underfogde, -ar, m. Underfogd.

Underfall, adj. underfuld.

monder.

Underförpakta; v. e. l. underförpagte. Underförpaktare, s. pl. m. Underförpakterska, -or, f. Underförpagter, terfte, drf. Underförpaktning, -ar, f.

Underfaltherre, -ar, m. = N. Underformyndare, s. pl. m. Underfor:

Undergevar, s. pl. n. Gibegevær.

Undergifva, v. a. 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) undergive, undergiven, underfate. Underfiven, underfatet. Undergivenhet, f. Undergivele, underfatelle.

Undergräfva, v. a. 3. & 3. 1. undergrave, drf. Undergräfning, -ar, f. Undergravning.

Undergud, -ar, $m = \Re$.

Undergå, v. s. 3. (-går, -giek, -gått, -gången) undergaa, gaa under; uns berfaste sig, udstaa, udholbe, lide, overs staa; undergå strass, lide Stras; undergå examen, undersaste sig Essamen.

Undergang, m. Undergang. Undergorande, adj. fom gjør Unders

værfer, undergjorende.

Undergörare, e. pl. m. En som gjor Undergjerninger, Mirakelmager.

Underhafvande, adf, undergiven, underordnet, f. E. mina underhafvande.

Underhaka, -or, f. den underfte Del af en dobbeit Sage.

Underhalt, m. ringere Gehalt. Underhaltig, adj. undergehaltig, brf. Underhaltighet, f.

Underhand, adv. underhaanden.

Underhandla, v. a. 1. = R. Underhandlare, s. pl. m. Underhandler, Mellemmand, brf. Underhandling, -ar, f. = R.

Underhjelpa, v. a. 2. 3. hjelpe paa, lette, f. E. underh. minnet, u. matsmältningen.

Underhäll, n. Underhold, Livsophold. Underhälla, v. a. 3. (-häller, -höll, -hällit) underholde, vedtigeholde; opholde, ernære. Underhällande, n. Underholden.

Underhållare, s. pl. m. -hållerska, -or, f. Bedligeholder, Opholder, Ers

Underhällstagare, s. pl. m. En som har aarligt Underhold, Fledsering, Foderaadsmand. Underhöfvitsman, -man, m. Underbes falingsmand.

Underhörig, adj. underhoende, tilhefende. Underhörighet, f. Aihængighed.

Underjägmästare, s. pl. m. Underjæs germefter.

Underkasta, v. a. l. = N. Underkastande, n. Underkastelse, f. Underkastning, -ar, f. Underfastelse.

Underkjortel , -tlar , m. Underfjole, Underffjort, Rloffe, Staf R.

Underkock, -ar, m. Underfof, Rots-mat.

Underkonung, -ar, m. Unberfonge.

Underkufva, v. a. 1. underfue, undertyinge. Underkufvande, n. Underkufning, -ar, f. Underfuelfe, Understvingelfe. Underkufvare, s. pl. m. Undertvinger, Erobrer.

Underkunnig, adj. underrettet om, f. E. göra sig underkunnig om en sak, erfyndige fig om en Ting.

Underkäft, -ar, m. Underkäke, -ar, m. Underfjæve.

Underkanna, v. a. 2. 1. underfjende. Underkannande, n. Underfjendelse.

Underlek, m. Forundringeleg.

Underlif, s. pl. n. Underliv.

Underlig, adj. underlig, forunderlig, drf. Underlighet, f.

Underliggande, adj. underliggende, til:

Underlydande, adj. underlibende.

Underlata, v. s. 3. (-later, -lat, -latit) undlade, forsomme. Underlaten, sci. forsomlig. Underlatende, n. Underlatende, f. Forsommelse. Underlatendet, f. Forsommelse. Gfjobesischeb.

Underlägga, v. a. 2. 1. lægge under, brf. Underläggning, f.

Underlägsen, adj. som maa staa tilbage for en Anden, f. E. han är huom vida underlägsen i förtjenst. han stager langt under ham i Fortjeneste, drf. Underlägsenhet, f.

Underläpp, -ar, m. Underlæbe. Underläkare, s. pl. m. Underlæge.

Underlärare, s. pl. m. Underlärmästare, s. pl. m. Underlærer.

Underlätta, v. a. 1. lette, gjøre lettere, gribe under Armene, drf. Underlättning, f.

Undermal, n. Undermaal, drf. Undermalig, adj.

Underofficerare, s. pl. m. Underofficer, -ar, m. Underofficer.

Underplagg, e. pl. m. Underflædnings: ftvffe.

Underpala, v. s. 1. fætte Pæle un:

Underqvista, v. c. 1. bestjære, afbugge de underste Rviste, drf. Underqvistning, f.

Underrode, -n, n. Undersate, Underftel D.

Underrock, -ar, m. Underfjole.

Underrätt, -er, m. linderret.
Underrätta, v. a. 1. underrette; illa
underrättad. flet underrettet. Un-

underrättad, flet underrettet. Underrättelse, -r, f. Underretning, Efterretning. Undersala, v. a. 1. lægge under, lægs

ge Underlag, sætte Støtte under. Undersam, edj. fuld af Forundring, drf. Undersamhet, f.

Undersegel, e. pl. n. Undersejl.

Underskeppare, s. pl. m. et Slags Underoffise i Svetaten.

Underskola, f. Undersala.

Underskjuta, v. a. 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) (fyde under.

Underskrifva, v. a. 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit) underfrive, drf. Underskrifning, -ar, f. Underskrift, -er, f.

Underskon, adj. overmaade ffion.

Underslag, n. Underlag.

Underslagen, of slå under, brf. Underslagning, f.

Undersief, s. pl. n. Underslæb.

Underspel, e. pl. n. Underspil (i Rort):

Underst, adj. & adv. underft; den underste, ten nederste; bo i understa vaningen, bo i nederfte Etaff.

Understallmästare, s. pl. m. Under-

staldmester.

Understicka, v. a. 3. underffode, uns derstiffe, bringe uformærtet noget Falff i det Sandes Sted; bestiffe, f. C. understucken handel, Smug= ling; understuckit testamente, understuckit vittne, orf. Understickning, f. '

Understiga, v. n. 1. gan under, f. E. när priset understiger 10 Rdr.

Understinga, ſ. Understicka.

Understol, m. Forundringsstol, f. E. sitta på understolen.

Understruken, f. Understryka.

Understrumpa, -or, f. Underftrompe. Understryka, v. a. 3. (-stryker, -strök,

-strukit, -struken) underftrege. Understrykning, -ar, f. Underftrea:

Underström, m. Underdonning.

Underströning, f. af strö under.

Understundom, adv. undertiden, imel= lemstunder, sommetider.

Understyrman, -man, m. Understyrmand.

Understå sig, v. r. understaa sig, bri: ste sig til, vobe.

Understäthällare, s. pl. m. Underftat:

Underställa, v. a. 2. 1. indftille til, overlade til Afgjørelse, f. E. underställa nägot allmänhetens ompröfvande; dödsdomar böra underställas konungen, drf. Underställning, -ar, f.

Understöd, n. Understottelse.

Understödja, v. a. 2. 1. understøtte. Undersyn, -er, f. et forunderligt, sels

somt Gpn. Undersätare, s. pl. m. Undersäte, i

-ar, m. Undersaat, Underdan; Underaiven.

Undersätelig, adj. Undersätligen, adv. fom en Undersaat, underaiven, unders dania, drf. Undersätlighet, f.

Undersälja, v. a. 2. 1. (-säljer, -sålde, -salt) f. E. undersalja en, icl: ge billigere end en Anden: undersälja sig, fælge med Tab.

Undersäljning, f. Underpris.

Undersätsig, adj. liden og tyl, underfætfig, firffagren, brf. Undersätsighet, f.

Undersätta, v. a. 2. 3. fætte under, ftiffe under.

Undersöka, v. a. 2. 2. underføge. Undersökande, n. Undersökning, -ar. f. Undersogelse.

Underteckna, v. a. I. underteane, understrive; undertecknad, undertegnede. Undertecknare, s. pl. m. En fom undertegner. Underteckning, -ar, f. Undertegnelfe.

Undertro, f. en Tro som kan gjøre Uns der; en forunderlig ftert Tro; Tro

paa Under.

Undertrycka, v. c. 2. 2. undertroffe. Undertryckande, n. Undertryckning, -ar, f. Undertroffelfe.

Undertrad, s. pl. n. Recinus Palma Christi.

Undertvinga, v. g. 1. unbertvinge. Undertvingande, n. Undertvingelfe.

Underverld, m. Underverben.

Underverk, s. pl. n. Undervært, Undergjerning.

Undervigt, m. Unbervægt, brf. Undervigtig, adj. Undervigtighet, f.

Undervisa, v. a. 1. = \Re .

Undervärd, adj. f. Undransvärd. Underarm, -ar, f. Underærm.

Underöfverhet, f. Underevrighed.

Undfalla, v. n. 3. (-faller, -föll, -fallit) lade fare, tabe, forglemme; und. gaa; (om Ord og Lod) flippe.ud, undflippe; namnet har undfallit mig, Underhöfvitsman, -man, m. Underbes falinasmand.

Underhörig, adi. underlibenbe, tilhetenbe. Underhörighet, f. Afhangigheb.

Underjägmästare, s. pl. m. Underjæs germester.

Underkasta, v. a. l. = N. Underkastande, n. Underkastelse, f. Underkastning, -ar, f. Underfastelse.

Underkjortel, -tlar, m. Underfjole, Understjort, Rloffe, Staf R.

Underkock, -ar, m. Underfof, Rofe, mat.

Underkonung, -ar, m. Underfonge. Underkufva, v. a. 1. underfue, undertvinge. Underkufvande, n. Underkufning, -ar, f. Underfuesse, understvingesse. Underkufvare, s. pl. m. Undertvinger, Grobrer.

Underkunnig, adj. underrettet om, f. E. göra sig underkunnig om en sak, erfyndige fig om en Ting.

Underkäft, -ar, m. Underkäke, -ar, m. Underkäke, -ar,

Underkänna, v. a. 2. 1. underfjende. Underkännande, n. Underfjendelse. -Underlek, m. Forundringsleg.

Underlif, s. pl. n. Underliv.

Underlig, adj. underlig, forunderlig, drf. Underlighet, f.

Underliggande, adj. underliggende, til-

Underlydande, adj. underlindende.

Underläta, v. s. 3. (-läter, -lät, -lätit) undlade, forsemme. Underläten, sch. forsemlig. Underlätende, n. Underlätelse, f. Forsemmelse. Underlätenhet, f. Forsemlighed, Stjebesleshed.

Underlägga, v. s. 2. 1. lægge under, brf. Underläggning, f.

Underlägsen, adj. som maa staa tilbas ge for en Anden, f. E. han är hunom vida underlägsen i förtjenst, han stager langt under ham i Fortjeneste, drf. Underlägsenhet, f.

Underläpp, -ar, m. Underlabe. Underläkare, s. pl. m. Underlage.

Underlärare, s. pl. m. Underlärmästare, s. pl. m. Underlærer.

Underlätta, v. a. 1. lette, gjøre lette, re, gribe under Armene, brf. Underlättning, f.

Undermal, n. Undermaal, brf. Undermalig, adj.

Underofficerare, s. pl. m. Underoffi-

cer, -ar, m. Upderoffiser. Underplagg, s. pl. m. Underflædnings:

froffe.

Underpäla, v. a. 1. sætte Pæle un: ber.

Underqvista, v. a. 1. beffjære, afhugs ge de underste Rviste, drf. Underqvistning, f.

Underrode, -n, n. Undersats, Understel D.

Underrock, -ar, m. Underfjole.

Underrätt, -er, m. Underret.

Underrätta, v. a. 1. underrette; illa underrättad, flet underrettet. Underrättelse, -r, f. Underretning, Efterretning.

Undersala, v. a. 1. lægge under, lægs ge Underlag, fætte Stotte under.

Undersam, adj. fulb of Forundring, brf. Undersamhet, f.

Undersegel, s. pl. n. Underfejl.

Underskeppare, s. pl. m. et Slags Underoffijer i Svetaten.

Underskola, f. Undersala.

Underskjuta, v. a. 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) (føde under.

Underskrifva, v. a. 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit) underfrive, brf. Underskrifning, -ar, f. Underskrift, -er, f.

Underskon, adj. overmaade fijon.

Underslag, n. Underlag.

Underslagen, of slå under, brf. Underslagning, f.

Undersief, a. pl. n. Underflab. Underspel, s. pl. n. Underfpil (i Rort). Underst, adi. & adv. underft; den underste, den nederste; bo i understa våningen, bo i nederste Etast. Understallmästare, s. pl. m. Understaldmester. Understická, v. a. 3. underffbbe. underftiffe, bringe uformærfet noget Kalif i bet Sandes Sted; bestifte, f. E. understucken handel, Smugling; understuckit testamente, understuckit vittne, orf. Understickning, f. Understiga, v. n. l. gan under, f. E. när priset understiger 10 Rdr. Understinga, f. Understicka. Understol, m. Forundringestol, f. E. sitta på understolen. Understruken, f. Understryka. Understrumpa, -or, f. Underftrompe. Understryka, v. a. 3. (-stryker, -strök, -strukit, -struken) underftrege. Understrykning, -ar, f. Understreg: ning. Underström, m. Underdonning. Underströning, f. af strö under. Understundom, adv. undertiden, imel= lemstunder, sommetider. Understyrman, -man, m. Underftyr: Understå sig, v. r. understaa fig, driste sig til, vobe. Understäthällare, s. pl. m. Understat: holder. Underställa, v. a. 2. 1. indftille til, overlade til Afgjorelfe, f. E. underställa nägot allmänhetens ompröfvande; dödsdomar böra underställas konungen, drf. Underställning, Understöd, n. Understottelse. Understödja, v. a. 2. 1. understøtte. Undersyn, -er, f. et forunderligt, felį. (: somt Grn.

ī

E.

άk

1 1

-ar. m. Underfaat, Underdan: Undergiven. Undersätelig, adj. Undersätligen, adv. fom en Undersaat, undergiven, unders danig, drf. Undersätlighet, f. Undersälja, v. a. 2. 1. (-säljer, -sålde, -salt) f. E. undersalja en, fal: ge billigere end en Anden; undersälja sig, fælge med Tab. Undersäljning, f. Underpris. Undersätsig, adj. liben og tot, unberfætsig, firstaaren, drf. Undersätsighet, f. Undersätta, v. a. 2. 3. fætte under, ftiffe under. Undersöka, v. a. 2. 2. undersøge. Undersökande, n. Undersökning, -ar, f. Undersogelse. Underteckna, v. a. 1. undertegne, understrive; undertecknad, undertegnede. Undertecknare, s. pl. m. En fom undertegner. Underteckning, -ar, f. Undertegnelse. Undertro, f. en Tro som kan giore Uns der; en forunderlig stærk Tro: Tro vaa Under. Undertrycka, v. c. 2. 2. undertroffe. Undertryckande, n. Undertryckning, -ar, f. Undertroffelse. Undertrad, s. pl. n. Recinus Palma Undertvinga, v. a. 1. undertvinge. Undertvingande, n. Unbertvingelse. Underverld, m. Underverden. Underverk, s. pl. n. Underværk, Uns bergierning. Undervigt, m. Undervægt, brf. Undervigtig, adj. Undervigtighet, f. Undervisa, v. a. l. $= \Re$. Undervärd, adj. f. Undransvärd. Underärm, -ar, f. Underærm. Underöfverhet, f. Undervorighed. Undfalla, v. n. 3. (-faller, -föll, -fallit) lade fare, tabe, forglemme; und. gaa; (om Ord og Lpd) flippe.ud, Undersätare, s. pl. m. Undersäte, i unbflippe; namnet har undfallit mig,

jeg har glemt Navnet; nägra oförsigtiga ord undföllo honom, nogle uforfigtige Ord undföllo honom; icke det minsta undföll hans uppmärksamhet, ikle det Ringeste undgikhans Opmærksomhed; jag har undfällit honom så länge möjligt varit, jeg har segt at undgaa ham saa sænge som muligt.

Undfly, v. a. 2. 1. undflv, drf. Und-Ayende, n.

Undflykt, -er, m. Tilflugt, Tilflugt, feb, ugrundet Undflyldning, Udflugt, Bagifud.

Undfå, v. s. (-får, -fick, -fått) erholibe, faa, modtage; (i bibl.) undfange.
Undfående, s. Undfånget, s. Moditagelfe; Undfangelfe.

Undfägna, v. a. 1. beværte. Undfägnande, n. Undfägnad, m. Bes værtning.

Undgå, v. a. = \Re .

Undkomma, v. a. = R., brf. Undkommande, n.

Undra, adj. nedre, nederft; på undra botten, i nederfte Etaft.

Undra, v. n. 1. undre, forundre fig. Unddraga, v. s. 3. f. Undandraga. 2) med, overbære med.

Undran, f. Forundring, brf. Undrans-

Undro, adi. f. Undra. Undrom, adv. forbaufet.

Undrymme, -n, n. Plads, Tid og Rum at undflippe; Eilflugtsfted.

Undse sig, v. r. (-ser, -såg, -sett) $= \Re$., drf. Undseelse, f.

Undskylla, v. s. & r. 1. undstylbe. Undskyllan, f. Undskyllning, -at, f. Undstylbning.

f. Undfieldning. Undelippa, v. a. 3. undflippe, undgaa,

undvige, undfomme.
Undsticka, v. s. 3. (-sticker, -stack,
-stackit) fravende, stille ved; fiule,
putte bort.

Undsticks sig, fnige fig bort, stjule

Undsäga, v. a. 2. 1. unbüge; afflaa, nægte, f. E. han har undsagt mig sin hjelp, ban har negtet at hjælpe mig; undsäga med krig, forfynde Krig, unblüge.

Undsätta, v. c. 2. 3. undsætte, fomme til Sjælp. Undsättning, f. Undsætning.

Undvara, v. a. undvære.

Undvika, v. a. 3. (-viker, -vek, -vikit) undvige, undgag, sty, drf. Undvikande, n.

Undviklig, adj. unbgagelig.

Ung, edj. = R. Ungboskap, m. Ungfvæg.

Ungdom, m. Ungdom; från första el. spädaste ungdomen, fra Barnsben af; 'ungdom och visdom följas ej ät, Bisdommen fommer med Aares blomst. Ungdomseld, m. Ungdomsbeta, f. Ungdomsförighed. Ungdomsförsök, s. pl. n. Ungdomsförigg. Undomsfärg, m. ungdomlig Farve. Ungdomsfel, s. pl. n. Ungdomsföriden. Ungdomsfel, s. pl. n. Ungdomsföllenflavelighed, Ungdomsföllenflavelighed, Ungdomsfilghed. Ungdomsälder, m. den unge Alber. Ungdomsår, s. pl. n. = R.

Ungdomlig, *edj.* ungdomlig. Unge, -ar, m. = N.; elaka ungar,

uffiffelige Unger.

Ungafar, adv. omtrent, næften, tilfælbigvis.

Ungefärlig, adj. Ungefärligen, ado. omtrentligen, omtrent.

Ungern, n. pr. m. Ungarn. Ungersk, adj. ungarff. Ungerska, -or, f. ungarff Kvinde. 2) bet Ungarffe (Sprog). Ungrare, s. pl. m. Ungar.

Ungereven, -ner, m. Ungerfvend. Ungfar, m. nogift Mand.

Ungfolk, n. unge Menneffer. Ung- ! folket, de Mpgifte.

Ungfägel, m. Ungfugl.

Ungkarl, -ar, m. Ungfarl; gammal ungkarl, Deberfrend.

Ungkarlslefnad, m. Ungkarlsstånd, n. Unafarisstand.

Ungmor, f. nvgift Rone.

Ungnöt, n. Unafvæg.

Ungrare, s. pl. m. Ungar. Ungskog, n. Unaffon.

Ungstind, adj. drægtig: med Unger:ungstind tik, brægtig Tifpe.

Ungsto, -n, n. ung Doppe, Mær R.

Ungtupp, -ar, m. ung Sane. Unken, adj. muggen, ffimlet, drf. Un-

kenhet, f.

Unkna, v. n. 1. blive muggen, fim-

Unna, v. a. 1. unde, forunde, tilstaa, give.

Uns, Unts, s. pl. n. Unfe.

Upp, adv. op; uppå, paa, oppaa, ovenpaa; uppat, uppfore, orad; upp till knäs, lige op til Anæerne; upp ifrån, ovenfra; sådant nyttjas endast upp at landet, faa bruger man fun op i Landet.

Upp! interj. op!

Uppamma, v. a. 1. opamme; opdrage. uppamma till dygd, i gudsfruktan; han har blifvit uppammad till prest, till handtverkare, orf. Uppammande, n. Uppamning, f.

Upparbeta, v. a. 1. oparbeide; burfe, bearbeide. Upparbetande, n. Upparbeining, f. Dparbejdelfe.

Uppassa, v. a. 1. opvarte, passe op. Uppassare, s. pl. m. Opvarter, Ovpasier R. Uppasseiska, -or, f. Op: varterite, Uppassning, f. Opvart-

Uppasslig, adj. paapasselig, opmært. fom.

Uppbetsla, v. a. 1. optomme, lægge j

Tomme, Bibfel paa, opbitfie R., bef. Uppbetslande, n.

Upphinda, v. a. 2. 2. binde, befte ov, Drf. Uppbindning, f.

Uppbjuda, v. a. 3. (f. hjuda) opbrbe; upphjuda till dans, bobe op til Dans, engaffete, brf. Uppbjudande, n.

Uppblanda, v. a. 1. blande op, fortonde, drf. Uppblandning, f.

Uppblossa, v. n. 1. flamme op.

Uppblasa, v. a. 1. blæse ov; puste or. Uppblast, opblæst; stolt. Uppblasande, n. Uppbläsning, f. Orblæsning. Epblæfthed.

Uppbläddrande, n. Opflagen, Agbnen, Bladen (i en Boa).

Uppblänka, v. a. 2. 2. give et opad. ftigende, hurtigt Stin fra fig, blinfe, drf. Uppblänkning, -ar, f.

Uppblöta, v. a. 2. 2. ophlode, giore blod, drf. Uppblötning, f.

Uppblotna, v. n. 1. opblodes, drf. Uppblötnande, n.

Uppborra, v. a. I. opbore, udbore, drf. Uppborrning, -ar, f.

Uppbragt, adj. opbragt, vred.

Uppbrassa, v. a. 1. brafe op (til Gos), orf. Uppbrassning, f.

Uppbreda, v. a. 2. 1. brede op.

Uppbringa, v. a. 1. bringe op, opbringe; tilvejebringe, faffe; uppbringa penningar, tilvejebringe, staffe, rejie Denge; uppbringa on flykting, brin: ge op, fange en Slogtning; uppbringa ett skepp, opbringe, erobre et Stib, drf. Uppbringande, n. Uppbringning, f. Opbringelse.

Uppbrinna, v. s. 3. (-brinner, -brann, -brunnit) brænde op, opbrændes; han säg all sin egendom brinna

Uppbrista, v. n. 3. bryde op, springe op, aabne fig, drf. Uppbristning, f.

Uppbrott, n. Opbrud, Bortreife, Afmars. Uppbrottsorder, Ordre til Af. mars.

II Binds 27

Uppbruka, v. s. 1. opbruge, forbruge; burfe. Uppbrukande, n. Uppbrukning, f.

Uppbrusa, v. a. 1. bruse i Bejret, bes gynde at bruse, bruse op, blive hidfia.

Uppbryta, v. a. 3. (-bryter, -bröt, -brutit, -bruten) aabne ved at bræfste, opbryde; bryde op, drage bort, brf. Uppbrytande, n. Uppbrytning, f.

Uppbranna, v. a. 2. 1. opbrande, drf. Uppbrannande, m. Uppbranning, f. Uppbud, n. Paabud, Opbyden, Befaling; Tillvening.

Uppbygga, v. a. 2. 1. opbugge. Uppbyggande, n. Uppbyggelse, f. Cpbyggelse, Dpbyggelig, udi. opbuggelig.

Upphada, v. a. 1. ophube, opforbre, fammenfalbe, brf. Upphadande, n. Upphadning, f.

Uppbadda, v. a. 1. tebe op, reje op R.; uppbaddad sang, oprebt Geng.

Uppbära, v. a. 3. (-bärer, -bar, -burit) bære op; oppebære; undgjelde,
lide, udstaa; modtage, drf. Uppbärande, n. Uppbärning, f.

Uppböja, v. a. 2. 1. beje op.

Upphöka, v. a. I. oprode. Uppbökning. f. Oprodning.

Uppbord, -er, f. Oppeborsel. Uppbordsbetjent, -er, m. Oppeborfelebetjent. Uppbördsbok, f. Oprebor: felbboa. Uppbördsbrist, f. Rasse: mangel. Uppbördskammare, m. Dp: peborfelstammer. Uppbördskassör, -er, m. Rabferer. Uppbördsman, -man, m. Oppeborfelebetjent. Uppbordsmeiel, s. pl. m. Oppeboriels: penge. Uppbördsskrifvare, s. pl. m. Sfriver ved et Oppeborfelsembe. de. Uppbördsstämma, -or, f. og Uppbordsmote, -n, n. Gfatteting. Uppbordsaysala, -or, f. Oppeborfels: embebe.

Uppdaga, v. a. 1. opbage; lægge for Dagen, aabenbare. Uppdagande, n. Opbagelse.

Uppdika, v. a. 1. dige, grave op.

Uppdikta, v. a. 1. optiate.

Uppdrag, s. pl. a. Brinde, hverv, Forretning, Rommission, f. E. gifva nagon ett uppdrag.

Uppdraga, v. a. 3. (-drager, -drog, -dragit) træffe, brage op; overbrage, give i Brinde; opelite; appdraga en målaing, ubfaste et Maleri; det är honom uppdragit, det er ham overbraget, brf. Uppdragande, n. Uppdragning, f.

Uppdrifva, v. a. 3. (-drifver, -dref, -drifvit) brive op, opjage, orelike. Uppdrifvande, n. Uppdrifning, f. Opbriven, Opjagen; Opelskning (Planters).

Uppdyka, v. n. 2. 2. buffe op, brf.
Uppdykande, n. Uppdykning, f.

Uppdyrka, v. a. 1. diete op, gabne med Diet, def. Uppdyrkning, f.

Uppdämma, v. a. 2. 1. dæmme vp, drf.
Uppdämning, -ar, f.

Uppe, adv. oppe; der uppe, der oppe; här uppe, her oppe; sitta uppe i sängen, sidde opret i Gengen; uppe i landet, op i Landet.

Uppehäll, e. pl. n. Ophold; Forfinfelse; Opsættelse, Forhasing; Ophor; Livsophold, Underhold; utan uppehäll, uden Opsættelse, uopholdelig. 2) uden Ophor, uasladelig.

Uppehålla, v. c. 3. (-håller, -höll, -hållie) opholde, ftanse, forbale; holde ube; vedligeholde, bevare; ernære, underholde; ftotte, underftotte; uppehålla sig, opholde sig; u. lifvet, friste Livet; fyra pelare uppehålla hela byggnaden, ben hele Bugning hviter vaa stre Pislarer; uppehålla en sak, sorte en Sag, drf. Uppehållande, p.

Uppehållare, s. på m. Opholder, Un. berholder, Bebligeholder, Ernærer. Uppehällsväder, n. Opholdsveir.

Uppehalle, n. Livsophold, Underhold.

Uppehör, n. Ophør.

Uppelda, v. a. 1. giore 3ld i, ophede, gjennembede; opflamme, opfpore, opshide; en uppeldad inbillningskraft, ppbibfet Inbildningefraft; uppoldad af vrede, opflammet af Brede, brf. Uppeldande, s. Uppeldning, f.

Uppenbar, adj. aabenbar, funbar, no:

Uppenbara, v. a. 1. aabenbare; be: kjendigjere, lægge for Dagen, drf. Uppenbarande, n.

Uppenbarelse, -r, f. Nabenbarelfe, Ma:

benbarina.

Uppenbarlig, adj, Uppenbarligen, adv. aabenbar, aabenbarlig; Plar, toblig, vis; notorist, orf. Uppenbarlighet, f. Uppfamna, v. a. 1. fætte ov i Savne.

Uppfann, imperf. of Uppfinna. Uppfara, v. n. 3. (-farer, -for, -farit, -faren) fare op; fjøre op, drf. Uppfarande, n. Opfaren; Opfart. Uppfarande, adj. opfarende. Uppfarelse, f. Uppfart, -er, m. Opfurt; Dyfaren.

Uppfoja, v. a. 1. polere ov, ponte ov, Drf.Uppfejning, f.

Uppfla, v. a. 1. opfile, brf. Uppfilning, f. Opfiling.

Uppfinna, v. a. 3. (-finner, -fann, pl. -funno, -funnit, funnen) opfinde, udfinde, opdage, brf. Uppfinnande, m.

Uppfinnare, s. pl. m. Opfinder. Uppfinning, -ar, f. Opfindelfe, Ordas gelfe; Opfindelie (den opfundne Ting, udfundne Gandhed). Uppfinmingsgafva, -or, f. Opfindeliesevne. Uppfinningsrik, adj. opfindiom.

Uppfiska, v. c. l. opfife, opfnappe, drf.Uppfiskande, #.

Uppflod, m. Flod, hoft Bande.

Uppflyga, v. q. 3. (-flyger, -flög, -flu-

git. -flugen) flove op. i Beiret: foringe i Luften, drf. Uppflygande, n. Uppflygning, f. Uppflygt, m.

Uppflyta, v. n. 3. (-flyter, -flöt, -flutit, -fluten) finde op, drf. Uppflytande. n. Uppflytning, f.

Uppflytta, v. a. 1. opflotte, brf. Uppflyttning, f.

Uppfläcka, v. a. 2. 2. flæfte ov. brf. Uppfläckning, f.

Uppflänga, v. a. 2. 1. flætte op.

Uppflata, v. a. 1. flette op. Uppflatande, n. Opfletning.

Uppfloda, v. n. 1. (om Bandet) votfe, foulme op, flige.

Uppfordra, v. a. 1. opfordre (en Seftning). 2) opforbre (Banb, Malm), drf. Uppfordring, f. Uppfordringsschakt, n. Opfordringeffaft.

Uppforsa, v. n. l. sprudle frem, fosse,

drf. Uppforsande, is. Uppfostra, v. a. l. opfostre, opdrage. Uppfostran, f. Uppfestring, f. Ops bragelfe. Uppfostrare, e. pl. m. Dp. drager. Uppfostrarinna, -or, f. Dps dragerinde. Uppfostringsanstalt, -er, m. Uppfostringsingattning, -ar, f. Opdrageliebanstalt. Uppfostringshus, s. pl. n. Opfoftringehus. Uppfostringssätt, n. Opdragelfesmaade. Uppfostringsverk, s. s. pl. m. Dp. drageliesanstalt, Opdrageliesvæfen.

Uppfriska, v. a. 1. opfrife, forfrife; vederfvæge; opmuntre. Uppfriskning, f. Opfriffning, Opmuntring. Uppfriskande, n.

Uppfrasa, v. s. 2. 2. brufe i Beiret, begonde at bruse, drf. Uppfrasning, f.

Uppfrata, v. a. 2. 2. cebe ov, æbe bul paa, brf. Uppfrätande, n. Uppfrätning, f.

Uppfrätningsmedel, s. pl. n. Biemids del.

Uppfunnen, s. Uppfinns.

Uppfylla, v. a. 2. 1. opfylde. Upp-

fyllande, n. Uppfyllelse, f. Opfple delie. Uppfalla, v. a. 1. fante Toi, falle R., drf. Uppfallning, f. Uppfanga, v. a 1. opfange, opfnappe, drf. Uppfångande, n. Uppfaja, f. Uppfeja. Uppfärga, v. a. 1. farve op, drf. Uppfärgning, f. Uppfasta, v. a. 2. 2. ophefte, opbin: de, drf. Uppfästande, n. Uppfäst-Uppfoda, v. a. 2. 2. onfode, opdrage, drf. Uppfödande, n. Uppföding, -ar, m. Fosterbarn, Diejebarn, Glev. Uppfor, adv. & prap. op ad, op ef: Uppföra, v. a. 2. 1. fore ov. bringe op, tjøre op; opføre; uppföra i räkning, fætte paa Regning, drf. Upp-, forande, n. Opferelfe; Opferfel; elakt · uppforande, flet Opføriel. Uppföring, f. (i rakning) Sætten paa Reanina. Uppförsel, n. Rjøren op. Uppgapa, v. a. 1. opfpærre Munden, gabe op. Uppgifning, f. Uppgifva. Uppgift, -er, m. Angivelse; Opgave; Opgivelse, Overgivelse. Uppgifva, v. a. 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) angive; opgive; overgive, drf. Uppgifvande, n. Uppgifning, f. Uppgifvas, v. d. 3. ligge under, buffe under, segne under. Uppgillra, v. a. 1. fætte Giller, Gelvs ftud, Gnare, drf. Uppgillrande, n. Uppglödga, v. a. 1. opglode, drf. Uppglödgning, f. Uppglodgande, n. Uppgro, v. n. 2, 1. spire frem, op. Uppgrunda; v. a. & n. 1. fplde, tilftop: pe med Mudder; blive grund, drf. Uppgrundning, f. Uppgrafva, v. a. (f. grafva) opgrave, brf. Uppgrafning, -ar, f.

Uppgå, v. s. gaa op; u. råskillnad, oporage Grænfelinie. Uppgående. n. Opgagen. Uppgafvo, pl. of Uppgaf, f. Uppgifva. Uppgang, -ar, m. Opgang. Uppgald, m. Opgjeld, Agio. Uppgänga, v. a. l. en skruf, udvide Gfrugangen, drf. Uppgangning, f. Uppgasa, v. a. 2. 2. tomme i Sices ring, begonde at giære, drf. Uppzasning, f. Uppgöra, v. a. 2. (-gjorde, -gjort) opgjøre, brf. Uppgörande, n. Upphacka, v. a. 1. haffe op, piffe op. Upphala, v. a. 1. hale op, orf. Upphalning, f. Upphandla, v. a. I. ophandle, opfis Upphandlare, s. pl. m. Opfisher. Upphandling, -ar, f. Opfjøb, Opfjøs Upphemta, v. a. 1. hente op, brf. Upphemtning, f. Upphetsa, v. c. 1. ophidfe. Upphetsning, -ar, f. Ophidsen. Upphetta, v. a. 1. gjennemhede, hede til Gavns, ophidse, drf. Upphettande, n. Upphjelpa, v. a. (f. Hjelpa) ophjælpe. Upphjelpande, n. Ophiælpning. Upphinna, v. c. 3. (-hinner, -hann, -hunnit) naa, opnaa, indhente. Upphissa, v. a. 1. heise op, pinde op, drf. Upphissning, f. Upphitta, v. a. 1. hitte op; finde, fins de paa, opdigtę. Upphof, n. Ophav. Upphofsman, -män, m. Ophavsmand. Upphoppa, v. a. 1. hoppe op. -Upphosta, v. a. 1. hoste op, drf. Upphostning. Upphugga, v. a. 3. (-hugger, -högg. -huggit) ophugge, orf. Upphuggning. Upphulpen, m. fl. s. Upphjelpa.

Uppklarna, v. n. 1. opflares, blive ly-Upphyässa, v. a. 2. 3. hvæsse, stjærpe, sætte op. fere, drf. Uppklarnande, n. Uppklar-Upphyfsa, v. c. 1. f. Upphöfsa. Upphalla, v. a. 3. (-haller, höll, -hallit) holde op, opholde; forhale. Upphallsväder, n. Opholdeveir. Upphäfda, v. a. 1. oprybde, opbyrte, drf. Upphafdning, -ar, f. Upphafta, v. a. 1. ophefte. Upphäfva, v. a. 2. 1. hæve, ophæve; oplofte, f. E. upphäfva sin röst. ov: løfte sin Rost; upphäfva sig till domare, opfaste fig til Dommer; upphafva sig emot lagen, fælte fig op mod Lovene, drf. Upphäfvande, n. Upphafning, -ar, f. Upphäkta, f. haka upp, uppfästa. Upphällning, f. Sælding; det är på upphällningen för honom. Upphänga, v. a. 2. 1. hænge ov. ov: hænge, drf. Upphangning, f. Upphofsa, v. a. 1. sppvnte, pvnte op, volere, fivilifere, drf. Upphöfsning, f. Upphoja, v. a. 2. 1. ophoje, oplofte, forhøje; upphöjdt arbete, ophøjet Arbeide, drf. Upphojelse, -r. f. Upphöjning, -ar, *f*. Upphör, n. Ophor. Upphora, v. n. 2. 1. hore ov. othere. drf. Upphörande, n. Upphörlig, adj. Uppi, s. Uppe i. Uppjaga, v. a. 1. opjage, drive op, drf. Uppjagande, a. Uppjagning, -ar, f. Uppifran, adv. ovenfra. Uppkafla, v. a. 1. opfiltre, vifle ov, opville, opstjørte, smøge op, drf. Upp-

kaflande, n. Uppkafling, f.

raabe op, brf. Uppkallande, n.

Uppkamma, v. a. 1. fjæmme op.

f. Optastelse, Brækning.

n. Opkastning.

Uppklappa, f. Klappa.

ning, f. Uppklifva, v. a. 3. flyve, flavre ov, drf. Uppklifvande, n. Uppklistra, v. a. 1. opfliftre, brf. Uppklistrande, n. Uppklada, v. a. 2. 1. flæde ov. brf. Uppklädande, n. Uppklädning, f. Uppklänga, v. n. 2. 1. Uppklättra, v. n. 1. flynge fig, flattre, flavre ov, brf. Uppklängande, n, Uppklättrande, n. Uppknyta, v. a. 3. lose op sen Knude o. defl.), drf. Uppknytning, -ar, f. Uppknappa, v. a. 2. 2. fnappe op, brf. Uppknäppning, f. Uppkoka, v. a. 1. opfoge, drf. Uppkokning, f. Uppkomma, v. n. 3. (-kommer, -kom, -kommit) tomme op i Befret; poffe. tomme frem; blive frift, tomme fig; fomme i Anfeelse, til Formue; opfomme, opfica, drf. Uppkommande, n. Uppkomst, m. Uppkorka, v. a. 1. træfte op Rorten. drf. Uppkorkning, f. Uppkrafsa, v. a. 1. frasje ov, drf. Uppkrafsande, n. Opfrasning. Uppkrypa, v. n. 3. (-kryper, -krop, -krypit) frobe op, drf. Uppkrypande. n. Uppköp, n. Opfieb. Uppköpa, v. a. 2. 2. kjobe ov. ovkios be. Uppköpande, n. Opfieben. Uppköpare, s. pl. m. Dofisber. Uppkoperska, -or, fi Opfjøberife. Uppköra, v. a. 2. 1. fjore op, brive op, ploje op; tilfjøre (om Beje), drf. Uppkalla, v. a. 1. opfalde, indfalde; Uppkörning, f. Upplag, s. pl. n. Oplag. Upplaga, -or, f. Udgave (af en Bog). Upplaga, v. a. l. udbedre. Upplag-Uppkasta, v. a. l. opfaste, faste ov. ning, -ar, f. Udbedring. Uppland, n. Provins i Gverige, drf. bræffe op, vomere. Uppkastande, Uppkastning, -ar, Uppländning, -ar, f. en Mand ders fra. Uppländsk, adj. uplandst. Upplandska. -or. f. Rvinbe berfra. 2) ben uplandite Dialeft.

Upplandas, v. d. 1. lægge sig til ved Duftollen, drf. Upplandning, f.

Upplappa, v. a. 1. tliffe, lappe, ubbedie, ort. Upplappning, f.

Upplasta, v. a. 1. læsje paa, drf. Upplastning, f.

Upplefva, v. a. 2. 1. (f. Lefva) oples De, Drf. Upplefvande, n.

Upplemna, v. c. 1. opgive, overgive, levere frem, drf. Upplemnande, n.

Upplena, v. a. 1. opto, bringe til at imelte, drf. Upplenande, n.

Uppleta, v. a. 1. oplede, opfoge, drf. Üppletande, n.

Upptifoing, f. Bringen til Live; Dr. livelse.

Upplifva, v. a. 1. bringe til Live; oplive. Upplifvande, n. Bringen til Live; Oplivelfe.

Upplinda, v. a. I. vifle ov, opvifle. Upplindning, f. Opvifling.

Upplopp, s. pl. n. Opleb. Upplossa, v. a. 1. oplose.

Upplupen, p. p. oploben, f. E. Upplupna räntor.

Upplysta, v. a. 2. 2. oploste, ophoje, orf. Upplystning, f.

Upplysa, v. a. 2. 3. oplnfe; betjendt. giere fra Præteftolen. Upplyst, oploft. Upplysning, -ar, f. Oplos, ning; Belvening; Betjendtgjerelfe oplyst. fra Dræfestolen.

· Upplaga, v. n. 1. flamme op, opflam: me, drf. Upplagande, z.

Upplata, v. a. 3. (-later, -lat, -latit) oplade, oplufte, aabne; overlade, aftræde, f. E. upplate sin mun, op: luffe fin Mund; upplata on nagot, overlade, overdrage, aftræde noget til En, drf. Upplatande, s. Upplatelse, f.

Upplägga, v. a. 2. 1. oplægge, ovdyn: ge, orf. Uppläggning, -ar, f.

Upplänga, v. a. 2. 1. forlænge, drf.

Upplängare, s. pl. n. Forlængingh ftoffe, drf. Upplangning, -ar, f.

Upplasa, v. c. 2. 2. opfæfe; gabne, iulfe op, örf. Uppläsande, z. Uppläsning, f.

Upploja, v. a. 2. 1. pleje op.

Upplopa, f. lopa upp.

Upplasa, v. a. 2. 2. opiefe. Upplasande, n. Upplösning, -ar, f. Dps loening. Upploslig, adj. oplefelig. Upplöslighet, f. Oplofelighed, drf. Upplösningskonst, f. og Upplösningsmedel, s. pl. n.

Uppmana, v. a. l. opfordre. Uppman.ng, -ar, f. Opfordring.

Uppmarsch, m. Opmars. Uppmarschera, v. n. l. opmarfere, brt. Uppmarscherande, ».

Uppmjuka, v. a. 1. bledgjere. mjukande, n. Uppmjukning, -ar, f. Blodgjoren.

Uppmuddra, v. c. I. opmuddre.

Uppmuntra, v. a. l. opmuntre. Uppmuntran, f. Uppmuntring, -ar, f. Opmuntren, Opmuntring.

Uppmura, v. a. 1. opmure. Uppmurande, s. Uppmurning, f. Dpmu-

Uppmåla, v. a. 1. opmale, male op, opfrifte med garver, drf. Uppmålande, n. Uppmälning, f.

Uppmärksam, adj. opmærffom. Uppmarksamhet, f. Opmærtiomhed.

Uppmata, v. a. 2. 2. opmaale, maale op. Uppmätning, -ar, f. Opmac lina.

Uppnysta, v. a. 1. opnoste, opvinde Garn.

Uppnå, v. g. 2. 1. opnga. Uppnående, n. Opnaaelfe.

Uppnämna, v. e. 2. 1. nævne op. op. nærne, drf. Uppnämnande, n. Uppukmning, f.

Uppnäsig, adj. opnæset, som har en opstaaende Ræse.

Uppodla, v. a. l. aprydde, apdyrfe;

fultivere, brf. Uppodlande, n. Uppodling, -ar, f.

Uppostra, v. a. I. oposte. Uppostrande, n. Uppostring, -ar, f. Opostelse.

Upputsa, v. a. 1. oppusse, aspusse, pointe op. Uppusning, f.

Uppqvicka, v. a. 1. oplive, opmuntre, brf. Uppqvickande, m. Uppqvickning, f.

Uppqvickna, f. Qvickna.

Uppqvista, f. Underqvista, Qvista. Upprappa, f. Rappa upp.

Upprensa, f. Rensa upp.

Upprepa, v. a. 1. gjentage, repetere. Upprepande, n. Upprepaing, -ar, f. Gjentagelse, Repeteren.

Uppresa, -or, f. Oprejfe.

Uppresa, v. a. 2. 2. opresse; oprette; givre Opstand, drf. Uppresande, n. Uppressning, -ar, f. Opressning. 2) Oprer, Opstand.

Uppreta, v. a. 1. opirre, ophibse. Uppretande, n. Uppretning, f. Opirren, Ophibsen.

Upprifva, v. a. 3. (-rifver, -ref, -rifvit) oprive, orf. Upprifning, f.

Uppriktig, adj. oprigtig. Uppriktig-

het, f. Oprigtighed.

Upprinns, v. n. 3. (-rinner, -rann, -runnit) oprinde, udipringe; gaa op, spire frem, drf. Upprinnelse, f. Oprindelse, Udspring; Opgang, Fremspring.

Upprispa, v. a. 1. oprispe, opsplitte. Upprista, v. a. 1. opsplitte, oprible. Upprita, v. a. 1. opsidse, udfaste Legining til, brf. Uppritning, -ar. f.

Upprop, e. pl. n. Opraaben.

Uppropa, v. a. 1. opraabe. Uppropande, n. Opraaben. Uppropslista, -or, f. Opraabeliste.

Uppror, s. pl. n. Opror, Opftanb.

Upprorisk, adj. oprorff.

Upprorsanda, f. Oproregand.

Upprorsmakare, s. pl. m. Upprors-

stiftaro, s. pl. m. Oprorestifter, Op.

Upprorsman, -man, m. Oprorer.
Upprulla, v. a. 1. oprulle, orf. Upprullning, f.

Upprycka, v. c. 2. 3. oproffe, oprive, brf. Uppryckande, n. Uppryckaning, f.

Upprymma, v. a. 2. 1. rpdde op, ord, ne.

Upprägad, adj. opbunget.

Uppräkna, v. a. 1. opregne, optælle.
Uppräknande, n. Uppräkning, f.
Opregning, Optælling, def. Uppråknelig, adj.

Uppränna, v. a. 2. 1. Inv om Bævers i bommen, drf. Uppränning, f.

Uppratt, adi. ppret.

Upprätta, v. a. 1. oprette, opresse, gjensoprette, spidestigiøre, erstatte. Upprättande, n. Upprättelse, f. Oprettelse, Spressesses, die erstande, die erstande, die erstande, die erstande, die erstande, die upprättelig, ads.

Upprätthalla, v. a. 3. (-haller, -holl, -hallit) opretholde. Upprätthallan-

de, n. Opretholdelfe.

Upprödja, v. a. 2. 1. oprobde, brf. Upprödjande, n. Upprödjning, -ar, f. Uppröra, v. a. 2. 1. oprore, fætte i Bevægelse; forlede til Doror, ophide se, brf. Upprörning, f.

Uppröta, f. Röta upp.

Uppsamia, v. a. 1. opfamile, orf. Upp-samling, f.

Uppsats, -er, m. Opfats; Optegneise, Kortegnelse.

Uppseende, n. Opfigt, f. E. gora uppseende, giore, væfte Opfigt. 2) Opsfyn. Tilfon.

Uppsigt, f. (T. Aufsicht) Opinn, Tilinn, f. E. hafva uppsigt öfver, have Tillyn med.

Uppsjuda, v. n. 3. toge pp, i Bejret, brf. Uppsjudning, f.

Uppajo, f. Blo (modfat Ebbe).

Uppskafva, v. a. 2. 1. stave op, drf. Uppskafning, f. Uppskaka, v. a. 1. roste op, drf. Upp-

skakning, -ar, f.

Uppskatta, v. a. 1. vurbere, stattere, orf. Uppskattande, n. Uppskattning, -ar, f.
Uppskicka, v. a. 1. opsende, orf. Upp-

skickning, f.

Uppskjuta, v. a. & n. 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit) støde op; løbe op; opsætte, forhale, udsætte, drf. Upp-skjutande, n.

Uppskof, s. pl. n. (T. Aufschub) Dys fættelse, Forhaling; Udsættelse, Frist. Uppskofsdom, -mar, m. Udsættelses eraatning.

Uppekotta, v. a. 1. fufle op.

Uppskrifva, v. a. 3. (f. Skrifva) opfirive, optegne, drf. Uppskrifning, -ar, f.

Uppkrubba, v. a. 1. opridse, opfrasse. Uppskrusva, v. a. 1, strue op.

Uppskrämma, v. a. 2. 1. opstræmme, oviace.

Uppsköf, f. Uppskof.

Uppskara, v. a. 2. 1. opffjære, drf. Uppskarning, f.

Uppskölja, v. a. 2. 1. ftplle op, af-

Uppskörta, v. a. 1. opffjorte, opfilstre. Uppskörtande, n. Opffjortning, Opfiltring.

Uppslag, s. pl. n. Opflag; Stigen i Pris; Hattestugge; sälja under uppoch afslag (T. unter Auf: und Abschlag verkaufen), hollandsk Auksjon. Uppslagning, f. Opflagen.

Uppsleka, v. a. 2. 2. fliffe op.

Uppslemma, v. a. 1. (T. aufichlämmen) opmudre, drf. Uppslemning, f. Uppslipa, v. a. 1. slibe op, sætte op. Uppslippa, v. n. 3. slippe op.

Uppslita, v. a. 3. (-sliter, -slet, -slitit) opslide. Uppsluka, v. a. 1. opfluge, brf. Uppslukning, f.

Uppsluppen, p. f. Uppslippa.

Uppsluta, v. a. 3. (-sluter, -slot, -slutit) flutte op (om Soldater), drf. Uppslutning, f.

Uppsmord, adj. inbimurt.

Uppsnappa, v. a. I. opinappe, orf. Uppsnappande, n.

Uppsno, v. a-2. 1. ino, dreje op.

Uppsnöra, v. a. 1. opinore, brf. Uppsnörning, f. Opinoren. Uppsocken, -cknar, m. Landsjogn,

langt fra Davet.

Uppspana, v. a. 1. udspejde, udforste, pripore.

Uppspetta, v. a. 1. spedde, sætte paa Sped; opspærre, opspile.

Uppspjerna, v. a. 1. støde op, sprænge op med Koden.

Uppspika, v. a. 1. spigre op.

Uppspinna, v. a. 3. (-spinner, -spann, -spunnit) opspinde.

Uppspola, v. a. 1. vinde, neste, spole op. Uppspricka, v. a. 3. (-spricker, -sprack, -spruckit) brode op, springe op, aabsne sig, drf. Uppsprickning, f.

Uppspringa, v. n. 3. (-springer, -sprang, -sprungit) (pringe op, fire on, staa hurtig op; springe op, pludselig aab, ned; spræffe, revne, drf. Uppspringning, f.

Uppspritta, v. a. 3. fare op, springe op, i Bejret, sprætte R.

Uppspranda, v. a. 1. aabne Spunset. Uppspranga, v. a. 2. 1. sprænge op, brf. Uppsprangning, f. Opsprængening.

Uppsprätta, v. a. 1. sprætte op, opsprætte, drf. Uppsprättning, f.

Uppspara, v. a. 1. opipore, brf. Upp-

Uppspänna, v. a. 2. 1. spænde op. Uppspärra, v. a. 1. opspærre, opspile, brf. Uppspärrning, f. Uppstærka, v. g. l. fætte i Stat, op: | staffe.

Uppstad. -städer. m. Landstad. Uppstadsbo, -or, m. Landftabbeboer.

Uppstapla, v. a. 1. orfable, ordunge. orf. Uppstaplande, n. Uppstapling, -ar, f. Doftabling.

Uppsticka, v. c. 3. (-sticker, -strek, -stuckit) opftiffe; fpire op, frem, brf. Uppstickande, n. Uppstickning, f. Opstifning: Opfpiren, Kremfpiren.

Uppstiga, v. n. 3. (-stiger, -steg, -stigit) opflige; opfaa, opfomme, brf. Uppstigande, z. Uppstigning, -ar, f. Opftigen; Opftagen; Opftod fra Maven.

Uppstilla, v. a. 1. fore ov, forbruge (Fo. ber), drf. Uppstilling, -ar, f. Opforing. Uppstinga, v. a. 3. opfiffe.

Uppstocka, v. a. 1. opbloffe en Sat, orf. Uppstockning, f.

Uppstomma, v. a. 1. en åker, vende en Ager, brf. Uppstomning, f.

Uppstoppa, v. s. I. ubffoppe, drf. Uppstoppning, f. Udftopning.

Uppstufva, v. a. 1. opfiuve.

Uppstussa, v. a. 1. oprore, fætte i Ops ror, forlede til Doror.

Uppstussig, adf. vebelf, oprorif, giens Aridig, opiætfig. Uppstussighet, f. Oplætstaked.

Uppstå, v. n. 2. (-står, -stod, -stått) opftaa. Uppstant, z. Opftand. Uppståndare, s. pl. m. Opftander. Uppständelse, f. Opftandelfe; Opftand.

Uppstäda, v. c. l. punte, robbe op. Uppställa, v. a. 2. 1. opftille. Uppställande, a. Uppställning, -ar, f. Ovstilling.

Uppstamma, v. a. 2. 1. opftemme, iftem.

Uppstöta, v. a. 2. 3. opftede, drf. Uppstotning, f.

Uppsuga, v. a. 2. 1. opfuge, drf. Uppsugaing, f.

Uppsupa, f. Supa.

Uppsvinga sig. v. r. l. opivinge fig. orf. Uppsvingande, s. Uppsvingning, f.

Uppsvallen, adj. ophovnet. Uppsvallna. v. r. 1. ophopne.

Uppsvälja, v. c. 2. 1. opfluge.

Uppsvälla, v. n. 2. 1. opfvulme, op: honne. Uppsvällande, n. Uppsvällning, f. Opspulmen, Ophopnen.

Uppsvänga, v. a. 2. 1. svinge op; op. marfere, brf. Uppsvängning, f.

Uppsvarta, v. a. l. opfværte, drf. Uppsvärtning, f. Uppayn, f. Blit, Mine, Aason, f. E.

taga en helig uppsyn, en vred uppsyn. 2) Opfpn, Tilfpn.

Uppsyning, -ar, f. Opinn, Politi, Vo. litibetient. Uppsyningsman, -man, m. Drivnemand.

Uppsat, s. pl. n. Forfæt, Benfigt, Foe rehavende. Plan. Uppsätlig, adj. Uppsätligen, adv. forfætlig, med Alid.

Uppsäga, v. a. 2. 1. (-säger, -sade, -sagt) opfige. Uppsägelse, f. Op. Raelle.

Uppsägelsebref, s. pl. n. Opfigeises:

Uppsägning, -ar, f. Opfigelfe. Uppsägningstid, m. Opfigelfestid.

Uppsända, v. a. 2. 1. opfende, brf. Uppsändning, f. Opsending.

Uppsätta, v. c. 2. opfætte, ftille op (har iffe Betydning af: lade i Bero, ubfætte), brf. Uppsättare, e. pl. m. Uppsättning, f.

Uppsöka, v. a. 2. 3. opjege. Uppsökning, f. Opsøgning.

Upptackla, v. a. 1. optafle, rigge, drf. Upptackling, f.

Upptaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit) optage; upptaga mycken tid, mediage megen Lid; upptaga ett hemman af ödesmål, optage og bebygge en Gaard. Uphtagande, n. Upptagning, f. Optagelfe, Optagen.

II Binds 28

Beptakla, f. Uppiacha, Linute. s.a. 2. 1. spotic: manga exem-

pel kunna upptes, man fan anfore mange Effempler, brf. Uppteen+ de. n.

Uppteckna. v. a., l. svicane. UPDteckning, -ar, f. Opteanelie.

Upptill, adv. oventst.

Upptimra, v. a. 1. optomre, drf. Upp-

timring.f.

Uppting, v. a. & s. 1. opte, to op, orf. Upptinande, a. Upptining, f. Upptindra, v. n. 1. glimte, Kimre frem. Upptingu. v. a. I. betinge, bestille, drf. - Upptingning, -ar, f.

Upptorka, v. s. l. optarfe. Upptork-

wing, f.

Unperamon, v. a. 1. træde, trampe ned,

drf. Upptrampning, t.

Upptrada, v. n. & a. 2. 1. optræde. . 2) træbe paa Traab. Uppträdande, n Optræden. Uppträdning, f. Træ: den paa en Traad, fautom Perler. Uppträde. -n. n. Optrin.

Upptranga, v. c. 2. 1. trænge pp. Upptröttna. v. n. 1. blive træt. brf.

Upptrotinande, n.

Upptukta, v. a. I. optugte, opdrage. Upptuktan, f. Upptuktelse, f. Upptuktning, f. Optugtelfe, Opdragelfe. Upptyinga, v. a. l. tvinge op, drf. Upptvingande, n.

Upptvätta, v. a. 1. vaffe op, oppaffe,

. opto.

Upptag . s. pl. n. Opion; Opiojer; Spilor. Upptägsmakare, a. pl. m. - Pudemager, Spilopmager.

Upptaga, v. a. 1. træffe op (træffe . vaa Bagt), opmarfere, brf. Upptagande, n.

Upptachae v. a. 2. 2. ordane. Upp-. täckande. n. Upptäckt, -er, m. Op: dagelse. Upptäckare, s. pl. m. Dy. dager. Upptäckts-ress, -or, f. Op: dagelfebreife.

Upptanda, v. s. 2. 1. optænde, antæn:

de. Upptandning, f. Optanbelfe, Antændelfe.

Upptänka, v. a. 2. 2. spissule. udan: de, drf. Upptinkande, n.

Upptänklie. adi. optænfeha.

Uppton, v. a. & n. l. opto, bringe til at smelte; to op, smeltes, drf. Upptöande, n. Optoning.

Upputsa, v. a. l. oppusse. ning, f. Oppusning.

Uppvakna, v. n. i. veagne op, opvaagne. drf. Uppvaknande. a. Uppvakming. f. Oppagamen.

Uppvakta, v. a. L. opvarte; giore fin Oppartning, befoge, Uppvaktning, -ar, f. Opvartning.

Uppvatten, f. Uppajā.

Uppveckle, -vickle, v. a. T. ville or, oppifle, orf. Uppvechlande, m. Uppvechling, f.

Uppvexla, v. a. I. induefile.

Uppvigla, v. a. 1. (T. aufwiegeln) fore lede til Opror, ophisse. Uppviglande, n. Uppvigling, -ar, f. Ophissen. Uppviglare, e. pl. m. Ophisser.

Uppvika, f. Vika upp, uppveckla. Uppvinda, v. c. l. oppinde. Uppvind-

ning, f. Opvinding.

Uppvippa, v. c. & n. vippe-op.

Uppvirka, v. a. 1. opffjære; væve rent op: oplefe, drf. Uppvirkning, f.

Upprisa, v. a. 1. spvife, fremvife, forevife, drf. Uppvisande, s. Uppvisning, f.

Uppyrida, v. a. 3. (-vrider, -vred, -vridit) dreje op. Uppvridning, -ar. f. Opdreining.

Uppvraka, v a. 2. 3. optake, f. G. uppvräkt på kusten.

Uppväcka, v. a. 2. 2. opvæffe. Uppväckande, n. Uppväckning, f. Uppväckelse, f. Onnæffelfe.

Uppvädra, v. a. 1. lugte op, opipore, fause ov.

Uppvaga, v. a. 2. 1. opveje, veje op, drf. Uppvägning, f.

Uppvälla, v. a. 1. bane, siore Bej.
Uppvälla, v. n. 2. 1. vælde op, opvæle
de; foge, brufe op, def. Uppvällande, n. Uppvällaing, f.

Uppvanda, v. a. 2. 1. vende op.

Uppvarms, v. a. 2. 1. opvarme. Uppvarmende, n. Uppvarmning, f. Opvarmelse, Opvarmen.

Uppvaxa, v. n. 2. 3. votie op, opvotie; opitaa, resie fig. Uppvaxou, Uppvaxt, opvotiet, dri. Uppvaxande, n. Uppat, imperý. af Uppata.

Uppat, adv. ppab.

Uppägga, v. a. 1. stjærpe, opsisse; set: te dp; opsiamme, opspore, opsisse, opegge, drf. Uppäggande, n. Uppäggelse, v. s. 2. (-äter, -ät, -ätit; -äten) opgate, v. s. 3. (-äter, -ät, -ätit; -äten) opgate, opsisse.

Uppöfva, v. a. & r. 1. ove vo, indove, btf. Uppöfvande, n. Uppöfning, f.

Upsalnfohen, en. epidemof Zeber i Upsalnfohen, en. epidemof Zeber i Upsalnfohen,

Ur. s. pl. n. Ut. Ficker, Lymmeut. Urband, s. pl. n. Urbaanb. Urfoka, -or, f. lirlomme. Urfoder, s. pl. n. Urbæljel. Urfoderal, er, n. Urfasie. Urked, m. Urkedja, -or, f. Urkjæde. Urmabare, s. pl. m. Urmakarkenst, f. Urma-Urmager. keri, w. Urmagerfunft. Urnyekel, -oklar, m. Urnogel. \ Urskifva, +or, f. Urstive. Urverk, J. ol. m. Ht. værf. Urvisare, s. st. m. urvifer.

Ur, m. Uvejr.
Ur, prwp. ud, ah, ud af, ud kra; dricka ur glaset, driffe af Glasset; dricka ur glaset, driffe Glasset ab; ur detta skäl, af den Grund; man såg lägor uppstiga ur jorden, man såa Luer at opfinge af Svydon.

Uraktikta, v. z. 3. (-låter, -lätis) forfomme, efterigde, forglemme, Ur-

aktiatando, n. Aurfommelie. Ernkolaten, adi. forfamlia, ffictedles. Uraktlatenbet, f. Borfomlighet, Gfich desløshed. Urarfva, adi, grvelis, J. G. göra sik urarfva, brf. Urarfvagorelse, f. Ur-. srfwamal, a. pl. w. Urart, -er, m. Stammeart, pprindelia art. 2) Udartning, Afart. Urarta, v. n. l. Urartas, v. d. Moarte, orf. Urartande, a. Abartning. Urberg, s. pl. n. Urbjerg. Urbild, -or, m. (T. Urbild) Wrbils lebe. Urbloka, vi a. 2. 2. bloge tid. Urblekus, v. d. tileges, aftileges, def. Urblekning, f. Urbota, ud. Urbota mal, Brobe, fom ei fan fones meb Bober. Urfader, -fader, m. Gtamfader. Urfejd, -er, m. edeligt Lofte at iffe hævne fig for en Fornærmelfe. Urficka, -or, m. fl. f. Ur. Urfader, pl. Stanifæbre, Forfæbre. Urfoding, -ar, m. oprindelig Bebas er. Urförsamling, -ar, f. = N. Urgammal, adj. delogammel. Urgrafva, v. a. 2. 1. Urgropa, v. a. 2. 2. udgrave, udhute. Urhalka, a. 1. ubbule, brf. Urhalke ning, f. Udbuling. Urin, m. = N. Urinaktig, adi. urin. agtia. Urinblase, jor, f. Urinblærg. Urindrifvande ; zdj. urindripende. Uringang, -ar, m. Uringqua, Urinrannil, -ar, m. Urinror, s. pl. m. Urinver. Urinsveda, f. Stranguri. Urked, -or, f. -kedja, -or, f. littiæde. .Urkunder, pl. gamle Documenter. : Urkalad, adj. befriet fra Tæle, isptoet. Urmakare, s. pt. m. lirmagen. Urminnes, adj. widgammel, forældet, umindelig; från urminnes tider, fla

umindelige Liber & neminment bille.

Urmodig, adi. forceldet: sammeldaas: 1 urmodiga ord, forældede Drd. Urnot, s. pl. s. Uroxe, ar. s. Hr. offe. Urqved, er, f. Udspring, Oprindelse. - Urqvedsämne, n. Grundstof. Uravade, -n. n. ældgammel Kolfesana. Ursaka, f. Ursäkta. Ursinnig, adj. affindig. Ursinnighet, f. Affindiabed. Urskifva, -or, f. Ursfive. Urskilja, v. a. 2. 1. adstille, affondre; giore Forffjel imellem, gjore fjende-lig fra hinanden, adfille, ffjelne: Urskiljande, s. Affondring. Urskillming, f. Adftillelfe, Gfjelnen; Bedoms melse, Dommekraft, f. E. hakva urskillning. Urskillningsförmåga, f. Urskillningsgåfva, f. Stjelneevne, Dommefraft. · Urskrift, -er, m. Original. Urskulda, v. a. 1. unbstylde. Urskuldande, n. Undikploning. Urskala, v. c. l. udhule, brf. Urskalande. Urslagga, v. a. 1. rense fra Slag, brf. Urslaggning. Ursprung, s. pl. n. Oprindelfe, Ud-Ursprunglig, adj. -ligen, adv. ovrin-Ursprungsord, s. pl. n. Stamord. Ursäkt, -or, m. Undikuldning; Tilgivelfe. Korladelfe. Ursākta, v. a. I. Ursaka, v. a. I. und. Stylde; tilgive, forlade. Ursäktbar, Ursäktlig, adj. tilgivelig. Urtafla, -or, f. Urifive. Urtima, adj. overordentlig i Tid, f. C. Urtima Biksdag, Storting. - . Urtjufva, adj. f. E. göra sig urtjufva. fri fra Tvossatelse. Urval, s. pl. n. Udvalg. Utverk, m. fl. f. Ur. Urvader, m. Uvejr, Suefog; som ett wrvadery fom en Lynild.

Uraldrig, wdj. eldgammel, brf. Uraldrighet, f. Uramne, n. Grundstof. Usel, adj. utfel. Uselhet, f. Utfel. hed. Uslare, Uslast, comp. og superl. of Usel. Usling, -ar. m. Usling, Stomper. Ut, adv. ud. Utaf, prep. af, ubaf. Utan, prop. & adv. uben; utan och innan, uden og inden, udvendig og indvendig. Utanför, udenfor. Utanom, udenom. Utanpa, udenpaa. Utantill, udentil udenad. Utan, konj. (T. fandern) men (bruges naar en Rægtelfe ftaar i ben fores gacenbe Sætning); det är icke kallt, utan varmt, det er ille foldt, men parmt. Utanbrude, -n. m. Bardflædnina. Utandas, v. d. I. ubaande. Utandande, n. Utandning, f. Udaanden. Utando, adv. overmande, f, E. utande · val, opermasde pel; utando grand, overmaade stafelig. Utandörr, –ar, m. Aderdør. Utanfonster, a. pl. n. debbelte Bin-Duet. : . Utanfor, prop. & adv. ubenfor. Utanfore, adv. udenfor. Utanlock, e. pl. n. dobbeit Laag. Utanlas, s. pl. n. Dorngelaus. Utantaning, f. Ubenablæsning. Utaniaxa, -or, f. lidenadsleffe. Utanom, udenom. Utanpă, *primp*.. udenpad. Utanrymd, -er, m. Dderflade. Utanskrift, -er, m. Paaftrift. 2) det · Movortes, f. E. man ser på utanskriften, hvad han går för; dömma efter utanskriften. Utantill, adv. udentil, udenad, ubenpaa; lass benitill, læfe ubenad. Utanverk, s. pl., n. lidenværf. Utanvidd, -er, m. Derflade; pore Dm rids. 2) (Plante): Volvuda.

Utanvägg, -ar, m. Adervæg. Utarbeta. v. c. l. ubatbeibe. Utarbetande, n. Utarbetning, f. Ubar: beiden, lidarboidelfe. Utarbete, n. Arbeide udenom Hufet. Utarfvinge, -ur. m. Arving, fom er udffiftet af Fællesffab med fine Ded. groinger, forend betes Are er ffiftet. Utarm, adj. ganile forarmet. Utarma, v. a. 1. ganife forgrme, brf. Utarmande, s. Utarmning, f. Utarremiera, v. a. 1. bortforpagte, brf. Utarrendering, -ar, f. Utarta, v. n. 1. ubarte. . Utbaka, v. a. I. udbage, drf. Utbakming. f. Utbasa, v. a. I. udviffe, udbante; utbasad skalm, udlært Sturt. Utbasuna, v. c. l. udbasune. Utbanunande, n.: Udbafuning. Utbedja sig, v. r. 3. (f. bedja) ubbes de fig. Uthekomma, v. a. 3. faa ub af, erholbe; befomme, brf. Utbekommande, n. Utbetala. v. a. 1.: udbetale. Utbetalning, -ar, f. Ubbetaling, Ubtælling. Uthilda, v. a. 1. uddanne, banne. Utbildning, f. . Uddannelse. Uthjuda, v. a. 3. (f. bjuda) wobyde; bede i Gelffab. 2) ubfordre, drf. Utbjudning, -ar, f. Utblanda, v. a. it. ppblande. Utbleka, v. a. 2. 3. blege ud, brf. Utblekning, f. Utblomma, v. n. 3. upbtomftre, brf. . Utblomming, f.: Utblossa, v. n. 1. flamme ub. Utblotta, v. a. I. blotte. Utblottande, n. Blotten. Utblasa, v. a. 2. 3. udblæfe, blæfe ud; beffendigiere ved blæfende Inftrumenter; udbafune, fortælle overalt, drf. Utblasning, -ar. f. Utborga, é. a. 1. borge, freditere ud, orf. Uthorgande, n. Uthorgning, -ar, f.

Utborra, s. s. 1. tibbore. Utborrande. n. Utborrning, f. Ubboring. Utbrast, imperf. af Utbrista Utbreda, v. a. 2. 1. ubbrede. Utbredande, a. Utbredning, f. Hobrevelle. Utbriana, v. л. S. (-brianer, -brann, -brunnit. -brunnen) brænde ud. hols de op at brænde, brænde til Ende. Utbrista, v. n. 3. (-brister, -brast, -brustit) pludselig opstag, ubbrpbe: pludsetia bearnde at vitre fia. f. E. elden utbrast på flore ställen: Ilben ubbrød paa flere Steber: utbrista i tarar, ubbrode i Lagrer: utbrista i ifver, geraade i Iver, brf. Utbristande, s. Utbratt, e. pl.: n. Ubbrub. Utbrunnen, f. Utbrinne... Utbrusa, v. n. l. udbruse, onhere at brufe, drf. Uthersande, n. Utbrustit, f. Utbrista. Utbryta, v. a. & n. 3. (-bryter, -bröt, -brutit. -bruten) brude ud, bræffe, losbryde; affondre, afffifte: "ubory? be, pludselig opstaa, drf. Utbryt-Uthränna, v. a. 2. 1. udbrænde, rense ved at brænde. Utbränning, -ar, f. Mobranding. Utbuden, f. Utbiuda. Utbulna, v. n. i. buldne ub. Utbulta, v. s. 1. ubbanks. Utbultande, n. Utbultning, -ar, f. Mbbanfs ning. Utburen, f. Utbara. Utbunka, v. a. 1. afftiffe Bejen med Buiter, drf. Utbuskning, -ar, f. Utbygga, f. Bygga ut. . Utbyggnad, -er, f. Utbygge, -n, n. Ubbpgning, Rarnap; Balfon. Uthyta, v. a. 1. (-byter, -bot, -bytit. -bytt) udbotte, udveffle. Utbytande, n. Udbotte, Udvefeling. Utbytare, &. pl. m. Tuffer, Udveffler. Utbyte, -n, n. lidbytte, Ubvelsling. .

Utbara, v. a. 3. (-barer, -bary -bugit,

-baren) bare ud, abbere, brf. Utbarare, s. pl. m. Utbarning, f. Utboja, v. a. 2. 1. beje udad. drf. Utboining, -at, f. Utherding, -ar, in. (dagl. E. Uthöling) liblanding, Fremmed; En fom er fra et andet Præfteniælb. Utdela, v. a. I. ubbele. Utdelande, n. Utdelning, -ar, f. Udbeling. Utdelare, e. pl. m. Uddeler. Utdika, v. a. 1. opbige: afbige. Utdikning, -ar, f. Utdrag, s. pl. m. Hobrag; libtog. Utdraga, v. s. 8. (-drager, -drog, -dragit) udtræffe, træffe ud; uddra: ge, forlænge; utdraga på tiden, træf. te i Langdrag, drf. Uddragande, n. Utdragning, -er, f. Utdricka, v. a. 3. (-dricker, -drack, -druckit). dreffe ub. Utdrifva, v. c. 8. (-drifver, -dreft, : -drifvit) drive ud, uddrive; fordrive, byf. Utdrifvande, a. Utdrifning, -ar, f. Utdrügt, -er, m. på tiden, el. tids ntdrugt, Forhaling, Eræffen i Lang. drag; en vokals utdrägt, en Bofals Varlangelie. Utdunsta, v. n. & a. 1. dunfe ub, ud: dunfte. Utdunstning, -ar, f. Ubdunfining. Utdunstelig, adj. transpirabel, brf. Utdunstelighet, -f. ... Utdo, v. n. 2. 1. uddo, brf. Utdoende, n. Utdoma, -domma, v. a. 2. 1. ved Dom ubeluffe, fabiere, f. E. utdomina byggnader, örf. Utdömmande, n. Ute, adv. ude; vare illa ute, ilde fas . ren, ilde fedt; i Rnibe. Uteblifva, v. a. 3. (-blifver, -blef, -blifvit) udeblive. Uteblivande, n. libes . blivelfe. Utefter, prup. langs med. Uteglomma, v. u. 2. 1. ubelade. Uteger, Eienthamme udenfor Dovedi ...gaarden. - ...

Utegående, edi. f. Etelöpande. Utchalla, c. a. & (-hålier, -höll, -hållit) bolde ude. Utelemna, v. a. l. udelade. nande, m. Hocladelie. Uteläta, v. s. 3. (-läter, -lät, -lätit) ubelabe. Utelöpande, adj., fom er i Omløb, f. E. utelöpande sedel, orf. Utelöpande, s. Utesluta, v. a. 3. (-sluter, -slot, -slutit. -sluten) ubeluffe, ubelabe; uteslutande rättighet, ubeluffende Rettighed. Utenlutande, n. libeluffelje, Udeladelse: Glisson. Utestående, edi. udestagende: utestående fordringar, udestagende Fordringer; utestäende gröda. udestas: ende Grobe. Utostanga, v. z. 2. 1. udeluffe. Utostängande, st.: Utestängning. -ar. f. Udeluffelie. Utevarande, adj. udebleven. Vifail, v. al. n. Mofaid : Aflet : lifmederns utfall, Moderubfatt. Utfalla, v. n. 8. (-faller, -föll, -fallit) falve ud: awre Udfald: faa Udfald, aliebe: wære forfalden (om Denge), drf. Utfallande, n. Utfalluränna, -or, f. Aflobsrende. Utfara, f. fera ut; utfara i vrede. Ho. bryde i Brede, brf. Utfarande, a. Utfart, -er. im. libfart. Utfattig, adj. ganffe forarmet. Utfila, v. a. 1. udfile, brf. Utfilming, -ar, f. Udfiling. ... Utfinna, v. a. 3. (-finner, -fana, -fannit) udfinde: Utflod. m. Udflod: Chbe. Utflyga, v. n. 3. (f. flyga) flyve ud. ; Utilygning, -ar, f. Utilygt, -er, m. Udfloven, lidflugt, Udfart. Utslyte, v. n. 3. (-styter, -flåt, -flutit) ubflude. Utflytande, s. Utflytaing, f. Hoffvben; Aidfied. Utdytta, v. a. & n. 1. ubflytte, brf. Utflyttning, -ar, f.

Utflod, -en, n. Ubflod; Ebbe. Utfodra, v. c. 1. fore godt, ubfore (om Rreatur), brf. Utfodring, f.; sätta på utfodring, fætte ud paa For bos Anbre. Utfordra, v. a. 1. udforbre, udfræbe: indfordre. Utfordran, f. Utfordring, -ar. f. Udfordring. Utfordrare. s. pl. m. Udfordrer. Utforska, v. a. 1. udforffe, udfritte. . Utforakning, f. Udforskning, Udfrittina. Utfrusen, adi. forfrosfen. Utfräga. v. a. l. udiverae. Utfräten, adi. udtært. Utfundera, v. a. 1. udgrunde, udfinde, ubitubere. Utfylla, v. a. 2. 1. ubfolde, drf. Utfyllning, f. Utfard, -er, m. Ubfatt, Udvej; et Ligs Ubbæren, brf. Utfurdstal, e. pi. n. Liatale. Utfarda, v. a. I. ubfærdige, ubftebe, f. E. utfärda ott påbud, udftede en Bei faling, def. Utfurdande, n. Udfærdi: aelse. Udstedelse. Utfasta, v. a. 2. 2. nofætte, beftems me, udlove, f. E. utfasta. 100 Rdir. i bolöning; utfästa sig, forpligte fig, drf. Utfastande, n. Utfastelse, f. Utfor, Utfore, prap. & adv. ned, ned: ad, nedfor, f. G. utför bernet. Utfora, v. a. 2. 1. udiore. Utforande, n. Udførelse. Utfore, adv. nebad. Utförlig, adj. -förligen, adv. ubforka. Utförlighet, f. Udforlighed. Utförsel, m. Udførsel. Utförsgåfva, -or, f. Lethed i at ub. troffe sia. Utförssätt, n. Maade at udfore vaa. Utförstull, m. Udgangetold. Utförskummad, f. Utskummad. Utförtulla, v. a. 1. udfortoide.

Utfösn, f. fösa ut, jage ub.

det Bedre, ubstode, prace: utentira trad, prage, brf. Utgalfring, -ap, f. Utgammal, adj. meget gammel. Utgift, -er, m. Mogift. Utgiftsbok, f. Udgiftsbog. Utgifta, v. a. 1. bortgifte, udfivre. Utgifva, v. s. 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) udgive. Utgifvare, s. pl. m. Ul aiver. Utgjuta, v. s. 3. (-gjuter, -göt, -gjutit) udapbe, brf. Utgjutande, n. Utgjutning, -ar, f. Utgjutelse, -r, f. Udandelse. Utglödga, v. s. 1. udglede. Utglödgning, -ar, f. Hoglodning. Utgnaga, v. a. 2. 1. ubgnave, brf. Utgnagande. n. Utgnida, v. a. 2 1. ubanide, brf. Uta gnidning, -ar, f. Utgrana sig, v. r. 1. forgrene fig, drf. Utgrening, -ar, f. Utgrabbla, v. s. 1. udgrubfe. Utgrund, s. pl. n. en i Savet udgaas ende Grund. Utgrunda, v. e. 1. ubarunde, Utgrundande, a. Ubgrunden. Utgrundas, v. d. fpldes, tilftoppes med Madder. Utgrundelig, adj. som fan udgrundes. Utgraddad, adj. gjennembagt. Utgrafva, v. e. (j. grafva) ubgrave, udgrofte, drf. Utgrafning, -ar, f. Utgröpa, v. a. 2. 2. udgrafte, udhule. Utgröpning, -ar, f. Utga, v. a. (-gar, -gick, -gatt) gaa nd, udgaa, drf. Utgaende. n. Utgang, -ar. m. Udgang. Utgangen, p. p. udquaet; utbeb, f. C. trädet är utgånget, Træet er ubgaas et; slägten är utgången, Familien er uddød; han är utgången i staden, han er gagen ut i Bren; upplagan är utgången. Oplaget er uds folat. Utgard, f. Gard. Utgallra, v. a. 1. stille det Glette fra | Utgora, v. a. 2. 1. udgjøre; pde; ut-

ar utgjord på mig, han overhænger mig altid. Uthacka, v. a. 1. ubhafte. Uthackande, n. Udhafning. Uthala, v. a. I.-udhale, drf. Uthalare, . s. pl. m. Uthalning, f. Uthamra, v. a. I. udhamre, drf. Uthamring, f. Utholka, v.-a. 1. udhule. Utholme, -ar, m. Solm der ligger enlig og langt fra Ruften, Udholm. Uthorad, adj. forhoret. Uthosta, v. a. I. ophofte. Uthugga, v. s. 3. (-hogger, -hogg, -huggit) udhugge. Uthuggning. -ar, f. Udhugning. Uthungra, v. c. 1. ubhungre, ubfulte. Uthungrande, n. Uthungring, f. Ud. hungring, drf. Uthungrare, s. pl. m. Uthungrig, adj. ffrubsulten, udhungret. Uthus, s. pl. n. Udhus. Uthvilad, edi. udbvilt. Uthvissla, v. a. l. udvibe, udpliftre. Uthvissling, -ar, f. Udvibning. Uthyra, v. a. 2. 1. udleje, bortleje, brf. Uthyrande, n. Uthyring, f. Uthalka, v. a. 1. udhule. Uthalkning, -ar. f. Udbuling. Uthalla, v. c. 3. (-håller, -höll, -hål--lit) udholde, drf. Uthållning, f. Uthäckla, v. a.: 1. hegle ud; gjennem= hegle, drf. Uthacklande, n. Uthackling, f. Uthafva, v. a. 2. 1. udfafte, hæne ud. drf. Uthäfvande, n. Uthäfning, f. Uthamta, v. a. 1. udbente. drf. Uthamtning, f. Uthang, n. Udhæng. Uthanga, v. a. 2. 1. udhænge, drf. Uthangande, n. Uthangning, f. Utharads, fra et andet Derred. Utharda, v. a. 1. ubholde. Uthardande, n. Udholden. Uthardig, adj. ud. holdende. Uthardighet, f. Udholden:

Uti, prap. i, udi. Utjaga, v. a. l. udjage. Utjagande m. Udjagelfe. Utifran, adv. udenfrg. Utigenom, adv. helt igjennem; kasta ut igenom fonstret, tafte ud af Binduet. Utikring, adv. udenom. Utjord; -ar, m. Udjord, Udmarf. Utkalla, v. s. li falde ud. Utkamma, v. s. I. fiæmme ud. drf. Utkammande, s. Utkamning, f. Utkarda, v. a. l. farde ub. Utkast, s. pl. m. Udfast. Utkasta, v. a. l. udfafte, brf. Utkastning, f. Utkik, m. Udfia. Utkila, v. a. 1. udfile, drf. Utkilning, f. Utklappa, v. a. 1. ubbaute, drf. Utklappning, f. Ubbanfen. Utklippa, v. a. 2. 3. udflippe, drf. Utklippning, f. Utkläcka, v. a. 2. 2. udflæfte, udruge, brf. Utkläckande, st. Utkläckning, f. Utklada, v. a. 2. 1. udflæde, brf. Utkladning, f. Utklämma, v. a. 2. 1. udflemme. Utkoka, v. a. 1. udfoge, drf. Utkokande, n. Utkekning, f. Udfoguing. Utkomma, v. s. 3. fomme ud; vara illa utkommen, være tide faren. Utkomst, m. Udfomme. Utkonstla, v. a. l. udfunftle, frem: funitle. Utkora, v. a. 1. ubfaare, udvælae, faa: re. drf. Utkorelse. f. Utkrama, v. a. i. flemme ud, udfry: fte, brf. Utkramning, -ar, f. Utkrupen, p. af Krypa ut.

Utkrafva, v. a. 2. 1. udfræve, drf. Ut-

Utkora, v. a. & n. 2. 1. fiore ud. ud. tjore; jage, drive ud; tjore, fare, reje

kräfning, f.

fe ub, brf. Utkörande, n. Utkörming, f. Utlaga, -or, f. Vaalæa, Sfat. Utlaka, v. a. l. udbuge, udlude, fra-felle de falte Dele, drf. Utlakning, f. Utlasta, v. a. l. udlosfe. Utlastare. s. pl. m. Udlosfer. Utlastning, -ar, f. Udlosnina. Utlefvad, adi. ublevet. Utlefverera, v. a. 1. udlevere. Utlefvererare, s. pl. m. lldleverer. Utlefve-Æ. rering, -ar, f. Udlevering. Utlega, -leja, v. a. 2. 1. utleje, borts Utlegad, adj. fom bar ligget not, fin Tid: udruget! Utlemna, v. a. I. udlepere, Utlem+ nande, n. Udlepering. Utleta, v. c. l. udsoge, udforike, uds fritte, f. E. utleta sanningen, udfrits te Sandheden, drf. Utletande, m. Utletning, f., Utliggande, adi. fremstagende, ragende: Utliggare, s. pl. m. Udligger. Utliggning, f. Udrugning. Utlofva, v. a. 1. udlove, drf. Utlofvande. n. Utlopp, s. pl. n. Udlob. Utlupen, -lupit, f. Utlopa. Uthata, v. a. 1. udblode i Lud, udlus de. drf. Utlutning, f. Utlysa, v. a. 2. 3. offentlig betiondts giore, udraabe, tillpfe; utlysa Riksdagen, udblæse Rigsdagen, drf. Utlysning, -er, f. Utlafva, v. s. 1. udlope. Utlana, v. a. 1. udlaane. Utlanande, n. Utlaning, f. Udlagning. Utlata sig, v. r. 3. (-later, -lat, -latit) udlade fig, pttre. Utlatande, -n, n. Udlabelfe, Atring; Befænfning; gifva sitt utlatande, afgive fin Betænkning. Utlatelse, -r, f. Udladelfe, Dtring.

Utlagg, n. Ublæg, Stuffe, fom er lagt

ud (om Rlæder).

Utlagga, v. a. 2. 1. ublægge; kægge. ud (om Riæder); udlægge, fortolfe, drf. Utläggare, s. pl. m. Udlægger, Kortoffer. Utläggning, -ar, f. Udlægning. Fortolfning; Udvidelfe. Utläggningskonst, f. Fortolfningsfunst, Effeaetit. Utlandes, adj. udenlands. Utlandning, -ar, f. Udlænding. Utlandsk, adj. udenlandif, fremmed. Utlandska, -or, f. udenlandf. Rvinte. Utlara, v. a. 2. 1. udlære. Utlard. adj. udlært, drf. Utlärande, n. Utlaring, -larling, -ar, m. En, fom har udlært. Utlasa, v. c. 2. 2. læfe ud. udlæfe. Utlat sig, imperf. of Utlata. Utlopa, v. a. 2. 2. lobe ud; (om Bot. ster) udbrede sig. Utlöpare, s. pl. n. Rodstud fra Træer og Planter, drf. Utlöpande, n. Utlöpning, f. Utlosa, v. a. 2. 2. udlose, indlose, ind: frie. Utlösning, f. Udlosning, 3ndlosning. Utlosen, m. Udlosping, Indlosping: Gebpr. Utlöslig, adi, som kan udløses, indløs íes. Utmagra, v. a. 1. udmagre, udmavre. Utmagras, v. d. 1. udmagres, bens torres, hentwres, brf. Utmagrande, s. Udmagring, Udmagrelfe. Utmala, v. a. 2. 1. udmale, f. E. on tunna hvete kan utmalas till så och . så mycket mjöl, drf. Utmalande, n. Utmaling, f. Utmana, v. a. 1. udfordre. Utmanare, s. pl. m. Udfordrer. Utmaning, -ar, f. Udfordring. Utmaningsbref, s. pl. n. Udfordringebrev. Utmark, -er, f. Udmark. Utmarsch, m. Udmars. Utmarschera. v. n. 1. udmarfere, drf. Utmarschering, f. Utmatta, p. s. 1. ubmatte. Utmat-II Binds 29

tad, ubmattet. Utmattande, n. 11d-

Utmed, prop. ved Siden af, tæt ved,... langs med; utmed stranden, langs Roften.

Utminutera, v. s. 1. udhofre.

Utmjolka, v. a. 1. ubmalfe; ubpine, ubmagre, svæffe.

Utmynta, v. a. 1. udminte, brf. Utmyntning, f.

Utmal, s. pl. n. Grund, fom horer til en Grube eller Stenbrud. Utmala, v. a. 1. ubmale. Utmalande.

on Romaling.

Utmängla, v. a. l. udhofre. Utmänglande, n. Utmängling, f. Udhof-ring.

Utmargla, v. a. 1. ubmarve, ubpine, fvæffe. Utmarglande, n. Utmargling, f. Ubmargen, Ubpinen, Svæfsen.

Utmärka, v. s. 2. 2. ubmærfe. Utmärkande, n. Utmärkning, -ar, f. Bomærfelie.

Utmarkt, adj. v. ubmærfet.

Utmata, v. s. (-mater, -matte, -matit, el. matt) udmaale; udpante, elfervere. Utmatning, -ar, f. Udmaaling; Udpantning, Effelusion. Utmatnings-utsiag, s. pl. n. Effelus signification.

Utmönstra, v. a. 1. ubmonstre, brf. Utmönstrare, s. pl. m. Utmönstring, f.

Utnampa, v. a. 2. 1. ubnævne. Utnampande, w. Utnamping, -ar, f. Ubnævnelse.

Utnas, e. pl. n. Forbjerg.

Utnota, v. a. 2. 2. ubflide. Utnott, ubflidt, brf. Utnotning, f.

Utom, prap. uben, foruben; ubenfor; utom hus, ubenfor Ouset; jag kommer ej utom dörren, seg sommer iste ub af Doren; vara utom sig, være, ube af sig (sig iste bevibt); ingen utom honom, ingen uben ham;

ntom L. ser jag ingen, jeg fer ingen undtagen E.; utom nagons vetskap, uben Ens Bibende. Utom-dess, desuben. Utom att, undtagen at; uben at. Utom staden, ubenfor Bren.

Utomkring, adv. ubenom, rundtom. Utomlands, adv. ubenlands, i Holans bet.

Utomordéntlig, ad. oversrbentlig, brf.
Utomordéntligen, adv. Utomordéntlighet, f.

Utomrikes, adv. udenlands. Utomskars, adv. udenstjærs.

Utpacka, v. a. 1. udpatte, brf. Utpackning, -ar, f.

Utpanta, v. s. 1. udpante, brf. Utpantning, -ar, f.

Utpassera, v. n. 1. udpassere, brf. Utpassering, f.

Utpoka, v. a. 1. betegne, udvife, paus pege, brf. Utpekning, f. Utpina, v. a. 1. udvine, udvresse, brf.

Utpinande, n.
Utpiska, v. s. 1. udpiste, drf. Utpi-

skande, n. Utpiekning, f. Utplatta, v. a. 1. ubplatte.

Utplantera, v. a. 1. ubplante, brf. Utplantering, -ar, f. lidplantning.

Utplocka, v. a. 1. udpluffe, brf. Utplockning, -ar, f. Udplufning.
Utploga, v. a. 1. udhule, brf. Utplog-

ning, f. Utplundra, v. a. I. ubpfondre. Utplun-

dring, -ar, f. Udpfenbring. Utplana, v. s. 1. ubstette. Utplanando, s. Utplaning, f. Ubstettelse, brf.

Utplanlig, adj. Utpost, -er, m. Hdpost.

Utpressa, v. a. 1. udpresse, brf. Utpressning, -ar, f.

Utpricka, v. a. 1. ubpriffe.

Utprygla, v. a. I. progle ut, gjennems progle, brf. Utprygling, f.

Utprala, v. a. 1. udpunte, udmaje, brf. Utpralande, n. Utpralaing, f.

Utprängle, n. a. 1. figfre, ubprange, ubfætte, brf. Utpränglare, s. pl. m. Utpranglande, a. Utprangling, -ar. f. Utpragla, v. c. l. udpræge, ubmpnte, drf. Utprägling, -er, f. Utprassa, v. a. I. udpresse, brf. Utprässare, s. pl. m. Utprässande, n. Utpräsening, -ar, f. Utpumpa, v. g. 1. udpompe. Utpumpande, s. Utpumpning, -ar, f. 110pompning. Utpusta, v. c. 1. udvufte, drf. Utpustande, n. Utpynta, v. a. 1. udpunte. Utpost, adj. opblæft, tot, laffet. Utqvista, v. a. 1. afhugge Rviftene. Utransaka, v. a. l. udforffe, ende en Undersozelse. Utrasa, v. n. l. udrase. Utreda, v. c. 2. 1. udrede, greje. Utredande, m. Utredning, f. Udredning. Utrensa, v. c. 1. udrenfe, drf. Utrensning, f. Utresa, -or, f. Udrejfe. Utresa, v. n. 2. 2. teife ud. Utrida, v. s. 3. (-rider, -red, -ridit) ubride, brf. Utridande, n. Utridare, s. pl. m. Udrider. Utriden, adj. v. udreden. Utrifva, v. s. 3. (-rifver, -ref, -rifvit) udrive. Utrikes, adi. & adv. udenriaff, udenlands. Utringa, v. a. 1. udrunde, drf. Utringning, f. Utriana, v. z. 3. (-rinner, -rane, -runpit, -rupnen) ubrinde, drf. Utrinnande, s. Utrinning, f. Utrita, f. Rita ut, drf. Utritning, -ar, f. Utrissla, v. a. I. udsælde, udsigte. Utrop, s. pl. n. lldraab. Utropstecken, s. pl. n. lidraabstegn. Utropa, v. a. l. udraabe. Utropande,

m. Utropning, f. Udragben. Utro-

pare, a. pl. m. Udraaber.

ı

Utrota, v. s. I. ubrybbe. Utrotande, m. libruddelfe. Utrotare, s. pl. m. Udrudber. Utrunda, v. a. 1. udrunde, brf. Utrundning, -ar, f. Utrunnen, s. Utrinna. Utruska, v. a. 1. udrvfte. Utrustan-Utrusta, v. a. 1. udrufte. de, a. Utrustning, -ar, f. Udruft: nina. Utrycka. v. a. & n. 2. 2. udrive: roffe ud, udroffe, drf. Utrvekande. s. Utryckning, -ar, f. Utrymma, v. a. 2. 1. romme ud. Utrymmande, a. Utrymning, f. Horemmen. Utrymmare, s. pl. m. Utrymme, a. frit Rum, Spillerum, f. E. lemna utrymme at sina tankar. Utraka, f. Raka ut. Utrakad. illa utrakad, ilde faren. Utracka, v. a. 2. 3. udræffe, udfræf-fe, drf. Utrackning, f. Utrakna, v. a. 1. udregne, beregne. Utraknare, s. pl. m. Ubregner; Beregner. Utrakning, -ar, f. Udreg. ning; Beregning. Utratta, v. a. 1. udrette, brf. Utrattare, s. pl. m. Utrăttande, n. Utrodja, -rēja, v. e. 2. 1. udrpbbe, rotte op med Roben, bef. Utrodjning, -ar, f. Utrone, v. a. 1. veb Erfaring tomme efter, opdage; ubforfe, ubgrunde; erfare, drf. Utronande, n. Utgaga, -or, f. Udfagn, Bidnesbyrd, f. C. efter min brors utsaga. Utsagd, p. of Utsaga. Utse, v. a. (-ser, -sag, -sett) udfé. Utseende, n. Udjeende; Sfin; Sand, funliahed. Utsegla, v. n. l. feile ud. Utsegling, f. Udseiling. Utsida, -or, f. Dderfide: Udvortes. Utsigt, -er, m. Udffat. Utsikta, v. a. 1. udfigte, udfælde, drf. Utsiktning, fUteila. v. a. 1. file ud, drf. Uteilning, f. Utsira, v. a. 1. udimpfte, brf. Utsirande, s. Utsjuda, v. a. 8. (f. sjuda) ubfoge, orf. Utsjudning, f. Utsjö, m. Ebbe. Utskafva, v. a. 2. 1. ffave ub. Utskeppa, v. a. I. udffibe. Utskeppning, -ar, f. Udifibning. Utskicka, v. a. 1. udiende, drf. Utskickning, -ar, f. Utskifta, v. e. I. ubififte, drf. Utskiftning, -ar, f. Utskjuta, v. a. & n. 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit, -skuten) (fyde ud. udftrbe: ftrbe frem, fremftrbe, rage frem; udftode, forfaste, forftode, drf. Utskjutning, f. Utskott, s. pl. n. Ubifud; Gfud, liben Rvist, Udvækst; Udvalg; Kommisson, Rommitté. Utakrapa, v. a. 1. ubffrabe. Utakrapning. f. Udifrabnina. Utskratta, v. a. 1. le ub, udle, drf. Utskrattande, n. Utskrifva, v. a. 3. (-skrifver, -skref, -skrifvit) udifrive, drf. Utskrifning, -ar, f. Udifrivning. Utskrika, v. c. 3. (-skriker, -skrek, -skrikit) udstrige, drf. Utskrik-Utskrufva, v. a. I. ubffrite, brf. Utskrufning, f. Utskudda, v. a. I. udrufte. Utskuffa, v. a. i. udftode, udjage, drf. Utskuffande, n. Utskummad, adi. f. E. utskummadt pack, Afftum, Rjeltringspat, Utskuren, f. Utskjära. Utskjuten, f. Utskjuta. Utskyffla, v. a. 1. udffufle. Utskyld, -er, m. Sfat, Rontribusjon. Utskämma, v. a. 2. 1. udstjæmme, bortifiæmme; udifamme.

Utskar, s. pl. n. Udstiær, Gfærs

gaard.

Utskära, v. a. 3. (-skärer, -skar, -skurit, -skuren) udifiære, brf. Utskarning, -ar, f. Utekolja, v. a. 2. 1. ubifpite, brf. Utsköljning, -ar, f. Udstrilling. Utslag, s. pl. n. Udslag (i Bægt); Uds flag, Dom, Riendelfe, Refolufjon. 2) lidflæt. Utslagssjukdom, -mar, m. Hudívadom. Utslagning, f. Ubflagen. Utslicka, v. a. I. sliffe ov, brf. Utslickning, f., Utslipa, v. s. l. ubslibe. Utslipning, f. Udflibning. Utslippa, v. a. 3. (-slipper, -slapp. -sluppit, -sluppen) flippe ub, befris es, drf. Utslippande, n. Utslita, v. a. 3. (-sliter, -slet, -slitit, -sliten) ubslide. Utslockna, v. n l. fluffes, udfinffes, gaa ub, brf. Utslocknande. n. Utslappen, f. Utslippe. Utsluta, f. Utesluta. Utala, v. a. (-slar, -slog, -slagit) ub flaa, flaa ud. Utsläcks, v. w. 2. 2. ubflutte brf. Utsläckning, f. Ubflufning. Utsläpa, v. a. I. udflæbe. Utsläpad, udslæbt, drf. Utsläpning, f. Utslappa, v. a. 2. 1. slippe ud. drf. Utsläppning, f. Utsmida, v. z. 2. 1. udimede. Utsmidning, f. Udimedning. Utsmycka, v. g. 1. udimpffe, brf. Utsmyckande, n. Utsmyckning, -ar, f. Ubimpfnina. Utsmyga, v. z. 3. (f. smyga) udímuq: le, brf. Utsmygande, s. Utsmygping, f. Utsmälta, v. a. 2. 3. udimelte, brf. Utsmaltning, -ar, f. Udimelining. Utsocknes, Utsockne, adj. udenfor Goanet. Utsofra, v. a. 1. rense Malm af Glag, brf. Ucsofring, f. Utsopa, v. s. I. ubfeje. Utsopare, s.

pl. m. Utsoperska, -or, f. Hofejer. Utsopning, f. Udfeining. Utsot, m. Bualeb. Utsotsvred, n. Rolif meb Bræfnina: Diare og Krampetræfning i Arme va Lendehvirvler. -Utspana, v. a. 1. udfreide, orfrore, udforife, drf. Utspaning, -ar, f. Utsparka, f. Sparka ut, drf. Utsparkning, f. Utspotta; v. a. 1. udfpvtte. Utspottning, f. Udipptnina. Utspel, s. pl. n. Udfpil. Utspelare, s. pl. m. Udfriller. Utspola, v. a. l. udifplle. Utspricka, v. n. 3. (-spricker, -sprack, -spruckit, -sprucken) udspringe (om Bæffter), drf. Utsprickning, f. Utsprida, v. a. 2. 1. udfprede, def. Utspridande, n. Ubipredning. Utspringa, v. n. 3. (-springer, -sprang, -sprungit) fpringe, lobe ud, brf. Utspringande, s.

Utsprucken, s. Utsprička. Utspruta, v. a. 1. ubsprojte. Utspräk, n. iddale. Utspräng, s. pl. n. Loben ud, idda spring; Fremragen.

Utsprungning, -ar, f. Sprængen ub. Utspy, v. a. 2. 1. ubspy, brf. Utspyende, n.

Utspada, v. a. 2. 1. tilfætte Band, ude vande, brf. Utspadning, f.

Utspänna, v. a. 2. 1. udspænde. Utspänning, f. Udspænding.

Utsparra, v. a. l. udspile, brf. Utsparrning, f. Utspoka, v. u. l. s. Spoka ut, brf.

Utspokning, f. Utstoffera, v. a. I. udstaffere, drf. Utstofferare, s. pl. m. Utstoffering,

-ar, f. Utstaka, v. a. l. ubstiffe; utstaka ett läger, ubstiffe en Lejr; utstaka en plan, úbstake en Plan, drf. Utstakande, n. Utstakning, f. Utsticka, v. a. & n. S. fifte ud, udfifte; afflifte; ftifte frem, rage ud, drf. Utstickning, f.

Utstiga, v. c. 3. (-stiger, -steg, -stigit) ftige ut, brf. Utstigande, n. Utstigning, f. Ubstigen.

Utstinga, v. a. 3. b. f. f. Utsticka, orf. Utstingande, n.

Utstryka, v. a. 3. (f. stryka) udstry, ge, udstette, drf. Utstrykning, f.

Utsträcka, v. a. 2. 2. ubstræffe, brf. Utsträckning, f.

Utströ, v. a. 2. f. udfire, drf. Utströende, n.

Utströmma, v. n. 1. udftromme. Utströmmande, n. Udftrommen.

Utstudera, v. a. 1. udstudere. Utstyr, s. pl. n. Udftor.

Utstyra, v. a. 2. 1. udftere.

Utstå, v. a. 1. udstaa; staa til Ende. Utstående, f. E. utstående Låppar, fremstaaende Læber.

Utställa, v. s. 2. 1. ubfille, ubsætte; utställa sig för, ubsætte fig for; utställa ett mål, ubsætte en Sag, bt. Utställande, n. Utställing, ubsfættesse.

Utstämpla, v. a. 1. mærte Træer, drf. Utstämpling, f.

Utstanga, v. a. 2. 1. udeluffe.

Utstörta, v. a. 1. ubstorte, brf. Utstörtands, n. Utstörtning, f. Ubstörtning.

Utstöta, v. a. 2. 3. ubstobe, drf. Utstötande, n. Utstötning, f. Ubstobelse.

Utsudda, v. a. 1. viffe ub, subbe ub, flette ub.

Utsuga, v. a. 3. (-sugor, -sög, -sugit) ubjuge, brf. Utsugande, n. Utsugning, -ar, f. Ubjugelse, Ubjugning. Utsugare, s. pl. m. Ubsugare.

Utsupa, v. a. 3. uddriffe, drf. Utsupande. n.

Utsvottas, v. d. 1. frede ud, udfrede, brf. Utsvettning, f.

Utevafva, v. n. 1. udfvæve, brf. Ut-

Utsyna, v. a. 1. bestemme ved Syns, forretning, brf. Utsyning, f. Utsy-

Utså, v. a. 2. 1. udfag, drf. Utsåning, f.

Utsaga, -saja, v. a. 2. 1. (-sager,

ningsmärke, -n. n. Utsyningman,

syafning, -ar, f. Udivævelle.

Utsyalta, v. c. udiulte, udhunare.

Utevulten, ubbungret.

Utsy, v. a. 2. 1. udip.

Utsag, of Utse.

Utsäld, af Utsälja.

Utsade, w. Udfæd, Saaforn.

-sade, -sagt, -sagd) udfige, udtale. 2) opfige, drf. Utsägande, n. Utsägning, f. Utsaglig, adj. fom fan ubuges. Utsälja, v. c. 2. 1. (-säljer, -sålde. -salt, -sald) ubfælge. Utsäljning, t. Udfala. Utsanda, v. a. 2. 1. udfende. Utsandande, n. Ubfendelfe. Utsätta, v. a. 2. udiætte, fætte ud. brf. Utsättande, n. Utsättning, -ar, f. Utsofd. adi. fom har udfovet. Utsöka, v. a. 2. 3. udføge. 2) elle: fpere. Utsökning, -ar, f. Udiog: ning. 2) Effetuffon. Utebknimmsmal, m. Giceldefag, Utsökningsbalk, a. pl. m. det Rapiteli Landeloven, fom omhandler Giældefagere Paqdommel: fe og Effekuffon. Uttaga, v. s. 3. (-tager, -tog, -tagit, -tagen) tage ub, udtage, brf. Uttagande, s. Uttagning, -ar, f. Uttal, n. Udtale. Uttala, v. a. I. udtale. Uttappa, v. a, l. udtappe, drf. Uttappming, -ar, f. Utter, -ttrar, m. Odder: Mustela lutra. Utterfångare, s. pl, m. Odder. fanger. Uttorfångst, m. -fänge, n. Odderfangit. Utterhund, -ar, m. Dd= derhund. Utterskinn, s. pl. n. Ods derstind, sbælg.

Uttjent, = N. Uttolka, v. 1. udtolfe, fortolfe, tolfe. Uttolkare, s. pl. m. Udlægger, For: tolfer; de Vo uttolkare: Septuaginte. Uttolkning, -ar, f. Fortolkning. Uttorka, v. s. l. udtorke. U ning, f. Udterfing. Uttorkas, v. d. l. ubtorfes. Uttrampa, r. s. 1. udtræde, udtram, ve. drf. Uttrampning, f. Uttroppning, -ar, f. f. Uttag, Afmarsch. Uttrumma, v. a. 1. befiendtgiere veb Trommeflag ; udtromme, drf. Uttrumning, f. Uttrumpeta, v. a. I. befjendigjore ved Trompetited. Uttryck. s. pl. n. lidtrof. Uttrycka, v. a. 2. 2. udtroffe. Uttrycklig, adj. -ligen, adv. udtryffelig. Uttrada, v. a. & 2. 1. træde ud, udtræde. Uttranga, v. g. 2. 1. trænge ud. for: trænge, drf. Utträngning, f. Uttrötta, v. s. 1. trætte i hoj Grad, udtrætte, brf. Uttröttande, m. Uttvätta, v. a. 1. udvaffe, drf. Uttvättping, f. Uttvda, p. a. 2. 1. udtobe, ublæage, fortolfe. Uttydare, s. pl. m. Udlæg: ger, Fortolfer. Uttydning, -ar, f. Udtydning, Fortolfning. Uttag, s. pl. n. Udmars. Uttaga, v. n. 1. udmarfere, udroffe, brf. Uttagande, s. Uttägning, f. Uttanja, v. z. 2. 1. ubftræfte, forlænge, udvide. Uttanjande, n. Udftræf: fen, Udviden. Uttanjelig, adj. fom leder fig udfræffe. Uttanjelighet, f. Udstræffelighed, Tojelighed. Uttanka, v. s. 2. 2. udtænfe. Uttöja, į, Toja. Uttomma, v. g. 2. 1. udiomme. Uttömmas, udtommes, udmattes. Uttömmande, s. Uttömning, -ar, f. Udtommen, Udtommelfe, Udmattelfe, drf. Uttömlig, adj.

Uttörstig, adj. meget torftig. Utur. f. Ur. Uturaktlåta, f. Uraktlåta. - Utvald, ſ. Utvālja.: Utvandra, v. n. l. ubvandre, drf. Utvandring, -ar, f. Ubvandring. Utvatina, v. a. 1. udvande, drf. Utvattning, f. Udvanding. Utveckla, v. a. 1. udviffe, drf. Utvecklande, a. Utveckling, -ar, f. Udvillina. Utverka, v. a. 1. udvirte, bevirte, drf. Utverkande, n. Utverkning, f. Utvexla, f. Utvaxla. Utvidga, v. a. l. udvide. Utvidgande, m. Utvidgning, -ar, f. Udvidels fe. Utvidgelig, adj. udvidelig, drf. Utvidgelighet, f. Utvika, f. Vika ut, brf. Utvikning, -ar, *f*. Utvisa, v. a. 1. udvise, trf. Utvisning, f. Utvittra, v. a. & n. 1. pplese, opleses ved Befret, bff. Utvittring, f. Utvotera, v. a. 1. udvotere, def. Utvotering, -ar, f. Utvraka, v. a. 2. 2. udfafte, hive ud, drf. Utvrakning, f. Utvaxen, udvoffet. Utvag, -ar, m. Udvej. Utväga, v. a. 2. 1. veje ub, udveje, drf. Utvagning, -ar, f.

Utvalja, v. a. 2. 1, udvælge. Utvaljande, m. Udvælgelfe, Udvala. Utvanda, v. a. 2. 1. pende ud. Utvandig, adj. Utvandes, adv. udvendia. Utvartes, adj. udvortes. Utvaxa, v. n. 2. 8. udvoffe. Utvaxt. Utvaxen, udvoksen. Utvāxia, v. a. l. udveksle, drf. Utväxling, -ar, *f.* Utvaxt, -er, m. Udvæfft. Utnira, v. a. 1. udimpffe, udpunte, def. Utsirande, s. Utsirning, -ar, f. Utadra, v. n. 1. forlade Marerne (om Blod), drf. Utådring, f. Utat, adv. udab. Utagor, pl. Cjendomme udenfor Do: vedgaarden. Utang, -ar, m. Eng, og Uto, -ar, f. D udenfor Dovedlandet. Utata, v. a. 3. [. Ata ut. Utoda, v. a. 2. 1. udrydde, udflette, brf. Utödande. n. Utöfva, v. e. 1. udove, drf. Utöfvande, n. Utöfning, f. Udevelfe. Utöfver, prap. udover. Utogd, adj. fom har ubftagende Dine. Utöra, n. Dreis udvendige Bel. Utosa, v. a. 2. 2. udoje, brf. Utosning, -ar, f. Utoslig, adj.

Vabla, -or, f. Bandblegn, Bable.
Vacker, and vaffer, imut; vackra
handen, hejre Daand; det är vackert, att han hunnit så längt; vackert så, = R.; taga vackert för
sig, = N.; dricka vackert, drifte
med Maade; Nå! vackert, hold

Madde; kom vackert, fom kun. Vackerhet, f. Smuthed, Artighed; Behagelighed.
Vackla, v. n. 1. vakte. Vacklande, n. Baften.
Vackt, m. fl. f. Vakt, m. fl.
Vad, -ar, f. Not, Bad R. Trokvad,

honde.

Gilbenot, Fiffergarn. s. pl. m. Babfiffer. Vadfiskare. 1 Vad, -or, f. Lag. Vad. s. pl. n. Badefted, Bab. Vad, s. pl. n. Pant; Bæddemaal. 2) Appellering; slå, el. hälla vad, ned-de, flaa til Bade; slå vad om, vædde om; jag sätter mitt hufvud i vad, jeg vædder mit Boved, sætter mit Hoved i Pant; ala vad att, vædde at; genom laga vad, Indanfning i lovbestemt Tid, drf. Vadpenningar. pl. Vada, v. n. 1. vade. Vadande, n. Vadning, f. Baben. Vadare, s. pl. m. (Naturh.) Sumps fual: Grallæ. Vadd. -ar. m. Bat (Glags Toi). Vadda, v. a. I. lægge Bat under, fo: re med Bat. Vade, -or, f. Læg. Vadfotter, pl. Babefodder. Vadlag, m. fl. f. Vad. Vadmal, n. Babmel. Vafila, m. fl. (. Väfila. Vagel, -glar, m. Bonfestige, Bagl. 2) liden Bold vaa Dienlaaget, fom ligner et Braforn. Vegra, -or, f. Bugge; från vaggan. fra Buggen af, o: fra den tidligste Barndom. Vagga, v. s. l. vugge; vralte som en And. Vaggande, n. Vaggning, -ar, f. Buggen; Braften. Vaggband, s. pl. n. Buggebaand. Vaggbarn, e. pl. n. Buggebarn. Vaggsäng, -er, f. Buggefang. Vaggvisa, -or, f. Buggevise. Vagn, -ar, m. Bogn. Vagnborg, -ar, m. Bognborg. Vagnmakure, e. pl. m. Bogumager, Sjulmager, Sjulmand. "Vagnman, -man, m. Bognmand. Vagumästare, s. pl. m. Bognmester. Vagnaaxel, -xlar, m. Bognaffel. Vagnsbeklädning. -ar. f. Boanbe: , træf.

Vagnsdörr, -ar, m. Bognder. Vagnsfönster, s. pl. z. Rereivindu. Vagnsfore, n. Bogntore. Vagnshimmel, m. Laget inde i en Moan. Vagnshjul, s. pl. n. Boanbiul. Vagnshus, e. pl. n. Boantemis, Boanfur, Bognitiul. Vagnshäck, -ar, m. Bognhæffer med Gooler i. Vagnhäst, -ar, m. Bognhest. Vagnskorg, -ar, m. Rurpfading til en Bogn. Vagnskedja. -or, f. Doldfiæde, hvormed Djulenes Lob fanies nedad Bat. ten, Glabeito. Vagns-kur, -ar, m. Ralesje. Vagnsleja, -or, f. Bognleje. Vagnelider, s. pl. n. Bognremis, Bognffjul, Bognffur. Vagasnyckel, -klar, 🖦 Bognnogle. Vagnsredskap, n. Bognredsfab. Vagnerem, -mar, m. Bognrem. Vagnsrum, s. pl. n. Bognremis. Vagussele, -ar, m. Boanfele. Vagnsakjul, e. pl. n. Bognstiul. Vagnsskrinda, -or, f. Rurpfading til en Bogn. Vagnssmörja, f. Bognímorelse.. Vagnsskruf, -var, m. Bognfrue. Vagnspar, s. pl. n. Bognipor. Vagnstege, -ar, m. Bognhæfter med Spiler i. Vagnstig, e. pl. n. Bogntrin. Vagnstäng, f. Lognstang. Vagnstak, s. pl. n. Laget paa en Bogn. Vagnetäcke, -n, n. Bogndæffen. Vagnstistel, -stlar, m. (T. Bogen-Deichfel) Boanstana. Vagnsunderrede, n. Understelling pas en Bogn. Vagusvind, -ar, m. Bognloft. Vagnavirke, n. Bognæmne.

Vagnväg, m. Boguvei. Vaja, v. n. 1. vaje. Vajande, n. Baien. Vak. -ar. m. Baaq. Aabning i Isen: hugga vak, væffe. Vak, n. Baagen. Nattvak, Nattevaaaen. Vaka, -or, f. (Sugi) Maaltroft: Turdus musious. 2) Baageftue (Eng. wake). Vaka, v. n. l. vaage; vaka upp, vaagne ov, brf. Vakning, f. Baagen. Vakande, vaagende, vaagen, aarvaa: gen. Vakare, s. pl. m. En ber bauger; An: ferboi. Vaken, adj. vaagen, aarvaagen. Vaker, adj. vaagen, aarvaagen. Vakhustru, -r, f. Vakerska, -or, f. Baggefone. Vakljus, s. pl. n. Baagelob. Vakna, o. n. 1. vaagne; vakna upp, vaaane pp. drf. Vaknande, n. Baags nen: Vakning, f. Vaka. Vaksam, adi, vaagen, garvagen, vogt. - iom: hefva ett vaksamt öga på, ha: ve et vaagent Die med. Vaksamhet, f. Marvaagenhed, Boatsombed. Vakstuga, -or, f. Baagestue. Vakt, -er, m. Bagt; gå på vakt, træf: te paa Bagt; hälla vakt om, bevog: te; vara på sin vakt, være paa fin Doft, passe paa, tage fig i Agt. Wogvakt, Howedvagt. Vakta, v. a. 1. vogte; bevogte, beffyt: te: vakta sig for nagot, negte fig for Noget, tage fig i Mgt for. Vaktare, s. pl. m. Bogter; Bevogter, Beitviter, drf. Vaktarinna, Vakterska, -or, f. Bogterffe. Vaktfri, adj. vagtfri, drf. Vaktfrihet, f. Vakthafvande, adj. vaathavende. Vakthällning, fe Bagthold. Vaktgörning, f. Bagtgjoren.

Vakthus, s. pl. n. Bagthus. Vaktkarl, -ar, m. Stildvagt. . Vaktkur, -ar, m. Gfilderhus. Vaktmästare, s. pl. m. Bagimester. 2) Bud (ved Retter o. deft.). Vaktombyte, n. Bagtififte. Vaktparad, -er, m. Bagiparade. Vaktpenningar, pl. Bagtpenge. Vaktrulla, -or, f. Bagtrolle. Vaktskepp, s. pl. n. Bagtifib. Vaktskott, s. pl. n. Bagtifud. Vaktstuga, -or, f. Bagtftue. Vakttern, s. pl. n. Bagttaarn, Vaktel, -tlar, m. Bagtel (Bugi). Vaktelflygt, m. Bagtelens Blugt Vaktelfängare, s. pl. m. Bagtelfanger. Vaktelfänge, -n, n. Bag: telfangst. Vaktelhund, -ar, m. = D. Vaktelnat, s. pl. n. Bagtelgarn. Vaktelpipa, -or, f. Bagtelpibe. Vaktelslag, n. Vaktelläte, n. Vaktelsang, m. Bagtelene Gang. Val, -ar, m. (T. Wall, ipdit Bol) DL Antal af 80 Styffer (om Kist); f. E. en val sill. Val, m. Gtof. Val. s. pl. n. Balg. Valbar, adj. valgongtig. Valbarhet. f. Baladnatighed. Valbjörk, -ar, f. Balbitt. Valdag, -ar, m. Balgdag. Valfri, adf. valgfrt. Valfrihet, f. Bufafrihed. Valfursté, -ar, m. Balgforste. Valförrättare, s. pl. m. fom forretter Balg, Balgbestyrer, drf. Valförrättuing, -ar, f. Valförsamling, -ar, f. Balgforsams Valherre, -ar, m. Balgherre. Valkapitulation, -er, m. Balgkapitulafion, Grundlov. Valkonung, -ar, m. Balgfonge. Valkula, -or, f. Bolgfugle ved Ballotering.

II Binds 30

Valman, -min, m. Balgmand.
Valrike, -n, n. Balgrige.
Valrum, s. pl. n. Balgværelfe.
Valröttighet, f. Balgrettighed.
Valrötta, -er, m. Balgstemme.
Valrötta, v. n. 1. stemme paa, drf.
Valröttning, -ar, f.
Valsedel, -dlar, m. Balgsteddel.
Valspräk, s. pl. n. Balgstrog.

Vel-

Valställe, –n, n. Balgsted. Vald, s. Välja. Valdthorn, s. pl. n. Balthorn. Valen, adj. stiv af Rulde, valen R.

Valfart, s. Vallfart.
Valfrändskap, -er, n. Balgslægtsfab; (i Remien) den Legemernes Forbindelse, ved hvilfen et tredje Stof saledes forener sig med det Ene af to for forbundne Legemer, at det Andet nodes til at abstille sig derfra.

Valhand, adj. valen paa Donber-

Valk, -ar, m. Balkeindretning, :mafti, ne, Stampemolle. 2) Faldhat; Puste, f. E. Halavalk, Halfepude. 3) Træl (i Hænderne).

Valka, v. e. 1. valte, ftampe. Valkare, & pl. m. Balfer, Stamper. Valkararbete, n. Stampearbeide. Valkarhandtverk, n. Stampehaandtværf. Valkarlon, m. -penningar, pl. Betaling for Stam. pegrbeibe. Valkarverkstad, -städer, m. Stampemolle, Baltehus. Valkbord, s. pl. n. Balfeborb. Valkeri, -er, n. Baltemelle, Baltebus. Valkhammare, -mrar, m. Baifestof. Valkho, -ar, f. Balfetrug. Valkjord, m. Ballejord. Valkkittel, -tlar. m. Baltefjedel. Valkkanst, f. Bal. fefunft. Valklera, f. Balfeler. Valkning, f. = N. Valkqvarn, -ar, m. Valkstamp, -ar, m. Balfemelle. Valkstock, -ar, m. Balfestof.

- Valka, m. fl. s. Valk. Valknut, -ar, m. en funstig knyttet Anude, som vanstelig fan ople ses.

Valkonung, m. fl. s. Val.
Vall, -ar, m. Bold. 2) Kyst. 3) Kant,
f. E. taga vallen, stode forbi (i Biljard). 4) Græsgang, f. E. gä vall,
el. i vall, drive paa Græsgang, jæte;
gaa paa Græsgang, bejte; drifva boskapen i vall.

Valla, v. a. 1. drive paa' Græsgang, jæte, drf. Vallande, n. Vallning, -ar, f. 3æten. 2) ftærf Bepægelfe (T. Ballung). Vallflicks, -or. f. Jætervige, Bige, som vogter Rowget ber er paa Græsgang. Vallgosse, -ar, m. Jætergut, Dreng, fom vogter Roæget ber gaar paa Grab gang. Vallgång, -ar, m. Boldgang. 2) Græsgang. Vallbjen, s. pl. s. Sætere. Vallhorn, s. pl. n. Sæfer, horn, Eur. Vallhund, -ar, m. Dor behund. Vallkulla, -or, f. 3æter. jænte. Vallmästare, e. pl m. Bold: mefter. Vallpipa, -or, f. 3ætervibe. Vallgväde, -n. n. Hprbesang. Vallstig, -ar; m. Dordevej. Vallsättare, s. pi. m. Boldarbeider. Vallvisa, -or, f. Oprdefang.

Vallack, -ar, m. Ballat, gilbet Dest. Vallacka, p. a. 1. (fjære, gjøre til Ballat. Vallackare, s. pl. m. De stegilber, brf. Vallackning, f.

Vallborgmessa, f. Vallborgmessoaften, ben 30te April.

Vallfart, -er, m. Vallfärd, -er, m. Balfart.

Vallhell, n. Balkal. Vallkyria, -or, f. Balkyrie. Vallkulla, m. fl. f. Vall. Vallmar, m. Badmel.

Vallma, -ger, m. Balmue: Papsver somniferum. Vallmoknopp, -ar, m. Balmufnop. Vallmoolja, f. Balmu: olje.

Vallon, -er, m. Ballon, Belgier: Vallonska, por, f. Belgierinde. 2) Bal

lonft Sprog. Vallonsmide, n. Art

Zærntilvirkning.

Vallra, -or, f. en feb, hvid Materie, der findes i egne Sulninger i Raffebettens Doved, Hvalrav: Sperma

Vallross, Vallruss, -ar, m. Dvalros: Trichecus Rosmarus. Yallrossiägare, s. pl. m. Svalrosjæger. Vallrosstand, -tänder, f. Ovalrostand.

Vallsättare, m. fl. f. Vall. Valnöt, -ter, f. Balnob: Juglans regia. Valnottra, n. Balnodtræ (Das terten). Valnöttrud, a. pl. n. Balnødtræ.

Valp. -ar. m. Sundehvalv. 2) Laps. Valpaktig, adj. drengagtig, lapfet, Drf. Valpaktighet, f. Valpatind, adj. drægtig. Valptik, -ar, f. drægtig Tilve.

Valpa, v. n. & a. 1. kaste Hvalver, drf.

Valpning, -ar, f. Valplats, -ar, m. Balplads.

Vals, -ar, m. Balfe; Bals (Dans). Valsformig, edj. valseformig. Valshjul, s. pl. n. Balfehjul. Valsverk, s. pl. s. Valsqvarn, -ar, m. Balfes vært, Balfemaftine.

Valsa, v. a. & n. 1. valse; valse, danfe Bals, drf. Valsning, -ar, f.

Valthorn, z. pl. n. Baldhorn. Valthornist, -er, m. Baldbornift.

Vamb, f. Vämb. Van, adj. vant; vara van vid, være pant til.

Vana, -or, f. Vane, m. Bane.

Vanart, -er, f. Banart, ond Ratur: Usadelighed, Uffif, Unode; Udart, Udartnina.

Vanarta, v. n. l. Vanartas, v. d. 1. udarte, blive flettere, vanflægte, drf. Vanartande, n.

Vanartig, adj. vanartig, vanartet; ubartet, drf. Vanartighet, f.

Vanbördig, adj. af ringe Sodfel, ua-

belig; banburdig; Baftard, brf. Vanbördighet, f.

Vanbording, -ar, m. En fom er af ringe el. uægte Rodfel; Hadelig; Baftarb.

Vand, vant, f. Vänja.

Vandamål, s. pl. n. Sag af Bigtigbed.

Vandel, m. Bandel; Samfærfel; handel och vandel, = N. Lefnadsvandel, Levevandel. Vandla, v. n. 1. handla och vandla, = N.

Vandra, v. n. l. vandre. Vandrare, . e. pl. m. Bandrer. Vandring, -ar. f. = R. Vandringslopp, s. pl. n. Bandringelob. Vandringsman, -man, m. Bandringsmand. Vandringsstaf, -var. m. Bandringsstav. Vandringstid, = N.

Vandttäg, s. pl. n. Bant (til Gfibs). Vanfrägd, Vanfrejd, m. flet, ondt Rogte. Banrpate.

Vanfrejda, v. a. 1. føre i ondt Rvate, ajore bervatet.

Vanfrejdad, adj. v. fom har et flet Mnate, bernatet.

Vanför, edj. som ikke har sin Forlig: hed, som er en Krobling, vanfor; lam.

Vanföre, f. Menföre.

Vangifte, -n, n. Misforbindelse (Mesalliance) ulige Wgteffab.

Vangommo, f. flet Gjemme, Fors fommelfe i at bevare noget, Bangjemme (D. Lov), f. E. ligga i van- / gommo, genom vangomme.

Vanheder, m. Banære, Stjandfel.

Vanhederlig, adj. vanærende, haanlig, ffamlia.

Vanhedra, v. a. 1. vanære, fornedre, tilfoje Stjændsel, drf. Vanhedrande, n.

Vanhelga, v. a. 1. vanhellige. helgande, n. Banhelligelfe. Vanhelgd, f. Banbelligelse, Banbellig. bed.

Vanhapp, n. ninffeligt Saab, brf. Vanhoppas, v. d. 1.

Vanhafd, m. Mangel af Ruitur, Ejobesios Dyrfning, Banrogt, f. E. akera ligger i vanhafd. Vanhafda, v. a. 1. flet byrfe, rogie, lade forfalde.

Vanill, m. Banille.

Vank, -ar, m. Plet, Stamplet, Feil. Vanka, v. n. l. vante; vante, gives, fages.

Vankas, v. d. 1. vante, gives, faces, f. E. der vankades stryk, ber vantebe Progl, Juling.

Nankant, -ar, m. Bankant (om Tam: mer), brf. Vankantig, ad. vankan: tet.

Vankelmodig, aci. vantelmodig; vægelfindet, drf. Vankelmodighet, f. Bantelmodighed; Bægelfindighed.

Vanklada, v. a. 2. 1. vanfire.

Vanlig, adj. Vanligen, adv. sædvanlig, sligen. Vanligtvis, sædvantigvis. Vanlighet, f. Sædvane, Sædvanlighet; efter vanligheten, som sædvanlig.

Vanlottad, adj. vanstjæbvet, slet belt, slet udstyret, f. E. vanlottad af nacturen.

Vanlytt, adi. vanfor.

Vanmakt, f. Afmagt, Sfrobeligheb,
Spagheb. Vanmaktig, afmægtig,
frag, brf. Vanmaktighet, f.

Vann, imperf. of Vinna.

Vanna, -or, f. Rernharpe.

Vanna, v. s. I. brofte, renfe, faste (Rorn), brf. Vannando, n. Vanning, f. Vannare, s. pl. m. En fom renfer. Vannmakare, s. pl. m. En fom gjør Rornharper.

Vanpris, n. Underpris.

Vanpryda, v. g. 1. vanfire.

Vanrykt, m. Banrogt.

Vanrykta, v. s. 1. forsamme Rogt og Pleje. 2) bringe i slet Rygte, gjøre berygtet. Vanryktad, berygtet, drf. Vanryktando, s.

Vanrykte, a. Banrygte, fiet Rygte. Vansinnig, adj. vanvittig, affindig. Vansinnighet, f. Affindighed, Bannittiabed.

Vanskapa, v. a. 1. vanskape; vanskapeing, brf. Vanskapande, s. Vanskapeing, -ar, f. Vanskapand, -er, f. Banstabelse, Banstabning. Vanskaplig, adj. vanskapet; ranstret. Vanskaplighet, f. Banstabtheb.

Vansklig, adj. tvivlsom; foranderlig, ufifter, ubestandig, brf. Vansklig-

Vanskota, v. a. 2. 8. rogte noget ilbe, behandle, pleje ffjodesloft. Vanskotnel, m. flet Rogt, forfomt Pleje, Banrogt.

Vanalägtas, v. d. 1. vanslægte, udarte. Vanslägtande, u. Banslægting, lidarten. Vanslägtad, Vanulägtig, adj. vanslægtet, udartet. Vanslägting, -ar, f. En som er vanslægtet, Banslægtening.

Vanställa, v. s. 2. 1. vanstallande, n. Vanställning, f.

Vant, a. pl. m. & n. Bant. Vantklot, s. pl. n. Bantflæde.

Vante, -ar, m. = R.; ath vil i vantarne has nagen, were i Ens Gunst. Vantrefuad, m. Bantrivelse, Forfald, f. C. att spraks vantrefnad.

Vantrifvas, v. d. 2. 1. vantrives. Vantriflig, etreflig, adi. fom vantrives, brf. Vantreflighet, f.

Vantro, f. Bantro : Overtro.

Vantrogen, adj. vantro, overtroiff, drf. Vantrogenhet, f.

Vantrosta, v. n. 1. mistvivle,

Vantyda, v. a. 2. 1. mistobe. Vantydning, -ar, f. Mistodning.

Vanvett, n. Banvid.

Vanvettig, adj. vanvittig. Vanvettighet, f. Banvittighed.

Vanvetting, -ar, m. affindigt, vanvit-

Vanvard, m. flet Rogt, forfout Ploje, Banrogt; Gfjodeslosbed. Vanvårda, v. a. 1. forfømme Rogt og Pleje, behandle ffjodesloft, brf. Vanvärdnad, f. .. Vanvorda, v. a. 1. iffe vife tilberlig Matelfe, være nærbodig mod, ringe-Vanvördig, adj. uærbodig, ringeagtens de. Vanvördnad, f. Ringeagt, Uarby diahed. Vanara, f. Bancere. Vanara, v. c. 1. $= \Re$. Vanarande, m. Banærelie. Vapen, s. pl. n. Baaben. Vapenband, e. pl. n. Baabenbaand. Vapenbok, m. Baabenbog. Vapenbrak, n. Baabenbrag, Baaben: Vapenbroder, -bröder, m. Baabenbro: Vapendans, m. Baabendans. Vapendragare, s. pl. m. Baabendra-Vapenfabrik, -er, m. Baabenfabrit. Vapenfalt, m. Baabenfelt. Vapenför, adi. vaabendvatia. Vapengny, n. Baabenany. Vapenhus, s. pi. n. Baabenhus. Vapenhvila, f. Baabenhvile, Baabenftilftand. Vapenhållare, s. sl. m. Baabenhol-Vapenharold, -er, m. Baabenberold. Vapenklädd, adj. vaabenflæbt. Vapenkladning, f. Baabenfloder. Vapenkonst, f. Baabenfunft, Beral-Vapenlycka, f. Baabenlyffe, Baaben: Vapenlära, f. Baabenlære, Heraldik. Vapenlös, adj. paabeniss. Vapenplate, m. Baabenplade. Vapenprydnad, -er, m. Baabenpry:

Vapenrock, -ar, m. Bacbentieriel.

Vapenrustning, -ar, f. Busbenruft: nina. Vapenskifte. -n. n. Dagnbaemeng. Træfning. Vapensköld, -ar, m. Banbenifiold. Vapensmed, -er, m. Baabenimed. Vapenstyrka, f. Baabenftorfe. Vapensyn, -er, f. Baabenmonftring. Vapentacke, -n, n. Baabendeffe. Vapenöfning, -ar, f. Baabenovelse. Var, s. pl. a. det hvormed en Opne - el. Pube pvertræffes, Baar. Var. n. Bor, Materie: Pus; vara sig. fætte Bor, Edder. Varblandad, adj. blandet med Bor. Varfall, adj. fuld af Bor. Varflytning, f. Borftoben. Vargorning, f. Borfætning. Varig. adi. voragtig. Varsvalst, -er, m. Edidetbolb. Varsar, e. pl. n. Edi berfaar, Raabfaar. Varsack. -ar. m. Edderbold. Var, adj. paapassende, forkatia, var. Varfogel, -glar, m. Barsler: Lanius exoubitor. Vara, vare, f. E. taga vara på; tage Bare paa; taga till vara, tage i Forparing; taga sig till vara för el. emot, tage fig vare el. i Bare for. Vara, -or, f. Bare. Varuberakning, -ar, f. Bareberegning. Varubyte, m. Ombytning af Barer, Byttehandel. Varuforrad, n. Bareop: lag. Varuserteckning, -ar, f. Basrefortegnelse, Saktura. Varuhandel, mi. Barehandel. Varulager, s. pl. n. Barelager, oplag. Varumagasin, -er, m. Barehus, Magafin. Varumängd, m. Baremængde. Varunederlag, a. Barcoplag. Varuplats, -er, m. Oplagested. Varupris, n. Barepris. Vara, v. n. (2r, pl. 2ro; var, pl. voro; varit, konj. vore) være; det är jag, bet er mig; det ar han, bet et ham; ar det Ni? er det Dem; om

i voren rika, dersom 3 vace rige;

Vattenflöde, Vattnflöde, n. Deerfront: melie, Flom. Vattenfogel, -glar, m. Bandfugi. Vattenfang, Vattufang, n. Bundhent: Vattenfyrvorkeri, m. Bandfyrværkeri. Vattenfära, -or, f. Bandfure. Vattenfärg, m. Bandfarve. Vatténfargad, edi. vandfarvet. Vattenförrad, n. Banbforraad. Vattenglas, e. pl. n. Bandgias. Vattengraf. -var. m. Bandgrav, Band: Vattengren, -ar, m. Bandgren, gold Grén. Vattengrop, -ar, m. Bandgrav, Band. arøft. Vattengröt, Vattugröt, m. Bandared. Vattengang, m. Bandgang. 2) Uren-Vattuedi. -ar. m. Bandyvi, Bandyok. Vattenhaltig, adj. vandholdig. Vattenhoder, m. et Glags Plante. Vattenhjul, s. pl. n. Bandhjul. Vattenho, -ar, m. Bandfrug. Vattenhund, -ar, m. Bandbund. Vattenbeirfvel, Vattuhvirfvel, -flar, st. Bandhvirvel Vattenhåle, -or, f. Bandhule. Vattenhafta, f. Stranguri... Vattenhämtare, s. pl. m. En der hen: ter Band, Vattenhamtning, f. Bandhentning. Vattenhaminguplats, -er, m. Band: Vattenhölsa, -or, f. Bandblære. Vattenhöna, -or, f. (Sumpfugl) Bandhone, Blishone. Vattenkall, Vattkall, adj. fugtig og

fold tillige, vandfold, f. E. vattkall

vaderlak, vandfoldt Bejr.

Vattenkista, "or, f. Bandfiste.

Vattenkanna, -or, f. Bandfande.

Vattenkapoll, m. (Rem.) Mariebad. Vattenkar, s. pl. n. Bandfar.

Vattenkies, Vattukis, m. Art Ris.

Vattenkittel, -tlar, m. Beitbliedel. Vattenklar, adj. Har fom Band. Vattaklöfver, m. (Plante) Basflover: Menyanthes trifoliata. Vattenkonst, -er, f. Bandfunft, Bands ipring, brf. Vattenkonstmästare, s. pl. m. Vattenkoppor, Vattkoppor, pl. Bandfopper. Vattenkrasse, -ar, m. Bandfarfe: Cardamina ameré. Vattenkruka, -or, f. Bandfrutte. Vattenkrufta, -er, f. Bandfrebs. Vattenkräk, s. pl. n. lidet Bandow, Randfræ. Vattenkula, -or, f. Banblugie. Vattenkänning, Vattukanning, f. Dy brologi. Vattonkärl, s. pl. n. Bandfar. 2) Vesa lymphatica. Vattenkaila, -or, f. Bandfilde. Vattenlufve, -ar, m. Bandiav, Band-Vattenledare, s. plb m. Bandleter. Vattenledning, -ar, f. Banbleds Vattenliggare, s. pl. m. Bandfad, Band: tonde. Vattulilja, -or, f. Bandlilje. Vattenlinje, m. Bandlinje. Vattenline, m. Bandfinfe. Vattenlopp, n. Bandlob. Vattenloppa, -or, f. Bandloppe. Vattenlagga, v. a. 2. 1. lægge i Band, ut vande, brf. Vattenläggning, f. Vattenlägel, -glar, m. Bandlæderfla-. ffe. Vattenläpp, -ar, m. Bandlæbe: Nymphe. Vattenlös, adj. bandiss. 🗅 Vattenmann, Vattumann, m. Band: mand (et af de 12 Simmeltegn). Vattenmelon, -er, m. Bandmelon. Vattenmaschin, -er, m. Bandmaffine.

Vattumiuskning, -ar, f. Bandets Af: Vattenmynta, -or, f. Bandmynte: Mentha hirsuta aqvatica. Vattennafvelbräck, s. sl. n. Bundnus: lebrof. Vattunöd, m. Bandnod, Mangel vaa Band. Vattunöt, -ter, m. Bandned, nød. Vattenok, s. pl. n. Aag til at bære Band med, Basfele D. Vattenorm, -ar, m. Bandslange. Vattunymi, -er, f. Bandnymie, Ra: Vattupalsternacka, -or, f. Bandpasti: nat: Sium latifolium. Vattpass, Vattenpass, s. pl. n. Ba: terpas. Vattenpelare, Vattupelare, s. pl. m. Bandivile. Vattenplanta, -or, f. Bandplante. Vattenplammon, s. pl. n. Bant biomme. Vattenprof, s. p. n. Bandprove. 2) Prove, Forjog, fom gjøres paa Ban-Vattenprofvare, s. pl. m. Bandmaaler, Bandvægt. Vattenpump, -ar, m. Bandpumpe. Vattenpuss, -ar, m. Bandppt, Bandvol. Vattenpyramid, -er, m. Bandybramide. Vattenpase, -ar, m. Bandpole. Vattengvara, -ar, m. Bandmelle. Vattenqvist, Vattuqvist, -ar, m. Bandfrift. Vattenrik, Vatturik, adj. vandrig. Vatturike, n. Bandrige.

Vattenrotsblomster, s. pl. n. (Plante)

Vattenranna, Vatturanna, -or, f. Bands

de i Forhold til Bandet.

Vatturännilrör, Bandror. Vatturät, adj. vandret, horisontal.

Revjegræb R.: Ranunculus repens. Vattenrymd, m. Vattenrum, n. Lyng:

Vatturör, s. pl. n. Bandrør. Vattensumling, Vattusamling, -or, f. Bandfamling. Vattenserfva, -ar, f. (Plante) Riær: zanichellia: Zannichellia palustris. Vattensigtig, Vattusigtig, adj. vattersottig. Vattensilke, f. Slinka. Vattensjuk, adj. vattersottig; sumpig; göra hela landskaper vattersjuka, sætte hele Landikaber under Band. Vattensjuka, f. Vattsjuka, f. Bat. teriot. Vattenskada, f. Bandskade. Vattenskedning, -ar, f. (Remi.) Bandaffondrina. Vattenskott, Vattuskott, s. pl. n. Bandikud. Vattenskruf, -var, m. Bandinegi Cat frue Bandet i Beiret med). Vattenskräck, Vattuskräck, n. Bands (fræf: Hydrophobia. Vattenskygg, adj. vandstv. Vattenskarning, f. Bandindikjæren. Vattenslang, -ar, m. Glange vaa Gproiter. Vattensoppa, Vattseppa, -or, f. Band: suppe. Vattensork, -ar, m. Bandrotte, Bands spidsmus: Sorex aquaticus. Vattensot, Vattusot, Vattsot, m. Batterfot. Vattenspindel, Vattuspindel. -diar. m. Bandedderkop. Vattensprång, Vattusprång, e. pl. n. Bandipring. Vattenspruta, -or, f. Bandiprojte. Vattenstare, Vattustare, -ar, m. (Fugl) Bandstær, Fossefal R. Vattenstolle, -ar, m. (Bergvid.) Bands stul. Vattenstrila, -or, f. Bandftribe. Vattensträle, -ar, m. Bandstraale. Vattenställe, Vattuställe, -n, n. Bands Vattenstämma, f. Stranguri. Il Binds 31

Vattensump. -ar. m. Bandrol. Vattensur, adi. meget fugtia, sumpia. Vattensvala, -or, f. Bandivale. Vattensvalg, s. pl. n. Bandfoælg, Bandboirvel. Vattepsvullnad, -er, m. Vattensvullst. -er, m. Bandbuld. Vattensyra, Vattusyra, f. Syra. Vattenså, -ar. el. -r. m. Bunding. Vattensag, -ar, f. Bandfaua. Vattensagor, pl. (Plante) Basarve R .: Stratiotes. Vattensäck, -ar, m. Bandiæf. Vattentak, s. pl. m. Bundfag. Vattentrumma. -or. f. Bandrer. Vattentradare, s. pl. n. (T. Basser: troter) En fom tan gag opreift vag Bandet; Strandlober (Fugt). Vattentut, adj. vandtæt. Vattenur. s. pl. n. Bundur. Vattenverk. s. pl. n. Nandværf. Vattenväg, -ar, m. Bandvægt, drf. Vattenvägning, f. Vastenvälling, Vattyälling, m. Bande r velling, Basvelling. -Vattenväpling, Vattuväpling, -ar, m. Bandflever : Menyanthen trifoli+ Vattenvätska, f. Bandblegu paa Djek Vattenväxt, -on, m. Bandplante. Vattenuta, f.: Bandflade. Vattenåder, f. Bandaare. Vattenåderbräck, s. pl. n. Bandagrebrof: Hudrocirsocele. Vattenämbar, s, pl. n. Bandfpand. Vattenödla, -or, f. Firben, fom lever i Band, Bandvale. Vattepört, -er, f. Bandurt. Vattenösare, s. pl. m. Bandofer. Vattenöskar, s. pl. n. Bandose, Osfar. Vattenosning, f. Bandoening. Vattig, adj. vandet, bandagtig. Vattna, v. a. 1. vande, ræde. nas, v. d. 1. blive fuld af Band, lobe i Band, f. E. vattnas i ögonen, ögonen vattnas; han vattnades i

munvon, Tonderne lobe i Band ma: ham, brf. Vattnande, s. Vattning f. Banding. Vattnig, adj. vandet, vandagtig. Vattra, v. s. 1. vatre. Vattrad, rat: ret. Vattring, f. Batren. Van, m. = N. (Farveplante): Resedie luteola. Vax, n. Bofs. Vaxa, v. a. 1. voffe, veffe, overdrage med Bofs, drf. Vaxande, n. Vaxning, f. Voffen. Vaxaktig, adj. vofbagtig. Vaxarbetare, s. pl. m. Boffarbeiter. fom arbeider i Bots, drf. Vaxarbete, -n, n. . . Vaxbild, -er, m. Bofsbillebe. Vaxblekare, s. pl. m. Bolstleger. Vaxbleke, -n, n. Vaxblekeri, -er, n. Rolsbleg, blegert. Vaxbuske, -ar, m. Bofsvlante. Vaxduk, -ar, m. Bofsbug. Vaxdocka, -or, f. Bofsbuffe. Vaxfackia, -or, f. Bofsfaffel. Vaxfjäril. -or. m. Vaxfläck, -ar, m. Bofeplet. Vanfrukt, -er, m. Frugt gjort af Bofs. Vaxfärg, m. Bekkfarve Vaxfärged, adj. vofsfarvet, votegul. Vaxhandlare, s. pl. m. Bofshandler. Vaxkaka, -or, f. Bofstage. Vaxljus, s. pl. n. Bofslys. Vaxladen, n. Bæfslæder. Vaxladerstößer, pl. Bæfskærskevier. Vaxmjöl, n. Bofemel. Vaxmåleri, n. Vaxmålning, -ar, f. Antsmaleri. Vaxnasa, -or, f. Botenæfe; satta vaxnasa pa: en, narre En; dreie En en Bolonafe. Vaxperla, -or, f. Bofeperle. Vaxplan, s. pt. n. Bofstavle (at ffri: ve raa). Vaxpläster, s. pl. n. og Vaxpomada, f. Boteplafter. Vaxpräss. -ar. m. Bofsperse.

Vaxpusserere, s. sl. m. = R., drf. Vaxpussering, -ar, f. Vaxsil, -ar, $m. = \Re$. Vaxskifva, -or, f. Bofffire. Vaxstapel, -plar, m. Bofestabel, brf. Vaxstapelmakare, s. pl. m. Bof6: Rabelmager. Vaxtråd. -ar. m. vofiet Traed. Vantvål, m. Vansapa, f. Boffebe. Ve! interj. ve! Veklagan, f. Betlage. Veck, s. pl. n. Bolbe, Omboining, Rynke, Læg; Bræt (paa Papir, Bld: de); Haje, f. E. Knäveck, Rnæ: bafe. Vecka, v. a. l. lægge i Foldet. Vecka, -or, f. lige. Veckoarbete, -n, n. ligearbeide. Veckoblad, s. pl. n. Veckokost, m. Ugetoff. Haeblad. Veckolon, m. ligelen. Veckomarknad, -er, m. Ugemarked. Veckomanad, -er, f. Ugemaaned. Vockoponning, -ar, m. Ugepenge. Veckopredikan, f. Ngepræbifen. kopredikant, -er, m. Veckoprest, -er, m. Uges, Dagsprædifant. Veckorkkning, f. Ugeregning. Veckoskrift, -er, f. Ugefftift. Veckotels, Veckovis, adv. ugevie. Veekotidning, -ar, f. Ugeblad. Veckovill, Veckvill, adj. ubis vm hvad Dag det er i Unen. Veckla, v. a. 1. vifle; veckla af, afville; veckla i, indville, indfrabe; veckla ihop, vifle sammen; veckla em. vifle om; veckla upp, vifle ov; veckla ut, piffe ub. Ved, m. Bed, Braende. Vedbesparing, f. Brændesparing. Vedbod, -ar, m. Bedbod N. Broende: Vedbonde, -bonder, n. Brændetjører. Vedbrand. m. Brondeveb. Vedbrist, m. Brændemangel. Vedbranna, f. Vidbranna.

Vedbar, -ar. m. Brændebor, Bedbot.

Vedbarare, s. pl. m. Brændebærer. Voddräg, -ar, m. Bebliuffe. Vedfamn, -ar. m. Kann Brande. Vedflotta, -or, f. Betflaate. Vedfogde, -ar, m. Bedorinnsmand. Vedfang, s. pl. n. Bedfang, Brænde: fang. Vedfällare, s. pl., m. Bedhnager. Vedförbrukning, f. Brændeforbrug. Vedforråd, m. Forrand af Brænde. Vedgård, -ar, m. Brændestabel. Vedhandel, m. = R., Drf. Vedhandlare, s. pl. m. Vedhuggare, e. pl. m. Brændehugger, Bedhugger, drf. - Vedhuggning, f. Brændehuggen. Vedhygge, n. Stophuast til Bed. Vedhog, -ar, m. Dob Beb. Vedkast, -ar, m. Brændestabel, Bedfast Dr. Vedklubba, -or, f. Bedflubbe N. Vedklyfvare, s. pl. m. Brændehug: Vodknark, -ar, m. (Sugl) Gronspet: Pious viridis. Vedknipps, -or, f. Bedinippe. Vedkol, s. pl. n. Rul, Træful. Vedkalke, -ar, m. Wedtjælte.-Vedkop, n. Bedbris. Vedkorsel, m. Brændefforfel. Vedlass, s. pl. n. Brænbelas, Bed: las M. Vedlast, m. Labning Brænde. . . " Vedlider, s. pl. n. Bedifful, Bebiffur R. Vedlossare, s. pl. m. En som læsfer, lader Bed, drf. Vedlossning, f. Vedläggare, s. pl. m. Favnesætter. Vedlös, adi. uden Beb. Vedmätare, d. pl. m. Kavnesætter, drf. Vedmätning, f. Vedpenningar, ph Bedpenge. Vedpris, n. = N. Vedskiul, s. pl. n. Bebifful D. Brandehus D. Vedskuta, -or, f. med Brænde ladet Vedsläde, -ar. m. = N. Vedsåg, -ar, m. Bebjaug, Saug, Veddestjærer, drf. Vedsägning, -ar, f. Vedsäljning, f. Galg af Brænde. Vedsättare, s. pl. m. Savnejætter. Vedtaxa, -or, f. Bedtafst. Vedtjuf, -var, m. Bedinu. Vedtorg, s. pl. n. Bedtorv. Vedtrafve, -ar, m. Bebftabel. Vedträ, -n, n. 💳 🏗. Vodutförsel, m. == N. Vedutlastare, s. pl. m. Bedudskiber. Vedvagn, -ar, m. Bedvogn. Vedyxa, -or, f. Brændests, Bebots. Vedätgång, m. Bedforbrug. Vederböra, v. n. imp. 2. 1. (-vedertilfommer. Vederbörande, adi. & a. pl. m. Bed: fommende: beborig: vedtommende. Vederbörlig, adj. -ligen, adv. neb: berlia. Vederdeloman, -män, m. Rontrapart. Vederdöpare, s. pl. m. Giendeber. Vederfaras, v. d. 3. (-fares, -fors, -farits) vederfares, ffé. Vederfas, v. d. 3. fomme sta, saa nv Rræfter, drf. Vederfaende, n. Vedergalla, v. a. 2. 1. (har i Sup. Vedergöra, v. a. 2. 1. erstatte, godtgjore, gjengjælde.

Vederlike. -ar, m. Ligemand, f. E. adelig vederlike. Vederlägga, v. s. 2. 1. (-lägger, imsagare, s. pl. m. Gangifiærer, Brænde, -lagt) gjenbrive. Vederläggning, -ar, f. Gjendrivelfe, drf. Vederläggningsskrift, m. Vedermale, -n, n. Tegn, Bevis, un= derpant, f. G. jag skänkte honem boken till vedermåle af min vinskap. Vedermoda, -or, f. Mojfomlighed, Erangfel, Gienvordigheb. Vedernamn, s. pl. n. Binavn, Dge: navn. Vedernaturlig, adj. (2. Bidernatur: lich) naturstridig. Vederpart, -er, m. Bederpart, Modbor, -borde, -bert) vedber, tilher, Vederqvicka, v. a. 2. 2. neberfpæge. forfrijte, ftyrte. Vederavickelse, 4. Bedertoægelfe. Vedersaka, v. a. I. afflaa, nægte, brf. Vedersakande, n. Vedersakelse, f. Vedersken, e. pl. n. Gjenffin. Vederslag, s. pl. n. f. Aterslag. Vederspol, n. (T. Biderfpiel) det Rod: satte, f. E. ni får röna vederspelet. De vil faa det Modfatte at nide. Vederstyggelig, adj. vederstuggelig, stem, aftenlig, brf. Vederstyggligogiaa: Vedergullit, og i Partis. Vehet, f. Vederstyggelse, -r, f. Af: dergullen) gjengjælde. Vedergallafinlighed, Bederftoglighed. re, s. pl. m. Gjengjælder. Vedergallning, -ar, f. Gjengjældelie. Ve-Vedersäga, v. s. 2. 1. modfige, drf. dergallningeratt, f. Gjengjældelfes: Vedersägelse, -r, f. Modfigelfe. Vedertaga, v. e. 3. (-tager, -tog, tagit) igjen antage: pebtage: vedertagen sed, Bedtægt. Vedertecken, s. pl. a. Tegn, Unders Vedergörd, m. Gjengjældelse, Erstat: pant; Forsitring, Bevis. Vedervilja, f. (I. Biderwille) Mod-Vederhaftig, adj. vederhæftig, brf. Vevilje, Affty. derhäftighet, f._ Vederväga, v. a. l. fætte paa Spil, Voderkansla, f. Erfjendtlighed. pove, refifere. Vedervardig, adj. (E. Bidermartig) Vederlag, s. pi. n. Bederlag, Erstatmebbybelig, afitplig; uheldig, brf. ning, Godtgiorelfe.

Vedervärdighet, -er, f. Robbybe: lighed; Uheldighed, Gjenvordighed. Vedfång, m. fl. f. Ved.

Vef, -var, m. frum Hant, Haandgreb iscr til at dreje Noget om med, Svejv R., f. E. Slipstensvef.

Vefling, -ar, m. Bevle D. Bevling N. Reb til at ino om med.

Vefstock, -ar, m. Vefstång, -stänger, f. Bæverstang.

Vefta, v. n. 1. vifte, flagre; vefta med svansen, fogre med Sulen. Veftande, n. Veftning, f. Biften, Biftning; Logren.

Vefta, -or, f. Bifte, 3ldvifte.

Vefteoffer, s. pl. n. b. f. f. Häfoffer. Vefva, f. More, Urede, Ugreje; i samma vefva, i den vefvan.

Vefva, v. a. 1. breje om med en Svingel; ville om, svobe om; vefva af,
visle af; vefva ihop, ville sammen;
vefva in, indvisle; vefva sig in i en
sag, forvisle sig i en Ling; vefva
omkring, dreje om; svobe, visle, rive om, drf. Vefvande, n. Vefning, f.

Vejde, m. Bajd (Farveurt): Isatis tinctoria.

Vejserts, n. et Glags Gelverts.

Vejssgylden, f. Hvitgylden.

Vek, adf. bojelig, flap, blod, frag, fred; om, folsom, let rort; veklisvet, Lysten; veks resbenen, be falste Ribbeh, bei, bei, Vekhet, f.

Veka, -or, f. (Plante) Erenpris: Veromica. Renveka, Murfærenpris: V. arvensis.

Veke, -ar, m. (E. wick) Bæge (i Lys og Lampe).

Vekhet, f. Vek.

Veklagen, f. Beflage.

Veklig, adj. blodagtig, fraftlos, fortjælet, frindagtig, drf. Veklighet, f.

Vekling, -ar, m. fortjælet Menneste, Strælling, Stymper.

Vekmundt, adj. losmundet. Vekna, v. n. l. blive blod, bojelig, drf. Veknande, n.

Veksida, -or, f. Glatfide R.

Velat, villet, f. Vilja.

Veld, m. Gunft, Medhold, Partisthed, brf. Veldig, adj. partist, villig.

Vele, -ar, m. Linftav, Gjarpi, fom lægges i Saur.

Velsk, adj. vælik.

Ven, f. Hven.

Vendelrot, -rötter, f. (Mants) Baldrian D. Bendelrod N.: Valeriana officinalis.

Vemod, n. Bemod, Bemodighed. Vemodig, Vemodsfull, adj. vemodig.

Vendes, genit. de Benders.
Venster, adj. & adv. venstre; på venstra handen, paa den venstre Daand; till venster, åt venster til venstre; venster om, venstre om. Vensterhand, adj. keithaandet D. kjevshændt R.

Venster, m. ben 4de Mave hos drop: tpagende Dpr.

Vepa, v. a. 1. svobe, vifle om.

Vepling, f. Väpling.

Verda! interj. (T. wer da!) hvem der!

Verk, f. Värk.

Verk, s. pl. n. Bært; Gjerning, Daad; Anstalt, Indretning; guds verk, Guds Bært; goda verk och gerningar, gode Bærter og Gjerninger; minnesverk, Dufommeliesarbejde; i sjelva verket, i Birteligheden; och publikt verk, en offentlig Indretning; uppfostringsverk, Opdragelsesindretning.

Verka, till verka, adv. til Bærks. Verka, v. a. & n. l. virke; verka till, medvirke, bidrage til; verka upp en hasthof, virke, udvirke en Destehov (med Birkejærnet).

Verkan, f. Birfning. Verkande, n. Birfen. Verkar, f. Värk.

- Verke, f. Virke.

fod.

Dehus.

Verkbly, n. Bærfbly.

Verkehren (l. ferkeren) Elaas Bræt:

Verkhammare, -mrat, m. (T. Werk-

Verkholig, adf. (T. Berfbeilig) ffin-

Verkhus, s. pl. n. Arbeidshus, Spin-

Verkjern, s. pl. n. Verkknif, -var,

m. Birtejærn, Dovjærn, Sovfniv.

Verkfjäder, -drar, m. Springfjær.

Verkgesäll, -er, m. Mefterfvend.

hammer) Borfftebhammer.

hellig, orf. Verkhelighet, f.

Verkhäst, -ar, m. Arbejdshest.

Verkbord, s. pl. n. Arbeidsbord.

Verkbrade, -n, n. Bærfstedfiæl.

Verklig, adj. Verkligt, Verkligen, adv. virfelig. Verklighet, f. Birfe: liahed. Verklös, adi. unirffom, frafteslos. Verkmedel, s. pl. n. Birfemiddel. Verkmatt, s. pl. n. det almindelige, borgerlige Maal, mobfat Desimalmaal. Verkmästare, s. pl. m. Bærfmester.-Vorkning, -ar, f. Birfning. ningskraft, m. Birfefraft. Verk-Verkningskrets, m. Birfefreds. ningsmedel, s. pl. n. Birfemiddel. Verkningsmått, s. pl. n. Birfemaa: de. Verkningspunkt, -or, m. Birfe: vunft. Verksam, adj. virtsom, btf. Verksamhet, f. Birffombed. Verksele, -ar, m. Arbeidssele. Veiksilfver, n. forarbeidet Golv. Verkstad, -städer, f. Bærfsted, drf. Verkstadsbord, s. pl. n. Arbeidsbord. Verkstol, -ar, m .. (I. Wertstuhl) Ur: beidestol. Verkställa, v. a. 2. 1. iværffætte, fuld: byrde, udføre, effetvere; den verkställande makten, den udpvende Magt.

Verkställare, s. pl. m. Iværffætte Ruldborder, Effetutor, f. G. ett te · stamentes verkställare: Execute Tastementi. Verkställning, -ar, f. 3værffættele. Fuldbordelfe, Effefusjon, f. E. t. v. af demen gå, sätta i verkställighet, skrida till verkställighet, bristande verkställighet. Verkställig, adi. fom lader fig iværi: fætte, udføre. Verksynd. -er. m. Gierningsspnd. Verktum, s. pl. n. borgerlig Tomme, modfat Defimaltomme. Verktyg, s. pl. n. Bætftoj. Vorld, -ar, f. Berden; af el. efter gamla veriden, gammelbage; hafra verld, besidde fin Levemaade: i andra verlden, i den anten Berden, hisset; förr i verlden, i fordums Dage; gå ur veriden, öfverge veriden, fly, forlade Berden, Nac Na fra Berben, træffe fig tilbage fra Ber: dens Brimmel; sluta sin vorld, fuld: ende, do; vorlden hinner oss. Berden troffer os, Verldsande, m. Berbensaanb. Verldsbana, f. Berdensbane. Verldsbeherskare, s. pl. n. Berdens: beherifer. Verldsbekant, adj. vidt og bredt be: fjendt, befjendt over hele Berden. Verldsberömd, *adj.* meget berømt, vict og bredt beromt. Verldsbeskrifning, -ar, f. Berdens: beffrivelfe, brf. Verldsbeskrifvare. s. pl. m. Verldsborgare, s. pl. m. Berbensbor: ger. Verldsbuller, n. Berdenstummel. Verldsbyggnad, m. Berdensbygming. Verldsdel, -ar, m. Berdensdel. Verldsdomare, s. pl. m. Berdenidom: Varidseröfrare, s. pl. m. Berdenser:

obrer.

Verldaförakt, s. Horagt for Berten, brf. Verldsföraktare, s. pi. m. Verldaförbättrare, s. pi. m. Berdens: forbedrer.

Verldsgrand, s. pl. n. Atom. Verldshaf, n. Berdenshav, Ofean. Verldshintorie, f. Berdenshistorie. Verldshändelse, -r, f. Berdensbegivenheb.

Verldskarta, -or, f. Berdensfort: Planiglobium.

Veridsklok, adj. verdensflog. Veridskringseglare, s. pl. n. Jordom: feiler.

Verldskropp, vap, m. Berdenslegeme. Verldskunnig, adj. verdensfyndig; befjendt, beromt over hele Berden. Verldskunskap, Verldskunnedom, m. Berdensfunikab, Berdensflogstab, drf.

Verldukännare, s. pl. m. Verldsljus, n Berdensins.

Verldsmenniska, -or, f. Berben6: barn.

Verldsordning, f. Berdensspitem. Verldssystem, n. d. f.

Verldsteater, n. Berbensteater. Verldsvis. alj. verdensting, verbeitge vis. Verldsvishet, f. verbeitg Bis-

dom, Hilosoff.
Verldsöfvervinnare, s. pl. m. Berbenserobrer.

Verldslig, adj. verdslig, orf. Verlds-lighet, f.

Vers, -ar, & -or, m. Berd. Versaut, -cr, m. = N. Versfot, -föt-ter, f. Berefod. Verskläpare, s. pl. m. Rimsmed. Versmakare, s. pl. m. Bersemager. Rimsmed, drf. Versmakeri, n. Versmätt, s. pl. n. Bersemat. Versslag, s. pl. n. Bersemt. Verssis, Verstals, adv. poetist. Versäder, f. poetist Aure.

Vespa, -or, f. Dreps, Gedehams.

Vessla, -or, f. Bæiel: Mustela. Vesslefärgad, adj. farvet fom en Bæfel. Vest, -ar, m. Best. Vestsieka, -or, f. Bestlomme.

Vest, m. Best. Vestgöta, adj. vestgotis. Vestgöte, -ar, m. En sem er fra Provinsen Vestergötland. Vestgötska, -or, f. Rvinde derfra.

2) den vestgotiste Dialest. Vestindisfarare, s. pl. m. Bestindisfarer, Stib, som sejler paa Bestindien. Vestvärts, adv. Bester paa, mod Besten.

Vestan, m. fra Best. Vestanester, Vestanisen, adv. vestan-vind, m. Vestanväder, n. Bestenvind,

Vester, m. & adv. Best, Bester: Vesterbotten, n. Provins i Sverige. Vestergötland, n. Provins i Sverige.

Vestra, adj. ben veftlige (veftre).

Veta, v. r. anom. (-vet, -viste, -ve- ; tat) vide; få veta, faa at vide. Vetande, n. Biden.

Vetenskap, er, f. Lidenstab. Vetenskaplig, adj. -ligen, adv. videnstabelia. Vetenskapsidkare, s. pl. m. Bidenstabsdyrfer. Vetenskapslära, f. Bidenstabsdyrfer. Vetenskapsman, -män, m. Bidenstabsmand.

Veterlig, \(\) Vetterlig. Vetgirig, \(\). Vettgirig.

Vetskap, m. Bidende, f. E. med min vetskap, med mit Bidende; utom min vetskap, mod mit Bidende.

Vett, m. Bid; lefnadsvett, Levemgabe; med vett och vilja, forsætlig; utom mitt vett, mod mit Bidende. Vettgirig, adj. videbegierlig. Vettlös, adj. videbe, usorfandig, tostet; fom mangler Levemaade, drf. Vettlöshet, f.

Vettvitting, -ar, m. f. Vanvitting, Bansvittia.

Vetta, v. n. (-vetter, -vette, -vettat) ligge til, støde til, f. E. den sidan,

som vetter at öster, ben Gibe, fom vender mod Dit; fonstret vetter at gatan.

Vette, -ar, m. f. Lockand, Loffeand. 2) f. Prickkummel, Gomærfe, Boje,

Vetterlig, adj. Vetterligen, adv. vitterlia.

Vettja, m. fl. s. Vättja.

Vettig, adj. forstandia, kloa; som bar Levemaade. .

Vettskap, f. Vetskap. Vexel, m. fl. f. Växel.

Vicka, v. n. 1. fraje, vafle, guppe; logre med halen; vicka omkull, hvæl= pe operende, drf. Vickande, n. Vickning, -ar, f.

Vicke, -ar, m. en Ting, som svin: aes.

Vicker, pl. (Plante) Bifter: Vicia sativa.

Vickla, f. Veckla, Victriol, m. Bitriol.

Vid, præp. ved.

Vid, adj. -are, komp. -ast, superl. vid.

Vida, adv. vidt; gå för vida, gga for vict; så vida jag förstår, saavidt jeg forstaar; så vida möjligt är, for faa vidt, saa fremt det er muligt; vida större (T. weit groffer) meget fførre.

. Vidare, videre, endvidere.

Vidbranna, v. a. 2. 1. lade noget, som foges, ved Forsømmelse af at rore deri, fæfte fig veb Rarret og berveb faa en brændt Smag, fvide, f. C. vidbrandt grot, fveden Grod, brf. Vidbränna, f. Vidbränning, f. Vidd, -er, f. Bib.

Vidding, f. Hvitling.

Vide, n. Videtrad, s. pl. n. Bidjepil. Glasvide, Martvie N .: Salix myrtilloides, Krypvide, Arppvie N.: Salix repens. Vide, - Vidjebuske, -ar, m. Pilebuf. Vidjehack, -ar, m. Pilehæf. Vidjekorg, -ar. m. Bidiefurp. Vidjelöf, s. pl. n. Pilelov.

Viderboende, adi. & m. nærmeste Be boer.

Vidfoga, v. a. 1. vedfoje, vedlægge, hostægge, drf. Vidfogning, -ar, f. Vidfasta, v. a. nedhefte. Vedfastning, -ar, f. Bedheftning.

Vidga, v. a. I. udvide, drf. Vidgande, n. Vidguing, -ar, f. lldnidelfe.

Vidgå, v. a. 3. (-går, -gick, -gått, -gangen) vedgaa, tilftaa. Vidgåerde, n. Bedgagelse (agnitio). Vidgöra, f. Göra vid.

Vidhafta, v. a. 1. vedhofte, drf. Vidhaftning, f.

Vidhanga, v. a. & 2. 1. vedfoje, hæn: ge ved, vedhænge, drf. Vidhangande, n. Vidhangning, f.

Vidhänglighet, f. Bethængenhed.

Vidhangsle, -n, m. Anhang.

Vidja, -or, f. Bidje, Bidjegren. Vidjeband, s. pl. n. Bidjebaand. Vidkomma, v. s. 3. (-kommer, -kom,

-kommit) pedfomme.

Vidkannas, v. d. 2. 1. fjendes ved, vedkjende fig, vedgag, drf. Vidkinnande, z.

Vidlada, v. n. 1. flæbe veb; bænge ved (om Bane), brf. Vidladande, s. Vidlådning, f.

Vidloda, v. a. 2. 1. lobbe sammen,

ved, brf. Vidlödning, -ar, f. Vidlöftig, Vidlyftig, adj. vidtleftig. Vidloftighet, -er, f. Bidtloftighet: satta sig i vidlyftighet, forville fig i Ubehageligheder.

Vhimakthalla, v. a. 3. (-haller, -holl, -hallit) vedligeholde, opretholde, underholde, drf. Vidmakthållande, s. Bedligeholdelse, Opretholdelse.

Vidrig, adj. mobiat, mobitridende; ubehagelig, ublid, flem, uheldig; modbodelig, æftel, væmmelig; i vidrig händelse, i modfat Zald. Vidrighet, -er, f. Modfridighed, Ube: hagelighed, Gjenvordighed; Modby: delighed, Efelbed.

r Vidröra, v. a. 2. 1. vebrore, berore. Vidrörande, m. Vidrörning, -ar, f. Bedroren, Beroring. Vidrörningspunkt, -er, m. Beroringspunkt.

Vidrorlig, adj. berorlig.

Vidskepelse, m. Overtro. Vidskepelser, pl. overtroifte Seremonier.

Vidskeplig, adj. overtroiff, brf. Vidskeplighet, f.

Vidsträckt, adj. ubftraft, ubbredt.

Vidt, adv. = R. Vidtbefaren, Vidtberest, adi. vidtbereift. Vidtbekant, Vidtfrägdad, adj. vidtbefjendt, vidtberomt. Vidtberomd, adj. vidtberomt. Vidtbevandrad, adj. vidtberomt. Vidtbevandrad, adj. vidtbevandret. Vidtlagfaren. adj. hjemme i Lovfundighed. Vidtutseende, adj. vidtubfeende.

Vidtaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagie) vedtage; gribe til, træffe, f. E. vidtaga anstalter, åtgärder, træffe Foranstaltning; vidtaga en utväg, gribe til et Middel.

Vidtaga, v. n. begynde, f. E. derofter vidtager en skog.

Vidunder, s. pl. n. = \Re ., drf. Vidunderlig, adj. = \Re .

Vidoppen, adj. vidt aaben; liggn vidöppen, ligge pas Ryggen; vidoppen i barmen, med blottet Broft; dorren står vidoppen, Doren ftager pag vid Bæg.

Vif, s. pl. n. Biv. Vifta, f. Vefta.

Vifva, -or, f. Planten Primula. Gullvifva, -or, f. Rosumer, Nogleblom: P. veris.

Vifvel, -flar, m. (Insett) Snudebille: Curculio.

Vig, adj. behændig, smidig, hurtig, let, nem, befvem, f. E. vara vig i kroppen, vig att svara, vig i mun; vig drägt, let Dragt; vara vigt för hand, nemt at tage, drf. Vighet, f.

Viga, v. a. 2. 1. vie, indvie. Vigning, -ar, f. Bielfe.

Vigarf, s. pl. n. (forældet) Forpligtels fe at hævne en Faders el. Broders Død paa Banemanden, Blodhevn.

Vigg, Vigge, -ar, m. Rile, f. C. askvigge, Tordenfile. Vigge, -ar, m. (Hual) Topand: Fuliguta oristata. Viggformig, Vigglik, adj. fileformig. Viggnabb, -ar, m. en Huglesflægt.

Vighet, f. Vig. Vigning, f. Viga.

Vigsel, m. Brudevielse, drf. Vigselring, -ar, m. Brudering.

Vigt, -er, m. Bægt. Vigtlod, s. pl. n. Lod i en Bægt. Vigtskål, -er, m. Bægtikaal. Vigtstång, -stånger, f. Bægtikang.

Vigtig, adj. vigtig; vægtig, drf. Vigtighet, f.

Vigvatten, n. Bievand. Vik, -ar, m. Big, Fjord.

Vika, adv. gifva vika, vige, give efter. Vika, v. n. & a. 3. (-viker, -vek, -vikit) vige; boje; lægge Bræt paa (om Blabe), dreje af (om Bej), drf. Vikande, n. Vikning, -ar, f.

Vikig, adj. fom har Bugter, Hjorney, Kolber, drf. Vikighet, f.

Viking, -ar, m. = N. Vikingabo, -n, n. -näste, -n, n. -fäste, -n, n. Vikingabol, n. Vikingasäte, -n, n. Bifingsbole, Gorovere. Vikingafärd, -er, m. Bifingsfærd.

Vild, adj. = R. Vildand, -änder, f. = R., Vildbasare, s. pl. m. vildt, ubefindigt Mennesse, vilter Krabat. Vildbräd, Villebräd, n. (T. Wildpret) spiesigt Bildt, Opresjod. Vildbrädstjus, Villekrädstjus, -var, m. Bildttyv. Vildsjus, s. pl. n. vildt Opr. Vildsgel, -glar, m. vild Jugl. II Binds 32

Vildgås, -gäss, m. Bilbgaas. Vildhet, f. Bilbhed. Vildhonung, m. vild honning. Vildhör, m. (Plante) vild honning. Vildhör, m. (Plante) vild hin, Purpurlin: Linum catharticum. Vildkatt, m. Bilbfat. Vildkorn, n. Goldass, Byggræs: Hordeum murinum. Vildkött, n. vildt Kied. Vildman, -män, m. Bilbmand. Vildmark, -er, m. vild, ede Egn, Orfen. Vildoxe, -ar, m. vild Offe. Vildsenap, m. vild Sennep: Æthusa Cynapium Vildsinnad, Vildsinnt, adj. vild i Sindet, vildsinatde, odj. vildvorsende. Vildssna, -or, f. vildt Ess.

Vilde, -ar, m. Vildinna, -or, f. en Bild.

Vilja, f. Vilje, m. Bisse.

Vilja, v. n. & a. (-vill, pl. -vilje, -en, -a; -ville; imperat. -vill, pl. -viljen; sup. -velat) ville. Viljande, n. Billen.

Villkor, e. pl. n. Bilfaar, Betingelse.
2) Raar, f. E. med det villkor, unber den Betingelse; sitta i goda villkor, sidde i gode Raar.

Villkorlig, adj. vilfaarlig. Villkorlighet, f. Bilfaarlighed.

Vill, adj. vild, vred, vond, fint; fara vill, fare vill.

Villa, v. c. 1. vildlede, forvilde; villa sig, forvilde fig; villade begrepp, fallte Begreber.

Villa, -or, f. Irring, Forvirring; Bild-farelle.

Villand, Villbasare, Villbrad, f. Vild. Villervalla, -or, f. Bilderede, Forvir-ring, Birvar.

Villfara, v. a. 1. (-farer, -for, -farit) tiene, opfylde Ens Forlangende, føje, f. E. villfara någons begäran, drf. Villfarande, n.

Villsarande, adj. som farer vild, vilds farende. 2) f. Villsara.

Villsarelse, -r, m. Bildfarelse.

Villarig, adj. (E. Billfährig) fojelig tjenstagtig, beredvillig. Villfarighet f. Hojelighed, Tjenskagtighed, Beretvillighed.

Villhjerne, -or, f. Zusentaft, Svar

mer, Fantast.

Villig, adj. — Rc, drf. Villighet, f. Villo, Sammensætning af Villa. Villoande, -ar, m. kantom. Villobild, -er, w. Kantom. Villobild, -er, w. Kantom. Villolärare, s. pl. m. Branglære, drf. Villolärare, s. pl. m. Branglære, drf. Villolärig, adj. Villomening. -ar, f. Villosats, -er, m. saist Mening, Sætning. Villoreda, f. Bildrede, Forvirring. Villostjerna, -ar, f. bevægelig Stjerne. Villostig, -ar, m. Villoväg, -ar, m. Nildsti, Afvej. uret Bej; Fordærvelsend Bej; råka på villovägar, geraade paa Afveje.

Villradig, adj. tvivlraadig, raadvild. Villradighet, f. Evivlraadighed,

Raadvildhed, Uvished.

Villsam, adj. villfom. Villsamhet, f. Bildsomhed; Forvirring, Forlegenhed.

Villse, adv. vilb, fejl; f. E. fara villse, fare vilb; taga villse, tage fejl. Villsefarande, adj. vilbfarende, off. Villsefarande, s. Villseföra, v. a. 2. 1. pilblebe.

Vimba, -or, f. Fliren, en Art Raruss fer: Cyprinus Vimba.

Vimla, v. n. 1. vrimle; det vimlar för ögonen, det bliver dunfelt, mortt. Vimlande, n. Brimlen.

Vimmelkantig, adj. orff i Dovetet. Vimpel, -plar, m. Bimpel. Vimpelstang, f. Bimpelstang.

Vin, -er, n. Bin.

Vinaktig, adj. vinagtig, brf. Vinaktighet, f.

Vinand, f. Binhoft.

Vinberg, s. pl. n. Binbjerg.

Vinbergare, s. pl. m. som indsamler Bindruer. Vinbergning, -ar, f. Binhoft. Vinblad, s. pl. n. = N. Vinblemma, -or, f. Binftotfens Blomft. Vinbygd, -er, m. Binegn. Vinbar. s. pl. n. Ribs, Binbær R.: Ribes rubrum; svarta viabar, Gol: bær. Vinbärsbuske, -ar, m. Ribs: buff. Vinbarsvin, Ribevin. Vindärme, m. 💳 🎗. Vindrank, m. Binbærme. Vindrinkare, 8. pl. m. Lindrifter. Vindrufva, -or, f. Bindrue. Vindrägg, m. Binbærme. Vinfat, s. pl. n. Binfad. Vinflaska, -er, f. Binflaste. Vinglas, s. pl. n. Binglas. Vingard, -ar, m. Binhave, Bingaard. Vingårdsman, -män, m. Bingagrds: mand. Vingårdshacka, -or, f. Binhatte. Vingardsskötsel, m. Binavl. Vinhandel, m. = N. Vinhandlare, s. pl. m. Binhandler. Vinhafvert, -ar, m. Binhævert. Vinkagge, -ar, m. Bindunt. Vinkallekal, m. Binfoldstaal, et Glags Mad. Vinkanna, -or, f. Binfande. Vinkar, s. pl. s. = N. Vinklase, -ar, m. Bindrue. Vinkrans, -ar, m. Bindrufrans. Yinkrus, s. pl. n. = N. Vinkypare, s. pl. m. Binifjænter, Bintapperirend. Vinkällare, s. pl. m. & -rar, m. Bins fielder. Vinkannare, s. pl. m. Bintjeuder. Vinköp, n. Bintjeb. Vinlukt, m. Binlugt Vinlöf, s. pl. n. Binlev. Vinmarknad, -er, m. Binmarted. Vinmader. m. Binbærme. Vinmust, m. Bindrumost. Vinmatt, s. pl. n. Binmaal. Vinpipa, -or, f. Binpibe. Vinplanta, -or, f. Binrante.

Vin**pompa,** -or, f. Binkaraffel. Vinprass, -ar, m. Binpresie. Vingvist, -ar, m. Binftof. Vinprof, s. pl. n. Binprove. Vinprofvare, s. pl. m. Binprover. Vinpale, -ar. m. Binvæl. Vinranka, -or, f. Vinref, a. Vinrefva, -or, f. Binrante. Vinruta, -or, f. (Plante) Rube: Ruta graveolens. Vinskott, e. pl. n. Binftud, Binftof. Rud. Vinskál, -ar, m. = N. Vinskank, -ar, m. Binffjenter. 2) Binhus. Vinskankning, f. Binffianten, Binens Udfælgen i smaa Partier. Vinskord, -ar, m. Binhoft. Vinskötsel, m. Binavl. Vinsmak, m. Binimag. Vinsoppa, -or, f. Binsuppe. Vinsprit, Bingeist (Spiritus Vini). Vinstark, adj. vinrig. Vinsten, 🖚 🚄 🏗. Vinstensaktig, -artad, adj. vinstens: Vinstenssalt, s. = N. Vinstenssyra, f. Binftenbfpre, brf. Vinstenssyrad, adj. Vinstock, -ar, m. Binftof. Vinstör, -ar, m. Binpæl. Vinsyra, $f = \Re$, drf. Vinsyrlig, adj. Vinsas, m. Binfaus. Vinsäck, -ar, m. Binfæl. Vinsäd, m. Liendepenge til at kjøbe Rorn for. Vintappare, s. pl. m. Bintapper. Vintionde, m. Bintiende. Vintra, -n, n. Binftoffens Bed. Vintrad, s. pl. n. Bintræ... Vintull, m. Bintold. Vintunna, -or, f. Bintonde, Binfad. Vinvaxt, m. Binvæfft. Vinäpple, -n, n. Binæble. Vinattika, f. Bineddife. Vina, f. Hvina.

Vinand, -ander, f. et Glags And.

Vind, adi. vind, fficev.

Vind, -ar, m. Loft. Vindafönster, e. pl. n. Loftvindu. Vindsglugg, -ar, m. Vindslucka, -or, f. Loftlem, Loft. Vindskammare, -mrar, m. Vindsrum, s. pl. n. Loftfammer, Tagfammer. Vindstrappa, -or, f. Lofttrappe.

Vind, -ar, m. Bind. 2) Binde (at bringe foore Border i Beiret med).

Vinda, v. a. 1. vinde, f. E. vinda upp ankaret, vinde Anteret op, bef. Vindning, f.

Vindarm, -ar, m. Svingtræ.

Vindbro, -ar, f. Vindbrygga, -or, f. Bindebro.

Vindbrunn, -ar, m. Brond, hvoraf Bandet træffes op, forffjellig fra Pompe; Eræfbrend, Bindebrend.

Vindel, -dlar, m. Vindelsnäcka, -or, f. fegledannet Gneglehus: Turbo. Vindeltrappa, -or, f. Bindeltrappe. Vindfana, -or, f. Binofloj.

Vindfackla, -or, f. Begfaffel.

Vindfjal, -ar, m. Plouftjert.

Vindfang, n. Bindfang,

Vindfalle, -n, n. Bindfæld (i Stopp.). Vindhund, -ar, m. Bindspiller, Monde. Vindhvirfvel, -flar, m. Hvirvelvind.

Vindkast, s. pl. n. Vindkula, -or, f. Windstod, Raftevind.

Vindlada, -or, f. s. Väderlada. Vindmått, s. pl. n. Vindmätare, s. pl. m. Bindmaaler.

Vindning, f. s. Vinda. Vindombyte, -n, 41. Bindskifte. Vindpust, -ar, m. Bindpust. Vindrufva, m. fl. f. Vin. Vindsfönster, m. fl. s. Vind.

Vindsked, -ar, m. Bindskjerm.

Vindskifva, or, f. den efter Binds ftregerne inddelte Gfive vaa Rom. passet; Bindrose.

Vindspel, s. pl. n. Binde. Ganafril GriL

Vindspelare, s. pl. m. Bindjunter. Vindspelsbult, -ar, m. Bincebom.

Vindspole, -ar, m. (Jugl) Smaafpor:

Numenius Phaopus. Vindstilla, f. Bindftille, Davblik.

Vindstrek, s. pl. n. Bindfreg.

Vindstrappa, -or, f. Loftfrappe. Vindstöt, -ar, m. Bindfteb.

Vindsäck, -ar, m. f. Vädersäck.

Vindtafla, -or, f. Bindrofe pag Rom:

Vindthund, -ar, m. Vindthynda, -or, f. Bindiviller, Monde.

Vindtrappa, -or, f. Bindeltrappe.

Vindagn, -ar, m. Bindoon.

Vindvak, -ar, m. Dut i Bien, fom et frembragt ved Bindens Birtning og undertiden er belagt med tondere

Vindvisare, s. pl. m. Bindviser.

Vindväg, m. Redsfab til at ubforfte Bindens Styrke med, Ansmometer.

Vindägg, s. pl. n. Bindæg: Oven subventaneum.

Vindöga, n. Tagvindu, Aabning i Taget, hvorigjennem Ragen har fin Udgang, Ljaar R.

Vindögd, adj. ifelende, ifelojet, blint: fet, drf. Vindögdhet, f.

Vingad, adj. vinget, bevinget, forfpnet med Binger.

Vinge, -ar, m. Binge.

Vingben, s. pl. n. Bingeben.

Vingbred, adj. som har langt mellem Singerspidsene; gora sig vingbred, brofte fig, fro fig.

Vingbredd, m. Bidde af en Sugls Binger, Bingeftræfning.

Vingbruten, ad. vingebrudt.

Vingsjäder, -drar, m. Bingefjæder.

Vingfoder, s. pl. n. Bingedæffe. Vingformig, Vinglik, adj. vingedannet.

Vingknota, -or, f. Bingefnogle, Binaeled.

Vinningstysten,

del af en Ting. Vingkuä, -u. n. Daandled. Vingled, s. pl. n. Bingeled. Vinglos, adi. vingelos. Vingpenna, -or, f. Bingefjær, Pen. Vingskjuta, v. a. 3. (-skjuter, -sköt, -skjutit, -skjuten) ffre i Bingen. Vingskuten, vingestudt. Vingspegel, -glar, m. Bingeplet. Vingspets, -ar, m. Bingefpids. Vingspole, -ar, m. (Fugl) Smaaspov: Numenius Photopus. Vingtagg, -ar, m. Zugleflægten Jafa: na: Perra. Vingveck, s. pl. n. Bingefrifen. Vingla, v. n. 1. vatte, rave, fraje ; brus ge Rneb, fande, brf. Vinglande, n. Vinglare, s. pl. m. Bedrager, Sny: der, Bringlefant R. Vingleri, -er. n. Rneb, Bedrageri, Enpderi. Vinglas, Vingard, m. fl. f. Vin. Vink, -ar, m. Bint. Vinka. v. n. 1. vinte. Vinkande, n. Binfen. Vinkel, -klar, m. Bintel; rat, spetsig, trubbig Vinkel, ret, fpide, frump Binfel. Vinkelhake, -ar, m. Bin-Pelhage. Vinkelkan, -n, n. Rrum-holt. Vinkelmatt, e. pl. n. Bintelmaal. Vinkelmätare, s. pl. m. Bin: kelmaaler. Vinkelmätning, -ar, f. Binfelmaaling. Vinkelpelare, e. pl. . m. Djørnepillar. Vinkelrät, adi. -ratt, adv. vinfelret. Vinklig, adj. vinflet, vinfelagtig. Vinkning, -ar, f. Binten, Bint. Vinkrans, m. fl. f. Vin. Vinna, v. a. & n. 3. (-vinner; -vann, pl. -vunno; -vunnit; -vunnen) vins de; vinna på spel, vinde i Spil;

vinna på ett köp, vinde ved et Rjøb;

väga vinna, väga tappa, lad bet bitg: ne el. brifte. Vinnande, n. Binden,

f. C. till ändamålets vinnande, for

at opnaa fin Denfigt. Vinnare, s.

-ar, f. Gevinst, Binding, Fordel;

draga vinning af nagot, brage For:

Vinning,

pl. m. Binder (i Spil).

-sjuk, adi. vindefpg. Vinningslystnad. tm. Vinningssjuka, f. Binbeluft. Binbefpae. Vinnlägga sig, v. r. 2. 1. (-lägger, -lade, -lagt) lægge Bind paa, beflitte fig paa, f. E. vinnlägga sig om studierna, drf. Vinnläggning, f. Vinpipa, M. fl. (. Vin. Vinst, -er, m. Gevinft, Fortel; på vinst och ferlust, pan Gevinft og Rorlis. Vinter, -trar, m. Binter; i vintras, ado. forleden Binter: åt vintern, til Bintern. Vinterafton, -aftnar, m. Binteraften. Vinterand, -ander, f. Isand, Savelle: Fuliquia alacialis. Vinterarbete, -n, w. Binterarbeide. Vinterblomma, -or, f. Binterblomit. Vinterdrägt, m. Binterbragt. Vinterfogel, -glar, m. Binterfugl. Vinterfrukt, m. Binterfrugt. Vinterfärd, -er, m. Binterreise. Vinterförnöjelse. -er. f. Binterfornoi: Vintergatan, Melfevejen pag Dimme: Vintergröna, -or, f. et Glags Plante: Vinca major. Vintergarde, -n, n. Bintermart. Vinterhvete, n. Binterhvede. Vinterkall, adj. vinterfold. Vinterklädd, adj. vinterflædt. Vinterklädning, f. Binterflæder. Vinterkorn, s. pl. n. Binterbug. Vinterkrasse, f. Krasse. Vinterköld, m. Vinterkyla, f. Binter: fulde. Vinterliggare, s. pl. m. En som overs pintrer, f. E. vara vinterliggare. overvintre. Vinterlik, Vinterlig, adj. vinterlig, vins teragtig. Vinterlustbarhet, -er, f. Binterforly: stelfe.

Vinterläge, -n, s. Visterläger, s. pl.

Vintormånad, -er, m. Bintermaaned.

tan.: *Hybernaculum*. Vinterlök, m. Binterløg.

Vintermote, n. Binterfiffe.

m. Binterleje, Binterlejr. 2) i Bo.

Vinternatt, -natter, f. Binternat. Vinternot, -ar, $f = \Re$. Vinternaste, -n. n. Binterleje, Binterbo. Vinternoje. -n. n. Binterforluftelfe. Vinterplagg, s. pl. n. Binterflæd: nina. Vinterpäron, s. pl. n. Binterpære. Vintergvarter, e. pl. n. Binterfvar: tér, deir. Vinterrapunsel, -slar, m. et Glags Dlante: Valeriana Locusta. Vinterrock, -ar, m. Binterfraffe. Vinterrum, e. pl. n. Binterværelse, Binterftne. Vinterräg, m. Binterrug. Vintersolstånd, n. Bintersolhverv. Vintersäd, m. Binterkorn. Vintersäde, n. Binterfæd. Vinterväder, n. Bintervejr. Vinterväg, -ar, m. Bintervej. Vinterväxt, -er, m. Bintervæfst. Vinterapple, -n, n. Binterable. Vinterlig, f. Vinter. Vintra, v. n. 1. Vintras, v. d. 1. blis ve Binter; det vintras pa, det frps fer paa, drf. Vintrande, n. Vintras; i vintras, f. Vinter. Vintrad, m. fl. f. Vin. Vipa, -or, f. (Fugl) Bibe: Vanellus. Kovipa, d. f. Strandvipa, Karrvipa: Tringa alpina. Vipskinn, n. tondt, daarligt Læder. Vipage, v. pl. n. Bibeæg. Vipp! interi. vipp lustigt! fruit op! Vipp, -ar, m. Kranbjælfe. Vippa, -or, f. Bippe, Gyngebræt. 2) Bundt, Buff, Rnippe, Lof, Rvaft; en vippa lin, en Liulot. Vippa, v. a. & n. 1. vippe.

vippen, være paa Rippet. Vippgalge, -gar, m. Bippegalge. Vippkarra, -or, f. Bippefjærre, Gin: tefjærre. Vippstjert, –ar, m. (Kugi) Bioficett, Erle D.: Motacilla. Vippstång, -stänger, f. Bippebom. Vipparter , pl. (Plante) Glatbale, Bjørnerter R.: Orobus. Vipps! interj. vips! Vira, v. a. 1. ompinde, sno, ville, so be om, vire, f. E. vira med stal-Virfla, m. fl. ſ. Hvirfla, m. fl. Virka, v. a. I. virfe, væpe paa en tunftig Maade, f. G. en virkad boll. Virkare, s. pl. m. Virkerska, -or, f. Birter, drf. Virkning, f. Virkeri, z. Virknål, -ar, m. Virke, n. Travirke, n. Bogningstræ, stommer, Mmne, Mmningstræ. Vis, s. pl. n. Bis, Maade, Gfif, Brug; på satt och vis, paa en Daade. Vis, adj. vist, visligen, adv. vis. Visdom, m. Vishet, f. Bisdom. Vishetslära, f. Bisdomslære. Vishetstand, -tänder, f. Bisdomstand. Visa, v. a. 1. & 2. 2. vife, drf. Visande, n. Visning, f. Bifen, Bisning. Visa, -or, f. Bife. Visbok, -bocker, f. Bifebog. Visgubbe, -ar, m. Visgumma, -or, f. Mand, Rone fom fælger Bifer. Vismakare, s. pl. m. Bifemager. Viston, -er, m. Bife: Visare, s. pl. m. Bifer. Visartafla, -or, f. Urifite. Visarverk, s. pl. n. de forrefte Sjul, som fidde mellem Uret felv og Gfiven. Visbok, m. fl. s. Visa. Vise, -ar, m. Plogleb, sheved (hvori Stjæret befæftes). 2) Bimoder, Bis dronning, Bifer. Visebo, -n, n. Visefall, s. pl. n. Dronningfelle. Mangel paa Dronning. Viselos,

adj. uben Dronning. Visengg, s. pl. n. Dronningæg.

Vishet, f. Biscom.

Visit, -er, m. Bist, Befeg. Visitkort, s. pl. n. Bisttaart. Visitrum, s. pl. n. Bistværelse.

Viska, -or, f. Sturevist, Stoveflud,

Traage.

Viska, v. a. 1. viste; viska på rumpan, el. med svansen, logre med Salen, drf. Viskande, n. Viskning, -ar, f.

Viskare, s. pl. m. Viskarkolf, -var, m. Biffer.

Visligen, adj. f. Vis.

Visna, f. Vissna.

Visp, -ar, $m. = \Re$. Vispa, $v. \alpha$. 1. = \Re ., drf. Vispning, f.

Vispaktig, adj. f. Vispig.

Visper, n. vindig Perfon, Bindjunter, Bindboitel.

Vispig, adj. flanevorn, letfindig, ubeftandig, drf. Vispighet, f.

Vispmossa, f. (E. Gurtelfraut, Gurtelmoos) et Glage Dos.

Viss, adj. vis, fifter. Visshet, f. Bished. Vissen, Visten, adj. visfen.

Visserligen, adv. visselig, visseligen. Visshand, adj. som har en fiffer Daand. Vissla, s. Vessla.

Vissla, v. f. Hvissla.

Vissns, v. n. l. v. bort, viene, henviene, hentæres, drf. Vissnande, n. Visso, f. E. för visso, forvist, tilvisse, ganste vist, med Bished; till visso hvaraf, til hvis Betræftelse; till yttermera visso häraf hafva vi detta med värt insegel bekräfta lätit, dette til vdermere Betræftelse under vor Haand og Segl.

Visst, adv. vift, fiftert.

Vistas, v. d. 1. opholde fig. Vistande, n. Vistelse, f. Ophold. Vistelseort, -er, f. Opholdested.

Visten, adi. vibfen.

Visthus. s. pl. n. Forraadshus, :fam:

mer, Spifetammer, Stolpebod, Stasbur.

Vistna, f. Visena.

Vita, v. n. 1. med ed vita, erholde ved Ed.

Vite, -n, n. Bober, Pengemulft; alagga vite, bomme i Bober. Vitesbrott, s. pl. n. Horbrydelfe, hvorfor Straffen er en Pengemulft.

Vitling, -ar, m. f. Hvitling. Vitna, Vitra, m. fl. f. Vittna, Vitra, m. fl.

Vitriol, m. = N. Vitriolartad, adj. vitriolagtig. Vitriolbruk, e. pl. n. Bitriolhutte (hvor Bitriol tilberez beb). Vitriolhaltig, adj. vitriolholbig. Vitriollisk, adj. vitriolagtig. Vitriollut, m. Bitriollub. Vitriolsjudare, e. pl. m. Bitriolfuber, brf. Vitriolsjuderi, -er, m. Vitriolvatten, n. Bitriolyand.

Vitsord, n. Kidnesbyrd; Studsmaal, f. E. hans vitsord gäller icke; han äger icke vitsord, han er iffe vid. nesfør; det vitsord fär jag lemna honom, det Studsmaal faar jeg give han. Vitsorda, v. n. & a. 1. vidne om,

Vitten, f. Slant, Styfver.

bevidne.

Vitter, adj. som dyrker de stjønne Bidenstaber; han är vitter, han er en Stjønaand, drf. Vitterhet, Vitterlek, f. de stjønne Bidenstaber. Vitterhetsidkare, s. pl. n. -älskare, s. pl. m. En som dyrker de stjønne Bidenstaber, Stjønaand. Vitterhetsakademi, -er, f. Afademi for de stjønne Bidenstaber. Vitterhetsare Bidenstaber. Vitterhetsarbete, -n, n. æstetiss Arbeide, Vitterhetsamne, -n, n. poetist el. æstetissemne.

Vittja, v. a. 1. f. E. nat, donor, o. f. v., efterfe, brf. Vittjande, n.

Vittna, v. n. 1. vidne. Vittne, -n, n. Bidne. Vittnesbörd, s. pl. n. Bids nesbyrd. Vittnesför, Vittnesgill, adi. som har be Egenstaber at han kan aslægge et goldigt Bidnesbord. Vittnesförhör, s. ps. n. Bidnesbord. Vittnesmäl, s. ps. n. Bidnesbord; Bidnesbord; Sag, hvori Bidner ashores; afägga vittnesmäl, aflægge Bidnesbord.

Vittra, v. n. 1. forvittres, oplofes ved Luftens Indvirkning; vittra ut, f. utvittra, drf. Vittring, f.

Vog. impf. af Vage.

Voja sig, v. r. 1. jamre sig, drf. Vojande, n.

Volt, -er, m. Bolit.

Vorden, f. Vorda.

Vrak, n. Brag, Udstud.

Vrakfogel, -glar, m. (Bugi) ftor Fifts and: Mergus Merganeer.

Vrakbrāde, -r, n. Bragbræde, Bragbord. Vrakgods, n. Braggods.

Vraktimmer, n. Vrakvirke, n. Lems mer, der afstedes som Brag.

Vrod, s. pl. m. Brider paa en Dor. 2) Bridepind paa Danen i en Conbe. 3) Brid, Knib i Maven.

Vred, adj. = R. Vrede, m. = R.; utbrista i vrede, utbrivbe i Brede. Vredga, v. a. 1. fortorne, opbringe. Vredgas, v. d. 1. vredes. Vredgas, v. d. 1. vredes.

Vredsam, Vredsinnt, adj. predladen, predagtig. Vredsamhet, f. Vredsinnthet, f. Bredladenhed.

Vrensk, adj. vrinsk; en vrensk häst, en vrinsk Sest. Vrenska, v. n. 1. Vrenskas, v. d. vrinske. Vrenskning, -ar, f. Brinsken.

Vresig, adj. (om Træ) fnudret, fnortet. 2) pranten, fnarvorn, drf. Vresighet, f.

Vret, -ar, m. liden indhegnet Ager, Reit D.

Vrick, n. Vrickare, s. pl. m. Brides pind (i en Tap o. dest.).

Vricka, v. a. & n. 1. priffe. 2) forpride, faa af Led, f. E. vricka foten, brf. Vrickning, -ar, f. Vrickbor, s. pl. n. Bribbor. Vrida, v. a. 3. (-vrider, -vred, -vridit) pribe. brf. Vridair.

dit) vride, dreje, drf. Vridning

Vridand, Vriand, -Inder, f. (Fugl)
Dipand: Anas Penelope.

Vridka, f. Vricka.

Vridt, s. pl. n. Bridbor; Vrimla, f. Vimla.

Vrist, -er, m. Brift.

Vrå, -ar, & -r, m. Braa. Vråk, f. Spalter, Spræffer i Isen.

Vral, n. Braal, Straal.

Vråla, v. n. 1. vraale, vræle, (Fraak, brole, drf. Vrålande, n.

Viang, adj. vrang; uretfærdig; falit; ondsfabbfuld; en vrang domare, et uretfærdig Dommer; vrangt vittne, falitt Bidne, def. Vranghet, f.

Vrangood, -er, m. fall Qb.

Vrangsiant, adj. vrangsindet, ond-stabsfuld.

Vrängstrupe, m. Brangstrube.

Vrångvis, adj. -vist, -visligen, adv. prang, prangpis, prangpittig; ond-flabsfuld; uretfærdig, drf. Vrångvishet, f.

Vräka, v. a. 3. 3. (har i imperf. ogfaa: vrok) drivé, fordrive, forlaste,
udstride; vrage, taste, faste ud, bort,
f. E. vräka varor, prage Barer;
vräka sig i en stol, taste sig i en
Stol; vräka bort, faste, hive bort,
væt; vräka i sig, sluge i sig; vräka
om hvartanuat, taste Duster til Buster; vräka ut, faste ud, hive ud.
Vräka, v. s. drive, s. E. skeppet
vräker, Stibet driver; gå och vräka, gaa og suntre, ingenting bestiste;
hasvet vräker, Sven gaar huul, drs.
Vräkande, n. Vräkning, f.

Vräkare, s. pl. m. Brager. Vräkling, -ar, m. Dagdriver.

Vranga, v. a. 2. 1. prænge, fordreje, f. E. vranga på munnen, prænge

Mund, giæpe; vränga någons ord, fordreje Ens Ord, def. Vrängande, 22. Vrängning, -ar, f.

Vrängare, s. pl. m. En fom vrænger, fordrejer, f. E. Lagvrängare.

Vula, v. a. l. (til Gos) vinde, omvinde, vule, dri. Vulning, -ar, f. Vulen, adj. beifaffen, oplagt, tilbojlig;

han ar så vulen, bange, through, han ar så vulen, han er af den Ratur; vara vulen till, være tilbojs lig til.

Vurm, -ar, m. Soge, Grille, f. E. Spelvurm, Grillefoge.

Vurma, v. n. 1. have Griller, drf. Vurmande, n.

Vurmagtig, Vurmig, adj. som har Grile ler; forrytt, drf. Vurmighet, f.

Vurst, -ar, m. Polfevogn (hrorpaa flere Personer funne fibbe paa Lange med Ruggen mod hverandre, el. især fibbe ridende paa et langt, smalt Sæbe i Midten).

Vuxen, part. voffen.

Vyssja, v. s. 1. dp6fe i Soon, f. C. vyssja ett barn, drf. Vyssjande, n. Dp6fen.

Vad, -ar, m. Bredden paa Toj.

Våda, f. Baude. Vådabot, -boter, m. Pengestraf for Baadegjerning. Vådadräp, s. pl. n. Baadedrab. Vådaded, m. Ed paa at Roget er steet af Baade. Vådeld, -ar, m. Baadeild, Jibevaade. Vådelig, adj. steelig. Vådeligen, adv. af Baude, f. E. vådeligen omkomma.

Väfferdagslök, m. (Plante) Fuglemælf, Stoolog: Ornithogalum luteum.

Våssa, -or, f. Bassel. Vässebakare, s. pl. m. Basselbager. Vässebod, -ar, m. Basselhus. Vässejorn, s. pl. n. Basseljern.

Våg, -or, f. Bove, Bolge. Våga, v.
n. 1. bolge, gaa i Bolger. Våghål,
s. pl. n. Spygat. Vågig, Våglik,
Vägformig, adi. bolget, bolgagtig,
bolgformig, flangeformig, drf. Vå-

gighet, f. Vagning, -ar, f. bolges formig Bevægetse.

Våg, -ar, m. Bæat: Bejerbod; Sted hvor der holdes offeutlig Bægt. Vägattest, -er, m. Bejerieddel. Vägbalk, -ar, m. Bægtbjelke. Väghus, s. pl. n. Bejerbod. Vägkläkve, -ar, m. den togrenede Dél af en Bægt, hvori Lungen bevæger fig. Vägkonst, f. Statik. Vägmakare, s. pl. m. Bægtmager. Vägmästare, s. pl. m. Bejermefter. Vägmäning, -ar, m. Bægthov. Vägpenningar, pl. Bejerpenge. Vägrät, adj. vanderet, horifontal. Vägsedel, -dlar, m. Bejerfeddel. Vägskäl, -ar, m. Bægtfaal. Vägstift, s. pl. n. Vägtvinga, -or, f. Bægtfang. Vägstälnning, -ar, f. Bægtindretning.

Våga, v. a. 1. vove. Våghals, -ar, m. Boveholfs. Vågsam, adj. vove fom, brf. Vågsamhet, f. Vågspel,

e. pl. n. Bovespil.

Våkenhus, s. pl. n. Baabenhus.

Våla sig, f. Vårda. Våld, n. Bolb.

Våldföra, v. a. 2. 1. behandle volds fomt, tilfeje Bold, frænke, voldtage, drf. Våldförande, n. Våldförare, s. pl. m.

Våldgäst, -er, m. En som voldgjæs ster.

Valdgasta, v. a. 1. voldgjæfte, drf. Valdgastning, -ar, f.

Våldkräktare, s. pl. m. Usurpator. Våldkräktning, -ar, f. Usurpasjon.

Våldranna, v. a. 3. lebe lebft, brf.

Väldränning, -ar, f. Bolbegjerning. Väldsgerning, -ar, f. Bolbegjerning. Väldsrätt, m. Bolberet.

Väldsverkan, f. Bold og Hærværf, drf. Väldsverkare, s. pl. m. Boldsmand. Väldtaga, v. a. 3. (-tager, -tog, -tagit) voldtage. Väldtagande, n.

Väldtägt, -er, m. Boldtægt. II Binds 33 Våldtagare, s. pl. m. Boldtager. Väldsam, adj. voldsom. Väldsamhet,

-er, f. Boldsomhed.

Valla, a. a. 2. 1. & 1. volde, forvolde: våra vållande till, bære Aarfag i; hvad väller er, hvad fejler Dem; iag vet nog, hvad som våller honom, jeg ved not, hvad der feiler ham, brf. Vallande, n.

Valm, -ar, m. Stat, Besfe, Gaat N. Valma, v. a. 1. fætte i Gtat, drf.

Vålmning, -ar, f.

Vålnad, -er, m. Vålne, -ar, m. Gfpa: gebillede, Stugge, Spogelse; Gtitfelle.

Vămb, Vâmm, -ar, f. Bom, Bug. Van, f. f. C. det ar ingen van, ber er ingen Mulighed, det lader fig iffe gjøre; om det är någon vån, berfom

der er nogen Mulighed.

Vånda, v. n. 1. bry sig om, stjette om, tage sig nær, onske, f. E. han våndar aldrig hvad man säger henom, han tager fig iffe nær, hvab man end figer; jag våndar han vore langt harifran! gid han var langt herfra! jag våndar det vore aldrig så dyrt, det maa foste hvad det end vil.

Vanda, f. Baande, Smerte, Plage, Angst. Vandas, v. d. 1. vaande fig,

flage sig.

Vänfogel, -glar, m. f. Fiskmäse. Vang, -ar, f. Bang, indhegnet Mark, Ager el. Eng.

Våning, -ar, f. Stotvært, Etasse; i första, andra våningen, i forste, an: den Gtaffe, drf. Vaningshus, s. pl. n. = N. Trevåningshus, Treeta. fieshus. Vaningsrum, s. pl. n. Loff; beboet Bærelfe.

Vanna, v. n. f. Vanda.

Vanort, -er, f. f. Vinterrapunsel.

Van. s. pl. n. Fjante, Tosse, brf. Vapa. v. n. 1. være dum, enfoldig, tosset.

Våpig. adi. enfoldia, bum. tosset. drf. Våpighet, f.

Var, pron. poss. vor. Varfru, f. Bot: fru, Jomfru Maria. Värfrudas. Borfrudag. Vårfrudagslök, f. Våfferdagslök. Vårfrukyrka, f. Bor Bru Rirte: Notre Dame. Vårfrukåpa, -or, f. Vårfrumantel, -tlar, m. f. Kaport.

Vår, -ar, m. Baar, Forcar; i våras, forleden Baar. Varblomma, -or, f. Varbrodd, m. Baar Baarblomft. fpire. 2) (Dlante) Gulats. Baarbrod R.: Anthoxantum odorstum. Vårbruk, n. Baaraanne. Vårdeg, -ar, m. Forgarsbag. Vårdugg, m. Vårdagjämning, f. Foraaredug. Baariavndegn. Varfeber, -brar, m. Koraarsfeber. Vårflod, m. Flom, Baarftrom. Varhvita, -or, f. (Plante) Dorothelilie: Leucojum Vernum. Varköld, Varfrost, m. Pagr. froft. Varkora, v. a. 2. 1. paars ploje. Varland, s. pl. n. Mart, fom befages med Bagriced. Varlik, adj. foraarsagtig, vaarlig. Varluft, m. Koraarsluft. Vårlilja, -or, f. f. 8nohvita. Varmanad, m. Korgarsmas neb. Varnöje, -n, z. Varro, f. Vårregn, s. For: Baarfornojelfe. aarbregn. Varrag, m. Baarrug. Varsad, m. Baurforn, Varsade, n. Baarfæd. Vårtid, m. Foraar. Vårtecken, s. pl. n. Forgarstegn. Vår-vatten, n. Bagrftrom, Flom. Vårvind, -ar, m. Forgarevind, Bagrvind. Vårväder, n. Forgarsveit.

Våra, v. n. 1. foretage Forgarbarbej de.

Våras, Vårbrodd, m. fl. f. Vår.

Vard, m. Beffjermelfe, Beffpttelfe, Ba: retægt, Forvaring, Opfon, Tilfon, Omhu, Omforg, f. E. hafva vard om nagon, have Ombu for En: halla värd öfver nägot, have Omsorg for Roget; under Guds vard, i Subi Baretwat: lagarnas vard. Lovenes Overholdelse; ringa i vard, ringe til Kroprædifen.

Vård. -ar. m. f. Grafvärd.

Varda, v. a. 1. tage pare pag, bepog: te, rogte, pleje, opvarte, forge for, have Ombu for; ffintte om, betomre fig om, brv, tiere fig om, f. E. varda elden, passe Ilben; varda sin helsa, forge for fin Gundhed: varda en sjuk, pleje en Spg; vårda lagarna, opretholde, overholde Lovene; vårda sig om en, låta vårda sig om en, tage fig af En, førge for En; han vårdar ej hvad man sägar, han bryr, fjerer fig iffe om hvad man figer; han vårdade sig ej att svara honom, han værdigedes ham iffe et Grar, brf. Vårdande, a. Vårdare, s. pl. m.

Vårdkarl, -ar, m. Bægter.

Vårdkase, -ar, m. Baun, Barde.

Vardnad, f. Rogt, Pleje, Omhu, Om: forg. 2) Familje, f. E. hafva vardnad om någon, tage fig af En, førge for En, pleje En; jag onsker er och er vardnad, jeg onster Dem og De: res Kamilie.

Värdringning, -ar, f. Ringning til

Aroprædifen.

Vardslös, adj. stjødesløs, efterladen, forfemlig. Vardaloshet, f. Gfjodes:

løshed.

Vårdslösa, v. a. & n. 1. forsømme, efterlade, behandle ffiedesloft; være stjødesløs, forsømlig, drf. Vårdslösande, n.

Vardteoken, e. pl. n. Bartegn; Erinbring, f. C. till ett vårdtecken gifver jag dig denna ring, (Formel ved Brudevielse).

Vårdtorn, s. pl. n. Baretaarn, Bagts taarn, Sprtaarn.

Värta, -or, f. Borte. Värtbit, -ar, m. Vartbitare, s. pl. m. Sræshop: pe, Bortebider: Gryllus verrucivo-

rus. Vartig, adj. fuld of Borter, befat med Borter. Vartlik, adj. vorteagtig. Vartring, -ar, m. Ringen om Broftporten.

Våt. adj. vaad. Våtaktig, adj. fugtig, drf. Vataktighet, f. Vathet, f. Sug: tighed, Baadhed. · Våtnarf, f. Nate. Vatskodd, adj. vaad paa Fodderne. Våtvara, -or, f. findende Barer. Vatvarumätt, s. pl. m. Maal for findende Barer. Vatyader, n. vaadt Bejr. Vatar, s. pl. n. regnfuldt Mar. Vatang, -ar, lavt liggende Eng. Vatsack, -ar, m. Babfæf.

Väbel, -blar, m. Kommandersjerfant. Vacka, v. a. 2. 2. vætte, opvætte; hunden yacker, Sunden faar Los. Väckare, s. pl. m. Bæffer. Väckning, -ar, f. Väckelse, -r, f. Bæt:

fen, Bæfning.

Väcka, v. a. 1. væffe, ophugge 36. Vackt, -or, m. Bagt, Dgt, Liben, hvori der holdes Bagt, f. E. Grekerna indelte natten i tre väckter. Väcktare, s. pl. on. Bægter.

Vadas, v. d. 2. 1. vædde, indaga Bæd:

demaal.

Vadd, -ar, m. (Plan.) Staburt: Scabiesa. Fältvädd, Martffore N.: Scabiosa columbaria. Akervädd, Staburt, Bloahat N.: Scabiosa arvensis. Angvadd, Blaaknop, Blaakoll R.: Scabiosa succisa. Väddklint, -ar, n. ftor Anopurt D. Storhoun R.: Centaurea ecabiosa.

Väder, s. pl. n. Bejr; sätta näsan i vadret, broste sig, frp sig; prata i vudret, inafte ben i Bejret; raka ut i ogjordt väder, foretage Roget i utide; släppa väder, fjerte; slå i vädret, flaa hen i Bejr og Bind o: iffe aate paa.

Vaderbiten, adi. vejrbrændt, vejrbars ket, brun af Gol og Bind.

Vaderblasa, -or, f. Luftblære. Väderboll, -ar, m. Luftbold.

Vaderbubbla, -or, f. Luftboble. Vaderbrack, s. pl. n. Bindbrof: Hernid ventosa. Väderby, -ar, m. Bindbyge. Väderbälg, f. Blåsbälg. Väderbössa, -or, f. Bindbøsse. Väderdelande, adj. som fordeler Bin-Vädei drag, s. Lufttræf. Väderdrifvande, adj. vinddrivende. Väderdrifven, adj. forstaget, hentastet af Binden, f. E. vi blefvo väderdrifna till en obebodd ö. Väderslagg, -flagga, -or, f. Bindfloj. Vaderflakt, -ar, m. fagte, mild Binb. Väderfall, adi. fuld af Binde, plaget af Binde. Väderfång, n. Bindfang. Vadergalia, f. et Glags Destejvge. Vadergifvande, adj. som foraarsager Binde. Väderglas, s. pl. n. Bejrglas, Baro. Vädergud, n. Bindenes Gud: Molus. Väderhane, -ar, m. Bejrhane. Väderhvirfvel, -flar, m. Bindhvirvel, Dvirvelvind. Väderhäl, s. pl. n. Eufthul. Vaderil, -ar, m. Vaderilning, -ar, m. Raftevind, Beirtave. Väderkolik, m. Rolif. Väderkorn, n. Lugt, Tæft R., f. E. hafva godt väderkern, have en god Lugt; förlora väderkornet, tabe Lugten. Väderkula, -or, f. Luftfugie. Vaderlek, m. Bejrligt, Bejr. Väderlekan, f. def. Bindfløj. Väderleksförändring, -ar, f. Bejrlis gets Forandring, Bejrftifte. Väderleksrön, s. pl. n. Bejrmærte, Bejrtegn. Väderleksspäman, m. Bejrprofet. Väderleksvisare, s. pl. m. Bejrglas, Barometer, Hpgrometer.

Väderlucka, -or, f. Bindflap, Lufts

flap, Bentil.

Vaderlada, -or, f. (i Orgler) Bintle be (ben Ranal, fom forer Binden fra Bælgene til Diberne). Vädermunk, -ar, m. et Glags Pante Vädermäne, -ar, m. Bimaane (et Luft: íøn). Vadermarke, -n, n. Bejrmærfe, Bejr-Väderpelare, s. pl. m. Bejrstøtte. Väderpistol, -ar, m. Bindvistol. Vaderpust, -ar, m. Bindpuft. Vaderquarn, -ar, f. Bejemelle, Bintmolle. Väderqvarnsvinge, -ar, m. Binge pat en Bejrmolle. Väderria, -or, f. Tørfehus. Väderrot, f. Stpernes Udgangspunkt. Väderrör, s. pl. n. Luftror. 2) f. Vä-Vädersjuk, adj. svg paa Grund af Bejrligets Forandring el. daarligt Bejr. 2) plaget af Binde, drf. Vidersjuka, f. Vaderskifte, -n, n. Bejrififte. Väderskjul, n. Väderskärm, -ar, m. Bindstjerm. Vädersol, -ar, m. Bisol, Beirsol (et Luftipn). Vädersot, m. Trommespge (hos Dorn: tvæg); Binde, Rolif. Väderspämann, -män, m. Bejrpto: fet. Väderspänning, -ar, f. Binde í Livet, Opblæsning. Väderstinn, adj. som har Binde, pla-Väderstinnhet, f. get af Binde.

Opblæsning, Binde i Livet.
Väderstrek, s. pl. n. Bejrftrog, Luftstrog, himmelitrog, Dimmelegn, f. E. de tyra väderstreken.
Väderstrupe, -ar, m. Brangftrube, Luftroret, drf. Väderstrupshutvud, n. Stemmeribfe.
Vädersvulst, -er, m. hævelse opfoldt med Luft.

Vadersäck. -ar, m. en med Luft foldt 1 Vädertak, e. pl. n. Tagffur; Bind: Vädertecken, s. pl. n. Bejrtegn. Vädertorr, adj. vindter. Vadervattusot, m. Bindvatterfot. Vädervisare, s. pl. m. Bejrviser. Väderväxlare, s. pl. m. Bentilator, Maftine til at forfriffe Luften. Väderväxling, -ar, f. Bejrstifte. Väderäppling, -ar, f. Bejrhul. Vadja, v. n. 1. appellere, indstevne for en hojere Ret, f. E. vadja till folket; vädja från häradsrättens dom under en högre rätt, appellere fra Underretten til en hojere Ret, drf. Vädjande, n. Appelleren, Indfico: ning for en hojere Ret. Vädjare, s. pl. m. Vädjerska, -or, f. Avvellant. Vädjemal, s. pl. n. Appel, Sag fom appelleres. Vädjemalsdomstel, -ar, m. Appellassoneret. Vädjemalspenningar, Vädjepenningar, pl. Appel: lationsfum. Vädjeskrift, -er, f. Appellasionsindlæg. Vadjoban, -or, m. Lobebane: Re. ofte for: Liv. Vädra, v. a. & n. 1. vejre, lufte; lug: te, fpore, mærte; vådra upp, opfpo: re, brf. Vädrande, n. Vädring, f. Vädur, -drar, m. Bæder, Buf. Väl, -var, m. Bæv. Väfbom, -mar, m. Väfbult, -ar, m. Bæverbom, hvorpaa Rendingen er vunden. Väfdräng, -ar, m. Bæverbreng. Väkkam, -mar, m. Rammen el. Rittet i en Bæv. Vafkammare, -mrar, m. Bæverstue. Vafklister, n. Bæverflette. Väklofve, -ar, m. Bævbom, hvormed Traaden flages faft. Väknut, -ar, m. Bæverknude.

Väfling, f. Vefling.

Vafnad, -er, m. Baven, Bavning: det som væves el. er vævet (Textura). Vafskaft, s. pl. n. Bæverifaft. Vafsked, -ar, m. Bævife, Rammen el. Rittet i en Bæv, drf. Vafskedmakare, s. pl. m. Väfskötel, -tiar, m. Bænfintte. Vafsnöre, -n. n. Baverinor. Vafspole, -ar, m. Baveripole. Vafstol, -ar, m. Bæverftol. Väfstuga, -or, f. Bæverstue. Väftråda, -or, f. ben Indretning, som Baveren bevæger med Soden, for at aabne Rendingen og flaa Iflætten faft i Samme. Väfträ, -n, n. Bænerbom. Vafva, v. a. & n. 2. 1. væve, drf. Väfning, f. Vafvararbete, -n, n. Bavergrbeide. Väfvare, s. pl. m. Bæver. Vafvargarn, n. Bævergarn. Väsvargesäll, -er, m. Bæversvend. Väfvarhandtverk, n. Bæverhagnd: værf. Vafvarkonst, f. Beverfunft. Välvarrum, s. pl. n. Bæverfiue. Vafvartrad, m. be lange Traade, fom ere fafte ved Rendingen og Grams len i Bæven, og hvormed Rendingen aabnes. Väfvarverkstad, -städer, f. Bæver: værffted. Väfveri, -er, n. Bæveri. Vafverska, -or, f. Bæverffe. Vag, -ar, m. Bej; gå villse om vagen, forfeile Bejen; hvart vill han taga vägen, hvor vil han hen; hvad stal bet blive of ham; brings tillväga, tilvejebringe, bringe i Stand: ga tillväga, gaa til Bærfe; jag kommer ej till väga dermed, jeg fommer iffe ud af det; under vägen, unders vejs; ur vägen, afvejen, væf; det vore icke ur vägen, om han gjorde `det, det vilde iffe være afveien, om han gjorde det; tjena sig upp i kanslivägen, tjene fig op i Ranfelliet; gå den lärda vägen, sudere; i kärlokavävägen, i Litteraturen; i kärlokavägen, i Rjærlighed; anstalt i uppfostringavägen, Opdragelsedanstalt; vara på bättringsvägen, være i Bedring, s. E. läkaren säger att han är på bättringsvägen; ingå i tjenstvägen, træde i Statens Tjeneste; uti besordringsvägen, med Henspu til Besordringer; gå prestvägen, vælge den gejstlige Stand.

Väga; till väga, f. Väg. Väga, v. a. 1. rubbe Bei, bane, jæv.

ne; vägad väg, banet Bej, drf. Vägning, f.

Väga, v. a. & n. 2. 1. (har i impf. ogsaa: vog) veje; väga sina ord, veje sine Ord; väga af, uddele ester Bægt, asveje; väga upp, opveje; väga ät, tilveje, dr. Vägare, a. pl. m. Bejer. Vägarpenningar, pl. Bejer. venge. Vägning, -ar, f. Bejning. Vägasred, f. Bejsted.

vagarred, J. Bejiteo. Vägamot, e. pl. n. Rorevej, Bejifil,

Stillevei.

Vagarbete, n. Bejarbeibe.

Vagaskel, s. pl. n. Bejifil, Stilles vej.

Vägbyggnad, -er, m. Bejanlæg. Vägfarande, adj. veifarende, reisende. Vägfynd, s. pl. n. hittegods, hund. Vägkarta, -or, f. Kort over Lande, vejen, Bejfort.

Vägkors, s. pl. n. Bejfors. Vägkost, m. Rejfemad, Rifte R.

Vägkrasse, f. Krasse.

Väglag, n. en Bejs Bestaffenhed med Benfon til Færsel, Fere, f. E. väglaget var högst elakt, Føret par pberft slet.

Väglagning, -ar, f. Bejenes Ubbedren, Bejbedring, Bejreparafjon. Vägleda, v. s. 2. 1. vejlede. Vägledare; s. pl. m. Vägledarinna, -st. f. Bejleder, Bejlederste. Vägledning, -ar, f. Bejledning.

Vägmätt, s. pl. n. Bestængde, Bes maal, Besmaaler. Vägmätare, s. pl. m. Besmaaler. Vägmätning, ar, f. Besmaaling.

Vägmöte, -n, n. Sted, hvor mange Beje lobe til el. ftode fammen; Di-

de paa en Bej, Bejmode.

Vägnar, pl. Begne; på mina vägnar, paa mine Begne; på embeten vägnar, paa Embebebegne; vida vägnar öfvergå, overgaa meget.

Vägning, f. f. Väga. Vägpenningar, pl. Bejpenge, Bompenge.

Vägrödning, -ar, f. Bejanlæg. Vägskillnad, -er, m. Bejstil, Stil-

levej. Vägstolpe, -ar, m. Milepæl; Bejvi-

fer. Vägsträcku, -or, f. Beilængde.

Vägstycke, -n, n. Beiftoffe.

Vägtistel, f. Tistel. Vägtull, m. Beitold.

Vägtörne, -n, n. Bejtorn, Rorstorn. Vägvisare, s. pl. m. Bejvifer, drf.

Vägvärda, f. Siforie, Sætt:
urt: Cichorium Intubus.

Vägört, -er, f. (Plante) Brudurt, Brud: arab R.: Herniaria.

Vägg, -ar, m. Borg.

Väggband, s. pl. n. f. Rappning. Väggbeklädning, -ar, f. Väggbonad, -er, m. Bægbetræt, Tapetferi.

Väggben, s. pl. n. (i Anat.) Plove ben.

Väggfast, edi. = R.

Vägghake, -ar, m. Väggkrok, -ar, m. en Rnag, Rrog paa Bæggen, Lapetfrog.

Vägglus, s. pl. n. Bæggelus, Senge: tage: Cimex lectularius.

Väggmellan, edj. fra den ene Bæg til den Anden, f. E. kasta väggmellan; ragta väggmellan.

Väggmossa, f. gul Lav, gul Storpes mos.

Väggmålning, -ar, f. Bægmaleri.

Väggruta, f. Murruta.

Väggskruf, -var, m. Strue i Bæggen, Danelifrue.

Väggskåp, s. pl. n. Bægifab.

Yäggsmed, -er, m. Bæggesmed, Træ: lus, f. Timmerman.

Väggspringa, -or, f. Bægspræffe. Väggsål, m. Fældning, Sfarring.

Väggur, s. pl. n. Väggstussare, s. pl. m. Stueur.

Väggört, -er, f. (Plante) St. Peders Urt, Murfrud: Paristaria officinalis.

Vägra, v. a. 1. negte, afflaa, vægre sig ved; han vägrade att emottaga penningar, han vægrede sig ved at modtage Penge. Vägrande, n. Bægring, Afflag.

Vägvårda, f. under Väg.

Vaja, v. a. 4 n. 2. 1. gaa af Bejen for, sto, undgaa, undvige, f. E. han vajer hvarken eld el. vatten.

Väkt, Väktare, f. Väckt, Väcktare. Väl, adv. Konj. & Interj. vel.

Väl, n. Bel, Belfærd, f. E. allmänt väl, statens väl.

Välaktad, adj. velagtet, pelagtbar. Välan! interi. velan!

Valbefaren, adj. (Titel til Sfibsfap: teiner).

Välbehag, n. Belbehag. Välbehagelig, adi. velbehagelig. Välbehaglighet, f. Belbehagelighet.

Välbehållen, adj. hel og holden, uffadt, i godt Behold.

Valbelägen, adj. som har en god Beliggenhed, f. E. ett välbeläget hus. Välbemält, adj. velbemeldt.

Valbestalld, adj. velbestaltet.

Välbetrodd, adj. velbetroet (Litel).

Välbetänkt, adj. velbetænft. Välbevägen, adj. velbevaagen, bevaas gen orf. Välbevägenhet, f.

Välbildad, adj. veldannet.

Välboren, adj. velbaaren. Välboren- het, f. Belbaarenhed.

Välberyktad, adj. som har et godt Rogte.

Välbunden, adj. velbunden.

Välbygd, adj. velbraget.

Välbördig, adj. velbpidig; ädel och välbördig, b. f.

Välfrägdad, adj. f. Välberyktad.

Välfängen, adf. reimæssig erhvervet. Välfägna, v. a. 1. modtage vel, bevære te godt. Välfägnad, m. god Mode tagelse, Beværtning.

Välfärd, m. Belfærd. Välfärdsutskott, e. pl. m. Belfærdsfommitte.

Valförhållande, n. godt, pligtmæsfigt Forhold.

Välförsedd, adj. velforinnet.

Välförstäende, adv. vel at forstaa, det er at fige.

Välförständig, adj. velforstandig (Titel til Bonder), f. E. dannemannen ärlige och välförständige.
Välförtjent, adj. velfortjent.

Välgerning, -ar, f. Belgierning, Välgerningsman, m. Belgierer.

Välgrundad, adj. velgrundet. Välgång, m. Belgagende, Belb.

Välgörande, adj. velgjørende, veldæbig. Välgörenhet, f. Belgjørenhed, Beldædighed.

Välgörare, s. pl. m. Belgjører. Välgörarinna, -or, f. Belgjørerinde.

Välklädd, adj. velflædt.

Välkomma, f. Välkomnad, f. Bel: fomit.

Välkommen, adi. velfommen; be någon vara välkommen, byde En Belfommen.

Välklang, m. Belflang. Välklingande, adj. velflingende.

Vällefnad, m. Bellepnet.

Välljud, s. pl. n. Bellyd. Välljudan- | de. adi. vellvbenbe.

Vällukt, m. Bellugt. Välluktande. adj. vellugtende.

Vällust, im. Bellyft. Vällustig, adj. vellyftig. Vällustighet, f. Bellyftig: hed. Vallusting, -ar, m. et velly: figt Menneife, Bellpftling.

Valladig, Valledig, adj. (Titel til Un:

derretterne). . Vällärd, *adj. =* N.

Valmakt, f. Belmagt.

Valmenando, adj. veimenende.

Valmening, f. god Mening, Benfigt.

Välment, adj. reiment.

Välmäende, adj. som befinder fig vel, vel ved Magt, trivelig; velhavente, velholden.

Välmäga, f. Belbefindende, Belgagen: de; Belftand, Belmagt, Belhaven-

Välpläga, v. a. l. beværte, traftere godt. Välplägad, godt beværtet, trafteret: lidt beifiæntet, berufet. Välplägning, -ar, f. god Bevært.

Välsigna, v. a. 1. velfigne. Välsignad, velfignet; välsignadt tillstånd, Svangerifab; vara i v. tills., være frugtiomlig. Välsignelse, -r, f. Bel: fianelse.

Välsinnad, adj. velfindet. Välskapad, adj. velifabt.

Välsmakande, adj. velimagende. Välstånd, n. Belftand.

Vältalare, s. pl. m. Taler,

Vältalig, adj. veltalende. Vältalig-het, f. Beltalenhed.

Vältrefnad, f. Trefnad.

Vältänkande, Vältänkt, adj. veltæn: fende.

Välvilja, f. Belvilje.

Valvillig, adj. velvistig. Valvillighet, f. Belvillighed.

Välvis, adj. velvis, drf. Välvishet, f. Välväxt, adj. velvoffen.

Valadel, adi, velæbel.

Välärevärdig, adj. velærværdig. Välarevardighet, f. Belærrærdighed.

Väld, f. Veld. Välde, -n. n. Bælde.

Väldeligen, adv. vældigt, meget.

Väldig, adi. = N.

Välja, v. s. 2. 1. (-väljer, -valde, -valt, -vald) vælge. Väljande, n. Väljning, -ar, f. Bælgen, Balg. Väljare, e. pl. m. Bælger.

Valla, v. a. 2. 1. v. ihop, svejse, smebe fammen. Valla upp, f. Uppralla. Vällgnista, -or, f. Greisgnif. Vällhammare, s. pl. m. Greisbam: mer. Vällhetta, f. Greishede. Vallning, -ar, f. Svejening. Välling, f. Bælling.

Välnas, v. d. l. efter, att, med Haab, Længsel, vente paa.

Valt, -ar, m. Tromle. Välta, v. s. 1. tromie, f. G. välta en åker, tromle en Ager, drf. Vältning, f.

Valta, v. a. & n. 2. 2. vælte, drf. Vältning, -ar, f.

Valtra, v. a. & n. 1. væltre, rulle, brf. Vältrande, s. Vältring, -ar, f. Vältring, -ar, m. Tromlering.

Vāmjas, v. d. 2, 1. (-vāmjes, -vāmdes, -vamts) væmmes. Vamjaktig, Vamjelig, adj. væmlig. Vämielse. f. Bæmmelfe, Motbydelighed.

Van, adj. væn, ftjon, fmut. Van, -ner, m. & f. Ben, Beninde. Vanfast, adj. fast i Benstab, vennes

faft, drf. Vanfasthet, f.

Vängnabb, n. smaa Stridigheder mel: lem Benner.

Vängåfva, -or, f. Bennegave.

Vänkär, *adj.* fuld af darmt, hjerteligt Bensfab. Vänkärhet, f. Hjertelighed i Benikab.

Vänlig, adj. Vänligen, adv. venlig. Vänlighet, f. Benlighed.

Vänskap, m. Benifab.

Vänskaplig, adj. -skapligen, adj. ven: | fabelia.

Vanskapsband, e. pl. n. Benfabs: baand.

Vanskapsbotygelse, -r, f. Benifabsbepisnina.

Vanskapsfoll, adj. fuld af Benflab.

Vanskapsforbund, s. pl. n. Benitabs: forbund.

Vanskapsprof, e. pl. n. Benfabebe:

: Vanskapstjenst, -er, m. Benfabstje: neste.

· Vänskapsstycke. Vänstycke. -n. n. Benifabsitoffe.

Vansamja, f. Enighed mellem Benner. Vända, v. a. & n. 2. 1. vende, dreje, ins: vanda ut och in, vrænge.

Vandare, s. pl. m. Bender, Drejer. Vändeirkel, m. Vändkrets, m. Ben: defreds.

Vändfärdig, edf. som er færdig at vendes, f. C. vandfärdig frack.

Vändhjul, s. pl. n. Drejhjul. Vändkors, s. pl. n. Rors, som fan

brejes om for en Indgang. Vandning, -ar, J. Benten, Benbing:

Dreining; Retning; Gring. Vändningspunkt, Vändpunkt, m. Ben: depunft.

Vändrot, f. Vendelrot.

Vändrosta, Vändrösta, v. a. 1. refte og roce om i Malm.

Vändval, -ar, m. Plovstjert. Vandas, -ar, m. Agerryg, Tejrog.

Vanga, f. Inringa, ringa in.

Vänja, v. s. 2. 1. (-vänjer, -vande, -vant) vænne; vänja vid, vænne til. Vänster, m. fl. f. Venster.

Vanta, v. a. & n. 1. vente, forvente; hon går i väntande dagar, (Egl (nart i Barfelseng.

Väntan, f. Väntande, n. Väntning, f. Benten, Forventning.

Väntepenningar, pl. Bentepenge. Vinort, -er, f. f. Vinterrapunsel. Vapling, -ar, m. Rlover: Trifolium. Bockväpling, Bergflover: Trifolium Flasvapling. Dare: montanum. flaver: Trifolium arvense. Getväpling, Bonnetræ: Cutisus. väpling, Humleväpling, Gulflover, Trifolium agrarium. Boldhumle: Hvitvapling, Dvidflover: Trifolium repens. Rodvapling, Roofles per, Defteimare: Trifolium pratense. Survanling, m. Gurffoper: Oxa-Its acetosella. Vattuväpling, f. Vat-

Vanna. v. s. 1. væbne, drf. Vannan-

Väpnare, s. sl. m. Bæbner: Baaben: ´ brager.

Varbar, adj. vaabendvatig; væbnet, bevæbnet, drf. Varbarhot, f.

Vard, adj. værd; min varde van, min aatede Ben.

Värd, -ar, m. Bært, Susvært. Värdinna, -or, f. Bærtinde. Värdshus, s. pl. n. Bærtehus. Värdfolk, n. Bærten og Bærtinden. Värdshusvard, -ar, m. Bærtshusmand. Vardshushallning, -ar, f. Bærtsbusbold. Vardskap, n. Bærtifab.

Varde, -n, n. Bærd; Bærdi, Pris; Borrighed, Stand; satta varde på nagot, fætte Pris paa noget, fatte: - re, agte hoit; ofter stand och varde, efter Stand og Bærdighed; folk af varde, golf af Stand; lemna nåzot i sitt värde, lade Noget stag ved fit Bærd.

Värde, *impf*. af Värja, Värdeligen, adv. værdigt.

Värdera, v. a. 1. vurdere. Värderare, s. pl. m. Burderingsmand. Vardering, -ar, f. Burdering. Varderingsman, m. Burderingeman.

Vardes, v. d. værdes, værdiges, f. E. värdes höra mig.

Värdi, -n, n. Bærdi. 2) -er, m. Bur, deringemand.

II Binds 34

Vardig, adj. vardig. Vardighet, -er, f. Bærdighed.

Vardigas, v. d. 1. værdiges, værdige, f. E. värdigas svara mig; han har värdigats besöka mig.

Värdinna, m. fl. f. Värd.

Värf, s. pl. n. Bærft, Sfibsværft, brf. Värfsamiral, Värfsofficerare.

Vars, s. pl. n. Hverv, Wrinde, Forretning, Rommissjon.

·Varfd, p. p. for Varfuad.

Varfva, v. a. 1. hverbe. Värfvad, hvervet, gevorben. Värfvare, s. pl. m. Overver. Värfning, -an, f. Overving. Värfningshus, s. pl. n. Oververpatent. Värfningspatent, s. pl. n. Oververpatent. Värfningspenningar, pl. Overvingspenger. Värfningsplats, m. Värfningsställe, -u, n. Oververpatets. Värfningstrumma, -or, f. Oververtromme.

Virja, v. a. 2. 1. værge, forspare, formindre, asvende, stanse; fri, E. värja sig för nägot, vogte sig for Noget; värja sig med ed, fri sig ved Edf värja sig för hugg, pavere for Oug.

Värja, -or, f. Kaarbe, Berge. Värjbak, m. Värjryeg, m. Raarbebag.
Värjbalja, -or, f. Kuarbessee. Värjbänd, s. pl. m. Raarbebaand. Värjfäste, -a, n. Kaurbessee, Raaubegeb. Värjgehäng, s. pl. n. Kaarbessee. Värjgehäng, s. pl. n. Kaarbessee. Värjklinga, -or, f. Kaarbesseelinge. Värjklinga, -or, f. Kaarbesseelinge. Värjklapp, -ar, m. Kaarbesseelinge. Värjklapp, -ar, m. Kaarbesseel, -ar, m. Värjudd, -ar, m. Kaarbesseel, -ar, m. Värjudd, -ar, m. Kaarbesseel. Värjägg, -ar, m. Raarbesseel. Värjägg, -ar, m. Raarbesseel. Värjägg, -ar, m. Raarbesseel.

Värjemäl, s. pl. n. Selvforsvar for Retten, drf. Värjemälsed, -er, m. gå värjemäls ed, sværge fig fri.

Varing, -ar, m. Bæring.

Varjo, f. Bærge, Magt, Eje, Forer ring, f. E. hafva i el. under sin vajo, have i fin Bærge.

Värk, s. pl. n. f. Verk.

Värk, -ar, m. Bærf, Smette. Barvarkar, Fodselssmerter. Värkbruten, udv. værfbrudden. Värklindrade, -atillando, adj. imerteftissende.

Varka, v. a. 1. s. Verka, virfe. Varka, v. a. 2. 2. værfe, lide Smette. Varma, f. Varme, m. Barme.

Vārma, v. a. 2. 1. varme; vārma upp varme op; vārma upp stelnadelenmar, opportus Kivnede Lemmer, dr. Vārmande, n. Vārmning, f.

Värme, s. Värmäinne, n. Barmessi. Värn, s. pl. n. Bærn, Bestyttess. Värnlös, ads. værnløs, drs. Värnlöshet, f.

Varna, v. a. 1. værne, beffrtte. Virnad, -er, f. Omraade, Gebet.

Varpa, v. a. 2. 2 latze Wg. varpe M., brf. Varpning, -ar, f. Belegening, Bærping M. Varphöna, -or, f. Bærpebone. Varphål, s. pl. s. Sonens Rebe, Rejr. Varpatit, -attle, -n, n. b. v. Varptid, s.

Väer, ty värr! interj. bespærre! Värre, Värst, værre, værft.

Väsende, -n, n. Väsen, s. pl. n. Ba-

Väsentlig, adj .-- ligen; adv. væfentlig, brf. Väsentlighet, f.

Väska, -or, f. Læberfæf, Taffe, Ranfel, Babfæf, f. E. Brefväska, Brevtaffe. Postväska, Postfæf. Skjutväska, Jagttaffe.

Väsnas, v. d. 1. stoje, larme, hold Sveftafel.

Väst, -ar, m. Beft. Västficka, -or. f. Bestlomme.

Vata, f. Bode, Baabhed, Fugtighet.

Väta, v. a. 2. 2. gjore vad, væte; väta igenom, gjennemvæde; han vit-

-ar, m. Vodetraad. Ympvar, n. Vo: dematerie. Ympqvist, -ar, m. Ph. defvift. Ympvex, n. Bodevots.

Ymsa, m. fl. i. Omsa,

Yngel, z. Dagel.

Yngla, v. a. I. pngle; yngla af sig, formere, foroge fig. Ynglande, s. Mnalen.

Ynglestind, adj. brægtig.

Yngre, = N.

Yngsle, n. Ongel. Yngst, = R.

Ynka, Ynkelig, m. fl. f. Ömka, m. fl. Ynnest, m. Dndeft, Gunft. Ynnestbetygelse, -r, f. Gunftbevisning. Ynnestfull, edj. gunftig, bevaagen.

Yppa, v. a. 1. pppe, være Marfag til, give Anlebning til; opdage, aabenbarè, robe, cabue; yppa en sammensvärjning, opdage, rebe en Gammenfværgelfe; yppa sitt hjerta för en, aabne fit Sjerte for En. Yppas, opbages, 'aabenbares; pppes; hændes, vife fig, træffe ind, f. E. en stöld har yppats, et Typeri er ble: ven opdaget; en stor svårighet yppade sig el. yppades, en ftor Banfelighed indtraf, drf. Yppande, n.

Yppare, yppast, adj. kompar. superl. fortrinligere, fortrinligit.

Ypper, adj. fortrinlig, ppperlig.

Ypperlig, adj. ypperligare; komp. ypperligst, superl. poperlia, fortræffe: lig, fortrinlig.

Ypperst, adj. ppperft, fortrinligft. Yppig, adj. pppig, overdaadig, vellyftig; yppig barm, foldig, velloftig Barm. Yppighet, f. Dppighed, Overdaadighed, Belluftighed.

Yr, n. yr och damm, Stovikper. Yr, adj. or, orit, forvirret i Dovedet; vild, vilter, balftpren, udfvævende; en yr gosse, en vilter Dreng; en yr flicka, en vilter, livlig Dige; en

yr yngling, en udfvævende Dingling; vara yr i mössan, iffe pære rigtig i Dovedet; være raa en Vist, bave lidt i Roppen, drf. Yrhet, f.

Yra, f. Orheb, Drie R. Raferi, Bil. delfe, Svindel: Bildhed, Bitterbed. Balfprighed, Tummel; tala i yran, tale i Bildelfe, fantafere, fnatte over fig; i stridens yra, i Stridens Tums mel. Feberyra, f. Feberfantafi. Ungdomsyra, Ungdomsloftighed. Partiyra, Partiraseri. Snöyra, f. Sne-

Yra, v. n. 1. tase, fantasere, rase i Bildelse, delirere; overlade fig til heftis ge Libenflaber, brf. Yrande, n.

Yra, v. n. 2. 1. drives omfring, bris ves sammen af Blæften, fvge; det yr, Gneen fuger; dammet yr på vägen, Stovet foger paa Bejen; yra igen, tiline, fyge igjen, til; vi blefvo inyrde, nedyrde, vi fog inde, funde iffe fomme frem for Sue, drf. Yrande, m. Yrning, f.

Yrfa, -n, n. fipvende Infeft.

Yrhet, f. f. Yr.

Yrhatta, -or, f. vilter Bige.

Yrka, v. a. 1. yrka på, grbeide pag: trænge ind paa, bede inoftændigen : ville absolut, paastaa bestemt, gjøre Paas stand paa, fordre, def. Yekan, f. Yrkande, n.

Yrke, -n, n. Spefel Forretning, Dverv, Haandværk, Daandtering, Fag, Beffiæftigelse; hvar och en i sitt yrke, enhver i fit gag; gora til sitt hufvudyrke, gjore til fit hovedfag, Do. vedftubium.

Yrsand, m. Flovefand.

Yrsel, m. Drhed, Bildelfe (Delirium). f. E. han hade en stark feber med yrsel.

Yranö, f. Snefog.

Yestal, n. meget sprodt Staal.

Yrvaken, adj. orvaagen, pludselig vatt óp af Govue.

Proader, n. Snefog, Uvejt, Snefave D.

X.

Sntet frenft Ord begynder med E.

Y.

Y fva sig, v. r. 2. 1. reffe fig i Bej: ret, have fig, svulme op; brofte fig, Pry fig. Yfvas, v. d. 2. 1. blive folt, hæve fig, fry fig, brufte fig, braute, f. E. hans har yfdes, hans baar reje fte fig; yfva sig öfver något, brufte fig over Roget; redan angarna yfvas i blomstrande prakt, allerede reise fig Engene i blomftrende Braat. Yfvig, adj. buffagtig; tæt beflædt med Lov; ftrid; i hojefte Grad opspændt, ftiv af indvortes Evide; opblæft, f. C. yfvigt har, skagg, fjadrar, brf. Yfvighet, f. Yfverlaf, -var, m. (Plante) nordlig Glavielav: Lichen hyperboreus. Yfvorranunkel, -klar, m. (Plante) fry: bende Fjeld:Goloj R .: Ranunoulus huperboreus. Yfverboren, adj. hoperboreist, hoinors Yla, v. n. 1. hule, drf. Ylande, n. Dy: Ylle, n. Uldtoi, Ulbent. 2) (Botan.) Rustdobbeltfrugt: Conferva littoralis. Yllefabrik, -er, m. Uldfabrit. Yllefabrikor, -er, m. Uldfabrifant. Yllegarn, n. Uldgarn. Yllegods, n.

Mident, Midtoj. Yllehandel, m. Mids

bandel. Yllehandlare, s. pl. m. UD: handler. Yllestoffer, -varer, pl. uldne Tojer. Yllestrumpa, -or, f. Uldftrompe. Ylletroja, -or, f. ulden Troje, ilidiroje. Ylletyg, -er, n. ilidioj. Yllevaf, -var, m. Yllevafnad. -er. m. llibner. Ylleväfvare, s. pl. m. Hidraver, drf. Yllevafveri, -er, #. Yllen, adi. ulden. Yllig, adj. uldagtig, f. E. ylligt hår. Ymberdagar (Temperdagar), at Iam: perdage: Jejunia quatuor temporum. Ymnig, Ymnog, adj. rigelig, i Dang: be, fulbt op af, f. E. ymnig skord, frukt, jord, välsignelse, regn. Ymnighet, f. Rigelighed, Dverflodig: hed, fuldt op af. Ymninghetshorn, s. pl. n. Overfiedg hedshorn, Spldehorn. Ymp, -ar, m. Pode, Podetvift. Ympa, v. a. 1. pmpe, indpode, pode, okulere, vaksinere; ympa in, indpode, drf. Ympare, s. pl. m. Ympning, -RF, *f*. Ympknif, -var, m. Dodefniv. Ympstam, m. Ymptra, n. Podeftamme. Ympställe, -n, n. Podefted. Ympsår, e. pl. n. Dodefplit. Ymptrål,

-ar, m. Podetraad. Ympvar, n. Pos bematerie. Ympvvist, -ar, m. Pos betvist. Ympvox, n. Podevots.

Ymsa, m. fl. f. Ömsa.

Yngel, n. Yngel.

Yngla, v. s. 1. pngle; yngla af sig, formere, forege sig. Ynglande, s. Onglen.

Ynglestind, edj. drægtig.

Yngre, = N.

Yngsle, n. Ingel.

Yngst, = N.

Ynka, Ynkelig, m. fl. f. Ömka, m. fl. Ynnest, m. Hnbest, Gunst. Ynnestbetygelse, -r, f. Gunstbevisning. Ynnestfall, adj. gunstig, bevaagen.

Appa, v. s. 1. pppe, være Arfag til, give Anledning til; opdage, aabendare, robe, aabne; yppa en sammensvärjning, opdage, rebe en Gammensværjning, opdage, rebe en Gammensværgelie; yppa sitt hjerta för en, aabne fit Hjerte for En. Appas, opdages, 'aabendares; uppes; hændes, vile fig, træffe ind, f. E. en stöld har yppake, et Lyveri er bleven opdaget; en stor svärighet yppade sig el. yppades, en stor Bansefelighed indtraf, drf. Appande, n.

Yppare, yppast, adj. kompar. superl. fortrinligere, fortrinligft.

Ypper, adj. fortrinlig, ppperlig.

Ypperlig, adj. ypperligare; komp. ypperligst, superl. ppperlig, fortræffe: lig, fortrinlig.

Ypperst, adj. ppperft, fortrinligft. Yppig, adj. pppig, overdaadig, vellyftig; yppig barm, fyldig, vellystig Barm. Yppighet, f. Pppighed, Over-

daadighed, Belluftighed.

Yr, s. yr och damm, Stovstyer.
Yr, adj. or, orst, forvieret i Dovedet; vild, vitter, basktyren, udsvævende; en yr gosse, en vitter Oreng; en yr flicka, en vitter, livsty Dige; en yr yngling, en ubsvævende Ongling; vara yr i mössan, itte være rigitg

i Dovebet; være paa en Pist, have lidt i Roppen, drf. Yrhet, f:

thof 1 Moppen, drf. Trhet, f.
Yra, f. Orhed, Orffe R. Ruseri, Bils
desse, Svindel; Bilbhed, Bilterhed,
Balstvrighed, Tummel; tala i yran,
tale i Bildelse, fantasere, snaffe over
fig; i stridens yra, i Stridens Tums
mel. Feberyra, f. Sebersantast. Ungdomsyra, Ungdomslystighed. Partiyra, Partiraseri. Snöyra, f. Snesog.

Yra, v. n. 1. tafe, fantafere, rafe i Bils belfe, belirere; overlade fig til heftis ge Libenstaber, dtf. Yrando, n.

Yra, v. n. 2. 1. brives omfring, brives sammen af Blæsten, svoge; det
yr, Sneen svoger; dammet yr på vågen, Stovet svoger paa Bejen; yra
igen, tilsten, svoge igjen, til; vi blesvo
inyrdo, nedyrde, vi sog inde, sunde
ifte somme frem sor Sne, drs. Yrande, n. Yrning, s.

Yrfa, -n, n. fipvende Infett.

Yrhet, f. f. Yr.

Yrhatta, -or, f. vilter Bige.

Yrka, v. s. 1. yrka på, arbejde paa; trænge ind paa, bede indfændigen; ville absolut, paastaa bestemt, gjøre Paas stand paa, fordre, drs. Yrkan, f. Yrkande, n.

Yrke, -n, n. Spesel, Horretning, Overv, Daandværk, Daandtering, Kag, Bes fræftigesse; hvar och en i sitt yrke, enhver ist Hag; göra til sitt hukvudyrke, gjøre til sit Hovedsag, Dos vedstudium.

Yrsand, m. Flyvesand.

Yrsel, m. Orhed, Bildelse (Delirium), f. E. han hade en stark feber med yrsel.

Yrano, f. Snefog.

Yrstal, n. meget fprobt Staal.

Yrvaken, adj. orvaagen, pludselig vatt op af Govne.

Yrvader, n. Snefog, Uvejr, Sneta-

Akerhven, f. (Plante) Dvenegræs, Barafs N.: Agrostis spica venti. Åkerhona, -or, f. -hons, n. pl. Agerhone, Raphone: Perdrix cinerea (og: faa Broffugl, Bieldhierpe: Charadrius apric.) 2) (3nfeft), f. Nyekelpiga. Akerjord, f. Agerjord. Akerkiatt, f. Klatt. Äkerkuyler, f. Knyler. Akerkulla, î. Kulla. Åkerkål, m. Agerfaal: Brassics campestris. Akerkapa, -or, f. (Plante) Jomfrustam D. Agertaafe, Bebfeltaape R.: Aphanes arvensis. Lin. Alchemilla Aphanes Hornem. Akerkorsel, m. Agerrybning, Åkerlag, -ar, m. Agerior. Akerlapp, -ar, m. lidet Stoffe Ager. Akerlega, -or, f. Agerafgift. Akerloja, -or, f. (Plante) Afeleie: Auvilegia vulgoris. Akerlok, m. (Plante) Agerlog. Akerman. m. Agermand, Agerdyrter. Kkermark, m. Agerland, Agerjord. Äkermelia, f. Molla.-Akermynta, -or, f. (Plante) Mger: Akermönja, -or, f. (Plante) Agermaa. ne: Agrimonia eupatoria. Akerrast, -er, m. (Plante) vilb Offes tunge: Lycopsis arvensis. Akerredning, f. Agerrydning. Akerredskap, s. pl. n. Agerredfab, Maeropefningeredifab. Åkerren, -ar, m. Agerren. Akerrofva, -er, f. Marfroe, Mart. næpe: Brassica Napus: Brassica Rava. Akorrym, m. (Plante) Goldenlat, Sjornellas D., tandles Raarel R.: Erysimum cheiranthos. Akerratta, -or, f. Agermus, Mart: mus. Åkerrättika, -or, f. et Glags Redbif. Åkerrök, m. Agerrøg.

Akersenap, m. (Plante) vild Senner, Agerjennep. kerskifte, -n, n. Agerffifte. Akerskillnad, -er, m. Agerifiæl. Akerskura, -or, f. (Sugi) Agerrific. Battelfonge: Gallinula crex. 2) (Blante) Agertistel: Serratula avensis. Lin. Carduus arv. Hora. Åkorspöke, –n, n. Bugleifræmjel. Åkertistel, -stlar, m. (Plante) f. Aktr skära. 2). Åkerstycke, -n, n. Åkerteg, -ar, n. Stoffe Maer. Åkersuga, f. Sugor. Akertappa, -or, f. lidet indhegnet Stef. te Ager. Äkervallmo, f. Vallmo. Äkervinda, j. Äkerbinda. Åkorvädd, -ar, m. (Plante) Cfabut D. Rollagræs N.: Scabioss arvensis. Åkervält, -ar, m. Agertromie. Åkerärt, -er, f. Agerærter. Akethor, Aufathor, Afethor (Torden guten). Åkföre, n. Slæbeføre. Äklaga, p. a. l. paufluge, antiage, pui: tale. Aklagan, f. Anflage, Rlage, Paatale. Aklagare, s. pt. m. Antis-ger, drf. Aklagarinna, -or, f. Akning, f. Aka. Akomma, -or, f. Ubeld, Ulvffe, Beili: digelie, Gaar, Gfabe, Gvadomstil: fælde. Åkomma, v. s. 3. (-kommer, -kom, | -kommit) paafomme. Pautale. Åldamm, -ar, m. Ål, -ar, m. Aal. Maledam. Alfett, m. Malefebt. Alfiska, -n, n. Alfiskeri, n. Aalefiite: ti. Alfängst, m. Alfänge, n. Males fangst. Älfötter, pl. stekta ålfötter, Ingenting. Algras, a. f. Nate. Algang, -ar, m. (i Gril) Aalgang. Alkar, s. pl. n. Alkista, -or, f. Alhus, e. pl. n. Malefifte, Malegaart.

Aikrok, -ar, m. Adlefreg. Alkuwa, -or, f. Malemoder, Malefufe . Blennius viviparus. Aljuster, s. pl. n. Maleftang, Enfter. Almjärde, m. Masterufe. Amate, f. Algras. Afref, m. Malefnor. Alromm, m. Maleroan. Alryssja, -or, /. Aalerufe. Alskinn, n. Aleffind. Alsmak, m. Smag af Mal. Ålsump, -ar, m. Malefifte. Åltina, -or, f. Malerufe, Maletine. Alade, Ålagt, f. Ålägga. Alandsrot, -rotter, f. (Plante) Alant, Glenerod: Inula Helenium. Alder, -drar, m. Alder, Bide; af alder, for Albers Stold; fra Arilds Tid. - Alderbruten, adj. frag af Aiderdom. Alderdom, m. Miderdom; Dibtid, Alderdomsforskare, s. pl. m. Dld: granffer. Alderdomslemningar, pl. Levninger fra Oldtiden, Oldsager. Alderdomsminnesmärken, pl. Oldtids: minder. Alderdomssvaghet, f. -kramper, pl. Afderdomsfragelighed. Alderdomstyngd, m. Alberdomsburde. Alderman, -mün, m. Oldermand. Aldersman, -man, m. Olding. Alderstigen, adj. bedaget, alderftegen. Aldersar, s. pl. n. f. E. i sitt sextionde Aldersar, Albers Aar. Aldfar, m. fl. f. Aldtfar, m. fl. Aldras, v. d. 1. ældeb, blive gammel. Aldrig, adi. albrenbe, alberftegen, gam: mel, ældgammel, drf. Aldeighet, f. Aldtfar, m. Diberman. Aldtfru, -ar, f. Oldfru. Äldigesäll, zer, m. Oldgesel. Alegat, f. Aligga. Aligga, v. v. 3. (-ligger, -lag, -legat) rauligge, være Pligt for, brf. Aliggande, -n, n. hvad som paaligger, Pligt, f. E. i allt mitt aliggande, i Alt. hvad der paaligger ung. Alit, n. Alitan, f. f. Tillit.

·Alita, f. Tillita, Anlita. Alkar, m. fl. f. Al. - Allon, f. Ollon, Altfru, -ar, f. Didfru. Alag, imperf. of Aligga. Alagga, v. a. 2. 1. paalægge, Alaggande, n. Pauleggen, Paalægning. Am, -ar, m. Ame, ftort Binfad. Aminne, n. Aminnelse, f. Amindelse, Shufommelse, Erindring; behålta nå-gon i äminnelse, have En i Erinbring; högstsalig i aminnelse, heifa: lig Thufommelfe. Aminnelsetal. a. pl. n. Mindetale. Amning, -ar, f. Maaling, hvor bybt et Gtib ftiffer. Amunn, Amynning, -ar, m. Aamun: bing, Magab. Amule, -n, n. Paatale, Liltale, Rlage. Anga, -or, f. Damp, Dunft. Anga, v. n. 1. dampe, dunfte. Angbad, s. pf. n. Dampbad. Angbat, -ar, m. Angfartyg, s. pl. n. Damp: flib. Angmaskin, -er, m. Dampma: ffine. Angpelare, s. pl. m. Danny: soile. Angrör, s. pl. n. Dampror. Angsamling, -ar, f. Dunftsamling. Angskepp, s. pl. n. Dampflib. Anger, adj. f. C. han ar icke anger, han er ifte barge; vara anger ofver nagot, angre Roget. Anger, m. Anger; Fortrobelfe. Angerfull, adj. angerfuld. Angerköpt, . adj. fom angrer el. fortroder et Rieb el. en Dandling. Ängest, Ängst, m. Angestfull, adi. angeftfuld. Angestskrik, n. Angeftffrig. Angestsvett, m. An: aestived. Angra, v. a. & r. 1. angre, fortrode. Angst, f. Angest. Ar, s. pl. n. Aar; tjona på år, tjene

paa viese Mar; huru ars? hvad Tid

paa Aaret? vara till åren, være til-

Mare, blive gammel; at Bre, ab Mare,

II Binds 35a

Akerhven, f. (Plante) Hvenegræs, Bærgets Dt.: Agroetie opien vonti. Akerhona, -or, f. -hons, n. pl. Agerhone, Ruphone: Perdriw cinerea (og: faa Broffugl, Bjeldhjerve: Charadrius apric.) 2) (Infeft), f. Nyckelpiga. Akorjord, f. Ageriord. Akerkiatt, f. Klatt. Akerkuyler, f. Knyler. Akerkulia, f. Kulla. Akorkal, m. Agerfagi: Brassica campostris. Akerkapa, -or, f. (Blante) Jomfrus tam D. Agertaafe, Besfeltaape R.: Anhanes ervensis. Lin. Alchemilla Aphanes Hornem. Akorkürnel, m. Agerrybning, åkerlæg, -ar, m. Agerlov. Akerlapp, -ar, m. ugeriop. Äkerlapp, -ar, m. lidet Stoffe Ager. Akorloga, -or, f. Agerafaift. Akerlola, -or, f. (Dlante) Afeleie: Appilegia vulgaris. Akorlök, m. (Plunte) Ageriog. Akorman, m. Agermand, Agerdyrter. Äkermark, m. Agerland, Agerjord. Åkermella, f. Molla. .Akormynta, -or, f. (Plante) Ager: monte. Akermönja, -or, f. (Plante) Agermaa: ne: Agrimonia eupatoria. Akerrast, -er, m. (Plante) vilb Offes tunge: Lycopsis arvensis. Akerredning, f. Agerrydning. Akerredakap, e. pl. n. Agerrebifab, Agerdorfningeredifab. Äkerren, -ar, m. Agerrén. Akerrotva, -or, f. Martroe, Marts nœpe: Brassica Napus: Brassica Rapa. Akorrym, m. (Plante) Gpidenlat, Sjor: neflav D., tandlos Ragrel R.: Erusimum cheiranthos. Akerratta, -or, f. Agermus, Mart: åkerrättika, -or, f. et Slags Reddif. Åkerrök, m. Agerrog.

Akersenap, m. (Blante) vild Ceme Maerfenney. Åkerskifte, -n, n. Agerffifte. Akerskillnad, -er, m. Agerifjæl. Akerskira, -or, f. (Sugi) Agentic Baftelfonge: Gallinula erex. ! (Plante) Agertiftel: Berrutule #vensis. Lin. Carduns are. Hort. Åkerspöke, –n. n. KualeiFræmiel. Akertistel, -stlar, m. (Diante) f. Akeskära. 2). Akerstycke, -n, n. Akerteg. -ar, s Stoffe Mger. Akersuga, f. Sugor. Akertappa, -or, f. lidet indhegnet Stri te Aaer. Åkervallmo, (. Vall**m**o. Åkervinda, f. Åkerbinda. Åkorvädd, -ar, m. (Plante) Cfebui D. Rollagrat N.: Scabiosa arvensis. Åkervält, -ar, m. Agertromie. Åkerært, -er, f. Agerærter. Akethor, Aufathor, Afethor (Torden guten). Akfore, n. Glæbeføre. Åklaga, v. e. l. paaflage, antlage, pattale. Äklagan, f. Anflage, Risse, Paatale. Aklagaro, e. pl. m. Antlager, brf. Aklagariana, -or, f. Äkning, ſ. Åka. Akomma, -or, f. Ubeld, Ulvete, Beili: Digelie, Gaar, Gtade, Snadometil fælde. Akomma, v. n. 3. (-kommer, -kom, -kommit) paafomme. Äkära, v. s. 1. raatale. Äkäran, f. Paatale. Al, -ar, m. Aal. Aldamm, -ar, m. Naledam. Alfett, n. Aalefedt. Alfiska, -n, n. Alfiskeri, n. Aalefiite ri. Alfanget, m. Alfange, n. Alle fangft. Alfötter, pl. stekta alfötter, Ingenting. Algrus, n. f. Nate. Algang, -ar, m. (i Gril) Malgang. Alkar, s. pl. n. Alkista, -or, f. Ålhus, e. pl. n. Malefifte, Malegaart.

šikrok, -ar, m. Adlefrog. Šikuva, j or, f. Malemoder, Maletufe & Blennius viviparus. Aljuster, s. pl. n. Maleftang, Lufter. Almjärde, m. Maleruse. Amate, s. Algras. Aires, n. Aalefnor. Alromm, m. Malerogn. Alryssja, -or, /, Aalerufe. Alskinn, n. Maleffind. Alsmak, m. Smag af Mal. Alsump, -ar, m. Malekifte. Alting, -or, f. Malerufe, Aaletine. Mal. lade, Alagt, f. Alagga. landsrot, -rötter, f. (Plante) Alant, Ellensrod: Inula Helenium. lder, -drar, m. Alber, Wide; af ålder, for Alders Gtold: fra Aritos .lderbruten, adj. frag af Aiderdom. .lderdom, m. Alderdom; Oldtid. ilderdomsforskare, s. pl. m. Old: aranifer. ilderdomslemningar, pl. Levninger fra Oldtiden, Oldfager. úlderdomsminnesmärken, pl. Oldtids: minder. Alderdomssvaghet, f. -krämper, pl. Alderdomssvagelighed. Alderdomstyngd, m. Alberdomsborde. Alderman, -man, m. Oldermand. Aldersman, -man, m. Olding. Alderstigen, adj. bedaget, alderstegen. Aldersår, s. pl. n. f. E, i sitt sextionde alderear, Albers Aar. Aldfar, m. fl. f. Aldefar, m. fl. Aldras, v. d. 1. ældes, blive gammel. Aldrig, adj. aldrende, alderstegen, gam: mel, ældgammel, drf. Aldrighet, f. Aldtfar, m. Olderman. Aldtfru, -ar, f. Oldfru. Aldtgesäll, -er, m. Didgefel. Alegat, f. Aligga. Aligga, v. v. 3. (-ligger, -lag, -legat) paaligge, være Pligt for, brf. Aliggande, -n. n. hvad fom vaaligger, Pliat, f. E. i allt mitt aliggande, i Alt, hvgd der paaligger mig. Alit, n. Alitan, f. f. Tillit.

·Alita, f. Tillita, Anlita. Ålkar, m. fl. f. Ål. Allon, f. Ollon. Åltfru, -ar, f. Olbfru. Alag, imperf. of Aligga. Alagga, v. a. 2. 1. paglægge. Alaggande, n. Paulæggen, Paalægning. Am, -ar, m. Ame, ftort Binfad. Aminne, n. Aminnolse, f. Amindelfe, Shufommelfe, Erindring; behalfa nagon i aminnelse, have En i Grin: dring; högstsalig i aminnelse, hoffa: lig Thufommelfe. Aminnelsetal, s. pl. n. Mindetale. Amning, -ar, f. Maaling, boor bobt et Gtib ftiffer. Åmunn, Ämynning, -ar, m. Aamun: ding, Aagab. Amale, -n, n. Paatale, Tiltale, Rlage. Anga, -or, f. Damp, Dunft. Anga, v. n. 1. dampe, dunfte. Ăngbad, s. pf. n. Dampbab. Angbat. -ar, m. Angfartyg, e. pl. n. Damp: fib. Angmaskin, -er, m. Dampma: ffine. Angpelare, s. pl. m. Damp: foile. Angrör, e. pl. n. Damprer. Angsamling, -ar, f. Dunftsamling. Angskepp, s. pl. n. Dampffib. Anger, adj. f. C. han är icke ånger, han er ifte barge; vara anger ofver nagot, angre Roget. Anger, m. Anger; Fortrydelfe. Anrerfull, adi. angerfuld. Angerköpt, a adj. som angrer el. fortryder et Riob el. en Dandling. Angest, Anget, m. Angestfull, adi. angeftfulb. Angestskrik. n. Angestsvett, m. An: gestiveb. Angra, v. a. & r. 1. angre, fortryde. Angst, f. Angest. År, s. pl. p. Uur; tjena på år, tjene paa visse Mar; huru ars? hvad Tid

vaa Naret? vara till åren, være til-

Mare, blive gammel; at are, ab Mare,

II Binds 35a

næste Aar; i fjor så års som nu, [ifior ved benne Tid. Argang, -ar, m. Aargang. 2) åkern är delt i två årgångar, ben ene Del af Agern plojes, medens den anden liaaer braf. Arhundra, Arhundrade, -n, n. Marhundrede. Ārlig, adj. Ārligen, adv. garlig. Arsarbete, -n, n. Marsarbeide. Arsarrende, s. aarlig Forpagining. Arsbarn, s. pl. n. Aarsbarn. Arsbegängelse, -r, f. Marsfest. Arsbok, -böcker, f. Aarbog. Arscirkel, -klar, m. Aarfirfel. Marring i Træernes Bed. Arsdag, -ar, m. = N. Arsfest, -er, m. aarlig Fest. Arsförslag, e. pl. n. garlig Lifte, Over: Arsgammal, adj. aargammel. Årsgröda, -or, f. Aarsgrode. Ārshögtid, -er, m. garlig Hojtid. Ārslopp, n. Aarets Lob. Arslangd, m. Marfolge. Ārslön, m. 💳 🏻 N. Arsmarknad, -er, m. garlia Mar: fed. Arsmot, m. Arsmotsdag, -ar, m. Mars: Arsting, -ar, m. Narring i Træernes Arsräkning, -ar, f. Aarregning; Tides regning. Ārsrānta, -or, *f*. garlig Rente. Arsskifte, -n, n. Marsffifte, Marver-Arsskott, s. pl. n. det, som et Træ fender paa et Aar, Marsffud. Ārssold, m. aarlig Göld. Ārstid, -er, m. Aarstid. Arsting, s. pl. n. aarligt Thing. Arsväxt, m. Aarsvæfft, Aaring.. Artal, s. pl. n. Aarstal. Artusen, s. pl. n. Aartufinde. Arvag, -ar, m. f. Argang.

2)

Åra, År, -or, f. Mare. Årblad, s. pl m. Mareblad. Argang, -ar, m. Laregang. Arpinne, -ar, m. Aarepint. Maretol, Rjejp R. Artag, og pl. n. Mareflag, Maretag. Artuil, Artelle. -ar. m. Maretol. Arder, s. pl. m. Al, Plojeredikab. Arf, j. Orf. Årgång, m. fl. f. År. Arta, -or, f. (Fugl) Ancefand: Ass qverqvedula. As, -ar, m. Mas, Bjergaas; Don ning, Tagrng, Biælte i Taget: under sotad as, under fodet Bjælfe. Åsamka, v. a. & 4. 1. paadrage fig. f. E. Leamka sig skuld, sætte fig i Giæld: åsamka sig en sjukdes. fante vaa, vaadrage fig en Gyg: dom. Asido, adv. tilsīde. Asidosatta, v. a. 2. 2. tilfidefætte, for: fomme, undlade. Asidosättande, s. Asidosattning, -ar, f. Tilfidesættel: fe, Forfommelfe. Asigt, -er, f. Anstwelfe, Spusmaade. Aska, v. n. l. tordne, drf. Askande, n. Aska, -or, f. Torden; Iskan går, det tordner; Iskan dundrar, Lordenen ruller, Askby, -ar, m. Lordenbrae. Askdunder, s. pl. s. Tordenbrag, Tordensfrald, Torden dron. Askeld, -ar, m. Lon, Lonik. Askknall, -ar, m.: Tordenstrald. Askledare, s. pl. m. Lonafleder, Torbenfeder, drf. Askledning, f. Ask-Garbenfeb. Askuita, -or, f. f. Bonassla. n. Tordenregn. Askslag, s. pl. s. Tordenstag. Asksmäll, -ar, m. Lor-benstrald. Asksten, -ar, m. Torden sten. Askstråle, -ar, m. Torden ffragle, Lynftragle. Askvigg, Askvigge, -ar, m. Tordenfile. Askvider, n. Tordenveir. Askada, v. a. l. sé paa, betragte, be: ftue, ftue, anftue, brf. Askadande,

Atergods, n. Returlabnina. Aterga, v. a. 3. (-gar, -gick, -gatt) gaa tilbage, returnere. Atorgaendo, n. Atergang, m. Tilbagegang, Detur. 2) Djemfald. Atergangsed. ugpldig Ed. Atergangsvittne, ugpls diat Bidne.

Atergalda, v. a. I. gjengjælde, erftat: te. Atergaldande, n. Atergaldning, f. Gjengjældelle, Erstaltning.

Aterhall, n. Tilbageholdenhed, Afhols denhed; Ophold, Ophor.

Aterhalla, v. a. 3. (-haller, -holl, -hallit) holde tilbage, afholde; återhålla sig ifrån, afholde fig, drf. Återhållande, n. Återhållsam, adj. tilbageholden, afholden, maadeholden, drf. Aterhallsamhet, f.

Äterhällig, Äterhällighet, f. Äterhällsam.

Aterhamta, v. a. 1. hente igjen, hens te tilbage; gjenvinde; återhumta krafter, fomme fig, faa no Kræfter, orf. Atorhamtande, s. Aterhamtning, f.

Aterigen, adv. igjen, atter, paa ny, not enaana.

Aterinfora, v. a. 2. 1. igien indføre, brf. Aterinförande, n.

Aterinförlifya, v. a. l. igjen indiem: me, brf. Aterinförlifvande, n. Aterinförlifning, f.

Aterinsätta, v. c. 2. 2. igjen inbiat: te, drf. Aterinsättning, f.

Aterkalla, v. a. 1. falde tilbage, tilbas Återkallande, gefalde, gjentalde. n. Återkallelse, f. Tilbagefalben, Tilbagefalbelfe, Gjentalbelfe. Återkallelseakt, -er, m. Gjentaldelfes. aft. Aterkallelig, adj. tilbagefaldes lig, gjentaldelig.

Återkast, f. Återkastning. Aterkasta, v. a. 1. tafte, stode tilbage, orf. Aterkastning.

Aterkomma, v. n. 3. fomme igjen, tilbage. Aterkomst, m. Tilbagetomft. Aterkanna, v. a. 2. 1. gjentjende. 2) tildomme, tilfjende paa ny, f. Sterkand under kronan, brf. Aterkännande. z.

Återköp, s. pl. n. Gjentjøb. Aterkopa, v. s. 2. 8. fishe tifbase. gientiobe.

Aterlast, m. Returlabning. Återlasta, f. Omlasta.

Återlefva, -or, f. Levning. Återlefverera, Återlemna, v. s. 1. (e. vere tilbage, drf. Atorlefverering. f. Aterlemnande, s.

Aterlifva, v. a. 1. igjen oplive. Aterljud, s. pl. n. Gjenipd.

Återlända, v. n. 2. 1. atter ankomme. Aterlosa, v. a. 2. 3. igieniose, gienio: fe, forlofe. Aterlosare, s. pl. m. Gjenfofer, Igjenlofer, Fortofer, Breis fer. Aterlösen, m. Udiesning. Aterlönning, f. Gjenloening, Forloenina.

Återmarsch, m. Tilbagetog. Aterress, -or, f. Tilbagereise.

Atersamla, v. g. 1. atter famle, gjen: forene, orf. Atersamling, f. Aterse, v. a. (-ser, -sag, -sett) gjens

fo. Aterscende, n. Gjenivn. Atersegla, v. n. l. seile kilbage, drf.

Återsogling, f. Åtorsjuknande, n. Refidiv, Tilbagefald. Aterskassa, v. a. 1. stase igjen, tilba:

ge, brf. Aterskaffning, f. Aterskall, s. pl. n. Gjenftrald, Gjenind. Aterskalla, v. n. 4 c. 1. gjenlpde, gienlyde af.

Aterskon, s. pl. n. Gjenskin.

Aterskicka, v. a. 1. tilbagesende, drf. Återskickande, z. Återskickning, f. Återslag, s. pł. n. Tilbageftod.

Aterslå, v. a. 1. Naa, stede, kaste tilbage.

Atorstod, m. Reft, Reftanfe, Refterens de, Menstruationens Stanfen.

Återetå, v. m. (-står, -stod, -stått) staa tilbage, være igjen, vorig, tilo: II Binds 36

Athara, v. n. 2. 1. bære til, foje til,] Aterfall, s. pl. n. Tilbagefafb. 2) Dien: hande ffa. Atbord, -er, m. Gebærde, Lade, Rag: te. Nobe. Atborda sig, v. r. 1. gebærde fig, ffa: be fig. giore Laber, Ragter. Atdraga, v. a. 8. brage, træffe til. Atdragande, s. Atdragning, f. Lil-Atdragningskraft, Til: træfning. træfningefraft. Ateckna, v. a. 1. paategne, paaffrive. Atel, -tlar, m. Aadfel, Loffemad, Mading, Man. . Ator, adv. atter, tilbage, igjen; not, endnu, not engang, berimed ; jag sager eder åter, jeg figer jer not en: gang; somlige vilja icke, andra åter kunna icke, Rogle ville iffe, Andre derimod kunne ifte; åter, men, berimob, tværtimod; jag åter tror, jeg derimod tror. Aterbegara, v. a. 2. 1. forlange, fordre tilbage. Aterbekomma, v. a. 3. (-bekommer. - bekom, -bekommit) faa igjen, faa tilbage. Återbetala, v. a. 1. tilbagebetale. Äterbetaling, -ar, f. Tilbagebetaling. Aterbringa, v. a. 1. bringe igjen, brin: ge tilbage, brf. Aterbringande, n. Äterbringning, f. Aterbryta, v. a. & n. 3. (-bryter, -bröt, -brutit) hæve, ophæve (en Dom); fpringe tilbage; give Gjenifin, brf. Aterbrytning, -ar, f. drf. Aterbrytlig, adj. -lighet, f. Aterbud, s. pl. n. Afbud, Modbefas ling, Atterbud; fa återbud, faa Rontraordre; faa Afbud, faa Atterbud, - blive affagt; skicka återbud, give Rontraordre, fende Afbud, affige, af: bestille. Återbära, v. a. 3. (-bärer, -bar, -bu-

rit) bringe igjen, tilbage; erftatte. Åter-

barande, n. Aterbarning, f. Brin:

gen igjen; Erftatning.

fald. Aterfalisvinkel, -klar, m. Re fletionsvintel. Aterfalla, v. n. 3. (-faller, -föll, -fallit) falde tilbage: hjemfalde, drf. Aterfallande. n. Aterfart, m. Retur, Tilbagoreise. Aterfinna, v. a. S. (-finner, -fann, -funit) finde igjen, gjenfinde. Aterianande. n. Gienfinbelfe. Aterfiyta, v. s. 3. (-flyter, -flöt,-fir tit) flude tilbage, drf. Atersylning, f. Aterflytta, v. a. 1. flotte tilbage, bil Aterflyttning, f. Aterfordra, v. a. 1. fordre tilbage igjen; gjenforbre, brf. Aterfordmide, n. -fordran, f. -fordring -ar, f. Tilbagefordring, Gienfor: dring. Åtorfrakt, –er, m. Returfragt. Aterfa, v. a. 3. (-far, -fick, -fatt) in ialen, faa tilbage, drf. Aterfsende, n. Tilbageerholdelfe, Gienerholdelfe. Aterfallig, edj. -fallighet, f. f. Aterfall, Återfalla. terfärd, m. Retur, Tilbagereife. Aterfardas, v. d. 1. reife tilbage. Aterfoda, v. a. 2. 1. gjenfode. Aterfodelse, f. -fodsel, m. Gjenfodel Aterföra, v. a. 2. 1. fore, bringe til: bage, brf. -forande, n. -forsel. n. Aterförena, v. a. 1. gjenforene. Aterforening, -ar, f. Gjenforening. Aterförsälja, v. a. 2. fælge paa nr. drf. Aterforsäljning, f. Aterförvisa, v. a. I. henvise anden Bang, drf. Aterförvisning, f. Aterforvanta, v. d. I. f. vanta tillbaka. Ätergifva, v. s. 3. (-gifver, -gaf, -gifvit) gibe tilbager tilbagegive, gjeng: ve, drf. Atergifvande, n. Aterglans, m. Gjenstin, Afglans.

rgods, n. Returladnina. rga, v. a. 3. (-gar, -gick, -gatt) aa tilbage, returnere. Atoreaendo. . Atorgang, m. Tilbagegang, Mes 2) Djemfald. Atergangsed, lauldia Ed. Atergangsvittne, naulriat Bidne. ergälda, v. v. 1. gjengjælde, erstat: e. Atergaldande, n. Atergaldning, f. Gjengiælbelfe, Erftaltning. erhall, n. Tilbageholdenhed, Afhols denhed: Ophold, Ophor. erhålla, v. a. 3. (-håller, -höll, -hallit) holde tilbage, afholde; återhalla sig ifran, afholde fig, drf. Aterhaliande, n. Aterhalisam, adj. tilbageholden, afholden, maadeholden, Drf. Aterhalisamhet, f. terhållig, Äterhållighet, f. Återhållterhämta, v. a. l. hente igjen, hens te tilbage: gjenvinde; aterhamta krafter, fomme fig, faa no Kræfter, brf. Aterhamtande, s. Aterhamtming, f. terigen, adv. igjen, atter, paa ny, not terinföra, v. a. 2. 1. igjen indføre, brf. Aterinförande, n. terinförlifya, v. a. l. igjen indiem: me, brf. Aterinförlifvande, a. Aterinförlifning, f. terinsätta, v. a. 2. 2. igjen indfæt: te, drf. Aterinsattming, f. terkalla, v. a. 1. falde tilbage, tilba: Återkallande, gefalde, gjentalde. n. Återkallelse, f. Tilbagefalden, Tilbagefaldelfe, Gjentalbelfe. Återkallelseakt, -or, m. Gjentaldelfes. aft. Aterkallelig, adj. tilbagefaldes lig, gjentaldelig. Aterkast, f. Aterkastning. Aterkasta, v. c. 1. kaste, stode tilbage, drf. Aterkastning. Aterkomma, v. n. 3. fomme igien. tilbage. Aterkomst, m. Tilbagekomft.

Aterkanna, v. a. 2. 1. gjentjende. 2) tildomme, tilfjende paa ny, f återkänd under kronan. drf. Återkännande, n. Återköp, e. pl. n. Gjentjob. Aterkopa, v. a. 2. 8. fishe tifbase. gientiobe. Ateriast, m. Returlabning. Ateriasta, f. Omlasta. Aterlefva, -or, f. Levning. Aterlefverera, Aterlemna, v. c. 1. (e. vere tilbage, brf. Atorlefverering, f. Aterlemmande, s. Aterlifva, v. s. 1. igjen splive. Aterljud, s. pl. n. Gjenind. Återlända, v. n. 2. 1. atter ankomme. Aterlosa, v. a. 2. 2. igjeniose, gjenio: fe, forisse. Ateriosaro, e. pl. m. Gjenjoser, Igjenioser, Forisser, Freis fer. Aterlüsen, m. Udisening. Aterlösning, f. Gjenlosning, Forlosmina. Återmarsch, m. Tilbagetog. Aterresa, -or, f. Eilbagerejse. Atersamla, v. g. 1. atter famle, gjenforene, orf. Atersamling, f. Aterse, v. a. (-ser, -såg, -sett) gjen-Atersegla, v. n. l. feile tilbage, brf. Atersegling, f. Atorsjuknando, n. Residiv, Tilbagefald. Aterskassa, v. a. 1. staffe igjen, tilba: ge, drf. Aterskaffning, f. Aterskall, s. pl. n. Gjenstrald, Gjenind. Aterskalla, v. n. 4 a. 1. gjenlpde, gjenlyde af. Atersken, s. pl. n. Gjenskin. Aterskicka, v. a. 1. tilbagefende, brf. Återskickande, n. Återskickning, f. Aterslag, s. pt. n. Tilbageftod. Atersla, v. a. 1. flaa, ftebe, tafte tilbage. Aterstod, m. Reft, Reftanfe, Refterende, Menstruationens Stanfen. Återstå, v. s. (-står, -stod, -stått) staa tilbage, være igjen, vorig, tilo: II Binds 36

ster, f. E. toga en ting på altt ufvontyr, tage Noget paa sin Resifo; till afventyrn, maaste, kanste.

Afvontyra, v. c. 1. vove, lade fomme an paa; eventure fig, udsætte fig for, refifere, f. E. Afventyra lisvot; Af-

ventyra sti, ressere at. Afventyrare, s. pl. m. Epentyrer.

Äfventyrlig, adj., eventyrlig. Äga, v. s. 2. 1. eje; ägande rätt, Ejs

endomstet. Äga, f. Cje; i min Ago, i mit Eje. Ägaro, e. pl. m. Ejer, Cjermand, drf.

adi. alaggende, agvarpende. Agg-

blomma, -or, f. Wageblomme. Agg-

Aggalstrande,

Agarinna, -or, f. Agendom, -ar, m. Ejendom. Agg, -ar, m. Eg.

Ägg, s. pl. n. 95g.

blomster, s. pl. n. f. Skallnacke. Aggformig, adj. oval, ægrund. Ägg-gula, -or, f. Wageblomme. Ägghinna, -or, f. Wagehinde. Ägghvita, -or, f. Wagehvide. Aggka-ka, -or, f. Wagefage. Agglaggande, adj. fom lægger Wg. Agglaggare, s. pl. m. calcagende Dor: Ovipara, orf. Aggläggning, f. Aggmjölk, f. Aggemelt. Aggpannkaka, -or, f. Wggefage. Aggplommon, s, pl. n. et Glags robe og qu: le Blommer. Aggrund, edj. org. rund. Äggröra, adj. Aggerore. Aggajuk, adj. æggefng. Äggskal, e. pl. n. Waggeffal. Aggstock, -ar, m. Eggestof. Ärröl, n. Æggesobe,

Ägga, v. a. L. egge, opiere, drille. Äggas, v. d. drille hinanden.

Agna, f. Egna.

Mgol.

Ago, (forældet) Eje, f. E. ha i sin ago, have i fit Bærge.

Ägoblandning, -ar, f. Fællessfab i Sorb. Ägodel, -ar, m. Gjendel. Ägodelning, -ar, f. Stifte. Ägoskillnad, m. Stjel, Grænfestiel. Agetric.

Agor, pl. Cjendom, Besiddelse, s. e. den gården har stora ägor; det ligger på mina ägor.

Äkta, adj. cegte; ükta ständet, Ke testanben; taga till ükta, tage L Beate.

Äkta, v. a. l. ægte.

Äktenskap, s. pl. n. LEgteskab. Attenskapsbrott, s. pl. n. Legteskib brud. Äktenskapsbrytare, s. pl. n. Legteskabbryder. Äktenskapssigtvul, m. Asmodens. Äktenskapskillad, m. Legteskabsschillad, m. Legteskabsschillad, f. Legthed.

Aldro, kompar. ældre. Aldst, sist

superi. Ældst. Älf, s. E.

Alg, f. E.

Alska, v. s. 1. elste.

Älskansvärd, adj. elstværdig. Älkaro, s. pl. m. Elster. Älskaris-

na, -or, f. Elsterinde. Alskling, -ar, m. Ondling. 2) Planten: Myosotis (Forglemmigej).

Alskog, m. Elstov. Alskogsvilla, f. Elstoverus. 2) (Plante) Pigeable:

Datura Metel.
Älskvärd, adj. elstværdig. Älskvärdhet, f. Elstværdighed.

net, s. Chrostolyhed. Alst, ads. Clost. Alta, f. et Gland Onlyfeher. Alta e

Alta, f. et Glags Roldfeber. Alta, r. n. 1. have denne Roldfeber.

Alta, v. a. I. ælte. Altaro, e. pl. m. En fom ælter, brf. Altaro, f.

Aitgran, n. (Plante) Bandpeber D. Renfelgræb R.: Ranunoulus flammula.

Ämbar, e. pl. n. Bandspand, Ambar N. Ämbete, s. Embete.

Amna, v. a. & n. 1. tilhugge, banne; tiltænte, ætle; have til Benfigt, ap te at.

Amne, -n, s. Stof, Materie, Sjenftand, brf. Amneshammare, m. An-

281

nesjern, s. pl. n. Amnesved. m. An. konj. & adv. end; an - an, inart - inart, f. E. an log, an gret hon, fnart lo, fnart græd bun. Anda, v. a. 1. ende, flutte. Anda, adv. lige, ret, f. E. anda fram, lige frem. Ända, f. Ände, -ar, m. Ende: Bagdel. Rumpe. ¿ Andalykt, -er, m. Endeligt. 2) Bagbel, Rumpe. Andalanga, edv. langs meb. Andamal, e. pl. n. Endemaal, Ben: siat. Andamalsonlig, adj. benfigtemæsfig. Ändebakstaf, -stäfeer, m. Endebogs stav. Andelig, edj. fem bar Ende, endelig, drf. Ändlighet, f. Andelse. -r. f. Endelfe. Andelsebokstaf. -stafver, m. Endebogftab. Andelös, adj. uden Ende. Andeorsak, -er, m. endelig Aarfag. Ander, pl. of And, = N. Ändetarm, –ar, m. = N. Ändlös. odi. enbeles. Ändock, konj. endog, endstiont. Andra, p. s. l. foranbre. Andring. -ar, f. Forgndring. Andskap, m. Ende, Glut. Andtarm, -ar, m. Endetarm. Ändtelig, adj. Ändteligen, adj. ende: lia, endeligen. Ändvända, v. a. 2. 1. endevende. Anda, koni. endda, alligevel. Ang, -ar, f. Eng. Ängbacke. -ar. m. Bolb. Græs. baffe. Ängblomster, s. pl. n. Engblomst. Ängborst, -ar, m. (Plante) Gene: græs D. Finnestiag R.: Nardus stricta. Angbullo, -ar. m. (Plante) Engblom: me D. Smorboller, Bollerblom R.: Trollius Europæus. Anggubbe, -ar, m. (Plante) Rofe.

de. Rohvede: Melamourum cristatum. Änghafre, m. Enghavre. Ängkrasse, -ar. m. Engfarfe. Änglärka, -or, f. Englærfe: Alauda pratensis. ngshage, -ar. m. Enghave. Anglycks, -or, f. indhegnet Stuffe af en Ena. Ängsmark, m. England. Ängneglika, -or, f. Agernellife: Dianthus deltoides. Angskara, -or, f. (Plante) Engifiær: Serratula tinctoria. 2) Agerriffe: Gallinula crex. Ängskötsel, m. Engdyrkning. Angenarpa, -or, f. Agerriffe, Rorn. fnaif. Ängstycke, -n, n. Engfinffe. Angsvingel, -gler, m. (Plante) Engfringel, Erolfvingel: Festuca elatior. Angsyra, f. Engipre: Rumex acetoza. Angull, m. Enguld. Angvaktare, 2. pl. m. Enguogier. Angvall, m. Engbund. Ängvädd, -ar, m. (Plante) Staburt: Soabiosa pratensis. Änga, f. Trangbroftighed. Anga, v. a. 2. 1. flemme, trænge. Angd, -er, f. Egn. Angel, m. fl. f. Engel, m. fl. Anger, m. (Infett) Rlanner D .: Dermestes. Husanger, Dermestes domesticus. Ängsla, v. a. l. ænaste: angsla sig. angelas, angfte fig, angftes. Angelan, f. Bingstelfe. Angelig, adj. angstelig. Angelighet, f. Wnaftes lighed. Anne, -n, n. (forældet) Pande. Annespann, s. pl. n. Pandesmytte. Annu, adv. endnu. Anskont, adj. konj. enditjent.

ning, -ar, f. Ovelse. Öfningalägen, n. Ovelseblejr, Lystlejr. Öfrer, præp. over.

Öfverantvarda, v. s. 1. overantvorde. Öfverarbete, n. Arbeide efter den als mindelige Arbeidstid.

Öfverbefal, n. Overfommando; de hojs ere Offiserer i en Armé. Öfverbefalhafvare, s. pl. m. Overbefalings:

mand, Doifffommanderende.

Ofverbeting, s. pl. n. s. Ofverarbete. Ofverbevisa, v. s. 1. overbevise, brf. Ofverbevisande, n. Ofverbevisning, -ar, f. Overbevisning.

Öfverbinda, v. a. 1. overbinde, brf. Öfverbindning, -ar, f. Overbinbing.

Öfverblifva, v. n. 3. blive tilovers, pverblive; öfverblifna kartan, Kart, hvorpaa uindloste Breve opføres; hon står på öfv. kartan, hun er Pebermo.

Öfverbringa, v. a. 3; overbringe. Öfverbringare, e. pl. m. Overbringer. Öfverbringande, n. Öfverbringning, ... ar, f. Overbringelse.

Ofverbjuda, v. a. 3. overbybe, brf. Ofverbjudare, s. pl. m. Ofverbjudning, -ar, f.

Ofverbryn, e. pl. n. Overflade.

Ofverbord, -er, m. Overbefrugtning: Superfoctatio.

Öfverdjefvul, -flar, m. Overbjævel. Öfverdrag, e. pl. n, Betræf, Overtræf.

Öfverdraga, v. a. 8. (-drager, -drog, -dragit) overbrage; overtræfte, bestræfte, brf. Öfverdragande, n. Öfverdragning, f.

Ofverdrift, -er, m. Overdrivelse. Ofverdrifva, v. a. 3. (-drifver, -dref,

-drifvit, -drifven) overbrive. Ofverdrifning, -ar, f. Overbrivelse. Ofverdrifven, p. overbreven, drf. Ofverdrifvenhet, f.

Ofverdyfla, v. a. 1. (bagl. E.) paadut: te, f. E. han ville ofverdyfla mig att.

Öfverdåd, n. Overdaad, sbaadighet. Öfverdådig, adj. pverbaadig, brf. Öfverdådighet, f.

Öfverens. adv. overens. Öfverenskommelse, -r, f. Overensfomft. Öfverensstämms, v. n. 2. 1. framse, overens. Öfverensstämmelse, -r, f. Overensflemmelse.

Ofverfall, s. pl. n. Dverfaft.

Ofverfalls, v. s. 3. (-faller, -foll, -fallit) overfalde, def. Ofverfallande, s. Ofverfara, v. s. 3. overfare.

Öfverflygia, v. a. 1. vverfloje, fore fin Dær i Glagorden saaledes mod kienden, at en el. begge af dens kloje omgaa el. fræfte fig uden om kiendens, for at angried benne fra Giben el. i Roggen. Öfverflyglande, n, Öfverflygling, -ar, f. Overfloje

ning. Öfverflyta, v. a. 3. overflyde, overftromme.

Ofverflytta, v. a. I. flytte over, overs

fere, drf. Öfverflyttning, -or, f. Ofverflöd, n. Overflodighed. Ofverflöde, v. n. 1. have i Overflodighed; hed; stige, overspomme, drf. Ofverflödende, n. Öfverflödig, adj. overstodig. Ofverslödighet, -er, f. Overflödighed.

Ofverfora, v. a. 2. 1. overfore, brf. Ofverforande, n. Ofverforsel, m. Ofverforsel, v. a. 3. overgive; forlade.

Öfvergifven, adj. overgiven, f. E. en öfvergifven sälle, en gubefore gagen Krop.

Öfvergjuta, v. a. 3. overgyde. 2) bestrætte, f. E. öfvergjuta med bly, betrætte med Bly, brf. Öfvergjutaning, -ar, f.

Orvergods, n. ftobte Sager af Maim. ber have en ftorre Bægt af Metal end ben bestemte.

Öfvergå, v. a. (-går, -gick, -gått. -gången) overgaa. Ofvergång, -ar. m. Overgang.

Everhalt, m. -haltighet, f. Overvægt, Dperaebalt, drf. -haltig, adi. fverhand, f. Overhaand, f. E. taga ofverhand, tage Overhaand. Prerherde, -ar, m. Overhurde. Frerherre, -ar, m. Overherre, drf. -herrskap, n. Overherredomme. Prerhet, f. Dorighed. Prerhopa. v. a. I. overdunge, overlæsse, brf. -hopande, n. -hopning, f. Ofverhoppa, p. a. l. overspringe. fverhufvud, s. pl. n. Overhoved. Öfverhúfvnd (öfver hufvud), *adv*. operhopedet. Öfverhölja, v. a. 2. 1. tilhvile overalt. pperhule, drf. -holiande, n. -holining, f. Ofverila sig, v. r. 1. overile fig. -ilning, -ar, f. Overilelie. Ofverinseende, n. Overopipn. Öfverkant, -er, m. Overfant. Öfverkjortel, -tlar, m. Overfjole. Ofverklok, adj. superflog, drf. -klokhet, f. Öfverklada, v. a. 2. 1. overflæde, bes træffe, drf. -klädande, n. -klädning, f. Ofverkladda, v. a. 1. overflaffe. Ofverkonung, -ar, m. Overfonge. Ofverkorsa, v. a. 1. frydje over, drf. -korsning, -ar, f. Öfverköra, v. a, 2. 1. fjore over. Öfverlagd, p. p. pverlagt. Ofverlasta, v. a. 1. overlade, sverlæs: se; öfverlasta sig, npde for meget, tage for meget til Live; öfverlastad af starka drycker, beitjænket, drf. -last, m. -lastande, n. -lastning, f. Ofverlefva, -or, f. Reft, Levning. Ofverlefva, v. a. 2. 1. overleve, brf. -lefnad, za. Ofverlemna, v. a. 1. overlevere, overræffe, overlade, drf. -lemnande, n. Overlevering, Overladelse. Ofverligga, v. a. 2. 1. overligge; overhænge, brf. -liggande, n. -liggare,

s. pl. m. En fom ligger over o: fæn: gere end en vis Tib. Ofverljudt, adv. ganffe hojt, overlødt. Ofverlopp, n. Overlob: Overffud: till ofverlopps, tilopers. Öfverlåta, v. a. 3, (-låter, -lät, -låtit) overlade, overdrage. -latande. n. -latning, -ar, f. Overladelfe, Overbragelfe. -latelig, adj. fom fan overlades, drf. -latlighet. f. Öfverlägga, v. a. 2. 1. overlægge, drf. -läggning, -ar, f. Overlæg. Öfverlägsen, adj. overlegen. -lägsenhot, f. Overlegenhed. Öfverläpp. -ar, m. Overlæbe. Ofverlasa, v. a. 2. 2. pverlæfe, brf. -läsning, f. Ofverlöpa, v. a. 2. 2. operløbe, løbe over: Defertere, drf. -lopande, n. -löpning, f. -löpare, s. pl. m. Dvers løber. Öfvermaga, adj. søm er under friminel Lovalder, mindreaarig, drf. -mage, -ar, m. Mindreaarig. Öfvermanna, v. a. 1. overmande. Ofvermod, n. Overmod, Overmodiaheb. -modig, adj. overmodig. Öfvermorgon, adv. overmorgen. Öfvermål, n. Opermaal, drf. -målig. adj. fom holder Overmaal. Ofvermåla, v. a. 1. opermale. Öfvermån, m. Overmaal. Ofvermatt, n. Overmaal, -mattan, adv. overmaade. Ofvermatta, v. a. 1. (i Remien) brins ge et Stof i temiff Forbindelfe med et Andet i en forre Danade end der udfordres til Dættelse; overmætte, drf. -mättning, f. Ofverbog, adv. mere end not. Ofverplage, n. = N. Rejetoj. Ofverraska, v. a. 1. overrafte. -raskande, n. -raskning, -ar, f. Overraffelse. II Binds 37

Öfversmeta, v. a. I. overkline.

Gfverress, v. a. 2. 2. rejfe over. -resa, -or, f. Overreife. Öfverrock, -ar, m. Overfratte. Öfverrumpla, v. a. 1. overrumple, drf. -rumplande, n. -rumpling, -ar, f. Öfverräkna, v. g. 1. overregne. -rakning, -ar, f. Overregning. Öfverrätt, -er, m. Overret. Ofverrösta, v. a. 1. overstemme; over: done, brf. -röstande, n. -röstning, -ar. f. Ofverse, v. a. overfé; overbære med, brf. -seende, n. Overfyn; Overbæ: relie. Ofversegla, v. a. 1. pverfejle, drf. -segling, -ar, f. Oversejling. Ofversigt, m. Oversigt. Öfversittare, s. pl. m. Dvermodig, Sane i Rurven. Öfverskepps, v. a. 1. overfibe. -skeppning, f. Dverftibning. Öfverskicka, v. a. 1. overfende, drf. -skickande, n. -skickning, f. Öfverskjuta, v. n. 3. (f. skjuta) over: Ende. Öfverskorpa, -or, f. Overfforpe. Öfverskott, s. pl. n. Overftud. Öfverskrida, v. a. 3. (f. skrida) over: ffride, drf. -skridande, n. Ofverskrifva, v. a. 3. overftrive, brf. -skrifning, f. -skrift, -er, f. Öfverskugga, -skygga, v. a. 1. over: frage, brf. -skyggande, n. Ofverskyla, v. a. 2. 1. overholle, tils holle overalt, bedæffe; overbære med, f. E. öfverskyla ens fel, drf. -skylande, n. Ofverskara, v. a. 3. (f. skara) over: ffiære. -skärare, s. pl. m. Over: ffiærer. -skarning, f. Overstiæ: rina. Öfverskölja, v. a. 2. 1. overftpfle, drf. -sköljande, n. -sköljning, -ar, f. Overifplien, Overifpling. Ofverslå, v. a. overregne, flaa over,

drf. -slående, n.

Öfversmörja, v. a. 2. 1. (f. smörja) overfmøre. Öfversnögad, p. p. overineet. Öfverspel, s. pl. n. Overspil, Overs ftif. Öfverspinna, v. a. 3. (f. spinna) overfrinde, drf. -spinning, f. Öfverspanna, v. a. 2. 1. operipande, drf. -spänning, f. Öfverst, adj. overft. Ofverste, -ar, m. Dberft. -stinna. -er. f. Oberftinde. -löjtnant, -er, m. Oberftloitnant. Öfverstiga, v. a. 3. (f. stiga) overfitis ge, drf. -stigande, n. -stigning, -ar, f. Overstigen. -stigelig, adj. som fan overstiges. Öfverstryka, v. a. 3. (f. stryka) over. ftrpge; overftrege, drf. -strykning. -ar, f. Öfverstyra, v. a. 2. 1. overfende, remittere. Öfverstyrelse, f. Overbestyrelse. Öfverstyresman, -man, m. Drerbefty: rer. Öfverstyrman, -män, m. Overfivis mand. Öfverstäthällare, s. pl. m. Overftatholder. Öfverstänka, v. a. 2. 2. overfænte. Ofversvämma, v. a. 1. overfoomme. -svämning, -ar, f. Oversvemmelfe. Öfversyra, v. a. 1. = N. (Rem.), orf. -syrning, f. Ofversag, imperf. af ofverse. Öfversälla, v. a. 1. overstro. Öfversända, v. a. 2. 1. oversende. Ofversätta, v. a. 2. 2. oversætte. -sattande, n. -sattning, -ar, f. Dver fættelje. -sättare, s. pl. m. Over: fætter. -sättlig, adj. som kan over: sættes. Öfvertala, v. a. 1. overtale. -talande, n. Overtalelse. Öfvertalig, adj. overtallig.

Öfvertro, f. Obettro. Ofvertrada, v. a. 2. 1. overtræbe. -tradare, s. pl. m. Overtræder. -tradando, n. -tradelse, -r, f. Overtrædelse. Öfverträffa. v. a. 1. overtræffe. Öfvertyg, n. Overtoj, Ndertoj. Ofvertyga, v. a. 1. overbevije, overtode. -tygelse, f. -tygande, n. Over: bevisning, Overtodning. Öfvertäg, s. pl. n. Overtræf. Öfvertacka, v. a. 2. 1. bedæffe, over: træffe. Öfvertänka, v. a. 2. 2. overtænfe. Ofverupseende, n. -upsigt, m. Over: opfon. -uppsyningsman, -man, m. Overopfpnemand. Öfvervara, v. n. overvære. -varo, f. -Overværelse. Öfvervigt, m. Overvægt. -vigtig, adj. overvægtig, drf. -vigtighet, f. Ofvervinna, v. a. 3. (-vinner, -vann, pl. -vunno, -vunnit, -vunnen) over: vinde. -vinnande, n. Overvindelfe. 1-vinnare, s. pl. m. Overvinder. -vinnerlig, adj. overvindelig. Ofvervintra, v. n. 1. overvintre, drf. -vintring, f. Ofvervaxen, p. overvoffet. Ofvervald, n. Opervold. Öfverväga, v. a. 1. pverveje, betæn: te noje, drf. -vägande, n. Overvej: else; taga i öfvervägande, tage i Overveielse. Ofverväga, v. a. 2. 1. overveje, veje mér, gjelde mér. Öfvervälde, n. Overmagt, Overherre: domme. Ofvervaldiga, v. a. 1. overvælde, be: tvinge med Overmagt. Öfverväxa, v. a. overvotje. Öfverända, adv. overende. Ofverängel, -glar, m. Overengel. Ofverarm, -ar, m. Dverarm. Oga, -gon, n. Die. Ogonbeskrifning, f. Oftalmografi. -blick, Ognablick,

s. pl. n. Djeblik. Ögonbryn, s. pl. n. Djenbryn. -doctor, -er, m. Djen: læge, Ofulist. -Auss, m. Djenflod: Epiphora. -fara, -or, f. (natur: hist.) Lorum. -fagnad, m. Diens: lvst. -faste, n. Diefæste, f. E. fa ögonfaste på. -glas, s. pl. n. Dje: glas. -grop, m. Djehule. -hinna, f. Diehinde. -hvarf, n. Dienhowle ving. -har, e. pl. n. Djenhaar. Ognakast, Ögnekast, s. pl. n. Djefaft. Ögonklot, n. Djesten. -klåda, f. (Sygdom) Pforestalmi. -lock, s. pl. n. Djenlaag. Ognelust, m. Djens: luft. Ogonläder, n. f. Skygglapp. Ögonläkare, s. pl. m. Djeniæge. -muskel, -klar, m. Djemustel. -matt, Ögnemått, n. Ojemaal. 2) Ojemed. Ögnemärke, Ögnamärke, -n, n. Oje: mærfe; Djemed. Ogonnaste, -n, n. Diefrif. -nat, s. pl. n. Djenet, Rets hinde i Djet : Retina. -par, n. Dj: nene. -ring, m. Iris. -sjuka, f. -sjukdom, -ar, m. Djensnadom. Ogonskabb, s. Ogonklada. Ogonskenlig, adj. vjenspolig, drf. -skenlighet, f. -skärm, -ar, m. Dien-ffjærm. -salfva, f. Djensalve. Ognasikte, n. Djespn, f. C. taga i ögnasikte, tage i Diefon. Ögonsnus, n. Djenfnus. -sprak, n. Djenfprog. Ögsten, Ögnasten, -ar, m. Djesten. Ögonsyna, f. Asyna. -tand, f. Dj. entand. -tjenare, s. pl. m. Djen: tjener, Djenskalf, Spfler, drf. -tjenst, -er, f. -trost, m. Djenslyft. 2) (Plante) Djentroft: Euphrasia officinalis. -var, n. Djevor, Djemate: rie. -vatten, n. Djenvand. -villa, f. Synets Forvildelfe, Djenblending. -vrå, -r, m. Djefrig. -vittne, -n, n. Djenvidne. Ögnevan, -ner, m. falft Ogonvärk, m. Djesmerte. -apple, n. Djeften. Ogd, adj. ojet, f. E. blavgd, blaa: Diet.

Ögla, -or, f. Sleife, Leffe.
Ögna, v. a. 1. eine.
Ognablick, -bryn, m. fl. s. Öga.
Öjar, pl. (foræibet) Der.
Ök, s. pl. n. og pl. Ökar, Dg.
Öka, v. a. 1. ege, brf. Ökande, n.
Ökning, f. Dgning, Foregelse.
Öka, -or, f. Ege D. Efe R.
Ökoen, -knar, m. Offen.
Öknamn, s. pl. n. Dgenavn.
Ökning, s. Öka, v.
Öknämna, v. a. 2. 1. give Dgenavn.
Ökstock, -er, m. Efe R. Pram.
Ökänd, s. Ödkänd.

Ol, n. Ol. -bryggare, s. pl. m. Ol: brygger. -fat, s. pl. n. Olfad. -glas, s. pl. n. Olfad. -glas, s. pl. n. Olfad. -glas, s. pl. n. Olfad. -krog, -ar, m. Olfro, Olhus, Olftippe. Olsmäl, n. Ol6maal, Orifegilde. Ölpräm, -ar, m. Olfroder. -sinne, n. Lune i Oruffenstab; han har elakt ölsinne, han er ondisabsfuld, naar han er bestjænset, -ställe, n. Olhus. -supa, -soppa, f. Olslebred. -tappare, s. pl. m. Olstjenster, Oltapper. -tunna, -or, f. Olstonde. -ättika, f. Oleddise.

Om, adj. = R. -net, f. Omheb. -fotad, adj. emfodet. -hjertad, adi.
emfolende. bloddjettet, drf. -hjertenhet, f. Omkyla, v. a. 2, 1. f. E.
ha omkyla fotter, forfrosne, emtaa'ige for Rusde, drf. -kylning, f.
Omsiat, adj. emfolende, meget folsom drf. -sinthet. f. Omskinnad,
adj. emstindet. Omtålig, adj. emstaalig, emstindet, omfinitig, delieat,
f. E. omtålig om sin heder; omtålig sak, siden Sag, drf. -tålighet,
f. Omtånd, adj. saarcendt el. surtændt, drf. -tåndhet, f.

Oma, v. n. l. omme sig, ommes, være om, drf. Omande, n.

Ömka, v. a. 1. pnte. Ömkan, f. Ont, Medvnt, Ontsombed. Ömkansvärd, adi. pntværdig. Ömkelig, adj. pn: felig. Omklighet, -er, f. Ontelige hed.

Ömnig, m. fl. f. Ymnig. Omsa, v. a. 1. stifte, drf. Ömsning,

Omse, sej. f. E. med omse hander, med begge Ozender stitevis. Omsesidig, edj. gjenstig, drf. -sesidighet, f. Omsevis, omsom, adv. stiftevis; omsom en, omsom en annan, snart den Ene, snart den Anden.

Omsint, m. fl. f. Om.
Onska, v. a. 1. enfte. Onskan, f.
Onskning, -ar, f. Onfte. Onskansvard, adj. enftværbig. Onskelig,
adj. = R.

Öppen, adj. acben. Öppendagad, adj. aabenlys. Öppenhet, f. Aabenheb. Öppenhjortig, adj. aabenhjertig, brf. hjertighet, f. Aabenhjertighed. Öppna, v. a. 1. aabne. Öppnande, s.

Oppning, -ar, f. Aabning. Or, n. Mur. R. Orbacke, -ar, m. Mur. batte. Orjord, f. Murjord, grov

Sandjord. Ora, -ron, n. Dre. Oronbikt. m. bemligt Stiftemaal. Orbuskla, -or, f. Orering. Orfil, -ar, m. Drefigen. Orfila, v. a. 1. give Drefigen, drf. Örfilande, n. Örfiltäck. adj. ind. bobende til Drefigen. Orfik, -ar, m. Oreflip. Orngodt, n. Dovedrus be. Orngodtsvar, n. Budevar. Organg, m. Dregang. Orhinna, -or, f. Drehinde. Orhang, -en, n. Drehæng, Prering. Örläpp, -ar, m. Dreffip. Örring, -ar, m. Drering. Öron-ringning, f. Dreffingen. Öronajuka, f. Drenfpaghed. Örslef, -var, m. Dreffe. Orsnibb, -ar, m. Dre flip. Oronspruta, -or, f. Drefprojte. Oronsusning, f. Drefusen. Oron-tasslare, e. pl. m. Drefuder. Or tipp, -ar, m. Dreflip. Ortramma f. Oretromme, Oregangen indensor

t

Trommebinden. Orvax, n. Drevofs. Orvark, m. Drevært, Drevine. Orbacke, m. fl. f. Ör. Ore, -n, n. Dre (Dont) el. Rundftof: te (1/12 Stilling). Oresland, s. pl. n. et Agermaal. Örfil, m. fl. i. Öra. Orlax, -ar, m. (Siff) Drreb: Salmo trutta. Orlig, Orlog, m. Orlog. Orliga, v. n. 1. (forældet) fore Rrig, ftride, or. loge. Orlogsakepp, s. pl. n. Orlog6: ffib. -flotta, -or, f. Drlogeflaade. -man, m. Drlogemand. Orn, -ar, m. Orn. -blick, -ar, m. ffarpt Blit, Drneblit. -klo, -r, f. Orneflo. -unge, -ar, m. Orneunge. Ort, -er, f. Urt. -beskrifvare, s. pl. m. Botanift, brf. -beskrifning, -ar, f. Botanif. -bok, f. Urtebog. -djur, . s. pl. n. Plantedyr. Ortegard, -ar, m. Urtegaard, Urtehave. Orthandlare, s. pl. m. Urtehandler. -kan-

nare, s. pl. m. Urteffenber, Botanis tus, drf. -kanning, f. Botanif. -lara, f. Plantelære. -samlare. e. pl. m. Urtefamler. -samling, -ar, f. Ur. tesamling. Ortipp, m. fl. f. Ora. Osa, v. a. 1. ve. Osande, n. Osning. -ar, f. Dien, Dening. Oskar, s. pl. n. Diefar, Ossja, -or, f. Difen. Malie. Össlef, -var. m. Dieffé. Östan, m. Dften. Ostanifran, adv. pftenfra. Ostanom. adv. pftenfor. Östanvind. m. Ostanvader. n. Diten-Oster, = N. Ostergötland, m. Provine i Sverige. Ostgothe, -ar, m. en Mand berfra. Osterrike, n. pr. m. Ofterrige. Osterrikare, s. pl. m. Ofterriger. Österajon, f. Ofter: iven. Östlig, adj. = R. Östra, adj. def. oftre; östra kusten, Dft:

tpften.

Trykfeil og Rettelser.

Gibe	Spalte	Lini	ie			
1	1	Q,	ovenfra	Abbotstift, s. pl.	læš	Abbotsstift, s. pl. u.
2	Q	22	•	drf. Afgudadyrkan		Afgudadyrkan, f. Afgudebyr- telfe, brf.
3	1	. 2	nedenfra	aflefvera	_	afiefverera
4	1	17	onenfra	Afresa, f.		Afresa, -or, f.
. •	1	20	uebenfra	Afrätsplats	, —	Afrättsplats
-	2	•		afskräda, v. a. 2. 1.	_	afskräda, v. s. 2. 1. pragt
5	1	15	ovenfra	afstegit	_	afstigit
-	2	21	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	afton, m. 2.	-	Afton, -tnar,
6	1	12		täkning		täckning.
•	•	16		v. i.		v. d.
-	2	3		afväg, m.	_	afväg, -ar, m.
7	2	3		aliheigonedag	_	alihelgonadag
8	1	14	nedenfra	Altar, Altare, pl.	_	Altar, Altare, *. pl.
9	1	12	ovenfra		_	Andas, v. d. 1. gande.
10	1	12		Angrändsande	_	Angränsande
-	1	11		Ankar, n. 3. pl.	_	Ankar, s. pl,
11	2	5	ovenfra	fastiætte		fastiætte, tillægge, drf.
16	1	4		B kniv	_	B knif
-	1	5		-ar, m.	νΞ ν.	-var,
-	1	10				Sädesband
-	1	16	nedenfra	Bannor, pl. Stiældsord	_	Bannor, pl. Stiander.
•	2	16		Bamsang	_	Barnsäng
18	1	2	_	Begrepit	-	Begripit
19	2	4	ovenfra	nrrae	_	narre
23	2	7		Betryckt	_	drf. Betryckt
23	2	17	nedenfra	betænka	-	betænte
27	1	3	_	-spotning	_	-spottning
27	2	1	ovenfra	-sūtgjutelse	_	blodsutgjutelse
27	1	22	nedenfra	Bliytrande		Blixtrande
28	2	25		-sprut, -ar, m. Blætfift: Sej officinalis, Blætiprut D.		-sprut, -ar, m. Blæffist, Blæf. sprut N.: Sepia officinalis.
30	1	24		Bolby, Sovedgaard, etc.	tilføj	Nafæde.
31	1	19		Cardieus	læs	Carduus
31	2	3		Bod, Bode, Mulft,	-	Bod, Boder, Multt.
32	1	13	ovenfra	catus catafrastus		cottus catafractus
39	1	17		Byrde	-	Byrd

Gibe	Spal.	Linte	<u>.</u>	•		•
47	1		nebenfra	Drönande	[æs	brf. Drönande.
47	2	16	ovenfra	Dufning, J.		orf, Dufning, f.
48	1	6	nebenfra	Dunstning, f.	_	orf. Dunstning, f.
50	2	6		Dörrport	-	Dörrpost
57	2	19		Etsningsnål, -ar,	• •	drf. Etsningsnål, -ar, m.
59	1	16	ovenfra	Fanfäste		brf. Fanfäste
61	2	-	nebenfra	Fjernare		Fjermare
63	•	•		Fjällgnot, -ar, m. et	Ins. —	Fjällgnot, -ar, m. et Glags Infett.
64	-	2	-	opstidt		opflidt
67	1	20		svål, -or, ≖.	_ ,	svål, -ar, m,
73	-	1		-herrina	=	-herrinna
-	2	5	ovenfra	Friskbly, *.	-	Friskbly, n. Ferfibly.
75	1	8		Frändsämjo spild		Frandsamjo-spild.
77	2	6	ovenfra	Fyrhugning	_	Fyrhuggning
82	· 🙎	9	nedenfra	Fördeling	_	Fördelning *
84	1	2		lagt	=	laggt
• •	-	6		Főrespråkarinns	_	brf. Förespråkarinna.
86	-	11		Förgät	_	Förgat
90	2	22	ovenfra	Förringa. a. v. d.		Förringa, adv.
91	1	6		-sträkning		-ränkning
92	2	7		-snilning	-	-snillning
93	-	18		-ning, -or, f.		-ning, -ar, f.
94	~-	22		Förtegat, m. ff.	. –	-ning, -ar, f. Förtegat, Supin.
95	-	10		-ning, -or, f.		-ning, -ar, <i>f</i> .
100	-	15	nedenfra	Genstörrig `	-	Genstörig.
102	1	10		-righuk, -or, m.	_	-rigbuk, -ar, m.
106	1	5		Grafoppning, -or,		Grafoppning, -ar,
109	2	20	ovenfra	Dräng, -or,		Drang, -ar,
110	2	15		pl. 16.	- .	s, pl. m.
111.	1	14		Gräsmutta	-	Grässmutte.
112	-	16	nedenfra	Gulsippa -er,	_	Gulsippa, -or,
115	2	15		s. pl. n.	_	s, pl, m,
	-	11	nebenfra		-	-ar,
120	1	94		-or,	_	-ar,
123	•	2		-skjöt	-	-sköt –
127	-	6		back		bock
129	-	16		hm. Hum få,	-	hum. få,
	2	11	_	-or, J.	_	-or, <i>f</i> .
130	-	10	ovenfra	Hvardag, -or,	_	Hvardag, -ar,
131	•	13	·	Hvitlätt	_	Hvitlätt
132	1	19	nedenfra	Hyrvagn, -or,	_	Hyrvagn, -ar,
	9.	22	ovenfra nedenfra	2ninaed	_	Hulvej fälle
133	1	14	neventra	Talle	_	
	1	1	.	Hårnål, -or,	-	Härnäl, -ar,
	2	4	vvenfra	Hårlåfs	_	Härtäfs
134	1	20		s. pl. n.	_	s, pl. m.
	1	22		s. pl. n.	15.64	a. pl. m.
135	2	8	nedenfra	Här, -ar, = (3. Hera	a) Herred —	Har, -ar, - Sær. Harad,
	_	•				-er, n. (3. Herad) herred
137	2	2		for	_	för
138	×	. 8		Högvärdig	_	Högvördig
	2 1	11		Möyärevördig	-	Mögärevördig
139	1	16		-taget	_	-tagit
145	2	~8		-set		-sett
	2	m 44		a skränknig	_	skränkning
146		7 & 8				släppte, släppt
147	1	19			- = = = = = = = = = = = = = = = = = = =	inträdespredikan Jordfetma
150		21		Joratetme Anostadorna	=	Jordicuma Anas ladorna
454 453	2	18		Mave, def.		def. Mave
104	, z	1	L	marr, mil.	,	/. Dinos

```
Sibe Gpal. Linje
                                                                    læs
                     nebenfra -or.
                                                                                -ar,
153
                                                                               -ar,
Kalkberg
Kammarförvant
                                -or.
                                Kulkberg
Kammerförvandt
 134
                     ovenfra
 155
                                                                                Kammarråd
                     nebenfra Kammerråd
                                Kantknoppor
Kappåkning, -or,
kinkigsak
Klagande, *.
         2
                                                                                Kantknoppar
                                                                                Kappakaing -ar,
 186
159
160
                     ovenfra
                12672
                                                                                kinkig sak
                                                                                Klagande, =
                                klagpart
                                                                                klagande part
 _
163
                                                                                klappning
                                klapning
         200000000
                     nebenfra Klase, -or,
                                                                                Klase, -ar,
                                                                                -ar.
                     ovenfra -or,
                                                                                -ar,
                    nebenfra
                                -or,
178
174
175
                                                                               Kraftkyrka
                10
                                Krafskyrka
                     ppenfra
                                                                                -ar,
                     nebenfra -or,
                                                                                -ar,
                     ovenfra
                                -or,
                                 -or,
                                                                                -ar.
                                 -05,
177
178
                                                                                -or.
                                                                                -ar,
                                 -OT,
          2
                                                                                Kryphven, -ar.
                     nebenfra Kryphven, -or,
                                                                                -ar,
 180
                                 -or,
                                 -or
                                                                                Krössaft, m. Krösvatten,
Blodvand som rinder af
Krøset.
                                Krössaft, m. Krösvatten, a.
                     ovenfra
                                                                                K.- bur
182
183
184
                     nebenfra K .- bar
         99191
                                                                      -ar.
                                -or,
                                -or,
                                                                                -ar,
Kåta, -or,
                     ovenfra
                     nebenfra Kata, -or,
 185
                                                                                -ar,
                                -or,
                                 -or,
                                                                                 -ar,
191
193
                                Plante
                                                                                 Plante.
                     pvenfra
          <u>.</u>
 194
                     nebenfra
                                -or,
                                                                                 -ar,
                                                                                 -ar,
                                 -or,
 199
                     ovenfra
                                -er,
Lifegenskab
                                                                                 -or,
         1 1 2
                                                                                 Lifegenskap
 200
 206
                                                                                 -BT,
                                -or,
                                €n
                                                                                 Œn.
 217
                10001
                    nedenfra -or,
                                                                                 -ar.
                                                                                 -or,
 218
                                 -ör,
                                                                                 letbruffen
 219
220
         11212
                                letdrukken Bin
                                -or,
s. pl. n.
                                                                                 -ar,
                     ovenfra
                                                                                 s. pl. m.
 221
                                s. pl. n.
                                                                                 s, pl. m.
                                s. pl. n.
                                                                                 s. pl. m.
                     nebenfra
                                                                                  18.
222
224
                                                                                 -or,
                     ovenfra
                                -er.
         121211211211
                                                                                 m.
226
                19
                    nedenfra
                                s. p. n.
                                n. pp. f.
                                                                                  n, pr. f.
                     ovenfra
                                -or,
Mathäntare
                                                                                  -ar.
 228
229
                                                                                 Mathamtare
                                                                                 s. pl. m.
illa medfaren
                    nebenfra e. ple. m.
               23
3
16
16
24
94
                                ma medfaren
236
                                Räka
                                                                                 Råka
                     ovenfra
                                 -or,
                                                                                 -er,
                                                                                 misstiga
                     nebenfra missiga
 273
238
                                som
                     ovenfra
                                                                                 sam
                                                                                 Droje
                                Drojer
```

•						
Gide	Gpal.	Linje				
238	`` `	12	nebenfra	Olpraceus	læs	Oleraceus
239	Ī.	. 18	OPERFUR	Modersmiölken	-	Modersmjölken
240	ī	4		Modermund	_	Dobermund
	9	15	nebenfra			juliana, brf.
242	ã	ā	spenfag	s. pl.		a. pl. m.
- 242	ã		nedemfra		. =	
943	ī				_	-ar, -ar,
			SPEEFFA	-or,		Walley In
 ,	.1	19	nedenfra		-	Mullvads
	1	99	_	Mullvads	_	Mulivads
	2	22	ovenfus	8T, 🖦	-	ar, w.
_	9	10	nevenfra		,	Munnjern .
244	1	4		Murvicka		Murpicka
_	2	18	ovenfra	Rornet, Avarts	-	fornet Avarts
245	1	20	nebenfra		_	-ar,
245	<u>ē</u>	10	ovenfra	pl.	_	s, pl.
	9	5	Belenfra	Myntordning, f.		Myntordning, f. Mynts
	-	•		Try moordaning, 1.		reglement
048	1	5				
247				s. rl. n.	-	s. pl. n.
_	2	19	ovenfra	s, pl, n.	_	s, pl. m.
-	2	18		-01,	-	-ar,
250	2	21		Mestervært	— ·	Meftervært.
	*	•		Bben Deel	1.	
1	1	1	ovenfra	-er,	•	-ar,
	. 🛊			Mandania -	_	Redftyrining
5			nedenfra	Redfyrtning	_	
6	2		ovenfra	mes	'	med
6	2	20	nebenfra	-or,	-	•ar,
8	2	23		-or, '	-	-er,
9	2	3	ovenfra	adj. n.	-	adj. v.
10	2	5	nebenfra	-or.	****	-ar,
12	9	18	,	bevæges		bevæger
17	· 1	11		Obesvoren		Obesvuren
94	ā		ovenfra	-or,	=	- ar,
25	ē		nebenfra			Omant
20	2	20	MEDENIEM	Omglödning		
					_	Omglödgning
26	2	. 9		Omgälu	· -	Omgëlla ,
29	9	16 `		Opatala	. —	Opatald
57	1	12		Barberbad	_	Barberfad
62	2	8	ovenfra	Rikstad	-	Riksstud
76	1	7	nebenfra	adv.	-	adj.
81	9	7	ovenfra	Rigsdagsman	_	Riksdagsman
83	ī			Sjukvaktarska	_	Sjukvakterska
99	ġ		ovenfra	-ar,		
107	ī	5		Slädfore	-	-var, Slädföre
701	ģ	. 10	makentes	Sockerbakare		Sockerbagare
	2	98	wtatwica	Charambet		Sparsamhet
121				Sparsomhet	_	
192	9	15		Spenderböxör	-	Spenderböxor
133	1	7	_	-or,	-	-ar,
139	2	7	ovenfra	Stromtak	-	Stormtak
140	1	7	nebenfra	Strandvixa	_	Strandvipa (
145	•	5		рна		på
147	9	16	ovenfra	vel		val .
'	<u> </u>	ĩ	nedenfra			-ar;
148	ē	ŝ	ovenfra			igen
160	ĭ	. 5	AREINER	igjen	=	
			makant: -	-ar,	_	-er,
161	1		nedenfra		 -	-ar,
169	2	2	ovenfra	-bror,	-	-brar,
	3	18	nedenfra	pl. n.		pl. m.
170	2	9	ovenfra	pl. n.	_	pl. m.
171	ī	21		-or,	_	-ar,
	-			•		•

Gibe 172 180 183 215 216 217 240 242	3	. £inje 20 20 & 21 90 7 20 7 6	nebenfra ovenfra	-or, Tjuragtig, Tjuragtighet -or, Uppusning Uppsköf -or, Våderlak Vaxtjaril, -or, =.	1æ6	-ar, Tjuraktig, Tjuraktighet -ar, Upputsning Uppskåf -ar, Väderlek Vaxfjärit, -ar, =. Gless Gommerings
245 264	1 2	. 23 2	ovenfra	sag Välärevärdig	=	esk Vällrevördig

٠,

12-

•

:

4

•

.

YC136269

